

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Den danske Bi-Tidende

Gidskrift for Bavl.

Udgivet af

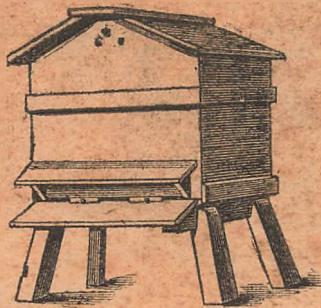
Danmarks Bavlforening.

Redigeret af

Hans Erslev.

1896.

30te Aargang.

Med 96 i Teksten indtrukte oplysende Billeder.

Kallundborg.

Det Tørtzen'ske Bogtrykkeri.

1896.

Forfattere.

- Abbott, G. T. 175, 191.
 Amnighøll 284.
 Andreasen, J. Kr. 298.
 B. 113.
 Benton, J. 194, 210, 223, 238, 275, 291.
 Bjerregaard 99, 366.
 Bleibach, C. 371.
 Bodholdt, N. 9.
 Bojesen, B. 80, 258.
 Buchholz, S. 79, 298.
 Buchholz, Th. 113, 353.
 Carlsen, F. 346.
 Carstens, D. 14.
 Christensen, N. 61.
 Christensen, M. P. 59, 166.
 Christensen, N. 86.
 Christiansen, K. P. 152.
 Christensen, P. 336.
 Dadant, Ch. 44, 143, 159, 255.
 Davenport, C. 132, 226.
 Doolittle, G. M. 160, 178.
 Dzierzon, J. 80, 97.
 Eriksen, S. 317.
 Erslev, S. 22, 131, 329, 337.
 Fahlø, N. 71, 107, 135, 162, 331.
 F., N. 39.
 Førsjell, J. 47.
 Frederiksen, J. 346.
 Grønning, C. J. 36, 46, 84, 104, 273, 368.
 H. 200.
 Hansen, N. 102, 211.
 Hansen, C. 179, 345.
 Hansen, C. E. 59, 284.
 Hansen, K. 74, 345.
 Hansson, S. J. D. 311.
 Hoffmann, S. 110, 151.
 Holbech, N. P. 86.
 Holm, J. 282.
 Holtegaard, Chr. 317.
 Holterman, H. J. 208.
 Houliud, P. S. 23.
 Hjørsklev 27.
 Hübschmann, S. N. 10.
 Høglund, J. 29.
 Jacobsen, Th. 164.
 Jakobsen, N. J. 199.
 J., C. 261.
 Johansen, P. M. 29.
 Jørgensen, G. 165.
 Jensen, C. 60, 370.
 Jensen, S. 284.
 Jensen, J. 109, 136, 149, 166.
 Jensen, J. C. 346.
 Jensen, M. 299.
 Jensen, N. 263, 281, 370.
 Jensen, Th. 200.
 Jørgensen, J. 356.
 K., J. K. 29, 232, 347, 360.
 Klemmenjen, J. 231.
 K., N. S. 181, 200.
 Kristensen, N. S. 25, 86, 134.
 Ladegaard, N. 59, 199.
 Larsen, P. 136, 232.
 Lindelof, M. J. 56, 75, 96, 146.
 Lindemann, S. Thybo 127, 150.
 Masbaum 293.
 Mathisen, G. 299.
 Miller, C. E. 255.
 Mortensen 152.
 Munksgaard 61.
 Møller, J. 317.
 Nielsen, N. 11, 200, 284.
 Nielsen, B. 59.
 Nielsen, K. Chr. 11.
 Nielsen, P. 363.
 Nielsen, P. G. 114.
 Nørgaard, P. N. 232.
 O. 116.
 O. A. P. 248.
 Olsen, Chr. 215.
 Olsen, Jakob 12, 81, 177, 327.
 Olsen, J. Chr. 61.
 Pedersen, N. 298.
 Pedersen, S. 28.
 Pedersen, J. 151.
 Pedersen, Kr. 55, 104, 354.
 Pedersen, N. 200.
 Peteresen, Aug. 36, 116, 130, 261.
 Peterjen, S. 199.
 P., H. P. 347.
 P., J. 229.
 R. 86.
 Rasmussen, S. 111.
 Rasmussen, S. P. 38.
 Rasmussen, N. 317.
 Reuß 117.
 Schmidt, J. B. 28, 113, 363, 364.
 Simmius, S. 94.
 Sindahl, K. 28.
 Smith, S. E. W. 242, 257, 299, 361.
 Stein, B. 45, 74.
 Stouby, J. K. 61.
 Sørensen, M. 370.
 Sørensen, S. 199.
 Taylor, C. S. 146.
 Thorfen, P. 61, 114, 215, 262.
 Thymann, N. M. 347.
 Traue, D. 284.
 Tüchsen, N. P. 25, 54.
 Vorbeck, B. S. 16.
 Wellz, G. 43.

Indholdsfortegnelse.

- Aalborg Vintz** BF. 26.
Archus BF. 59, 166, 228.
Afstand m. Bundliste og Bund 26.
Afstandsmaalere, ny 125.
Alley's Dronningfælde, 166.
Amtskredsfe 93.
Astera 343.
- Baciller** 190.
Begynderen, Til 46, 84, 104.
Beroligelse og Behandling af Bier 281.
Bestyrrelsesmøde for DBF. 131.
Biaaret 1895 7.
Biarter og Biracer 238, 275.
Biavl, at begynde 100.
Biavlens Betydning 293.
Biavlskølere 74.
Biavlskølereristolen 22, 237, 269.
Biavlskøler 23, 78, 109, 120, 315, 344, 358.
Bier og Blomster 8, 33, 35, 305, 321.
Biernie til Høsten 194, 210.
Biernes Behandling 149, 291.
Bisamitie i det fri 353.
Bihus 88.
Bihuse af Straa 74.
Billig Mælk. — Billig Gødning 348.
Bilusen 302.
Bipejt 11, 47, 58, 189, 197, 198, 211, 239, 246, 263, 284, 300, 317, 330, 343, 344, 373.
Bitik's Birtinger 192.
Bitommere 310, 372.
Blændbrædder 88.
Bogaimlingen 119.
Bornholm's BF. 165, 365.
Brombær 322.
Brunrod 33, 88.
Bund, dobbelt 119.
Bugning uden Kunsttavler 371.
Bolling N. S. BF. 199.
- Cremor tartari** 316.
Cypriste Bier 344.
- Danil Voks** 68, 136.
Deling af en Bisamitie 184, 262.
Definger 141.
Diskussionsmødet 184, 179.
Driftmetode, En ny 10.
Dronetavler 183, 372.
Droningavl 87, 110, 151, 223.
Droningceller 88, 372.
Droning-fælde 166, 226.
Droning-Gitre 58, 87, 120, 152, 198, 205, 215, 283.
Droning-Indførelse 183, 262, 301, 342.
Droning-Skifte 198.
Droning-Tab 197, 263, 315.
Droning-Udvikling 197.
Dueurt 306.
Dødsdomte Bier 283.
Død Yngel 132, 343.
- Etto** 28, 61, 86, 117, 152, 183, 231, 248, 263, 284, 298, 317, 345, 370.
Elbo m. fl. Per. BF. 59, 199, 312, 366.
Emballage 44.
- Falke, amerikanske** 125, 354.
Flytning af Stader 87, 283.
Flyvebrætsklappen 25, 54.
Foderrum, Fast 99.
Fodrerne 102, 137, 164, 258.
Fodring 118, 315.
Forarbejdelse af Stader 228, 311.
Forjiktning mod Bipejt 211.
Forjugs-Stationer 34, 36, 323.
Frederiksborg N. BF. 59, 261, 338.
Fremtidsstødet 55, 151.
Frugtavlen 173.
Fros af Poningplanter 58.
Fugtighed i Stader 118.
- Gavnlige Vint** 28, 61, 88, 120, 137, 153, 168, 184, 201, 217, 233, 248, 264, 282, 299, 317, 344, 374.
- Gedchamse** 316, 332, 372.
Geberams 303.
Gitre 58, 87, 120, 152, 198, 205, 215, 283.
- Gaarby** BF. 213.
Gaderzlev B. N. BF. 113.
Gellum-Hindsted BF. 86, 113.
Hindborg BF. 59.
Hindbær 321.
Hindring af Svermning 94, 254.
Hjørneklosterens Stilling 135.
Hjørring N. BF. 281.
Holbæk N. BF. 131, 313, 337.
Holderne af T. f. Biavl 264.
Honning-Afjætning 175.
 — =Glas 14.
 — =Judsferjel 61.
 — =Kage 120.
 — =Kosner 372.
 — =Opbevaring 88.
 — =Planter 216.
 — =Undersøgelse 45.
 — =Prover 216.
 — =Rum, holdt 88.
 — =Salg 221.
 — =Si 298.
- Hvæpser** 332.
Hvæpserede 316.
- Italienske Bier** 301, 371.
- Kaudekage** 26.
Kainavl 180.
Kamp mellem Bier 216.
Kellerup BF. 27.
Klippe Binger 211.
Klobfer, de spidse 104.
Kløbvoxs, at borttage 120.
Kolding BF. 183, 247.
Konversationslexikon 348.
Kraineraer 167.
Kredsformænd i DBF. 53, 114.
Kruise, Joh. † 178.
Kunsttavleform 197, 356.
Kunsttavler 208, 273, 330.
- Centralmøde** 19, 50, 260, 295, 306, 322, 357.
Cowan, Th. W. 5.

Landbrugets Bierhverv 358.
Laven's Stabe 290.
Ledere 183, 198.
Ledetraad i Biavl 162.
Lemvig BF. 363.
Linna BF. 27.
Lodisloveren 134.
Lov om Bivest 239, 256, 278.
Lucerne 111.
Luftfornøelse 289.
Luftvektel 118, 120, 289.
Lynghonning 200.
Lynild, kunstig 374.
Lysol 373.

Magasintommer 310, 372.
Magasiners Anvendelse 372.
Man skal aldrig sige aldrig 331.
Maribo N. BF. 60, 228, 261.
Meyers Konversationslexikon 348.
Middel mod Myrer 184, 199.
Midtjællands BF. 136.
Morsø BF. 114, 215, 262.
Myrer 184, 199.
Myrehyre 373.
Myresyre-Sygdom 300.
Mød 368, 374.
Møde i Natirteby 165.
i Nalborg 26.
i Narkus, 59, 166.
i Bramminge 113.
i Bælum 118.
i Fredericia 366.
i Harte 247.
i Helsing 261.
i Holsted 27.
i Horsens 367.
i Jordløse 213.
i Kellernup 27.
i Kildebrønde 61.
i Kippinge 228.
i Kettinge 261.
i Lemvig 363.
i Linna 27.
i Raskov 60.
i Nygaard 313.
i Nyfobing J. 114.
i Randers 166.
i Roskilde 28.
i Svendborg 112.
i Vejle 363.
i B. Torslev 59.
Møl 215, 253, 263.

Medbygning 167.
Nektarens Forvandling 80.
N Omme BF. 86.
Nordamerikans Biavl 207.

N. Salling BF 61.
Nymfer, nøgne 215, 245.
Ny-Zeeland, Fra 9.

Sliebiller 168.
Oversøring 191, 167, 198, 302.

Pil 343.
Pollen 216.
Poppel 343.
Pøsning 198, 245.
Praktiske Smaating 130.
Puffelyngel 166.
Pæreblomst 34.
Pære-Snudebiller 174.

Rammemaal 329, 344.
Rammernes Stilling 168.
Ramsø-Lune Her. BF. 61.
Randers N. BF. 166.
Regnskab for DBF. 148.
Rejseletelse 261, 273.
Refen BF. 61.
Ribe N. BF. 27, 113, 363.
Roskilde N. BF. 28.

Standerborg Amts BF. 367.
Styggebræt 25.
Sinaademærkninger om Biavl 103, 127.
Smittede Tavler 58, 344.
Snudebiller 173.
Solvotsemelter 160, 178, 197.
Stade-Fabrikanterne 213.
Stadefonstruktionen 16.
Staders Forarbejdelse 228.
Staders Blads 26.
Stader, store eller jmaa 143, 150.
Stader, vore 125.
Stenfrugt-Snudebiller 174.
St. Hedige BF. 199.
Stenurt 233.
Svaler som Bisjender 285.
Svendborg N. BF. 112.
Svermsfanger 146, 166.
Svermes Behandling 211.
Svermning, at hindre 166.
Sølvtræt 247.

Tavlebygning efter Tegning 193.
Tavlebygningen 327.
Tavlehonning 141, 193, 232.
To-Dronningstade 12.
Traadning af Tavler 200.
Traktat om Bier 374.
Trommesværn 232, 302.
Trugstade 159.
Træforholdene 58.

Udslynger, Ny 24.

— malet 216.
Udstilling for DBF. 357.
Udstilling i Narkus 228.
i Fredericia 312.
i Frederiksøværk, 338.
i Gudhjem 365.
i Hjørring 281.
i Holstebro 67, 196.
i Nyderup 337.
i Lejpnig 56, 75, 146.
i Lindfund 335.
i Nalms 242, 257.
i Nyfobing J. 262.
i Roskilde 367.
i Roskildhuskro 364.

Udværmning 120.
Udtromning 302.
Understøttelse til DBF. 74, 165, 361.
Uopklarede Spørgsmaal 320.

Vejle N. BF. 282.
Vending af Tavler 26.
Vest BF. 364.
Viborg N. BF. 334.
Vildbjerg-Timring BF. 85.
Vinterlejet 283, 373.
Vots, Danst 68, 136.
Vots-Møl 253.
Vots-Rensning 38, 351.
Vots-Tavlerne 179.
Vots-Underføjelte 74.
Vorbaøje BF. 335.
Vorbaøjs Vibog 71, 107.
V. Steninge BF. 59.
V. Torslev BF. 59.

Wells-Metode 36, 43, 58.
Wellsstads Jyvehusler 39, 79, 81, 10, 161, 177.
Winklers Votårenser 352.
Wulff, C. N. 145.

Yngelsætningens Grundlov 344.
Yngelsaagene 284.
Yngelslejets Behandling 118.
Yngel, jyg 196, 215, 216, 343.
Yngelreden 157, 197.
Yngelredens Indstrækning 137, 216.
Yngeludviklingen 329.

Yink-Gitre 106.

Yngelsblomst 33.
Yngel-Snudebiller 174.
Yngel Mergange af T. j. B. 75

Den danske Bi-Tidende

Tidsskrift for Biavl.

Udgivet af
Danmarks
Biavler-Forening.

STIFTET 1866

Redigeret af
Hans Erslev
i Kalundborg.

PAULI. 14. A

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udkommer den 1. i de 6 Vintermaanedes, den 1. og 15. i de 4 Sommermaanedes og 1. i de 2 Efteraarstidspunkter. Rantingsreiser outages for 20 Ere pr. Aarit-Vinse 1ste Gang, 10 Ere 2den og 3die Gang og 5 Ere 4de Gang. De man indleveres mindst 7 Dage før de ønskes indtrykte.

Thomas William Cowan.

Blandt Englands nulevende Biavlere rager Præsident Cowan op som den hypperste baade paa Grund af sin Kundskab, sin Dugtighed og ved de store Tjenester, han har vist den engelske Biavl og derigennem tillige Verdens-Biavlens. Vi antage derfor, at det vil interessere vore Læsere at blive bekendt med denne Mand's Livsforelser.

T. W. Cowan blev født d. 2. Januar 1840 i St. Petersborg i Rusland, hvor hans Fader den

Gang havde en indbringende Stilling som Ingeniør. Sønnen fik derfor sin første Uddannelse i St. Petersborg; men endnu medens han var en halvvooksen Dreng,

flyttede han sammen med sine Forældre til sit Fædreland, hvor han i London fortsatte sin Uddannelse. Fra sin Fader havde han arvet et stærkt Hang til videnskabelige

Sysler, og blandt disse foretrak han dem, der beskæftigede sig med Naturen. Efter at have underkastet sig

Ingeniør-eksamen, virkede han en kort Tid i dette Fag; men da han var meget formuende, opgav han dog snart dette for ganske at hellige sig Landbruget og videnskabelige Sysler paa sin Ejendom

Compton Lea i Horsham, Eng-

land. Her blev hans Opmærksomhed først henledt paa Bjerne, og det varede da ikke længe, før han begyndte grundig at studere baade Honningbien og Biavlens. Hans rigelige

Thomas William Cowan.

Midler satte ham i Stand til at foretage en Mængde kostbare Forsøg, f. Eks. med mange forskellige Viracer, med 13 forskellige Udslyngere, med mange Slags Stader og Redstaber o. s. v. Han gemte ikke sine Erfaringer „under en Steppe“; men han forstod derimod at kundgøre dem for Biberdenen i Bøger, der vare skrevne i et smukt Sprog. Derfor har han haft en saa bethelig Indflydelse paa Biavlens Udvikling. Da han baade læser og taler flere fremmede Sprog, har han været særlig skiftet til at indhøste Kundstaber ved sine talrige Rejser i fremmede Lande:

Schweiz, Tyskland,
Frankrig, Italien,
Norge, Øst- og Vest- Amerika
og sidst i Afrika. Paa disse Rejser har han navnlig søgt Oplysninger om de forskellige Viracer, af hvilke han foretrækker den italienske Bi.

Blandt de Hjælpebidler for Biavlere, der skyldes Mr. Cowan, skulle vi nævne Delinger, Cowan's Stade og hans selv- vendende Udslynger. Delinger til Tablehoning har han vel ikke opfundet; men han har allerede i 1870 indført dem til Europa, hvor de have vundet megen Udbredelse, navnlig i England. Høst os have de hidtil kun vundet meget ringe Udbredelse, fordi det længe har vist sig vanskeligt at finde et Marked for denne Form af Honning. I de sidste 2—3 Aar har der dog udbillet sig et voksende Begær for saadanne Delinger ogsaa her i Landet, saa at det er muligt, at disse ogsaa her lidt efter lidt ville komme mere i Brug.

Cowan's Stade (se Fig. 2) er et Trugstade, der er bestemt til „Opstabling“. Underrummet optager 10 Labnormal-Kammer, der vende Kanten mod Indgangen. C. betragter dette som en stor Fordel, fordi han derved sættes i Stand til at lade Stadet hælde lidt fortil, saa at den Fugtighed, der samler sig paa det løse Bundbræt om Vinteren, kan løbe ud gennem Indgangen. I Sommertiden anbringes ovenpaa Underrummets Tavlebærere en eller flere Delingsbakker med 3 Rækker af Delinger i hver. C.

bruger ingen Pakning mellem de dobbelte Bægge paa den Varsid; men disse ere ogsaa 1" tykke. Om Vinteren anvender han derimod Hæftelse baade ovenover og paa Siderne. Tillige er der da i Under- rummet 2 luftfødte Rum mellem de 2 Indstud, som begrænse Vinterlejet, og Stadets Underbægge. Kammerne ere for- syndede med Blisshjørner (se Fig. 3 C), og Tavlebærernes Guder glide paa en fri Zinkliste (A); men Kammerne have ingen Afstandsmaalere. Dette Stade har den Fordel, at man let kan rense enhver Del af det, f. Eks. ved Angreb af Møl eller Bipeft. Det har vundet ikke ringe Udbredelse i England. Vi tvivle dog meget om, at de danske Biavlere vilde finde det bekæmt at arbejde med et Stade, der mangler Glasindstud og Bagdør; men disse kunne ikke godt

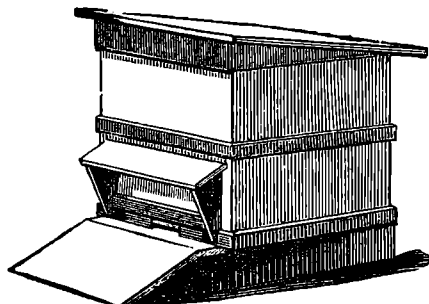

Fig. 2. Cowan's Stade.

anvendes i Forbindelse med den løse Bund, som ikke kan undværes i Cowan's Stade, naar dette skal anvendes til Opstabling i den Udstrætning, som vist i Fig. 4. Stadets Indgang er nedskåret i Bundbrættet ligeledes af Hensyn til denne Opstabling.

Mr. Cowan var Medstifter af den engelske Biavlerforening 1874. Blandt hans literære Arbejder har hans Guide Book (Fører) vundet en særdeles stor Udbredelse, idet den er trykt i c. 30,000

Eksemplarer, 14.

Oplag. Ersklev's „Fører i Biavl“ 1ste Udgave er til dels udarbejdet med denne Bog som Forbillede. Siden 1885 har C. været Redaktør af British Bee Journal. I 1890 udgav han „The honey bee“, der indeholder Honningbiens Natur-

historie. Denne Bog havde krævet flere Aars Forarbejde, da Cowan selv har gen- taget en stor Mængde af de mikroskopiske Undersøgelser, som ligge til Grund for denne Beskrivelse.

Mr. Cowan er endnu en kraftig Mand, der forhøjbentlig fremdeles i en lang Aar- række vil være i Stand til at lede den engelske Biavlerforening som Præsident og det engelske Biblad som Redaktør. Han fortjener en Tak ogsaa fra de nordiske Bi-

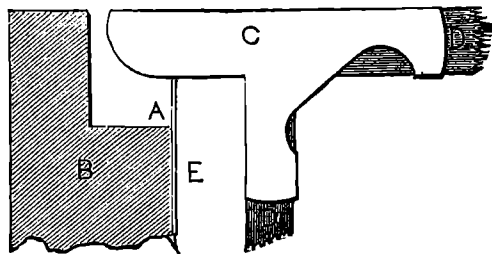

Fig. 3.

ablere, fordi han ved sine Forsøg har ydet ogsaa disse væsentlige Tjenester. Vi ville udtale Ønsket om, at han fremdeles i mange Aar maa kunne forfætte sit Arbejde for Viablens Fremgang.

Viaaret 1895.

Det forløbne Aar maa betegnes som et temmelig flet Honningaar for de allerfleste Egne her i Landet, da det samlede Udbytte for hele Landet har været betydeligt under et Middelaars. Aarsagerne her til ere: Svækkelse af Vifamilierne i Løbet af den strænge Vinter og det sildige Foraar samt koldt Vejr og Tørke under Hovedtrækket. Heldigvis blev Eftertrækket paa Boghvede og Lyng begunstiget af fortrinligt Visejr i mange Egne, og disse naaede derfor op paa en Middelhøst eller endogsaa derover.

Det foregaa ende Aar 1894 havde været et godt Honningaar, og denne Omstændighed har unægtelig endnu hos ikke saa af bore Viablere ikke ringe Indflydelse paa Størrelsen af det Forraad, hvormed Vjerne indvintres. Vjerne burde naturligvis

altid indvintres med rigeligt Forraad; thi det betaler sig. Vinteren var i Begyndelsen mild; men i Slutningen af Januar blev den stræng, og den følgende Februar blev den koldeste Februar, Danmark havde haft i de sidste 100 Aar. Natten 7.—8. Februar frøs det 13—16° R. I de fleste Egne indtraf ikke som sædvanlig hos os heldigt Vejr til en Renselsesudflugt i Februar eller Marts; thi Jorden var paa den Tid stadig snedækket og Vejret koldt. I mange Vigaaarde havde man under disse Forhold ikke staggat tilstrækkeligt for Vjerne, hvorfor mange af disse omkom i Sneen. Foraaret kom usædvanlig sent, først i April indtraf heldigt Vejr til Udflugter, og det viste sig da, at mange Familier vare stærkt svækkede.

Vintertabene, hvortil man kun plejer at regne de Vifamilier, der helt uddø om Vinteren, vare ikke store; men det varede usædvanlig længe, inden Vifamilierne bleve rigtig stærke. Dette hidrørte dels fra deres Svækkelse i Løbet af Vinteren, dels ogsaa fra det uheldige Frugttrætræk. Træerne blomstrede meget rigt; men Vejret var saa koldt i den Tid, at der kun dannebes meget lidt Nektar i Blomsterne. Det kølige Vejr holdt sig fremdeles i Juni Maaned, der plejer at afgive bort Hovedtræk, og langt ind i Juli, ledsaget af Tørke. De saa Egne, der i den Tid fik enkelte Bygger, afgave bedre Træk. Da Varmen endelig kom i Midten af Juli, var der meget lidt for Vjerne at hente i de egentlige Sommertræegne.

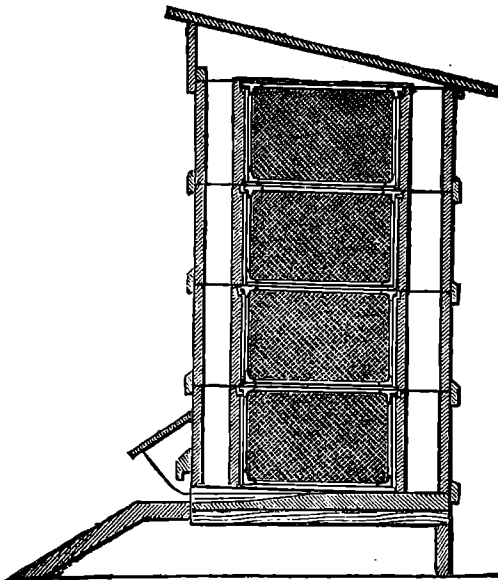

Fig. 4. Cowans Stabe, opstabelt.

Sværmenes Antal var paa Grund af den kølige Forommer kun ringe.

Bindetrækket var godt i et Par Dage; men Nekten deraf gik tabt paa Grund af Regn og Blæst.

Eftertrækket paa Boghvede og Lyng var særdeles godt i de fleste Egne, der have rigeligt af disse to fortrinlige Honningtilber, da Vejret i de fleste Egne var smukt og stabigt baade i Slutningen af August og den største Del af September.

Gennemsnitsudbyttet for hele

Landet anslaa vi til 10—30 $\text{\textcircled{R}}$ pr. Stabe. Ganste vist har man i flere Eftertræegne haft indtil 60 $\text{\textcircled{R}}$ pr. Stabe; men i mange Sommertræegne har Udbyttet været overmaade ringe.

Foreningen har i det forløbne Aar rigeligt bevaret det samme store Medlemstal, c. 6000 med c. 3500 hele Stemmer, som den har haft i de senere Aar. Den har i 1895 afholdt en vellykket Udstilling i Vejle, og i det kommende Aar agtes en lignende Udstilling afholdt i Holstebro i Forbindelse med de forenede jydsk Landboforeningers Dyrskue. Endvidere agter DBF. i dette Aar at søge en Viablslærerskole oprettet.

Vi haabe, at Foreningens Medlemmer fremdeles ville søge at virke for Med-

lem santallets Bæfst, derved gavne de baade Viablen og Viablerne. Med Ønsket om, at det kommende Aar maa give vore Viablere et langt rigere Udbytte end det nu afsluttede, ønske vi vore Læsere et godt og velsignet Nyaar!

Bier og Blomster IX.

I vor forrige Artikel om dette Genne (S. 337) omtalte vi nogle store proteandriske Blomster, d. e. saadanne i hvilke Støvdragerne modnes tidligere end Støvvejene, hvorved Arrens Bestøvning med Pollen fra samme Blomst er udelukket. Ingen af de der nævnte Planter havde dog økonomisk Betydning. Dette kan derimod siges om vor almindelige Stikkelbærbuff (Ribes Grossularia L). Blomsterne paa denne ere jo temmelig smaa og uanselig, de ere anbragte enkelte eller parvise i Bladhjørnerne, som oftest hængende med Nabn ngen vendende nedad. Naar Blomsten aabner sig, ere de 5 Støvdragere, der staa i en 3 ræds omkring Griffelen (Frugtknuden er nei lig omsluttet af Frugtknuden, da Blomsten er oversædig), fuldstændig modne. Derimod er Arret, som befinder sig midt i Støvknapperens Ræds, endnu umodent. Disse Blomster besøges meget hyppigt af Honningbierne, da den temmelig rigelig tilstedeværende Nektar er let tilgængelig for den, og Naturen under denne Plantes Blomstring endnu ikke hos os tilhyder megen Næring for Bierne. En Honningbi, som stikker sin Snabel op mellem de korte Støvdragere og Griffelen i en ældre Blomst for at stikke Nektar, vil altsaa kun være i Stand til at befugte denne, hvis den forud har besøgt en yngre Blomst, i hvilken dens Snabel er blevet overpudret med Pollen. Blomstens Bygning udelukker altsaa Selvbeføvning; men de tilbageværende Bøgeblade, de korte lodretstaaende Kronblade og Nektargrube's Veliggenhed omkring den korte Griffels Fod letter ogsaa i høj Grad Insektbesøge. Honningbierne er vel den ivrigste Besøger, men baade flere Humler og Fluver ses hyppigt paa Stikkelbærblomsterne. De nøjagtig Undersøgelser af mange Blomster paa en Stikkelbærbuff vil man dog finde enkelte, der ikke hænge i lodret Stilling, men enten skraat eller endogsaa vandret. Hos saadanne Blomster kan en Selvbeføvning meget godt foregaa, idet de modne Pollenkorn her paa Grund af Blomstens Stilling blive liggende i Blomsten og ved Arrets senere Modning let kunne

hensføres til dette. Der er dog ikke Tvivl om, at de allerfleste Stikkelbærblomster kun kunne befrugtes af Insekter og bedst af Bier.

Det hænder ikke saa sjældent, at vi hos os i Stikkelbærbuffens Blomstringstid have meget koldt Vejr, og det viser sig da, at Buffene ikke bære saa rigelig Frugt som i andre Aar med mildere Vejr i Blomstringstiden. Man hører da ganske almindelig udtalt af Gartnere: "De Stikkelbærblomster ere da ogsaa slemt kælne. De kunne ikke nær saa godt taale Frost som Ribesblomsterne". Denne Opfattelse er rimeligvis fejlagtig i de fleste Tilfælde. Hvis Blomsterne blive ødelagte af Frost, kan det let ses derpaa, at den lille Frugtknude bliver brun. Det maatte imidlertid i høj Grad forundre, hvis Stikkelbærblomsterne skulde være mindre haardføre end Ribesblomsterne, der ere langt mere aabne. Under søger man imidlertid Ribesblomsterne (Ribes rubrum L) nøjere med Hensyn til Bestøvningsforholdene, da viser det sig, at disse Blomster ere homogame, d. e. Støvdragerne og Arret modnes samtidig. Blomstens Bygning ligner i høj Grad Stikkelbærbuffens; men Ribesblomsten er mere flad og aaben, og Blomsterne ere samlede i hængende Klaser, hvorfor de fleste Blomster vende Nabningen ud til Siden. Paa Grund af disse Forhold kunne Pollenkornene fra de øvre Støvtraade let falde ned paa det modne Ar lige under Knapperne i den samme Blomst. Fremmedbestøvning indtræder ganske vist ofte, idet forskellige Insekter (dog sjældnere Honningbier), der søge Nektar i disse Blomster, let kunne overføre Pollenkorn fra een Blomst paa Arret af en anden Blomst; men naar Insektbesøget udebliver, foregaa dog hos disse Blomster regelmæssig Selvbeføvning. — Hos den tredje af vore Frugtbusse af samme Familie, nemlig Solbærbuffen (Ribes nigrum L) ere Blomsterne ligeledes homogame. De vende Nabningen nedad, men denne er stærkt indsnævret, idet de 5 korte Kronblade, de 5 Støvdragere og Griffelen ere meget tæt samlede. Afgang til Blomstens Nektar ved Grunden af Støvdragerne er derfor temmelig besværlig, og da Blomsterne tillige ere meget lidet øjnefaldende, søges disse Blomster ikke stærkt af Honningbierne. Da alle Støvknapperne aabne sig indad ligesom hos de to ovennævnte, indtræder Fremmedbestøvning let ved Insektbesøg; men hvis dette udebliver, foregaa her dog regelmæssig Selvbeføvning, uagtet Blomsterne oftest vende nedad. Griffelen rager nemlig lidt udenfor Blomsten, og Arret har en ombøjet Rand, der kan

modtage de Pollenkorn, der drysse ned fra de tæt samlede Støvknapper lidt højere oppe i Blomsten. — Ogsaa Solbærblomsterne have Ord for at være mere „haardsjøre mod Frost“ end Stikkelsbærblomsterne.

Ved Hjælp af Bestøvningsforholdene kan man nu give en ganske anden og efter vor Anskuelse langt sandsynligere Forklaring af den tilsyneladende „Haardsjørehed“ hos Ribs- og Solbærblomsterne i Modsetning til Stikkelsbærblomsternes „Kælenhed“:

Naar Vejret er koldt i Stikkelsbærbustens Blomstringstid, holde baade Honningbierne og andre blomsterbesøgende Insekter sig inde. Derfor blive Blomsterne kun mangelfuldt befrugtede, og derfor bære Bustene kun faa Frugter. Baade Ribs og Solbær kunne derimod bedre undvære Insektbesøget, da deres Blomster ere bedre indrettede til Selvbefrøning. Derfor synes disse Blomster bedre at kunne taale Kulde i Blomstringstiden.

Hvis denne Forklaring er rigtig, ligger deri en Opfordring for de Gartnere, der dyrke megen Bustfrugt, til selv at holde Bier eller til at opfordre deres Naboer til at holde disse smaa nyttige Husdyr. Man maa nemlig ikke af de her fremsatte Sagtagelser uddrage den Slutning, at af de 3 nævnte Frugtsorter er det kun Stikkelsbærrerne, der have Gavn af Insektbesøget. Nej vor Anskuelse er denne, at Stikkelsbærblomsterne slet ikke kunne undvære Insektbesøget, hvis de skulle bære rigelig Frugt; men ogsaa Ribs og Solbær have uden Tvivl stor Gavn af Insektbesøget, da det er en almen gældende Regel, at Fremmedbestøvningen frembringer de bedst udviklede Frø og Frugter.

Vore andre Frugtsorter skulle vi senere omtale.

Fra Ny-Zeeland.

af N. Bodholdt, Ny-Zeeland.

J. Adamsen begyndte at drive Biavl ved Napier med 2 Bisfolk i Foraaret 1883. Disse Bisfolk vare i de almindelige Kasser (Bakkasser), men han flyttede kort efter Bierne ind i Langstroth-Huse og har siden den Tid ikke brugt andet end de mest moderne Huse og Redskaber til sin Biavl. Kort efter at han begyndte at drive Biavl, flyttede han til Hastings, og i den første Sommer formerede han sine Bisfolk til 15 og fik samtidig 500 R Honning; deraf var Halvdelen Tavlehonning og Halvdelen udsluget Honning. Honningen solgte han

og fik for Tavlehonningen 1 sh. (91 Ore) pr. R og for den udslugete Honning 9 d (68 Ore) pr. R . Det maa kaldes et godt Udbytte det første Aar.

Paa Grund af sin heldige Begyndelse fik han et slemt Anfald af Biseberer og købte op en Mængde af Bisfolk i Kasser, men var saa uheldig at saa nogle Bisfolk, som havde Bipeft, og før han vidste noget af det, havde han faaet Bipeft i næsten alle sine Huse. Han mistede 60 Folk ved Pesten i et Aar, og de 100 Folk, som han havde tilbage, var saa svage, at han ikke fik nogen Honning af dem det Aar. Ved 3 Aars ihærdigt Arbejde med de almindeligt brugte Midler lykkedes det ham at saa Pesten standset. Men paa Grund af, at hans Naboer holder Bier i almindelige Kasser og ere ligegyldige med Hensyn til deres Biers Tilstand, var det vanskeligt for ham at holde sine Bier fri for Bipeften.

Adamsen har hidtil kun haft sorte Bier, men nu til Sommer vil han oprette en ny Bigaard og har hertil bestilt 6 italienske Dronninger til at begynde med. Da Adamsen er Lømrer af Profession, har han selv lavet de fleste af sine Bihuse, og hidtil har han arbejdet ved sit Haandværk imellem, som han passede sine Bier; men for Fremtiden er det hans Hensigt at anvende hele sin Tid til Biavl. Hastings Egnen af Howkes Bay Provinzen er kendt for sin udmærkede gode Honning. Bierne hente den mest fra Hvidkløver og Tidsler. Det største Udbytte, Adamsen har haft af Honning i en Sommer, var 6500 R af udsluget Honning. Han havde 70 Bisfolk det Foraar og han formerede sine Bisfolk til 130. Det største Udbytte, han har haft af et Folk, var 400 R ; deraf var de 210 R udsluget Honning og 190 R Tavlehonning. At Adamsen finder, at Biavl er en Bektæftigelse, der betaler sig, følger af sig selv.

En Dansker, Christen Nielsen, som bor $1\frac{1}{2}$ engelsk Mil fra Woodville, har ogsaa Bier; i Foraaret havde han 4 Folk i almindelige Kasser, og i Løbet af Sommeren havde de formeret sig til 21 Folk. Da han var nebe ved Napier en Dag, fangede han en Sværm, satte den i en Kasse, og 6 Uger efter fik han 60 R Honning af den.

Fr. N. Bodholdt, der er fra Roskilde-Egnen, men i 1872 rejste til Ny-Zeeland, har herved indfriet sit Løfte i „E. f. B.“ og sendt ovenstaaende interessant Meddelelse om Biavl paa de fra os faa langt fjernede Der. Honningudbyttet derovre er langt større af hvert Bisfolk end hos os — men der som her gælder det dog om at begynde smaa, naar man vil undgaa

Stuffelser og Tab. Begynderne der som her bør lære Teori og Præktik, inden de anskaffer mange Biskol.

N. S. Kristensen.

En ny Driftsmetode.

Af S. N. Hübschmann paa Hollestov pr. Tottlund.

Allerførst forudstiftes den Bemærkning, at efterfølgende ikke er mine indhøstede Erfaringer, men en af mig blot opstillet Teori.

For en 5—6 Aar siden begyndte jeg med den nyere Biavls Metode og driver samme med stor Lyst. I Begyndelsen var det kun faa Stader, som jeg havde at behandle, og hvorfor, da jeg havde mindre at varetage med Landvæsenet, jeg kunde behandle disse rationelt i enhver Henseende; men nu, medens Stadernes Antal med vægelig Tavlebygning er avanceret op til 20, og jeg tillige har faaet mere at varetage med Hensyn til Landvæsenet, og som Følge deraf ikke har faa megen Tid til min Raadighed, opdukkede Tanken for mig, om der ikke gaves en Metode, ved hvilken man med mindre Arbejde og Tidspilde end ved de hidtidige kunde foretage Dronningstifte og erholde et stort Honningubbytte.

For Fremtiden agter jeg at drive min Bistand paa følgende Maade: Jeg ønsker ikke at have mere end disse 20 Kamme-stader der, hvor jeg bor, for ikke at inødegaa den Risiko at faa Egnen overbefolket og derved at formindste Honningubbytten, men desuagtet lader jeg dog Staderne sværme, saa vidt som det ikke lader sig forhindre med itide at give Plads, og paa den Maade har jeg gennemsnitlig faaet 1 Sværm om Aaret af hvert Kamme-stade, som kunde lade sig overvinde; enkelte har givet flere, men hos en Del har jeg set, fra hvilket Stade 2den Sværmen er kommen, og disse ere da blevne kastede tilbage til Moderstaderne igennem Indgangen, efter at Sværmens Dronning er fjernet. Nu bemærkes, at paa min Egn er Hovedtrækket paa Boghvede og Lyng, og naar jeg itide giver Plads, er Sværmens største Antal falden henimod Slutningen af Boghvedetrækket, medens Staderne for det meste, saavidt Yngelen ikke forhindrer det, ere fulde af Honning, saa at Sværmene ikke formindste Honningubbytten i saa stor en Grad, og tillige kommer Sværmens Forraad til at bestaa for det meste af Lyng-honning, hvilken ikke er let at udslynge. Disse Sværme transporterer jeg, saasnart jeg har faaet dem, hen i en lejet Have en halv Mil borte, og lader dem der staa til næste Aar, hvorpaa de da faa i Forsom-

meren bliver forsynede med Kasseunderfæt, i hvilke der hænger 20 Normaltabler, og imellem Ruben og Underfættet er der lagt Afspærringsgitter; altsaa har vedkommende Ejer af Haven ikke nødvendig at se efter Sværming og i det Hele taget slet ikke med dem at gøre, hvorfor jeg kan have dem staaende for en lille Udgift (2 R Honning pr. Rube). Om Efteraaret efter Boghvedetrækket borttages Underfættene; disse udslynkes og gemmes til næste Aars Brug, hvorimod Ruberne bliver staaende til Lyngtrækket er forbi; da affvobles disse og Honningen høstes.

Paa det andet Aar (samme Aar som Underfættene ere komne under Ruberne, der vare Overrum Aaret før) faar jeg samme Antal Sværme, der da transporteres til en Have lige saa langt borte, men til en anden Rube. Det efterfølgende Aar faar disse saa Underfættene, medens Sværmene, der da høstes, komme hen til første Bihave, og saaledes fremdeles.

Nu stilles følgende Resultat:

Et rationelt paaet Kamme-stade, et Middelaar uden Sværmen c. 50 R Honning, altsaa af 20 Stader c. 1000 R.

Af et Kamme-stade efter den fremsatte Metode 30 R, af 20 = 600 R, og dertil 20 Ruber med Underfæt c. 40 R = 800 R, tilfammen 1400 R, altsaa 400 R Honning mere om Aaret, unge Dronninger saavel i Ruberne som i Kamme-staderne, ikke saa megen Lyng-honning i Kammerne og ikke denne megen Arbejden med Dronningstifte ad kunstig Vej. Nu skal deraf regnes en lille Udgift til Ruber, hvilke jeg forøvrigt selv forserdiger, og Underfættene; men disse ere ogsaa billige, da de blot behøve at staa et Par Maaneder i den varme Sommertid; den næste Udgift er 2 R a 40 Ruber, ialt 80 R Honning aarlig. Men dette fraregnet, bliver Overskuddet dog temmelig stort, og tillige antager jeg, at Forstøllen vil blive meget større til Gavn for den ny Driftsmaade; men hvad der væsentlig har Betydning er, at der fordes ikke saa megen Tid og Ulejlighed til Biernes Pasning, hvilket for den største Part har stor Betydning.

Som før sagt, er ovenanførte endnu ikke prøvet af mig i sin Helhed, men kun en fremsat Teori; hvorfor samme herved bringes i Foreningsbladet til almindelig Bedømmelse og Kritik; thi muligvis kan der her findes en Del uforudsete Ulemper, som j. Eks. den lange Tilbagepærring af Dronerne i Ruberne og lignende; men ogsaa her gælder Reglen som altid: „Prøv alt, men vælg og behold det bedste“.

Efter Forfatterens Anmodning skulle vi her udtale os om denne Driftsmaade:

Den er ikke ny, da den navnlig i Amerika har været anvendt og endnu anvendes af flere større Biavlere, der hver drive Biavl baade ved deres Hjem og i een eller flere Ubigaarde. Udfaldet har været forstelligt, idet Nogle have været meget tilfredse dermed, Andre ikke. Man skal vel huske paa, at Sligt kan se meget godt ud som Teori; men i Praktis fremkommer der let en hel Del Ubehageligheder, som man ikke var belavet paa. Den store Arbejdsparrelse tro vi saaledes ikke paa. Arbejdet bliver snarere større end mindre end ved Biavl i een Bigaard. Alligevel ville vi slet ikke fraraade Anvendelse af denne Metode, fordi den uden Tvivl kan give et betydelig forøget Udbytte paa Grund af det hyppige Dronningstifte. Denne Fremgangsmaade bør dog kun anvendes af saadanne Biavlere, der paa Grund af Bigaardens Beliggenhed og andre Forhold kunne være næsten fuldstændig sikre paa at indfange alle de i Bigaarden fremkommende Sværme.

Red.

Bipest.

Vf A. & J. Chr. Nielsen, Ollerup, B. Skerninge.

Det er nu 2 Aar siden, at Mac Eboys Metode til Helbredelse af Bipest blev bekendt for de danske Biavlere gennem „Tidskrift for Biavl“, og der kan vel næppe være Tvivl om, at Metoden nu er bleven grundig prøvet her i Landet; dog er der endnu ikke fremkommet noget Resultat af udførte Helbredelsesforsøg. Derfor finde vi Anledning til at offentliggøre en Beretning fra vort eget Bieri, hvor vi har forsøgt Metoden til Helbredelse af Bipest. Vi føle os nemlig overbeviste om, at Mange tvivle om Metodens Brugbarhed, da der jo er noget ved den, som strider mod gamle Erfaringer.

Marjagen til, at vi fik Sygdommen i vort Bieri, kan vi ikke med Bestemthed angive; men dog er der nogen Sandsynlighed for, at den er kommen af død Yngel. Det første Stade, der fik Sygdommen, havde nemlig Aaret forud efter Honningtrækkets Slutning faaet paasat et Magasin med udflyngede Tavler til Afstikning; men i en af Tavlerne var der lidt forseglet Droneyngel, som var død, da Tavlerne havde været ude af Staderne en 8 Dages Tid. Da Magasinet atter skulde fjernes — det

var paasat ovenpaa Boksdugen med en lille Opgang fra Yngelrummet — havde Bierne udtruffet den døde Droneyngel af Tellerne og deraf lavet et slemt Roderi ovenpaa Boksdugen. Vi tænkte ikke paa den Gang, at det mulig kunde have farlige Følger; først næste Foraar i Slutningen af April, da vi opdagede død Yngel i dette Stade, henleedes vore Tanker atter paa den døde Droneyngel. — At dette var Sygdommens Aarsag, tør vi selvfølgelig ikke paastaa; men der er dog noget, der taler derfor.

I Begyndelsen, da Sygdom viste sig i ovennævnte Stade, troede vi dog ikke, at det var den virkelige Bipest, vi havde faaet, men at det derimod maatte være forkølet Yngel eller i værste Tilfælde den saakaldte milde Bipest. Straks, da vi opdagede Sygdommen, fandtes der kun enkelte døde Larver hist og her i Tavlerne, men intet, der lignede den virkelige Bipest; dog vakte det vor Mistanke, da vi aldrig tidligere havde fundet død Yngel i vore Stader. Det angrebne Stade blev fodret rigeligt i nogle Dage og lunt indpakkert; men Ondet greb mere og mere om sig. Der blev indlagt en Bøsse med Mastalin og en Table med Myrshyre blev indhængt i Stadet; men altsammen uden Birkning. Ja, uden Birkning kan vi just ikke sige, for i den Tid, vi fludrede med dette Stade, havde vi selv givet Anledning til, at flere af vore andre Stader vare blevne smittede. Efter den Tid varede det ikke længe, før de rigtige Bestegn viste sig, og Sygdommen bredte sig da med stor Hurtighed til de fleste af de andre Stader, og vi indsaar snart, at hvis vi atter skulde slippe denne ødelæggende Sygdom, saa maatte der tages kraftig fat paa dens Udryddelse. Efter nogen Overvejelse bestemte vi os til at anvende Mac Eboys Fremgangsmaade. — Da vi tog den Bestemmelse, var vi lige i Begyndelsen af Hovedtrækket, og vi besluttede da at udsætte Behandlingen til Vindtrækkets Begyndelse, omtrent midt i Juli Maaned, for at saa saa stor Nytte ud af Hovedtrækket som muligt. Allerede fra Foraaret af havde vi bestemt, at en stor Del af vore Dronninger skulde stiftes; ved nu at udsætte Behandlingen til den Tid, havde vi jo god Lejlighed til at foretage dette Arbejde, og dermed opnaaede vi ogsaa, at Tavlerne, naar Behandlingen skulde foregaa, tilbøls vilde være fri for Yngel. Vi traf straks Forberedelser til Dronningavl. Et af vore bedste Stader var allerede fra Foraaret af bestemt til Droneavl og havde derfor rigeligt med Droner. Nogle af de sunde Stader, som paa den Tid vare meget kraftige, lod vi sidde paa kneben Plads; det varede saa ikke

længe, før de sværmede. Derved fik vi fortræffelige Dronningceller i tilstrækkelig Antal til at erstatte de gamle Dronninger. I alle de Stader, der havde Magasin paa, blev der, da Cellerne vare modne, indsat en saadan i en Cellebestytter, efter at Magasinet først var fikt fra Ynglerummet ved et Dronninggitter. Saa snart Cellerne vare udklæfede, fjernedes Citrene, og de unge Dronninger fik Lov til at gaa ned og dræbe de gamle, som fandtes i Underrummet. I de Stader, der ikke havde Magasin paa, maatte vi opsjøge og dræbe de gamle Dronninger og indføre Dronningcellerne indsat i Cellebestytere. Paa den Maade skiftede vi alle vore Dronninger paa 3 nær, som var fra Aaret forud. Desuden lavede vi fem Smaastader med Referevedronninger. Tiden gik, og Dronningcellerne udklæfedes paa to nær, og de unge Dronninger bleve heidig befrugtede. I de to Stader, hvor Cellerne ikke udklæfedes, blev der under Behandlingen indført Dronninger tagne fra Smaastaderne.

Ved Lindetrækkets Begyndelse udsørtes Behandlingen. Da der ikke fandtes andre Bier i vor umiddelbare Nærhed, og det ikke gjorde noget, fordi vore egne bleve smittede, kunde vi udføre Behandlingen om Dagen. Først udslyngede vi al Hunningen og lod sin Bierne beholde c. 10 Tavler hver, som vare tomme. Vi havde 21 Familier den Gang, som skulde behandles. Antallet havde ellers været større; men i nogle af vore Wellstader havde vi allerede før den Tid forenet Familierne. Af de 21 Familier var de 16 sikkert angrebne af Pesten. 3 af de angrebne Familier bleve behandlede efter Græsløvs Anvisning, 8 blev rystede lige ned i de med Sodalud vadsfede Stader, og Resten af de syge og de 5 kunde rystedes ned i deres egne Stader, uden at disse blev vadsfede. Alle Staderne blev forsynede med Kammer med Vedere, som Bierne skulde bygge paa i 4 Dage, som ren ny Voksbug. Ved at udføre Behandlingen paa den Maade, vilde det efterhaanden vise sig, hvilken Fremgangsmaade der gjorde bedst Virkning. Da Bierne havde bygget i de 4 Dage, blev de rystet af Strimlerne og forsynet med hele Kunsttavler. Ovenpaa hele denne Behandling fik hvert Stade 1 W Sukkersirup, som var tilsat $\frac{1}{20}$ Pwt. Naftol Beta, og der blev tillige i hvert Stade indlagt en lille Pose med Naftalin, og dermed var Kuren færdig. Udsalbet blev over Forventning godt. Det viste sig, at alle Staderne, lige meget enten de vare vadsfede eller ej, bleve fri for Pesten. — Disse vore Resultater kunde vi have offentliggjort noget før, men vi havde vore Betænklichkeiten

derved og foretrak derfor at vente og se, hvorledes Overvintringen vilde blive, og ligeledes for at se, om Pesten ikke skulde vise sig igen næste Aar. — Overvintringen blev daarlig; Grunden hertil var temmelig sikkert den, at Familierne ikke naaede at blive rigtig stærke til den Tid, da de skulde indvintres, og at der ikke havde været ynglet nok i de ny Tavler. Flere af Familierne havde lidt saa meget af Bugløb om Vinteren, at vi, da Foraaret kom, saa os nødsagede til at reducere Antallet til 17. Disse 17 Familier udviklede sig godt, og i Sommerens Løb har vi atter forøget Antallet saa meget, at vi sidste Efteraar indvintrede 22 Familier under normale Forhold. Pesten har i det forløbne Tidsrum ikke oftere vist sig i vort Bieri, og vi ventte nu atter ad Aare et godt Resultat af vor Viavl.

Den Tid, Bierne byggede paa Vederne, benyttede vi til at indsmelte alle de Tavler, der havde været i Brug den Sommer, og til at rense Kammerne og alle de benyttede Redskaber. Tavlerne blev ved Smeltningen saa grundig kogte, at der ikke var Fare for, at de atter kunde smitte. Kammerne blev i kogende Vand befriet for det meste af det Voks, der endnu var tilbage paa dem. Derefter nedskæntedes de i en stærk kogende Sodaopløsning i 3 a 4 Minutter. Efter denne Behandling blev de omhyggelig rensede for Ræbbofs og lignende, og før de lagdes til Tørring, blev de dyppet en Gang til i Sodaopløsningen, og dermed vare de færdige. Magasinerne fik en omtrent lignende Behandling, undtagen at de ikke blev kogt. Al den gamle Voksbug blev brændt. Alle de benyttede Redskaber blev omhyggelig rensede ved Hjælp af Sodaopløsning og kogende Vand.

Det har i høj Grad glædet os at modtage ovenstaaende Artikel, da det heraf synes at fremgaa, at vi endelig have fundet et paalideligt og ikke altså forbeholdeligt Middel til Bipestens Helbredelse. Vi betragte dog endnu ikke Sejren som vundet i den Henseende, før vi saa flere Vidnesbyrd derom, og derfor opfordre vi andre Biavlere, der til Foraaret maatte finde sikre Tegns paa denne Sygdom i deres Stader, til ligeledes at foretage Forsøg med den beskrevne Fremgangsmaade. Red.

Et Co-Dronningstade i en hul Mur.

Af Gaardejer Jakob Olsen, Dristebrohus.

Naar Bierne ved Sværmning overlades til sig selv, antage de ofte Bolig i hule

Rum, saasom Træer, Mure og lignende Steder, hvor de saa ikke sjældent opholde sig i adskillige Aar, uden at der hdes dem nogen Hjælp fra Menneskets Side, og dog hører det vel næsten til Sjældehederne, at saadanne Bisfolk gaa under paa Grund af manglende Foder, thi de forstaa meget godt, som man siger, at sætte Læring efter Næring, saaledes at det gode Honningaars Udbytte bliver opbevaret i Boksstaberne for kun at anvende det, som er nødvendigt ved Opklækning af Yngel og til at overvintre paa. Næsten haves da i Behold ved mulig indtrædende mere honningfattige Aar. Ved saadanne selvantagne Boliger bliver disse jo høist forskillige baade med Hensyn til Bredde, Højde og deres hele Størrelse. Tablebygningen bliver i Almindelighed bygget noget i Form derefter, ja undertiden endogsaa efter flere Leeder; man ser altsaa deraf et Bevis for, at Tablebygningens Form, Størrelse og Stilling til Indgangen vel egentlig ikke har nogen væsentlig Indflydelse paa Biernes Bestaaende; men dermed skal dog ikke være sagt, at det er lige gyldigt, hvilken en saadan man giver Bierne i Staber, hvor det er Hensigten at behandle dem rationelt. Meningerne ere jo blandt Biadlerne netop paa dette Punkt noget forskellige, hvilket dog ikke er min Hensigt at komme nærmere ind paa, men kun i det følgende at beskrive Indholdet af en af Bierne selv antaget Bolig.

For 5 a 6 Aar siden blev jeg af Ejeren paa en Gaard gjort opmærksom paa, at en Bispærm havde taget Bolig i en hul Mur i en af hans Bygninger tæt op til Koftalden, hvorfra de altsaa i den kolde Tid af Aaret vilde faa en Del Varme. Det viste sig ogsaa, at Bierne meget godt kunde overvintre der, og tilsyneladende trivedes de rigtig godt; men desuagtet er det dog aldrig blevet bemærket, at de have afgivet Sværme. Rummet, hvori de opholdt sig, havde en ret betydelig Størrelse, vel rigelig saa stort som vore største Bi-boliger, hvilket maaste har givet Anledning til deres ringe Sværmehest; men det er maaste heller ikke usandsynligt, at en Sværm kan være draget ud uden at henlede Beboernes Opmærksomhed derpaa, endstønt Indgangen vendte imod selve Gaardspladsen, som var omgivet af en Bygning paa hver Side. Da Bierne siden den ovenansførte Tid havde opholdt sig i Muren og Ejeren imidlertid ikke længere ønskede at have dem paa dette Sted, fordi det havde vist sig, at naar Heste kom i Nærheden af deres Indgang, som var i en Højde af c. $2\frac{1}{4}$ Alen over Jorden, og havde en Størrelse af omtrent $3\frac{1}{2}$ " i Firkant, vare de under-

tiden tilbøjelige til at blive ophidsede og overfalde Dyrene med Stik. Saa tilbød jeg imod at faa Bierne at tage hele deres Boksbygning ud, hvilket jo var forbundet med et ikke ringe Arbejde. Men da det ovenansførte Sted var beliggende omtrent 5 Mil fra min Bigaard, antog jeg, at det maaste kunde have gabnlig Indflydelse, om jeg brugte et saadant Bisfolk til Dronningavl. Vanskeligheden laa jo i at faa saa stort et Antal Bier tilligemed Dronningen samlet, som der udtrævedes, for at de med nogenlunde Sikkerhed kunde overvintre, da Aarstiden jo egentlig var for sildigt valgt, nemlig d. 5. Oktober, hvilket havde sin Grund i en øjeblikkelig Beslutning. Forinden man kunde komme til Boksbygningen, skulde der nedbrydes en Mur, hvorfor jeg ansaa det som en Selvfølge, at en Del Bier vilde gaa tabt; men da jeg antog, at det var et kraftigt Bisfolk, kunde man jo under heldige Omstændigheder let faa opsamlet saa mange Bier som en almindelig Sværm. Det lykkedes ogsaa over al Forventning; dog fandt jeg ikke Dronningen før i det sidste Øjeblik. Den saa noget gammel ud, men det tillagde jeg ikke stor Betydning, naar den blot kunde leve Vinteren over. Tværs over det hule Rum i Muren var der opført Boksstaver (med Undtagelse af et ganske lille Stykke længst borte fra Indgangen), men disse havde 2 forskellige Stillinger, nemlig saaledes at de Tabler nærmest ved Indgangen vendte Kanten imod denne og havde deres største Udstrækning i Højden, hvorimod de bagerste Tabler vare byggede i modsat Retning og var omtrent af en firkantet Form og af langt betydeligere Størrelse, ja enkelte af dem maalte endog c. 20 " i Firkant. Bierne havde altsaa paa den Maade baade kold og varm Tablebygning i deres Bolig. Af Forraad havde de rigelig til Overvintring, vel c. 40 B. En tilfældeberende Biavler forklarede, at naar Tablebygningen havde 2 Retninger, saa var det et Bevis paa, at Bisfamilien havde 2 Dronninger. Jeg betvivlede i høj Grad denne Udtalelse, men maatte dog senere indrømme, at med Hensyn til det omtalte Bisfolk havde han fuldstændig Ret; rigtignok saa jeg ved at seje Bierne af Boksstaberne kun den ene Dronning, men denne var af en saa mørk Farve, at man med Letthed kunde kende den fra Dronninger i Almindelighed. Efter et Par Dages Forløb blev Bierne overført i et Græsløvstade i min Bigaard; det foregik paa følgende Maade: Efter at den nødvendige Boksbygning, som bestod af tildeels faldte og forseglede Tabler, var anbragt i Stadet, blev Kassen, som indeholdt Bierne,

fat tæt op til dem paa Stadets Bund, og Laaget derefter lempelig fjernet. Det varede derfor kun kort Tid, inden de havde antaget Voksbygningen og tilsyneladende uden at miste en eneste Bi. Jeg forbavsedes derfor ikke lidet, da jeg efter en halv Times Forløb alligevel fandt Dronningen liggende død paa Jorden ved Stadets Indgang. Jeg genkendte straks den meget mørke Dronning, som jeg for 2 Dage siden havde indført i Transportkassen tilligemed Bierne, og tvivlede derfor ikke om, at Stadet nu var dronningløst. Det var ogsaa tydeligt at se, at den kun havde ligget en meget kort Tid paa Jorden, ja straks antog jeg næsten, at den endnu ikke var rigtig død, hvorfor jeg satte den ind under Tæppet mellem et Par af Vokstablerne, men den blev igen hurtig baaret ud af Bierne. 2 Dage efter undersøgte jeg Stadet og fandt til min store Forundring Veg i Midten af en Table, hvor jeg ved Indhængningen havde affrættet et lille Stykke af Forjælingen for at gøre den mere tjenlig til Overvintringstable. Det var altsaa klart, at der endnu maatte findes en Dronning i Stadet, hvilket jeg blev aldeles overbevist om ved det næste Efterblik, som jeg atter gentog efter 2 Dages Forløb; thi Antallet af Veggene var nu blevet en Del større, og efter nogen Søgen fandt jeg Dronningen bevægende sig paa Yngeltavlen. Denne afveg i Sighed meget fra den, som Bierne havde baaret ud af Stadet, thi den var meget lysere af Farve og tilsyneladende en helt ung Dronning. For nu at være aldeles sikker paa, at den udfastede døde Bi var en Dronning, sendte jeg den til Hr. Kantor Eråslev i Kalundborg med Anmodning om, at det maatte blive bevaret i „Bitidende“, hvorvidt det var en Dronning. Jeg tvivlede ganske vist ikke derom; men jeg ønskede at blive aldeles sikker i min Sag. (Spørgsmaal og Svar findes i Nr. 17 S. 329).

Naturligvis er det vansteligst at afgøre, om det har været Biernes Hensigt at beholde de 2 Dronninger Vinteren igennem, men Sandsynligheden taler dog meget derfor, naar de havde faaet Lov til at leve saa langt hen paa Efteraaret. At den ene Dronning er gaaet tabt under Transporten, har utvivlsomt sin Grund i, at de ere komne i for nær Berøring med hverandre, thi da Transportkassen for Størstedelen var fuld af Bier, og der kun var anbragt en Vokstable midt i denne, som indeholdt det nødvendige Foder under deres Flytning, kunde de 2 Dronninger ved at bevæge sig paa den let træffe sammen, og hvor saa den ældste har maattet bukke under. Hvorvidt de 2 forskellige Stillinger paa Voks-

tablerne har givet Anledning til de 2 Dronningers Tilstedeværelse, har jeg ingen praktisk Erfaring for, men betvivler det i høj Grad. Smidlertid er det jo et Spørgsmaal, man let kunde blive klar over, da et saadant Stade, som indeholdt baade kold og varm Tablebygning i Yngelrummet, vel maatte kunne konstrueres.

Honningglas.

Af Jærnbaneassistent D. Carstens, Svenborg.

I sidste Tidsskrift drager De, Hr. Redaktør, voldsomt til Felts imod Strueglassene i Anledning af, at jeg — under Indflydelse af det høje Standpunkt, som jeg saa Lykterne indtage i Fremstillingen af Produktet — i min Artikel om Vandreforsamlingen i Leipzig fortellig havde fremhævet disses Fordele fremfor de her brugelige med Hensyn til Udseendet. Og blandt vore Glas er det da, efter Deres Mening, det engelske Abbots Glas, som Prisen bør tilfalde. Jeg giver Dem Ret i, at dette Glas har de Fordele, som De nævner; men jeg maa gøre opmærksom paa en væsentlig Fejl ved disse Glas, de ere for høje og Halsen er for smalle. Er man ved Brugen af Honningen naaet et godt Stykke ned i Glasjet, og Honningen er meget fast, er det næsten umuligt med en Tæppe (en større Ste er uanvendelig paa Grund af den snævre Hals) at løsøre Honningen; man har fat med Fingerpidserne i den øverste Ende af Steen, der kan som Følge heraf ikke udvikles nogen Kraft, og man kan staa og mase paa denne Maade og alligevel ikke faa noget paa Steen. Jeg forhandler aarlig c. 300 R i Glas og har for Tiden halvt af de almindelige, lave Overbindsglas og halvt Abbots Glas, men maa bestandig høre fra Runderne, om de ikke maa faa de lave Glas, da de ikke, uden at opvarme hver Gang Honningen skal bruges, kunne faa den sidste Honning ud af de høje — og den samme Erfaring har jeg, der daglig nyder Honning, gjort.

Honningglasset maa, fremfor alle andre herlige Egenstaber, være praktisk i Formen; dette glemmer De helt, Hr. Redaktør, naar De omtaler de Hensyn, der komme i Betragtning ved Forhandlingen. Denne sidste Fordel har vort gode, gamle Overbindsglas; men her giver jeg Dem atter Ret, ved disse Glas klæber netop de store Mangler, som De fremfører.

Naar jeg da paa Vandreforsamlingen saa de lave Strueglas — dominerende alle

andre — maatte jeg indrømme, at her var et Glas, der forener alle gode Egenstaber: Se godt ud, med tætsluttende Laag af Nickel og Blit, hvori Pap- og Pergamentstibe for at forøge Tætheden, og har den lave Form, som letter Utsmøningen af Hønningen. Jeg sender Dem herved et mindre af disse Glas med Skruelaag af Hvid-Blit; det koster i Tyskland 10 Ore (1 R's 12½ Ore). De maa indrømme, Hr. Redaktør, at det er en Wildfarelse, naar De skriver, man maa op til 50 Ore for et lignende Glas med Nickel-laag, det vilde allerhøjest blive 5 a 6 Ore mere for hvert Glas. Og dette Glas har ingen af de uhyggelige Egenstaber, som De forlener de billigere Skruerglas med, tværtimod er dette Glas af saa svært og hvidt Glas, som det kan ønskes.

Et andet Spørgsmaal er, om vore Fabriker kunne og ville fremstille et lignende Glas til samme moderate Priser — at indføre dem vilde selvfølgelig af Hensyn til den høje Told paa Glas være umuligt til praktisk Udnyttelse. Men saalænge der ikke viser sig et bestemt Forlangende om mere hensigtsvarende og praktisk anvendelige Glas, skulde de nok hytte sig — bestyttede af Tolden.

Om Etikettespørgsmaalet kan naturligvis Meningerne blandt Biablerne være forskellige; men da det er det store, købelystne Publikum, vi henvende os til, og vi rundt omkring os se, hvor der i alle Brancher reklameres og etiketteres, at Varen kan præsentere sig, kan jeg ikke finde rettere, end at ogsaa Biablerne maa følge Tredt og ved en smuk Etiket forøge det tiltalende Syn af et Glas med ren, lys Hønning. For Biableren, der paa en Udstilling standser foran et Glas Hønning med en dyb, ren, ensartet Lød, har den ydre Skæl mindre at sige; men for de øvrige Besøgende, som staa usforstaaende overfor disse, den fine Hønning's Egenstaber, har den Form, hvori Varen fremtræder, uhyre meget at sige.

Og her indrømmer jeg da, at Abbotts-Glasset tager sig nydeligt ud med sit høje Rum og smalle Hals, men foruden den Anke, jeg i det foregaaende har fremført, kommer endnu at nævne: Udgifter og Ulejligheden ved Propning og yderligere Overbinding med Pergamentpapir eller Lafning. Ved Skruerglassene er det et Øjeblik's Sag at tillukke. Selv om nu vore hjemlige Glasværker skulde forlange 4 a 5 Ore mere for Skruerglassene end nævnte tyske Pris, vilde det endda kunne betale sig at benytte dem.

Fra Holmegaards Glasværk koste kurrante Abbottsglas 18 Kr. pr. 100 Stk., det har

jeg ialtsald givet for et Par Aar siden, senere har jeg faaet fra Fyens Glasværk, Odense, Abbotts Glas til 13 Kr. pr. 100 (overordentlig nette at se, men af forfærdelig tyndt Glas, saa tyndt som Papir).

Skulde Skruerglassene kunne fremstilles her, blot til 16 Kr. pr. 100, og jeg antager ikke, det er for lavt sat, tror jeg sikkert de vilde slaa ligesaa fuldt igennem som i Tyskland, og det tidstagende og kedelige Arbejde med Propning og Overbinding vilde være sparet. Ialtsald anser jeg det for betænkeligt, fordi det mulig fra en vis tykt Fabrik fremkommer et Produkt, der i Godhed ikke staa i Forhold til dets Pris, da med et hurtigt Pennestrøg at ville udelukke Systemet helt. Som sagt, jeg er sikker paa, at kunne de fremstilles her — i samme lave Form som tilsendte og i samme Kvalitet — vil de vinde Indpas saavel til Udstillingsbrug som i den daglige Omsættings Tjeneste, og at kunne anvendes paa begge Maader maa jo være Idealet. Indtil da at fremstille Hønning i Skruerglas paa vore Udstillinger, med hel eller delvis Udelukkelse af de daglig anvendelige, vil kun være at vildebe Publikum.

Mit „dybe Suf“ i forrige Tidsskrift tror jeg ikke, Hr. Redaktør, var helt uberegtiget; thi lad end Tyskerne være tilbage i enkelte Ting paa Biablens Omraade, under Trykket af den Autoritet, der udstraaler fra de gamle, men store Mestre, i een Ting følger de Tidens Løsen — de forstaa at reklamere: at lade Produktet præsentere sig.

Det „voldsomme“ Angreb paa Skruerglassene er slet ikke saa ilde ment, naar de kun kunne leveres gode til en rimelig Pris; men derom tvivle vi fremdeles. Den sendte Prøve har i ethvert Tilfælde ikke kunnet afkræfte vor Tvivl. Det er nemlig et ½ R's Glas med Nickel-Skruelaag, hvidt Glas, en Blære i den ene Side af Glasset; men det værste er dog, at vi slet ikke have kunnet prøve Tætheden, fordi vi ikke have været i Stand til at lukke det op. Hr. Carstens klager over, at man ved Abbotts 1 R's Glas har noget Besvær med at faa den sidste Hønning rent ud*); men det er jo kun Smaating mod det sendte Skruerglas, thi deraf vil man jo allerede have Besvær med at faa den første Hønning ud. Det er jo ikke rart, hvis man skal slaa Glasset itu for at komme til

*) Man skal ikke tage fast Hønning af et Glas med en Tjeste, men med en Bordkniv. Det valber ingen Besværlighed, hverken i et Abbottsglas eller i et Skruerglas, naar sidstnævnte blot først er lukket op. R. U.

Hønningen. Man tror maaste, at dette er vort Spøg; men det er ramme Alvor. Vi hade nemlig allerede for flere Aar siden prøvet tykke Strueglas. Det viste sig da, at, vilde vi lukke dem tæt, da gik Halsen af det halve Antal, og de saa, der holdt, viste sig saa til Gengæld saa stibhalsede, da vi senere vilde lukke dem op, at dette blev et meget besværligt Arbejde. Efter den sendte Prøve synes det jo, at de endnu hade bebarret denne Stibnaffethed. — Abbott's-Glassene ere virkelig langt mere stikkelige. Vi saa dem af hvidt, smukt, svært Glas til en Pris af 14 Kr. pr. 100 for 1 R's Glas. Red.

Kan Stadekonstruktionen have Indflydelse paa Hønningudbyttet?

Af Vorbeck i Hølstebro.

Ved Diskussionsmødet i Randers 1894 fulde jeg indlede denne Sag og henviste til Spørgsmaal Nr. 6 i DBT. 1891 S. 62, samt til Hr. Ersklevs Svar derpaa. I vort Blad havde jeg haabet, at En eller Anden var fremkommen med en Løsning af Opgaben, der var bedre end den, jeg selv havde at fremlægge. Af Hr. Ersklevs Svar (Side 63) ser jeg ikke rettere, end at Ersklev mener, at Opgaven er uløselig. Hr. E. skriver bl. A.: „Men hvorledes man kunde konstruere et Stade saaledes, at Bierne uden Tilshyn vilde være tilbøjelige til at indstrænge Yngelen efter*) Hovedtrækket stærkere end i andre Stadeformer, indse vi ikke“. Hr. E. skriver: efter Hovedtrækket, men der burde staa under Hovedtrækket, thi da er juft den afgørende Tid for at naa Hensigten. Forøvrigt indstrænge vist alle Folk Yngelen efter Trækket, naar de overlades til sig selv. I sit andet Svar siger Hr. E. (1894 S. 226): „Saadant et Stade tror jeg rigtignok endnu er meget vanskeligt, for ikke at sige umuligt at konstruere. Ja, havde Vorbeck blot sagt „behandlet“ i Stedet for „konstruere“. Dermed gøres jo Spørgsmaalet til et aldeles andet, saa at jeg ikke kunde gøre mig Haab om den rette Besvarelse. I Slutningen gaar Hr. E. over til at omtale de forskellige Rammer, hvilket heller ikke besvarer Spørgsmaalet. Det var min Hensigt paa Randersmødet først at bevise, at der overfor dem, man kalder Biholdere, var Trang for et Stade, som mulig alene ved sin Konstruk-

tion kunde bøde paa for lidt Tilshyn og Behandling. Men da det var nær paa den Tid, da vi Alle skulde møde paa selve Udstillingen, og jeg tilmed befandt mig ilde, greb jeg til, saa godt jeg kunde, at oplæse en kort Optegnelse, jeg havde medbragt. Da den var oplæst, bad Referenten om min Optegnelse, som er optaget i Bladet for 1894 S. 315. Derefter gik de Andre til Udstilling, medens jeg en Time efter maatte tage hjem paa Grund af Sygdom. For at spare Plads henviser jeg iøvrigt Læserne til de anførte Steder og Aargang 1894 S. 315. Jeg skal nu her forsøge at give Sagen en saadan Belysning, at den kan blive forstaaet af Alle og tilskynde til en almindelig Drøftelse.

Hvad vi i saa mange Aar arbejdede hen imod, var jo at saa bygget et Stade, der var enkelt i sin Konstruktion, gav en let Behandling af Bierne, en god Overvintring og en hurtig Modning af Hønningen, og som forøvrigt tillod os at anvende alle de Midler, der staa til Raadighed, i Retning af at udbille store Bisfolk og opnaa et godt Udbytte af Hønning. Dette Maal tro vi foreløbig at have naaet i vort nu brugte Trugstade, og saa længe vi intet bedre har fundet eller blot kan tænke os med nogenlunde Sikkerhed, fortsætte vi med dette. Vi kan ikke tænke paa at blive staaende, men selve Grundlaget, Princippet, kan vi i Djeblikket dog vist ikke tænke os forladt. Dette udelukker dog ikke, at der kan være Biablere, og maaste endog mange, for hvem Trugstaden ikke er det saarme, som det er for Andre, og at vi altsaa for disses Skyld kunde have Trang til noget andet. Trugstaden er beregnet paa en Biabler med Rundstaber, Rendsstab til en god Drift og Tid til en omhyggelig Pasning af Bierne. Lad os mærke os, at de Sider ved Trugstadets Konstruktion, der særlig gør det — som Hønningstaden betragtet — til, hvad det nu er for den dygtige Biabler, netop ere de samme, som gøre det mindre godt egnet til at give Udbytte i Længden ved en tarvelig Pasning af Bierne. Disse Sider ere 1) det store Yngelrum og 2) den Plads, det øvre Hønningrum har faaet. Det store Yngelrum passer for Yngeltiden; naar Hovedtrækket falder ind, er det ikke paa sin Plads mere og bliver i et daarligt Hønningaar en Hindring for at faa et Udbytte, naar Yngellejet ikke i rette Tid indstræktes. Da det nu netop kniber i dette Punkt med Pasningen, saa maa man nøjes med et mindre Yngelrum; men til Gengæld maa dette være varmt beliggende, hvad vi kan opnaa ved at anbringe Hønningrummet nederst. Gøres

*) Udhævet af Vorbeck.

kunnet udfinde, men Sandsynligheden taler dog derfor.

At der i en Bifamilie med æglæggende Arbejdere findes over 20 % der udøver denne Gerning, tror jeg ikke. Ifølge min Dagbog har jeg den 28. Maj, 6. Juni, 15. Juni og 22. Juni — altsaa 4 Gange — ved Forsøg i 1896 berøvet et Stabe æglæggende Arbejder, disse ved Afbørstning af Bierne paa Jorden c. 30 Skridt fra Stadets Blads; men det største Antal ikke flyvedygtige Bier, som bleve liggende paa Jorden var 10 a 12 Stkr., undertiden kun 2 a 3 Stkr. At man paa denne Maade rammer Æglæggerne fremgaar deraf, at der ingen Æg blev lagt i Stadet i de første 5 a 6 Dage, dog i et Tilfælde blev der allerede Dagen efter Afbørstningen lagt Æg af en enkelt Bi, som altsaa dog har kunnet flybe. Efter Indhængningen af en Table med luftet Yngel opførte Ægtægningen ikke, hvilket derimod skete efterat de havde faaet en Table med aaben Yngel, vistnok paa Grund af Fodringsforretningen. Efterat de havde faaet 2 Tabler med luftet Yngel tog de villig mod en befrugtet Dronning. En ubefrugtet Dronning toge de, om end modstræbende, imod efterat have faaet indhængt 2 Tabler med aaben Yngel, skøndt de i denne Tilstand næsten altid ribe en luftet Dronningcelle ned.

Der er Tale om „befrugtede“ Arbejdsbier, ja, „selvbefrugtede“, efter Apotheker Melkgaard's Opfattelse.

Smaa bemærkninger til Rammespørgsmaalet i vort Trugstade.

Af Lærer Thybe Linde mann, Sanderup.

Højtærede Hr. Redaktør!

Da Rammespørgsmaalet for mange er et „filbent Spørgsmaal“, vel sagtens fordi det ogsaa for mange er et vigtigt Spørgsmaal, er det ingen særlig behagelig Genstand at røre ved; men engang imellem maa man finde sig i at flyde det behagelige lidt til Side. — Det er snart et Par Aar siden, jeg sidst talte lidt om det samme Emne; men da Rammespørgsmaalet for mig personlig og vist ogsaa for mange andre efterhaanden gør stedse større Krav paa, at maa tages mere i Betragtning end før har været Tilfældet, vil jeg tillade mig nu, da „den danske Bi-Tidende“ i de sidste Numre selv har optaget Spørgsmaalet, at fremlægge de Resultater, jeg i det mellemliggende Tidrum er kommen til, og bedes De derfor venligt

om, at give disse Optegnelser en lille Plads i Bi-Tidende, naar Tid og Lejlighed tillader det. Paa Forhaand vil jeg ikke stamme mig ved at tilstaa, at jeg ved den i de sundne Aar gjorde Erfaring og de anstillede Forsøg, ikke paa alle Puncter (og da særlig paa Rammemaalet) har selv samme Syn, som jeg havde tidligere. Vi gør jo ej Erfaringer for intet og behøver ej heller at stamme os ved, at vi kunne tage Lære af dem.

Det gik selvfølgelig mig, som det er gaadt saa mange før mig, at jeg i Begyndelsen ikke skænkede selve Rammemaalet mange Tanker. Jeg slog mig til Ro med, at Bierne i vild Tilstand bygge ligesaa ofte i Bredden som i Højden, bygge paa Kryds og Tværs ligesaa godt i et gammelt Hestestelet som i et svampigt Murbærk eller i et front Piletræ. Ved nærmere Eftertanke vil man alligevel let indse, at disse slaende Jagttagelser slet ikke afgive noget Bæbis for, at det saa ogsaa er aldeles ligegyldigt, hvilket Rammemaal vi benytte for at opnaa det bedste Resultat ved Biavl, der øves paa en rationel Maade.

Som tidligere meddelt, var jeg en Tid lang saare vel fornøjet med Rammemalet 12" × 10" (12" bred og 10" høj), „den græd ej for Guld, som ej Guld kendte“. Men da jeg i Foraaret 1896 (saa Maaneder efter at jeg havde fortalt lidt om mit ny Trugstade) blev opmærksom paa, at to andre af mine Bifolk med Rammemaal 10" × 14" (10" bred og 14" høj) havde overvintret langt bedre end de stærkere Familier paa Rammerne 12" × 10", og at et tredie og sidste Hold (Stadterne Nr. 5 og 6) med Rammemaal 11½" × 13½" (11½" bred og 13½" høj) (30 × 35 cm. udd. Maal) ogsaa, ej blot havde overvintret fortrinligt, men at disse tillige baade samme og efterfølgende Sommer, havde den største Yngelansætning samt Honningmængde, skøndt de sidstnævnte Stadets Dronninger hverken vare yngre eller kraftigere at se til, end de fire andre Stadets, fik jeg selvfølgelig størst Kærlighed til den Ramme, der begge Gange baade gav en god Overvintring og det største Udbytte, og jeg har en Anelse om, at det ikke er nogen „Madkæreste“, men en Kærlighed, der varer ud over de to Aar.

Alligevel ved vi jo, „at een Svale gør ingen Sommer“. Her var vigtigst af to, men det er vist heller ikke tilstrækkeligt. For at faa fuld Visshed i Sagen, vilde det saa ikke være ønskeligt? at lignende Forsøg i et Par Aar eller tre ogsaa blev anstillet og fortsat af andre! og at det endelige Resultat af disse Jagttagelser — baade her og der — bekræftes ved Udsagn af duelige og paa lidelige Mænd.

Det vilde dog være besynderligt, om der

blandt saa mange danske Bivener af Navn, iffe ogsaa skulde findes en halv eller hel Snes Medlemmer, der kunde have Interesse af at afse en ekstra lille Udgift til Befordring af nogle Forsøgsstader samt ved Siden af vise tilbørlig Omhu ved disses Røgt, thi hvilket Go: e vilde det da iffe være derved at kunne faa det „fildne Spørgsmaal“ slaet ihjel; den Slags Mord tilkæder selv Chr. V. danske Lob.

For hele Diablen's Fremgang og Tribsel vilde det være en stor Binding, og hvilken Herlighed tillige for det Folk „Ristadesfabrikanterne“ med alle deres „ud- og indvendige Rammemaal“ og „vægelsindede Runder“ — at kunne sige til disse: „var nu iffe længer selvklod, men lad det, som er godt for andre, ogsaa være godt for Dig“; selvfølgelig sagt paa en høflig Maade, thi det sthlder man altid fine Runder og kommer man i det hele længst med.

Som det er i Djebliffet, er det alt andet end lysteligt, thi tre reglementerte, lige gode Rammemaal, der i Virkelighed ere høist forfællige, er det samme som ingen Rammemaal, betragtet som Rettefior.

Grunden til, at jeg kom til at anstille mine Forsøg, der i flere Aar har taget det meste af min Fritid og kostet mange Kroner, laa i, at jeg aldrig var rigtig glad, hverken ved de: lave engelske Ramme, eller den smalle tyske Ramme.

Førstnævnte havde den Ulempe, at ved Foraars- og Efteraarsbehandling bragte den $14\frac{1}{2}$ " vide Nabning for megen Kulde og Træk hen til Yngellejet, dernæst kunde jeg i mange Tilfælde iffe sikke en god Overvintring, undtagen jeg samtidig benyttede Magasinfasken, men denne Omskændighed vanskeliggjorde i betydelig Grad en lun og tillige behvem Vintertilpaktning; det samme var ligesaa Tilfældet ved min efterfølgende 12 " \times 10 " Ramme, der var et Par Tommer højere. Tillige fremkom den Ulempe, at naar jeg om Foraaret borttog Magasinfasken og jagede Bierne fra Stuen ned i Kælberen, bragte det Uro og Forstyrrelse i deres stille og huslige Familieleve, thi de syntes iffe om paa den Narstid at holde Flyttegilde.

Den tyske Ramme havde for mig det Gode, at den uden Tilbygning afgav en høj, sund og lun Bolig for at sikke en god Overvintring, men paa Grund af Rammens ringe Bredde (c. $9\frac{1}{2}$ "), var der om Foraaret for lidt Fart i Yngelreben, hvilket ogsaa berøres i „den danske Vitidende“ (Nr. 12 1897), hvorfor den tyske rationelle Ramme senere er bleven udbudet fra 22 til 25 cm. Denne ringe Forøgelse har, som Hr. Ersklev ogsaa bemærker, vist iffe bidraget saa grumme

meget til at fremkalde de lobpriste Underværker i „das große Vaterland“. Men Sagen er, at Thyfterne, der holde saa stærkt paa det høje Rammemaal (nu $15\frac{1}{4}$ "), iffe samtidig med at de holde paa Højden, kunne give megen Tilgift i Bredden, thi da vilde Rammen være bleven for tung og upraktisk at arbejde med. Det er nu altid lettere at se „Splinten i vor Broders Dje end Bjælken i bort eget“, derfor antager jeg, at saafremt Hr. Gerstung var gaaet endnn lidt videre til den ene Side, og derefter foretaget en lille baglængs Marsch fra Bundlisten opad, da havde Thyfternes Ramme maaste været endnu fuldkommere; den havde nemlig lige fuldt været god til at overvinde paa, men bedre til Yngelsætning.

Samtidig med at jeg anstillede Forsøg med de to Rammemaal 12 " \times 10 " og 10 " \times 14 " , tænkte jeg ogsaa paa at prøve Kvadratfodsrammen (12 " \times 12 "); men jeg var allerede da bleven saa „thjffindet“, thi man kan ogsaa lære af sine Fjender, at jeg uden stor Vængstelse bestemte mig til at vælge mit tredje Rammemaal: $11\frac{1}{2}$ " \times $13\frac{1}{2}$ " . Dette blev altsaa i Bredden en god halv Tomme smalle, men i Længden $1\frac{1}{2}$ " længere end den ældre amerikanske Ramme, eller 155 □ Tommer, udbenhig Maal, og en større Ramme vil jeg iffe tilraade nogen at gøre Forsøg med; thi en god Ting maa man iffe overdrive, det bliver da let til en Uttug.

Om ellers intet forudsat indtræder, ville alle mine Bihuse til næste Efteraar have sidstnævnte Rammemaal. Og saafremt en eller anden Vemand maatte have Interesse af at forsøge dette Rammemaal ved Siden af de andre Rammer, han ellers arbejder med, skal jeg til Slutning give en kort Oversigt af de Bihuses Indretning, i hvilke mine Forsøg ere øvede.

Yngelrummets Lysning (Bredden) er $12\frac{1}{2}$ " ; dets Længde saa stor, at det rummer 15 store Rammer, et Glasforsud og en 5 " tyk Halmadratsfe.

Rammerne ere $\frac{7}{8}$ " brede, forsynede med modstaaende, skarpe Hjørneklobser og alle Rammesider lige tykke, nemlig $\frac{3}{8}$ " .

Tablebærerne hvile i en med Zink beslaet $\frac{5}{8}$ " høj Fals, der altsaa tilstøder $\frac{1}{4}$ " høj Bigang over Tablebærerne. (En Sommer benyttede jeg ved Falsen de amerikanske Zinkreder, men har atter fjernet dem, da jeg ej fandt dem praktiske).

Mellem Bund og Bundlisterne er en hel Tommes Afstand.

Det egentlige Flybehul er i Gavl'en, men et Reserveflybehul er anbragt i Stadets øverste Længdeside, 8 a 9 " fra Rullet i den bageste Gavl. Det er boret og er 1 "

i Diameter. I Hullet og gennem det 3" bredere Rum er indstuffedet et sammenloddet Blitrør, der udfylder Hullet. Reservereflybehullet benyttes, naar man vil overvintre en svag Familie bagved en stærkere eller ved Dronningavl og Afkæggere. Naar det ikke er i Brug, indsættes en Kortprop.

Bihusene ere saa høje, at de over Yngelrummet giver Plads til en 5" høj Magasinkasse og en 5" tyk Halvmadratsje lagt ovenpaa, plus 1 Tomme i Tilgift.

Til hvert Stade høre 2 Magasinkasser. Magasin-Kammerne ere $11\frac{1}{2} \times 4\frac{1}{2}$ " (ubv. Maal), $1\frac{1}{2}$ " brede og $\frac{3}{8}$ " tykke, ingen Hjørnelodser.

Hver Kasse har Plads til 4 Str. $1\frac{1}{2}$ " brede Kammer, der i Begyndelsen styttes tæt sammen, hvvfor Bundlisterne ere indstaarne paa Midten for at give Bierne Plads til Gennemgang.

Yngelrummet har til Loft $\frac{3}{8}$ " tykke og $3\frac{1}{2}$ " brede Dækrædder.

Bag de store Kammer i Yngelrummet findes et almindeligt Glasforstud. I dette underste Træramme er ved Bunden udstaaret en Abning, hvor der kan indstyttes en $\frac{3}{4}$ " høj Blitkasse, der anvendes ved Spekulationsfodring.

Ved Vintertilpakningen lægges over Yngelrummets Dækrædder: et Filttæppe, derover et Stykke olieret Lærred (Tvisilærred) og oven herpaa en 6" tyk Halvmadratsje, fyldt med tør, frisk Rughaffelse. Endepakningen svarer til Overpakningen.

Rummet ved Forgablen og begge Sider er 3" bredt, og de inderste Siders Bæge række saa højt op, at Rummets Dække og den over Yngelrummet anbragte 6" tykke Halvmadratsje foroven danner et Plan, hvilket afgiver en grumme lun Winterpakning. (Tilpakning med Bjalter og ulbne Klude hader jeg som Bipest, det ser uordentlig ud, samt afgiver de bedste Gemmesteder for Møllene.)

Sammenligning med Kammebjergsmaalet har Ventilationen næppe stor Betydning. — For nogle Aar siden var det baade her og i Udlandet et ideligt Berøringspunkt.

Den sidste Opfindelse paa dette Omraade var den „dobbelte Klude“ (Hospitalsvinduet) i Forstudsdøren, hvor det yderste Glas er aabent for nedan ($\frac{1}{2}$ ") og det inderste aabent for oven ($\frac{1}{2}$ ") og begge Glas fjernet $\frac{1}{8}$ " fra hinanden. Men disse og mange andre Sorger ere vist plejede uden Nytte. Naar man har 1" Afstand op til Bundlisterne og iøvrigt et stort Flyvehul, der efter Behag kan gøres større eller mindre,

behøves ej mer. Praktisk Simpelt i hele Apparatet i Forbindelse med Lunhed og Soliditet giver i Længden mest Lyst, det bedste Resultat og koster mindst, og jeg giver før 20 Kr. for et saadant Stade, end 20 Kr. for to, der ere Nürnberggerarbejde (Flybebrattet er til at klappe over).

I Indsamlingstiden, naar 10 a 11 af de store Kammer ere besatte med Bier og Honning, ned sætter jeg det lodrette Dronningitter og jaamtidig paasættes den ene Magasinkasse. Bierne kunne da frit vælge; undertiden sætte de først Honning i Magasinrummerne, undertiden gaa de først til de bageste Tabler, og ere de flinke, tage de begge Dele paa en Gang; men i de fleste Tilfælde kunne de nu, om det skulde være, passe sig selv i tre Uger. Naar alle disse Udenomstavlere ere fyldte, har hvert Stade i disse over 50 B Honning, og Dronningen har ikke ødelagt sig selv ved at producere unyttig Yngel i tusindvis.

I Sommer indtraf det Uheld hos mig, at begge Staderne med $12" \times 10"$ Kammerne fik død Yngel, men Sygdommen blev hævet i Slutningen af Trækket, saa de gavede begge negativ Indtægt. Skylden var selvfølgelig min egen, thi naar man i fire Aar mest har levet paa Forsøg, lykkes ikke alt, eller man kan vente pekuniært Udbytte; men det maa jo undertiden være galt, før det kan blive godt, og er man saa heldig til Slutning at opnaa et nogenlunde tilfredsstillende Resultat, fortryder man dog ej det hafte Arbejde.

Dore Bihuse.

af N. S. Kristensen, Roskilde.

Et gammelt Ord lyder „Al Stillestaen er Tilbagegang“, og i de praktiske Liv ser vi jo ogsaa overalt, at det forholder sig saaledes.

Vi holder her i Landet kun Bier for at saa saamegen Honning, som mulig, og Faktum er, at bore Viboliger ere meget gode til det Brug og vor Viablsdrift er kommen meget langt frem, saa langt frem, at vi med Stolthed siger, at i intet Land i Evropa staar Viablen saa højt som hos os. Men nu, at slaa os til Ro med den Tanke, at nu er vi naaet saa langt frem, saa nu kan vi nok for en Del Aar slaa os til Ro; det gaar virkelig ikke an, og „E. f. B.“ er jo ogsaa det bedste Bevis for; at Redaktøren og Diablerne heller ikke har Lyst til at staa stille eller at „løve fast“. Nej; stadig gøres der Forsøg paa at forbedre saavel Driften

som Stadeformene. At disse Forbedringer i de fleste Tilfælde med Tiden viser sig at være betydningsløse, følger af sig selv; men vi ere dog Opfinderne Tak skyldige for deres trættende og tidsspildende Arbejde, hvad enten at Drivskjederen til deres Arbejde har været for Wrens Skyld, eller en virkelig Trang til at søge at gavne Sagen.

Naar man vil frembringe noget nyt for Sagens Skyld, bør man ikke glemme, at det gælder om, ikke at anbefale en Biavlsløst drift eller at fremstille en Stadeform eller en Kamme, der maatte kan give stort Udbytte eller er heldigere for Bimestre at arbejde med; nej, hvad det gælder om og som jeg vil bede alle Opfindere at lægge sig paa Sinde, er: Sørg for, at det Søpfinder, det er saa enkelt som muligt, at det er noget, der passer sig for Biavlernes brede Lag. Prøv selv det, I har „opfundet“, i et Aar eller to—tre, inden I anbefale det til Biavlerne i Almindelighed; husk paa, at der er mange Begyndere imellem Biavlerne, som ere ufloge nok til at ville prøve alt nyt.

Med Hensyn til de 3 anbefalede Kamme-maal, saa ere de jo alle 3 lette for Biavlerne at arbejde med og gode at drive Biavl i. Bierne hngle og overvinde godt i alle 3 Stadeformer, og de kan alle 3 give Blads til rummelige Honningmagasiner

Bihusene med 10" × 12" Kammen (indvendigt Maal) ere jo, som det vist er de fleste Biavlere bekendt, de mest udbredte Bihuse i Danmark; mange Brugere af denne Kamme er gaaet fra den lille upraktiske $\frac{1}{3}$ Kamme i Magasinerne til den af mig i 1884 lavede, og siden 1885 anbefalede Halvramme, 12 $\frac{1}{2}$ " brede og 5 $\frac{1}{4}$ " høje Kamme (udvendigt Maal). Tavlebærerens Længde er 13 $\frac{3}{8}$ ". Der er jo nogle Biavlere, som, vel væsentlig efter en Artikel i „T. f. B.“, har forsøgt at forbedre 10" × 12" Kammen ved at bruge den 12" bred og 10" høj — det bringer ingen Fordel; er kun en Afvigelse fra det almindelige; det fører ikke fremad mod Maalet — det var kun paa en Afvej.

□' Kammen er jo kun lidt ældre end 10 $\frac{1}{2}$ " × 12" Kammen; den er 12" bred og 12" høj (indv. Maal), altsaa $\frac{1}{6}$ større end 10" × 12" Kammen; og da den er 12" paa hvert Led, er den ikke til at lave „forkert vendt Kamme“ af. Nogle Biavlere benytte nu Halvrammer i Magasinerne i Stedet for de tidligere brugte $\frac{1}{3}$ Kammer.

Uf de 3 anbefalede Maal er Lavnormal-Maalet det yngste; det skriver sig her i Landet fra 1886. Det er jo en Modsatning til den paa Centralmødet i Roskilde 1892

udstuede Højnormalramme, men er af samme Størrelse (108 □"), $\frac{1}{20}$ mindre end 10" × 12" Kammen, og er altsaa det mindste af de anbefalede Maal. 20 Kammer Lavnormal, 18 Kammer 10" × 12" og 15 □' Kammer giver samme Tavleflade. Det var særlig de yngre begyndende Biavlere, samt de ældre Biavlere, der gerne vilde være i første Række, der anstiftede sig Huse med Lavnormalrammen. De første i god Tro til, at det nok var den allerbedste Kamme, og de sidste til Forsøg. Vi finder derfor Lavnormalrammen mest hos dem, der har begyndt Biavlens siden 1886. Den er kun i Flertal i en enkelt af de store Biavlskredse. 10" × 12" Kammen er jo langt i Flertal i Ost-Sjælland og paa Sjælland og Fyn. □' Kammen har kun synderlig Udbredelse i den vestlige Halvdel af Sjælland.

Lad os engang se lidt nøjere paa de 3 Kammer. 10" × 12" og □' Kammerne ere jo høje Kammer; af den Grund er der i Reglen altid hos ethvert ordentligt passet Bifolk 1 a 2" Honning foroven i Yngletablerne, naar Hovedtrækket hos os begynder. Biavleren kan derfor ogsaa dristig anvende sit Honningmagasin med Arbejdsbovs i, naar Bierne forlænger Cellerne ovenover Yngelen, uden at behøve at frugte for at saa Yngel i sine Honningrammer, altsaa uden at bruge Afspærringsgitter. Naar man ikke giver flere Magasiner, end der er Brug for, og ikke slynger ud, inden der paa Grund af Pladsen er Trang til det, eller Hovedtrækket er ophørt, saa vil der i Reglen altid ved ethvert stort Bifolk, være Honning nok i Tavlerne i Hovedrummet til at indvintre Bierne med.

Lavnormalmaalet er 13 $\frac{1}{2}$ " bred og 8" høj (indv. Maal) Paa Grund af dens store Bredde og dens ringe Højde, indtræffer det meget oftere, at der kun er lidt, ofte ingen, Honning for oven i flere af Tavlerne i Yngellejet, naar Hovedtrækket begynder, men derimod Yngel helt op til Tavlebæreren. Naar Hovedtrækket begynder og der anvendes tykke udbyggede Halvrammer i Magasinet, eller man lægger et vandret Afspærringsgitter hævet $\frac{1}{4}$ " over Kammerne i Yngelrummet, saa er alt i den bedste Orden, saa vil man beholde sit Yngelleje forneben og saa sit Honningrum foroven frit for Yngel. — Men desværre er der ikke nu saa Biavlere, der anvende Kunsttabler i Halvrammer, ja endog i Helrammer i Magasinerne, uden at bruge Afspærringsgitter. Følgen deraf bliver, at man faar fyldt en pæn Halvcirkel i de midterste Kammer i Magasinet med Yngel, naar det er et Aar, der er mindre godt med Honning, og Bierne saaledes faar Lov til at hngle saa stærkt de vil i Hovedtrækket,

faa vil Kammerne i Hovedrummet blive næsten helt honningfri til stor Værgrelse for Biableren. At han selv har sin Del af Skylden, det tænker han som oftest ikke paa. Ja, nu er der efter Forholdene følgende Veje aabne:

a. Benytter man hele Kammer i Magasinerne, kan man jo tage den nederste Række væk paa de 5, 6 a 7 Sitr. nær, der danner det egentlige Yngelleje; dem lader man sidde i den Orden, Bierne har udbygget dem, og sætter Resten af Tavler fra Magasinerne, saamange Bierne skal have, ned bag dem; dog maaske 1 Table fra Magasinet foran i Hovedrummet. Hvad der mangler Folket i Forraad, gives dem ved Fodring i rette Tid.

b. Hvis man har stablet „altfor stort op“, kan det ske, at Bierne flytter næsten hele sit Yngelleje op i det forreste Magasin; hvis disse Kammer hænger med den rigtige Afstand, passer de ofte til at indvintre paa. Iaa flyttes de ned i Hovedrummet, saavidt muligt i den Orden, de hænger i Magasinet.

c. Bruger man Halvrammer, bør man se Yngellejet efter, inden man slynger Honningen ud af sine Magasintavler, saa er det jo saa let at sætte et Magasin med fyldte Honningtavler ovenover Tavlerne i Hovedrummet — eller et halvt fyldt Magasin og fodre, til Folket faar nok. At indpakke et saadant Folk til Vinter, har aldrig voldt mig nogen Besværighed — men det har slet, at jeg, naar jeg har naaet den Tid om Foraaret, jeg kunde og vilde arbejde med mine Bier, saa har der været Yngel i de midterste Halvrammer i Magasinet — Iaa har jeg staaet med det Bisfolk med Yngel saavel i Hovedrummet som i Magasinet paa den Tid, jeg vilde udvide Pladsen til Yngel ved at forny Tablebygningen i Yngellejet, saa er det virkelig ikke noget morsomt Bihus at arbejde med.

d. Man kan derfor ofte med Fordel give en Kandisfage til et saadant Bisfolk der har noget, men ikke nok Honning i de Tavlegader, der er midt i Winterlejet. For at kunne faa dækket ordentlig tæt over det Bisfolk, man giver Kandisfage, kan man praktisk forme Kandisfagen i en Kasse af $\frac{1}{4}$ " tykke Brædder. Kassens Længde bør være = Tablebærernes i Huset; man belægger saa Kassen med Skrive- eller Smørpapir og lader Ragen blive i Kassen, anbringer Kassen med Bunden opad lige ovenpaa Kammerne. Det er meget let at dække tæt op til saadan en Kasse enten med Dækbrædder eller med Tøj.

Brug ved Lav-Normalrammen vandret Bitter ved Yngellejet, løstet $\frac{1}{4}$ " fra Tablebærerne i Hovedrummet. Giv ikke flere Magasiner end Bierne har Trang for

og tilban Winterlejet, saasnart Hovedtrækket er ophørt, saa bliver Ulemperne ikke nær saa store.

Huse til 2 Fals, altsaa mere eller mindre Wellsystem, vil jeg paa det bestemteste fraraade Begynderne at lade sig „friste“ til at prøve. Vær først at kende Biernes Levedis og Egnens Træforhold, lær at passe Bierne rigtig i Huse til et Folk. Bævis ved jer Honninghøst, at I forstaaer at drive en rentabel Biavl. Først saa, men heller ikke før, bør I begynde at drive Biavl a la Wells.

Som jeg gentagende Gange har omtalt ved Gl. Roskilde Amts Biablerforenings Møde saavel i 1896 som iaar, er der ikke saa Brugere af Lavnormalrammen, der har talt om og flere har begyndt at ville forbedre den i Højden, 10—12, ja endog 14 " høj, og benytte tilsvarende Ersklevrammer, 5, 6—7 " høje, til Honningmagasinerne. Ved at Normalrammen har sin Styrke i ikke at være for smal, og ved at forsøge at forbedre den i Højden, er der jo ogsaa en rig Markt at arbejde paa. (Hust, der er stor Forskel paa vort lille Lands Træforhold). Lad os nu foreløbig ikke gaa til Forandringer i Kammerets Brede. Vore Huse af de anbefalede Maal har 11—13 og $14\frac{1}{2}$ " Lysning (fra Side til Side) det maa være Spillerum nok.

Til Slut: Enhver Biavler, som vil have et stort Udbytte af sine Bier med mindst muligt Arbejde, bør kende sin Ramme og Stadforn god. Det er en Hovedbetingelse for at bruge den rigtig.

Anvisning til Modbrygning.

Af E. J. Grønning.

I min Anvisning til Modbrygning i „Tidskrift for Biavl“ 1. December 1896, gav jeg i Udfigt til senere hen at give en Anvisning paa, hvorledes man af Honning i Tavler, Afkrælning osv. kunde lave en Mød, der i Godhed og Holdbarhed kan stilles noget nær ved Siden af det, der er lavet af udslynget Honning. Selvfølgelig kun naar alt bliver foretaget med den største Renlighed og Akuratesse. Dette Løfte vil jeg hermed indfri, og idet det tør hoabes, at adskillige, der tænker paa at lave Mød, have gennemgaaet min første Anvisning, hvori alt paa det omhyggeligste var medtaget, kan jeg denne Gang fatte mig i større

Northed, idet jeg kan forbigaa, men alligevel holde mig til, hvad der tidligere er anvist. Først maa jeg indskyde den Bemærkning, at her aldeles ikke er tænkt paa at give en Anvisning paa Mødbrygning af „Biværk“, fordi der af dette Produkt ikke kan laves en Mød, der paa nogen Maade tør stilles ved Siden af den, der er lavet af ren Honning eller rene Honningtabler. Den nyere Driftmaade af Staderne fører med sig, at der saa godt som hvert Aar bliver flere eller færre Tabler, der bør udbringeres (kasseres som Bygning i Staderne). Naar den overflødige Honning forinden Indvintringen, tages fra Bierne, gaas samtlige Tabler af forskellige Grunde igennem, og findes Tabler som tilbels ere sorte, fulde af Huller, fremkomne af forskellige Aarsager, uregelmæssigt byggede, i det hele taget saadanne Tabler, som ikke ere regelmæssige og lyse i Farven bør udtages, og er den Honning, som findes i dem, maaste temmelig vanskelig at udslynge (Synghonning), da tager jeg ikke i Betænkning at hengemme saadanne Tabler et tørt Sted, til Brygningen kan finde Sted. Haves Ruber og Bierne i Forvejen ere blevne udtrommede af dem, enten fordi Brygningen er bleven for gammel, eller Ruben har staaet til Mødbrygning, og man ikke vil have Ulejlighed med at udslynge Honningen af en saadan Bygning, hvilket forresten heller ikke altid er saa let en Sag, anvend det da til Mødbrygning. Ved Afstrællingen, som faas ved Afstrællingen af Vokslaget paa Honningtablerne forinden Udslyngningen, og hvori undertiden findes meget god Honning, kan jelsøselig laves megel god Mød. Som yderligere Mødskaber ved Brygning af Tablehonning behøves en Slags Spade lavet af haardt og stærkt Træ, en ikke for lille Si (Honningsti) foruden det øvrige, der er omtalt i første Anvisning. Brygning af Tablehonning, Afstrælling og andet Afald af Bygning, hvori der findes Honning, begyndes saaledes: Den blankpudsede Kobbertedel fyldes med rent Vand og bringes i Kog for dermed og ved Hjælp af Soda grundigt at rengøre alle de Genstande, som haves Brug for under Brygningen; er man jærdig med dette (Kedlen er atter fylt med Vand og bringes snarest i Kog), da stilles et mindre Kar frem og et lille Parti Honningtabler, Afstrælling eller hvad det er, man har at brygge af, kommes i Karret, Bygningen løsnes tæt fra Kammerne over Karret ved at lade en Kniv følge Kammetræets indvendige Side helt rundt, alt Voks og Honningresten, der maatte klæbe ved Kammerne, bør omhyggeligt affræses ned i Karret. Har man paa

denne Maade faaet en c. 10 a 12 Kammerbygning i Karret, da tages Træspaden og med denne støres eller trykkes Kagerne godt igennem paa alle Ledet, derpaa øses af det kogende Vand fra Kedlen saa meget paa, at Vandet staar rigeligt over Honningværket. Derpaa røres hele Massen, langsomt, men vedblivende omkring, indtil Cellebygningen har skilt sig fuldstændigt ad og Honningen deri er opløst. Er Blandingen affvalet saa meget, at man nogenlunde kan taale at have Hænderne deri (Hænderne bør være renvaskede), da samles med begge Hænder saa meget af det ovenpaa flydende Voks og adskilte Celler, som kan haves imellem Hænderne og ved gentagende gode Tryk klemmes det flydende Honningvand ud. Naar man ikke kan klemme mere flydende ud af Voksbolden, og man er vis paa, at al Honningen var opløst i Cellerne forinden Afkumningen paabegyndes, da lægges Voksaffaldet over i en Genstand for senere at renses, er der derimod Honningresten tilbage, da lægges det over i en ren Ballie for senere atter at overhældes med kogende Vand. Er der blevet samlet og afstryket saa meget, som kan samles med Hænderne, da stilles det store Kar ved Siden af, Sien holdes med den ene Haand ned i dette, og med den anden Haand øses af Blandingen, indtil det hele er kommen over i det store Kar. Vil Blandingen ikke hurtigt nok løbe gennem Sien, fordi smaa Vokspartikler, uopløst Honning, men opløst Blomsterstøv stopper Siens Væv, da hjælper det at støde Siens Side mod Karret ganske smaat. Bundsafdel i Sien aftømmes gentagende, det flydende deri afstrykkes med Hænderne som før. Er Blandingskarret nu saaledes tomt, da fortsættes som første Gang, indtil alt er opløst og blandet, men man bør paase ved hver Blanding, at der ikke kommes for meget Vand paa, saaledes at denne bliver for tynd (ikke fed nok); thi det er meget ubehageligt, naar Blandingen er tilendebragt, og den saa ikke er stærk nok, her er kun et af to at gøre, enten at skaffe saa megen Honning tilbeje, som behøves for at gøre Vædsfen fed nok eller ogsaa at lade Urten koge saa længe, indtil saa meget Vand er fordampet, at den viser sine Grader. Det er ulige lettere, naar Blandingen er for stærk, at tilfætte saa meget Vand, som der behøves for at bringe den ned til c. 18 a 20 Graders Styrke. Er saaledes hele Blandingen tilendebragt og af passende Styrke, da begyndes paa Kogningen deraf; denne, samt Skumningen, Tilfætning af Humle, samt Mødens Behandling i det hele taget, er den samme som angivet i min første Anvisning.

Maatte nu vet mange tage fat paa at løse sig et større eller mindre Parti Mød efter disse mine Anvisninger, da vil jeg garantere dem en god, velsmagende og holdbar Bæve, og da er min Hensigt opnaaet.

Gaonlige Vink.

Vejret (d. 25. Novbr.) har i den første Halvdel af November fremdeles holdt sig roligt og tørt, enkelte Dage med god Udflugt af Bierne midt paa Dagen; men i det hele taget er det dog klart, at disse nu ere salbne til No i Staderne. Den 15. havde vi en stærk Storm, som mindede ikke saa lidt om d. 13. November for 25 Aar siden. Og saa denne medførte Højvande, der dog ikke averttede lignende Ødelæggelser. Senere har Vejret været uroligt, en enkelt Nat med lidt Sne, jævnlig med 2—4° Frost. Under disse Forhold kunne vi anse den egentlige Vinterstilstand med sammentrængt Biflyng og ringe Foderforbrug begyndt med d. 15. Novbr. Vi ønske, at denne Tilstand maa forløbe heldig for vore Bier med en kortvarig Afbrydelse i Februar eller Marts, saaledes at vore imaa Venner paa den Tid kunne holde en god Kænselsudflugt.

No bør fremdeles saa vidt muligt herse i Bi-gaarden. Derfor kan man dog meget godt jævnlig en Gang daglig eller dog et Par Gange ugentlig tilse sine Stader udbvendig. En Uæthed i et Dag eller et Stades vigtige Stilling (Størhed eller Ufikkerhed) kan nemlig godt rettes uden at forstyrre Bierne. Lytter man ved Indgangen, da bør man kunne høre en ganske svag Brusen fra enhver sund Bifamilie. Ved et saadant dagligt Tilsyn kan det hændes, at man ved et enkelt Stade kan se mange Bier komme frem paa Flyvebrættet i Jlet Vejr. Dette kan være Tegnet paa Sult. Derfor bør et saadant Stade enten straks undersøges, hvis Vejret tillader det, eller i modsiget Fald fornyes med en Klump blød Kænbistage (se S. 346) i Føderaabningen, som derefter pakkes lunt til.

Døde Bier. Naar man om Vinteren jævnlig ser til sine Bistader uden at aabne dem eller paa anden Maade at forstyrre Biernes Vinterro, hændes det ikke saa sjældent, at man ser nogle saa døde Bier liggende paa Flyvebrættet. Dette er enten gamle udslebte Bier, som ere døde inde i Stadet, og som de andre Bier ved en Udflugt have slæbt ud, eller ogsaa er det nogle saa Arbejdere, der ved en saadan Udflugt have vovet sig for langt bort fra Hjemmet og derfor ere blevne saa forkomne af Kulde, at de ved Hjemfarten ikke ere naaede længere end til Flyvebrættet. Da saadanne forkomne Bier undertiden kunne blive liggende i selve Indgangen, bør man helst en Gang maanedlig reise dem med en blød Bind for at sikre Bierne den fornødne Lufttilførsel.

Sne. Under særegne Forhold kan Sneen heri Norden optræde som en farlig Fjende for Bierne, nemlig naar Jorden er sne-dækket, men Vejret mildt og klart Solskin. Solstrålerne kastes da stærkt tilbage fra den blændende hvide Sneflade. Hvis de

da finde Vej ind gennem Indgangen, løfte de Bierne ud til en Kænselsudflugt. De komme frem i Mængde, og et stort Antal af dem finde da Døden ved at stivne paa Sneen. Naar Indgangen er dækket af 103 Sne, opstaar denne Fare ikke; men den Sne kan jo let blæse bort eller tv, derfor bør man om Vinteren beskytte Indgangene ved Skyggebrædder (se Fig. 72). Et saadant bestaar af et $\frac{1}{2}$ " (1,3 cm.) tykt Bræt, der er c. 5" (13 cm.) bredt og c. 5" — 13 cm. længere end Stades Indgang er bred. Dette Bræt opstilles, naar Sne-læg indtræffer, paa Flyvebrættet (b) 3" (7,6 cm.) foran Indgangen (i) sraat hældende op imod Stades Forvæg (f). Brættet maa besæftes ved Hjælp af 2 Søm (p), der stikkes ned i 2 Huller, som ere borede i Flyvebrættet, og en Svirvel, der besæftes saaledes i Forvæggen, at den kan trykke Skyggebrættet ind til denne. Disse Skyggebrædder beskytte ogsaa meget imod Blæst. Hvis der i Vinter-tiden skal indtræffe milde Dage uden Sne-læg, bør man dog borttage Skyggebrædderne for ikke at hindre en gaunlig Kænselsudflugt.

De lange Aftener kunne anvendes til at læse gode Skrifter om Biavl og til at forarbejde Stader og Hestfaber til Brug næste Aar.

Hvil paa at bestille og betale næste Aargang af **Tidskrift for Biavl** inden Jul.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 169. Bør Bli-beholdere anvendes til Honning? Jeg har nemlig benyttet en, der nummer 30 B, i 2 Aar, og den er allerede rustet igennem paa flere Steder. (N. S.) — S.: Ja, Bli-beholdere ere særdeles gode til Honning, naar de ere lavede

af godt Blik, og naar de opbevares paa et tørt Sted. Ved godt Blik forstaa vi Zern-plader, der ikke ere altfor tynde, og som ere overtrukne med et tyndt Lag rent Tin. Pladernes Tykkelse har Betydning ikke alene med Hensyn til Beholderens Styrke men ogsaa med Hensyn til Angreb af Rust, fordi en tynd Plade let faar skarptandede Buler, paa hvis Kanter Tinnets lettere slides af, og Jærnet rustes da meget let. Endnu større Betydning har dog Pladens Belægning. Der findes nemlig i Handelen Blik-plader, hvis Overtræk bestaar af en Blanding af Tin og Bly. Sidstnævnte Metal kan udgøre indtil $\frac{2}{3}$ af Belægningen. Saadanne Plader bør ikke benyttes til Honningbeholdere, dels fordi Honningen danner en giftig Forbindelse med Bly, dels fordi saadanne Beholdere ikke blive holdbare. Naar man derfor søger Bli-beholdere til Honning, bør man ikke af Hensyn til Prisbillighed vælge saadanne af altfor tyndt Blik og udtrykkelig forlange ren Tinbelægning.

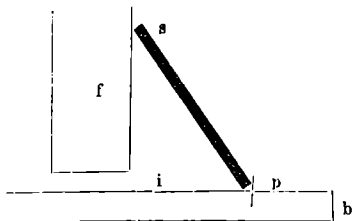

Fig. 72. Skyggebræt.

Nr. 170. Jeg takker Dem for Oplysningen om, at jeg har B est i Stedet, hvoraf jeg for en Maaned siden sendte Dem et Tablestykke. Jeg tillader mig hermed, at sende Dem et Tablestykke af en svag Kube, hvoraf jeg gerne vil benytte Dronningen til et stærkt vjærløst Folk; men jeg er bange for, at den er pestbefængt og ved saa ikke, om jeg tør benytte Dronningen. Vil De ikke vise mig den Tjeneste, at undersøge dette Tablestykke? Det er vel ikke mulig nu, at saa et Par Dronninger nogen Steds fra? Hvor tidlig paa Foraaret vil Dronninger kunne faas? (N.) — S.: Paa denne Aarstid findes altid kun Sporer i de pestsmittede Tabler. Derfor have vi maattet foretage Dyrkningsforsøg. Tabellen indeholdt Bipeft.

Nr. 171. Kan en Dronning af et Stade med Pest smitte et pestfrit Stade, naar den indføres deri? (N.) — S.: Vi tror ikke, at Dronningen medfører Smitten, naar den indføres uden Gøder, allermindst paa denne silbige Aarstid. Vi tiltraade derfor at indføre Kubedronningen i det dronningløse Stade.

Fra Kredse.

Elbo m. fl. Herreders BF. afholdt d. 8. Novbr. i Fredericia sit aarlige Centralmøde. Mødte vare 16 Delegerede af 22. — Regnskabet for 1896 fremlagdes og godkendtes. — Til Sekretær genvalgtes Overfjergent Bjerregaard. — Til Revisor genvalgtes Uddeler N. Knudsen. — Som Delegerede for 1898 genvalgtes Bogbinder N. Vadegaard og Overfjergent Bjerregaard samt som Suppleant Lærer Rosenkjær. — Det vedtoges for 1898 fra Hovedforeningen at modtage Pengebidrag i Stedet for Vandrelærere, og at lade Viablsmøderne i Krebsen afholde ved egne Viablslærere. — For at flaa til Genlyd for Viablslagen i en videre Kreds, end indenfor Foreningen, bestemtes det, eventuelt at lade et Par Foredrag om Viabl afholde ved de herværende Landboforeninger. — Til Bestridelsen af Udgifterne ved Viablsmøderne i 1898 bemyndigedes Bestyrelsen til, at anvende et, efter deres Skøn, passende Beløb af Foreningens Midler ud over det fra Hovedforeningen efter Medlemsantallet forventede Bidrag. — Det vedtoges at afholde Udstilling i Fredericia den første Søndag og Mandag i September 1898, saafremt Aaret bliver et godt Honningaar, og tillige, at uddele Opmuntringspræmier, bestaaende af Genstande til Fremme af Viablen, til mindre Bemidlede, efter Kredsformændenes Indstilling og sammes Afgørelse i Foreningen med Bestyrelsen.

Indtil Halvdelen af Udstillingens eventuelle Overflud maa anvendes til omtalte Opmuntringspræmier. Hvis Udstillingen ikke bliver afholdt, foretages blot Uddelingen af Opmuntringspræmierne efter ovennævnte Bestemmelse. — Centralmødet i 1898 afholdes i Fredericia.

Fredericia, d. 16. November 1897.

Bjerregaard,
Sekretær.

Vejele Amts BF. afholdt i Lørdags Generalforsamling paa Vejle Højtstolehjem. Af Regnskabet fremgik, at Foreningen tæller 47 Medlemmer, hvoraf 35 tillige ere Medlemmer af Danmarks Viablerforening.

Den mindre Halvdel af Bestyrelsen, Lærer Holm, Søndermarksstolen, og Foretningsfører Andersen, Vejle, genvalgtes henholdsvis som Formand og Kassierer.

Som Revisor genvalgtes Snekker Boesen og Partikulier N. B. Danielsen, Vejle. Som Delegeret valgtes Snekker Boesen.

Virksomhedsplanen for næste Aar drøftedes, og man vedtog at søge afholdt en Del Smaamøder rundt om i Krebsene i Løbet af Vinteren. Formanden og Snekker Boesen ville afholde Møderne.

Fra alle Sider var man enig om, at det iaar havde været et meget daarligt Aaar, idet Udbyttet havde været saa omtrent lig 0; men et saadant mislykket Aar var en Sjældenhed, saa det burde ikke forstærke Viablerne.

Et og Andet.

Revnede Hænder. Det bedste Middel, lægende til revnede Hænder, er Honningvand, en Spisestefuld Honning til 3 Pæyle Vand; dette gør ogsaa Huden blød og smidig. Virkningen bliver endnu bedre naar man tilsætter en Spisestefuld Glycerin til Blandingen. (Nat.-Tid.)

Bog anmeldelse.

Billigt Flæst. Under denne Titel har Udgiveren af „Husmandsbladet“, Hr. Fr. Dehlerich, Thoreby v. Grønge, udgivet et lille Skrift, det 11. i Rækken af hans smaa Landbrugs skrifter. Denne Bog giver Besledning til Produktion af billigt Flæst og er i hele sin Form og Indhold et Sideskrift til den af samme Forfatter ifjor udgivne Besledning til billig Mæstefproduktion, der under Titel „Billigt Mæst“ har vundet stor Udbredelse og Anerkendelse.

Brevkasse.

Aarhus-Udstillingen. Ere Medaljerne fra den Udstilling endnu ikke indsendte. Saavidt erindres

fulde de udsendes inden 1. Oktober? (B.) — S.: Meddelejerne skulle udsendes fra Sekretariatet i Aarhus; men saavidt vi vide, er dette endnu ikke fæst.

Smaaafskrifter. Naar er Skriftet „Hønningbiens Naturhistorie“ udkommen som Smaaafskrift? (N. P. B.) — S.: Det Skrift er endnu ikke udkommen. Det er kun paatænkt at udsende et saadant maaste om 1—2 Aar. Derimod indeholder de 2 Aargange 1893 og 1894 af nærværende Blad en Del Artikler om dette Emne.

Smaaafskrift Nr. 8, Boksmodellene, Nr. 10. Ledetraad i Biavl og Nr. 12 Bipeft har rede til Uddeling til de Holdere af Tidsskrift for Biavl 1898, som ikke forud have erholdt Iste Udgave af disse Skrifter.

De Kredsførmænd i DBF., der endnu ikke have indsendt Kvittering, ledsaget af behørig Attest, for de Tilskud (Penge), som ere bevilgede til deres Kred for Aaret 1897, paamindest om snarest at hæve Beløbet hos DBF.'s Sekretær ved Indsendelse af de nævnte Papirer, da det sidst afholdte Centralmøde, har vedtaget, at saadanne Tilskud, der ikke ere hævdede, inden Regnskabets afsluttes, ikke maa udbetales. Er så Lev,

DBF.'s Sekretær.

DBF.'s Bestyrelse har under 5. November indsendt et Andragende til Bestyrelsen for den Raben-Vevekøbs Fond om Tilskud. Endvidere d. 30. Juni Andragende til Regering og Rigsdag om forhøjet Tilskud og den 23. Oktober Andragende til Regering og Rigsdag om, at Bipesten maa blive medtaget i blandt de farlige smitsomme Sygdomme hos Husdyrene. Disse Andragender ere velvillig indbragte i Folkethinget af Folkethingmand Blem og i Landsthinget af Landsthingmand Wjere.

Til Kredsførmændene. I Henhold til Beslutning paa Centralmødet 1893 kræves det jo ved Indsendelser om Andragender fra Kredse om Tilskud eller om Biavlermoders Afholdelse, at Kredsførmændene skal medsende en Liste over Kredsens Holdere af Bladet, da disse jo bestemme Kredsens Stemmeantal i DBF. Efter dette Stemmeantal vil Tidsskriftets Størrelse blive bestemt. I de mindre Kredse vil Afkrivningen af den Høberliste, som Kredsførmændene selv bør fore, ikke volde noget meget stort Arbejde, men i de større Kredse med henved 100 Holdere eller mere kan det jo blive besværligt nok. Dette Arbejde vil kunne undgaaes, naar Kredsførmændene ved enhver Bestilling af nærværende Blad foruden Holdernes Adresse tillige angiver Kredsens Nummer og Bogstav i Henhold til Listen paa S. 99 i denne Aargang. DBF.'s Sekretær vil da selv samle alle disse Bestillinger for hver Kreds for ved Andragendernes Indsendelse i Marz at kontrollere, om de deri angivne Holderantal stemme med de indsendte Bestillingers Antal. De Kredse, som i den nævnte Liste (S. 99) kun ere henregnede under en Amts-kreds uden at have indmeldt sig derunder, bør ved Bestillingerne angive baade denne Amts-kreds' Nr. og tillige Kredsens Navn. Ny Kreds, hvis Førmænd ikke ere nævnte i den Liste, bør selv vælge den Amts-kreds, som ligger dem nærmest, og benytte dennes Kredsnummer.

Tidsskriftet. Pøisen paa nærværende Blad er for 1898 ganske uforandret. I Danmark altsaa, naar mindst 10 Eksp. paa 1 Gang bestilles og betales hos Redaktøren, 1,50 D. pr. Eksp., paa Posthøst 2 Kr. — I Slesvig, naar mindst 5 Eksp. bestilles hos Redaktøren paa 1 Gang, 2 Kr. pr. Eksp., paa Posthøst i Slesvig 2,90 D. pr. Eksp. — I Sverige og Norge under Korsbaand 2,90 D., men paa Iseviste og norffe Posthøst 1,93 D. — I alle Postforeningens Lande under Korsbaand 2,90 D. pr. Eksp. hos Redaktøren.

Vi tilraade vore ærede Læsere at bestille Bladet i Tide, hvis de ønske at sikre sig den hele Aargang. Der er desuden den store Fordel ved at bestille Bladet inden Nytaar, at Postbuddene blive i Turen med at bringe Bladet til de tidlige re Holdere, derved undgaaes mange Fejltagelser. — Holderne bedes særlig at paase, at de faa de første Numre af Bladet, saa følge Tidens uddeler et Bud det første Nummer fejl, og hvis der da ikke klages over Mangelen, forsettes Fejlen fremdeles med alle de følgende Numre.

Ny Holdere for 1898 ville hos Kredsførmændene erholde frit de 3 Smaaafskrifter, af hvilke DBF. nu har Uplag, nemlig Nr. 8 „Boksmodellene“, Nr. 10 „Ledetraad i Biavl“ og Nr. 12 „Bipeft“. Hos DBF.'s Sekretær kunne disse Skrifter ligeledes erholdes, men kun naar vedkommende Holder indsender Postkvitteringen eller den udfyldte Kupon fra Nr. 1 Aargang 1898, eller hvis Bladet er bestilt hos ham.

Smaaafskrifter. De Kredsførmænd, der ikke have tilstrækkelig Uplag af de 3 foraaendeværende Smaaafskrifter til Uddeling til ny Holdere af Bladet, paamindest om at henvende sig til DBF.'s Sekretær med Opgivelse af det Antal, de vente at faa Brug for.

Artikler. Flere indsendte Artikler have vi af Mangel paa Plads maattet gemme til Nyaarsnummeret.

Kundgørelser.

150 Pd. fin lys Hønning

a 50 Dre, staar til Salg hos

Fotograf **J. G. Møller,**
Ebeltoft.

Bold „Bien“

der for 12 Hefter i Aaret kun koster 40 Dre, frit tilsendt, naar Bladet bestilles hos Udgiveren, Gartner N. C. Andersen, Nyborg. Beløbet kan sendes ved indlagte Frimærker eller ved Postanvisning. Bladet kan ogsaa bestilles ved Postvæsenet, men koster da 60 Dre.

Da det særlig skrives for Begyndere, vil der i 1898 blive optaget en Forklaring over de i Biavlens forekommende Udtryk, anført i alfabetisk Orden.

Konserverfabriken i Faaborg køber smuk lys Hønning.

Største Nyhed ved Hønninghøsten

Hønningudtagnings-Apparat

efter Fernan's System

til Udtagnings af alle Slags Hønning i fold Tilstand.

Bern. Rosenmeyer

i Lingen, Tyskland.

Wjød. Wjød.

En aldeles ægte, god gammel Wjød faas i større og mindre Partier hos **C. F. Grønning,** Vejrup, Bræmninge St.

Emballagen beregnes billig, men erstattes ved Tilbageførelsen.

Vejle Biavlsredskabsfabrik.

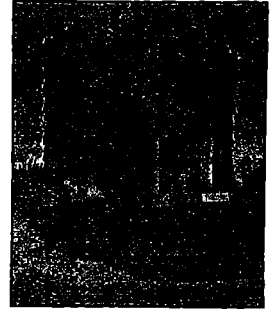
Herved tillader jeg mig at anbefale mine nøjagtige solide Biboliger og Slyngemaskiner og alle andre Rekvisitter til Biavl henhørende. Ægte Vokstavler haves altid.

NB. Mine Biboliger laves i Aar af amerikansk Pitch Pine.

Skriv efter min illustrerede Prisliste med Tillæg.

Sendes franko.

I. V. Boesen,
Vejle.

Kautschuk-Stempler

til billigste Priser faas hos **H. Schmidt**, Vinkelvej 6, 3. Sal, København V.

Ægte Bivokstavler

til billigste Priser. Stort Udlag. Hurtig Ekspedition. Voks byttes.
H. Schmidt, Vinkelvej 6, 3. Sal, København V.

186 Farbentafeln.

Mit 1000 Bildertafeln und Kartenbeleggen.

= Soeben erschienen =

In 5., neubearbeiteter und vermehrter Auflage:

272 Hefte	je 50 Pf.	17 Bände	je 8 Mk.
17 Bände	in Halbdr.	geb. zw.	je 10 Mk.

MEYERS

KONVERSATIONS-

LEXIKON

Probefeste und Prospekte gratis durch jede Buchhandlung.

Verlag des Bibliographischen Instituts, Leipzig.

10,000 Abbildungen, Karten und Pläne.

17,500 Seiten Text.

Honning ønskes.

God sund Honning fra iaar ønskes. Sælgerne af Honning bedes henvende sig til

Brødrene Müller,
Haiders Materialhandel.

Complémenter for DBF's Medlemmer kunne faas a 60 Ø. hos **Erølev**, Kalundborg. Forjylde til Bestyrelsesmedlemmer, forjylvede til andre Medlemmer.

Vejledning til Biavl

af
V. E. V. Smith i Bjergsted pr. Svebølle faas i enhver Boglade a 50 Øre. Naar 54 Øre tilsendes Forfatteren, faas den portofrit tilsendt

Maling til Bistader

forsendes over hele Landet i 2 Pd.s og 8 Pd.s Blikdaaser a 50 Øre pr. Pd. Denne Maling er særlig tillavet efter Bistader, hvorfor den ogsaa tørrer hurtigt og skaller ikke, men holder sig udmærket. Malingen kan faas i hvilken Farve, som ønskes; Brugsanvisning medfølger, saa at Enhver let kan male sine Stader, og det betaler sig godt. — Pensler faas ogsaa.

J. A. Hansen,
Maler,
Herslev pr. Fredericia.

Den, der sender mig 4 Kr. pr. Postanvisning, sender jeg franko

9½ Pd. Melange-Tobak.
Zens Jørgensen, Hjørring.

Honning

som Nærings- og som Lægemiddel.
af **Pand Erølev.**

Pris hæftet 20 Ø. Faas hos Forfatteren. Forhandlere Rabat.

Kunstableformer af Kobber indfor skrives paany d. 25. Decbr. Til 10 × 12" eller Lavnormal c. 20 Kr., til 12 × 12" c. 24 Kr., andre Maal efter Størrelsen. Formene kunne i Almindelighed leveres c. 6 Uger efter, at de ere bestilte.

Erølev, Kalundborg.

Billig Bi-Bog.

De 5 Aargange 1876—80 af **Tidskrift for Biavl** faas a 50 Øre. Naar mindst 4 af disse Aargange tages samlede, faas de a 25 Øre. Aargangene 1881—85, 1888—82 ere udsolgte.

Aargangen 1886 hæftet og forsynet med Særegifter koster 60 Ø. **Aarg. 1887** ligeledes 60 Ø. **Aargangene 1893—1896** ligeledes a 1,50 Ø. pr. Aargang.

Naar Betslene indsendes til undertegnede, da tilsendes Aargangene frit.
Erølev.

DBF.'s Honningstilk,

der burde findes ophængt hos Enhver, der handler med Honning, kan nu faas trykt paa Karton, forsynet med Waand for 20 Ø. pr. Stk. Ved Indsendelse af 24 Ø. i Frimærker sendes Stillet porto-
Erstlev.

Biavlsredskaber

i stort Udvalg, men kun saadanne, der ved Prøve ere fundne at være brugbare, faas hos
Aleg. Rasmussen, Kallundborg.
Højeste Rabat til Forhandlere og Forcuinger gives.

Ny Honning-Etiketter,

farvetrykte med Plads til Navn, faas for 90 Øre pr. 100. Den udskaarne farvetrykte Etikette, jeg tidligere har forhandlet til samme Pris, have nu atter paa Dp. lag.
Erstlev, Kallundborg.

Paa Jacob Erslev's Forlag er udkommer og faas hos Boghandlerne:

Fører i Biavl.

3die omarbejdede Udgave.
Pris 2 Kr.

Honningen og dens Anvendelse,

af Hans Erstlev,
2det forøgede Dp. lag, Pris 50 Ø.,
er nu udkommet. Sendes frit imod Indsendelse af 12 Ø. i Frimærk. til **Erstlev** i Kallundborg.

Honning-Sedler, af to forskellige Slags af „Hvorfor bør man nyde Honning“ og „Honningens Anvendelse“, udgivne af DBF., bestemte til at vedlægges ved Honningalg, idet Sælgeren tilføjer sin Adresse — faas a 10 Øre for hver 10 Stk. hos **Erstlev**, Kallundborg

Stålhammar's 2 Høgtavler

til Oplysning om Honningens Naturhistorie kunne nu atter faas hos **Erstlev**, Kallundborg, til en Pris af 5 Kr. pr. Sæt. Med Tavlerne følger en forklarende Læst i det svenske Sprog.

Maanedskriftet „Hunden“

bestilles hos Udgiveren, Forstkaandiat Biggo Møller, Nørrefarmagsgade 53, Nbhvn. K. Organ for Hundevener og Jægere. Oplysende Læst og gode Afbildninger. Abonnementspris 3 Kr. om Aaret. Annoncer 10 Øre Linien. Proveniummer gratis.

Doks modtages til Forarbejdning til Kunsttavler. Kun ægte Bivoks tavler endes. I 1896 er mine Kunsttavler tilkendt

14 Præmier.

Ægte Bivoks købes altid til højeste Pris.
N. S. Kristensen, Himmelsø, Roskilde.

Forenings-Meddelelser.

Lemvig og Omegns BF. afholder Generalforsamling i Lemvig Afholdshjem Torsdag d. 30. Decbr., Eftm. Kl. 2. Punkt 1 Foreningens Virksomhed i 1897, Plan for 1898., Punkt 2 Regnskab for 1897. Punkt 3 Valg af et Bestyrelsesmedlem, som afgaar ved Votdrætning, Valg af Delegerede til 1898. Punkt 4 Beretning om Centralmødet i Fredericia og Foredrag om Biernes Foraarbe-

handling af Kredsformanden. — Ethvert Medlem bedes at give Møde, men andre ere ogsaa velkomne.

B. B.
B. Nielsen,
Formand.

Narhns og Omegns BF. afholder sin aarlige Generalforsamling i Narhns paa Hotel „Dagmar“ Lørdag d. 11. Decbr., Eftm. Kl. 2, med følgende Dagsorden: Fremleggelse af Regnskabet, Kornvæls af Tidsskriftet, Meddelelse fra Bestyrelsen, Eventuelt. D'Herr Sogneformænd bedes om at give Møde, samt at paavirke alle Medlemmerne til at forny Bladet inden Jul, for at undgaa Standsning og muligens ikke kunne faa de først udkomne Blade af Tidsskriftet. Sogneformændene ere: Sognefoged Mogenssen, Skivholme, Karesthøjager Jensen, Barum, Jens Broderjen, Lisberg, N. Nielsen, Elev. Dette til Efterretning for de Medlemmer, som ikke kan komme tilstede ved Generalforsamlingen og forny Bladet; det kan da fornyes ved en af disse Herrer.
B. B. B.

Mouritz P. Christensen.

Tredag d. 10. Decbr., Kl. 2 Eftm., afholder **Kolding og Omegns** BF. Møde paa Fremad's Hotel, hvortil alle Egnens Bivener indbydes. — Der vil blive holdt Foredrag om Biavl og forhandlet om forskellige Ting, der kan være til Foreningens Gavn.

Harte Skole, d. 20. Oktbr. 1897.

M. J. Lindelof,
Formand.

Syddjællands BF. afholder Generalforsamling i Næstved hos Gæstgiver Bendtsen, Vinhusgade, Onsdag d. 22. Decbr. Kl. 12 med følgende Dagsorden: 1. Regnskab for 1897 op læses. 2. Valg af Formand. 3. Valg af en Revisor. 4. Foreningens Virksomhed i 1898

Jens Hansen.

Rundskrivelse til Bestyrelserne og Medlemmerne af **Nordfledvigs** BF. 1. Begrundet paa det yderst daarlige Honningudbytte iaar, vilde det være meget interessant at have en statistisk Oversigt over Høsten, Formeringen og Jubbvtringen 1897, hvorfor de ærede Bestyrelser bedes om samvittighedsfuldt for hvert Medlem at udfylde den oversendte Formular. 2. Tillige bedes om af al Kraft, at agitere for Udbredelsen af „Tidsskriftet“ og hellere til Nyaar at bestille nogle Exemplarer mere, end man i Hjelblikket har Brug for, da der altid om Sommeren kommer flere ny Holdere til. Om Nyaar maa vi have Tallet 100 fuldt. 3. Ligeledes bedes om ved Vintermøderne at lægge Blauen for Sommermøderne, samt, hvor og hvad Tid man ønsker Vandrelærere. Antal af Foredrag vil fremtidig komme til at rette sig efter det Antal Exemplarer af Bladet, som Foreningen bestiller. 4. Det lægges Bestyrelserne paa Hjærte at arbejde hen til en stærkere Tilslutning til vor Forsikring mod usoforskyldt Stæde ved Blisik. Ved Duffet om et godt Nyaar!
Buchholz, Formand.

Kærby Kreds 9 e afholder sin aarlige Generalforsamling hos undertegnede Søndagen d. 5. Decbr., Eftm. Kl. 2. Dagsorden: Valg af en ny Formand. Regnskabets Fremleggelse. Virksomhedsplan for næste Aar. Tidsskriftet bestilles og betales.
Peder Jørgensen.

Gl. Roskilde Amts BF. afholder Generalforsamling i Høstskolehjemmet i Roskilde Lørdagen d. 18. Decbr., Form. Kl. 11. Til Forhandling foreligger: 1) Valg af Bestyrelse. 2) Valg af Revisor. Efter Generalforsamlingen Foredrag af Biavlslærer **N. S. Kristensen, Himmelsø.** Kredsens Sogneformand bedes at bestille „Blidende“ for 1898 hos undertegnede Sekretær senest d. 22. Decbr. d A.

Dristebrohus, d. 22. November 1897.

Jacob Olsen.

Balle Stifts BF. afholder Generalforsamling i Hørsfølge Søndagen d. 12. ds. Kl. 7. Driften for det kommende Aar forhandles, samt Valg af Sekretær m. v.

Gfærn og Omegns BF. afholder Generalforsamling i Sobyvad Kro Torsdagen d. 9. Decbr. Kl. 7 Aften. Regnskabet fremlægges. Bestyrelsesvalg. Medlemsbidrag for 1898 kan indbetales.
P. B. B.

Chr. Christensen.

Linaa Sogns BF. afholder Generalforsamling Mandagen d. 13. Decbr., Kl. 7 Aften, i Linaa Kro. Da der er Udsigt til stor Forandring, særlig med Hensyn til Tavlemøllen, bedes alle Medlemmer at give Møde.

Linaa d. 23. Noub. A. Hansen.

Standerborg Amts BF. afholder Bestyrelsesmøde Tirsdag d. 6. Januar 1898, Middag Kl. 12 i Horsens; der forhandles om Vintermodernes Afholdelse, og d'Her. Kredsførmænd bedes at give Møde. De Kredsførmænd, som ere forhindrede i at give Møde, maa inden den Tid underrette Skræder Sørensen, Hornshyd vr. Hornshyd derom, saafremt de mener, at der med Held kan afholdes et Vintermøde i deres Kreds. Bestyrelsen.

Hammerum Herreds BF. afholder Generalforsamling paa Afholdshjemmet i Høring Fredag d. 17. Decbr. d. A. Bestyrelsen.

Aflov og Omegns BF. afholder Generalforsamling d. 19. Decbr. 1897, Kl. 2, hos Bodker Baaga, Alt, med følgende Dagsorden: 1) Regnskabet's Fremlæggelse for sidste Aar. 2) Valg af Formand. 3) Næste Aars Virksomhed.

S. S. Bøch,
p. t. Formand.

Randers og Omegns BF. afholder Generalforsamling Torsdag d. 11. Decbr., Kl. 12, paa Højstolehjemmet i Randers. Dagsorden: 1) Regnskabet fremlægges. 2) Valg af Bestyrelse. Samme Dag kan Tidsskriftet bestilles.

P. P. R.

Bamdrup BF. afholder sin aarlige Generalforsamling Søndag d. 12. Decbr. 1897, Eftm. Kl. 4, paa Bamdrup Landbohjem. Dagsorden: 1) Regnskabet fremlægges. 2) Kontingent betales for 1898. 3) Drøftelse om Virksomheden for næste Aar. 4) Bestyrelsesvalg. Bestyrelsen.

Brørup BF. afholder sin aarlige Generalforsamling Søndag d. 19. Decbr., Eftm. Kl. 4, i Brørup Kirkehus. Medlemsbidraget til Bladet indbetales.

Stovhøj, d. 26. December 1897.

P. Schmidt.

Søndagen d. 30. Januar 1898, Eftm. Kl. 4, afholder „Sammenluttede Viavlforeninger“, **Sæderlev Væsterrant**, den aarlige Generalforsamling i Rødding Væsterrant, hvortil alle Bestyrelsesmedlemmer bedes give Møde. Til Forhandling kommer: 1. Anserevision. 2. Forslag til Oprettelse af forte Kursus i den praktiske Viavl af Formanden. 3. Foredrag om „Natur og Kunstværme“. 4. Udstilling 1898. 5. Beretning om Honningudbyttet i 1897. 6. Diskussion om Biforsikringsagen. 7. Valg af et Medlem til Overbestyrelsen.

Buchholz, Formand.

Nalborg Amts BF. afholder Generalforsamling Torsdag d. 18. Decbr., Eftm. Kl. 11, hos Hr. Restauratør Lindgaard, Nytorv, Nalborg. Dagsorden: Det reviderede Regnskab fremlægges, Valg af Styrelse, Delegerede og Revisor. En Viavlslærer fra Hovedforeningen. En Viavlslærer til Viavlsskolen i Nalborg, samt til at passe Bierne for Aaret 1898. m. m. NB. Naar Tidsskriftet, der koster 2 Kr., betales til Kredsførmændene inden d. 20. Decbr., samtidig med Medlemsbidraget 1 Kr., koster det hele kun 2 Kr. 50 Øre. Tilføjede bedes

særligt Smaakredsens Delegerede, at give Møde. Bestyrelsen.

Ringe og Omegns BF. afholder det sædvanlige Aarsmøde Søndagen d. 12. Decbr. 1897, Kl. 2 $\frac{1}{2}$, hos Lømmer J. P. Rasmusen, Gjøstetelev. Tidsskriftet bestilles for næste Aar.

P. R. Andersen.

V. Efterringe og Omegns BF. afholder Generalforsamling Søndag d. 19. Decbr., Eftm. Kl. 2, hos Brodr. Nielsen, Olfersup. Regnskabet fremlægges. Holdere af Tidsskriftet indtegnes. Valg af en ny Formand. Endvidere vil der blive taget endelig Bestemmelse om Fordelingen af de 10 Kr. fra Amtskredsen. A. Nielsen.

Bester Torslev og Omegns BF. afholder Generalforsamling i V. Torslev Skole Søndag d. 19. Decbr., Eftm. Kl. 1. Regnskabet for 1897 fremlægges. Valg af 2 Bestyrelsesmedlemmer. Medlemsbidraget for 1898 betales. Forslag fra Sobro BF. om Sammensmeltning af begge Kredsen. Nye Medlemmer optages.

Gjettrup, d. 20. November 1897.

Byriel Nielsen.

Solbæk Amts BF. Medlemmerne paaminde om helst inden Nyaar at indbetale deres Medlemsbidrag for 1898 enten til undertegnede eller til en af efternævnte Distriktsformænd: Træstemand Andersen; Pedersen, Skjoppinge; Gjulmand P. Jensen, Nygaard; Lærer Engberg, Høborup; Dyrlæge Petersen, Frydenbal; Mejeribestyrer Skov, Stenmagle; Lærer Smith, Bjergsted; Bind. S. P. Bendixen, Solbjerg; Lømmer D. P. Hansen, Kongsted; Husflidslærer Anders Pedersen, Høllenslev.

Ersklev, Kallundborg.

Svendborg og Omegns Viavlskreds afholder Aarsmøde Søndagen den 19. December Kl. 2 hos Bærtshusholder Hr. Pedersen paa Torvet i Svendborg.

Regnskabet fremlægges og der foretages Valg af Bestyrelse for det kommende Aar.

Wilh. Lund.

Indhold af dette Numer.

Viavl i Hedeegne, af N. Jørgensen	352
Bier og Blomster XIX.	349
Viuhuse, Bore, af N. S. Kristensen	367
Billigt Flæst	372
Bipest	372
Centralmøde for DBF. IV.	356
Elbo m. fl. Her. BF., af Bjerregaard	372
Gavnligt Vink	371
Kurvblostmestre	349
Mødbrygning, af C. F. Grønning	369
Rammemaal, af Thybo-Lindemann	365
Revuede Hænder	372
Udvendig Fodring, af The Farmer	362
Bejle Amts BF.	372
Uglæggende Arbejdere, af Th. Buchholz	364

dette (Honningrummet) saa køligt, at Dronningen ikke vil gaa derned og lægge Æg, og saa rummeligt, at det kan optage et tilstrækkeligt Antal tomme Tabler paa een Gang, saa kan det omtrent passe sig selv, til der skal høstes.

Jeg vil nu forsøge at forklare, hvorledes Opgaven kan løses, eller rettere beskrive, hvorledes jeg i sin Tid behandlede nogle Høstader med Kammer i 2 Etager, med Blads for 12 Kammer i Overrummet og lige saa mange i Underrummet; Kammerne vare omtrent 10×10 ". Mellem Over- og Underrum var der lagt smalle tynde Indstadsbrædder til at dele Kammerne fra hinanden med. Overrummets Flyvehul var i Gavlen (Forsiden), Underrummets var paa Bredsidens, men nær til Forsiden. Mod Sædbane brugte jeg Overrummet i bestemt Hensigt som Yngelleje, og Underrummet som Honningrum. I flette Aar fik Overrummet (Yngellejet) undertiden kun 9—10 Kammer, ellers alle 12. Saasnart Honningtiden var for Døren, og den Jolket gibne Del af Overrummet var fyldt med Bier, borttog jeg et Par af de forreste Indstadsbrædder mellem Etagerne (nærmest ved Flybehullet), fyldte saa Underrummets indreste Halvdel med udbyggede tomme Tabler og aabnede dets Flyvehul. Saasnart nu Bierne manglede Blads for Honningen, fyldte de den naturligtvis i Underrummets Tabler. Dette holdt sig frit for Yngel; thi Gennemtrækken fra det nederste Flyvehul (paa Siden) op til øverste Rums Flyvehul (fortil) bewirkede, at Dronningen saa godt som aldrig gik ned i nederste Rum. Kligheden, særlig paa de Tabler, der staa i direkte Forbindelse med Overrummet (thi Bierne bygge Over- og Underrums-Tablerne sammen), hindrer Dronningen i at finde Tablerne passende for Æglægning, men den hindrer ikke Bierne i at fylde Honningen deri. Et saadant Folk vil, dersom det ikke sværmer (hvilket de undlod mere, end jeg ønskede) selv i tarvelige Aar samle Overskud. Yngelrummet, hvortil der er for mange Bier, fordrer i Forhold mindre Honning, og der indtræffer dog gerne enkette bedre Træfbage; da fylde Bierne i de dertil parat staaende tomme Tabler. Naar Biableren ser, at Træffet bedres, kan han let fylde Underrummet med tomme Tabler, hvilket her ogsaa næsten bliver det eneste Arbejde, han behøver at udrette. Bliver Aaret vedblivende slet, da trække, saavidt jeg stønner, flere af Overrummets Bier sig ned i Underrummet for at formindskke Yngellejets Varme, sikkert i den Hensigt at indskrænke Yngelen ved formindsket Varme.

Stadet var altsaa konstrueret saaledes, at jeg kunde saa et køligt og derfor yngelfrit Honningrum forneden, medens Yngelrummet blev mindre ved, at de bagerste Tabler almindeligt fyldtes med Honning. Samme Princip, med Honningrum forneden, er beskrevet i min Bog, se Kube-Understetter Pag. 69. Der er tillige forklaret, hvilken Virkning det har, om Kuben beholder sit Flyvehul eller man lukker det; deraf afhænger det, om Underrummet kan blive et Yngelleje, eller om det kun kan benyttes som Honningrum; dette Punkt bliver fejlagtigt, oite anset som uden Betydning. Ovennævnte Spørgsmaals Lsning haaber jeg, at Læserne nu jer er let at lse, men jeg er ikke fuldt tilfreds med den, fordi at dersom Honningoverskuddet indsamles i Efterommeren, hvilket let sker i Egne med Boghvedetræk, da varer det længe, inden Honningen modnes. En let Maade, hvorved man kunde ombytte Honningrummets Blads med Yngelrummets, vilde befordre Honningens hurtigere Modning. Mr. Wells bruger ogsaa et meget mindre Yngelrum, men han har sit Honningrum øverst, og han gr det saa stærkt, som han vil; han faar der sin Honning hurtigst moden, hvilket er et Fortrin, men han maa da bruge Dronning-Gitter for at fri sig fra Dronningen i Honningrummet. Jeg ved nu, at dersom jeg paa et Møde udtalte mig saaledes, saa vilde Nogle tilraabe mig: Vil De virkelig, at vi skal gaa tilbage til et mindre Yngelleje? Derpaa vil jeg svare: Her er der kun spurgt: om et Stade kan konstrueres saaledes, at der med det kan være Haad om et Overskud, selv om Bierne næsten overlades til sig selv, og kan man kalde en Kube andet end „et lille Yngelleje“ overfor vort store Trugstade, og kan man benægte, at et Kube-folk, under gunstige Forhold, kan kaste saa mange Sværme, at disse kan fylde et af vore store Stader? Ja, nu vil man maaske sige: Ja, men de gode Aar ere i Mindretal. Det indrømmes; men er Aaret dog saa nogenlunde, at Bierne kan samle Blomsterstøv nok, og man vil ofre nogle S Sukker og fdre paa rette Maade, saa bliver det dog lettest at faa det lille Yngelrum overbefolket og derved faa Arbejdere til at samle Overskuddet af Honning; thi Yngellejet udbides ikke, men Honningamlernes Antal forøges. Dette sidste, mange flere til at samle end til at forbruge, er det, det drejer sig om, for at naa et Overskud særlig i tarvelige Honningaar. Se Wells Artikel, han præsterer jo let 50 S pr. Folk i saadanne Aar, hvor hans Naboer Sntet avle. Wells' Yngelleje er ogsaa lille,

men han frembringer Bier nok inden Trækket og bibeholder det lille Yngelleje. Dette at hjælpe Bierne ved rigtig Behandling (Fodring), naar Foraarskræftet mangler, inden Hovedtrækket, dette er af største Betydning; men ligesaa er det af største Betydning, naar Hovedtrækket bliver tarveligt: da at holde Yngelreden indenfor passende, ja snævre Grænser, saa vil der i Reglen kunne blive et ret godt Overskud af Honning. Men dersom man i Stedet for at tvinge Bierne inde paa det lille Yngelrum lader Folket frit strække Yngellejet ud over en halv Snes store Kammer, da vil Folket i tarvelige Aar næppe samle nok til Vintersøde og endnu langt mindre kunne ofre Løn til Biableren, ja Biableren vil let komme til at hjælpe Folket med Vintersøde. Saavel Drift som Facit vil komme til at ligne Wells' Naboers, se Pag. 22 Aarg. 1895.

De, der have mest Tiltro til udenlandske Artikler, vil jeg henbije til det hannoveranske Centralblad, se Pag. 338 Aargang 1890. Bogen har jeg engang laant af Foreningens Bibliothek; deri fandt jeg, at en Ungarer i det Store havde brugt selv samme Fremgangsmaade med et glimrende Resultat. Da jeg ikke har Bogen, beder jeg Hr. Eræb i Sagens Interesse her at bedstøje et lille Udtog af den paa pegede Artikel.

I Aaret 1881, det for denne Egn saa berhyggede flette Honningaar, gaves mig et saa grundigt Bevis for, at Stedet med et lille Yngelrum foroven og Honningrummet forneden for Biablere, der ikke har Tid at passe Bierne, var den bedste Konstruktion, thi kun de Folk havde en Honningbeholdning. De havde foruden fuldt Vintersfoder 3—5 Tavler Honning tilovers og afgav endnu hver 1 Table Honning næste Foraar, medens de store Folk næppe havde 1 W Honning til Vintersøde. Alt Haab om mere Honning var fuldstændig udelukket, Sværme og Moderfolk havde aldeles ingen Honning; men Bier var der i Overmaal af i de Stader, der ikke havde sværmet. Sygdom afholdt mig den Sommer fra at pleje mine Bier paa det nær, at der en Gang blev sat tomme Tavler til*). Dnsker Noget en Bekræftelse paa nysnævnte, da har jeg et godt Vidne i Rebflager Th. Poulsen her i Byen, der sikkert vil bekræfte samme. Jeg ved, at Hr. Trafikchef Møller var saa venlig at besøge mig just i den Tid, men jeg erindrer ikke mere, om han fik Stadernes

Tilstand at se, derimod erindres hans Erinde, som tidt har glædet mig siden at tænke paa.

* * *

Da Fotograf Vorbeck velvilligt har ladet mig læse sit Manuskript, finder jeg mig foranlediget til ikke alene at bekræfte, at jeg selv har været Vidne til det omtalte, men vil tilføje, at jeg selv har drevet Biavl paa samme Maade, ved under Kuber at have brugt det kolde Honningrum. Saa godt som albrig blev der hnglet i Under-sætter; men jeg fik et tilfredsstillende Honningudbytte af samme. Mit Haandværk kræver i den Grad min personlige Nær-værelse, at mine Biers Pleje i Sommer-tiden nærmest indskrænker sig til, at jeg, naar det er paa høje Tid, giver dem nogle flere Tavler. For Folk, der have Bier og have ligesaa lidt Tid som jeg til at passe dem, er den her omtalte Metode den, der sikrest giver Overskud. Jeg behøver næppe at tilføje, at man — som ved ethvert Kammeftade — dog bør paase at forny sine Dronninger i rette Tid, hvis de ikke sværmer, mindst hvert tredje Aar. Det glæder mig, at denne Driftsmaade omsider kommer frem i Bladet, idet jeg gaar ud fra, at der er mange foruden mig, der gerne vil have Bier og Honning, som heller ikke har Tid eller maaste heller ikke Kundstaber til at behandle og pleje dem paa den mest indbringende Maade.

Holstebro, d. 8. Marts 1895.

Th. P. Poulsen,
Rebflager.

Med Hensyn til det Svar, Redaktionen i Aargang 1891 S. 62 har givet Hr. B. paa det ovenanførte Spørgsmaal, da skulle vi bemærke, at Fejlen efter vor Anskuelse i dette Tilfælde ligger aldeles tydelig hos Hr. B., ikke hos Redaktionen, da det ikke er dennes Opgave at gætte Gaader, naar den skal bevare fremfattede Spørgsmaal. Naar et Spørgsmaal er fremsat klart, saa at Redaktionen fuldt forstaar, hvad Forespørgeren mener, kan det endda ofte være vanskeligt at bevare. Hvorledes kan man da forlange det, naar Forespørgeren gemmer det halve Spørgsmaal hos sig selv? Et saadant Spørgsmaal kommer let til at ligne en Fælb, der opstilles for Redaktøren, og dette er dog ikke Meningen med den Afbejling af Bladet. Hvis Hr. B. i Stedet for at give sit Spørgsmaal ovenstaaende meget uklare Form ganske simpelt havde spurgt: Kan Biableren ved Anvendelsen af et koldt Honningrum indskrænke Yngelansætningen og derved forøge sit

*) Lader man de 2—3 inderste Tavler i nederste Rum blive staaende, da vil de Bier, der i Vintertid trænge til Rensningsudflugt, gaa ned paa disse Tavler og rense sig, men besjule derved de Tavler.

Honningudbytte? — saa havde vi bidst, hvor han vilde hen, og vort Svar havde da blevet anderledes.

Vi betragte nu Spørgsmaalet paany som rejst under denne mere forstaaelige Form, og vi skulle derfor udtale vor Anskuelse derom. Den af Hr. B. omtalte Artikel i Centralbladet 1890 S. 330 slutter med Goethes bekendte Ord: „Alles Gescheite ist schon gedacht worden, man muß nur versuchen es noch einmal zu denken“ — d. e. Alt, hvad der sker, er allerede blevet tænkt, man maa kun forsøge at tænke det endnu en Gang. — Saaledes gaar det ogsaa med „det kolde Honningrum“. Hvem, der først har fundet paa det, skulle vi ikke afgøre; men i nærværende Blads Afgang 1878 S. 70 vil man finde en Artikel om engelske Bisforhold, undertegnet Hans Erzslev. I denne Artikel beskrives det engelske „Radirrum“, der ganske simpelt var et koldt Honningrum, som besteedes ved Hjælp af 4 Hvirvler under et Trugstades eller en Krubes Bund, i hvilken man for at give Bierne Afgang til dette Radirrum havde staaet en Abning, der var 4×6 ". Disse kolde Honningrum bleve den Gang grundig prøvede i England saa vel som her i Landet; men de viste sig i flere Henseender ubekvemme, og de bleve derfor fuldstændig opgivne, da man fik gode Dronning-Gitre. Gitrene kunne jo med Lethed anvendes i alle vore Stadeformer, og derfor se vi ingen Grund til at konstruere et nyt Stabe med koldt Honningrum for at indskrænke Yngelansætningen under Honningtrækket. Det er jo ikke noget særligt stort Arbejde at dække Yngelreden med et vandret Gitter, inden man om Foraaret anbringer Magasiner derover, og lige saa lidt er det særlig vanskeligt at begrænse Yngelreden bagtil med et Lodret Gitter-Indstud, naar man kun er klar over, hvor det skal anbringes og naar. Hvad Tiden angaar, da kommer man let over Sagen, da det ikke let anbringes for tidligt i Biernes rigtige Arbejdstid. Vanskeligheden ligger kun i at anbringe det paa det rigtige Sted. Derom blive Viablerne formentlig aldrig enige, hvis man skal slutte fra den langvarige Strid, som føres herom i amerikanske og engelske Biblade; men heldigvis er man dog enig om, at Yngelredens Grænser bør sættes ved 10—13 Normaltavler. Indenfor den Grænse er der jo ikke ret meget at tage fejl af. Red.

Centralmødet.

(Fortsat.)

9 a. Undervisning i Dronningavl. Lauritzen. Der er en Del Viablere, som i nogen Tid have et godt Udbytte; men senere gaar det tilbage, fordi Dronningerne blive flette. Der er i Bladet givet en nem Anvisning til Dronningavl; men derved er den Hage, at det ikke er let at finde den gamle Dronning, og Viableren kan desuden tage fejl ved at vælge en altfor gammel Larve. Det undrer mig, at Erzslev ikke har paatakt denne Fejl i Artiklen*). At lade Staderne selv sørge for Dronningstifte kan være heldigt; men det kan let blive for sent. Vi kunne forene 2 Stader og derved skaffe det ene en bedre Dronning; men ved den rationelle Viavl bør Viableren selv kunne producere Dronninger. Dette kan bedst ske ved at sætte et Stabe i Sværmebestand. Taleren udviklede derpaa nærmere, hvorledes han paa denne Maade tænkte sig Dronningstiftet udført. Han tilraadede Foreningen at lode en dertil stiftet Mand paatage sig at give Undervisning i denne Slags Dronningavl.

Grønning foreslaar, at denne Sags videre Forhandling udskyttes til den følgende Dag.

Bedtoges.

10. Kan Redaktøren ikke paatage sig i Ferieerne at holde et Antal Foredragsmøder i Købstæderne eller de større Kredse?

Borbeck havde stillet dette Forslag, fordi han troede, at det baade vilde være heldigt for Kredsene og for Redaktøren, da denne som Tho burde have mere Lejlighed til at lære Trækforholdene og Dristtsmaaden i Beskhylland at kende. Da det imidlertid nu er vedtaget, at Redaktøren skal holde Viavlskærer-Skole til Sommer, maa vel dette Forslag opgives.

Præsidenten foreslaar, at Forslaget bortfalder.

Bedtoges.

Endvidere bedtoges det at udsætte de 2 følgende Spørgsmaals Behandling til næste Dag.

13 a. Efterbevilling af en Gave, som Bestyrelsen havde stænket til den nu afdøde Præsident i Anledning af hans 80-Aars Fødselsdag, og Forslag om Indsamling til et Mindemærke paa hans Grav.

Erzslev. Ved det Bestyrelsesmøde, som afholdtes i April Maaned i Korsør, fik de

*) Redaktøren overhørte denne Sætning ved Mødet, og da han ikke ved, hvilken Artikel, der sigtes til, kan han heller ikke nu besvare Anken. R. A.

tilstedeværende Bestyrelsesmedlemmer Lejlighed til under Præsidentens midlertidige Fraværelse at enes om at stænke ham som Gave fra DBF. paa hans Fødselsdag en Lænestol til 60 Kr. Det overdroges til mig at besøge den indkøbt og at møde som Repræsentant ved den Fest, som i den Anledning ventedes afholdt i Roskilde. Denne Sag burde jo have været behandlet ved det foregaaende Centralmøde; men den Gang var der Ingen, der havde tænkt derpaa. Derfor besluttede Bestyrelsen nu Overrættelsen af Gaven paa Foreningens Vegne saaledes, at Bestyrelsen var villig til at bære de dermed forbundne Udgifter, hvis dette Centralmøde ikke billigede Beslutningen.

Smith antager, at alle de Delegerede eenstemmig ville billige den Beslutning.

Hoffmann har kun at indvende, at Summen var for lille.

Præsidenten sætter under Afstemning: Villige Forsamlingen, at den af Sekretæren omtalte Gave er stænket Kunstgartner Wendt paa hans 80 Mars Fødselsdag paa DBF.'s Vegne?

Betoges med 18 Ja, ingen Nej.

14. Regnskab 1894.

Præsidenten. Da Foreningens Regnskab i revideret Stand nu under hele dette Møde har været fremlagt til Gennemsyn her i Salen, synes det mig rettest at faa den Sag afluttet, inden vi skilles i Aften. Derfor spørger jeg de Delegerede: Gives der Decharge for dette Regnskab?

N. S. Kristensen har ikke nogen Anke at fremsætte mod selve Regnskabet; men han vil fremhæve Nødvendigheden af, at Bogtrykkerens Regninger eftersees nøjere. Der findes nemlig iblandt disse een paa 15 Kr. for 1000 Attester til Biadlermøder. Da dette syntes mig at være for høj en Pris, spurgte jeg en Bogtrykker i Roskilde om, hvad han vilde forlange for det Arbejde; han nævnte 7 Kr. Senere forespurgte jeg i København og fik der opgivet 5 Kr. Derfor foreslaar jeg, at vi skifte Bogtrykker.

Ersløv. Det vilde være en meget stor Ulempe baade for Medlemmerne og for mig, om Bladet skulde trykkes et andet Sted end i Kalundborg, og da dette Foreningens største Bogtrykkerarbejde nu udføres for en rimelig bestemt fastsat Pris og tillige udføres godt, vilde jeg anse det for højst urigtigt at overdrage det Arbejde til en anden Bogtrykker. Hvis man derimod ønsker, at jeg skal lade saadanne Ekstraarbejder som det anførte trykke i København, da er jeg villig dertil; men i ethvert Tilfælde skal jeg vaage over, at Prisen paa saadanne Arbejder bliver lavere.

Præsidenten ser ingen Grund til at skifte Bogtrykker, da han synes, at denne udfører Arbejdet meget godt. Naar en Mand ellers forlanger for meget for sine Værer, forlader man ham dog ikke, naar Værerne ere gode, men man presser ham lidt. Det kunne vi jo ogsaa gøre i dette Tilfælde.

Josefsen slutter sig til N. S. Kristensen. Hierkræbber-Tidende trykkes i Aarhus, medens Redaktøren bor i Hillerød.

Ersløv. Hvis Spørgsmaalet om Bladets Trykning var opført paa Dagsordenen, og hvis Tiden ikke var saa langt fremrykket, skulde jeg forsøge paa at fremføre adskillige Grunde, der maaste vilde gøre d'Hr. mere betænkelige ved at lade Foreningen forlade den Bogtrykker, der dog i det hele taget maa erkendes at have udført sit Arbejde upaaklagelig. Under de forhaandenværende Omstændigheder skal jeg indskrænke mig til at love at paase, at Priserne for saadanne Ekstraarbejder for Fremtiden blive nedsatte.

Præsidenten sætter under Afstemning: Der gives Decharge for Regnskabet.

Betoges med 21 St, for, ingen imod.

Præsidenten afbrød her Forhandlingerne, da det var Midnat. De Delegerede tilfagdes at møde den følgende Morgen ved Dampbaaden for at sejle til „Fruens Bøge“, hvor Forhandlingerne skulde fortsættes.

Den følgende Morgen oprandt med smukt Vejr, og de Delegerede mødte med friske Kræfter efter Gaarsdagens langvarige og trættende Forhandling. Efter en nydelig Sejlur i Odense Aa samlede man atter til Møde i „Fruens Bøge“s Pavillon.

9 b. Dronningavl her i Landet.

Hoffmann vil fremsætte det Spørgsmaal: Trænge vi til Dronningavl her i Landet? Da der aarlig indføres en Del fremmede Dronninger, viser dette jo Trangen, og jeg anser ikke de fremmede Race for saa gode som vor egen. Endnu er Indførelsen kun at betragte som en Blodfornyelse; men hvis vi vedblivende Aar for Aar indføre stadig flere udenlandske Dronninger, kunne vi derved forkludre vor egen Race, saaledes at vore Bier hverken saa vore egne eller de fremmedes Særpræg. Derfor bør vi selv able vore Dronninger. De Benge, som nu anvendes til Køb af fremmede Dronninger, kunde i Stedet for anvendes hertil. Jeg har selv tænkt paa at oprette en saadan Dronningavl for vor egen Race; men derved maa jeg tilbøje give Afkald paa Honningudbytte, derfor har jeg ment, at DBF. kunde støtte den Sag paa

forkjellig Maade: a. Ved frit at lade mig indrykke Kundgørelser om Salg i „L. f. Biavl“. b. Ved at yde mig de Beløb, som DBF. anvender paa Indførelse af fremmede Viracer. c. Ved at sikre mig Afstætning. Biavslærerne kunde f. Eks. anbefale Biavlerne at købe danske Dronninger hos mig. Jeg er overbevist om, at flette Dronninger ofte ere Grunden til slet Udbytte hos vore Biavlerne.

Præsidenten antager, at det vilde gavne vor Biavl, om man her i Landet kunde købe gode Dronninger af vor egen Race.

Erstlev. Som bekendt tillægger jeg Blodoprifkning hos vore Bier en særdeles stor Betydning for Biavl. Indførelse af friskt Blod kan enten ske ved udenlandske Bier eller ved vor egen Race. Hvis vi havde 2—3 Vigaarde, fra hvilke gode Dronninger kunde sælges, jordelte over hele Landet, kunde maasse derved opnaas den tilstrækkelige Blodoprifkning. Hr. Hoffmanns Plan har derfor megen Betydning, og jeg vil ønske, at det maa lykkes ham at fremstafte gode Vidronninger af ren dansk Race til en ikke for høj Pris. Dronningavl er saa nøje knyttet til DBF.'s Formaal, at Bestyrelsen uden Tvivl vil være villig til at støtte denne Plans Udførelse foreløbig som et Forsøg. Jeg vil derfor foreslaa, at Hr. Hoffmann inden Foraars-Bestyrelsesmødet indsender til Bestyrelsen en Ansøgning herom. Jeg skal dog gøre opmærksom paa, at Hr. Hoffmann næppe vil kunne nøjes med den Understøttelse, som DBF. i de senere Aar har ydet til Indførelse af fremmede Viracer; thi denne bestaar kun i fri Optagelse i „L. f. Biavl“ af de bekendte smaa Kundgørelser om Bestillinger. For en Del Aar siden overtog DBF. Ansvaret for denne Indforskrivning ved at dække de Tab, som den medførte. Da imidlertid Revisorerne paatalte denne Udgift som uheldig, har jeg allerede for flere Aar siden overtaget Indforskrivningen for egen Regning. Hvis Centralmødet ønsker det, er jeg naturligvis villig til at ophøre med denne Indforskrivning; men jeg vilde anse det for urigtigt saaledes direkte at modarbejde Indførelse af udenlandske Bier, der efter min Ansæelse paa flere Maader har gavnnet vor Biavl. Saa vi nu god Dronningavl med ren dansk Race her i Landet, vil det jo snart kunne vise sig, om de danske eller de udenlandske Dronninger give det bedste Udslag. Lad dem kun konkurrere.

Hoffmann. Det har glædet mig meget at høre Sekretærens velvillige Udtalelser om min Plan. Jeg er ganske enig med

ham i, at Oprettelsen af nogle gode Dronningavls-Vigaarde maa regnes med til DBF.'s Formaal. Jeg ønsker ubetinget at holde mig til vor egen Virace, da de udenlandske ikke kunne holdes rene her i Landet. Jeg takker Sekretæren, fordi han optog dette Emne paa Dagsordenen, uagtet jeg havde indleveret det for sent.

Andersen. Findes der hos os ikke en dygtig Biavler, som bor i en saa isoleret Egn, at der kunde drives Dronningavl med italienske Bier? Vi behøvede da ikke at hente disse fra Italien. Det gælder jo kun om, hvor langt de italienske Dronner kunne flybe.

Præsidenten. Droner fra min Vigaard i Aarhus have befrugtet Dronninger i Vigaarde, der ligge 5 Fjerdingvej fra Byen. Maaske kunde man drive Renavl af italienske Bier paa Sprogø; men det synes mig heldigst, at vi her i Landet holde os til Renavl af vor egen Virace.

B. Christensen har forstøgt Dronningavl; men han anser det for meget vanskeligt at drive den i det Store. Vi bør her holde os til vor egen Race.

Smith. For 22 Aar siden fik jeg den første italienske Dronning til min Vigaard, og senere har jeg med flere Aars Mellemrum atter købt en saadan for at frembringe Krydsning. Racen kan ikke holdes ren her i Landet, thi paa Vejro, der ligger 2 Mil fra Land, kommer der Bier i Træktiden. Jeg anbefaler Dronningavl i det Smaa i de enkelte Vigaarde.

Grønning anser Spørgsmaalet for meget vigtigt. Han er imod de fremmede Racers. Han kunde ønske, at den, der drev Dronningavl til Salg, havde et bestemt Program at arbejde efter. Forøvrigt anbefaler ogsaa han det hjemlige Dronningskifte og Udveksling af Dronninger mellem Sylland og Øerne.

N. S. Kristensen. DBF. bestaar ikke af permanente Medlemmer, hvert Aar have vi mange Begyndere, og disse trænge ofte til Dronninger. Jeg har faaet udenlandske Dronninger til en Pris af 2 Kr. 25 Ø. Vore egne Biavlere maa kunne avle Dronninger og overvintre dem, saa at de om Foraaret kunne sælges til en billig Pris.

Grønning. Vi have jo endnu en Del Rubebiavl, og derja kan der om Efteraaret faas Dronninger til en billig Pris. Disse kunne overvintres i en lille Familie og sælges billigt om Foraaret.

La deg a r d takker Hoffmann og Erstlev, fordi denne Sag er bragt frem. Han har været glad ved de indforskrevne italienske Bier; men han stemmer for at støtte Hoffmanns Dronningavl.

Schroll finder, at det er en Modsigelse, naar Hr. Grønning baade anbefaler det hjemlige Dronningstifte og Udveksling af Bier mellem Sjælland og Døerne; thi i Almindelighed er det for besværligt at flytte Bier i store Familier paa lange Strækninger.

Jens Jensen anbefaler dansk Dronningavl og finder derfor, at Hoffmann bør støttes; men han ser dog ingen Grund til at modarbejde Indførelsen af fremmede Racer, da vi næppe kunne able disse selv.

Anderjen: Forstøllen paa Biracer maa jo fremkomme ved de forskellige Næringsmidler; men ogsaa her i Landet er der Forstøl paa Biernes Næring i Vestjylland og paa Døerne.

Erstlev. Hvis man skulde søge oprettet en italiensk Dronningavl heri Landet, maatte det jo kun være, for at Pengene skulde blive her i Landet; men man maa vel huske paa, at den italienske Dronningavl har naaet en stor Fuldkommenhed, og disse Dronningavlere have jo intet Besvær med at holde Racen ren. Derfor vilde en italiensk Dronningavl her i Landet næppe kunne konkurrere med den i Italien. Jeg har ganske vist ikke leveret italienske Dronninger billigere end c. 3 Kr., fordi jeg har anset det for saa vigtigt at skaffe gode Dronninger, at jeg kun har turdet handle med de mest ansete Dronningavlere; men allerede denne Pris er saa lav, at det nok skal vise sig, at man heri Landet vanskeligt vil kunne komme lavere ned med omhyggeligt adlede danske Dronninger. Det er ganske sandt, som anført af Hr. Grønning, at der om Efteraaret kan faas en Del billige Dronninger hos Rubebavlere; men det er ikke let at ordne en virkelig Handel med saadanne Dronninger. At gemme disse i smaa Familier til om Foraaret kan meget godt lade sig gøre; men paa den Tid have de en saa stor Værdi, at Ingen vil sælge dem til en billig Pris. Jeg foreslaar, at vi som Forsøg støtter en dansk Dronningavl her i Landet.

Borbeck. Vi bør ikke støtte et saadant Foretagende. Er den Mand dygtig, gaar det nok uden Hjælp; er han ikke dygtig, saa gaar det alligevel galt, om vi ogsaa støtte det. Bore Biavlere maa selv lære at skaffe sig Dronninger.

Præsidenten. Man maa huske paa de unge Biavlere, der ikke selv kunne skaffe sig Dronninger.

Lauriøen slutter sig til Borbeck. Vi maa komme nærmere til Sværmeffstemet. Modre Dronningceller kunne bedst faas paa den Maade. Disse kunne indføres i Smaafamilier.

Præsidenten gør opmærksom paa, at man fjerner sig for langt fra Emnet: Er det ønskeligt, at der drives en større Dronningavl her i Landet? og: Skal DBF. støtte den Sag?

Rosenkær stemmer for at støtte en saadan Dronningavl uden Hensyn til, hvilken Birace der anvendes; thi derved vil man gaae vor Biavl. Smaaastader ville næppe være heldige i denne Henseende.

Smith ønsker ogsaa, at Sagen støttes.

Flere begære Afslutning.

Jens Jensen. I Holstebro ere de særlig dygtige til Dronningavl. Lad os da støtte den.

Vindelof. I Thykland kan man i denne Maaned faa Dronninger at købe til 1 Mark pr. Stk.

Grønning ønsker, at vi støtte Dronningavl, naar vor egen Race holdes ren.

Præsidenten sætter under Afstemning: Skal DBF. støtte Dronningavl her i Landet?

Betoges med kun 1 St. imod.

Overlades det til Bestyrelsen at bestemme, hvori den Støtte skal bestaa?

Betoges med 26 St. for, ingen imod.

14 d. Stedet for næste Centralmøde.

Forskellige foreslaa Aalborg, Fredericia, Maribo.

Præsidenten gør opmærksom paa, at vi efter Rækkefølgen næste Gang bør samles enten paa Sjælland eller paa Laaland-Falster.

Anderjen foreslaar Slagelse. Siden denne By har faaet flere Jærnbaneforbindelser, ligger den meget bekvemt.

Lauriøen. Da vi i de sidste 3 Aar 2 Gange have været samlede i Sjælland og nu paa Fyn, er det jo rigtigst at vælge Sjælland. Jeg foreslaar København.

Ved Afstemningen afgaves 3 St. for Slagelse, 19 St. for København 8 St. for Maribo. Mødestedet bliver altsaa København. (Sluttes).

Biavlslerer-Skolen.

Af Hans Erstlev, Kalundborg.

Ved det sidst afholdte Centralmøde i Odense blev det jo besluttet at gøre et Forsøg med Oprettelsen af en Undervisning for vordende Biavlslærere i den tilstundende Sommer. Da jeg antager, at det for Biavlere vil have almen Interesse at høre lidt nærmere om, hvorledes en saadan Skole agtes ordnet, skal jeg udtale mig nærmere herom, idet jeg gør opmærksom paa, at den

her fremsatte Plan først om et Par Maaneder vil blive forelagt Bestyrelsen, og derfor vilde jeg sætte megen Pris paa, at der fra anden Side maatte fremkomme Udtalelser om Planen, inden den lægges frem for Bestyrelsen.

Først skal jeg da fremhæve, at det i Almindelighed bør forudsættes, at de Elever, der melde sig til en saadan Skole, forud ere nogenlunde fortrolige med den praktiske Biavl. Der kan jo ikke være Tale om at uddanne til Biavlslærer i Løbet af 2—4 Uger en Person, der hidtil er fuldstændig ukendt med Biavl. Det er vel muligt, at saadanne Elever ogsaa ville melde sig, og de kunne vel optages, hvis Skolen har Plads til dem; men et Vidnesbyrd som Biavlslærer ville de ikke kunne erholde fra Skolen, for de have drevet Biavl i nogle Aar og derefter have underkastet sig en Prøve ved Skolen.

Det, der maa lægges Hovedbægten paa ved en saadan Skole, er jo Biavlens Teori. I dette Fag vil der derfor blive undervist mindst 1 Time hver Søndag, og som Hjælpebidler i dette Fag ville blive benyttede begge de to større Bøger, vi have, nemlig Ersklev's „Fører i Biavl“ og Vorbeck's „Vejledning i den moderne Biavl“. Efter Haanden som forskjellige Affnit af denne Teori blive gennemgaaede, vil der ved Eksaminatorer og ved skriftlige Udarbejdelser blive krævet Gengivelser af det Foredragne, for at det kan ses, hvorvidt Eleven har tilegnet sig det. — Paa lignende Maade vil der blive undervist i Honningbiens Naturhistorie og en kortfattet Insektlære. — Endvidere i Plantelære med særligt Henblik paa de for Biavlens vigtigste Planter.

Saaledes tænkes Formiddagen i Almindelighed anvendt til Teori. Om Eftermiddagen tænkes saadanne Emner, som ere behandlede, nærmere oplyste i Bigaarden ved Skolen og forskellige praktiske Arbejder foretagne: Dannelse af Kunstsværme, Indsætning af Tavler, Honninghøst med eller uden Vitømmer, Dronningavl o. s. v. Paa enkelte Dage agtes foretaget Besøg i nærliggende Bigaarde og botaniske Vandringer i Omegnen. — Afstenerne tænkes jævnlig anvendte dels til Forevisning af Lyssbilledeer angaaende Biavl, dels til Samtalemeder om dette Emne og til Foredrag om Biavlens Historie. — Undervisningen i Naturhistorie agtes ogsaa støttet ved mikroskopiske Undersøgelser af Dyr og Planter. — Endelig vil enhver Elev i Slutningen af sit Kursus faa Vejledning til at holde Foredrag om Biavl.

Elevernes Fritid, der mest vil falde om Eftermiddagen, forventes anvendt dels til Forberedelse til de Eksaminatorier, som ville blive afholdte den følgende Dag, dels til skriftlige Udarbejdelser, dels til at læse Bøger om Biavl, der findes i stort Udvalg i DBF.'s Bogsamling.

I ethvert Kursus vil der i nogle Dage blive givet praktisk Undervisning ved DBF.'s faste Biavlslærere. — Ethvert Kursus vil blive affluttet med en Prøve, ved hvilken der udstedes Vidnesbyrd om Elevens Dygtighed i de enkelte ovennævnte Fag. Karaktererne gives af vedkommende Lærer og af en dertil af DBF.'s Bestyrelse bestiftet Censor, idet der af de 2 for hvert Fag givne Karakterer udbrages en Middeltkarakter, der opføres paa Vidnesbyrdet.

Hvert Kursus varer mindst 2 Uger. Undervisningen ydes i Almindelighed frit efter Ansøgning til DBF.'s Bestyrelse. Udlændinge eller Danske, som selv ønske at betale Undervisningen, kunne dog ogsaa optages paa et saadant Kursus ved Henvendelse til Bestyrelsen, som vil træffe Bestemmelse om, hvilken Betaling, der da skal ydes. Disse Beløb indgaa da i DBF.'s Kasse. I den tilstundende Sommer agtes foreløbig kun afholdt 2 saadanne Kursus, nemlig et fra 20. Juli til 1. Aug. og et fra d. 3.—51. August. Eleverne kunne deltage i et af disse Kursus eller i begge. Paa hvert Kursus antages kun at kunne optages 10 Elever.

Ansøgning om Optagelse paa et af disse Kursus indsendes til DBF.'s Bestyrelse inden 28. Marts d. A.

Biavlskoler.

Af Lærer P. S. Houliind, Voskumde.

Jeg beklager, at jeg ikke kunde møde ved Centralmødet; jeg har, som man maaske har set, købt en større Gaard, og da min Forvalter var til Mønstring, kunde jeg ikke forlade Bedriften. Jeg har nemlig, siden jeg førte Sagen om Biavlskoler frem her i Tidsskriftet, af og til tænkt paa at realisere den eller se den realiseret af en Anden, uden at jeg har set noget fra Andre, og jeg kunde heller ikke begynde. Nu ser jeg, at Hovedforeningen paa Centralmødet har bevilget 400 Kr. til en saadan Skole, og at Hr. Ersklev, Kalundborg, og Hr. Andersen, Nyborg, hver for sig tænker paa at oprette en saadan Skole. Maa jeg sige det straks med al Respekt for de to Herrer som Biavlslærere og særlig for Hr. Ersklev: Jeg

tror, at ligesaa lidt som en Højskole eller Landbrugsskole kan trives i en Købstad, ligesaa lidt kan en Biavlskole det. Vi maa ud paa Landet med den Slags Ting. Der kan vi rigtignok vanskeligt skaffe en Lærer med de Kundskaber i Biavl, som Hr. Ersev er i Besiddelse af; men de øvrige Betingelser, navnlig anden Bestæftigelse ved Siden af, bør endnu mindre savnes. Det er min Mening, og Erfaringen vil nok vise, at jeg har Ret, at en saadan Skole kan ikke bestaa som ren Biavlskole, ligesaa lidt som Biavl alene i det mindste her i Landet kan søde sin Mand, blive en eneste sikker Levevej. Jeg tror, som jeg udtalte i min Artikel for et Par Aar siden, at Sagen lettest lod sig ordne ved at faa oprettet en Afdeling paa en Landbrugs- eller Folkehøjskole, som f. Eks. hos Anders Jørgensen i Høng ved Slagelse, hvor der er baade et fortrinligt lille Landbrug og et ligesaa fortrinligt Havebrug ved Siden af. Kan dette imidlertid ikke lade sig gøre, saa maa der oprettes en Biavlskole i Forbindelse med Havebrug og Fjerkræavl, navnlig Havebrug. Tilfuddet bør vistnok foreløbig tilfalde Eleverne og ikke selve Skolen. Jeg har tænkt paa til 1. Maj at gøre et Forsøg paa Gaarden, som jeg har købt. Begyndelsen gør jeg med to Elever; jeg vil fare med Lempe, skønt der er Plads til 20, om det skulde være. Jeg vil give dem Kost og Logi, et eget Fællessværelse med Fællessenge og Undervisning for 30 Kr. maanedlig, De faa Undervisning i Regning, Bogføring, Skrivning og Ketskrivning og i de 3 nævnte Erhvervsgræne i vort mindre Landbrug. Øvrigt maa de arbejde enten med Bierne, Hønsene eller i Haven. Ja, ogsaa udenfor Haven; jeg vil nemlig dyrke Asparges og andre Ting i en nærliggende Eng. Rensnings- og Lugearbejde maa de ogsaa udføre, men skulle øvrigt ikke deltage i den egentlige Gaarddrift. Det er muligt, at en saadan Skole med Tiden kan faa Statshjælp til Eleverne; men foreløbig lader det sig næppe gøre. Jeg har derfor tænkt paa at andrage Bestyrelsen for Hovedforeningen om, at disse 2 Elever faar hver 100 Kr. af de bevilgede 400 Kr. i Understøttelse. Gaar Bestyrelsen ind derpaa, kunde jo de Unge selv indsende Begæring til Bestyrelsen, der saa sender mig et Par flinke, unge Menninger. For imidlertid at faa Understøttelsen mener jeg, at Bestyrelsen bør forlange, at Opholdet varer fra 1. Maj til 1. November. Understøttelsen kunde derfor udbetales sidst i Oktober for de 3 sidste Maanedes, saa blev der endda 10 Kr. til Rejsepenge. At jeg har Forstand paa Havebrug og Fjerkræavl er bekendt nok her; jeg

kan ogsaa henvise til Præmier baade for Fjerkræavl og Havebrug.

Den ærede Forfatter har i en Henseende misforstaaet Referatet af Forhandlingerne paa Centralmødet i Odense. Til Understøttelse af Biavlskoler er der ved det Møde ikke bevilget noget særegent Beløb, da saadanne Understøttelser allerede tidligere ere udbredte som „Tilskud til Kredse“. Derimod blev der paa det nævnte Møde bevilget et Beløb til Oprettelsen af en Biavlslærer-Skole i Kalundborg som et Forsøg. Dette er jo en ganske anden Art af Skole, og vi kunne ikke se nogen særlig Ulempe ved, at en saadan Skole er beliggende i en Købstad, naar Eleverne kun have Afgang til en godt bejagt Viggaard. Tværtimod vil jo Beliggenheden i en Købstad give lettere Afgang til Skolen og frembyde flere andre Fordele, f. Eks. Afgang til en Realskoles naturhistoriske Samlinger m.m. Red.

En ny Udslynger.

Man skulde synes, at det var vanskeligt at finde paa noget ganske Nyt med Hensyn til Udslyngere, da disse i de senere Aar ere prøvede i en Mængde forskellige Mønstre. Alligevel har nylig Dykkeren S. Gränkel i Erfenschlag opfundet en Udslynger efter et nyt Princip: Han giver nemlig Tavlerne en dobbelt omdrejende Bevægelse, dels som sædvanlig en Omdrejning omkring Udslyngerens Akse, men tillige en Omdrejning omkring Tavlen's egen Midtlinie (se Fig. 5). Af Figuren vil det ses, at Drejet er et ganske lignende som det, der anvendes paa vor almindelige Udslynger (Kr. Pedersens); men paa den lodrette Akse findes tillige et under den øverste Bærelse og et stort Tandhjul, hvis Tænder gribe ind i de 3 smaa Tandhjul, der ere anbragte et ovenpaa hvert af de 3 Bure, der indeholde de 3 Tavler.

Denne Udslynger er altsaa en Selvender, men paa en ny Maade, idet Tavlerne vendes ved enhver Omdrejning a Akse. Begge Sider af Tavlen udslynges altsaa samtidig. Derved undgaas sølgelig den Ulempe, at der under Udslyngningen bliver stor Forskel paa de 2 Tavlesiders Belastning. Endvidere har man her den samme Fordel som ved andre Selvendere, nemlig at man kun een Gang skal behandle hver Table under Udslyngningen.

Princippet i denne Udslynger ser meget

sniidt ud; men hvorledes den i Brassis arbejder, kunne vi naturligvis ikke bedømme, før vi have prøvet den. For Ojeblikket er den noget kostbar, da den hos Opfinderen koste *rc.* 60 Kr. (65 Mark) til 3 Kammer, *c.* 45 Kr. (50 Mark) til 2 Kammer.

Flyvebrætsklappen som Skyggebræt.

Af N. B. Tüchsen, Fredericia.

Foranlediget ved Spørgsmaal Nr. 117 i Novemberheftet for 1895 (Pag. 330) i Forbindelse med Meddelelser om Skyggebrædder i „Gavnlig Vint“ i Decemberheftet (Pag. 361) skal jeg tillade mig at meddele mine Erfaringer med Hensyn til den nu, ialtsald her i Fredericia, meget anvendte Flyvebrætsklap (Fig. 6 og 7 c).

Foruden at den er overordentlig nem at anvende som Skyggebræt og navnlig har den Fordel ikke at blæses ned, selv under en stærk Storm, hvad jo vel nok kunde hænde det almindelige Skyggebræt eller lignende løse Apparater, hder den ogsaa Læ, tillader fuldstændig Luftvefsel og dækker for Sne, mulig en Ubetydelighed. Fyge sne undtagen. Og dog har den een Ufuldkommenhed, idet der nemlig ved Opklapningen fremkommer en lige saa bred Rebne mellem den og den første Del af Flyvebrættet (b) som Diametren af Hængslernes Tapstkker (e), og gennem denne Rebne komme de fra Sneen tilbagelastede Solstraaler indenfor og kunne under visse Omstændigheder skinne ind ad Indgangen under Stadets Forvæg (a) og derved kalde Bierne frem; men saa skal rigtignok Stadets Indgang omtrent vende mod Syd, Sencen ligge nogenlunde højt udenfor, og Sne-dribernes Form begunstige de tilbagelastede Solstraalers fordærvelige Retning.

Jeg bemærkede Følgerne af denne Ulempe ifjor ved klart Solskin paa nysfalden Frostsne, men afhjalp hurtigt Manglen ved at lægge en firfattet Træstang (d), som i Teg-

ningen anthydet, bagved Klappen og klobs op ad den. Derved forhindrede ethvert tilbagelastet Sollys i at komme indenfor, og Bierne forstyrrede ikke oftere.

Vil man derfor anvende den angivne Forsigtighed, som endda kun under ganske bestemte Forhold synes at være nødvendig, kan jeg ubetinget anbefale Flyvebrætsklappen som et paalideligt og nemt Skyggebræt, men jeg vil samtidig anbefale Stadefabrikterne at lade saavel den faste Del af Flyvebrættet som Klappen helt igennem have samme Bredde (eller Længde, hvad man nu bør kalde det). Det ser maaste nok saa fikst ud, at Flyvebrættet, som man nu oftest ser det, fra begge Sider gaar smallere udad og faar Form af den nederste Halvdel af en ligebenet Trekant, men skal det tilfulde opfylde Betingelserne for at

kunne anvendes som et godt Skyggebræt, bør det være rectangulært, saa Klappen og den faste Del have samme Bredde; thi efter min Opfattelse bør et Skyggebræt, navnlig naar Indgangene holdes fuldt aabne, være saa bredt som vel muligt.

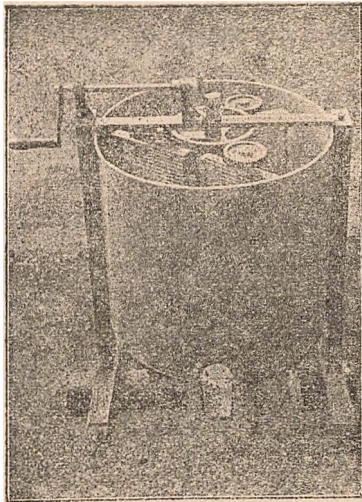

Fig. 5.

Vi takke for ovenanførte interessante Meddelelse, der uden Tvivl vil kunne gavne mange af vore Læsere, navnlig særlig dem, der have saadanne Klapper paa deres Stader; men de fleste have dem endnu ikke, og vi ere

netop efter denne Oplysning mindre tilbøjelige til at tilraade disse Klapper. Naar nemlig en saadan Klap er meget lang paa Hængselsiden, vil den om Sommeren, naar den er flaaet ud, være ikke saa lidt i Vejen ved Biernes Behandling. Dette undgaas derimod ved det af os paa S. 30 beskrevne Skyggebræt, der med Lethed kan fjernes, naar det ønskes, og ligesaa let atter anbringes, naar Hvirvlen og de 2 Bløghuller forud ere tilstede. Disse Skyggebrædder kunne jo gøres saa lange, som man ønsker det, uden at man derved besværliggør Færdjelen omkring Stedet i den milde Marsklid. Enten man bruger Klap eller Skyggebræt, anse vi det for heldigst, at der ved f anbringes en lille Hvirvel, som trykker Brættet til Forvæggen. Red.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 1. Mener De, at det har nogen Betydning for Overvintringen, at der om Vinteren er et Par Tommers Afstand mellem Tablernes nederste Rand og Stadets Bund? (N.) — S.: Ved en saadan Afstand mellem Bunden og Tablerne om Vinteren sikrer man jo Bisfamilien en fri Luftbæsel fra Indgangen hen under Tablerne; men hvis man sørger for, at der om Vinteren altid er en fri Bivej ($\frac{1}{4}$ " paa dette Sted, at dette Rum altsaa ikke fyldes af Smuld og døde Bier, da tro vi ikke, at den større Afstand giver en bedre Overvintring end den mindre. En Svensker, Carlsson, har fundet paa under Tablerne paa Bundbrættet at indskyde et Stykke stift Papir, der er af samme Bredde som Stadets Indgang. Naar han jævnlig (1 Gang om Ugen) trækker dette Papir ud for at rense det, kan han derved sikre sig at holde den Bivej fri og tillige gøre interressante Sagttagelser med Hensyn til det, der falder ned paa Bunden, Smuld, døde

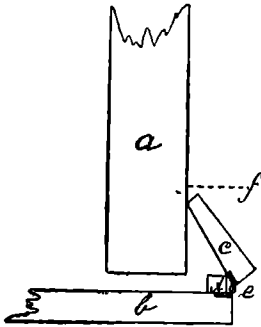

Fig. 6.

Bier o. s. v. Naar denne Undersøgelse udføres forsigtig, saa at man ikke forstyrer Bierne, kan det ikke nægtes, at de nævnte 2 Hensigter kunne opnaas ved den. Undersøgelsen behøver dog næppe at foretages saa ofte.

Nr. 2. Hidtil har jeg benyttet 10×12 " Rammer i min Bigaard; men jeg ønsker nu at indføre et lavere Maal for at kunne anvende Helrammer i Overrummet. Tror De, at der er nogen Betænelighed ved at benytte Tablerne, saa at Rammemaalet bliver 12×10 ". Vil det ikke være uheldigt for Overvintringen, og vil det ikke skade ved Udshyngning af stille Rammerne paa Enden? (H.) — S.: Det bredere Maal vil paa ingen Maade skade Overvintringen, snarere gavne den, og det volber slet ingen Ulempe ved Udshyngning af Lavnormal-Rammen, at den stilles med den smalle Ende nedad. Det vil derfor heller ikke skade ved 12×10 " Rammen.

Nr. 3. Mine fleste Bistaber staa opstillede nær ved en stærkt befærdet Vej, og jeg kan mærke, at Bierne i disse Stader flyde meget oftere ud i slet Vej end de Bier, der staa længere borte fra Vejen. Anser De det for nødvendigt, at jeg slytter dem? (L.) — S.: Vi have ikke personlig Erfaring i den Henseende, men vi kende Andres Erfaringer i den Retning. Deraf synes det at fremgaa, at saadanne Rystelser, der frembringes af forbi-førende Vogne eller Jærnbantog, ikke udøve nogen skadelig Indvirkning paa Biernes Overvintring undtagen denne, at de bruge en Del mere Vinterforraad.

Nr. 4. Jeg har en Bisfamilie, som d. 1. Oktbr. blev indvintret med c. 8 R Forraad. Det var da min Agt i Decbr. i mildt Vejr at give den en Randiskage paa 3—4 R; men nu er Vejret stadig blevet koldere. Kan det gaa an at udføre det Arbejde midt paa Dagen i 3—4° Kulde? (S. H.) —

S.: Under det nærværende kolde Vejr ville vi forraade at give Stedet saa stor en Portion Randiskage, da De formentlig agter at afs tage hele Overpakningen og lægge Ragen

derunder; men dette bør kun foretages i mildt Vejr, og medens Jorden er fri for Sne. Derimod kan det godt lade sig gøre i koldt Vejr (helst Graavejr) at nedlægge $\frac{1}{2}$ —1 R blødt Randiskage i Foderaabningen (se S. 30).

Fra Kredsene.

Aalborg Amts BF. afholdt Generalforsamling i Aalborg d. 13. Decbr., hvor Regnskabet for det forløbne Aar fremlagdes og godkendtes. Ny Lov vedtoges og Styrelse valgte med Lærer Frederiksen, Gravlev pr. Størring, som Formand, Smed Willadsen, Aalborg, Næstformand, F. C. Bøch, Aalborg, Kassierer, Entreprenør Boss, Aalborg, og Lærer Witsch-Lauritzen, Størring, Styrelsesmedlemmer.

Det fremlagte Regnskab viste, at den i Aalborg forrige Aar oprettede Biavlsskole ikke havde givet noget pefunicert Udbytte

for Foreningen, hvad dens Formaal jo heller ikke er, men ved afholdte Møder har den udbredt Kendskab til Diablen langt omkring.

Narets Honninghøst tarvelig.

Et enkelt Wellstade har givet godt 100 R, hvad der synes at tale fordelagtigt for denne Stadesform.

Gravlev Skole pr. Støvring St., d. 25. Decbr. 1895. N. Frederiksen.

Pinaa Sogus BF. afholdt sin aarlige Generalforsamling d. 2. Decbr. Til liden Ære for de Medlemmer, som ikke vare mødte, maa det siges, at Mødet var slet besøgt.

Regnskabet blev fremlagt og godkendt. Stomager A. Hansen, som efter Tur fra- traadte, genvalgtes i Bestyrelsen og tillige som Formand; S. Poulsen i Haarup blev valgt som Bestyrelsesmedlem i Stedet for D. Rasmussen, som overtog Ind- og Udvejning af Voks. Som Revisorer valgtes H. Nielsen, Pinaa Mark, og Skovfoged S. Rasmussen. Tavlemøllen forbliver hos Fabrikant K. Svendsstrup. Endvidere vedtoges at arbejde i samme Spor som hidtil og særlig da med Fabrika- tion af Tabler. For at det ikke skal stude nor lære Sag, saa hellere, som ogsaa tid- ligere er brugt, at stoppe Salg og Fabrika- tion end at bruge tvivlsomme Varer.

Kellerup og Omegas BF. afholdt d. 18. Decbr. Generalforsamling i Kellerup. Regnskabet blev fremlagt og godkendt. Det blev vedtaget, at der ikke i Sommeren 1896 skal afholdes Biavlsubstillings, fordi Landbo- foreningens Generalforsamling da skal af- holdes i Ans. — Efter Tur afgik af Be- styrelsen Lømrer M. P. Jensen af Dalsgaard og Træhandler K. Kristensen, nu af Bindum. Genvalgt blev N. P. Jensen og i Stedet for K. Kristensen valgtes Peder Danielsen af Lebring. — Endvidere ved- toges det at sende Hr. Købmand Bertelsen af Kellerup som Delegeret til Delegeret- mødet, hvis Foreningen til den Tid tæller de lobbefalede Stemmer. Vistadernes Antal heri Kredsen er i Aar omtrent som forrige Aar, maatte nogle flere.

Umføft Skole, d. 19. Decbr. 1895.

J. A. S. M. Hvors Lev,
Fmd.

Ribe Amts BF. afholdt sit aarlige Delegeretmøde i Hølsted Stationskro d. 26. Oktbr. 1895.

Delegeretmødet aabnedes Formiddag kl. 10½ og Dagsordenen for samme var: 1) Fremlæggelse af Regnskabet, 2) Fastsættelse af Virksomhedsplanen for Aaret 1896, 3) Valg af Bestyrelsesmedlemmer, 4) Valg af 3 Delegerede til Hovedforeningens Delegeret-

møde, 5) Indbetaling af Medlemsbidraget for 1896, 6) Fællesindkøb af Voks- tabler.

Resultatet af Delegeretmødets Forhand- linger blev som følger:

1) Regnskabet kunde ikke af Regnskabs- føreren fremlægges i revideret Stand, som Følge af, at Hr. Grønning ikke havde ind- sendt sit Regningskrav paa Foreningen i behørig Tid, hvilket forhaabentlig ikke gen- tager sig, saa Regnskabet blev henvist til Revision snarest mulig og at fremlægge til Godkendelse paa næste Aars Delegeretmøde. 2) Virksomhedsplanen lagdes i Lighed med forrige Aars, saa der afholdes Smaamøder med Foredrag og praktisk Undervisning omkring i Kredse, hvor saadant ønskes; endvidere afholdes der Udstilling i Esbjerg medio Septbr. 1896 af Diablprodukt og Redstaber. Det vedtoges at indbyde til Deltagelse i Udstillingen de i Ribe Amt værende eller værende Foreninger i føl- gende Brancher: Husflid, Hjerfæavl, Kanin- avl og Hævebrug — og maa det haabes, at de forskellige Foreninger efter modtaget Indbydelse ikke vil undslaa sig for at del- tage, men møde frem paa Fællesudstillingen med Dyr og Produkter i gensidig Interesse og til det fælles Bedste.

Til Præmier anvendes udelukkende Søl- genstande, Redstaber og Literatur. Komiteen for Biavlsubstillingens Vedkommende bestaar af de ifjor d. 20. Decbr. valgte Mænd; dog suppleres denne med d'Hr. Proprietær Breinholt af Esbjerg og Sadelmager Grøn- ning af Vejrup. 3) De efter Tur af- gaaende Bestyrelsesmedlemmer vare Lærer Sørensen fra Boldbæk og Mejeribestyrer Schmidt fra Kronborg; begge genvalgtes. 4) Som Delegerede til Hovedforeningens Delegeretmøde valgtes for et Tidrum af 3 Aar d'Hr. Sadelmager Ehlers fra Ribe og Sadelmager Grønning, Vejrup, som selvskreven Delegeret, er Amtsforeningens Formand. 5) Medlemsbidraget indbetales for endel af Kredse, men da ikke saa af Kredse, særlig fra den vestlige Del af Amtet, ikke vare repræsenterede, erindres disse om, forsaavidt det ikke allerede er sket, da at indsende Bidraget til Kassieren, Hr. Gaardejer P. Schmidt, Skovhøj pr. Brørup St. 6) Fællesindkøb af Vokstabler ordnes saaledes, at Kredseformændene modtage Voks til Forarbejdning og Bestillinger paa Voks- tabler. Kredseformændene ville da i be- hørig Tid fra Undertegnede saa tilsendt Priser og Betingelser for Lebring m. m. fra d'Hr. Fabrikanten, som efter Bekendtgørelse i „Bitidende“ tilsende mig saadanne som Konkurrenter til Arbejdet og Leveringen. Enhver Kreds kan da efter dette indsende

fit Voks samt Bestillinger paa Bokstavler til den Fabrikant, Kredsen bedst synes.

Herved var Dagsordenen udtømt, og Delegeretmødet hævedes. Klokken var da bleven 2, og Folk, som vilde overvære Foredragsmødet, ilede nu til. Som Foredragsholdere vare mødte d'Frr. Lærer Lindelof fra Harte og Stationsforstander Mandel fra Bramminge. Ordet gaves først til Hr. Lindelof fra Harte, som gav en interessant Stildring af sin Rejse til samt sit Besøg paa den tydste Vandreforsamling i Leipzig i Sommeren 1895; at referere Hr. Lindelofs Foredrag skal jeg ikke komme ind paa, dog tror jeg det vilde være af almen Interesse, hvis Hr. Lindelof i „Vitidende“s Spalter gav en Oversigt over sin Rejse og Besøg og indvundne Erfaringer paa det tyffe Viabermøde.

Dernæst gaves Ordet til Hr. Stationsforstander Mandel, som gav en Oversigt over de forskellige Bierhverv, som Fjerkræavl, Kaninavl, Husflid og Hæbebrug. Taleren paaviste det interessante og lønnende i de forskellige Bierhverv, og da Taleren ikke havde Tid til at udarbejde noget Foredrag, kaldte han sine Udtalelser for spredte Bemærkninger. Smidertid, da Hr. Mandel er en dygtig Taler, tror jeg nok hans Tale faldt i god Jord efter den Opmærksomhed at dømme, hvormed Foredragene hørtes.

Efter Foredragene opfordredes til Diskussion, hvilken blev ret livlig, idet flere havde Spørgsmaal at rette til Foredragsholderne, som disse beredvilligt besvarede.

Til Slutning talte Hr. Brønning om eventuelle Forandringer ved vore Biboliger, men da Toget imidlertid kom for østgaaende, maatte en større Del af Forsamlingen forlade Lokalet straks efter at Taleren havde begyndt sit Foredrag, som jeg imidlertid tror Taleren fortsatte med for det tilbageblivende Publikum, som var der fra Omegnen og altsaa ikke skulde med Toget.

Mødet var nyt i sit Slags, da det er første Gang, Delegeretmødet har været forbundet med Foredragsmøde, men da Mødet var godt besøgt (c. 80 Tilhørere), hvoriblandt flere Damer, kan dette kun opfordre til Gentagelse, og bestemtes det at fortsætte til næste Aar i samme Spor. Næste Delegeretmøde afholdes i Bejen.

B. F. B.

F. B. Schmidt.

Gl. Roskilde Amts BF. afholdt Onsdag d. 11. Decbr. sin aarlige Generalforsamling i Højstolehjemmet i Roskilde. Sekretæren, N. S. Kristensen, Himmelø, aabnede Mødet og udtalte, at siden man sidst var samlet her til Møde, var For-

eningens mangeaarige Formand, Gartner Fr. Wendt, afgaaet ved Døden. Gartner Wendt havde været i Bestyrelsen, siden Foreningen i 1880 blev stiftet, og han havde gjort meget Arbejde for Foreningen. Foreningens Virksomhed havde i dette Aar væsentligst bestaaet i Afholdelsen af 6 Viabermøder paa forskellige Steder indenfor Foreningen.

Det bestemtes at lade Vedtægten om Kranse udgaa. Det vedtoges, at Lovene skulle revideres af Bestyrelsen og fremlægges først i April Maaned paa en ekstraordinær Generalforsamling, der skal afholdes i Roskilde. Det bestemtes at afholde Møder i Maj Maaned i Sengeløse og Herthadalen, samt et Møde i Bindinge eller paa Nymølle. Det overdroges til Bestyrelsen at tage Bestemmelse, om en Viabermødestilling skal afholdes til Efteraaret i Roskilde, hvis passende Betingelser kunde opnaas. Hvis Forholdene tillod det, agtes afholdt en Vortlodning af Smaaredskaber til Medlemmerne.

Til Formand istedetfor afbøde Gartner Wendt valgtes Dyrnlæge Hansen, Nymølle, og til Sekretær og Kassierer istedetfor N. S. Kristensen, der ikke ønskede at modtage Genvalg, valgtes Gaardejer J. Olsen, Dristebrohus, Røge. Til Medlemmer af Bestyrelsen valgtes N. S. Kristensen og Gæstgiver D. Hansen, Herthadalen. Til Sogneformand for Lejrekredsen istedetfor N. Sørensen, Rorup, der ikke ønskede at genvalges, valgtes Tomrer Christiau Nielsen, Alleslev. — Medlemsbidraget er som hidtil 2 Kr. om Aaret og ethvert Medlem faar „Tidskrift for Viabl“ frit, samt nogle Smaaabøger om Viabl.

Ekko fra Staderne.

Horsensseguen, 2. Decbr.

Jeg har iaar af 8 Stader høftet 550 W Honning, dannet en Runstværn samt fornyet Dronningerne i 4 Stader. Honningen sælger jeg med Bøthed for 50 Ore pr. B. C. 100 W bruge vi i Husholdningen i Stedet for Smør og Sukker. Det har iaar været et sørgeligt Syn at se flere Viablere her paa Egnen løbe fra Købmand til Apotheker, sælgende deres smukke og gode Honning for 30 a 35 Ore pr. B. Dette er virkelig en Skam og skader i høj Grad Honningsalget for os andre. Tak for god Vejledning igennem Tidskriftet.

Felix Sindahl.

Ulgerstev, Odense, d. 2. Decbr.

De bedes venligt straks at sende mig Honningsedler for de indlagte Fri-

mærker, lige mange af hver Slags, thi jeg har ikke flere, end hvad jeg bruger paa et Par Dage, og jeg kan ikke undvære dem, thi de gavne mig i høj Grad med Hensyn til Salget*). Modtag min bedste Tak, fordi De indforfrider Kunsttableformer, thi De har herved imødekommet mig et længe næret Ønske. H. Peder sen.

Gramrode, Hørens, 20. Decbr.

Modtag min bedste Tak for de mange Dplshninger og den gode Vejledning, som De sender gennem „Sitidende“. Den har været den Blomst, som jeg har juget de fleste Kundskaber af angaaende Biavl.

B. M. Johansen.

Nord-Vendshjæl, d. 20. Decbr.

Da Tidsskriftet sjældent indeholder Meddelelser fra denne Egn af Landet, har jeg tænkt, at det kunde interessere Læserne at høre lidt om Biavlen heroppe i den nordligste Del af Landet, hvor vi ogsaa er ved at komme med paa Biavlens Omraade. Det nu forløbne Aar har just ikke været skiftet til at vække Interesse for Biavlen her, da det som daarligt Hønningaar betragtet søger sin Vige. Foraaret begyndte godt, og Staderne vare tidlig folkestærke, saa at der kom mange Sværme allerede i Slutningen af Maj, hvilket her paa Egnen er en stor Sjældenhed. Vi ere mest vant til at betragte St. Hansdag som Sværmetid. Alt lovede saaledes godt og lod vente en god Hønninghøst, men saa meldte det ustabige, blæsende- og regnsfulde Vejr sig, som paa enkelte forte Afbrudelser nær holdt sig hele Resten af Sommeren igennem, og som bevirkede, at vort Hønningudbytte blev langt under Middelhøst, ja, mange have slet intet høstet og frygte dog for, at Bierne skulle mangle Forraad til Foraaret, hvad tilvisse ogsaa mange af de sildigste Sværme ville komme til, hvis de ikke blive fødredne tidlig. Jeg maa dog for mit eget Vedkommende betragte mig som heldig, da jeg ialt har haft et Gennemsnitsudbytte af c. 25 \mathbb{R} pr. Stade, som dog ikke engang er Halvdelen af de foregaaende Aars Udbytte. Vi ville nu haabe paa en bedre Høst til næste Aar, da en Gentagelse af en saa daarlig Høst i høj Grad vil virke hæmmende paa Biavlens Fremgang her paa Egnen.

I. K. K.

Läma, Sverige, 25. Decbr.

Italieneren, De sendte mig om Efteraaret 1894, befinder sig vel. I det sidst

forløbne Slette Bjaar samlede det Stade temmelig megen Hønning, medens mine andre 20 Stader ikke gav mig andet end Bjevær. Emil Høglund.

Gaonlige Dink.

Vejret (23. December) har i den største Del af den forløbne Maaned været mildt, dog et Par Gange afbrudt af køliger Vejr (2-4 ° R. Kulde om Nætterne). Men ganske saa Dage have egnet sig til Udflugt for Bierne, og da disse endnu ikke have været indepærrede mere end et Par Maaned, have de heller ikke traengt dertil. Derfor ere disse saa Udflugtsdage i de fleste Bigaarde ikke blevne benyttede. Med boren har ikke været ringe, mest Regn, i Slutningen af Maanedet noget Sne.

Døde Bier paa Flyvebrættet. Netop i saadant mildt Vintervejr, som vi have haft i den sidste Maaned, hænder det ikke saa sjældent, at man hos enkelte Stader ser nogle (5-20) døde Bier liggende paa Flyvebrættet. Dette hidrører da oftest fra, at Bierne have holdt en Udflugt og paa deres Vej inde paa Stadets Bund truffet disse døde Bier liggende. At de levende da slæbe de døde ud, er nærmest Tegn paa, at Familien er stærk. De døde Bier ere i Almindelighed gamle og udsidte, saa at de alligevel ikke havde nogen Værdi for Familien. Hvis de udslebte Biers Antal er meget større, da kan dette tyde paa Sygdommen Buglos hos Bierne. I dette Tilfælde bør man i stille Vejr forsigtig aabne Stadet, rense Bundbrættet og Indgangen, lægge c. 1/2 \mathbb{R} blød Sandstuge i Foderaabningen og derefter pakke Stadet meget omhyggelig, ogsaa ovenover Foderet.

Randstuge. I en Gryde hældes 1/4 \mathbb{R} varmt Vand og deri under Omrøring 6 \mathbb{R} lyst Sandstugrus eller hvidt Suffer. Det smeltes under jævnlig Omrøring over svag Ild. Naar alt Sufferet er fuldstændig smeltet, tages Gryden af Ilden for langsomt at afkøles. Naar Siruppen i Gryden begynder at stivne, vil den blive lysere. Man rører den da paany og helber den op i Tallerkener, i hvilke der forud er lagt et Lag Papir. Efter 1/2 Times Forløb har man da i hver Tallerken en sprød Randstuge, som let kan brydes med Hænderne eller skæres med en Kniv. Papiret hindrer Sufferet i at slæbe ved Tallerkenen. Hvis man i Stedet for det ene \mathbb{R} Suffer anvender 1 \mathbb{R} Hønning, altsaa til den nævnte Portion 5 \mathbb{R} Suffer og 1 \mathbb{R} Hønning, da bliver Randstugene blødere og fortaeres med større Begærighed af Bierne. Dette kan derfor jærlig anbefales til Bifamilier, der trænge til meget Foder.

Fodring. I enhver velpasjet Bigaard vil der ikke være nogen Grund til at fodre med Hønning eller Suffer i Januar, da Biernes Forbrug paa denne Aarstid kun er meget ringe (c. 1 \mathbb{R} maanedlig), og hvis Bifamilien derfor ved Indvintningen 1. Oktbr. endogaa kun har haft 12 \mathbb{R} Forraad, vil den næppe endnu lide nogen Nød, hvis dette da findes nogenlunde heldigt anbragt i Tavlerne. Hvis en Biavler imidlertid har et Stade, der er indvintret med endnu mindre Forraad, eller hvis Forraudet er uheldig fordelt i Tavlerne, da kan han ogsaa paa denne Aarstid frelse Familien fra Hungersdøden ved i Foderaabningen lige over Biernes Sæde at nedlægge c. 1/2 \mathbb{R} Randstuge eller Hønningstavle. Bierne maa naturligvis have fri Adgang til dette Foder; men Foderaabningen bør iværkt tildækkes omhyggelig med Klude eller

*) For at undgaa Misforstaaelse gøres opmærksom paa, at disse Anbefalingsstikler ere udgivne af DBF., og at de sælges af Redaktionen for DBF.'s Regning. H. N.

Sæftetøj, for at Bierne Barme ikke skal undvige. Efter høist 14 Dages Forløb maa man se til Foderkumpen og forny den, hvis det meste af den er forbrugt.

Vandfodring. Hvis en Bismilie er rigtig indvintret, vil den efter vor Anskuelse aldrig mangle Vand i Vintertiden. Det sker alligvel ikke saa sjældent i danske Bigaarde, at eet eller flere Stader lider af Tørst. Dette viser sig derved, at et stort Antal Bier i koldt Vejrs bruse stærkt og komme frem paa Flyvebrættet uden at flyve op til Kuefjelsudflugt. Da det samme Legu kan antyde Luftmangel, bør man i dette Tilfælde først rense Jndgangen for Smuld og døde Bier og aabne den helt. Hvis Bierne derved komme i Ro i Løbet af en Times Tid, kan det ikke antages, at de lide af Tørst. Vedbliver derimod Uroen, da bør man vandfodre Bierne. Hertil anvendes en almindelig Medicinflaske eller anden snæverhalset Flaske, der rummer $\frac{1}{2}$ —1 Bægl. Den skylles omhyggelig og fyldes derpaa helt med kogt Vand, der er afkølet til 30—40°. Halsen overbindes med et enkelt Lag tørt Lærred, og Tømmelen sættes over Mundingen, medens man vender Flasken med Bunden opad. I denne Stilling anbringes Flasken i Foderaabningen, som derefter tilpaffes omhyggelig. Tørstnød hidrører uden Tvivl fra en uheldig Anbringelse af Forraadet saaledes, at der er for lidt i de Tavler, hvorpaa Bierne ere lejrede. Naar Bierne da søge Forraad paa de yderste kolde Tavler, finde de dette krystalliseret. Det kan da ikke opløses uden Tilfætning af Vand. Da Vandfodring om Vinteren meget let fremkalder for tidlig Ungelantjætning, bør den ikke uden Nødvendighed anvendes før i den milde Vårstid (Foraaret).

Jndgangene bør holdes aabne for at sikre den daglige Luftfornyelse. Hertil udtræves vel ikke nogen meget stor Aabning, men jo mindre denne er, des lettere sker det, at den tilstoppes af døde Bier og Boks-smuld. Derfor foretrække vi at holde Jndgangen aaben paa denne Vårstid i en Bredde af c. 8". Hos Stader, der staa stærkt udsatte for Blæst, kan der dog være Anledning til at indskrænke Bredden til 4"; men man bør da jævnlig med en blød Pind rense Jndgangen, for at Luftfornyelsen kan foregaa uhindret. I modsat Fald afsætter man sig for, at Bierne blive urolige og komme frem i koldt Vejrs, hvorved mange gaa til Grunde.

Sne har jo allerede vist sig. Naar Solen i koldt Vejrs skinner klart paa Sneen omkring Staderne, tilbagelægtes Solstrålerne ofte saaledes, at de lyse gennem Stadets Jndgang og løkke Bierne frem til Kuefjelsudflugt. Dette bør saa vidt muligt hindres, fordi et stort Antal Bier ville stivne paa Sneen. Jndgangen bør dog ikke lukkes, da dette vilde hindre Luftfornyelsen i Stedet. Derimod kan man anbringe et Skyggebræt (se Fig. 8) paa Flyvebrættet saaledes, at Solstrålerne holdes ude, medens Luften har fri Afgang til Jndgangen. I en længere Vårække have vi hertil benyttet Skyggebrædder, der dannede en Forskættelse af Jndgangen 4—6" ud paa Flyvebrættet. Det har dog oftere vist sig, at denne Skygning ikke var tilstrækkelig, især længere hen paa Vinteren, da Bierne trængte mere til at komme ud end ved Vinterens Begyndelse. Derfor have

vi været nødt til foran denne Slags Skyggebrædder at opstille Stråbrædder, der fuldstændig udelukke Solstrålerne uden at hindre Luftfornyelsen. Da denne Fremgangsmaade imidlertid voldes dobbelt Arbejde, have vi i denne Vinter, da Sneen allerede i længere Tid har dækket Jorden, anvendt et andet Slags Skyggebræt, nemlig et Bræt (s), der er 3—4" længere end Jndgangens Aabning (i), opstillet 3" foran denne paa Flyvebrættet (h), hædende op mod Stadets Forside (f). For at Blæst ikke skal fjerne dette Skyggebræt, maa det støtte imod et Par Søm eller Plogge paa Flyvebrættet og foroven trykkes ind imod Stadets Forside ved Hjælp af en Krog eller Hvirvel. Dette Skyggebræt vil fuldstændig kunne udelukke Solstrålerne fra Jndgangen, og dog vil Luften have fri Afgang ved begge Enden af Skyggebrættet. Hvis Sneen tør bort og Vejret bliver heldigt til en Kuefjelsudflugt vil det være rigtigst at fjerne ogsaa et saadant Skyggebræt for netop at løkke Bierne frem; men hvis dette forjømmes, vil Bierne dog kunne komme baade ud og ind ved Skyggebrættets Enden bedre end under de tidligere benyttede Skyggebrædder. De her beskrevne Skyggebrædder vilde ogsaa bedre kunne hindre den jammenfaldende Sne i at lukke Jndgangen helt.

Ro. Forvigt kommer det paa denne Vårstid au paa at holde alle Forskyrrelser borte fra Bierne. Mejerer, som i visse Egne ere flemme til at banke med Næbber paa Flyvebrættet for at øde de fremkommende Bier, kunne holdes borte ved at anbringe et Ræt med $\frac{1}{2}$ " Masfer omkring Flyvebrættet.

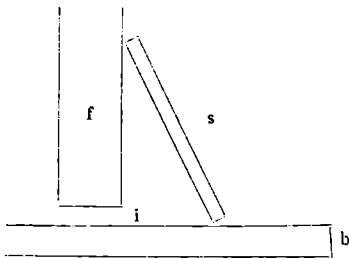

Fig. 8.

Brevkasse.

Medlemsfort. Disse forlanges derved, at vedkommende Medlem henvender sig til sin Kredsformand og godtgør, at han er Medlem for 1896. Kredsformanden skriver da

paa det gamle Korts Bagside: „Medlem for 1896“ og derunder sit Navn. Kun i det Tilfælde, at Medlemsfortet er bortkommet, eller naar et nyt Medlem indtræder i DBF., udstedes ny Medlemsfort.

Ny Medlemmer af DBF. kunne hos vedkommende Kredsformand erholde frit udleveret DBF.'s Love og Smaastryker, naar de kunne bevise deres Medlemsret. I Egne, hvor en saadan Kredsformand ikke findes, kan Medlemmer ligeledes faa Lovene og Smaastryker tilsendte, naar Postkitteringen eller Nuppen paa dette Hæftes sidste Blad indsendes til DBF.'s Sekretær.

De **Kredsformænd**, som ikke have tilstrækkeligt Dp lag af Medlemsfort, Smaastryker og Love, kunne erholde saadanne hos DBF.'s Sekretær, naar de opgive det Antal, som de formentlig vilde faa Brug for.

Manglende Numre. Overbestyrelsen for Postvejret har under 9. Februar 1889 meddelt DBF.'s Sekretær, „at det saavel med Hensyn til uabonnere som abonnere de Uviser er en Tjenesteplygt for Posthusene at føre Kontrol med, at samtlige Numre af Bladet komme den, til hvem Bladet er anmeldt, henholdsvis Abonnenten, i Hænde, samt i Tilfælde af, at noget Nummer maatte mangle, at rekvirere dette ved Afsendelses-Posthuset“.

Hvis et Postkontor eller et Landpostbud allfaa nægter at skaffe et saadant manglende

Nummer, fordi Bladet er bestilt hos Sekretæren (dette kaldes „anmeldt“) — da bede vi Vedkommende om at vise Postbudet eller Posthuset denne Skrivelse. Nægtes det da alligevel at skaffe Nummeret, da bede vi om at faa Meddelelse derom, vi skulle da sørge for, at vedkommende Embedsmand bliver draget til Ansvar for sin Pligtforsømmelse.

Kuponen paa dette Blads Side 32 er bestemt til at afflippes for hos Kredsforsmanden at bevise vedkommende Holders Medlemsret, hvis Bladet ikke er bestilt hos ham. Paa lignende Maade kan denne Kupon anvendes til at indsendes til DBF.'s Sekretær, hvis den paaagældende Egn ikke har nogen Kreds.

Udstillingen i Høstebro 10.—12. Juli 1896. Planen for denne vil blive optaget i næste Nummer.

Kundgørelser.

Døks

tøbes og sælges hos **Chr. Riegele** i Viborg.

£ 200 £ lyligul **Honning** er til Salg a 50 D. pr. £ samlet Vægt, mindre Partier 55 Ore £. **M. P. Hansen**, Bremmerhave pr. Korinth.

Døks modtages til Forarbejdning til Kunsttavler. Kun ægte Vivokstavler findes. I 1693 er mine Kunsttavler tilkøbt

I Præmier.

Ægte Vivoks tøbes altid til høieste Pris. **M. S. Kristensen**, Himmelsø, Roskilde.

Prima **lys Honning** a 55 D. pr. £ er til Salg hos **Jens Hansen**, Glasborg pr. Grenaa.

Et Parti **rent gult Døks** (sydsk) er billigt til Salg. Billet mfrt. „prima“ bedes indlagt paa Bladets Kontor.

Udmærkede Grøstader,

fladt Zinktag, dobbelt Bund, alle Kammer krydsraadede, og Winterpakning medfølger. Pris 12 Kr. pr. Enkeltstade. Wellstader 18 Kr. leveres af

Chr. Kleibach,

Wronholdt pr. Fredensborg.

£ 200 £ præmieret **fin hvid udslunget Honning** i Viskipaude faas hos **P. M. Johansen**, Gramrode via Horsens.

Oliereddikestr pr. £ 20 D., pr. 10 £ 160 D. og **Stovfladbælgplanter** pr. 100 2 Kr., faas hos **P. Jørgensen**, Støbbat, Abenraa.

Honningetiketter.

8 farvede, blomsterprydede, overordentlig smukke:

	100 Stk.	500 Stk.	1000 Stk.
matte	1,10	5,25	9,90
lakerede	1,35	6,05	11,00
med Navn, da ekstra	0,45	0,90	1,45

Enfarvede Stiketter:

	100 Stk.	500 Stk.	1000 Stk.
matte	0,60	2,65	4,80
lakerede	0,70	3,25	5,80
med Navn, da ekstra	0,45	0,90	1,45

Faas hos **D. Carstens**, Svendborg.

Caffel-Mad.

Min befendte prima Mad anbefales d'Her. Handlende til billigste en gros Pris.

S. A. Ferølew, Aalborg.

Honning-Saner af Tin kunne om kort Tid faas a 1,10 D. foruden Porto hos **Grølev**.

Kunsttavleformer af Kobbet til 10 × 12" Rammer eller Lavnormal c 25 Kr., til Ram. c. 29 Kr. kunne bestilles inden 10. Febr. hos **Grølev**.

Ny udslunget Honning,

fin krystalliseret og af egen Avl, sælges atter iaar i større og mindre Vægt for 50 Ore pr. £. Naar mindst 30 £ tages, leveres Honningen fragtfri paa Modtagernes nærmeste Jernbanestation pr. Efterkrav. **Kr. N. Pedersen**, Rahbeksminde pr. Troldehede St.

Ægte Vivokstavler

til billigste Priser. Stort Oplag. Hurtig Ekspedition. Døks bytted. **N. Schmidt**, Binkelvej 6, 3. Sal, København V.

Tømrer Kristian Pedersen, Tved ved Svendborg,

anbefaler sine nøjagtige, solide og billige Stader og Blavsredskaber, der siden 1863 have været anerkendte paa 40 Udstillinger (3 i Udlandet). Illustreret Prislister paa Forlangende.

Kautschuk-Stempler

til billigste Priser faas hos **N. Schmidt**, Binkelvej 6, 3. Sal, København V.

Billig Bi-Bog.

De 5 Aargange 1876—80 af **Tidskrift for Biavl** faas a 50 Ore. Naar mindst 4 af disse Aargange tages samlede, faas de a 25 Ore. Aargangene 1881—85, 1888—1892 ere udsolgte.

Aargangen 1886 hejst og forsynet med Sageregister koster 60 D. **Aarg. 1887** ligeledes 60 D. **Aargangene 1893, 1894 og 1895** ligeledes a 1,50 D.

Naar Beløbene indsendes til undertegnede, da tilsendes Aargangene frit. **Grølev**.

Honning

som Nærings- og som Lægemiddel.

af **Hans Grølev**.

Pris hæftet 20 D. Faas hos Forfatteren. Forhandlere Rabat.

Vejledning til Biavl

af **V. E. V. Smith** i Bjergersted pr. Svebølle faas i enhver Boglade a 50 Ore. Naar 54 Ore tilsendes Forfatteren, faas den portofrit tilsendt.

£ 200 £ ny, udslunget **lys Honning** er til Salg a 50 D. pr. £ hos **M. Dinesen**, Selstrup pr. Høring.

Emblemer for DBF.'s Medlemmer kunne faas a 60 D. hos **Grølev**, Kalundborg. Forghyldte til Bestyrelsesmedlemmer, forsløvede til andre Medlemmer.

Flyttet! Flyttet!

Herved underrettes Biavlere om, at Underregnebe (tidligere F. Andersen, Bl. Sole pr. Hedensted) fra Dato er flyttet til Løsning Station, saa min fremtidige Adresse er: **F. Andersen, Løsning St.**

Tavlemølle. En lidet brugt Godmans Tavlemølle med 3" tykke, 14" lange Valser anvises til Salg af **Erstlev.**

Stålhammar's 2 Høgtavler

til Oplysning om Hønningbiens Naturhistorie kunne nu atter faas hos **Erstlev**, Kalundborg, til en Pris af 5 Kr. pr. Sæt. Med Tavlerne følger en forklarende Tekst i det svenske Sprog.

Hønningen og dens Anvendelse,

af Hans Erstlev,

2det forøgede Dplag, Pris 50 Ø., er nu udkommet. Sendes frit imod Indsendelse af 52 Ø. i Frimrk. til **Erstlev** i Kalundborg.

Nye Hønning-Etiketter,

farvetrykte med Plads til Navn, faas for 90 Øre pr. 100. Den udstaarne farvetrykte Etikette, jeg tidligere har forhandlet til samme Pris, haves nu atter paa Dplag.

Erstlev, Kalundborg.

Fører i Biavl,

af Hans Erstlev,

2den forøgede og forbedrede Udgave, er nu udkommet. Pris 1,85 Ø. Faas i enhver Boghandel.

Hønning-Sedler, af to forskellige Slags Hønning" og "Hønningens Anvendelse"), udgivne af DBF, bestemte til at vedlægges ved Hønningssalg, idet Sælgeren tilføjer sin Adresse — faas a 10 Øre for hver 10 Stk. hos **Erstlev**, Kalundborg.

Rupon til Afklipping.

Underrettede er Holber af dette Eksemplar af "Lidskrift for Biavl" og bedes Medlem for 1896 af Danmarks Biavlforening.

№

Kreds

Forenings-Meddelelser.

Brande BF. Medlemmer, der ønske deres Forbrug af Kumltaavler indføbt gennem Kredsen, maa indgive Bestilling herpaa til Underregnebe inden 1. Februar. **Worren Kristensen.**

Ribe Amts BF. ønsker Tilbud fra d'rrr. Fabrikauter paa Levering af ægte Rokstavler samt Balsning af indjendt Voks. Bestillinger af Vokstavler samt Indsendelse af Voks til Balsning sker af Kredsformændene, til hvem det færdige Produkt sendes fra Fabrikauterne. Tavlerne maa af Fabrikauterne garanteres for ægte Bivoks og uden nogen som helst Tilfæktning. Priser med øvrige Betingelser indfindes til Underregnebe inden 1. Februar. De modtagne Priser m. m. vil da blive sendte til alle Kredsformændene. Enhver Kreds vælger da selv sin Fabrikant og træder igennem Kredsformændene i Forbindelse med samme (se forøvrigt Referatet i dette Nummer fra Delegeretmødet i Høstet. **F. B. Schmidt,**

Kronborg pr. Lunderstov.

Bamdrup BF. afholder Brode d. 2 Febr. Kl. 4 Eftm. paa Bamdrup Gæstgivergaard Bestillinger paa Tavler modtages den Dag. Derefter Dans for Medlemmerne. **Bestyrelsen.**

Randers og Omegns BF. De Medlemmer, som ikke have betalt deres Kontingent, kan betale det til Gartner E. Nielsen fra Støvning i hans Butik i Randers, eller til Formanden H. P. Næss i Næsby, Romalt.

Søndag d. 26. Jan. 1896, Eftm. Kl. 4, afholder SBF. **Saderlev Vesteramt** Generalforsamling i Petersens Kro i Rødding, hvortil alle Bestyrelsesmedlemmer for "Bisamfundet" i Ustrup, Rødding og Gram foreninger indbydes. Dagsorden: 1. Regnskabsafleggelse. 2. Regnskab over Udskillingen i Rødding. 3. Biavls-Bandrelæreren for 1896. Emner, som ønskes forhandlede paa Generalforsamlingen, maa indsendes til Formanden i Løbet af Januar. **For Overbestyrelsen**

T. H. Buchholz,
Lærer.

Indhold af dette Nummer.

Nalborg Amts BF., af N. Frederiksen . . .	26
Biaaret 1895 . . .	7
Biavlslærer-Stolen, af Hans Erstlev . . .	22
Biavlskoler, af P. S. Houkind . . .	23
Bier og Blomster IX. . .	8
Bipest, af A. og F. Chr. Nielsen . . .	11
Bivejen paa Stadets Bund . . .	26
Centralmødet . . .	19
Cowan, Thomas William . . .	5
Driftsmetode, en ny, af H. N. Hubschmann . . .	10
Ekko, af Felix Lindahl, H. Peterjen, P. M. Johansen, J. K. K. og Emil Høglund . . .	29
Flyvebrætsklappen, af N. P. Tüchsen . . .	25
Gavnlig Vint . . .	29
Hønningglas, af D. Carstens . . .	14
Kellerup B ^e ., af Hørslev . . .	27
Linaa Sogns BF. . .	27
Ny-Zeeland, fra, af A. Bodholdt . . .	9
Ribe Amts BF., af F. B. Schmidt . . .	27
Roskilde Amts BF. . .	28
Rystelse af Stader . . .	26
Stadefonstruktione og Hønningudbytte, af Borbeck . . .	16
To-Dronningstade i en Mur, af Jakob Olsen . . .	12
Udslynger, Grånghøls . . .	24
Vending af Tavlerne . . .	26
Vinterfodring . . .	26

Den danske Bi-Tidende

Tidsskrift for Bavl.

Udgivet af
Danmarks
Bavlcer-Forening.

STIFTET 1866

Redigeret af
Hans Eslev
i Aakundborg.

FAULI. I.C.A.

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udkommer den 1. i de 6 Vintermaaned, den 1. og 15. i de 8 Sommerm. Under Kundgæfterne optages for 20 Bre pr. Aar 2 Brev-Binder 1ste Gang, 10 Bre 2den og 3die Gang og 8 Bre fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage før de gultes indrykkelde.

Bier og Blomster X.

Uagtet vi i vor forrige Artikel om ovenstaaende Emne bekræftede os med saa almindelig kendte Planter som Stikkelsbær, Ribes og Solbærbuste, antage vi dog, at adskillige af vore Læsere have haft Besvær med at forstaa disse Blomsters Bygning, fordi Blomsterne paa denne Aarstid ikke kunde undersøges i Naturen, og Beskrivelsen ikke var ledsaget af Afbildninger; men naar Vaarsolen atter bringer disse Blomster frem i vore haver, kan jo Enhver, der har Lyft der-til, selv afhjælpe denne Mangel.

Vi skulle nu gaa over til at beskrive en proterogynisk Blomst, d. e. en saadan, i hvilken Arret modnes tidligere end Støddragerne, altsaa en tvekønnet Blomst, der først optræder som udpræget Hunblomst, senere som Hanblomst. Dette Forhold er dog langt mindre hyppigt end det omvendte. Som Eksempel skulle vi vælge en ganske almindelig vildtvoksende Plante, nemlig knoldet Brunrod (*Scrophularia nodosa* L.) af de Mastblomstredes Familie. Det er en 1½—3'

høj haardsfør flersaarig Plante, der med den største Letthed kan formeres baade ved Frø og ved Deling. Den er en ganske fortrinlig Honningplante, og det maa derfor varmt anbefales Bavlcerne at dyrke den paa afsides Steder i Haven, f. Eks. mellem Krat og i Læbæltet. Den taaler nemlig meget godt Stygge; men Blomsterne ere desværre kun uanselige. Vi kunne godt tænke os, at mange af vore Læsere have gaaet forbi denne Plante i dens rigtige Blomstringstid

(Juni—August) uden i det Hele at bemærke, at den havde Blomster. Disse ere dog slet ikke smaa, saa store som en lille Vært, og de findes i stort Antal; men de ere olivengrønne, læbeformede med

Fig. 9.

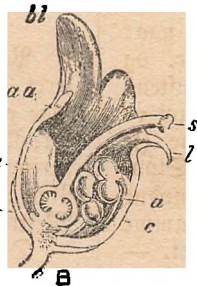

Fig. 10.

Fig. 11.

mørkebrun Overlæbe. Derfor adskille de sig ved et flygtigt Blik ikke meget fra de mørkegrønne Blade. I Fig. 9 ses en nylig udsprungen Blomst 3 Gange forstørret. Overlæben er stor, todelst og lige opstaaende, ved dens Grund findes et lille hjerteformet eller spadeformet Blad. Dette er en ikke udviklet Støddrager (en Bistøddrager), d. e. en saadan, der ikke frembringer modent Pollen, fordi den befinder sig paa et Sted, hvorfra Pollenkornene ikke let kunne over-

føres til Arret. Naar Blomsten udfolder sig, er dette (s) fuldmødent, og idet Griffelen bøjer sig nedad, befinder Arret sig lige over den korte Underlæbe (se Fig. 10 l), der indbyder Bienen som en beløvet Hvileplads, naar den kommer flyvende til Blomsten, hidloftet af Duften af den rigelige Nektar. Denne affondres af den lødede Skive tæt under Frugtknuden i saa stor Mængde, at den ofte fylder den kruffeformede Del af Kronen mere end halvt. I Fig. 10 ses en gennemskaaen Blomst, nylig udsprungen, ved n Nektar, ved aa Støvdragere, ved a og c de 2 virksomme Støvdragere, af hvilke den ene er længere end den anden. I den afskaaene Halvdel af Blomsten findes 2 lignende Støvdragere. Disse 4 Støvdragere ere jo paa dette Udviklingsstrin fuldstændig gemte nede i den nederste Del af Kruffen som i en Pose. Det ser jo næsten ud, som om de skjulte sig for ikke at berøres af Bienen, der kommer fra en ældre Blomst, hvori den har faaet Under siden af Hovedet og Brystet overpubrede med mødent Pøllen, der nu fasthæftes til det modne Nr i en yngre Blomst, idet Bienen stikker Hovedet ned i Kruffens øverste Del ovenover Griffelen og lader Tungen følge Griffelens Krumning for at søge ned til Nektaren. Det er klart nok, at Bienen ikke føler sig fristet til at hvile paa den opstaaende Overlæbe (bl), og hvis den forsøger det, er Støvdragere (aa) ligesom en Hindring for, at Biens Tunge befremt kan naa ned til Nektaren. Derimod ere alle Forhold fortrinligt tilpassede til Biens Besøg, naar den hviler paa Blomstens Underlæbe, og det er netop der, den kan udføre Blomstens Bestøvning. Saa Timer efter, at Arret er blevet bestøvet, begynder det at visne (se Fig. 11 s), og nu forlænge de 4 Støvdragere sig netop saa meget, at deres modne Knappe komme til at indtage den samme Plads, der tidligere indtoges af Arret. — Man skalde tro, at denne Blomstens Indretning maatte udelukke Selvbestøvning, og Sprengel, der først har beskrevet disse Forhold, angav ogsaa, at disse Blomster udelukkende vare henviste til Bestøvning af Insekter, Honningbier, Hvepser og Humler. Det har dog senere ved Professor Herman Müllers Forsøg vist sig, at dette ikke er rigtigt; thi naar man forhindrer Insektbesøget, visner Arret ikke saa hurtigt, men Griffelen forlænger sig saa meget med stærk Krumning nedad, at det endnu friske Ar kommer til at befinde sig under de 4 modne Støvknapper, naar disse træde frem i Blomstens Munding. Arret kan da let bestøves af de modne Pøllenkorn, som drysfe ned over det.

I Amerika har man den Skik at benævne udmærkede Biplanter efter bekendte Biablere. Der blev den beskrevne Plante for en Snes Aar siden kaldet „Simpson's Honningplante“. Den bekendte amerikanske Biavler N. S. Root var den Gang meget begejstret for den. Han meddelte forskellige interessante Jagttagelser med Hensyn til den, f. Eks. denne, at han havde set Bierne umiddelbart efter Besøg i disse Blomster udgøde som en Slags Urin under Flugten en vandagtig Bæbste, der faldt i sinaa Draaber paa de omgivende Planter. Denne Jagttagelse er ganske rigtig, da de malphigiste Rør, vi have omtalt ved Beskrivelsen af Biens Fordøjelse, virke som Nyrer. Paa denne Maade udskilles allerede i Biens Legeme en Del af det overflødige Vand, der ofte indeholdes i Blomsternes Nektar. Endvidere iagttog Root ved at undersøge en Brunrod-Blomst, hvis Nektar nylig var bleven udtømt af en Bi, hvorledes en ny Nektarbeholdning fremkom i Bunden af samme Blomst i Løbet af saa Minutter.

Honningen af Brunrod-Blomster er vel ikke af allerfineste Kvalitet; men Planteu kan dog være meget værdifuld som Honninghyder, navnlig fordi den afgiver mest Nektar paa den Aarstid, da Trækket er stærkt aftagende i Sommertræf-Egnene.

Forsøgs-Stationer.

Paa S. 357, Aargang 1895, har en æret Insender foreslaaet, at „DBF. skalde søge at formaa dertil egnede Biablere ved fornøden Understøttelse til at indhøste Erfaringer for de øvrige Biablere, dels i egne Bigaarde og dels ved at aflære Udlandets Mestre deres Kunst“.

Da der paa mange andre Omraader, navnlig ved Landbruget, har været drevet Forsøgs-Stationer allerede i en længere Aarrække, ligger det jo snublenende nær at tænke sig det samme anvendt med Hensyn til Biablen. Foreningen har derfor ogsaa adskillige Gange gjort Tiløb til Oprettelsen af saadanne Forsøgs-Stationer i det Smaa. Saa vidt vi mindes lod den saaledes en Gang i 70'erne indforfrive een (eller to) italienske Vidronninger, der bleve udstationerede hos en anset Biavler, Herredsfuldmægtig Sommerfeldt, for at han skalde indvinde Erfaringer med Hensyn til denne Virace. Med dette Forsøg gik det mindre heldigt, da denne Biavler af særegne Grunde forsvandt til Amerika. Meget senere, i Slutningen af 80'erne, prøvede DBF. at

lade flere bekendte Biavlere forsøge at anvende forskellige mistænkelige Kunsttavler, der havde været indsendte til en Udstilling. Af dette Forsøg kom der dog et Resultat, idet mindst to af Forsøgslederne gav en Beretning om Forsøgene. I Vinteren 1890—91 foretoges ligeledes Forsøg med Barmemaalinger hos Bierne (se Afgang 1891, S. 43). Een af disse Forsøgsledere gav Beretning herom. Man ser altsaa, at DBF. virkelig har været inde paa den Vej; men hvorfor har Foreningen da ikke fortsat og udviklet dette Virkemiddel, da det dog er klart, at man med Lethed kunde opstille mangfoldige Emner, som kunde gøres til Genstand for saadanne Forsøg? Ja dertil kunde anføres mange Grunde; men vi skulle nøjes med at anføre een: Man har manglet de rette Mænd paa den rette Plads med tilstrækkelige Pengemidler og fornøden Tid til at udføre saadanne Forsøg. Mange Forsøg ere jo meget lette at udføre, de kunne derfor udføres og udføres virkelig af almindelige dygtige Biavlere til stort Gavn for Biavlsagen. Saadanne Forsøg ere altsaa ikke spildte, og vi behøve ikke særegne Forsøgsstationer for at faa dem udførte. Men der er paa den anden Side en Mængde andre Forsøg, der kræve en saadan Orden, Jagttagelseevne, Tid og Kundstabskyld for at give et sikkert Udfslag, at det ikke er Hvermands Sag at udføre dem. Ogsaa saadanne Forsøg foretages i Mængde af vore Biavlere; men vi maa indrømme, at mangfoldige af dem ere spildte. I denne Henseende kunde naturligvis een (allerhøjest to) Forsøgsstationer gøre uberegnelig Nytte. At sprede Forsøgene i mange forskellige Bigaarde anse vi for faare uheldigt, fordi der i visse Henseender kræves saa betydeligt et Arbejde, at vedkommende Bigaard næsten ubelukkende maatte anvendes i det Øjemed. En saadan Forsøgsstation kunde da ogsaa samtidig foretage flere forskellige Forsøg; men Forsøgslederen blev da under hele den milde Vårstid bunden til Stationen. Forsøgene maatte altsaa blive en Hovedsag for ham. Deri ligger den store Vanskelighed.

Hr. Pastor Sørensen nævner i sin Artikel 2 bestemte Mænd, nemlig Hr. Vorbed og nærværende Blads Redaktør, og man faar det Indtryk, at han blandt Andre anser netop disse 2 Mænd for stikede til at lede saadanne Forsøg. I ethvert Tilfælde tro vi, at de begge have udført af egen Drift adskillige betydningsfulde Forsøg ved Biavl; men vi ere dog overbeviste om, at de begge i de allerfleste Tilfælde have været utilfredse med disse Forsøg, fordi de have haft altsfor ringe Tid at ofre

derpaa. Vi anse det for meget tvivlsomt, om dette Forhold i den nærmeste Fremtid vil kunne forandres for disse 2 Mænds Vedkommende, fordi det vilde kræve en stor aarlig Udgift at stille den fornødne Tid til deres Raadighed, da de i det Tilfælde helt eller tilbøielig maatte opgive deres Hovederhverv. Men Forholdet vilde vel blive det samme hos enhver anden øvet Biavler, der skulde anvende sin Tid som Forsøgsleder. Netop derfor vil Maalet lettere naas med færre end med flere Forsøgsstationer, og de allerfleste Forsøg vilde jo kunne foretages i enhver Egn af vort Land. Allerede for et Par Aar siden er der her i Bladet fremsat Forslag om her i Landet at oprette et Par Mønster-Bigaarde, i hvilke der tillige kunde foretages omhyggelige Forsøg. Den Tanke vil vel nok en Gang blive virkeliggjort; men om Tiden dertil endnu er moden, skulle vi ikke afgøre.

Hovedsagen ved saadanne Forsøg er efter vor Anskuelse ikke deres store Antal, men deres Paalidelighed; thi upaalidelige Forsøg kunne ofte være værre end slet ingen, idet de vilbøde i Stedet for at vejlede.

I ovennævnte Artikel foreslaas tillige, at dertil egnede Biavlere skulde rejse i Udlandet for at besøge Bimestre der. Med Hensyn hertil skulle vi gøre opmærksom paa, at Midler hertil rimeligvis kunne faas uden Udgift for DBF., naar man kun har den rette Mand til den Rejse. I ethvert Tilfælde har nærværende Blads Redaktør allerede for 3—4 Aar siden forespurgt paa højere Steder, om han kunde faa en passende Understøttelse til et Ophold i England i det Øjemed, hvis han kunde ofre Tiden til en saadan Rejse. Dertil blev givet et bekræftende Svar — men endnu har han aldrig kunnet ofre den fornødne Tid derpaa. Vi tillade os at mene, at dygtige danske Biavlere næppe vilde have noget meget stort Udbytte af at rejse i dette Øjemed i Tyskland, fordi den tykke Biavl for Øjeblikket næppe kan maale sig med vor egen. Derimod kunde Besøg hos engelske og amerikanske Biavlere have ikke ringe Betydning, naar de strakte sig over et ikke altsfor kort Tidsrum. Dog maa vi tilstaa, at vi anse det førstnævnte Forslag om Oprettelsen af Forsøgsstationer heri Landet for langt vigtigere end Udenlandsrejserne, da vi dog allerede nu igennem nærværende Blad bringe vore Læsere Meddelelser om alle ny Fremgangsmaader og Opfindelser paa Biavlens Omraade fra Udlandet. Derimod kniber det ofte med at faa dem prøvede grundig hos os, og netop dette vilde være en Hovedopgave for en Forsøgsstation.

Forsøgs-Stationer.

Af C. F. Grønning.

Foranlediget af Hr. Pastor Jørgensens Artikel i Nr. 18 1895 af Bladet, hvori bl. A. Forslag til Oprettelse af Forsøgs-Bigaarde anbefales, da vil jeg først sige Pastoren hjertelig Tak for Forslaget, fordi jeg er saa vis paa, at dette er det rigtige og vilde ganske sikkert afhjælpe et føleligt Savn. Som mangeaorrig rejsende Diabllærere har jeg set nok til bestemt at vide, at det, der mangler i allehøjeste Grad, er Kundskaber om og Behandling af Bierne i Forhold til og afsættet efter danske saabel klimatiske som vegetabiliske Forhold. Saa længe man ikke ad Erfaringens Vej er naaet til Klarhed om de forskellige Behandlingsmaader og andet mere, da arbejder man ikke sikkert og med Fordel. Men Forsøg ere i Reglen dyre, og det vil især blive meget føleligt, om Alle eller idetmindste Mange skulle være nødte dertil. Derfor siger jeg, og den Tante har jeg længe næret: „Lad Foreningen tage Sagen op og anlægge en 3 a 4 Forsøgs-Bigaarde“. Ikke saaledes at forstaa, at Foreningen lige med det samme sætter en stor Sum ind paa straks at anstaffe alt det ny til Prøve. Jeg har tænkt mig det saaledes, at Foreningen det første Aar kunde støtte Sagen med nogle faa Hundrede Kroner; naar dette bevilges, da opfordres i Bladet til at give Tilbud fra ældre, erfarne og dygtige Diablere om for en mindre Sum at paatage sig at udføre enten de Forsøg, som forlanges af Bestyrelsen, eller ogsaa, at de selv angive, hvilke Forsøg, de helst ville udføre. Der er heldigvis nok af Emner tjenlige og trængende til Forsøg, f. Eks. Kamme- og Stadesformen, Dyrskillingplads, Flyvehullens Retning, Fodringsmaaderne og Anvendelse og hvilke Sukkere, i hvilken Maalestof bør Kunststoffer anvendes mod at Bierne selv faar Lov at bygge naturligt Boks, ved hvilke Midler opnaas hurtigst og sikrest at skabe en stærk og livskraftig Familie til Hovedtrækket, bør Afspærringsgitre benyttes, og hvilke, og hvorledes, Honninghøsten og Honningens Behandling, Dronningabl og Indførelse og endelig den rigtige Indvintring med alle sine Vetingelser, jaasom: Bladsens Størrelse i Forhold til Familien, Afstanden fra Kammerne til Bunden af Stadet, Luftfornyhelsen, Pakningen, Foderet, dets Blads og m. m. Og ikke at forglemme den farlige Sygdom „Raadden Yngel“. Hvilken stor og betydningsfuld Fordel vilde det ikke være, om man kunde komme til Klarhed i denne for

Diablen saa forfærdelige og ødelæggende Svøbe? Som man ser, der er Opgaver nok, som trænge til, om jeg saa maa sige, at klimatiseres. Og lyttes det os først at komme i Gang, da har jeg det sikre Haab, at Staten ikke vil holde Midlerne tilbage fra en saa heldbringende Gerning. Se vi hen til andre Grene af Land- og Husdyrbruget, da er det glædeligt at vide, at der allerede ere store og omfattende Forsøgsvirksomheder i Gang. For at nævne endnu Et, der burde forsøges, da er dette: Hvilke Staldfodringsplanter ere de bedste som saadanne, men tillige de bedste Honningdyre? Dette sidste har maaste en lang større Betydning, end man i Ojeblikket aner, fordi det fremstredne Landbrug ved Jordens bedre Bearbejdning befries for en stor Mængde Ukrudsplanter og ved Vekselbrift stadig fremmindster Honningtrækket, saa det er paa Tide, at vi se os om efter Erstatning for det tidligere rige Honningtræk her i Landet. Idet jeg saaledes har tilladt mig at fremkomme med et bestemt Forslag, er det mit Haab, at mange af de Delegerede ville slutte sig hertil, og at Sagen grundigt, men hurtigt maa blive drøftet heri Bladet, helst saaledes at Tilbuddene kan behandles ved første Bestyrelsesmøde (ved Paasketider), og at det der fremmes saaledes, at vi allerede i anstundende Sommer kan faa begyndt med Forsøgene. Derimod tror jeg ikke, at Foreningen tillige har Raad til at lade Noget rejse udenlands for der at høste Lærdom hos fremmede Bimejstre. — Tanken kan jo, om ønskes, foreløbig stilles i Bero, til de fornødne Midler habes.

Jeg er saaledes ikke alene enig med Pastor Jørgensen i, at hans Forslag bliver til Virkelighed, men jeg vil af yderste Ene virke til, at vi allerede i denne Sommer kan faa om end kun smaat begyndt, da vil den danske Diabl gaa sikkert og trygt fremad, fordi den da endnu mere hviler paa indvundne Erfaringer.

Forsøg med Wellsmetoden.

Foredrag ved Generalforsamlingen i Mariibo Amt
Bf. d. 4. Januar 1896 af Aug. Petersen,
Bregninge.

Efter Wellsmetodens Fremkomst i 1892 var jeg blandt de ikke faa Diablere, som i 1893 gjorde Forsøg med den, og jeg har fortsat disse i 1894 og 95 for saa godt som muligt at kunne danne mig et Begreb om, hvorvidt den her paa Lolland var værd at lægge sig efter eller ikke. Resultatet er

for mit Vedkommende bleven dette, at jeg sidste Efteraar har dannet Wellsfamilier i alle de Stader i mit Bieri, som lod sig omdanne dertil. Ikke fordi jeg venter at høre saa store Mængder Honning og Woks, som Mr. Wells beretter om, men mere fordi jeg tror at have faaet en Anstuelse bekræftet, som jeg straks dannede mig ved Metodens Fremkomst, den nemlig, at vi ved dens Hjælp kunde naa altid om Foraaret at have vore Stader saa kraftige, jollestærke, at de juldud kunde udnytte Hovedtrækket paa Agertaal og Hvidkløver fra Begyndelsen. Det er jo nemlig klart, at vi, naar dette Træk kommer henimod Midten af Juni, helst skulde kunne sende fuld Styrke ud fra Staderne; thi vi ved aldrig, hvorlænge det gode Vejr varer, og saa gælder det at kunne benytte Tid og Chancer, medens de ere der. Men fra Ægget er lagt og til Bienen flyver efter Nektar, gaar der en Tid af fem Uger, og altsaa burde jo Dngelreven allerede i den første Uge af Maj Maaned være omtrent saa stor, som man ønsker den. Men jeg har da endnu kunnet naa at faa en Familie til høist at have 8 a 10 Tavler belagt med Yngel, naar der var een Dronning i Familien, medens jeg paa det Tidspunkt i et Stade af samme Størrelse, men med 2 Dronninger i Familien er naaet til at have Yngel i 16 Tavler. At Udbyttet nødvendigtvis maa blive forskelligt, er indlysende, og hør mig drejede det sig det Aar om c. 30 W Honning, ligesom jeg i alle 3 Aar havde større Udbytte af de Stader, jeg drev som Wellsfolk, end af Enkeltstaderne, der brugtes til Sammenligninger; men om det er tilfældigt, tør jeg ikke afgøre, jeg tror det blot ikke.

I 1893 omdannede jeg et Erølevstade, der havde Plads til 18 Kammer i Underrummet foruden Indstud og Pakrammer, til Wellsstade, idet jeg satte et gennemboret $\frac{1}{4}$ " tykt Bræt ned bag den Familie, der var i Stadet, og indførte en Høststadesfamilie, hvis Tavler jeg tilpassede til Normalrammerne, i Rummet bagved og gav den Udgang i Bagdøren. Den ene Afdeling belagde da — det var midt i April — 5 Tavler med Yngel i 3, den anden knapt 4 Tavler med Yngel i 2. Til Sammenligningen havde jeg kun et stærkt 10×12 " Stade, indtrent paa 14 Tavler og paa den Tid belæggende 11 Tavler med Yngel i 4, samt med ung Dronning fra 1892. Yngeludviklingen stillede sig saaledes:

	Den	$\frac{7}{5}$	$\frac{29}{5}$	$\frac{3}{4}$
3 Wellsstadet	Yngeltavler	5 + 3	6 + 4	8 + 7
3	10×12 "			
Stadet	do.	8	10	13

Naar man erindrer Stadernes Styrkeforhold i April, taler dette tydeligt nok. Udbyttet blev af Wellsstadet 80 W udflyngt Honning; det afgav unge Bier til en Kunstsværm samt 3 Yngeltavler og udbyggede 22 Normaltavler. Af 10×12 " Stadet fik jeg en Sværm, der tillige med Moderstadet gav 55 W Honning, samt fik udbygget 7 Normaltavler. Det fyldte under sin højeste Udvikling Stadet, der indeholder 20 Kammer 10×12 " samt 16 Kammer 10×5 " og et Magasin med 6 Normalrammer. Wellsstadet var ligeledes pafuld, det indeholdt 36 hele Normalrammer, men det bød sig ikke til at sværme trods de to Dronninger og — den lave Kamme.

Staderne overvintrede godt; i Wellsstadet havde de tilfattet Jodstuddet omtrent fuldstændigt, saa at jeg om Foraaret 1894 maatte rense det, før jeg kunde lade dem gaa sammen i Fællesmagasin. Den 1. April dannede jeg et Wellsfolk af to svage Familier, som kom i et nyt Stade, der havde Flyvehul langs begge Sider og Plads til 30 Kammer i Underrummet. Dog brugte jeg kun Flyvehullet i den ene Side, idet jeg ønskede at prøve med begge Afdelingers Indgange sammen, kun dette ved en Liste udfor Indstudet. I den anden Side fyldte jeg Indgangen med smalle Rister af samme Tykkelse som en almindelig Tablebærer. Det var for at kunne benytte „Drejning“ af Stadet, at jeg lavede det saaledes. Jeg har imidlertid ikke i de to Somre, jeg har benyttet dette Stade, haft Anledning til at „dreje“, idet jeg har manøvreret med Klodser paa Flyvehværet og paa den Maade kunnet holde Familierne lige stærke. Jeg vil nu alligevel ikke have samlet Indgang mere i alt Fald foreløbig; thi baade i 1894 og 95 er i dette Stade den ene Dronning gaaet tabt, og det er sket ved, at de have villet skifte Dronningen. Antagelig er den gaaet i det fejle Aar ved Hjemkomsten efter Varringen, og Følgen blev, at omtrent alle Bierne flyttede sammen i den ene Afdeling, og jeg maatte faa sætte en Familie ind om Efteraaret i den næsten tomme Afdeling.

Erølevstadet med de to Dronninger udviklede sig forbausende godt i det Foraar. Det stod allerede d. 15. Maj med 16 Yngeltavler fulde af Yngel, medens 10×12 " Stadet kun havde Yngel i 7 Tavler og Wellsstadet havde Yngel i 4 + 6, ialt 10 Tavler. Samme Dag tog jeg den ene Dronning i Erølevstadet tilligemed 2 Yngeltavler med paafliddende Bier og satte i et andet Stade og lod en Del af Trækbierne fra samme Afdeling flyde ind i dette Stade og fik saaledes en lille Sværm. Om

Yngeludviklingen er det Aar intet videre noteret. Mit Udbytte blev af Ersløvstaden 50 R Honning og nævnte Kunstsværm, af $10 \times 12''$ Staden 25 R, af Wellsstaden 45 R Honning. Ingen Sværme.

Sidst i Juni havde jeg i 11 Dage en Dronning i Magasinet over begge Yngelreder med kun et Lag Zink imellem; den havde belagt 5 af Tavlerne der med Yngel. Efter den Tids Forløb flyttede jeg den bort, og nu opførte Bierne Dronningceller, og jeg indrettede mig paa at aale et Par gode Dronninger der efter Doolittles Metode; men de naaede aldrig at blive befrugtede, da Bejret var slet i den Tid, og senere forsvandt de. Saa opførte Bierne een ny Dronningcelle, og jeg ventede nu paa, at den skulde blive nuden; men der gik omtrent 3 Uger, og den vedblev at være forsegleet. Endelig gik dog Laaget af, og den vilde ud, men kunde ikke. Jeg behandlede netop Staden den Gang og tog den derfor lidt nøjere i Ojsyn. Saa viste det sig, at begge de store Djne gik sammen ovenpaa Hovedet — det var en Hanbi, der var kommen i en forfært Bugge. Det kan altså ogsaa lade sig gøre!

Bed Indvintringen maatte jeg som Følge af Tabet af den ene Dronning i Wellsstaden forene den tilbageværende Familie med en anden. Denne var meget svag, kunde kun dække 4 Tavler.

Ifte desmindre var Overvintringen god, uagtet der var saamegen Blads imellem Listen og Overtanten i den bageste (ubrugte) Indgang, at man kunde se tværs igennem Staden. Der var altså Træk under Bierens Vinterleje. Pakningen var foroven c. 5" tyk, i Siderne 4" Haffelsespakning. Indskuddet var ogsaa i dette Stade littet saa langt, som Klyngen havde naaet, skønt det var med kold Vgning. Ved Binduerne var ikke pakket, et enkelt Lag Tøj hængte ned og dækkede Glasfene.

Ersløvstaden, der var meget kraftigt, blev indvintret paa 14 Tavler, var i Foråret 1895 tilfyneladende det bedste — kraftigste — af de tre Stader, medens $10 \times 12''$ Staden var svagt. Dette sidste gav iaar slet intet Udbytte, medens de to andre dog gav noget, Ersløvstaden 28 R og Wellstridet 40 R. En Børstningsværm fra et Højstade paa dettes Blads fyldte 10 et Punds Delinger, et andet Højstade, som fik Yngeltavlerne fra det første, gav 15 R Honning.

Den 11. Maj havde Ersløvstaden Yngel i 9 Tavler, belagde 11. Wellsstaden havde da Yngel i $5 + 2$ og belagde ialt 11 Tavler. Den 23. Maj.: Ersløv-Staden Yngel i 11 Tavler, belagde 14. Wellsstaden

Yngel i $6 + 5$ Tavler, belagde 16 Tavler. Den 4. Juni var der Yngel i henholdsvis 14 Tavler og $9 + 7$ Tavler; efter den Tid er der intet noteret.

Trods altsaa at Ersløvstaden i 1894 var bragt op til at være særdeles stærkt, før det omdannedes til Enkeltstade, kunde det dog ikke i 1895 klare sig med det svagere Wellsstade. Om $10 \times 12''$ Staden vil jeg slet ikke tale.

Det er, hvad jeg har erfaret i de tre Somre og to Vintre, jeg efter den Smule Forstand, jeg har paa Biavl, har arbejdet med Wellsmetoden. Jeg har ikke nær haft Brug for saa stort et Stade, som mit Wellsstade er, og det turde jo være, at vi har skudt over Maalet ved, at vi her i Landet vil arbejde med „Dobbeltstader“, medens Mr. Wells kun bruger „To-Dronningstader“, det vil sige, han har de samme ti Stader, som han altid har drevet som Enkeltstader, men som han for en Forandrings Skyld holder to Dronninger i hvert. Vi vilde ved at gøre dem saa store særlig undgaa Sværmninger; men mon det kan betale sig? Vi kan vistnok let saa Sværme i Maj Maaned ved denne Metode, og mon det alligevel ikke var den nemmeste Maade at saa vore Dronninger skiftet paa, at vi fulgte hans Vink og lavede os en Del Dronninger til Brug for os selv og Andre. Jeg vil tilføje, at jeg ikke vil raade nogen Begynder til at „wellse“, og jeg vil ikke raade de Biavlere til det, som ikke vil gøre noget ved deres Bier, thi uden Arbejde, Renskab og Paapaasenhed vil denne Metode sikkert bringe Stufferer. Som Erstatning for den tidligere anbefalede Forening af 2 svage Stader til et stærkere med en Dronning, vil denne Metode sikkert kunne anbefales enhver Biavlere, og jeg tror, at den i alt Fald som saadan vil holde sig — jævnsides idetmindste — med den gamle Endronningmetode.

Jeg har iaar prøvet med tykke Papgitre i et Stade. Bierne have i det Stade haft en, synes det mig, vis Forkærlighed for at opholde sig paa disse fremfor paa Zinkgitrene. Om at gnave i dem har der aldeles ikke været Tale. Jeg har faaet dem hos Hr. Ersløv.

Voks-Rensning.

En Rettelse ved H. P. Rasmussen, Græbvænget.

Da der i December-Tidskriftet findes et Referat af Hr. Grønning's Foredrag ved Udstillingen i Rudbøbing, hvor der bl. A.

gives en Anvisning til at smelte Boks, kan jeg ikke andet end rette en Fejl ved dette Referat. Der staar nemlig, at de gamle Tabler og Boksaffald, efter at det er kommen i en Pose og lagt i en Kjedel med Vand, og dette er kommen i Røg, skal tage en Time. Dette er fejlt refereret, og det er ogsaa galt at give en saadan Anvisning, da alt Boks, som koger en Time, er ødelagt og ubrugeligt til at lave Boksstaver af, det vil nemlig blive sønderfugt og optage Vand i sig, saa at man, naar man klemmer paa det, kan trykke Vand ud deraf. Den givne Anvisning er forøvrigt en let og god Maade at rense sit Boks paa, men man maa blot lade Vandet komme i Røg og saa efter nogle Minutters Forløb lade Siden gaa ud; thi det Boks, som samler sig ovenpaa Vandet, skal nok holde saameget paa Varmen, at alt Boksjet kan faa Tid til at smelte og adstille sig fra Grumset og flyde ovenpaa. Jeg har, siden jeg ikke formerede min Vistand mere, ved at benytte den omtalte Fremgangsmaade altid haft Boks nok til at forny mine gamle Tabler med og endda saameget tilovers, at jeg godt (hvis jeg ikke selv var Boksstavefabrikant) kunde have nok baade til Forsendelse og Fabrikation af ny Tabler, saa den Klage over de høje Bokspriser eller som Følge deraf de høje Boksstavepriser ikke har saameget at betyde, naar man blot vil holde sammen paa sine gamle Tabler og sit Boksaffald, da de godt kan fornys uden Penges. Dette gælder naturligvis kun, naar man bruger ægte Bivoksstaver.

Wellsstadets Flyvehuller.

af N. F.

I Foraaret 1894 saa jeg første Gang et Wellsstade, og omendstønt jeg er gammel Biavler, havde jeg indtil da aldrig hørt Tale om et saadant. Sagen var, at jeg ikke var fulgt med Tiden, hvorfor jeg paa hint Tidspunkt stod ikke alene som en gammel, men tillige som en gammelbogs Biavler. Egentlig var dette ved min egen Skyld; men jeg kan dog lette min Samvittighed ved at læste nogen Bebrejdelse derfor paa Biavlerforeningen. Jeg var nemlig i 1872 indtegnet som Medlem af denne Forening, og i Kraft heraf blev dens Tidsskrift mig tilsendt; men kort efter at Nielsen havde kritiseret Bogsens Bibog deri, udeblev det, og det var forgæves, at jeg paa flere Steder forhørte mig om det, og ligesaa lidt var det mig muligt at finde

den Mand, der vilde modtage mit Medlemsbidrag og kvittere for det. Jeg var nemlig flyttet fra Sjælland til Københavns Amt, hvilket jeg paa behørig Maade havde meldt til Tidendens Redaktion, og Tidenden blev mig da ogsaa tilsendt i Løbet af et Par Aar, efter at jeg var kommen her; men jeg betalte aldrig noget for den, og den udeblev omsider, uden at det var mig muligt at opspørge den. Jeg var imidlertid stadigt Biavler, men jeg havde kun nogle Højtader, og disse voldte mig saa megen Besværlighed, at min Interesse for praktisk Biavl næsten forduftede, og samtidig blev den Teori, hvormed jeg sad inde, gammelbogs. Fra denne Tilstand staar jeg imidlertid i Færd med at rette mig, og jeg regner, at min Opvækkelse daterer sig fra Foraaret 1894, da jeg stiftede nærmere Bekendtskab med en Nabo, der ogsaa var gammel Biavler, og som havde mange Vistader af Kristian Pedersens Type og med de nyeste Forbedringer ved flere af Enkeltstaderne, men med hvis Bihold det — af Grunde, som ikke vedkommer denne Sag — desuagtet var gaaet stærkt tilbage.

I Vinteren 1893—94 havde min Nabo bygget sig et Wellsstade efter den Anvisning, som dertil var givet i „Tidende“. Dette var bygget som et Kristian Pedersens Stade af dobbelt Længde og med Overrum af rigelig Højde; midtvejs var Underrummet paa tværs delt i to lige store Dele med det bekendte gennemhullede Indstuf. Paa den ene Side af Stadet og ved dets Bund var der to Flyvehuller, et paa hver Side af Indstuddet og saa tæt ved dette, at Afstanden mellem dem næppe var 1", hvoraf følger, at Afgangene til Lejlighederne vare ved disses End. Flyvehullerne vare imidlertid adstille ved et Bræt, der var omtrent 1 1/2' langt, 3/4" tykt, og i den ene Ende 6", i den anden 3" bredt. Med den smalle Ende opad og med Kanten imod Stadet var dette Bræt naglet fast imellem Flyvehullerne saaledes, at dets brede eller nedadvendende Ende stak omtrent 6" lavere end Bunden paa Stadet. Endvidere var det tilpasset paa Stadets klinglagte Sider saaledes, at Bier ikke kunde krybe imellem det og Stadet. Endelig var der paa den udadvendende Kant af dette Bræt og i hele dets Længde naglet et andet Bræt, saaledes at Tværnittet af de to dannede et T.

Det min Nabo forklarede mig Enkeltstederne ved dette Vistade, betonede han Vigtigheden af at have Skillerum mellem Flyvehullerne. Det Bræt, der var naglet til Kanten af det egentlige Skillerumsbræt, havde til Hensigt at hindre Bierne af den

ene Familie i at krybe over til den anden og desuden at bevirke, at de ved deres Indflugt og Udflugt kom noget længere fra hinanden, end de vilde komme, naar Skillerumsbrættet var blottet paa sin udadvendende Kant. Desuden gav det lidt Læ for Flyvehullet, hvilket maaste ikke var ganske betydningsløst. Et Skillerumsbrættet stat 6" lavere end Bunden, var for at hindre Bierne i at gaa sammen nedenunder. Min Nabo havde imidlertid ingen Beboere til sit Wellsstade, og det var først efter St. Hansdag — da han fik en Eftersværmer hos mig — at han fik den ene Lejlighed besat, medens den anden blev staaende hen indtil videre. Paa Grund af, at der i Sommeren 1894 kun kom een Sværmer eller Familie

i det omtalte Wellsstade, kunde det ikke ses, om den Omstændighed, at Flyvehullerne vare saa tæt sammen, vilde medføre nogen Ulempe.

Imidlertid blev Spørgsmaalet om, hvorledes Flyvehullerne paa et Wellsstade skulde være anbragte, jævnligt debatteret i „Dittende“ En mente,

at naar der i nogen Tid havde boet to Familier i et Stade, burde Skillerummet tages bort for at give Individierne fra de forskellige Familier Lejlighed til at omgaaes med hinanden allerede paa Flyvebrættet, hvilket formentlig skulde bevirke, at der stiftedes Venstabs, som senere vilde blive frugtbringende ved Fællesarbejdet i Overrummet, medens en Anden mente, at saadan Omgang paa Flyvebrættet vilde aale Fjendskab, hvoraf Stridigheder i Overrummet let kunde resultere o. s. v., og at Flyvehullerne paa et Wellsstade derfor burde være et paa hver Side af Staden. Herved vilde det med Sikkerhed forhindres, at der paa Flyvebrættet stiftedes Fjendskab mellem Familierne, og desuden vilde man derved

faa et Middel, hvorved den ene Familie — naar den blev svagere end den anden — kunde forstærkes paa den andens Beføstning, idet man nemlig ved at vende Staden kunde bevirke, at et større Antal af Bierne fra den stærke Familie ved en Fejltagelse kom ind til den svage. Men der kom Høg over Høg: Der kom En, som sagde, at det af Hensyn til Biernes Behandling var meget ubekvemt at have Flyvehuller paa begge Sider af Staden, og at saadant heller ikke var nødvendigt for at faa et større Antal af Bierne i den ene Familie til at gaa ind til den anden. Dette kunde ligesaa godt og tilmed meget nemmere opnaas, ved mellem de paa samme Side og tæt ved hinanden siddende Flyvehuller at anbringe et

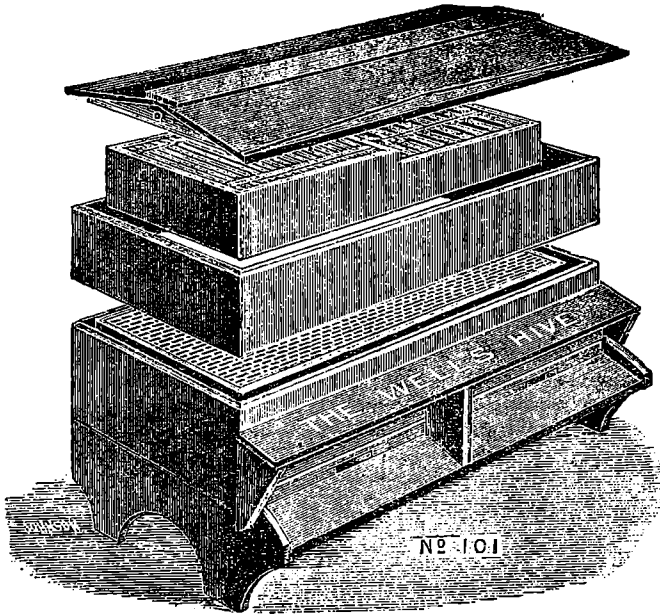

Fig. 12. Wells Stade

bredt Bræt som Skillerum, og indrette dette saaledes, at det kunde vrides til Siderne.

Naar dette Skillebræt stod ret, vilde alle Bierne flybe hver til sin Lejlighed, men naar det stod skævt, vilde en større Del af de Bier, der boede i den Lejlighed, henimod hvilken

Brættet var vendt, flybe

ind til den anden Familie, hvorved man altsaa blev istand til at forstærke den ene Familie paa den andens Beføstning, ganske som naar Flyvehullerne vare hver paa sin Side af Staden, og man da vendte det.

I Vorbeds Vibog, der er den eneste — mig bekendt — danske Bog, hvori Wellsstaden omtales, siges det udtrykkelig S. 137, at „Flyvehullerne nødvendigvis maa være tæt sammen paa Stadets Bredside“, men paa den tilsvarende Tegning er det vist med umistendelig Tydelighed, at der er en større Afstand imellem dem. Denne Uoverensstemmelse mellem Tekst og Tegning tyder paa, at der ogsaa her er nogen Tvetydighed med i Spillet; men naar det tages i Betragtning, at Wellsstaden

er af engelsk Oprindelse, samt at den omtalte Tegning her har engelsk Paaskrift og derfor sandsynligvis tilvejetragt ved en original Cliché, saa kommer man let til at mene, at Fejlen ligger i den danske Tekst*).

Disse Omstændigheder forvirrede helt faavel min Nabo som mine Begreber om, hvor og hvorledes Flyvehullerne paa et Wellsstade burde anbringes. Vi havde imidlertid lært faavel af gamle Bøger som af gammel Erfaring, at Bierne af Naturen have Tilbøjelighed til at begynde deres Boksbygning ved Flyvehullet, og da vi i den nyere Tid tillige havde lært, dels af „Bitidende“ og dels af Vorbecks Bog, at en væsentlig Del af Princippet ved Wellsstadet var, at de to Familier bragtes til at bygge og bo saa nær som muligt ved hinanden, men ellers saaledes, at Dronningerne ikke kunde komme til at gøre hinanden Foctræd, kunde vi ikke forjone os med Tanken om at anbringe Flyvehullerne i større Afstand fra det gennemhullede Indskud, og da vi endvidere indsaa, at det af Hensyn til Biernes Behandling maatte være meget ubekvemt at have Flyvehuller paa begge Sider af Stadet, besluttede vi os til paa de Wellsstader, vi havde i Sinde at bygge, og som virkelig byggedes i Vinteren 1894—05, efter den oprindelige Plan at anbringe begge Flyvehuller paa samme Side og tæt ved Snøskuddet, og derefter som Skillerum imellem dem at anbringe et Bræt, der kunde vrides til Siderne, paa den Maade der havde været angivet i „Bitidende“.

Min Nabo var langt mere fremmelig med sit Arbejde end jeg. Jeg havde netop begyndt at høvle Træet til to Stader, da han ikke alene havde høvlet alt sit Træ, men næsten gjort et Stade færdigt. I Januar Maaned besøgte jeg ham en Aften i hans Værksted og traf ham i Færd med at anbringe det drejelige Skillerum mellem Flyvehullerne. I denne Anledning var han meget gnaven, hvilket havde sin Grund i, at det først nu var bleven ham klart, at han ikke uden uforholdsmæssigt meget Arbejde kunde saa denne Indretning anbragt, saaledes at den blev tæt bagtil, og saaledes at den blev ordentlig holdbar og ikke fik Bræg af Kludderværk; men det

værste var dog, at han lige stod og kom i Tanker om, at Indretningen vilde blive betydningsløs, selv om den blev nok saa nøjagtig lavet. Han ræsonerede som saa: Enhver Vi er jo vant til at flyve til en vis Side af Skillerummet, og da dette ser omtrent ens ud, enten det staar ret eller skævt, vil dets Stilling sikkerlig ikke kunne narre de Bier, der ere vant til at flyve til Venstre, til at flyve til Højre, eller omvendt. Jeg samstemmede i denne Betragtning, og Følgen blev, at Briedeværket — det drejelige Skillerum — paa Stedet blev opgivet, hvorefter et fast Skillerum af den tidligere omtalte Slags anbragtes mellem Flyvehullerne. Foruden det Stade, som min Nabo den omtalte Aften havde næsten færdigt, byggede han i Vinterens Løb to andre Wellsstader, med Flyvehullerne anbragte paa oftnævnte Maade og med nævnte Slags faste Skillerum imellem.

Jeg opgav paa Forhaand Briedeværket; men da jeg af Erfaring vidste faavel fra de Nielsenske Patentstader som fra de Brunnske Kasser, at det ofte medfører Ulemper, naar flere Flyvehuller ere paa samme Side af et Stade, turde jeg dog ikke bestemme mig til paa begge de Stader, jeg byggede, at anbringe begge Flyvehuller paa samme Side o. s. v. Det ene byggedes paa denne Maade, medens det andet fik et Flyvehul paa hver Side; herved forudsatte jeg, at jeg vilde finde mig i den Ulempe, som ved Biernes Behandling uundgaaelig maatte følge af sidstnævnte Ordning.

Jeg fik begge mine ny Wellsstader færdige i god Tid; men jeg fik dem ikke boede, før det var meget siddigt. Grunden hertil var, at jeg agtede at tage Beboerne fra et Par gamle Høstader, som jeg ejede, og som venteligt vilde give mig hver en Sværm, som jeg da vilde indfætte i de ny Stader, og derefter vilde jeg tillige indfætte Moderfamilierne. Det traf imidlertid i Langdrag med Sværmingen, og i Slutningen af Juni var Udsigten til, at den overhovedet vilde finde Sted, helt forsvundet, hvorfor jeg da besluttede mig til at flytte Familierne ligesom de vare. Der blev sat en af de gamle Familier i hvert af de ny Stader; men da der var fire Lejligheder i dem, forstaaer det sig, at jeg kom til at mangle to Familier. En Kubebiabler, som ventede to Somfrusværmene, lovede mig imidlertid disse. De kom begge frem; men den ene sløj sin Vej, medens den anden, der kom frem d. 6. Juli, samme Dag blev indsat ved Siden af den gamle Familie, der nu boede i det Stade, som havde begge Flyvehuller paa samme Side, medens det Stade, der havde Flyvehullerne hvert paa

*) Den omtalte Figur (se Fig. 12) har Hr. Vorbeck laant af nærværende Blad til Benyttelse i sin Vibog. Tegningen er ganske vist engelsk; men den hidrører ikke fra Hr. Wells selv, hvilket blandt andet kan ses deraf, at ikke en Gang Mandens Navn, Wells, er staver rigtig. Tegningen hidrører derimod fra en engelsk Stadesfabrikant, der sælger Stader af den angivne Form. N. N.

sin Side, ikke blev beboet af mere end een Familie. I det Stade, hvori der indfattes to Familier, og som havde begge Flyvehuller paa samme Side, har det, efter Omstændighederne gaaet meget godt. Det synes, at Bierne fra de forskellige Familier slet ikke komme sammen paa Flyvebrættet, hvorfor der naturligtvis ikke har vist sig noget Fjendskab imellem dem. Ligesaa lidt har jeg fundet Spor af Fjelsflyning, uagtet jeg har haft min Opmærksomhed henvendt paa dette Punkt.

Førrige Sommer fik min Nabo som omtalt kun een Familie i sit Wellsstade, hvorfor han ikke i den Aargang kunde drage nogen Slutning om hvorvidt den Omstændighed, at begge Flyvehuller vare paa samme Side af Stadet og tæt ved hinanden, medførte nogen Ulempe. Familien overvinrede godt, og i Midten af Maj var den saa stærk, at den kunde afgive Materiale til en god Aflægger, som da blev udtaget og anbragt i den anden Lejlighed i samme Stade. Denne Aflægger trivedes godt, og blev inden søje Tid lige saa stærk som Moderfamilien, og saavidt man kunde skønne, afstedkom det slet ingen Ulempe, at Flyvehullerne vare tæt ved hinanden.

For Resten har min Nabo tre andre Wellsstader, der i Sommer ere blevne fuldt befolkede af unge Familier, der kom til forskellige Tider, enkelte meget tidligt, andre middeltidigt og nogle først sildigt. Efter Omstændighederne have alle disse Familier trivedes godt, og der er i intet Tilfælde sporet nogen Ulempe deraf, at de to Flyvehuller, som høre til eet Stade, ere tæt ved hinanden.

Grundet paa disse Erfaringer tror jeg, at de til forskellige Tider fremkomne Spekulationer over Ændringer ved den af „Vitidende“ i sin Tid anførte Maade, hvorpaa Flyvehullerne skulle anbringes paa et Wellsstade, er spildt Ulejlighed. Og jeg stønner ikke rettere, end at den af Hr. Jakob Olsen i Novemberheftet af „Vitidende“ fremsatte Anskuelse, at man ved at anbringe Flyvehullerne tæt ved hinanden udfætter sig for Manskeligeder, som det undertiden er besværligt at blive Herre over, er en Indbildning blot.

Hr. Olsen foretrækker at anbringe Flyvehullerne et paa hver Side af Stadet, og han har sit Tag indrettet saaledes, at det kan luffes op fra hvad Ende som helst. Jeg skal erkende, at denne Oplukningsmaade er fortrinlig, naar man har et Flyvehul paa hver Side af Stadet; men ellers er den i sig selv mindre god og mere omstændelig end almindelig Oplukning, og for Resten anser jeg det for umiskendeligt,

at naar man har begge Flyvehuller paa samme Side, og Taget indrettet til at luffe op fra den modsatte Side, saa kan man ved Biernes Behandling staa langt mindre i Flugtløinien og iøvrigt langt bekvemmere ved Arbejdet, end naar Taget kun kan luffes op fra Enderne.

Spekulationen har opholdt sig meget ved Betragtning over Maaden, hvorpaa Ligelighed i Styrke mellem Familierne i et Wellsstade kan tilvejebringes og vedligeholdes, uden at Omflytning af Tablerne er nødvendig. Med dette for Øje maa Flyvehullerne nødvendigvis være et paa hver Side af Stadet, og det er udenfor al Tvivl, at man da ved at vende Stadet kan opnaa et meget godt Resultat i det anførte Øjemed; men paa den anden Side er der næppe nogen Sikkerhed for, at en saadan Venden af Stadet er nemmere og i alle Tilfælde ligesaa godt svarende til Hensigten, som en Omflytning af Tablerne. En Omflytning af Tablerne kan nemlig foretages af eet Menneske, medens man for at vende Stadet bør være to, med mindre det er drejeligt som en Stubmølle*). Førrigt skal jeg bemærke, at denne Maade at tilvejebringe og vedligeholde Ligelighed paa, kun lader sig anvende paa Familier, der bo under samme Tag, hvorimod dette Punkt ikke kommer i Betragtning ved Tablernes Omflytning.

* * *

Med Hensyn til Flyvehullernes Anbringelse paa Wells-Stadet slutte vi os ganske til den i denne Artikel udtalte Anskuelse: Det er bekvemst i enhver Henseende at have dem begge paa samme Side af Stadet; men de maa være fuldstændig adskilte ved et stærkt fremtrædende Skillerum udbendig paa Flyvebrættet, og dette Skillerum bør aldrig borttages, saalænge Stadet er beboet af 2 Familier. Det er endog saa meget muligt, at det af Forfatteren omtalte T-formede Skillerum vil vise sig at være heldigt for at hindre Biernes Fjelsflyven. Vi agte at gøre Forsøg dermed iaar. Med.

*) At indrette et Wellsstade paa denne Maade vilde næppe være vanskeligt, og det vilde sikkert være lønende, naar Vending af Stadet var den eneste eller dog den bedste Maade, hvorpaa Ligelighed kunde tilvejebringes og vedligeholdes. Men efter mit Syn paa Sagen bør den ikke anvendes, selv om den kunde faas for intet. N. F.

Wells-Metoden.

Beretning fra G. Wells for 1895.

Det er netop 1 Aar siden min sidste Beretning fremkom, og jeg sender atter iaar en kort Beretning om min Biavlskrift til British Bee Journal noget sent.

Om Efteraaret 1894 besluttede jeg kun at arbejde med 7 Stader. 6 af dem bleve indvintrede rigelig forsynede med Bier og Forraad og med 2 Dronninger i hvert. Det 7. Stade — der indvintredes med 20 Labnormalkammer — indeholdt 4 Dronninger, hver med en god udtrommet Bisamilie. Jeg ønskede nemlig at bevare disse Dronninger til Erstatning af mulige Dronningtab i Løbet af Vinteren. Disse udtromnede Bisamilier fik hver 3 Kammer, de 2 midterste Familier bleve vel forsynede med Forraad, de 2 yderste derimod kun med knapt Forraad, da jeg havde i Sinde senere at hjælpe dem med en blød Kandisfuge. Denne lavede jeg ogsaa; men den blev ikke givet til Bierne, før det var for sent. Da jeg nemlig i Slutningen af Februar undersøgte de 2 yderste Familier for at se, af hvilken Grund de vare saa rolige, fandt jeg, at de slet ikke havde faaet Kandisfagen, og at de vare døde af Sult. Mine andre 14 Dronninger vare imidlertid sikre med stærke Familier efter Aarstiden, og mærkelig nok viste de 2 udtromnede Familier sig som mit bedste Stade iaar, det gav mig 231 R udslyngt Honning.

Mine Stader vare stærke, og jeg jatte Magasiner over dem alle ved Frugttrætrækkets Begyndelse; men det uheldige Træf bevirkede, at der ikke samlede megen Honning i Magasinerne. Derimod voksede Bimængden i Staderne godt under det Træf. Paa Grund af det uheldige Vejr gav jeg kun Plads ved Magasinerne til de Stader, der syntes at mangle den, men tog mig ellers ikke videre af Bierne, indtil jeg bemærkede, at nogle af Staderne ikke vare saa stærke som de andre. Jeg undersøgte da disse Stader ved at aftage Magasinerne, og det viste sig da, at disse Stader vare mere eller mindre angrebne af Bipeft. Jeg gjorde nu mit Bedste for at helbrede Sygdommen, og d. 10. Juli var der ikke en eneste angreben Celle at finde i Staderne. Disse angrebne Familier samlede i Løbet af Sommeren et ganske godt Honningforraad. Ved Honninghøstens Slutning havde jeg ialt høftet 685 R udslyngt Honning og 39 Delinger a 1 R. Jeg holdt ikke Regnskab over mit næstbedste Stade, der ikke var sygt, men jeg anslaar dets Udbytte til 200 R udslyngt Honning og 24 Cets-

Bunds-Delinger, Resten fik jeg af det før nævnte Stade og af de 5 pestsmittede Stader.

Jeg tror, at kun Faa kunne tænke sig den Mængde Arbejde og Betyrning, denne Sygdom har forvoldt mig paa forskellige Maader. Den store Mængde hengemte Tavler, jeg havde, kunde ikke benyttes igen, og derfor blev det nødvendigt at smelte alle, der paa nogen Maade vare mistænkelige. Derfor har mit Voksudbytte iaar været 85 R.

Jeg troede, at jeg kunde have berettet om en fuldstændig Helbredelse af Bipeft hos mine Bier; men ved Indvintningen fandt jeg 2 Stader endnu svagt angrebne. Jeg udsætter derfor den Meddelelse til Foraaet, da jeg haaber at kunne skrive igen. Mit Bengeudbytte af Bierne stiller sig saaledes:

685 R udslyngt Honning a 50 D.	=	342,50
39 Cetspunds Delinger . a 80	=	31,20
85 R Voks a 1,20	=	102,00
		ialt Kr. 475,70
Udgifter i Aarets Løb		80,00
Løn for Arbejdet		Kr. 395,70

Den meget store Voksmængde hidrører jo fra Smeltningen af saa stor en Mængde Vokstavler; men enhver, som tvivler om denne Voksmængde, kan saa den at se hos mig, da jeg endnu har den og rimeligvis beholder den, indtil jeg faar Tilbud om en bedre Pris end den nævnte 1,20 pr. R. Nogle Læsere kunde maaske undre sig over, at jeg indskrænker Antallet af mine Bisamilier, naar disse betale sig saa godt. Mit Svar herpaa er: 1) Næsten al min Tid optages nu af mit Hovederhverv, der ikke vedrører Biavl. 2) Mine 2 Sønner, som tidligere udførte den største Del af Arbejdet i Bieriet, ere nu i Syd-Afrika, hvorfor mere Arbejde tilfalder mig. 3) Syb vel passede Stader betale sig langt bedre end 14 slet passede. Min Egn er ikke nær saa god for Bier som mange andre Egne i Kent, da mine Bier efter den første Uge af Juli maa flybe langt bort for at finde Nektar. Jeg vil dog bemærke, at mine Bier faa en hel Del af Planter, som jeg dyrker i den Hensigt paa skarpe Bakker og ubenyttede Jordhøbninger her i Nærheden. Af saadanne Planter vil jeg nævne den hvide Steenkløver og Chapmann's Honningplante (Tidselkugle). Borago er ogsaa god; men den lader sig ikke saa let omplante.

Hvis jeg lever, haaber jeg i 1896 at kunne give en Beretning om fuldstændig Sejr over Bipeften; men den Sag har kostet mig en hel Del Arbejde og ikke saa faa Benge. Jeg vil derfor haabe, at kun saa Biavlere skulle prøve det samme.

Emballage.

Af Charles Dadant, Amer. B. J.

Tønder. Dette er den største Beholder, man bruger til Honning. Vi have i 25 Aar brugt Tønder til at hensejtte den væsentlige Del af vort Udbytte i. Men vi kende ikke et eneste Eksempel paa, at Honning er bleven folgt i mindre Partier fra Tønder. Dog finde vi disse overordentlig praktiske, lige naar Honningen er høstet, efterjom de ere nemme at haandtere og ikke koste ret meget. Vi bruge udelukkende Sprittønder, som man kan købe paa ander: Haand af en hvilkenksomhelst Urtekræmmer. Sprittønder ere overtrukne med et Harpikslag indvendig (eller en Slags Lim) for at hindre Spritten i at fordampe, og dette Overtræk er godt til at forebygge, at Honningen indjuges i Træet, eller at dette springer læk.

Tønderne bør opbevares paa et tørt Sted, naar de ikke bruges. En Kælder er ikke heldig; Træet kan nemlig buldne ud, og hvis Tønden senere tilfældigvis skulde blive udjat for Varme eller tør Luft, vilde Træet skrumpes sammen, hvilket let kunde fremfalde Læk. Vi opbevare vore tomme Tønder i Loden og slaa først Tøndebaandene tæt til, lige før vi fylde dem med Honning. Paa denne Maade saa vi aldrig lække Honningtønder. Hvis Honningen fjernes, før den er krystalliseret, er der ingen Grund til Betyrning. Hvis Honningen krystalliserer i Tønden, er det nødvendigt at fjerne den ene Bund for at saa den ud. Dette kan gøres paa en saadan Maade, at Bunden sættes tilbage igen, efterat Honningen er taget ud, og Tønden er da lige saa god som før. Men det er overordentlig vigtigt, at Bunden sættes tilbage i den samme Stilling, hvori den var fra Begyndelsen af; i denne Hensigt mærke vi gerne baade Bunden og Randen paa tilsvarende Steder og holde fast paa Bunden med et stærkt Bræddor, der skrues ind midt i den, naar den tages ud.

Store Blifbeholdere. Disse Beholdere, i Størrelse som Beholderen til en Udshynger, bruges af adskillige Biavlere til Opbevaring af deres samlede Honningudbytte. Een af Fordelene ved disse Beholdere er, at de tillade Honningen at modnes, efter at den er høstet, hvis man opbevarer den paa et varmt Sted. Som vi alt ovenfor have bemærket, benyttede vi ikke den Fremgangsmaade at lade Honningen modnes paa kunstig Vis; derfor har denne Fordel ved Beholderne ingen Betydning for os. Der er inidertid flere Ulemper ved dem. De ere dyre, vanskelige at for-

sende og ruste let. Vi ere komne til det Resultat, at en Tønde (3: en Fjerding) varer længere end en Blifbeholder med samme Kubikindhold. Da megen af vor Honning udshynges i længere borte liggende Bigaarde og maa transporteres ind straks, saa kommer Blifbeholdere ikke til at spille nogen Rolle her. Paa den anden Side kan man rulle Tønder ind i et hvilketsomhelst Hus eller Buk, ja endog i en Lade, uden at man behøver at være bange for Støv, Mus eller Skliffingre. Engang sit vi et Udbytte paa 80 Tønder Høverhonning. Vi havde ikke nogen anden Bgning, der var stor nok til at huse vort Udbytte, end Laden. Der laa det saa, til Vinteren kom. Store Blifbeholdere vilde ikke have været heldige. En anden Vanskelighed ved disse Beholdere viser sig, naar man skal have den krystalliserede Honning ud af dem. Vi have ofte haft saa stiv Honning at den maatte graves ud med en Spade. Men en Spade skamferer Siderne i en Blifbeholder, medens den ikke gør nogen Skade i en Tønde.

60 R's Beholdere. Vi komme nu til en Beholder, som er mere praktisk ved Detailsalget end de hidtil omtalte. 60 R's Beholderen skylder sit Ry til den Kendsgerning, at en Mængde Urtekræmmere gerne købe den for saa igen at sælge Honningen i Smaapartier. Belstillede Kunder kunne ogsaa rof saa Raad til at købe Honning i den Slags Emballage. Jeg antager derfor, at den stadigvæf vil vinde mere og mere Indgang.

Fedt-Bøtter af Blif. Disse Bøtter, de glimrende Fedtbøtter — som vor gamle Ven Kroot har prydet med Navnet: „Den forbedrede Dadant-Bøtte“ — ere gode til Emballage, og een af Fordelene ved denne Slags Beholdere er, at de kun tage saa lidt Plads op, naar de forsendes i tom Tilstand, da de kunne stilles indeni hverandre. I 20 Aar eller mere have vi forhandlet hele vort Honningudbytte i ganske lignende Bøtter, og dem bruge vi endnu. Vi benytte 4 Størrelser, nemlig 10, 5, 2½ og 1¼ R's. Der betales sædvanligvis for Bruttovægten, og Bøttens egen Vægt hjælper saaledes til at afholde Omkostningerne ved dens Anstæffelse. Det er med saadan en Emballage, at vi skulle naa Maskerne — de Kunder, som ikke have Raad til at give meget ud til Lækkerier, og som utvælsk ville have noget for deres Penge. Naar man regner, at Honningsprisen en gros er 26 Ore pr. R, kan Biavleren hængemme sin Honning i Blifbeholdere og levere den til sine Kunder i smaa Daajer til 37 Ore pr. R. Paa denne

Maade kommer man bedst af med et stort Honningudbytte. Altfor mange af vore Biablere sælge deres Honning paa de store Markeder og overfylde disse, bare fordi de ikke tænke sig om og gøre sig den Smule Ulejlighed at tilfredsstille Efterspørgslen paa deres egen Hjemstavn's Marked. Naar Honning pakkes pænt ind, kunne Tusinder af R finde deres Vej til Kunderne direkte fra Biablernes Hjem.

Vi anbringe aldrig vor Honning i Beholdere straks, naar den er udslynget, men komme den først i Tønder; naar saa Omstændighederne fordre det, bliver den anbragt i de egentlige Beholdere. Det tager noget længere Tid, men Honningen er mere klar, idet den har faaet Tid til at blive fri for de urene Bestanddele, som kunne være løbne med under Aftapningen; disse kunne nemlig i Reglen strabes af Overfladen paa den krystalliserede Honning.

Glas. Disse benyttes i meget stor Maalestok ved Detailsalget af udslynget Honning, og en af de største Honninghandlere, Firmaet Math & Søn i Cincinnati, bruger denne Emballage i stor Udstrækning. Vi have aldrig yndet den, fordi Glas er saa stort, saa dyrt og saa tungt. Desuden ser krystalliseret Honning ikke godt ud i Glas.

Vort Raad til de Biablere, som ville prøve paa at sælge deres Honning selv, er da dette: Giv Honningen dels i Beholdere paa 60 R , dels i Tønder, og fyld den saa over paa Blifbeholdere, alt eftersom Omstændighederne kræve det. Naar man ønsker kun een Gang at have med Honningen at gøre og at sælge det hele Udbytte med det samme til en Grosferer, saa gør man rettest i straks at fylde Honningen paa 60 R 's Beholdere. Men Enhver bør huske paa, at et godt Marked for Honning og gode Priser kunne kun faas ved, at man arbejder derfor.

Honning-Undersøgelse.

Undersøgelsen af de 4 Honningprøver, som for adskillige Maanedre siden bleve indleverede af DBF.'s Sekretær til W. Steins kemiske Laboratorium for at undersøges med Hensyn til Vægt, er nu endelig sluttet. Aarsagen til Undersøgelsens Langvarighed har været mit Forlangende om, at Dr. Haenles Metode med Anvendelse af Dialysator skulde benyttes i dette Tilfælde, og det har taget Tid at skaffe de hertil fornødne Dplhysninger. Paa Prøven A stod ganste vist

en Stikette med Betegnelsen „Prima hvid Honning“; men Honningen var gul. Den var indforfæret fra Amerika. Prøven B var flydende. Prøven C var en smuk hvid krystalliseret Honning, der i ingen Henseende var mistænkelig. Prøven D var indsendt til mig af bedrøvenende Forhandler, fordi den havde en ubehagelig snærpende Smag og en lidet tiltalende mudret-brun Farve. Ersklev.

W. Stein's

Analytisk-kemiske Laboratorium.

København, d. 14. Januar 1896.

Hr. Kantor Ersklev, Kalundborg.

Efter Aftale har jeg foretaget Undersøgelse af de af Dem i sin Tid indsendte 4 Prøver Honning, for derefter muligt at kunne konstatere, om der er Grund til at antage en eventuel foreliggende Forfalskning af disse med Sukker, særlig Stivelse-sukker.

Efter de ved Undersøgelsen fundne Resultater, er der for ingen af Prøvernes Vedkommende Grund til at formode, at nogen saadan Tilfætning har fundet Sted.

Prøverne undersøgte dels med Hensyn til Drejningsforholdet i Polarisationsskapparat, baade før og efter Invertering, dels hvorvidt der var Højredrejning efter foretaget Udgæring, samt ved Dialysering foretaget efter Dr. Haenles Metode; en mulig stærkere Højredrejning vilde have tydet paa Tilfætning af Stivelsesirup.

Der fandtes:

I Prøven mrkt. A. Prima hvid Honning. Th. Løse & Co., København.

Drejning af en 20 % Opløsning i Grader Wild i 220 mm. Før for Invertering $\div 6^{\circ} 5''$. Efter Invertering $\div 7^{\circ} 0''$. Efter Gæring: Svag Højredrejning. Efter Dialysering: Svag Venstredrejning.

I Prøven mrkt. B. Schweizerhonning. Alfred Benzon, København.

Før Invertering $\div 8^{\circ} 15''$. Efter Invertering $\div 9^{\circ} 0''$. Efter Gæring: Svag Højredrejning. Efter Dialysering: Svag Venstredrejning.

I Prøven mrkt. C. Fin hvid Honning. Østergades Materialhandel, København.

Før Invertering $\div 5^{\circ} 10''$. Efter Invertering $\div 6^{\circ} 5''$. Efter Gæring: Svag Højredrejning. Efter Dialysering: Svag Venstredrejning.

I Prøven mrkt. D. Tykt Honning fra Jens Jørgensen, Hjørring.

Før Invertering $\div 7^{\circ} 10''$. Efter Invertering $\div 8^{\circ} 5''$. Efter Gæring: Svag Højredrejning. Efter Dialysering: Svag Venstredrejning.

Den fra Dem idag modtagne Prøve

Boks skal snarest blive undersøgt og Resultatet da blive Dem tilsendt.

De sendte Skrifter tilbageendes hermed med Tak for Laan.

Arbødigst
W. Stein.

Til Begynderen, særlig i Vestjylland.

Af C. S. Grønning.

Et gammelt Ord siger: Bevar fremfor Alt en uforstyrret Ro for Bierne i Wintermaanederne, og bortset fra de Fremstridt, der ere gjorte paa Biablens Omraade i de senere Aar, maa det gamle Raad ikke forcastes, tværtimod. Vi vide nu tilvisse, hvilken stor Skade det er for en heldig Overvintring, om et Bisfolk skulde komme til at lide endog ved den mindste Forstyrrelse. Det tærer for det første paa deres Livskraft, idet de komme i mindre eller større Bevægelse, alt i Forhold til Forstyrrelsens Art. Flere eller færre Bier skiller sig fra Klyngen for at erfare Aarsagen og om muligt at forbyde Hjemmet, men de naar ikke alle op eller ind til Kammeraterne igen, men gaa tilgrunde af Kulde, fordi det er for kaldt at færdes enkeltvis i Bølgen i den kolde Aarstid. Og for det andet vil alle de Bier, der sidde nær Hønningen, søge saa hurtigt som muligt at fylde deres Hønningmaver, for dog at redde saa meget som muligt, forinden det gaar i Tjendevold, men — saa galt gaar det heldigvis sjældent til. Bierne mærke ogsaa snart, at Faren er overstaaet, giver maaske nok det meste af den indslugede Hønning tilbage i Cellerne igen, men beholde dog mere af Føden, end de under normale Forhold vilde have taget til sig. Og Faren for Bugløb er tilstede, saafremt Vejret ikke skulde blive saa mildt, at Bierne kunne foretage en Hensjelsesudflugt. Undgaa derfor al Berørelse af Boligerne saavel som Støb og Rystelser af Jorden i deres Nærhed. Skal man endelig foretage sig noget i Haven, og det er nær Bierne, da maa saadant udføres saa stille og lydløst som muligt. Ere Væforholdene ikke gode, da tilraades det meget at saa anbragt noget Midlertidigt, det være sig enten ved Hjælp af Bøle nedgravede et Par Allen udenom Boligerne, og hvorpaa er heftet 3 a 4 Telegrastraade; disse udfyldes med Rør, Halm eller Trægrene (Topkvas) enten af Løv- eller Naaletræer. Gamle Svæller eller Brædder kan selvfølgelig benyttes som Planteværk. Disse Ting gøre dog kun Nytte en Tid. Naturlig Væ er ubetinget det bedste, varigste og i Tiden det billigste,

og da god Væ er af saa stor og indgribende Betydning ikke alene for Bierne, men ogsaa for Havens øvrige Frembringelser, kan det ikke noksom raades til, hvor dette mangler, at tage fat straks. For at Blantning i det Hele taget skal lykkes og gro hurtig til, maa det bestemt tilraades at kulegrave totalt og ikke nøjes med at kulegrave i Rønder eller Huller, og er Jorden meget høj og tør, vælg da ubetinget Naaletræer, særlig Hvidgran, ligesom det i Almindelighed her i Vestjylland maa anbefales at holde sig til denne Træart. Prisen, som medgaaer til Planterne, kan Ingen afholde fra at begynde; de faas nu til halv Pris eller derunder gennem Plantningsforeningerne. Det værste er selvfølgelig Arbejdet med Kulegravningen. Mit Raad er alligevel dette: Spar ikke derpaa, men pas at Arbejdet udføres rigtigt og godt (er det større Arealer, noget langagtige, da kan med Fordeel Blovnen anvendes), det vil ellers hæbne sig paa Planternes senere Vækst. — Men nu tilbage til Bierne igen. Have de ikke alt i December eller Januar Maaned kunnet flybe ud for at skille sig af med Ekstremiteterne, og der nu i Februar skulde indtræffe en saa mild Dag, at det er tænkeligt, at Bierne kunne flybe ud og atter vinde hjem, og saafremt der i eller omkring Flyvehullet skulde vise sig brune Pletter, benyt da endelig Lejligheden, medens Vejret er dertil. Fjern da Styggebrædderne, eller om der haves af de saakaldte dobbelte til at lukke ned, saaledes at Solen kan skinne ind til Bierne, da ville de nok snart vise sig, ellers kan en lille Forstyrrelse hjælpe dem paa Gled. De omtalte dobbelte Flyvebrædder til at lukke op og ned ere meget at anbefale, fordi man samtidig saa nemt har Styggebrædder ved Haanden, naar de skulle bruges, men ogsaa fordi de ere meget mere praktiske for Bierne at færdes paa, da Bredden er 2 a 3 Gange saa stor som de almindelig kendte. — Skulde Jorden være belagt med Sne, skal man ikke gerne uden bydende Nødvendighed lade Bierne flybe ud; man kan nok strø endel Halm, Sække, Papir, men mange Bier ville dog gaa tabte i Sneen alligevel, fordi de flybe langt omkring. Noget lignende kan ogsaa ske, naar Jorden er stærkt opblødt og vaad, enten af Regn, Tøne eller Is; der ville Abiser, bredte ud saa de ikke blive vaade, gøre god Nytte. Saafremt der skulde være hængt Linned ud i Haven eller dens Nærhed til Tørring, da maa dette fjernes under Biernes Udflugt, ellers vil Løjet blive flemmet overplettet af Biernes brune Urenlighed, som vansteligst lader sig fjerne igen. — Ere Bierne derimod overvintrede, som de

bør være i alle Maader, da behøver man ikke at udlatte dem for Færet ved saa tidlige Renfelsesudflugter. De kan endog taale at sidde inde til hen i Marts eller først i April, om galt skal være, og jeg siger: For Vestsjyllands Vedkommende ikke mindst, der har bore Bier ikke noget at komme saa tidlig ud efter, naar det da ikke er for Bugløbets Skyld. Lad dem da bare sidde i Ro, jo længere hen i Tiden desto bedre. Naar blot Solstraalerne holdes borte fra Flyvehullerne ved Hjælp af store og gode Skyggebrædder, og Flyvehullerne ikke ere for smaa, fra 3"—6"—9", i Forhold til Familiernes Størrelse, da ville Bierne i Reglen holde sig længe i Ro. Skulde der vise sig endel døde Bier liggende i Flyvehullet, da maa disse forfigtig og uden Støi fjernes, da de ellers ville stoppe Tilgangen af frisk Luft. Rigelig Indtilgang gennem Flyvehullet er en af Hovedbetingelserne for en heldig Overvintring; men Træk i Boligen anser jeg som Aarsagen til de daarligste Resultater.

I denne Maaned begynder i Reglen Dronningen Veglægningen ganske smaat inde i Midten af Biflyngen; saa kan man sige det ny Vkaar er begyndt; men Færet ved Overvintringen er dermed ikke forbi, nej! det maa hellere siges: nu er Færet størst. Nu kommer det an paa, om Boligen og Pakningen er saa forsvaerlig tyst og tæt, at Temperaturen inde hos Bierne ikke synker under normal Varme, om der skulde komme en Eftervinter, hoed der meget godt kan. Eller om der kommer varme Dage med kolde Frostnætter; saadanne Temperaturforandringer maa Bierne inde i Boligerne aldeles ikke mærke noget til, hvis det ikke skal virke skadeligt og hæmmende for Udviklingen. Ligesaa vigtigt er det selvfølgelig at vide, at Honningen eller Foderet er rigeligt tilstede, og at det findes nær ved Biflyngen; allerhelst burde det findes lige over Biernes Sæde. Skulde det vise sig, at Forraadet er mere eller mindre krystalliseret, da maa der absolut gives Vand; dette maa være kogt, men affvalet til 20 a 30 ° og tilsættes saa meget Salt, at det lige kan smages. Et Halvpunds Glas (Ansjøsglas) er bedst anvendeligt tidligt paa Varet. Glasfæt fyldes lige til Randen, derpaa overbindes det med et Stykke Hør- eller Vlaarlærred. Haves nu et Stykke gennemskåret Bræt saa stort, at et Hul svarende til Glasfæts Munding lige kan presses ned deri, dog ikke dybere, end at der bliver 1/4" Plads mellem Lærredet og Kammerne, for at Bierne frit kan færdes derunder og udsuge Vædsfen. Naar der ikke er noget, der berører Lærredet forneden, da vil Ind-

holdet ikke sive raskere ud, end Bierne udsuger det, hvad det ellers kan være tilbøjeligt til, ligesom ogsaa at stille Glasfæt vandret eller at holde det lige, naar det er vendt om, forebygger for rask Udlob. Træklodsen skydes ind under Voksbugen, hvori er udklippet et Hul, lige over Biernes Sæde. Naar Glasfæt skal vendes om med Lærredet nedad for at anbringes i Foderaabningen, da lægges den flade Haand eller et lille Stykke Bræt fast paa Lærredet, og med den anden Haand vendes Glasfæt rask om, Haanden eller Brættet fjernes, og det anbringes paa sin Plads; derpaa pakkes godt til saavel udenom som ovepaa Glasfæt. Et saadant Eftersyn og Fodring bør kun helst udføres, naar Vejret er saa mildt, at Bierne kan flyve ud og atter komme hjem. Men derom mere i næste Nummer, og har jeg tænkt, saavidt min Tid tillader det, at skrive en Artikel for Begynderen til hver Maaned i Aarets Løb, hvori saa de vigtigste Arbejder ville blive berørte. Og dermed hjertelig Tak for det forløbne Aar og med Ønsket om et rigtig godt og heldbringende Nystaar for vor kære Biavlssag.

Bi-Pest.

Af Johan Forskell, Kolbåt, Sverige.

Jeg havde ikke tænkt mig for Djebliffet at udtale mig nærmere om min ny Metode til Bipestens Bekæmpelse, men et Par ny Artikler om Sagen i tykke Tidender givde mig dog Grund dertil.

Med Hensyn til nærværende Redaktions Indvending: at min Ide ligner nogle amerikanske Biavlere's Forsøg paa ved Arbejdighedens Lov at bortnygle Sværmedriften — vil jeg oplyse, at det ikke er nogle almindelige Duffin-Biavlere, der ere fremkomne med den Tanke, men 2 Storheder af første Rang, nemlig en af Verdens første Biskendere, Professor Frank Cheshire, og en af Verdens dygtigste praktiske Biavlere, S. Simmins. Den sidstnævnte siger nemlig i sin Bog „A modern Beeform“ S. 268: „Mr. Cheshire har gentagende udpeget, at Dronninger burde avles kunstig i Stedet for at benytte dem, der ere øklæffede ved Sværmedriften, hvis vi ønske at forminske Uilbøjeligheden til at sværme. Men jeg gaar et Skridt videre, idet jeg adler dem af Dronninger, som ikke have smærmet, og hvis Forældre og Bedste-Forældre heller ikke have sværmet. Kun saaledes kan man sikre sig en ikke-sværmennde Race, og paa denne Maade har jeg frembragt Krainerbier,

hos hvilke den overdrøevne Sværming, der almindelig tilskrives disse Bier, aldeles ikke har været tendt i mit Bier (**). Jeg ved nok, at en anden Storhed, G. M. Doolittle (Scientific queenrearing S. 19), ikke deler Cheshires og Simmins Mening, fordi den strider mod den mægtige Naturlov, der udtales i Ordene: „Vorder frugtbare og mangfoldige og opfylder Jorden“, og jeg er næsten tilbøjelig til at stille mig paa Doolittles Side i dette Tilfælde, fordi Cheshires og Simmins Metode gaar ud paa at udrydde en Naturlov, hvilket ikke er Tilfældet med min Ide, men jeg har ikke kunnet undlade at anføre Cheshires og Simmins for at vise, hvor stor Betydning disse Mænd tillægge Arvelighedens Lov.

Som Bevis for Rigtigheden af min Teori om Bipestens Helbredelse vil jeg henbije til S. 315 i „Centralblatt“ 1895: Dr. Dzierzon, der for 40 Aar siden fik næsten alle sine Stader smittede ved amerikansk Honning, beretter i „Nördlinger Bienenzzeitung“, hvorledes han paa en simpel Maade havde helbredt Bipesten. Han gif ud fra den Overbevisning, at Sygdommen ikke kan helbredes, saa længe ikke den raadne Masse, hvorfra Smitten stadig udbredes, er grundig fjernet, derfor søger han fremfor alt at hindre ny Ingelansætning, da Cellerne ellers ved Ingelens Død paany forurenas. Derfor borttog han straks Dronningen fra den syge Familie og indsatte i Stedet for en Dronningcelle fra et sundt Stede. Naar da senere den unge Dronning løber ud og bliver befrugtet, vil Familien i Reglen atter vise sig sund, fordi Bierne i Mellemtiden have bortfjernet ethvert Spor af den raadne Masse fra Bygningen. Viste der sig i enkelte Tilfælde atter Spor af Sygdommen, saa blev Dronningen atter borttaget. Disse frugtbare Dronninger benyttede han til Dannelse af unge Familier, da Bipesten efter hans Erfaringer aldrig overføres med Dronningen.

Endvidere henbifer jeg til S. 323 af det samme Blad „Allerlei“ af Strug Nr. 6 Bipest: „Bort med Dronningen! Det er det første, som Biavleren bør søge for hos en bipestsmittet Bisfamilie, der endnu er temmelig birig. Derfor hænges en Yngeltavle fra

et sundt Stede midt ind i det syges Ingelrede og passer paa, om der paa denne Tavle opføres Dronningceller. I Reglen vil det ske, og da bør alle de overflødige Dronningceller, der ere ansatte, fjernes. Da Ingelansætningen opføres ved Dronningens Fjernelse, saa løbe de sunde unge Bier efter Haanden ud, og de syge Larver blive udslæbte af Bierne, hvis Ondet ikke har grebet altfor stærkt om sig. Værket bliver paa denne Maade atter rent, og for at ødelægge Sygdomsbæckerne lægger man en lille med Karbolvand fydtd Svamp paa Bundrættet. Denne Svamp bør fra Tid til anden atter fugtes med Karbolvand*). Hvis Sygdommen senere, naar Ingelansætningen atter er begyndt ved den unge Dronning, viser sig paany, da kan Familien ikke reddes. Man bør da affvoile Bierne og brænde Værket eller nedgrave det“.

Ovenstaaende af Dzierzon og Strug anbefalede Fremgangsmaade er jo i Hovedsagen den samme som den, jeg har tilraadet, om jeg end gaar mere rationelt til Værk; men i det mindste den sidstnævnte staar det ikke klart, hvorfor Dronningens ny Ingel, som bliver oplækket i det pestsyge Stede, i Reglen ikke smittes af Sygdommen, der dog utvivlsomt hele Tiden fandtes i Stedet. Ellers maatte han have tilraadet Dr. Dzierzons Fremgangsmaade: atter at gøre Bisfamilien dronningløs o. s. v., hvis den ny Ingel undtagelsesvis var modtagelig for Smitten.

Men hvorfor arber ikke al Ingelen Moderens Uimodtagelighed for Sygdommen? Dette kan bero paa Dronen, som befrugter den, eller paa Utavismen (**). I denne og i Arveligheden i Almindelighed have vi ogsaa Forklaringen, hvorfor Bastarder i Reglen ere mindre modtagelige for Bipesten; thi ved Krydsning viser Utavisme sig ofte. Bipesten, som er kommen til os hidsfra, maaste fra Grækenland eller Lilleasien, har gaaft langsomt gjort sin Vandring mod Nord. Uagtet den efter al Sandsynlighed var kendt i Oldtiden (man paastaar, at Aristoteles omtaler den), saa varede det dog til Midten af det 17de Aarhundrede, inden den kom over Alperne. I forrige Aarhundrede var Sygdommen ukendt i Frankrig og Nordtyskland, i hvilket Land den først optraadte omkring Midten af dette

*) Dette Bevis for Sværmedritens Udryddelse ved Arvelighedens Lov tillægge vi meget ringe Betydning, fordi vi selv til vor Bigaard i en Aarække hvert Aar have indforsrevet 1-2 ægte Krainerfamilier, og disse have aldrig sværmet hos os ligesaa lidt som vore andre Bisfamilier, fordi vi altid have givet dem rigtig Blads itide. Dette har maaste Mr. Simmins ogsaa gjort og fejlagtig tilskrevet Sværmingens Udeblivelse Arvelighedens Lov.

*) Som jeg har sagt i August Nr. af Sv. Vitidning nyttter Medicin ikke ret meget. Den beskytter dog mod Smittens Spredning og øgger Bierne til slittigere og omhyggeligere at rense Stadel.

**) Lighed med Forfædrene. Derved forklares en Sygdoms Genkomst eller Forvinden.

Narhundrede. Til Danmark kom Sygdommen c. 1860 og til Sverige c. 1880 og har endnu ikke kunnet gennemløbe det sidstnævnte Lands nordlige Del, men er godt paa Vej, siden den i de sidste 5 Aar har hærget Dalarnne. Det er nu tydeligt, at i Særdeleshed den cypriske, dalmatiske og krainiske Vi, der i lang Tid have kæmpet med Sygdommen, gennem naturligt Udvælg for en stor Del ere blevne immune, d. e. uimodtagelige for Sygdommen. (For Øjeblikket findes ingen Pípest i Krain). Denne og dens Immunitet forplantes ved Krydsningen gennem Arvelighed og særlig ved Avistisme. Saaledes synes det mig ogsaa, at Svensk Bitidnings Redaktør, Hårabshöfving Svar Wieslander, har opfattet Sagen, og vor for Øjeblikket maaste dygtigste Aavler, Aug. Olsen i Nyköping, hærede til mig i Sommer, da jeg havde udviklet min Ide for ham: „Nu forstaar jeg først, hvorfor Blodoprensning med Krainerbier i de fleste Tilfælde beskytter mod Pípest“.

Pípestens Vandring kan maaste give nogen Vejledning med Hensyn til dens Natur. Den har haft Besvær med at overstige karniske, juliske og noriske eller Ost-Alperne samt Schwarzwald og Vogeserne, Vanddeleren i Mellem-Thyfland og især dets Midtpunkt Thüringen, hvor Pesten ikke (efter Berlepsch) viste sig før 1858, var længe et Holværk mod den. I Syd- og Mellem-Sverige spredte Sygdommen sig hurtig; men det varede 10 Aar, inden den kom over Uplands Vanddele og den mellem Dalarnes Vandsystem paa den ene Side og Barmelands paa den anden. Heraf synes at fremgaa, at denne Sygdom ligesom Kolera ikke trives i Højland, Vanddelere og Heder (s. Ekz. Lüneburgheden), men er særdeles haardnakket i Floddale, saasom Poddalen samt Frankrigs og Thyflands Floddale.

Jævnførte med Ovenstaaende bør tillige følgende 2 Omstændigheder bemærkes: 1°. Pípesten opstaar næsten altid om Foraaret især ved Yngelspredning og efter Affstræling af Honningtabler samt hos italienske Bier tillige om Efteraaret. (Ved godt Honningtræk om Midtsommeren helbredes der imod Sygdommen ofte af sig selv, formentlig ved Dronningssifte). — 2°. Det paastaas, som det synes endogsaa at Dzierzons med fleres Bier fik Pípest ved Fodring med Kubahonning, endskøndt der efter Berlepsch's og Fleres Paastand paa den Tid ikke fandtes Pípest paa Kuba. Som Narfag til Sygdommens Fremkomst har man sædvanlig angivet Yngelens Forkølelse. Jeg tror ogsaa, at dette er en bidragende Narfag. Findes der end nok saa lidt Smitte-

emne i Stadets Honningforraad, saa er det troligt nok, at Sygdommen udbryder hos forkølet Yngel; men det kunde ogsaa være muligt, at Bierne ved Indbæring af det meget Vand, som de behøve til Spædning af fortykket Honning, kan indbære Bacillus alvei, der rimeligvis ligesom Kolera-Bacillen forplanter sig i Vand og fugtig Luft*). Det ligger i det mindste nær at antage, at Dzierzons Bier indførte Pípestbacillen med det meget Vand, som de behøvede til at opløse den tykke Foderhonning, efter som Pípest ikke fandtes paa Kuba, hvorfra Foderhonningen var kommet**). — At italienske Bier i nordlige Lande ofte saa Pípest om Efteraaret, kan bero derpaa, at de vedblive med Yngelansætningen længe efter, at Honningtrækket er sluttet, hvilket atter har til Følge, at de maa indbære Vand sent paa Efteraaret, og med Vandet ere da Bacillerne fulgte.

Som Sammenfatning af, hvad der efter nyeste Undersøgelser bør iagttages for at forebygge og helbrede Pípest, skal jeg anføre følgende:

A. Til Forhindring af Pípest.

1. Borttagelse ved Honningtrækkets Slutning af saa meget Honning som muligt og Fodring i Stedet for med steriliseret Sukkersirup, som, i det Tilfælde da der findes Pípest i Nærheden, blandes med saa megen Karbolsyre eller Mastalin, at den faar Lugt deraf, ikke mere. Yngelansætningen begynder da senere om Foraaret (Overvintringen bliver bedre og Sværnelysten mindre).

2. Udstilling i Bigaarden af en passende Beholder med steriliseret Vand, som blandes med lidt (steriliseret eller dog bacillefri) Honning for at hidlokke Bier.

3. Undladelse af al Yngelspredning og Spekulationsfodring om Foraaret især med Honningtablers Affstræling samt Nabning af Staderne i Urtide og i kolde Vejr.

4. Krydsning med krainiske eller dalmatiske Bier.

B. Til Helbredelse af Pípest.

Udling af Dronninger og Droner i pestfuge Familier. De herved fremkomne mod Sygdommen uimodtagelige Dronninger

*) Dette er forøvrigt en Mening, som indtales af Höfler allerede i 1660. F. F.

**) Det vilde dog være højt besynderligt, om Bierne netop skulde indbære Pípestbaciller i det Vand, de skulde benytte til Opløsningen af Kubahonningen, medens de ikke havde indbaaret saadanne Baciller i alt det Vand, de tidligere hvert Aar havde indbaaret til Indblanding i Yngelfoderet. Det er da langt simplere at antage, at Kubahonningen har indeholdt Bacillerne. Bevist for det modsatte er jo meget svagt. R. A.

omstiftes med de gamle Dronninger. I sværere Tilfælde anvendes tillige Mac Evoy's Metode, som tidligere er nøjagtig beskrevet i nærværende Blad.

Følges disse korte Anvisninger, da er jeg overbevist om, at Papest-Strækten snart vil forsvinde fra Biabler-Berdenen.

Vi takke Forfatteren for den interessante Artikel, der ganske vist stiller hans Ide i et langt bedre Lys end de tidligere Antydninger, vi have set. Ved Oversættelsen af den antog vi endog saa, at vi i alt Væsentligt kunde slutte os til den, lige indtil vi kom til Udtalelsen om Vandet. Den kunne vi rigtignok paa ingen Maade gaa med til. Det er meget muligt, at Vandet i Søer, Aaer, Kendeftene o. s. v. hos os indeholder Papestbaciller i Masse; men i det Tilfælde vilde det da være ganske urimeligt at opstille steriliseret Vand i Bi-gaarden, da vi alligevel ikke kunne hindre Bierne i at indslæbe Bacillerne, og det kunne vi netop ikke. Derfor kommer det an paa at able saadanne Bier, som ere immune (uimodtagelige) for Sygdommen. Netop for 1 Aar siden (Aarg. 1895 S. 36) have vi peget paa de Midler, vi ansaa for bedst skikede hertil, og dette Raad fastholde vi; men derfor kunne vi dog meget godt i alt Væsentligt slutte os til de øvrige af den cærede Forfatter angivne Midler til Sygdommens Bekæmpelse. Red.

Centralmødet V.

(Sluttet).

12. Hvad kan der gøres for at samle de mange smaa selvstændige Kredse, der oprettes omkring i Landet, i Amtsforeningerne, og hvad vilde det gavne Sagen, om en saadan Sammenslutning iværksattes?

Præsidenten. Den Gang, Planen for DBF.'s nuværende Kredsordning blev lagt, var jeg Foreningens Formand, og det var den Gang Bestyrelsens Hensigt, at der efter Haanden skulde oprettes store Kredse; men det viste sig, at de smaa Kredse ikke vilde opgibe deres Selvstændighed. Mine Bestræbelser i den Henseende vare frugtesløse. Jeg giver derefter Ordet til Indlederen af dette Spørgsmaal.

A. C. Andersen. Paa den Tid, vor cærede Præsident hentyder til, var jeg jo DBF.'s Sekretær; men det var ganske umuligt at faa dannet store Kredse. Noget senere saa det ud til, at vi skulde slaa et stort Slag i den Retning. Trafikchefen

hjalp mig trolig; men det gik ikke alligevel. Endnu senere er der ganske vist blevet dannet nogle store Kredse; men i de senere Aar dannes der hvert Aar flere smaa Kredse, saa at vi snart ere tilbage ved den gamle Tilstand igen. Som Fordele ved de store Kredse vil jeg anføre, at disse kunne holde Udstillinger hvert Aar i forskellige Dele af Amtet, og saadanne Udstillinger have ofte vist sig af stor Virkning, f. Eks. i sin Tid i Aalborg. I Årsens havde den fynske BF. en stor Kreds; men denne har silt sig ud, fordi Formanden mente, at den fynske BF. ikke hørte ind under DBF., hvilket var urigtigt. Her i Odense holdes i Dag en Biablsudstilling, der ser meget godt ud; men det meste er ikke udstillet af Biablere, hvad det dog burde være. Der burde være mere Enighed mellem Biablerne. Jeg vil foreslaa, at kun Amtsforeningerne saa Bladet til nedsat Pris (150 Ø.). Det vilde hjælpe; men jeg tror ganske vist ikke, at det Forslag vedtages. Det naas næppe i min Levetid.

Ersløv. Det maa indrømmes, at de store Kredse tilbyde store Fordele fremfor de smaa, mange flere end omtalt af den cærede Indleder. Derfor har ogsaa Bestyrelsen paa mange Maader i de senere Aar søgt at arbejde hen til Oprettelsen af saadanne store Kredse, der tælle mindst 50 hele Stemmer i DBF. Dette er ogsaa virkelig lykkedes, idet Foreningen nu har et betydeligt Antal af saadanne Kredse (16); men der er desværre flere jydsk Amter, hvor det ikke har været muligt at fremkalde en saadan Sammenslutning; et enkelt saadant Amt nummer, saa vidt jeg mindes, 20 smaa Kredse, og derfor er det samlede Antal Kredse c. 100. Dette er en stor Ulempe for DBF.'s Administration, og det er klart, at jeg personlig i høj Grad lider derunder ved forøget Arbejde. Alligevel er jeg en bestemt Modstander af Hr. A.'s Forslag, fordi jeg tror, det vilde stade Foreningen. Mange Kredse ere nemlig begyndte med det ringe Antal 10 Stemmer og have senere udviklet sig til store virksomme Kredse. Man bør være meget varsom med Ændringer i den Henseende, da Sagen jo i Virkeligheden gaar særdeles godt med den nuværende Ordning. Vi kunne heller ikke klage over Mangel paa Kredsudstillinger nu, der afholdes i Almindelighed en halv Snes Stykker hvert Aar. Jeg tror dog nok, at man i de større Kredse bør indskrænke deres Afholdelse til 1 hvert andet Aar. Meget jævnt fremhæver jeg i Bladet de betydelige Fordele ved Sammenslutning i større Kredse, og dette er jeg fremdeles rede til; men ibrigt vil jeg for

Tiden kun anbefale eet nyt Middel til at fremme Sammenslutningen, nemlig at Bestyrelsen ved Fordelingen af Tilskud til Kredse om Foraaret bevilger de store Kredse paa over 50 Stemmer forholdsvis mest og maatte kræver f. Eks. mindst 20 Stemmer for over Hovedet at bevilge Tilskud.

Hoffmann mener ogsaa, at Amtsföreninger vilde gavne Sagen; men for øvrigt bør man ikke lægge Vaand paa Kredse. Den Amtsförening, af hvilken han er Medlem (Maribo Amt), har een Kreds i hver Kjøbstad og desuden Sognekredse. Tidsaanden fører det med sig, at man ved Udstillinger slutter sig sammen med andre Foreninger, der have lignende Djemed, derved opnaar et langt bedre Resultat, end naar Viablen staar alene.

H. J. Hansen ønsker Afslutning og foreslaar, at Bestyrelsen opfordres til at arbejde videre i samme Retning.

Anderfen spørger Sekretæren: Hvad er der gjort i de senere Aar for at samle de smaa Kredse til store? Alle de store Kredse, som ere dannede siden min Sekretæretid, ere splittede igen.

Ersløv. Til det første Spørgsmaal kan jeg svare: Direkte Opfordringer i Breve til Kredsformænd, Opfordringer i Bladet, Tilskud til Udstillinger i Form af Bøger, Foredragsholdere, Aaan af Dekorationer m. m. Hr. Andersens sidste Udtalelse er faktisk ganske urigtig. Vel har jeg ikke her Tallene paa rede Haand; men jeg antager, at der i hans Tid var højst 4 store Kredse i DBF., medens der maatte nu er henimod 20. Saadanne store Amter, som f. Eks. Ringkøbing Amt, er det meget vanskeligt at holde samlede i een Kreds, og det har dette Amt vel aldrig været. Hovedsagen er det jo tilsidst, om der arbejdes i Kredse, og i den Henseende er der jo en storartet Fremgang.

Flere: Afslutning. Denne vedtoges.

Præsidenten vil bede Redaktøren om fremdeles lejlighedsvis i Bladet at opfordre de smaa Kredse til Sammenslutning. De Delegerede ville mindes den skarpe Diskussion om dette Punkt. Det er beklageligt, at de smaa Kredse ikke ville indordne sig under de større Kredse. Hermed anser jeg Diskussionen om dette Spørgsmaal for afsluttet, og jeg henviser Hr. Andersens til at udtale sig videre derom under det følgende Diskussionsmøde.

14. Før at faa Klarhed over, hvor de bedste Handelsvarer faas, stilles det Forslag, at Bestyrelsen kober eller lader indkøbe Varer og sender disse til Udstillingerne for der at sammenlignes med det af Fabrikkerne udstillede.

Borbeck. Fabrikkerne anstrænge sig ved Udstillingerne for at sende de bedste og smukkeste Varer; men der kan være en hel Del Humbug med. Det kan se kønt ud med saadan en Førstepræmie-Vare; men vilde det ikke være heldigt at bemyndige Bestyrelsen til at indkøbe Varer hos Fabrikkerne i al Hemmelighed og saa udstille Varerne, saa at vi saa de egentlige Handelsvarer. Hvis Prisen for den kunne udstillede Vare er forhøjet, er det en anden Sag; men i modsat Fald synes det mig, at der er en Smule Bedrageri med i Spillet.

Rosenkrø. Kunde Fabrikkerne saa ikke sende den samme Slags Varer til Udstillingerne, som Bestyrelsen havde indkøbt? Derved vilde man jo blive bedre sikret.

N. S. Kristensen erkender, at der findes de af Borbeck omtalte Ulemper ved Udstillingerne; men han tror ikke, at Forslaget er praktisk. Stemningen ude iblandt Viablerne slaar saadanne Fabrikker ned. Lad kun Viablerne selv dømme i Sagen.

Ersløv slutter sig dertil.

Grønning ligeledes. Foreslaar, at der anvendes Varer som Præmier i Stedet for Benge.

Wittsch=Lauritzen slutter sig til Borbeck's Forslag. Mod samvittighedsløse Fabrikker bør Bestyrelsen stride ind uden Hensyn til Personer. I Aalborg have vi haft Beviser paa det uheldige i disse Forhold, særlig Kunsttavler yderlig slette, saa at Viablerne bleve bonge for at benytte dem. I den Henseende kunde de store Amtsföreninger gavne meget.

Præsidenten. Medlemmerne kunne her støtte Sagen ved at anbefale eller advarer.

Smith. Vi have før haft en Mønsterjamling af Stader og Medstaber; men slikt behøves ikke mere. I denne Forbindelse bør der jo ikke tillige tænkes paa Produkter af Viavl. Konkurrencen kan vist i det hele være Sikkerhed nok. Jeg ønsker denne Sag afsluttet.

Schrøll. I Landboforeningerne have vi lignende Forhold. Der indkøbes Varer i Fællesskab efter indsendt Prøve, der modtages vidnefast. Hvis noget saadant skulde anvendes ved Viablen, maatte Bestyrelsen arbejde sammen med Kredse. At indkøbe Stader og Medstaber efter Hr. Borbeck's Forslag, blev dog nok for dyrt; thi medens vi let kunde sælge de gode, kunde vi derimod ikke sælge de slette. Hvis det skulde gavne, maatte Bedragerens Navne frem; men det blev ikke saa let, da man haade skulde have Vidner ved Udstillingen og senere ved Vaternes Modtagelse.

Anderfen. Vi maa have gode Stader. Husflidsmændenes Fabrikation maa falde

bort. Amtsforeninger og større Foreninger maa tage sig af Sagen. Amtsforeningen kan købe et Stabe og forlange af Fabrikanten, at de senere leverede skulle svare dertil. DBF. skal ikke tage sig af den Sag, derimod Amtsforeningerne. Vi have købt 50 Stader paa een Gang, derved blive de billigere. Med Hensyn til Kunsttabler kunde der snarere være Tale om at lade DBF. tage sig af Sagen.

Kr. Pedersen kan slutte sig til Grønning's Forslag om at uddele Varer som Præmier, naar hertil kun vælges 1. Række's Varer.

Præsidenten slutter sig dertil.

N. S. Kristensen. Med Hensyn til Kunsttabler er det en anden Sag. Steins Analyse af Tablerne i Randers var bebrøvelig. Det viser sig, at Forfalskning af Boks ikke kan opdages, naar den er godt udført. Derfor kan man i saadanne Tilfælde ikke anlægge Sag. Det er et banstelig Forhold.

Præsidenten. Boks med Bipeft-Baciller i er meget farligt. Jaar en Fabrikant saadant i sine Tabler, kan det blive meget slem.

Vorbed. Kan en Amtsforening magte den Sag, da kan DBF. ogsaa. Vi kunne indskrænke os til Stader, Kunsttabler og Udslyngere. Hvis Foreningen tabte 10—20 Kr. aarlig derved, kunde det dog nok gavne Biablerne for mere. Vi skulle jo ikke ramme alle, men kun undersøge de større Fabrikanters Varer.

Præsidenten. Hvis Bestyrelsen skulde indtøbe de Redskaber, hvorledes skulde da Sammenligningen ske?

K. Jensen begærer Afslutning og Afstemning over Andersens Forslag.

Schroll fremsætter Forslaget: Det lægges Bestyrelsen paa Hjerte at arbejde hen til, at Bedragerier saa vidt muligt undgaaes.

Præsidenten sætter under Afstemning: Det anbefales alle Medlemmerne og særlig Bestyrelsen at afløre Ræltringer. Vi have saa mange solide Fabrikanter, disse bør kendes.

Bedtoges.

Andersen. Bedragerens Navne bør offentliggøres.

13 b. Indsamling til et Monument paa den afdøde Præsidents Grav.

Ersløv. En Rædsformand i Slesvig har fremsat dette Forslag; men han er forhindret fra selv at møde her i Dag for at motivere det.

Præsidenten. Mange andre Foreninger, i hvilke Hr. Wendt har virket i mange Aar som Bestyrelsesmedlem, har

formentlig tænkt paa det samme. Man bør derfor afvente en fælles Indsamling i alle disse Foreninger. Jeg foreslaar derfor, at vi ikke som Biablerforening giver Bidrag til et saadant Monument.

N. S. Kristensen frøgter ogsaa for, at Biablerforeningen ikke vilde blive repræsenteret paa en værdig Maade ved en saadan Indsamling, da de fleste af dens Medlemmer ere Smaaakaarsfolk. Derfor er det heldigere, at de, som have Raad dertil, slutte sig til en almindelig Indsamling i det Djemed.

Præsidenten. Vi kunne naturligvis ikke bruge Foreningens Penge dertil; men man kunde naturligvis sætte det mindste Bidrag saa lavt, f. Eks. 10 Ore, at alle Medlemmerne kunde være med dertil.

Ersløv. Forslagsstilleren har uden Tvivl følt Trang til at vise sin Erkendtlighed mod den afdøde Præsident, og jeg er vis paa, at mange Medlemmer af DBF. føle en lignende Trang. Hr. Wendts Virksomhed har imidlertid været saa alsidig, at det ikke en Gang vilde være passende, om Biablerne alene rejste ham et saadant Minde. Derfor vil jeg foreslaa, at vi anerkende den fremsatte smukke Tanke, men beslutte at afvente en almindelig Indsamling i det Djemed og da slutter os til den paa bedste Maade.

Vindeløv. Wendts Hovedgerning har ikke været her. Hver enkelt bør derfor give Bidrag, ikke Foreningen.

Schroll. Hvor længe har Hr. Wendt været Foreningens Præsident?

Ersløv. 3 9 Aar.

Præsidenten sætter Ersløv's Forslag under Afstemning. Det vedtoges med 25 St. for, ingen imod.

5 b. Præsidenten meddeler, at en Delegeret ønsker at fremsætte en kort Bemærkning om de „permanente“ Medlemmer.

K. Jensen. De herom igaar førte Forhandlinger ville være glemte om 49 Aar. Derfor foreslaar jeg, at de 125 Kr., der ere indbetalte for de 5 indtegnede permanente Medlemmer, og de senere eventuelt indbetalte 50 Kr. for hvert saadant Medlem henlægges til et Fond.

Præsidenten sætter Forslaget under Afstemning, dog jaaledes, at Renten af dette Fond indgaaer i DBF.'s Kasse.

Bedtoges med 25 St. for, ingen imod.

7 b. Biabslærernes Diæter.

Schroll. Jeg har været Revisor i 2 Aar og derved set, at nogle Biabslærere have beregnet sig Diæter for saadanne Dage, paa hvilke de ikke have holdt Møder, men kun rejst. Jeg ønsker derfor, at der gives en bestemt Regel i denne Henseende.

Ersløv. Det har i en Aarække været Praksis i Foreningen, at Biavlslærerne honoreres for hver Dag, de anvende i Foreningens Tjeneste enten paa Rejser eller ved Møder. I Virkeligheden er dette jo et Prisspørgsmaal. Flere andre Foreninger følge ikke den Praksis; men disse honorere da Foredragene langt højere. Da vore Diæter ere saa lave, foreslaar jeg, at vi iakttag den hidtil fulgte Praksis.

Præsidenten. En Biavlslærer kan jo under Tiden for egen Regning forlænge sin Rejse 1 eller flere Dage; disse bør da ikke honoreres. Villiger Forsamlingen, at Biavlslærerne beregne sig Dagpenge for de Dage, de nødvendig tilbringe paa Rejser i Foreningens Tjeneste?

Betoges med 19 St. for, ingen imod.

Schroll. Hvorledes skal det godtgøres, her kunne vi jo ikke faa Udtefter?

Præsidenten. Det kan godtgøres ved Paategning fra vedkommende Kredsforsmand paa Mødets Udtefte.

14 b. Fremlæggelse af Diplomprøver.

Smith foreslaar, at det overlades til Bestyrelsen at vælge et passende Diplom, naar DBF. behøver et nyt.

Flere. I det Tilfælde ønske vi Løven med paa Diplomet.

Præsidenten sætter Smith's Forslag under Afstemning. — Betoges.

14 c. Trykning af Skilte til Salg af Honning og Mød.

Ersløv foreslaar, at denne Sag ligeledes overlades til Bestyrelsen, fordi Tiden nu er saa langt fremrykket. — Betoges.

Hermed afsluttedes Centralmødet, idet Protokollen oplæstes og undertegnedes.

Diskussionsmødet skulde nu have taget sin Begyndelse (Kl. 12 Middag); men da Sekretæren meddelte, at han vel kunde indlede den første Sag paa Dagsordenen, men at han derefter straks maatte tiltræde sin Tilbagerejse og saaledes atter ved dette Centralmøde vilde blive forhindret fra at forevise de lovede Udsnit — viste der sig en overvældende Majoritet for at faa de nævnte Udsnit frem. Da Lokalerne i Fruens Bøge ikke egnede sig til denne Fremstilling, foreslog Hr. Ersløv Forsamlingen straks at fejle tilbage til Odense, hvor han da lovede at fremvise saa mange af disse Udsnit, som Tiden tillod. Dette skete da ogsaa. Disse fortrinlige Udsnit, der her fremstilledes i en Størrelse af 5—6 Fod paa hver Led*), angik dels

Honningbiens Naturhistorie, dels den praktiske Biavl. De ledsagedes af udførlig Forklaring og vakte den mest levende Interesse hos Tilhørerne. Det udtaltes fra alle Sider, at de vare fortrinlige Hjælpemidler ved Undervisning om Bier. Man beklagede, at Tiden kun tillod Fremstilling af et mindre Antal af disse Udsnit, og Hr. Ersløv maatte love næste Aar i København at fremstille dem ved Mødet paa et tidligere Tidspunkt, saa at Deltagerne kunde faa hele den betydelige Samling at se.

Kredsforsmand i DBF.

af N. S. Kristensen.

I Nr. 4 af „T. f. B.“ findes jo hvert Aar en Liste over Kredsforsmand i DBF. For at denne Liste fuldt ud skal gøre den Nytte, den tilsigter, er det nødvendigt, at alle Foreningerne, saavel store som smaa, sørger for at rette Listen for deres Forening for de mulige Fejl, der har været i Listen Aaret iforveien, samt sørger for at faa rettet de Medlemmer, der ikke længere ere Kredsforsmand, og faa de nyvalgte Kredsforsmand med rigtigt Navn, By og Posthus optaget paa Listen. Man træffer ofte paa Fejl i Listen, endog meget betydelige, vistnok næsten altid paa Grund af mangelfuld Indberetning fra Foreningernes Side.

Hidtil har altid Amts- eller Herredsforeningernes Formand staaet først paa Listen i deres Forening, men i nogle Amter findes flere selvstændige Foreninger; det vilde derfor vistnok rettede mere, om der med lidt federe Typer eller med A.F. eller H.F. var bemærket, hvem der var Amtsforeningens eller Herredsforeningens Formand. For de Foreningers Vedkommende, der har en Sekretær til at udføre de løbende Forretninger, var det bedst at lade ham følge efter Formanden paa Listen og med et S antyde, at han er det korresponderende Medlem i Bestyrelsen.

Jeg anser Listen over Kredsforsmand for at være af megen Værdi; derfor vilde jeg ogsaa have den saa god som muligt.

Vi kunne slutte os til ovenstaaende Udtalelser saameget mere, som vi hvert Foraar paaminde Kredsforsmand om at foretage de nødvendige Rettelser i Listen ved at indsende den til Redaktionen. Vi skulle gøre opmærksom paa, at den Liste holder os et betydeligt Arbejde, fordi vi maa indføre Rettelser deri ved alle Nyvalg i Kredsforsmand;

*) De kunne i et større Lokale fremstilles dobbelt saa store. N. N.

men man maa jo vel huske paa, at Personliste foregaar saa jævnlige, at Listen kun en kort Tid kan være uden Fejl. Vi have tidligere modtaget Opfordring til at indrykke Listen 1. Marts i Stedet for 1. April, fordi Forhandlere af Kunsttavler og Ræbster nu meget ofte maa udsende deres Prislister efter den gamle Liste. Vi have dog været betænkelige ved at imødekomme dette Ønske, fordi adskillige Nyvalg netop plejer at foregaa i Marts. Red.

Flyvebrætsklappen.

Af N. P. Tüchsen, Fredericia.

Redaktionsbemærkningen til min Artikel om ovennævnte Emne i forrige Nummer af nærværende Blad giver mig Anledning til at for-

mode en Misfor-
staaelse af mine Udtalelser, og jeg tillader mig derfor med yderligere Op-
lysninger at fremsende en Grundtegning af de Stader, som jeg benytter (se Fig. 13).

De strækkede Rectangler ved a, b, c og d ere Venene, Linierne i—i og k—k, mellem hvilke Afstanden er 11", Grænserne for Byggerummet. e f g h er Flyvebrættet, hvis faste Del har 3" Fremspring, medens Klappen yderligere springer 4" frem, og Afstanden mellem e og f er $17\frac{1}{2}$ ", mellem g og h 14". Mit Forslag til Stædefabrikanten i Henhold til forrige Artikel er nu at lade Flyvebrættet være rektangulært og have Stædets fulde Bredder, og derved, som de punkterede Linier vise, saa Størrelsen b d h' g'. Fremspringet, ialt 7", bliver derimod det samme, og jeg kan ikke indse, at dette kan volde saadanne Ulemper ved Stædets Behandling, at Redaktionen af den Grund skulde være mindre tilbøjelig til at tilraade Flyvebrætsklappen; thi henset til, at vi jo nok Alle ere temmelig enige om saalidt som muligt at bevæge os i Biernes Flugtlinie foran Flyvehullet, be-

handle vi jo netop af den Grund Stædet fra en af de andre Sider. Flyvebrættets større eller mindre Fremspring („Fører i Diabl" nævner udtrykkelig Pag. 27, at det bør staa mindst 5" frem) synes derfor ikke at spille nogen væsentlig Rolle for Stædets Behandling, og jeg personlig skulde endda være tilbøjelig til at foretrække et stærkere fremspringende Flyvebræt alene af den Grund, at det ofte, særlig ved mindre heldigt Vejr under Mensjesudflugten eller ved pludseligt Lødenskyl under godt Træk, er af stor Bigtighed for mange Biers Bevarelse, at de have et stort Flyvebræt at vinde Fodfæste paa. Men selv om vi nu kun kunne blive enige om at sætte Maximum for Fremspringet til 7", saa vil det jo være aldeles ligegyldigt, om dette dannes af et helt Flyvebræt eller af et 3" fast Stykke og en tilhængslet 4" Klap, og med

dette for Øje er det, at jeg endnn engang giver Klappen min bedste anbefaling som et paalideligt og — fordi det altid er ved Haanden — ordentligt nemt Stykke-

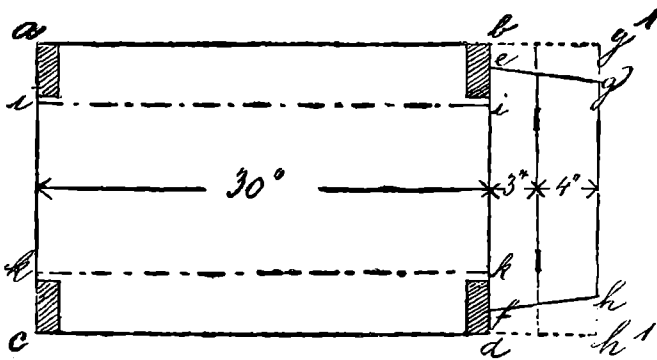

Fig. 13.

bræt. Umuligt var det heller ikke, at denne Klap kunde vise sig virksom ligeoverfor Tilfælde af Røveri om Sommeren.

Vi have ikke misforstaaet den ærede Forfatters Fremstilling med Hensyn til Flyvebrætsklappens Længde, og vi skulle villig indrømme, at i de fleste Bigaarde har man forud saa rigelig Plads mellem Stæderne, at den længere Klap ikke vil være i Vejen ved Behandlingen; men saaledes er Forholdet ikke i vor egen Bigaard. Uden Hensyn til dette Punkt ville vi dog fremdeles foretrække det løse Bræt først og fremmest paa Grund af dets Billighed. Vore løse Stykkebrædder (til Labnormal-Stæder) ere 18" lange, 4" høje. Naar Svirblen (til en Pris af 2 Øre) forud er anbragt paa sin Plads, og Stykkebrættet hænger parat paa Stædets Sidevæg, da er det ligesaa let et Arbejde at anbringe

Skyggebrættet foran Indgangen som at slaa Klappen op og lægge den af Forfatteren tilraade Skyggepind paa sin Plads. Det har nemlig vist sig, at de 2 Pløkke paa Flyvebrættet som Stopperer for det løse Skyggebræt ikke ere nødvendige, naar Hvirvlen anbringes saaledes, at den spænder over Skyggebrættet. Red.

Fremtidsstaden.

Af Hr. Peder Jensen, Tved.

Paa Grund af, at der alt er kommet flere Forespørgsler om, hvad der forstaaes ved „Fremtidsstaden“, faar jeg vel Lov i „Bittende“ at gøre Rede for Hensigten med den ny Stadsform.

Karstagerne til dets Fremkomst ere flere, som jeg først maa bemærke. Vi har nu i 90'erne haft 2 rigtig gode Honningaar her paa Sydshyn, og da stete det for mig og forresten for flere, at der var for lidt Lagerplads for Honningen i bore 18 Kammeres Stader med ligesaa mange i Magasiner (hos mig var det 12 × 12" Kammer), saa naar der udslyngedes f. Eks. idag, da var Tavlerne fyldte paa 3 Dage, men Indholdet maatte ikke tages, da der ikke var en Celle forjæglet. Det er jo da givet, at jeg havde Tab ved, at Bierne ingen Plads havde at samle Nektar i, saa det let kunde ske, at Bierne fyldte den i Yngelcellerne og derved bevirkede, at der ingen unge Bier var til August, da saagodt som alt Trækket ophørte. (Jeg høstede 3 Mandage i Træk 30 R hver Gang, næsten udelukkende af Magasinerne). Ved 2den-Høst satte jeg et Lag Magasiner paa til, men det fik jeg ikke meget for, da det var for sildigt. Jeg mener da, at hvis jeg straks havde anvendt de 2 Sæt Magasiner, havde Høsten blevet betydelig større?

Jeg har set flere Steder og hørt Klagerne langt oftere, at Dronningen lagde Weg i alle 18 Kammer lige til Ruden. Det er jo altså meget af det Gode! „Ja, Kjære“, vil der maasse blive sagt, „men saa brug Gitteret, det er jo dog ingen Nyhed“. Ja Tak, men jeg er nu ingen Ynder af Gitteret, da jeg ikke kan indse andet, end at det maa være en Hindring for Biernes Færdsel i Staden, særlig i en travl Tid.

Det er disse 3 Faktorer, der har vist mig Vejen til det ny Stade. Et var udstillet i Randers 1894. Det er kun med Plads til 14 Kammer i Hovedrummet; det er vel ikke for meget for en god Dronning

til Yngleplads? Der er saa 2 Lag Magasiner af ½ Hovedrammes Størrelse. Til Udstillingerne i Vejle, Leipzig, Rødding, Fredericia og Rudkøbing have Staderne haft den almindelige Vængde (18 Kammer) og 2 Gange 18 Kammer ½ Størrelse i Magasinerne. Her er jeg vis paa at have Lagerplads nok. I det Tilfælde, at Dronningen kun har Brug for 12—16 Kammer, kan jeg lægge et Bræt over det bagerste tomme Rum og saa rangere de fyldte Magasiner derhen over; der have de Tiden for sig. Jeg kan da stadig have tomme Tavler over Yngelen. Dette Tilfælde er jo sjældent, men blot hvert 5te Aar, saa har jeg let min Merudgift dækket.

En Fordel har dette Stade til Nedbygning fra Kuben, da der ved dets Højde er Plads, saa at den kan staa under Taget.

Staden er med dobbelt Bund og Klappflyvebræt. Apropos! Til Hr. Luchsen, Fredericia. Den Revne, som De omtaler, der kommer fra Hængslerne, kan undgaaes ved at anvende Hængsler, der ligne Spillebords-hængsler, der da blive anbragte paa Enden af Flyvebrædderne. Det er en Selvfølge, at disse maa have hele Stadets Bredde 18—20—21" (til de faste St.) Naar det faste Flyvebræt er 5", det løse 6", kan det godt staa oplappet, dog kan en lille Hvirvel paa Forvæggen ikke genere, og det er da fuldt betryggende.

Hvorfor Hr. Erslev ikke synes om de store Flyvebrædder, kan jeg ikke forstaa. Jeg synes aldrig at have noget at gøre foran Staderne; ved den almindelige Behandling, der dog er lettest, naar Flugten er stærkest, er jeg bedst dækket bag Tagene, og kommer nødig i Flugtlinien, da det er en Ulempe baade for Bierne og mig, som jeg helst vil undgaa.

De store Flyvebrædder paa 200 a 250 []" (efter Stadets Størrelse; de nu brugte ere 80 til 100 []") maa absolut frelse en Mængde Bier, særlig i Foraars-tiden, hvor saamange falde paa den vaade Jord og ere fortabte.

Fremtidsstaden kan laves baade med 10 × 12", 12 × 12" og Lav-Normalrammen. Til den sidste finder jeg, at der bør være 3 Lag Magasiner (4"), eller da det ene Sæt med Hovedrammer og et Sæt med Halvrammer. Naar først Diablerne faar deres Magasinrum trukket ud paa 2 a 2½" (det sker lettest i et godt Træk), saa bliver der vist sjældent Brug for Gittere. Og det er den rene Fordel baade for Biavleren og Bierne. Naar jeg har 4 Kammer, hvor der er Plads til 6, saa er det ½ Arbejde, jeg sparer ved Indjærgningen, Bæstæring og Udslyngning, og ligesaa for

Bierne ved Mensning, Udbedring og Forsegling er der ogsaa $\frac{1}{3}$ Arbejde sparet. Disse Linier til Døvevejelse.

Efterskrift. Maaſte jeg ſamtidig maa gøre et Par Bemærkninger om Hr. Lindeloſs Ræphest „Terninglaſſen“ (ſe Prisliften Nr. 26). Jeg giver ham Ret i, at de fleſte Biavlere burde have ſig 1 eller flere ſaadanne Tingeſter paa Lager, ſom de kan have ved Haanden at laſte ubentede Sværme i, men dog iſær til Eſtersværme, der kunne have en ret god Værdi, naar de ſaa Lov at bygge i Kammer iſtedetfor Kuber. De kan jo hjælpes med Tabler, Ungel og Fodring, ſaa nogle af dem kan godt blive ſelvſtændige, der ſaa kan overføres i Hus; andre kan anvendes til ſvage Folk. Desuden ere de meget praktiſke at forſende Smaasværme i om Eſteraaret Landet over til de Biavlere, der finder det praktiſt med Blodfornyhelsen, hvorom der ſidſte Aar er baade talt og ſkrebet en Del. Ved Udſtillingen i Wejle traf jeg Aftale med en Veſtjylland (Tarm-Egnen), at jeg ſkulde ſende ham 2 Tærninger, ſom han ſaa ſkulde befolke med Sværme (de bleve aſſendte d. 17. Juli og kom igen førſt i Oktober). Da jeg kom til Banen, frygtede jeg, at den ene havde været i Maas, da den laa paa Siden, ſaa Tablerne laa ſladt. Da de blev overført, havde den ene 5, den anden 1 død Bi. De blev ſatte i et Hus, da de vare temmelig ſmaa at lade ſtaa ſelvſtændige; den ene fik et lille Flyvehul i Siden. Til dette Brug ſkal der jo være faſt Bund og en faſt Plade til at dække med, der bliver ſkruet faſt, efter at der iørſt er lagt et Stykke bitæt Jærntviſt over Kammerne, der bliver faſtgjort ude paa Siderne, og ſaa $\frac{1}{4}$ “ tyk Prop imellem Tviſten og Overpladen for friſt Luſt. Flyvehullet maa ogsaa forſynes med Tviſt. Naar der ſaa faſtgøres en ſtærk Snor i alle fire Hjørner, der knyttes paa Midten, og mærkes tydelig paa Laaget „Opad“, levende Bier, ſaa gaar ſaadan en Kæſe Landet over for 50—60 Ore.

Ved Centralmødet var der jo nogen Tale om at ſende Eſtersværme omkring; det lader ſig let udføre ved Hjælp af Tærningen, der kan laves til de gangbare Kammemaal.

Det har glædet os meget at læſe ovenſtaaende Forklaring om „Fremtidsstaden“, ſom vi ganſte viſt tidligere baade havde hørt Tale om og ſet udfillet; men vi maa ærlig tilſtaa, at vi ikke havde ſet Nyheden i Konſtruktionen, da det forekom os i alle Hovedtræet at være bygget efter Lavnormal-Stadets Principper. Da vi i 1884 indførte denne Stadeform her til Danmark, haabede

vi, at Grundreglerne i denne i Løbet af nogle Aar vilde trænge ind i vor Stadeform. Vi drøftede os dog ikke til at kalde Staden „Fremtidsstaden“; thi hvem ved, hvad Fremtiden i den Henſeende kan bringe. Det kan dog ſelvſølgelig kun glæde os, at den ved denne Stadeform betingede Driftsmaade har bundet ſaa mange Tilhængere, at man endogsaa benævner den „Fremtidsstaden“, naar den anvendes paa alle de 3 af DBF. anbefalede Kammemaal. — Med Henſyn til de ſtore Flyvebrædder ſkulle vi meddele, at vi synes rigtig godt om dem, jo ſtørre jo bedre — hvis man har Plads til dem; men det ſavnæs uheldigviſ i en Mængde Bigaarde. Derfor er det jo rigtig rart, at Bierne meget godt kunne tribes, om end Flyvebrættet kun er 21“ langt og 5“ bredt. Vi kunne mindeſt den Tid, da de her i Landet vare 7 Gange mindre, og vi have maaſte nogen Andel i, at de dog ere blevne ſaa ſtore. De af den ærede Forfatter foreslaaede Hængſler paa „Rævebrædderne“ ere naturligviſ gode; men den Slags Flyvebrædder med ſaadanne Hængſler ville jo koſte en hel Del mere end de af os benyttede løſe Flyvebrædder.
Red.

Vandreforſamlingen og Bindſtillingen i Leipzig

i Auguſt 1895.

(Ved M. S. Lindeloſ).

Det var med ſtore Forventninger, at jeg tog til Vandreforſamlingen i Leipzig Natten til d. 9. Auguſt, men det var med blandede Følelſer for ikke at ſige Skuffeſer, at jeg rejſte tilbage.

Dr. Dzierzons 60-aarige, Redaktør (Lærer emer.) Vogelſ 50-aarige og ſelve Vandreforſamlingens 40-aarige Subilæum ſkulde fejres her. Det var derfor ſaare naturligt, at den tyſte Biavlerverden vilde opbyde alt for at gøre det hele ſaa feſtligt, ſaa ſtorartet ſom muligt, og det ſlog ogsaa til efter deres eget Vidneſkbyrd.

Jeg havde løſt Rundrejſebillet fra Bamdrup over Flensborg, Rendsborg, Hamborg, Garborg, Lüneborg, Uelſen, Magdeburg, Halle og Leipzig henad og over Berlin, Büchen, Lübeck, Hamborg, Neumünſter, Kiel, Eckernförde, Rappell, Løſborg, Flensborg og Bamdrup hjemad.

I Lüneborg afbrød jeg Genrejſen for om muligt at ſtiſte Befendſtab med Vandreforſamlingen, men her var jeg ſærlig uheldig.

Man henviste mig til Hr. Overamtmand Hagelberg zu Lüne. Han beboede Nolsgaarden til Klosteret Lüne, og jeg traf ham bestæftiget med at hjælpe sin Karl ved at sætte Hjulet paa en gammel Trillebør. Gaardens Folk førte Rug ind med flere Spand Heste, hvad der jærlig undrede mig, da vi herhjemme alt længe havde Rugen inde, støndt vi bo c. 440 Kilom. nordligere. Straaet var næsten fort af Regnen, der i Uger havde hindret Hjemsførslen, saa her laa Forklaringen. Klosteret laa ganske dejligt, omgivet af en Bøgestov (den eneste jeg saa, før paa Tilbagereisen ved Lübeck) og smukke Frugthaver; men Forholdene i ydre Henseende paa Nolsgaarden var ikke tiltalende. — Hr. Overamtmanden kunde imidlertid kun give mig den Oplysning, at jeg kunde faa fornøden Underretning hos Hr. Seminarielærer Deicher, der boede i Salzbrücker St. Nr. 39. Jeg maatte saa igen tilbage til Byen og helt igennem samme, da Gaden laa i den modsatte Ende af Staden. Ankommen hertil traf jeg ikke Manden hjemme, men da man snart ventede ham, slog jeg mig til Ro, saameget mere som jeg trængte til et lille Hvil. Hr. Deicher var en overmaade interessant Mand. Han gjorde sig straks færdig og førte mig hen til forskellige Biavlere; men Bierne vare alle vandrede til Hedden, saa jeg fik kun en ganske lille Familie at se, der boede i en — Stærkasse. Efterretningerne fra Hedden vare kun lidet trøstelige. Man havde forinden Afreisen til Vandrepladsen indhøstet en Del Lindehonning, der var samlet i de talrige Lindealleer, men nu led Bierne Mangel paa Grund af det stadige Regnevejr, saa de endog havde begyndt at udsuge Yngelen og udkaste Puppehylstrene af Bøligen. Man trøstede sig dog med, at det gode Vejr, der just nu var begyndt, vilde give en Forandring, saa man ikke blev nødt til at fodre, hvad man efter min Mening til egen Stade havde forjæmt.

Uagtet mit Uheld fortrød jeg dog ikke at have afbrudt Rejsen i Lüneburg; thi selve Byen er nok et Besøg værd. Den gamle Hansestad ligger paa en flad Sandflætte ved Elmen, en mindre Biflod til Elben, og har en Gang haft stor Betydning som Handelsstad. Elmen kan besøjes af mindre Skibe, saa den, før Jærnbanen kom, har været en meget søgt Handelsvej fra Nordsjøen opad Elben til Lüneburg, ligesom ogsaa Forbindelsen med det mægtige Hamborg skete ad samme Vej. — En ganske fortrinlig Udsigt over Byen og Omegnen har man fra det saakaldte Kalkbjerg, der ligger i Byens umiddelbare Nærhed, og som en fuldstændig enlig, men mægtig

Kæmpehøj hæver sig 140 Fod op over Overfladen. Bjerget er Statsejendom og udnyttes paa bedste Maade. En hel Del Arbejdere vare isærd med at bortføre Kalken, der blev meget nøjagtig sorteret. Den fineste Sort blev samlet med Haanden paa Børen og ført hen til en nærliggende Dampmølle, hvor den blev malet til Gibs. De grovere Dele bleve brændte til Kalk eller anvendte som Mørtel. Mod Syd laa Salkfilderne med Salkfogerierne, der navnlig tidligere, men dog ogsaa endnu ere en væsentlig Indtægtskilde for Byen. Mod Nordvest fra Kalkbjerget laa en Cementfabrik og et stort Teglværk. Byen har tre smukke Landskirker, en katholic og en ganske ny jødisk Kirke. Af gamle velbevarede hanseatiske Bygninger med taffede Gable og rundbuede Vinduesforbygninger er der mange, og paa Havnen stod endnu en overbygget, mægtig gammel Kran med svære Jærnkæder som levende Minde om Byens forhenværende Betydning som Søhandelsstad. Det mest seværdige var dog Byens gamle Raadhus paa Torvet, der nu nærmest bruges som Musæum. Her var ypperlige Glasmalerier og navnlig fortrinlige Billedskærerarbejder, der kunde sættes ved Siden af Altertablen i Slesvigs Domkirke. Med rige Minder, men med et meget tarveligt Udbytte for min Rejses egentlige Maal, rejste jeg videre næste Dag. I Magdeburg opholdt jeg mig et Par Timer og fik Lejlighed til at se den mægtige Domkirke, hvor de danske Krigsfanger i 1864 holdt deres Kirkegang. Banegaarden her var den største, jeg saa paa min hele Rejse. Alle Rejsende maatte forlade Perronerne ved at stige ned gennem en Tunnel, og Ingen maatte gaa over Skinnerne, hvad ogsaa her var meget farligt, da der kom og gik Tog med meget korte Mellemrum. — Banen forlod atter Elben i sydvestlig Retning over Halle ved Saale, en betydelig Biflod til Elben, til Leipzig, hvor jeg ankom Lørdag Eftermiddag Kl. 6 paa Magdeburger Banegaard. Et Medlem af Festsommitten førte os til Bureauet, hvorfra vi bleve anviste Logi. Jeg kom til at bo paa Münchener Hof, Königsplatz, der ved Kofsplatz stod i Forbindelse med Byens Centrum, Augustusplatz, hvorfra alle Sporvognslinier udgaa i alle Retninger gennem Byen til Leipzigs talrige (17) Forstæder.

Udstillingen var i Forstaden Leipziger Gohlis i Schloß Drachensfels. Jeg mente, at Udstillingsbygningen var et gammelt Slot, der var stillet til Raadighed; men nej. Det var et stort, ganske nyt Restaurationslokale med Theater, Foramlingsale og Koncertpark, der var lejet af Udstillings-

komiteen. Jeg skyndte mig selvsølgelig snarest mulig hen til Udstillingen og gennemløb samme for at faa et foreløbigt Indtryk, og det kan ikke nægtes, at her var meget at se paa Biablens Omraade.

Indgangen var smykket med Flag og levende Planter. I selve Portindgangen stod en Mængde mekaniske Figurer, Spille-mænd og Gøglere, i forfælske Nationaldragter, der vare til stor Moro for det unge Dystland. Man maatte forebise Ud-gangskort, der kostede 3 Rmt., eller løse Billet hos Billettøren, der havde Plads i en almægtig stor Halmkub.

(Fortsættes).

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 5. Tør jeg fremdeles bruge mine Magasintavler, skøndt jeg agter at prøve en Hælbredelseskur paa mine Bier? (B.) — S.: Hvis Bierne lide af Bipest, og Magasinerne have været benyttede i de smittede Stader, bør disse Magasintavler indsmeltes, da de kunne indføre Smitten paant.

Nr. 6. At erfarne Biablere künse ad Dronninggitrene, kan jeg godt forstaa, men vi Begyndere kunne vanskelig undvære dem, saalænge vi ikke have lært at faa Bierne til at arbejde efter vort Hoved eller rettere faaet i vort Hoved, hvorledes vi bedst skulle lede Bierne for at faa noget, om end lidt Honning for at vedligeholde Interessesen for Biavlten. En af Hoved-anterne mod Dronninggitrene af Zink er jo imidlertid kun den, at Biens Binge slides mod Hullernes Kanter, hvortil jeg vil føje den, at Bierne have Besvær med at faa Fodfæste paa den glatte Zink. Der støbes imidlertid nuilids det fineste Smedker-arbejde af en Masse, som, saavidt jeg ved, bestaar af Savpaaner og Vandglas. Mit Spørgsmaal er derfor: Kunde der ikke af denne Masse støbes Plader, som forenede Zinkens Fordele, den tynde ensartede Flade, med Træets Fordele ikke at være altfor haardt og glat? (B.) — S.: Vi have selv tænkt paa noget Lignende, men frygtet for, at den Slags Gitre skulde blive for dyre. Vi skulle nu søge nærmere Oplysning derom hos en Træstøber.

Nr. 7. Bør Flyvehullerne i et Wellsstade — et saadant har jo to Flyvehuller, imellem hvilke de to Folk sidde hver paa paa sin Side af det aabne Skillerums-gitter — ikke være mere lukkede end paa Stader med kun eet Flyvehul af Hensyn til den Træk, som gaar ind af det ene Hul og ud af det andet paa et Wellsstade?

(B.) — S.: Paa vore egne Wellsstader ere begge Flyvehuller anbragte paa samme Side ligesom paa Wells' egne Stader; men i flere andre danske Bigaarde har man Flyvehullerne i hver sin Ende (Side) af Stadet uden at have mærket nogen Ulempe af den derved frembragte Træk.

Nr. 8. Side om Side med mine fire Trugstader har jeg et Wellsstade med to Folk; disse to Folk vedbleve i næsten tre Uger at færdes livligt paa Flyvebrættet og flyve ud, omtrent som et Trugstades Folk om Sommeren, efter at Trugstaderne vare gaaede i Vinterkvarter. Færdslen ud og ind var saa livlig, at jeg troede, det var Røveri, Stadet var udsat for, saa at jeg satte Hindring i Flyvehullerne og dræbte af de formentlige Røvere. Var dette Røveri eller var det fordi Wellsstaderne vare de stærkeste, at de saa sent gik til Ro? Ikke meget læser jeg med den Interesse, som jeg læser „Vitidende“ med; jeg benytter Lejligheden til at bringe Dem min Tak. (B.) — S.: Ganste den samme Erfaring have vi haft med Hensyn til vore Wellsstader, nemlig denne, at deres Bedoere ere gaaede senere i Vinterkvarter end de andre Bier. Årsagen har hos os vist sig ikke at være Røveri, men en længere fortsat Uglægning og Yngeloplægning, der uden Tvivl hidrørte fra den stærkere Varme i den dobbelte Bilklynge i Wellsstadet.

Nr. 9. I det sidst forløbne År havde Biablerne her paa Egnen næsten slet intet Udbytte af deres Bier. Årsagen dertil var vel baade det uheldige Vejr og Egnens uheldige Trækforhold. Kunde det ikke lade sig gøre, at DBF. søgte at forbedre saadanne Egnes Trækforhold ved at sælge til en meget billig Pris Frø af Raps osv.? (A. C.) — S.: Vi tvivle i høj Grad om, at man vilde opnaa den tilsigtede Hensigt ved det angivne Middel, der vistnok vilde medføre en ret anselig Udgift. Efter vore Erfaringer spiller nemlig Frøets Pris ikke saa stor en Rolle hos vore Landmænd, at man ved Tilbud om billigere Frø kunde bevæge dem til i større Maalestok at vælge til Udsæd saadanne Frøsorter, som de ellers ikke agtede at benytte. Dertil kommer den meget store Ulempe, at de fleste Landmænd, som vilde benytte DBF.'s billige Frø, netop uden Tvivl vilde blive saadanne, som ellers alligevel vilde have faaet de samme Frøsorter. Vi se imidlertid ikke saa mistrøstigt paa disse Forhold. I de 24 År, i hvilke vi have drevet Biavl, have vi kun kendt 2 andre År, i hvilke Udbyttet har været omtrent ligesaa ringe som i 1895, men derimod 6 særdeles gode Honningaar og Resten Middelaar.

Fra Kredse.

Aarhus og Omegns BF. holdt sin aarlige Generalforsamling paa Hotel „Dagmar“ Lørdag d. 14. December, som overværedes af en Snees Medlemmer. Regnskabet oplæstes og viste et Overskud af 21 Kr. 80 Ore. Derefter drøftedes forskellige Emner og gaves forskellige Oplysninger, bl. A. foreslog Bestyrelsen til den kommende Sommer at holde oftere Møder her i Aarhus, idet Bestyrelsen nu raader over en større Bigaard i Aarhus umiddelbare Nærhed, hvor der da kan gives praktisk Vejledning og hvor der vil forefindes Wells- og Høstader. Der vil muligvis ogsaa blive afholdt nogle Møder i forskellige Landsbyer; men disse Møder ere som oftest meget tarvelig besøgt, derfor har man tænkt sig at gøre en Forandring i den Retning. Det blev ogsaa foreslaaet at lade trykke nogle Lister til at sende ud til Baategning af frivillige Bidrag til Aarhus BF.

Sekretæren gjorde et mislykket Forsøg paa at blive fritaget som saadan, hvilket ingen vilde tro. Dette til Efterretning for Medlemmer, som altsaa i Fremtiden som hidtil kan gøre Bestilling paa Tidsskriftet samt Kunsttabler og andet vedrørende Foreningen hos Stomager Christensen, Sølvstgade 16. Paa Bestyrelsens Vegne Christensen.

Hindborg Her. BF. Nr. 4 y. Denne Kreds dannedes i Sluningen af 1895. Den omfatter Byerne Dølby, Hem, Hindborg og Vinde. Til Bestyrelse valgtes Snekter J. Chr. Madsen, Dølby (Formand); B. Chr. Josephsen, Hem, og Murer P. Chr. Frederiksen, Vinde; alle pr. Skibe.

V. Skerninge og Omegns BF. Fra 1. April 1896 afgaar undertegnede C. E. Hansen fra Formandspladsen, og Ungt Karl A. Nielsen, Ollerup pr. B. Serninge, bliver da Formand. I det jeg ønsker Kredsen Held til Udvikling i Fremtiden, takker jeg de før- og nuværende Medlemmer for det venlige Samarbejde, der siden 1887 har været øvet for Bisagens Fremme her; andre Arbejder kræve min Tid, saa jeg ikke med fornøden Flid kan varetage den Virksomhed, der kræves af en Formand, og jeg er derfor glad ved at kunne overgive Sagens Fremme i yngre, kraftige Hænder; den fortjener, at der vises den langt mere Interesse, end jeg har formaaet at vække for den.

Øsøndermark Skole, d. 30. Decbr. 1895.
C. E. Hansen.

Elbo m. fl. Herreders BF. Beretning om Foreningens Medlemmer, Tidsskrift, og Stabeantal 1. Januar 1896, sammenlignet med 1. Januar 1895.

Nr.	Kredsens Navn.	Ant. Medl.	Tidsskrift.	Trugtabet.	Høstader.	Staber.	Talt.
1	Fredericia	42	23	70	„	8	78
2	Bredstrup-Kongsted	4	2	11	1	3	15
3	Bjedsted	5	1	9	5	1	13
4	Sdr. Vilstrup	9	1	22	„	2	24
5	Taulov	16	7	38	„	2	40
6	Borup	18	4	46	3	5	54
7	Skærup	10	1	29	„	3	32
8	Gauerslund	10	5	31	„	3	34
9	Smedstrup	6	3	31	1	2	34
10	Gaarslev	5	3	21	„	„	21
11	Veslevraa Gaarstrup	11	4	45	„	4	47
12	Tjuffjær	4	„	12	„	1	13
13	Vejlby	8	4	29	„	6	35
14	Veje Sdr. Mark	2	„	5	„	„	5
15	Grise	7	„	20	„	2	22
16	Herlev	15	7	36	3	10	49
1. Januar 1896		172	65	455	13	52	520
1. Januar 1895		167	55	486	10	70	566
1. Jan. 1896 Fremg. af		5	10	„	3	„	„
do. do. Tab af		„	„	31	„	18	46

Året 1895 maa vi betragte som et godt Honningaar for vor Egn, da vi har høstet omkring ved 50 K pr. Stude. For Fredericia-Kredsen er høstet omkring ved 1700 K Honning. Kredsforstanderne i de mange smaa Kredse bedes om at arbejde for at faa Medlemsantallet forøget nu i Foraaret.

Ville Velling, d. 23. Januar.

Niels Ladegaard.

Vester Torslev og Omegns BF. afholdt d. 15. Decbr. 1895 sin aarlige Generalforsamling. Regnskabet for 1895 godkendtes. Derefter foretoges Valg af 2 Bestyrelsesmedlemmer, som efter Tur afgik. Til Formand valgtes Skræder Byrial Nielsen, Getrup, Hobro (genvalgt); til Næstformand Snekter Laurz Nielsen, Getrup (genvalgt); til Revisorer genvalgtes Lærer Mogensen og Boelmand A. Madsen af Fjeldsted; til Sogneformænd valgtes for Kvotrup og Svensstrup Sogn Jens Lav, Strødstrup, og for Mariager Træhandler S. Sørensen, Mariager. De øvrige genvalgtes.

I Kredsen har der i Sommerens Løb været afholdt 5 Møder paa forskellige Steder. 2 Møder holdtes af Viadslærer Grønning og 3 Møder af Kredsens Viadslærere. Byrial Nielsen.

Frederiksborg Amts nordlige Del BF. afholdt Lørdag d. 28. Decbr. f. A. sin ordinære Generalforsamling i Overværelse af en Del Medlemmer.

Formanden, Skovfoged Chr. Jensen,

Næserbo, gav forskellige Ophængninger angaaende Regnskabet. Foreningen tæller i Øjeblikket 262 Medlemmer og har haft en Tilgang i Aarets Løb af 7 Medlemmer. Regnskabet balancerer med en Indtægt og Udgift af 244 Kr. 30 Ore. Kassebeholdningen er 463 Kr. 65 Ore. Til trængende Biavlere er uddelt et Beløb af 100 Kr. I Juni Maaned lod Foreningen udgaa fri Vandrelærer i Biavl til de af Medlemmerne, som ønskede det, ligesom der samtidig blev holdt en Del Biavlermøder rundt omkring i Kredse med fri Udgang for Alle. Ved et af disse Møder, som blev afholdt i Store Lyngby Kro, oprettedes en ny Biavlskreds for St. Lyngby og Omegn (17. Kreds), hvor der straks indmeldte sig en Del Medlemmer. Til midlertidig Formand for den ny Kreds valgtes Skovfoged H. Madsen, Lyngby Skov.

Derefter foretoges Valg til Bestyrelse ifødt for de efter Tur fratvædende.

1. Kreds, Græsted, Uhrmager J. Olsen, Græsted, genvalgt. 3. Kreds, Vejby, Smeder Svend Larsen, Vejby, genvalgt. 4. Kreds, Stofferup, Parcelлист Niels Pedersen, Stofferup, genvalgt. 5. Kreds, Smidstrup. I Stedet for Parcelлист N. Petersen valgtes Lømrer P. Olsen, Smidstrup. 6. Kreds, Helsing, Uhrmager E. Albek, Helsing, genvalgt. 8. Kreds, Højbjerg, i Stedet for Skræder P. Olsen, Højbjerg, valgtes Gaardejer Chr. Nielsen, Højbjerg. 10. Kreds, Huseby og Almisø, Grd. M. Petersen, Huseby, genvalgt. 11. Kreds, Mynge, Lømrer Jørg. Jørgensen, Mynge, genvalgt. 16. Kreds, Thorup, ifødt for Grd. Jens Jørgensen, Thorupmagle, valgtes Grd. Jens Olsen, Svertilstrup. 17. Kreds, Lyngby og Omegn, Skovfoged H. Madsen, Lyngby Skov. Til Herredsforsand genvalgtes Grd. Chr. Hansen, Søborg; til Næstformand genvalgtes Gartner Chr. Nielsen, Højbjerg, og til Revisorer genvalgtes Pastor Thomsen, Blidstrup, og Afreetsmand H. Larsen, Udsholt.

Derefter drøftedes Virksomhedsplanen for 1896. Det overlodes Bestyrelsen at træffe Bestemmelse om, hvorvidt det kommende Aar egnede sig til at afholde Biavlsudstilling, hvilken i saa Fald skal afholdes i Frederiksværk. Endvidere vedtoges det at bevilge 100 Kr. til trængende Biavlere til Hjælp til Fremme af deres Bedrift; dog bortfalder denne Bevilling, dersom en Udstilling bliver afholdt, og bliver Beløbene i hvert Fald ikke udbetalte, før vedkommende Biavlere have anskaffet de Redstaber, hvortil Beløbene ere anviste. Nogen Vandrelærer vedtoges det ikke at udsende. Derimod bibeholdes de 3 sædvanlige Møder

med Foredrag om Biavl i Græsted, Helsing og Frederiksværk. Formanden be- myndigedes til at træffe Bestemmelse med Hensyn til Valg af Foredragsholdere.

Sluttelig vedtoges det, at Foreningen kan yde saabanne Medlemmer af Biavlerforeningen et Gratiale, som ved deres Virksomhed i Biavlsundervisning blandt Medlemmerne i deres Kreds maatte gøre sig fortjent hertil og af Størstedelen af Kredsenes Medlemmer blive anbefalede hertil.

E. Jensen.

Maribo Amts BF. afholdt sin aarlige Generalforsamling paa „Harmonien“ i Rastkov Lørdag d. 4. Januar 1896.

Følgende Sager bleve forhandlede: 1. Regnskabet for 1895 fremlagdes og godkendtes. Det udviste en Indtægt af 185 Kr. 90 Ore og en Udgift af 162 Kr. 37 Ore, altsaa et Overskud af 23 Kr. 53 Ø. Aaret begyndte med et Overskud af 65 Ø. Foreningen har ladet afholde 13 praktiske Møder med Foredrag om Biavl, samt foretaget et Fællesindkøb af Stader og Redstaber til Foreningens Medlemmer. Endvidere har Foreningen til Kredse udbetalt 35 Kr. 31 Ore til Holdere af Tidsskriftet, men den Udgiftspost vedtog Generalforsamlingen skulde inddrages i Foreningens Kasse, for efter Bestyrelsens Beslutning at anvendes til andre Formaal i Foreningens Interesse; Tidsskriftet, som bestilles hos Kredsformanden, koster 1 Kr. 50 Ore for 1896. 2. De afgaaede Bestyrelsesmedlemmer genvalgtes. Til Delegeret valgtes 1) Jensen, 2) Hansen, 3) Hoffmann. 3. Lærer Bojesen genvalgtes til Revisor. 4. Det vedtoges, at Foreningen skulde repræsenteres ved saamange Delegerede, som den har Ret til, ved Centralmødet i København 1896, og at hde hver Delegeret 10 Kr. til Rejseudgifter. 5. Sidste Afslutning paa den Møller'ske Sag med Foreningen. Møllers injurerende Brev til Lærer Jensen, Vejringe, af 5. Januar 1895, samt Udskrift af Forligsprotokollen for Rødbjby Forligskreds, Sagen Nr. 30, som behandlede d. 26. Marts 1895, oplæstes for Generalforsamlingen. 6. Det vedtoges i Virksomhedsplanen for 1896 at uddele „Bien“ gratis til ubemidlede Medlemmer, samt at foretage Fællesindkøb af Stader og Redstaber til Foreningens Medlemmer. 7. Foredrag afholdtes af Aug. Petersen, Bregninge, hvorefter Mødet hævedes.

Samme Dag og Sted afholdtes Bestyrelsesmøde med Valg af Formand i Stedet for D. Hansen, og Næstformand i Stedet for H. C. Rasmussen. Genvalg fandt Sted for dem begge. Da intet videre var at forhandle, sluttedes Mødet. O. H.

Krsen og Haderup Sogus BF. holdt Generalforsamling d. 19. Januar, ved hvilken Mejeribestyrer Anton Hoaning valgtes til Formand.

Ramsø-Lune Herreders BF. afholdt Lørdag d. 28. Decbr. sin aarlige Generalforsamling i Kildebrønde Kro. Regnskabet for 1895 fremlagdes og udviste en Udgift af 39 Kr. 74 Ore. Foreningen ejede ved Regnskabsaarets Slutning 74 Kr. 44 Ore, hvoraf 50 Kr. i Sparcassen. Regnskabet godkendtes. Foreningen tæller 34 Medlemmer. Til Formand genvalgtes Smedter J. Jensen, Ramsmagle, Wiby, og til Sogneformænd Jens Kristensen, Lune, og Gustav Hansen, Kildebrønde. Det bestemtes i Sommerens Løb at afholde 2 Møder, deraf 1 i Kildebrønde; hvor det andet Møde skal holdes, vil senere blive bestemt. Hvis passende Betingelser kan opnaas, vil Foreningen deltage i en Udstilling i Roskilde.

Medlemsbidraget har hidtil været 1 Kr. pr. Aar til Foreningen og intet Medlemsblad; men det vedtoges at arbejde hen til, at alle Medlemmerne betalte 2 Kr. om Aaret og fik Medlemsbladet „T. f. B.“

N. S. Kristensen, Himmelø, talte om Biboligernes Indflydelse paa Honningudbyttet og paa Honningens Kvalitet, samt Voksens Behandling.

Nordsalling's BF. afholdt d. 19. Januar sin aarlige Generalforsamling, hvor der valgtes 2 ny Bestyrelsesmedlemmer, nemlig Kristen Skov, Harre, og Jens Kr. Stovby, Aasted, saa Bestyrelsen nu bestaar af ovennævnte samt Søren Nielsen, Aasted, Anders Knudsen, Durup, og Frederik Kristensen, Brynnerup. Bestyrelsen valgte Jens Kr. Stovby som Formand istedetfor Søren Nielsen, som nægtebe at modtage Genvalg. Andreas Knudsen, Durup, valgtes til at besørge Bestillingerne af Kunsttabler.

Jens Kr. Stovby.

Ekko fra Staderne.

Biborg, d. 30. Decbr.

Med Hensyn til Udbyttet af Biavlten her i Biborg-Egnen iaar, saa har det ikke været stort, der kan vist næppe paaregnes 25 K pr. Stade. Jeg har 8 Familier, hvoraf 2 i Kuber, der ikke har givet Sværme og heller intet Overflud; af de 6 andre Familier, som ere i gode og tidspvarende Bihuse med dobbelt Bund og 10×12 Rammer, har jeg kun haft et Udbytte af 50 K Honning. Munksgaar d.

Nørremølle, d. 9. Januar.

For Morsøkredsen kan Biavltsudbyttet kaldes for under et Middelaar for 1895, dog ikke saa daarligt som efter Meddelelser fra mange andre Kredse. Foreningen har i det forløbne Aar haft god Fremgang, og talte ved Aarets Slutning 114 Medlemmer med 81 Holdere af „Vitidende“. Ved Efteraarstilspnet af Biavltslærerne foretoges tillige Optælling af Bisolk, der gav til Resultat: 480 Kassestader og 68 Kube-stader, alle saagodt som godt passede. Da der her paa Den er et betydeligt større Antal Biholdere, der endnu ikke ere i Foreningen, haabe vi stadig paa Fremgang. Glædeligt Nytaar, og godt Aar for Biavltsagen ønskes. B. Thorsen.

Nsberg, Saarup, d. 10. Januar.

Mine Bier holdt idag Rensningsudflugt, begunstiget af meget smukt, klart og stille Vejr, og uagtet Jorden var haardfrosen og en Dam c. 30 Alen Syd for Staderne var belagt med Is, gif der dog ingen Bier tabt af Betydning. 12 Stader spillede for, og jeg glædede mig allerede til en fuldstændig Rensning, da der i Løbet af kort Tid traf en stærk Taage op fra Vest, som endte det Hele temmelig tidlig, men jeg haaber dette Vejr holder sig endnu nogle Dage, saa at Rensningen kan blive fuldstændig. Saa tænker jeg nok mine smaa Venner ville holde sig rolige, om ogsaa vi saa en haard Bagvinter, ligesom ifjor, til hen i Slutningen af Marts Moaned; saa staar Solen højere og varmer bedre, og til den Tid skal jeg nok stygge og hygge for dem, saa godt jeg kan.

Anders Christensen.

Et og Andet.

Honning-Indførsel i England, Skotland og Irland havde følgende Værdi: 1892 c. 1,100,000 Kr.; 1893 c. 424,000 Kr.; 1894 c. 603,000 Kr.; 1895 c. 743,000 Kr. Størsteparten af denne Indførsel kom fra Amerika.

Gaonlige Vink.

Vejret (25. Januar). Det milde Vejr i December blev i Aarets sidste Dage afløst af Frost, der holdt sig i den første Uge af det ny Aar, en enkelt Nat med 7° R. Kulde. Varmen steg dog snart igen, og senere have vi haft mild Vinter med 1-4° Kulde om Natterne, 0-2° Varme om Dagen. Kun i ganske kort Tid har Jorden været fuedækket. Alligevel have Bierne næppe noget Sted

her i Landet i den forløbne Maaned holdt en ordentlig Kensesudsflugt, i de fleste Bigaarde have de slet ikke været ude i den Tid, fordi Varme-graden har været for ringe dertil. Naar Bierne sidde i et godt pakket Stade med rigeligt Forraad og tilstrækkelig Tilgang af frisk Luft gennem Stadets Indgang, have de vistnok heller ikke endnu favnet en saadan Udsflugt. Udsfyllige smaa For-aarsbebudere, Vintergæk, Dorthællie, Zulerose, begynde at titte frem i Haverne; men derfor ere vi jo endnu ikke sikre mod en Eftervinter, der kan blive haard nok for vore smaa Venner.

Kensesudsflugt. Da Forben nu er fri for Snebækket, vilde det være særdeles onfseligt, om Bierne kunde holde en god Kensesudsflugt; thi derved vilde de langt bedre være i Stand til at taale den Vinter, som endnu fremdeles maa ventes. Vi advare dog imod kunstig at fremfalde en saadan Udsflugt, f. Eks. ved at aande ind gennem Indgangen eller ved at banke paa Flyvebrættet. Den eneste Maade, hvorpaa vi tilraade at fremlotte Bierne til en saadan Udsflugt, er ved at borttage Skyggebrædderne fra Indgangene og rense de sidstnævnte for Smuld og døde Bier ved Hjælp af en blød Binde, uden nogen som helst Ild. Hvis Forben er dækket af et Sneag, bør man paa ingen Maade fremskynde en saadan Udsflugt, men derimod søge at hindre den ved Skyggebrædder foran Indgangen (se S. 30). Ved meget stærkt Solstni i stille Vejr kan det dog ske, at Solstrålerne finde Vej ind i et Stade og lokke Bierne ud. Komme de frem i Mængde og begynde at summe i Luften, da lokkes derved ogsaa de andre Familier i Bigaarden frem. Ster dette, da bør man snarest muligt strø Iste foran Staderne, for at Bierne kunne rense sig paa Aften uden at stivne af Kulde. At hindre en saadan Udsflugt paa Sneen ved at lukke Stadet vil næsten altid være den visse Død for Bisamilien. Saa maa dog hellere, naar galt skal være, nogle Hundrede Bier gaa tilgrunde; thi deraf bør en kraftig Bisamilie ikke.

Fodring saa vel med Kandisfage som med Vand bør paa denne Tid ikke foretages uden Nødvendighed. Herom have vi udførligt udtalt os paa Side 29, hvortil vi henviser.

Vi henlede Opmærksomheden paa, at vi have forøget den Vandmængde, vi anvende i Kandisfagen, idet vi nu bruge 1 Pægl (1/4 Liter) til hver 2 B Sukker, da det har vist sig, at Bierne meget lettere kunne hente dette Foder, end naar vi kun bruge 1 Pægl til 3 B Sukker. Endvidere tilraade vi at erstatte 1/3 af Suktermængden med en tilsvarende Mængde Honning, da denne gør Kagen blødere.

Sne. Hvis Sneen lægger sig i et tykt Lag omkring og over Staderne, bør man ikke straks tage den bort, da den i stærk Kulde yder Bierne en fortrinlig Beskyttelse uden at hindre Luftens Tilgang. Bliver Vejret derimod mildt efter Snefaldet, da vil Sneen falde alt for tæt sammen omkring Staderne. Dette har to Ulemper, nemlig dels at Bierne saa det saa varmt, at de altsor tidlig begynde at ansætte Yngel, dels at Luften igennem den tæt sammenpakkede Sne ikke faar tilstrækkelig Udgang til Indgangen. I dette Tilfælde bør derfor Sneen fjernes i det mindste foran Indgangen, og hvis Snelaget holder sig i meget lang Tid, bør det tillige fjernes omkring Staderne.

No. Følgelig gælder det fremdeles hele Vinteren igennem saa vidt muligt at holde alle Forstyrrelser borte fra Bierne.

Brevkasse.

Solbæk Amts BF. Bliver jeg Medlem baade af Amtsföreningen og af DBF. ved at tilsende Dem 2 Kr. for Bladet? (S. N.) — S.: Ja, fordi det netop træffer sig saaledes, at Redaktøren tillige er Kredsformand for den Amtsförening; men dette gælder naturligvis ikke for andre Kredse her i Landet.

Udstillingen i Malmo. Faar DBF. noget at bestille med Industri-Udstillingen i Malmo i Juni-Juli d. N.? (T.) — S.: Hidtil have vore svenske Brødre ikke henvendt sig til Bestyrelsen derom, formentlig fordi Sverige ikke har en saadan Biavlerforening for hele Landet som Danmark.

Diplomer. Bliver der anskaffet ny Diplomer til Kreds-Udstillingerne i 1896? (N. J.) — S.: Nej, men til den Slags Udstillinger leveres nu Hovedforeningens farvetrykte Diplomer for 20 Ø. pr. Stk.

Indsendte Artikler. Paa dertil givne Foranledning gøres opmærksom paa, at Redaktionen kun honorerer originale Artikler, da det forudsættes, at den selv bedst kan bedømme, hvilke udenlandske Artikler, den anser værdifulde nok til Overjættelse. Derfor benævnes Honoraret jo ogsaa „Forfatter-Honorar“, ikke „Overjætter-Honorar“.

Fig. 5 i Nr. 1 af nærværende Mængde var noget uheldig. Mærken hertil ligger ikke hos Bogtrykkeren, men hos Redaktøren, der kun havde denne slette Figur til Raadighed. Da Figuren dog var tilstrækkelig tydelig med Hensyn til de Forhold, der skulde beskrives, og da Fremstæffelsen af en bedre Etiché vilde forvolde en betydelig Udgift, tillod Redaktionen sig at benytte denne lidet „pyntelige“ Figur.

Udstillingen i Solstebro. Planen for denne Udstilling, der agtes afholdt 10.—12. Juli d. N., har ikke kunnet optages i dette Nr., fordi den endnu ikke er modtaget; men vi kunne meddele, at den i alt Væsentligt ligner den for Udstillingen i Vejle 1895, dog med den Endring, at Anmeldelsesfristen for Biavls-Udstillingen er fastsat til d. 15. Juni.

Rettelser til Kr. Pedersens Prisliste, der fulgte med Nr. 1.

Nr. 21	2,06,	læs 2,60.
Nr. 35	22,00,	— 25,00.
Nr. 57	—	—
Nr. 66	1,35,	— 1,25.
Nr. 73	4 Ø.	— 4 1/4 Ø.
Nr. 74	4 Ø.	— 4 1/4 Ø.
Nr. 89	200	— 100 Par.
Godte,		— Galv.
Nr. 90	Sul,	— Hæl.

Kundgørelser.

100 B Honning er til Salg a 50 Ø. pr. B. Naar 50 B tages, forsendes det fragtfrit.

J. P. Jensen, Arøngaard, Ansager pr. Varde.

Ersløvs Handel med Biavlsredskaber.

— Da jeg i Narets travleste Tid ikke kan overkomme at udføre alle de Ordre, som indgaa til mig, har jeg overdraget denne Handel til Hr. Alex. Rasmussen, Kalundborg, idet jeg dog ligesom hidtil selv indforstøver og prøver de ny Redskaber. Alle Ordre, som frentidig indgaa til mig angaaende saadanne Redskaber, ville derfor blive udførte enten af Hr. Rasmussen eller af mig. Ersløv, Kalundborg.

Biavlerrekvisitter

fra

Alex Rasmussen,

Kallundborg.

Røglæser, tysk	1,35
Løse Spidser dertil	0,10
Røgpuster (nyeste Model)	2,00
Fodrere, tyske	0,60
Dronningbure	0,35
Dronninggitre af Pap, □ ' 1	0,90
Do. af Zink, sløbne, □ ' 1	0,75
Spartel, afr. Ender	0,90
Tavlespore, Messing	0,45
Houninghane, Tin	1,10
Dronningcelleskyttere	0,10

Alex. Rasmussen.

50 R hvid og 80 R mørk ren **Honning** a 40 og 50 Dre pr. R faas i 10 R's Bægt hos

Alfred Nielsen,

Nygaard, Setsmark pr. Nabybro.

Bukk

Chr. Riegels, Viborg,

Bivokstavlefabrik.

Paa Grund af min stadig stigende Omsætning er Fabrikken flyttet til ny store Fabrikslokaler. Tillige har jeg iaar købt en ny stor Tavlemølle med ekstra dybe Geller og i det Hele det mest fuldkomne paa Tavlemølleindustriomraadet. 16.000 R Voks af enestaaende fortrinlig Kvalitet haves paa Lager, saa Tavlerne bliver smukkere og bedre end nogenstude for. For Vægheden garanteres. Forlang min Priskurant. Jeg er altid leveringsdygtig. Køb hos

Chr. Riegels.

Voks

købes og sælges hos **Chr. Riegels** i Viborg.

Caffel-Mad.

Min bekendte prima Mad anbefales d'Er. Handlende til billigste og gros Pris.

S. N. Færølev, Aalborg.

Et Parti **reut gult Voks** (jydsk) er billig til Salg. Billedet mfrt. „prima“ bedes indlagt paa Bladets Kontor.

Kunsttavleformer af Kobber til 10 × 12" Rammer eller Lavnormal c 22 Kr., til 1" Ram. c 26 Kr. kunne bestilles inden 10. Febr. hos

Erlev.

C. 200 R lysegul **Honning** er til Salg a 50 D. pr. R samlet Bægt, mindre Partier 55 Dre R.

N. P. Hansen, Bredmerhave pr. Korinth.

Voks modtages til Forarbejdning til Kunsttavler. Kun ægte Bivokstavler sendes. I 1693 er mine Kunsttavler tilkendt

9 Præmier.

Ægte Bivoks købes altid til højeste Pris. **N. S. Kristensen, Himmelvej, Roskilde.**

Biavlerrekvisitter.

Største Udvalg i Danmark. Forlang min Priskurant. **Chr. Riegels, Viborg.**

150 R lys afløstet **Honning** er til Salg a 60 Dre pr. R hos **S. P. Møgaard, Grumstrup** pr. Hovedgaard.

Prover sendes paa Forlangende.

Maanedssbladet „Bien“,

der hidtil kun har givet Vejledning i Biavl, er betydelig udvidet og giver nu efter mange Opfordringer ogsaa Vejledning i **Havbrug og Fjerkræavl** og sendes portofrit for 40 D. i Mæret

Honning-Etiketter,

eenfarvede og ottefarvede, matte og lakerede, overordentlig smukke, sendes mod Opkrævning fra

D. Carstens, Svendborg.

Honning-Saner af Tin kunne faas a 1,10 D. foruden Porto hos **Erlev.**

Prima lys **Honning** a 55 D. pr. R er til Salg hos **Jens Hansen, Glæsborg** pr. Grenaa.

Garanteret ægte Bivokstavler

anbefales Biavlere, som sædvanlig til billigste Priser. **Ægte Bivoks** byttes og forarbejdes i Partier a 25 Dre, mindre Bægt a 30 Dre pr. R. Da Bivoks iaar er dyrt og knapt, bedes mine ærede Kunder at bestille tidt.

Antjar pr. Odde, i Januar 1896.

N. Jacobsen.

Et større Parti smukt hvid **Honning** er til Salg hos **Mads Hansen, Nyrup** Markt pr. Bærrit.

42 R smukt hvid **Honning** a 50 D. og 42 R lysegul **Honning** a 45 D. faas hos

Murermester **Christensen, Højbjerg, Naarup**

10 godt indvintrede Bistader

og 2 tomme ere til Salg med Vokstavler og alt Tilbehør for 220 Kr. Staderne ere forfærdigede af Kristijan Pedersen. Rammemaal 12 × 12".

S. Gregerjen,

Jortfpring pr. Herlov.

C. 100 R fin lys **Honning** er til Salg hos **S. S. Jagd, Skibby.**

50 R lys god **Honning** a 50 Dre pr. R faas hos **N. M. Thomsen, Dremandsgaard** pr. Bræsto.

Udmærkede Erlevstader,

fladt Zinktag, dobbelt Bund, alle Rammer krydsraadede, og Vinterpakning medfølger. Pris 12 Kr. pr. Enkeltstade. Bestillinger 18 Kr. leveres af

Chr. Steibach,

Grønholdt pr. Fredensborg.

Ægte Bivokstavler

til billigste Priser. Stort Oplag. Hurtig Ekspedition. Voks byttes.

N. Schmidt, Binkelvej 6, 3. Sal, København V.

Kautschuk-Stempler

til billigste Priser faas hos **N. Schmidt, Binkelvej 6, 3. Sal, København V.**

Ny udlynet Honning,

fin krydstalleret og af egen Avl, sælges atter iaar i større og mindre Parti for 50 Øre pr. K. Naar mindst 30 K tages, leveres Honningen fragtfri paa Modtagernes nærmeste Jernbanestation pr. Efterkrav.

Kr. R. Pedersen,

Kahlskminde pr. Trolbøhede St.

Tømrer Kristian Pedersen, Tvød ved Svendborg,

anbefaler sine nøjagtige, solide og billige Stader og Biavlredskaber, der siden 1869 have været anerkendte paa 40 Udstillinger (3 i Udlandet) illustreret Prislister paa Forlangende.

Billig Bi-Bog.

De 5 Aargange 1876—80 af Tidsskrift for Biavl faas a 50 Øre. Naar mindst 4 af disse Aargange tages samlede, faas de a 25 Øre. Aargangene 1881—85, 1888—1892 ere udsolgte.

Aargangen 1886 heftet og fornyet med Sageregister koster 60 Ø. Aarg. 1887 ligeledes 60 Ø. Aargangene 1893, 1894 og 1895 ligeledes a 1,50 Ø.

Naar Bestøbene indsendes til undertegnede, da tilsendes Aargangene frit. **Erstlev.**

Honning

som Hænings- og som Lægemiddel.

af Hans Erstlev.

Pris hæftet 20 Ø. Faas hos Forfatteren. Forhandlere Rabat.

Vejledning til Biavl

af V. E. V. Smith i Bjergsted pr. Syebølle faas i enhver Boglade a 50 Øre. Naar 54 Øre tilsendes Forfatteren, faas den portofrit tilsendt.

£. 200 K ny, udlynet **lys Honning** er til Salg a 50 Ø. pr. K hos **M. Dinesen,** Hølstруп pr. Herning.

Emblemer for DBF's Medlemmer kunne faas a 60 Ø. hos **Erstlev,** Kalundborg. Forjublede til Bestyrelsesmedlemmer, forjølvede til andre Medlemmer.

Honningen och dess Användning

af Hans Erstlev

öfersatt från Originalets 2 dra förökade upplaga Pris 50 Ø. faas hos Erstlev, Kalundborg, og hos H. Ekeroot, Malmö, mod Indsendelse af 52 Ø. i Frimærker.

Flyttet! Flyttet!

Herved underrettes Biavlere om, at Undertegnede (tidligere J. Andersen, Øl. Sole pr. Pedesteb) fra Dato er flyttet til Løsning Station, saa min fremtidige Adresse er: **J. Andersen,** Løsning St.

Forenings-Meddelelser.

Bejle Amt's BF. Tilbud paa Levering af Kunsttavler, eventuelt Stader og Galmåder til

Bejle Amt's BF. bedes indleveret til Undertegnede inden 10. Februar d. N. Af Kunsttavler maa medsendes en Prøve, og Leverandøren maa indstaa for, at Kunsttavlerne ere af rent uforfalsket Bivoks.

J. Holm, Jynd.

Bejle Søndermarks Stole pr. Bejle.

Bejle Amt's Landboforening har paa Andragendet fra Bejle Amt's BF. vedtaget at lade et Foredrag om Biavl afholde i Jelling d. 28. Febr., Efterm. Kl. 4 $\frac{1}{2}$. Biavlslærer Grønning er bestemt til at afholde Foredraget. Bivener bedes give talrigt Møde.

Voksstavefabrikanter, som ville paatage sig i Maj, Juni og Juli Maanedene at levere faamange Tavler af rent, uforfalsket Bivoks, som vil blive forlangt til Nordthys BF's Forbrug i Sommeren 1896 — dog ikke under 500 K — bedes indgive Tilbud til undertegnede Formand senest d. 10. Februar.

Bang Stole pr. Thisted, d. 6. Januar 1896.

M. L. Poulsen,
Lærer.

Nalborg Amt's BF. Lovene ere nu færdige og kunne faas hos Amtets Kredsformænd samt hos undertegnede

J. C. Bech, Nalborg, Beder Bartersgade 32.

Charlottenlund BF. For at fremme Biavlssagen og saa dannet en Kreds til fælles Nytte, indbydes herved Biavlere i Omegnen og Alle, der have Interesse for Biavlssagen, til et Møde hos mig Søndagen d. 9. Febr. Kl. 2.

Demant, Dalumhus, Baggesvej, Charlottenlund.

Svendborg Amt's BF. holder sit aarlige Delegeretmøde d. 9. Februar i Svendborg hos Gaestgiver Petersen, Torvet, Kl. 10. Forhandlingen er om: Udstilling i Ringe ved Dyrstuet, Udstilling i Odense i September sælles med de syvte Forretninger.

Bihuse til nedsat Pris m. m.

Kr. Pedersen.

Indhold af dette Numer.

Narhø BF., af P. Christensen	59
Beretning for 1895, af G. Wells	43
Bier og Blomster X	33
Bipest, af Johan Forsell	47
Centralmødet V	50
Elko, af Munksgaard, P. Thorsen, M. Christensen	61
Elbo m. fl. Her. BF., af H. Ladegaard	59
Emballage, af Ch. Dadant	44
Flyvebrøtskappen, af M. P. Lidsjen	54
Forjogs-Stationer	34
Forjogs-Stationer, af C. J. Grønning	36
Frederiksborg Amt's nordl. BF., af C. Jensen	59
Fremtidstidtet, af Kr. Pedersen	55
Gavnlig Vint	61
Hindborg Her. BF.	59
Honning-Indførsel i England	61
Honning Undersøgelse, af B. Stein	45
Kredsformænd i DBF., af N. S. Kristensen	53
Maribo Amt's BF., af O. H.	60
Nordfallings BF., af J. Kr. Stovby	61
Neser og Haderup BF.	61
Smittede Tavler	58
Til Begynderen, af C. J. Grønning	46
Udstillingen i Leipzig, af M. J. Lindelof	56
Voks-Rensning, af G. B. Rasmussen	38
B. Stenninge BF., af C. E. Hansen	59
B. Torslev BF. af Byrial Nielsen	59
Wellsmetoden, Forjog med, af Aug. Petersen	36
Wellsstadets Flyvehuller, af N. F.	39

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaar den 1. i de 6 Vintermaaned, den 1. og 15. i de 6 Sommermaaned. I hvert Aarhundrede optages for 20 Ere pr. Petit-Linie 1ste Gang, 10 Ere 2den og 3die Gang og 8 Ere fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage før de ønsked indrykkelde.

Bier og Blomster XI.

Insekternes Betydning med Hensyn til Udviklingen af en Mængde Frø og Frugter er uden Tvivl langt større, end Folk i Almindelighed antage, og da Honningbien i Tilpasning til denne befrugtende Virksomhed staar øverst blandt alle Insekter, faar Biavlen herved en meget stor økonomisk Betydning. At vurdere denne er vel umuligt; men der er dog al Grund til at antage, at Værdien af denne indirekte Nytte af Biavlen langt overstiger dennes direkte Udbytte, og dette er dog her i Landet

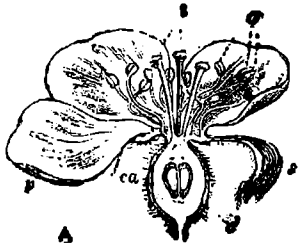

Fig. 14. Et Gledblomst.

aarlig c. 1½ Millioner Kroner og kan uden Tvivl blive betydelig større.

Som særlig fremtrædende Eksempler paa Biernes befrugtende Virksomhed skulle vi omtale vore 2 vigtigste Frugttræer, nemlig Æble- og Bævertræ:

Æbletræet (*Pyrus Malus L.*) har proterogyniske Blomster (se Fig. 14) ligesom Brunrod; men Blomsten er dog bygget ganske anderledes end hos sidstnævnte. Æbleblomsten er "oversædlig", d. e. Frugt-

bunden (ca) omslutter de 5 Frugtknuder, af hvilke man i Figuren kun ser de 2 gennemskaarne. Blomsten bestaar iøvrigt af 5 Bægerblade (s'), 5 store Kronblade (p); af disse ses i Figuren kun de 3, c. 25 Støvdragere (a) og 5 Grifler (s), af hvilke kun de 3 ses i Figuren. Naar Blomsten aabner sig, ere de 5 Kr modne eller blive det i Løbet af faa Timer, medens Støvknapperne endnu ere fuldstændig lukkede. Tillige rage Arrene frem over de til

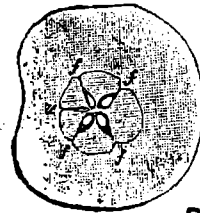

Fig. 15. Et Gled.

Siderne udbredte Støvdragere. Blomstens Nektar er let tilgængelig, idet den findes udbredt i Blomstens Bund ved Grunden af Griflerne.

Efter 1—3

Dages Forløb aabne Støvknapperne sig, og af dem uddrækker en stor Mængde Pollenkorn. Det er altsaa aabenbart, at en Honningbi, der søger Nektar i en ældre Blomst, tillige finder en Mængde Pollen, som overpudrer hele dens Krop, idet den stræber at samle faa meget som muligt deraf i sine Kurve. Naar denge overpudrede Bi derefter besøger en yngre Blomst, hvis 5 friske Kr tilbyde den en bekvem Hvileplads, medens den opflikker Nektar fra Blomstens

Bund, da hænder det meget let, at den ved at dreje sig om paa Hvilepladsen bringer de paa Bughaarene hængende Pollenkorn i Berøring med alle de 5 Ar eller dog med de fleste af dem. Derfor indtræder ved gunstigt Vejr i Blomstringstiden næsten altid hos disse Blomster Fremmedbestøvning ved Insekternes Hjælp. Man maa dog lægge Mærke til, at en Vbleblomsts Befrugtning, hvis Frugten skal blive fuldkomment udviklet, kræver 5 selvstændige Bestøvninger. Man træffer jo meget ofte skæve Vbler. Hvis man overfører et saadant med et vandret Snit tværs igennem Kærnehuset (Frugtknuderne), vil man altid finde, at mindst 1 af Frugtknuderne (se Fig. 15 u) er langt svagere udviklet end de andre (f). Aarsagen hertil er denne, at det til den svagt udviklede Frugtknude (u) hørende Ar slet ikke er blevet bestøvet, medens de andre Frugtknuder's Ar derimod have modtaget Pollen. „Sa, hvem bryder sig vel om Vblernes Kærnehuse“, vil man maaste bemærke, „de maa helst være saa smaa som muligt“. Dette kan jo være sandt nok; men Udviklingen af Vblets Rød (Frugtbunden ca) afhænger netop af Frugtknudernes Udvikling; derfor bliver et saadant ufuldkomment Vble „støvt“, men ikke nok hermed: Hvis intet af de 5 Ar bliver bestøvet, opnaar Vblet slet ikke Modenhed, og jo færre af Arrene der blive bestøvede, des svagere udviklet bliver Vblet. Prøv en Gang til Efteraaret, naar Stormen har ruffet i Vbletræerne, inden Frugten er nedplukket, at samle alle de nedfaldne Vbler. Stær dem over som angivet i Fig. 15, og man skal saa at se, at mindst 9 af 10 af disse Vbler vise en saadan Befrugtningsfej, som er angivet ved u, i mindst 1 af de til hvert Vble hørende Frugtknuder. Man vil da maaste indrømme, at vore Bier kunne have Indflydelse paa vor Frugthøst; thi det er os dog ikke helt ligegyldigt, om vore Vbletræer frembringe sur (nedfalden) Svineføde eller velsmagende Menneskeføde, der plukkes af Træet.

Vi antage, at disse Afsløringer ville vække Forbavselse hos adskillige af vore Læsere; men de ville vel ogsaa vække — Indvendinger, f. Eks.: „Der er jo flere andre Insekter, der besøge Vbleblomsterne, end netop Bierne, og det har da ofte vist sig, at et Vbletræ har kunnet bære Frugt, om end Vejret har været uheldigt under Blomstringen“. Med Hensyn til den sidstnævnte Indvending skulle vi straks udtale, at de fleste Vbleblomster ere anbragte i straa eller udadvendt Stilling paa Grenene, hvorfor Selvbefrugtning paa ingen Maade er udelukket. Hvis Insektbesøget udebliver,

ville nogle af de 5 Ar, ja i flere Tilfælde endogfaa alle 5, blive bestøvede af Pollen fra de Støvknapper, der befandt sig ovenover Arrene i samme Blomst; thi vistnok modnes Arrene først; men ved forsinket Bestøvning ville disse ikke vise, for Støvknapperne i den samme Blomst ere modne. Det er dog klart nok, at dette ikke er nok for Frugtavleren. Han ønsker ikke at nøjes med forholdsviis faa fuldstændig udviklede Frugter, mange støvt udviklede (nedfaldne) og en hel Mængde gølge Blomster. Nej han ønsker faa vidt muligt alle Blomster udviklede til de fuldkomneste Frugter; men hertil udkræves en saa grundig Bestøvning af Blomsterne, at Selvbefrugtningen paa ingen Maade kan strække til. Vistnok besøges Vbleblomsterne foruden af Honningbier ogsaa af 4 forskellige Slags Humlebier og 2 andre Arter af vilde Bier. Alle disse 7 Slags Bier hente baade Pollen og Nektar fra Vbleblomsterne og udføre derved i Almindelighed disse's Befrugtning. Det er dog en Kendsgerning, at i mange Haver, der baade ligge fjernt fra Plantninger, hvor de vilde Bier have deres Tilhold, og langt borte fra Bistader, bliver Befrugtningen ofte meget ufuldkomment udført endogfaa med smukt Vejr i Blomstrings-tiden. Kommer nu hertil oven i Købet ustadigt, koldt eller regnsfuldt Vejr paa den Aarstid, saa forstaas det let, at Udbyttet af Vbletræerne kan blive kummerligt, om ogsaa alle andre Betingelser for en stor Frugthøst vare tilstede undtagen netop Insektbesøget. Men det eneste af disse blomsterbefrugtende Insekter, vi have under Kultur, er netop Honningbien. Det staar i vor Magt at udvide Biavlens saaledes, at Hundreder, ja Tusinder af disse vore flittige smaa Husdyr kunne besøge ethvert af vore større Frugtræer i det's Blomstrings-tid, saa snart kun Solen smiler til Jorden, og Blæsten ikke huserer altsom slem i vore Frugthaver. Alle Frugtrædyrkerne, hvis Tal jo stiger glædelig Aar for Aar, burde derfor se med venlige Øjne paa Biavlens, ja helst selv blive Biavlere; og dog er der sikkert endnu en Mængde Gartnere og Frugthaveejere, der hidtil ikke have stænket denne Sag en Tanke. Hvorfor skulde det mon ikke være muligt paa denne Maade at forsøge Udbyttet af vore Frugtræer, ligesom vi allerede ved mange andre Midler, Gødning, Bektæring m. m. i en lang Aar-række have arbejdet med Held for det Formaal?

Bæret træet (*Pyrus communis* L.) Denne Plantens Blomster ligne i alt Væsentligt de ovenfor beskrevne, kun ere Støvdragerne her længere end Griflerne. Naar

Blomsten aabner sig, ere Arrene modne, medens Støvtraadene ere krummede indad, hvorved de endnu umodne Støvknapper komme til at befinde sig under Arrene. Saa længe Blomsten er i denne Tilstand, indtræder let Fremmedbestøvning ved Insektbesøg. I Løbet af 1—2 Dage rette Støvdragerne sig op, saa at de modne Støvknapper rage op over Arrene, saaledes at det nedtryksende Pollen ofte kan bestøbe alle de 5 Arr eller dog de fleste af dem. Tilsyneladende kan altsaa Bæret træet noget bedre undvære Insektbesøget i sine Blomster end Vbletræet. Det er dog aldeles klart, at ogsaa for dette Frugttræ er et rigeligt Insektbesøg hærlig af Honningbier en umaadelig Fordel, fordi Bære-Blomsterne herved blive sikrede en langt fuldstændigere Befrugtning, end hvis de udelukkende ere henvisne til Selvbestøvning. Ganste det Samme, som ovenfor er omtalt med Hensyn til de ufuldstændig bestøvede Vble-blomsters Frugter, gælder nemlig ogsaa om de ufuldstændig bestøvede Bærebloomster og deres Frugter.

Plan

for den Biavlsubstilling, som agtes afholdt i Holstebro d. 10.—12. Juli 1896 i Forbindelse med det af Foreningen for jyste Landbosforeninger afholdte Dyrskue og en Udstilling af Fjerkræ.

Biavlen dannes Sektion III, og Udvalget for denne bestaar af Kantor Erzslev, Kalundborg (Ordsfører) og Fotograf Vorbeck, Holstebro.

Præmierne i Kroner	højeste	laveste	ialt
44. Hold. Raastoffer af Biavl	10	5	85
45. — Fabrikater af Biavlsprodukter	10	5	85
46. — Hjælpemidler for Biavlen	10	5	80

Sum 250

Dommere for Biavlsubstillingen: Kantor Erzslev, Kalundborg; Trafikchef Møller, Aarhus, og Fotograf Vorbeck, Holstebro. (Det bemærkes dog, at Trafikchef Møller har nægtet at modtage dette Valg).

Ulmindelige Bestemmelser.

7. Ret til at udstille har ethvert Medlem af Fællesforeningen eller af en i samme værende Landbosforening, se ogsaa §§ 37, 44 og 48.

8. Anmeldelse af Dyr og Udstillingsgenstande sker paa trykte Skemaer, der fra Dato erholdes i Sekretariatet, Nørrealle 5, Aarhus, og maa være indleverede samme-

steds inden d. 10. Juni 1896. Til senere indkomne eller mangelfuldt udfyldte Anmeldelser tages intet Hensyn.

9. Enhver Udstiller har selv at opgive, til hvilken Afdeling, Klasse og Hold det anmeldte Dyr eller Genstand skal henføres.

10. Præmiebefileringen finder Sted Lørdag d. 11. Juli Kl. 2 Eftermiddag.

Fjerkræ, Biavl og de til disse 2 Afdelinger hørende Produkter skulle være paa Pladsen Lørdag d. 9. Juli, Middag Kl. 12.

Kæbstaberne, der høre til Hold 47, skulle være opstillede af Udstillerne paa den dertil anviste Plads inden Tirsdag d. 7. Juli, Middag Kl. 12. De øvrige Kæbstaber skulle være opstillede inden Fredag d. 10. Juli, Morgen Kl. 7.

Dyrene, Fjerkræ og Biavlsprodukter skulle være fjernede fra Udstillingspladsen inden Søndag d. 12. Juli Kl. 10 Aften.

Kæbstaber og Maskiner skulle være fjernede inden Tirsdag d. 14. Juli, Kl. 2 Eftermiddag.

11. Indtegningspenge betales tamtidig med Anmeldelsen og betales ikke tilbage, selv om det anmeldte ikke bliver fremstillet.

For Biavl, Kæbstaber og Maskiner betales for Gulv eller Vægflade under Tag 25 Ore pr. □ Fod, for ubedækket Plads 5 Ore pr. □ Fod.

12. Et Dyr eller Udstillingsgenstand kan — naar vedkommende Dommerudvalg derom er enigt — overføres til et andet Hold end det, hvori det er anmeldt.

13. I omstaaende Præmieliste er ved ethvert Hold angivet højeste og laveste Præmie samt Præmiernes samlede Beløb. Indenfor denne Ramme bestemmes Præmiernes Antal og Størrelse af Dommerne.

14. Hvert Dommerudvalg vælger sin Ordsfører, som vil have umiddelbart efter, at Vedømmelsen er sluttet, at indføre denne med Motiver i Dommerprotokollen, besørge det indførte underskrevet af hele Udvalget, aflevere Protokollen til Sekretæren og besørge Præmiefiltene paahængte. I Tilfælde af Stemmighed mellem Dommerne, gør Ordsførers Stemme Udslaget.

15. Ingen kan ætse Præmie i de Hold, hvori han selv er Dommer.

16. Alle Henvendelser i Anledning af Dyrskuet sker til Udstillingsens Sekretær, Dverretssagf. S. Høegh Guldborg, Aarhus.

17. Et Besøg paa Udstillingen betales med 1 Kr. hver af de 2 første Dage og 50 Ore sidste Dag (Søndag), dog for Kvinder og ukonfirmerede Børn henholdsvis 50 og 25 Ore. Partoutkort, lydende paa Ravn, der give Udgang alle 3 Udstillingsdage, betales med 2 Kr.

18. Udstilleren bærer selv Risiko for det Udstillede, saavel under Forsendelsen som under Udstillingen.

20. En Fotograf vil være til Stede til Udstillernes Afbenyttelse for en bestemt Pris.

Enhver 1. og 2. Præmietager vil have inden 1 Maaned efter Skuet at afgive et Fotografi i Kabinettsbilledform af paagældende Dyr eller Genstand til Fællesforeningens Samling.

21. Der vil blive ansøgt om fri Retur paa Statsbanerne for det Udstillede. Det Udstillede maa leveres fragtfrit rettidig paa Udstillingen og ikke fjernes, før Udstillingen er endt.

22. Paa Udstillingen vil blive etableret: a) et Salgskontor; derigennem kunne udstillede Dyr og Genstande sælges imod en Provision af Dyrskuet af 2 pCt. og udenfor samme af 10 pCt., der tilfalder Udstillingen, og b) en Tombola, ved hvilken der med Ministeriets forventede Tilladelse vil blive bortlobbet udstillede Dyr, Redstaber m. v. c) I Hølstebro er oprettet et Indkvarteringsbureau, hvortil alle Tilreisende anbefales i Tide at henvende sig.

23. Diplomerne vil blive Udstillerne tilfaldende fra Sekretariatet inden 1. September 1896.

24. Udstillerne maa under Udstillingen i Et og Alt rette sig efter Udvalgets Anvisninger. Alle Udstillingen vedrørende Stridigheder afgøres inappellabelt af Formandskabet og Ordføreren for Udvalget for den almindelige Ordning med Udelukkelse af Rettergang.

25. Udvalget forbeholder sig Ret til at forandre og supplere nærværende Plans Bestemmelser.

Særlige Bestemmelser for de enkelte Afdelinger.

Viablsudstillingen.

44. Ret til at udstille har ogsaa Medlemmerne af „Danmarks Viablsforening“.

45. Anmeldelsen skal indeholde Oplysninger om: Naar og hvor Genstandene før have været udstillede, om de have erholdt Præmier og da hvilke, samt Antallet af besøgte Stader (Straafuber ansføres for sig og Stader med bevægelige Tavler for sig), som Udstilleren har overvintret d. 1. April 1896.

46. Af de anmeldte Produkter, som ønskes bedømte, maa mindst indsendes følgende Mængder: Honning 4 K, Voks 2 K, Kunsttavler 1 K, Honningvin og Mød 6 Flasker.

47. Levende Bier maa kun udstilles i lukkede Kasser.

48. Viablsudstillingen omfatter Holdene 44, 45 og 46. Til Hold 44 hører udslynget hvid, gul og brun Honning, Tavlehonning i Delinger, Kammer eller Klotter, Voks i Blokke.

Under Hold 45 hører Mød, Honningvin, Vitører, Vinonader, Honningøl, Honningedife, Honningtager, Honning-Syltetøj og Saft, Voks i Form af Kunsttavler eller paa anden Maade forarbejdet.

Hold 46 omfatter videnskabelige Samlinger af Dyr eller Planter, literære Hjælpe-midler (Bøger, Kort, Tegninger m. v.), besøgte eller tomme Biboliger, Redstaber til Biernes og deres Produkters Behandling.

I en eller flere af samme Dage og paa samme Plads afholdes Hjeru-Ginding hjerreds Landbosforenings Dyrskue med Præmiering af Kvæg (Køer, Kvier, Samlinger), Heste (Føl og Goldhopper), Faar (Væddere), Svin (Søer).

Stats-Hingst- og Tyreskuet for Ringkøbing Amt med Præmiering af: Tyre over 3 Aar, Hingste over 4 Aar.

Det bedes særlig bemærket, at Anmeldelsesfristen er forandret fra 16. Juni til 10. Juni 1896.

Erstlev,
DBF.'s Sekretær.

Dansk Voks.

Allerede for adskillige Aar siden have vi forudsagt, at naar den nyere Viabl blev stærkt udbredt her i Landet, saa at Rubernes Antal kun blev ringe, vilde Viabernes Voksforsbrug aftage betydeligt. Vi ere nu naaede saa langt frem, at vi heri Landet have flere Kunststader end Rubestader, og de førstnævntes Antal tiltager Aar for Aar paa de sidstnævntes Bekostning. Det vilde derfor snart være paa Tide, at vort Voksforsbrug skulde aftage. I Følge Statistisk Tabelværk, 4. Række D Nr. 24 indførte Danmark i 1893 fra Sverrig 2281 K Voks, fra Hamburg 3869, Lübeck 4187, Slesvig Holsten Lauenburg 2286, øvrige Tyskland 2415, England 1056, Frankrig 805, Forenede n. amer. Fristater 40, fra andre Lande 479, ialt Indførsel 17,418 K Raavoks og 161 K forarbejdet Voks. Told heraf Kr. 1076,12. Samlet Udførsel 217 K (til Sverrig). — Vor aarlige Overtids-Indførsel af Voks ville vi herefter anslaa til c. 17,000 K.

Kaste vi dernæst Blikket paa vor egen Produktion af Voks, da kan denne nogenlunde beregnes efter Bistadernes Antal: I 1893 havde Danmark i Følge Bistadællingen c. 68,000 Kubestaber og c. 55,000 Kunststaber. Af Kubestaberne kan det antages, at c. 28,000 bleve bevarede som Stamstaber, medens 40,000 „toges op“, d. e. kvaletes med Svovldamp. Hvert af de optagne Kubestaber har formentlig givet 1 \mathbb{K} Voks, altsaa ialt af Kuberne 40,000 \mathbb{K} Voks. Hvor meget have Kunststaderne mon givet? Det Spørgsmaal er ikke saa let at afgøre, fordi der ved den nyere Viavl ofte ødsles med Vokset i en utrolig Grad. Hønningens Betydning er blevet saa overvældende ved denne Art Viavl, at man ofte er tilbøjelig til at underbydere Vokset, der dog efter Vægt koster c. 3 Gange saa meget som Hønning. En saa dygtig Viavler som Engelfsmanden Wellz høfter aarlig c. 2 \mathbb{K} Voks af hvert af sine To-Dronning-Stader. Vi tvivle imidlertid om, at ret mange af vore fremstredne Viavlere høste blot 1 \mathbb{K} Voks af hver 2 En-Dronningstader. Ja vi tør endog saa ikke beregne det aarlige Voksudbytte af vore Kunststader til mere end 2 \mathbb{K} af hver 5 Stader. Det samlede Voks-Udbytte af de 55,000 Kunststader vilde da være 22,000 \mathbb{K} , det er sikkert endda højst nok regnet. Det samlede Voksudbytte af vor Viavl er da 62,000 \mathbb{K} aarlig, og naar hertil lægges Indførselen, saa vi for Danmark et aarligt Voksforbrug af c. 80,000 \mathbb{K} . Da vi forudsætte, at næsten alt dette Voks medgaar i Viavlens Tjeneste, maa det siges at være et meget stort Forbrug. Kunde der mon ikke være Tale om at forsøge vor Indtægt af Viavlen enten ved et formindsket Forbrug eller ved en forøget Frembringelse af Voks?

Ovenstaaende Spørgsmaal ville vi besvare bekræftende. Vort Voksforbrug vil uden Skade for Viavlen kunne formindskes en Del, og vor Voksfrembringelse vil i høj Grad kunne forøges. Med Hensyn til Formindskelse af Voksforbruget, da bør man ganske vist fare med Lempe. Vokset anvendes jo til Kunsttabler, og disse have bragt vor Viavl saa stærkt fremad, at en vidt dreven Sparommelighed i den Henseende kunde blive skæbnesvanger. Der er derfor ogsaa kun et eneste Punkt, paa hvilket vi ville tilraade en saadan Sparommelighed, nemlig ved Udstyrelsen af Stader til Modtagelse af Sværme, saavel naturlige Sværme som saadanne Kunstsværme, der ere dannede efter de naturlige Sværme som Mønster (se Aarg. 1895 S. 181). Det er endnu almindeligt

at udstyre saadanne Sværme med hele Kunsttabler, medens man uden Skade i deres første Byggeperiode kunde nøjes med at give dem c. $\frac{1}{2}$ " brede Ledere at bygge paa. Herved kunde uden Tvivl aarlig spares mange Tusinde Pund Kunsttabler; thi man maa vel lægge Mærke til, at netop til Sværmenes Udstyrelse anvendes aarlig en Mængde Voks. Udførlige af vore Læsere ville maasse ryste paa Hovedet ad dette Raad. „Det er jo dog indlysende, at Bierne lettere kunne bygge Tabler, naar vi give saadanne halværdige, og det er en ren Fornøjelse at se, hvor hurtig saadan en Sværm kan „udtrække“ en hel Kunsttable“. Dette kan se meget fornuftigt ud; men vi have gjort Forsøg, der pege i modsat Retning. Vi have ladet 2 Sværme bygge paa hele Kunsttabler og samtidig 2 andre ligesaa stærke Sværme bygge paa Ledere. Det viste sig da, at den ene Sværm byggede paa Lederne ligesaa hurtig som de 2, der havde hele Kunsttabler. Den anden Sværm byggede paa Lederne endog saa hurtigere end de, der havde hele Tabler at bygge paa. Alle 4 Sværme fodredes med Kandisjirup under Bygearbejdet. Tidligere havde vi nemlig gjort lignende Forsøg uden Fodring med det Udsald, at der byggedes hurtigst paa hele Kunsttabler. At der saaledes paa den angivne Maade vil kunne spares en betydelig Mængde Voks, derom føle vi os overtydede.

Der er dog næppe Tvivl om, at endnu større Besparelse kunde opnaas ved omhyggelig Behandling af det Voks, som vore Bier allerede nu frembringe. Ved vor Viavl bortødsles aarlig mange Tusinde \mathbb{K} Voks. Vi tro aldeles bestemt, at hvis vore Viavlere baade sparede Voks paa rette Sted og passede godt paa alt det Voks-Affald, der forekommer ved enhver Viavl, saa vilde vi næppe behøve aarlig at indføre flere Tusinde \mathbb{K} Voks. Vi kunde undvære alt det udenlandske Voks, af hvilket Størsteparten maaste oven i Købet erforfaltket med Plantevoks (se S. 74) eller maaste med endnu langt værre Ting. Ja, det vilde endog saa ikke overraske os, om vi om nogle Aar fik en Overfluds-Udførsel af Voks i Stedet for som nu en Overfluds-Udførsel. Da vi tillægge denne Sag en meget stor Betydning, skulle vi udtale os nærmere derom.

Voks-Ødsleriet foregaar hos os omtrent i hele den Del af Aaret, i hvilket vi behandle Bierne, baade ved den kunstige Viavl og ved Kubeviavlen, dog mindst ved den sidste, fordi Kubeviavleren hvert Aar alligevel er nødt til at finde sig i det

ubehagelige Arbejde, som er forbundet med Boks smeltning og Boksrensning. Ved den forbedrede Viavl frembringes derimod langt mindre Boks, og derfor er det fristende for disse mere fremstredne Viablere helt at undlade disse Arbejder og ganske at faste Brag paa den „ubetydelige Boks høst“. Mr. Wells har blandt Andet lært os, at der ogsaa af Kunststaderne kan faas en anelig Boks høst. Hvormange af vore Læsere have mon ikke gjort store Dine ved at se ham omtale sit Boksudbytte? „Det er jo rent umuligt. Hvor i al Verden faar han dog alt det Boks fra?“ Ja, det ser uægtelig lidt storartet ud; men vi have troværdige Vidnesbyrd om, at det er sandt. Derfor maa vi hellere tænke lidt over vor egen Fremgangsmaade for at opdage mulige Fejl ved den. Hvor ofte hænder det ikke, at vi have Stumper af Tabler (s. Ek. Vidbygning), som vi lade henligge i Staderne eller i Bigarden for at raadne op eller endogsaa som Føde for Boks møl og Drentviste? Ofte have vi i Ingerederne og maaste tillige i Honningrummene Tabler, der ere sorte af Elde, haarde, fulde af Huller, saadanne Tabler, der helst burde ombyttes med ny til Gavn for vore Bier. Udgiften herved vilde være forsvindende, fordi de indeholde en betydelig Boks mængde. De skulle jo kun ombyttes med Kunsttabler. Det er i Reglen heller ikke Udgiften, der affrækker Viablere fra at ombytte dem; men det er Arbejdet med Boksrensningen. Derfor er det meget heldigt, at een af vore Tavlefabrikanter har tilbudt at modtage saadant Boksaffald for selv at rense det og derefter at ombytte det med Kunsttabler. Vi ere overtydede om, at andre Tavlefabrikanter ligeledes ville være villige hertil. Dette er et Skridt i den rigtige Retning. Naar Viablere kun behøver at samle Affaldet og sende det til Fabrikanten, vil det uden Tvivl blive lettere at faa ham til at passe paa dette Affald. Ved Foraars-Etersynet, særlig Rensning af Stadets Bund, kan der ofte indvindes en hel Del Boks af det Smuld, der udrenses fra Bunder. Dette bestaar nemlig mest af de Cellelaag, som Bierne i Vinterens Løb have bortgnavet af Honning-Cellerne, efter Haanden som disse maatte tømmes for at afgive Røring

til Bierne. Vil man være særdeles omhyggelig ved dette Arbejde, kan man ved Udrensningen feje Smuldet ned i et Boks-fold (se Fig. 16 A), der hviler i Overkanten af en lille Kasse (B), som er forsynet med et Haandtag. Ved at ryste Kassen med Soldet lidt vil nemlig alt Smuldet falde ned i Kassen, medens døde Bier og andre større Urenheder blive tilbage paa Soldet. Soldet kan ganske vist undværes, naar man kun har Kassen; men dets Anvendelse er ellers en meget nem Maade til foreløbig Rensning af Smuldet. Naar man saaledes har udrenset Smuldet af alle sine Stader paa den første rigtige Foraarsdag, bør dette vædes med lidt kogende Vand og trykkes sammen til store Klumper, for at det ikke ved Hengemning skal blive angrebet af Boks møl, hvis smaa Larver ofte findes deri. Alle Tablestumper, som samles i Sommerens Løb, bør ligeledes behandles med kogende Vand og trykkes sammen for at sikre dem mod Møl, hvis de skulle hengemmes i længere Tid, inden det deri indeholdte Boks udrenses. Hvis hele Tablen kasseres, bør de helst straks sendes til Tavlefabrikanten eller hengemmes i en kølig Kælder.

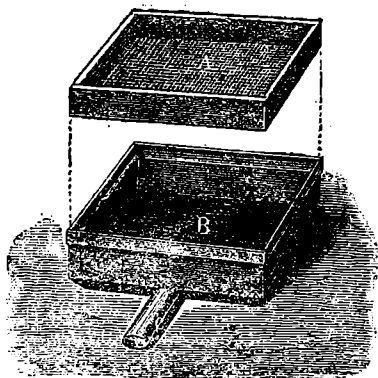

Fig. 16. Boks-fold.

Foruden det Boks, som saaledes uden Udgift for Viablere kan indsamles i enhver Bigaard, have vi endnu et Middel til at forøge vor Boks høst, idet vi nemlig under særegne Forhold kunne lade Bierne bygge flere Tabler end dem, de i Djeblicket have strengt Brug for. Dette gælder med Hensyn til stærke Stader kort før og under Hovedtrækket, naar Vejret er uheldigt til Indsamling af Nektar. Har nemlig et saadant Stade paa den angivne Marts tid hele Stedet fyldt med Tabler, af hvilke flere ere tomme, ville Bierne næsten slet ikke bygge. Borttager man derimod et Par tomme Tabler og erstatter dem med hele Kunsttabler, der dog helst maa anbringes hver mellem 2 udbyggede Tabler, da ville Bierne i Almindelighed „udtrække“ disse til fuldt udbyggede Tabler, og saaledes uden væsentlig Udgift for Viablere udføre et værdifuldt Arbejde for ham.

Vi skulle denne Gang ikke nærmere udvise de Midler, ved hvilke vore Viablere kunne forøge deres Boksudbytte, men kun sluttelig henlede Opmærksomheden paa, at den nyere Viavls særegne Forhold have

forledt en Mængde danske Biablere til udelukkende at sætte deres Blik paa Honninghøsten og helt glemme Boks høsten, der dog ogsaa har sin store Betydning. Lad os enes om med Iver at virke hen til det fælles Maal: Kundskab i dansk Bistader!

Vorbeds Bibog.

Af Niels Fahlé, Dregaard, Hellerup.

Bruun skrev for noget over 30 Aar siden, at han havde læst mange Bibøger og fundet, at en større Del af dem vare flette; men der var dog ingen saa flet, at han ikke havde lært noget af den. Imidlertid var der heller ingen saa god, at der intet vilde blive at udsætte paa den — naar alt skulde gaa igennem det fine Gold. — Da vi jo — som man siger — staa paa vore Forfædres Skuldre, er det naturligt, at de Bibøger, der skrives i den nyere Tid, gennemgaaende maa være bedre end dem, der vare til for 30 Aar siden; men den Egenstabs: ikke at være saa gode, som de kunde være, og heller ikke saa flette, at der intet kan læres af dem, er maaske fælles for Nutidens og Fortidens Bibøger.

Vorbeds Bog maa utvivlsomt henregnes til de gode Bøger; den er udkommet i Slutningen af 1894 og kalder sig „Veiledning i den moderne Biavlskunst“. Naar de saaledes Delinger undtages, omfatter Bogen vistnok alt, hvad der har praktisk Betydning for den moderne Biavlskunst, som var bekendt i 1894. Wells Dristmaade, den danske Biablers forenings Afgørelse af det i en utrolig lang Tid omtvistede Spørgsmaal om Birammers Størrelse, de bedste Forbedringer ved Maaden at sammensøje dem paa, saavel som ved Maaden, hvorpaa de anbringes eller op hænges i Staderne, ere saaledes Nyheder paa Biablens Omraade, og de blive udførligt behandlede. Med Hensyn til Biernes Naturhistorie og til Biablens Historie, gaar Bogen næppe dybere end netop fornødent for Praktikerne. Denne Begrænsning maa sikkerlig betragtes som en Fordel; men Forfatteren ved, at Stoffet langtfra er udtømt, hvorfor han henviser dem, der ønske at trænge dybere ind i disse Kapitler, til Bruuns Veiledning i Biavl, og Begyndere, som ikke kunne magte en udførlig Veiledning, henviser han til de lettere Skrifter af Erslev, til „Tidskrift for Biavl“ og til den danske Biablers forenings Forhandlinger m. m. Vi have — siger han — endnu

ikke en Skole for Biablere hos os*); men Biablers forenings vidt forgrenede Virksomhed gør en saadan næsten overflødig. Endvidere maa det bemærkes, at med Hensyn til det egentlige haandværks mæssige ved Forfærdigelsen af Stader med Tilbehør, Kunsttavler og desl. gaar Bogen heller ikke ret dybt; men dette maa ligeledes betragtes som en Fordel, thi naar flige Beskrivelser skulde være nogenlunde udførlige, maa de nødvendigvis være temmelig brede, og de blive da let til Besvær for Læserne i Almindelighed og for Resten til liden Nytte; thi den, der f. Eks. ikke allerede kender et Stærelad, vil vanskeligt kunne forstaa en skriftlig Andvisning til Indretning og Brug af et saadant, og den, der kender det, vil ikke tage videre Hensyn til en saadan Beskrivelse.

Det sidste Kapitel i Bogen maa betragtes som et Slags Tillæg til den egentlige Lære om Biavl. Det har til Overtiit „Honningens Anvendelse i Husboldningen“, hvorunder indbefattes Tilberedelsen af Mød, Honningøl og Honningfager. Dette Kapitel er skrevet i en ædruelig Tone, der danner en behagelig Modsetning til de overspændte Prædikener, man under Tiden møder paa dette Omraade. Der gaar 1 B Honning til 1 Pot Mød. Med Tilberedelse, Tilsetning og Fortjeneste i Mente er altsaa 1 Pot Mød af samme Værdi som 1 B Honning. Det maa imidlertid tages i Betragtning, at der gives flere Kvaliteter af Mød, og at det ikke siges, hvilken Kvalitet man kan faa, naar der bruges 1 B til 1 Pot. Hos Andersen i Nyborg smagte Anmelderen en Gang 3 Slags Mød. Nr. 1 var god, Nr. 2 meget god og Nr. 3 overordentlig god, men Andersen bemærkede om det sidste Nummer, at der til det gik saameget 1ste

*) I 50'erne fandtes en saadan paa Theilgaard i Jylland; den bestyredes af Løjtnant, Landinspektør Thorsen, og Elseverne bleve — som det kaldtes — uddannede til Bimestre, i hvilken Egenstabs de erholdt Lærebrev efter at have gennemgaaet Stolen. Der var en Mængde Bier som Undervisningsmateriale, men de bleve angrebne og ødelagte af Pesten, hvorefter Stolen gik overthyr. Thorsen udgav et Tidskrift for Biavl, og han er ellers bekendt som Forfatter og Oversætter af flere større og mindre Skrifter om Biavlens vedrørende, samt for et eller flere stærke Angreb paa Bruun. Senere jst Thorsen Ansættelse ved den dansk-vestindiske Hærstyrke, og han drev der i en Del Aar Biavl paa St. Croix, om hvilken han gjorde nogle Meddelelser i et eller flere Tidskrifter herhjemme. Han kom atter til Danmark og blev i Begyndelsen af 70'erne Bestyrer for et Utriejelskab for Biavl; Foretagendet mislykkedes fuldstændigt, hvorefter han ikke traadte offentlig op som Biavler. Han er død for faa Aar siden. N. F.

Klasses Materiale, at Produktet, naar Prisen skulde sættes i et rimeligt Forhold hertil, blev saa dyrt, at saagodt som Ingen vilde købe det, hvorfor han ansaa Mød af denne Kvalitet som betydningsløs som Handelsvare.

Ligesaa ødruelig — man kunde gerne jige fastende — er Angibelsen af, hvad Biabl kan indbringe. Det siges herom S. 1: „Regner man det ene her med det andet, giver et Bisfolk en aarlig Indtægt, der er langt større end dets Værdi i Handel og Vandel“. Dette er ganske vist kun en dunkel Angivelse; men det stønnes dog, at der ikke kan være ment noget stort med den, men for Resten synes det at fremgaa af Side 152, at 30 Kr. aarlig maa betragtes som Middellindtægt af et Bistade. Bier kunne imidlertid sommetider udrette overordentlige Gerninger. Et Eksempel herpaa anføres Side 124, hvor det siges, at under Hvidfløvertæppet har et Kæmpestade slybt 15 Stkr. Kvadratfodsrammer med Nektar i Løbet af 3 Dage. Det er næppe overdrevent at antage, at 1 Kamme paa 1 Kvadratfod kan rumme 8 K Nektar (Hønning), hvorefter det kan udregnes, at der daglig har været bjerget 40 K, hvilket er 4 Gange saameget som det, Dzierzon i sin Tid anførte som det meste han vidste, at et Folk havde bjerget paa en Dag. Forfatteren advarer imidlertid imod, paa Grundlag af saadanne Eksempler, at anstille Beregninger for Sommeren; thi, siger han, slige Beregninger slaa kun altfor let fejl*).

I 1892 vedtog Biablerforeningen 3 Maal som Foreningsmaal paa Bivammer, og det bestemtes, at kun Stader, hvis Kammeres Bredde og Højde svarede til et af disse Maal, kunde komme i Betragtning som præmieæftende ved Foreningens Udstillinger. Det synes imidlertid ikke, at Forfatteren er fornøjet med noget af disse Maal; men han haaber, at man ved ihærdigt Arbejde omsider maa finde en Kamme,

om hvilken Flertallet af Biablerne ville samle sig.

Med Hensyn til Biablernes Tærb maa det ønskelige i at eje en saadan Kamme sikkerlig anses som uomtvistelig. Hvis man havde den, vilde de efter Behag kunne skifte Inventar med hinanden og forskrive, hvad de manglede, fra en hvilken som helst Fabrikant, uden Fare for at faa noget, som ikke passede til det, de allerede ejede eller fik andetsteds fra o. s. v. Med Hensyn hertil har Bruun udtalt for næsten 40 Aar siden, at Maalet paa Kammerne burde være ens over hele Landet ligesom justeret Maal. Da Kammerens Maal i Bredde og i Højde er et Hovedmaal, og navnlig det Maal, hvorefter en større Del af de andre Genstandes Maal nødvendigvis maa indstilles, forstaar det sig, at af Hensyn til Forsærdigelsen af Biablerinventar vilde det være bekvemt, om Maalene ikke løb ud i Brøtkommer, naar det var dansk, og ikke i Tussinddelmetre, naar det var fransk. Det kan sikkerlig let blive saaledes; thi en Kamme, om hvis Bredde og Højde man ved, at den er tilpas for Bierne, vil ikke i kenderlig Grad blive upassende for dem ved at gøres f. Eks. $\frac{1}{4}$ " eller 2—3 mm. mindre eller bredere, højere eller lavere; men dens Maal kan derved komme til at gaa lige op i Tommer eller i Centimeter. Det synes imidlertid ikke, at Biablerforeningen har taget noget Hensyn til denne Omskændighed; i det mindste er det vist, at de tre af dem antagne Maal paa een Undtagelse nær, der synes at være en Tilfældighed, løbe ud i Brøtkommer og i Tussinddelmetre*).

Men omendfønt Forfatteren betoner det ønskelige i, at de tre Kammer, der ere knæsatte af Biablerforeningen, maa blive afløst af een, er han dog en Tilhænger af de saakaldte Halvrammer, hvilke i Reglen kunne anvendes i Overrummet. Det anføres herom (Side 128), at Bierne bygge langt villigere i Halvrammer end i Kammer af fuld Højde. En Kamme af 3 "

*) I 50'erne anstilledes der Beregninger over, hvormeget Nektar der gennemsnitlig produceredes paa 1 Td. Land i Danmark, hvormange Bier der skulde til for at indsamle den, og hvormeget saa Produktet vilde blive værd. Hvis man da havde anskaffet det fornødne Antal Bier, og hvis Beregningerne havde holdt Stik, vilde man sikkerlig ved Aarhundredets Slutning ikke have haft en kværende Agrarforening, der klagede over gale Tider, men en smilende Biablerforening, der havde skaffet Velstand i Landet, og til hvem alle andre Stænder skuede op med Tillid. Bivprodukter vilde da, ligesom før Reformationen (Side 24), have været Danmarks vigtigste Udførselsartikler og disses Priser en Hovedsag, medens Priserne paa Landbrugsprodukter vilde have været en Bisag. N. F.

*) DBF. har ikke manglet Bist for den af Hr. F. paalagde Ulempe; men det viste sig ganske umuligt at opnaa Enighed om et helt nyt Maal. Derfor holdt man sig til 3 af de forhaandenværende Maal. 2 af disse vare uheldigvis først blevne indførte som i udvendige Kammemaal. Derved ere de samme Brøker fremkomne, naar Kammerens Maal skulde angives udbendig. Denne Ulempe vil dog efter vor Anskuelse næsten helt forsvinde, hvis det nu, som der heldigvis er Udset til, bliver til Alvor med Indførelsen af Meterstykket her i Landet; thi derved vilde vi i Virkeligheden blive befriede for Brøkerne, eftersom der jo altsedes ikke er nogen Banfælsighed ved at aflæse Tussinddele paa en Meterstok. N. F.

Højde bliver hurtig og villig bygget, medens Arbejdet gaar trevent, naar Højden er 4—5". Dette er umiskenbeligt en gyldig Grund til Bibeholdelse af Halvrammer, selv om man derved skulde blive sat udenfor Bræmieæfning ved Diablerforeningens Udstillinger*).

Under Tiden blive Halvrammer dog ogsaa anvendte i Underrummet. Naar dette skal foregaa, sætter Forfatteren Bundlisten af en Halvramme ovenpaa Tablebæreren af en anden Halvramme og kobler dem derpaa sammen med Vitraad, i hvilken Skikkelse de hænges i Underrummet ligesom andre Rammer. Her paatrænger sig imidlertid det Spørgsmaal: Hvorledes kommer et saadant Kobel af Rammer i regulær Stilling i Underrummet? Tablebæreren er jo længere end Underrummet er bredt, hvorfor den nederste Ramme ikke vil kunne sænkes derved. Denne Vanskelighed har Forfatteren omgaaet ved at indrette en Tablebærer, der kan skydes sammen og derved blive lige saa kort som Bundlisten

(Side 162). Ved Figurerne 10—12—13 er det meget tydeligt vist, hvorledes Hjørneklobser (Kv.-Klobse) med skarpe Endekanter skulle sættes fast i Rammerne, og Reglen for, hvorledes de skulle vendes, lyder saaledes: „De maa selvfølgelig vende nøjagtig ens i alle Rammerne, helst saaledes, at de i Rammens venstre Side (baade foroven og forneden) vende den skarpe Kant vandret fremad, i den højre Side lodret fremad.

Det er af Bigtighed, at Hjørneklobserne vendes efter denne — eller en lignende — Regel**, idet Rammerne stiftes sammen, thi ellers ville deres skarpe Endekanter, idet de ved Rammernes Indhængning i Stedet komme til at støde sammen, ikke altid trykde hinanden, hvilket de jo skulle. Ved Arrangering af Tavlerne kan man derfor vende dem, hvorledes man vil, uden at der bliver noget i Vejen med Afstandsmaalene, og ved Rammernes Indhængning behøver man ikke at tage noget Hensyn til, hvorledes de vendes.

Ved Hjælp af Hjørneklobser kunne Rammerne samles bedre og lettere end ved

nogen anden bekendt Fremgangsmaade. I Hjørneklobserne fik man tillige saa at sige for intet — de allerbedste Afstandsmaalere; men saalænge man lod deres firkantede Ender støde sammen, havde dette dog den Ulempe, at Bierne kittede dem sammen, og at Kanterne ofte kom lidt i Vejen for hinanden, naar Rammerne skulde arrangeres. Man fandt da paa at tilrunde Enderne. Dette var en stor Forbedring, men Stridtet blev først gjort fuldt ud, da de skarpe Endekanter med Regel for deres Stilling indførtes. Det siges at være Bødder Nielsen i Udgod, som har indført denne Slags Klobser. Diablerne maa være denne Mand taknemmelig for denne Opfindelse; den bliver vanskelig overtruffet. Med Hensyn til Konstruktionen ere vore Rammer nu saa gode, at de ikke trænge til Forbedring.

Til Foransførte maa bemærkes, at naar En stiller sine Klobser efter den angivne Regel, kunne hans Rammer blive ganske udmærkede, og at en Anden kan saa sine lige saa gode ved at følge en anden Regel, men den Ene vil da ikke ret godt kunne bruge den Andens Rammer sammen med sine egne. For at raade Bod paa de Ulemper, som heraf kunne opstaa, vilde det være ønskeligt, om Diablerforeningen, naar den paantj slaar noget fast med Hensyn til Rammer, ikke forglemmer at bestemme, efter hvilken Regel Klobserne skulle vendes, idet de stiftes fast i Rammerne.

(Reglen for de tilspidsede Hjørneklobsers Anbringelse saa vel som hosstaaende Figur 17 er første Gang fremkommen i „Diabls-tidende“ i 1888 (altsaa ikke i nærværende Blad). Derfra har Hr. Vorbed formentlig laant Figuren. Vi have kopieret den fra det nævnte Blad for at anvende den i den Udgave af Ersklevs „Vedtraad i Diabl“, der nylig er blevet trykt i 5000 Eksemplarer. Den nævnte Regel er derfor nu fremsat paa saa mange Steder og kun paa denne ene Maade, at vi ikke finde det nødvendigt, at DBF. oven i Købet betdager, at Klobserne kun bør anvendes saaledes.)

(Red.)
Fig. 13 i Bogen (se Fig. 17) er kun en Parallelsprojektion, men det er en meget værdifuld Figur. Havde der været et tilstrækkeligt Antal af saadanne, vilde Enhver, som havde den haandværksmæssige Dannelse, kunne have bygget Distaber efter Vorbeds Bog. Anmelderen for sin Part vilde da gerne have givet Afkald paa de fleste af

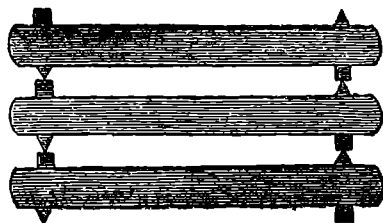

Fig. 17.

* DBF. kræver kun, at een af de 3 anerkendte Rammer anvendes som Ingelramme.

R. N.

***) Der gives 4 Regler — der hver for sig ere lige gode — hvorefter Hjørneklobserne kunne stilles.

R. F.

Perspektiverne, thi disse have jo kun kroferist Betydning. (Sluttes).

Voks-Undersøgelse.

B. Stein's Analytisk-kemist Laboratorium,
København, d. 3. Februar 1896.

Hr. Kantor Hans Ersted, Kalundborg.

Jeg tillader mig herved, med Hensyn til Undersøgelsen af den af Dem med Skrivelse af 13. f. M. indsendte Prøve Voks, at meddele følgende:

Prøven forholdt sig i kemist Henseende fuldstændig som den for Dem under 24. August f. A. undersøgte Prøve. Der paavistes ikke fremmede Indblandinger som Stearinsyre, Ceresin, Harpiks eller Talg. Ved Kogning med Boraks- eller Sodaopløsning dannedes, ligesom ved den tidligere undersøgte Prøve, en Emulsion, der vel kunde tyde paa Indblanding af letforsæbeligt Plantevoks (Japanvoks), men da rent Bivoks, som tidligere anført, kan udvise samme Forhold, saa kan der herester ikke føres noget bestemt Bevis for en foreliggende Indblanding, om der end kunde være nogen Sandsynlighed herfor tilfede.

Erhbødigst
B. Stein.

Da jeg ganske vist føler mig næsten overtjdet om, at begge de omtalte Prøver, der ere indkøbte i Hamborg, have været forfalskede med Canaubovks (Plantevoks), kommer jeg desværre til den Slutning, at denne Slags Forfalskning for Tiden ikke kan paavises ad kemist Vej. Det er jo muligt, at denne Indblanding ikke skader Bierne. Dette vilde være en i høj Grad formildende Omstændighed; men dette maa jo først bevises ved omfattende Forsøg.

Ersted,
DBF.'s Sekretær.

Bihuse af Straa.

Af K. Hansen, Vibehj.

Sige siden vi her i Landet begyndte at drive Biavl i Huse, er Tanken om Huse af Halm kommet frem, og der er lavet ikke saa saa Huse af Halm færdige i Aarene fra 1860—1880. Alle de Halmhuse, jeg har set, har dog klart bevist, at Halmen ikke egner sig til „indvendige“ Vægge i Bihuse, hvor Kammerne bør være lette at

tage ud og atter sætte ind, fordi Halmen trods al anvendt Glib ikke kan presses saa regelmæssig og blive saa glat, at der alle vegne er den bestemte Afstand af $\frac{1}{4}$ " imellem Kammen og Husets Sider, og Halmen kan heller ikke holdes i saa bestemt en Stilling, som vi nu fordrer, at der skal være i et Bihus, som skal være godt baade for Bier og for Biavler.

Der menez vist, at Halmstaderne skulde give en bedre Overvintring for Bierne, og at de skulde være billigere Huse end Træstaderne. Men kan da Overvintringen blive bedre, end den er i vore gode Træstader? Jeg tror det ikke, for naar vi indvintre vore Bier paa rette Maade i et godt Træstade, saa faar vi kun saa døde Bier (ingen døde Bisfolk) og kun et lille Winterforbrug af Honning. Paa dette Punkt er der ikke meget at vinde ved at benytte Halmhuse. At Overvintringen i Ruben er god, er jo ikke Halmens Skyld, nej det er Voligens Form og tillige det, at Biavleren ikke har gjort nogen Fejl ved Indvintringen, ikke har forkludret Biernes Winterleje. Skal Halmhuset laves solidt og smukt, saa bliver det snarere dyrere end billigere end et Træstade og ikke nær saa godt. Nej Halm kan kun anbefales til et Slags Biholiger, og det er til Ruben — der gør de ujævne Halmvægge ingen Skade, for der er ingen Kammer at tage ud.

J Husflidsmænd, vil J bruge Halm til Bihusene for at gøre dem billige, saa brug den „udvendig“ til at beklæde Husets Sider og Bund med; indvendigt i Huset bør der bruges Træ.

Understøttelse til DBF.

Direktionen for den Københavnske Fond har under 31. Januar d. A. tilstaaet Foreningen et Tilskud af 300 Kr.

Bestyrelsen udtaler herved en oprigtig Tak for den værdifulde Gave.

R. B. B.
F. Møller. Ersted.

Biavls lærere.

De Kredse, der ønskede Biavlermøder afholdte i Aar for DBF.'s Regning enten af Biavls lærere i Kredsen eller af en af Hovedforeningens Vandrelærere, — anmodes om at indsende Begæring

herom til medundertegnede Sekretær inden den 20. Marts, hvis saadan Begæring ikke allerede er indsendt. I Begæringen bør nævnes, hvor stort et Antal hele Stemmer (Holdere af L. f. B.) Kredsen tæller i 1896 og helst tillige, hvormange den talte i 1895. Ønskes en bestemt Viavslærer og en bestemt Tid for Møderne, da bør dette nævnes. Bestyrelsen vil da saa vidt muligt tage Hensyn dertil.

Kredsen er pligtig til under Vandreslærerens Ophold at yde ham almindelig god Kost, Mødelokale, Mattelogi, naar det behøves, og besøge Kundtgørelse i de lokale Blade, naar saadan anses nødvendig.

De Medlemmer af Foreningen, som maatte ønske i indeværende Aar at virke som Viavslærere i DBF., anmodes om inden den angivne Frist at tilsende undertegnede Sekretær en Meddelelse herom, indeholdende Oplysning om, hvormange Møder, de tilbyde at afholde, paa hvilken Tid og i hvilke Egne. Hvis Vedkommende ikke tidligere har virket som Viavslærer for Hovedforeningen, ønskes tillige et Vidnesbyrd fra en eller flere kendte Viavlere om hans Duellighed til denne Gerning. Møderne betales i Reglen med 4 Kr. pr. Møde og Rejseudgifter.

J. Møller,
Præsident.

Ersløv,
Sekretær.

Aldre Aargange af L. f. Viavl.

Paa dertil givne Foranledning meddeles det til d'Her. Kredsformænd i DBF., at enhver Kreds ved Henvendelse til undertegnede Sekretær vil kunne erholde frit tilsendt til Indlemmelse i Kredsen's Bogsamling til Udlaan blandt Medlemmerne eller til Præmier ved Kredsen's Udstillinger 1 Sæt ældre Aargange for hver 25 hele Stemmer i DBF., Kredsen iaar tæller. Enhvert Sæt omfatter alle de Aargange, af hvilke Dplag haves, undtagen den sidste (1895).

Ersløv,
Sekretær for DBF.

Vandreforsamlingen og Bindstillingen i Leipzig

i August 1895.

(Ved M. F. Lindelof).

(Fortsat).

Udstillingsgenstandene vare ordnede i 6 Grupper:

1. Gruppe var levende Bier, der havde Blads bagved Koncertparken paa en mindre, aaben Markt, der var indhegnet med et Plankebævt mod en tilstødende Gade og et levende Hegn mod Koncertparken. Der var ikke mindre end 63 Udstillere i denne Gruppe, og da de fleste Viavlere havde flere Familier, en endog 21, saa var der nok 2 a 300 Bisfolt stillet til Skue. De fleste vare Mobilfolk, bevægelig Tablebygning, men jeg saa ikke et eneste Trugstade med levende Bier, hvad der særlig forundrede mig, da vi, og jeg kan gerne sige næsten den øvrige Verden, saa at sige udelukkende bruger Trugstadet, Dr. Dzierzons oprindelige Princip. Det var enten Berlepsch's Højstade med indtil 4 Kammer over hverandre eller Dzierzonske Lavstader, der for det meste vare byggede til at sætte ovenpaa hverandre og indsættes i Pavilloner. Det er særlig Opstablingen, som Dzierzon og med ham selvfolgelig mange, mange især ældre tykke Viavlere sætter saa stor Pris paa, da de herved kunne saa en hel Del Familier under et fælles Tag. Der var udstillet Bier i ypperlig maskinpressede Galinkuber, i Bogensthyper, og en gammel Viavler var særlig stolt af sit Stade, der havde stor Lighed med en Kanon. Det var bygget af Straa med cirkelrunde Kammer, og selve Kuben, der laa ned, var til at dele paa langs, saa at Kammerne bleve halvt afdækkede, og hver enkelt Kamme kunde tages ud. Bierne havde Flyvehul i den forreste Ende. Bagtil var Honningrummet, hvis Kammer vare en hel Del mindre. Dommerne havde næppe været af samme Mening som Udstilleren; thi de havde ikke tilkendt ham nogen Pris.

Uf Stabilfolk med fast uregelmæssig Bygning var der flere Blüneburger-Galnkuber, og enkelte af disse havde faaet Vrespris.

Dronningstader vare meget stærkt repræsenterede. Der var hele Rækker af Smaastæver, hvor Dronningen var indespærret i et mindre Bur, saa at hendes Tjenerinder kun kunde værne og fodre hende gennem et Gitter. Der var ypperlige Eksemplarer baade af tykt (Vandracen), trainer, cyprisk og italiensk (fineste Fuldblod) Race. Man fik uvilkaarlig Indtryk af, at Tyskerne drive en storartet Handel med Bier og særlig med Dronninger, og i saa Henseende ere deres Stader med de jmaa Kammer hensigtsmæssige og store nok. I Dronningavl staar Tyskland langt over os, da vi saa godt som ikke kender den uden af Navn. Efter en tagen Beslutning ved vort sidste Centralmøde vil det forhaabentlig til næste Sommer blive saaledes, at vi

ikke behøve at indforstrive vore Dronninger fra Tyskland.

Observationsstader vare ligeledes fremstillede i rigeligt Tal; men der var i Grunden kun et, der tilfredsstillte mig. Det var i Lighed med Hr. Pedersens bekendte Jagttagelsesstade med kun een Tavleflade til hver Side, saa man ved at lukke Laagerne op gennem Glaszet kan se, hvad enhver Vi og særlig da Dronningen foretager sig. En Værkfører Oppiz fra Riechberg ved Bräuusdorf havde udstillet en horizontal Kasse med Glas over, hvor 3 Familier havde Bolig. 1. En tysk, der havde udbygget den tykke Dru med Krone og Bogstaverne A. W. 2. En italiensk, der havde udbygget det italienske Waaben med Krone og Bogstabet U. 3. En frainer havde udbygget den østrigiske Dru med Krone og Bogstaverne F. J. — Udstilleren fik Sølvmedalje, hvad ogsaa var velfortjent, da han paa en slaende Maade havde vist, at Bierne bygge, som vi ønsker.

2. Gruppe omfattede Biboliger i 3 Afdelinger: a. Boliger for Mobilbygning. Her var en Mængde af Stader; men næsten alle med smaa Kammer i Højtstader eller Lavstader og til at tage ud fra Enderne. Et enkelt Stade var til at tage Kammerne ud fra Siden. Det var hyppelig lavet, men efter danske Begreber et ligefrem slet Stadc. Vi har i Begyndelsen af Halvfjerdsjerne haft et lignende (Nielsens Patent), der en kort Tid gjorde stor Lykke, men blev meget snart sat til Side som aldeles ubrugeligt i alle Henseender. Her fik det Sølvmedalje. Kun ganske enkelte Trugstader vare fremstillede. Hr. Petersen, Uved pr. Svendborg, havde sit „Fremtidsstade“ med Kammemaal 10×12 og jeg mit Terningstade. Begge blede hædrede med Bronce-medalje. b. Boliger med fast Bygning. Af disse var kun udstillet nogle enkelte Düneborgerkuber og 3 a 4 Kanikuber med tilhørende Overbygning til Kammer. c. Pavilloner. Her var Udstillingen ligefrem glimrende. De fleste Biboliger vare indrettede til Opstabling i Pavillonerne, saa at der kunde rummes en Mængde Familier under et fælles Tag. Saadanne Pragtbygninger ere naturligtvis en Pryd for en Bihave, navnlig saalænge de ere ny, og det er en af Grundene, hvorfor Tyskerne ikke ville gaa over til Trugstadesformen. Vi besøgte en saadan Mønsterbistand, der laa i Nærheden af Udstillingen og tilhørte Lærer Liedloff, Leipzigs Gutrigsch. Det var lutter Højtstader med indtil 6 Familier i hver Pavillon og med fire smaa Kammer over hverandre. Hvad jeg her saa, skal ikke friste til at fravige det danske Princip.

Pavillonerne havde været smukke, men Sol og Regn havde handlet saa ilde med dem, saa de gavede i alle Sammensøjninger. Selve Bisolkene vare mest af blandet Race, og kun saa af dem havde en nogenlunde ordentlig Størrelse. Honning havde de ikke meget af, saa hvis de skulde leve Vinteren over, maatte der fodres stærkt. Forøvrigt var det kendeligt, at Biablen ikke dreves her for Indtægten Skyld, men som Sport, hvad for øvrigt vist er Tilfældet med mange tyske Biablere.

3. Gruppe omfattede Biavlredskaber, hvor Tallet var i Legio. Straks ved Indtrædelsen lagde man Mærke til lange Stiger og lange Stænger med en fastgjort Pose paa den yderste Ende samt en hel Del smaa Vandpumper. I Begyndelsen troede jeg, at disse Redskaber vedkom Brandvæsenet; men ved nærmere Eftersyn viste det sig, at de vare til at indfaange Sværmene, naar de satte sig i høje Træer. Sprøjterne skulde anvendes til at frentalbe en kunstig Regn for at faa Bierne til at sætte sig, naar de sværmede, og saaledes hindre dem i at flyve bort. Af Slynkmaskiner lagde jeg særlig Mærke til nogle, hvis Cylinder enten var af emaillet Jærnblik eller emaillet Støbejern. Det sidste syntes jeg bedst om, da de kunde taale et Stød og ved deres større Vægt stod godt fast under Udslyngningen; men til vore store Kammer ville de vist blive altfor dyre. Ved flere af Maskinerne virkede Trækket under Cylinderen, hvad der var meget behageligt, da man saa langt lettere kunde faa Tavlerne i og af Maskinen, idet der paa Omdrejningsaksen var anbragt en firefidet Traadnetkurv, hvori Kagerne bleve satte; men da Kurven ikke var støttet foroven, saa vil den, naar Tavlerne ikke ere nøjagtig lige tunge, komme til at svinge. Maskinen vil derfor næppe kunne holde. En Fabrikant Hagenmüller, Erfurt, havde udstillet en patenteret Dampboks-smelter, der efter Brugsanvisningen syntes at love alt, hvad man kunde ønske, men da jeg senere saa den arbejde, kom jeg til at tvivle om dens Hensigtsmæssighed. Den skulde nemlig tages af Jlden, Laaget skrues af, og et Stempel paastrues i Stedet, hvad der var en hel Del omstændeligt, og imedens var der Fare for, at Smelteren blev for kold. Jeg kom derimod til at synes bedre om et mindre lignende Apparat, der arbejdede ved Siden af; thi her kunde Redskabet blive staaende paa Jlden og Stemplet skrues fastere, efterhaanden som Boksset smeltede. Begge vare cylindrisk formede, dobbeltvæggede Grønner, hvor Vandet ophædedes mellem Væggene, og Dampen trængte ind i den nederste Beholder

for at smelte Voks. Et ubetinget hensigtsmæssigt Apparat var B. Rietsches (Wibrecht i Baden) Kunstvokstabledpresse, der kan bruges af enhver Tavler, og da Prisen, $2\frac{1}{2}$ Pfennig pr. □ Centimeter eller $30 \times 30 \times 2\frac{1}{2} \times \frac{3}{8} = 20$ Kr. (foruden Told og Fragt) for en Presse til 12×12 Kammemaal, er overkommelig, saa tør jeg kun anbefale samme. Den var lavet af Kobber og forlignet eller forniklet. Kunde den laves af forniklet Jern, da blev Tolden kun 6 Ore pr. K., hvorimod det nu koster 16 forlignet eller 32 Ore forniklet pr. K. Apparatet vejer c. 16 K.

Af Godeapparater var der ligeledes mange, men jeg vil kun anbefale H. Korbs i Birka (Stm) Thüringen. Det var udstillet baade i Blik og Glas og i 3 Størrelser til $1\frac{3}{4}$, 4 og $5\frac{1}{2}$ K. Prisen for et enkelt var henholdsvis 50—65—75 Pf. og 45—50—80 Pf. 3 Partier meget billigere. Foruden Tabletænger, Strælleknive, Bislor af Hestehaar, Vipiber, Handsker m. m. m. vil jeg endnu omtale Honningglas. Der var en Mangfoldighed, store og smaa, høje og lave, med Laag og uden Laag af Nikkel eller Blik, glatte og riflede, med Glasprop og Kortprop og alle til en forbausende billig Pris. Jeg syntes særlig godt om et højt 2 K's Glas, der kostede $7\frac{1}{2}$ Mark pr. 100, og et tilsvarende med Nikkelstruelaa, der kostede 25 Mark pr. 100. Ved min Hjemkomst forskrev jeg 100 Stk. af de første og 6 af de sidste; men det gør jeg ikke tiere, thi hvert Glas kom mig med Told og Fragt til over 22 Ore, og hertil kom, at Glasene slet ikke svarede til Proben. De havde et grønligt Skær, og Strueglasene vare støbte meget daarligt. Jeg købte baade bedre og billigere Glas herhjemme, 2's Glas til 10 Ore og 2 K's til 14 Ore pr. Stk. Strueglasene ere her dyrere, men til Gengæld ogsaa meget smukkere, og da de kun ere anvendelige til at prange med paa en Udstilling, saa har det ingen Betydning. I denne Sommer har jeg gjort flere Prøver med Behandlingen af Honningen og med Glas, og skøndt jeg endnu ikke er kommen til fuld Klarhed, saa tror jeg dog bestemt at kunne sige: Det kommer an paa at holde Luften ude saa meget som muligt, og da fremfor alt, naar Honningen er kommen i Glas. Glaspropper og Struelaa kunne ikke komme til at slutte tæt nok og ere derfor aldeles forlæstelige, Pergamentpapir er ej heller tilfredsstillende, og jeg tvivler ligeledes om, at Tinblik kan lukke tæt nok, da Vaandet næppe kan snøres tilstrækkelig fast. Det bedste bliver nok Kortpropper med Forsegling (meget saubt! Red.)

4de Gruppe: Viernes Produkter.

a. Honning i Tavler var meget stærkt repræsenteret i Form af Delinger, udbyggede Glasfloker, en udbygget Verdenskugle, en udbygget Glaskirke, men de fleste havde dog udstillet almindelig Tablehorning.

b. Honning i Glas. Heri var Udstillingen næsten overvældende, men det forekom mig i højeste Grad mærkeligt, at næsten al Honning var flydende. Jeg henvendte mig til en Udstiller, der havde faaet højeste Urespræmie. Han forklarede mig, at al hans Honning havde været krystalliseret, men da han vidste, at den ikke vilde komme i Betragtning i denne Form, saa havde han opløst den ved at sætte den i koldt Vand og saa opvarme det Hele meget langsomt til 40° . Først nu satte han den paa Glas. Grunden, hvorfor Lysterne fremstille Honningen flydende og kun sælger den i denne Form, er den, at de siger, at den taber en hel Del af sin Aroma ved Krystalliseringen; men da denne er det sikreste Kendemærke paa Honningens Uegthed, saa tror jeg nok, vi bør fastholde kun at præmiere den faste Honning. — Der var Hvidtlovehonning fra Eidersted, Lynghonning fra Lüneburger Heide, Boghvedehonning fra Mecklenborg, Vindehonning og Alafiehonning fra Sachsen, Alpehonning fra Tyrol, og alt fremstillet paa den mest tiltalende Maade. Hvert eneste Glas var forsynet med en mere pralende end smuk Etikette, men da man sjælden havde Tid til at se nøje efter, saa gjorde denne tilligemed den smukke Opstilling god Virkning.

c. Honning i andre Kar var ikke ret stort, men jeg saa dog 3 Trækar med 100 K i hvert og flere større Blikspande fyldte med Honning. Ved Salg er det Lysterne Fremgangsmaade, at de efterhaanden gør Honningen flydende og saa sælger den i flydende Tilstand.

d. Voks finder nu næsten kun Anvendelse til Kunsttavler, men da Forbruget i saa Henseende stiger hvert Aar, saa finder det dog Anvendelse til stadig højere Priser. Forfalskning af Voks drives i stor Maalestok, saa det næsten bliver nødvendigt, at hver lille Kreds laver sine Vokstavler selv, hvad ogsaa nu er muligt ved Anskaffelsen af den ovenfor nævnte Kunsttablepresse.

5te Gruppe omfattede Produkter lavede ved Kunst. Her maa da først nævnes Kunsttavler, og af disse var der udstillet en Mængde, der alle gjorde Fordring paa at være af ægte Bivoks, men ingen kan her gøre Otto Schulz fra Buckow Rangen stridig; thi han har drevet det saa vidt, at han laver Kunsttavlerne fiks og færdige, medens Andre kun fremstiller Mellemvæggen med Grundpræget til Cellerne. For at

gøre Tavlerne rigtig stærke, laver han Cellebunden af tyndt stærkt Papir eller af en ligeledes meget tynd valset Metalplade.

Paa Honningtager og andet Bagværk, hvori Honning var anvendt, var Udstillingen meget fattig. Derimod var der en Del Honningvin, Honninglikør, Honningæblevin og Honningchampagne. Müller i København havde udstillet Klostermød, Valhallamød, Honninglikør og 7 Stkr. Honningsøde. Ved Kongens Besøg ytrede denne, at Kæmperne i Valhalla næppe vilde nøjes med saa smaa Glas. Redaktør Stenhusen fra Ejdersted havde udstillet 10 Flasker Honningvin, der smagte ganske fortrinlig. (Fortsættes).

Biablskolen.

Af Lærer P. S. Honlind, Boelshunde.

Til min Artikel om denne Sag søger Hr. Erzslev nogle retledende Bemærkninger og hævder, at de 400 Kr. er skænket til et Forsøg hos ham. Ved nærmere at efterse Referatet, ser det ogsaa ud, som han har Ret, og jeg har altsaa taget fejl. Smidler-tid tillader jeg mig endnu med et Par Ord at omtale Sagen. Efter Hr. Erzslevs Udtalelser i samme Nr. af Tidsskriftet bliver saa Biablskolen til et 14 Dages Kursus hos ham, et Kursus for vordende Biabls-lærere, særlig i Teori.

I de første Aar, jeg drev Biabl, henvendte jeg mig gentagne Gange til det største Uds paa Biablens Omraade, der den Gang fandtes her paa Egnen; thi uagtet jeg havde slugt en hel Del Bøger, blandt andre „Huber om Bierne“, var jeg i mange praktiske Ting aldeles viltsfarende. Det omtalte store Uds var altid villigt til at levere mig et helt Foredrag om Biernes Naturhistorie, mange mærkelige Træk i Biernes Liv o. s. v., men naar han var færdig, var jeg lige klog. Saa henvendte jeg mig til en gammel Biabler her paa Egnen, og uagtet han vistnok var meget uvidende i videnskabelig Biabl, kunde han altid give mig de praktiske Vink, som jeg trængte til. Ham havde jeg Udbytte af at tale med, og af ham lærte jeg mere end af alle Bøgerne og det store Uds med. Jeg tror ikke, at vi trænger til mere videnskabeligt uddannede Biabls-lærere, end vi alt har. Det videnskabelige er nemlig Nr. 2, det praktiske Nr. 1. Vi trænger ikke til Erasmus Montanus'er, men til praktiske Folk saabel paa Biablens som paa andre Omraader. Ved Biabls-møderne er det

altid praktiske Spørgsmaal, der fremkommer efter Foredragene, ligesom det ogsaa altid ere de praktiske Forsøg og Underøgelser af Bistaderne, der vækker den største Opmærksomhed. Jeg har endnu aldrig hørt nogen beklage sig over, at f. Eks. Kristensen, Himmelø, eller Grønning mangle videnskabelig Udannelse og derfor ere ubrugelige, eller at man ønskede mere Videnskab — Inspektøren, som Hr. Erzslev nævner som et vigtigt Fag — mere Teori. Jeg er derfor bange for, at naar de af Hr. Erzslev uddannede og eksaminerede Biabls-lærere kommer ud, vil man bede om de gamle, saa de ny blive arbejdsløse. Trænger vi nemlig til flere Biabls-lærere eller til dygtigere Biabls-lærere? Dette Spørgsmaal burde i Grunden, synes mig, været bejvaret, før man bevilgede 400 Kr. til en Biabls-lærerskole. Skulde jeg anbefale et ungt Menneſte, der vilde lære Biabl, til en Mand, da vilde jeg først se at saa at vide, hvem der som Biabler havde drevet det til det største Udbytte. Til en af disse vilde jeg henvise ham, thi det er til syvende og sidst Udbyttet, det gælder om. Naar der derimod er Tale om en videnskabelig Forsøgsstation, da sætter jeg vel ikke en saadan saa højt som en Biablskole, men uden Betydning vilde den ikke være, og der er Hr. Erzslev selvfølgelig selvfølgelig og muligvis Hr. Vorbeck for Sjællands Bedkommende, der i saa mange Retninger er vidt forfælskelig fra Sjælland. Lad os nemlig være enige om, at blandt vore Biablere er Hr. Erzslev den mest videnskabeligt uddannede og saaledes ved disse Forsøg har de største Betingelser. Hans Dygtighed som teoretisk Biabler og som Redaktør af Tidsskriftet skal af mig være uførtalt, der har han Vren og Magten, vi har Ingen til at sætte i hans Sted. For mit Bedkommende spiller Sagen ingen Rolle, jeg har tilbudt at gøre Forsøget med Biablskolen, men finder man eller har fundet det fornøftigere at gøre Forsøget med et Kursus til Uddannelse af Biabls-lærere hos Hr. Erzslev, saa er det jo et Forsøg værd, og det gi'er sig nok i Enden, som Rebflageren sagde. Maalet ere vi jo enige om, lad os ogsaa se at blive enige om Midlerne. Lad os paa den ene Side ikke sprede vore Kræfter for meget, men paa den anden Side heller ikke samle for meget paa den ene Haand og ikke søge at gøre Biablen til Teori og Videnskab; saa kommer den virkelig ikke den Del af vort Folk til Nytte, som man hidtil nærmest har tænkt paa var henvist til Biabl. Vidensstaben har sin store Betydning, men bliver den mere for en Sag end Tjener, kan den gøre Fortræd. — —

Den ærede Forfatter har i ovenstaaende Artikel rettet een Misforstaaelse med Hensyn til „Diablslærerstolen“, men der er endnu tilbage een langt væsentligere. Det er Spørgsmaalet om, hvorvidt de Diablslærere, vi nu have, mangle Teori. Hr. S. nævner 2 bestemte Mænd, nemlig DBF.'s 2 fast ansatte Diablslærere, og spørger, om man nogen Sinde har hørt Beflagelser over, at disse 2 Mænd manglede Teori. Dertil kan jeg ubetinget svare Ja. De have selv udtalt Beflagelser derover, og derfor have De ønsket ikke alene som Diablslærere at virke ved Diablslærerstolen, men ogsaa som Elever at nyde Undervisning der, den ene i det ene Kursus iaar, den anden i dem begge. „Den, der har Stoen paa, føler jo bedst, hvor den trykker“; men for øvrigt skal jeg bemærke, at jeg ikke saa sjældent har hørt Beflagelser over, at de ikke havde noget mere Teori, netop fordi de i alle andre

Henseender egne sig saa godt for den Gerning. Hr. S. frygter for, at naar Diablslærerne forlade disse Kursus, vil man blive misfornøjet med dem og ønske „de gamle“ tilbage. Det ser imidlertid ud til, at det netop væsentlig vil blive

„de gamle“, som ville besøge disse Kursus, og jeg haaber da bestemt, at de ikke skulle tage videre Skade deraf. Det, der er Kærnen i hele denne Sag, er den gamle Strid om Praksis og Teori. Jeg slutter mig nærmest til Berlepsch's bekendte Udtalelse: „Vær fremfor alt Teori, ellers blive I hele Eders Liv igennem praktiske Stymper“, og dette maa da særlig gælde Diablslærerne. For øvrigt skal jeg med stor Glæde overlade Ledelsen af en saadan Skole til en anden Mand, naar en saadan vilde tilbyde sig, da jeg under nærværende Forhold kun med megen Vanstielighed vil kunne affe den fornødne Tid dertil. Hvis jeg ikke antog, at det kunde gavne Diablsfagen, vilde jeg aldrig have indladt mig derpaa.

Kalundborg, d. 15. Februar 1896.

Hans Erslev.

Wells-Stadets Flyvehuller.

af Gartner H. Buchholz, Brahesborg.

Sidste Nummer af Deres ærede Blad, „Tidskrift“ for Diavl“, indeholder en Del forskellige Andvisninger til at holde 2 Familier i et Wellsstade lige stærke, og Forfatteren af Artiklen, Hr. N. F., kommer tilsidst til det Resultat, at den nemmeste og sikreste Maade er en Omflytning af Tablerne. Efter min Mening synes jeg, det er en meget besværlig Maade at bringe Lighed i Staderne paa, navnlig efter at Bitteret er paalagt og Magasinet sat paa. Jeg kom derved til at tænke paa, om det ikke var muligt at finde paa en anden Maade til at opnaa det tilsigtede Resultat, og jeg har derfor idag lavet en Model af den Form, som jeg har tænkt mig kunde bruges. Jeg har valgt at tilstille Dem en

Model istedetfor en Tegning, da jeg ikke er vis paa at kunne gøre mig forståelig ved den.

Nogen egentlig Forklaring af Meningen af Modellen er vel ikke nødvendig, Glasfene kan jo gøres kortere eller længere, efterform man vil have færre eller flere Bier

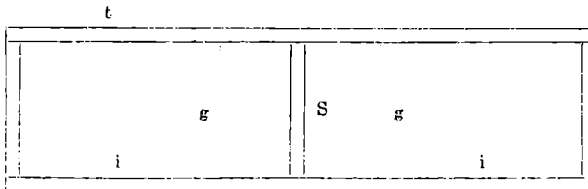

Fig. 18.

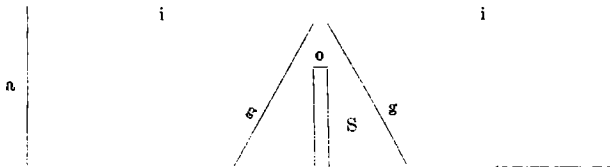

Fig. 19.

ind til Naboen.

Saafrømt De, Hr. Redaktør, mener, at Ideen er god, maa De gerne optage det i Tidskriftet; er det derimod ikke bedre end nogen af de andre Metoder, er det aldrig værd at have Ulejlighed med.

Hosstaaende Figurer kunne formentlig forklare den ærede Indsenders Tanke. Fig. 18 er en Veranda til et Wellsstade set forfra, a Flyvehæret, s Skillerum, i Indgang, t Dverbræt, g g ere 2 smaa Glasruder, der kunne indskydes skraat tæt ind til Skillerummets bagerste Kant. Disse Ruder glide i Falske. I Fig. 19 ses Verandaen fra oven, idet Dverbrættet t er fjernet. Her ses nu i Skillerummet s bagtil forneden en lille Nabning (o), der kan lukkes med en Styder, der er fæstet forneden paa Skillerummet. Under almindelige Forhold lukkes Nabningen o, og de 2 Glasruder

sjernes. Bierne i Wellsstaden have da uhindret Afgang til de 2 Indgange i i. Omstør man derimod at forstærke Bifamilien til Venstre paa den anden Bifamilies Befordring, da indsættes Glasruden til Højre paa sin Plads, og Skyderen trækkes lidt ud, saa at Aabningen o bliver fri. Indsenderen antager nu, at mange af de Bier, som ellers gaa ind ad Indgangen til Højre, ville komme udenfor Ruden og derpaa gennem o søge ind i Indgangen til Venstre. Om denne Formodning vil vise sig rigtig, er det jo umuligt at afgøre uden Forsøg; men det kan være rimeligt nok. Det er derfor vel værd at prøve denne simple Fremgangsmaade.

Med Hensyn til Hr. B.'s Bemærkning om det store Besvær med at omflytte Yngel- tabler fra den ene Afdeling til den anden, naar Gitteret er lagt over Yngelrummene, skulle vi oplyse om, at vi anbringe Gitteret i Wellsstaden i 3 Stykker, nemlig det ene midt i Staden, altsaa halvt over hver Afdeling, og et ved hver Ende af dette. Magasinerne anbringes ligeledes i 3 tilsvarende Stykker, først det midterste. I Almindelighed behøver den omtalte Omflytning af Yngel- tabler kun at foregaa een Gang om Aaret, nemlig om Foraaret, inden de 2 yderste Magasiner og tilsvarende 2 Gitter ere anbragte i Staden. Det er da paa ingen Maade noget særlig besværligt Arbejde at omflytte et Par Yngel- tabler fra den ene Afdeling til den anden, og paa den Maade undgaa vi baade „Drejning“ og færegne Apparater til at bevare Familiernes Lighed i Styrke. For at hindre Fejlflyden have vi derimod iaar i Sinde paa Wellsstaderne at anbringe en Veranda, der er lukket fortil i en Strækning af $4\frac{1}{2}$ (11,5 cm.) paa hver Side af det ydre Skillerum. Red.

Hvorledes bliver Nektaren for- vandlet til Honning?

(Efter Dr. Dzierzon ved B. Bojesen).

Foranstaaende Spørgsmaal har Dr. Dzierzon besvaret i Nr. 21 af „Bienen- Zeitung“ for 1895. Da den rette Besvarelse af dette Spørgsmaal maa have en ganske besynderlig Interesse for den praktiske Biavler, har jeg troet det rettest at meddele Indholdet af Dr. Dzierzons Artikel i nævnte Nr. I Oversættelse lyder den omtrent som følger:

„Die Bienenpflege“, Organet for Württem-

bergs Biavlere, behandler samme Genstand i Nr. 10, Side 165, men sætter som Over- skrift det Spørgsmaal: „Hvorledes bliver Nektaren forthyktet til Honning?“ Dette Spørgsmaal forudsætter den Forestilling, at Nektaren kun ndskiller sig fra Honningen ved sit større Vandindhold og bliver Honning, saasnart det overflødig Vand fjernes fra den. Denne Forestilling indeholder en dobbelt Bildfarelse. For det første er det en Bildfarelse at tro, at Nektaren altid er mere vandrig end Honning. Ved tørt og hedt Vejr lig indbære Bierne ofte en saa tyk Nektar, at de derved komme til at lide af Tørst og maa indbære Vand for at slukke Tørsten og berede Foder for Yngelen. I August ifjor indsamlede Bierne her af den røde Kløver en Mængde Nektar, som paa Grund af den da herskende Hede og Tørhed var saa tykflydende, at de ogsaa senere fløj ud for at hente Vand for at slukke Tørsten, men naturligvis ikke for at berede Foder, da der i Oktober og November ikke mere findes Yngel i Staderne.

En anden i hin Forestilling liggende Bildfarelse indeholder den Mening, at den forthykte Nektar allerede var færdig Honning; thi heri fattes endnu meget. Nektaren er nok Honningstof, men langt fra ikke færdig Honning. Der maa endnu hertil søjes mange Bestanddele. Rørsukkeret maa omsættes til Frugtsukker, Myrshyre maa for at gøre den holdbar tilsættes, og ubrugbare eller overflødig Bestanddele maa udskilles. Fordandlingen foregaaer ikke i Cellerne, men i Biernes Legeme; dog er det ikke Trækbierne, men de yngre og kraftigere og ved Hjælpen af Pollen til denne Forretning mere egnede Husbier, til hvilke Trækbierne afgive den hjembragte Nektar for under den rige Høst atter at kunne ile ud i Blomsterfloret.

Mangen En har undret sig over, at de belæsfede, hjemvendende Trækbier ikke ile op i Honningrummet, men ind i Yngelrummet; men det er jo ganske naturligt. I Honningrummet har Trækbierne intet at gøre. Yngelrummet er det Laboratorium, hvori den raa Nektar af en stor Del af de der værende Husbier optages i Legemet og der forvandles til virkelig Honning og aflagrer den i de for Honningen bestemte Celler, hvad enten de befinde sig i de af- sides Dele af Yngelrummet eller i det egentlige Honningrum. Synes nu den frisk aflagrede Honning end og nok saa tyndflydende, saa er den dog virkelig Honning og behøver ingen Fordampning. Hr. Baist udflyngede sig nylig aflagret Honning, hvad han i sin Tid meddelte, og han gjorde den Erfaring, at den krystalliserede

fig som anden Honning. Den tilflynende Lyndflydende kan grumme let skuffe. Mangen Slags Honning, som Vinde- og Kassehonning, er meget flydende og synes, især i stærk Varme, at være vandrig uden at være det. Raps-honning synes ofte flydende som Vand, men staar den nogen Tid og afkøles, saa ligner den Jædt. Nektarens Afdampning i Cellerne er et Eventyr, som kun troes af den, der er fremmed for et Bistade. Under min tredfindstybearbejde Diabl har jeg udtaget Bærket af Hundreder, ja af Tusinder af Bistader til enhver Tid af Aaret, dog især i den bedste Træetid; men aldrig har jeg i Cellerne truffet vandet Nektar, som først skulde afdampes. Jeg fandt i dem kun særdig Honning, selv naar Træebierne ved fugtigt Vejr eller Støvrejn ofte kun hjembragte noget sødt Vand, som de ved Sammentrykning af Kroppen maatte stille sig af med. Bierne have netop den Evne at kunne udfille det overflødig Vand, som de maa indfuge sammen med Nektaren, og de sprøjte det ved den næste Udflugt fra sig som en Straale, der tydeligt kan ses ved Solst. At Bierne besidde denne Evne kan Enhver, som det ikke er om at gøre at have Ret, men finde Sandheden, overbevise sig om ved følgende Forsøg. Man sætter et Bifolk paa et Par tomme Tabler og fodrer det rigeligt med Honning, hvortil der er sat omtrent 100 % Vand. Ved en Undersøgelse af Tavlernes Indhold vil man forgæves søge efter de 100 % Vand, selv om man ved højlys Dag vil tænde en Lygte. Man maa da spørge: Hvor er alt dette Vand bleven af? Bierne have udfilt det og midlertidig gemt det i Begemet for at sprøjte det fra sig ved den næste Udflugt. Afdampningen beror paa Indbildning og ikke paa Sagtælsel og Overbejelse. Honningen er stærk hydrostopisk, d: den drager Fugtighed af Luften til sig. Til at iagttage dette havde vi i denne Sommer god Lejlighed. Paa Tiden omkring den længste Dag regnede det formelig med Honning, og i saa Dage var der udslynget 15 Centner Honning. Af Bekymring over, at det gode Træe pludselig kunde afbrydes, gemte vi en større Mængde allerede udtagne fulde Tabler for eventuelt senere at indsætte dem. Men i kort Tid vældede Honningen formelig frem af de uforslede Celler, og hele Honningsøer dannede sig nedeunder de fulde Tabler. Honningen havde taget en saadan Mængde Vand til sig, at de fulde Celler vare blevne overfyldte, og Honningen flød ud af dem. Heraf følger den Være for Præksis, at udtagne Tabler, som ikke ere fuldstændig forslede, straks maa udslynkes, men ikke maa

hænges i Tablestabet eller opbevares paa sli Maade, saafremt man ikke vil indbringe Vand i Slyngehonningen, hvorved der kan forarsages Syre. Derimod kan man uden Betænkning indhænge sliige Tabler i Bistadet, thi Bierne forstaa at udfille Vand og atter gøre Honningen holdbar.

Men hvorledes er det nu muligt at forene den Egenkab hos Honningen, at den drager Vandet af Luften til sig, med Honningens Fordampning eller Honningens Afgiven af Vandet til den fri Luft? Modsiges det ene ikke netop det andet? Begge Antagelser kunne umuligt bestaa ved Siden af hinanden. Men da Honningen ubestridelig har den Egenkab at drage Vand til sig af Luften, saa falder Vandfordampningen bort af sig selv".

Ovenstaaende Artikel af den berømte Bimester, Dzierzon, er ikke uden Interesse, om end Svaret paa det omhandlede Spørgsmaal er meget usfuldstændigt. Med Hensyn til Honningens Fordampning ere vi ingenlunde enige med den ærede Forfatter. Det er ganske sandt, at Honning under visse Omstændigheder optager Vanddampe; men dermed er det ingenlunde bevist, at den ikke under andre Forhold kan afgive Vanddampe. De Forhold, som i den Henseende have særlig Betydning, ere uden Tvivl Honningens og Luftens Varme og Fugtighedsmængde. Prøv f. Eks. at henstille tykflydende Kandisfirup i en kold, fugtig Kælder i nogle saa Dage; den vil da indfuge Vanddampe. Hvis man derimod henstiller den i et tørt varmt Kammer, vil den afgive Vanddampe, indtil den danner en fast Kandislage. „Nektarens Afdampning i Cellerne er et Eventyr, som kun troes af den, der er fremmed for et Bistade“. Til disse „Dumme-Petere“ regner altsaa Dr. D. formentlig en Mængde af Verdens for Tiden mest ansete Diablere. — Ovenstaaende Artikel havde Redaktionen ganske sikkert ikke selv villet oversætte og indføre i nærværende Blad, hvis ikke Oversættelsen var blevet os tilsendt med Annodning om Dtagelse. Red.

Wellsfadets Flyvehuller.

Af Jakob Olsen, Dristebrohus.

Da Hr. N. F. i „Vitidende“ Nr. 2 har peget paa min Artikel i Novemberheftet f. A. om Dobbeltstadet og formener, at det uheldige i at have Indgangen tæt op til hverandre paa Stadets Bund er Indbildning

blot, skal jeg tillade mig nærmere at begrundede min Anskuelse i den Henseende. Naar noget Nytt kommer frem, gaar det ikke sjældnen saadan, at de Ulemper, som der ofte klæber ved dem, ere vanskelige at opdage ved første Ojeblik, men ved en mere grundig Prøve kommer man undertiden til Klarhed over, at de kan være i Besiddelse af saadanne, og at en ringe Forandring kan have gavnlige Indflydelser, uden at man egentlig derfor behøver at gøre Indgreb i selve Grundprincippet af den fremkomne Nytte. Og saaledes tror jeg ogsaa, at det vil gaa med Wellsstaden. Jeg erindrer endnu, at da Wellsstaden første Gang var afbildet i „Vitidende“, ansaa jeg det for at være af en saa fortrinlig Konstruktion, at det fuldt ud maatte svare til Hensigten. Siden Wellsmetoden igennem „Vitidende“ er bleven bekendt her i Landet, har jeg imidlertid bestandig haft min Opmærksomhed henvendt paa den, og den har i steds stigende Grad vundet min Interesse saaledes, at jeg har gjort adskillige Forsøg dermed, baade i den ene og den anden Retning. Jeg har saaledes foretaget Dronningstifte,

Drejning af Staden, samt prøvet at anbringe Indgangen paa flere forskellige Maader, saavel jævnsides paa Stadets Bredside som een i hver Ende af dette, eller een paa hver af dets Bredder, men modsat det gennemhullede Indstød. Til disse Forsøg har jeg nu i 3 Aar haft 6 a 8 Stader. Ud Erfaringens Vej formener jeg da at være kommen til det Resultat, at den sidste Maade at anbringe Indgangen paa er den bedste, da det ikke i nogen væsentlig Grad forandrede selve Wellsprincippet, nemlig at saa de 2 Bisfok til at leje sig tæt op til det gennemhullede Bræt, der adskiller dem. Hvis de modsatte Indgange havde til Følge, at der opstod skadelig Træk i Biernes Winterleje, vilde de næppe leje sig op til Indstødet, da Trækket jo i saa Fald aabenbart maatte blive

stærkest netop ved et saadant gennemhullet Bræt. Der maatte derfor være Sandsynlighed for, at de ligesaa godt antog Winterlejet midt i hvert sit Undertrum eller maaste endog i dets modsatte Ende. Dette har paa ingen Maade vist sig at være Tilfældet hos mig. I den første Halvdel af Februar Maaned foretog jeg en Dag et meget flygtigt Eftersyn af mine 2 Dronningstifter; de havde alle uden Undtagelse lejet sig forbausende tæt sammen paa 6 Tavler, saaledes som det vil ses af Fig. 20. Den nærmeste Table paa hver Side af Indstødet var omtrent fuldt besat med Bier i hele sin Bredde og tæt til Tavlebævernes Overkant, de 2 næste Tavler stadig med nogen Aftagen, saaledes at de samlede 6 Tavler omtrent dannede en cirkelformet Form, altsaa med det $\frac{1}{8}$ tykke Indstød midt i

Flyvebrædt.

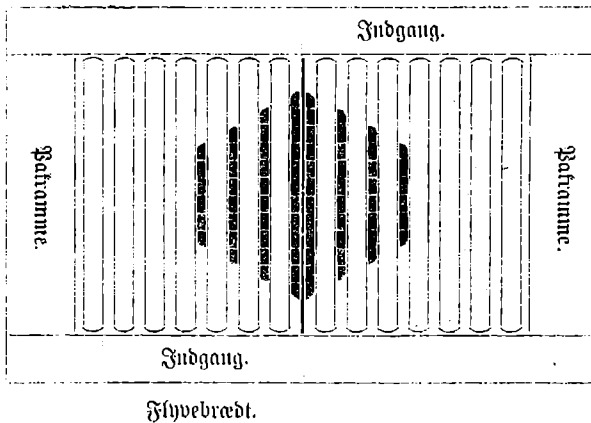

Fig. 20. Wellsstade. De mørke linier ere de besatte Tavlegange.

Klyngen. At de kun besatte saa saa Tavler, har vel nærmest sin Grund derti, at de paa denne Aarstid jo ere meget stærkt sammenpakkede. Flere af Staderne kunde i Sommerens væsentligste Tid stærkt besatte indtil 40 Lav-Mor-maltavler, saa at de ved Indvintningen endnu vare temmelig biserige. Drejning af Staden har

jeg til forskellige Tider foretaget, og det kan maaste undertiden være meget gavnligt; dog har jeg ikke hidtil mærket nogen væsentlig Fordel deraf, men anser det for mest naturligt for Bierne, om saadan helt kan undlades, da den Mængde Trækbier, som paa den Maade øjeblikkelig bliver paasørt den svageste af Familierne, vel næppe vil opveje det Tab, den absolut maa forvolde det stærkeste. Forøvrigt vil Drejning jo ligesaa godt og med ligesaa stor Virkning kunne udføres i Stader med modsat Indgang; men da Bierne dermed i langt højere Grad sikres for Fejlflybning, vil det som Regel sjældnen være nødvendigt, naar da ellers begge Bisfamilierne har frugtbare Dronninger. At de jævnsides Indgange hos flere Diablere har vist sig at være uheldige, synes at fremgaa deraf, at der af

og til er fremkommen forskellige Maader, hvorved man kunde blive i Stand til at regulere Viernes Fejlsflyvning. Dette kan man maasse til en vis Grad blive Herre over; men at forebhgge Dronningernes Forbinden paa en Tid, da deres Uglægning er i fuld Gang, uden at man kan opdage anden Grund end de tæt samlede Indgange, vil efter min Anskuelse være forbunden med langt større Vanskelighed. Om de hos mig i den Retning indtrufne Omstændigheder har været tilfældige blot, kan jeg naturligvis ikke afgøre, men betvivler det dog i meget høj Grad. Jeg kan iøvrigt ikke indse, at det er til nogen Nytte, at Vierne til begge Afdelinger skal færdes paa et samlet Flyvebræt, som er delt med et paa Kant imod Stedet staaende Bræt for derved at hindre deres Fejlsflyvning; thi Tanken er jo dog, at de skal samles i Overrummet, og naar det har vist sig, at de arbejde ligesaa fredeligt sammen der, naar de har en Indgang paa hver Side af Stedet, som naar disse ere jævnsides, saa kan det vel næppe være Tvivl underkastet, at det samlede Udbytte i begge Tilfælde maa blive ganske det samme. Den Ulempe, at man under Behandlingen staar mindre bekendt med Arbejdet, naar Indgangene ere modsat paa Stadets Bredside, anser jeg for at være af underordnet Betydning, naar man har de af mig angivne Hængsler, hvorved man er i Stand til at kunne lukke Taget op fra hvilken af Enderne, man maatte ønske det, uden nogen som helst anden Forberedelse end blot at hæve Taget i Vejret. Ved at staa ved de forskellige Ender af Stedet kan Behandlingen for hver Families Vedkommende foretages med fuldt saa godt Overblik og samme Væthed, som naar man staar ved Siden af Stedet, og dog tilbørlig være indenfor Viernes Flugtlinie. Foretrækker man imidlertid, at Taget lukkes op fra Siderne, er der intet til Hinder for, at Hængslerne kan anbringes paa den Maade, hvilket jeg forøvrigt har paa nogle af mine Stader. Endskøndt jeg i min Artikel i Novemberheftet har omtalt, at de Stader, som jeg fremtidig vil benytte, har Plads til 28 Lab-Normalrammer i Underrummet, og et ligesaa stort Antal i Overrummet, anser jeg det dog ikke for nødvendigt, at man har alle sine Stader af denne Størrelse. Det har kun været min Hensigt at bygge ny Stader saa rummelige. Jeg har derimod flere 2-Dronningstader, som ere gamle omændrede Stader, hvori der kun er Plads til 20 Rammer, og som har vist sig at være tilstrækkelig store under almindelige Forhold. Særlig naar man ved Siden af

har enkelte store Stader, thi indtræffer der enkelte udmærkede gode Honningaar, kan jo f. Eks. fyldte Honningtabler, som endnu ikke ere tjenlige til Udslyngning, meget godt overflyttes i saadanne, og man altsaa ad den Vej vil være i Stand til at forskaffe sig Plads i de noget mindre Stader. Hvor stort et Stade skal være, er vel vanskeligt at afgøre, thi Træforholdene kan jo være højst forskellige saavel i de forskellige Aar som i de forskellige Egne; men det er jo altid en Væghelighed at have rigelig Plads. Alt man for at forhindre Viernes Sværme-lyst i Wellsstaderne udbider hvert Bisfolks Yngelrede til f. Eks. 15 Lab-Normalrammer, anser jeg i Almindelighed for at være et Fejlgreb i saadanne Egne, som kun tilbyde et tidligt og kortvarigt Hovedtræk. Der er vel næppe Tvivl om, at det er et virksomt Middel i saa Henseende, men som Regel vil Honningubbytten komme til at lide derved. En af Marsagerne til, at Wellsmetoden skal kunne give et tilfredsstillende Resultat, tror jeg ligger i en efter Forholdene passende Indstrækning af Yngelredene i den Tid, Hovedtrækket bedvarer. Jeg har prøvet at indstrænke hver Bisfamilie paa 10 Lab-Normalrammer, uden at de dog har afgivet Sværme. Det er derfor ikke usandsynligt, at en yderligere Indstrækning af endnu et Par Rammer i en kort Tid vilde have haft gavnlig Indflydelse paa Udbyttets Størrelse.

Vi have ikke fundet Anledning til at lade udføre Tegninger efter de af Forfatteren omtalte „Hængsler“, fordi disse kun afvige fra vore almindelige Bistadehængsler derved, at Hulhængslet ikke ender med et Dje, men med en aaben Gaffel, hvis Grene ere $\frac{1}{2}$ ” lange. Naar der af disse Gaffelhængsler anbringes 2 paa hver Side af Stadets Overkant og tilsvarende Stabelhængsler paa Taget, da vil dette, naar det aabnes paa den ene Side, dreje sig med Stablerne i Gafflerne paa den anden Side.

I vor egen Bigaard have vi Staderne opstillede i en Cirkel med Udflugt indad i Cirklen, Gang uden omkring denne. Der vilde det være en stor Ulempe for os, hvis vi skulde anbringe Wellsstadernes Flyvehuller paa hver sin Side af Staderne. Vi agte derfor fremdeles at beholde de 2 Flyvehuller jævnsides med et 5” fremspringende udvendigt Skillerum, kun agte vi for at hindre Fejlsflyven yderligere at befæste paa dettes Forkant et 8” bredt Bræt, saa at Indgangene i Virkeligheden saa denne Afstand.

Forfatterens Anskuelse med Hensyn til

Yngelredens Indskrænkning tiltræde vi, og som en yderligere anbefaling herfor kunne vi anføre, at den bekendte Amerikaner Doolittle har opnaaet et betydelig forøget Udbytte af almindelige Enkeltstader, i hvilke han ved Dronninggitter indskrænkede Yngelreden til 8 Gulluprammer. Denne Ramme svarer i Størrelse nøjagtig til Lavnormalrammen eller 10 × 12" Rammen.

Ned.

Til Begynderen, særlig i Vestjylland.

Af C. J. Grønning.

Det viser sig atter iaar, at en saa mild Vinter, som vi til Dato har haft, ikke er saa heldig at overvintre Bier under, som naar Vinteren er langvarig streng, men fri for afvekslende Forandringer. Under det milde og afvekslende Vejrlig sidde Bierne ikke saa rolige, fortære derved mere Foder, og Faren for Bugløb er større. Forrige Vinter var streng og langvarig med Frost, og man skulde have troet, den havde indvirket stadeligt paa Bierne, men det viste sig ikke alene hos mine egne, men ogsaa mange andre Steder, hvor jeg tidligt i Foraaret kom for at holde Møder, at Bierne forholdsvis havde fortæret meget lidt Foder, og Bugløbspletter var der slet ikke Tale om. Men — det var selvfølgelig kun gaaet saa godt og heldigt, hvor man havde sørget for, at alle Betingelser, der høre med til Indvintringen, vare tilstede. Mange tillige med mig fik atter yderligere Betrættelse paa, at ingen, slet ingen af de mange forskellige Forbringere, der stilles med Hensyn til en heldig Overvintring, maa mangle, eller med andre Ord, jo bedre man udsører, hvad der hører til, desto bedre bliver Resultatet (saa saa døde Bier og saa lille Foderforbrug som muligt). I Aar derimod vise enkelte af mine Bifamilier allerede i Februar brune Pletter ved Flyvehullet, et sikkert Tegn til, at Familien trænger til at flybe ud; heldigvis har der i Februar Maaned været Dage med saa mildt Vejr, at Bierne have kunnet holde Kensefsesubflugt. Der er vist mange Bifamilier, der har trængt til en saadan Udflugt paa de forskellige Vigaaarde. Ved Foraarsfeatershnet skal jeg særlig have min Opmærksomhed henvendt paa dette, og maaste saa Beslighed til at uplyse Aarsagen til deres Uro. Nu i Marts vil der sikkert vise sig maaste flere gode Flybedage, og det er særligt under saa mild en Vinter meget at anbefale at lade Bierne flybe ud for at rense sig, hvilket jo som anvist i Nr. 2 af Bladet let lader sig gøre blot ved, at Solen

faar Lov til at skinne ind ad Flyvehullerne. De Familier, der ikke vise Trang til Udflugt (brune Pletter ved Flyvehullet), lader man derimod Styggebrædderne blive staaende godt dækkende for Solstraalerne; da ville Bierne holde sig rolige saa længe som muligt, hvilket er at foretrække. Skulde Vejret derimod blive mildt og foraarssagtigt og der i Haven findes Krokus, da ville disse sikkert være i fuldt Blomsterflor i denne Maaned. Da maa alle Styggebrædder fjernes for at tillade Bierne frit at flybe ud og ind, men Flyvehullerne maa indsnævreres hos alle Familier og især hos de svagere, for at Bierne desto lettere kunne besætte og forsvare sig imod Røveri, som allerede nu under det første Træk kan blive farligt nok. Det er gavnligt saa tidligt, som Vejret nogenlunde tillader det, og hvad enten man bor paa Ost- eller Vestkysten, at saa de døde Bier og andet Affald, der i Vinterens Løb har samlet sig paa Stadets Bund, fjernet, ikke ved, at man saa tidligt paa Aaret opdækker foroven og skiller Rammerne fra hverandre, men ved at tage Stopningen ud af den ene Ende, eller om Flyvehullet er i Enden, da bagved. Glasdøren løstes saa meget, at man med en Slags Bundstraber (vinkelbøjet smalt Baandjærn eller sladhamret Telegraftraad) kan forsigtigt strabe det meste Affald bort. At Blavleren gør dette og tidligt er meget at anbefale, fordi det ikke alene sparer paa Biernes Kræfter, men ogsaa fordi det derved undgaas, at mange Bier gaa tabte, derved at de selv meget tidligt tage sig for at rense Affaldet ud. Det meste nøjes de maaste nok med at saa trukken ud af Flyvehullet og videre lade det rulle ned af Flyvebrættet paa Jorden; men mange af de døde Bier blive dog fjernede kort eller længere bort fra Stedet, hvilket man kan overbevise sig om ved at stille sig i Nærheden af en Bifamilie under en Kensefsesubflugt; da vil man se Bier komme trækkende frem med de døde, og det sker ofte, at saavel de levende som de døde falde ned fra Flyvebrættet. Den levende kommer ikke altid op igen, hvis Jorden er vaad og sølet foran Stedet. For at raade Bod paa dette, bør der breddes noget tørt Halm ud foran Boligerne. Mere udsatte for at gaa tabte ere dog de Bier, der flybe bort med de døde for under Flugten at fjerne dem saa langt som muligt fra Boligen; med Venenes Klør hage de sig let saa fast sammen, at den flyvende Vi ikke kan stille sig fra den døde; de falde da begge til Jorden, som endnu er kold og vaad. I de fleste Tilfælde bliver den saa forkommen, inden den bliver skilt fra den døde, at den selv bliver liggende

og omkommer. — Erfarne Biavlere ved, at kraftige og gode Bisfolk tidligt og energisk tager fat paa at rense Voligen. Dette kan være os et Fingerpeg paa, at Familien enten kan være kraftig, mindre kraftig, og at den Familie, der slet ikke renser ud, er der ganske bestemt noget i Vejen med. Vi vide, at Bierne elste Menlighed og Orden, og at de ere paa Jagt efter deres værste Fjende, Møllarverne, som de faste ud, naar de paa nogen Maade kunne faa fat paa dem. Derfor bør Biavleren hjælpe dem, jaaledes at deres Livskraft ikke alene kan skaanes og bevares, men bibeholdes til det mere frugtbringende Arbejde, saavel indeni som udenfor Voligen, foreligger. Desværre ses endnu hos mange Biavlere større eller mindre Mængde Urenlighed paa Bunden af Staderne, forresten ogsaa andre Steder i Voligen. Derjom de vidste, hvor ubehageligt og skadeligt det var for Bierne, men gavnligt for Møllenes Udvikling, da vilde de sikkert ved givne Vejledning rense omhyggeligt ud.

Spekulationsfodring er en saa udmærket Løstestang i en nogenlunde øvet Biavlers Haand, at den meget maa anbefales, saafremt man ønsker et stort Udbytte af Biavlen, hvor man saa end bor her i Landet. Tiden for dens Begyndelse er derimod meget forskjellig efterom man driver Biavl paa Østhyften eller Vesthyften. Paa Egne, der mangle Forjommertræk, og Hvidfløveren maaste heller ikke giver saa stort Træk, der er det mere end tidligt nok at begynde, naar Stikkelsbærbusken blomstrer. I Marts er her, som de fleste andre Steder, ikke videre at foretage sig med Bierne, naar undtages Udrensningen paa Stadets Bund efter en Flyvedag. Skulde man derimod have en ond Samvittighed, fordi man maaste har indvintret Familier med for lidt Forraad, eller man har maaste ikke kunnet modstaa Fristelsen ved sidste Udslyngning, men har taget en dejlig fylde og tung Honningtable, som Familien ubetinget skulde have beholdt, ja, da maa man snarest muligt have set efter, om der findes rigeligt Foder i Behoid nær ved Biernes Sæde; thi allerede nu vil Forbruget være en hel Del større end i de egentlige Wintermaaneder, fordi der nu er Ingel tilstede. Haves Honningtavler i Reserve, eller andre Familier kunne undvære saadanne, da ere disse de bedste, fatte tæt ind til Biernes Sæde. Haves ingen saadanne, da tilraades det Biavleren selv at hælde Foderet i Cellerne, helst kun i den ene Side af Rammen, som derpaa hænges kloss ind til Bierne. De tomme maa først udtages. Til Foder tages helst Kandis eller Kandismel, og saa-

frem Familien næsten er helt blottet for Honning, da tages kun 1 Bægl varmt Vand til 1 R Sukker, ellers lidt mere Vand. Sukkeret og Vandet kommes i en ren Gryde, sættes paa Ilden, og under stadig Omrøring sættes Massen i Kog. Er Sukkeret opløst, tages det af Ilden og afsvales til c. 20 Gr. Ved Hjælp af en Flødefande eller anden Ting med en lille Tud hældes Foderet med en tynd Straale, og i nogen Afstand fra Rammen, ned i Cellerne. Rammen kan under Fyldingen enten ligge ned eller holdes lidt skraat over en Bakke, der kan optage de enkelte Draaber, der muligens løbe udenom, eller senere naar Tavlen er fyldt, dryppe af i Bakken. Ved lidt Ovelse vil man kunne fylde hver Celle paa hele Tavlen, og om senere ønskes kan denne godt fyldes paa begge Sider. Skulde de mangle Vand, hvilket er Tilfældet, naar Honningen er mere eller mindre forskret, da maa dette gives dem. Maaden er anvist i Nr. 2. Men man forstaar nok, at disse Raad eller Vint kun ere anvendelige, hvor der er Nød tilstede.

Bifamilier burde under ingen Omstændigheder indvintres saa mangelfuldt, at man allerede i Marts er nødsaget til at foretage sig andet end den saa gavnlige Bunderenselse, og denne kun, saafremt Bierne kunne flyve. Naas derimod April Maaned, da ville vi haabe, at Livet rigtig begynder at røre sig saavel i Naturen som i Bistabet. Da er det ogsaa at haabe, at Begynderne i Biavlen have udnyttet Vinteren saa godt med Hensyn til Kundskabshylde, at de staa nogenlunde rustede og klare til at gribe hjælpende, men rigtig ind, naar Tiden er for Haanden — men derom mere i Aprilheftet.

Fra Kredsen.

Vildbjerg-Tårning BF. holdt d. 29. Januar sin aarlige Generalforsamling for 1896. Regnskabet fremlagdes og blev godkendt af Forsamlingen. Regnskabet balancerer med en Indtægt af 109 Kr. 61 Øre og en Udgift af 66 Kr. 65 Øre, altsaa et Overskud af 43 Kr. For Kassebeholdningen blev det i Lighed med de foregaaende Aar besluttet at uddele 5 Sfr. Frugttaber, 10 × 12" Rammemaal, til værdige og trængende Medlemmer af Foreningen. Endvidere foretoges Valg af 3 Bestyrelsesmedlemmer. Valgte bleve: Bognmand Chr. Petersen, Tinring (Genvalg), Husmand Th. P. Christensen, Vildbjerg, og Købmand L. M. Andersen, ibd. Til Formand valgtes L. M. Andersen og til Kasserer Uth-

mager D. Birkmoose. Foreningen har virket ikke ubetydeligt til Biablens Fremgang her paa Egnen. Her findes nu mange Kassebiablere, hvoraf endel endog ere temmelig godt i Gang med det. Og at Befolkningen her som Helhed har Syn for Sagens gode Betydning, beviser dette, at Foreningen støttes med frivillige Bidrag ikke blot af endel Private, men tillige baade af Kommunen og af den herværende Landboforening. Vi haabe nu paa, at det ny Aar maa blive et godt Aaar, hvad der især vil sætte endnu mere Fart paa Sagen.

L. M. Andersen.

Hjellum-Hindsted BF. Jeg vil her meddele Dem, hvorledes vi her i H. H. H. Biforening har arbejdet med Bierne. Vi har ikke holdt, hvad man kan kalde større Møder med Foredrag. Derimod har vi (S. Chr. Jensen og Maler Nielsen) besøgt Biablerne c. 45 Gange — 2 eller 3 Gange i Sommerens Løb —, men vi har ikke, som endel mente paa Centralmødet, foretaget almindelig Virøgt. Vi har nemlig, forsaavidt Forholdene tillode det, ladet Biablerne selv udføre Arbejdet, medens vi selv stod ved Siden af og har givet den Undervisning, vi formaaede. Derefter har vi almindelig bagefter Biernes Behandling haft en Samtale med de Tilstedeværende om Biavlens.

Vi tro, at denne Fremgangsmaade gavner Biablens Fremme mere end et Møde, da der til saadanne kommer temmelig saa Biablere tilstede, især om det holdes en Sogne dag. P. C. Nielsen.

Den angivne Fremgangsmaade kan ganske vist fremme Biavlens; men det kan jo ikke nægtes, at det for DBF. er umuligt at sikre sig imod, at denne Undervisningsmaade bliver til ligefrem Virøgt. Derfor finde vi det rigtigt, at Centralmødet har bestemt, at de Tilstud, der fremtidig bevilges til Kredse, kun maa anvendes til Biablermøder. Hed.

H. Omme BF., Areds 6 t, stiftedes ved et Møde d. 27. Januar i N. Omme. Til Bestyrelse valgtes (Formand) Th. Kæfeler, N. Omme Fjalde; Smed Andreas Christensen, N. Omme, og Povl Johan Povlsen, N. Omme Nørhede.

Ekko fra Staderne.

Himmelov, Roskilde, 3. Febr.

Mine Bier holdt en dejlig Rensning i Gaar, og det var kun et lille Angreb, de havde gjort paa Forraadet.

N. S. Kristensen.

Synderup, Viborg, 3. Febr.

Mine 27 Stader holdt en god Rensningsudflugt d. 10. og 11. Januar. Alt lader til at være i Orden.

N. P. Holbech.

Komalt, Randers, 11. Febr.

Vore Bier have haft en dejlig Rensningsudflugt d. 1. Februar. Det var mildt stille Vejr med Solskin. Jeg haaber, de have godt af en saadan Tur. Siden have de holdt sig rolige. R.

Torridt Vølle, Odde, 14. Febr.

Den 1. Februar var Vejret meget smukt, jeg var derfor ikke sen til at faa Styggebrædderne fra og rense Smuld og døde Bier ud fra Bunden af Staderne, og det mærkede Bierne snart, saa inden $\frac{1}{2}$ Time var der en livlig Summen i Haven. Kl. 1 begyndte det at blive lidt graat i Vest, men jeg tror nok, at Rensningen blev fuldstændig, og jeg saa ikke en eneste Bi omkomme. Mit Udbytte var godt sidste Sommer: 197 B af 3 Familier.

Niels Christensen.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 10. I Aargangen 1892 af „Tidskrift for Biavl“ Side 13 omtales, at naar man nedskyder et Zinkindstud foran den bageste Table forsynet med Dronningcelle og med en særegen Indgang, vil man snart paa denne Table have en læggende Dronning, og at man kan have 2 eller flere Dronninger i et Stade ved Hjælp af Zinkindstud. Kan det nu gaa an i et Stade, som har afgivet Forbærm, at afdele det ved Indstud to Steder, saa hver Afdeling faar en Dronningcelle til Udflækning, og derefter at lade de unge Dronninger blive befrugtede, den bageste først, som saa anvendes efter Bestemmelsen, og det bageste Indstud fjernes, og derefter den anden? Joderaabningen forneden i Indstudsdøren ønskes benyttet som Flyvehul for de unge Dronninger til Parringsudflugten, men det vil maasse afgive for meget Træk gennem Stadet. Vår Indstubbene ikke være dobbelte? (N. N. A.) — S.: Den Træk, der kan opstaa mellem de 2 Flyvehuller, vil næppe volde nogen væsentlig Ulempe, især da det ene Flyvehul (det bageste) jo ikke behøver at være ret stort. Paa den Maade kan De derfor meget godt faa de 2 Dronninger (nemlig den i det forreste og den i det bageste Rum) udflækkede og befrugtede. Derimod tør vi ikke tilraade den foreslaede Fremgangsmaade

med Hensyn til Dronningen i det mellemste Rum. Det vil ubetinget være sikrest at bore et $\frac{1}{2}$ " bredt Hul gennem Stadsens Sidevæg ind til det Rum og udfodre Nabningen med et Paprør for saaledes at give den Dronning Lejlighed til en Barringsudflugt.

Nr. 11. De bedes godhedsfuldt meddele mig, om vi her i Landet have Dronningavlere, der have tilstrækkelig Dvælselse til at kunne fremstafte 1. Klasse's Dronninger? (E. H. L.) — S.: Dette Spørgsmaal maa vi foreløbig besvare benægtende. Det staar jo i de fleste Viablers Magt at frembringe 1. Kl. naturligvis avlede Dronninger ved Sværming; men den kunstige Dronningavl maa siges hidtil at staa paa et lavt Standpunkt her i Landet. Forhaabentlig vil der i den Henseende indtræde en Forbedring iaar ved Oprettelsen af 1 eller 2 Avlscentrer for Vidronninger.

Nr. 12. Der er et Spørgsmaal, som jeg gerne ønskede om muligt at faa en lille Smule belyst, inden den egentlige Virksomhed i Bigaarden tager sin Begyndelse, nemlig dette: Om det i det Hele taget er tilraadeligt at anvende Dronninggitter. Viabslærer F. Hansen, Toksværd, fraraader det som formentlig hindrende med Hensyn til Nektarindbæringen og tilraader i Stedet derfor at benytte Tavler, der ere saa tykt udbyggede, at Dronningen ikke kan belægge dem med Vg. Jeg selv har ogsaa ment at have gjort den Erfaring, at Bierne ikke ere rigtig villige til at passere Gitteret. Men det er paa den anden Side formentlig heller ikke let at faa dem til at udbygge Tavlerne saaledes, som man i det antydede Djemed kunde ønske, saa de blive fuldt svarende til Djemedet. Er De ikke saa god i næste Nummer af Tidsskriftet at belyse denne Sag, saa man i Tide kan træffe sit Valg? Desjom De tilraader Anvendelsen af Dronninggitter, har jeg ingen Betænkelighed ved at anstafte dem af Zink, som de f. Eks. leveres af Bojesen i Sydstofte. De ere jolide og optage kun liden Blads, og med Hensyn til den Omstændighed, at saadanne Gitter i væsentlig Grad skulde slide Biernes Vinger, da kan jeg ikke ret tro dette. Paa Grund af de senere Aars med Hensyn til Viablen ugunstige Vejrforhold synes det, som om Interessen for denne saa tiltalende Syssel her paa Stedet er i stærk Aftagende. For 6 Aar siden vare vi her, om jeg husker ret, mindst 6 Holdere af Tidsskriftet. De sidste 2 a 3 Aar have vi kun været 2, og nu er der kun mig alene. Dette gør mig ondt, men det er et Faktum, som jeg ikke har formaaet at forhindre. Det er ganske vist ogsaa nedslaaende saaledes Aar efter Aar at se Biernes Virksomhed enten ganske

eller dog for Størstedelen affaaet paa Grund af ugunstige Vejrforhold, hver Gang der frembyder sig et godt Træk. Herved er der imidlertid intet at gøre, og man maa i saadanne Tilfælde se at trøste sig ved Haabet om bedre Nytte næste Gang. For saa vidt man sidste Aar her har høstet nogen Honning af sine Stader, har man i Almindelighed maattet give dem lige saa meget Sukker i Stedet, for at de nogenlunde forsvarligt kunde indvintres. Den almindeligste Erfaring, man her har gjort, er den, at de stærkeste Stader have givet det ringeste Udbytte, naturligvis fordi Ingentrummet ikke har været tilbørligt indskrænket. Maa jeg sluttelig sige min Tak til de mange Andres for Deres udmærkede Bedelse af Tidsskriftet. (—n.) — S.: Vi nære ingen Betænkelighed ved at anbefale Dronninggitter i det angivne Djemed, naar disse kun ere nøjagtig forarbejdede og godt afflebne. For vort eget Vedkommende agle vi rigtignot iaar mest at benytte saakaldte Papgitter, fordi disse have bløde Kanter, og fordi Bierne tilskyndende ere mere villige til at færdes paa dem end paa de koldere Zinkgitter; men for øvrigt maa vi erkende, at Zinkgitterne ikke hidtil have forboldt os Besvarligheder i vore Stader. Vi søle os overthydede om, at Udbyttet i 1895 vilde have været større i mange Bigaarde (ogsaa i vor egen), hvis Gitterne havde været anvendte i større Udstrækning.

Nr. 13. Kan det betale sig at flytte nogle Stader en knap Fjerdingvej bort, og saa naar Trækket er forbi, flytte dem tilbage igen. Vedkommende Sted er der nemlig over 100 store Lindetræer og saa en stor Hovmark med mange Hvidkløver. Og kan det ske uden Tab af for mange Bier, ved at Bierne ville flyde tilbage til den gamle Blads, naar man opstiller Brædder foran Indgangen, saa Bierne faa en Forestilling om, at der er sket Forandring med denne? (H. B.) — S.: Om det kan betale sig at foretage den Flytning, er umuligt at afgøre, endogsaa hvis man kendte de stedlige Forhold nøjere; thi det kommer jo for en Del til at bero paa Vejret. Dog synes det os vel et Forsøg værd, da det Tab, som foraarsages ved Biernes Fejlsflyven, næppe vil blive stort, naar De anvender de beskrevne Blændere og tillige opstiller Staderne i samme Orden som paa den gamle Blads og navnlig ikke med en mindre indbyrdes Afstand.

Nr. 14. Hvorledes skal Stedet behandles til Transporten? (H. B.) — S.: Da De ikke har opgivet, hvilket Slags Stader, De benytter, er det vanske-

ligt at bevare det Spørgsmaal; men vi antage, at De benytter Kunststader. Saa-danne kunne paa en saa ringe Vejlaengde let flyttes, naar man ved Solnedgang dækker Indgangene med bitæt Jærntvist og samme Aften eller næste Morgen meget forsigtig fører eller bærer Staderne hen til den ny Plads, hvor man straks aabner Indgangene efter at have opstillet Blændbrædderne foran dem.

Mr. 15. Kan det lade sig gøre, naar man har et Stade, der har spærmet, da at udfkære en af Dronningcellerne og indsætte den i en Cellebøsthytte imellem et Par af de bagerste Tavler i et Stade, hvor Dronningen er for gammel, men adskilt fra denne ved et Dronninggitter. Vil Bierne saa ikke ødelægge Cellen? Og kan man saa, naar den unge Dronning er kommet frem, borttage Gitteret, uden først at borttage den gamle Dronning? (S. P.) — S.: Ja den anførte Fremgangsmaade vil næsten altid lykkes, naar man tillige sørger for at skaffe den unge Dronning en Udgang bag ud eller paa Siden af Stedet, hvorigenem hun kan foretage Parringsudflugt. Gitteret maa da ikke optages, før hun er kommen befrugtet tilbage. En ung befrugtet Dronning vil nemlig saa godt som altid sejre i Kampen med en gammel.

Mr. 16. Hvor kan man saa det i Tidsskriftet Nr. 2 omtalte Frø af Biplanten Brunrod? Og kan det komme til Grøning i en Græsplæne, uden at Jorden først renses for alt Græsset? (S. P.) — S.: Frø af knollet Brunrod (*Scrophularia nodosa*) kan uden Tvivl faas hos de fleste af vore Handelsgartnere. At udsaa det mellem Græsset lykkes næppe. Derimod kan De jo udsaa det paa nogle saa Kvadratfod i Røkkenhaven og i August eller September flytte Planterne hen til den bestemte Plads. De kunne da meget godt gro mellem Græs. De blomstre i Almindelighed først i det andet Aar; men senere vokse de med stor Frodighed og blomstre rigeligt hvert Aar.

Mr. 17. Flyve Bierne paa Træk imod Nord ligejaa meget som mod Syd? (S. P.) — S.: Ja.

Mr. 18. Kan Honning uden at tage Stade opbevares i malede Træbøtter? (S. P.) — S.: Hvis Bøtterne ikke ere malede indeni, ere tilstrækkelig tætte og godt lukkede, kan Honning meget godt opbevares deri.

Et og Andet.

København's Industriforening har i Februar 1896 tilkendt Snebker S. N.

Boesen af Vejle „præmiebærdig for energist Dparbejdning af en Fabrication af smukt udførte Bihuse og henfigtsmæssige Honning-udflyngningsmaskiner“.

Bihuse. S Amer. B. J. beskriver Mr. Groton sit Bihus, der rummer 32 Trugstader og har kostet lidt over 100 Kr. Det ejendommelige ved dette Bihus er den Maade, paa hvilken han har opstillet Staderne i 2 Rækker paa hver Side, idet nemlig Huset jorneben i en Højde af 30 " er 9' bredt. I den nævnte Højde er anbragt en Hylde, der bærer den øverste Række Stader; men fra denne Hylde op til Taget er Huset 10 1/2 Fod bredt, fordi hele den øverste Række Stader paa hver Side springe 9 " længere frem end den nederste. Han paaistaar, at Behandlingen af Bierne i dette Hus er langt nemmere end i fri Luft, fordi han er fri for Røvere og arrige Bier. De enkelte opflyvende Bier flyve nemlig til de 2 Binduer i Gavlene, og disse ere dækkede med Jærntraadtwist, som er dobbelt i den øverste Halvdel, saa at de danne en „Bitømmer“ (formodentlig med en lang smal Abning indvendig foroven). Flyvebrættet for hvert Stade springer 12 " frem og der er paa dette et udbvendigt Skillerum mellem hver 2 Stader.

Udskillingen i Malmo. Anmeldelsesfristen udløber d. 15. Marts 1896.

Det kolde Honningrum. S „Centralblatt“ 1890 S. 328 (se nærværende Blad S. 18) meddeler en Hr. Schulze følgende: „Efter Reiser's Teori er det øverste Rum i et 3-Stages Høstade, det saakaldte Honningrum, under Hovedtrækket Ingelgrum, og omvendt er Ingelgrumet Honningrum. En Biavler i Ungarn, der var Tilhænger af denne Teori, fortæller, at han af 500 Stader i 14 Dage har høstet 8000 K Honning (af Afstier), medens andre Biavlere i Ungarn berettede om slet Udbytte“.

Det nævnte Udbytte, 16 K pr. Stade i Løbet af 14 Dage, er jo ikke særlig stort. Der kunde vistnok hos os i Middelsaar jævnligen vises Mage dertil ogsaa uden Brug af „koldt Honningrum“. Med.

Gavnlige Vink.

Bejret (24. Febr.) har i næsten hele den sidste forløbne Maaned været mildt med 0-2° R. Varme om Nætterne og lidt højere Barmegrad om Dagen. D. 1. og 2. Febr. var det smukt temmelig mildt Vejr, der benyttedes til Renselsesudflugt i en Mængde Bigaarde. Taget denne Udflugt de fleste Steder var temmelig usfuldstændig, idet den kun omfattede et mindre Antal Bier af hver Familie, har den dog ikke ringe Betydning, da den

fætter Biegn i Stand til bedre at taale en mulig kommende Eftervinter. D. 12. Febr. blev Vejret atter foldere med 2° Frost om Natten, d. 14. Febr. 5—6° Frost. Senere har Vejret atter vekslet med lidt mildere eller lidt foldere Vejr; men denne Vinter maa jo hidtil kaldes mild. Nedslaget har været mærkværdig ringe i de sidstforløbne Maaneder. Da vi kun have haft saa lidt Sne, have Skyggebrædderne kun i kort Tid været anvendte foran Indgangene. Derimod have vi haft en hel Del Blæst i den Tid.

Reisfelsesudflugt. Der er fremdeles Grund til, hvis der i Marts skulde indtræffe milde Dage uden Snelag, at fremkalde Udflugt af Bierne ved at fjerne Skyggebrædderne foran Indgangene.

Reisning af Bunden. I Marts eller April indtræffer hos os i Almindelighed flere milde Dage med stærk Udflugt af Bierne. Paa en saadan mild Dag uden Snelag bør man da rense Stadets Bunn ved at udtage Bagdøren og derpaa forsigtig føre en Spatel eller et Stykke Blandtjærn ind under Tavlerne og dermed udrense Smuldet. Denne Reisning letter Bierne et stort Arbejde og bidrager i høj Grad til at hæmme Votz-Møllenes Udvikling.

Fodring. Hvis man er sikker paa, at Bierne i et Stæde endnu have rigeligt Forraad til hele denne Maaned (Marts), da er der ingen Grund til at underjøre Forraadet noiere, med mindre der skulde indtræffe en særlig mild stille Dag med 6—8° Varme. Nærer man derimod Tvivl om Forraadets Tilstrækkelighed, da bør man enten efterjøre Forraadet eller fodre uden en saadan Underjøgelse. Underjøgelsen kan foretages i stille Vejr ved at borttage Pakrammen og tilbagevikle en Del af det nederste Tæppe (Votzding) paa den Led, der gaar paatværs af Tavlegangene. Ser man da, ved med lidt Nøg og at jage Bierne ned, Forraad i den øverste ¼ Del af de besatte Tavler, da vil Familien næppe behøve Foder for Maanedens Slutning. Hvis derimod flere af de besatte Tavler foroven ere blottede eller næsten blottede for Forraad, da bør man straks anbringe Pakningen paany og i Foderaabningen foroven nedlægge c. ½ B Skandisstage (se S. 29) eller honningslystet Table. Dette Foder maa naturligvis lægges saaledes, at Bierne have fri Afgang dertil fra neden. Foroven bør der derimod tilpaffes omhyggelig med flere Lag Klude og derover en Bægt (f. Eks. en Mørsten), som kan holde Pakningen fast.

Bugløb. Hvis man paa denne Martsid ser Bierne i et Stæde komme dvaaft frem i Mængde ved Indgangen for at udsomme deres Skarn uden at flyve op, medens andre Bier ere saa kraftløse, at de falde ned og stivne paa Jorden — da lider den Familie rimeligvis af Bugløb. Man bør da straks underjøre Stædet. Finder man da, at baade Tavlerne og de indvendige Bægge i Vinterfejlet ere besudlede med det brune Skarn, da er Sygdommens Tilstedeværelse sikker. En saadan Bisfamilie kan i Almindelighed reddes, naar man flytter Stædet ind i en varm Stue, ombytter de værst besudlede Tavler med rene og derefter fodrer stærkt med varm Skandisfirup. Bierne ville da rense sig ude i Stuen og derefter gaa ind i Stæbet for at nedbøre Foder. Den næste Morgen kan man atter flytte Stædet ud paa sin Plads. Man kan undgaa at faa Stuens Bægge tilfølede, naar man foran Stæbet i Stuen anbringer en Kasse, der fortil er lukket med bitet Jærntrædstviist. Bierne ville da rense sig i Kassen. Er Vejret meget mildt, da kan Stædet ogsaa behandles saaledes i det Fri; men Anbringelsen af Kassen er da nødvendig, hvis Jorden er fæddækket eller meget kold, for at Bierne ikke skulde omkomme paa Sneen eller den kolde Jord. En saaledes behandlet Familie bør naturligvis fremdeles sikres

jundt og godt Foder. f. Eks. forseglet Honning- eller Foderiabter fra andre Stæder, og Fodringen med flydende Foder bør afsluttes i den ene Nat og ikke forstattes, for det bliver Flyvevejr for Bierne.

Brevkasse.

Biavlslærer-Stolen. Andragende om Dyttagelse paa denne Skole (se S. 22) maa indsendes til DBF's Sekretær, Erslev i Kalundborg, inden d. 28. Marts. I Andragendet maa meddeles, om den Søgende ønsker at deltage i det første eller i det andet Kurus.

Kraiser-Bier. Original-Stæder (Kassestæder) agtes indforfærvne første Gang iaar d. 20. Marts. Prisen vil blive 16—18 Kr. pr Stk. efter det Antal, der bestilles, og den Bægt, Stædet har. De kunne ventes her i Begyndelsen af April. Bestillinger modtages

Erslev,
Kalundborg.

Kredsformænd. Da den sædvanlige Liste over Kredsformænd vil blive optaget i 1. April Nummeret, anmodes Kredsformændene om at tilmelde Sekretæren for DBF. enhver Forandring, som ønskes foretaget i denne Liste, inden d. 15. Marts, hvis en saadan Tilmeldelse ikke allerede er sket.

Indsendte Artikler. Flere saadanne have vi af Mangel paa Plads maattet gemme til det følgende Nummer af nærværende Blad.

Inserat.

Efter Anmodning af Hr. Fotograf N. H. Borbeck i Hølstebro optages nedenstaaende Anbefaling:

Biavlsliteratur.

Paa Boghandler Chr. Jensen's Forlag i Hølstebro er udkommen: „Befledning i den moderne Biavlsdrift af N. H. Borbeck“.

Forfatteren er en af de Biavlere, der straks efter at Hoffjægermester Bruun havde overført den Dzierzon'ske Biavlsmetode her i Landet, tog fat paa denne Sag og har med meget Held virket for at sprede Oplysning i vide Kredse om denne for mange Smaataarsskole saa vigtige Bedrift. Han har med saa meget mere Held kunnet virke for Sagen, fordi hans Ord bevises i Praxis. Det har derfor været et længe næret Ønske, særlig i Vestegne, at Hr. Borbeck vilde paatage sig at bringe Biavlere, baade nuværende og vordende, sine egenem næsten 40 Aar vundne Erfaringer. Dette har han nu gjort, og Læsere af hans Bog vilde sikkert være ham taknemlige for det bragte Arbejde, der, selvfølgelig fra saa mange større Bøger, kun giver det allernødvendigste i Biens Naturhistorie, men til Gengæld saa meget mere paa den praktiske Behandlings Omraade. Bogen bringer dertil en stor Mængde Udbildninger i Teksten.

Anmelderen kan ikke andet end varmt anbefale denne Bog til Vinterstudium.

J. Møller,
Trafsitchej.

Kundgørelser.

C. 100 B sin lys **Honning** er til Salg hos **E. S. Jagd,** Skibby.

Taksigelse.

Hjertelig Tak for den store Opmærksomhed mod mig og Hustru paa vor Sølvbryllupsdag d. 15. Februar d. A. Særligt rettes denne Tak til Ribe Amts Biavlerforening og dens Bestyrelse for den smukke Gave, som stedse skal blive bevaret i taknemlig Erindring.

C. I. Grønning.

Min prisbelønnede

Bi-Pibe

for Røgere saa vel som for Ikke-Røgere saas frit tilsendt, naar 3 Kr. 16 Øre pr. Postanvisning, hvorpaa Bestilling kan skrives, sendes til

Grønning, Vejrup, Bramminge.

Sendes til Udlandet mod Efterkrav.

140 Pd. gul Hønning a 45 Øre og **80 Pd. hvid Hønning** a 50 Øre er til Salg hos Stomager **Beder Hansen**, Espe pr. Ringe. Prøver sendes paa Forlangende.

Bitavler af ublandet Bivoks

(tilkendt flere Førstepremier og Medaljer) saas hos **P. Rasmussen & Co.**, Svendborg. Paa Grund af de høje Bokspriser vil Prisen iaar blive 1 til 5 Kr. 195 Øre, 5 til 10 Kr. 190 Øre, over 10 Kr. 185 Øre pr. Kr. Rent Bivoks tages i Bytte for 25 a 30 Øre pr. Kr.

3 a 400 Kr. smuk gul Hønning staar til Salg hos **L. M. Andersen**, Vildbjerg, Herning.

Smaa bemærkninger om Bivul

for Bivener og Havemænd -- tillige med en letfattelig, kort Fremstilling af mit **ny Trugstade** -- saas i Boghandelen eller portofrit tilsendt fra Udgiveren, **Thybo-Lindemann**, Hunderup Skole ved Odense, naar indsendes 4½ Postmærke (36 Øre).

Ægte Bivokstavler

saas som sædvanlig hos **L. Henningsen og Suedker Petersens Enke**, Svanninge pr. Faaborg.

Kunstavler, Biboliger, Udshngere, Røgpustere og Røgblæsere m. m. saas hos Suedker **J. Chr. Olsen**, Hvilested pr. Søllested. Boks byttes med Kunstavler.

Kunstavler af ægte Bivoks, i Maret 1895 tilkendt 14 Premier, anbefales saavel Foreninger som den større eller mindre Forbruger til Marts' billigste Pris.

N. S. Kristensen, Himmelø, Roskilde.

Maanedskriftet "Gunden"

bestilles hos Udgiveren, Forstkandidat **Wiggo Møller**, Krystalgade 9, København K. Organ for Hundevener og Tøgere. Oplysende Tekst og gode Afbildninger. Abonnementspris 3 Kr. om Maret. Annoncer 10 Øre Linien. Prøvenummer gratis.

Ægte Bivokstavler

til billige Priser. Stort Oplag. Hurtig Ekspedition. Boks byttes.

N. Schmidt, Vinkelvej 6, 3. Sal, København V.

Kautschuk-Stempler

til billigste Priser saas hos **N. Schmidt**, Vinkelvej 6, 3. Sal, København V.

100 Kr. Hønning er til Salg a 50 Ø. pr. Kr. Naar 50 Kr. tages, forjendes det fragtfrit.

J. P. Jensen, Krøngaard, Ansager pr. Varde.

Udmærkede Erslevstader,

fladt Zinktag, dobbelt Vind, alle Kammer kryds trædede, og Vinterpakning medfølger. Pris 12 Kr. pr. Enkeltstade. Wellstader 18 Kr. leverses af

Chr. Heibach,

Grønholdt pr. Fredensborg.

Udkommen er:

A. S. Vorbecks

Veiledning i den moderne Bivuldrift og saas i enhver Boghandel. Pris 2,50 indbunden. Ved Indsendelsen af 2,50 pr. Postanvisning til undertegnede Forlægger bliver Vogen tilsendt omgaende portofrit.

Chr. Jensens Boghandel, Hølstebro.

Busk

Chr. Riegels, Viborg,

Bivokstavlefabrik.

Paa Grund af min stadig stigende Omsætning er Fabrikken flyttet til ny store Fabriklokaler. Tillige har jeg iaar købt en ny stor Tavlemølle med ekstra dybe Geller og i det Helt det mest fuldkomne paa Tavlemølleindustriområdet. 16,000 Kr. Boks af enejaenende fortrinlig Kvalitet haves paa Lager, saa Tavlerne bliver smukkere og bedre end nogenjinde for. For Ægtheden garanteres. Forlang min Prislisurant. Jeg er altid leveringsdygtig. Kob hos **Chr. Riegels.**

Boks

fobes og sælges hos **Chr. Riegels** i Viborg.

Caffel-Mad.

Min bekendte prima Mad anbefales d'Her. Handlende til billigste og størst Pris.

H. A. Ferslev, Aalborg.

Kunstavleformer af Kobber til 10 x 12" Kammer eller Lavnormal e 22 Kr., til Kam. c. 26 Kr. kunne bestilles inden 10. Marts hos **Chr. Riegels.**

Boks modtages til Forarbejdning til Kunstavler. Kun ægte Bivokstavler sendes. I 1693 er mine Kunstavler tilkendt

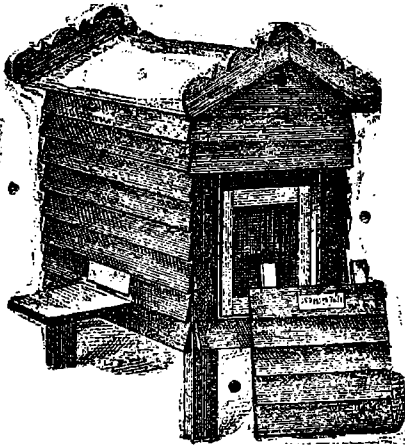
9 Premier.

Ægte Bivoks købes altid til højeste Pris. **N. S. Kristensen**, Himmelø, Roskilde.

Kunstavler af rent, ublandet Bivoks leveres til billigste Pris. Mit Voks er af fortrinlig Kvalitet, købt hos kendte vederhæftige Mand. Boks forarbejdes. Vi v e r l (tasjerede Tavler) købes eller laves i Tavler. Enhver bør forjøre mit Dronninggitter samt Foderapparat for Over- og Underføder. Hølstebro i Februar. **N. S. Vorbeck.**

Vejle Biavlsredskabsfabrik

anbefaler

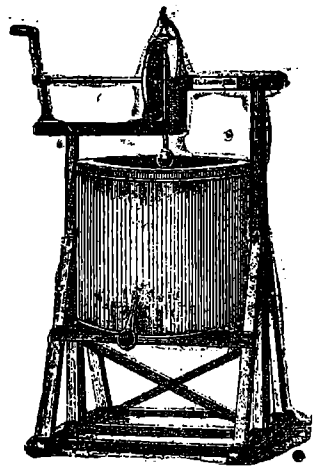
nejagtige solide smukke
Bivoliger og Slyn-
maskiner og alt Andet
lil Biavl hønhørende.

Alt til meget billige
Priser. Stort Oplag
haves.

Kunsttavler af ægte
Bivoks haves altid paa
Lager. Voks tages i
Bytte med Tavler.

Voks forarbejdes til
Tavler. — Illustreret
Prisliste sendes paa For-
langende overalt i Dan-
mark, Sverige, Norge,
Frankrig og Tyskland
franko.

I. V. Boesen.

En 200 R lyjegal **Honning** er til Salg a 50
D. pr. R samlet Vægt, mindre Partier 55 Ore R.
N. P. Hansen, Bremmerhøbe pr. Korinth.

Biavler-Rekvisitter.

Største Udvalg i Danmark. Forlang min
Prisliste. **Chr. Riegels**, Viborg.

150 R lys aflunget **Honning** er til Salg a
60 Ore pr. R hos **S. P. Møgaard**, Grumstrup
pr. Hovedgaard.

Prover sendes paa Forlangende.

Maanedssbladet „Bien“,
udgivet af Gartner **N. C. Andersen**, Nyborg,
der hidtil kun har givet Vejledning i Biavl, er
betydelig udvidet og giver nu efter mange Op-
fordringer ogsaa Vejledning i **Havebrug** og
Fjerkræavl og sendes portofrit for 40 D. i Maret

Honning-Etiketter,

eenfarvede og ottefarvede, matte og lakerede, over-
ordentlig smukke, sendes mod Opkrævning fra
D. Carstens, Svendborg.

Prima lys **Honning** a 55 D. pr. R er til
Salg hos **Jens Hansen**, Glæsborg pr. Grenaa.

Garanteret ægte Bivokstavler

anbefales Biavlere, som jædvantlig til billigste
Priser. **Ægte Bivoks** hyltes og forarbejdes i
Partier a 25 Ore, mindre Vægt a 30 Ore pr. R.
Da Bivoks iaar er dyrt og knapt, bedes mine
ærede Kunder at bestille itide.

Ankøber pr. Odde, i Januar 1896.

N. Jacobsen.

Ny udslyngt Honning,

fra krystalliseret og af egen Avl, sælges atter iaar
i større og mindre Vægt for 45 Ore pr. R. Naar
mindst 30 R tages, leveres Honningen fragtfri paa
Modtagernes nærmeste Jernbanestation pr. Estertrav.
Kr. N. Pedersen, Rahbeksmunde pr. Troldhede St.

F ortinnot Traad, Tavleklamme
Skrælleknive, Tavlesporer, Bipiber, Røg-
pustere, Haandragere og Afspærrings-
gittore er til Salg saavel i Partier som
enkelte Stykker hos
R N. S. Kristensen, Himmeløv, Roskilde.

Mine præmierede Stader.

samt Maskiner og andre Redstader anbefales til
billigste Priser. Kammer, Rister og Klobser haves
stadig paa Lager.

Naar større Partier tages, gives passende Rabat.
N. Jensen, Snedker, Silberup pr. Præsto.

1000 R gulbrun **Honning** er tilsalg samlet
30 Ore pr. R, i Potter paa 50 R 32 Ore.

Gammel Honning-Mød,

jed og af ekstra god Kvalitet, faas i Skive hos
Købmand **Jens Just.**

Guldmedaille.

Undertegnede anbefaler sine nøjagtige og solide
Stader og Redstader samt Kunsttavler af ægte
uforsalfet Voks til billigste Pris.

Tilfænt Guldmedaille paa Verdens-Udstillingen
i Antwerpen.

Illustreret Prisliste fulgte med Nr. 3.
Løsning St., d. 21. Febr. 1896.

J. Andersen.

Landbrugets Biorherv,

Tidsskrift for Havebrug, Fjerkræavl, Biavl, Kanin-
avl, Ferskvandsfiskeri, Jagt og Vildtpleje m. v.;
Kynologi, Ornithologi, Entomologi etc. Redigeret
af **Carl Schiebler**. Udkommer én Gang maaned-
lig. Bestilles paa Postkontoret; Abonnement 50
Ø. Kvartalet. Annoncer (10 Ø. pr. Linie), sendes
til „Landbrugets Biorherv“, København N.

En 200 R ny, udslyngt **lys Honning** er til
Salg a 50 D. pr. R hos

M. Dinesen,
Hjelstrup pr. Herning.

Forenings-Meddelelser.

Ringes-Kredsen afholder Møde Søndag d.
8. Marts Kl. 1½ pr. hos Møder N. Hansen i
Ringe. Voks modtages til Ufsering. Talrigt
Møde forventes. **Hans Jensen.**

Vokstavle-Fabrikanten, som ønske at levere
Tavler til **Standerborg** og **Omegns BF.**,
bedes at sende Prøve og Pris pr. R og Arbejds-
løn for Voks til Undertegnede inden 20. Marts.
Tavlerne leveres fragtfri paa Standerborg Station
til 25. April under Garanti for, at Fabrikatet er

af ægte Bivoks, og leveres til rette Tid. Der gives 14 Dages Kredit.

Køng pr. Standerborg.

J. Schou.

Standerborg og Omegn BF. De Medlemmer, der ønske Boksavler eller Boks forarbejde, bedes sende Bestilling og Boks samt Maal til Under tegnede inden 25. Marts.

Køng pr. Standerborg.

J. Schou.

Borholm BF. Generalforsamling afholdes paa Hotel „Ronne“ i Natirkeby Tirsdag d. 10. Marts, Efterm. Kl. 4. 1. Regnskabets fremlægges. 2. Et Bestyrelsesmedlem, Sogneformænd og Revisorer vælges. Foreningens Virksomhed drøfftes.

Georg Joessen.

Standerborg Amt BF. Bestyrelse og Kredsformænd holder Møde Onsdag d. 18. Marts Kl. 2 hos Vinhandler Kristensen, Smedegade Nr. 8, Hørsen. Der forhandles bl. A. om Sommermødernes Afholdelse. Talrigt Møde ventes.

Mads Hansen,

Fmd.

Ringe og Omegn BF. afholder Møde i Gejsteb-Kredsen Søndag d. 8. Marts Kl. 2 Eftm. hos Maler P. Chr. Vroholm, Nybølle Mark, hvor alle Medlemmerne bedes give Møde med det afsmelte Boks fra 1895 for at faa det sendt til Fabrikanten i god Tid. Bestilling paa Kunsttavler modtages paa samme Sted.

J. P. Rasmussen,

Fmd.

Bokstavle-Fabrikanter, som ønske at give Tilbud paa Tavler til **Elbo m. A. Herred** BF., bedes sende Prøve med Pris til Under tegnede til 15. Marts. Tavlerne leveres fragtfri i Børkop, Fredericia og Taulov under Garanti for ægte Bivoks. 14 Dages Kredit.

Lille Belling pr. Børkop.

Niels Ladegaard.

Biavlermøde i Hølstebro afholdes Søndag d. 29. Marts Kl. 2 hos Under tegnede. Alle, ogsaa fra Naboherredene, indbydes til at træffe Afstale om Tilslutning til Udstillingen i Hølstebro. Derefter Foredrag.

Korbeck.

Hølstebro, i Februar 1896.

Stobhy Herred BF. afholder Møde Søndag d. 29. Marts, Efterm. Kl. 4, i Tyrekroen ved Bogense.

Langelands BF. afholder sin aarlige Generalforsamling Lørdag d. 14. Marts Kl. 11 i Kafeen Østergade. Der bliver taget Bestemmelse om Sommermødernes Afholdelse. Der vil blive Lejlighed til for mindre bemidlede Biavlere at komme i Betragtning ved en Fordeling af billige Bistader og Redskaber, men kun til dem, som er og bliver optaget i Kredsen.

Rasmus Andersen.

Bokstavle-Fabrikanter, som ønske at levere ægte Bivoksavler til **Brande** BF., bedes at indsende Prøve med Pris til M. Kristensen, Lilleholm, Brande pr. Jelling, til 15. Marts.

Morten Kristensen.

Nalborg Amt BF. afholder Møde Lørdag d. 29. Marts Kl. 11 Form. paa Nytorv hos Restauratør Lindgaard i Koptmanns Ejendom i Nalborg med Dagsorden: 1) Bestilling paa Kunsttavler, som betales forud, modtages 2) Bestemmelse om, hvor Sommermødrene skulle afholdes ved Vandrelæreren. 3) Hvornaar Bistolen skal begynde i Sommeren m. m. Tillige bedes jærligt Smaakredsens Delegerede at give Møde. Talrigt Møde forventes.

N. Frederiksen,

Formand.

Bokstavle-Fabrikanter, som ønske at levere ægte Tavler til **Nalborg Amt** BF., bedes at sende

Prøve med Pris pr. G og Arbejdsløn for Boks inden d. 20. Marts samt under Garanti for ægte Bivoks og frit leveret i Nalborg til Under tegnede inden 1. Maj 1896. Bestilling paa Boksavler af Foreninger modtages indtil 1. April.

Nalborg, Beder Barketgade 32.

J. C. Bøch.

Vorbasse og Omegn BF. afholder Bestyrelsesmøde Lørdag d. 21. Marts, Efterm. Kl. 2, hos Klaus Jensen, Østlund, for at tage nærmere Bestemmelse om den paatænkte Udstilling i Lindtind. Sogneformændene bedes at møde.

Niels P. Poulsen.

Vester Torslev og Omegn BF. afholder Generalforsamling i V. Torslev Skole Søndag d. 22. Marts, Efterm. Kl. 3. Der vil blive taget Bestemmelse om Sommermøder. Valg af en Delegeret til Centralmødet. Valg af et Medlem til at repræsentere Kredsen ved Amtsforeningens Møder. De Medlemmer, der ønske deres Boksavler gennem Foreningen, bedes at indgive deres Bestilling. Ligeledes Boks til Forarbejdning. Ny Medlemmer optages. Talrigt Møde forventes.

Byrial Nielsen.

Sillested Kreds for Maribo og Omegn holder Generalforsamling paa Hotel Soro Lørdag d. 21. Marts Kl. 4 Efterm. Medlemmerne bedes møde, da vigtige Sager foreligger til Forhandling.

H. R. Rasmussen.

Vestherlænge og Omegn BF. afholder Møde Søndag d. 15. Marts, Efterm. Kl. 2, hos Under tegnede. Der vil blive foretaget Udledning af billige Bihuse og Redskaber. Sommermødernes bestemmes, og Valg af Formand og Delegerede til Amtsinøderne, samt taget Bestemmelse om eventuelt Fællesindkøb af Kunsttavler. Alle de Medlemmer, der har laant Boger, bedes indlevere samme enten for eller ved Mødet.

Hans Jørg. Hansen.

Indhold af dette Numer.

Anerkendelse fra Københavns Industriforening	88
Biavlsliteratur	89
Biavls lærere	74
Biavlsfjolen, af P. S. Houliind	78
Bier og Blomster XI.	65
Bihuse	88
Bihuse af Straa, af N. Hansen, Videby.	74
Bumrod	88
Dronningavl	87
Dronningcellers Udfæktning	86
Dronninggitter	87
Ekko, af N. S. Kristensen, N. P. Holbæk, R. og Niels Christensen	86
Flytning til bedre Træ	87
Gavnlig Bink	88
Hellum-Hindsted BF, af P. S. Nielsen	86
Honningens Opbevaring	88
Honningrum, det kolde	88
Nektarens Forvandling til Honning, af Drierzon	80
N. Omme BF.	86
Plan for Udstillingen i Hølstebro	63
Retræet	66
Til Begyndelsen, af G. T. Grønning	84
Udstillingen i Leipzig, af M. J. Bindelof	75
Understøttelse til DBF.	74
Udstillingen i Malmø	88
Bildbjerg-Timring BF, af L. M. Andersen	85
Boks, dansk	68
Boksunderjøgelse, af B. Stein	74
Korbeck's Bibog, af Niels Fjale	71
Wellsstadets Flyvehuller, af S. Buchholz	81
Wellsstadets Flyvehuller, af Jacob Olsen	81
Wbletræet	65
Wldre Mergange af T. f. Biavl	75

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaar den 1. i de 6 Vintertmaaneder, den 1. og 15. i de 6 Sommermaaneder. Rundgesletter optages for 20 Ere pr. Retts-Linse 1ste Gang, 10 Ere 2den og 3die Gang og 8 Ere fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage før de ønskes indrykkede.

Amtskredse.

Paa det sidst afholdte Centralmøde i Odense førtes en temmelig varm Forhandling om, hvorvidt DBF. i de sidst forløbne 15 Aar havde søgt at fremkalde Sammenlutning af de smaa Kredse til større, eller om Foreningen ikke i det Tidsrum netop havde begunstiget Dannelsen af smaa Kredse. Vi finde nu ikke Anledning til paany at referere denne Forhandling. Derimod ønske vi at udtale os nærmere om de Fordele, de smaa Kredse kunne opnaa ved at slutte sig sammen til større.

En Kreds med mindst 50 Stemmer i DBF. kan jo have indtil 100 Medlemmer i DBF. Disse kunne danne en fast Kjerne, hvortil endnu flere Biavlere kunne slutte sig. Kredsen er da stor nok til at holde Udstillinger og større Møder, der dog helst bør afholdes sammen med et eller andet Møde, der samler en hel Del Folk om andre Formaal end netop Biavlens, f. Eks. Dyrstuer, Markeder, Udstillinger af Fjertræ eller Hæbeprodukter m. m. Saadanne Møder, der i høj Grad kunne gavne Biavlens og Biavlerne, kunne derimod ikke afholdes af Kredse, der kun tælle 10—20 Medlemmer. Hertil kommer endvidere den langt bedre Udsigt, den større Kreds har, til at opnaa Tilskud fra Landboforeninger end den lille Kreds.

For Tiden omfatter DBF. foruden c.

20 store Kredse, der hver tælle fra 50—200 hele Stemmer, tillige c. 80 smaa Kredse, der hver kun omfatte 10—20 Medlemmer. Disse smaa Kredses Virksomhed indskrænker sig i Almindelighed til at optræde Medlemsbidraget, saaledes at nærværende Blad kan faas til nedsat Pris, og at andrage Hovedforeningen om at faa afholdt 1—2 Møder aarlig ved DBF.'s Vandrelærere. Allerede denne Virksomhed er jo langt fra betydningsløs. Virkningen saa vel af Bladets (og Smaastrifternes) Udbredelse saaveljom af Vandrelærernes Undervisning kan heldigvis spores paa mangfoldige Punkter; men det kan jo ikke nægtes, at Sagen vilde fremmes endnu mere ved en Sammenlutning i større Kredse. Da denne Anskuelse mere og mere er trængt igennem hos DBF.'s Bestyrelse, er det ganske naturligt, at den ogsaa har givet sig Vidnesbyrd ved Fordelingen af de aarlige Tilskud til Kredsene. Dette viste sig navnlig forrige Aar, idet de større Foreninger forholdsvis fik de største Tilskud, og vi antage derfor, at det samme vil vise sig iaar. Heri vil da ligge en ny Spore for de smaa Kredse til at slutte sig sammen med Nabokredse.

Uf det foran Anførte er det jo klart nok, at Sammenlutningen tilbyder mange Fordele; men der maa jo altsaa findes visse bestemte Hindringer, som stille sig i Vejen derfor, siden man i de senere Aar hører meget lidt om Dannelsen af ny store Kredse. Saa vidt vi have kunnet skønne

ved Forhandlinger med mange Kredsformænd, findes der i Virkeligheden kun 2 saadanne Hindringer, der ere værd at nævne; men disse kunne maaske være haarde nok at overvinde, nemlig Kredsbidraget og Kredsenes Styrelse.

I de „smaa“ Kredse betales i Almindelighed intet Medlemsbidrag udover Bladets nedsatte Pris, 1,50 D. pr. Medlem. I de store Kredse er det jo aldeles nødvendigt, at der tillige ydes et Kredsbidrag, for at Kredsen kan have lidt Penge at arbejde med. Dette Kredsbidrag er i nogle saa Kredse 25 Ore, i de fleste 50 D. og i nogle 1 Kr. aarlig. Vi anse 50 D. aarlig for det mest passende Bidrag, og det synes os rigtignok, at et saa lidet Beløb ikke burde være nogen Hindring for Kredsenes Sammenlutning. Det har da ogsaa vist sig, at naar de store Kredse først ere blevne oprettede og bragte i god Gang med en heldbringende Virksomhed, har det heller ikke været vanskeligt at bevare dette Sammenhold. Men her møder os netop den anden og værste Hindring for Sammenlutningen: Vanskeligheden ved at finde Mænd, der ere villige til at oprette saadanne større Kredse. Der herfter nemlig blandt vore Biavlere en almindelig udbredt Frygt for at paatage sig det Besvær, som er forbundet med en saadan Formandspost. Vi ville udtale Dvsket om, at denne Hindring for Sammenlutning af de smaa Kredse til større snart maa blive overvundet i de Egne, hvor en saadan hidtil ikke er opnaaet. Dette gælder navnlig om de 3 store Amter: Ringbøbing, Viborg og Randers. Vi haabe, at Hovedforeningens noget ændrede Stilling i den senere Tid til de store Kredse vil vise sig at virke gavnlig i denne Henseende, og vi opfordre de smaa Kredse til at benytte den kommende Sommer til at virke hen til en saadan Sammenlutning til større Kredse.

Hindring af Sværmning.

Af H. Simmins, B. B. Journal.

Intet er sikrere end den Rendsgerning, at intet mekanisk Redskab nogen Sinde vil kunne forhindre en Sværms Fremkomst, og det er næsten ligesaa sikkert, at ingen Tilføjelse til Staderne vil vinde almindelig Udbredelse med det Formaal at opfange Sværmene.

De fleste af de „Selvhujsere“, der ere i Brug, ere i større eller mindre Grad en videre Udvikling af Henry Alley's Drone-

og Dronning-Fælde. Der er da heller ikke noget simplere Middelet end denne til Brug for saadanne Biavlere, der ofte ere nødte til at forlade deres Hjem, og som ikke ere i Stand til at behandle deres Bier saaledes, at de ikke sværme. Dronningen kan ikke gaa tabt, medens Bierne i Almindelighed vende tilbage til Moderstaden, saa at Ejeeren faar Tid nok til at bringe Staden i Orden.

Hvad vi trænge til, og hvad jeg har anbefalet i over 10 Aar, er Anvendelsen af simple Yngelrum med Rammer, der ere saaledes udstyrede, at Rummet aldrig bliver overbefolket med Bier — endog saa naar man arbejder med Delinger — og at de altid have noget at bestille og Plads til at arbejde i. Lad det hertil bestemte Rum saa den fuldkomneste Luftveksel ved Hjælp af tomt Rum under Yngelreden; benyt kun unge Dronninger, og saa, naar Biavlere endnu iagttager een Ting til, vil han aldrig behøve at frygte Besvær af Sværmning.

Dette ene vigtige Punkt vil komme frem, naar jeg anfører, at de Familier, som give mest Bryderi med at sværme, ere dem, som uden at være svage ikke ere i fuld Arbejds-Tilstand tidlig paa Aaret. Naar vi gaa ud herfra, ville vi finde, at de Familier, der meget tidlig ere virksomme, som fryde Ejeerens Dje med hvide, nylig byggede Cellelaag nærved Tavlebærerne i April, er det vi kunne stole paa til at udrette det meste Arbejde om Sommeren, og de ville meget sjældent indlade sig paa at sværme, naar de behandles efter min Sfte-Sværmnings-Metode. De ville frembringe Honning, og Honning ville de saa, om ogsaa andre sene Stader ville sulte ihjel uden Fodring. Hvorfor? Simpelthen fordi de sidstnævnte have en altsfor stor Mængde unge Bier og overflodig Yngel, der tilfammen fortære 10—15 B Honning om Ugen. Disse maa sværme, de kunne ikke andet med denne Overflod af Vædere til at holde Forraadet nebe, og saaledes faar da Dronningen Lov til at gøre, hvad den lyster.

Søg ved alle Midler at have Staderne propfulde af Bier, men sørg for, at de ere i den Tilstand allerede ved det allerførste Honningtræk. Hvor tidligt det kan komme, er der kun Saa, der kunne foreskille sig, for de virkelig have prøvet at have Familierne rede saa tidligt. Hvori ligger Forstællen? Det kan ses ved Underfølgelse af Tavlerne. Den tidlige Familie har en stor fuldt udviklet Befolkning af virkelige Arbejdere, hvis Tal langt overstiger Vædernes. Staden bliver lidt efter lidt fylt med Honning og med en Mængde Pollen, hvilket tilbels hæmmer Dronningen, saa at Ud-

flækningen af Yngel derefter kun holder Skridt med Afgangen af de fuldt udviklede Arbejdere. Der er ringe Tilbøjelighed til at sværme og heller ikke nødvendig Anvendelse af Gitter.

Her vil jeg fremhæve den Dumhed, der viser sig i at udslynge Yngeltavler. Hvor ofte er ikke Biablere blevne raadet til at udslynge Honning af Yngelreden, naar denne syntes at blive overfyldt med Honning? Hvorfor ikke hellere vise ham, hvorledes han kunde faa Bierne til at samle Honningen straks i Magasinerne ved at sikre sig tidlige Familier, som altid ville gøre dette; ved at forene om fornødent for at sikre sig den Styrke i Tide, og ved Varme ovenover, men rigelig Luftveksel nedenunder. Og hvis Tavlerne virkelig skulde blive overfyldte med Honning, vilde det da ikke være mere fornødt at udtage de ydre fyldte Tavler for at gemme dem til Vinterforraad og anbringe ny hele Tavler midt i Yngelreden?

Jeg skal nu vende mig til dem, der have truffet paa Banstfeligheder ved at følge min Ikke-Sværmnings-Plan; moaſke vilde nogle Wink være nyttige for dem. Til en Begyndelse synes man at tro, at de tomme Kammer (med Ledere), jeg har tilraadet at anbringe enten foran eller under Yngeltavlerne, ere der alene, for at Bierne stadig skulle bygge Tavler deri, som Biablere da kan borttage. Dette er en Misforſtaeſe, og man vil netop i min Bibog S. 116 finde følgende Udtaleſe: „Den sande Grundsætning for Behandlingen er denne, at man benytter Magasinerne paa en ſaadan Maade, at ingen af de med Ledere udfyldte Kammer faa deres Tavler helt byggede i Løbet af Sommeren“.

Ja dette er netop Hovedſagen. Sørg for, at alt Byggearbejde og Opſamling af Forraad foregaar i Magasinerne, ikke nedenunder dem, hvor det ikke ønskes, og hvor det aabne Rum kun er givet som en „Sikkerheds-Ventil“ — en Forhindring af Overhedning og et fortrinligt Middel mod Forſamling af doodne Bier paa Flybebrættet. Mange Brevſtrivere have meldt mig, at der hos dem ſlet ikke blev bygget i diſſe Kammer, medens Arbejdet gik raſt fremad i Magasinerne, og dette vil man alminde-

ligt finde hos de Biablere, der omhyggelig følge mine Anviſninger.

De tidlige Familier, jeg allerede har omtalt, kunne viſe, hvorledes man kan faa Byggearbejdet udført i Overrummene. Man behøver kun at give dem Magasiner til at bygge i, men prøv ikke paa kun at bruge Ledere i Delingerne. Brug kun hele Tavler i Delinger, de ere da billige nok, ſiden der næſten gaar 100 paa Bundet.

Hvis der viſer ſig Banſteligheder, ſaa lad Bierne begynde at bygge i den første Delingsbatte, inden Bladsen i Underrummet udvides, ſenere paasættes det andet Magasin med et varmt Dække, og det nedre Rum udvides ſamtidig. Dette behøver man derefter ſlet ikke at røre ved, da liden eller ingen Bygning vil blive opført der.

Naar Biablere følger diſſe Anviſninger, vil han beſtandig have stærkere Familier og faa større Udbytte ſamt ſikrere Overvintring, fordi han om Vinteren lader det tomme Rum forblive under Familien.

Jeg vil gentage dette, at de ſene Familier give det største Beſvær med Sværmning. De udvikle ikke deres Yngelrede fuldstændig, før Hovedtrækket er begyndt, og da bliver Familien beſejret af det overvældende Antal Vedere, ſom stadig holde Cellerne tomme for Dronningen til fremdeles

at forøge den altfor koſtbare Beſolkning. Det er denne Slags uheldige Behandling, der har bevaret Anvendelſen af Dronning-Gitter, der efter min Mening ikke gør mindſte Nytte med Henſyn til Honning-Udbyttet.

Uregel-mæssige Tavler ville jævnlig bidrage til Opførelsen af Dronningceller trods det ubegrænsede Rum, og jeg behøver næppe at forklare, at gamle Dronninger og en ſtor Mængde Droner bør undgaaſ. Der behøves ingen Dronetavler, hvis nogle ſkulde blive byggede i de Kammer, ſom ere udfyldte med Vedere. Men de, ſom frygte for denne Banſtelighed, behøve kun at anbringe Kammerne med en Afſtand af kun $\frac{1}{4}$ " (6 mm), og de kunne da næſten være ſikre paa at faa bygget Arbejdertavler.

Høſtſtaaende Figurer 21 og 22 ville forklare for den Uindviiede, hvad der menes med mit ſværmhindrende Kammer. Fig. 21 fremſtiller en Slags Stader, ſom jeg ikke

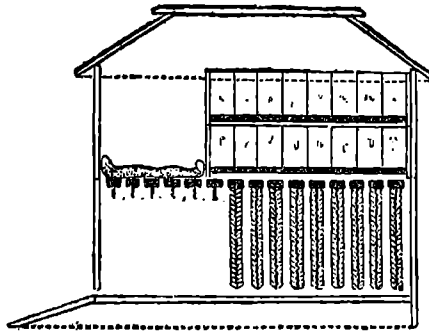

Fig. 21.

foretrækker, nemlig det saakaldte „Kombinationsstade“ saaledes benyttet, at de forreste 6 Labnormal-Kammer i Underrummet kun ere udstyrede med smalle Vedere, medens de bageste 9 udbyggede Tabler danne Yngelreden, over hvilken Delingsbakterne ere anbragte. Fig. 22 fremstiller derimod det almindelige „11-Kamme-Stade“, som jeg ubetinget anser for det bedste til Honningfrembringelse. I Figuren er der kun vist 2 Delingsbakter, men naturligvis indstrænter man ikke en stærk Familie hertil, naar Trækket er godt.

Med Hensyn til „Conqueror-Stadet“ (se Fig. 22), som nogle Brevskrivere have omtalt, vil jeg gentage dette, at Kammerne med Vedere naturligvis ikke ere anbragte i det nederste Rum i den Hensigt at opmuntre Bierne til at bygge Tabler deri; men dette aabne Kammer mellem Yngelreden og Indgangen, der netop er det sværmehindrende Princip, er nødbændigt for at udnytte paa en praktisk Maade de Tabler, som ved et pludseligt stærkt Træk maatte blive byggede deri.

Det maa særlig bemærkes, at ved at pakke Magasinerne varmt, medens man samtidig førger for en meget stor Indgang, have Bierne intet andet Valg end at lade de tomme Kammer i Fred og arbejde i Magasinerne, hvor der er varmere.

Det er en Selvfølge, at hvor Viableren bliver forstyrret af Tablebygning i det tomme Kammer, der er Indgangen for lille. Ved en simpel Anvendelse af Varme og Kulde, eller varm Dækning og Luftbæsel, ville Bierne altid være villige til at bygge netop der, hvor vi ønske det, netop ligesom vort Blod-omløb kan hæmmes paa et Punkt og fremmes paa et andet ved Anvendelsen af varmt og koldt Vand.

Indgangen i mit Stade kan udvides til en Størrelse af 17" (46 cm.) i Bredden og 1½" (4 cm.) i Højden, og det nederste Kammer rører desuden hverken ved Bundbrættet eller ved Yngelreden ovenover, saaledes at der er stærk Luftbæsel paa rette Sted, hvorved Bierne tvinges opad. Paa denne Maade overvindes Banstueligheden ved at frembringe Tablehonning, uagtet Bierne have ubegrænset Plads.

Forfatteren af ovenstaaende mærkelige Artikel er en anset engelsk Viabler (tillige Dronningavlser), der dog langtfra er enig

med de fleste andre engelske fremragende Viablere. I mange Spørgsmaal indtager han en Særstilling, saaledes er han en ibrig Modstander af Brugen af Zink-Dronninggitre, der anvendes i meget stor Udstrækning i England. Som man vil se, er hans Sværmhindrings-Metode udsledet af den gamle Metode med „det kolde Honningrum“. Bistnok anvender Simmins denne Metode kun til Frembringelse af Tablehonning; men vi antage ikke, at der vil være noget til Hinder for ogsaa at anbefale den ved Frembringelse af udslyngt Honning. Da Metoden, saaledes som den er fremstillet i „Kombinationsstadet“ (Fig. 21), frembyder den Fordel fremfor den af Hr. Vorbeck anbefalede (S. 16), at den meget godt kan anvendes i alle de 3 hos os mest udbredte Stadeformer, ville vi anbefale Forsøg med den i den kommende Sommer. Vi ville dog advare imod at

foretage disse Forsøg i altfor stor Maalestok, og i ethvert Tilfælde bør det tomme Kammer naturligvis ikke indrettes i Stedet, før Bejret bliver saa varmt og Bifamilierne saa stærke, at man ønsker at anbringe Magasiner over Yngelreden. Vi agte selv at foretage Forsøg i denne Retning, men rigtignok med den væsentlige Forskel, at vi agte at lægge Dronninggitre over Yngelreden.

Ked.

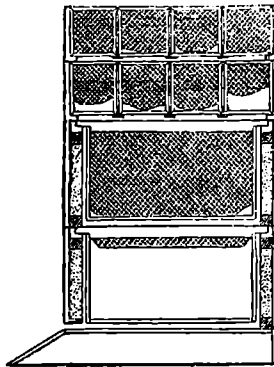

Fig. 22.

Vandreforsamlingen og Bindstillingen i Leipzig

i August 1895.

(Ved M. J. Lindelof).

(Fortsat).

6. Literatur og Læremidler. Den tyske Literatur er rigere end noget andet Lands paa Viablskrifter og Vitidender, saa Udstillingen var meget fyldig i saa Henseende, men den var meget ensidig, idet den kun omhandlede den tyske Viablsdrift. Oppositionen, en saadan er der, holdt sig fuldstændig borte, baade her og paa den øvrige Udstilling.

Dr. phil. Krancher havde udstillet: Biernes Fjender blandt Insekterne (i en Glasrække), Biernes Udving (i Spiritus), Honningbiens nærmeste Slægtninge (i

(Glasstasse). Smedermester Langhammer, Leipzig, havde udstillet: Silkeormens Udvikling fra Æg til Larve, Raafiltens Afhaspning af Rokonen ved en Maskine. Apotheker Verst, Raunhof: Verdenshandlens forst. Voksarter. Biavlerværkstedet. Det var første Gang man havde prøvet paa at forbinde et Værksted med Bandreformsamlingen, hvor man saa de mange forskellige Ting blive lavet, der benyttes ved Biavldriften. Man saa her en hel Del Dreng, der under flere Læreres Vejledning forarbejdede alt, hvad der hører til et Bihus, Dronningbur, Forsendelseskasser m. m., en Mand binder Halmruber, en Fabrikant arbejder med sin Maskine, hvorpaa der presses Bihuse af Straa, en Anden arbejdede med Voksmelter, en Trede var beskæftiget med at presse Vokstabler, et fjerde Sted forevisttes en Tablekrælle-maskine, der rigtignok ikke buede, et femte Sted samlede man Kammer paa en dertil indrettet Maskine. Der var Arbejdslyst overalt, og Værkstedet var stedse fuldt af Tilskuere, saa der er intet Spørgsmaal om, at de følgende Udstillinger, vil følge den Vej, her er vist. Jeg tror, at ogsaa vi ikke behøver at tage i Betænkning at efterligne det Eksempel, her er givet.

¶ Nabningshøjtideligheden, Søndag d. 11. August under Kong Albert af Sachsens og hans Datter, Prinsesse Mathildes, Nærværelse, Festsalerne, Festmaaltidet, Udflugterne vil jeg kun nævne, ligesom jeg ellers vil gengive alle Foredragene, der blev holdt, skønt disse i mangt og meget er af stor Interesse. Dr. Dzierzon holdt det første Foredrag Mandag d. 12. August, og da jeg er vis paa, at alle Biavlere nok ville høre, hvad den gamle 85-aarige Mester har at sige, saa vil jeg gengive det i sin Helhed: „Hvad maa siges til visse Ynglinge-avlernes ny Værdom? Det turde forundre, at jeg vil fremsføre visse Ynglinge-avlernes (Jungimfers) Værdom til Forhandling uden at nævne Bedkommendes Navne. Paa disse kommer det imidlertid ikke an, men paa Sagen, som de forsvare. Der gaar næppe noget Nar, uden at en vis Herre gør en ny Opdagelse eller en ny Opfindelse og lader saa en ny Bog løbe af Stablen; men disse Ynglinge-avlernes Opdagelser have den Ejendommelighed, at det sande deri alt længe har været bekendt, og at det ny i samme er falskt og beror paa Wildfarelser. Saaledes offentliggør han som bekendt Grundsætningen for Yngel og Bisolkets Formering, hvori han vidtløftigt fremsætter, hvorledes Dronningen bærer sig ad med Æglægningen i Cellerne hvad der er enhver Begynder alt længe

bekendt, tror han at forkynde Verden som noget nyt, og hvad der omtrent lader sig udtrykke i en enkelt Sætning — at Dronningen begynder Æglægningen i Centrum paa det varmeste Sted i Stedet og gaar fra Celle til Celle, fra Tavle til Tavle, efterhaanden som Yngellejets Varme stiger — det trækker han saa langt ud, at han dermed følger en hel Bog. Noget Nyt har han rigtignok ogsaa indflettet, at Dronningen fra Tid til anden gør Pafser under Æglægningen, hvori den saaledes ligner fornemme Personer, der til Tider ligge paa Landet. Men at denne hans ny Opdagelse er en Illusion og en slem Wildfarelse, har jeg paavist i et Foredrag, jeg holdt i Lübeck. Han tilstod dog med Tilføjelsen af den højst interessante Bemærkning, at han uagtet Æglægningspavserne kunde komme ud af det. At man bedst kommer frem uden Jordom og Wildfarelse, det turde være uomtvistelig. En ulige vigtigere Opdagelse gjorde han med den saakaldte Foderfaststrøm, om hvilken ingen Biskriftsforfatter før ham endog kun havde en Anelse. Han tror nemlig at have gjort den Opdagelse, at de unge Bier fra Cellerne af medbringe et Forraad af Foder. Fra de unge Bier udgaar ligesom en Foderfaststrøm, der maa afledes, hvis den ikke skal gøre Fortræd og navnlig forlede til Sværmning. I den Hensigt maa man borttage alle tildækkede Yngeltavler og indfætte aabne i Stedet. Her stadfæster sig Sætningen: „Om noget ogsaa er nok saa dumt, det finder dog sit Publikum!“ Hvorfra skal Erstatningen af de opslidte Bier komme, naar man borttager alle tildækkede Yngeltavler? Den formentlige Foderfaststrøm er en Illusion ligesom den drømte Ynglepavse. De unge Bier kommer pjenlyntigt saa magre ud af Cellerne, at de selv behøve Næring af Foderfast, Honning eller Pollen for at kunne være dygtige til at udføre deres Arbejde i Stedet. Hvilke Arbejder, de skulle udføre, afhænger af Omstændighederne. Er der Yngel i Stedet, saa tilberede de Foderfast for den. Er der ikke Yngel som i afværmede Stader, hvor den unge Dronning endnu er ubefrugtet, eller om Efteraaret, naar Ynglevirksomheden er indstillet, da ferierer de unge Bier. En fra de unge Bier udgaet Foderfaststrøm eksisterer kun i Opfinderens Indbildning, men ikke i Virkeligheden. — Allernæst har han opfundet et nyt Foderapparat, som han kalder „Thyringer Luftbalon“. Den har Form og vel ogsaa Værdi af en Blære. Det virkelig hensigtsmæssige Korbæste Foderapparat er foroven og for at give det det ovennævnte pikante Navn er det af-

rundet, og dermed var Opfindelsen gjort. — Med mit Tvillingstade gjorde han noget lignende. Han gjorde det blot tilgængelig fra oven, og den Thyninger Tvillingstot var opfundet.

Mit Tvillingestade var bleven udmærket med de højeste Præmier. Ved den første i Wien i 1853 afholdte Vandreforsamling erholdt det den af Fyrst Alois fra Sichtenstein udsatte Præmie for den bedste Bibolig af 10 Dukater og 4 Mar efter i Dresden den i Sandhed kongelige Præmie af 150 Mk., der var stænket af Kongen. En stor Praktiker, Forskraad Kriiger i Eduardspring ved Frankfurt a. D., kaldte den ligefrem uforbederlig; men den opfindsomme Mand mente dog at burde forbedre den. Men hans Forbedring er en sørgelig jorringelse. Idet han gjorde den tilgængelig fra oven, fratog han den det Fortrin at kunne opstables, hvori jeg ser et Hovedfortrin, da jeg derved kan undvære et sær-egent Bihus, ligesom jeg ogsaa har en ulige betvemmere Behandling af Stadet ved fuldt Daglys i et uindskrænket Rum. Senere tillod han sig endnu en Forandring, idet han forandrede Vidden i den enkelte Bolig fra 23½ cm. til 30 cm. En lærenem Discipel, Opfinderen af den pommerske Tvilling, gif endog saa til 48 cm. i Bredden af Rammen. Den Thyninger-Mester kalder den store Bidde rationel, vi, der fastholder den normale, ere efter hans Ansættelse irrationelle Stympere, medens han indbilder sig at staa paa Højden af rationel Behandling, men de Grunde han anfører for den brede Kamme, ere i Sandhed latterlige. — En foretagen Maaling af en med Yngel besat Tableflade skal være falben ud til Fordel for den brede Bibolig; men er da en utilbørlig Udbidelse af Yngel et Fortrin for en Bibolig? Hvor-til er saa Uspærringsgitteret opfundet? Kun for at indskrænke Yngelen til et snævrere Rum. Naar dette allerede er naaet ved Bygningen af selve Boligen uden Gitter, til hvis Anbringelse mange hverken have Forstand eller Tid, er dette da ikke et Fortrin ved samme? Vi drive ikke Biabl for at faa Bier, men Honning, og den Bolig er at foretrække, der kan opvise den meste Honning. Vil man udbille Mæsker af Yngel i en bestemt Hensigt i enkelte Stader, saa opnaas dette ogsaa let i Normalboligen, idet man udvider Yngel-lejet ved Indstødning af tomme Tabler enten i Dybden eller Højden. Er Yngelen fordelt paa et større Antal smalle Tabler, saa letter det en rationel Behandling. Man vil da lettere finde Yngeltabler af den ønskede Bestaaffenhed, end naar de findes

paa et mindre Antal brede Tabler. Brede Boliger kan kun udbygges af meget stærke Sværne, men disse staa ikke altid til Raadighed.

Paa Grund af den unge Dronning faar man de bedste Tillægsstader af Efter-sværne. I smallere Boliger kunne disse let udbygge et Par Tabler, og naar man forstærker samme med et Par Yngeltabler og understøtte dem med Foder, saa kunne disse blive fortrinlige Tillægsstader.

Naar en Biabl af intetsigende Grunde ikke blot lader bygge brede Boliger til sig selv, men endog udbyder saadanne offentlig, er det da ikke at fremkalde Forvirring og at skade godtroende Begyndere? Maa ikke den her begyndte 40de Vandreforsamling udtale en Protest mod en saadan Fremfærd, saalænge Beslutningen i Køln (Paa 25. Vandreforsamlingen i Køln 1880 blev det tydske Normalmaal vedtaget) ikke er ændret, hvilket staa enhver Biabl frit for at stille Forslag om? De største Mestere: Gravenhorst, Günter, Dathe o. a. have erklæret at ville fastholde det vedtagne Normalmaal. Vi ville følge deres Eksempel. Ynglingebiablernes ny Værdomme ligner Nygulb. Om dette ogsaa glimrer, det gamles Værdi har det ikke."

Den gamle Stormesters Foredrag, der holdtes med ungdommelig Lune og Friskhed, blev modtaget med endeløs Jubel og stormende Bisald. — Dr. Dzierzon har store Fortjenester af, ja er Faderen til den rationelle Biabl; men hans Tale gav mig tillige Nøgen til, hvorfor Dyfterne i Navtier staa, om jeg saa maa sige, paa et kinesiisk Standpunkt. Dzierzon og hans gamle Venner ere en Borgen for, at Ynglingebiablerne (Yungimjerne) blive anholdte, naar de gøre sig skyldig i Udstejlsjer; men paa den anden Side er de ogsaa en Hindring for, at der i Dyffland paa Biablens Omraade kan faas Drenlyd for Udvikling og Fremgang. Hvad hele den øvrige Verden er enig om at prise som et stort Fremskridt, Trugstadeformen, det hilser Dyfterne med et Smil og et Stulbertræk. Den Enkelte i Hjemmet, der vover at træde ud af Geleddet, bliver haanet og udstældt for en Vantro. Naar Dzierzon gaar bort, vil der ske en fuldstændig Revolution i den tyske Biverden. — Af andre Foredrag vil jeg nævne: Hr. W. Günter: "Hvad er at sige til de i Nytiden fremsatte Værdomme om Bisolkets Væsen?" Hr. Lærer em. W. Vogel, Redaktør af "Wiener Zeitung": "Hvilke Eksperimenter berettiger os til Antagelsen af forskellige Biracers Tilblivelse?" Hr. G. Sichtenhäber, Herdorf: "Hvorledes opstaa Bipesten, og hvor-

ledes er den at helbrede?" Hr. Pforrer Weggandt i Flacht: „Hvorledes kan man kontrollere Renabl, Krydsning og Blodopfriskning hos Bierne?" Hr. Lærer Günther, Doran: „Kan man bedst holde Dronningen fra Honningrummet ved Afspærgitter eller ved den vogelste Kanal?" (Fortsættes)

Fast-Foderrum.

Meddelselser fra Fredericia Kreds ved Overfergent Bjerregaard.

Da det i „T. f. B.“ 1895 Side 326 i Beretningerne fra Elbo m. fl. Herreders Diablerforening om dens Udstilling i Fredericia i September Maaned f. A.

Diameter), som falde sammen med tilsvarende Huller i Bihuset's Indervæg. Hullerne, der tjene som Indgang for Bierne til Foderrummet — naar der fodres — lukkes ved en Zinksthyder, som gennem en Slidse stydes ned mellem Kassen og Indervæggen. I Kassen nedsettes en c. $\frac{3}{4}$ " dyb Blikbakke af en saadan Bredde, at den slutter til Sidevæggene; den maa med sin øverste Kant ikke rage over Bunden af Hullerne. I den forreste Ende af Batten anbringes en firkantet c. $2\frac{1}{2}$ " høj Trag, som passer til Bakkens Bredde og i en ubetydelig Afstand fra dens Bund, og endelig en Flyder af Cedertvæ (Cigarlasketvæ) gennemboet af mange og smaa Huller, der lettest gennembrændes med en tynd glødende Strikkepind. Flyderen forsynes paa Undersidens Hjørner med et lille Messingsøm med Hoved for at holde den lidt fra Bakkens

Længdesnit af Foderrummet

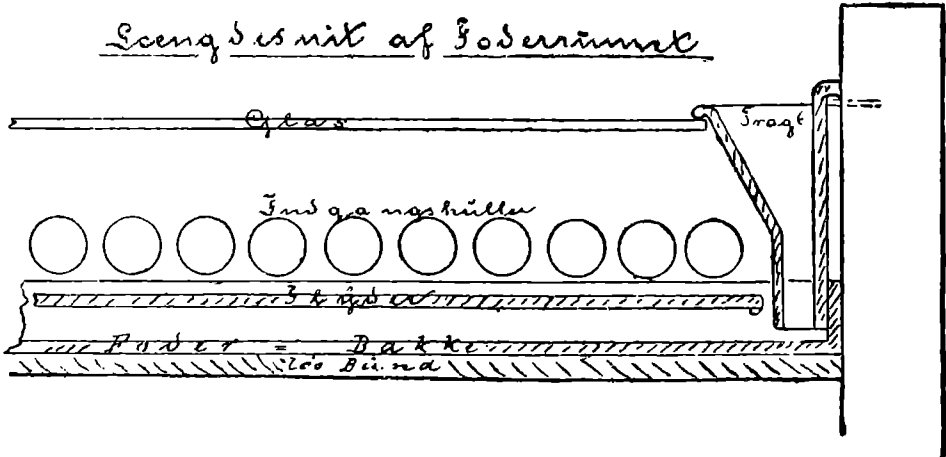

Fig. 23.

omtalte Foderapparat i Siderummene af 2 udstillede Bihuse formenes at indholde noget Nytt paa Fodringsomraadet, saa tillader jeg mig herved at anmode den ærede Redaktion om Plads i Tidsskriftet for nogle Meddelelser i den Anledning.

Nævnte Foderapparat, der rettest bør benævnes „Fast-Foderrum“, blev i Sommeren 1895 konstrueret af Hr. Overfergent N. Andersen i Fredericia.

Ved efterfølgende Beskrivelse gaas der ud fra, at Indgangen (Flydehullet) findes i Bihuset's Gavl; sammenholdt forøvrigt hosstaaende Tværnsnit og Længdesnit af Foderrummet.

Foderrummet bestaar af en foran og fraoben i Bihuset's Sidepatrum indrettet c. $2\frac{1}{2}$ " dyb Trækasse med løst Bund; den Side af Kassen, der vender ind mod Bifamilien, gennembores af Huller ($\frac{3}{8}$ " i

dens Bund. Flyderen skal være en Ubetydelighed mindre end Bakkens indvendige Bundflade, Tragten fraregnet.

Foderrummet, som herved er fremstillet, lukkes foroven ved et Stykke Glas og kan udstrækkes til at omfatte Bihuset's Sidepatrum i sin hele Længde.

Efter de allerede i afvigte Efteraar ved Forsøg indvundne Erfaringer synes det at fremgaa, at Bihuset's ene Side i sin halve Længde afgiver et betydeligt Foderrum, og tages begge Sider med i samme Udstrækning, ville alle Fordringer i Retning af Plads være tilfredsstillende. Foderrummet er selvfølgelig lettest og billigst at fremstille samtidig med Bihuset's Bygning, men der er intet som helst i Vejen for at indrette det i hvilket som helst færdigt tomt Bihus med Patrum. Konstruktøren af Foderrummet har i afvigte Mars September og

Oktober Maaned haft samme i Brug i 3 Bihuse, og Resultatet af Forsøget med denne Fodringsmaade var meget smukt. F. Ets. blev en udtrommet Kube-Bifamilie indsat paa aldeles tomme, men helt uddyggede Tavler; i de paafølgende 5 Dage fik Bifamilien daglig c. 5 B barm Fodersirup; 9 Dage efter Overflytningen blev Familien tilset, og man fandt da det indbragte Foder forseglet.

Fodringen sker ved, at man gennem Tragten fylde Foderbakterien med Foder halvt eller helt efter Behag. Flyderen, der ligger paa Bunden af Bakken, hæver sig hvilende paa Foderets Overflade med en lille fin Draabe Foder i hvert af Hullerne. Gennem Glasfæt kan man iagttage, at saa snart

1 a 2 Kr.; men det maa dog antages at kunne betale sig, naar man ser hen til den Fordel at kunne fodre, naar man ønsker det, uden i mindste Maade at forulempe Bifamilien, samt at Tiden, der udtræves til Fodring paa ovennævnte Maade, kun vil være en Brøkdel af Tiden, der medgaar til Betjening af de for Øjeblikket kendte Fodrerere.

At begynde Biavl.

Uf en Biavler i Vendsyssel.

Jeg skrev i min første Artikel om dette Emne, der findes optaget i December-

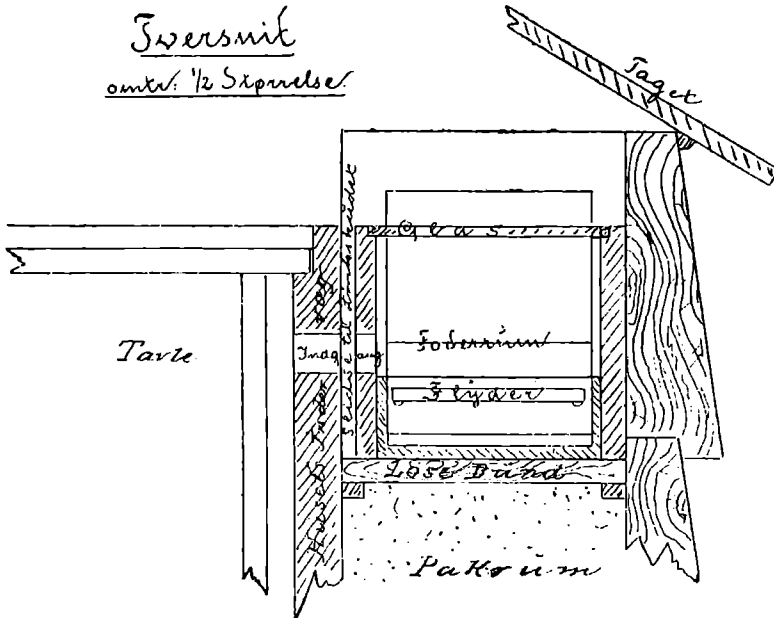

Fig. 24.

man begynder at hælde Foderet gennem Tragten, indfinde Bierne sig i stadig større og større Antal, og snart bevæger Bistrømmen sig nu i forskellige Retninger ud og ind for at bringe Foderet ind paa Tavlerne. Ved nævnte Fodringsmaade vil man snart erkende: 1) at Fodringen foregaar uden i mindste Maade at forulempe Bierne, idet Biavlerens Samtved med dem er udelukket, 2) at Fodringen kan reguleres, 3) at mange Bier kunne deltage i Foderets Indbæring, 4) at Bierne ved denne Fodringsmaade ere sikrede imod at blive tilspølede af Foderet og 5) at Besøg af Rovbier under Fodringen er utænkeligt.

Imidlertid har det „Faste-Foderrum“ den Ulempe, at det forbyr Bihuset med

Nummeret af Tidsskriftet, at Biavlen var et af de mest interessante og lønnende Smaaerhverv, vi har. Jeg skal nu her søge, saa godt jeg kan, at begrunde dette nærmere.

Ved Smaaerhverv forstås jo en Bistægt, som en Mand eller Kvinde kan forstæffe sig ved at syssle med et eller andet i sin Fritid. Det er noget, som omtrent alle Mennesker følger Trang til; men der er jo stor Forstel paa Djemedet med saadanne Fritidssyssler, som nu f. Ets. Biavl, der af velhavende Folk ofte drives som en Slags Sport, altsaa mere for Fornøjelse og Tidssfordriv end for Bistægtens Skyld. Men for de mindre Bemidlede Bedkommende stiller Forholdet sig lidt anderledes;

der er det væsentlig for Indtægten Skuld, at de holder Bier, Fjerkræ, Kaniner eller slyser med en eller anden Slags Husflid. Dog er det ikke altid ene og alene for Fortjenestens Skyld, men ogsaa ofte fordi Vedkommende særlig interesserer sig for og har Lyst til et eller andet saadant Smaa-arbejde, hvorfor jeg især vil anbefale Biavlen til Smaafolk paa Landet som Fritidssyssel, da den i særlig høj Grad er skiftet til at vække Folks Interesse og Virkelyst og tillige er meget lønnende. At Biavlen er interessant, vil vistnok Enhver indrømme, der har betragtet og studeret disse smaa Dyr's Liv og Arbejde. Deres Liv og Natur er i sig selv saa mærkelig, at man aldrig kan blive ked af at slyse med dem og betragte den mærkværdige Disciplin og Orden, der hersker i en saadan Bistat. Og deres Arbejde der i Forhold til Arbejdernes Ridenhed er saa storartet og kunstigt, at man maa forbavses derover, naar man rigtig betragter det; thi vel er Bienen vort mindste Husdyr, men den er uden al Tvivl det mest intelligente, om man saa maa sige, og ubestrideligt det flittigste Dyr, vi kender. Og med Hensyn til at være lønnende, saa overgaas Biavlen næppe af noget andet Erhverv af den Art. Bierne fordre jo som bekendt næsten ikke andet end Pasning, naar man først har anskaffet Stader og Redskaber, og et godt Stade giver almindeligt i et Middellaar et Udbytte af 20 a 25 Kr. og i et godt Aar kan det give betydeligt mere, saa at Bierne almindeligt giver c. 200 pCt. i Udbytte. Derfra maa selvfølgelig regnes Tab af Stader ved Overvintring o. s. v., men naar Bierne blive ordentlig passede, saa blive disse Tab sjældent af nogen stor Betydning, og Uheld er man naturligvis udsat for ved ethvert Erhverv eller Arbejde.

Jeg tror nu med Ovenstaaende at have godtgjort, at Biavlen særlig er skiftet til at skaffe sig en god Bi-Indtægt ved, og et interessant og let Fritidsarbejde; thi Bierne kunne til de fleste Lider godt passes i Fritiden, og Fritid har de fleste da lidt af; thi at drive Biavl som Hovederhverv er det dog vist ikke heldigt for ret mange at prøve paa, ialtsald da ikke før efter flere Aars Erfaring og Ovelse. Jeg vil nu slutte disse Bemærkninger med at anbefale Enhver (særlig Smaafolk paa Landet), der blot har saa megen Jord, som der kan staa nogle saa Stader paa, at begynde Biavl nu til Foraaret ved at anstaffe sig et eller to Stader, og jeg garanterer for, at de vil saa Fornøjelse deraf, naar de blot passer dem paa en simpel naturlig Maade og indskrænker deres Arbejde med

dem til „at komme Naturen til Hjælp“. Biavl kan drives med Fordel lige saa vel paa Sjællands fattigste Heedegne som paa Ostfyns og Dernes frugtbare Egne, da den uanselige og ofte saa forhadte Lyngplante er en udmærket Honningplante, der giver Biavlerne paa disse Egne en meget rigere Høst, end de have paa de mere frugtbare Steder, saaledes ogsaa sidste Aar.

Jeg vilde gerne benytte Lejligheden til at gøre nogle Bemærkninger om en Sag, der ogsaa vedkommer begyndende Biavlere, nemlig Anstæffelsen af Stader og øvrige nødvendige Redskaber. Det er mest grundet paa en Diskussion, der fornylig blev ført her i Bladet mellem Hr. Distadefabrikant Kr. Pedersen, Tved, og Hr. Redaktør Ersklev, Kalundborg, at jeg finder mig foranlediget dertil. Diskussionen drejede sig som bekendt om, paa hvad Maade de stedlige Biavlsforeninger bedst kunde skaffe sine Medlemmer gode og billige Stader og Redskaber og iøvrigt virke for Biavlens Fremme. Hr. Kr. Pedersen ivrede stærkt imod de Vortlodninger, der af flere Foreninger foretages, og anbefalede derimod Fællesindkøb i større Partier med et lille Tilskud af Foreningens Midler, som et bedre Middel til at skaffe sine Medlemmer gode og billige Varer. Tilskuddet af Foreningens Kasse skulde saa hovedsagelig anvendes til Fordel for de mindre bemidlede Medlemmer. Hr. Ersklev forsvarede derimod Vortlodningen. Jeg kan ikke andet end fuldstændig slutte mig til Kr. Pedersen, da jeg ligesom han er en Hader af alt Lotteridæsen, da det tager fra mange og giver i Flæng til saa lige saa vel til Trængende som ikke Trængende, og det er da vel de førstnævnte, man skulde søge at støtte, og ofte saa Folk ved denne Lejlighed Ting, som de slet ikke trænge til eller have Brug for, medens Andre, der haardt kunde trænge til samme Ting, intet saa. At Vortlodningen skulde fremme Husfliden mere end Fællesindkøb, vil vist blive vanskeligt at bevise, og jeg tror, at det i det Hele taget er en herved daarlig Anvendelse af en Biavlsforenings Midler. Jeg vil her rette en Tak til Hr. Pedersen for hans Artikler om denne Sag og anbefale hans Forslag til de lokale Foreningers Overvejelse, da det forekommer mig, at de fleste af disse gøre altfor lidt med Hensyn til at skaffe sine Medlemmer gode og billige Redskaber og støtte de mindre Bemidlede ved at hjælpe dem til at saa gode Stader og øvrige nødvendige Ting og derved fremme Biavlen, da disse nu for det meste ligge og kludre med noget elendig hjemmelavet Stads, hvori Bierne hverken kunne leve eller dø. Endelig er der Spørgs-

maalet om, hvorledes man bedst affætter sin Honning, og det er et Spørgsmaal, der sætter mange Viablers Sind i Bevægelse. Efter hvad jeg har erfaret, saa sælger de fleste Viablere deres Honning til Købmændene for den Pris, det behager dem at hyde for den, da det i Djeblikket er det nemmeste. Dette har jeg ogsaa før gjort, men er nu kommen ind paa at forhandle min Honning selv, især efter at en (vistnok den største) Honningforhandler i Hjørring sidste Aar lod en Pris af 35 Ø. for smul, lys Honning, og brun Honning lod han til slet ikke at ville have, og det var ikke fordi Honningen flød særlig rigeligt sidste Aar, det kunde kun være et Forsøg paa at tvinge Prisen ned. Nej, gør Dem saa hellere den Ulejlighed at opøge Forbrugerne selv, det lønner sig godt i Længden, da man derved undgaar Mellemhandlerne, og Forbrugerne køber langt hellere hos Viablerne, da de der ere sikre paa at faa en ren og uforsalfet Vare. Jeg har iaar solgt min Honning til private Folk til en Pris af 45 a 50 Ore pr. R, medens den højeste Pris, jeg har opnaaet hos Købmændene, har været 40 Ore. Det lader i det Hele taget til, at vi Landboere paa flere Omraader bliver nødt til at finde Forbrugerne af vore Produkter selv, da d'Her. Mellemhandlere beregne sig en altfor ublu Fortjeneste.

Wellsstadets Flyvehuller.

Af N. Hansen, Løven.

Da der her i „Bitidende“ har været skrevet meget om Wellsmetoden og særlig om Flyvehullet og Skillebrættet udbendig, kunde jeg ogsaa have lyst til at meddele lidt om mine Erfaringer.

I 3 Aar har jeg prøvet Wellsmetoden og været meget godt tilfreds, saa jeg i Foraaret 1895 omdannede alle mine Stader til Wellsstader, hvilket var let gjort, da mine Huse vare store, 40 Tom. lange og 12 × 12 Tom. Rammer med Flyvehul paa Bredsfiden. Jeg bruger halve og hele Rammer i Magasinet, men altid Gitter. Jeg har ingen Ulempe fundet derved. Flyvehullerne har jeg jævnsides paa Bredsfiden med kun en Tom. Skillerum. Det meget omtalte faste eller drejende Stillebræt udbendig har jeg benyttet fra først af, dog saaledes, at det kan flyttes og drejes til Siderne. Jeg har nemlig Flyvebræt med opstaaende Klap i hele Stadets Længde og kan aabne Flyvehul paa hele Stadets

Længde og lukke med Klodser og danne Flyvehul, hvor jeg vil, paa Bredsfiden. Den meste Tid af Sommeren borttager jeg det ydre Skillerum eller Drejebraet. Jeg har aldrig mærket til Slagsmaal hos nogen af dem paa Flyvebrættet. Tværtimod har det været mig en Fornøjelse især om Aftenen at se paa, hvordan de har besøgt hinanden og tillige, om der kom Røvere, kæmpe de i Fællesskab, og altid sejrede de. Jeg har ej heller mistet nogen Dronning, og dog har flere af dem stiftet.

Fodrer.

Den Tid, da det i mange Egne her i Landet kan være formaalstjenligt at fodre sine Bier for i rette Tid at have Familierne stærke nok til at udnytte det kommende Honningtræk, nærmer sig nu. Derfor skulle vi meget gerne imødetomme to ærede Forspørgere, af hvilke den ene har ønsket Oplysninger om „den tykke Fodrer“, den anden om „Hedbons Fodrer“.

1. Den tykke Fodrer (se Fig. 25) er, saa vidt vi vide, først fremstillet af den tykke Lærer Hermann Røerbz, den samme Mand, som for nogle Aar siden valte en Del Opsigt ved Opfindelsen af den „eensidede Kunsttafle“. Denne Fodrer bestaar af et meget fladt Trug af Blik, kun $\frac{1}{4}$ “ (6 mm.) højt, der ved et Skillerum er delt i en større Del (a) og en mindre Del (b). Skillerummet er gennembrudt med flere smaa Abninger, der naa helt ned til Bunden. Rummet b er forsynet med et fast Blikdækk, i hvis Midte er en rund Abning, paa hvis Rand er fastlobdet en Blikring. Under Abningen er paa Trugets Bund fastlobdet 2 sammenfoldede Blikstrimler, der kun ere $\frac{1}{12}$ “ (2 mm.) høje. Paa disse skal Foderflaskens Hals hvile. Rummet a er dækket med bitæt fortinnet Jærntvist. Foderflasken fyldes med Kandisfirup. Fodereren vendes om og lægges over Flasken saaledes, at Ringen passer over Flaskens Hals. Derpaa vendes baade Fodrer og Flaske hurtig om i den Stilling, som angives i Figuren. Naar Glasdøren i et Stade sent om Aftenen løstes lidt og den aabne Del (a) af Truget flydes under Døren og videre ind under de besatte Tabler, saaledes at Flasken forbliver udenfor Glasdøren, kunne Bierne i en eneste Nat tømme hele Flaskens Indhold, om dette end er 3—4 R. Denne Fodrer egner sig bedst til Hurtigfodring om Efteraaret. Den kan dog ogsaa anvendes om Foraaret, naar

man kun fodrer om Natten og kun giver lidt Foder hver Nat. Saa længe Vejret er koldt, er det dog vanskeligt nok at faa Bierne til at hente Foderet. Det gaar vel lettere, naar det er varmt, men vi foretrække rigtignok paa den Narstid en Overfodrer, særlig „den fuldkomne Fodrer“, der tillige kan anvendes ogsaa om Dagen, fordi den ikke hidloffer Røvere. Den tykke Fodrer frembyder dog 2 Fordele fremfor denne, den er lidt billigere, og man resiterer ikke, at Foderet løber for stærkt til, fordi det her ikke er nødvendigt, at Luften helt udelukkes af Flaften.

2. Heddon's Fodrer (se Fig. 26) er en Hurtigfodrer af samme Størrelse som en Delingsbakke. Den kan rumme mange Bund Foder. Rummet indeni er delt i mange smaa Kamre ved Hjælp af tynde lodrette staaende Træ-Skillevægge. Det yderste Rum paa hver Side er aabent fornedet, da det tjener som Udgang for Bierne nede fra Stedet. Dette Rum staar derfor kun foroven i Forbindelse med Foderrummet. Midt i findes et større Rum, som fornedet er forbundet med de 2 Foderrum; men i dette Midterrum kunne Bierne ikke komme. I dette Rum holdes Foderet, idet et tilsvarende Bræt i Foderdækket skydes tilbage. De lodrette Skillevægge, undtagen de 2 nærmest ved Midterrummet, naa ikke helt op til Laaget, og

derfor kunne Bierne passere fra det ene Rum til det andet undtagen i Midterrummet. Ingen af Skillevæggene undtagen de 2 ved Midterrummet naa helt ned til Bunden, og derfor kan Foderet fordeles sig ligelig i alle Rummene. Denne Fodrer males indvendig med smeltet Voks, inden den bruges. — Den anvendes almindelig i Amerika i store Bierier om Efteraaret og tillige til Rødfodring om Foraaret. Til sidstnævnte Brug har den dog den Fejl at være besværlig at pakke lunt til, og Fodrerens eget Rum kan jo allerede sluges megen Varme. Vi ville derfor anbefale dem, der ønske at forsøge den, ikke at gøre den 5" høj; men kun 2—3".

Biaulsliteratur.

Smaa bemærkninger om Biavl, af H. C. Thybo-Vindemann. Odense 1896. 20 Sider.

I ovennævnte lille Skrift har Forfatteren anbefalet den nyere Biavls videre Udbredelse her i Landet. Dette betragte vi som hans Hovedhensigt, og vi antage, at denne vil blive opnaaet; thi hans lille Bog er skrevet i et letfatteligt og godt Sprog, og han har paa en ganske heldig Maade medtaget alle de Punkter, der kunne medvirke i det nævnte Djemed. Ved Bedømmelsen af en saa kortfattet Afhandling er man dog tilbøjelig til at kræve en særlig stor Nøjagtighed i de fremsatte Meddelelser; men

dette kan denne Bog ikke ret vel taale, da den indeholder adskillige Fejl.

§. 4 meddeles, at Biavlens Udbytte afhænger „dels af Vejrliget, dels af den Vist og Omfjorg, hvormed Arbejdet passes, og dels af et hensigtsmæssig indrettet Stede“. Forf. har fuldstændig glemt at medtage den Egn, hvori Biavlens drives. I vort lille Land kan her i den Henseende være saa stor Forskel, at Biavlens paa nogle Steder gennemsnitlig vil kunne give mindst dobbelt saa stort et Udbytte som paa andre.

§. 6. „Den ene Opfinder af den bevægelige Tablebygning, Dr. Johan Dzierzjon, fødtes i Schlesien 1811 og døde 1994“. — Dr. Johan Dzierzjon leber endnu i bedste Velgaaende, om han end er en meget

gammel Mand og maaste noget svækket i aandelig Henseende, hvad man kunde formode af Artiklen §. 80 og af hans i Leipzig afholdte Foredrag §. 97.

§. 13. Højnormalrammens Maal angives her som $8 \times 13\frac{1}{2}$ " udvendigt Maal, medens dette er dens indvendige Maal, det udbvendige er $8\frac{1}{2} \times 14\frac{1}{8}$ ". — Lavnormalrammen angives endvidere med Maalet $13\frac{1}{2} \times 8$ " udvendigt Maal, medens dette skulde være $14 \times 8\frac{1}{2}$ " under Tablebæren.

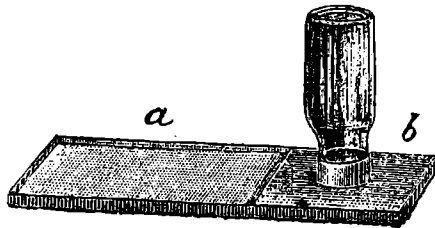

Fig. 25.

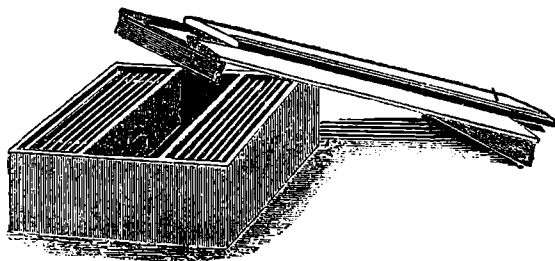

Fig. 26.

Forfatteren har tillige anbefalet en „ny Stadsform“ med et nyt Rammemaal. Hvis det virkelig er Alvor med Angivelsen af Rammens udbvendige Maal (det kunde jo være en Festsagelse ligesom ved de 2 foran nævnte Maal) som 12×10 “, saa bliver det i Sandhed et „nyt“ Maal, der saa vidt vi kunne se, uden nogen som helst ghyldig Grund tastes ud blandt vore Diablere. Vore Bistadefabrikanter have for Øjeblikket 28 forskellige Rammemaal at staa med. Er der saa nogen Nøiagtighed i at anbefale et nyt, der kun er $\frac{1}{2}$ “ snallere og $\frac{1}{4}$ “ lavere end et, som forud anvendes i temmelig stor Udstrækning, nemlig 12×10 “ indvendigt Maal, der er fremkommet ved at vende den meget udbredte Ramme 10×12 “? — Vi ere forøvrigt ganske enige med Forf. i, at man helst bør benævne alle Rammemaal med udbvendigt Maal, da man derved er uafhængig af Rammelisternes Tykkelse; men som man ser, er han ikke kommen rigtig heldig fra at udføre denne Regel i Praksis. Hvis han nu vilde ændre Maalet herefter, kan det jo ikke nægtes, at det vilde blive lidt broget, nemlig $12\frac{1}{2} \times 10\frac{1}{4}$ “; men paa den anden Side ville vi rigtignok stærkt fraraade at vælge det af ham anbefalede ny Maal, saa meget mere som det ikke en Gang efter Metermaalet, der forhaabentlig snart vil blive indført her i Landet, vil komme til at passe med hele Centimeter.

Forfatterens „ny Trugstade“ indeholder kun lidet virkeligt Nyt, hvilket han ogsaa selv indrømmer; men det er i det Hele taget uden Tvivl et godt Stade at arbejde med. Det, vi synes bedst om deri, er „Ventileringen“. Denne synes os dog ikke særlig tydelig befreuet, vi havde da noget Besvær med at komme efter, at han ved „Forstuds-døren“ mente den Glasdør, som begrænser Underrummet bagtil. Den nederste Del af denne Dør „under Ruden“ er i hans Stade en porøs Galmvæg 9“ bred, 3“ høj. Derved opnaar han baade Sommer og Vinter at saa den langsomme Luftveksel fra Stadets Indgang hen under Tablerne, som vi ofte have anbefalet. — Stadets Beskrivelse vilde i høj Grad have vundet i Tydelighed ved nogle opløsende Figurer.

Trods de paapegede Mangler ved denne Afhandling glæde vi os dog over dens Fremkomst, da den uden Tvivl vil kunne medvirke til den nyere Diabls Uddrevelse, og enhver Hjælp i den Retning modtage vi med Tak. Skulde Bogen opnaa at udkomme i et nyt Dlag, haade vi at gamle Dzierzon fremdeles maa leve, og at Forfatteren vil rette de paapegede Fejl.

De spidse Klodser.

Af Hr. Pederjen, Tved.

Naar Hr. N. Zahle i sidste Nummer af dette Blad anbefaler de spidse Klodseres Stilling i Staderne, da tillader jeg mig her at nedlægge en bestemt Protest imod den anførte Stilling, ligesom jeg gjorde det første Gang de fremkom i „Diablstidende“. Da de spidse Klodser fremkom paa Udstillingen i København 1888 fra Th. Nielsen, Olgod, vare de Klodser paa Overstykket vendt som i Fig. 17; men de nederste var vendt modsat, saaledes at den nederste paa Rammens højre Side vendte Spidsen vandret fremester, den paa venstre lodret. Dette synes mig bør respekteres, da det er ligesaa fuldt rigtigt, ja ubetinget mest rigtigt, fordi det er originalt. De andre 3 Stillinger kan i og for sig være ligesaa gode, men denne Reformeren forstyrrer kun Begreberne.

Jeg optog den af Hr. Nielsen angivne Stilling og fastholder den, hvad jeg antager Th. Nielsen ogsaa gør.

Til Begynderen, særlig i Vestjylland.

Af C. J. Grønning.

I min sidste Artikel omtalte jeg, at man burde have sin Opmærksomhed henvendt paa, at Bifamilierne muligens kunde trænge til Vand. Dette har iaar vist sig ved flere af mine, ja, endog i den Grad særlig hos et Bisfolk, at hver eneste Honningcelle paa de Tavler, som Bierne sad paa, vare oprevne, og den Smule Bærk, der fandtes, var udjuget og kun den tørre krystalliserede Honning, hvoraf en Del var udrevet, fandtes tilbage. Familien viste stærk Trang til en Mensfelsesudflugt (havde Bugløb). Hvis Bisfolket ikke var givet Vand, var det sikkert død i Løbet af nogle Dage. At gibe dette i Glas foroven ansaa jeg ikke for tilstrækkelig; derimod fik den $\frac{1}{2}$ Bægl svagt saltet og affaltet Vand delt i to af de nærmest Bierne hængende Tavler. Det paasaas, at Vandet saavidt muligt fandtes foroven i Rammen og kun i den Side, der vendte ind imod Bierne. Dette var jeg nødsaget til at foretage sidst i Februar Maaned under et mildt Vejr. Det er rigtigt som af Hr. Erslev bemærket i sidste Nummer af Tidsskriftet: Saafremt Bierne komme dvaste frem fra et Stade og mange af dem falde ned paa Jorden uden at kunne flyve op, da lide de af Bugløb; men jeg tilføjer: I de allerfleste Tilfælde lide de tillige af Tørstnød, ja, Bugløbs-Sygdommen er uden al Tvivl fremkommen, fordi Hon-

ningen har krystalliseret for tidligt paa Vinteren. Marsagen til Dndet vil det her føre for vidt at komme ind paa, dog skal jeg udtale, at vi kommer til i Fremtiden, særlig maaste her i Vestjylland, at have vor Opmærksomhed endnu mere henvendt paa Vinterforraadets Kvalitet og Konsistens.

Saaftremt Bejret bliver saa godt, at Bierne kan flyde ud saa at sige hver Dag for at hente Vand, men ogsaa for at hente Blomsterstøv af de faa eller mange Blomster, der viser sig paa Egne (i mange Egne findes rigeligt af Følsod, og denne er en meget god Biplante, men bør som saadan vistnok ikke dyrkes), hvorimod Stikkelsbærbuxten maaste ogsaa er lige ved at staa i Blomst, da er det Tiden til at foretage Foraarskæftersynet tillige med grundig Rengøring af Staderne. Saaftremt det ved Efterkæftersynet viser sig, at der i Bunden eller den indvendige Beflædning findes Nabninger eller Revner, da tilraades at omflytte Familien i et nyt eller istandgjort Stæde. Det tømte renses derpaa godt, særlig renses Nabningerne godt ud, stryges derpaa over med kogt Vindolie. Naar dette er tørt, fyldes Revner og Nabningerne med Rit. Forresten har alt det Indvendige godt af at blive overstrøget med Linolie, ligesom Stabet uddendigt har godt af at blive malet hvert eller hvert andet Aar. Blive Staderne saaledes behandlede, ville de kunne holde ud i Ens Levetid. Er det saaledes istandgjorte Stæde blevet færdigt og tørt, benyttes dette til den næste Familie o. s. fr. til de alle ere gennemgaaede. Til saadanne Omflytninger benyttes med Fordel mit tidligere omtalte „Flytte- og Løfte-Apparat“. Behøves saadan Omflytning ikke, men man lader Familierne beholde de samme Boliger, da er særlig dette at iagttage, tilmed hvis man har flere eller endog mange Stæder, at man maa indskrænke sig til at rens og efterse 2, højest 3 Stæder om Dagen; thi vilde man fortsætte en hel Dag under godt Vejr og liblig Flugt, vil Røberiet meget let tage Overhaand. Der maa især i Foraars- og Esteraarstiden udvises megen Forsigtighed for at undgaa, at de røde fra hverandre, hvorved i heldigste Tilfælde Biernes Arbejde forstyrres. Mange blive ihjelskudne; men det kan ogsaa ende med, at flere, særlig smaa Familier og dronningløse, blive helt ødelagte. Faren undgaaes sikrest, naar man vælger en mild Graavejrsdag eller henimod Aften, hvor Biernes Flugt er mindre eller helt ophørt, da vil Forstyrrelsen atter være bragt i Orden af Bierne i Løbet af Natten, og Forbavet ligeledes være i god Orden næste Morgen. Forberedelserne til Efterkæftersnets Begyndelse

foregaa saaledes: Taget fjernes eller luftes op, i sidste Tilfælde helst fastholdt med en Jærnkrampe, for at undgaa at Taget ved et Windpust smækker i med et Kavalder, og Biavleren maa prise sig lykkelig, om Bedkommende ikke sik Hovedet eller en Haand i Klemme. Der behøves kun en Jærnkrog, da den kan medtages til alle Stæder, naar blot disse ere forsynede med to indstruede Øfener, en i Kassen og en i Gaaget eller Taget. Derpaa fjernes al Pakning lige til det enkelte Lag, der dækker over Kammerne. Alt Smuds og Urenlighed fjernes ligeledes; men forinden man udfører dette, gives Bierne af den kendte Pipibe et eller højest to gode Pust Nøg, i det samme man løsner Dækket over 2—3 a 4 Kammer. Dækket lades da hurtigt falde tilbage og atter luffe for Bierne. De Bier, der have mærket Nøgen, løbe forstrækkede ned og begynde at fylde sig med Honning. Dertil skal man lade dem faa Tid, hvilket giver sig tilkende ved en summende Lyd, forinden man gaar videre i Lag med dem, da ere de gjorte opmærksomme paa, at noget er i Vente, og ere ikke saa stikkelystne. Et Bistør bør tages over Ansigtet; man staar da mere rolig, hvilket er af Bigtighed, saaftremt man vil undgaa Biernes Stik. Smedens altsaa Bierne fylde sig med Honning, fjerner man saa alt Smuds, hvor der findes noget. Saaftremt man pakker med løst Hø eller Haffelse, vil det ikke tage lidt Tid at fjerne Nesterne. Haves derimod, som jeg tidt og ofte har tilraadet, Pakningen i Poser, da er man snart færdig med at feje Smndset ud. Er Piben gaaet ud, maa den atter tændes, saaledes at man er vis paa, at den kan holde Tid, til Behandlingen er til Ende. Man stiller sig derpaa ved Enden af Stædet, Dækket tages da rolig og langsomt af Kammerne. Sidder nogle Bier med Hovedet vendt opad, faar de et lille Pust Nøg, saaledes at de gøre omkring. Med begge Hænder tages da fat paa Indstudsdøren, men kun med den ene rykkes svagt tilbage, uden at afstedkomme nogen Støj eller Ryt. Er den saaledes løsnet, trækkes den skraat tilbage i Stædet, eller man tager den helt ud for bedre at faa Plads til Kammerne. For desto lettere at kunne flytte Kammerne uden Stød, tages en almindelig Lommeftrib; det skarpe vendt tilbage i Haanden, føres derpaa paa Kant ned mellem Kammerne og med et let Tryk fremad løsnes denne. Saaledes fortsættes ved hver enkelt og ved begge Sider, og hver Kamme vil saaledes ligge løs. Derpaa føres de med Hænderne lidt skraat i Stædet tilbage og hænges der tæt sammen. Under denne Flytning bruger man sine Øjne for at forviise sig om, at

der findes en Dronning, hvilket er Tilfældet, naar der findes Arbejdsyngel og Ug. Vigeledes om der findes tilstrækkeligt Forraad helst foroven i Yngeltablene, om Honningen er passende flydende (ikke frystalliseret), om der findes for meget eller for lidt Droneboks, om Yngeltablene endnu ere lysbrune eller maaste helt sorte, tillige med megen uregelmæssig Bygning, og endelig hvor mange Kammer, der kan borttages, for at Bierne nogenlunde kunne besætte dem, de beholde. Som man ser, der er mange Ting, man samtidig bør se efter, men med lidt Ovelse vil det gaa let og hurtigt, hvilket det ogsaa helst skalde, uden dog at gaa saa hurtigt, at Bierne blive opirrede. En hurtig Bevægelse tage de alle Tider meget fortrydeligt op og hævne sig ved at stikke. Trods Træthed maa man dog behandle Bierne saa roligt og langsomt, som om man havde rigtig god Tid, saafremt man vil undgaa deres Vrede og Stif. Haves nu alle Kammer tilbage i Huset, da kan man med et Stykke vinkelret Glas, en Sikkinge eller en Maler-Spartel sjerne først det Boks, der muligen er bygget paa Stadets Sider; dernæst skrabe alt Afaldet godt og rent ud. Findes der enkelte Kevner eller smaa Nabninger i Bunden eller paa Siderne, da maa disse omhyggeligt udrenses, da det ellers let kan blive Oplækningsanstalter for den saa frygtede Møl. Er Afaldet saaledes godt fjernet, ikke ved at det kastes paa Jorden, men opsamlet i en medbragt Kasse, da skydes paa en Gang alle Kammer, hvorpaa Bierne sidde, hen paa deres oprindelige Plads. Nu maa der ikke, som tidligere sagt, findes flere Kammer, end Bierne nogenlunde kunne besætte; Tavleangene bør være næsten besatte lige til Bunden, da have de først Kommando over Varmen inde hos sig, dog maa det paases, at der findes rigeligt med Honning eller Foder i de Kammer, der aflutter Familien ved hver Ende. Trænges til Vand, maa dette gives dem enten i Glas foroven eller hældt i Cellerne foroven i et Par Tavler, dog ikke i dem, hvori der findes Yngel. Trænges til Foder, maa dette ogsaa helst hældes i Cellerne med en større Portion fra først af; senere hen, naar Trækket bliver bedre, kan der gives et Opmuntlingsfoder hver eller hveranden Aften. Er man saaledes bleven færdig med Familien, da maa den atter pakkes rigtig lunt og godt til. Er noget af Winterpakningen blevet vaadt, maa det erstattes med tørt og godt Materiale. Jeg gentager: Vil De se gode Frugter af Deres Spekulationsfoder og anden Omhu, glem da ikke at pakke saa godt og forsvarligt om Bierne,

som det er muligt. Nu behøves særligt en ensartet Varme inde hos Bierne, saafremt Yngeludviklingen skal gaa sundt og rask for sig. Flyvehullerne indsnævres alt efter Familiens Størrelse, saaledes at disse let besættes af Stadets egne Bier.

Haves mange Stader, tilraades det at anbringe Nummer paa hvert, og tilsvarende Nummer indført i en lille Notitsbog med et Par Blades Mellemrum. Er man færdig med Stadets Estersyn, da tages Bogen frem, og i korte Sætninger noteres, hvad man har set. F. Eks. om der fandtes megen tætluttet og ensartet Yngel, i saa Fald er Dronningen god; men var der lidt Yngel og denne spredt i Cellerne, dog alligevel Arbejdsyngel, da er Dronningen ikke god og maa stilles i Udsigt at blive fornyet. God Bygning eller Bygning, der trænger til Udbrangering under Biernes senere Byggearbejde, Honningens Kvalitet god, eller trænger mere eller mindre til Vand, rigeligt Foder, eller trænger mere eller mindre til Foder, kraftig, mindre kraftig eller svag Familie. En af Familierne havde ved Estersynet maaste slet ingen Yngel, bør dog derfor ikke straks kaldes dronningløs, men bliver godt indskrænket, gibet et varmt Foder, pakkes godt til, stilles til Observation i mindst 8 Dage, og det vil derefter vise sig, om Dronningen er tilstebe eller ikke, og om den er befrugtet eller ej; i saa Tilfælde maa man dog vente saa længe, til Yngelen er forseglet, for deraf at se, om det er Arbejds- eller Droneyngel, i sidste Tilfælde maa Dronningen opføres og fjernes, og Familien gives til en anden, der har Dronning, hvis man ikke har overvintret Reserverdronninger, hvilket vi mere og mere maa komme ind paa i Fremtiden. Man maa nok indrømme mig, at en saadan fort og tydelig Optegnelse over hvert Stades Tilstand ikke kan tage megen Tid, men at den senere ved de forskellige Estersyn og Behandlinger kan være mig til megen Nytte, da den tillige sparer meget paa Tiden, fordi jeg saa let i Bogen kan se, hvorledes hver enkelt Familie befandt sig ved sidste Estersyn.

Det turde vel her være paa sin Plads at minde om, at Vintertiden saavel som noget af Foraarsstiden, forinden der bliver travlt med vigtigere Arbejder, burde benyttes til at istandgøre Stader og Redskaber, til Forarbejdning af ny Stader, om man selv kan lave saadanne. Ellers bør Stader og Redskaber bestilles hos en anerkendt dygtig Fabrikant, dog ikke saaledes, at hver enkelt gør sin Bestilling selv; dette bør ubetinget være Kredsforeningens Sag. Til denne henvender de enkelte Medlemmer sig; helst burde det allerede være stet, for at

denne i god Tid kan indgaa med en samlet og helst større Bestilling til Fabrikanten. Paa denne Maade sikres Medlemmerne ikke alene at faa tidsvarende og godt Arbejde, men de ville tillige kunne spare fra 1 til 2 Kr. pr. Stude og Udflynger, og paa Kunsttabler fra 25 Ore til 50 Ore pr. R. Dette beder jeg de ærede Medlemmer meget at overveje og benytte dem af; men det er allerede paa høje Tid at gøre sin Bestilling for at faa til billigste Pris, men ogsaa for at faa Bestillingen i rette Tid. De vil saaledes se, at der er en isjnefaldende stor Fordel ved at tilhøre en Kredsafdeling, hvoraf der findes mange omkring i Sognene her i Amtet. Hvor disse ikke findes, lader dette sig let iværksætte, naar enkelte af de ibrigste Diablere derom henvende sig til Amtsforeningen.

Vorbeds Bibog.

Af Niels Fahlé, Dregeaarb, Høllerup.

(Sluttet).

Fig. 16 (Erslev's Stude) er ogsaa en Parallelsprojektion, men den er saa ufuldkommen, at den kun har Betydning som Kroki, og den kunde let have været bedre. Det kan ikke ses, hvad for noget af Træet, der vender Enden til, og Magasinet foroven er i Teksten angivet at være i to Stykker; men det er tegnet, som om det var ud i et, hvilket maa foranlede en Del Betænkelighed, naar der bliver Spørgsmaal om, hvorledes de nederste Halvrammer skulle komme hele ud¹⁾.

Om den Zinkstrimmel, der i den nyere Tid ofte anbringes saaledes, at Tavlebærernes Orer komme til at hvile paa dens Kant, $\frac{1}{4}$ " over Bunden af den Fals, hvor den ellers skulde hvile, siges det (Side 30), at den bør affaffes, fordi Møllarver finde Skjul ved den. Det skal ikke benægtes, at dette kan ske; men det maa bemærkes, at i saa Fald kunne Larverne forholdsvis let efterstræbes, samt at der, naar Zinkstrimlen affaffes, vil blive mere end Blads nok for Møllarver, og at deres Efterstræbelse da er vanskeligere end under de andre Forhold.

Ellers er Zinkstrimlen en fortrinlig Forbedring ved vore Vistader. Naar Orerne hvile paa deres Kant, kunne Bierne næsten ikke klatre dem fast; dels derfor og dels fordi den Glade, hvorpaa Orerne hvile, er saa forsvindende lille, kunne Rammerne forstjedes med umaadelig Væthed, ofte 4—5 Silr. ad Gangen. Ja man kan undertiden forstjude hele Ingellejet uden at forstjøre en Nugebit. Anmelderen anbefaler derfor den omtalte Zinkstrimmel til Vibeholdelse; men han erkender, at naar den sømmes paa som en Rem, bliver den bugtet og faar et noget primitivt Udseende. Naar den derimod bøjes i en ret Vinkel og lægges med sin ene Glade i Falsen og sømmes fast der, medens den anden Glade stilles i Flugt med Stadets indvendige Væg, bliver Kanten, hvorpaa Orerne hvile, ganske stiv og ret. Det fortælles imidlertid (Side 26), at naar Falsen fores med Zink, kunne Bierne heller ikke klatre Orerne fast. Hvis dette forholder sig rigtigt, skal det erkendes, at der ogsaa heri ligger et Fremstridt; men det formenes, at Skridtet er størst, naar Kanten vibeholdes²⁾.

At Kunsttabler strække sig og blive bulede i Vistadet, naar de tilføres saaledes, at de nøjagtig passe i Rammens Udsninger, er noget Anmelderen har hørt Tale om, ja endog set paa Tryk, længe før han læste Vorbeds Bog; men selve Virkeligheden har han aldrig set, og en Diabler her i Nabolaget, som har brugt Kunsttabler, saalænge jaabaane have været almindelige i Danmark, siger, at slikt aldrig har fundet Sted hos ham. Iøvrigt mener han, at hvis det sker i et saadant Omfang, at en Kunsttable, for ikke derved at blive for lang, maa tilføres 1" kortere end Rammen er høj (S. 80), maa Gellerne derved blive saa vanskelige, at Tavlen ikke dur. For sit Vedkommende lægger han Vægt paa, at Tavlerne passe temmelig nøje i Rammerne, og at de traades, spores og loddes omhyggeligt. Endelig mener han, at ordentlig Lodning maa være umulig, naar en Tavle paa den ene Led stæres $\frac{1}{2}$ —1", paa den anden $\frac{1}{4}$ " mindre end Rammens Udsning, hvilket er efter Bogens Anvisning³⁾.

¹⁾ Den Figur har Hr. Vorbed laant af mig, der selv indførte Tegningen til den for en Del Aar siden; men Henjigten med Figuren var for mit Vedkommende kun at give en Forestilling om det den Gang uendte Stades Indre, ikke at give en Arbejdsstegning. Da Vihuse i Almindelighed ikke ere meget store „Huse“ og heller ikke meget kostbare, vil det oftest være heldigt at arbejde efter et Mønstertavle. Derfor har jeg aldrig givet Arbejdsstegninger til den Stabeform. Hans Erslev.

²⁾ Bladsen tillader os ikke at udtale os nærmere om dette Forhold i nærværende Nummer; men vi stille i et følgende Nummer omtale denne Sag nærmere. R. N.

³⁾ Vi antage, at Hr. N. ved den Anvisning nærmest har tænkt paa Tavler, som ikke traades. Det kan meget godt lade sig gøre f. Eks. ved Lavnormalrammen at befæste Tavlen alene ved Tilfodning foroven til Tavlebæreren og dog saa den godt udbygget; men det maa rigtignok erkendes, at hvis den rækker sig over $\frac{1}{4}$ " nedad, lide Gellerens Form derved. Derfor er det bedst altid at traade Tavlerne, og de behøve da intet Spillerum for Strækning. R. N.

For at holde Bitraaden stram i Kammerne, anbefales det at slaa en Stomagerpløt i ethvert af de Huller, Traaden gaar igennem. Høst os bruges det at fæste Traadens Ender i to Spalter, som med en tynd og skarp Knib skæres i Kammerens Kant, den ene hvor Traaden begynder, den anden, hvor den ender, og Traaden kan derved holde sig tilbørlig stram uden anden Forholdsregel.

Som bekendt bliver Voksbygningen snart brun og omsider næsten sort, naar den benyttes til Leje for Yngelen, og Anmelderen er opdraget i den Tro, at Bierne ikke selv kunne stille sig ved det sorte Voks, og at en Sværm heller ikke kan hverken tribes eller leve i ret mange Aar, naar Størstedelen af dens Voksbygning er bleven sort. Det siges imidlertid i Vorbeds Bog (Side 13), at Bierne selv nedrive deres Geller, naar de blive for gamle, og opføre dem paany. Herefter maa det antages, at en Bisværn, som under isørbright gunstige Forhold overlades til sig selv, maa kunne leve evindeligt. Arbejdere og Droner fornyes jo af sig selv, saa ofte det behøves, og der kommer en ny Dronning, hver Gang en Forsværn løber ud. Naar dertil kommer, at Bierne selv kunne stille sig ved det Voks, som er for gammelt og i dets Sted anbringe nyt, saa ere alle Betingelser for, at Sværmen kan leve bestandig og holde sig sund, jo tilfæde. Efter Anmelderens Erfaring sker dette imidlertid ikke: han har holdt Bier i mange Aar, og givet dem rene, rummelige, solide og lune Huse; men for Resten for det meste overladt dem til sig selv. Hver Sværm for sig tribes i Almindelighed godt i to Aar, hvorefter den blev svagere og døde i tredje eller fjerde Aar, i Almindelighed efterladende sig en stor Del Honning og en Mængde Voks, der saavidt det kunde skønnes aldrig havde været fornyet*).

Forfatteren regner til, at Biavl ikke har videre Betydning, naar der ikke ved den foretages kunstigt Dronningskifte og kunstigt Dronningavl. Det siges:

„Side 73. Alle dem, der overlade det

til Bierne selv at skaffe sig en ny Dronning, de ville snart komme til kun at eje de allerimpleste.

Side 97. Det er en sørgelig Kendsgerning, at Flertallet af Biavlere, overlade til Bierne, at have en god eller slet Dronning, eftersom Tilfældet fører med sig; men netop deri ligger den rette Aarsag til, at mangen ældre Bistand gaar sørgeligt tilbage.

Side 111. Gamle Dronninger ere flette, og unge ere ikke altid gode; men ofte kan man ikke ligefrem se paa en Dronning, om den er god. Dette maa da kendes af hendes Gerninger. Naar hun ikke er god, bør hun straks skiftes, hvorfor man altid bør være forsynet med Reserverdronninger.

Side 114. Dronningskifte bør foretages langt hyppigere end det i Reglen sker. De fleste Biavlere ere vistnok af den Mening, at Dronningen kun behøver at skiftes hvert 3.—4. Aar, men dette er for lidt. I Reglen virker hun kun med fuld Kraft i 15 Maanedes (fra Juni det ene Aar til September det næste).

Side 136. Det store Udbytte, som den engelske Biavlere Wells har opnaaet, beror for en stor Del paa, at han anvender stor Omhu paa Dronningavl.

Side 153. Først naar kunstigt Dronningsavl her i Landet bliver almindelig, bliver den danske Biavl solid*).

Kunstigt Dronningavl og kunstigt Dronningskifte, behandles udførligt i to Kapitler, hvoraf det fremgaar, at der hører saamegen Rhyndighed, saamegen Færdighed og saamegen Tid til at behandle Bier efter disse Forskrifter, at solid Biavl vist aldrig bliver en Folkesag i Danmark.

Hvis den Lære, at Dronningen bevarer sin fulde Kraft i 15 Maanedes, medens hun for Resten lever og optager sin Plads i en længere Række af Aar, men uden i tilstrækkelig Grad at yde sit Bidrag til Indvidernes Forplantning, er paalidelig, maatte dens Rigtighed sikkerlig for længe siden være bekræftet ved Erfaringer fra Rubenbiavl; navnlig maatte det have vist sig saati, at det ikke kunde have undgaaet vor Opmærksomhed, at Bisværme (Wifolk, Bisfamilier eller Bislokke, hvad man nu vil kalde det) ikke i Længden lod sig forplante gennem Forsværme, med mindre det skete gennem Forsværme, hvor der jævnligen faldt Somrussværme; men vi have næppe nogen saadan Erfaring, og Anmelderen ejer en Sværm, der endnu er sund og hvis Afstamning gennem Forsværme, der aldrig gav Somrussværme, kan forfølges mere end 20 Aar tilbage.

Betragte vi en Forsværn, som løber ud, ikke senere end i Midten af Juni, se vi, at

*) Det har ikke været med velberaad Du, at Anmelderen saaledes har overladt sine Bier til sig selv. Han vilde saa gerne efterhaanden have fjernet det sorte Voks, men dette stod saagodtsom ikke i hans Magt, og Grunden dertil var, at han kun ejede Høstader og egentlig ikke kendte noget bedre. I disse Stader kunde han ikke komme til at fortære og arrangere Tabler i fornødent Omfang, uden at afstedkomme saamegen Forstyrrelse blandt Bierne, at han ansaa sin Indgriben for mere til Skade end til Gavn, hvorfor han navnlig i de sidste Aaringer intet Forsøg gjorde i denne Retning. N. F.

den saagodtsom aldrig fører Droner med sig, hvormod disse, af hvilke der i Reglen findes et lille Antal, blive tilbage hos Moderbærmen. Dette Forhold taler for Rigtigheden af den iøvrigt ubestridte Væere, at det er den gamle Dronning, som følger den ny Sværm: hun er nemlig befrugtet, hvorfor der foresøbigt ikke er Brug for Droner i den ny Sværm, medens saadan Brug er forestaaende hos Moderbærmen, fordi der her snart kommer en ung Dronning, som skal befrugtes.

Under gunstige Forhold tiltage Arbejdere inden søje Tid i Antal hos den ny Sværm, og omsider kommer der ogsaa Droner. I Almindelighed falder der ingen Somrusværm; men under lige Forhold pleje Sværmenes Bægt at være størst om Efteraaret, naar dette ikke sker, og det er blandt Forsværme, som ikke have givet Somrusværme, at Rubebiavlere pleje at vælge deres Sværme til Dvervintrig.

Hvis den Dronning, der fulgte med fra Moderbærmen, skulde leve og indtage sin Plads i flere Aar, er det uforstaaeligt, hvad Meningen er med de Droner, der altid komme frem hen i Tiden hos en Forsværm; men hvis vi antage, at det er rigtigt, hvad der staar i Lützens Naturhistorie, nemlig at Dronningen dør efter Uglægningen, og at der da lægges en ny til, samt at dette sker hos en Forsværm, naar den har staaet i 2—3 Maanedes, saa kunne vi forstaa, hvad de Droner, der komme frem paa denne Tid, skulle bruges til.

Side 99 findes en Sætning, der ser ud som et Slags Tankespørg, der staar nemlig: „Bierne oppare alt, hos dem bliver intet „tilovers“ og intet gaar „tilspilde“.“ Havde der staaet: „Bierne oppare alt, hvad de saa tilovers, og de spilde intet deraf“, havde Meningen været klar og sund; men naar man holder sig til Bogstaverne som de staa — hvilket efter Skriftens Ord jo rigtignok er ihjelslaaende — saa staar der det modsatte: nemlig, at Bierne intet oppare af, hvad de saa tilovers; thi det Tilfælde, at der intet bliver tilovers af alt det, der oppares, indtræder jo først, naar alt det opparede er lig intet, og af intet kan der intet spildes.

Biavlskolen.

af Jens Jensen, Langstov.

Maa det være mig tilladt at fremkomme med et Par Ord i Anledning af den paa-tænkte Biavlskole i Kalundborg. Jeg har overværet Forhandlingerne derom baade i

Randers og Odense paa Centralmøderne. I Odense stemte jeg ikke, jeg var egentlig imod saadan en Skole, men den Maade eller rettere den Grund, hvorfor man maatte have en saadan Skole, gjorde, at jeg afholdt mig fra at stemme (Grunden synes jeg ikke at ville fremføre offentlig). Men hvorfor jeg er imod Skolen er den, at vi alt har tilstrækkelig nok Foredragsholdere, og det er jo særlig saadanne, som agtes uddannede paa Skolen. Jeg synes vi kunne bedre behøve at se os om efter Virksomhed til dem, vi allerede have. Og det er den letteste Sag af Verden af skaffe dygtige Foredragsholdere frem. Hvor mange Lærere ere ikke dygtige Biavlere, og en Lærer, som er en dygtig Biavler, kan vi da ikke fratagende Evnen til at holde et Biavlsforedrag.

Tænke vi os nu nogle Mennesker komme til Kalundborg for at uddannes til Foredragsholdere i en Tid af 14 Dage. Jeg synes det skulde være ualmindelige Mennesker, der kunde blive blot brugelige Foredragsholdere, om de saa holdt et Foredrag hver Dag i den Tid, og hvor skulde vi saa faa Brød fra til saa mange. Men det ser ud til, at vore Foredragsholdere ikke har manglet praktisk Sands til at forstaa dette, og til at bøde paa dette ved selv at tage Kurus paa Skolen, og for hvem der er Foredragsholder i Forvejen, kan Skolen selvfølgelig være til Nytte. Og de ældre og allerede tjenende Foredragsholdere ville være selvfrevne til fremtidigt Brug. De unge maa se sig om efter en Virkeplads. Derimod deler jeg Anskuelse med Lærer B. S. Houliind i Boelslunde, at Praktis skal være Nr. 1, og at ingen af Delene kan undværes. Nu prøver vi Skolen i Kalundborg; men til næste Aar ønskede jeg gerne, vi kunde faa en Skole med et mere praktisk Tilfnit; det skulde være en Skole, hvor Biavlen dreves saaledes, at Folk kunde rejse dertil efter at have meldt sig til enhver Tid paa Sommeren for et kortere eller længere Ophold, og at man altsaa kunde faa den praktiske Vejledning, man ønskede. Jeg synes glimtvist at spore i Hr. Houliinds første Indlæg af Skolesagen Tanker, (se S. 120), der kunde tyde paa, at en Skole som eg ønsker muligt kunde blive hos ham.

Inden jeg forlader denne Sag, vilde jeg gerne henlede den ærede Bestyrelses Opmærksomhed paa en anden Biavlsag: Det er Dronningavl. Vi ere nok alle enige om, at Viracens Blod bør opriffes, og jeg driver nu ikke Biavlen som Sport, hvorfor jeg stadig holder mig til den hjemlige Race og vilde gerne have den forbedret ved Tilførsel af ny Dronninger af denne Race. Jeg vilde derfor gerne bede den

cerede Bestyrelse at støtte Dronningabl herhjemme. Hr. Lærer Hofmann paa Lolland har jo meldt sig til Tjeneste i denne Sag; støt ham dermed, og mulig Flere kunne føres ind paa Dronningabl herhjemme, saa vi ikke behøvede at søge Dronninger udenlands fra, men Pengene tilfaldt de hjemlige Diablere, og Fragten blev jo ogsaa billigere.

Indenlandsk Dronningavl.

Program fra

H. H. Hoffmann, Højsmarke.

Da der aarlig indforstrives en Del Dronninger af fremmed Race her i Landet, og da den af den ærede Sekretær for Danmarks Diablerforening fremsatte Teori, at Bipesten sandsynlig hidrører fra Indabl, hvorfor den bedst bekæmpes ved Indførelse af ny Dronninger i Bistandene rundt om i Landet, hvor denne fordærlige Sygdom optræder, sandsynligvis vil stille Fordringer til Anskaffelsen af et langt større Antal Dronninger, end man hidtil har haft Brug for, saa har jeg fattet den Beslutning at forsøge paa at aale Dronninger til Salg af vor egen Virace. Men for at et saadant Foretagende skal kunne lykkes, det vil sige gøre Diablen Gavn og ikke Skade, maa det ledes efter et bestemt Program eller efter saadanne Principper, som maa fastholdes, hvis man vil være sikker paa at aale gode Dronninger, hvilket et æret Medlem af Bestyrelsen for Danmarks Diablerforening (Hr. Grønning) ogsaa fremsførte paa det i sidst afvigte Efteraar afholdte Centralmøde i Odense under Forhandlingen om denne Sag. Jeg skal derfor i det Efterfølgende fremsføre nogle saadanne Principper, som jeg formener bør fastholdes for at være sikker paa at aale gode Dronninger, og som jeg agter at følge ved den af mig eventuelt drevne Dronningavl.

I. Dronningabl her i Landet bør kun drives med en god ren indenlandsk Virace.

Det har nemlig vist sig, at Afkom, som aales her i Landet af fremmede Viracer, altid er en Blanding af vor egen Virace og de fremmede, saa at det er umuligt at holde den fremmede Race ren; men et saadant Blandingsafkom vil tilfidsst ødelægge vor egen Races gode Egenstaber, da det i Almindelighed altid vil arve Forældrenes daarlige Egenstaber og ikke de gode. Den første Blanding kan undertiden blive heldig,

ja endog overgaa baade vor egen og de fremmede, men med Tiden vil det langt fra gaa fremad, derimod hurtigt ned ad Basse med de gode Egenstaber. Vor lollandste Virace er, efter de Erfaringer jeg har kunnet indvinde ved at arbejde med den i c. 30 Aar, en i alle Henseender god Race, der kan staa Maal med enhver anden Virace, ja tilmed synes at besidde 2 meget væsentlige Dyder i en fremtrædende Grad, idet den 1) er ualmindelig fredsfømmelig, saa at den er let at behandle, uden at man bliver udsat for altsfor mange Stik. Derfor ser man ved Møderne her næsten aldrig hverken tilslørede Herrer eller maskerede Damer, ligesaa lidt som vi have Brug for Gummihandsker eller tykke Uldbanter midt i Sommerens Hede. Desuden kende vi her slet ikke til den ødelæggende og fordærlige Bipest, saa det tør antages, at den 2) besidder en ikke ringe Evne til at modstaa denne flemme Sygdom. Hvis den vedblivende kan beholde denne gode Egenstaber, vil den derfor egne sig fortrinlig til Avl af Dronninger, der benyttes i andre Egne for at forsøge at udrydde Bipesten.

II. De ny Dronninger bør tillægges tidligst muligt paa Aaret.

Ved alt Tillæg viser det sig, at de tidligst fremkomne Tilleggsdyr blive de bedste i enhver Henseende, hvilket altsaa ogsaa vil vise sig ved Dronninger. Her have vi ofte meget tidligt Træk og komme derfor forud for andre Egne med tidlig Avl af unge Dronninger.

III. Diszes Udvikling bør kun foregaa i den gode Træktid.

Standses det gode Træk, vil Larverne let komme til at lide Mangel og dermed hænges i deres Udvikling, hvilket vil kunne have skadelig Indflydelse paa de vordende Mødre i hele deres Levetid. Vel ved jeg, at Diableren tilbøds formaar at raade Bod paa en Standsning i det gode Træk ved Fodring, og man kan derfor ogsaa nok selv om det bedste Træk er ophørt, aale gode Dronninger, som man ikke vil benytte til vordende Dronningmødre eller Droneabl; thi agter man dette, bør baade II og III fastholdes. Diableren formaar med sin Kunst ikke aldeles at raade Bod paa Naturens Orden.

IV. Derfor bør Avlen af Dronninger foregaa saa nær den naturlige Sværmning som mulig; thi fjerner man sig for langt fra denne, faar man let en simpel Vare, som nok kan afsættes meget billig med Fordel, da der kan aales en Masse Dronninger, naar man ikke tager Hensyn til, at man dermed stader Diablen.

V. Er det nødvendigt, at man benytter en god Race til Dronningavl, saa er det ligesaa nødvendigt, at man dertil kun benytter Dronninger, som ikke alene ere af god Afstamning, men ogsaa vise sig at være gode Avlsdyr, det vil sige i en kort Tid kunne lægge et meget betydeligt Antal Æg, eller med andre Ord, at man kun lader meget kraftige Stader opføde og udfække Dronningerne.

VI. Saa er der Raringen tilbage. Skal Hovedafkommet, Arbejdsbierne, af Dronningerne blive gode Arbejdere, da er det nødvendigt, at ikke blot Moderen er god, men Faderen bør ogsaa være af god Afstamning, godt udviklet o. s. v. o. s. v. Ja, lær os at føre en ung ubefrugtet Dronning til og saa den parret med hvilken som helst Drone, man ønsker, saa ere vi over den største Vanskelighed ved at forstærke os godt Afkom af vore Bier. Dette kan vistnok ikke lade sig udføre saa ligesom som med andre Dyr, men dog formaar den tænkende og praktisk øvede Biavler meget i den Retning, naar blot han ikke styr den dermed forbundne Ulejlighed. Det er jo bekendt, at de kraftigste Stader altid ere tidligt paa Færde, ikke alene tidligt paa Aaret og Dagen, men ogsaa paa Udflugt efter daarligt Vejr o. s. v., og ved at holde dette fast i Erindringer kan man let faa sine unge Dronninger parret med Droner fra andre kraftige Stader. For at undgaa Indavl, det vil sige, at en Dronning parrer sig med sin egen Broder eller andre nære Slægtninge, bør Droneudviklingen af al Magt hæmmes i Moderstadiet, hvorimod den bør fremmes i et andet, som ikke er nærbeslægtet dermed. Vil man ikke sty Ulejligheden med at drive Biavl paa 2 eller flere Steder, der ere fjernede mindst $\frac{1}{2}$ Mil fra hinanden, da kan dette ogsaa benyttes som et godt Middel til at undgaa Indavl.

Det viser sig næsten alle Steder her i Landet, at en og samme Biavler kan have Stader, som give et meget tilfredsstillende Udbytte, medens det ikke er Tilfældet med andre. Mon det ikke for en Del skulde bero paa Dronningens mer eller mindre gode Egenstaber? Det turde derfor være paa Liden, at man stærker Formeringen eller Tillægget af unge Dronninger en alvorlig Overbevisning. Ved alt Tillæg af Avlsdyr her i Landet har det vist sig, at man har opnaaet det bedste Resultat ved at benytte og forbedre vor egen Race ved god Behandling og tidligt Tillæg, men ikke ved Blanding med fremmede Racer, og det er min Overbevisning, at det vil gaa ligesaa paa Biavlens Omraade.

Dyrk Lucerne.

Af Lærer S. Rasmussen, Elde.

I Nutidens Landbrug, saavel det større som det mindre, gaar alt ud paa at holde et saa stort Kreatur- og Svinehold som vel muligt, for derigennem at tage sin Indtægt. Men for at kunne binde med i den stedse stigende Konkurrence er det nødvendigt at producere ikke blot gode, men ogsaa billige Varer. Dette lader sig kun gøre ved efter yderste Evne at udnytte de Fordele, vor Jord byder os, eller med andre Ord, ved at tage de Kulturplanter i Tjeneste, som yder den største Fordel, ved saa smaa Produktionsomkostninger som vel muligt.

Ved fleraarige Forsøg har Lucerne vist sig at være baade en sikker og meget værdifuld Foderplante, og hvis man vil sikre sig et sundt og nærende Grøntfoder hele Sommeren og Efteraaret igennem, saavel til Køer som til Svin, da kan man intet bedre dyrke end Lucerne.

Lucernens Næringsindhold i grøn Tilstand er c. 3,5 pCt. Eggehvite-stoffer, 7,5 pCt. Sukkerstoffer og 0,3 pCt. Jernstoffer, saa den i Sammenligning med andre Grøntfoderplanter er meget næringsholdig. Der regnes i Almindelighed, at 4 \mathbb{B} grøn Lucerne har samme Foderværdi til Svin som 1 \mathbb{B} Byg, og da der paa 1 Td. Land kan høstes indtil 50,000 \mathbb{B} grøn Lucerne, vil det kunne ses, at der selv paa et lille Areal vil kunne høstes Føde til et stort Antal Svin.

Høstet som Hø har Lucerne meget stor Foderværdi til Køerne om Vinteren og kan for en stor Del erstatte det kunstige Kraftfoder.

Hvor Lucernen anvendes til Svinefoder vil det være heldigt at afhugge den 4—5 Gange — første Gang midt i Maj og altid inden den gaar i Blomst. Den ædes med stor Begjærlighed særlig af Søer og gives enten hel eller, hvad der er bedre, skaaren i Hakkele blandet med lidt Straaning og kan nyttes lige til Svinet er færdigt til Salg. Til Kreaturfoder vil Lucerne finde god Anvendelse, paa Liden, da det er knapt med andet Grøntfoder, nemlig sidste Halvdel af Maj, sidst i Juli, naar Vikehavren er ved at slippe op og siden i September og Oktober naar det storter paa Græs. Til Hø afhugges den under Blomstringen.

Jeg skrev ifjor i nærværende Blad en Artikel om Lucernens Dyrkning og skal derfor kun hidsætte, at jeg til Udsæd benytter 2 $\frac{1}{2}$ Pund Lucerne og 1 Pund Rødkløver pr. Skp. Land og lægger ud med Byg som Dækfrugt. Er der Fare for, at

Dæffrugten skal gaa i Beje, maa man hellere saa Viffelhavre, som fjernes saa tidlig som mulig. Jorden maa være ren, særlig for Kvit og Følsod. Lucernen naar først sin fulde Udvikling 3. og 4. Mar, men kan saa ogsaa, naar Jorden er nogenlunde ren, give en fortrinlig Afgrøde i 6—10 Mar. Afstøjring maa helst undgaaes. Naar den bliver for tynd, kan man halvbrække Stykket, og det vil da uden Gødning, men med Tilskud af Supperføsjet, give en stor Afgrøde Vintersæd, da Jorden vil være i høj Grad beriget paa Kvælstof.

Ovenstaaende velskrevne Artikel have vi optaget fra „Kallundborg Avis“, fordi den henbender Land-

mændenes Opmærksomhed paa Dyrkning af en Plante, der muligt kan saa stor Betydning for vor Viabl. I Nordamerika dyrkes den paa store Arealer og afgiver en Mængde særdeles velsmagende Honning.

Foder-Lucerne (*Medicago sativa* L) hører til Slægten Sneglebælg, der har sit Navn af Bælgen Form (se Fig. 28). Hos andre Arter af denne Slægt er Bælgen dog kun bøjet som en Segl. Denne Art fordrer kalkholdig Jordbund; men dens Rødder gaa meget dybt, derfor kan man give Jorden Kalk, som nedpløjes eller nedharves. Lucernen kan paa Grund af sine lange Rødder taale Tørre langt bedre end Røddløveren. Altfor stive eller altfor lette Jorder passe ikke saa godt til denne Art, heller ikke maa Jordbunden være stærk jærnholdig. Ved Landbohøjskolen i København har en Forsøgsmark med Lucerne holdt sig i 17 Aar.

Sand-Lucerne (*M. media* L) dyrkes mest paa Sandjord, hvor den kan holde sig i 3—4 Aar og give et Par Slæt aarlig. Ogsaa denne er en meget nærende Foderplante, der yndes meget af Kvæget.

Red.

Fra Kredsene.

Svendborg Amts BF. holdt Delegeretmøde d. 9. Februar. Af Virksomhedsplanen for 1895 diskuteredes især den Maade, som Svendborgkredsen havde arrangeret med Viablslærerne. Kredsen har valgt 5 Medlemmer, der paatog sig at vejlede de ny Begyndere ved kritiske Lejligheder. Dette fandtes at være langt mere praktisk end med Vandrelæreren, da som oftest Begynderne ikke fik ham at høre, og om saa var, saa taltes der om meget, som han ikke forstod; men paa denne Maade kan de saa den tiltrængte Hjælp. Se vedlagte*). Der havde jo været holdt en Udstilling i Rudbøbing i Forbindelse med en Del Kredse i Odense Amt. Indtægterne havde været 232 Kr. 20 Ore, Udgifterne 107 Kr. 22 Ore. Af dette Overstød (125 Kr.) bevilgedes 20 Kr. til Langelandskredsens Formand til Hjælp til et Kursus paa Viablskolen i Kallundborg i 1896. Til „Ledetraad i Viabl“ 10 Kr., hvoraf den nydannede Kreds i Faaborg skulde have Broderparten 10 Skpl., Svendborg og Ringø Kreds hver 4, Langeland 3, Vesterhøjsinge og Vesterstjerne hver 2. Der be-

vilgedes 50 Kroner til billige Viablsredskaber, særlig Staber. Fra Udstillingsfonden var bevilget 30 Kr. i samme Djemed, saa Foreningen har 80 Kr. til Raadighed i den Retning. De fordeltes nogenlunde efter Kredsens Størrelse, og det overlodes Kredsene at bestemme, til hvilken Pris de enkelte Medlemmer kunde saa Staderne. Priserne ere 6 Kr. pr. Stk., men det kan ændres, saa at hvor det findes tjenligt, kan nogle faas til 5 Kr. og andre maa saa give 7 Kr. pr. Stade. Formanden lovede

Fig. 28. Foder-Lucerne i $\frac{1}{3}$ Størrelse, Bælgen a. b og Tre c 2 Gange forstørrede.

*) De vedlagte Beretninger fra de enkelte Viablslærere ere anvendte som Bilag til DBF's Regnskab. R. N.

at anjage forskjellige Steder om Bidrag til Foreningen. Bestyrelsen genvalgtes med Kr. Pedersen som Formand og H. S. Hansen som Næstformand. Som Delegerede til Centralmøderne genvalgtes Kaptajn Schroll, H. S. Hansen og Kr. Pedersen pr. 3 Aar. Det paalagdes de Delegerede at virke omkring i Kredse for en god Tilslutning til den paatænkte Fællesudstilling i Odense til Efteraaret, da Udsigterne for en saadan for Tiden ere ret gode. Af de 149 til Foreningen bidragydende Medlemmer har lidt over 100 holdt DBT.

Overbestyrelsen for de „sammenfluttede Biablerforeninger i Haderslev Vesteramt“ holdt sin aarlige Generalforsamling d. 26. Januar d. A. i Gæstgiver Petersens Kro i Rødding med følgende Dagsorden: 1. Valg af et Medlem til Overbestyrelsen. 2. Regnskabet. 3. Regnskab over Udstillingen i Rødding. 4. Udstillingen 1896. 5. Biabls-Bandrelæreren. Til I. Ved Lodtrækning udgik N. Smidt, Søbækleb, af Overbestyrelsen, men genvalgtes enstemmig igen for 3 Aar. II. Til Revisorer valgtes til begge Regnskaber Slotsgartner C. Behrens, Gram, og Gaardejer Hans Bojsen, Rødding, som fandt dem i Orden og godkendte samme. III. Det besluttedes at afholde en Udstilling for Vesteramts Biablere i Vintrup i Septbr. Maaned. IV. Overbestyrelsen blev det overladt at sørge for en Bandrelærer indenfor Foreningernes Omraade. Samme har senere lejet om. Degnsæene i Nustrup til denne Post for Sommeren 1. April til 1. Decbr. 1896 for 300 Kr.

For Overbestyrelsen
Th. Buchholz,
Formand.

Ribe Amts BF. D. 15. Febr. 1896 holdt Hr. Biabslærer Grønning i Vejrup sit Sølvbryllup. I denne Anledning var Bestyrelsen mødt i hans Hjem for at ønske ham til Lykke samt for at overrække ham en Hædersgave fra Amtsforeningen, bestaaende af Blet- og Sølvgenstande, for hans Virksomhed som Lærer i Biablens Tjeneste. Ved Overrættelsen af Gaven udtalte Foreningens Formand B. Schmidt paa Foreningens Vegne en Tak til Hr. Grønning for hans opofrende Virksomhed for Biablens Fremme i Danmark og da navnlig i Ribe Amt; thi at Biablen i Ribe Amt staar paa sit nuværende Stade, skyldes i første Række Hr. Grønning. Bestyrelsen erkender tilfulde, at der skal Udholdenhed og praktisk Dydighed til at bringe denne Sag frem; men disse Egenstaber har Hr. Grønning besiddet som Faa, og som et synligt Minde om, at hans Arbejde er paafønt af en større Kreds af Biablere her

i Amtet, blev Gaven ham overrakt med Ønsket om, at det maatte forundes Hr. Grønning endnu i en lang Aarrække at fortsætte sin Virksomhed i Biablens Tjeneste til Gavn og Glæde for vort kære Fædreland. — Hr. Grønning takkede synlig væget for Gaven. S.

Bestyrelsen for Ribe Amts BF. afholdt Møde i Bramminge d. 7. Marts 1896, hvor følgende forhandlede og vedtoges: 1) Der bevilgedes 179 Kr. til Biablens Fremme i Amtet i indværende Aar til de forskellige lokale Foreninger; deraf er anslaaet, at der skal afholdes 33 Møder a 3,50 Kr. pr. Møde af Hr. Biabslærer Grønning, Resten udbetales til de lokale Foreninger i Penge. 2) Møderne afholdes i tre Rækker saaledes: 1. Række afholdes i Tiden fra 1. Maj til 15. Juni, 2. Række afholdes i Tiden fra 15. Juli til 15. August, 3. Række afholdes inden Udgangen af Septbr. Maaned 1896. Hvert Møde afholdes indenfor den fastsatte Tid, i modsat Fald har Foreningen Krav paa at faa udbetalt 3,50 Kr. for hvert Møde, der ikke er afholdt i den bestemte Tid. Endvidere overlodes det til Hr. Grønning at søge afholdt nogle Møder paa saadanne Steder, hvor der kunde tænkes oprettet ny Kredse, hvorfor der bevilgedes samme et forhøjet Vederlag, saafremt at Møderne har ny Kredse til Følge. Endvidere valgtes Hr. Grønning til Formand for Udstillingen i Esbjerg, som agtes afholdt i Septbr. 1896. Fordelingen for 1896 af Møder og Penge til de lokale Foreninger faldt saaledes:

1) Sejstrup Kreds bevilgedes	2 Møder	
2) Faas	2 do.	
3) Tjærborg	3 do.	3,50 Kr.
4) Brørup	1 "	7 Kr.
5) Nslov	1 "	7 Kr.
6) Bramminge	2 "	—
7) Tolbøl	3 "	—
8) Løborg	1 do.	—
9) Ribe	3 "	8 Kr.
10) Stads	1 "	3,50 Kr.
11) Hølsted	1 "	—
12) Tjehtrup	2 "	—
13) Dlgod	2 "	3,50 Kr.
14) Bejen	2 "	—
15) Veerjt	1 "	12 Kr.
16) Volding	3 "	—
17) Jerne	1 "	11 Kr.
18) Bændrup	2 "	8 Kr.
19) Brøndum	2 "	—

Falt 33 Møder og 63 Kr. 50 Ore til Fordeling. Da der ikke tilstilles Kredse anden Meddelelse om samme end nuværende, bedes navnlig Kredsformændene mærke sig dens Indhold.

For Ribe Amts BF.

J. B. Schmidt.

Hellum Hindsted Herredes BF. afholdt d. 1. Marts sin aarlige Generalforsamling

hos Maler Nielsen i Bælum, hvor følgende forhandlede. 1. Regnskabet for 1895 fremlagdes og godkendtes af Generalforsamlingen. Det balancerer med en Indtægt af 140 Kr. 34 Ore og en Udgift af 140 Kr. 67 Ore, altsaa et Underskud af 33 Ore. Medlemsantallet var 38, hvoraf 18 har modtaget „Den danske Vitibende“. 2. 2 Rubestader af Foreningens blev udlaant for 1896 til Chr. Spaanhed i Krastrup og Søren Jensen i Lille Brøndum. 3. Det vedtoges at indgive Begæring til Danmarks Biavlerforening om af dens Vandrelærere at faa afholdt 1 eller 2 Møder her i Kredsen. 4. Ligeledes vedtoges det, at der i hvert Sogn (hvor der ikke er valgt et Medlem til Bestyrelsen) skulde vælges en Sogneformand, som skulde besøge Bekendtgørelse m. m. til Medlemmerne der i Sognet. 5. Valg af 3 Bestyrelsesmedlemmer. Efter Fratræden Niels Madsen, Dolderup, Niels Andersen, Lille Brøndum, og L. P. Nielsen, Hurup. Genvalgt blev Niels Andersen, og ligeledes blev Niels Madsen og L. P. Nielsen genvalgt, men da de ikke vare tilstede, blev der valgt 2 Suppleanter (Axel Ros i Lyngby og Marinus Sørensen i Nørre Kongershus), som skulde tiltræde deres Plads, hvis de nægtede at modtage Genvalg. 6. Genvalgt blev de forrige Revisorer, Lærer Hansen og S. Chr. Housted i Smidie.

Bælum, d. 12. Marts 1896.

P. C. Nielsen.

Morsø BF. afholdt Generalforsamling i Afholdshjemmet i Nykøbing Mandag d. 16. Marts. Mødet var talrigt og en Del nye Medlemmer indmeldtes. Det reviderede Regnskab fremlagdes og godkendtes og balancerede med 410 Kr. 3 Ore. Virksomhedsplanen for Aaret lagdes saaledes: 1) Der afholdes en Biavlsubfilling af Produkter og Redskaber, sat i Forbindelse med Landboforeningens Dyrskue. Der søges Tilladelse til Bortlodning af Biavlsredskaber og Produkter. 2) Der udfendes 2 lokale Biavlskørelere, nemlig Handelsmd. J. Petersen, Nykøbing, og Husmand N. Kr. Hansen, Rakkeby, der For- og Efteraar skal omkring til Medlemmerne og give teoretisk og praktisk Vejledning i Biavl, opmuntre Folk til at begynde og til at træde ind i Foreningen. DBF. ansøges om at sende os en Foredragsholder i Sommer. 3) Det vedtoges at sende en Delegeret til Centralmødet i København, og valgtes dertil Formanden Lærer Thorsten. 4) Der forhandlede om at sende en Mand fra Kredsen paa Biavlsstolen i Kalundborg. Man var fuldtud enig i Nytten og glad ved, at en saadan Skole kom igang, men da Raskens Midler

formentlig ikke strakte sig saa vidt, indstillede Sagen til næste Aar. De 2 Bestyrelsesmedlemmer, der efter Tur skulde fratræde, nemlig Kr. Larsen, Møllerup, og Thorsten, Nørremølle, genvalgtes. Revisorerne, Lærer Erikken, Tødsø, og Handelsmand S. Petersen, Nykøbing, genvalgtes.

P. Thorsten.

Kredsformænd i DBF.

Kreds 1 a. Hjørring Amt: Lærer N. Jensen, Badstø, Glavenfjeld, F. Skibmd. Jensen Jørgensen, Hjørring. Maler C. Hansen, Terslev, Brønderlev. Lærer Høghøj, Braa. Lærer Jensen, Elling, Frederikshavn.

Kr. 2 a. Aalborg Amt: Lærer Frederiksen, Gravel, Stavring, F. Smed Viladsen, Aalborg. Husejer Jens Beck, Aalborg, S. 2 b. Høllum-Hindsted: Maler C. Nielsen, Bælum. 2 c. V. Hornum: Lærer B. Hansen, V. Hornum.

Kr. 3 a. Morsø: Lærer P. Thorsten, Nørremølle, Nykøbing F., F. 3 b. Nordthy. Lærer Poulsen, Bang, Thisted. 3 c. Thyholm: Gartner N. J. Jacobsen, Svibbjerg. 3 d. Sydthy. N. N. Steusgaard, Grup, Hurup.

Kr. 4 a. Viborg Amt: Lærer Holbech, Lynderup, Viborg. 4 b. Viborg: Odr. Johan Petersen, Lougaard, Viborg F.; Sergent Munksgaard, Vib., S. 4 c. Braarup: Morten Kristiansen, Braarup, Nødskærbo. 4 d. Kællerup: Lærer Hvorslev, Muntoft, Kællerup. F. Smeder Katballe, Kællerup. 4 e. Tapdrup. Omb. S. Jørgensen, Thisted, Viborg. 4 f. Balling: Skvadder J. P. Nielsen, Balling, Skive. 4 g. S. Resen: Anton Haaning, Gaarbæk, Spærter. 4 h. Nordalling: Grøder J. Kr. Stovby. Aasted, Røsklev. 4 i. V. Himmerland: Smeder Anders Tilkorp, Foulum, Gedsted. 4 k. Pedersstrup. Stomager S. Andersen, Pedersstrup, Kællerup. 4 l. V. Salling: Jeppe Pedersen, Vejby, Skive. 4 m. Vinkel-Rind: Lærer Korzgaard, Rind, Rindsholm. 4 o. Kvold: Niels Smidt, Kvold, Løgstrup. 4 p. Bjerringbro: Stomager J. Jensen, Bjerringbro. 4 r. Langaa: Maskinpudder P. Jensen, Langaa. 4 s. Røding: Mejerist J. P. Laursen, Røding, Skive. 4 t. Grundvad: Mejerist J. Chr. Pedersen, Grundvad, Kællerup. 4 u. Løgstrup: Lømrer Lauritz Nielsen, Hjarbæk, Viborg. 4 y. Hindborg Her.: Smeder J. Chr. Madsen, Dem, Skive.

Kr. 5 a. Randers Amt: Anton Holm, Albæk Mølle, Randers. Smed Rasmussen, Romalt, Randers, F. 5 b. Hadsten: Jens Jensen, Langskov, Hadsten. 5 c. Kolind: Lærer Mortensen, Kolind. 5 d. Hobro: Lærer Sejer Jensen, N. Dnjild, F. Arbejdsforvarer Knudsen, Hobro. 5 e. V. Terslev: Skvadder Hyrial Nielsen, Getrup, Hobro. F. Skvadder N. Christensen, Alsberg, Gaarup. S. 5 f. Vivild: Lærer Høgh, Vivild, Allingaa. 5 g. Grenaa: Uhrmager N. C. Rasmussen, Grenaa. Lærer N. M. Christensen, Drum, Grenaa. 5 h. Simstød: Lærer Mørup, Morsø, Hobro. 5 i. Gerlev: Stationsforv. Andersen, Gerlev. F. Lærer Sørensen, Gerlev. S.

Kr. 6 a. Ringkøbing Amt: Fotograf Børbeck, Høstebro. F. 6 b. Brejning: Stomager M.

Lauritsen, Brejning, Ringkøbing. 6 c. Sparkær: Joh. Kristensen, Sparke, 6 d. Hammerum: Ungkarl Mads Kristiansen, Lind, Herning. F. Tjørring: Smed Kristian Nielsen, Høllingholt. Arendborg: Gaardejer Jørg. Kristiansen, Stovbjerg. Skarris: Niels Peder Nielsen, S. Gren. 6 e. Vildbjerg-Timring: Købmd. L. M. Andersen, F., og Urmager Ole Birkenose, begge af Bibbjerg, Herning. 6 f. Vorgod-N. Vium: Lærer K. Jørgensen, Vorgod, Herning. 6 g. Bølling N. Herreder: Dyrlæge N. J. Jakobsen, Tarm. 6 h. Ulfborg: Kr. Larsen Bøstergaard, Ulfborg. 6 i. Lem: Stomager Chr. Larsen, Lem, Ringkøbing. 6 k. Sevel: Urmager Th. Jensen, Sevel, Vinderup. 6 l. Amtrup: Lærer Mikkelson-Tønning, Duff, Hammerum. Peder Sørensen, Amtrup, Herning. 6 m. Tim: Andr. Ingvar Pedersen, Stabil, Tim. 6 n. Vinding: N. Bertelsen, Vinding, Hølstebro. 6 o. Hanning: Chr. Gammelgaard, Edding, Stern. 6 p. Bøvling: N. Nielsen, D. Waagaard, Bøvling, Lemvig. 6 s. Simmelkær: Wdr. L. Jepsen, Bredvig, Ørre, Herning. 6 t. N. Omme: Theodor Kæfeler, Sjælde, N. Omme, Tim.

Kr. 7 a. Aarhus: Trafikchef J. Møller, Aarhus, F. Stomager B. Christensen, Solhøj-gade 16, Aarhus, S. 7 b. Linaa: Stomager A. Hansen, Laven. 7 c. Hammel: Lærer T. Madsen, Gern, Silkeborg. 7 d. Haas-Herred: Træsfomand N. Sørensen, Sindal, Odder. 7 e. Bording: Mads Chr. Larsen, Nonfild, Bording.

Kr. 8 a. Ribe Amt: Mejeribestyrer J. B. Schmidt, Kronborg, Lunderskov, F. Grøbejer K. Petersen, Forum, Guldbager. Bødder J. Jensen, Bamdrup. Lærer Sørensen, Veldbæk, Esgbjerg. Sadelmager Grønning, Vejrup, Bramminge. Nebslager P. Th. Brun, Varde. S. P. Kristiansen, Hørsbøl, Grindsted. Farver J. Jensen, Ribe. Fjben-Tønnesen, Sejstrup, Gredstedbro. Stomager P. Petersen, Bamdrup, Varde. Søren Chr. Madsen, Bolding, Hølsted. Smeder Hedegaard, Horne, Eistrup. Gaardejer Julius Larsen, Hølsted. Bødder Th. Nielsen, Ølgod. Lærer Nielsen, Darum, Bramminge. Jens Sørensen, Hjaltrup, Varde. Lars Nielsen, Darum, Bramminge. Jens Sørensen, Hjaltrup, Varde. Lars Nielsen, Brikstøl, Tjæreborg. Mads Jensen, Kofspang, Kontrollør N. Frost, Vejls, Varde. Lærer N. S. Kristiansen, Eistrup. K. Jensen, Aarslund, Afskov, Vejen. C. J. Pollind, Afskov. S. P. Beck, Laugestov, Brørup. Knud Lauridsen, Tirskund, Hølsted. Stomager Jens Hansen, Guldbager. Jakob Nielsen, Brøndum. Mads Lauritsen, Pedersmunde, Vejen. Sognefoged Kristen Madsen, Gammelby, Vejen. Grøbejer P. Schmidt, Skovhøj, Brørup. S. Portor Klingenberg, Bramminge. Grøbejer Sør. E. Sørensen, Nordby, Jansø. Lærer Ulrik Hansen, Tobøl, Hølsted. Sognefoged J. Jensen, Vest, Lunderskov. Smeder Schlebbaum, Vest, Lunderskov. Strædder H. Jensen, Billum, Varde. N. Jensen, Gøsing, Guldbager. N. Pedersen, Vejen. Hagen Madsen, N. Hølsted. 1. Sejstrup pr. Gredstedbro. 2. Nordby paa Hans. 3. Tjæreborg. 4. Brørup. 5. Afskov pr. Vejen. 6. Bramminge. 7. Tobøl pr. Hølsted. 8. Løborg pr. Vejen. 9. Ribe. 10. Skåde pr. Tjæreborg. 11. Hølsted. 12. Eistrup. 13. Ølgod. 14. Vejen. 15. Vest pr. Lunderskov. 16. Bolding pr. Hølsted. 17. Jerne pr. Esgbjerg. 18. Bamdrup. 19. Brøndum pr. Guldbager. 8 b. Vorbasse. Klaus Jensen, Økslund, Hølsted. Niels P. Poulsen, F., Vittrup, Hølsted. Lærer Harbo, Nsbo, Vejen, S. 8 c. Ansager: P. J. Knudsen, Ansager, Varde.

Kr. 9 a. Vejle Amt: Lærer Holm, Søndermark, Vejle. F. Forretningsfører N. Andersen, Vejle Folkeblad. S. 9 b. Brande: Morten Kristensen, Lilleholm, Brande, Jelling. 9 c. Ringgive: Hans Andersen, N. Langelund, Jilskov, Vejle. 9 d. Hesselballe: Sueder Andreas Andersen, Høsteballe, Aldum. 9 e. Kærby: Peder Jørgensen, Kærby, Jelling.

Kr. 10 a. Fynske Bivener: Smeder S. Holm, Thorsgade 50, Ødense. 10 b. Fynske BF.: Gartner N. C. Andersen, Nyborg. 10 c. Skovby Herred: C. J. Abildgaard, Bogenfje. 10 d. Vends Herred: P. J. Andersen, Bille-rup, N. Aaby.

Kr. 11. Svendborg Amt: Lømr. Kr. Pedersen, Død, Svendborg, F. Gaardejer P. J. Hansen, D. Højsing, Kornt. Ungf. N. Nielsen, Øllerup, V. Sterninge. Grøbejer Rasm. Andersen, Heminge, Rudkøbing. Jærnbane-Assistent D. Carstensen, Svendborg. Landpost N. Jensen, Ringe. Grøbejhr. M. Lund, Bjerne, Faaborg.

Kr. 12. Københavns Amt: Partikulier N. C. Mikkelson, Fredensg. 8, Kbhvn. Cand. pharm. P. S. Petersen, Falkoneralle 27, Frederiksberg. Gartner L. Sørensen, Lyngby. Formand Meulengracht, Hellerup.

Kr. 13. Bornholms BF.: Lærer Jørgensen, D. Lars Kirkefeld, Nybro, F. Bødder og Swanek: Grøbejer L. Koføed, Roskøge, Østermarie: P. Koføed, Karusmunde. Østlars og Gubhjem: Grøbejer H. Hansen, Keldsby. Dister og Allinge: Partikulier H. Lund, Allinge. Hæste og Ridsker: L. P. Pedersen, Hæste. Røme og Knudsker: Smeder Kr. Jpsen, Dampmøllegade i Røme. Væstermarie: Lærer Jensen i Sofe. Væter og Nakirkeby: Lærer Dam, Kirkefjolen. Pedersker: Smed Jens Kristiansen. Bødder: Grøbejer Carl Koføed, Munkegaard. Bødder og Nedsø: Gartner Pedersen, „Springforbi“.

Kr. 14 a. Roskilde Amt: Dyrlæge H. Hansen, Nymølle, Hedehave, F. Gaardejer Jakob Olsen, Distebrohus, Køge, S. Jordbruger N. S. Kristensen, Himmelø, Roskilde. Gaardejhrer Jens Larsen, Stranggaarden, Roskilde. Gøstgiver D. Hansen, Herthadalen, Vejre. Stomager Chr. Andersen, Snødelov, Havnør. Stomager P. Andersen, Sengeløse, Taastrup. Stomager P. Petersen, Skibby. Ilddeleer J. Mortensen, Østhytte. Fabrikant V. Andreaen, Kornerup, Roskilde. Skæder N. P. Olsen, Herstedvejter, Taastrup. Garmer N. Larsen, Korbæk, Frederikshjund. Lømrer C. Jensen, Allerslev, Vejre. 14 b. Ramsø-Tune: Smeder Jens Jensen, Ramsømagle, Viby.

Kr. 15. Holbæk Amt: Kantor Erskov, Kalundborg, F. Læderhandler Petersen, Holbæk. Lærer V. Jensen-Tjisted, Kirke-Højsing, Stalgelse. Lærer H. Rasmussen, Elled, Kalundborg. Grøbejer P. Pedersen, Bjørnstrup, Kalundborg. Stomager Haagenen, Tranebjerg, Samsø. Træsfomd. Anders Pedersen, Skippinge, Svinninge. Dyrlæge Petersen, Frydendal, Mørkov. Smeder Kluf Petersen, Højby, Nykøbing S. Smed Dandanell, Kærby. Lærer Smith, Bjergsted, Svebølle. Lærer Engberg, Havnørup, Taastrup. Bmd. H. P. Bendixen jun., Solbjerg, Slagelse. Lømr. D. P. Hansen, Kongsted, Ruds-vedby. Anders Pedersen, Hallenslev, Jilspådal.

Kr. 16 a. Frederiksborg Amts nordlige: Dyrstemand Chr. Jensen, Nslerbo, Frederiksværk. 16 b. Asminderød-Fredensborg: Smeder B. Christiansen, Fredensborg.

Kr. 17. Sorø Amt: Hjulmd. Zinglarie n. Slagelse. Lærer Poullind, Bøslunde, Korsør. Lærer Erskov, Lunge, Sorø. J. P. Nielsen, Gudum.

Kr. 18 a. Præsto Amt (Sydjællands BF.):
Bøver Jens Hansen, Tøksvård, Vistrup, F.
Stouder E. S. Thymann, Petersværft, Vording-
borg. Lærer H. Rasmussen, Vordingborg.
Peter Nielsen, Kroftov, Præsto. Smed P.
Nielsen, Braaby, Hæslø 18 h. St. Hedinge:
Købmd. Chr. Lassen, St. Hedinge.

Kr. 19. Maribo Amt: D. Hansen, Taage-
rup, Rødby, F. Stud. jur. Th. Hillerup, gl.
Kirstineborg, Nyfobing S. Gdr. Jørg. Holse,
L. Clemming, Saksfobing. Gdr. J. Pedersen.
E. Rippinge, Næstov St. Husejer N. Knudsen
Romme, Rørbæk, Saksfobing. Gartner P. Han-
sen, Næsgaard, Stubbekobing. Lærer H. H. Hoff-
mann, Højsmarke, Næstov. Planteur Ander-
sen, Østogaard, Falster. Møllejer N. Petersen,
Holeby. Parcelist Lars Erikson, Ønslev,
Ejlsildstrup. Sadelmager Aug. Petersen, Breg-
ninge, Nysted. Gdr. H. P. Grøner, Sønderby,
Jempe. Smed Jørg. Nielsen, Brunerup, Vægge-
løse St. Gdr. H. C. Rasmussen, Gaaret.
Maribo. Gdr. H. P. Knudsen, Sdr. Ørslev.
Nyfobing S.

Kr. 20. N. Slesvig: Sammenstuttede BF. Lærer
Th. Buchholz, Rødding, F. Lærer Chr. Zverjen,
Træsbøl, Feldsted. Degn Nielsen, Dværs. Lærer
Chr. Petersen, Brøgger. Fattiggaardsbestyrer
Bosjen, Løjt, Abenraa. Bødler P. Poulsen,
Postrup, Abenraa. Lærer Zverjen, Langgaards-
stov, Sundeved.

Kr. 21 a. Skanderborg Amt: Mads Han-
sen, Hyrup, F. J. L. Dinsen, Bjerge. Sekretær
og Kasserer. Murer Simon Pedersen, Grum-
strup, Næstformand. Lærer Kruse, Tørring.
Morten Jensen, Kattrup. Kredsformænd ere
ølgende: Niels H. Hald, Hørndrup. L. J.
Møllrr, Bjerge. Peter Frederiksen, Brigsted.
Snedker J. Jensen, Hørens. Thomas Kri-
stensen, Brald. N. Pedersen, Rimmerslund.
Karl Hansen, Skjold. Sadelmager Math,
Stenderup. Smed Jens Mikkelsen. Matrnp.
Stomager M. Thomsen, Sviring. Johannes
Pedersen, Dommerup. Jens Lund Jensen,
Bonge. Mathias Pedersen, Hedegaard. Jens
Kr. Pedersen, Ølholm. G. W. Gregersen,
Korning. Stationsforst. Holtegaard. Hørup.
Hansen, Rimdrup. Lebvogter Niels Kristen-
sen, Grumstrup. Anders Moulthøj, Hylte.
Snedker P. Hansen, Yding. Erik Kristensen,
Tøksrup. Kr. Madsen, Sattrup. Rebslager L.
M. Hansen, Klating. Morten Sørensen,
Lundumstov. Lærer Hørregaard, Thyregod.
H. C. Knudsen, Dørup. P. Nielsen, Ny, Ud-
deler. P. Vallegaard, Blongstrup. Søren P.
Andersen, Hammer. Smed Mads Pedersen,
Nysted Mark. Niels J. Jensen, Linnerup.
Morten Jensen, Kattrup. 21 b. Skanderborg:
Kæretmager J. Schou, Beng, Skanderborg.

Kr. 22. Vallo Stifts BF.: Murer N. Kind-
berg, Hørfølge. F. Tomer B. Frandsen, Hørfølge.
S. Skovfoged N. Nikolaisen, Balls. Gartner Lar-
sen, Billesborg, Røge.

Kr. 23 a. Alsiske BF.: Knaadner J. Mad-
sen, Sebbelø, Augustenborg. F. Pcl. Rasmus
Zverjen. Abderballe. Augustenborg. S. 23 b. Als
N. Herred: Bødler Christen Hansen, Stev-
ning, Søenstrup.

Kr. 24. Midtsjællands BF.: Peter Lar-
sen, Forslev, Hæslø. F. Ordejer Conrad Peter-
sen, Brangstrup, Ringsted. Gdr. Chr. Pedersen,
Sandby.

Kr. 25. Gram BF.: Slotsgartner C. Beh-
rens, Gram, Slesvig.

Kr. 26. Sundeved BF.: Peter Hansen,
Styngsten, Feldsted. Maffinbygger Johan-
sen, Børnes, Feldsted. Lærer Jepsen, Bantup, Feldsted.

Kr. 27. Kolding BF.: Lærer Lindelof,
Harte, Kolding. F. Stolebestyrer S. M. Due, Kol-
ding. Maffinpubser P. Christensen, Lunderstov.

Kr. 28. Haderslev BF.: Ordejer D. Nissen,
Dyrtinger, Haderslev. Ordejer Juul, Mængsgd.
Gaardejer P. Pedersen, Kapdrup, Haderslev.
Snedker C. Dall, Simmersted. S.

Kr. 29. Slangerup BF.: Lærer Bagger,
Hørup, Slangerup.

Kr. 30. Elbo m. A. Her. BF.: Bogbinder
N. Ladegaard, L. Belling, Børkop, F. Over-
jergent Bjerregaard, Fredericia. Lærer Rosen-
fær, Studsdal, Tavlov.

Kr. 31. Brede: N. J. Andresen, Brede,
Bredebro.

Kr. 32. Han-Herredernes BF.: Niels Mad-
sen, Klim, Odde, Hjerritslev. M. Zmer, Ullerup.
Lærer Sørensen-Gaundrup, Hjerritslev. F.

Kr. 33. N. Snede BF.: Jacob Sivebæk,
Ejstrup. F. Lærer Rasmussen, Nørting, Rasm.
Johansen, Darding. Smed J. Mikkelsen.
Matrup. J. Kr. Dinesen, Gludsted. Lærer
Agger, L. Hjølund. Kr. Troulsen, Frougaard.
Købmand N. Larsen, Ejstrup. P. Grøndal,
Hedeegd. Et F efter Navnet betyder Formand, et
S Sekretær.

Ekko fra Staderne.

Midtjylland, d. 22. Febr.

Mine Bier have endnu kun lidt holdt
Udflugt, da vi, støndt det har været en
ufæddanlig mild Vinter, endnu ikke have
haft stille Vejr, men da de alle er ind-
vintret med rigeligt Foder, ved jeg, at de
ikke trænger til noget nyt Forraad. Det
er sjældent, at jeg undersøger Staderne før
i April, da de altid har rigeligt Foder til
midt i Maj. Jeg holder ikke af at stille
Tablerne fra hinanden, før det er nød-
vendigt, da ellers for megen Varme und-
slipper, da jeg let uden at aabne kan se,
enten Stadet er i Orden eller ikke. Jeg
begynder nu min 22-aarige Virksomhed som
Diabler. O.

Bregninge pr. Nysted, d. 13. Marts.

D. 18. Februar var her en særdeles
smuk Dag, og Bierne benyttede da ogsaa
Lejligheden til at holde Kensefesudflugt,
efter at de ikke har været ude siden midt i
Oktober. Det var kun fra alle Normal-
staderne (Wellsstaderne), at de vare ude,
hvorimod et Høstade og et 10 × 12" do.
ikke lod sig se. Jeg aabnede ikke for dem,
da jeg er vis paa, at de har nok til hen i
Maj Maaned. Det er efter min Smule
Erfaring bedst for Bierne og deres Frem-
gang i Foraaret, at de bliver godt forsynede
i Efteraaret, før Slutningen af September,
og jeg har endnu aldrig kendt til at tabe
en Familie om Vinteren, saa jeg tør nok
sige, at Lavnormal i alt Fald herovre er
et meget godt Wintermaal, og det var min
største Lykke, da jeg valgte det Maal. Nu,

efter at have arbejdet med det i 4 Somre og 2 Vintre, er jeg klar over, at det hos mig er „Fremtidsstadet“.

Aug. Petersen.

Arsuum, Slesvig, 20. Marts.

Min forud besluttede og lagte Plan (se Aarg. 1895, S. 139) for Begyndelsen af min Biavl lykkedes godt. — Den 28de Maj satte jeg Kuben til Dverbygning med et Magasin med 8 Tabler (L. N.) ovenover. Den 9de Dag derefter var Dronningen allerede oppe i Magasinet og havde stærkt begyndt Egglægning der. Jeg forhindrede hende da i, at komme ned i Kuben igjen med et Gitter. 24 Dage efter, da al Yngelen i Kuben var udløben, satte jeg de 4 Tabler tilligemed Dronningen i Stadet Nr. 1, de andre 4 Tabler i Stadet Nr. 2, og de i Kuben tilbageblevne Bier udtrommedes og tilfattedes Stadet Nr. 2. De nødvendige Kunsttavler tilfattedes, Staderne havde 9 resp. 8 Tabler. Jeg maa bemærke, at jeg havde ventet, at der var bleven oplukket en Dronning i Kuben ifølge Doolittles Opdagelse (Aarg 1892, S. 93 og 109), hvorfor jeg 10 Dage efter Dronningens Afspærring, lagde et dobbelt Gitter med den nødvendige $\frac{2}{3}$ „Afstand, over Biernes Opgang fra Kuben, ifstedefor det enkelte Gitter. Det gjorde jeg ikke straks, men først den nævnte Tid, som jeg antog at Dronningen snart vilde løbe ud, og da ikke komme i Berørelse med den ovenover; thi jeg vilde spare Bierne den besværlige Gang igennem det dobbelte Gitter saameget som muligt. At Zinkgitter virkelig skal kunne bestådig Biernes Binger, Ben etc., anser jeg for ganske umuligt, da man vel maa huste paa Biens svage Kraft og ubetydelige Vægt, som i dette Tilfælde vil have mere Indflydelse end Gitterets skarpe Kanter, hvis fadellige Fejl jeg ganske vist ikke overjer. Men skalde Biavleren f. Etk. selv igennem et tilsvarende Gitter, saa vilde han naturligvis ikke komme ufradt igennem om Kanterne end vare po'erede som Glas! Ikke sandt? Derimod anser jeg Biernes hindrede Færdsel igennem Gittret for ikke uden Betydning og omtrent for det samme, som naar jeg til Eksempel vil igennem 3 Bærelser, hvor de 2 mellembærende Døre ere lukkede. Staar Dørene derimod aabne paa vidt Gab, da kan jeg uhindret fare derigennem. Denne Hindring vil under det bedste Træk vel saa sin Indflydelse. Men naar den store uhindrede Yngels Udvikling fortærer Moder- og Broder-Parten af den hjembragte Honning, vil Biavleren naturligvis af to uundgaelige Under, vælge det, der bringer det største Udbytte eller

Dverstak, som dog er hans Hovedformaal. Det anser jeg for muligt ved Brugten af Dronning-Gitter uden Dyrplagerier, hvilket aldrig skal taales i mit Bier. Det var det, jeg vilde stribe om Dronning-Gitteret for Begyndere, som ere ængstelige for Brugten af samme. Nu tilbage til Sagen. Ovennævnte Forsigtighedsregel havde jeg ikke haft nødvendig, thi det viste sig jo, at der ingen Dronning var udlukket i Kuben. Var det ikke antageligt? Hvad var Grunden til, at det ikke skete? Stadet Nr. 2 byggede ca. 7 Dronning-Celler. 10 Dage gamle, fik jeg dem bort undtagen 2, da det var meget birigt og jeg antog, at det havde Sværme-Tanter i Hovedet. Den ene satte jeg i en Bestytter ind til Stadet Nr. 1 og tog den gamle Dronning bort, da den saae gammel og sen ud, da jeg ikke vidste dens Alder, og især da en herbærende ældre Biavler opmuntrede mig hertil. Jeg kunde jo lettest nu saa den fornet med den færdige Dronning-Celler. Maaffe overlevede den ikke Foraaret, og Doolittles Methode kunde jeg ikke anvende, da jeg først var i Begyndelsen. Uheldigvis indtraf netop vedvarende ustadigt blæsende Vejrlig, saa de ny Dronninger ikke kunde komme paa Parrings-Udflugt. Dronningen i Nr. 2 begyndte først Egglægningen den 22de Juli. Dronningen i Nr. 1 fik bort paa Parrings-Udflugten. Jeg fik en lille 3die Sværm hos en Kube-Biavler, som tilfattedes Nr. 1 den 5te August, men Dronningen begyndte først Egglægningen den 14de August. Begge Staderne have nu unge befrugtede Dronninger. Nr. 1 samlede et Vinterforraad af 28 B inkl. Kammer; Nr. 2 et Vinterforraad af 24 B og fik ca. 4 B Foderfirup. De indvintredes hver paa 8 Tabler med en smal Vintergang over alle Kammer. Kuben med Bygning og Honning (uden Bier) bejede 18 B, den svøbledes 2 Gange i Løbet af Sommeren og holdt sig godt. Den besattes den 16de September med 2 „nøgne“ Familier; det manglende Forraad fik den af Foderfirup. Kuben har vel ogsaa en ung Dronning, da den ene var en 3die Sværm? Jeg glædede mig over, at jeg var slaaet ind paa den Maade og ikke lurede efter naturlige Sværme, da mange Sværme fløj bort sidste Sommer her paa Egnen. Til Eksempel: for en Mand fløj 5 Sværme bort; og anden Mand indfangede 9 fremmede Sværme; mange saa man drage ad Skoven til. Hvad ligger til Grund for, at saa mange Sværme undertiden flyve bort? Min Plan gjorde mig endel mere Arbejde, men var saa ogsaa i det visse, og Bierne undergik min Vilje. Jeg kan ikke andet end anbefale den for dem, der

som jeg havde, kun har et Rubestade at at begynde med. Havde jeg f. Eks. ventet efter en naturlig Sværm, og den da ikke vilde ud af Reden eller kom endelig ud, men tog sig uafspurgt straks Udvandrings-pas til Udlandet, da havde jeg kun Erfaringerne tilbage og mine Stader tomme. Ruben havde Rensnings-Udflugt den 10de Marts og begge Staderne igaar og idag. Alt synes at være i bedste Orden.

Jeg priser mig den Dag idag lykkelig, at jeg besluttede mig til Labnormal fra Begyndelsen af; det tror jeg ganske bestemt albrig at fortryde. Jeg udtaler herved Dem min forbindtligste Tak for Deres udmærkede „Fører i Biavl“, saabel som Deres prisværdige Ledelse af Tidsskriftet, hvis Nr. jeg altid venter med spændt Længsel. Jeg ønsker alle Biavlere et netarrigt Aar med godt Vejr; Resten af Betingelserne for godt Udbytte af Biavl, anser jeg for Biavlernes Arbejde.

Uhrmager Reusch.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 19. Jeg har Granhæt paa 2 Sider og Ribsbuste paa de 2 andre Sider af min Bigaard. Da Staderne staa med Bagsiden tæt op til Granhætten, har jeg tænkt paa, at denne Hæt maasse kunde være Aarsag til al den Fugtighed og Mug, jeg hvert Foraar finder i mine Stader. Vil De tilraade mig at tage Granhætten bort? Jeg vilde ellers nødig af med den, da den luner meget i Bigaarden. (P. N. B. i Sverige). — S.: Hvis en saadan Hæt er tæt lige ned til Jorden, kan den maasse virke noget i den angivne Henseende, fordi den kan forhindre Fornyelse af Luften i Bigaarden; men denne Ulempe vilde da let kunde fjernes uden at borttage Hætten blot ved Frembringelse af mange smaa Abninger af c. 3" (8 cm.) Højde. Efter al Sandsynlighed hidrører Fugtigheden i Staderne slet ikke fra Hætten, men fra en mangelfuld Luftveksel i Staderne. For at holde et Bistade tørt om Vinteren kræves nemlig en Luftstrøm fra Indgangen hen under Tavlerne. Denne Strøm kan godt være meget langsom uden Stade for Bjerne; men hvis den fuldstændig standses ved en altsor tæt Baggaffning i Staderne, da opstaar der efter vor Erfaring altid Fugtighed i disse. Ja det kan blive saa slemt, at det klare Vand sjaar paa Bunden, og at en Mængde Tabler mugne. Vi ville derfor raade Dem til paa den første milde Dag at se til Stadets Bagdør og Baggaffning og om fornødent

jørge for, at disse ikke blive helt lufttætte forneden. Stadets Indgang bør jo om Vinteren helst ikke være for lille, mindst 6" (16 cm.) bred og $\frac{1}{3}$ " (1 cm.) høj.

Nr. 20. I „Titidende“, Aarg. 1895, Side 229, findes en Artikel under Overskrift „Fodring“, som jeg har læst med særlig Interesse. Forfatteren af den nævnte Artikel anbefaler bl. A. at fodre Bjerne før Sværmetiden for at skaffe dem Vinterforraad. Jeg har nogle Gange tidligere tænkt at fodre mine Bier paa en lignende Maade, men hidtil ikke udført det i Præktik, da jeg bestandigt frygtede for, at Bjerne — maaste — undertiden vilde flytte en Del af dette Blandingsfoder (Sukker og Honning) op i de senere paafatte Magasiner i Tilfælde af, at de kom til at mangle Blads til Yngelen i Underrummet. Hvis Bjerne ikke forsalfster den Honning, som skulde høstes af Magasinrammerne, da anser jeg Hr. Boardman's Fodrings-Metode for at have stor Betydning, naar man benytter høje Rammemaal i Staderne, og desuden er jo Tiden fra midt i Maj til Midten af Juni Maaned en kritisk Tid for Bjerne i de fleste Egne her i Landet, da der i Bistadene findes mange „Munde“, men i Forhold til dem kun ringe Foder. (G. M.) — S.: At fodre Bjerne stærkt, kort for Magasinerne paajættes, kan meget godt gaa an, naar denne Fodring dog ikke fortsættes længere, indtil der i Underrummet endnu er tilbage en Yngelrede, der svarer til mindst 8 Normaltabler (a 120 □"), og under Forudsætning af, at der anvendes Bitter under Magasinerne.

Nr. 21. Har Foreningen ikke i Sinde snart at udgive et Smaaskrift, som behandler Yngellejets Behandling om Foraaret f. Eks. paa Grundlag af Pastor Gersung: „Yngelansættningens Grundlov“, som vist vilde være mange meget velkommen, især for Begyndere, hvoraf jeg selv er en, da mange deri er i det meget uvikse, hvorledes det skal udføres. Da der ved fejlagtig Behandling af Yngellejet om Foraaret — som jeg har set forskellige Udtalelser om i det sidste Aar i Tidsskriftet — kan have mange, meget alvorlige Følger, f. Eks. forkølet Yngel, raadden Yngel, ja endog den meget frygtede Bipest, vilde det ogsaa kunne betragtes som et Forebyggelses-Middel imod sidstnævnte. Det er lettere at forebygge end at helbrede en Sygdom? (U. N.) — S.: For Djeblikket tænkes der paa Udgivelsen af 2 Smaaskrifter, nemlig en ny Udgave af Nr. 8 „Voksamøllene“ og et nyt Prækstift om Bipest. Denne Sag vil blive afgjort paa det nærførestaaende Bestyrelsesmøde for DBF. Vi skulle gerne ved den

Lejlighed fremdrage Deres Forslag. Det vilde slet ikke være saa urimeligt at benytte Gerstungs „Yngelansætningens Grundlov“, naar den blev ledsaget af nogle retledende Bemærkninger. Vi ere nemlig ingenlunde enige med Dr. Dzierzon (se S. 97) i hans haarde Dom om Gerstung, der utvivlsomt har gjort Biavlens megen Gavn ved den Afhandling, skøndt han paa enkelte Punkter har fremstillet løse Formodninger som fastslaaede Rendsgerninger.

Nr. 22. Jeg har laant Aargang 1891 af „T. f. B.“ (den er jo udsolgt, nærmest vel paa Grund af, at den indeholder den ovennævnte Gerstrungs „Grundlov“) i Vinter, for at læse og studere den nævnte Artikel og har opstrevet Hovedpunkterne af samme. Jeg maa virkelig sige med Hr. Grønning: „At den er at faa Forstand af“. Ved at læse denne Artikel, har jeg faaet Indblik og Indsigt paa Biavlens Omraade, som jeg maasse ellers ikke vilde have opnaaet i Alarvis. Jeg maa kun beklage, at denne Artikel nu er utilgængelig for saa Mange, som utvivlsomt faa Lyst til at læse den og endnu mere sikkert vilde have Gavn deraf. Dog er jeg ikke enig med Hr. Gerstung i Alt. Flere Punkter ere, saavidt jeg skønner, ifkun Theori som Praktikum tager sig vel i Agt for. Saaledes f. Eks.: At Dronningen efter den første Forars-Menselsudflugt skulde begynde den første mere omfattende Yngelansætning; hvorfor han antog den Dag som Udgangstidspunktet for sin Beregning af Yngelens Udvikling og foretager endog samme nøjagtig Datumbis. Hvis Dronningen det nævnte Tidspunkt først begynder sin første Egglægning i dette Aar, vilde hans Beregninger kunne antages for rigtige; men da Dronningen allerede har begyndt Egglægning i Febr. resp. i Jan. og den nævnte Renselses-Udflugt ene er afhængig af mildt og stille Vejr, som paa denne Aarstid er ganske uforudberegnelig, og indtræffer derfor umuligt altid sammen med den midlertidige Yngel-Periode. Derfor spørges, har Deres Erfaringer altid bekræftet ovennævnte Theori? (U. N.) — S.: Nej, det er netop eet af de Punkter, hvor Hr. Gerstung har ladet sin Fantasi løbe af med sig.

Nr. 23. Gives der i Reglen 9 Yngelperioder ved Brugen af Lav-Normal paa Grund af dens Bredde, og er den ste da altid Sværme-Ansætningen? Hvis man ønsker Sværme, vil de da komme frem en Periode før, naar man kun udbider Yngellejets Plads svarende til 4de Periode (9 Tavler). Det vilde være mig kært at høre Deres Mening, grundet paa Deres mange gjorte Erfaringer. Jeg synes, det

vilde være meget ønskeligt og gavnligt, om Foreningens Bestyrelse foranledigede nogen af de ældre, dygtige og erfaringsrige Mænd af Foreningen til at samle deres virkelige Erfaringer med ovennævnte Artikel som Grundlag, passende for vort Klima her til Lands og anvendelig paa vore mest brugte Ramme-Maal, i en Artikel i „T. f. B.“, eller endnu bedre, i Bogform, f. Eks. et Smaaskrift. Jeg synes det vilde være en saafaldet: „Gylden Regel“ igennem den rationelle Biavls Midtpunkt, som vilde kunne forebygge mange Fejlgreb, især for Begyndere. Hvis dette kunde naas, er Hensigten med disse Linier opnaaet. (R. N.) — S.: Vi have hidtil ikke fundet Reglen om de 9 Yngelperioder ved Brugen af Lavnormal bekræftet i Praksis. Der hører dog meget nøjagtige Sagttagelser til at udtale en bestemt Dom herom. Saadanne ville næppe blive udsorte, før vi faa 1 eller 2 rigtige Forsøgstationer for Biavl her i Landet.

Nr. 24. Mener De, at Fordelen ved dobbelt Bund staar i Forhold til Bekostningerne, som ere forbundne dermed? Hvad mener De da er bedst: dobbelt Bund med hult Luft-Rum, eller dobbelte Brædder med et Lag Tagpap imellem, eller kan et Lag Tagpap slaaet paa Undersiden af enkelt Bund, gøre samme Gavn? (U. N.) — S.: Da vi anse det for heldigt, at der om Vinteren foregaar en Luftstrømning fra Indgangen hen over Stadets Bund og ud under Bagdøren, følger deraf, at vi slet ikke tillægge den dobbelte Bund nogen Værdning. Naar Bunden kun bestaar af 1“ tykke tæt sammenpløjede Brædder, tro vi, at denne gør samme Nytte som den dobbelte Bund. Vi have i den nylig forløbne Vinter haft 2 Stader med dobbelt Bund i vor Bigaard; men vi have ikke kunnet se den ringeste Virkning af denne Underpakning. Vi havde fyldt det tomme Rum i Bunden med tæt pakket Haffelse.

Nr. 25. Jeg har Grønning's Bipibe; men jeg kan næsten ikke bruge den, fordi jeg lider af Astma og Slim paa Lungerne. Vil De raade mig til at anskaffe en Røgblæser? (S. N.) — S.: Nej, naar De ikke en Gang kan puste tilstrækkeligt i en Bipibe, kan De endnu mindre bruge en Røgblæser, i hvilken man under Tiden maa blæse temmelig stærkt. Nej, De bør enten bruge en Haandrøger eller en Røgpuster. Førstnævnte er lettest at bruge, sidstnævnte kan give mest Røg.

Nr. 26. Hvilke af Bogsamlingens Bøger ere de, som ikke laanes ud til Medlemmer? (U. N.) — S.: Særlig kostbare Bøger som F. Cheshire's Bees and Beekeeping; meget gamle Bøger, der

banfæligt eller slet ikke kunne erstattes, saaledes f. Eks. Nr. 1, 2, 3, 63 og endelig nogle faa Bøger, der anvendes af Redaktøren som særlige Haandbøger, f. Eks. 161, 168, 246. Skulde der imidlertid vise sig særlig Efterspørgsel efter netop disse sidstnævnte, vilde der dog ikke være noget til Hinder for, at de bleve anskaffede i 2 Eksemplarer. Det bør dog altid erindres, at flere af de Bøger, der ønskes, kunne være ublaante. Derfor bør man altid opgive flere Numre end netop de 5, som Kredsen kan faa at laane paa een Gang.

Nr. 27. Som De vil je af vedlagte Prøve har jeg lavet Dronninggitre af Zinkplader ved at hugge Huller med en Mejsel og bøje Kanterne om. Hvad mener De om den Slags Gitre? (M. B.) — S.: Naar Hullerne i den Slags Gitre ere nøjagtige nok i Bredden saaledes som i den sendte lille Prøve, kunne de rimeligvis godt benyttes, uagtet der jo ikke er nær saa mange Huller som i et tilsvarende Stykke masfingget Gitter; men det kan jo i Almindelighed slet ikke betale sig at lave saadanne Gitre ved Husflid, da det maa være et meget møjsommeligt Arbejde at lave de mange Huller nøjagtige nok.

Nr. 28. Kender De ikke et Midde til at faa Klæb voks (Propolis) af Fingrene og af Klæderne, Sæbe forslaar ikke? (L. M.) — S.: En Snaps — naturligvis ikke i Halsen, men paa Klæbvokset. Ren Spiritus er endnu bedre, det gnides ind paa Klæbvokset, der da opløser sig til en mørk Vædske, som kan vaskes af, medens den endnu er flydende.

Nr. 29. Jeg foretog igaar Eftersyn hos mine Bier, som alle viste sig at være i bedste Velgaaende, og de havde fuldtop af Honning. Det er 4 Ersklebstader, som jeg har indvintret paa fra 8 til 11 Kammer; jeg har da tildekket dem først med et Stykke tyndt Voksbug (gult) og derovenover og bagved Hømadratser. Det viste sig ifjor og det var ligesaa iaar, at de bageste Tavler ere mugne af Fugtighed. I et Stade vare de helt lodne forneden, og Vandet løb ned ad Siderne af Huset indvendig. Husene ere ny og solide. Hvad kan Grunden være dertil? (Leon). — S.: Narjagen til Fugtighed i Staderne om Vinteren er uden Tvivl Mangel paa Luftveksel fra Indgangen hen under Kammerne, og ud bagtil under Glasdøren. Vi ville derfor raade Dem til næste Vinter ved Indvintningen at løfte Glasdøren bagtil ved Hjælp af et Par smaa Riler $\frac{1}{12}$ — $\frac{1}{8}$ " og sørge for, at Pakningen bag den ikke er for tæt, saa at der kan blive en svag Luftbevægelse ad denne Vej.

Nr. 30. Hvorledes kan Medenstaaende forklares? Den 22de Marts havde vi et fortræffeligt godt Vejr med Solstien, og jeg gik til mine Bier for at tilse og rense Bunden for dem. Da jeg havde renset el og kom til det andet, begyndte Nr. 1 at sværme ud af Huset, hvilket jeg syntes var mærkeligt, da jeg fandt 10 a 12 B Honning hos dem, og jeg tillige har fodret dem med Vand, og tillige fandt jeg 16 a 20 " spæd Yngel. Bierne smed sig da i et Stengjærde, og jeg indfangede dem i en Kube og kastede dem i Huset igen; men ved en lille Uforsigtighed løb de op i Taget alle, og da jeg kom og saa til dem, fløj de igen. Da hængte jeg Tavlerne til rette og aabnede Fyhbehullet i hele sin Bredde og Bierne trak da ind i Huset igen allesammen. (D. B. S.) — S.: Den omtalte Begivenhed er et Tilfælde af den saakaldte „Udsværmning“, som fremkommer derved, at Bierne af een eller anden Grund i Mængde styrte ud af Stadet og tilfældig rive Dronningen med sig. Dette sker netop lettest ved en stærk Renselsesudflugt i rigtig smukt Vejr om Foraaret; men det kan for øvrigt ske paa en hvilken som helst Tid af Aaret. De har taget Sagen paa en meget fornuftig Maade ved at behandle Bierne som en almindelig Sværm, der skulde fastes tilbage. Det lille Uheld med, at Bierne gik op i Taget, kom De jo meget godt over.

Et og Andet.

Biaav'skole. Det er os en Fornøjelse atter iaar at kunne meddele, at den dygtige Biaavler, Skomager Haagen sen i Tranebjerg paa Samsø, afholder et Kursus for praktisk Biaavl i sit Hjem paa særdeles billige Betingelser. (Se Kundgørelsen).

Uj Honningkage. 2 B Honning, 8 Eg og 1 B Farin røres godt, deri kommes en Thestefuld Hjortetakalt, lidt stødt Beber, 1 Thestefuld stødt Ingefær, stødte Melliker, stødt Kanel samt finstaaen Pommerantåskal og Sukat samt 2 B Hvedemel. Alles godt og bages ved langsom Varme i 2 Timer. Dejen lægges i et Lag af 3—4 " Tykkelse i en almindelig firkantet Stegepande. Naar Kagen skal bruges, stæres den ud i $\frac{1}{2}$ " tykke Stykker. Denne Honningkage er temmelig billig og særdeles velsmagende. Den ligner i Smagen ganske de bekendte Christiansfeldt-Honningkager.

Gaarlige Vink.

Vejret (25. Marts) har heldigvis i dette Foraar hidtil været en fuldstændig Modfærmning til

forrige Aar. Medens vi for 1 Aar siden endnu havde snebæftet Jord, koldt Vejr, og indepærrede Bier, der slet ikke havde holdt Henselsesudflugt eller kun fordervelige Udflugter paa Sneen, have vi iaar allerede længe været fri for Sne, en Del Bier fra hvert Stade have allerede i Slutningen af Februar eller de allerførste Dage i Marts holdt Udflugt. Den 20., 22. og 25. Marts har Vejret endogjaa været helt sommerligt, saa at alle de gamle Bier have fuldstændt Henselsen. Plantevæksten er langt fremskredt efter Aarstiden, d. 20. Marts saa vi allerede mange Bier med Pollenkumper i deres Kurve. Ingelindvillingen i Staderne er derfor nu i fuld Gang, og alt synes at love et tidligt Foraar. Saa vidt vi endnu kunne have Overblik derover for hele Landet, synes det, at Vintertabene ere meget ringe. Efter vore Erfaringer er en saadan mild Vinter som den nu forhaabentlig afsluttede særdeles heldig for Bierne, vi have da f. Eks. ikke set Bugløb i et eneste Stade iaar, og et tidligt Foraar er een af de vigtigste Betingelser for et fortrinligt Honningaar i Sommertræegnene. Endnu kan man naturligvis ikke være sikker paa at beholde det milde Vejr; men vi kunne i ethvert Tilfælde have godt Haab om at møde det allerførste Foraarstræk af nogen Betydning (Frugttrætrækket) med stærke Bifamilier, og dette er allerede meget værd.

Efterhyn. Da vi iaar allerede have haft 3 Dage med stille smukt Vejr og 10—12° R. Varme, har der været fortrinlig Lejlighed til at foretage det vigtige Foraarstræk-Efterhyn. Endogjaa under saa heldige Forhold bør man dog være forsigtig ved dette Arbejde paa denne Aarstid, da Tabet af en Dronning nu næsten er uerstatteligt. Derfor advaare vi imod at foretage Efterhynet altsor grundig. Det, man skal opnaa derved, er jo kun disse tre Ting: Oplysning om en god Dronnings Tilstedeværelse, Forraadets Tilstrækkelighed og Urensning af Smuldet og døde Bier. Dette kan jo opnaas ved at udtage Glasdøren bagved Bierne og derpaa skyde de bageste Tavler een for een 2 Tommer (5 cm.) tilbage, indtil man naar en Ingeltavle. Hvis denne indeholder samlet, forseglet Arbejdsringel, da ved man, at Familien har en god Dronning. Er Vejret meget mildt, kan man tillige trække denne Ingeltavle $\frac{1}{2}$ " (1 cm.) tilbage for at iagttage Ingelen paa den næste Tavle. I alle de saaledes behandlede Tavler har man saamtidlig haft Lejlighed til at se Forraadsmængden. Tavlerne skydes nu forsigtig tilbage til deres gamle Plads. Ere de bageste helt tomme, udtages de for at indskrænke Pladsen i Stedet. Dog bør der være mindst 2 Tavler bag den sidste Ingeltavle paa denne Aarstid. Derefter renses Bunden for alle Urenligheder ved at skyde en Spatel eller et $1\frac{1}{2}$ " (4 cm.) bredt Stykke Baandjærn ind under Tavlerne og dermed forsigtig udfrabe Smuldet. Dette kan man samle i en Kasse for senere at rense det deri indeholdte Boks fra de døde Bier og andre Urenligheder. Finder man ved Undersøgelsen en Familie, der slet ikke har Ingel, taget den har Forraad, da er en saadan Familie rimeligvis enten dronningløs eller har en slet Dronning. For at blive ganske sikker herpaa fodrer man da Bierne langsomt med flyvende Foder i 1 Uge. Derefter undersøger man paa ny Stedet. Hvis det da viser sig, at der findes tætsamlet Arbejdsringel (luftet eller aaben) i een af Tavlerne, da kan det antages, at Dronningen endnu er brugbar. Findes der derimod ingen Ingel eller kun spredt Ingel, da bør en saadan Familie forenes med en anden god nærtstående, idet Bierne fra det dronningløse Stade indhænges om Astenen i det gode Stade tæt op til Ingelen, men adskilt fra de fremmede Bier ved et bittet Indstud (af Jærntraad eller Træ med Abninger, der ere højt $\frac{1}{8}$ "

brede). Begge Hold Bier maa være forsynede med Forraad. 2 Dage efter optages dette Indstud om Astenen. Det kan hende, at man ved Efterhynet kan finde enkelte Bifamilier, der ere for svage til at udvikle sig som selvstændige Familier (kun 2 Tavlegange med Bier og liden eller ingen Ingel). Ogjaa saadanne Familier bør da forenes paa den anførte Maade, da enhver Bifamilie, der skal ventes at kunne give noget Udbytte iaar, paa denne Tid bør have mindst 4—5 Tavlegange med Bier. — Med Hensyn til Efterhynet kunne vi iøvrigt henvisse til en meget god Artikel af Hr. Grønning S. 104.

Fodring. Familier, der ved Undersøgelsen nu vise sig at have mindst 8 B Foder, behøve foreløbig ikke at fodres. Er Forraadet mindre, f. Eks. 2 B, da bør man paa ny undersøge dette 14 Dage senere. Er Familiens Forraad helt udtømt, da bør den straks fodres eller forsynes med en forseglet Honningtavle. Man kan godt allerede paa denne Aarstid begynde at fodre med flyvende Foder, hvis man ikke har hengemte Honningtavler. Foderfirup kan laves af lyst Kandiis, der opløses i kogende Vand, $\frac{1}{2}$ Pot (1 B) Vand til 1 B Sukker. Dette Foder kan godt gives lunken eller koldt i et Honningglas, der fyldes lige til Randen og overbindes med et enkelt Lag aaben Lærred. Dette dækkes med en løs vaad Klud og lægges saaledes hen til Stedet, hvor man rask vender Glasjet om, idet man holder den flade Haand paa den vaade Klud. Denne borttages nu, og Glasjet sættes lodret i Stadets Foderaabning. Arbejdet udføres ved Solnedgang. Hvis en saadan forraadsfattig Familie endnu har lidt Honning, kan det meget godt lade sig gøre uden Stade at fodre den med denne Sukkerfirup alene. Har Familien derimod slet ikke Honning, da vilde det være særdeles gunstigt, om man enten samtidigt kunde give den en Tavle med lidt Honning, eller man kunde tilføje Siruppen nogen Honning; thi der er ingen Tvivl om, at Honning er et langt bedre ingelrivende Foder end Sukker. Man har endogjaa ment, at udelukkende Sukkerfoder om Foraaret kan være Aarsag til „Foraarstræk-Svindstot“ hos Bierne. For hver Uge, der nu gaar, vil jo Naturen tilbyde mere Nektar; derfor er Honningens Tilstedeværelse naturligvis mest nødvendig i Maanedens Begyndelse.

Drisfodring. I saadanne Egne, der tilbyde et meget ringe tidligt Træk, men et meget godt Foraarstræk (paa Frugttræer og Frugtbuske eller senere paa Agertaal) kan det betale sig at fodre ogsaa saadanne Familier, der ikke have Forraad, kun for at fremme Ingelansætningen. Denne Fodring bør da ske langsomt med c. 10 Rb. daglig ved Hjælp af en regulerende Fodrer eller ved at dække den største Del af Foderaabningen med en løs Blisplade eller ved at anvende som Foderglas en almindelig Medicinflasse, der rummer en Beagl, og hvis Hals er $\frac{1}{2}$ — $\frac{3}{4}$ " (1—2 cm.) bred indvendigt Maal. Denne Art Fodring bør dog ikke paabegyndes før i den 2den Uge af April, og den bør da fortsættes, indtil godt Træk indtræder. Høst Stader, der endnu have forsegledede Fodertavler, kan man fremskynde Ingelansætningen alene ved at afkrælle Cellerne af c. 50 Celler hver 3.—5. Dag.

Vakningen i Staderne bør fremdeles være ligesaa omhyggelig som om Vintreen, da Bierne nepot nu behøve stærk Varme ved Ingelstegen.

Indskrænkning af Vinterlejet ved at udtage tomme Tavler er mest nødvendig hos svage Familier, der have Bepvær med at frembringe den nødvendige Varme i Ingelkreden.

Svide Bier paa Flyvebrættet ere enten Lejn paa manglende Forraad eller paa Agerb af Møllarver, som forstyrre de unge Biers Ud-
villing, hvorfor de gamle Bier rive dem ud af

Gællerne og slæbe dem ud af Stedet. Hvis man ser dette Tegm, bør man paa den forste milde Dag undersøge Stedet og hjælpe det, hvis det viser sig nødvendigt.

Røveri. Hos spage Stæder kan der undertiden indfinde sig Røvere om Foraaret, inden det rigtige Træk begynder. Røveriet kan i Almindelighed standses ved at indskrænke Indgangen hos det angrebne Stæde til et Par Tommers Bredde. Bierne ere dog langt mere tilbøjelige til Røveri i Slutningen af Sommeren end om Foraaret.

Malning af Stæder kan foretages paa en blæsende Dag henimod Solnedgang.

Brevkasse.

Medaljer og Diplomer. Til Kredsubstillinger kunne hos DBF's Sekretær faas: Bronze-medaljer a 250 Ø. og Diplomer a 20 Ø.

Tidskriftet udkommer som sædvanlig 2 Gange maanedlig (d. 1. og d. 15.) i April-Septbr.

Biavlslærerne gøres opmærksom paa, at i Følge Beslutning paa Centralmødet 1892 skal Regningen for ethvert Biavlermøde, der afholdes paa DBF's Befaling, ledsages af et udfyldt trykt Schema. Dette gælder ogsaa om de Møder, der afholdes af de lokale Biavlslærere for Tilskud fra DBF. Saadanne Schemaer faas ved Henvendelse til DBF's Sekretær (Erstæv i Kalundborg), naar det Antal, som antagelig behøves, angives af vedkommende Biavlslærere.

Rettelse. S. 81, 2den Spalte, 1. Lin. fra neden: „Bund“ — læs „Bredside“.

Kundgørelser.

Kunsttavler

af godt Bivoks og

Dronninggitre

af Zink faas hos

B. Bojesen,

Systofto, Nykøbing p. F.

Ægte Bivokstavler

faas atter iaar hos Linas Sogns BF. 100 Ø Voks erholdes fabrikeret a 25 Øre pr. Ø. Ordre bedes indgivet til **D. Raasmussen**, Linas pr. Laven.

70 Ø **afflynet Høning**, fin, hvid, frystalliseret, af egen Vøl er til Salg a 50 Ø. Naar det hele tages paa engang, leveres Høningen fragtfri paa Modtagerens nærmeste Jærnbanestation pr. Efterkrav.

Gartner **C. Nielsen**, Clausholm pr. Randers

Kristian Pedersen, Tved, Svendborg, har altid de reelleste og bedste Biboliger og Keskaber, hvad Publikums Renomé er det bedste Bevis for, saa at jeg trods den stigende Konkurrence har en stigende Omsetning. Sidste Aar solgtes og bogførtes 850 Stæder og over 100 Udflygere.

Hujs at bestille Sagerne, mens Tid er, at De ikke ved Svermetiden skal bruge Telegrafen og maaste endda intel faa.

Ø. 75 Ø prima **lys Høning** er til Salg hos **Anton Nielsen**, Studsvig pr. Horsens.

Kursus i Biavl

i Sommerens Løb paa en velpasjet Bistand tilbydes. 3 a 4 Elever kunne modtages paa kortere eller længere Tid efter Bedfommes egen Lust og Lejlighed og faa en grundig Undervisning i at drive Biavl af Udbertejede imod en Godtgørelse af 2 Kr. daglig for Kost, Logi og Undervisning.

A. C. Saagensen,
Tranebjerg paa Samsø.

Min prisbelønnede

Bi-Pibe

for Røgere saa vel som for Fkke-Røgere saas frit tilsendt, naar 3 Kr. 16 Øre pr. Postanvisning, hvorpaa Beskrivelse kan skrives, sendes til

Grønning, Vejrup, Bramminge.

Sendes til Udlandet mod Efterkrav.

Bitavler af ublandet Bivoks

(tilkendt flere Førstepremier og Medaljer) saas hos **S. Raasmussen & Co.**, Gravvænget pr. Svendborg. Paa Grund af de høje Vokspriser vil Prisen iaar blive 1 til 5 Ø 195 Øre, 5 til 10 Ø 190 Øre, over 10 Ø 185 Øre pr. Ø. Rent Bivoks tages i Bytte for 25 a 30 Øre pr. Ø.

3 a 400 Ø smuk gul Høning staar til Salg hos

L. M. Andersen,
Bibbjerg, Herning.

Smaa bemærkninger om Biavl

for Bivejere og Havemænd — tillige med en letfattelig, kort Fremstilling af mit **ny Trugstæde** — saas i Boghandelen eller portofrit tilsendt fra Udgiveren, **Thybo-Lindemann**, Hunderup Skole ved Odense, naar indsendes 4½ Postmærke (36 Øre).

Ægte Bivokstavler

faas som sædvanlig hos

L. Henningsen og **Snedker Petersens Enke**,
Svaninge pr. Faaborg.

Kunsttavler, Biboliger, Udflygere, Røgpustere og **Røgblæsere** m. m. faas hos **Snedker J. Chr. Olsen**, Hvilested pr. Søllested. Voks byttes med Kunsttavler.

Kunsttavler af **ægte Bivoks**, i Aaret 1895 tilkendt 14 Præmier, anbefales saabel Foreninger som den største eller mindre Forbruger til Aarets billigste Pris.

N. S. Kristensen, Himmeløvs, Rostilde.

Ægte Bivokstavler

til billigste Priser. Stort Oplag. Hurtig Ekspedition. Voks byttes.

N. Schmidt, Binkelvej 6, 3. Sal, København V.

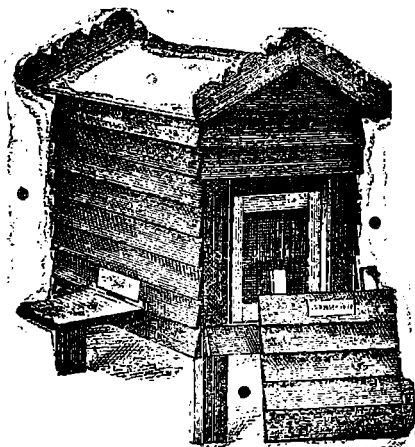
Caffel-Mød.

Min bekendte prima Mød anbefales d'vrr. Handlende til billigste en gros Pris.

S. A. Ferslew, Aalborg.

Vejle Biavlsredskabsfabrik

anbefaler

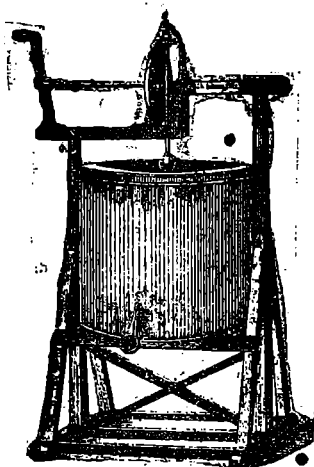
nejagtige solide smukke Biboliger og Slyngmaskiner og alt Andet til Biavl henhørende.

Alt til meget billige Priser. Stort Oplag haves.

Kunsttavler af lærte Bivoks haves altid paa Lager. **Voks** tages i Bytte med Tavler.

Voks forarbejdes til Tavler. — Illustreret Prislister sendes paa Forlangende overalt i Danmark, Sverige, Norge, Frankrig og Tyskland franko.

I. V. Boesen.

Røgblæser, Nr. 1	1,50
do. Nr. 2	1,35
Løse Spidser	0,10
Røgpuster	2,50
Fodrer, Kørbs	0,60
Dronningbure	0,35
Dronninggitre af Pap, prima	0,90
Do. af Zink, afslebne,	0,70
Spartel, slebne afr. Ender	0,90
Tavlespore,	0,45
Honninghaner, Tin	1,10
Dronningcelleskyttere	0,10
Skrællebakker til alle 3 Maal	2,00
Tavletraad, engelsk, pr \mathbb{R}	0,70
Fuldkommen Fodrer, Erslevs Model	0,90
Skrællekniv, prima	0,90
Loddekande, dobbelt	1,20

Alex. Rasmussen,

Kalundborg.

Vejledning til Biavl

af
V. E. V. Smith i Bjergsted pr. Svebølle
faas i enhver Boglade a 5 Ore. Naar 54 Ore
tilsendes Forfatteren, faas den portoirt tilsendt.

Kantsluk-Stempler

til billigte Priser faas hos **H. Schmidt,**
Binkelvej 6, 3. Sal, Kjøbenhavn V.

Udkommen er:

A. H. Vorbecks

Bejledning i den moderne Biavlsdrift
og faas i enhver Boghandel. Pris 2,50 indbunden.
Med Indsendelsen af 2,50 pr. Postanvisning til
ubetegnede Forlægger bliver Bogen tilsendt om-
gaaende portoirt.

Chr. Jensen's Boghandel,
Vollstebro.

Busk Chr. Riegels, Viborg, Bivokstavlefabrik.

Paa Grund af min stadig stigende Omsætning er Fabrikken flyttet til ny store Fabrikslokaler. Lillige har jeg taar købt en ny stor Tavlemølle med ekstra dybe Celler og i det Hele det mejt fuldkomne paa Tavlemølleindustriområdet. 16,000 \mathbb{R} Voks af enestaaende fortrinlig Kvalitet haves paa Lager, saa Tavlerne bliver smukkere og bedre end nogenfinde for. For Vægheden garanteres. Forlang min Prislitnant. Jeg er altid leveringsdygtig. Kob hos

Chr. Riegels.

Voks

købes og sælges hos **Chr. Riegels** i Viborg.

Kunsttavleformer af Kobber til 10 \times 12 " Rammer eller Lavnormal c. 22 Kr., til Ram. c. 26 Kr. Jaavelsom alle andre Maal kunne bestilles inden 10. April hos

Grølev.

Voks modtages til Forarbejdning til Kunsttavler. Kun ægte Bivokstavler sendes. I 1693 er mine Kunsttavler tilsendt

I Præmier.

Ægte Bivoks købes altid til høieste Pris.
H. S. Kristensen, Himmelov, Roskilde.

Kunsttavler af rent, ublandet Bivoks

leveres til billigste Pris. Mit Voks er af fortrinlig Kvalitet, købt hos kendte vederhæftige Mand. Voks forarbejdes. Biværk (kastjerede Tavler) købes eller sæves i Tavler. Enhver bør forsøge mit Dronninggitter samt Foderapparat for Over- og Underfoder. Høstebro i Februar. **H. S. Vorbeck.**

Hos **Grølev** i Kalundborg faas: Den fuldkomne Fodrer 90 \mathbb{D} , Røgblæser Nr. 1: 150 \mathbb{D} , Nr. 2: 135 \mathbb{D} , Skrælleknive 90 \mathbb{D} , afslebet Dronninggitter af Zink pr. Fod 70, af Pap 90 \mathbb{D} . pr. Spatel 90 \mathbb{D} , Tavlejpore 45 \mathbb{D} , Tavletraad pr. \mathbb{R} 70 \mathbb{D} , Cellebeskytter 10 \mathbb{D} , Haand-røger 2,50, Røgpuster 2,50 a 3 Kr., Kørbs Fodrer 60 \mathbb{D} , Dronningbur 35 \mathbb{D} , Honninghane af Tin 110 \mathbb{D} , Lupe med 3 Glas 175 \mathbb{D} , Delinger a 6 \mathbb{D} , Zinbestenker 200 \mathbb{D} , Honningbogen 50 \mathbb{D} , Blomsterkalender 40 \mathbb{D} , dobbelt Loddekande 120 \mathbb{D} , Porters Bitommer 100 \mathbb{D} , Gummihandsker 250 \mathbb{D} pr. Par.

Garanteret ægte Bivokstaver

anbefales Bivokstaver, som jædvantlig til billigste Priser. **Ægte Bivoks** byttes og forarbejdes i Partier a 25 Dre, mindre Vægt a 30 Dre pr. E. Da Bivoks iaar er dyrt og knapt, bedes mine ærede Kunder at bestille itide.

Antkjer pr. Odde, i Januar 1896.

N. Jacobsen.

Biaoler-Rekvisitter.

Største Udvalg i Danmark. Forlang min Priskurant. **Chr. Riegels, Viborg.**

150 E lys afflyngt **Horning** er til Salg a 60 Dre pr. E hos **S. P. Auegaard**, Grumstrup pr. Hovedgaard.

Prøver sendes paa Forlangende.

Mine præmierede Stader

samt Maskiner og andre Redstaber anbefales til billigste Priser. Kammer, Vifter og Klodser have stadigt paa Lager.

Naar større Partier tages, gives passende Rabat.

N. Jensen, Smeder, Silberup pr. Præsto.

Guldmedaille.

Undertegnede anbefaler sine nøjagtige og solide Stader og Redstaber samt Kunsttavlér af ægte uforsalfet Boks til billigste Pris.

Tilfærdt Guldmedaille paa Verdens-Udstillingen i Antwerpen.

Illustret Pristifte fulgte med Nr. 3.

Løsning St., d. 21. Febr. 1896.

J. Andersen.

Horning-Etiketter,

cenfarvede og oltefarvede, matte og lakerede, overordentlig smukke, sendes mod Optrævning fra

D. Carstens, Svendborg.

F ortinnet Traad, Tavleklamme
Skrælleknive, Tavlesporer, Bipiber, Røgpustere, Haandrogere og Afspærringsgittere ere til Salg saavel i Partier som enkelte Stykker hos
R **N. S. Kristensen, Himmelev, Roskilde.**

Stålhammar's 2 Vægtavlér

til Ophængning om Horningbiens Naturhistorie kunne nu atter faas hos **Erlev, Kalundborg**, til en Pris af 5 Kr. pr. St. Med Tavlerne følger en forklarende Tekst i det jvænste Sprog.

Forenings-Meddelelser.

Medlemmer af **Vinaa Sogns BF.** bedes indgive Bestilling paa Tavler inden 1. Maj.

Medlemmer af Bivokstaverforeningen for **Haderslev og Omegn**, som ønsker Kunsttavlér ved Fællesindtø, maa indgive Bestilling inden 15. April til en af Undertegnede.

N. Jørgensen,
Tørringmark.

C. Dall,
Simmersted.

Gl. Roskilde Amts BF. afholder ekstra Generalforsamling i Højstolehjemmet i Roskilde Fredag d. 10. April (Markedsdagen) Form. Kl. 11. — Til Forhandling Revision af Loven. Bestyrelsesmøde Kl. 9. Ny Medlemmer optages.

Kolding og Omegn's BF. holder Generalforsamling Fredag d. 17. April Kl. 3 paa Hotel Fremad i Kolding med følgende Dagsorden: 1. Regnskabets fremlægges til Godkendelse. 2. Valg af en Viceformand i Stedet for Maskinpudser Kristensen. 3. Valg af Sognetredsformænd og Revisorer. 4. Virksomhedsplan for Sommeren 1896.

5. Antagelse af eventuelle Tilbud om Kunsttavlér og Bestillinger af samme. 6. Indtø af en Boks-tavlepræs fra Thyland bringes i Forslag. 7. Bestillingen af Tidsskriftet og dets Betaling ønskes fremtidig under en anden Form. 8. Meddelelse fra Bestyrelsen.

Harte Stole, d. 17. Marts 1896.

M. S. Lindelof.

Kolding og Omegn's BF. ønsker c. 200 E Kunsttavlér leveret i Kolding i Begyndelsen af Juni. Fabrikanten bedes at tilstille Undertegnede Tilbud med Opgivelse af Pris og Prøve inden 17. April d. N.

Harte pr. Kolding, d. 17. Marts 1896.

M. S. Lindelof.

„Den nordflesvigiske Central-BF.“ for Biavl" holder Delegeretmøde i Rødetro paa Paastefordag d. 4. April, hvortil venstabeligt indbydes. Dagsorden: 1. Beretning om Foreningens Virksomhed i det afsluttede Aar. 2. Jaffattelse af Foreningens Arbejdsplan for 1896. 3. Anvendelse af Foreningens Formue. 4. Aarsregnskab. 5. Biavlslærer.

Paa Bestyrelsens Vegne:

J. Jensen, Rind.

Narhø og Omegn's BF. bedes at levere deres Boks eller gøre Bestilling paa Kunsttavlér hos Stomager Christensen, Sølystgade 16, jvænst 15. April, for at man i rette Tid kan faa samme bestilt.

Bestyrelsen.

Sandsø BF. afholder sin aarlige Generalforsamling hos Stomager Haagen sen, Tranebjerg, Søndag d. 3. Maj Kl. 3. Regnskab 1895 fremlægges, og Bestemmelse tages om Foreningens Virksomhed i Sommerens Løb.

Indhold af dette Numer.

Amtskredse	93
Biavl, at begynde	100
Biavlsskole, af Jens Jensen	109, 120
Boganneldelse: Smaabemærkninger om Biavl	103
Dobbelt Bund	119
Dronningavl, indenlandsk. af H. H. Hoffmann	110
Dronninggitter	118
Ekko, af O. Aug. Petersen og Reusz	117
Foderrum, fast, af Bjerregaard	99
Fodring	118
Fodrer	102
Fugtighed i Staderne	118, 120
Gavnlig Vink	120
Gerstungs Grundlov og Yngelperioder	119
Haderslev Vesteramts BF., af Th. Bueholz	113
Heddon's Fodrer	103
Hellum-Hindsted BF., af P. C. Nielsen	113
Hjørneklodserne, af Kr. Pedersen	104
Klæbroks	118
Koerbs' Fodrer	102
Kredsformænd i DBF.	114
Lavnormal	119
Lucerne, af H. Rasmussen	111
Morsø BF., af P. Thorsen	114
Ribe Amts BF., af S.	113
— af I. B. Schmidt	113
Røg-Apparater	119
Svendborg Amts BF.	112
Sværmming, Hindring af, af S. Simmins	94
Til Begynderen, af C. I. Grønning	104
Udstillingen i Leipzig, af M. J. Lindelof	96
Udsværmming	120
Vorbecks Bibog, af Niels Fahlø	107
Wellsstadets Flyvehuller, af A. Hansen	102
Yngellejets Behandling	118

Den danske Bi-Tidende
Tidsskrift for Bivol.

Udgivet af
**Danmarks
 Bivolser-forening**

Redigeret af
Hans Erslev
 i Kalundborg.

STIFTET 1866

PAULI. K. A.

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaaar den 1. i de 6 Vintermaaneder, den 1. og 15. i de 6 Sommermaaneder. Rundgæfrelser optages for 20 Drc pr. Petit-Blinie 1ste Gang, 10 Drc 2den og 3die Gang og 8 Drc fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage før de ønskes indtrykte.

Vore Stader.

Allerede for 5—6 Aar siden traf vi en Gang ved en større Udstilling en dygtig Bivolser, der ved Undersøgelsen af et særdeles godt forarbejdet Stade udbrød: „Jeg kan da ikke tænke mig, at et saadant Stade kan forbedres. Det er jo saa bekvent at arbejde med og saa godt for Bierne i enhver Henseende, at jeg ikke kan forstaa, hvorledes det stulde kunne blive væsentlig bedre“. Dertil svarede vi: „Intet er vel fuldkomment. Vi kunne godt paavise flere Ulemper ved det Stade. Det stulde da være meget mærkeligt, om disse ikke kunde fjernes, naar mange Tusinde kloge

Hoveder i Ulverdens Lande spekulere derpaa“. — Denne Mening holde vi endnu fast ved. Vi tro fremdeles paa Fremskridt baade med Hensyn til Bivolserdriften og Stadeformerne, uagtet vi tro, at vi allerede nu i begge de nævnte Henseender indtage et respektabelt Standpunkt.

Det var et meget stort Fremskridt med

Hensyn til vore Stadeformer, at vi indførte Trugstaderne i 1878; men ved Overgangen fra Højtstaderne blev der dog efter vor Rnskuelse begaaet 2 betydelige Fejl, nemlig dels denne, at man beholdt som Afstandsmaalere de gamle Hjørneklodser fra Højtstaderne, og dernæst dette, at man ophørte med at benytte den fri

Bivej over Yngeltavlerne, som havde været benyttet i Højtstaderne. Senere indførtes i Trugstaderne efter amerikansk Mønster en fri Zinkbærelse, paa hvilken Tablebærerne kunde glide. Denne var dog saa skarp, at Rammerne langt fra fik den fri Bevægelse, man tilsigtede. Endelig var der den Mangel baade ved Højtstaderne og Trug-

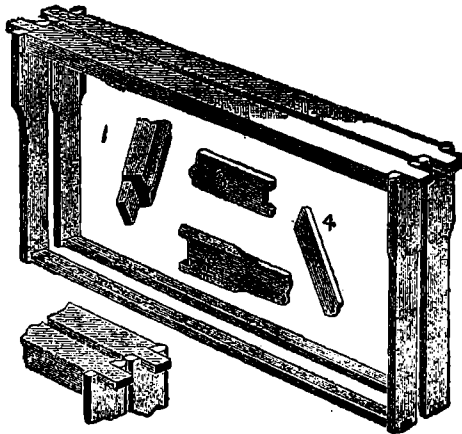

Fig. 29.

staderne, at der manglede Luftveksel under Rammerne i Yngelrummet, hvis Bagdøren var meget tæt. Her have vi nævnt 4 Ulemper ved vore nuværende mest udbredte Stadeformer, og vi stulle nu søge at paavise, hvorledes disse kunne overvindes uden stort Besvær og uden at forlade vore 3 anerkendte Rammemaal.

1. Afstands-Maalerne. Vi have aldrig været begejstrede for Anvendelsen af Hjørneklobserne i Trugstadernes Rammer, fordi de nederste Klobser ere til meget Besvær ved Behandlingen. Bødker Th. Nielsens Opfindelse med de tilspidsede Klobser (se Fig. 17) var ganske vist en Forbedring, fordi de hindrede Tilkitning af Klobserne og Knusning af Bier; men de nederste Klobser vare fremdeles i Vejen, naar Rammerne skulde løstes op. Deefor forsøgte vi i Labnormal-Rammen at benytte afvælsende Afstands-Stifter foroven i Tablebærerne; men herved er der den Ulempe, at Rammen ikke tvinges ind i en fast Stilling, fordi den kan bevæge sig frit til alle Sider foroven. Derfor kan Rammen komme til at hænge vindskævt, medens Tabellen bygges deri. Vi have ofte tænkt over dette uheldige Forhold og søgt at løse Vansteligheeden paa dette Punkt. Da vi for nogle Aar siden omtalte denne Ulempe til Hr. Pedersen, Tved, foreslog han [at forlænge Bundlisten $\frac{1}{4}$ " udenfor begge Sidelister for at hindre disse i at komme for nær til Stadets Vægge foroven. Dette afhjælp ganske vist den nævnte Ulempe; men de fremstaaende Spidser besværlig-gjorde yderligere Rammens Oploftning eller Nedhængning i Stedet. Vi affære derfor, saa vidt vi kunne overkomme det, disse ubehagelige Spidser, saa snart Rammen er udbygget, hvorved den faar en fastere Form. Nu er Løsningen af denne Ulempe efter vor Ansuelse kommen, lidt efter lidt, Trin for Trin, fra Amerika. Quinby, en Amerikaner, anvendte allerede for 20 Aar siden „tæt sluttende“ Sidelister i sine Stader; men herved opstod den Ulempe, at der mellem Sidelisten og Væggen fremkom et lille tomt Rum, hvori Bierne slet ikke færdes, desuden bleve disse Sidelister stærkt sammenkittede. For saa Aar siden (se Aarg. 1892 S. 141) fandt saa den tykke Amerikaner, Hoffmann, paa Kun at lade Sidelisterne være tætfluttende i den øverste Trebiedel. Derved fjernedes Ulempen med det tomme Rum; men Sammenkitningen vedblev. Naar man imidlertid nu anvender Th. Nielsens Tanke med Hensyn til Hjørneklobserne paa Hoffmanns Ramme, saa faar man den i Fig. 29 fremstillede Ramme, som vi ville foreslaa at kalde „Roots

Ramme“, fordi den, saa vidt vi vide, først er fremstillet af Amerikaneren E. Root, en Søn af den bekendte A. J. Root. I Fig. 29 ses 2 saadanne Rammer, ved 1 et Stykke af Tablebæreren, ved 2 den øverste Ende af en Sideliste med den skarpe Kant vendt opad, ved 3 den øverste Ende af en Sideliste med den flade Kant vendt opad og ved 4 et Stykke af den smalle Bundliste. I saadanne Rammer bør alle Bisterne undtagen Bundlisten være meget tykkere end de Bister, vi for Tiden benytte. Tablebæreren er den tykkeste, dels fordi Sidelistens øverste Ende skal hvile mod et Bryst paa Tablebæreren, dels fordi dens Underflade er forsynet med en „Hulliste“, der kan anvendes som Leder ved Tablebygning, naar den nedadgående Kant overmales med smeltet Boks. Sidelisterne bør jo ligeledes være tykke, $\frac{1}{3}$ " (1 cm.) for at de skarpe Kanter altid kunne træffe de flade og for at give Rammen den fornødne Stivhed. Den smalle Bundliste, der er ind-

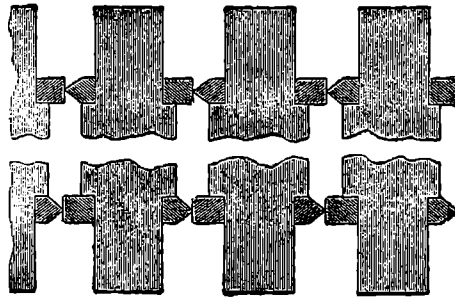

Fig. 30.

faldet i Sidelisternes nederste Endes, letter i høj Grad Rammens Nedhængning imellem 2 med Bier stærkt belagte Tavler. Rammens Stivhed gør det endvidere overflødig at lade Bundlisten løbe udenfor Sidelisterne med $\frac{1}{4}$ " lange Spidser. I Fig. 30 ses Enderne af Tablebæreren og Sidelisterne i et saa-

dant Stade fra oven, og det kan jo ikke nægtes, at dette Billede i høj Grad minder om Fig. 17, der fremstiller de spidse Hjørneklobser.

Vi ville nu foreslaa, at disse Rammer forsøges anvendte i vore 3 Slags Trugstader, idet man stadig bevarer Rammernes udbvendige Maal. Vi have forsøgt det i Labnormalrammen til vor fulde Tilfredshed. Vi agte at fortsætte disse Forsøg; men hertil agte vi tillige at prøve en ny Ramme.

„Skulle vi nu igen have et nyt Rammemaal“, høre vi straks mange af vore Læsere udbryde. Ja Danmark er jo et frit Land. Nu har Hr. L. lige fundet paa en ny Ramme, saa maa vel Hr. E. ogsaa have Lov til at prøve en ny i sin egen Vigaard. Foreløbig er der vist ingen af de to, der tænke paa at faa disse ny Rammer „anerkendte“ eller udbredte her i Landet. Vi agte at prøve en Ramme, der maaler 40 × 30 cm. udbvendig under Tablebæreren.

Det passer da med Metermaalet; men den er jo ikke saa ganske lille, næsten c. $15\frac{1}{4}$ " bred og $11\frac{1}{2}$ " høj, den vil altsaa kunne rumme c. 10 $\text{\textcircled{R}}$ Honning; men det er dog ikke Meningen at bruge den som Honningramme, dertil anvendes en halvt saa høj Ramme. Derimod skal den bruges som Yngelramme. Fyldt med Yngel vil den derfor næppe veje over 7 $\text{\textcircled{R}}$; men den vil dog maaffte ikke passe til „Damebiavl“ i Almindelighed.

Hvad skulle vi dog med saa stor en Ramme? Ja om den vil bringe Fordele og da hvilke, derom skulle vi ikke udtale os, før vi have prøvet den; men vi antage, at det Stade kan være i Brug i Biavlslæverestolen iaar. Saa kunne vi da saa flere øvede Biavlslævers Dom om, hvor tøsset eller hvor godt det er. — Siden vi nu have begyndt at plumpe ud med Hæmmeligheder, kunne vi jo ligesaa gerne blive ved:

2. Vi have ikke helt søgt os tilfredsstillende ved de i n. b. klædte Falske, som vi selv have hittet paa; thi vistnok litte Bierne dem paa ingen Maade ligesom en Træfals; men de litte dem dog, og dette sinker Biavlslæverens Arbejde.

Derfor ville vi i det ny Stade forbinde Falsen med den fri Metalliste; men for at sikre os imod, at denne bliver skarp, saa at den sturer ind i Tablebærerens Ende, ville vi benytte en dobbelt Metalliste med rund opstaaende Kant. Denne Indretning ses tydelig fremstillet i de 2 Figurer 31 og 32, af hvilke den sidste alene fremstiller Bliklisten med Falsen D og den opstaaende Kant A. Den første Figur viser i formindsket Maalestof tillige Enden af Tablebærerens og Sidelisten.

3. Tillige ses i den Figur Bivejen over Tablebærerens. Vi agte nemlig at dække Yngelrummet, saalænge der ikke er Magazin derover, med Dæklædder, af hvilke hvert spænder over 2 Tablebærere med tilhørende Tablegange.

4. Da vi endvidere ved den sidste Udvintring ligesom i de sidste 3—4 Aar paany have set bekræftet, at de Bifamilier, hvis Vinterleje var afsluttet bagtil ved en løstfiddende Glasdør og løs Pakning bagved denne, have overvintret langt mere tørt end de, hvis Vinterleje var lufttæt bagtil, ville vi endvidere i det ny Stade søge at lette Luftvekselen gennem Bagdøren ved forneden i dennes nederste Biste at udføre en Nådning, der er 30 cm. ($11\frac{1}{2}$ " lang, 1 cm. ($\frac{3}{8}$ " høj og dækket med bitæt

Jærntvist. Dette kan naturligvis ikke hjælpe det mindste om Vinteren, hvis Pakningen bagved er meget fast; hvis den derimod er løs, vil den Spalte kunne sikre en passende Luftveksel, om ogsaa Glasdørens Ramme skulde hulne ud ved den fugtige Efteraarsluft. Der maa naturligvis være 2 Ventiler i Tagets Gable.

Vi have nu givet adskillige Bink, hvorved vi haabe, at flere Ulemper ved bore mest udbredte Stadeformer kunne fjernes uden at ændre bore udvendige Rammemaal; thi det maa vel erindres, at det er disse, det kommer an paa at bevare for at undgaa Forvirring. Naar vi tillige have nævnt et helt nyt Rammemaal, skulle vi fremhæve, at vi aldeles ikke have anbefalet dette til Indspørgelse, men kun have meddelt, at vi ønske at foretage Forsøg med det. Det er meget muligt, at vi efter Forsøgets Afslutning bestemt ville fraraade Anvendelsen af det Rammemaal. Vi agte ikke at indspørg et nyt Rammemaal her i Landet. Derimod agte vi at foreslaa DBF.'s Centralmode at vedtage et nyt Rammemaal

med Metermaal, og vi kunne da gerne allerede nu oplyse om, hvilket Maal vi helst vilde ønske efter bore hidtil bundne Erfaringer maatte kunne vinde Flertal for sig, nemlig 40×25 cm. Men hvilket Maal der end saaledes bliver ved-

taget, burde dette da helst være det eneste anerkendte Maal heri Landet.

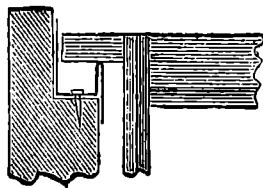

Fig. 31.

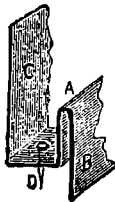

Fig. 32.

Smaa bemærkninger om Biavl.

af H. T. H. H. Lindemann.

Samtidig jeg bringer den ærede Redaktion af „Bitidende“ min Tak for en i det Hele velvillig Anmeldelse af min lille Bibog, er det min Stykbigthed at gøre de Bivener, der have læst mine „Smaa bemærkninger om Biavl“, en Undskyldning for, at jeg mod min Villie har været lidt forud med at stede den gamle Bimand Dr. Dzierson til sine Forfædre. Thi selv om der, som alt er antydet, er Grund til at antage, at han nu er bleven en hel Del affældig baade paa Legeme og Sjæl, og selv om vi paa flere Punkter ikke kunne berømme hans Stibfind og Tro paa egen Ufejlsbarhed, vilde det alligevel baade være Uret og utaknemmeligt, at give den gamle Hædermand

en levende Begravelse. Til al Held er der et gammelt Ord, der siger, at den, man for tidlig gør død, han lever saa meget længere, saa skulde det nogensinde spørges til hans Hjemstavn, at vi her baade have begravet og igen opbaakt ham, er det at haabe, at han ikke vil tage det fortrydeligt op, da vi saa have gjort bort til at forlænge hans Dages Aar. Fejlen ligger nu ikke deri, at jeg for et Aars Tid siden ej selv — et eller andet Steds — har set hans Død anmeldt, men den ligger deri, at jeg ikke bagefter har set Dødsanmeldelsen dementeret, hvilket jo ikke burde være overset. Men da jeg som sagt antager, at vi ere To om Skylden, saa bliver der ved Sorgen kun halv at bære.

Som „Vitidende“ bemærker, er det ganske vist Hovedhensigten med min lille Bibog, om ogsaa den, som en lille Stein til en stor Bygning, selv blot en Kende, maatte kunne bidrage til at vække yderligere Interesse for vor Biavl.

For ej at gøre Bogen for stor og for kostbar, har jeg enkelte Steder fattet mig i Korthed, hvorved somme Punkter maaske ej ere blevne tilstrækkelig belyste, men i sin Helhed haaber jeg, at den baade vil kunne læses og forstaaes af de fleste. Det hænder undertiden, at man ikke kan se Stoven for bare Træer, og at jeg ved at omtale „Betingelser for Biavl“ ikke har medtaget „Eggen“ som et af Hovedpunkterne, har vel været begrundet i, at jeg antog det for en i Forvejen saa bekendt Sag, at Bier og Blomster ere lige saa inderlig knyttede til hinanden, som Fisken er knyttet til det vaade Element. Derimod er det rent ud en Forglemmelse, at jeg ved mit Ramme-maal ej har sat „udvendigt Maal“, hvilket er begrundet i, at jeg selv aldrig regner med andet, da jeg, ligesom Hr. Ersklev, anser det for det rette.

Ved at berøre Høj- og Lavnormalrammen, ansaa jeg det for overflødig at tilføje, at der med $8 \times 13\frac{1}{2}$ “ menes „indvendigt Maal“, idet det stod for mig, som om de Allerfleste kun kende og benytte disse Tal som indvendigt Maal, hvilket jeg ogsaa tror er Tilfældet.

I Anledning af disse Maal og andet lignende, er der i den sidste Tid indløbet til mig mange særdeles velvillige Breve, men ogsaa enkelte mindre galante Skribelser, hvilke sidste oplhser mig om, at jeg maaske har valgt den ny Ramme for at være — „original“. Dette er dog saa langt fra Tilfældet, thi det man gør i Egentærlighed og for sin egen Skyld, bliver man sjælden original ved, og saaledes forholder det sig fra Begyndelsen med min

Ramme. I det Hele bliver man hverken original ved at lade lidt om paa en Biramme, eller man bliver det ved at lade Original-Stader med tre forskellige Rammer i Yngelrummet, med mindre man gør Forbring paa at blive tre Gange original; men Utat er Verdens Løn, og den, som vil behage alle, bliver tidt Ingen til Behag.

De til mig indløbne Spørgsmaal have i Samling omtrent lydt saaledes: 1) Hvorfor foretrækkes Lavramme*) 12×10 “ (udv. M.) for Lavramme 12×10 “ (indv. M.)? 2) Hvorfor foretrækkes i det Hele udbvendigt Maal? Det er kun Særlinge og Husflidskandidater, der benytte samme! 3) Hvorfor foretrækkes Lavramme 12×10 “ for Højramme 10×12 “?

I al Korthed har Svarene paa disse Spørgsmaal omtrent lydt saaledes: 1) Jeg foretrækker 12×10 “ (udv. M.), fordi en saadan Ramme passer med hele Tal ind i det Længdemaal, vi for Tiden benytte. Hvis vi derimod havde haft Meter-maalet, vilde jeg — ligesom ogsaa Hr. Ersklev antyder det — ogsaa have benyttet Metermaalet, og da helst her brugt lige Tal, der maatte falde sammen med Meter-maalets. I saa Tilfælde vilde jeg vælge 32×26 Centimeter-Rammen (udv. M.), fordi denne Ramme ligger nærmest 12×10 “ Rammen (udv. M.) 32×26 Centimeter-Rammen udv. M. svarer nemlig paa det nøjeste til $12\frac{1}{4} \times 10$ “ Rammen (udv. M.), hvorimod 30 Centimeter kun svarer til $11\frac{1}{2}$ dansk Tomme. 2) Jeg bruger i det Hele udbvendigt Maal, ikke alene fordi jeg ved Ersklevs Bog engang er vant dertil, men ogsaa fordi jeg selv finder det Maal formaalstjenligt. Thi selv om man der ved „gøres til Særling“, er det dog en Kendsgerning, at Rammelisternes Tykkelse hos de forskellige Ramme-fabrikanter ofte er højt forskellig (i mange Tilfælde vel spinkle). Skulde nu det indvendige Maal være Norm eller Rette-snor, blev baade Rammens udbvendige Maal og tillige selve Bihusets ubestemt, og dette var saare uheldigt. Regnes derimod med udbvendigt Maal, have vi altid et konstant Maal i selve Bihuset, hvad enten Rammen laves af tykt eller tyndt Træ. 3) Jeg foretrækker Lavramme 12×10 “ for Højramme 10×12 “ saavel paa Grund af de i min lille Bog anførte Grunde som

*) Forfatteren synes ikke at være vidende om, at det allerede i en lang Narrække har været en vedtagen Regel her i Landet ved Rammemaal altid at nævne Bredden først. Derved undgaas nemlig Ubødvendigheden af at tilføje „høj“ eller „lav“ ved Rammens Benævnelse.
R. A.

ogsaa fordi, at Bierne i et „Kunststade“ bedre overvintre ved den bredere Kamme, idet de have lettere Afgang til Foderet, end Tilfældet er ved den smalle 10×12 " Kamme; jeg har prøvet begge Kammer, da Erfaringen er en god Læremester i Tvivlsjager. Paa den anden Side mener jeg at have erfaret, at en bredere Kamme end 12 eller $12\frac{1}{4}$ " Kammen er overflødig Tilgift, og om Vinteren og tidlig Foraars ligger Yngelen her for nær Bundbrættet, hvor der altid skal være stærk og god Ventilation. — Gode Betingelser for en god Overvintring er: rigeligt Foder, anbragt paa rette Maade, god Plads mellem Bundlister og Bund (i min Bog staar ved Fejltryk eller Fejlstridning $\frac{5}{8}$ ", men skal være $1\frac{1}{2}$ Tomme) og en solid $3\frac{1}{2}$ " tyk Tangmadrasse, der passer tæt ved Siderne og rækker hen over den lige saa tykke og akkurate Endemadrasse. En jævnt stærk Bisamilie bør helst overvintres med c. 24 B Foder, deraf mindst Halvdelen Honning, Resten Kandisfucker tilsat lidt Honning, og anbragt saa tidlig, at der levnes Tid til at faa alt forseglet. Mange anbringe i Overmadrasen, lidt hen mod en af Enderne, en c. 5 " bred Foderaabning med en tilsvarende tætsluttet Prop, hvilken Aabning i Nødstilfælde tilsteder Afgang til Fodring; men en omhyggelig Biavler, der har et godt Bihus og giver rigeligt

Vinterforraad, kommer sjældent til at nødfodre i de mest kolde Vinter- og Foraarsmaaned. Det lune Stade hindrer Foderet i at krystallisere, hvorved Vanding ogsaa gøres unødvendig, og det store Flyvehul fortil, den rigelige Plads i Midten under Bundlisterne, og den lille Galmæg bagved i Indstudsdoeren skaffer god og rigelig Lufttilstrømning, hindrer Stimmel og Fugtighed i Ragerne og paa Stadets Bund, saa Foderet holdes friskt og sundt og Bierne lige saa, samt forebygger en altfor tidlig Rensnings-Udflugt.

Den omtalte bageste Indstudsdoer (se Fig. 33) ser i al sin Simpeltid saaledes ud: Kammen til Forstudsdoeren er lavet af 1 " tyk Træ. Glasjet, der sidder i en lille Fals, plan med den inderste Side og fastgjort med Fiskelim, der binder fortrinligt, er $5\frac{1}{2}$ " højt og $10\frac{1}{2}$ " langt. Den 3 " høje og $10\frac{1}{2}$ " brede Galmæg (Langhalm) er anbragt i en dyb Fals, saa at Væggen

bliver c. $\frac{3}{4}$ " tyk. Paa Galmæggen aabne Side er øverst og nederst paasømmet et Par tynde og smalle Viser for at støtte de nedlagte Rugstraa. Foderaabningen, $\frac{5}{8}$ " høj og 9 " lang, støder helt ned til Bunden. Den her tilhørende Trælobs er forsynet med en lille Knap, for at man let kan skyde Klobsen ind i Aabningen. Denne Foderaabning bruges kun ved Efteraarsfodring. Imellem Forstudsdoeren og Endemadrasen ned sættes da den i min Bog omtalte Foderkasse, der tager c. 3 B Honning og af Bierne tømmes paa en Nat. Ved Foraarsfodring og Spekulationsfodring bruges derimod det omtalte Blitrug (9 " l., 4 a 5 " br. og $\frac{1}{2}$ " højt), der stikkes ind igennem det $\frac{5}{8}$ " høje Flyvehul. Jeg kan ikke tænke mig en lettere Maade at foraarsfodre paa, thi paa saa Minutter kan man besørge 20 Stader, hvis man har saa mange. Denne Fodringsmaade har jeg optaget efter Hr. Vorbeck i Holstebro,

thi ellers har jeg benyttet den omtalte Forstudsdoer bagved Tablerne baade til Foraars- og Efteraarsfodring. I de af mine Bihuse, hvor Flyvehullet findes i den ene Gavl og er $\frac{5}{8}$ " højt, bruger jeg altid 2 selvstændige Zinkforstydere. Den ene af disse, som lukker tættest, benyttes naar Bierne ere udfatte for Angreb af Rovbier eller andre Fjender, den mere aabne til alle andre Tider for at give stort Flyvehul. De dobbelte Zinkforstydere har jeg ikke set Andre benytte, men hvor Flyvehullet er $\frac{5}{8}$ " højt, er det praktisk, og jeg vil nødig have et lavere Flyvehul.

I Anmeldelsen af min lille Bog er ud-

talt, at mit ny Trugstade uden Tvivl er et godt Stade at arbejde med, og at det ventilerer godt. Men at der hermed ikke er sagt for meget, vil Den bedst forstaa, der maatte faa et lignende. Stadets værste Ulempe er, at det er vel dyrt; men da dette ikke er nogen væsentlig Mangel, har jeg i den sidste Tid gjort Udtaft til et billigere Stade ved Siden af for Smaaafarsfolk. Hovedprincipperne som: Kammemaalet, Foderindretningen, Ventilationen, let Afbenyttelse af Dronninggitter ere selvfølgelig bibeholdt; men det mindre væsentlige: Reserverflyvehul, Glasindsætning og Flyvehullet, anbragt i Stadets Længdefide, er ubeladt; naar det om et Par Maaned er bliver færdigt, og jeg selv har haft det i

Fig. 33.

Brug, skal jeg give nærmere Oplysninger, hvis det ønskes. Det, der ved mit Trugstade mange Steder har vundet Tilslutning, men enkelte Steder ogsaa Mishag, er ikke mindst det benyttede Rammemaal, som man engang paa de fleste Steder er kommen i Bildevede med. Som Sagen stiller sig, arbejder vi ej blot med tre, med altsaa med 28 forskellige Rammemaal, saa nu et i Tilgift spiller ikke større Rolle end en Bi i Sværmetiden**). Men hvilken Kval holder dette Virvar — ej blot for Bistadefabrikanter, men ogsaa for selve Biavlerne og ikke mindst for Begyndere, der nu have saa meget at vælge imellem, at de ofte fristes til slet intet at vælge. Skulde derfor det Særlyndt indtræffe, at der omsider i bort høje Folkeraad opnaaedes saa megen Enighed, at vi ej alene fik en ny Skolelov, men ogsaa et nyt Længdemaal, vilde næppe noget fremme Biavlens saa meget herhjemme som det, at samtidig vi fik Metermaalet, at der ogsaa i det høje Viraad kunde opnaas saa megen Enighed og Selvfornægtelse, at der af de tre autoriserede og de 26 ej-autoriserede Rammer — maatte kunne lades en eneste, der var i Stand til at tilfredsstille Størsteparten. Et saadant Rammemaal foreslommer det mig have vi i 12 × 10" Labramme, eller i en Kamme, der i hele Centimeter maatte ligge denne saa nær som mulig. En Centimeter fra eller til spiller vel ingen Rolle; men en saadan Enighed, hvis gode Udslag kunde hidføre en saadan praktisk dansk Viramme, vilde spille en stor Rolle for hele Bisagen og blive til Held og stor Fremgang for denne.

Praktiske Smaating.

Smaa Indvendinger. Dronningindsførelse. Overvintring i et engelsk Stade.

Af Aug. Peteresen, Bredninge.

I Vorbecks Bog, Side 36, er under Lavnormalrammens Maal angivet: Ram-

***) Antallet 28 paa Rammemaalene have vi fra Hr. Pedersen, Tved; men den ærede Forsk. kan dog ikke slippe for saa godt Kød i den Henseende, fordi vi netop i de senere Aar her i Landet ved ihærdige Anstrængelser have faaet Rammemaalenes Antal nedbragt fra 76 til 28. Af disse ere desuden flere kun anvendte i saa Bigaarde, og andre finde kun Anvendelse som Halvrammer eller Trebiedelsrammer i Høningrum. Antallet af stærkt udbredte Rammemaal for Yngelrammer er derfor kun 5, og af disse ere kun de 3 anbefalede af DBF. Det er derfor ikke uden Betydning, om Hr. Lindemann anbefaler et helt nyt Rammemaal til Indførelse i vore Bigaarde, hvis der ikke kan paavises nogen gyldig Grund dertil. R. N.

mens udb. Højde under Tavlebæveren er 8 1/4". Dette er ikke korrekt, idet vi her i Landet jo bruger den 8 1/8" under Tvlb., saa at Rammens Maal udb. er 8 1/2" høj. (Se "Tidskrift f. Biavl" 1893, Side 35, o. fl. Steder, „Fører i Biavl", Side 31). Nu ser jeg i Tidskrift Nr. 4, Side 103, sidste Lin., at der staar: Dette (Maalet) skulde være 14" × 8 1/2" under Tavlebæveren. Dette er jo altsaa ogsaa urigtigt, og jeg mener, at det bør bemærkes: 1) fordi vi ikke skulde have flere Størrelser af den samme Kamme og 2) fordi de, der vil lave Stader selv, let kunne komme til at rette sig efter disse fremdragne, fremfor efter de rigtige*). Afstandslisternes Længde er efter min Mening ogsaa urigtigt angivet, idet der faaer i Vorbecks Bog, Side 46, som i „Fører i Biavl", Side 32, staar, at de skulde staa godt 1/4" frem. Dette bør rettes til 1/2" **); thi hvis Rammelisterne som sædvanligt er 7/8" brede, vil en Afstand mellem dem af 1/4" kun give 1 1/8" fra Midte til Midte, og det turde dog være lovlig lidt. I Nr. 4, Side 117, staar, at jeg har brugt Lavnormalrammen i 4 Sommer og 2 Vintre. Dette maa være en Trykfejl, da jeg har brugt nævnte Kamme i 4 Vintre. Efter en Prøve paa kun to Vintre, turde jeg ikke have udtalt mig saa afgørende, som slet er; men da jeg har prøvet den med svage Familier og med stærke do., med stort aabent Flyvehul, ja selv med Træk under Vinterlejret i Bøllstaderne paa en Plads, der absolut ikke kan kaldes lun, mener jeg at turde udtale, at har de 4 sidste Vintre ikke kunnet gøre det af med Bierne paa den Kamme, saa har det nok ingen Nød for Fremtiden.

Sa dermed er jeg færdig med Indvendingerne og skal saa meddele lidt om en Dronningindsførelse sidste Efteraar. En svag Familie i et indkøbt Høstade med en daarlig Dronning lavede sig til at skifte Dronning næsten hele Sommeren, men det vedblev at være lige nær, og jeg besluttede da, at indføre en ung Dronning i Stedet efter Græsløvs Metode. Sent om Aftenen den 7de Septbr. gik jeg, med Dronningen og 4 Bier i en Tændstikæske, ud til Stadet

*) Med Hensyn til Lavnormalrammens Højde-Maal, da var dette oprindeligt 8 1/2" under Tavlebæveren; men ved en Misforstaelse fra Hr. Pedersens Side, blev Rammernes højde lavede med Maalet 8 1/2" høje fra Tavlebæverens Overkant til Bundlittens Underkant, og dette Maal lader sig nu ikke godt ændre. Forsk. har derfor Ret i sin Retteselse. R. N.

***) Sa det er en Trykfejl i „Fører i Biavl". R. N.

for at indføre dem; men ved at snuble kom jeg til at forstyrre Familien under Udtagningen af vinduet, saa at de blev gnavne og strømnede stærkt til. Jeg turde da ikke give dem Dronningen, da jeg var bange for, at de skulde dræbe den. Jeg lukkede saa til og gik ind for at vente lidt, og saa prøve en Gang til, da jeg skulde bort næste Dag og saa ikke kunde komme til at indføre den. Da jeg anden Gang kom derud, var al roligt, og jeg kom da til at tænke paa, om det ikke lige saa godt kunde gaa, at sende Dronningen ind ad Fjlybehullet, som at lade den gaa bagind, og resolut lattede jeg Vesten paa den ene Ende ned paa Fjlybebrættet med dens øverste Side indad mod Fjlybehullet og tættede saa ved begge Sider. Derpaa trak jeg Laaget $\frac{1}{2}$ " op. Alt forblev roligt, og jeg lod det saa staa til om Morgenen tidlig, da jeg fjærnede Vesten, og efter kort Tids Forløb saa jeg, at de vare i Færd med at slæbe en Møllarve ud, noget jeg ikke havde set det Folk gøre i lang Tid, og jeg sluttede deraf, at de havde antaget Dronningen. Først den 17de Septbr. fik jeg Tid til at se til dem, og de havde da tæt Yngel og Væg i 2 Tavler, uagtet der hverken var fodret eller Træk. Maaske vil denne Maade at indføre Dronninger paa ikke lykkes under andre Forhold — en Svale gør jo ingen Sommer —; men det er dog værd at forsøge noget nærmere, da det absolut er en meget nem Maade at anvende, og jeg vil opfordre andre Biavlere, der mulig har prøvet noget lignende, eller som i Sommer vil forsøge det, til at meddele deres Resultater; thi er den ikke lige saa sikker, som den er nem, da bør den jo ikke anbefales.

Ved Køb kom jeg ifjor Foraar i Besiddelse af 4 Dobbelthøjstader, der havde staaet i en Pavillon. To af dem var tomme, og jeg tog da Forsiden og Skillevæggen ud af det ene, lavede Forsiden om til et Bundebrædt ved at slaa en svær Liste tværs over hver Ende og forsynne det med 4 Stkr. 8" høje Ben og et Fjlybebrædt, samt tilpasse det, saa at det passede løst i den Kalk, hvori Bagdørene havde siddet. Forsynet med Tag og Fjlybehuil var det udbvendige da særvidt. Til Holig brugte jeg et af mine store Wellsmagastner af 21" Længde, lagde under Siderne og bagved en $\frac{1}{4}$ " Liste, medens der foran var Indgang ligesom den i Ydervæggen. En af de indkøbte Familier blev børsat ned i dette Stade paa Vedere og den naaede at samle tilstrækkeligt Vinterforraad samt fylde en halv Snees Delinger. Den indvintredes paa 9 Tavler med et Par Lag Tæpper samt en

Del Hø over, men intet ved Siderne, hvor der var ca. 2" tomt Rum mellem Væggene. Indstudsvinduet manglede $\frac{1}{4}$ " i et naa Bunden, (det var lavet til et almindeligt Stude, medens her jo var $\frac{1}{4}$ " højere i Holigen), hvorved der blev Udgang for Bierne til det bagi Holigen værende tomme Rum, der ogsaa dækkedes af Panningen foroven. Overvintringen var fortrinlig; ingen mugne Tavler, ingen Fugtighed og Bierne i bedste Velgaaende. Jeg løftede ved Gtershnet den 22de Marts blot Holigen op, medens jeg rensede under dem, og kunde figge ind til dem franedene og se, hvor mange Tavler de belejrede, og om der var Yngel. Alt lige saa nemt, som i Vorbeds Ripstade. Jeg har nu besluttet, at de andre Højstader skulde laves ligesaadan, da de jo ere nemme at ændre til Vabnormal, da Kammerne ere ens høje og 3 Tavler af det ene passer til 2 i det andet. Det er jo muligt, at en strengere Vintre end den forløbne havde vist en mindre heldig Overvintring, omend jeg tror at have bemærket, at de strengeste Vintre ikke have været mig værre end de milde; men det faar vi nok se ad Aare.

Bestyrelsesmøde

for DBF. afholdtes i Korsør d. 7. April 1896. Alle Medlemmer vare mødte undtagen Fotograf Vorbeck, der havde meldt Forfald.

1. Bestyrelsen antog, at den maatte anses for bemyndiget til, naar Foreningens Status tillod det, at forhøje det Beløb, som skulde bevilges til Biavlermødets Afholdelse.

2. Vedtoges at Pengetilskud til Kredsen forhøjes fra c. $\frac{1}{3}$ Kr. til c. $\frac{1}{2}$ Kr. pr. hel Stemme og at Antallet af Møder i de Kredse, der ønske Hovedforeningens Bandleerere, kan forøges i lignende Forhold.

3. Vedtoges at Redaktøren skulde gøre Forsøg paa at faa Trykningsomkostningerne yderligere nedsatte.

4. Det billigedes, at Præsidenten til Holstebro-Udstillingen havde tilfagt et Tilskud fra Foreningen af 125 Kr. til Præmier.

5. Der bevilgedes til Brug for Foreningens Redaktør-Sekretær Anstiftelsen af et Mikroskop med Tilbehør med en Udgift af 240 Kr.

6. Til Biavlslærerskolen bevilgedes indtil 400 Kr. til Skolens Forstander og indtil 40 Kr. til Materiel, hvis et udstyret Lokale ikke kan faas til Laan. For-

standeren lønner den af ham antagne Bivokslærer i praktisk Biavl.

7. Et Andragende fra Lærer Houliind, Voslunde, om Understøttelse af 200 Kr., nemlig 100 Kr. til hver af 2 Elever, som han agtede i den kommende Sommer at uddanne i Biavl, Havedrug og Fjerfrævel paa sin Gaard Johannesdal. Bestyrelsen fandt ikke tilstrækkelig Grund til at bevilge dette Andragende.

8. Forsøgssitationer. Sagen udsættes til Centralmødet.

9. Skilte til Salg af Honning og Mød. Det overdroges Sekretæren at lade 1000 Honningsskilte trykke til Salg til Biavlere og Forhandlere til en billig Pris.

10. Det overdroges Sekretæren at søge at opnaa Rejselettelse for Deltagerne i det store Biavlermøde i København i September d. A.

11. Bipest. Det vedtoges at udsende Hr. Grønning til en smittet Egn for at vejlede Biavlerne. Et Smaaskrift om Bipest ved Præmieæfning udsættes til Centralmødet. Derimod vedtoges det at lade Sekretæren udarbejde et Skrift med Oerfungs „Ingeludviklingens Grundlov“ som Grundlag og lade det trykke i 6000 Eksemplarer i samme Udtyrelse som det sidst trykte.

12. Bestyrelsen billigede, at Redaktøren ikke har villet optage Reklamer undtagen som Inserater til halv Pris.

13. Smaaskrift Nr. 8 skal, saa snart se kan, optrykkes i 4000 Eksemplarer efter behørigt Gennemsyn.

14. Lovene. Vedtoges at lade et nyt Uplag med de foretagne Ændringer i Lovene trykke ind i Tidsskriftet og i 4000 Ærtryk.

15. Bevilligedes Sekretæren 2 ny Reoler til Foreningens Bogsamling.

16. Dronningavl. Bevilgedes Lærer Hoffmann i Højsmarke 150 Kr. som Tilskud til Oprettelsen af en Dronningavl for Dronninger af dansk Race. Et Andragende fra E. Jensen i Vøve om 10 Krainerfamilier til Dronningavl blev ikke bevilget.

17. Det billigedes, at desferfarvede Diplomer nu sælges til Krebsene for 20 Dre pr. Stk.

J. Møller. H. Schroll. N. Jensen.

Hans Sorgen Hansen.

E. S. Grønning. Ersklev.

Død Yugel.

af E. Davenport i Gleanings.

Maret 1895 har i denne Egn været særæget i mange Henseender. Tabet af Bier

rundt om her i Vinteren og Foraaret 1894—95, var fuldt det halve Antal Familier. Jeg mistede over Halvdelen af mine Bier. Sidste Sommer arbejdede jeg kun med een Bigaard, og denne er alt hvad jeg har i Sinde at arbejde med i Fremtiden; thi jeg har købt et Stykke Land og agter at drive Landbrug sammen med Biavlen. Men da jeg skal have en særdeles heldig Beliggenhed for Bier, agter jeg for Indtægten Skyld at holde omtrent 150 Familier i denne Gaard. Nu vil det maaske interessere nogen, at jeg siger min Mening angaaende Aarsagen til det store Tab af Bier her sidste Vinter og Foraar og beskriver nogle af de Sagttagelser ved Bier, som fandt Sted sidste Sommer. Skøndt det var meget tørt her i 1894, havde vi et meget stærkt Træ, som varede længe, og Familierne gik i Vinterkvarter meget stærke paa Bier, i Særdeleshed unge Bier. Men jeg tror, der er andre Ting af mere Betydning for den heldige Overvintring af Bier end at have Overflødighed af unge Bier om Efteraaret. En Sommer havde jeg en stærk Anden-Sværn fra et stort Stade med vild Bygning. Jeg erindrer ikke Datoen, men det var lige før, Lindetræet blomstrede. Dronningen hos denne Sværn blev mistet paa sin Parcingsudflugt eller paa en anden Maade, thi jeg er vis paa, at de ikke havde en læggende Dronning nogen Tid af Sommeren. Jeg tænkte, jeg vilde lade dem være uden nogen for at se, hvad de vilde gøre. De vare samlede paa Bokstager, som indeholdt betydelig Honning, saa de havde ikke megen Plads til Forraad nedenunder; men de fyldte den Plads, der var, og saa tog de Verden let i Stedet for at arbejde meget. Om Efteraaret tænkte jeg, at jeg vilde forene de saa af dem, som vare tilbage, med en anden Familie; men da jeg kom for at undersøge dem, blev jeg forbavsset ved det Antal Bier, der var tilbage. Der syntes at være næsten lige saa mange, som da jeg husede dem; saa bleve de satte i Kælderen, hvor Resten var, for at jeg kunde experimentere videre med dem. De kom ud i god Tilstand om Foraaret. En Dronning blev givet dem, og skønt de i Begyndelsen svandt bort meget hurtigt, gik de det godt igennem. Nu i dette Tilfælde levede Arbejdsne i det Mindste ti eller elleve Maaned, ikke blot nogle saa, men Tusinder af dem. Men de vilde ikke gøre det hvert Aar. Hvis den samme Ting var bleven prøvet sidste Sommer, tror jeg ikke, der vilde have været en levende Bi tilbage, efter at de havde været i Kælderen en Maaned. Jeg tror, Bier leve længere nogle Aar, end de gøre i andre Aar.

I Efteraaret 1894 blev der en stor Del Honningdug samlet i denne Egn. Dette eller noget andet foraarsagede, at Bierne fik Bugløb, efter at de havde været indespærrede i nogen Tid. Jeg tænker, at det var Honningduggen, der foraarsagede det; thi Familierne, som havde Sukkerforraad, fik det ikke. Alligevel har jeg overvintret Bier paa Honningdug i første Klasse's Skikkelse; sidste Winter overvintrede nogle Familier i god Tilstand paa den. Atter døde nogle med Honningdug-Forraad, uden at de fik Bugløb. De syntes at falde lige ned fra Vokstagerne og dø uden Kamp. Hvad der foraarsagede denne Forskel i disse Tilfælde, hvor Forraadene vare ens, samlede fra den samme Gaard og Familierne Side om Side i den samme Kælder er mere, end jeg ved. Men disse Tilfælde vare Undtagelser; thi de fleste Familier, der vare paa Forraad, som de samlede, fik Bugløb og vare i daarlig Tilstand, naar de kom ud om Foraaret. Mine kom ud i Slutningen af Marts, og i en Uge eller to forløb alt meget heldigt. Men pludselig begyndte Markbierne at dø i Tusindvis. Store Familier blev i Løbet af saa Dage formindskede til Smaastader; mange Familier omkom fuldstændigt og dette, naar naar Vejret var varmt og mildt. Nogle her omkring troede, at Grunden til, at Markbierne døde saa pludselig, var denne, at de havde daarligt Winterforraad, og at de derfor vare i en svag Tilstand, naar de kom ud om Foraaret, og kun i Stand til at taale nogle saa Dages haardt Arbejde. Jeg tror ikke, dette var Grunden, fordi jeg havde nogle Familier, som havde ren Lindetræ-Honning, og nogle, som havde Sukker til Winterforraad, og disse Familier led lige saa ilde som Resten. Paa den Tid, Pileblomsterne vare forbi, begyndte der at blive en stor Del død Yngel. Den syntes at dø i alle Aldre, og denne døde Yngel vedblev hele Sommeren. Det var ikke Bipeft, skønt den lignede det noget. Hver Familie, jeg havde, var angrebet af den, nogle mere end andre. Jeg ved ikke, hvad det var, eller hvad der foraarsagede den. Jeg troede først, at den var foraarsaget ved giftig Honning; men det kunde ikke have været Tilfældet; thi denne døde Yngel vedblev saa længe, der var nogen opløkket Yngel. Til sidst prøvede jeg at komme nogle Familier i rene Stader paa Kammer med hele Kunsttabler. Andre bleve satte ind i ny Stader paa ny tomme Kammer. Med andre prøvede jeg det samme, som man vilde gøre med Bipeft, idet jeg gav dem Kammer med Ledere først og derpaa skiftede dem igen. Men i alle Tilfælde begyndte

de at dø lige saa slemt som før, saa snart en ny Yngel blev opløkket. Nogle Dronninger, som jeg fik borte fra, bleve indsatte til nogle af de værste angrebne Familier. I nogle Tilfælde syntes denne Skiftning med Dronninger at hjælpe, i andre Tilfælde ikke. Lige før Hvidløverens Blomstring fik Arbejderne et andet Anfald af Dødelighed. De kom ud af Staderne om Morgen, snart efter Solopgang, krablede rundt en Stund og døde saa. Deres Indvolde syntes at være fyldte med en tynd, gennemsigtig, flydende Vædske af en sur og skarp Karakter. Skønt dette kun varede nogle saa Dage, blev nogle Familier betydelig svækkede. Silidig sidste Efteraar bleve nogle Familier angrebne af samme Sygdom igen. Fra nogle Huje kom der Hundreder ud og døde i Løbet af Dagen. Nogle af dem vare saa formindskede, at jeg i nogle Tilfælde fornedede fire eller fem Familier, før jeg satte dem i Kælder. Min Mening er, at disse mærkelige Tilfaar bleve foraarsagede ved de samlede Forraads Karakter eller Slags; men jeg kan ikke forstaa, hvorfor nogle Familier skulde være angrebne værre end andre.

(Ved Staten Illinois Møde i Chicago berettede to eller tre om den samme døde Yngel og døende Bier, som De taler om. Efter den givne Beskrivelse, som i Deres Tilfælde, var det tydelig nok ikke Bipeft; men hvad det var, syntes ingen at vide. Der har været gentagne Breve om den samme Ting, og vi havde den et Aar i vor egen Gaard og i en Del af en anden. Vi gjorde intet ved den, og den forsvandt til sidst af sig selv. Vi skal til Slut sige, at denne døde Yngel er sandsynligvis en Sygdom, hvis Karakteristik meget ligner Bipeften, men som afviger i, at den ingen Virkning har paa Bier. Og nu Spørgsmaalene, som jeg kunde ønske at se forklarede, ere disse: (1) Er det et Forgiftningstilfælde eller (2) er det en virkelig Sygdom foraarsaget ved Vaciller, som ligner Bipestens? (3) Hvis saa er, kan den da blive helbredet? I Svaret paa det første Spørgsmaal synes Mr. Davenport at mene, at det intet Forgiftningstilfælde er. I Svaret paa det tredje Spørgsmaal — hvis han er korrekt, har det ingen Indflydelse, naar han behandler den døde Yngel paa samme Maade som Bipeft, hvad Ruren angaar. Maa ske nogle af vore tydske Biavlere, i Særdeleshed Videnskabsmænd paa den anden Side Havet, kan give deres amerikanske Brødre lidt mere Lys. Medens vi kan være og sandsynligvis er deres Overhoved i praktisk Biavl, idet vi maa ske har de fordelagtigste Betingelser paa denne Side

at takke derfor, saa er de sikkert vore Mestres i videnskabelige Undersøgelser.

Red. af Gleanings).

Lodi-Hvidkløveren.

Af N. S. Kristensen, Himmelø, Næstilde.

For en 3 Aar siden læste jeg om en italiensk Hvidkløverart: Lodi-Hvidkløveren, som særligt blev anbefalet som en højt-voksende og meget fyldig Hvidkløver, med meget store Blade og Blomster, og som derfor udmærkede sig til Dyrkning fremfor den alm. Hvidkløver. Det lykkedes mig samme Foraar at faa $\frac{1}{5}$ Pd. Lodi-Hvidkløverfrø til Forsøg. Jeg saae Frøet i min Havrestift paa et fladt Stykke god Muldjord med Verunderlag. Kløveren kom godt op og har klaret sig udmærket godt i de 3 Vintre, jeg har haft den, og har i de 2 Aar den har blomstret hos mig været meget stærkt besøgt af Bierne i hele Blomstringstiden, lige fra For sommeren til langt ud paa Efteraaret, naar Vejret da har til ladet det. Lodi-Hvidkløveren har hos mig givet langt mere Fyld end den alm. Hvidkløver. Lodi-Kløverstykket har været meget søgt baade af Lammene og af løsgaaende Kreaturer, et Bevis paa, at Kløveren ogsaa smagte dem. Viser Lodi-Hvidkløveren sig andre Steder saa god, som den af mig i 1893 saae Prøve, saa er jeg sikker paa, at den vil faa Plads i enhver fleraarig Græsmark, selv hos dem, der nu ikke saar den alm. Hvidkløver. Da Hvidkløveren paa de fleste Egne af Verne og Ost-Ylland giver det største Bidrag til Honninghøsten, ligger det i Bavlernes Interesse, at alle Landmænd, som har 2 eller 3-aarige Græsmarker, saar et Par Pd. Hvidkløver pr. Td. Land; men der er jo en Del, som undlade at saae den alm. Hvidkløver, fordi de synes den giver for lidt Fyld. Kunde en fyldigere Hvidkløver bringe dem til ogsaa at saae Hvidkløver, blev vor Honningmark betydeligt ubvidet. De Planter, der fra Bavlernes Side særligt maa anbefales, ere dem, der tillige ere gode Mytteleplanter, saa de kan blive Genstand for alm. Dyrkning; for det er jo kun ved at være til Stede i et meget stort Antal, at selv den mest udmærkede Honningplante faar den store Indflydelse paa Honningubbytten.

Jeg har derfor i vort Fagblad tilladt mig, at henlede Opmærksomheden paa denne Art Hvidkløver, idet jeg antager, at den er langt bedre og vil faa langt flere Dyrkere end den alm. Hvidkløver. Jeg har iaar

fikkret mig nogle faa Pd. Frø af den, mere end jeg selv skal bruge, saa jeg kan sælge nogle smaa Portioner af Frø til de Bavlere, der har Lust til at gøre Forsøg med den. Det var jo bedst, om Brøderne blev benyttet til Udsæd til Frøavl.

Diskussionsmødet

i Odense d. 15. Septbr. s. A. (se S. 53) blev jo noget stedmoderligt behandlet, dels derved at Centralmødet foruden hele Tiden d. 14. Septbr., der var bestemt dertil, tillige optog hele Formiddagen den følgende Dag, dels derved at adskillige af Deltagerne af den nævnte Grund rejste bort ved dets Begyndelse.

1. Af særegne Grunde foretoges jo som omtalt S. 53 sidste Sag paa Dagsordenen, Forevisning af Lysbilleder angaaende Bier og Biavl, først.

2. Hvorledes lettes Arbejdet ved Honninghøsten? Dette Spørgsmaal skulde have været indledet af Hr. Ersklev med det Foredrag, som findes trykt i Aargang 1895 S. 297. Hvis det var blevet indledet saaledes, havde Forhandlingen formentlig kommet til at dreje sig om Brugen af Dronninggitter, Bitømmer og Udflyngningsstade med Honninghane. At den ved en anden Inledning kom til at bevæge sig i et andet Spor, kan der jo ikke indvendes Noget imod.

Grønning havde efter Præsidentens Opfordring paataget sig at indlede dette Emne, fordi Hr. Ersklev havde set sig nødsaget til at rejse hjem straks efter Forevisningen af Lysbillederne. Jeg benytter som Hjælpemidler ved Honninghøsten kun min Pipibe til at skræmme Bierne med og en stor Gaasefjeder, hvormed jeg fejrer dem af Tavlerne. Det er kun sjældent, at jeg bliver stukket af Bierne ved det Arbejde, og jeg anser det i det hele taget ikke for vigtigt helt at undgaa Stik.

Præsidenten gør opmærksom paa, at Spørgsmaalet lyder: Hvorledes lettes Arbejdet ved Honninghøsten bedst.

Grønning. En Pipe bør man have tændt, ellers ingen Bestyttelsesmidler. Handster gaa i Stykker. Er jeg særlig bange, giver jeg først et Pust Nøg ind ad Fyhvehullet. Derpaa stikker jeg en Knib ned mellem Døren og den nærmeste Ramme, løsner Døren og giver et Pust Nøg ned bag Tabellen. Hvis Tabellen er vel forseglet, udtages den til Udflyngning o. s. v. Venter jeg, at Trækket senere vil blive fortsat, gaar jeg helt ind til Yngelen, hvis Honningen

er forseglet. Ellers lader jeg den blive fiddende i Stedet, hvis der er Plads. Jeg fraraader at tage fyldte Magasiner af paa een Gang. Hellere maa man med en Fjer afbørste Bierne ned paa Græs af een Table ad Gangen. Yngel maa man ikke røre ved Honninghøsten. Den sidste Kamme nærmest ved Yngelen holder jeg lidt skraat og giver den ovenover Stedet et pludseligt Ryk nedad. Derved falde de fleste Bier ned i Stedet. De Kammer, jeg ikke tager, rykkes nærmere til Yngelen. De tomme sættes bagved. Det vilde interessere mig at høre om en lettere Fremgangsmaade ved Honninghøsten.

Anderfsen bruger til Affejning af Bierne en Børste. Dette er megel bekvemmere end en Fjer; men Børsten maa have lange, stive, oprette Børster.

Bitsch-Lauritzen foreslaar Overgang til det næste Punkt paa Dagsordenen.

Lindelof. Stabets Bygning har den største Betydning med Hensyn til Vættelse af Arbejdet. Jeg har et Høstade med Møllers-Kammer og endvidere har jeg mit Lærningstade. Grønne Blade irriterer Bierne mindst. Derfor anvender jeg en Kvist med Blade paa til Affejning af Bierne. Den nederste Lærning kommer jeg let til ved at sætte de andre fra mig.

Smith. Vil man høste Honning hurtig, kunde jeg ogsaa sige, at man skulde bruge den Slags Tavler, jeg bruger; men i Virkeligheden tror jeg, det er ligegyldigt, blot man forstaar sig paa Biernes Behandling. Strælningen tager ikke lidt Tid.

Bitsch-Lauritzen. Hvad menes her med Honninghøsten? Er det kun at fjerne Bierne, da komme vi let over det. Derimod begaas der ofte den Fejl at samle mange Honningtavler og lade dem henstaa i længere Tid, inden de udslynges. Derved bliver Honningen stiv. Udslyngningen bør ske meget snart efter Udtagningen.

N. S. Kristensen. Det er vigtigt, at Strælningen udføres godt, med en let Haand; men skulle vi udslynge 1 eller 2 Gange om Aaret. Hvis vi have et stort Overrum, behøvede vi i Sommertræegnene kun een Udslyngning.

Lindelof. Besiterer man ikke ved kun at udslynge een Gang, at Honningen forsvinder i Tavlerne? (Flere: Nej). Jeg har ofte haft Honning, der var meget fæn til at gaa gennem Sien (Flere: Der maa røres i den).

Bitsch-Lauritzen. I Honninghøsten er det heldigt at have smaa Magasiner, da det letter Arbejdet at aftage disse paa een Gang.

Lindelof. Vil man høste forskellige

Slags Honning hver for sig, saa maa man udslynge flere Gange; men hvis man kun ønsker god Honning, behøves det ikke. I Reglen kan man da nøjes med at udslynge een Gang om Aaret. Man bør bruge den fineste Si, der kan anvendes til Honning.

Grønning. I Vesterregnen kan Honningen ikke gaa igennem enhver Si. Den udslyngede Honning bør henstaa i en Blikbeholder i 4—5 Dage. Den umodne maa gives tilbage til Bierne. Den modne Honning maa røres, naar den vises Tegnet til at krystallisere. Honning kan ligne Øer, det bør undgaaes. Den rorte Honning hældes i Glas, der bør henstaa nogen Tid og skummes, før de overbindes med Pergamentpapir.

Smith. Ingen Regel kan opstilles for, hvor tidt man skal høste Honning. Ofte maa man høste for Pladsens Skyld. En året Taler kan tilraadet at bestænte Tavlerne med Vand; dette er unødvendigt.

Bitsch-Lauritzen. Magasinerne kunne ombygtes, men det bør ske med Forsomhed. Jeg bruger Røg og Fjer ligesom Grønning. I Jylland er det nødvendigt at stænte Vand paa de udslyngede Tavler, ellers forlegle Bierne dem straks.

N. Jensen. Honninghøsten er for mig et besværligt Arbejde, som nok kunde behøve Vættelse; men endnu har jeg ikke ved denne Forhandling hørt noget Ryt om den Sag. Jeg er ikke ene om Udslyngningen, min Kone og Pige skrælle Tavlerne, og jeg har en Mand til Hjælp ved Udslyngningen. Til Affejning af Bierne bruger jeg en Pilekæp, der er slæktet et Stykke hen, og i Spalten indsat Hestehaar, som besæftes godt. Mine Drengene løbe ind med Tavlerne og komme ud med de udslyngede igen. Skal Honningen sies, maa det ske straks ved Udslyngningen, ellers gaar den ikke gennem Sien. Tavlerne bør være lige, og man skal benytte en god Skrællekniv, der jævnlig dypes i kogende Vand.

Lindelof benytter ikke Vand.

Anderfsen. Jeg kender ikke Bittømmeren, men det vilde interessere mig at høre Udtalelser om dens Benyttelse.

Flere begære Afslutning af dette Punkt. (Fortættets).

Hjørneklobsernes Stilling.

af Niels Fahlé, Øregaard, Høllrup.

Det er en Misforstaaelse af Hr. Kristian Beberfsen at antage, at jeg har anbefalet nogen Stilling for Hjørneklobserne; jeg har

kun anført den Regel derfor, som findes angivet i Vorbecks Bibog, og dertil knyttet en Bemærkning om det fordelagtige i, altid at vende dem efter samme Regel. Dette vil med andre Ord sige: at det var uønskeligt, at vi blive enige om, kun at benytte en af de fire — i sig selv lige gode — Regler, som findes i Naturen.

Hr. Pedersen oplyser nu, at den Stilling, som angives af Vorbeck, er forskellig fra den „originale“ eller den Stilling, som Opfinderen af skarpe Hjørneklobser anvendte, da han første Gang foreviste sin Opfindelse offentlig. Hr. Pedersen mener, at man af Respekt for Opfinderen bør holde sig til denne Stilling, og han siger, at han allerede har nedlagt en bestemt Protest mod den anden Stilling, da den første Gang fremkom i Biadlertidenden.

Jeg er enig med Hr. Pedersen i, at det nævnte Hensyn burde have været taget, og jeg paaskønner, at han har paatalt Afvigelsen, da den første Gang fandt Sted; men jeg maa bebrejde ham, at han ikke i betimelig Tid og med behørigt Eftertryk har gentaget sin Protest før nu, da det visse er for sildigt; thi efter hvad „B. T.“'s Redaktion oplyser, maa den af Vorbeck angivne Regel allerede betragtes som „fat“, hvorfor der er Høje til at sige herom, som Jacob Scavenius en Gang sagde om den ministerielle Retskrivning, nemlig: „at den ikke lod sig skrive tilbage“, og det er min Mening, at Følgen af sige reformerende Forsøg, nærmest maa blive en hyberligere Forvirring af Begreberne.

Det skal imidlertid bemærkes, at den Afvigelse, hvorimod Hr. Pedersen nu protesterer med Bestemthed, er den mest taalelige af alle dem, der kunde indtræde; thi den originale Stilling er bibeholdt ved Tablebæren, medens Afvigelsen kun finder Sted ved Bundlisten. Vi kunne derfor uden nogen væsentlig Ulempe bruge Kammer af begge Slags imellem hinanden; thi naar Hjørneklobserne ved Tablebærene ere stillede efter samme Regel, blive Afstandsmaalene her fuldtud paalidelige, hvilket jo er det vigtigste, medens det i denne Henseende ikke kommer saa nøje an ved Bundlisten; ja forhen brugte man endog slet ikke Afstandsmaalene derne, og i Vorbecks Ripstade maa saadanne fremdeles ikke anvendes. Havde Afvigelsen derimod bestaaet i, at nogen af de andre Regler havde været tagne til Følge, vilde Afstandsmaalene ved Tablebærene være blevne upaalidelige, og vi vilde da ikke uden større Ulempe kunne have brugt Kammer af forskellige Slags mellem hinanden.

Opfindelsen af skarpe Hjørneklobser med

skarpe Endekanter og Regler for deres Stilling, er sikkerlig ikke af en saadan Natur, at det vilde staffe Opfinderen andet end Udgift, om han tog Patent derpaa. Da den imidlertid er en meget vigtig Forbedring ved vore Biavlksredskaber, vil jeg slutte med at foreslaa, at Biavlksforeningen viser Opfinderen sin Anerkendelse, ved at stænke ham en Hædersgave og gøre ham en Undskyldning, fordi den ikke har paaset, at den originale Regel for Klobsernes Stilling er bleven overholdt.

Dansk Voks.

Af Jens Jensen, Langskov.

Under denne Overtskrift har Hr. Erslev optaget en veltreven Artikel, som kom i rette Tid; jeg har ikke stort at bemærke dertil, kun det, at mine Bier ikke skal nøjes med Ledere (Strimler) istedetfor Kunsttavler; men derimod gaar jeg lidt videre end Hr. Redaktøren, naar han siger: „Kun dansk Voks i danske Bistader“. Mit Ideal er: at enhver Biavler, der har de Bistader han vil have, maa kunne sige: kun mit eget Voks i mine egne Bistader. Jeg har gjort den Erfaring, at det Voks en saadan Biavler frembringer, kan være tilstrækkeligt til at forny den ældre Tablebygning med, og jeg gemmer mit Voks jeg har til næste Aar og venter paa, at vi til denne Tid, ved Bestyrelsens Bestræbelser nok skal naa til at faa Vokstabelleformer forarbejdede herhjemme, saa vi kunne slippe for Fragten. Saa blev det jo muligt, at enhver Biavler kunde forarbejde sine Kunsttavler. Men saa kommer det Spørgsmaal frem, man kan vel faa Formerne i enhver Størrelse, der er jo en Mængde Højtader i Danmark, hvori Tavlerne ere mindre end i Trugstaderne. Jeg spørger, kan vi vente at faa Kunsttableformer herhjemme og bliver Prisen i Forhold til Størrelsen? Saa vilde Former til Højtadebrug kunne faas til 10 a 12 Kr. (Saa, de kunne allerede nu faas til den Pris. Red.)

Fra Kredsen.

Tirsdagen den 24de Marts afholdt Midtsjællands BF. sin ordinære Generalforsamling, hvor det reviderede Regnskab for Aaret 1895 fremlagdes og godkendtes. Det balancerede med en Indtægt og en Udgift af 275 Kr. 85 Ore.

Til Bestyrelsesmedlem valgtes Gdejer Chr. Pedersen, Sandby.

Til Foreningens Delegeret paa DBF.s Centralmøder i Aarene 1896—97 og 98 valgtes Formanden. Som Suppleant valgtes S. F. Pedersen, Mulstrup.

Birkehedsplanen i Aaret bestemtes saaledes:

1. Foreningen lader afholde et Antal Møder, ved dens egen Vandrelærer, ude i Kredsen.
2. Det vedtoges at afholde en Biavl-Udstilling, i September Maaned, i Ringsted.

Derefter holdt N. S. Kristensen, Himmeløv, et Foredrag; særlig omtalte han Biavlens Udvikling heri Landet, fra dens første Begyndelse og indtil Nutiden, og sluttede med en Oversigt over de Arbejder, der nu ligger for i Viggaarden. Det udmærkede Foredrag paahørtes med stor Interesse af en talrig Forsamling.

Efter Foredraget gaves der praktisk Undervisning i Biavl hos Hr. Lønberg. Peter Larsen.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 31. I „Svensk Bi-Tidning“ har jeg for nogen Tid siden set Heddon's Fodrer omtalt; hvorledes er den konstrueret? Modtag til Slutning min bedste Tak for Deres store Arbejde for at sprede Kundskab om den bedste Biavls-Driftsmetode omkring til alle de, som interessere sig for Biavl; jeg har lært meget af Deres Bøger. Da jeg betragter Biavlen som et godt Sideerhverv og den desuden har en vis opdragende Betydning i moralsk Henseende, saa glæder det mig at læse „Tidskrift for Biavl“ og deri se, at saa mange Mænd og Kvinder i forskellige Egne arbejder efter deres bedste Overbevisning for at fremme en god Sag. (G. M.) — S.: Heddon's Fodrer er en hurtigfodrer (se S. 103).

Nr. 32. Ved at læse Hr. J. Olsen og tillige Redaktionens hyderligere anbefaling af Yngelredens Indskrænkning i sidste Nr., nemlig ved at affpærre belagte Yngeltavler fra den øvrige Yngel og Dronningen ved Dronning-Gitter, opstod hos mig det Spørgsmaal, om Hr. Doolittles Opdagelse (Aarg. 1892 S. 93) da ikke tillige træder i Kraft, nemlig, at Bierne opføre Dronning-Celler paa den affpærrede Yngel og udlække sig deraf en Dronning. Da denne Dronning forbliver indespærret ubefrugtet og derfor udfører sin Drone-Moder-Geschæft? Den næste Følge vilde dog være, om Fejlen (se Aarg. 1892, S. 109) vilde indtræffe, at de to Dronninger kom i for nær Berøring med hinanden, som

muligvis kunde hidføre den befrugtede Dronnings Undergang? Bekræfter Erfaringen denne Antagelse? Skal man derfor i de første Dage efter den foretagne Indskrænkning iagttagelse af Dronning-Celler? (U. N.) — S.: De har ganske Ret i den fremsatte Formodning, naar der er aaben Yngel udenfor Gitteret. Det maa der altsaa ikke være; men dette undgaas let, naar man anbringer Gitteret straks, naar Dronningen har naaet den Table, der skal være den bageste i Yngelredet. I det Tilfælde kommer der altsaa slet ikke Yngel udenfor Gitteret.

Baonlige Vink.

Bejret (d. 11. April) har i de sidst jortøbne 2 Uger været temmelig kaldt, et Par Nætter endog med 1—3° Frost, jævnlig Regnbyger om Dagen; dog have Bierne kunnet flyve ud næsten hver Dag i nogle Timer. Plantevæksten er dog endnu ikke saa langt fremme, at der kan hentes Nektar af nogen Betydning fra Marker og Haver. Derimod have Bierne hjembragt en Del Pollen og Vand. Med saadant Bejr holdes Plantevæksten stærkt tilbage, og det er derfor meget muligt, at det første egentlige Foraarskræf ikke vil komme tidligere end sædvanlig trods den milde Vinter. Dette er dog ingenlunde uheldigt for Bierne, da disse netop derved kunne opnaa en langt stærkere Udvikling inden dette Kræf, hvis de kun sidde i lune Stader med rigeligt Forraad. Desværre have vi Meddelelser om, at den ringe Frost i Maanedens Begyndelse allerede har skadet Blomsternopperne paa Frugttræerne alvorligt i flere Egne, netop fordi disse Nopper vare saa langt fremskredne i Udvikling. Hos os selv have vi ikke iagttaget noget Saadant.

Eftersyn. Hvis det vigtige Foraars-Eftersyn endnu ikke er foretaget, bør det foretages paa den første milde Dag (se S. 121).

Fodring med flydende Foder (se S. 121) bør helst ske fraoven eller bagtil i Stadet, for at den ikke skal hidløkke Koubier. Da Naturen endnu tilbyder megen liden Nektar, er en Tilfætning af Honning til Foderet meget heldig for saadanne Familier, der ganske savne Forraad. Allerede om et Par Uger vil dog en saadan Tilfætning af Honning til Foderet forhaabentlig være mindre nødvendig, jo længere Foraaret skrider frem.

Vand. Hvis Bierne ikke nærved Viggaarden have Afgang til Vand, bør Biavleren sørge for saadan Afgang ved at hejstille i eller tæt ved Viggaarden et Fad med rent Vand, i hvilket der lægges nogle smaa Træklodser eller Mos, hvorpaa Bierne kunne holde sig fast, medens de opsjuge Vandet.

Paakning. Iagtet Bejret allerede nu er temmelig mildt om Dagen, ere Nættene dog kolde, og Bierne belyse megen Varme i Yngelredet, derfor bør Paakningen daade ovenover Bierne og i de hule Vægge fremdeles holdes i god Orden. Hvis man fodrer gennem en Foderaabning fraoven, bør der påføres omhyggelig omkring Foderen, for at Varmen fra Yngelredet ikke skal undslippe ad denne Vej. Af samme Grund bør man paa denne Aarstid være meget forsigtig med at adskille Yngeltavlerne ved Underføgelser af Stadet, thi herved foregaar altid en betydelig Afkøling af

Ingelen. Baktningen bagved Glasdøren kan dog nok undværes nu, da dens Fjernelse giver en stærkere Luftveksel i Staden, nu da Bierne kræve mere Luft, fordi deres Virksomhed er tiltaget stærkt.

Kunstdavler. I et saa tidligt Foraar vil der maaske kunne blive Anvendelse for Kunstdavler allerede i Slutningen af April, Bierne ville heller ikke savne Blads tidligere.

Ingelspredning. Hvis Vejret i Slutningen af April eller i Begyndelsen af Maj bliver meget varmt, kan man hos stærke Familier ombytte de 2 midterste Ingeltavler med de 2 yderste (altsaa med den bageste og den forreste).

Møl. Saa snart Vejret bliver rigtig mildt, gælder det om at passe paa sit Forraad af gamle hengemte udbyggede Tavler, at ikke Møllarver skulle ødelægge dem. Det sikreste Middel er at ophænge alle disse tomme Tavler i et lille Kammer, der er saa tæt tilluftet som muligt. Midt paa Gulvet stilles en Jærnpande med Torvegulder og derpaa læster man en Haandfuld Svool (i maaske Stykker eller som Svoolblomme), hvorpaa man hurtig forlader Kammeret og tillufter Døren tæt. Den næste Dag udluftes Kammeret. Har man ikke et saadant Kammer til Raadighed, kan man indhænge Tavlerne i Kasser, i hvilke man med en Røgblæser eller Røgpuster indblæser Svooldampe (se Smaa-
skrift Nr. 8).

I Staderne vil man allerede nu kunne træffe enkelte fuldt udviklede Møl og Møllarver. Naar Vejret tillader et grundigt Efterlys, bør man der-
for allerede nu være opmærksom paa disse slemme Gæster og udrense og dræbe dem, hvor de findes skjulte i Hjørner og Sprækker i Staderne.

Bugløb. Træffer man ved Efterlyset Familier, der have haft Bugløb, da bør man i saadanne Stader være særlig opmærksom paa at indstrænke Pladsen ved at udtage de fleste ubejatte Tavler, for at Bierne kunne komme til at sidde lunt. Ere de udtagne Tavler besudlede med Ekstre-
menter, bør man rense dem ved at borsjte dem med en blød Borsjte, som dryppes i lunkent Vand. Der-
efter hænges Tavlerne til Lørring paa en Snor ligesom Baffetøj og hængemmes, naar de ere tørre.

Sorg nu for at have de nødvendige Stader, Kammer, Magasiner og Redskaber parate til den forestaaende travle Tid for Biavl.

Brevkasse.

Krainerbier. Den første Sending er endnu ikke ankommen paa Grund af vedholdende Vinter i Krains Bjergerne. Den næste Sending indfor-
skrives d. 25. April og kan ventes her omtrent d. 6. Maj. Pris c. 16 Kr. pr. Stabe. Bestillingerne maa være mig i Hænde senest d. 25. April, Aften.

Erskov.

Udstillingen i Hølslebros. Anmeldelses-
Stemaer faas hos „De forenede Landboforeningers Sekretar, Aarhus“. De skulle være indsendte i udfyldt Stand samme Sted inden 10. Juni.

Biavls lærerstolen. Alle de 19 Andragen-
der om Optagelse paa denne Stole ere blevne be-
vilgede. Nærmere Meddelelse til hver enkelt An-
søger fremsendes skriftlig.

Kredsformænd i DBF. I Listen S. 115 er forglemt 10 e. Baag Herred: Trafikasjistent Jensen, Næstens F.

Andragenderne fra Kredsen om Tilskud eller om Biavls møder ville i Løbet af saa Dage blive besvarede enten af DBF's Sekretar eller af vedkommende Biavls lærer.

Kundgørelser.

Kunstdavler

af godt Bivoks og

Dronninggitre

af Zink faas hos

B. Bojesen,

Systofto, Nykøbing p. F.

Bähringer's

Saaudrøger, første og mest efterpurgte Rhyed i Thykland i 1895, **Korbs Hurtigodreere** til 2, 4 og 5 $\frac{1}{2}$ P's Indhold, **Pipiber, Slør, Gummi-
handsker, Tavleknive, Dronesælber, Bure, Pokaler og Glas** til Udstillinger, **Stiketter** samt **Bernh. Riechsch's Kunstatleform** til Fabrikspris anbefales.

D. Carstén,

Jærnbaneassistent, Svendborg.

70 **R afflyugnet Hønning,** fin, hvid, tryk-
stalliseret, af egen Vøl er til Salg a 50 D. Naar det hele tages paa engang, leveres Hønningen fragtfri paa Modtagerens nærmeste Jærnbanestation pr. Efterkrav.

Gartner **E. Nielsen,** Clausholm pr. Randers

Kristian Pedersen, Løvd, Svendborg, har altid de reelleste og bedste Biloliger og Redskaber, hvad Publikums Renomé er det bedste Bevis for, saa at jeg trods den stigende Konkurrence har en stigende Omset-
ning. Sidste Aar folgtes og bogførtes 850 Stader og over 100 Udstyngere.

Lust at bestille Sagerne, mens Tid er, at De ikke ved Sværmetiden skal bruge Telegrafen og maaske endda intet faa.

E. 75 **R prima lys Hønning** er til Salg hos **Anton Nielsen,** Stendrup pr. Hørjens.

Ruefus i Biavl

i Sommerens Løb paa en velpasjet Bistand til-
bydes. 3 a 4 Elever kunne modtages paa kortere eller længere Tid efter Vedkommendes egen Vlyst og Lejlighed og faa en grundig Undervisning i at drive Biavl af Udbetegnede imod en Godtgørelse af 2 Kr. daglig for Kost, Logi og Undervisning.

H. C. Saagenen,

Tranebjerg paa Samsø.

Min prisbetsvænede

Bi-Pibe

for Røgere saa vel som for Ikke-Røgere faas frit tilsendt, naar 3 Kr. 16 Ore pr. Postanvisning, hvorpaa Bestilling kan skrives, sendes til

Gronning, Vejrup, Brønninge.

Sendes til Udlandet mod Efterkrav.

Bitavler af ublandet Bivoks

(tilkendt flere Førstepremier og Medaljer) faas hos **H. Rasmussen & Ko.,** Gravvænget pr. Svendborg. Paa Grund af de høje Bokspriser vil Prisen iaar blive 1 til 5 **R** 195 Ore, 5 til 10 **R** 190 Ore, over 10 **R** 185 Ore pr. **R.** Rent Bivoks tages i Bytte for 25 a 30 Ore pr. **R.**

Vejle Biavlsredskabsfabrik

anbefaler

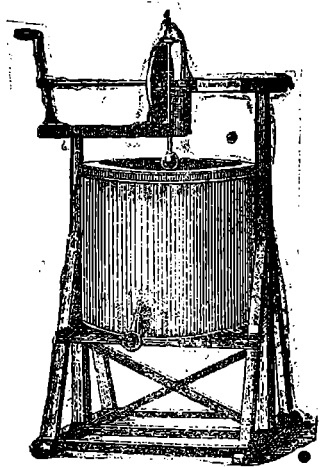
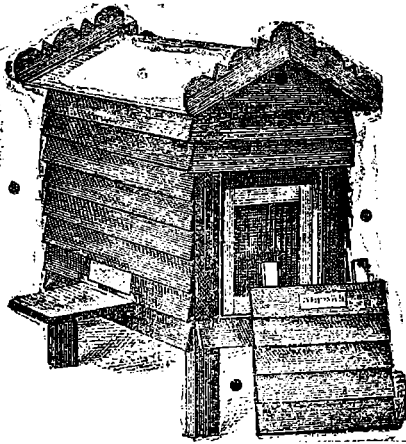
nøjagtige solide smukke
Biboliger og Slyng-
maskiner og alt Andet
til Biavl henhørende.

Alt til meget billige
Priser. Stort Oplag
haves.

Kunsttavler af ægte
Bivoks haves altid paa
Lager. Voks lages i
Bytte med Tavler.

Voks forarbejdes til
Tavler. — Illustreret
Pristiliste sendes paa For-
langende overalt i Dan-
mark, Sverige, Norge,
Frankrig og Tyskland
franko.

I. V. Boesen.

Røgblæser, Nr. 1	1,50
do. Nr. 2	1,35
Løse Spidser	0,10
Røgpuster	2,50
Fodrere, Kørbs	0,60
Dronningbure	0,35
Dronninggitre af Pap, prima ☐	0,90
Do. af Zink, afslebne, ☐	0,70
Spartel, slebne afr. Ender	0,90
Tavlespore,	0,45
Honninghaner, Tin	1,10
Dronningcellebeskyttere	0,10
Skrællebakker til alle 3 Maal	2 00
Tavletraad, engelsk, pr \mathbb{R}	0,70
Fuldkommen Fodrere, Erslevs Model	0,90
Skrællekniv, prima	0,90
Loddekande, dobbelt	1,20
Slør 3 Kvarter lange	0,80

Alex. Rasmussen,

Kalundborg.

Vejledning til Biavl

af

V. E. V. Smith i Bjergsted pr. Srebølle
faas i enhver Boglade à 5 Øre. Naar 54 Øre
tilsendes Forfatteren, faas den portofrit tilsendt.

Kantsduk-Stempler

til billigste Priser faas hos N. Schmidt,
Bintelvej 6. 3. Sal, Kjøbenhavn V.

Udkommen er:

A. H. Vorbecks

Vejledning i den moderne Biavlsdrift
og faas i enhver Boghandel. Pris 2,50 indbunden.
Ved Indsendelsen af 2,50 pr. Postanvisning til
ubetegnede Forlægger bliver Bogen tilsendt om-
gaaende portofrit.

Chr. Jensen's Boghandel,
Hølstebro.

Busk Chr. Riegels, Viborg,

Bivokstavlefabrik.

Paa Grund af min stadig stigende Omsætning
er Fabrikken flyttet til ny store Fabrikslokaler.
Tillige har jeg taar købt en ny stor Tavlemølle
med ekstra dybe Celler og i det Hele det mest
fuldkomne paa Tavlemølleindustriområdet. 16.000
 \mathbb{R} Voks af enestaaende fortrinlig Kvalitet haves
paa Lager, saa Tavlerne bliver smukkere og bedre
end nogenjinde før. For Egtigheden garanteres.
Forlang min Pristilant. Jeg er altid leverings-
dygtig. Køb hos

Chr. Riegels.

Dofs

købes og sælges hos Chr. Riegels i Viborg.

Kunstableformer af Kobber til 10 \times 12"
Hammer eller Lavnormal c. 22 Kr., til Nam.
c. 26 Kr. saavel som alle andre Maal kunne be-
stilles inden 26. April hos

Erlev.

Voks modtages til Forarbejdning til Kunst-
tavler. Kun ægte Bivoks tavler
sendes. I 1893 er mine Kunstablet tilsendt

9 Premier.

Egte Bivoks købes altid til høieste Pris.
N. S. Kristensen, Himmelo, Røksilde.

Kunstablet af rent, ublandet Bivoks

leveres til billigste Pris. Mit Voks er af fortrinlig
Kvalitet, købt hos kendte vederhæftige Mænd. Voks
forarbejdes. Bivoks (færdige Tavler) købes eller
laves i Tavler. Enhver bør forøge mit Dronning-
gitter samt Foderapparat for Dver- og Underføder.
Hølstebro i Februar. N. S. Vorbeck.

Hos Erlev i Kalundborg faas: Den fuld-
komne Fodrere 90 \mathbb{D} ., Røgblæser Nr. 1: 150 \mathbb{D} .,
Nr. 2: 135 \mathbb{D} ., Skrælleline 90 \mathbb{D} ., afflebet Dron-
ninggitter af Zink pr. -Fod 70, af Pap 90 \mathbb{D} .,
pr. Spatel 90 \mathbb{D} ., Tavlespore 45 \mathbb{D} ., Tavle-
traad pr. \mathbb{R} 70 \mathbb{D} ., Cellebeskyttere 10 \mathbb{D} ., Naand-
røger 2,50, Røgpuster 2,50 à 3 Kr., Kørbs Fodrere
60 \mathbb{D} ., Dronningbure 35 \mathbb{D} ., Honninghane af Tin
110 \mathbb{D} ., Lupe med 3 Glas 175 \mathbb{D} ., Delinger a 6 \mathbb{D} .,
Finbestænk 200 \mathbb{D} ., Honningbogen 50 \mathbb{D} ., Blomster-
Kalender 40 \mathbb{D} ., dobbelt Loddekande 120 \mathbb{D} ., For-
ters Bitommer 100 \mathbb{D} ., Gummihandsker Nr. 8, 9 og
10 250 \mathbb{D} ., pr. Par.

Landbrugets Bierherv,

Tidsskrift for Havebrug, Fjerkræavl. Biavl, Kaninavl, Ferskvandsfiskeri, Jagt og Vildtpleje m. v.; Kynologi, Ornithologi, Entomologi etc. Redigeret af *Carl Schiebler*. Udkommer én Gang maanedlig. Bestilles paa Postkontoret; Abonnement 5) Ø. Kvartalet. Annonce (10 Ø. pr. Linie), sendes til „Landbrugets Bierherv“, København N.

Kunsttavler, Biboliger, Udslyngere, Røgpustere og Røgblædere m. m. iaas hos Suedter **J. Chr. Olsen**, Hvidested pr. Søllested. Bots byttes med Kunsttavler.

Kunsttavler af ægte **Bivoks**, i Maret 1895 tilkendt 14 Præmier, anbefales saavel Foreninger som den større eller mindre Forbruger til Mærets billigste Pris.

N. S. Kristensen, Himmeloø, Roskilde.

Ægte Bivokstavler

til billigste Priser. Stort Oplag. Hurtig Ekspedition. Bots byttes.

R. Schmidt, Vinkelvej 6, 3. Sal, København V.

Taffel-Mad.

Min bekendte prima Mad anbefales d'Err. Handlende til billigste en gros Pris.

S. M. Ferstew, Nalborg.

Garanteret ægte Bivokstavler

anbefales Biavlere, som jævntil til billigste Priser. **Ægte Bivoks** byttes og forarbejdes i Partier a 25 Ore, mindre Vægt a 30 Ore pr. Ø.

Da Bivoks iaar er dyrt og knapt, bedes mine ærede Kunder at bestille tidt.

Indfær pr. Odde, i Januar 1896.

N. Jacobsen.

Biauler-Rekvisitter.

Største Udvalg i Danmark. Forlang min Priskurant. **Chr. Riegels**, Viborg.

Guldmedaille.

Undertegnede anbefaler fine usjagtige og solide Stader og Redstaber samt Kunsttavler af ægte usforfalsket Bots til billigste Pris.

Tilkendt Guldmedaille paa Verdens-Udstillingen i Antwerpen.

Illustreret Prisliste fulgte med Nr. 3.

Vosning St., d. 21. Febr. 1896.

J. Andersen.

Fører i Biavl,

af **Hans Erlev**,

2den foragede og forbedrede Udgave, er nu udkommet. Pris 1,85 Ø.

faas i enhver Boghandel.

Smaaobmærkninger om Biavl

for Biveener og Havemænd -- tillige med en lefsattelig, kort Fremstilling af mit **ny Trugstade** -- faas i Boghandelen eller portofrit tilsendt fra Udgiveren, **Thybo-Lindemann**, Hunderyp Skole ved Odense, naar indsendes 4½ Postmærke (36 Ore).

F ortinnet Traad, Tavleklamme Skrælleknive, Tavlesporer, Bipiber, Røgpustere, Haandrogere og Afspærringsgittere ere til Salg saavel i Partier som enkelte Stykker hos

N. S. Kristensen, Himmeloø, Roskilde.

Forenings-Meddelelser.

Øl. Roestilde Amt's BF. agter i Midten af September Maaned at afholde en Udstilling i Roskilde, omfattende alt til Biavlens hørende. Dette bekendtgøres foreløbig, for at Medlemmerne kunne benytte Tiden til at forarbejde Bihuse, Redstaber m. m. Særligt bedes Medlemmerne om at udstille Høuning i Glas, da det maa antages, at der bliver god Afsetning paa Høuning.

Elbo m. N. Herred's BF. Bostavlerne bedes Kredsforstanderne at afhente hos Overfergent Bjerregaard, Fredericia, Lærer Rosenfær, Studsdal, og N. Ladegaard, Belling, mellem 1. og 10. Maj, tillige bedes de betalt til Underregneude inden 10. Maj. Til samme Tid modtages ogsaa Bestilling paa Høuningglas. Foruden Prægt er Prisen paa 2 Pd.s 13 Ore, 1 Pd.s 9 Ore, af de 2 Slags have Brove, tillige ventes Brove paa 1 Pd.s med Struelaa, 4 Pd.s faas ogsaa.

Niels Ladegaard.

Randers og Omegns BF. afholder Generalforsamling Lørdagen den 25. April, Kl. 11 Formiddag, paa Højfalehjemmet i Randers.

1. Regnskabet fremlægges.
2. For at tage Bestemmelse om, hvor mange Biavlermøder vi ønsker afholdte i Aar og paa hvad Steder, de ønskes afholdte.
3. Bestilling af Tidsskriftet og dets Betaling, ønskes fremtidig under en anden Form.

S. P. Rasmussen.

Bestyrelsen for **Bejse Amt's** BF. har antaget Suedter Boesens Tilbud paa Levering af Kunsttavler og Biavlsredstaber til Foreningens Medlemmer. -- Medlemmerne kunne ved Henvendelse til ham, mod Forevisning af Medlemskort faa udførelset :

Kunsttavler, garanteret ægte Bivoks, til 1 Kr. 90 Ore pr. enkelt Pd., do. do. til 1 Kr. 85 Ore pr. 10 Pd., do. do. til 1 Kr. 80 Ore pr. 100 Pd.; alle andre Biavlsredstaber 10 pCt. under ordinær Pris. Ligeledes faas mod Forevisning af Medlemskort Høuningglas udførelset hos Hr. Købmand Brinker, Bejse, 20 pCt. under ordinær Pris.

Bejse Søndermarks Skole, den 10. April 1896.

J. Holm,
Fmd.

Indhold af dette Nummer.

Bejshjælpsmode for DBF	131
Dansk Bots, af Jens Jensen	136
Diskussionsmødet i Odense	134
Dronning-Indførelse	131
Død Vngel, af Dauenport	132
Gavnlig Vint	137
Heddens Fodrer	137
Hjornelodernes Stilling, af Niels Zahle	135
Lodi-Hvidkløveren, af N. S. Kristensen	134
Midtjællands BF., af Peter Larsen	136
Praktiske Smaating, af Aug. Petersen	130
Smaaobmærkninger om Biavl, af Lindemann	127
Bore Stader	125
Yngelredens Indstrækning	137

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaaar den 1. i de 6 Vintermaaneder, den 1. og 15. i de 6 Sommermaaneder. Rumbgroscher oplyses for 20 Ere pr. Petit-Linje 1ste Gang, 10 Ere 2den og 3die Gang og 8 Ere fremdeles. De maa indberedes mindst 7 Dage før de ønskes indrukke.

Carlehonning.

At Bavlten her i Landet i den sidste halve Snes Aar er gaaet meget stærkt fremad, derom kan der heldigvis ikke være den ringeste Tvivl. Alene de 2 sidste Bistade-Tællinger (se Aarg. 1895, S. 61) vise dette med al ønskelig Tydelighed. Da det ubelukkende er Kunststaderne, hvis Antal er vokset stærkt, hvorved Driften er blevet i høj Grad forbedret, maa dermed være fulgt en voksende Honning-Produktion. Det Spørgsmaal ligger da nær: Faa vi ikke snart formegen Honning, saa at det bliver vanskeligt at afsætte den Vare til antagelige Priser? Saa vidt vi kunne overskue Forholdene, maa vi ubetinget besvare dette benægtende. I Begyndelsen af 70'erne, da vi her i Landet næppe producerede en Trediedel af vor nuværende Honning-Produktion, var det uden Tvivl vanskeligere at afsætte Honning end nu. Det maa derfor antages, at vort aarlige Forbrug i Løbet af en Snes Aar er blevet omtrent 3 Gange saa stort. At Forbruget i Virkeligheden er vokset meget stærkt i det Tidsrum, maa ogsaa erkendes af Enhver, der har fulgt disse Forholds Udvikling med Opmærksomhed. Alligevel er det

jo aldeles klart, at et saa fortrinligt Næringsmiddel som Honning vil kunne finde langt større Udbredelse her i Landet, end den der for Tiden er opnaaet.

Nette vi derimod Blikket paa Prissvingningerne i det nævnte Tidsrum, kan det ikke nægtes, at der er foregaaet et Fald, om dette end ikke er meget stort. Medens Gennemsnits-Prisen for god Honning for 10 Aar siden var 45—70 D. pr. K, er den nu næppe højere end 35—60 D., idet vi regne den laveste Pris for de mørke, den højeste for de lyse Honninger. Den væsentligste Aarsag til dette Prissald er

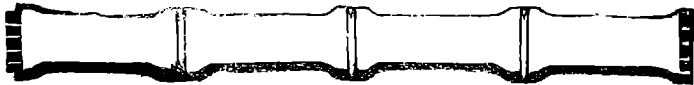

Fig. 31. Deling med 4 Biveje.

uden Tvivl det almindelige Prissald med Hensyn til vore vigtigste Næringsmidler, deriblandt Sukker, hvis lave Pris jo i ikke ringe Grad formindsker Bavlernes Udgifter. Der kan dog under disse Omstændigheder vel være Anledning til at tænke paa Midler til at skaffe vor Honning Afsetning under andre Former til højere Pris. Vi hentyde herved til Anvendelsen af Delinger, i hvilke baade Amerikanere og Engelskmænd allerede i en lang Aarrække have affat adskillige Millioner K Honning hvert Aar. At vi ikke ere ene om denne Anstuelse, har vist sig derved, at vi i den senere Tid have modtaget mange Forespørgsler om Delingers Benyttelse.

uden Tvivl det almindelige Prissald med Hensyn til vore vigtigste Næringsmidler, deriblandt Sukker, hvis lave Pris jo i ikke ringe Grad formindsker Bavlernes Udgifter. Der kan dog under disse Omstændigheder vel være Anledning til at tænke paa Midler til at skaffe vor Honning Afsetning under andre Former til højere Pris. Vi hentyde herved til Anvendelsen af Delinger, i hvilke baade Amerikanere og Engelskmænd allerede i en lang Aarrække have affat adskillige Millioner K Honning hvert Aar. At vi ikke ere ene om denne Anstuelse, har vist sig derved, at vi i den senere Tid have modtaget mange Forespørgsler om Delingers Benyttelse.

De Delinger, som ubetinget have fundet videst Udbredelse i andre Lande, ere $4\frac{1}{4} \times 4\frac{1}{4} \times 2$ " (engelsk Maal) med 4 eller med 2 Biveje (se Fig. 34). Det engelske Maal er saalidt mindre end det danske, at denne Forskel næsten er umærkelig paa saa smaa Maal. I Figuren ses Delingen liggende fladt, saa at man tydelig kan se de 3 V-formede Snit i Hjørnerne og Tappene ved begge Ender. Saaledes forsendes Delingerne. Naar de skulle benyttes, sammenfoldes de, og Tappene søjes da ind i hinanden. I Fig. 35 ses en saadan sammenfoldet Deling; men denne har kun 2 Biveje. I hver Deling anbringes en Kunsttable (se Fig. 36) enten paa almindelig Maade ved Fastlodning foroven med kun lidt Boks eller ved i Midten af Delingens Topstykke at støre en Spalte, i hvilken Kunsttablen indsættes. Da denne Spalte ser mindre godt ud, foretrække vi den førstnævnte Maade. Til Delinger anvendes almindelig meget tynde Kunsttabler, fordi Boksismagen derved bliver mindre fremtrædende, naar man spiser den Slags Tablehøning.

Den tidligere almindelige Anvendelse af aabne Delingsbakter

(se Fig. 37), i hvilke Delingerne kun dækkedes foroven med et Tæppe, er nu at betragte som ganske forældet. Grunden hertil er denne, at en saadan Bakke var for kold for Bierne at arbejde i, med mindre Bejret var meget varmt. Delingerne stod paa $\frac{1}{4}$ " høje Vister og vare indbyrdes adskilte paa Bredviden ved ganske tynde Træskillevægge (Finer, se Fig. 37 B), der vare løstede ved Hjælp af $\frac{1}{4}$ " Zinkstrimler en Bivej over Bundlisterne, og som ligeledes foroven lod $\frac{1}{4}$ " i Højden være ubedækket.

Nu benyttes udelukkende lukkede Delingsbakter, der i høj Grad ligne vore halve Magasiner, idet de kun i Bunden ere forsynede med de ovennævnte Bærelister. I Fig. 38 ses en saadan Delingsbakke, i hvilken kun saa Delinger endnu ere anbragte og 2 Sider bortskaarne for at give

Indblik i Bakkens Indretning. I den her afbildede Delingsbakke er der dog ikke anvendt Bliskstrimler, men $\frac{1}{2}$ " tykke Trælister til at hæve Skillebæggene (Separatorerne). Dette fravaade vi, fordi det uden Nødvendighed forøger Bakkens indvendige Rum. I Fig. 39 ses den samme Bakke helt særbid til at dækkes med Boksduk og Tæpper. Her kan det ses, at der yderst til Højre anvendes en $\frac{1}{2}$ " tyk Skillevæg, der fylder hele Bakkens lodrette Uåbning; denne spændes fast ved Hjælp af en Rile paa Midten, og derved holdes alle Delingerne i fast Stillings. Naar de senere skulle udtages, oplages naturligvis Rilen først. Vi tilraade altid at anvende Dronninggitter under den første Delingsbakke; men dette behøves naturligvis ikke under andre, der senere stables ovenpaa.

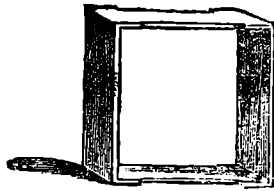

Fig. 35.

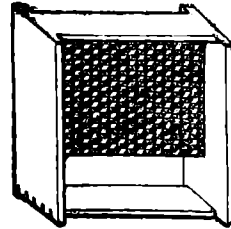

Fig. 36.

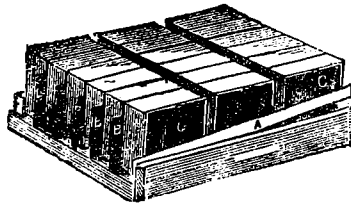

Fig. 37.

Delinger bør aldrig anbringes over et Stades Underrum, før Bejret er temmelig varmt, Trækket godt og Familien er saa stærk, at den har mindst 7 Tavlegange i Lovnormalstadet eller 10×12 " Stadet, 6 i □' Stadet, tæt besatte med Bier.

Vi nære ingen Betænkelighed ved at tilraade vore Læsere Forsøg med Frembrin-

gelse af Tablehøning i Delinger; men læg vel Mærke til, at vi tilraade Forsigtighed. Begynd i det Smaa, med nogle saa Delingsbakter. I mange Egne vil det nemlig vise sig let at afsætte smukt færdte Delinger til c. 80 D. pr. Stk. (1 R); men i andre Egne kan det være vanskeligt at finde Købere til dem. Det er dog klart, at vi aldrig saa et Marked for denne Vare, med mindre vi frembringe den og udbyde den. Hvad der har kunnet lade sig udføre i andre Lande, Amerika og England, kan vel ogsaa lade sig gøre hos os. Endogsaa Tyskland er langt forud for os i den Henseende, idet der nu hvert Aar i de tykke Byer sælges en stadig voksende Mængde Tablehøning. Man stader ikke et Marked for en ny Vare ved at lufte derefter, men ved at arbejde for det, nemlig ved at udbyde den og udstille den.

Store eller smaa Stader.

Af Charles Dabant, Amer. B. J.

Den store Frugtbarhed hos Vidronninger og Arbejdsbiernes Dygtighed til at opdygne Forraad til de knappe Tider ere de to Hovedaarsager, som have bevæget Mennesket til at søge Honningbien til det Antal af Dyr, som tjener det. Andre Insekter høste Honning; men da de mangle disse to Egenskaber, samler ingen saa store Mængder af den.

Men for at tage fuld Fordel af disse to vigtigste Egenstaber, som saaledes sætte Bien over alle andre honningsamlende Insekter, er det fremfor alt absolut nødvendigt at udføre disse udmærkede Insekters Bøliger saaledes, at de kunne være i

Stand til at fremme Dronningens Frugtbarhed og paa samme Tid forsyne Bierne med et passende Forraadsrum ikke blot til det nødvendige Forraad, som behøves til deres Underhold i de ugunstige Dele af Aaret, men ogsaa for at sikre et Overflud til deres Ejermand; paa samme Tid maa dette Tilflugtssted vise sig bekvemt og tilstrækkeligt til at beskytte dem imod Vejrets

Ubarinhjertighed om Vinteren. Jeg har her i Sinde at betragte baade Størrelse og Stikelse af Bistabet og Betingelserne, som ere nødvendige for at overvintre Bierne sikkert. Disse to Spørgsmaal ere nøje forbundne med hinanden.

Hvor mange Æg er en Dronning i Stand til at lægge paa den bedste Tid af Yngle-Aarstiden om Foraaret? Vi kunne alle blive enige om, at denne Yngle-Aarstid begynder mere eller mindre tidlig og varer længere eller kortere, idet den afhænger af Vejret og andre Omstændigheder i de forskellige Egne. Jeg tror ogsaa, at Biablerne i Reglen have undersøgt den Kendsgerning, at nogle Dronninger ere frugtbare nok til at lægge saa mange Æg som 1000 til 5000 i 24 Timer. Jeg har

ofte set i Jagttagelses-Stader — naar der var rigelig Blads, og Dronningen ikke jagede omkring efter Celler — en Dronning lægge seks Æg i et Minut. Andre Jagttagere ere enige med mig om dette, de i det mindste, som have gjort sig Uvslighed for at udforske dette Spørgsmaal. Og lad mig sige her, at der er altfor faa Mænd, som gøre sig den Umage for at undersøge deres eget. Et Jagttagelses-Stade — et virkelig et med kun een Boksstige og med to Sider af Glas saaledes anbragt, at intet i Stadet kan undgaa Øjnene — er kun en ringe Udgift og vil vise sig at bære en Rilde til stor Fornøjelse og til uendelig Lærdom. Meget skal dog læres af Biens Naturhistorie. For at vende tilbage til Sagen: Seks Æg lagte i et Minut af

Dronningen vilde med den samme Hurtighed give 360 Æg i en Time eller 4320 Æg i 12 Timer, naar vi antage, at Dronningen hviler i den øvrige Tid af de 24 Timer i et Døgn. Det er sandt, at den gibne Tid ikke altid bliver godt anvendt af Dronningen, og at hun sandsynligvis ofte bliver sinket ved en eller anden Uregelmæssighed paa Boksstagerne, i hvilke hun lægger paa en simpel Maade, eller ved at hun kommer

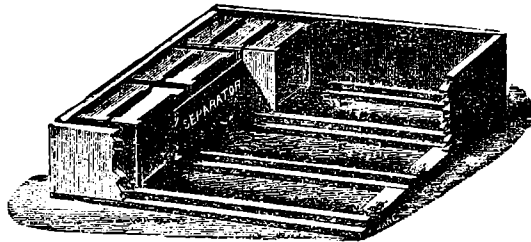

Fig. 32.

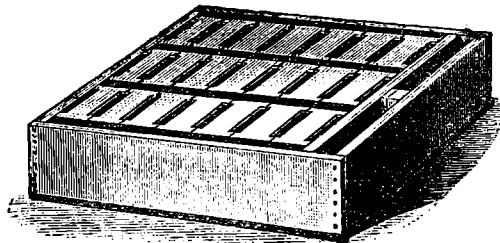

Fig. 39.

tværs over Steder, som ere opfyldte med Blomsterstøv eller Honning; thi hun kan da tabe sine Æg, hvorjomhelt hun kommer hen, hvilket tydeligt viser, at i Yngletiden lægger hun uden Ophør, og at denne Lægning er uafhængig af hendes Vilie. Hvis vi antage, at hendes Lægning bliver saaledes forhindret, at en Ottendedel af den ovenfor omtalte Tid gaar tabt paa denne Maade, er hun dog i Stand til at lægge 3780 Æg i dette Tidrum af 12 Timer.

Dr. Angelo Dubini, som hører til de første Vimestre i Verden, og hvis Skrifter om Bier ere godt kendte, skrev som følger i „L'Apicoltore“ paa Milan i Stalien i November-Nummeret: „Hvorledes stadfæste vi Biavls-Skriventernes Paastand om, at Dronningen paa den rette Aarstid kan

lægge 3000 Æg eller mere i Boksfagerne i 24 Timer? Jeg har undersøgt et Stade og har forbisset mig om, at alle Cellerne vare optagne af Yngel, Æg eller Honning. Saa har jeg i Midten af disse Boksfager med Yngel indsat en tom Boksfage med Arbejder-Celler, frisk og ren. Jeg fandt om Morgenens, at alle Cellerne eller omtrent alle vare opfyldte med nylagte Æg. Jeg antog, at denne Boksfage indeholdt 4250 Celler, siden den maalte 5 Kvadrat-Decimeter og siden hver Kvadrat-Decimeter indeholder 850 Arbejder-Celler. Naar vi tage det Antal, som er omtalt ovenfor, nemlig 3700 Æg, som en god Dronnings meget sandsynlige Dygtighed til at lægge i hver 24 Timer af Yngletiden, vil dette give os en Forrykning af næsten 80,000 Celler alene til Yngel, da det tager 21 Dage for hvert Æg at modnes til en fuldstændig Bi. I dette antage vi ikke Pladsen opfyldt af Drone-Boksfager, som tage meget mere Plads end Arbejder-Boksfager; thi 18 Drone-Celler indtage samme Overflade som 27 Arbejder-Celler. Da hver Kvadrat-Tomme af Ragen indeholder omtrent 54 Celler (Arbejderceller), vil Dronningen behøve for sin 3 Ugers Lægning næsten 1500 Kvadrat-Tommer af Boksfage, hvilket vil nødvendig gøre

i Langstroths Stade 10 Kam. á 160 □",
i Gallups Stade 12 Kam. á 120 □",
i det amerikanske Stade 10 Kam. á 144 □",
i Quinbys Stade 8 Kam. á 200 □".

Jeg vil bede Dem lægge Mærke til, at vi ikke have tænkt os noget Sted til Anbringelsen af Honning og Blomsterstøv, hvilket er allermeest nødvendigt for Bier til deres daglige Fornødenheder. I et Stade, som er overfyldt med Bier og Yngel, er dette mest vigtigt, thi de maa være i Stand til at gaa nogle faa regnfulde Dage i Møde eller skiftende Vejr netop ved Begyndelsen af Foraaret, naar man kan vente, at Træffet snart vil begynde, inden at behøve at affnappe Foderet til deres stærkt voksende Yngelmængde — den begyndende Marstids Haab og Stoltthed. Ligesaa lidt kan en Landmand vente at faa en stor Kornhøst, naar han ikke bevarer nok til Føde for Hestene, som hjælpe med at paa se og pløje Marken. Henved en Fjerdedel eller en Femtedel af den fuldstændige Plads er ofte optaget af disse Fornødenheder. Jeg ved, at inter Spørgsmaal har bragt saa mange Drøftelser mellem Biavlere som det at bestemme, hvor megen Plads der er nødvendig i Yngle-Afdelingen, og Nødvendigheden af at forsyne Dronningen med al den Plads, som hun kan være i Stand til at bruge til sine Æg; men jeg har ofte

bemærket, at de, som have modsat sig de store Huse i Samtalerne, have ikke tilstrækkelig undersøgt Sagen; thi de fleste af dem have aldrig prøvet noget Rum større end det ti Kammeres Langstroths Stade. For os er det altfor lille; men de mente, det var altfor stort og formindstede det til 8 Kammer, nogle talte endog om at formindste det til 6. Mine Herrer, De ere inde paa en fejl Retning, prøv paa den anden Maade. Det 8 Kammeres Stade indeholder kun Plads til 51,000 Arbejderceller eller 2400 Æg om Dagen, naar vi fraregne kun een Boksfage til Forraadene, og hvis vi tilstaa, hvad vi pleje at give til Forraadene, Blomsterstøv og Honning, have vi kun 2000 Celler tilbage til hver Dags Lægning, og saa tage vi endog ikke i Betragtning, at en Del af denne Plads er opfyldt af Droneceller, som, da de ere større endnu, formindsker Antallet af de Celler, Dronningen har at raade over. Dette er mindre end det halve af den Plads, som lige er bestrevet af Dubini til en Dags Lægning.

En tykt Biavler, som foretrækker smaa Stader, skrev en Gang for ikke længe siden, at Dronningerne pludselig hvilede en 5 a 6 Dage efter at have lagt Æg i omtrent 2 Uger. Han havde bemærket dette adskillige Gange. Denne Kendsgerning er let at forstaa i smaa Huse. Dronningen standses, fordi hun ingen tomme Celler finder mere. I Virkeligheden hænder det ofte, at Lægningen tidlig i Foraaret (i April i denne Egn) bliver formindstet ved kaldt Vejr, undertiden næsten fuldstændig standset, fordi Bierne ere ude af Stand til at søge efter Blomsterstøv eller Vand, som de nyde i Mængde. Vand er aldrig opsamlet forud. Dronningen spiser mere sparsomt, de gamle Larver udvikle sig hurtigt og give Plads for mere Æglægning. Saaledes begynder Dronningens Æglægning igen med fornyet Styrke, naar det daarlige Vejr er forbi, og Træerne begynde at aabne deres Knopper. Dronningen har snart bundet — fyldt alle de tomme Celler — hun er da nødt til at vente, indtil de første Æg, hun har lagt ved Slutningen af det daarlige Vejr, have udviklet sig. Taktet være vore store Huse, have vi aldrig haft Anledning til at bemærke en saadan Afbrydelse i Lægningen i godt Vejr og i den travlt læggende Marstid. Det er kun, siden jeg kom til de forenede Stater (fra Frankrig), at jeg har været i Stand til at sætte Pris paa de store Stader. Støndt jeg har udbiist stor Interesse for Bier, lige siden jeg var Barn, da Staderne, som de brugte den Gang i gammel Stil, og bestode af

Straa-Bifuber, vare ingen af disse store nok til at give mig Mistanke om, at der kunde være nogen Fordel ved at forstørre dem undtagen med Magasiner, for at jeg kunde høste Afgrøden. Min Opmærksomhed blev henledt paa dette Tilfælde for 32 Aar siden efter min Ankomst til America. En af mine Landsmænd, som jeg besøgte ved min Ankomst til Illinois, havde syv Bistader i et Hjørne af sin Gaard. Et af disse Stader var en meget stor Kasse, labet af Brædder, 18 Tommer lange og to Fod høj. Stadet var saa gammelt, at det saftige Træ var raadnet bort, og man kunde se Voks-lagerne langs den ene Side fra Toppen til Bunden. Dette Stade havde indeholdt Bier i over 20 Aar, fortalte han mig, havde kun sværmnet lidt og var endnu beboet af Efterkommere fra den første Sværm, som havde boet i det. Dets Befolkning havde altid overvintret godt til Trods for Revnen, jeg har omtalt, som i de senere Aar havde udsat Bierne for Kulden, og dog havde mindre Familier været i Stader ved Siden af, og mange vare døde i Aarenes Løb. Dette overbeviste mig, ligesom det vilde have overbevist de fleste af mine Læsere om, at Bier i dette Klima overvintre bedre i store Stader end i smaa. Dets Vokslagers store Alder overbeviste mig ogsaa om, at den franske Fide, at Vokslager, som ere 5 eller 6 Aar gamle, ere værdiløse, er en stor Fejlstagelse. Takket være Fremskridt, have Franskmændene faaet denne fejle Mening ligesaa fuldt ud som vore amerikanske Biavlere, og de have ogsaa godt nok faaet den anden fejle Mening, at smaa Stader ere de bedste. (Fortsættes).

Carl Rudolf Wulff,

den bekendte Præst og Biavler i Ahlstad ved Lund i Sverige, døde d. 16. Marts d. A. i en Alder af 74 Aar. Vi mindes nu med Bemod den prægtige Stikkelse, høj og kraftig bygget. Af hans Ansigt lyste Intelligens og Godmodighed forbunden med en vis Grad af Værdighed.

Ved hans Død har vort Broderland mistet en af sine ivrigste og mest uegenlyttige Talsmænd for den nyere Biavls Udbredelse blandt Smaakaarsfolk. Allerede i 1861, da Hofjægermester Alexander Brun herfra Danmark indbød til det første scandinaviske Biavlermøde i Malmø, træffe vi Wulffs Navn blandt Indbyderne, og

han blev ved dette Møde valgt til Formand for den svenske Afdeling af den scandinaviske Forening „Nordens Bivenner“, der oprettedes ved Mødet. Det besluttedes her, at hvert af de 3 Lande skulde oprette en Biavlerforening, der skulde omfatte hele Landet, og derefter skulde der holdes scandinaviske Biavlermøder med Udstillinger afvekslende i de 3 Lande. Med Hensyn til den første af disse Bestemmelser, Oprettelsen af en Biavlerforening for hvert Land, var Danmark det første Land, og hvilket den blev udført, idet nemlig nærliggende Depotsergeant N. C. Andersen i Nyborg fik en saadan Forening oprettet i 1866. Denne oprettedes vel ikke af „Nordens Bivenner“; men herved var dog en vigtig Forudsætning for Samarbejdet mellem de 3 Lande kommen tilstede. I Norge oprettedes en lignende Forening først i Slutningen af 1884 ved Grosserer Ivar S. Youngs ihærdige Anstrængelser, og denne Forening var den første, som løste „Nordens Bivenner“'s anden Opgave, nemlig Afholdelsen af en scandinaviske Biavlsudstilling, idet den i Sommeren 1885 indbød svenske og danske Biavlere til en saadan i Kristiania. For Danmarks Vedkommende løstes den samme Opgave først i 1888 ved den scandinaviske Biavlsudstilling, der afholdtes i Forbindelse med den nordiske Industriudstilling i København. Kun Sverige stod endnu tilbage paa dette Omraade baade med Hensyn til Forening og til Udstilling. Det havde ikke været Wulff muligt trods ihærdige Anstrængelser at vinde Tilslutning til en almindelig svensk Biavlerforening, og Mangelen af en scandinaviske Biavlsudstilling i Sverige førte den gamle Hædermand som en trykkende Gælb overfor de 2 Broderlande. Da det derfor blev bekendt, at der i 1891 agtedes afholdt en stor Industriudstilling i Gøteborg, besluttede den nu Afhøde at opbyde alle Kræfter for at indfri Gælden. Det var let at forudsige, at dette vilde kræve et meget stort Arbejde og betydelige Udgifter, netop fordi W. ikke havde en stor Biavlerforening at støtte sig til; men dette afstrækkede ham ikke. Meget store Ofre af Tid og Penge bragte han for denne Sag; men den lykkedes ogsaa fuldstændig. En meget seværdig scandinaviske Biavlsudstilling blev den Gang samlet i Hagarhedens Skoles rummelige Træhus, og dette opnaaedes udelukkende ved en enkelt Mand's Kærlighed til Biavlsagen. Vore svenske Brødre kunne i Sandhed være stolte af en saadan „Biven“. Hans Minde bør bevares i de nordiske Biavlere's Hjerter. Vi ville udtale Ønsket om, at de 3 Broderriger maa fostre mange Mænd, der med ligesaa stor Kærlighed og

Selvopofrelse ville arbejde for Biablens Fremgang.

Den Afbdøde var Væresmedlem i „Danmarks Biablerforening“.

En ny Sværmsfanger.

Af E. D. Taylor, England.

Sværmsfangerens kileformede Mundstykke (a) stikkes ind i eller stilles tæt op foran Stadets Indgang. Denne Sværmsfanger kan benyttes paa alle Slags Stader. Naar Sværmen er rede, kommer den som sædvanlig frem tilligemed Dronningen. Hun finder imidlertid sin Vej standset dels af

Dronninggitter, dels, lige ud for Indgangen, af 30 Fjedre, der ere befæstede i smaa Rør og saaledes anbragte, at Bier, der komme hjem, kunne passere nedenunder dem. Herved undgaas den Ulempe, at de belæssede Bier skulle tvinges til at klemme og vride sig igennem Gitteret, hvorved de let tabe Pollenklumperne.

Dette er Tilfældet med alle andre Sværmsfangere eller Selvhuser.

Naar Bierne have passeret Indgangsfjedrene, kunne de ikke atter gaa ud ad denne Vej, men maa gaa ud gennem Gitteret, hvilket heller ikke stader i dette Tilfælde, da Bierne først have aflæst deres Byrde i Stedet. Naar Dronningen finder sin Vej hindret, prøver hun naturligvis paa at gaa opad, og hun passerer da under en lignende Række Fjedre som Arbejdsbierne foran Hovedindgangen, hvorefter hun befinder sig i den øverste Sværmskasse, hvori der er anbragt 6 Lednormalrammer med Ledere eller hele Kunsttabler. Saasnart Bierne mærke, at Dronningen er i Sværmskassen, følge de hende derind, og hvis der findes anbragt hele Kunsttabler i Rammerne,

begynde de straks at bygge, medens mange Arbejdere tillige passere ind og ud af det Gitter, som er anbragt i Forsiden af Sværmskassen. De Bier, som forblive hos Moderstabet, passere derimod fremdeles gennem Fjederindgangene. Laaget af Sværmskassen kan løstes op, og Rammerne med de derpaa sidende Bier kunne da let hænges ind i det til Sværmen bestemte Stade.

Om ovenstaaende Bestielse er andet end en Reklame for et Redskab, der maatte ikke er et Haar bedre end alle de hidtil fremkomne „Selvhuser“, derom kunne vi ikke udtale nogen Dom, før Redskabet er prøvet. Det Ny i denne Selvhuser er jo Indgangsfjedrene, der dog tidligere have været anvendte i forskellige engelske Drone-

fælder. Disse kunne laves af en 2—3 " bred Blikstrimmel, der bøjes i rette Vinkler som angivet i Figur 41. Ovenover denne Strimmel maa lægges en ret Blikstrimmel eller Træliste, paa hvilken Messingfjedrene (samme Slags som i en Vitømmer) fastloddes eller fastsømmedes, idet de fri Ender vendes indad. Vi ville anbefale Forsøg med denne

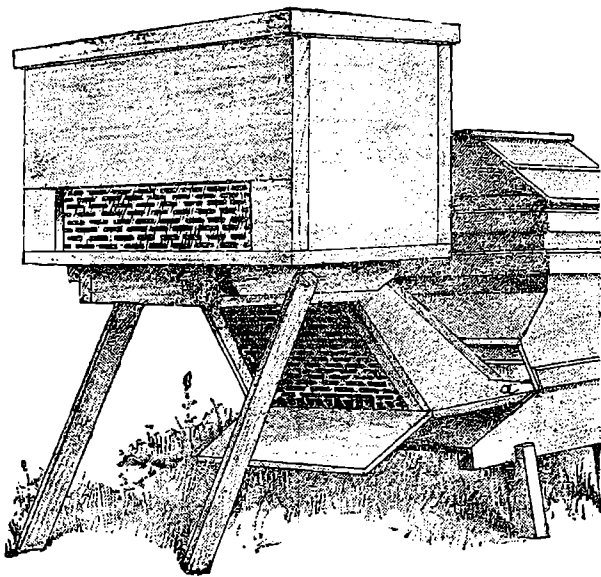

Fig. 40.

ny Selvhuser, som ikke vil være vauffelig at fremstille. Hvis den maatte vise sig brugbar, vilde den have stor Betydning, fordi man i det Tilfælde uden at udsætte sig for Tab af Sværme kunde skaffe sig gode Dronninger ved i enhver Bigaard at lade nogle Kunststader sværme.

Vandreforsamlingen og Bindstillingen i Leipzig i August 1895.

(Red M. J. Lindelof).

(Sluttet).

Udflugter og Seværdigheder. I saa Henseende var der gjort saare meget; men

jeg fik kun Vejledning til at se den zoologiske Have, hvor der navnlig var en ganske fortrinlig Samling af Kobdyr og en stor Samling af ædle Hunderacer. 2. Højeste-reitsbygningen, der var sin Fuldendelse nær. Det var en storartet og kostbar (man nævnte 5 Mill. Rm.) Bygning, og man kunde ikke noksom beundre dens hensigtsmæssige Indretning og skønne Arkitektur baade udbvendig og indvendig. Den var bygget i Firkant. Frontlængderne var 196 Meter, Sidebygningen 76 Meter lang. Ventehallen var en 60 Meter høj Kuppelhal, der fik sit Lys fra oven. Vinduerne vare forsynede med kunstnerisk udførte Glasmalerier. 3. Spadseretur til Napoleonstenen med Indskriften: „Her dvælede Kejseren 18. Oktbr. 1813 for at iagttage Slagets Gang“. Ovenpaa den tilhuggede firfidede Sten laa nogle franske Krigsbaaben og en Napoleonhat støbt i Bronze. Herfra havde man en god Udsigt over Leipzig med Forstæder og Omegn. I Nærheden laa en Kro, paa hvis 1. Sal var et Musæum, der rummede alt, hvad man endnu havde af Levninger fra Folkeslaget i franske Sager: Baaben, Breve, Dagsbefalinger m. m. m. Synet af alle disse Gen-

stande, hvor interessante de end vare, gjorde mig ligefrem bedrøvet, idet man uvil-

kaarlig kom til at tænke paa Følgerne af dette Nederlag og saa for vort Fædreland. 4. Sejersmindesmærket paa Torvet, afløst 18. August 1888, er et Kunstværk. Det er 18 Meter højt. Sottelen er trappeformet og af grønt poleret svensk Granit. Paa dets 4 Hjørner staar i naturlig Størrelse 4 Ryttere: Kong Albert, Kronprins Frederik, Moltke og Bismarck. I fiddende Stilling mellem de to første Kejsere Wilhelm med Rigsøblet i venstre og Sværdet liggende i Skødet i højre Haand. Imellem Hovedfigurerne staar flere Krigere med Sejersflag. Øverst oppe paa Hovedpostamentet troner en kvindelig Skikkelse, Germania. 5. Udflugt til Dresden for at se Billedgalleriet. Her var mange dejlige Ting, men selvfølgelig fængslede Rafael's Madonna med Englen, der er udstillet i et særstilt Værelse, mig mest. Her kørte jeg første Gang med elektrisk Sporvogn. Dresden er en smukkere By end Leipzig, men alt gik mere roligt her. Der herskede langt større Orden, og alt var præget af mere Finhed og Stønhed. Selv Sporvognene og da navnlig Hestene vare langt forud for Leipzigs. Det var ligefrem

førgeligt at se de stakkels Sporvognsheste i Leipzig. De vare alle usle og skindmagre, saa man forundredes over, at Politiet taalte, at Hestene saaledes bleve overanstrengte. — Fredag Aften Kl. 8 sagde jeg Farvel til Leipzig og Kl. 12 var jeg i Berlin. Lørdag Morgen tidlig gjorde jeg en Runde omkring i Byen. Her var det atter et Sejersmindesmærke, som man maatte beundre. Det var saa højt, at det ragede op over alt, saa man ligefrem ikke kunde blive fri for at se det. Paa dets Sider var gengivet Hovedsejrene, som Prøsserne havde vundet i deres sidste Krige. Selv Stormen paa Dybbøl regnedes med blandt disse. Søjlen var udbvendig forsynet med Trappeopgang, og øverst oppe stod en forgyldt kvindelig Skikkelse i overnaturlig Størrelse. Da jeg havde gjort en Tur under den Linden til det kejserlige Slot, maatte jeg skynde mig og tage med den elektriske Sporvogn for at komme tidlig nok med Toget. Ved Büchen afbrød jeg Rejsen for at tage ind til Lübeck, hvor Udstillingen endnu var aaben. Det var en velgørende Tur. Hidtil havde jeg rejst over Slette og altid Slette uden mindste Afbrydelse i

Terræforholdene. Med Banen til Lübeck blev Landskabet atter østjysk med Bakker og

Fig. 41.

Dale, Søer og Bøgestove. Hverten i Hannover, Sachsen eller Brandenburg saa jeg et Kreatur græsse paa Marken. I Mecklenburg og ind til Lübeck var der ogsaa i saa Henseende danske Forhold. Fra Bane-gaarden i Lübeck kørte man med elektrisk Sporvogn lige til Indgangen til Udstillingen. Denne havde stor Lighed med den nordiske i København 1888; men den var denne Dag meget daarlig besøgt. Det var næsten uhyggeligt at gaa saa ene omkring, hvor man havde ventet Liv og Travlhed. Jeg søgte hen til Mælkeriet og haabede at spise som i København og saa en lignende Opvartning; men her tog jeg grundig fejl. Lokaltiteterne vare alt andet end indbydende, og Betjeningen var endnu daarligere, saa Omsetningen blev ikke stor her. Over Midnat kom jeg til Hamborg, og næste Dags Eftermiddag fortsatte jeg Rejsen hjem. I Angel havde jeg ventet at besøge nogle Biavlere, men det slog ikke til. Der er overhovedet meget saa Bier i Angel, saa det ogsaa her stadfæstede sig, at jo bedre og frugtbarere Egnen er, desto ringere er Biablen. Onsdag Aften kom jeg hjem med en Skat af rige Minder, der ogsaa efter-

haanden skal komme Andre til Glæde og Nytte.

DBF.'s Hoved-Regnskab 1895.

	R	K
Indtægt:		
Overskud fra 1894.....	440	68
Medlemsbidrag.....	5001	"
Bidrag fra Staten.....	3000	"
— — Raben-BevehaufsteFond	300	"
— — en Anonym.....	125	"
Rundgørelser i Tidsskriftet.....	282	90
Salg af ældre Aargange.....	25	45
— — Medaljer og Diplomer..	55	40
Forfællelige Indtægter.....	48	62
Indbundne Kenter.....	75	15
Balance	9354	20
Udgift:		
Tidsskriftet: Trykning, Papir...	2667	"
Villeder.....	166	"
Redaktion.....	800	"
Forfatterløn.....	169	30
Porto og Distribution	632	79
Bogsamlingen: Bladhold.....	22	68
Bogkøb.....	3	30
Indbinding.....	29	"
Biavlslærerne (323 Møder)....	1859	36
Smaaafskrifter.....	392	40
Vesthyrelsens Møder, Rejser og		
Porto.....	223	17
Udstillingen i Vejle.....	300	25
Porto, Papir, Emballage, Fragt		
og Budløn.....	323	98
Medaljer.....	63	06
Gave til Franz Wendt.....	60	"
Bed F. Wendt's Begravelse....	10	"
Inventar og Assurance.....	50	96
Restancer fra 1894.....	90	15
Forfællelige Udgifter.....	35	72
Sekretærløn.....	200	"
Reservefond.....	125	"
Overskud.....	1130	08
Balance	9354	20

Kalundborg, d. 31. December 1895.

F. Møller. Ersklev.

Undertegnede Revisorer indstille herved Regnskabet til Godkendelse og henbije forøvrigt til vedlagte Bemærkninger.

p. t. Aalborg, d. 14. April 1896.

Edmund Kriel. S. B. Schmidt.

Til ovenstaaende Regnskab skal undertegnede Sekretær tillade sig at fremsætte følgende Bemærkninger:

1. Revisionens Bemærkninger ville blive fattede under Forhandling ved Central-

mødet i September. Et Punkt skal jeg dog omtale allerede nu, nemlig den fremsatte Anke over, at Biavlslærerne ansætte deres Rejseudgifter for højt. Denne Anke synes mig ikke i Almindelighed berettiget, fordi Betalingen for disse Møder i det hele er meget lav. Dette gælder særlig om Foreningens 2 fast ansatte Biavlslærere, der ere mere end almindelig øvede og dygtige til den Gerning. For deres Vedkommende vilde jeg finde det rimeligt, at Dagpengene ved næste Centralmøde forhøjes fra 4 til 6 Kr. pr. Dag, saa kunde de maaske til Gengæld opføre deres Rejseudgifter med et noget mindre Beløb end hidtil.

2. Biavlslærere. Mødernes Antal er vokset meget stærkt, nemlig fra 225 i 1894 til 323 i 1895. Den tilsvarende Udgift er derimod kun vokset fra c. 1440 til c. 1860 Kr. Dette hidrører vel for en Del fra, at flere Kredse anvende lokale Biavlslærere, der kunne afholde Møder for en meget billigere Pris end DBF.'s rejssende Biavlslærere; men den forholdsvis mindre Udgift hidrører dog ligesaameget fra, at Biavlslærerne nu benytte 14 Dages Kort paa Jærnbanerne. Derved ere Rejseudgifterne i høj Grad blevne formindskede.

3. Tidsskriftet har i 1895 givet et Overskud af 848 Kr. 81 Ore, naar hele Medlemsbidraget betragtes som Betaling for Bladet. Dette Overskud er næsten 300 Kr. mindre end i 1894. Grunden hertil er dels Bladets fortsatte Udvidelse, dels Forfatterhonorarets Forøgelse med næsten 100 Kr. Holderantallet har været næsten ganske det samme som i 1894. I indværende Aar, 1896, er der Udgift til, at Holderantallet vil vokse en Del. Naar man ser hen til Bladets nuværende Udstryelse, Omfang og Indhold i Forhold til dets Pris, maa det formentlig erkendes, at det nævnte Overskud er meget anseeligt.

4. Udstillingen i Vejle har medført en Udgift af 300 Kr. Naar det betænkes, at 250 Kr. af dette Beløb er uddelt til Foreningens egne Medlemmer som Præmier, og at denne Udstilling var besøgt af over 16,000 Menneker, kan der ikke være Tvivl om, at denne Udgift har været særdeles vel anvendt. Vesthyrelsen maa derfor være „Foreningen af jydsk Landboforeninger“ taknemmelig, fordi den giver DBF. Lejlighed til at afholde saadanne vellykkede Udstillinger hvert Aar i Jylland. Derimod maa det beklages, at en lignende Lejlighed ikke gives for Dernes Vedkommende.

5. Smaaafskrifter. Hertil er i 1895 anvendt næsten 400 Kr., hvoraf Størsteparten, 332 Kr., er medgaaet til et nyt

Dplag, 5000 Eksemplarer, af „Oedetraad i Biavl“, der er trykt i en lidt smukkere Ud-
styrelse end det første Dplag.

6. Overskuddet, som allerede ved Aarets Begyndelse var c. 440 Kr., er i Aarets Løb hyderligere vokset med næsten 700 Kr. Grunden hertil er denne, at Bestyrelsen ønskede et større Beløb opsparat i Anledning af forskellige ny Udgiftsposter, som agtedes udrede i 1896, nemlig Oprettelsen af en Biavlslærer-Skole og af en Dronningavl for Dronninger af dansk Race, Anskaffelse af et Mikroskop med en saa stærk Forstørrelse (700—800 Gange), at Bipest-Bacillen kunde iagttages dermed, og endelig Udgivelse af flere Smaaafskrifter, fordi alle Dplagene nu vare udtømte undtagen det ene foraarvænte.

7. Restancer. I Regnskabet 1894 fandtes opført paa Udgiftsiden c. 60 Kr. som uerholdelige Restancer for bestilte men ikke betalte Eksemplarer af „Tidskrift for Biavl“. Denne Udgiftspost var den eneste, der ved Regnskabets Fremlæggelse paa Centralmødet 1895 gav Anledning til nogen Forhandling, idet flere Delegerede udtalte, at Regnskabsføreren selv burde dække saadanne Tab. Posten blev dog bevilget; men det tilkendegaves Sekretæren, at man ikke fremtidig ønskede den Slags Restancer i Regnskabet. Derfor ere de Restancer, som ere opførte i Regnskab 1895, af en anden Art, idet de udelukkende bestaa af bevilgede men ikke inden Udgangen af Aaret 1894 hævede Tilskud til Kredse for det sidstnævnte Aar.

8. Afskrift af Regnskab 1895 vil i Løbet af kort Tid blive udarbejdet, og den vil da kunne erholdes til Gennemsyn af de Delegerede i DBF., som fremsætte Ønske om at se den til undertegnede Sekretær.

Erstlev.

Biernes Behandling.

Af Jens Jensen, Langsbov.

Det vil erindres, at jeg til Afgørelse paa Centralmødet i Odense s. A. stillede Forslag til, at det Tilskud de lokale Biavlsforeninger faar fra Hovedforeningen ($\frac{1}{2}$ Kr. pr. Aargang af Tidskriftet) maatte anvendes efter de lokale Foreningers Skøn enten til Afholdelse af Foredrag eller til praktisk Vejledning af Biavl. Mit Forslag blev forkastet, og derved er jo ikke noget at gøre. Jeg maa jo ikke have begrundet det tilstrækkeligt; thi i Hadsten Kreds er vi fremdeles af den Mening, at praktisk Vej-

ledning tiltrænges, og vilde meget ønske, at Forslaget var gaaet igennem. At give en Biavler Vejledning til at opøge Dronningen og fjerne hende, og i det Hele vise dem den rette Behandling af Bierne paa de forskellige Tider, vilde kunne forstaaes Biavlerne for ikke saa lidt Tab, det kan ikke nægtes. Men, blev der indvendt, det er jo at passere Bierne for dem, naar man saadan giver Vejledning hos de forskellige Biavlere, og ville Biavlerne ikke komme til Møderne, saa lad dem lade være, sagde Hr. Grønning. Det var vist en daarlig Hjælp. Jeg vilde meget ønske, at d'Her. Forebragsholdere vilde opgive for os, hvor mange Tilhørere de har haft til hvert Møde, naar Mødet da ikke har været afholdt i Forbindelse med enten Landboforeningsmøder eller lignende, saa tror jeg, det vilde kunne overkommes med Lethed, og Læsere af dette Blad vilde kunne se, hvor stor Tilgang disse Møder egentlig har. Regeringen kunde ogsaa deraf se, hvad der var udrettet forrige Aar, naar den gaar med til nyt Tilskud til Foreningen.

At lade Folk, som enten ikke kan eller ikke vil komme til Møderne, støtte sig selv, tyder ikke paa Kærlighed til Sagen og fremmer den langtfra heller ikke. Der er jo nu mange Mennesker, som nok vil gøre Bekostning med Anskaffelse af Bier og Bi-huse, men som lade Bierne støtte sig selv, naar de først ere komne i Huset. Og dette er da et sørgeligt Syn for en Biavler at træffe en saadan Vanrøgt af Bier, som man altfor ofte træffer. Derfor har vi saaledes i Hadsten BF. tre Gange en Sommer kommet til hos enkelte Biavlere, som fremsatte Ønske om Vejledning, uden det derfor var vor Mening, at en saadan Vejledning skulde gives den samme Biavler mere end et Aar. Jeg ved da saa meget, at jeg vilde have været meget taknemlig for en saadan Vejledning i de første Aar, jeg drev Biavl, og jeg begik mange og dyre Bommarter, som kunde været undgaaet. Saa jeg er fremdeles af den Mening, at vi tiltrænge mere praktisk Vejledning end Teori. Og set fra en anden Side: Naar Danmarks Biavlsforening faar et Tilskud af Statskassen paa 3000 Kr., som er omtrent det halve af Foreningens Aarsindtægt, saa var det da heller ikke nogen stor Naadighed at give en lokal Kreds som vor, at den maatte bruge en Sum af 9 Kr. efter bedste Skønne. Man skulde jo da synes, at vi maatte kende Forholdene bedst, vi, som arbejder i Kredsen. Jeg vilde meget ønske, at De, Hr. Redaktør, vilde optage rædbærende i Deres Blad. Jeg tror ikke, at denne Sag blev afgjort paa den helbigte

Maade for Biavlslagen. Jeg havde næppe kommet tilbage til denne Sag, dersom ikke en anden Kreds havde udtalt sig derom, nemlig Høllum-Hindsted BF.

Mit ny Trugstade.

Af S. Thybo-Lindemann, Sundrup.

Kære Hr. Redaktør!

J Anledning af min nylig udgivne lille Bibog er der fra forskellige Sider stet Henvendelse til mig, hvor jeg anmodes om at fremkomme med enkelte detaillerede Oplysninger, der maatte bidrage til nærmere at klare omtalte Vistades enkelte Indretninger, hvorfor De velvilligt bedes om at ville optage nærværende Optegnelser i „Den danske Vitidende“.

Trugstaden er rejst og sammenføjet paa fire 37 Tommer lange firkanterede Stolper, der paa hver Led ere 2 $\frac{1}{2}$ “ tykke. Bihusets udbvendige Længdemaal er 33 Tommer, hvorved der i Yngelrummet gives Plads til 14 a 15 Rammer, to Hænge-Forskud med Glas, samt til to 3 $\frac{1}{2}$ “ tykke Endemadrasser (en for hver Ende). Stadets Bredde er 21 Tommer for at give Plads til den 12“ br. \times 10“ h. Ramme og de to Stopperum, hvert med 2 $\frac{1}{2}$ “ Bredde. Stopperummene ere anbragte i Stadets to Længdesider. Tablerammerne ere forsynede med 1 $\frac{3}{8}$ “ lange tilspidsede Afstandsflodser, og de $\frac{3}{8}$ “ tykke Tablebærere hvile paa en Zinkstrimmel, der ikke er fastsømmet, men stød ind i en lille Nille. Flyvehullet, der er forsynet med løse trekantede Klodser, gaar igennem Stadets ene Længdeside (altsaa mangler Stopperummet her c. $\frac{1}{2}$ Tomme i at gaa ned til Bunden). Pakrummet, der foroven er forsynet med et tyndt Bræt til Dørbætte, rækker 4 Tommer over Yngelrummets Tablebærere, for at kunne bidrage til en lun Vinter- og Foraarspakning, naar Tang-Dovermadrassen lægges paa.

Yngelrummets Bund og Vægge bestaar af 1“ tykke og sammenpløjede Brædder. For at gøre Plads til Honningmagasinet, der har samme Rammemaal som Yngelrummet, er Rummet for oven saa meget bredere end Yngelrummet, som Magasinet's to Vægge ere tykke. Denne Udvidelse i Honningmagasinet fremkommer ved, at de to Sidebrædder i den 4 Tom. høje Pakvæg over Yngelrummet kun have $\frac{1}{2}$ Tom. Tykkelse. Over det øverste lave Pakrum udbider Pladsen sig til Stadets Ydervægge. Honningmagasinet er en aaben Dob-

beltvæg, lavet af tynde Brædder, der ere forbundne med to Rister i hver Ende. Magasinet gøres saa højt, at Tablebærerne kunne hænges ned paa en indvendig Fals, og at der over Tablebærerne bliver Plads til Glas-Dørbætte eller Vokslærred. I Magasinet er Plads til 14 Rammer og 2 Hænge-Glas-Forskud. Tablernes Bundlister, begge Forskudsdyre og Magasinet's Underkant gaa for neden i lige Flugt.

I Magasinet's ene Side (modsat Flyvehullets Retning) er foroven indsat en 4“ høj og 19 Tommer lang Glasrude. Benyttelsen af denne lettes ved, at Væg væggen's tre øverste ved to Rister forbundne taglagte Yder-Brædder ved to Kroge, der indvendig heftes paa Stolperne, let kunne tages af og sættes paa. Ved Yngelrummets 1“ tykke Sidebrædder rager Brættets øverste Kant saa højt op over Falsen, hvor Tablebærerne ligge, at der om Vinteren bliver $\frac{1}{4}$ “ høj Bigang mellem Tablebærerne og Vokslærredet, og om Sommeren $\frac{1}{4}$ “ høj Bigang mellem Tablebærerne i Yngelrummet og Bundlisterne i Honningmagasinet. Naar Bierne ved Foraarsjodring ere gjorte mandstærke, til det store Vitræet begynder, og Tablerne for neden tilbøls ere fyldte og optagne, borttages Vokslærredet, og alle Tablebærerne i Underrummet dækkes med Dronninggitter. Samtidig sættes Honningmagasinet ned paa sin Plads; i Magasinet's Midte nedsættes et Par Vokstavler, og de to Forskudsdyre hænges tæt ind til Tablerne. Ved hver Ende indstydes (imellem Gitteret og Magasinet) et Stykke afspasjet Vokslærred, der rækker hen til Forskudsdyrene, hvorved unødvendig tomt Rum for oven undgaas, og Bierne kunne kun gaa op i Magasinet under de nedhængte Rammer. Naar der senere indsættes flere Rammer, trækkes Forskudsdyrene og Vokslærredet lidt ud til hver Side, og man kan saaledes lige indtil Efteraaret udbide eller indskrænke Honningrummet efter eget Godtbefindende. Paa Stadets forreste Side er anbragt et Sol- eller Regnbræt. Regnbrættet sidder saa højt oppe, at det naar til Reserve-Flyvehullets Nabning. Reservehullet stydes ind til Nabningen i Honningmagasinet, oven over hvor Stopperummet ender. Reserve-Flyvehullet, der lige som danner en smal firkantet Bort, bør helst have en Bredde af c. 5 Tommer. Foderabningen er anbragt helt nede ved Bunden i begge Yngelrummets Forskudsdyre, men kun den ene af disse er forsynet med den tidligere omtalte 3“ høje Halmbæg. Denne Forskudsdyr har altsaa: foroven en Glasrude, i Midten en Halmbæg og nederst ved Bunden en bred Foderabning med en

tilhørende Sukkelods, der, forsynet med en lille Knap, let kan sthydes ind, naar der ikke fodres. Ved hver Ende har Stedet en Forstudsdyr, og Stadets med Zink belagte Laag lukkes op mod Flybehullet (bagfra).

Ved nærværende tillader jeg mig at rette to i min lille Pjece indløbne Tryk- eller Uagtksomhedsfej. Et Sted har jeg mod bedre Vidende gjort „Erslav-Rammen“ enslydende med den engelske Lav-Normalramme, og et andet Sted har jeg nævnt Afstanden mellem Ynglerummet's Bundlister og Stadets Bund at være $\frac{5}{8}$ Tomme, medens jeg helst benytter en hel Tomme mellem Bundliste og Bund.

Fremtidsstadet.

Af Smeder S. Pedersen, Rauslunde.

Ja, det er en Selvfølge, at en saadan Overstrift vækker Opmærksomhed. Det første, der bliver mig spurgt, er, om det er et Trugstade eller et Høfstade. Derjom jeg skulde besvare Spørgsmaalet, vilde jeg svare: Det er begge Dele; det er oprindelig et Trugstade, men ved Paasætning af to Lag Magasiner, saaledes at der bliver 3 Sæt Kammer ovenpaa hinanden, gaar det mere over til at blive et Høfstade. Som saadant maa vi erkende en meget god Forandring, derved, at Formeringen af Kammerne foregaar i Kasser opad, imod tidligere Indhængning af enkelte Kammer i de forskellige Klasser. Chr. Pedersen skulde vist hellere have benævnt det for Trug-Høfstadet, hvilket havde passet bedre efter Formen, istedetfor Fremtidsstadet. Efter den megen Opfindsomhed, der fremkommer i vore Tider, lyder det noget stort. Jeg vilde betænke mig 2 Gange, førend jeg vilde forsøge at føre et saa udmærket Trugstade, som f. Eks. N. C. Andersens, ind under Høfstadeprincipet, hvilket har bestaaet saa mange grundige Prøver, ja, har været paavist saa mangfoldige Gange, saavel i Skrift som Tale og Præfiks, at Trugstadet er det bedste, fordi det er det letteste for den simple Viabler at behandle. Det er derfor mit Ønske, at disse 2 Stader holdes fra hinanden, saaledes, at naar man bestiller et Hus, man da iforvejen kan være klar over, om man faar et Trugstade eller et Høfstade. Chr. Pedersen beregner sig en Fordel og $\frac{1}{3}$ Tid sparet ved Paasætning af to Lag Magasiner. Ja det er ganske rigtigt, naar han saa dermed var færdig, men hvorledes vilde det se ud i et saadant Stade med 2 Lag Magasiner og Yngel Huset igennem lige til

Ruden, og Trækket pludselig ophører til stor Skuffelse for mange Viablere; det er en Selvfølge, der vilde ikke findes ret meget Honning i Hovedrummet. Vil Chr. Pedersen da tilraade, at lade 1 eller 2 Magasiner staa til Vinterernæring, tror vi dog, at Dronningen til Foraaret gaar ind og lægger Wg i Hovedrummerne, naar Rhyngen opholder sig i Magasinerne, hvor Forraadet er; eller vil han tilraade, at tage Kasserne bort og give dem Sukkeropløsning til Vinterernæring, hvor er da den Fordel henne og den $\frac{1}{3}$ Tid sparet, som Chr. Pedersen paaregnede sig ved Paasætning af to Lag Magasiner, han finder jo Huset for lille. Skulde han da ikke hellere have tilraadet, at forlænge det med 4—5 Kammer, og saa naar Hovedtrækket var begyndt, da begrænse Yngelsætningen saaledes, at vi først faar det Kvantum Honning i Hovedrummerne til Vinterernæring, Resten kunde da høstes i Magasiner, hvilket da bliver Overflødig; men skulde det nu endelig være Højden, skulde han da ikke hellere have tilraadet, at bruge hele Kammer i Magasinerne, der kunde vi da forvente at faa honningslybte Tabler til at flytte ned i Hovedrummet, om de der manglede. Disse af Chr. Pedersen fremførte Ulemper, have ikke været tilfede paa vor Egn, og derfor ønske vi ingen Forandring, med Undtagelse af større og bedre Begrundelser, end dem af Chr. Pedersen fremførte.

Dette er mit første og sidste Indlæg i denne Sag, men jeg overlader til Medlemmerne, navnlig Brugere af nævnte Stade, selv at dømme.

Dronningavl.

Til Medlemmerne af DBF.

fra H. S. Hoffmann, Højsmarke, Næstov.

Den erede Bestyrelse for DBF. har paa sit sidste Bestyrelsesmøde bevilget mig 150 Kr. til et Forsøg paa at drive Dronningavl med vor indenlandske Birace. Dette er et aldeles nyt Foretagende her i Landet, som jeg har bovet at stille mig i Spidsen for, og naar jeg har dristet mig til at bringe Sagen frem, saa har jeg dertil haft flere Grunde. Efter alle Solemærker at dømme, er Trangen dertil saa stor, at Sagen af sig selv før eller senere maatte bane sig Vej her i Landet, fordi Trangen til unge Dronninger vil blive større her i Landet Aar for Aar, saa at det tilsidst vil blive et temmelig betydeligt Beløb, der maa sendes ud af Landet, hvis vi skulle forskrive vore

Dronninger fra Udlandet, hvorimod vi kunne holde Beløbet tilbage, naar vi aale Dronningerne herhjemme. Dette har været en af Grundene, men Hovedgrunden for mig har dog været, at jeg tror, at dette Foretagende, hvis det bliver rigtig gennemført, vil bidrage meget til at ophjælpe Biavlen her i Landet, fordi vi derved kunne forbedre vor Virace og muligen hæmme Bipestens forbærbelige Virkninger paa mange Egne her i Landet. Vi ere saa heldige her paa Lolland aldeles ikke at have denne ødelæggende smitsomme Sygdom, ellers vilde jeg ikke begynde paa Dronningavl; thi skulde man drive Dronningavl paa Steder, der ere besængte med Bipest, maatte man ved et saadant Foretagende komme til snarere at udbrede end hæmme den. Jeg kan ogsaa møde med en Del Kendskab til Biavlen, da jeg nu i ca. 30 Aar har beskæftiget mig dermed; men jeg tør dog ikke nære Haab om Foretagendets heldige Udførelse, nemlig derved at forbedre vor hjemlige Virace, hvis ikke mange Biavlere ville støtte mig heri. Det er derfor min Bøn til alle danske Biavlere, som interessere sig for denne Sag: Hjælp mig med dens heldige Gennemførelse ved at anstille Undersøgelser med og Sagttagelser over de af mig tillagte Dronninger og meddele Oplysninger om deres mer eller mindre gode Egenstaber. Især gælder dette de i Juni og Juli tillagte og befrugtede Dronninger, om hvilke jeg navnlig ønsker Oplysning 1) om deres Frugtbarhed, 2) Afkomnets Evne til at modstaa Bipesten, 3) deres Fredsommelighed og 4) Honningudbyttet i Forhold til andre Stader.

Harde jeg været en rig Mand, der havde kunnet anvende 1000 Kr. paa dette Foretagendes Iværksættelse, da vilde det have været ulige lettere for mig at sætte det i Gang. For at lette mig dette vil jeg bede alle Biavlere, som ønske Dronninger til Forsøg, at bestille dem inden den 15de Maj eller senest inden den 20de, da jeg saa ikke vil løbe saa stor Risiko, som hvis jeg skal begynde aldeles i Blinde. Skulde der indkomme flere Bestillinger, end jeg kan effektuere, skal jeg underrette Bedkommende derom. Endvidere vil enhver Bestiller blive underrettet om, hvad Dag jeg affender Bestillingen med Posten. Idet jeg altsaa nu begynder paa denne Sag med godt Haab om et heldigt Udfald, sker det med Forventningen om, at mange danske Biavlere ville lægge Skuldre til for at løfte i Flok, hvad ellers den Enkelte maa lade ligge.

Ekko fra Staderne.

Mosebrua, Skolding, 16. April.

Først maa jeg bringe Dem, Hr. Redaktør, min bedste Tak for Deres gode Raad og Vejledning i Biavl, som Deres ærede Blad i flere Aar har ydet mig; det har været mig en velkommen Gæst, hver Gang det er kommet. Det har jo iaar været en særlig mild Vinter, og Bierne have da ogsaa her paa vor Egn overvintret meget godt. Det har været mig en stor Glæde nu d. 24. Marts i det gode Vejr at efterse Staderne, som allesammen vare i bedste Velgaaende (jeg har 20 Stader). Særlig glad var jeg ved at undersøge mine 3 Wellsstader, der var rene og tørre, og der var kun forbrugt meget lidt Honning. Jeg har nu prøvet Wellsmetoden i 3 Aar, først i almindelige Stader, hvori jeg lavede et Flyvehul i Enden (jeg har nemlig Flyvehul paa Bredsidene); men de ere for smaa, hvorfor jeg sidste Vinter lavede mig et rigtig Wellsstade, som blev befolket med to smaa Familier, der sidste Sommer gav et Udbytte af 70 R Honning og en Sværm. Med venlig Hilsen til alle Bivenerne og med Ønsket om et godt Aar paa alle Omraader.
A. Mortensen.

Gældbjerg Nr. Nyborg i April.

Alle mine Bier, 12 Stader og 2 Kuber, har overvintret godt, med Undtagelse af mit Wellsstade, der er den ene Familie forsvunden. Jeg antager, at den er gaaet ind til de andre. Jeg sætter nu ikke megen Pris paa Wellsstaderne. Den italienske Dronning, som jeg modtog d. 20. Oktober, er i god Behov. Jeg har næret nogen Frygt derom; det var jo saa sent, at jeg modtog den, at jeg ikke kunde undersøge Stadet efter at Dronningen var indført. Det Stade, hvori jeg i Efterommeren 1894 indførte den første italienske Dronning, er for Tiden mit kraftigste Stade. Bliver det blot et godt Honningaar, venter jeg et godt Udbytte af dette Stade.

A. P. Christiansen,
Danseleerer.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 33. Jeg ønsker at lægge Papgitter over Ingefreden i mine Lavnormalstader. Der er ingen Bivej over Tablebærerne. Kan jeg saa lægge de fire 4" brede Papstrimler jævnsides umiddelbart over Tablebærerne, uagtet Hullerne saa

komme paatværs over Tavlegangene? (N. G.) — S.: Nej, det kan ikke gaa an, da de fleste Nabninger i Gitteret derved vilde blive dækkede. I det hele taget bør der altid helst være Bivej baade over og under Gitterne; men dette er særlig nødvendigt, naar Gitternes Nabninger ikke have samme Retning som Tavlegangene. I det nævnte Tilfælde afhjælpes Ulempen jo let ved at paaslaa de 4 Bapstrimler helt rundt langs Randen paa Undersiden en $\frac{1}{4}$ " tyk Liste. Naar Listen for Enderne af de 4 Strimler er ud i et Stykke, kan De jo saa vende det samlede Gitter, hvorledes De ønsker det.

Gavnlige Vink.

Vejret (26. April). I Løbet af de sidste 2 Uger er Forraaret fikret meget langsomt fremad, da Varmegraden kun har været ringe, nemlig 6–8° K. om Dagen, 0–4° om Natten, idet Himlen oftest har været skyet, og da gif Varmemaaleren kun ned til 3–4° om Natten, kun enkelte Nætter klart, og da havde vi lidt Frost. Solen har dog ofte været fremme i flere Timer om Dagen, og den Tid har da afgivet et rigtig godt Pollentræ — i saadanne Egne, der have mange tidlige Pollenplanter. Bierne have under disse Forhold udviklet sig jævnt, og som sædvanlig har det vist sig, at de fra Vinteren stærkeste Familier have faaet et endnu større Forspring for de mindre stærke end ved Maanedens Begyndelse. Allerede tidligere have vi ofte fremhævet, hvor vigtigt det (i det mindste i Sommertræningen) er, at Familierne ere stærke straks ved Udvintringen, og dette Punkt i vor Viadl bør vistnok efter Paanden drages stærkere og stærkere frem som et Hovedpunkt.

Fodring. a. **Nødfodring.** Vejret har nu allerede i flere Dage tilbuddt saa god Lestighed til at efterse Staderne grundig, at enhver Biavler bør vide Bessed med Forraadsmaengden i ethvert af sine Stader. Enhver Familie bør nu have mindst 8 B Forraad, hvad der mangler deri kan gives ved Fodring med et almindeligt Honningglas (se S. 121). Yngeludviklingen er rigtignok endnu temmelig laang tilbage; men i gode Stader tiltager den dog Dag for Dag og dermed ogsaa Forbruget. — b. **Opmuntringsfodring.** De Familier, der endnu have rigeligt Forraad, behøve vel ikke at fodres endnu, fordi Hovedtræffet sandsynligvis er mindst 6 Uger borte, og allerede det fra Marken indkommende Forraad af Pollen og Nektar vil opmuntre til en jævnt tiltagende Yngeludvikling. I saadanne Egne, der tilhøde et betydeligt Forraarskræk paa Frugttræer, ville vi dog tilraade saadan Fodring, særlig hos mindre stærke Familier, fordi det nævnte Træk maa ventes at være i fuld Gang om 3 Uger. Saa snart Frugttræerne begynde at komme godt i Blomst, vil det derimod være den rette Tid til at begynde denne Slags Fodring hos alle Familier i saadanne Egne, der ikke tilhøde noget godt Frugttræk, eller i alle Egne, hvis Vejret bliver uheldigt under det Træk. Denne Fodring bør dog foregaa langsomt med c. 10 Kvint i Døgn med Hjælp af en regulerende Fodrer (s. Eks. den fuldkomne Fodrer med 1–2 Huller aabne). Denne Fodring bør da fortsættes, indtil Naturen tilbyder godt Træk.

Gamle Honningtavler. Hvis man endnu har gamle Tavler, der helt eller tildeels ere fyldte

med Honning, da er det nu den rette Tid til at faa dem tømt, idet man indhænger 1–2 saadanne Tavler i hvert Stade tæt op til Yngelen. Ere disse Tavler gode Arbejdetavler, da kunne de forblive paa denne Plads og saaledes indgaa i Yngelredenen. Indeholde de derimod meget Dronevoks, da bør de flyttes tilbage, inden de blive belagte med Hg. Dette undgaaes lettest, naar de allerede ved Indhængningen anbringes lidt længere borte fra Yngelen.

Udvidelse af Bladsen i Staderne bør endnu ske med Forsigtighed, saalænge Nætterne ere fulde. Hos stærke Familier kan man dog meget godt udvide med 2 nybyggede morske Tavler, jaasnart den bageste Table ved Middagstid viser sig nogenlunde belagt med Bier. Hos mindre stærke Stader bør man derimod ikke udvide med mere end een Table ad Gangen. Naar Bejret forhaabentlig midt i Maanedens bliver en Del varmere og Træffet godt, kan man hos stærke Familier paa een Gang give Udgang til et halvt Magasin med 6–8 Halbrammer. Vil man derimod benytte hele Magasiner saa tidligt, da tilraade vi foreløbig ved et Indskud at indstrænke Bladsen i disse til 3–4 Tavler. Hvis man onsker at sikre sig imod Yngel i Magasinerne, da bør man paa Underkanten af det Magasin, som skal paasættes nærmest Yngelredenen, anbringe et Dronninggitter. Indeholde Magasinerne meget Dronevoks, og findes de nær ved Yngelredenen, da er der særlig Grund til straks at anvende Gitter derunder.

Kunsttavler kunne nu snart anvendes til Bladsens Udvidelse, naar man ikke har gode udbyggede Tavler dertil. Kunsttavlerne anvendes da kun som hele Tavler, een ad Gangen indskudt mellem 2 forud udbyggede Tavler.

Dronningløshed. Hvis man paa denne Aarstid træffer en dronningløs Familie i sin Bi-gaard, vil det i Reglen kunne lykkes at fjerne den en ny Dronning ved at indbringe en Stump Yngeltavle fra en god Familie med mindst 20 Arbejderceller, i hvilke findes Hg eller nylig udtækkede Larver, der tilligemed deres Foder kun lige netop dække Cellens Bund. Familien maa fodres. Den vil da opføre flere Dronningceller. Paa den 10de Dag kunne de alle udføres. Derefter gives paany Hg og nylig udtækkede Larver. Den først udløbende unge Dronning af det andet Sæt Dronningceller vil da kunne blive befrugtet, fordi flyvende Droner sandsynligvis kunne ventes tilstøde i Bi-gaardene om 3–5 Uger. Er det dronningløse Stade meget svagt, bør det derimod forenes med en god Familie.

Nedbygning. Naar Kuben kan beskyttes tilstrækkeligt mod soldt Bejr, kan det meget godt lade sig gøre allerede nu at sætte en stærk Kubefamilie til Nedbygning i et Trugstade. Kuben vendes i stille varmt Bejr om i en Spand og beskæres helt ned til Yngelen og saaledes, at saavidt muligt alt det nedreste Dronevoks borttages. Skulde et Stykke Table med Arbejdyngel gaa med i Løbet, da kan det fastbindes med 2 Tavletraade under en Tavlebæver, hvorefter Rammen indhænges under Kuben for atter at udtages, naar Yngelen er udløbet. Mindre stærke Kubefamilier bør dog ikke sættes til Nedbygning før om et Par Uger.

Yngelspredning bør ikke foretages, for Vejret er rigtig varmt og kun hos stærke Familier ved at ombytte hver af de to yderste Yngeltavler med een af de midterste Yngeltavler.

Staderne bør staa nøjagtig vandrede, i det mindste paa den Ved, der gaar paatværs af Tavlebæverne, da Bierne ellers bygge de ny Tavler stærkt i Rammerne.

Overstyring af Bier fra eet Stade til et andet (for at ifrandsætte det gamle Stade, eller

Sammenflytning af 2 Nabofamilier i et Lo-Dronningstade bør ikke foretages før om 3—4 Uger paa en varm stille Dag.

Møl. Husk paa at bevare de i Tavlelamret hængemte Tabler ved at gennemrøge dem med Svovlsdampe, saa snart Vejret bliver rigtig varmt.

Kundgørelser.

Bähringer's

Saandrøger, mest efterspurgte og største Nylhed i Tyskland i 1895, 2 Kr. 85 Ø., **Korbs Hurtigføddere** til 2, 4 og 5½ Ø., 60 Ø., 80 Ø. til 1 Kr. 10 Ø. **Bipiber** 3 Kr., **Slør**, ekstra stærke og lange, med og uden Haarmasse 1 Kr. 65 Ø. og 1 Kr. 15 Ø. **Gummihandsker** i 3 Størrelser pr. Par 2 Kr. 50 Ø. **Paggitre**, 10½ cm. brede, 29 og 38 cm. lange, 40 og 50 Ø. **Tavleknive**, **Fælder**, **Judførelsbure**, **Pofaler** og **Glas** til Udfillingssbrug, **Stiftetter** samt en meget stærk og praktisk Arbejdsbluse for Viavlere (35 Ø.) anbefales.

D. Carstens,

Jærnbaneassistent, Svendborg.

H. A. Madsen, Broager,

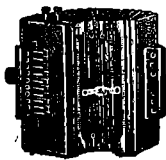
har altid det største Lager af Viavlsredstaber og Kunsttavler. Voks købes til højeste Pris og byttes imod Kunsttavler.

H. A. Madsen,
Broager.

Dronninger af indenlandsk Race

tillagde og befrugtede i Juni Maaned a 6 Kr. Tillagde og opdrættede i første Halvdel af Juni 5 Kr. Tillagde og opdrættede i sidste Halvdel af Juli 4 Kr. Tillagde og befrugtede senere 2 Kr. 50 Øre faas hos Lærer **H. S. Hoffmann**, Højsmarke Skole pr. Nakstov.

Bestillinger bedes indsendte inarest og ville blive ekspederede i den Orden, hvori de indgaa. Paa Bestillinger, som indkomme inden 15. Maj, gives 10 pCt. Rabat og frit tilsendt, naar det forud betales, ellers sendes pr. Postoprævning og Bestilleren maa da betale Fragten med. Ved Nabningen for Dronningerne bedes taget en Mand til Vidne, hvis nogen Dronning skulde være død, da jeg saa inarest mulig erfarer den med en ny. — Der affendes ingen Dronning, før den har lagt Æg hos mig.

For kun 5½ Krone,

med Klottespil 1 Krone mere, med Triangel 50 Øre mere, sender jeg imod Efterfrav min fortvæffelige Concert-Træk-Harmonika, „Westfalia“.

13½ Tomme stor, 10 Taster, 2 Holdere, 2 Registre, 2 Dobbeltbælg, 85 brilliante Nittelbeslag, aabent Klaviatur, omlagt med bred Nittelkant, toforet Orgelmusik. Ethvert Velgjoldshjørne er forsynet med Staaftaaner. Stemmerne ere af bedste Metal. Det samme Instrument med Tremolando eller Zittertone 7½ Krone. Samme med 3 ægte Registre og toforet Orgelmusik kun 7½ Krone: med 4 ægte Registre og firforet Orgelmusik kun 8½ Krone. Stole, hvorefter man straks kan spille, følger gratis. Pakningen koster Nitet, Porto 1 Krone. Man bestiller hos „Det store vestfyske Harmonika-Exporthaus“ hos Robert Hussberg, Neuenrade in Weiffalen, Tyskland. Ved Bestilling bedes Kundgørelsen medsendt.

Kunsttavler

af godt Bivoks og

Dronninggitre

af Zink faas hos

B. Bojesen,

Systofto, Nykøbing p. F.

Kristian Pedersen, Ived, Svendborg, har altid de reelleste og bedste Biboliger og Redstaber, hvad Publikums Renomé er det bedste Bevis for, saa at jeg trods den stigende Konfurrence har en stigende Udsættning. Sidste Aar solgtes og bogførtes 850 Stader og over 100 Udshyngere.

Husk at bestille Sagerne, mens Tid er, at De ikke ved Sværmetiden skal bruge Telegrafsen og maafe endda inntet faa.

Min prisbelønnede

Bi-Pibe

for Røgere saa vel som for Ikke-Røgere faas frit tilsendt, naar 3 Kr. 16 Øre pr. Postanvisning, hvorpaa Bestilling kan skrives, sendes til

Grønning, Vejrup, Bramminge.

Sendes til Udlandet mod Efterfrav.

Bitavler af ublandet Bivoks

(tilkendt flere Førstepremier og Medaljer) faas hos **H. Rasmussen & Co.**, Gravvænget pr. Svendborg. Paa Grund af de høje Vokspriser vil Prisen iaar blive 1 til 5 Ø 195 Øre, 5 til 10 Ø 190 Øre, over 10 Ø 185 Øre pr. Ø. Rent Bivoks tages i Bytte for 25 a 30 Øre pr. Ø.

F ortinnet Traad, Tavleklamme
R skrælleknive, Tavlesporer, Bipiber, Røgpustere, Haandrøgere og Absperringsgittere ere til Salg saavel i Partier som enkelte Stykker hos
N. S. Kristensen, Himmeløvs, Roskilde.

Kunsttavler, Biboliger, Udshyngere, Røgpustere og Røgblæfere m. m. faas hos Smeder **J. Chr. Olsen**, Hvilested pr. Søllested. Voks byttes med Kunsttavler.

Kunsttavler af ægte Bivoks, i Aaret 1895 tilkendt 14 Premier, anbefales saavel Foreninger som den største eller mindre Forbrugere til Aarets billigste Pris.

N. S. Kristensen, Himmeløvs, Roskilde.

Ægte Bivokstavler

til billigte Priser. Stort Oplag. Hurtig Ekspedition. Voks byttes.

N. Schmidt, Binkelvej 6, 3. Sal, København V.

Garanteret ægte Bivokstavler

anbefales Viavlere, som sædvanlig til billigte Priser. **Ægte Bivoks** byttes og forarbejdes i Partier a 25 Øre, mindre Vægt a 30 Øre pr. Ø. Da Bivoks iaar er dyrt og knapt, bedes mine ærede Kunder at bestille itide.

Ansfer pr. Odde, i Januar 1896.

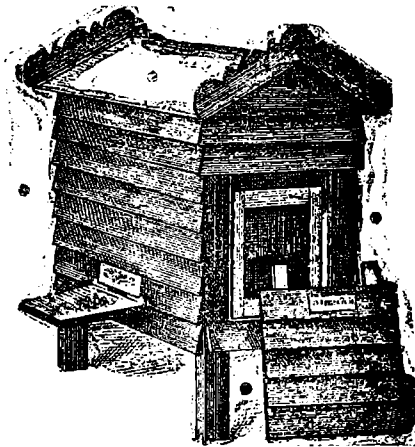
N. Jacobsen.

Biaoler-Rekvisitter.

Største Udvalg i Danmark. Forlang min Pristuraut.
Chr. Riegels, Viborg.

Vejle Biavlsredskabsfabrik

anbefaler

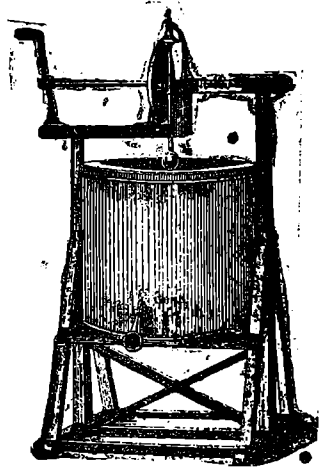
nøjagtige solide smukke Bivoliger og Slingmaskiner og alt Andet til Biavl henhørende.

Alt til meget billige Priser. Stort Oplag haves.

Kunsttavler af ægte Bivoks haves altid paa Lager. Voks tages i Bytte med Tavler.

Voks forarbejdes til Tavler. — Illustreret Prislister sendes paa Forlangende overalt i Danmark, Sverrige, Norge, Frankrig og Tyskland franko.

I. V. Boesen.

Røgblæser, Nr. 1	1,50
do. Nr. 2	1,35
Løse Spidser	0,10
Røgpuster	2,50
Fodrere, Kørbs	0,60
Dronningbure	0,35
Dronninggitter af Pap, prima ☐	0,90
Do. af Zink, afslebne, ☐	0,70
Spartel, slebne afr. Ender	0,90
Tavlespore,	0,45
Honninghaner, Tin	1,10
Dronningcelleskyttere	0,10
Skrællebakker til alle 3 Maal	2,00
Tavletraad, engelsk, pr B	0,70
Fuldkommen Fodrer, Erslevs Model	0,90
Skrællekniv, prima	0,90
Loddekande, dobbelt	1,20
Slør 3 Kvarter lange	0,80

Alex. Rasmussen,

Kalundborg.

Vejledning til Biavl

af

V. E. V. Smith i Bjergsted pr. Svebølle faas i enhver Boglade à 50 Ore. Naar 54 Ore tilsendes Forfatteren, faas den portofrit tilsendt.

Kautschuk-Stempler

til billigste Priser faas hos N. Schmidt, Binkelvej 6, 3. Sal, Kjøbenhavn V.

Udkommen er:

A. H. Vorbecks

Vejledning i den moderne Biavlsdrift og faas i enhver Boghandel. Pris 2,50 indbunden. Ved Indsendelsen af 2,50 pr. Postavisning til undertegnede Forlægger bliver Bogen tilsendt omgaaende portofrit.

Chr. Jensen's Boghandel,
Høstebro.

Busk Chr. Riegels, Viborg,

Bivokstavlefabrik.

Paa Grund af min stadig stigende Omsætning er Fabrikken flyttet til ny store Fabriklokaler. Tillige har jeg laar købt en ny stor Tavlemølle med ekstra dybe Geller og i det Hele det mest fuldkomne paa Tavlemølleindustriområdet. 16.000 B Voks af enestaaende fortrinlig Kvalitet haves paa Lager, saa Tavlerne bliver sunnere og bedre end nogeninde for. For Vgtheden garanteres. Forlang min Prislurant. Jeg er altid leveringsdygtig. Køb hos

Chr. Riegels.

Voks

tøbes og sælges hos Chr. Riegels i Viborg.

Kunsttavleformer af Kobber til 10 x 12" Rammer eller Lavnormal c. 22 Kr., til Ram. c. 26 Kr. saavel som alle andre Maal kunne bestilles hos

Grølev.

Voks modtages til Forarbejdning til Kunsttavler. Kun ægte Bivokstavler sendes. I 1893 er mine Kunsttavler tilkendt

9 Præmier.

Ægte Bivoks købes altid til højeste Pris. N. S. Kristensen, Himmelø, Roskilde.

Kunsttavler af rent, ublandet Bivoks

leveres til billigste Pris. Mit Voks er af fortrinlig Kvalitet, købt hos kendte vederhæftige Mænd. Voks forarbejdes. Vi v æ r k (færdige Tavler) købes eller laves i Tavler. Enhver bør forjoge mit Dronninggitter samt Foderapparat for Over- og Underføder. Høstebro i Februar. N. S. Vorbeck.

Hos Grølev i Kalundborg faas: Den fuldkomne Fodrer 90 D., Røgblæser Nr. 1: 150 D., Nr. 2: 135 D., Skrælleknive 90 D., afflebet Dronninggitter af Zink pr. Fod 70, af Pap 90 D. pr., Spatel 90 D., Tavlespore 45 D., Tavletraad pr. B 70 D., Gellebestytter 10 D., Paandrager 2,50, Røgpuster 2,50 à 3 Kr., Kørbs Fodrer 60 D., Dronningbure 35 D., Honninghane af Tin 110 D., Lupe med 3 Glas 175 D., Delfinger a 6 D., Zinbestanker 200 D., Honningbogen 50 D., Blomsterkalender 40 D., dobbelt Loddekande 120 D., Porters Vitommer 100 D., Gummihandsker Nr. 8, 9 og 10 250 D. pr. Par.

Caffel-Mød.

Min bekendte prima Mød anbefales d'v. r. Høndskende til billigste en gros Pris.

S. A. Færsløe, Aalborg.

Guldmedaille.

Uderteignede anbefaler sine nøjagtige og solide Stader og Redstaber samt Kunsttavler af ægte uforfalsket Voks til billigste Pris.

Tilsendt Guldmedaille paa Verdens-Udstillingen i Antwerpen.

Zuskrivet Prisliste fulgte med Nr. 3.

Løsning St., d. 21. Febr. 1896.

J. Andersen.

Smaa-bemærkninger om Biavl

for Bivener og Hævemænd — tillige med en letfattelig, kort Fremstilling af mit **ny Trugskade** — faas i Boghandelen eller portofrit tilsendt fra Udgiveren, **Ljhybo-Lindemann**, Hundernup Skole ved Odense, naar indsendes 4½ Postmærke (36 Ore).

Maaedskriftet „Hunden“

bestilles hos Udgiveren, Forstkaandibat Viggo Møller, Krystallgade 9, København K. Organ for Hundevener og Fægere. Oplysende Tekst og gode Afbildninger. Abonnementspris 3 Kr. om Aaret. Annoncer 10 Dre Linien. Prøvenummer gratis.

Ægte Bivokstavler

faas atter iaar hos Vinaa Sogns BF. 100 B Voks erholdes fabrikeret à 25 Dre pr. B. Ordre bedes indgivet til **D. Rasmussen**, Vinaa pr. Laven.

Ægte Bivokstavler

faas som sædvanlig hos **L. Penningens** og **Snedker Petersens Gætte**, Svanninge pr. Faaborg.

Mine præmierede Stader

samt Maskiner og andre Redstaber anbefales til billigste Priser. Kammer, Vister og Klodser havestadig paa Lager.

Naar større Partier tages, gives passende Rabat.
N. Jensen, Snedker, Silperup pr. Præsto.

Forenings-Meddelelser.

Narhøus og Omegns BF. agter at afholde sit første Møde i Narhøus Søndag den 10de Maj, Eftermiddag Kl. 2, i „Bennelyst“, og fremdeles en Gang i hver Maaed, saafremt det vinder Tilslutning. Man har ment dermed at forbinde det fornøjelige med det Nyttige, idet Landboerne da kunne gøre en Udfætur til Narhøus, og samtidig faa lidt, saavel Theori som praktisk Kundskab i Biavl. Der vil først blive holdt Foredrag i „Bennelyst“, og derefter kan tages med Skovtoget til Niisflov St. (hvilket koster 10 Dre), hvor der da vil blive givet praktisk Vejledning i Skomager Christensens Bigaard, som foresindes der. Derefter kan gøres Ophold i Skoven, hvor der om Sommeren er Concert 3 forskellige Steder.

Dette til Underretning for saavel Foreningens

Medlemmer, som for Enhver, der har Interesse for Bier og Biavl. Bestyrelsen.

Elbo m. N. Herreders BF. De Kredsformænd, som ønsker at faa afholdt Biavlermøder i deres Kreds, bedes om at meddele Formændene det til senest 10. Maj. N. Ladegaard.

Ulføv BF. afholder Biavlermøde Søndagen den 31. Maj, Eftermiddag Kl. 2, hos Bodder Waago, Malt Kirke, hvor Alle, der interessere sig for Biavl, indbydes. S. H. Bøch.

Svendborg og Omegns BF. afholder sit Foraarsmøde hos Vinstadefabrikant Mr. Petersen, Løved, Søndagen d. 10. Maj, Efterm. Kl. 2½. Bigtige Sager til Forhandling foreligge. Mød fuldtallic. D. Carstensen, Formand.

Hadstens og Omegns BF. afholder Generalforsamling i Odum Hadbjerg Forsamlingshus Søndag d. 10. Maj, Eftermiddag Kl. 4, med Dagsorden: 1) Regnskabets fremlægges; 2) Valg af Formand og Næstformand; 3) Virksomhedsplanen for Sommeren; 4) Valg af Delegeret til Centralmødet; 5) Møde ønskes i Hadsten Dyrskuedagen med Biavlsforedrag. Jens Jensen.

Randers Amts BF. inddeles 125 Kr. i Præmie til Produkter og Biavlsredstaber paa Udstillingen i Randers, den 13. og 14. Juni. De Kredsje, som indmelde sig og betale 2 Kr. til Anton Holm, Bursksgade 4, Randers, inden 15de Maj, erhverve derved Ret til sine Medlemmer til at æsse Præmie. De allerede indmeldte Kredsje, som ikke til denne Tid have indsendt deres Bidrag (15de Maj), maa finde sig i, at Beløbet hæves pr. Postopkrævning.

Langsføv, den 21de April.

Gl. Roskilde Amts BF. afholder Møder følgende Steder med theoretisk og praktisk Undervisning af Biavlsklarer N. S. Kristensen, Himmelsø: Søndagen den 10de Maj hos Gæstgiver D. Hansen, Hertadalen; Torsdagen den 14de Maj hos Tommer N. Petersen, Sengelsøje; Søndagen den 17de Maj hos Anders Olsen, Eiby i Hornsherred. Alle Stederne er Mødet fastsat til Kl. 3 Eftermiddag.

Vallø Stifts BF. afholder sin aarlige Bortlodning i Herjolge Forsamlingsbygning Søndagen den 10de Maj, Kl. 4. Bestyrelsen.

Kredsforeningen for **Vesterhøjsing og Omegns** holder Møde Søndag d. 17. Maj, Efterm. Kl. 2, hos Klodsemager Hans J. Jensen i Fleninge. Der vil blive givet praktisk Undervisning i Biavl, Omdeling af Kunsttavler og muligvis Diskussion om forskellige Spørgsmaal.

Hans Jørgen Hansen.
B. Skerninge BF. holder Møde hos F. Nielsen, Ollerup, 2den Pinsedag Kl. 2.

N. Nielsen.

Indhold af dette Numer.

Diernes Behandling, af Jens Jensen	149
Dronningavl, af H. H. Hoffmann	151
Dronning-Gitter	152
Ekko, af N. Mortensen og K. P. Kristianzen	152
Fremtidsstødet, af J. Pedersen	151
Gavnlig Binf	153
Megustab 1895 for DBF.	148
Stader, store eller smaa, af Ch. Dadant	143
Sværmtanger, en ny, af E. H. Taylor	146
Tavlehomning	141
Trugskade, mit ny, af Ljhybo-Lindemann	150
Udstillingen i Leipzig, af N. J. Lindelof	146
Wulff, Carl Rudolf	145

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udkommer den 1. i de 6 Vintermaaneder, den 1. og 15. i de 6 Sommermaaneder. Rundbrejser optages for 20 Ere pr. Petit-Blinie 1ste Gang, 10 Ere 2den og 3die Gang og 8 Ere fremdeles. De man indleverer mindst 7 Dage før de ønskes indtrykte.

Yngelreden.

Naar man skal nævne et bestemt Sted i et Bistade som Midtpunktet for Bisfamiliens Liv, da maatte dette ubetinget være Yngelreden. I de gamle Kubestader befandt denne sig ogsaa i Midten af Boligen. Dette Forhold har vel forandret sig meget i de Stader, vi nu benytte; men Yngelreden er dog ogsaa i disse det Værksteds, i hvilket al den Arbejdskraft, der skal bære Udbyttet hjem, frembringes. Derfor er det naturligt nok, om denne Del af Stadet særlig henleder Opmærksomheden paa sig; men paa den anden Side bør Biavleren være forsigtig med at gribe forstyrrende ind i denne Del af Bivoligen. Dette har formentlig bidraget meget til, at vi endnu staa overfor en Mængde uløste Spørgsmaal angaaende Yngelreden. Der er ingen Tvivl om, at vi bør søge at trænge dybere ind i disse Forhold, end det hidtil er sket; thi derved kunde mange Fejlgreb ved Biavlensdriften undgaas. Det er dog ingenlunde vor Mening, at alle vore Læsere skal give sig af med indgaaende Undersøgelser i denne Retning; thi en Mængde af disse

vilde være spildte og uheldige for vedkommende Biavleres Udbytte. Her have vi netop et Punkt, paa hvilket Pastor Sørensen's Udtalelser (se forrige Aargang S. 357) fuldt ud kunne anvendes: Forsøgene bør overlades til ganske faa dertil særlig stikede Biavlere.

Smidlertid kunne vi jo ikke vente paa Udfaldet af slige Forsøg, der let kunde medtage et Par Aar, og imidlertid ikke give nogen Vejledning i et saa vigtigt Punkt. Vi skulle derfor paa denne Aarstid, da Biavlensdriften netop stiller et saadant Krav, paa Grundlag af vore hidtil vundne Erfaringer udtale os om Yngelredens rette Størrelse.

Det er jo de fleste af vore Læsere bekendt, at Yngelreden i Begyndelsen af Aaret (Februar—Marts) har en Form, der nærmer

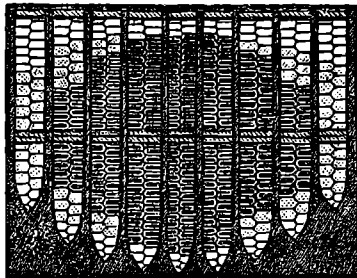

Fig. 42.

sig stærkt til Kugleformen (se Fig. 42). Bierne ere dog et medgørligt Folkesærd, de give derfor uden tilskyndende at lade sig forstyrre deraf den udbuede Yngelrede en Form, der til en vis Grad retter sig efter de Tavler, hvori Rhyngen befinder sig. I høje Tavler faar Rhyngen derfor Form som en Ellipsoide (et Andecæg) med lodretstaaende Længdeakse. I lave Tavler faar den samme Form, men med vandretliggende

Vængbeakke. Sinker det Dronningens Uglægning, at Yngelreden saaledes kommer til at afvige noget fra Kugleformen? Ja dette er netop et af de Spørgsmaal, som trænger til nøje Undersøgelse. Vi ere nærmest tilbøjelige til at tro, at det ikke sinker Dronningen, hvis Afvigelsen kun er ringe. Er Afvigelsen derimod stor, saaledes som i Heddonstaden med c. 5 " høje, 19 " brede Kammer, har det vist sig nødvendigt at anvende 2 Sæt Yngelrammer over hinanden, og Yngelreden naar da omtrent samme Form som i Lavnormalrammen, men med den store Forskel, at den i Heddonstaden bliver afbrudt ved et Sæt Tablebærere, derover en Vibej og endelig en Bundliste. Sinker nu denne Afbrydelse Dronningens Uglægningsarbejde? Ja, her have vi atter et af disse tvivlsomme Spørgsmaal, som trænge til nøjagtig Undersøgelse. Som man vil have set af den bekendte amerikanske Frantsmands, Ch. Dadants, Artikel (S. 143) tillægger denne dette Forhold en stor Betydning. Om vi end tro, at han overdriver denne, er det dog nok muligt, at han til en vis Grad har Ret.

Endelig komme vi til det Spørgsmaal, der for Øjeblikket ubetinget er det vigtigste i denne Henseende: Hvor stor bør vore Bier her i Landet have Lov til at gøre deres Yngelrede umiddelbart før Hovedtrækket? Dette Spørgsmaal skulle vi nu søge at besvare efter bedste Evne, idet vi dog forudstikke den Bemærkning, at netop dette Spørgsmaal for Tiden er Genstand for en skarp Strid iblandt de dygtigste amerikanske og engelske Biavlere. Man kunde simpelthen svare: Lad kun Yngelreden blive saa stor som muligt inden Hovedtrækket. Saaledes har Svaret tidligere lydt hos os, og det er ubetinget rigtigt; thi jo flere Arbejdere, vi under Hovedtrækket have i vore Stader, des mere kunne disse jo samle; men dermed er man desværre ikke færdig med dette vanskelige Spørgsmaal, fordi Hovedtrækket ikke altid indtræffer paa samme Tidspunkt, ja det kan endogjaa i enkelte Aar helt udeblive.

Den regelmæssige Udvikling af vore Honningtræk er følgende: Frugttræer, Agerkaal, Hvidkløver, Boghvede, Hving. Vi have i denne Række betegnet hver Trækperiode ved en eneste særlig fremtrædende Plante. Medens man i „Eftertræk-Egnene“ har alle disse 5 Trækperioder, mangler man derimod i „Sommertræk-Egnene“ de 2 sidstnævnte. Det mellemste Træk, „Hvidkløver-Trækket“, kaldes Hovedtrækket. Medens man nu i Eftertræk-Egnene i de fleste Aar uden Stade kan lade sine Bier

yngle efter deres egen Tilbøjelighed under hele Hovedtrækket, stiller Sagen sig derimod ganske anderledes i Sommertræk-Egnene. Der maa Biavlere under et mindre godt eller endogjaa slet Hovedtræk vaage over, at Yngelreden ikke udbides, fordi Hovedtrækket i Almindelighed kun varer i 3—4 Uger, og en stor Part af de Bier, hvis Udvikling først begynder under Hovedtrækket, ville derfor blive til unyttige Vædere i Familien. Dette kan undgaa, naar man ved Hovedtrækkets Begyndelse, hellere lidt før end lidt senere, begrænser Yngelreden ved Hjælp af Dronninggitre baade foroven og bagtil. I et rigtig godt Honningaar behøves denne Indstrækning ganske vist ikke, fordi Bierne i dette Tilfælde selv indstrænke Yngelreden ved at fylde alle de nærmest værende Geller med Honning; men vore Erfaringer i de senere Aar have dog klart vist os, at det paa ingen Maade kan gaa an saaledes at løbe an paa et fortrinligt Honningtræk, da de fleste Aar kun give et jævnt godt Hovedtræk og enkelte endogjaa et slet. Derfor tilraade vi hos alle stærke Stader senest ved Slutningen af Agerkaaltrækket at begrænse Yngelreden. Saa langt ere de fleste fremragende Biavlere enige; men vi komme nu til det egentlige Tvivls Omstændighed: Hvor stor bør Yngelreden da være?

Hos stærke Familier kan man efter vor Anskuelse lade Yngelreden beholde den Størrelse, den har ved Hovedtrækkets Begyndelse, i Almindelighed vil den da i 10 × 12 " Stadet og i Lavnormalstadet omfatte 12—14 Tavler, i 12 × 12 " Stadet 10—11 Tavler. Hos mindre stærke Familier bør Yngelreden derimod paa den nævnte Tid indstrækkes til c. 8 Tavler à 120 □ " eller 7 à 144 □ ".

Om Ch. Dadant har Ret i sin Paastand (se S. 143), at Yngelreden paa store Kammer bliver hurtigere udviklet end paa smaa, derom tør vi foreløbig ikke udtale nogen Mening, førend vi have forsat vore Forsøg med store Kammer i længere Tid. Hvis han har Ret deri, vil det formentlig vise sig, at Yngelreden f. Eks. i □' Stadet ved Hovedtrækkets Begyndelse vil omfatte ligesaa mange Tavler som i Lavnormal-Stadet, og den vil da i førstnævnte Stade omfatte c. 300 □ " Tavleflade mere end i det sidstnævnte Stade. Dette ville vi dog have Beviser for, inden vi tro det, og det er naturligvis ikke tilstrækkeligt, at det viser sig saaledes i et Par Stader. Forsøgene maa foretages med flere saadanne Stader. — Viser det sig, at Amerikanerne i dette vigtige Punkt have gjort en stor Opdagelse (det er nemlig først Amerikaneren Quinby,

der har anbefalet store Kammer), ja saa kan det ikke nægtes, at det vil fremfalde en hel Revolution i vore Kammemaal; thi Yngelredens tidlige stærke Udvikling vil ubetinget kunne forøge vort Biaals-udbytte.

Vi ville dog advare imod at gribe denne ny Ide med altfor stor Begejstring. Sagen vil jo nu blive undersøgt; men indtil vi have Sikkerhed for, at det Ny er bedre, kunne vi trøstigt arbejde videre med de Kammemaal, vi have, da de have vist sig gennem en lang Aarrække at kunne anvendes med Held i vor Biaal.

Store eller smaa Stader.

Af Ch. Dadant.

(Fortfat).

Jeg blev bestyret i den Tanke, at store Stader ere bedre end smaa ved en anden Jagttagelse, jeg gjorde paa denne Tid i en af mine Naboers Vigaard. Han havde 5 eller 6 Stader i en tilbækket Vigaard, som vendte mod Syd. Disse Stader vare satte paa Rækker lavede af Tommelægter, to Tom. brede og satte paa Kant paa Hæle, som vare slaaede ned i Jorden saaledes, at de dannede en Slags Hylbe. Staderne havde ingen Bundbrædder, thi vor Ven mente, at Bier lykkes bedst, naar de havde rigelig Luft. Støndt Staderne vare meget store, byggede Bierne i den varme Mars-tid deres Vokstager nedester i det tomme Rum forneben, og under en god Honninghøst udvidede de den endog paa Siderne og op-efter, saa at Vokstagerne bleve byggede mellem Staderne, og de fleste af hans Stader viste paa Oversiden Resterne af Vokstager, som vare blevne skræbete af med en Arib. Mærkeligt nok overvintrede Familier i disse Stader heldigt, og vi bleve overordentlig forbausede ved at finde, at han ikke havde mistet en eneste Familie i en af de haardeste Vintre, medens vore Tab havde været store.

Her er et andet Eksempel: Jeg rejste til en Auktion i Nabolaget. Dette var i 1868. Forpagteren solgte ud, og jeg søffede en Ro og Bierne, som han havde, hvis de ikke gif for højt i Pris. Han havde 5 Stader, eet meget stort, de andre alle smaa. Det var i Marts. Vejret var koldt, Bierne fløj ikke ude. Jeg gif til Staderne og bankede paa Brædderne. Bierne i de smaa Stader svarede „Bzzz“, de i det store Stade sagde „Booooo“, og en eller to Bier viste sig paa en Gang ved Indgangen. Dette

bragte mig til en Bestemmelse — jeg vidste, hvilket Stade jeg vilde købe. Da Bierne skulde sælges, spurgte de mig som Bimand, om jeg vilde vende Staderne saaledes, at Røberne kunde se, hvorledes de saa ud. Jeg vendte det store Stade, og et Dusin nysgerrige Hoveder saa ud, men Bierne havde snart jaget hver en Landmand bort, og Yngen brød sig om at se de andre Stader. Jeg købte det store Stade til c. 26 Kr., medens de andre bleve solgte til andre Dele af Landet for c. 19 Kr. eller c. 23 Kr. Jeg købte ogsaa en Ro paa Auktionen og betalte for den c. 113 Kr. Familien, som blev sat over i et stort Stade med bevægelige Kammer, fylbte hver Kamme til den sidste med sine overførte Yngel-Vokstager, medens Gennemsnittet af Raskestader i almindelig Størrelse ikke vilde fylde over 6 Kammer. Dette Stade gav i den Sommer 160 R Vokstager-Honning, som paa den Tid blev solgt for 1 Kr. 5 D. pr. R, og dets Høst betalte ikke blot Udgiften for Stadet, men ogsaa for Roen, jeg havde købt ved den samme Auktion. Køberne af de andre Stader fik næsten intet af dem. Det var ved de ovenfor omtalte Jagttagelser, at min Opmærksomhed først blev draget til de store Stader fremfor de smaa, og alle mine senere Erfaringer bestyrkede denne mærkelige Rensgøring, men paa den Tid forsøgte jeg ikke at forklare Marsagen til denne Forstel. Medens jeg blev overbevist om de store Staders Overlegenhed ved de ovenfor omtalte Erfaringer, skrev en anden Biaaler — Jaffer Hazen — i det amerikanske Bilblad om Stadet og Maaden, han brugte. Hans Stade var forstørret saaledes, at man kunde sætte Honningmagasiner saavel paa Siderne som paa Toppen af Yngelreden. Da Honningubflyngerne den Gang endnu ikke var i Brug, udvidede han ikke Yngelredens Størrelse, men vilde forøge Familiens høstende Dygtighed ved at søje et andet Stades Befolkning til den. Tilbøjelig som jeg var til at have Dje med alt, hvad der kunde tjene til at forøge Honninghøsten, skyndte jeg mig med at lade Quinby-Stader med Sideplads nok til at give Bierne 5 R Magasiner paa hver Side af Yngelreden (Delingerne vare endnu ikke opfundne), seks bagved den og foruden Plads paa Toppen til at sætte ialt over 150 R Honning. Da jeg vidste, at et Forsøg gjort med eet eller 2 Stader ikke kunde være tilstrækkeligt, byggede jeg 28 af disse Stader. Vi have endnu 8 eller 10 af dem i vor Vigaard. Resultatet svarede ikke til mine Forventninger. Honningbien har det Instinkt at sætte sin Honning over Yngelen paa et

Sted, hvor den kan være let tilgængelig i faldt Vejr, og hvor Sværmen sidder mellem den og alle besværlige Gæster. Mine Bier fyldte alle Magasinerne til Toppen og den øverste Del af Siderækkerne, men den lavere Række af Magasinerne var ikke nær fyldt, i et eller to Tilfælde undtagelsesvis. Sidemagasinerne bleve satte ved Toppen for at faa dem fyldte ogsaa. Naar Magasinerne bleve tagne bort, havde disse 28 Stader Plads i den lavere Etage til 14 Quinby-Kammer eller omtrent til 150,000 Celler, og de gav mig en udmærket Lejlighed til at iagttage Dronningernes Frugtbarhed; thi da de ikke kunde blive fyldt med Delingshonning, satte vi Boksager ind til dem, som var løbet gennem Udslyngerer. Dronningerne i disse Stader havde Plads til 7000 Wg daglig. Dette Antal var altfor stort, og saaledes havde jeg Udsigt til at se, i hvilken Maalestok vi kunde udvide vore Stader uden at overskride Maalet. Resultatet blev, at det rette Antal var 85,000 Celler til Yngel eller 8 Quinby-Kammer til Yngel og 2 Kammer til Fornødenheder. Jeg formindskede saaledes mine Stader til 11 Tablegange, idet jeg holdt en Tablegang til Indstudsør og de andre til Kammer. Jeg har aldrig haft Lejlighed til at fortryde dette. Hvis jeg skulde begynde igen, vilde jeg imidlertid lave Quinby-Kammer en Smule lavere, saa at jeg kunde benytte 12 Tom. Brædder til at bygge et Stade med. En halv Tommes Forskel vilde sikre dette. Vi vilde ogsaa gøre Længden af Tagpladen til den samme som paa Langstroths Stade, hvilket vilde sikre Ligheden hos Honningmagasinerne med de, som have været i Brug saalænge der har været Tale om Sagen. Et Stade af denne Størrelse og Indretning er nu for største Delen i Brug i Schweiz, Frankrig, Spanien, Italien og lidt i Tyskland under Navnet „Forandret Dadant-Stade“, fordi jeg indførte denne Ordning der gennem Revue Internationalt Bibliad. Hver Kage i et Stade af denne Størrelse har en Overflade af 193 Kvadrattommer, og vi har 2 Kager til Fornødenheder. Til Blomsterstøv og Honning have vi 81,800 Celler, hvilket divideret med 21 — Antallet af Dage, som det tager for Bienen at blive udviklet — giver Dronningen 3900 Celler om Dagen.

Mange Menneſter ville ſige, at med ſaadant et ſtort Stade kan man ikke frembringe Tablehonning. Jeg maa ſige, at det er en Fejlagelſe. Jeg har ſaaet Honningpartier med ſtore Stader, ſtødt det ſaa var i ſmaa Magasiner og i Aldair-Opfærings-Kammer, men Bundsdelingerne ere lige ſaa behagelige ſom Aldair-Kammer

og meget at foretrække for gamle Glasmagasiner, mod hvilke der kan indvendes meget til Bier, da det er unuſtigt at forfriſte dem i varmt Vejr. Det er imidlertid værd at lægge Mærke til, at i daarlige Aar, naar Vejret er ſaadan om Foraaret, at Dronningen ikke kan gøre Brug af hele ſin Frugtbarheds-Gvne, vilde et lille Stade være bedre, derſom vi ikke kunne formindſke Pladsen i de ſtore Stader, ſaaledes at den bliver paſſende til Familiens Fornødenheder. Dette kan meget let gøres med Indſtudsør, og vi finde os i den ſamme Stilling ſom Biavleren, der har 8 Kammerſtade, med den Forskel, at han kan ikke forſtørre ſit Stade gradvis, naar Tilſælbet kræver det, undtagen han fordobler Pladsen ved at forbinde 2 Stader med hinanden, og dette er altfor ſtor en Forſtørelſe paa en Gang. Men i vor egen Fremgangsmaade ſammentrækker vi vore Stader, naar Familien er for ſvag til at holde ſig varm, men vi forſøger aldrig at høſte nogen Honning, undtagen den lavere Etage er fyldt og i god Stand. Her tænker vor 8 Kammerſ Biavler, at han har Fordelen overfor os, men vi tænker anderledes, og vi ville fortælle ham hvorfor i en anden Artikel.

Solvoksmelteren.

Svorkedes man laver den.

Af G. M. Doolittle.

En gammel Bienen ſkrev for nogle Aar ſiden til mig ſom følger: „Jeg hører gennem min Ven W., at De har kaſſeret den ſchweiziske Boksmelter, ſom De brugte hos Dem i Begyndelſen af Firserne, og nu brugte en Solvokſrenſer. Jeg formoder, De synes bedre om den ſidſte end den førſte, og hvis det er ſaaledes, og De synes Solvokſrenſeren er en rigtig god Opfindelſe, ønsker jeg, at De vilde fortælle os i det amerikaniſke Bibliad, hvorledes De mon laver den, thi fra fordums Tid ved jeg, at De kan fortælle os det ſaa tydeligt, at nogle af os kan lave den. Behag at gøre dette, og jeg er Dem for bunden“.

Ja, jeg bruger nu en Solvokſrenſer eller Smelter, begge Dele, og synes at den er en af de nydeligſte Opfindelſer i Bigaarden. Den ſchweiziske var god med ſin Plads og den diablsmæſſige Fremgangsmaade, naar den bliver brugt, men den taaler ingen Sammenligning med en god Solvokſrenſer, naar man tænker paa at lette Haandens Arbejde, Renligheden ved Brug eller Duellighed ved Arbejde. Med Henſyn til, „hvor-

ledes" man laver den, vil jeg for at gøre det tydeligt angive Kenserens Størrelse og Stykkerne, hvoraf den bestaar, ved Tal, og saa fortælle Dem, hvorledes man sætter dem sammen, som jeg fandt den i en gammel Dagbog fra den Tid, da jeg lavede den ene jeg har brugt lige siden:

Antal.	Stykker.	Længde		Tykkelse.
		i Tommer.	i Tommer.	
1	2	30	10	$\frac{7}{8}$
2	2	14	10	$\frac{7}{8}$
3	3	$15\frac{3}{4}$	10	$\frac{7}{8}$
4	2	30	$\frac{7}{8}$	$\frac{7}{8}$
5	2	$17\frac{1}{2}$	$\frac{7}{8}$	$\frac{7}{8}$
6	2	32	4	$\frac{7}{8}$
7	2	16	4	$\frac{7}{8}$
8	2	34	$\frac{7}{8}$	$\frac{7}{8}$
9	2	18		
10	1	34	$19\frac{3}{4}$	$\frac{1}{2}$
11	2 Stroppe	10	1	
12	1*)	20	18	
13	2 Glas	$30\frac{3}{4}$	$16\frac{1}{2}$	

Naar man har disse Stykker skaaret i de Størrelser, som er ovenfor angivet, tager man Nr. 1, som er Siderne af Kenserens Beholder, og sætter dem fast til Enderne af Nr. 2. Dernæst slaar man Nr. 3 paa ved den ene Side, saa at den danner en Bund. Nr. 3 skulde laves af sammenpassede Lægter og alle Sammensøjninger tættes med Blyhvidt, saa at inlet Løb af Varme kan fremkomme ved, at den undslipper gennem Revner eller Sammensøjninger, hvor Kensereren er sat sammen. Slaa Nr. 4 paa Ydersiden af Beholderen paa Siderne en halv Tomme fra Toppen, saa at Glasrammen kan hvile derpaa, og slaa saa Nr. 5 paa Enderne af Nr. 4 af Beholderen. Sæt nu Nr. 6 paa Enderne af Nr. 7 til Glasrammen og sæt saa Glasstet Nr. 13 ind i de Furer, som tidligere ere blevne skaarne til dem, før det bliver slaet fast. Disse Furer skulde være $\frac{3}{8}$ " dybe, den øverste skal være $\frac{3}{8}$ " fra Toppen og den næste $\frac{3}{8}$ " nedenfor den første, saaledes at der bliver et luftomt Rum mellem Glasfene. Maaſte det vilde være bedre, at sætte denne Glasramme sammen med Skrue, thi paa denne Maade er der mindre Fare for at brække Glasstet itu.

Hvis man ikke let kan faa Glas saa store, som det er anført, kan man bruge 2 Glas, hver $16\frac{1}{2}$ Tomme langt, og med den rette Bredde saaledes, at de sat ved Siden af hinanden, udgør $30\frac{3}{4}$ Tommer, især hvis det øverste og nederste Glas er sat saaledes, at Sammensøjningerne ikke ere ens, dog er det hele Glas bedre, hvor et let kan faas. (Sluttes.)

*) tyndt amerikansk Kalkelovnsjernrør.

Wellstads Flyvehuller.

Af S. Chr. Olsen, Svilested.

Der er i den Tid, jeg har været Biavler, sket en betydelig Forandring med Hensyn til Biboligernes Konstruktion, saa man nu skulde tro, at Biavlerne snart maatte være enige om, hvilke der er de bedste; men det modsatte er nu inderligere Tilfældet, da vi nu maaſte har flere Slags Biboliger og Mammemaal end tidligere, og hver anser sit for det bedste.

Der er i de senere Aar skrevet og talt en Del om Wellstads og om dets Fortrinlighed fremfor andre Stader med 1 Dronning. Endskøndt jeg ikke er nogen stor Ven af dette Stade (Dronningstaden), vil jeg derfor ikke sige, at det er forteret, at bruge det Stade, fordi, om den ene Dronning gaar til Grunde, har det endda en, og vil da ikke gaa tabt, om det sker paa en Tid, da de ikke kan anskaffe sig en ny; Bierne vil da gaa sammen til en Sværm. Men for at Stadet skal kunne svare til Hensigten, gjælder det om at anbringe Flyvehullet paa rette Sted; det maa anbringes saaledes, at det ikke fører for meget Træk i Stadet, fordi det er en Betingelse for at faa et godt Udbytte af Biavl, at Bierne har den fornødne Varme.

I Tidsskrift for Biavl, Nr. 3, d. A., findes optaget en Artikel af S. Olsen, Dristebrohus, om Wellstads Flyvehuller. Som det ses i Fig. 20, er det efter mine Begreber det mest upraktiske Stade, der i lang Tid er bleven omtalt i Tidsskrift for Biavl, da der i dette Stade vil blive altfor stærk Gennemtræk for Bierne, mens der er Flyvehul paa begge Bredsider af Stadet, og det gennemhullede Skillerum vil endda forøge den betydelig.

Vi tænke os et Bærelse blive delt med saadant et Skillerum og et Vindue bliver lukket op paa hver Side tæt op til Skillerummet, det ene i det ene Rum og det andet modsat i det andet Rum, og vi da vil stille os ved Siden, tæt op til Skillerummet, skal vi nok fornemme Træk endog i omtrent Blifstille Veir, i Blæst eller Storm, vil det næsten ikke være muligt at opholde sig der. Som det gaar med Bærelset, saaledes vil det ogsaa gaa med Stadet, der har Flyvehul i begge Sider; den kolde Luft vil trænge ind i Stadet og følge dets Vægge og ind imellem Tavlerne, langt stærkere end naar der kun er Flyvehul i den ene Side.

Derfor De hylde Wellsmetoden, vil jeg raade Dem til at bygge Deres Stader efter B. Bojesens Anvisning til at dreje, det er det fuldkomne Stade, jeg endnu har

set, der er bleven anbefalet af den Slags, endskønt det maa være koldere end Enkeltstaden paa Grund af det gennemhullede Skillerum.

Efter de endnu indkomne Beretninger om Udbyttet af Wellsstaden, er der endnu intet, der anbefaler det i Stedet for Endronningstaden, da der af disse ifølge Beretninger er høftet det dobbelte, og det er vel for Indtægten Skyld, de fleste driver Viavl, og Wellsstaden er tillige danskligere at behandle end Enkelt-Staden.

Med Hensyn til Wells-Metodens Værdi ere vi her til Lands langtsra færdige med Bedømmelsen, og det samme gælder i England, hvor den dog har været anvendt et Aarstid længere. I den Henseende ville vi derfor ikke udtale hverken Tilslutning til eller Afviselse fra den ærede Forfatters Dom. Derimod er der et andet Punkt, om hvilket vi skulle udtale os, fordi vi i den Henseende ere ganske uenige med Forfatteren, det er med Hensyn til Flyvehuller paa begge Sider af et Wells-Stade. Forf. mener, at disse Flyvehuller maa give en saadan Træk i Staden, at Bierne absolut maa lide derved. Han sammenligner et saadant Stade med et Bærelse med aabne Vinduer paa begge Sider; men den Sammenligning halter rigtignok dygtig. Ja, hvis Staden kun var c. $\frac{1}{3}$ " (1 cm.) højt, saa kunde der være Mening deri; men alene Underrummet er vel mindst 20 Gange saa højt. Skal det Stade altsaa sammenlignes med et almindeligt Bærelse med aabne Vinduer 1 Al. fra Gulvet, saa maa man tænke sig, at det Bærelse er 100 Alen højt, og saa er det nok tvivlsomt, om man kan mærke noget til Trækken oppe under Loftet eller endda blot i en Snees Alens Højde. Vi mene derfor, at i Staden kunne kun Bierne paa Bundbrættet og maasse c. 1 " op paa Tablerne mærke noget til den Træk gennem Flyvehullerne, højere oppe paa Tablerne mærkes den næppe undtagen derved, at den bringer frisk Luft ind i Staden. For øvrigt foretrække vi ligesom Forfatteren at have begge Flyvehuller i Wellsstaden paa samme Side; men det er rigtignok af ganske andre Grunde, nemlig af Hensyn til Biernes Behandling. Red.

En Anmeldelse.

Af Niels Fahlé, Dregaard, Sællerup.

„Bedetraad i Viavl“ af Hans Grølev er et Skrift paa 68 Sider og med 33 Fi-

gurer, som fornylig er indkommet i 2det Dplag. Første Dplag udkom i 1893 og blev da prisbelønnet af Danmarks Viavlerforening. Det ny Dplag har 1 Figur mere, og det er 4 Sider større end det gamle, men ellers er det næppe andet end et Dptryk. Denne Bemærkning er imidlertid ikke brugt i nedsættende Betydning, men tværtimod som Anbefaling. Den ny tilkomne Figur med tilsvarende Tekst omhandler de i den sidste Tid i „Vitidende“ gentagne Gange omtalte Hjørneklobser med skarpe Endekanter. Mærkeligt nok har dette Punkt været forbigaaet i første Udgave, uagtet denne først udkom i 1893, medens de omtalte Klobser holdt deres Indtog i Bi-verdenen adskillige Aar tidligere. Anmelderen erkender, at det er dristigt at gøre denne Bemærkning overfor Forfatteren, hvis Skoobaand han ikke er værdig til at løse, hverken i Egenkab af Viavler eller i Egenkab af Forfatter, og han kan kun undskyldes sig med, at han ser med Beundring paa disse Klobser, medens han ikke erkender, at der er noget berettiget i nogen af de Anker, der ere rettede imod dem; men for Resten paastaar han ikke, at de i sig selv ikke ere andet end en Ubethdelighed.

En anden Ubethdelighed, der ikke findes omtalt i nogen af vore andre Bøger, er Knaphullet i Bisløret (Side 30). I sig selv er Bisløret naturligtvis meget bedre og maasse tillige billigere end Bihætten eller Bimassen, men det er dog ufuldkomment, saalænge der mangler et Knaphul. Apropos. Det siges, at Bisløret skal være sort, og denne Angivelse passer med, hvad der om denne Sag staar paa flere andre Steder. Hvorfor skal det være sort? Man siger jo ellers, at Bierne irriteres forholdsvis meget af denne Farve (1). Hos Vorbeck siges det om den indvendige Blisplade i Solbovs-smelteren, at den maa males sort; men efter Grølev bør den derimod være blank. Hvilket er det rigtigste? (2) Uagtet sin Videnhed har „Bedetraad i Viavl“ adskillige Smaating inde, som ikke findes omtalte i andre Bøger, men for ikke at blive for vidtløftig, skal der ikke her bindes nogen Buket af dem, men blot bemærkes, at vor Viavllære ikke er Enkeltmands Værk, men et Sammenstud af Erfaringer og Opfindelser, ikke alene af store, men ofte tillige af smaa Mænd. Ved Viavlen saavel som ved ethvert andet Fag gælder det nemlig, at omendskønt En nok kan være klogere end nogen Anden, kan han dog ikke være saa klog som alle de Andre, og derfor kan En ikke udføre noget større Arbejde saa godt som de Andre tilsammen. Det maa sikkerligt betragtes som tidssparende, at Metermaalene helt

igennem ere anførte ved Siden af de danske Maal; men der findes dog her Anledning til en lille Anke: De ny Maal ere ikke altid rigtigt angivne. Side 47 er $8\frac{1}{2}$ Tom. angivet lig 24 cm., medens det rigtige er 22,2 cm., og Side 49 findes 2 Tm. dansk angivet til 5 cm., men Side 17 er det samme angivet til $5,2$ cm. Hvilken Angivelse er den rigtige? (3).

Et Skrift af nævnte Omfang kan naturligvis ikke være nogen udførlig Biabslære for vor Tidssalder; men det er, hvad det giver sig ud for at være, nemlig en Ledetraad i Biabl., og denne Traad gaar helt igennem Stoffet, d. v. s. det Stof, der vedkommer den nyere Biabl. Indholdet er fortrinlig ordnet og ledsaget af en omhyggelig udarbejdet Fortegnelse, ved hvis Hjælp man med største Letthed kan finde Svar paa næsten alle almindelige Spørgsmaal, som vedrøre denne Sag. Naturligvis maa et Menneske besidde nogen praktisk Kendskab til Bier, eller som man siger, kunne sin ABCD., før det kan nytte det at læse Ledetraaden; men under denne Forudsætning kan det sikkerlig ved Hjælp af den blive en meget god Biavler. Ja, Anmelderen er nærved at mene, at Begyndere ikke alene ville spare sig selv meget Hovedbrud og opleve forholdsviis saa Skuffelser ved at holde sig fra den store Biabsliteratur. Det skal imidlertid ikke hermed være sagt, at vore tykke Bind om Biabl. ere overflødige, thertimod, ethvert af dem maa have sin Interesse, i det mindste i historisk Henseende, og der er maasse intet af dem, som ikke har haft praktisk Betydning for sin Tid; men Meningen er, at Begyndere saa at sige ikke kunne læse i saadanne Bøger uden at blive mere uklare, naar de naa Enden, end de vare ved Begyndelsen; men naar de først kende Ledetraaden og faar den Praktis, som kan tilegnes ved dens Hjælp — og ved Omgang med andre Biablere — saa kunne hine før saa uklare og kedelige Bøger forekomme dem som opløsende og underholdende Læsning. Maasse er „Ledetraad i Biabl.“ kun beregnet paa Begyndere; men selv om dette er Tilfældet, er det dog sandt, at den ogsaa er god for Viderekomne, ja maasse endog for de fleste af dem, der vide mere om Bier, end der kan staa i 10 Hæfter af Ledetraadens Tykkelse. Alting kan nemlig ikke huskes. Der paatrænger sig jævnligt smaa Spørgsmaal, for hvis Besvarelse man maa ty til sine Bøger, hvor det ofte kan være vanskeligt at finde, hvad man søger, selv om man ved, at det findes. Men i Ledetraaden kan saadant noget i Almindelighed findes med forholdsviis stor Letthed. Særlig Interesse have

Kapitlerne med Overskrifterne „Almindelig Behandling og Overvintring“. Disse to Kapitler optage kun 5 Blade, og deres Indhold er næppe andet, end hvad der staar i mange andre Bøger, ja det meste deraf vil maasse endog kunne findes i en hvilkensomhelst Aargang af „Vitidende“ under Rubrikerne „Gavnlig Vint“, „Ekko fra Staderne“ og „Spørgsmaal og Svar“. Men Sagen er, at det ofte er forbundet med forholdsviis stor Vanskelighed at finde, hvad man søger paa saadanne Steder.

„Ledetraad i Biabl.“ befatter sig ikke med Ting, der endnu ere i deres Orden. Wells Metode er saaledes slet ikke omtalt, og af Stader kender den hverken Rispstader, Højtstader eller Straaprinser, men alene Trugstader, og af Udflygningsmaskiner kender den kun Cylindermaskinen; men denne Simpeltid er i god Overensstemmelse med Skriftets hele Karakter, og det vilde sikkerlig være fordærvende for det, om det beskrev et Utal af Redskaber o. desl. Det skal her ansøres som en Mærkelighed, eller maasse snarere som noget, der hører til Reglen, at medens man paa den ene Side ofte med Begærlighed griber efter Nyheder, og letfindigt stoler paa deres Paalidelighed, er man paa den anden Side altfor stædig med at komme ud af sine gamle Folder. Saaledes gives der endnu mange ældre Biablere, som ikke anerkende Trugstadets Fortrin, ja selv Mesteren Dzierzon har kun Udtaalelser tilovers for det, og Bruun, som i 1884 skrev derom, havde ogsaa en Del Betæneligheder; men det maa bemærkes, at det Trugstade, han den Gang kendte, i Virkeligheden var meget ufuldkomment i Sammenligning med det, vi nu besidde. Men Bruun blev dog aldrig egentlig Trugstademand, uagtet Trugstadet adskillige Aar før hans Død havde overvundet alle Børnesygdomme.

De tre Rammer, der ere knæsatte af Biavlerforeningen, blive udførligt omtalte, og det ses deraf, at Erstlevs Ramme altid har været $\frac{1}{2}$ Heftehoved foran, d. v. s. den har fra Begyndelsen af opgivet sin Størrelse ved udbvendige Maal baade paa Bredden og paa Længden, hvorimod de andre opgave deres Størrelse ved indvendige Maal paa begge Led, hvorefter Hovedmaalet, nemlig det udbvendige Maal, maa findes ved Beregninger, der gaa i Brøst baade paa Bredde og Længde.

Sproget er godt, og Anmelderen bemærker med Glæde, at han intet Sted har stødt paa det moderne Udtryk „Bieri“. Rigtignok er dette forstaaeligt, hvilket jo er Hovedsagen, men ellers er det skurrende og navnlig for meget i Slægt med Udtrykkene

Svineri og Griseri. Ligesaa glædeligt er det, at Udtrykket „Bistand“ heller ikke kommer for. Dette Ord har fra gammel Tid af en egen Betydning i Dansk, hvorfor det er, hvad man kalder søgt, naar det bruges i Betydning af Bihold. Endelig er det faldet i Anmelderens Smag at se Udtrykkene „Bifolk“ og „Bigaard“ erstattede henholdsvis med de gode gamle Udtryk Bifamilie og Bihave. Derimod beklager han, at han savner Udtrykket „Dzierzons Metode“. Den bevægelige Tablehugning er nemlig en Grundlovsparagraf ved den nyere Biavl, og denne (Tablehugning) er opfundet af Dzierzon. Da det endvidere i mange Aar var Skik i Danmark at betegne den nyere Biavl med hans Navn, synes det rimeligt, at vi fremdeles bibeholde denne Skik, uden Hensyn til, at Manden nu er bleven gammelbogs og sikkerlig en Del hildet. Smid- lertid kan der nok findes lidt at udjette paa selve Sproget. Der staar nemlig Side 5, at „Dronernes Antal indskrænkes til det mindst mulige“, hvilket sikkerlig er at tage Munden for fuld; thi det er dog næppe Meningen, at Staderne skulle gøres helt droneløse; men dette sker, naar Dronernes Tal indskrænkes i Henhold til Angivelsen. Selve Indholdet er da heller ikke ganske dabelsrit. At der ved Biavl er noget, som kaldes Somfrusværme, omtales ikke, og at der ikke følger Droner med de Sværme, der kaldes Forpærme og Somfrusværme, bliver ligeledes fortiet; men det vilde sikkerlig være af Betydning for Begyndere at saa disse Oplysninger, samt Meddelelse om Grunden til dette Forhold. Endelig kunde det have været godt, om det var bleven omtalt, om de Individuer, der fremgaa af den saakaldte Puffelyngel, ere frugtbar. Endvidere gør man vist bedst i at forholde sig tvivlende overfor den Meddelelse, som findes Side 58, og som gaar ud paa, at man ved om Vinteren at stille et Bistade paa en Vægt kan aflæse, hvormeget Familien daglig fortærer; thi om Vinteren slybe Bierne jo ikke ud uden paa ganske enkelte Dage, hvorfor de ikke til daglig kunne kaste nogen Afføring udenfor Stedet, hvoraf følger, at den daglige Afslæsning paa Vægten ikke viser, hvormeget Bierne fortære, men kun hvormeget de uddunste. Angaaende den Sammenligning, der paa anførte Side drages mellem Havedyrkning og Overvintring af Bier, maa det bemærkes, at den er meget haltende. Med det anførte Udtryk af en bekendt Gartner maa det naturligtvis være Meningen, at Havedyrkning ikke kan lykkes uden Rigdom af Gødning, og at det for Nesten altid lykkes bedst, jo mere Gødning man anvender, men Matthiesen i Korsør

har i 1872 sagt, at hans Jord ikke havde været godet de sidste 16 Aar, og dog lykkedes hans Havedyrkning overordentlig godt, navnlig gav hans Frugttræer alenlange og fingertykke Stud (se nærmere Tidsfrist for Havedyrkning), men Overvintring af Bier kan slet ikke lykkes uden Vinterforraad. For Nesten er Dignelsen ganske godt gaaende; thi det er ikke ubetinget sandt, at jo mere Gødning man anvender, des bedre lykkes Havedyrkningen. Gødning er nemlig kun en Faktor ved det; men der hører mange flere til, for at Udslaget kan blive heldigt, dertil kommer, at overdreven Gøden i mange Tilfælde er unyttig og ofte endog skadelig. Ligesaa med Hensyn til Biernes Vinterforraad. Under isørigt uheldige Forhold kunne de ikke overvinde heldigt, selv om deres Forraad er nok saa rigeligt, men ellers tjener et Kvantum, der svarer til deres Behov, dem bedst. For meget er derimod unyttigt og ofte tillige skadeligt, fordi Rummet derfor maa være saa stort, at Klyngen ikke kan holde det behørigt varmt. Fugtighed og Muggenhed indfinder sig da, til Trods for alle de Forholdsregler, som kunne tages derimod.

1. Bierne ynde ganske vist ikke de mørke Farver, men et lyst Bislør blænder Bistavlerens Øjne, derfor anbefales mørke Bislør.

2. Den sorte Farve indsjuger Varmen stærkest, derfor anbefalede man tidligere denne Farve for Færnpladen i Solboksmelteren; men Erfaringen har lært os, at en blank Bistplade kan blive varm nok, og en saadan Plade er lettere at rense. Derfor anbefale vi nu Anvendelsen af saadanne.

3. Den nøjagtigste Angivelse er ganske vist 2" = 5,2 cm.; men i begge de nævnte Tilfælde ere de angivne Maal kun benyttede som omtrentlige. Alligevel maa det indrømmes, at Maalene burde have været angivne lige nøjagtige begge Steder. Ogsaa paa Side 37 er 24 cm. kun et omtrentligt Maal, da Dronningsburet jo meget godt kan have denne Længde; men Anten er naturligvis ligesuldt berettiget, fordi Angivelsen her frentreder som et vist dansk Maal omfat i Metermaal. Med.

Billige Fodre.

Af Theodor Jacobsen, Sønderup.

Praktiske og billige Fodre til langsom Fodring med Kandiisfirup, anstoffer man sig let, naar man løber nogle Bistbaaser, hvori der har været Børnemel. (Saa paa

Apothekerne og i Materialforretningerne). De summer ca. en halv Pot og koster 7 Ore pr. Stk. Man danner sig en Fodreflodss af et Stykke Halvtomme-Brædt, jaaledes at den kan gaa ned i Fodreaabningen i Pakrammen over Bierne. I Klodsen bores et 2 Tom. stort Hul, over hvilket der paafømmes et Stykke fortinnet, bitet Traadtwist. I Laaget paa Blikbaasen bores med en spids Syl et eller to Huller, og Fodreven er særdeilig til at bruges; hvert Hul giver ca. 10 Kvint i Døgnet. Denne Fodrer er særdeles billig og koster næppe 10 Ore pr. Stk., naar man selv laver Fodreflodsen. Man maa paase, at Traadtwisten buer saa meget opad, at den kan berøre Laaget paa den omvendte Blikdaase, da Bierne ellers ikke kan naa Fodret, og ligeledes at Laaget slutter godt. Allerede ved Indvintringen lægger jeg Fodreflodsene paa og pakker godt over dem, man kan da let vandfodre Bierne i det tidlige Foraar uden at forstyrre disse, men dertil anvender man bedst Glas, overbundne med Lærred.

Understøttelse til DBF.

Indenrigsministeriet har under 9. Maj d. N. i Genhold til det ved Finantsloven for indeværende Finantsaar bevilgede Beløb af 3000 Kroner til Bestridelse af de med Foreningens Virksomhed til Biavlens Fremme forbundne Udgifter anvist det nævnte Beløb til Udbetaling.

Bestyrelsen udtaler herved en hjertelig Tak til Regering og Rigsdag for den værdifulde Understøttelse.

J. Møller,
Præsident.

Erstlev,
Sekretær.

Fra Kredsene.

Boruholms BF. holdt Generalforsamling paa Hotel „Rønne“ i Nakirkeby d. 10. Marts om Eftermiddagen Kl. 4. Omtrent 30 Medlemmer var mødte. Efter at Formanden havde omtalt Foreningens Virksomhed i det forløbne Aar, fremlagde han det reviderede Regnskab, som enstemmig godkendtes. Det viste en Indtægt af 611 Kr. 59 Ore og en Udgift af 494 Kr. 95 Ore, saa at Regnskabsaaaret altsaa sluttede med en Beholdning af 146 Kr. 64 Ore. Fjerkræavlforeningens og Biavlforeningens fælles Udgifter ved Udstillingen i Svaneke var 571 Kr. 58 Ore og den samlede Indtægt 577 Kr. 82 Ore. — H. D.

Kofoed, der afgik som Bestyrelsesmedlem, genvalgte. Til Sogneformand valgtes for Svaneke: Gaardejer L. Kofoed, Rosgaard, for Povlsker: Gaardejer Karl Kofoed, Munkegaard og genvalgte for Østermarie: B. Kofoed, Karensminde, for Østerlars og Gudhjem: Gaardejer H. Hansen, Keldsby, for Næsker og Allinge: Partifulier H. Lund, Allinge, for Hasle og Næsker: L. B. Pedersen, Hasle, for Rønne og Knudsker: Snekter Kr. Ipsen, Dampmøllegade, for Bøsternarie: Lærer Jensen, Søse, for Næsker og Nakirkeby: Lærer Dam, Kirkefjolen, for Næsker: Smed Jens Kristiansen, for Næsker og Bodilsker: Gartner Pedersen, „Springforbi“. Til Revisorer genvalgte Sognepræst Boost og Gaardejer H. M. Kofoed, Klintegaard. I Stedet for Birgt vedtoges det at anvende et Beløb til Rabat paa Kunsttavler. Medlemmer vil herester i indværende Aar kunne faa 10 pCt. Rabat ved Indkøb af indtil 3 Rd. Tavler, naar de bestille disse hos en af Foreningens Forhandlere inden 15. April. Til Understøttelse for en Biavlslærer ved et Kursus i Kalundborg i Juli eller August bevilgedes 50 Kr. 9 Andragender var indkomne. Det overlodes til Bestyrelsen at vælge den af Ansøgerne, som den fandt mest tjenlig. — Som Rejsegodtgørelse til Delegeretmødet i København tilstodes der Formanden 25 Kr. — Hos uformuende Medlemmer vedtoges det at udstationere 3 Erstlevstader. — At Bestyrelsen havde optaget Dyrlæge Jürgensen i Svaneke som Væresmedlem af Foreningen paa Grund af værdifuld Hjælp under Udstillingen, godkendtes. Endelig vedtoges det at holde Udstilling i Gudhjem den 17. og 18. Oktober sammen med Fjerkræavlforeningen og Frugtavlforeningen. 1ste Præmie bestemtes til 12 Kr. Præmiernes Antal og Størrelse overlodes det iøvrigt til Bestyrelsen i Forening med Dommerne at bestemme. Medlemmerne med deres Hustruer har fri Udgang. 3ffe-Medlemmer betaler 20 Ore for Boyne og 10 Ore for Børn. Til Dommere valgtes: Gaardejerne M. Hansen, Duegaard, og Sofus Brandt, Gabeby, samt Frøken Karoline Sommer, Nordre Bakkegaard; til Suppleant: Gaardejer Karl Kofoed, Munkegaard. Dommerne og Bestyrelsen skal have Rejsegodtgørelse, naar de har over 1 Mil til Bestemmelsesstedet, for saa vidt de ønsker det. Der nærmere Udstillingen vedrørende overlodes det til Bestyrelsen at ordne.

Blandt Andragerne om Understøttelsen til et Kursus paa Biavlslærerskolen i Kalundborg valgte Bestyrelsen Ungkarl Kr. Hansen af Bodilsker. Georg Josefien.

Randers Amts BF. afholdt Bestyrelsesmøde d. 30. April og supplerede sig med et Medlem, Søs Jensen, Langskov, som ogsaa valgtes til Formand. Der udnævntes et Dommerudvalg til Bedømmelse af Produkter: Hr. Karmark Obel, Hr. Møller, Kollerup Hedegaard, Hr. Biavlslærer Grønning. Som Suppleant Hr. Lærer Dystrup, Gasserne. Til Bedømmelse af Redstaber Hr. C. Nielsen, Støvring, Hr. Forpagter Jensen, Vibild, og Laust Nielsen, Gellerup pr. Hobro. Hr. Skræder Kristensen, Alsferg, som Suppleant. Udstillingen aabnes d. 24. Juni (fejlagtig angivet i et tidligere Nr.) Genstandene maa være paa Randers Banegaard d. 23., Middag Kl. 12, eller leveres paa Dyrskuepladsen Efttermiddag d. 23. inden Kl. 6. Kredsformændene kunne begære Stemaer hos Hr. Justitsraad Hald, Randers, fra d. 23. Maj, og Udstillerne maa da henvende sig til deres Formand om Stemaer. Disse indsendes i udfyldt Stand til Hr. Justitsraad Hald inden d. 9. Juni.

Langskov pr. Hadsten, d. 8. Maj 1896.

Søs Jensen.

Aarhus og Omegn BF. afholdt sit bebudede Møde i Bennelyst Søndag d. 10. Maj, hvor en stor Del af Omegnens Biavlere havde givet Møde. Der holdtes først Foredrag af Foreningens Formand, Hr. Trafikchef J. Møller, dels over Biens Naturhistorie og dels over det forhaandenbærende Arbejde ved Biavlten. Derefter tog man dels med Bogn og dels paa Cykle ud til Skomager Christensens Vignard i Vejlbj Krat, hvor praktisk Behandling af nogle Bisfolk foretoges. Saavel Foredraget som den praktiske Vejledning fulgtes med synlig Interesse af hele Forsamlingen. Det næste Møde vil blive afholdt i Midten af Juni Maaned. Tiden vil blive meddelt i dette Blad d. 1. Juni. Christensen.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 34. Jeg har i Foraaret købt et Rubebisfolk. Det har fra først af været min Hensigt at lade det sværme, men da jeg bor saa nær ved andre Haver, kunde der muligvis være begrundet Frygt for, at Sværmen kunde flyve bort. Jeg spørger derfor: Hvis jeg lader Bisfolket sværme, kan jeg saa uden Skade benytte

den i „Fører i Biavl“ omtalte Selbhuser. Vil det ikke hæmme Sværmingen, og er det iøvrigt ikke en Tvang for Bierne at skulle passere Dronninggitteret, naar de komme fra Marken med Nektar og Pollen? (S. P. G.) — S.: Den omtalte Selbhuser er altsor besværlig at bruge, fordi den kræver Bevogtning af Stedet i Sværmetiden. Vil De anvende en Selbhuser, saa tilraade vi Dem at bruge den her i Bladet paa S. 146 beskrevne. Langt simplere er det dog at benytte Alley's forbedrede Dronningsfælde, som ingenlunde er vanskelig at lave. Den bestaar af en lille Kasse, der f. Eks. kan gøres 12—15" lang, 6—7" høj og 3—4" bred og med Stydelaa af Blik; c. 1½" fra Bunden er anbragt en vandret Træ-Skillebæg, i hvilken er boret 2 runde Huller 1½" brede, ovenover hvilke 2 Regler af bitæt Særntvist ere befæstede. Disse Regler have foroven en Åbning saa stor, at en Drone let kan gaa derigennem. Paa Kassens Forside (se Fig. 43) er det øverste Rum dækket af

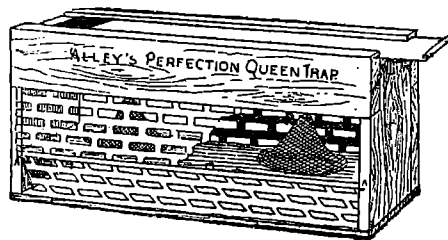

Fig. 43.

Dronning-Zink udenpaa lige ned til Skillerummet A A. Herfra buer Gitteret sig straaet ind i Kassen for at danne en let kendelig Indgang for Bierne. Paa Kassens Bagside (se Fig. 44) er der intet Gitter for det nederste Rum, og Gitteret for det øverste er anbragt

½" indenfor Kanten af Kassen for at give Bierne Afgang til Dronningsfælden ogsaa ad denne Vej. Denne Fælde opstilles i Sværmetiden tæt op til Indgangen af Stedet, saaledes at Bierne kun igennem Fælden kunne forlade Stedet. Hver Åsten udtømmes de fangne Droner af det øverste Rum. Naar endelig Sværmen afgaar, vil Dronningen ligeledes blive fanget i dette Rum. Saa snart det bemærkes, flyttes Fælden med Dronningen hen paa en Stol et Par Skridt fra Stedet. Sværmen vil da samle sig her og kan paa sædvanlig Maade indsettes i det dertil bestemte Stede.

Nr. 35. D. 16. April undersøgte jeg et Stede, som dengang havde Arbejdseryngel og altsaa Dronning; Ynglepladen var ikke stor, men dog tæt samlet paa et Par Tavler. D. 6. Maj undersøgte jeg Stedet igen, tilskyndet ved den ringe Virksomhed, som denne Familie udfoldede i Forhold til andre. Der fandtes nu slet ingen Arbejdseryngel, paa et Par Tavler derimod spredt Bukkel-

Yngel. Jeg dræbte Dronningen og gav Familien en Table fra et stærkt Stade med Eg og Yngel i alle Stadier, ja selv forseglet Droneyngel i samlede naturlige Celler. Da Tiden nu er saa langt fremrykket, behøver jeg vel ikke at udfærdige de første Dronningceller om 10 Dage? Jeg formener at kunne lade Familien støtte sig selv og berolige mig, at alt saaledes kommer i Orden. Familien dækker 5 Tabler $10 \times 12''$; jeg fodrer med opløst Kandis. Den gamle Dronning fremkom som befrugtet med en l. Sværm 11. Juni 1893. (B. H.) — S.: Vi tilraade dog Udfærdig 1 Gang af alle Dronningceller og derefter paany Indsætning af aaben Yngel, fordi vi anse det for meget tvivlsomt, om der nærvæd Deres Bi-gaard vil findes flyvende befrugtningdygtige Droner allerede den 22. Maj. Hvis De forsøger at undlade denne Udfærdig af det første Sæt Dronningceller, vilde det interessere os meget at blive bekendt med Udfaldet af det Forsøg.

Nr. 36. Dmtrent 8. Juli ifjor satte jeg et kraftigt Kube-stade, som ikke havde sværmet, paa Kasse til Redbygning efter forud at have forsynet denne tilstrækkelig med dels halvdylde, dels tomme udbyggede Tabler. I Juli og August var Vejret daarligh for Bierne, saa de for en væsentlig Del forblev i Kuben. 9. September

udfær jeg Kuben, som just ikke var rig paa Bier, og hvor der kun i et Par Tabler var lidt dækket og lidt utildækket Arbejdsyngel, som tilføjedes Kassen. Denne havde jeg, før Bierne drevs ned, forsynet vel med Indhold for Vinterforbrug, og desuden fodrede jeg derefter endel med Sukker, saa Alt syntes at være i god Orden. I Oktober — vistnok fra midt i Maanedens — saa jeg daglig, at der krøb endel matte Bier paa Flybebrættet, og mange faldt kraftløse paa Jorden og døde. I Begyndelsen af November kradsede jeg en hel Del døde Bier ud gennem Flybehullet, og jeg antager, at der kun var meget faa levende Bier i Stadet ved denne Maanedes Udgang. I Marts aabnede jeg Kassen og fandt deri kun en stor Haandfuld døde Bier — men ibrigt hele Vinterforhningen i Behold, og der er kun ubetydelig Muggenhed tilstede. Disse nu smukke Tabler — med c. 24 B Honning og Blomsterstøv — vilde jeg meget nødig ødelægge. Jeg sender vedlagt lidt af „Værket“ nogle Bier og den mellem disse

paa Bundbrættet fundne Dronning, og det vilde være mig meget kært, om De ved Undersøgelse deraf kunde besvare mig Spørgsmaalet om, hvilken Sygdom der har forvoldt dette Stades Død? Kan jeg efter Desinfektion benytte Kassen og dens Indhold uden Fare for, at det kan bevirke Smitte? Jeg har tænkt at vadske Kassen godt med f. Eks. karbolholdigt Vand og derefter indhænge Beholdningen og afbrænde Svovl i Kassen — kan dette være rigtigt? Hvilken anden Fremgangsmaade vil De jærlig anbefale? Svovlsyring og andre Desinfektionsmidlers Dunster, som jo ere dels skadelige, dels modbydelige for Bierne, kunne vel nok ved Udluftning forsvinde for selve Kassens Vedkommende, men kan dette ogsaa ske med Hensyn til „Biværket“, saa at Bierne kunne finde sig tilfredse dermed? Paa Forhaand takker jeg Dem, Hr. Redaktør, for indgaaende Svar paa her stillede Spørgsmaal, der formentlig ville være af Interesse for andre Biavlere og Bivener end Deres ærbødige (x. y.) — S.: Vi

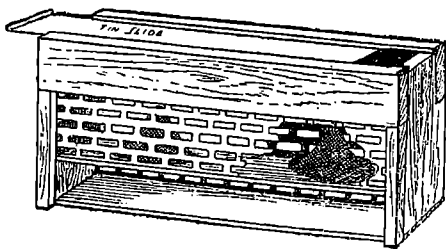

Fig. 41.

hade ikke kunnet finde Sygdomstegn i de sendte Bier, Tablestykker og Smuld, heller ikke Spor af Yngel. Deraf slutte vi, at Stadet er død af Mangel paa Dronning, og de „matte Bier“, som kom frem for at dø, have formentlig været gamle udflydte Bier Ved Overføringen om

Esteraaret burde Familien have været forenet med en lille Familie af dødsdømte Bier; thi i Deres Egn bør en Bifamilie være kraftigere end denne har været d. 9. Septbr. Hvis De vil desinficere „Biværket“, bør det være med Svovldampe. Disse skade aldeles ikke, naar Tablerne efter Røgningen ophænges paa Snore i fri Luft i en halv Snæs Timer.

Nr. 37. De vil maasse, Hr. Redaktør, i Bibradet meddele, hvilket Format Kamme-maalene have i de Krainerstader, De leverer, hvormange Kammer de i Reglen indeholde og om De garanterer Kasserne leverede med levende Bivener. Fragten fra Kalundborg maa Bestilleren vel betale? (x.) — S.: De indforfærvne Krainerstader ere „Originalstader“, d. e. lange flade Kasser med Bilbygning. Der garanteres levende Fremkomst; men den Slags Stader kunne kun faas før Sværmetiden og om Esteraaret.

Nr. 38. Jeg tillader mig at spørge Dem, om De mener det er skadeligt at vende Kammerne i Magasinet modsat

dem i Ynglerummet? (A. B. D.) — S.: Naar der er Bivej mellem Underrummet's Tablebærere og Honninggrammernes Bundlister, skader det næppe. Hvis De tillige ønsker at benytte Bitter eller Tablebærerne, bør der dog i dette Tilfælde være Bivej baade over og under Bitteret.

Nr. 39. Vil De maatte være saa venlig at meddele mig, om Larverne, der findes i indlagte Pakke Smuld, ere skadelige for Bierne i nogen nærværdig Grad. Som De vil se, findes de i stort Antal. Jeg har i de sidste Dage lagt Mærke til, at Bierne ved nogle af Staderne have gjort nogle højt mærkelige Bevægelser paa Flyvebrædderne; det saa ud ligesom der var noget, der hængte paa dem, som de vilde frigøre sig for. Ved at undersøge en død Bi, der laa ved Flyvebrættet, under et Forstørrelsesglas, saa jeg en af disse Larver, der var trængt ind imellem en af Buglidsringene paa den. Om den havde forvoldt Biens Død, ved jeg ikke. Af Larvernes Udseende antager jeg, at de høre til *Oliebillerne*. Er det ikke rigtigt? Bierne have ellers overvintret særdeles godt og ere nu begyndte at udvikle sig godt, trods det uheldige Vejr. De Familier, som ere forsynede med Dronninger, der ere parrede med italienske Droner, udmærker sig ved en særlig Grad af Flid. Sidste Aar overgik de langt de brune saabel i Overvintningsdygtighed som Udvikling om Sommeren. De gav det største Udbytte. At disse Bler ere mere tilbøjelige til at stikke, har jeg ikke bemærket; derimod har jeg lagt Mærke til, at de ere ikke saa tilbøjelige til at falde ned paa Jorden foran Flyvehullerne og omkomme, naar de have været ude at flyve i den kolde Foraars-tid, saaledes som de brune tidt gør. Bipeft ere vi fremdeles fri for. (A. Nielsen, Mørup, Jyn). — S.: De sendte Larver ere ganske rigtig Larver af en *Oliebille*, nemlig *Meloe variegatus*, der kunne være skadelig nok for Bierne, hvis de findes i stort Antal (se forrige Aargang S. 214). Som Middel mod dem anbefales at opsamle og brænde alle døende og døde Bier i og udenfor Stedet og at dræbe alle *Oliebiller*, man kan saa fat paa. Hver Hun lægger nemlig c. 4000 Æg.

Gavnlig Vink.

Vejret (10. Maj) har i de sidst forløbne 2 Uger været ganske godt for Bierne, særlig i saadanne Ægne, der tilbyde en hel Del Læ. Det har nemlig været noget blæsende og tørt. I saadanne

Ægne have Bierne derfor haft et godt Pollentræk. I de mere nøgne Ægne har dette Træk derimod været ringe, og ikke saa Bier ere der gaaede tabte paa Udflygterne. Næstene have været temmelig folige med 2-5° R. Varme. Yngleudviklingen er endnu temmelig ringe (3-6 Yngletavler a 120 " ; men Frugttrætrækket er endnu kun lige begyndt. Hvis vi snart saa Regn og derefter Varme, vilde gode Stader derfor endnu meget godt kunne møde Hovedtrækket med en anseelig Vilmængde.

Fodring. I godt Vejr er Trækket nu i de fleste Stovegne og Ægne med mange Haver saa rigeligt, at stærke Familier ikke behøve at fodres. Kun hvis der indtræffer længere Tids soldt eller regnsfuldt Vejr, bør man undersøge, om de have tilstrækkeligt Forraad. Dette bør nemlig paa denne Tid paa ingen Maade mangle, da Hovedtrækket maa ventes at være begyndt om c. 5 Uger. Derfor kan der paa denne Aars-tid ikke være for megen Yngel i et Stabe, naar Vilmængden er tilstrækkelig til at passe den, og Æggen sædvanlig tilbyder et godt Sommertræk. I Ægne, der tilbyde et ringe Frugttræk men et godt Hovedtræk, bør man nu helst fodre alle Familier, de, der have Forraad, saigstent (se S 153), og de, der savne Forraad, noget hurtigere.

Sværme kunne iaar næppe ventes for i Begyndelsen eller Midten af Juni. For man Grund til at vente saadanne f. Eks. af Kuber eller af Kunststader, i hvilke man ikke kan eller vil give Plads, da bør man nu have Stader rede til deres Modtagelse. Et Stabe, der skal huse en god Sværm, bør være forsynet med et rigeligt Antal Kammer (5-7 □' R. c. 6-8 10 12" R. eller Lav-Normal-Kammer), der enten ere forsynede med gode udbyggede molfri Arbejdetavler eller med Kunsttavler eller med 1/2-1" brede Ledere. Kunsttavlerne bør helst være traadede, da de pludselig komme til at bære en betydelig Vægt. Anvendes Ledere, da bør man i Begyndelsen kun anvende saadanne for at sitre sig imod Dronnevoks. Sværmen indfanges, saa snart den har klynget sig, senere kun Kammer med udbyggede Arbejdetavler eller med hele Kunsttavler. Den kan enten straks eller lidt før Solnedgang indbringes i Voligen. I Trugstader kan dette ske ved at give den retvendte Kubes nederste Rand et Stød mod Stadets indre Bags Rand, saaledes at Sværmen falder ned mellem de forud spredte Kammer; et Tæppe lægges over disse, og Bagdøren stribes derpaa ind, saa at Kammerne saa den rette Afstand. Derpaa lægges Kuben med de saa deri værende Bier i omvendt Stilling læt op til Stadets Flyvebræt. I Højstader besættes Glasdøren i skraa Stilling bag Kammerne. Derpaa stodes Kuben ned paa en stor Blitplade paa Jorden. Blitpladen bøjes nu sammen, saa at Bierne kunne hældes ned til Kammerne, hvorefter Glasdøren rettes op i rigtig Stilling, og Stabet lukkes. Hvis Moderstadet er et Kunststabe, bør man undersøge det Dagen efter Sværmingen for at udføre overflødige Dronningceller, der kunne anvendes til Dronningkiste i andre Stader. Sværme bør fodres i det mindste i det Vejr, jaalænge de bygge, da dette i høj Grad fremhjælper Byggearbejdet. I uheldigt Vejr kunne de jo ellers ligefrem komme til at lide Nød.

Kunstsværme kunne i hele Sværmetiden, iaar altsaa fra Begyndelsen af Juni, dannes paa følgende 4 Maader af stærke Familier.

1. Uden Dronning. Midt paa Dagen i smukt Vejr udtages hver anden Yngletavle a 120 " , ialt 4-6, idet alle Bier værteses tilbage i deres eget Stabe. Disse Tavler anbringes i samme Orden i et nyt Stabe med en tom Tavle foran og en Honningtavle bagved. Dette Stabe indsættes nu i en anden stærk Families, f. Eks. en Kubes, Plads.

Dette Stade gives en ny Plads. I Moderstaden nedskydes en Kunsttavle i Yngelreden, og de øvrige Tavler stydes sammen.

2. Med Dronning. I et stærkt Stade opjages Dronningen. Den Yngeltavle, hvorpaa den befindes sig, udtages med alle de vedhængende Bier og anbringes i et nyt Stade med 2 tomme udbyggede Tavler paa hver Side og en Honningtavle bagest. Dette Stade anbringes nu paa Moderstadets Plads, og dette giver man en helt ny Plads.

3. Smaa-stader med Dronningceller. I 2 stærke Stader udfanges Dronningerne, der kunne anvendes til Dronningstifte i andre Stader. Naar Dronningceller ere opførte og forsegledede i de 2 Stader, undersøges alle Yngeltavlerne, og Dronningcellerne fordeles saaledes, at der ikke findes mere end 1 paa hver Tavle eller dog saaledes, at der i begge Stader findes tilfammen saamaage Yngeltavler med Dronningceller, som man onsker at danne Smaa-stader. Duster man f. Eks. at danne 10 Smaa-stader, bør der ialt i begge Stader findes 10 Yngeltavler med Dronningceller paa. Cellerne kunne enten indpåsjes i et trekantet Huk i Bygningen eller besæstes med Jerntraad. Den følgende Dag flyttes begge disse Stader hen til en anden Vigaard, der er fjernet i det mindste $\frac{1}{8}$ Mil fra den første. Her fordeles nu Yngeltavlerne med tilhørende Bier saaledes i 8 andre tomme Stader, at hvert af de 10 Stader faar i det mindste 2 Yngeltavler og 1 Dronningcelle samt 1 tom Tavle foran og 1 Honningtavle bagved. Alle 10 Smaa-stader føddres. Naar de unge Dronninger have begyndt Uægning, kunne disse Stader flyttes til den gamle Vigaard, og naar de fremdeles undersøges med Fødding og med Kunsttavler, kunne de alle blive gode Dvervintningsstader.

4. Uden Tavler. Et godt renset tomt Stade opstilles midt paa Dagen i smukt Vejrs (helst for et Forspil) bagved et sværmedygtigt Stade og forsynes med 6—7 Kammer, der ere indstyrede med Ledere og dækkede med et Tæppe. Man forstyrer nu Moderstaden ved at give det Røg, banke paa det og give Bierne Tid til at sylde sig med Honning eller Foder, som maa være tilstede i Moderstaden. Derefter udtages Tavle for Tavle af dette og afbørjes saaledes, at Bierne falde ned mellem Kammerne i det nye Stade. De bitomme Tavler hænges tilbage i Moderstaden, der forbliver paa sin gamle Plads, inderis Kunstsværmen gives en ny Plads. Derefter undersøges man ganske rolig Yngeltavlerne for at se, om Dronningen ikke skulde befindes sig paa en af disse, findes den, da bæres denne Tavle hen til Kunstsværmen, og Dronningen fejres med en Hjer med til de andre Bier. Findes den ikke, da antages det, at den er med i Sværmen, saaledes som den helst bør være. Marter man den næste Dag hos denne Uro, som lader formode Dronningmangel, bør man forsyne Sværmen med en Yngeltavle, i hvilken der findes nogle Celler med naaben Arbejdsyngel, der nu dækker Cellebunden.

Dronningceller. De af Moderstader eller Kunstsværme indbundne overflødige Dronningceller kunne anvendes til Dronningstifte i andre Stader, der have udhygtige Dronninger, naar hver enkelt Celle anbringes i en Cellebeskytter, som derefter foroven lukkes med en Prop. En saadan Celle i Beskytter kan uden Fare indhænges i et Stade, hvis Dronning man nylig har udsagnet. Det sikreste er dog at indhænge den 12—24 Timer senere.

Udvidelse af Pladsen i Staderne bør foretages, saa snart den bageste Tavle under god Udflugt er omtrent belagt paa en Trebiedel med Bier. Hos mindre stærke Familier giver man kun een molfri udbygget Tavle eller en Kunsttavle ad Gangen. Kunsttavlen anbringes helst ikke bagest men mellem 2 udbyggede Tavler. Hos stærke Familier kan man

dog godt give 2—3 Tavler ad Gangen, ja under meget godt Træk i varmt Vejr endog saa 4—7 Tavler.

Hos stærke Familier kan man paa denne Maas-tid først (i varmt Vejr) udvide med hele Magasiner 4—6 Kammer ad Gangen, senere med halve. Hos mindre stærke Familier derimod først med halve Magasiner, 4—6 Halvkammer ad Gangen, senere med enkelte Tavler.

Møl. Nu begynder den molfarlige Tid. Bivablerne bør derfor jævnlig tilse deres Forraad af hengemte Tavler. Udtages Spind (af Møl) i nogen af dem, da bør Spindet udtages, og Tavlen gennemrøges med Svovlsampe. Enhver Tavle, der indhænges til Bierne, bør være molfri. Opdager man Møllarver i et Stade (f. Eks. under det nederste Tæppe), da bør Staden undersøges nærmere, og alle de Møllarver, man finder, knuses. Et saadant Stade bør eftersees et Par Gange ugentlig, indtil man ikke træffer flere Møllarver.

Yngelspredning kan nu foretages hos stærke Familier i varmt Vejr ved at nedskyde en hel Kunsttavle mellem de 2 yverste Yngeltavler. Naar denne Tavle er belagt og Yngelen forseglet, kan man nedskyde en ny Tavle.

Stadernes Stilling bør være nøjagtig vandret paa den Led, der gaar paatværs af Tavlerne, da de ny Tavler ellers ville blive byggede skævt i Kammerne.

Gamle Tavler, der i flere Aar have været benyttede til Yngel, blive sorte, tunge og hullede, fordi Bierne have udgnavet Møllarver eller gammel muggen Pølsen af dem. Saadanne Tavler ere hverken gode til Yngel eller til Honning. De bør derfor, naar de indeholde moden Yngel, flyttes tilbage udenfor Yngelreden for at omsmeltes, naar de blive tomme.

Dronetavler bør kun anvendes paa saadanne Steder, hvor Dronningen ikke kommer, nemlig enten i Rum, der ere afspærrede fra Yngelreden ved Dronning-Gitter, eller i Rum, der ligge fjernet fra Yngelreden. Enhver stærk Bifamilie bør dog paa denne Maas-tid have c. 50 " Dronebygning i Yngelreden, for at der ikke skal blive Mangel paa Droner i Vigaarden.

Grundning af Sværme fra Kunststader sker ved itide at udvide Pladsen med ikke for faa Tavler ad Gangen, ved i varmt Vejr at formindste Palningen foroven, f. Eks. ved at erstatte Tæpperammen ved tynde Brædder eller et Par Lag Sækketøj og ved Luftveksel under Tavlerne.

Brevkasse.

DBF's Dekorationer. Paa dertil givne Foranledning paamindees Kredsformændene om, at Bestyrelsen allerede for flere Aar siden har bestemt, at en Begæring om Laan af disse Dekorationer til Bemyttelse i Kredsen altid udtrykkelig skal angive, i hvilke Dage Dekorationerne ønskes — da Sekretæren ellers ikke maa tage Hensyn til en saadan Begæring.

Tilflugt fra DBF. Revisorerne for Regnskab 1895 have krævet, at Kredsen ved behørigt udsyldte Attester skulle godtgøre, hvorledes disse Tilflugt ere anvendte.

Udstillingen i Malmø. Komiteen for Danmarks Deltagelse i denne Udstilling havde valgt DBF's Sekretær til Dommer i Afdelingen for Biavl m. m. Denne maatte imidlertid aflaa Anmodningen, da han ved Udstillingen i Høstebro var hindret i at møde i Malmø paa de forlangte Dage. Komiteen har nu henvendt sig til Lærer Smitth, Bjergsted, der har modtaget Hvervet.

Silføjelse til Kredsformandslisten (S. 115).
6 h. Ulfborg, Forstander Sepsen, Staby, Ulfborg F.

Italienske Dronninger agtes indforfrettede d. 27. Maj. Bestillinger maa være mig i Hænde senest den nævnte Dag. Dronningerne kunne ventes at ankomme til Kallundborg omtrent d. 11. Juni. Pris 5 Kr. 50 Ore pr. Stk. Dronningen sendes pr. Post mod Efterkrav; men hvis den er død ved Ankomsten og straks tilbageendes i et Brev til mig, erstattes den med en ny af næste Sending (i Juli).
Erlev.

Kundgørelser.

Bähringers originale Haandrogere 2,85, Nørbs Hurligobdere, Potaler og Udstillingsglas, Gittere, Etiketter og alle andre Artikler til Bialv billigt fra **D. Carstens**, Svendborg.
Forlang Prislifte.

Vejele Kunsttaale-Fabrik

leverer smukke Tavler af ægte Bivoks til Dagens billigste Priser. Voks tages i Bytte for Tavler. Stort Lager haves altid. Prislifte jendes paa Forlangende.
F. W. Boesen.

H. A. Madsen, Broager,

har altid det største Lager af Bialvskredstaber og Kunsttavler. Voks tobes til højeste Pris og byttes imod Kunsttavler.
H. A. Madsen,
Broager.

Dronninger af indenlandsk Race

tillagde og befrugtede i Juni Maaned a 6 Kr. Tillagde og opdrættede i første Halvdel af Juli 5 Kr. Tillagde og opdrættede i sidste Halvdel af Juli 4 Kr. Tillagde og befrugtede senere 2 Kr. 50 Ore faas hos Lærer **F. P. Hoffmann**, Højsmarke Skole pr. Næstov.

Bestillinger bedes indsendte snarest og ville blive etspederede i den Orden, hvori de indgaa. Paa Bestillinger, som indkomme inden 15. Maj, gives 10 pCt. Rabat og frit tilsendt, naar det forud betales, ellers sendes pr. Postoprævning og Bestilleren maa da betale Fragten med. Ved Abningerne for Dronningerne bedes taget en Mand til Bidne, hvis nogen Dronning skulde være død, da jeg saa snarest mulig erstatter den med en ny. — Der affendes ingen Dronning, før den har lagt Æg hos mig.

Kunsttavler

af godt Bivoks og

Dronninggitre

af Zink faas hos

B. Bojesen,

Systofto, Nykøbing p. F.

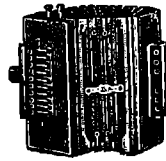
Min prisbelsøgnede

Bi-Pibe

for Røgere saa vel som for Jffe-Røgere faas frit tilsendt, naar 3 Kr. 16 Ore pr. Postanvisning, hvorpaa Bestilling kan skrives, sendes til

Grønning, Vejrup, Dramminge.

Sendes til Ublandet mod Efterkrav.

For kun 5½ Krone,

med Klokkespil 1 Krone mere, med Triangel 50 Ore mere, sender jeg imod Efterkrav min fortreffelige Concert-Træk-Harmonika, „Westfalia“, 13½ Tomme stor, 10 Taster, 2 Guldere, 2 Registre, 2 Dobbeltbølge, 85 brillante Nikkelbeslag, aabent Klaviatur, onlagt med bred Nikkelkant, forforet Orgelmusik. Enhvert Bølgfoldhjørne er forsynet med Staalstaaner. Stemmerne ere af bedste Metal. Det samme Instrumet med Tremolando eller Zittertone 7¼ Krone. Samme med 3 ægte Registre og forforet Orgelmusik kun 7½ Krone: med 4 ægte Registre og forforet Orgelmusik kun 8½ Krone. Stole, hvorefter man straks kan spille, følger gratis. Pakningen koster Intet, Porto 1 Krone. Man bestiller hos „Det store vestryske Harmonika-Export-haus“ hos Robert Hussberg, Neuenrade in Westfalen, Tyskland. Ved Bestilling bedes Kundgørelsen medsendt.

Kristian Pedersen, Tved, Svendborg, har altid de reelleste og bedste Bivolger og Redstaber, hvad Publikums Menings er det bedste Bevis for, saa at jeg trods den stigende Konkurrens har en stigende Omsetning. Sidste Aar solgtes og bogførtes 850 Stader og over 100 Udslyngere.

Hvis at bestille Sagerne, mens Tid er, at De ikke ved Sværmetiden skal bruge Telegrafen og maafe endda intet faa.

Bitavler af ublandet Bivoks

(tilkendt flere Forstepræmier og Medaljer) faas hos **H. Rasmussen & Co.**, Gravvænget pr. Svendborg. Paa Grund af de høje Vokspriser vil Prisen iaar blive 1 til 5 Kr 195 Ore, 5 til 10 Kr 190 Ore, over 10 Kr 185 Ore pr. Kr. Rent Bivoks tages i Bytte for 25 a 30 Ore pr. Kr.

Fortinnet Traad, Tavleklamme
Skælleknive, Tavlesporer, Bipiber, Røgpustere, Haandrogere og Afsparringsgittere ere til Salg saavel i Partier som enkelte Stykker hos
N. S. Kristensen, Himmelov, Roskilde.

Kunsttavler af ægte Bivoks, i Aaret 1895 tilkendt 14 Præmier, anbefales saavel Foreninger som den større eller mindre Forbruger til Aarets billigste Pris.

N. S. Kristensen, Himmelov, Roskilde.

Ægte Bivokstavler

til billigste Priser. Stort Oplag. Hurtig Ekspedition. Voks byttes.

N. Schmidt, Binkelvej 6, 3. Sal, København V.

Garanteret ægte Bivokstavler

anbefales Bialvere, som sædvanlig til billigste Priser. **Ægte Bivoks** byttes og forarbejdes i Partier a 25 Ore, mindre Bøgt a 30 Ore pr. Kr.

Da Bivoks iaar er dyrt og knapt, bedes mine ærede Kunder at bestille itide.

Antjær pr. Odde, i Januar 1896.

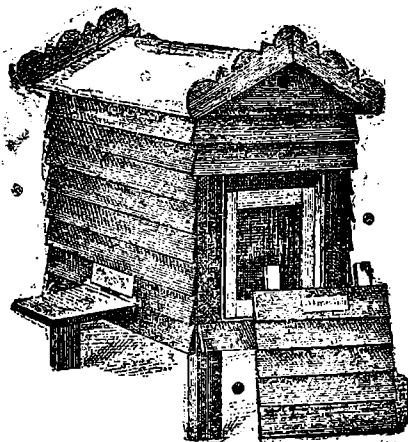
N. Jacobsen.

Bialver-Rekvisitter.

Største Udvalg i Danmark. Forlang min Priskurant.
Chr. Riegels, Viborg.

Vejle Biavlsredskabsfabrik

anbefaler

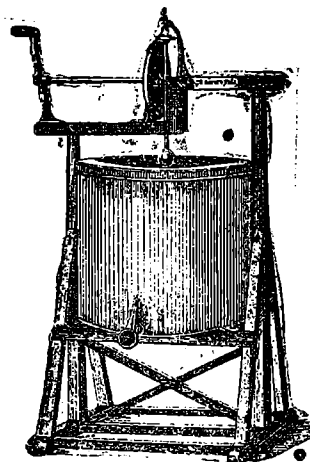
nøjagtige solide smukke Biboliger og Slyngmaskiner og alt Andet til Biavl henhørende.

Alt til meget billige Priser. Stort Oplag haves.

Kunsttavler af ægte Bivoks haves altid paa Lager. **Voks** tages i Bytte med Tavler.

Voks forarbejdes til Tavler. — Illustreret Prislister sendes paa Forlangende overalt i Danmark, Sverige, Norge, Frankrig og Tyskland franko.

I. V. Boesen.

Røgblæser, Nr. 1	1,50
do. Nr. 2	1,35
Løse Spidser	0,10
Røgpuster	2,50
Fodrerer, Kørbs	0,60
Dronningbure	0,35
Dronninggitter af Pap, prima ☐	0,90
Do. af Zink, afslebne, ☐	0,70
Spartel, slebne afr. Ender	0,90
Tavlespore,	0,45
Honninghaner, Tin	1,10
Dronningcelleskyttere	0,10
Skrællebakker til alle 3 Maal	2 00
Tavletraad, engelsk, pr R	0,70
Fuldkommen Fodrer, Erslevs Model	0,90
Skrællekniv, prima	0,90
Loddekande, dobbelt	1,20
Slør 3 Kvarter lange	0,80

Alex. Rasmussen,

Kalundborg.

Vejledning til Biavl

af

V. E. V. Smith i Bjergsted pr. Svebølle faas i enhver Boglade à 50 Øre. Naar 54 Øre tilsendes Forfatteren, faas den portofrit tilsendt.

Kantsdyk-Stempler

til billige Priser faas hos **R. Schmidt**, Vinkelvej 6. 3. Sal, Kjøbenhavn V.

Udkommen er:

A. H. Vorbecks

Vejledning i den moderne Biavlsdrift og faas i enhver Boghandel. Pris 2,50 indbunden. Ved Julefejden af 2,50 pr. Postanvisning til undertegnede Forfatter bliver Bogen tilsendt omgaaende portofrit.

Chr. Jensen Boghandel, Høstebro.

Busk Chr. Riegels, Viborg, Bivokstavlefabrik.

Paa Grund af min stadig stigende Omsætning er Fabrikken flyttet til ny store Fabriklokaler. Tillige har jeg naar købt en ny stor Tavlemølle med ekstra dybe Celler og i det Hele det mest fuldkomne paa Tavlemølleindustriområdet. 16.000 R Voks af enestaaende fortrinlig Kvalitet haves paa Lager, saa Tavlerne bliver smukkere og bedre end nogenfinde før. For Vægheden garanteres. Forlang min Prislisitant. Jeg er altid leveringsdygtig. Køb hos **Chr. Riegels.**

Voks

købes og sælges hos **Chr. Riegels** i Viborg.

Kunsttavler, Biboliger, Udfluggere, Røgpustere og Røgblæsere m. m. faas hos **Snedker F. Chr. Olsen**, Svilested pr. Søllested. Voks byttes med Kunsttavler.

Voks modtages til Forarbejdning til Kunsttavler. Kun ægte Bivokstavler sendes. I 1893 er mine Kunsttavler tilkendt

9 Premier.

Ægte Bivoks købes altid til højeste Pris. **N. S. Kristensen**, Himmelsb, Roskilde.

Kunsttavler af rent, ublandet Bivoks

leveres til billige Priser. Mit Voks er af fortrinlig Kvalitet, købt hos kendte vederhæftige Mænd. Voks forarbejdes. Biværk (kasserede Tavler) købes eller laves i Tavler. Enhver bør forsøge mit Dronninggitter samt Foderapparat for Dver- og Underfoder. Høstebro i Februar. **A. H. Vorbeck.**

Hos **Erslev** i Kalundborg faas: Den fuldkomne Fodrer 90 D ., Røgblæser Nr. 1: 150 D ., Nr. 2: 135 D ., Skælleknive 90 D ., aflebet Dronninggitter af Zink pr. 7-Fod 70, af Pap 90 D ., Spatel 90 D ., Tavlespore 45 D ., Tavletraad pr. R 70 D ., Cellebeskytter 10 D ., Haandvoger 2,50, Røgpuster 2,50 à 3 R ., Kørbs Fodrer 60 D ., Dronningbur 35 D ., Honninghaner af Tin 110 D ., Løse med 3 Glas 175 D ., Delinger a 6 D ., Finbestenker 200 D ., Honningbogen 50 D ., Blomsterkalender 40 D ., dobbelt Loddekande 120 D ., Porters Bidsommer 100 D ., Gummihandsker Nr. 8, 9 og 10 250 D . pr. Par.

Billig Bi-Bog.

De 5 Aargange 1876—80 af **Tidsskrift for Biavl** faas a 50 Dre. Naar mindst 4 af disse Aargange tages samlede, faas de a 25 Dre. Aargangene 1881—85, 1888—1892 ere udsolgte.

Aargangen 1886 heftet og forsynet med Sageregister koster 60 D. **Marg. 1887** ligeledes 60 D. **Aargangene 1893, 1894 og 1895** ligeledes a 1,50 D.

Naar Beløbene indsendes til undertegnede, da tilsendes Aargangene frit. **Erstlev.**

Caffel-Mød.

Min bekendte prima Mød anbefales d'Her. Handlende til billigste en gros Pris.

S. A. Færsløw, Aalborg.

Guldmedaille.

Undertegnede anbefaler sine nøjagtige og solide Stader og Redstaber samt Kunsttavler af ægte uforsalfet Boks til billigste Pris.

Tilkendt Guldmedaille paa Verdens-Udstillingen i Antwerpen.

Illustreret Prisliste fulgte med Nr. 3. Vøstning St., d. 21. Febr. 1896.

J. Andersen.

Smaa bemærkninger om Biavl

for Bivener og Havemænd — tillige med en letfattelig, kort Fremstilling af mit **ny Tugstade** — faas i Boghandelen eller portofrit tilsendt fra Udgiveren, **Thybo-Vindemann, Vinderup Skole ved Odense**, naar indsendes 4½ Postmærke (36 Dre).

Maanedsskriftet „Hunden“

bestilles hos Udgiveren, Forstikandidat **Biggo Møller**, Krystalgade 9, København K. Organ for Hundevener og Jægere. Oplysende Læst og gode Afbildninger. Abonnementspris 3 Kr. om Aaret. Annoncer 10 Dre Linien. Prøvenummer gratis.

Forenings-Meddelelser.

Aalborg Amts BF. afholder Møder i Foreningens Bihus eller Bistole i Sempeghaven ved Siden af Kathedralstolen hver Lørdag i Juni og hveranden i Juli og August Maaned fra Kl. 1—3 første Gang Lørdag d. 30. Maj. Hr. Lærer N. Frederiksen, Gravlev, har lovet at komme tilstede og holde Møde d. 30. Maj. Møderne afholdes derefter af J. C. Bedt, Aalborg. Samme Sted optages ny Medlemmer. Praktisk Vejledning i Biavl gives. **J. C. Bedt.**

Solbæk Amts BF. Lærer Gjording fra Brixbøl afholder Biavlermøder med praktisk Vejledning Tirsdag d. 19. Maj Kl. 5 hos Erstlev i Kalundborg; Onsdag d. 20. Maj Kl. 2 hos Lærer Smith i Bjergsted; Torsdag d. 21. Maj Kl. 2 ved Morkøv og Fredag d. 22. Maj Kl. 2 i Holbæk. Stedet for de 2 sidstnævnte Møder vil nærmere blive kundgjort i de næstfolgende Blade.

Til de lokale Biavlforeninger i Viborg Amt. Lørdag d. 30. Maj Kl. 2 afholdes i Viborg Afholdshjem et Møde af alle Biavlere i Viborg Amt. Hensigten er at faa alle smaa Kredse samlede i een Amtsforening. De allerede forenede Kredse have en Kapital paa 45 Kr. fra 1895 og venter aartlig samme Sum i Tilskud fra Landbosforeningen og Amtsfonden. Fordelene ved en stor Amtsforening, større Tilskud fra Hovedfor-

eningen, fra velgørende Institutioner, billigt Indkøb af Kunsttavler, Bihuse o. s. v., ere saa indlysende, at Alle bør give Møde; i det mindste bør enhver Kreds sende sin Formand til at deltage i Forhandlingen. Mødedagen er en Martedsdag. **Vinderup Skole, i Maj 1896.**

N. P. Holbech.

Syddjællands BF. afholder Møder med Foredrag og praktisk Undervisning i den nyere Biavl følgende Steder af Undertegnede: Søndag d. 17. ds. hos Parcellist Fritz Hansen, Gældsted; Mandag d. 18. hos Parcellist Jens Hansen, Ronnebæk; Tirsdag d. 19. hos Lærer Nielsen, Besteregeborg; Torsdag d. 21. hos Ordejer Lars Hansen, Vestenbæk; Fredag d. 22. i Baarfe Samlingshus; Mandag d. 25. hos Parcellist Peter Jensen, Olsrup. Møderne begynde alle Steder Kl. 3½ Eftermiddag.

Jens Hansen.

Jern og Omegns BF. afholdes 2 Møder, Lørdag d. 16. Maj Kl. 4 pr. i Sall hos Snekker Henrik Knudsen, og Søndag d. 17. Maj Kl. 4 pr. hos Gartner Søren Peder Povlsen i Klitstrup. Lærer R. Gjording fra Brixbøl holder Foredrag med praktisk Behandling af Bistader.

Ringe og Omegns BF. afholder Møde i Vestelev-Kredsen hos Omd. Rads Nielsen, Sallingunde, Søndag d. 31. Maj Kl. 2 Eftermd. Der vil blive folgt nogle Bihuse og andre Redstaber til billig Pris til mindre Bemidlede.

J. B. Rasmussen.

Ringe-Kredsen holder Møde den Pinsefedag Kl. 2 hos Maltgører Hans Jensen, Sodinge. Praktisk Behandling af Bier samt hvad der foreligger i den kommende Tid. Mød takrigt.

Hans Jensen, Smd.

Store Hedinge BF. afholder Biavlerudtilling i Forbindelse med Dyrsket i Store Hedinge d. 12. Juni omfattede Alt, hvad der hører til Biavl. Ret til at udstille og æste Præmie har enhver Biavler, selv om han ikke er Medlem af 18 b Kredsen, men eventuelle Præmietagere, som ikke forinden Udstillingen have indmeldt sig i Kredsen, maa afstaa 1/5 af Præmiens Beløb til Kredsen som Æquivalent for de Udgifter. Kredsen bærer i Anledning af Udstillingen. Anmeldelser af Udstillingsgenstande sendes til Urmager S. Sørensen, Magleby, Klippinge.

Det fra **Vesterhøjskredsen** i forrige Hæfte averterede Møde hos Hans J. Jensen afholdes paa Grund af Sygdom hos Husejer Hans P. Jensen ved Korinth St.

Hans Jørg. Hansen.

Indhold af dette Numer.

Marhus BF., af Christensen	166
Ally's Dronningsløbe	166
Billige Fodrere, af Th. Jacobsen	164
Boganneldelse, af Niels Fahl	162
Bornholms BF., af G. Jøfessen	165
Dronningmangel	166
Gavnligte Bink	168
Kramerbier	167
Nedbygning	167
Etiebiller	168
Manders Amts BF., af J. Jensen	166
Selvhusere	166
Solvotkjæltereri, af G. M. Doolittle	160
Stader, store eller smaa, af Ch. Dadant	159
Tavlernes Freming	167
Understøttelse til DBF.	165
Wellshadets Flyvehuller, af J. Chr. Olsen	161
Ungkredsen	157

Den danske Bi-Tidsskrift
for Bial.

Udgivet af
Danmarks
Bialer-Forening¹⁾

Redigeret af
Hans Erslev
i Kalundborg.

STIFTET 1866

PH. L. 7. A

Bladet koster for hele Aaret 2 Ar., alt iberegnet. Det udgaar den 1. i de 6 Vintermaaneder, den 1. og 15. i de 3 Sommermaaneder. Annoncer optages for 20 Pre pr. Helt-Vinte 1ste Gang, 10 Pre 2den og 3die Gang og 3 Pre fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage før de skulde indrykkes.

Frugtavlen.

Paa S. 65 i indeværende Nargang have vi temmelig udførlig omtalt, hvorledes vore Honningbier bidrage til at forsøge Frugtablerens Udbytte, idet de bestøve en stor Mængde af Frugtræernes Blomster i vore haver. Dette er imidlertid ikke den eneste Maade, paa hvilken Honningbierne bidrage til at skaffe os et forøget Udbytte af Træ-

umodne eller modne Frugter. De fleste af disse høre til Sommerfuglenes Orden, og disse ere lettest at bemærke, dels paa Grund af deres mere anseelige Størrelse, dels paa Grund af den Mængde Spind, som de fleste af disse Larver frembringe. Der er dog andre Insekter, hvis Virksomhed kan være ligesaa ødelæggende, men som ikke saa let bemærkes, dels paa Grund af deres Lidenskab, dels paa Grund af Larvernes mere skjulte Levevis. Dette gælder saaledes om

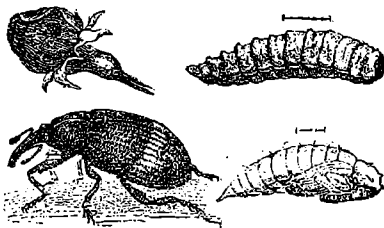

Fig. 45.

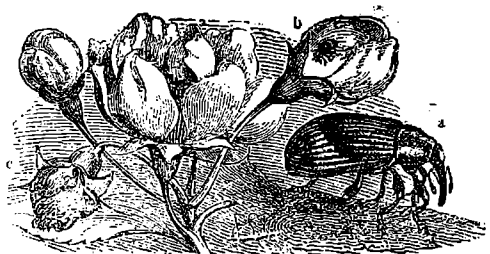

Fig. 46.

frugt. De ødelægge nemlig tillige ved deres Færden i disse Blomster et anseeligt Antal af disse Træers Fjender. Herom skulde vi udtale os lidt nærmere netop i denne Tid, da det vil være muligt ved Jagttagelser i Naturen at bekræfte disse Erjaringer.

Det er jo en bekendt Sag, at vore Frugtræer have en Mængde Fjender i Insektverdenen. Nogle æde Knopperne, andre angribe de fuldtudviklede Blade, flere fortære Blomsterne og en Del leve af de

flere Arter af Snudebiller. Denne Familie tæller c. 350 Arter her i Landet (i hele Verden 10,143 bestrebne Arter), der danne en Afdeling af Billernes umaadelige store Orden. De udmærke sig ved at have den forreste Del af Hovedet løbende ud i en kortere eller længere Snude, i hvis Spids Munddelene befinde sig. De kunne derfor gnave dybe Huller i Planternes Knopper eller Ved og anbringe deres Æg paa Bunden af disse Huller. Larverne ere

fodløse, oftest blinde, Maddiker. Ingen Del af vore Planter lige fra den yderste Rodspids til den modne Frugt ere sikre for deres Angreb.

Til denne store Familie høre Træfrugtborerne (*Anthonomus*), af hvilken Slægt vi her i Landet have 3 fremtrædende Arter, der ofte gøre megen Skade paa vor Træfrugt. Man har vel paaftaaet, at disse Biller gavne Frugttræerne i saadanne Aar, i hvilke Træerne blomstre altfor rigelig, idet disse Insekter i saadanne Aar kun ødelægge en Del Blomster, hvorved det bliver mulligt for Træet at frembringe langt kraftigere og fuldkomnere Frugter af de Blomster, der blive staaede af Billerne. Denne Betragtning kunne vi ingenlunde dele, fordi det er en Kendsgerning, at Frugttræerne i mange Egne trods rigelig Blomstring forblive næsten ganske ufrugtbare til dels paa Grund af Snudebillernes Angreb. Vi ere overbeviste om, at disse Dyr's Ødelæggelser i vore Frugthaver ere langt større end almindelig antaget, fordi dels Insekternes Videnhed, dels Ubekendtskab med deres Leveemaade bevirker, at vore Frugtblere i mangfoldige Tilfælde fuldstændig overse dem og tilskriver Træernes Ufrugtbarhed ganske andre Aarsager. Derfor finde vi Anledning til at gøre vore Læsere nærmere bekendte med disse mærkelige og i høj Grad skadelige Insekter.

Wble-Snudebilleren (*Anthonomus pomorum*), se Fig. 45, er kun $1\frac{1}{2}$ —2" lang. I Figuren er den foroven fremstillet i naturlig Størrelse siddende paa en Blomsterknop. Nedenunder ses den stærkt forstørret. Grundfarven er sort, Kroppen overalt bedækket med fine graa Haar. Brystskjoldet ved Dækvingernes Rod hvidt. Dækvingerne begynte, have et fraa løbende hvidligt eller rødgraat Tværbaand bagtil. Til Højre ses Larven ligeledes forstørret, den naturlige Størrelse er angivet ved en Linie foroven. Larven har sort Hoved, en mørkefarvet lille Rygplade tæt bagved, den øvrige Hud er saa tynd, at man kan se de rødbrune Indvolbe derigennem. Nedenunder Larven ses Puppen, der spinder sig ind paa Træernes Grene.

Bæresnudebilleren (*Anthonomus pyri*) ligner i høj Grad den førstnævnte Art. I Fig. 46 ses denne Bille ved stærkt forstørret, ved b i naturlig Størrelse. Fra Wble-Snudebilleren skælnes denne Art dog let derved, at det lyse Baand hos Bæresnudebilleren gaar tværs over Vingerne (ikke skraat), og at det ikke naar helt ned til Vingeranden.

Billerne overvintre under Barken paa Træerne, i gamle Stubbe, under Stene,

Mos eller i Jorden. Herfra komme de frem tidlig om Foraaret, naar Frugttræerne begynde at udfolde deres Knopper. De, der komme nedfra Jorden eller den nederste Del af Stammen, kan man til dels faa ødelagt ved højt oppe paa denne at smøre en Ring af Tjære, da det mærkelig nok viser sig, at de sjældent bruge deres Vinger for at komme op til Knopperne. Den befrugtede Hun borer nu med sine Viderebstaber et Hul helt ind til Midten af Knoppen. Den vælger fortrinsvis Blomsterknopper; men hvis disses Antal er ringe og Billernes Antal stort, angribe de ogsaa Bladknopper. De afgravede Dele tjene til Næring for Billen. Naar et Hul er boret færdigt, lægger den paa Bunden deraf et Æg, der efter nogle Dages Forløb udvikler sig til en Larve, som med forbausende Hurtighed fortærer Knoppens indre Dele. Blomsten faar derved et „hvedet“ Udseende (se F. 46 c). Efter Haanden som Foraaret skrider fremad, begynde Blomsterknopperne at aabne sig, og Æggene lægges da i Blomstens Bund gennem et Hul i et Kronblad. Da Honningbieerne netop paa det Tidspunkt begynde at besøge disse Blomster, komme de ved deres Bestræbelser for at samle Pollen meget ofte til at løsrive Snudebillernes Æg eller nylig udklækkede Larver, saa at de falde ud af Blomsterne, ned paa Grenene eller paa Jorden; men der ere Larverne ikke i Stand til at udvikle sig. Denne Jagttagelse er netop fremkommen derved, at man fandt det paaafaldende, at Frugttræernes Blomster bleve stærkt „forbrændte“ ved disse Billers Angreb i nogle Frugthaver, men ikke i andre, i hvis Nærhed der fandtes mange Bistader.

Endnu hyppigere end de forannævnte Arter forekommer hos os en tredie Art af samme Slægt, nemlig Stenfrugt-Snudebilleren (*Anthonomus druparum*). Denne er lidt større (2"), rødgul med fine graa Haar, sorte Djne og 2 mørke, nøgne Zigzagbaand tværs over Dækvingerne. Snuden er længere, tyndere og næsten lige. Billerne leve af Bladene paa Hægebær, Blomme, Kirsebær, Jersken og Bære, Larven i Frugterne. Baade denne og de 2 foran nævnte Arter anstille sig som døde, naar de blive skræmmede, idet de trække Benene op under Kroppen og lade sig falde ned paa Jorden.

Vi anbefale disse 3 smaa Biller til Frugtblernes Jagttagelse, da vi antage, at de ere en hel Del farligere for vor Frugtabl, end de tidligere have haft Ord for. Sa de fleste Frugtblere have vel slet ikke kendt dem.

Sluttelig anføre vi efter et udenlandst Blad følgende Udtalelser om dem:

Hr. Fabius de Champville har i sin ny Bog „Hvorledes man faar god Frugtvin“ betitlet et Kapitel saaledes: „Vore Allierede blandt Enhlytgesterne“, i hvilket Forfatteren slutter med at tilskynde til Udbredelsen af Viabl i Frankrig. Han siger: „Jeg plejer at omtale som en Forbundsstælle til Vbletræernes Beskyttelse et af de nyttige Insekter, som trods dets Værd ikke har den Plads i Frankrig, som det burde have, vi tale om Wien. I Virkeligheden er Wien, naar Spørgsmaalet er om dens Røveri, en af de største Udelæggere af Vbleblomstens Snudebille. Naar den samler Blomstestøv, bringer den Egget, som Snudebilleren har anbragt paa den befrugtede Støvvej, til at falde. Senere ved at aabne Blomstribladene for at sæde deres Føde, sætte de Snudebillens Larve i Forbindelse med Luftens Ubarmhertighed og stanse saaledes sikkert dens Udvikling, hvilket bidrager til, at den dør.

I 1879 skrev Frère Abel, som er saa afgjort dygtig i saadanne Spørgsmaal: „Da Udelæggelserne af Vbleblomstens Snudebille have været saa beklagelige i Nar i Guerche i Bretagne, lobede Vbletræerne, som stode nærved Bistader, en god Høst. Man ser, at Wien spiller en vigtig Rolle af umaadelig Nytte ved at forsvare vore Vbletræer, endmere da dens stattede Frembringelser er en stor Indtægt uden megen Udgift, og man kan ikke nok tilskynde til Udbredelsen af Bigaarde i Vandejendommene“. Saa slutter Forfatteren, idet han hentyder tit, at Wien ogsaa er et af de bedste virkende Midler til at befrugte Frugtblomsterne, og han taler om Fornøjelsen af „at holde Bier, da det kan være oplivende ved Arbejdet i Frugthaven, at høre paa disse flittige Arbejderes Summen“.

Honningens Afsetning.

Af Emerson L. Abbott, Amer. B. J.

Viablere synes at have faaet den Tanke med Hensyn til det almindelige Arbejde i denne Tid, at der kun er een Maade at være heldig paa, og det er ved at lade Regeringen eller en eller anden Samling af Mænd gøre for sig, hvad de tilstaaer ved deres Teorier, at de ikke ere i Stand til at udrette for sig selv — nemlig fremkalde Held med deres Kald i Livet.

Jeg tror paa Organisation i Forening med Handling, men jeg tror ogsaa paa

Individualitet med personlig Anstrængelse og Frihed. Vi ere drevne meget tæt hen til Farelilien paa denne Organisationsmaade, synes det mig, naar vi begynde at tale om at forene os for at „tvinge Mænd“ til at gøre, hvad vi ønske udrettet. Det er en yndet Talemaade hos mig, at alt, hvad jeg ønsker, er Helbred og at være i Fred. Det Menneske, som glæder sig ved Fordelen af disse to Betsignelser fra Gud, skulde være i Stand til i det mindste at holde sig selv og sit Hoved oven Banded. Hvis han ikke kan det, vil det kun være Anvendelsen af den Lære, at „de dygtigste blive tilbage“ ved at lade ham gaa under. Alderdomsunderstøttelse og Hjælp fra Regeringen skulde være forbeholdt Invalider, Krøblinge og de legemlig Svage. En Mand, som glæder sig ved et godt Helbred og har god Lejlighed til at dyrke Jorden for at faa sit Udkomme, skulde tøve længe, før han beder om Hjælp fra nogen Kant. Men dette er ikke det, jeg egentlig skulde skrive om.

Jeg blev opmærksom paa en lille Tildragelse, som jeg læste for nogle Dage siden. Den var skrevet af Mr. Terry og havde til Overskrift „Hvorledes Forbruget forøges“. Han og en Ven satte sig ned for at spise til Middag paa et Hotel. Der var anbragt smaa Afsietter med Smør, der saa meget tiltalende ud, ved Siden af deres Tallerkener; men da de stak deres Knive ned i det, var det ikke tjenligt til at spise. De opdagede ogsaa, at de havde taget feil af Hotellet, som ikke var det, de plejede at besøge. De lod Smørret blive paa Afsietterne og forlod Hotellet, saa snart de rejste sig fra Bordet. Mr. Terry jagde, at de vilde have spist alt Smørret paa Afsietterne og bedt om mere, hvis det havde været af bedste Slags, og det vilde have foraarjaget et Salg af mere Smør, men som det var blev Smørret tilbage for at overfylde et altfor overfyldt Marked, antager jeg, med den Slags Smør. Al Verdens Love og Hjælp kunde ikke frembringe en Efterspørgsel efter den Slags Vare. Sandsynligvis gif Manden, som folgte det, hjem og beklagede sig over Prisen paa Smørret, som var gaaet ned under Beføstningen ved Frembringelsen. Naaste var det saaledes, men der er ingen Mulighed for at fremstabe et Marked med saa flet en Vare.

Kunne Viablerne ikke lære noget af denne lille Tildragelse? Jeg saa et Avertissement i et af vore Tidsskrifter, hvori der stod, at 2 B Tavlehonning kunde faas for c. 90 Ore i et vist Udsalg. Jeg gif derind for at undersøge det, og da jeg saa Honningen, sagde jeg: „Er det den Slags, De sælger for 90 Ore?“ Idet jeg vendte

mig til en anden Slags, spurgte jeg: „Hvor meget for dette?“ „To R koste 1 Kr. 35 Ore“, var Svaret. „Dette?“ „75 Ore pr. R. Dette er af første Klasse. Det kom fra Manden i Colorado, som ved, hvorledes man skal behandle Hønning. Vi fik alt, hvad han havde. Der er ingen Ulejlighed ved at sælge den“.

Undersøgelsen viste, at Hønningen ikke var saa billig altsammen; thi den første Slags var ikke stiftet til at blive solgt. Man siger, at saadan Hønning bliver sendt til Salg af Biavlere, som ere Landmænd, der ikke ved noget om Forretningen. Ikke altid: Jeg erindrer, at jeg har faaet Hønning en Gang fra en fremragende Biavler, som har erklæret sig selv for en Specialist i flere Aar, og den var af en saa daarlig Kvalitet af udslignet Hønning, da den kom, at jeg ikke havde Mod til at byde den til mine sædvanlige Kunder. Jeg solgte den til en Mand nede i Landet, som søgte efter nogen „billig Hønning“. Den indbragte ikke særdeles meget; men jeg vilde have kaldt den dyr til enhver Pris.

Nu paa den anden Side: Jeg udbad mig noget udslignet Hønning til mit eget Brug forleden Dag fra de Dele af Colorado, hvor man dyrkede Lucerne, og jeg greb Lejligheden til at sige Selfabet, med hvilket jeg handlede, at den sidste Hønning, jeg fik derfra, var meget fin, og jeg ønskede noget mere af samme Slags. Han skrev tilbage og takkede for de gode Ord, jeg havde sagt om hans Hønning, da jeg havde haft Ulejlighed med at anbefale den til Andre, og da skrev han en Sætning, som jeg vil anbefale til alle Biavlere, nemlig: „Jeg har intet Besvær med at sælge al den Hønning, jeg kan frembringe, uden noget Advertisement“.

Det er mig, der har fremhævet det, men jeg ønsker ikke, at Læseren skalde undgaa at føle Styrken af denne Beretning. Det er forfriskende i disse Tider, hvor hvert andet Menneske, man møder, beklager sig over, hvor svært det er at sælge noget. Hvis Læseren kunde spise noget af denne Mand's Hønning, vilde han snart forstaa, hvorfor han var i Stand til at skrive saadan en god Beretning om sin Hønning-avl. Jeg ved, at Tiderne ere knappe, og Folk ere nøbde til at spare, men jeg er ganske vis paa, at Mr. Terry ikke var saa helt tosset, da han sagde, at en god Maade at forsøge Forbruget paa var at frembringe kun første Klasse's Varer.

Jeg kommer til at tænke paa en lille Dreng's Bemærkning, da hans Moder havde sat noget Brød paa Bordet af den Slags, han holdt meget af, og han havde spist en

usædvanlig stor Mængde deraf: „Det betaler sig at lave den Slags Brød!“ Der kunde være nogen Tvivl hos Moderen, om hun just kunde være af samme Mening, men der kunde ingen være, hvis hun havde sat Brødet til Salg, og alle, som spiste det, havde været af samme Mening som hendes Søn. Det betaler sig at lave gode Varer, og naar saadanne Varer ere frembragte, er Forbruget i Hjemmet det første Sted, de skalde tilbydes. Ingen skalde tænke paa at forsøge anderledes, før han har forarbejdet til dette, alt hvad det muligt kan bruge. Læseren kan tænke, at dette Raad er en gammel Historie, men der er meget saa Hjem, som ikke vil befordre Salget, hvis Varerne ere af den bedste Slags. Hvis Nogen ikke har gjort sit Bedste i denne Henseende, er jeg tilbøjelig til at tro, at han vil blive lidt forbavset over Resultatet, hvis han begynder at oparbejde og fremstykke Salget af første Klasse's Hønning i sin egen Omgangskreds. Fremfor alt: spild endelig ikke den kostbare Tid ved at vente paa Fremkomsten af et eller andet stort Hønningudsalg, som skal udrette for Dig, hvad Du kan være i Stand til at gøre for Dig selv. Det er oprigtigt talt altfor meget at vente paa, at Andre skulle gøre Arbejdet i disse Tider. Udbyttet kan Du aldrig faa. Hvis det er saaledes, vil det vise sig ikke at være det Fuldkommenhedens Ideal, efter hvilket Du har tragtet. De fleste Mænd ere menneskelige, enten de høre til et Udsalg eller ikke.

En anden Maade, hvoraf Mange kunde have Fordel, er at skrive og tale om Hønningavlen i deres egen Egn. Her er en Mark, som er stiftet til at hde en smuk Høst, hvis den bliver ordentlig dyrket. Jeg mener ikke med dette, at enhver Biavler skalde stræbe efter at blive en professionel Skribent og i rette Tid søje „Profesør“ til sit Navn. Saadanne Titler ere meget billige. Enhver Neger-Barber er en „Profesør“ efter Manges Maade at være Profesør paa. Der er imidlertid en stor Mark for dem, som ere villige til at arbejde ikke for tom Bitterlighed, men for den grundige Oplysning hos Mængden med Hensyn til Hønningens store Værdi som Fødemiddel. Naar saadant Arbejde er godt og udholdende lavet, er det sikker paa at bringe noget godt tilbage til Biavleren. Da virksomt Arbejde altid bringer Tilfredsstillelse, kan man maasse høre færre Klager over knappe Tider, hvis den største Del af Biavlerne kan overtales til at forsøge disse Metoder og at kunne hjælpe sig selv. Jeg stoler paa, at Ingen vil misforstaa mig. Jeg tror paa gensidig Hjælp, men jeg faar en stor Til-

fredsstillelse ved at hjælpe mig selv og ved at hævde min Individualitet, i Særdeleshed naar jeg kommer til et rigtig svært Punkt, og jeg tænker, at Andre vil sige det samme, hvis de vil forsøge det.

Wellsstads Flyvehuller.

Af Jakob Olsen, Driftsbrohus, Røge.

Da Hr. S. Chr. Olsen, Hvilested, i „Vitidende“ Nr. 7 har forsøgt at paavise, at det af mig i nærværende Blad Nr. 3 omtalte Wellsstade skulde være uheldigt i praktisk Henseende, skal jeg tillade mig at fremkomme med følgende. Hr. Olsen begynder i sin Artikel med, at i den Tid, han har været Biabler, er der sket betydelige Forandringer med Hensyn til Biboligerens Konstruktion, og formenter, at man snart maatte være enige om, hvilket der var den bedste, men antyder tillige, at det modsatte er snarere Tilfældet. At Biablen skulde have naaet saa højt et Standpunkt her i Landet, at der nu var Grund til at blive staaende, anser jeg for en forkert Opfattelse. Tværtimod, intet er jo saa fuldkomment, uden at der kan være Anledning til at arbejde hen til mulige Fremskridt. At opnaa disse er naturligt det vanskelige, men uden Forsøg og Anstrængelse vil saadanne ikke lykkes. Om der findes flere Slags Biboliger og Rammemaal nu end for en Del Aar tilbage, er vel egentlig kun et Bevis for Fremskridt; thi det er aabenbart en Følge af det betydelige Stadaantal, den sidste halve Snes Aar har været Genstand for, som for en stor Del maa tilskrives denne Omstændighed, hvilket vel oprindeligt maa anses for gavnligt for selve Sagen. Hvorvidt man endnu ved Forsøg med Wellsmetoden her i Landet er kommen saa langt frem, at der kan udtales en bestemt Dom over den, er vel meget tvivlsomt. Smidlertid har det altid staaet klart for mig, at der aldrig kunde være noget at tabe ved denne Driftsmaade, da man jo i langt højere Grad derved blev Herre over Biernes Udvikling i Foraarsstiden, idet der ved saadanne 2 tæt samlede Bisfolk var langt større Betingelse for at faa en højere Varmegrad i Yngelredene, og Følgen deraf maatte blive kraftige Bisfolk til det tidlige og paa mange Egne kortvarige Hovedtræk. Der er undertiden fremhævet, at det gav forsøget Arbejde at have 2 Dronninger i et Stade, og det kan man med Rette sige, naar man sammenligner et Wellsstade med et Enkeltstade, men det anser jeg for en

Fejl, naar man betænkter, at hvert Folks Yngelrum skal behandles for sig selv, ligesom de 2 Bisfamiliers Forbrug tilsammen Aaret rundt maa anses for at være omtrent lige saa stort som 2 Enkeltfamiliers, og optager tilfulde lige saa stor Plads som enhver af disse. Der kan da efter min Anskuelse ikke være Mening i at sammenligne et Wellsstade med et Enkeltstade i nogen som helst Henseende. Skal jeg her fremsføre min Mening med Hensyn til Udbyttet, man er i Stand til at kunne opnaa af et Wellsstade, da vil jeg allerførst bemærke, at de sidste 3 Aar har for denne Egn's Vedkommende været meget flette Houningaar; alligevel har mine Wellsstader givet et ret tilfredsstillende Resultat. Gennemsnitlig har et saadant kunnet staa paa Højde med 3 Enkeltstader. Derved har jeg antaget, at jeg med nogenlunde Sikkerhed kunde regne, at i de daarligere Aar havde Wellsmetoden Fortrinnet for den almindelige i Enkeltstaderne. Hvorledes Sammenligningen vil blive i de gode Aar, kan jeg naturligvis ikke afgøre, da som før nævnt de 3 sidste Aar have været flette, og Forsøgene indskrænke sig til denne Tid.

Naar Hr. Olsen har antaget, at det af mig omtalte Wellsstade med modsatte Flyvehuller var det mest upraktiske Stade, der i lang Tid har været beskrevet i „Vitidende“, saa forekommer det mig at være en Overdrivelse, som man knapt er fuldt berettiget til at udtale, blot ved at se en Udbildning deraf; thi det er dog først ved, at Teorien bliver udført i Praksis, at man egentlig kan danne sig en Mening om et saadant Stades mer eller mindre Brugbarhed. At Bierne fra begge Afdelinger altid i stor Mængde opholder sig ved det gennemhullede Bræt og stadig udvider deres Yngelrebe netop fra dette, saaledes at de mest fyldte Yngeltavler i Almindelighed findes nærmest derved, anser jeg som et Bevis for, at der ikke nogenstinde opstaar en saadant Træk igennem Stadet, at det er til Ulempe for Biernes Trivsel. Hvem tør vel bestemt paastaa, om det ikke ligefrem er til Gavn for Biene, om man baade i den kolde og varme Tid af Aaret kunde blive i Stand til at fremkalde en regelmæssig og jævn Luftveksling igennem Flyvehullet og ind under Stadets Voksbygning; thi naar Flyvehullet kun er $\frac{1}{3}$ “ højt, vil utvivlsomt denne for Størstedelen indskrænke sig til en Slags Træk under Tavlebygningen og maaste i dennes Underkant, medens den knap vil blive mærkelig andet end som en Luftforhøjelse paa selve Vokstavlerne. I den senere Tid har man jo begyndt at tilraade, at Indskuddene i Enkeltstaderne helst

maa mangle lidt i at naa helt ned til Stadets Bund, for at Luftfornylelsen kan foregaa fra Flybehullet under Biernes Sæde og ud under dette til det bageste Rum i Stedet, som ofte er ubeboet af Bierne. Den Tanke er da ikke udelukket, at den antydede Maade vil give ligesaa meget eller maasse endog mere Træk i Stedet, end naar Flybehullerne i et Wellsstade ere anbragte modsat paa dette. Forøvrigt skal jeg til Slutning anføre, at naar jeg har givet en Beskrivelse af mit Wellsstade, er det ikke hermed sagt, at dette er det ene rigtige, thi Tanken har kun været, at jeg vilde forklare, hvorledes mine Stader af den Slags vare byggede, da jeg har ment, at det maasse kunde have sin Interesse.

Dødsfald.

Den 13. Maj d. N. afgik Etatsraad Joh. Kruse til Nordstov pludselig ved Døden i en Alder af over 80 Aar (født d. 20. Septbr. 1815). Den Afhøde var een af de 3 Indbydere til det Møde, ved hvilket „Diablerforeningen af 5te Juli 1866“ stiftedes i Nyborg. Denne Forening er den samme, som nu benævnes „Danmarks Diabl-forening“, der vel tør siges i Løbet af de hencundne 30 Aar at have bragt den danske Diabl frem til et smukt Standpunkt. Den 13. Septbr. 1891 deltog Etatsraad Kruse som Gæst i DBF.'s Jubilæumsfest i Nyborg, hvor han udtalte sin Glæde over den danske Diabls store Fremgang. I det Foreningen lægger en Krans paa den Afhødes Baare, mindes dens Medlemmer med Taknemmelighed hans Virksomhed som een af dens Stiftere og første Bestyrelsesmedlemmer.

Solvoksmelteren.

af G. M. Doolittle.

(Sluttet).

Rammen om disse Glas skal sættes sammen med Blyhvidt ligesom Rasken blev det, men det maa ikke sættes ind i Furerne, da vi saa ikke kunne faa Glasjet ud, hvis det skulde gaa i Stykker, som mit har været til Gange. Jeg tror, at Luften gaar meget langsomt, naar den skal gaa udenom noget, som den maa gøre paa disse Glas. Saa

derpaa Nr. 11 paa Midten af denne Glasramme ved begge Ender og sæt den saadan paa, at de danne Vokker eller Haandtag; thi Rammen skal behandles. Ved disse trækkes ud og ind. Naar man lægger Vokstykke ind, eller naar man vil undersøge i knappe Hovingstider, om Røvere ere trængte ind, maa Vinduet løstes op fra Rasken i Stedet for at trække det ud. Saa nu Nr. 8 paa Enderne af Nr. 9, saa derpaa Nr. 9 til Siden af den Ramme, som er lavet ved at slaa Nr. 8 og Nr. 9 sammen. Dette danner et Tag til at sætte over Glasrammen, naar Renseren ikke er i Brug. Dette Tag vil beskytte Glasjet for at blive slaaet itu ved Stormvejr eller ved andre Narfager. Det er ikke nødvendigt at have Nummer 10 ud i et Stykke, da mindre Stykker, hvor Røvnerne ere beslaaede med Vister, meget godt kunne bruges. Tag nu Nr. 12 og sæt den nedad Midten, indtil Kanterne slaar lige med Toppen af Smelterens Rask, og slaa det saa ned langs med hver Side af Smelteren. Dette vil frembringe et hult Trug, paa hvilket det Materiale lægges, som skal fremstille Voks, og den sorte Jærnoverflade vil saa opsluge Solstraalerne, saa at det vil blive meget varmt kort Tid efter, at Taget er taget bort fra Glasjet. Sæt et Stykke Træ af en halv Tommes Vængde under Nr. 12 lidt tilbage, f. Eks. 5 Tommer fra den forreste eller aabne Ende for at holde den varme Luft fra at gaa bort under Jærnet, og det vil hjælpe overmaade meget til at holde Vokset smeltet i Fadet, i hvilket det løber, naar det bliver opløst. Dette at holde Vokset smeltet i Fadet hjælper meget til, at vore Vokstager kunne faa et smukt Udseende. Naar alt er færdigt, sættes Voksmelteren i eller nær ved Bigaarden paa et eller andet heldigt Sted, og saa ofte man har nogle Vokstykker, løfter man Taget lidt bort og kaster dem i. Naar man har opdyngtet en Del, fjerner man Taget, og i en Time eller to vil Solen have forvandlet det hele til et nydeligt Stykke rent Voks i Fadet. Man kan ogsaa vende Smelteren om paa Bagsiden, saa at den faar Solen ved det højre Hjørne, og hvis Smelteren er slidt ved Efteraaret, men man dog ønsker at benytte den, kan den gøres i Stand ved at man sætter et lille Stykke Jærntraad ved den nederste Ende af Jærnbunden, saa at det smeltede Voks kan løbe derigennem, medens Snabset bliver tilbage. Efter nogen Tid kan man finde mange Vokstøkker ved dens Brug, som ikke ere angivne her.

Vokstablerne.

Et Par nyttige Vink.

Af Carl Hansen, Høstetjænsminde.

De af os Viablere, der smelter Voks af paa den gamle Metode 3: toger og presser det af i en ikke altfor tæt vævet Pose, — og paa den Maade indvindes efter min Erfaring mere Voks end paa nogen som helst anden Maade — ville helst nøjes med at smelte Voks af kun een Gang om Aaret, og da helst om Efteraaret, naar man har udrangeret alle de ubrugelige Tavler; men det er ikke al Tid let at bevare de om Foraaret kasserede Tavler og andet Voksaffald for Angreb af Møl i Sommertiden. Man kan imidlertid paa en nem Maade bevare disse Tavler. De Tavler, jeg har kasseret, lægger jeg en varm Solfkinsdag ud enkeltvis paa en mørk solbestemt Plade, f. Eks. et Pap- eller Zinktag af et Vihus. Efter saa Minutteres Forløb er Vokset ganste blødt, og jeg trykker det da fast sammen i Klumper paa en Haands Størrelse. I den Tilstand kan Vokset holde sig Aarevis uden at angribes af Møl. Men ogsaa de Tavler, man helst vil opbevare til Afbenyttelse, vil Møllene gerne angribe, og det er værre, for en god udbygget Table er altid mere værd end en Kunsttable, og har man den, koster den ikke noget. Næmlig findes der tidt Møllarver og Wg i de tomme Tavler, man tager fra Staderne i Foraarstiden, og det kan ogsaa hende, at et Møl ser Lejlighed til at snige sig ind i det Rum, hvor man opbevarer sine tomme Tavler, og lægger Wg i dem til Trods for Naftalinen, der ellers er et udmærket Beskyttelsesmiddel. Ja, saa maa man frøble dem, hedder det. — Det er godt nok, men ret omstrideligt, især naar man ikke har et passende Rum til at udsøre Svovlingen i. Som fordums Kubebiabler har jeg rigtignok vidst at hjælpe mig foruden dette Rum, men skal Svovlingen hjælpe, maa den udsøres grundigt, thi de vel indspundne Larver kan i deres lukkede Gange længe modstaa Svovldampenes Indflydelse. Men ogsaa her kan Solen hjælpe. — Naar jeg har Tavler, der ere angrebne af Møl i ringe Grad — er de for meget angrebne, bør de kasseres — eller jeg frygter for, at de ere angrebne, lægger jeg ogsaa disse ud paa den solbestemte Plade. Larverne taaler ikke Varmen, men krybe skyndsomt ud og kan da let tilintetgøres ved at sejes ned paa Jorden — de største bør dog dræbes, da de ellers muligt kunde indspinde sig og blive Møl. — Selv om ikke alle Larverne kryber ud, gør det intet, da man vil finde,

at naar Tavlerne have været opvarmede tilstrækkeligt, hvilket godt kan ske uden at Vokset smelter, ere de Larver døde, der muligt blive tilbage. Man maa dog passe Tavlerne vel, vende dem og ryste dem flittigt og ikke lægge for mange frem ad Gangen, da de let kan faa det for varmt. Paa en Times Tid kan man rense mange Tavler, og opbevarer man dem derefter i en lukket Kasse el. lign., hvori der er strøet Naftalin, vil de sjældent blive angrebne af Møl oftere.

Diskussionsmødet.

Sluttet, se S. 135.

3. Kan Forstællen paa Stadesformerne med bevægelig Tablebygning have stor Indflydelse paa Honningudbyttet?

N. S. Kristensen. Stadesformerne have mere Indflydelse paa Honningudbyttet end Mange tro. Vore Stadesformer ere gaaede stærkt fremad, men dog fra den ene Yderlighed til den anden, særlig med Hensyn til Sørelsen. Viablen led i Begyndelsen Tab ved Indførelsen af Trugstader. Det ser ud til, at det kunde være heldigt for os at faa en ny Stadesform. Herom har jeg modtaget en Skrivelse fra Hr. Fotograf Vorbeck i Høstebro (denne Skrivelse oplæstes). — Vi have haft saa lange Stader, at de kunde rumme 30 Rammer; men jeg tror, at vi kunne faa en heldigere Stadesform.

Møller. Den Mand, som lader Dronningen belægge 17 Tavler af vore nuværende Rammemaal med Yngel, er gal. Vi kunne jo udvide Yngelrummet om Foraaret og indskrænke det lige før Hovedtrækket. Vi maa ikke lade Yngelen opæde al den indsamlede Honning. Vore Trugstader ere netop oftest for smaa. Jeg har oplevet, at en Bifamilie har samlet 90 B Nektar i 3 Dage. Et Stade, som er stort nok, kan jo let gøres mindre ved Indskud.

Hoffmann slutter sig til Taffitcheff Møller.

Vorbeck. Det synes, som om Møller kun tænker paa de gode Honningaar; men det er netop i de daarlige Honningaar, vi skulle se, om Viablen dur noget. Jeg anbefaler af Hensyn til de mindre gode Honningaar Stader med Honningrum under Yngelrummet.

Grønning. Boligen har Indflydelse baade paa Honningudbyttet og paa Behandlingen. Jeg er imod Brugen af Afspærringsgitre i Almindelighed; men jeg

har et Wellstade, og deri benytter jeg dog Citrene. I de almindelige Entfeltstader behøve vi ikke Citre. Jeg træffer Tablerne i Honningrummet $\frac{1}{2}$ " længere ud fra hinanden end i Yngelrummet. Viablerne ere i Reglen selv Skyld i det, naar Dronningen gaar op i Honningrummet. Stedet skal mindst have 12—14 Kammer i Yngelrummet. Droneboffet bør anvendes i Honningrummet. Jeg spørger om, hvilken Træsart man bør anvende til Citre; thi jeg kan ikke lide Metal. Det vil være unaturligt at hindre Dronningen i at udklække en vis begrænset Mængde Droneengel.

Rosenkær. En Viabler i min Egn havde iaar 2 Stader, der syntes at være ganske lige stærke. I det ene affpærrede han Honningrummet med Citre, i det andet ikke. Det endelige Resultat var, at det førstnævnte Stade gav 90 K, det andet 63 K. Om Lyttavlesystemet kan jeg sige, at det ikke har afholdt Bierne fra at afgnave en Honningtable og lade Dronningen lægge Æg deri.

Lauritzen. Naar Yngelsætningen slet ikke indskrænkes paa visse Tider, opslides Dronningen for tidlig til ingen Nytte. I Åar have vi haft en fyldig Flora og dog ingen Høst. Hvorfor? Fordi Bierne i Regn og Blæst blive hjemme for at rugge. Til Citre er Intet bedre end gammelt Mahognitræ.

Hoffmann holder paa Benyttelsen af Citre.

Grønning. Det lyder underligt, hvad Rosenkær fortalte; men forsøg det ombendte til næste Åar. Jeg vil gaa med til at forhøje Trugstadet med endnu eet Magazin ovenover det første. Jeg har iaar i Nærheden af Viborg set et Yngelleje, der var omtrent fyldt med Honning. Mon ikke Kammemaalet har Skyld i, hvad Hr. Rosenkær har observeret?

Kr. Pedersen, Tved. Det forbauser mig at høre, at vor formentlig næsten fuldeinde Stadesform nu omtrent skal fastes bort. Jeg vil fraraade altfor lange Stader og tilraade 2 Sæt Magasiner. Trægitre kunne laves af godt tørt Fyrretræ, det spinder ikke.

Møller. Det gælder om at have Plads til Honningen i Stadet.

Worbeck. Det glæder mig at mærke, at der er Enighed om større Honningrum. Honningen modnes hurtigt i Magasinerne. Høsttiderne maa overlades til den enkelte Viabler. Zinkgitre tør nok bruges, naar de ere godt lavede; men jeg vil dog anbefale at prøve, om Nabningerne have den rette Bredde. Jeg vil helst bruge Trægitre eller Rørgitre.

Rosenkær. Med Hensyn til Grønningens Bemærkning skal jeg meddele, at jeg benytter Ersløvtabet; men det har vist sig, at Dronningen ofte har gaaet op i Honningrummene i alle vore 3 Stadesformer, naar man ikke benyttede Citre.

Andersen vil ogsaa have 2 Sæt Magasiner i Honningrummet, men ikke 2 Sæt Kammer i Yngelrummet. Jeg har lagt et lille tyndt Bræt over Yngelrummet, altsaa under det første Magazin.

Lauritzen anser 16 Kammer i Yngelrummet for passende, og tror ikke, at 2 Sæt Magasiner er nødvendigt i alle Stader.

Schmidt har aldrig prøvet at anvende Citre, men vil forsøge det næste Sommer.

Møller foreslaar, at der foretages yderligere Prøver med Citre og med dobbelt Honningrum. Jeg foreslaar Vedtagelse af følgende Resolution:

„Da de saibne Ytringer kun omtale enkelte Forsøg i et enkelt Åar, ønskes disse Forsøg med Dronninggitre fortsatte i videre Omfang og Resultaterne fremsførte næste Åar“.

Denne Resolution vedtoges, og Mødet sluttedes derefter, idet de 2 følgende Emner udgik, da Deltagerne vare trætte af de 2 Dages Forhandlinger.

Kaninavl.

For c. 25 Åar siden rejste der sig her i Landet en Bevægelse for at indføre Kaninavl til Danmark, ikke til Fornøjelse for Børn, men som en rationelt bredt Husdyravl for de smaa Hjem. Denne Bevægelse slog den Gang ikke rigtig an af flere forskellige Grunde, f. Eks. Banfælighed ved at vænne Befolkningen til at benytte disse Dyr's Kød og Mangelen af en god Anvisning til at drive Kaninavl. Det skulde synes meget mærkværdigt, om Kaninavl ikke kunde vinde Fremgang her i Landet, da vort Vejrslag egner sig godt dertil, og vi heller ikke savne en Arbejdsstand, der kan behøve „billigt Kød“. Naar mange andre europæiske Landes Befolkning aarlig kan fortære i Millionvis af Kaniner, maa Danmark ogsaa antages at have Brug for denne Husdyravl. Det maa derfor hilses med Anerkendelse, at flere ansete og dygtige Mænd i den allernyeste Tid have dannet en dansk Forening til Kaninavlens Fremme. Denne har allerede Kreds trindt omkring i de enkelte Landsdele.

Et særlig betydningsfuldt Fremskridt i den nævnte Retning er nylig sket derved, at Foreningens dygtige Sekretær, Postassistent

Johannes Madsen, har udgivet en fortræffelig „Veiledning i Kaninavl“. Bogen omfatter omtrent 100 Sider. Vi have med stor Fornøjelse gjort os bekendt med den og ved dette Arbejde ofte tænkt: „Harde vi blot haft en saadan Anvisning for 25 Mar siden, saa havde Kaninavlen heri Landet nok staaet paa et bedre Standpunkt end det, den for Tiden indtager“. Saavel hele den praktiske Kaninavl som Sportskaninavlen, Racerne, Rødtets Anvendelse og Kaninens Sygdomme ere udførlig behandlede i et klart og godt Sprog. Vi lykønske derfor Bogens Forfatter til dette Arbejde, som vi kunne anbefale til enhver Kaninavler. Bogen vil sikkert kunne virke særdeles gavnligt for sit gode Formaal: Den danske Kaninavls Fremme.

Fra Kredsen.

Holbæk Amts Bjaolerforenings Virksomhed 1895. Aaret 1895 maa betragtes som et slet Honningaar for de danske Der og ikke mindst for Holbæk Amt. Vi kunne da i de sidste 25 Mar kun mindes et eneste, der har været ligesaa uheldigt for Bjaavlen. Marfagerne hertil vare formentlig Svækkelse af Bifamilierne i Løbet af den strænge Vinter og Kulde og Tørke under Hovedtrækket.

Det foregaaende Mar, 1894, havde været et godt Honningaar her i Amtet, og denne Omstændighed har altid nogen Indflydelse paa Størrelsen af det Vinterforraad, Bierne saa Lov til at beholde. Derfor vare de allerfleste Bifamilier indvintrede med rigeligt Forraad, og de egentlige Vintertab bleve af denne Grund kun ringe trods den strænge Vinter. Til Vintertab plejer man nemlig kun at henregne de Bifamilier, som helt uddø om Vinteren. Denne var i Slutningen af Aaret 1894 endnu mild, i Januar 1895 blev den haardere, og den paafølgende Februar Maaned blev den koldeste Februar, Danmark havde haft i de sidste 100 Mar. Den 7.—8. Februar frøs det 13—16° R. Bierne tilbringe som bekendt ikke Vinteren i Dvale saaledes som de fleste andre Insekter. Vel ere deres Livsyttringer nedstemte i den kolde Marstid; men de tage dog stadig Næring til sig for at kunne bevare den nødvendige Varme i Biflyngen. Under den lange Indespærring i Stedet samler der sig derfor en Del Ekstremiteter i deres Varme. Hvis der da, saaledes som i vore almindelige Vintre, indtræffer nogle milde Dage uden Sne-lag i Februar eller Marts, somme Bierne frem for at udtømme deres Ekstremiteter

udenfor Stadet. En saadan Kæufelsesudflugt sætter dem i Stand til uden Skade at kunne taale en forlæt Indespærring i 1—2 Maanedere, uagtet de paa den Marstid fortære mere af Hensyn til den begyndende Yngelpleje. Hvis saadanne Dage derimod ikke indtræffe midt om Vinteren, da tvinges Bierne til enten at flybe ud paa Sneen, hvor mange af dem omkomme, eller til at udtømme deres Starn inde i Stadet. Dette betragtes hos Bierne som en Sygdom, der kaldes Bugløb. Herved forpestes Luften i deres Bolig, og mange Bier dø. En Familie, der har været angrebet af Bugløb, svæktes derfor i Almindelighed saa stærkt, at den ikke kan blive talrig nok til rigtig at udnytte det første store Sommertræk. Det er unægtelig en Mangel ved den nyere Bjaavl, at vi endnu ikke kende et simpelt Middel til at undgaa denne store Ulempe. Bistnok kan man lade sine Bier holde en kunstig Kæufelsesudflugt midt om Vinteren i et stort lukket Rum; men dette er en meget besværlig og „smudsig“ Historie, som kun de færreste Bjaavlere ville indlade sig paa. Det maa derfor haabes, at der maa blive opdaget et bedre Middel. Heldigvis kunne vore Bier i de fleste af vore Vintre i rette Tid holde en naturlig Kæufelsesudflugt; men dette var desværre ikke Tilfældet i Vinteren 1894—95, fordi Jorden var sne-dækket og Vejret stadig koldt i Vinterens sidste Halvdel. Først i April fik vi Udflugtsvejr, og det viste sig da, at de fleste Familier vare mere eller mindre svækkede enten af Udflugter paa Sneen eller af Bugløb.

Foraaret kom temmelig sent og med stadig koldt Vejr, derfor afgav Frugttræerne, der for Næsten blomstrede meget rigeligt, kun et ringe Træk. Yngeludviklingen i de fra Vinteren svækkede Stader foregik derfor kun langsomt. Hvem tænkte vel paa at fodre Bierne, medens Haverne vare helt hvide af Blomster? Derpaa fulgte Agerkaalen, som i mange Egne kan afgive en Mængde Honning; men det kolde Vejr i dens Blomstringstid i 1895 hindrede Nektardannelsen. De 2 tidlige Træperioder — som i gode Mar ikke alene i høj Grad fremme Yngeludviklingen i Staderne, men endogsaa jævnlig give et godt Overtak af Honning — gik næsten fuldstændig tabt. Deraf forklares den Kendsgerning, at de fleste Bifamilier ikke vare tilstrækkelig birige, da det egentlige Hovedtræk paa forskellige Rløvere, Kulbladede o. f. v. endelig indtraf usædvanlig sent, nemlig langt ind i Juli Maaned. Det plejer at begynde ved Midten af Juni.

Sværmenes Antal var kun ringe

dels fordi Kubebiavlen nu aftager meget stærkt her i Amtet, og Sværmning anvendes saa lidt ved den nyere Biavl, dels paa Grund af den følgende Forsommer. Der er dog al Sandsynlighed for, at man efterhaanden ved den kunstige Biavl vil anvende Sværmningen noget mere end hidtil, da man derved vil blive i Stand til hyppigere at skifte sine Bidronninger, hvilket utvivlsomt vil kunne gavne vor Biavl.

Lindertrækket, som desværre langtfra findes her i Amtet i den Udstrækning, som det kunde og burde, var kun i et Par Dage nogenlunde godt. Næsten gif tabt ved Regn og Blæst.

Eftertrækket paa Boghvede og Lyng kendes næsten slet ikke her i Amtet. Det var ellers særdeles godt i de fleste Egne, hvor det findes.

Gennemsnits-Udbyttet i Holbæk Amt anslaa vi til 0—20 \mathcal{R} Honning pr. Stude, uregelmæssigt og temmelig tarvelig Løn for det med Biavlen forbundne Arbejde; men heldigvis er dette Udbytte ogsaa usædvanlig ringe. Vi kunne derfor trostigt se fremad og haabe paa bedre Tider for Biavlen. I den Henseende vilde det dog være en stor Hjælp, hvis vore Landmænd vilde dyrke nogle flere nektarydende Planter end hidtil. Om Skovfladbeæg, der for et Par Aar siden omtaltes saa meget, kan man vel endnu ikke udtale nogen bestemt Dom. Der er imidlertid en anden Foderplante, der synes at have vundet megen Andest hos mange Landmænd i den senere Tid, nemlig Lucerne i forskellige Varieteter. Hvis denne kunde vinde almindelig Udbredelse, vilde det uden Tvivl gavne vor Biavl meget; thi den er en fortrinlig Honningplante, der afgiver en jærlig velsmagende Honning. I Nordamerika, under lignende Klimatiske Forhold som vore, dyrkes den i Mængde og afgiver et udmærket Honningtræk.

Foreningens Virksomhed har i 1895 været fortsat efter den samme Plan som i de senere Aar. Medlemsstallet er steget fra 150 i 1894 til 160. Det viser sig altsaa, at det tager Tid at genoprette den Skade, som Foreningen led i 2 af dens bedste Distrikter ved en uheldig Vedelse i et Par foregaaende Aar. Det flette Honningaar 1895 har vel ogsaa haft sin Del i den ringe Fremgang. Vi have dog i ethvert Tilfælde grundet Haab om, at Medlemsantallet i 1896 vil naa over 200.

Al Biavlsmøder med praktisk Undervisning i forskellige Biavlzarbejder er der her i Amtet afholdt 14 med en samlet Udgift af 53 Kroner 3 Ore, deri medregnet Rundgøvelser. Aarsagen til, at denne Ud-

giftspost har været saa ringe, er denne, at „Danmarks Biavlere-Forening“ har udredt en væsentlig Del af Udgiften ved flere af disse Møder.

Efter tidligere Bestemmelse paa Foreningens Generalforsamling skulde en Biavl-Udstilling afholdes i Jyderup i 1895. Bestyrelsen vedtog imidlertid paa Grund af det flette Honningaar at udsætte denne Udstilling til 1896, og denne Beslutning fik senere Generalforsamlingens Billigelse. Dertil var der ogsaa den særlige Grund, at Foreningens Regnskab 1894 sluttede med et Underflud af 61 \mathcal{R} . 40 \mathcal{O} .

Som sædvanlig afholdtes i Slutningen af Aaret, d. 4. Oktober 1895, i Forbindelse med Generalforsamlingen en Vortlodning af 2 Bihuse, 1 Honning-Udslynger, 2 Solvotksmeltere og mange mindre Redskaber og Bibøger. Denne Vortlodning medførte en Udgift af 170 \mathcal{R} . 45 \mathcal{O} . Til Generalforsamlingen var indsendt en Skrivelse fra Hr. Bistadefabrikant \mathcal{R} . Pedersen i Tved ved Svendborg med Forslag om at anvende den Sum, som plejede at anvendes til Vortlodning, til Indkøb af Stader og Redskaber, som skulde sælges til nedsat Pris til Medlemmerne. Dette Forslag blev enstemmig nægtet Fremme, særlig af Hensyn til den betydelige Husflid, som paa dette Omraade har udviklet sig blandt Biavlerne her i Amtet. Denne Husflid vilde jo meget let lide et alvorligt Knæk, hvis Foreningen kunstig vilde nedsætte Prisen paa Staderne med 2—4 \mathcal{R} . pr. Stude. For Tiden antage vi, at omtrent 75 pCt. af de ny Stader her i Amtet laves af Biavlerne selv, efter enkelte Mønsterstader, og netop de aarlig bortloddede Bihuse have i den Henseende ydet fortrinlig Vejledning; men hvor mange Biavlere her i Amtet vilde vel have Ulejlighed med selv at lave Bihuse, hvis disse ved Amtsforeningens Foranstaltning kunde købes for en mindre Pris end den, de selv maatte give for Træet? Hvis disse Husflidsstader i Almindelighed vare ubrugelige eller dog meget flette, saaledes som den Gang, man benyttede Højtstader, var det en anden Sag; men siden Trugstader anvendes almindelig, har dette Forhold forandret sig i høj Grad til det Bedre. Man ser nu her i Amtet en Mængde særdeles gode Husflidsstader. Hvertens Bestyrelsen eller Generalforsamlingen fandt derfor Anledning til at gaa ind paa Hr. Pedersens Forslag.

Regnskabet 1895 slutter med et Underflud af 28 \mathcal{R} . 10 \mathcal{O} . — Foreningen har i det Aar fra Holbæk Amtets økonomiske Selskab modtaget et Tilskud af 200 \mathcal{R} . Dens øvrige Indtægt har været Medlems-

bidraget, 50 Ore pr. Medlem, og et Bidrag af 20 Kr. fra Hr. Lehnsgreve C. Verche-Verchenborg. H. Erslev.

Kolding og Omegns BF. Ved Generalforsamlingen blev vedtaget, at Kredsfor-mændene for Fremtiden opkræve Medlemsfontingentet saa tidlig, at samme kan være indbetalt til Kassereren inden hvert Aars 1. Januar. Fra 1897 nedfattes Medlemsbidraget til 2 Kr., idet man haabede paa den Maade at faa flere Medlemmer. Et Hovedmøde skal afholdes enten i Harte Skole eller i Lunderskov i den første Halvdel af Juli. Votalmøder holdes i Nagaard og S. Hjert af Kassereren, Lærer Due i Kolding, i Hjarup og Lejrstov af Maskin-pudser Kristensen, i Bramdrup og Bonsild af Gaardejer P. Henningsen og af For- manden i Gejssing og Bolling. Boelsmand Christen Misen i D. Gjesten har paataget sig at levere frit i Kolding 100 K Kunst- tabler til 1 Kr. 75 Ore pr. K. Tablerne udleverages af Købmand Nbelstedt til en Pris af 1 Kr. 85 Ore pr. K. Maskinpudser Kristensen i Lunderskov genvalgtes som Næstformand. Murermester Petersen i Kol- ding og Lærer Grifsen i Bramdrup gen- valgtes som Revisorer. Til Sognekredsfor- mænd valgtes: Kolding: Lærer Due, Bon- sild: N. Nielsen, Harte: P. Gregersen, Bramdrup: Lærer Grifsen, Lejrstov: Han- sen, Nakærdal, Jordrup og omliggende Skove: Daugaard, Skanderup: Kristensen, Sest: H. Buhl og Brun, Anst: Lærer Disking, Nebel: Fru Nielsen, Nagaard: S. Bramsen, Bolling: Fru Petersen, Taps: Landt, S. Hjert: P. Henningsen, S. Sten- drup: Fabrikejer N. Brang, Dalby: Smed Hollesen, Hjarup: Lærer Jensen.

Ekko fra Staderne.

Bergen, Norge, 1. Maj 1895.

Og saa her var Fjoraaret et daarligt Honningaar, da vi efter en fortrinlig Vaar med Sværming i Maj fik en kold Juni og Juli og en meget raa Efterommer og Høst, saa raa, at det var meget vanskeligt, næsten umuligt tilbels, at faa ordnet Kuberne til Indvintringen. Overvintringen var trods den milde Vinter ikke saa god, som den plejer at være her for de Folks Bedkommende, som alene havde Honning til Winterforraad; de, som havde faaet et større eller mindre Tilskud af Sukker, stod sig derimod — paa et nær, der mod Slut- ningen af Vinteren viste Tegn til Bugløb — særdeles godt, og det til Trods for, at flere af Honningfolkene havde det største Foderkvantum. Saaar saa vi nok ikke

Sværme i Maj, da April har været fugtig og kold og standset Udviklingen betydeligt. Hvorledes Biablen vil slaa til her paa det regnfulde Vestland, er ikke godt at vide, da den er vent i sin Begyndelse; rationel Biabl har omtrent ikke været drevet her, før der nu i de aller sidste Aar er gjort et Par Forsøg, men som endnu ere for svage til, at man kan slutte noget sikkert.

Indsendt til T. f. B. ved N. S. R.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 40. Nu da Sværmetiden stunder til og der ofte i „Tidskrift for Biabl“ har været anbefalet at bruge Ledere istedetfor hele Kunsttavler til at udstyre en Sværm med, saa vilde jeg, opfordret af flere Begyndere her paa Egnen, gerne spørge: Paa hvad Maade anbringes disse i Kam- merne, skal Kammerne være traadede lige- som til hele Tavler, og hvormange Ledere skal hver Kamme udstyres med? (N. S.)

— S.: Lederne bestaa af $\frac{1}{2}$ “ brede Kunst- tablestrimler, der stilles paa Kant under Tablebæreren og fastloddess ganske ligesom en Kunsttable. Der bruges kun 1 Leder under hver Tablebærer, ingen poa de andre Lister i Kammen. Vi have aldrig forsøgt at traade Kammer, der skulde udbygges med Ledere, og vi tvivle om, at det kan lade sig gøre, da Bierne formentlig ikke ville indbygge Traadene, naar disse ikke ere indlagte i eller dog tæt op til Tabellen. Det er jo dog muligt, at det kan lade sig gøre. Hvis De forsøger det, bede vi om at faa Meddelelse om Udsaldet.

Nr. 41. Endvidere vilde jeg gerne spørge, om man ikke med Fordel kunde an- vende ene Dronetavler i Magasinerne, naar man forsyner disse med Dronning- gitter, da den jeje Lynghonning, som der avles meget af her paa Egnen, næsten ikke er til at udslynge uden at bestadige Tav- lerne. Med en oprigtig Tak til Dem for Deres gode Vedelse af „Danst Vitibende“. (N. S.) — S.: Der er næppe Tvivl om, at det kan lade sig gøre at anvende Drone- tablerne paa den ansøgte Maade. Vi an- vende da hvert Aar en Del saadanne over Gitter; men her have vi desværre ikke Lynghonning, og derfor have vi ikke prøvet, hvor meget dens Udslyngning fremhjælpes ved Dronetablerne. Saadanne have dog allerede i flere Aar været anvendte i Hon- ningrummene i Lyngegnene.

Nr. 42. Hvorledes indføres en ind- købt Dronning lettest og sikrest i en Bifamilie? (N. B.) — S.: Efter Erslevs Metode indføres Dronningen sammen med

fine Lebsjagere. Naar det Stade, der skal modtage den ny Dronning, mindst 12 Timer (helst 24 Timer) før er blevet gjort dronningløst, kan man om Aftenen Kl. 10—11 (ved Høgtelys) ganske rolig uden Røg flytte Glasdøren bag de dronningløse Bier saa langt tilbage, at der bagved den bageste Kamme bliver Plads til den lille Kasse, hvori den ny Dronning rolig befinder sig med sine Lebsjagere. Saaget af denne Kasse maa forud være løsnet og aftages nu. Derpaa skydes Glasdøren saaledes frem, at Kassen kommer til at staa tæt op til Tavlen. Det aabne Rum bag Tablebærerne dækkes med et Par Smaa-brætter, og Stadet lukkes. I mindst 48 Timer efter Indførelsen maa dette Stade ikke forstyrres. — Hvis det Stade, der skal modtage den ny Dronning, i længere Tid (f. Eks. 14 Dage) har været dronningløst, bør man mindst 12 Timer før Indførelsen undersøge Stadet for at udfærdige de Dronningceller, der muligt kunde være opførte. Dette gælder i det hele, hvis Stadet har været dronningløst i over 36 Timer. Har det derimod været dronningløst i kortere Tid, er det vor Erfaring, at de paabegyndte Dronningcellers Tilstebeværrelse ikke lægger nogen Hindring i Vejen for Indførelsen.

Nr. 43. Gives der noget Middel mod Myrer, som ville trænge sig ind i Bistaberne, og hvad Stade gøre disse Dyr Bierne? (F. F. D.) — S.: Myrerne bortslæbe Honning og Yngelstof, det sidstnævnte dog kun hos svage Bifamilier. Om Myrerne i det hele taget anrette nogen væsentlig Skade hos stærke Bifamilier, er tvivlsomt. Det er dog behageligt at være fri for dem. Som Midler kunne nævnes: Vandsto, Kastalin, Kridt. Ved Vandsto forstås smaa flade Staalet med Vand, een under hvert af Stadets 4 Ben. Vandet maa daglig fornyes. Kastalin strøs inde i Stadet paa saadanne Steder, hvor Bierne ikke komme. Kridt anvendes til at trække en tyk Streg om hvert Ben c. 4—5" fra Jorden. Stregen maa fornyes efter Regn.

Nr. 44. Kan en stærk Bifamilie paa denne Tid deles i 4 Dele, der alle kunne blive til gode Overvintringstader, og hvorledes udføres det da? (P. A.) — S.: I gode Honningaar er det næsten utroligt, hvad der kan udføres med Bier. Paa S. 169 er saaledes under Nr. 3 angivet en Maade, hvorved man af 2 Stader kan danne 10. I mindre gode Honningaar lykkes slikt ikke saa godt, om man end anvender alle mulige kunstige Hjælpemidler: Fodring, Kunsttabler og Yngeltavler. Det sikreste er at gaa langsommere frem, nemlig ved at danne 1 Kunstsværm af 1 stærkt Stade som bestrebet under Nr. 2 eller Nr.

4. Vil De endelig have 1 Bifamilie delt i 4 Bifamilier, da bør De fodre Stadet, indtil det har 12 Yngeltavler. Det kan da deles midt paa Dagen i smukt Vejr med 3 Yngeltavler med paasiddende Bier i hvert Stade; men der maa være baade aaben og lukket Yngel i hvert, tillige en Honningstavle bagest og 1 tom Table forrest i hvert Stade. De 2 Stader opstilles hvert paa Halvdelen af den gamle Plads, de andre 2 bør helst skifte Plads hvert med sit gamle Stade, der da faar en ny Plads. Alle 4 Stader maa fodres og forsynes med Honning eller Kunsttabler, efter Haanden som de faa Brug derfor. Dronningen bør helst være i et af de Stader, der faa den gamle Plads, da den ellers under Tiden (ingenlunde altid) vil blive dræbt af de fremmede Bier. Man bør jævnlig i Begyndelsen forsigtig tilse de Stader, der ikke have Dronning, for at se om de opføre Dronningceller.

Gaamlige Vink.

Vejret (27. Maj) har i de sidst forløbne 2 Uger fremdeles været temmelig koldt med 3—6° R. Varme om Nætterne, 9—11° om Dagen, kun i de sidste Par Dage er Varmen tiltaget betydelig. Den Regn, som Jorden i saa høj Grad trængte til, er kommen i rigelig Mængde, og dog har det jævnlig været godt Tjuevejr for Bierne. Frugttrætræffet har imidlertid under disse Forhold ikke givet noget særlig stort Udbytte for Bierne; men det har opmuntret dem til en jævnt tiltagende Yngeludvikling. Denne er dog endnu paa ingen Maade særlig stærk. 7 Yngeltavler hver med 120 " er endnu højen, hvortil vore bedste Stader ere naaede; medens vi ellers jævnlig i milde Foraar paa denne Narstid have haft 9—10. Da Planteværksten dog ogsaa er en Del tilbage i Udvikling, er der endnu Uanslighed for, at Yngelrednen inden Hovedtræffet kan naa en tilstrækkelig Storrelse hos gode Bifamilier. Ugerkaalen tegner ikke til at ville give noget meget stort Nektarudbytte iaar. Derimod ere Udsjigerne med Henjyn til Kløverarterne fortrinlige. — I flere yndste Egne klages der over, at Bifamilierne have tabt en Mængde Trækbier ved Udslugter i koldt blæsende Vejr; dette kan naturligvis let i høj Grad stade Udbyttet af Hovedtræffet.

Fodring. Hvis der indtræffer længere Tids Jlet Træk (koldt, blæsende eller regnsuldt Vejr), da bør saadanne Familier, der ikke have rigeligt Forraad, fodres langsomt, især gælder dette om svage Familier, om Sværme og om Familier, der have lidt stort Tab af Bier ved Foraarsudslugterne.

Sværmningen er saa vidt os bekendt endnu Jlet ikke begyndt her i Landet. Vi have vel hørt Tale om nogle „udsværmede“ Bifamilier allerede i April; men saadanne pleje vi ikke at medregne til de egentlige „Sværme“. I dette sidste Nar maa de fleste Sværme ventes i den sidste Halvdel af Juni og i Begyndelsen af Juli.

Kunstsværme. Det er i denne Maaned den bedste Tid til Dannelse af Kunstsværme (se S. 168); man maa naturligvis erindre, at det kun under særlig heldige Forhold vil kunne lykkes at opnaa Udbytte endnu i denne Sommer af de Stader, der

have afgivet mange Bier eller flere Yngeltavler til Kunstværne.

Kunsttavler. Kun hos Sværme (naturlige eller kunstige, Nr. 4 S. 168) vil man i den første Byggetid (10—16 Dage) kunne gøre Regning paa at faa bygget Arbejdetavler under Lebere. I alle andre Tilfælde maa man anvende hele Kunsttavler, hvis man ønsker, at Bierne skulle bygge Arbejdetavler.

Yngelspredning. Man kan nu uden Fare hos en stærk Bifamilie fremme Yngelsætning og Byggearbejde ved at nedskide en Kamme med hel Kunsttavle mellem de 2 yderste (bageste) Yngeltavler.

Indring af Sværme vil i Almindelighed kunne opnaas ved de 2 Midler: Rigelig Udvælgelse af Bladsen i Stedet i rette Tid og Formindfelse af Pakningen i meget varmt Vejr. Kun hvis man tillige ønsker Formering af sine Bifamilier, bør man borttage Yngeltavler for at hindre Sværming.

Dronninggitre. Endnu have vi ikke bragt disse i noget af vore Stader; men naar man betænker, at en god Dronning kan belægge en Tavle paa 120 " i Løbet af 2 Døgn, saa er det let at forstaa, at Yngelredten i en stærk Bifamilie i Løbet af faa Dage kan udvides fra 7 til 14 saadanne Tavler. Derfor have vi nu, da Yngelsætningen begynder at tiltage stærkt, vore Gitre parat, saavel vandrette Gitre som Jodstuds (lodrette). Med Hensyn til de vandrette Gitre er det heldigt, at der er Bivej baade under og over dem, det er da ligegyldigt, hvilken Vej Abningerne vende. Lægges Gitret derimod umiddelbart paa Tavlebærerne, da bør Abningerne vende samme Vej som Tavlegangene. I Jodstuds (lodrette) har det næppe Betydning, hvilken Vej Abningerne vende; men man plejer at lade dem vende vandret.

Udslyngning af Honning bør kun ske af saadanne Tavler, der ere næsten fuldstændig forseglede, da man ellers faar en uholdbar og slet Vare. Der er dog i den Henseende megen Forskel paa de forskjellige Slags Honning. Frugttræ-Honning er i Almindelighed meget uholdbar, hvis de Tavler, hvoraf den udslynges, ikke ere helt forseglede. Yngthonning kan derimod være holdbar nok, om den end udslynges af usforseglede Tavler. Sommerhonningen bør helst ikke udslynges, for Cellerne ere forseglede. Det har vist sig, at naar Honningtavlerne faa Lov til længere Tid at forblive i Stedet efter den første Forsegling, fortykke Bierne senere Cellaagene. Dette synes at tyde paa, at der gennem det første tynde Dække endnu foregaar en svag Jorddampning, og mange ansete Biavlere lade derfor Honningtavlerne forbliive saalænge som muligt i Staderne, fordi de derved mene at faa en bedre Honning. Dertil udkræves imidlertid store Stader, der kunne rumme mindst 36 Tavler a 120 ". Vi have i de senere Aar fulgt denne Metode og fundet, at det havde en særdeles heldig Indflydelse paa Honningens Kvalitet. Vi tilraade derfor ikke uden Nødvendighed at udslyngte Honning allerede i Juni Maaned. Bliver Aaret et godt Honningaar, som det hidtil har tegnet til, kan denne Nødvendighed dog meget let indtræffe hos de mange Biavlere her i Landet, der have Stader, som knapt rumme 25 Tavler af det angivne Maal. Hellere maa man da udslyngte tidlig end lade Bierne savne den nødvendige Plads; thi dette bevirker et Tab, som slet ikke kan oprettes.

Stadernes Stilling maa i denne Tid, da meget Byggearbejde foregaar, være nøjagtig vandret paa den Ved, der gaar paatværs af Tavlerne, da disse ellers ville blive byggede isæbt i Kammerne.

Møl. Guff paa at svolve de heugemte Tavler, saa snart der viser sig Møl i dem (iglsigsende Raade).

Brevkasse.

Udstillingen i Hølstebro. Det bringes i Erindring, at Anmeldelses-Blanketter faas hos „De forenede Jydste Landboforeningers Sekretær, Korre- allé 5, Aarhus“, og at de maa være indleverede sammesteds inden d. 10. Juni.

Biavlslærerskolen i Kallundborg. Eleverne til 1ste Kurjus møde Mandag Morgen d. 20. Juli Kl. 8. Eleverne til 2det Kurjus møde Mandag Morgen d. 3. August Kl. 8. I „Kallundborg Højskolehjem“ kan faas Kost og Logi for 20—25 Kr. i 15 Dage, idet Prisen er forskjellig efter Logiets Beskaffenhed (store eller mindre Værelse, Eneværelse eller Fælles-Værelse med 2—3 Senge). Det er det billigste at bestille Logi forud.

Bipest. Da HBr. nu har stillet til min Raadighed et Mikroskop, der kan forstørre indtil 1000 Gange, er jeg i Stand til med stor Sikkerhed end tidligere at kende Bipesten fra andre Sygdomme hos Yngelen. Ved Fremsendelse af Yngelprøver til mig bedes disse faa omhyggelig pakke, at ikke Søsterne fra Cellerne trænges ud gennem Pakningen. Ersklev, Kallundborg.

Kundgørelser.

C. Mehl's Fabrik, Aarhus.

Kunsttavler af rent, garanteret ublandet Bivoks. — Alle Slags Biavl-Redvisitter. — For- eninger Moderation. — Forsendes overalt.

C. Mehl's Fabrik, Aarhus.

Båringers originale Haandrogere 285, Korbs Hurtigrodrere, Potaler og Udstillingsglas, Gittere, Erifter og alle andre Artikler til Biavl billigst fra **D. Carstensen**, Svendborg.

Forlang Prislister.

Vejele Kunsttaole-Fabrik

leverer smukke Tavler af ægte Bivoks til Dagens billigste Priser. Voks tages i Bytte for Tavler. Stort Lager habes altid. Prislister sendes paa Forlangende. **J. B. Boesen.**

H. U. Madsen, Broager,

har altid det første Lager af Biavlsredfæber og Kunsttavler. Voks købes til højest Pris og byttes imod Kunsttavler. **H. U. Madsen,** Broager.

Kunsttavler

af godt Bivoks og

Dronninggitre

af Zink faas hos

B. Boesen,

Systemo, Nykøbing p. F.

F ortinnet Traad, Tavleklamme
Skrelleknive, Tavlesporer, Bipiber, Røg-
pustere, Haandrogere og Afspærings-
gittere ere til Salg saavel i Partier som
enkelte Stykker hos
N. S. Kristensen, Himmelølv, Roskilde. **R**

Dronninger af indenlandsk Race

tillagde og befrugtede i Juni Maaned a 6 Kr.
Tillagde og opdrættede i første Halvdel af Juli 5 Kr.
Tillagde og opdrættede i sidste Halvdel af Juli 4 Kr.
Tillagde og befrugtede senere 2 Kr. 50 Ore
saas hos Værer **P. S. Hoffmann**, Højsmarte
Stole pr. Næstføv.

Bestillinger bedes indsendte snarest og ville
blive ekspederede i den Orden, hvori de indgaa.
Paa Bestillinger, som indkomme inden 15. Maj,
gives 10 pCt. Rabat og frit tilsendt, naar det forud
betales, ellers sendes pr. Postopkrævning og Be-
stilleren maa da betale Fragten med. Ved Ab-
ningen for Dronningerne bedes taget en Mand til
Bidne, hvis nogen Dronning skulde være død, da
jeg saa snarest mulig erstatter den med en ny. —
Der affendes ingen Dronning, før den har lagt
Æg hos mig.

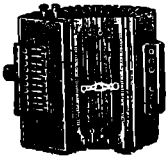
Min prisbelønnede

Bi-Pibe

for Røgere saa vel som for Ikke-Røgere saas
frit tilsendt, naar 3 Kr. 16 Ore pr. Postanvisning,
hvorpaa Bestilling kan skrives, sendes til

Grønning, Vejrup, Bramminge.

Sendes til Udlandet mod Ekstrav.

For kun 5½ Krone,

med Klokkepil 1 Krone mere,
med Triangel 50 Ore mere,
sender jeg imod Ekstrav min
fortræffelige Concert-Træk-
Harmonika, „Westfalen“,

13½ Tomme stor, 10 Taster, 2 Holdere, 2 Registre,
2 Dobbelbølge, 855 brillante Niffelbeslag, aabent
Klaviat, omlagt med bred Niffelkant, toforet
Orgelmusik. Ethvert Helgolds-hjørne er forsynet
med Staalstaaler. Stenmerie ere af bedste Metal.
Det samme Instrumet med Tremolando eller
Zittertone 7¼ Krone. Samme med 3 ægte
Registre og treforet Orgelmusik kun 7½ Krone;
med 4 ægte Registre og fireforet Orgelmusik kun
8½ Krone. Stole, hvorefter man straks kan spille,
følger gratis. Bakingen koster Intet, Porto 1
Krone. Man bestiller hos „Det store vest-
tyske Harmonika-Export-haus“ hos Ro-
bert Hübner, Neuenrade in Westfalen,
Tyskland. Ved Bestilling bedes Rundgørelsen
medsendt.

Kristian Pedersen, **Tved**, **Svendborg**,
har altid de reelleste
og bedste Biboliger og Redskaber, hvad Publikums
Renomé er det bedste Bevis for, saa at jeg trods
den stigende Konfurence har en stigende Omset-
ning. Sidste Aar solgtes og bogførtes 850 Stader
og over 100 Udbygere.

Huff at bestille Sagerne, mens Tid er, at De
ikke ved Sværmetiden skal bruge Telegrafen og
maaſte endda intet faa.

Bitavler af ublandet Bivoks

(tilkendt flere Førstepremier og Medailler) saas hos
P. Rasmussen & Co., Gravvænget pr. Svend-
borg. Paa Grund af de høje Vokspriser vil Prisen
iaar blive 1 til 5 Kr 195 Ore, 5 til 10 Kr 190 Ore,
over 10 Kr 185 Ore pr. Kr. Rent Bivoks tages i
Bytte for 25 a 30 Ore pr. Kr.

Biaoler-Rekvisitter.

Største Udvalg i Danmark. Forslang min
Priskrant. **Chr. Riegels**, Viborg.

Kunsttavler af ægte Bivoks, i Aaret
1895 tilkendt 14 Premier,
anbefales saavel Foreninger som den større
eller mindre Forbruger til Aarets billigste
Pris.

N. S. Kristensen, Himmelov, Roskilde.

Ægte Bivokstavler

til billigste Priser. Stort Oplag. Hurtig
Ekspeidition. Voks byttes.

N. Schmidt, Vinkelvej 6, 3. Sal, København V.

Garanteret ægte Bivokstavler

anbefales Biaolere, som sædvanlig til billigste
Priser. Ægte Bivoks byttes og forarbejdes i
Partier a 25 Ore, mindre Vægt a 30 Ore pr. Kr.

Da Bivoks iaar er dyrt og knapt, bedes mine
ærede Kunder at bestille itide.

Ansfer pr. Løder, i Januar 1896.

N. Jacobsen.

Ægte Bivokstavler

saas atter iaar hos Linas Sogns BF. 100 Kr
Voks erholdes fabrikeret a 25 Ore pr. Kr. Ordre
bedes indgivet til **D. Rasmussen**, Linas pr.
Laven.

Ægte Bivokstavler

saas som sædvanlig hos
P. Henningsen og **Snedker Petersens Gæte**,
Svaninge pr. Faaborg.

Mine præmierede Stader

samt Maskiner og andre Redskaber anbefales til
billigste Priser. Rammer, Rister og Klodser have
stadig paa Lager.

Naar større Partier tages, gives passende Rabat.

N. Jensen, Snedker, Silkeborg pr. Præsto.

Guldmedaille.

Undertegnede anbefaler sine nojagtige og solide
Stader og Redskaber samt Kunsttavler af ægte
uforsalfset Voks til billigste Pris.

Tilkendt Guldmedaille paa Verdens-Udstillingen
i Antwerpen.

Illustretet Prisliste fulgte med Nr. 3.

Løsning St., d. 21. Febr. 1896.

J. Andersen.

Caffel-Mød.

Min bekendte prima Mød anbefales d'rr.
Handlende til billigste en gros Pris.

P. A. Ferslew, Aalborg.

Bonningglas

Deres
bedste
sømt
muligt
hathor

med affleben Mand 1 Kr 11 Ø., 2 Kr 16 Ø.

Bonningglas, Abbotts, 1 Kr 15 Ø.,

2 Kr 23 Ø.

Propper af prima Korf 1 Kr 3 Ore,

2 Kr 4 Ø.

Bergamentpapir, 30" bred, 6 Ø. Ml.

Alex. Rasmussen,

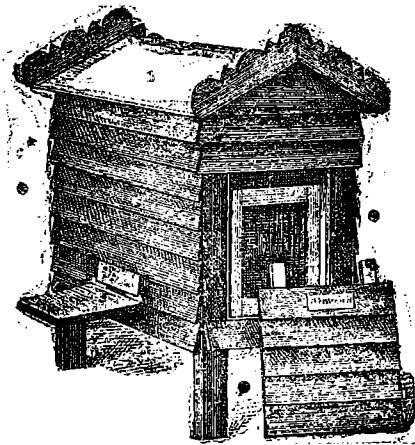
Kallundborg.

Alley's Dronningfælde

(se S. 166), passende til et Flyvebræt, der er mindst
12" bredt, saas for 170 Ø. + Porto hos **Grølev**.

Vejle Biavlsredskabsfabrik

anbefaler

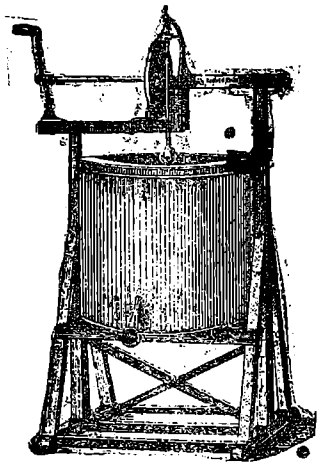
nejagtige solide smukke Biboliger og Slyngmaskiner og alt Andet til Biavl henherende.

Alt til meget billige Priser. Stort Oplag haves.

Kunsttavler af ægte Bivoks haves altid paa Lager. Voks tages i Bytte med Tavler.

Voks forarbejdes til Tavler. — Illustreret Prislister sendes paa Forlangende overalt i Danmark, Sverige, Norge, Frankrig og Tyskland franko.

I. V. Boesen.

Røgblæser, Nr. 1	1,50
do. Nr. 2	1,35
Løse Spidser	0,10
Røgpuster	2,50
Fodrere, Kørbs	0,60
Dronningbure	0,35
Dronninggitter af Pap, prima ☐	0,90
Do. af Zink, afslebne, ☐	0,70
Spartel, slebne afr. Ender	0,90
Tavlespore,	0,45
Honninghaner, Tin	1,10
Dronningcelleskyttere	0,10
Skrællebakker til alle 3 Maal	2,00
Tavletraad, engelsk, pr B	0,70
Fuldkommen Fodrer, Erslevs Model	0,90
Skrællekniv, prima	0,90
Loddekande, dobbelt	1,20
Slør 3 Kvarter lange	0,80

Alex. Rasmussen,

Kalundborg.

Vejledning til Biavl

af

V. E. V. Smith i Bjergsted pr. Svebølle faas i enhver Boglade à 50 Ore. Naar 54 Ore tilsendes Forfatteren, faas den portofrit tilsendt.

Kautschuk-Stempler

til billigste Priser faas hos R. Schmidt, Binfelvej 6, 3. Sal, Kjøbenhavn V.

Udkommen er:

A. H. Vorbecks

Vejledning i den moderne Biavlsdrift og faas i enhver Boghandel. Pris 2,50 indbunden. Ved Indsendelsen af 2,50 pr. Postanvisning til undertegnede Forlagger bliver Bogen tilsendt omgaaende portofrit.

Chr. Jensen's Boghandel, Høstebro.

Busk Chr. Riegels, Viborg,

Bivokstavlefabrik.

Paa Grund af min stadig stigende Omsætning er Fabrikken flyttet til ny store Fabriklokaler. Lillige har jeg iøvrigt købt en ny stor Tavlemølle med ekstra dybe Geller og i det Hele det mest fuldkomne paa Tavlemølleindustriomraadet. 16,000 B Voks af enestaaende fortrinlig Kvalitet haves paa Lager, saa Tavlerne bliver smukkere og bedre end nogenstunde før. For Vægheden garanteres. Forlang min Prislister. Jeg er altid leveringsdygtig. Køb hos

Chr. Riegels.

Voks

købes og sælges hos Chr. Riegels i Viborg.

Kunsttavler, Biboliger, Udflingere, Røgpuster og Røgblævere m. m. faas hos Smeder J. Chr. Olsen, Hvilested pr. Søllested. Voks byttes med Kunsttavler.

Voks modtages til Forarbejdning til Kunsttavler. Kun egne Bivokstavler sendes. I 1893 er mine Kunsttavler tilkendt

9 Præmier.

Ægte Bivoks købes altid til højeste Pris. N. S. Kristensen, Himmelbø, Roskilde.

Kunsttavler af rent, ublandet Bivoks

leveres til billigste Pris. Mit Voks er af fortrinlig Kvalitet, købt hos kendte vederhæftige Mand. Voks forarbejdes. Vi v æ r f (fastjærede Tavler) købes eller laves i Tavler. Enhver bør forjøre mit Dronninggitter samt Foderapparat for Dver- og Underføder. Høstebro i Februar. N. S. Vorbeck.

Hos Grønev i Kalundborg faas: Den fuldkomne Fodrer 90 D., Røgblæser Nr. 1: 150 D., Nr. 2: 135 D., Skrælleknive 90 D., afflebet Dronninggitter af Zink pr. Fod 70, af Pap 90 D. pr. Spatel 90 D., Tavlespore 45 D., Tavletraad pr. B 70 D., Cellebestyrtter 10 D., Naandrøger 2,50, Røgpuster 2,50 à 3 Kr., Kørbs Fodrer 60 D., Dronningbur 35 D., Honninghane af Tin 110 D., Løve med 3 Glas 175 D., Deltinger a 6 D., Finbestænder 200 D., Honningbogen 50 D., Blomsterkalender 40 D., dobbelt Loddekande 120 D., Porters Bitommer 100 D., Gummihandsker Nr. 8, 9 og 10 250 D. pr. Par.

Landbrugets Bierhвер.

Tidsskrift for Havebrug, Fjerkræavl, Biavl, Kaninavl, Forskvaandsfiskeri, Jagt og Vildtpleje m. v.; Kynologi, Ornithologi, Entomologi etc. Redigeret af Carl Schiebler. Udkommer én Gang maanedlig. Bestilles paa Postkontoret; Abonnement 5) 0. Kvartalet. Annoncer (10 Ø. pr. Linie), sendes til „Landbrugets Bierhвер“, København N.

Honningen og dens Anvendelse,

af Hans Erstlev,

2det forøgede Uflag, Pris 50 Ø., er nu udkommet. Sendes frit imod Indsendelse af 52 Ø. i Frimrt. til Erstlev i Kalundborg.

Forenings-Meddelelser.

Nalborg Amts BF. afholder Møder i Foreningens Bihus eller Bissole i Sennepshaven ved Siden af Kathestrædet hver Lørdag i Juni og hveranden i Juli og August Maaned fra Kl. 1—3 første Gang Lørdag d. 30. Maj. Hr. Lærer N. Frederiksen, Gravlev, har lovet at komme tilstede og holde Møde d. 30. Maj. Møderne afholdes derefter af J. C. Bech, Nalborg. Samme Sted optages ny Medlemmer. Praktisk Vejledning i Biavl gives. J. C. Bech.

Han Herredernes Biavler Samlag lader afholde Biavls-Udstilling i Fjerritslev d. 17. Juni 1896. Udstillings-Genstande anmeldes til Lærer Sørensen-Gandrup, Fjerritslev, søndag d. 12. Juni og maa være indleverede i Fjerritslev Skole jenseft Mandag Morgens d. 15. Juni. Af Honning udstilles mindst 4 K, af Mød, Honningvin og deslige 3 Glaser, af Syllteoj 3 Glas, af Honningtager 10 mindre eller 2 større, af Voks i Blokke 2 K og af Kunsttavler 1 K. Dnskes Genstandene folgte, maa Salgsprisen været anført derpaa. Samtlige udstillede Genstande bedømmes og præmieres uden Hensyn til, hvor Udstilleren bor, men for at faa Pengepræmie udbetalt, maa Udstilleren indmelde sig i Samlaget. Bedømmelsen foregaar Dagen før Udstillingen. Genstandene, hvilke sendes og tilbageendes for Udstillerens Regning og Risiko, maa ikke tjernes før Kl. 10 Esterm. paa Udstillingsdagen.

Solbæk Amts BF. holder Møde Lørdag d. 13. Juni Kl. 3 hos Lærer N. Nielsen, Bjørlev, og Søndag d. 14. Juni Kl. 9 Formd. hos Lømcer D. P. Hansen, Kongsted, og samme Dag Kl. 3 hos P. Bendixen, Solbjerg. Biavlslærer N. S. Kristensen vil komme tilstede til alle Møderne og give Undervisning i Biavl.

Endvidere vil Anders Pedersen fra Galtenlev i Løbet af de første 2 Uger i Juni afholde 4 Biavlermøder, nemlig i Rudb-Bedby, Løve, Drøsselbjerg og Løjtved. Nærmere Meddelelse ved lokale Hud. Erstlev.

Nalborg Amts BF. holder Møde ved Bisstolen i Nalborg Lørdag d. 6. Juni fra Kl. 1—3 med praktisk Vejledning og Foredrag af Formanden. Hver Lørdag i Juni og hveranden Lørdag i Juli og August Maaneder Møde paa samme Tid og Sted.

Biavlermøder med praktisk og teoretisk Undervisning i Biavl afholdes ved Biavlslærer N. S. Kristensen, Himmelvej, Lørdag d. 6. Juni, Esterm. Kl. 3, i Ørslev Skole pr. Skjelftor; hos Stræder Jens Pedersen, Kirke-Stillinge, Søndag d. 7. Juni, Esterm. Kl. 3, og i Boeslunde Skole Mandag d. 8. Juni samme Tid. I Boeslunde Skole holder tillige Sorø Amts BF. Generalforsamling sidstnævnte Dags Estermiddag Kl. 1. P. S. Poulin.

Svendborg og Omegn BF. afholder et Sommermøde Søndag d. 31. Maj Kl. 2 hos N. F. Holgeren, Brudager Mark, Sorøbro. Talrigt Møde forventes. Formanden.

Hillested Kreds for Maribo og Omegn afholder følgende Møder: Søndag d. 7. Juni Kl. 3 Esterm. hos Kvarnager N. F. Christensen i Haaret og Søndag d. 14. Juni Kl. 3 1/4 i Storkemarken hos Gnd. N. Mikaelson. D'hr. Medlemmer samt Enhver, som har Interesse for Biavlen, indbydes. H. C. Kasumussen.

Elbo m. fl. Herreders BF. Biavlermøde afholdes Lørdag d. 6. Juni, Esterm. Kl. 2 1/4, hos Andreas Mortensen i Mosevraa; d. 10. Juni Kl. 2 Esterm. hos N. C. Kjær, Herstlev. Ved de 2 Møder vil Lærer Rosenkjær komme tilstede. D. 7. Juni Kl. 3 Møde i Fredericia hos Gæstgiver N. Pedersen, Tynsgade. Ved dette Møde kommer tilstede Bestyrelsesmedlem af DBF., Gaard-ejer H. S. Hansen, Østerhøjsinge, Korinth St. Lille Velling, 26. Maj.

Brørup BF. afholder Møde med praktisk Undervisning Søndag d. 7. Juni Esterm. Kl. 2 hos Underterguede.

Stovhøj, d. 26. Maj 1896.

P. Schmidt.

Vesterhøjsinge og Omegn Kredsforening holder praktisk Biavlermøde Søndag d. 7. Juni Kl. 2 hos Landhandler Martin Jørgensen, Nørrebrohøj. Alle ere velkomne.

Hans Jørg. Hansen.

Fjertraa- og Biavl-Udstilling i Røskilde. „Røskilde og Omegn Kreds“ for Fjertraaavlens Fremme“ i Forbindelse med „Gl. Røskilde Amts Biavlerforening“ afholder Udstilling d. 18., 19. og 20. Septbr. d. A. for hele Landet. Anmeldelsesblanket for Fjertraaet faas hos Kobmand Anton Lühlføst, Røskilde, og for Biavl hos Dyrkæge P. Hansen, Nymølle pr. Hedehusene. Anmeldelsesfristen udløber 24. August d. A.

Udstillingskomiteen.

Århus og Omegn BF. holder Møde i Bennelyst Søndag d. 14. Juni Kl. 2 pr. Efter Foredraget praktisk Vejledning i Christensens Bi-gaard med Dannelsen af en Kunstværn.

Bestyrelsen.

Indhold af dette Numer.

Bogannælselse	180
Deling af en Bisfamilie	184
Diskussionsmødet (sluttet)	179
Dronetavlens Anvendelse	183
Dronning-Indførelse	183
Dødsfald (Joh. Kruse)	178
Ekko fra Norge	183
Frugtavlens	173
Gavnige Vind	184
Solbæk Amts BF., af H. Erstlev	181
Honningens Afkastning, af E. L. Abbott	175
Kaninavl	180
Kolbing BF.	183
Lederens Anbringelse	183
Middel mod Myrer	184
Solbøksmelseren, af G. M. Doolittle	178
Udstillingen i Hølstebro	185
Vokstavlerne, af Carl Hansen	179
Wellstadtets Flyvehuller, af Jacob Olsen	177
Veblenmedebillen	173

Den danske Bi-Tidning

Tidsskrift for Biantl.

Udgivet af
Danmarks
Bianoler-Forening.

STIFTET 1866

Redigeret af
Haas Eslev
i Kalundborg.

FVBL. 10. A

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt indregnet. Det udkommer den 1. i de 6 Vintermaaneder, den 1. og 15. i de 6 Sommermaaneder. Aabningsprisen oplages for 20 Ere pr. Prett-Udte 1ste Gang, 10 Ere 2den og 3die Gang og 8 Ere fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage før de pantes indrykkes.

Bipest.

Da den bedste Aarstid til Behandling og Helbredelse af ovennævnte ødelæggende Sygdom nu er forhaanden, skulle vi omtale denne Sag nærmere; men vi maa forudskikke den Bemærkning, at dette Omne er saa vidtløftigt, at der til en udtømmende

Behandling deraf vilde kræves en hel Række Artikler eller et selvstændigt lille Skrift, som DBF.'s Medlemmer formentlig ville komme i Besiddelse af næste Aar. Her maa vi indskrænke os til at omtale Sagens Hovedtræk.

Kendemerker. Naar Flugten fra et Bistade nu eller tidligere paa Aaret er betydelig svagere end fra de andre Stader i samme Bihave, bør enhver omhyggelig Biantler i dertil passende Vejr undersøge Stedet nøjere, særlig dets Yngelrede. Aarsagen kan jo være Dronningmangel eller en slet Dronning. Dette vil da vise sig ved manglende Yngel eller ved „spredt“ Yngel eller endog saa ved „Puffelyngel“. Disse Fejl rettes ved at give Familien en

ny god Dronning. Hvis Familien derimod har „samlet“ Yngel i sine Yngeltavler, da kan det vise sig, at en Del af denne Yngel er „raadden“. Tidligere kaldte man Sygdommen „Raadden Yngel“, fordi dette Tegn altid viser sig hos en Familie, der har Bipest; men nyere Undersøgelser have allerede for flere Aar siden vist, at en hel Del Yngel i et Stade kan være baade død og raadden, uden at Familien derfor lider af Bipest. Den raadne Yngel kan hidrøre fra Forkølelse, idet mange Trækbier kunne gaa tabt ved Udflugter i et koldt Foraar. Derved tvinges en Del Ammebier (unge Bier) til at flyve for tidlig ud. Dette bevirker, at en Del Yngel bliver forladt, og den dør da af

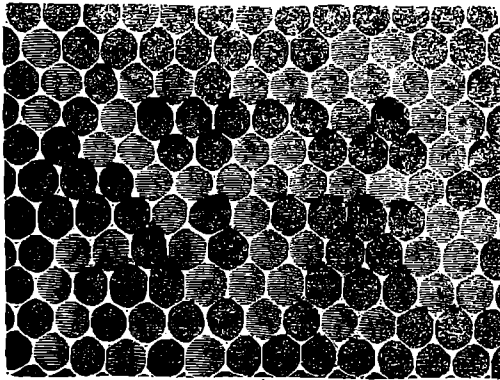

Fig. 47.

Kulde og Hunger. Den forkølede Yngel bliver graa, og Bierne ere i Stand til at udslæbe den af Stedet, naar de kunne overkomme det. Træffer man derimod blandt den aabne Yngel, der kun er et Par Dage gammel, Larver, som bevæge sig uroligt paa Cellebunden eller som ligge lige udstrakt i Stedet for sammenkrummede i en Cirkel, og som have et gulagtigt Skær,

da har man sandsynligvis Tegne paa Bipestens Begyndelse. Saalænge Sygdommen kun er naaet til dette Punkt, kan den i Almindelighed helbredes ved at fodre Familien med Foderstrup, hvortil er givet 20 centigram eller $\frac{1}{25}$ Kvint Kastol Beta til hvert P, og ved tillige at lægge 4 smaa Pulvere Kastalin (i Papir), 1 i hvert Hjørne af Yngelredten. — Senere angribes ogsaa den luffede Yngel af Sygdommen (se Fig. 47), idet denne forvandles til en brun slimet Masse, Saagene sprænges enten ved et Hul i Midten eller ved en Spalte i den ene Side. Denne Masse indtørres senere og ligner da smaa Klumper af brændt malet sammeklæbet Kaffe. Bierne ere ikke i Stand til at udsæbe denne Masse. Paa dette Punkt af Sygdommen lugte Tablerne og hele Yngelredten som smeltet gammel Lim.

Sygdommens
Marfag er en ganske lille Plante, nemlig **Bipejt-Bacillen** (*Bacillus alvei*), der kan findes i stor Mængde i Larvernes og til Dels ogsaa i de fuldvoksne Biers Blod. Det er klart, at Opdagelsen af denne Bacille i Larvernes Blod er det sikreste Tegn paa Bipejt hos en Bifamilie; men hertil udtræves en Forstørrelse af mindst 700 Gange, da Bacillen kun er knapt $\frac{1}{700}$ Linie lang. I Fig. 48 ses Blodbædste af en sund Bilarbe 700 Gange for-

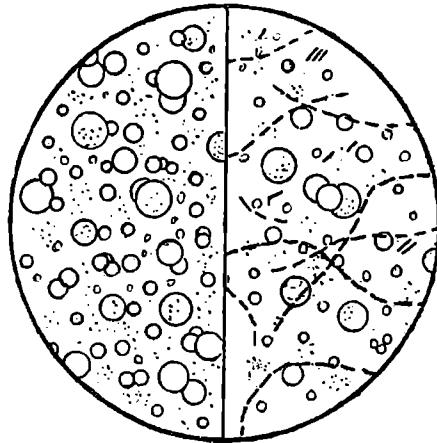

Fig. 48.

Fig. 49.

størret (Blodet hos Insekterne er jo ikke saaledes som hos os indesluttet i Klarer, men flyder frit mellem Indvoldene). I denne Bædste ses her et Antal mindre Blodkorn og nogle større gennemstrimende Fedtkugler, og endelig nogle meget smaa Korn (Molekyler), der ere i stadig Bevægelse. — I Fig. 49 ses Blodet af en levende syg Larve (første Udviklingsstrin af Sygdommen). Her ere baade Fedtkugler og Blodkorn stærkt aftagne i Antal; imellem dem findes nogle stabformede mørke Legemer, der svømme frem og tilbage i Bædsten. Disse Stave ere Baciller. Efterhaanden daane disse Klæder. — I Fig. 50 ses Blodet af en død, halvforraadnet Larve. Her ere Fedtkugler og Blodkorn næsten forbundne, og Bacillerne begynde at forvandles til "Sporer", idet de faa en klar ægformet Fortykkelse paa Midten. — Endelig ses i Fig. 51 Syg-

dommens sidste Udviklingsstrin, der er taget af den grødbagtige kaffefarvede stinkende Masse i en Yngelcelle. Alt Næringsstof (Fedtkugler og Blodkorn) er nu fortæret, Bevægelsen i Massen er ophørt, der ses kun meget faa Baciller, derimod en stor Mængde Sporer. Disse Sporer kunne taale en langvarig Indtørring og Kulde uden at tabe Evnen til at udvikle sig, naar de komme under heldige Forhold. Tænker man sig en saadan lille Spore efterladt i en Celle, hvori Dronningen senere lægger et Æg, da vil den fremkomne Larve indfuge den med sit Foder. I Larvens Blod spulmer Sporen, indtil den sprænges, hvorved den spreder i Tusindvis af Baciller i Dyrets Blod. Disse vokse, og derpaa begynder den beskrevne Udvikling forfra.

Midler imod Sygdommen. Det er klart, at disse uendelig smaa Fiender, der dog have faa stærk en Modstandsbevne, ere meget vanskelige at komme til Lids. Man har med større eller mindre Held anvendt forskellige kemiske Midler: Karbolsyre, Salicylsyre, Eucalyptusolie, Kastalin, Kastol Beta og Bysol. Alle disse Midler kunne hæmme eller stanse Sygdommen; men det er ikke let at anvende dem saaledes, at de ikke stabe de fuldt udviklede Bier. For at undgaa denne Fejl har man forsøgt helt at undvære kemiske Midler, idet man gik ud fra den

Grundtætning, at kun Honningen fra smittede Stader kunde medføre Smitten. Derved fremkom den amerikanske Dr. Johnson's Sultekur, som bestod deri, at han indespærrede den smittede Familie i et Stade med rummelig Plads og rigelig Luft, indtil Bierne fuldstændig havde fortæret den i Tablerne værende Honning. Denne Metode har imidlertid den store Ulempe, at Familien ofte svækkes saa stærkt, at den bliver næsten værdiløs.

Mac Eboys Metode er egentlig at betragte som en forbedret Form af den foregaaende, idet Amerikaneren Mac Eboyligeledes antager, at Honningen er den værste Smittebærer; men han mener tillige, at Bolkbhgningen fra et smittet Stade kan bære Smitten. Derfor søger han at bringe den smittede Familie under samme Forhold som naturlige Sværme, disse an-

tages nemlig ikke at være smittede. Hver enkelt Tavle optages, idet Bierne bortsættes tilbage i Stadet. Kammer med Tavler og deres hele Indhold af Voks, Ingel, Pollen og Honning brændes. De „nøgne“ Bier i Stadet faa ny Kammer med Bedere, Familien fodres langsomt. 4 Dage senere udtages disse Kammer, Bierne afbørstes atter; men Stadet faar nu ny Kammer med hele Kunsttavler. De i det første Sæt ny Kammer byggede Tavler brændes eller smeltes.

Schönfeld's Metode. Den bekendte tyske Mikroskopist Pastor Schönfeld opdagede først Bipestbacillen i 1872. Han er af den Mening, at Sygdommen ikke er meget udbredt, da de fleste af de Ingelprøver, han modtager til Undersøgelse, ikke indeholde hverken Baciller eller deres Sporer. Han tilraader paa Sygdommens første Stadium, hvor der endnu ikke findes den brune hentørrede Masse, der indeholder Millioner af Sporer paa Tellerens Sidevægge, at overbruse den syge Ingel med Myresyre ved Hjælp af en god Finbestenker. Paa Sygdommens mere fremskredne Stadium tilraader han ubetinget at brænde alt, baade Bihuse, Bier og Bygning.

Cowan's Metode.

I England synes Sygdommen at være meget udbredt. Den bekendte Th. W. Cowan tilraader, hvis Familien er svag, Opbrænding af Tavler, Kammer, Dæktæpper og Bier, grundig Rensning af Stadet. Er Familien derimod stærk, da dannes en Kunstsværm af Bierne i en ren Straakube, hvori de fodres med Fodersirup, hvortil er sat $\frac{1}{25}$ Klv. Naftol Beta til hvert K Sirup. Kammer, Tavler og Tæpper brændes. Stadet renses ved enten at stilles i varme Vanddampe eller ved at strubbes med kogende Vand og Sæbe, derefter overmales det baade udvendig og indvendig med Karbolvand (1 Del Calberts Nr. 5 Karbolsyre til 2 Dele Vand). Naar Lugten er forsvunden, vil Stadet atter kunne benyttes. Bierne blive i Ruben i 48 Timer, efter hvilken Tid de ville have fortæret den medbragte Honning, og de smittede Bier ville være døde. De levende Bier rystes da ned i et rent Stade med 6 Kammer med hele Kunsttavler og fodres endnu i

nogle Dage med den foran omtalte Sirup. Den benyttede Straakube brændes. Alt dette Arbejde udføres om Aftenen, naar Bierne have ophørt med at flyde.

Med Hensyn til denne Sygdoms Behandling er man vel endnu ikke kommet til Enighed blandt de mest fremragende Biavlere; men i eet Punkt er der dog fuldstændig Enighed, nemlig med Hensyn til Tiden for Behandlingen. Jo større Virksomhed og Liv, der er i den syge Bifamilie, des bedre lykkes Helbredelsen, derfor er den nuværende Tid og i det hele enhver god Trækeperiode særlig egnet til Behandling og Helbredelse af bipestsmittede Bier.

I denne Artikel have vi kun omtalt Bipestens Helbredelse. Vi antage imidlertid fremdeles, at det sikreste Middel imod Sygdommen er ved Blodopfriskning at gøre vore Bier uimodtagelige for Sygdommen.

Herom have vi udtalt os udførligt i forrige Aargang S. 36.

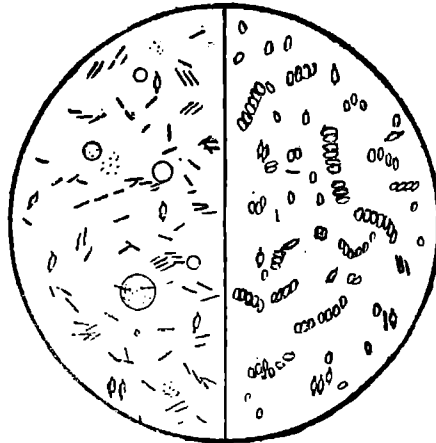

Fig. 50.

Fig. 51.

Overføring af Bier.

Af Emerson L. Abbott,
A. B. Journ.

Da denne Aarstid ofte anvendes til Overføring af Bier, kunne maaske nogle Ord herom have sin Betydning. Begyndere spørge mig ofte om, hvorledes de skulle overføre Bier fra

Krainerstader (med Bilibygning) til Kunststader med bevægelige Tavler. Hertil svarer jeg nu altid: „Lad være med det“, og da dette Svar ikke stemmer med den almindelige Lære, skal jeg give mine Grunde for det.

Som jeg nu betragter den Sag, tror jeg, at der altid er Tab ved Overføring af Bier, og særlig Begynderne bør derfor slet ikke udføre det Arbejde, fordi han med sin ringe Erfaring altid faar et slemmt Fædteri ud deraf; men jeg tror ikke en Gang, at det vil betale sig, naar det udføres af en øvet Mand. Forstyrrelsen i Biernes Arbejde og det Tab af Ingel, som altid følger med en saadan Overføring paa denne Aarstid, ville sikkert naa op til et større Beløb end den Fordel, man kan opnaa ved en saadan Overføring.

Man maa dog ikke misforstaa mig saaledes, at jeg ikke skulde anfse det for en

Fordel at have en Bisfamilie i et Kunststade med bevægelige Tavler i Stedet for i en Kasse med Billedbygning. Derom kan der nemlig efter min Mening ikke være nogen Tvivl. Fordelene ved den førstnævnte Slags Stader sammenlignede med de sidstnævnte ere særdeles store; men de Tab, som ere forbundne med Overføringen, ere saa store, at de have ledet mig ind paa en ny Metode for at opnaa det samme Formaal uden disse Tab. Jeg har ogsaa troet paa og udført Overføring af Bier; men hvis en Mand nu kom til mig og sagde: „Jeg har 10 Bisfamilier i gamle Kassestader (ganste svarende til vore Kuber); men jeg faar intet ud af dem paa den Maade. Jeg ønsker at prøve Kunststader. Hvorledes skal jeg bære mig ad dermed?“

— saa vilde jeg give ham følgende Raad: Lad Bierne forblive i Kasserne, men indskrænk dem til disses nederste Del, idet Tavlerne i den øverste Del stærkes ud og et vandret Skillerum lægges ned over de tilbageblevne Tavler. Saaledes lader man Staderne henstaa, indtil de sværme. Forinden den Tid anskaffes 10 gode Kunststader med hængende Kammer, der ere forsynede med hele Kunsttavler i Yngelrammerne og Ledere i Delinger ovenover. Den sædvanlige Betaling her i Landet (Amerika) for at overføre en Bisfamilie er Kr. 3,75; dette Beløb sparer man, og det kan rigelig dække Udgiften til Kunsttavler. Naar Bierne sværme, vær da parat og stil et Kunststade paa den Plads, hvor det Kassestade stod, som afgav Sværmen, idet Moderstaden flyttes nogle faa Fod tilbage med Indgangen vendt den modsatte Vej. Hus nu Sværmen i det ny Stade og lad Moderstaden forblive staaende indtil næste Dag. Vend det da atter om og sæt det tæt op ved Siden af det ny Stade med Indgangen vendt samme Vej. Lad det forblive der i omtrent 2 Uger, derefter flyttes det hen til en helt ny Plads. Alle de flyvende Bier fra det Stade ville da gaa til det ny Stade. Paa denne Maade vil man snart have 10 stærke Familier i Kunststaderne, og jeg antager, at man vil faa mere end dobbelt saa megen Honning fra disse, som hvis man havde overført Bierne.

Man kan gentage denne Fremgangsmaade, indtil man har saamange Bisfamilier i Kunststader, som man ønsker. Derefter kan man sælge Kassestaderne til en anden, der ønsker at benytte dem paa samme Maade, eller ogsaa kan man bevare dem i Reserve til at erstatte Tabene efter en stræng Vinter; thi jeg er overbevist om, at Bierne taale Vinteren bedre i de gamle, høje Kassestader end i vore moderne

Kunststader. Det synes, at det vanskeligste Punkt ved den nyere Viavl er at faa Bierne sunde og stærke gennem Vinteren.

Vil man endelig overføre Bier, da haaber jeg, at man dertil ikke vil benytte Torne, store Traadsøm eller Pinde for at befæste Tavlerne i Rammerne, saaledes som det anbefales i de fleste Bibøger, ogsaa i den sidste uylig af vor Regering udgivne Bibog. Almindelig Bomulds-Tvistgarn er lige saa godt og bedre i mange Henseender. Det er meget lettere at aftage. Bierne kunne selv besørge det, men jeg foretrækker selv at stærke det af med en skarp Kniv efter et Par Dages Forløb.

Den her angivne Fremgangsmaade for at overføre Bier fra Kuber til Kunststader kan vistnok meget godt anbefales til de Biavlere, der kunne være nogenlunde sikre paa at ind'ange deres egne Sværme; men vi have jo her i Landet en anden Fremgangsmaade, hvorved Bier kunne overføres fra Kuber til Kunststader uden Sværming og dog uden de af Forfatteren omtalte Ulemper. Vi tænke herved paa Medbygning. Naar denne udføres rigtig, vil den ikke medføre noget Tab af Yngel. — Forfatterens temmelig trostløse Syn paa Kunststaderne som Overvintningsstader behøve vi heldigvis ikke at slutte os til, da vi hos os ere naaede frem til at overvintre vore Bier mindst ligesaa godt i Kunststaderne som i Kuber. Derimod maa vi indrømme, at vi endnu staa tilbage med Hensyn til at have alle Familier stærke tidlig om Foraaret. Dette Punkt venter endnu paa sin Løsning. Vi nære dog det bedste Haab om, at denne ikke er langt borte, uden at vi derfor behøve at ty tilbage til den gamle Galinkube eller til de amerikanske Kassestader med fast Bygning. Ked.

Bisfiks Virkninger paa Mennesket.

Af Hr. Eugene Secor, Amer. B. J.

Jeg er ikke Doktor. Jeg kan ikke læse det menneskelige Legeme som en Bog — i Særdeleshed, hvis Bogen er let at forstaa. Jeg er ikke dygtig i Pathologi eller Therapientik. Men hvis det er tilladt at udtale en høflig Mening, grundet paa ulærd Sagtagelse, vil jeg sige, at en Virkning af Bisfiks paa det menneskelige System er af stimulerende Natur. Giften, indført gennem Overhuden af Bien selv, er overmaade stimulerende, om ikke opmuntrende. Den staaer over Tobak eller noget bedøvende

Middel. Det er paa en Maade det største Berusningsmiddel.

Jeg har faaet denne Mening ved at se Virkninger, som fremtom paa en af mine Gæster efter Anvendelsen af Medicinen hypodermicall. Det synes ikke at gøre megen Forfæll, paa hvilken Del af Legemet Vædsfen bliver indsprøjet. Den arbejder lige saa virksomt paa det ene Sted som paa det andet og virker øjeblikkelig. Hvis Patienten skulde foretrække Nrret i sit Nakkehaar, skjøt for almindelig Jagttagelse og uønskelige Bemærkninger, vil han føle dets Virkning og svare til dets Indflydelse med Munterhed. Enten det bliver givet bagved det højre Øre eller paa dets pryvende Tilbehør, hvilket undertiden paatvinger sig i nogle Menneskers Præfiss, eller „under Beltet“ under Bentlæderne, det bliver der altid del samme. Den sløveste Mand i Amerika vil faa en Svighed over sig øjeblikkelig efter en Dosis. Han kan løbe gennem et Kavalleri og springe over en Vold som en øvet Athlet. Et Hegn beflaaet med ti Færntaaede for at standse Svin er ingen Hindring for ham, naar han kommer i Bevægelse. Han føler sig, som om han kunde løbe hurtigere end en Hvirvelvind eller svømme over Erie-Søen. Det undrer ham ikke, at Samson vristede Kloen af den unge Løve eller slog et Regiment Filistre. Han kunde selv gøre det ved en ny Anvendelse af denne svage, sure Tilberedning, som hidrører fra en levende Biss sidste Bedrift.

Det er lidt underligt, at Nogen skulde sætte sig imod at anvende et Middel, som lover saadant et vidunderligt Resultat. Men jeg formoder, at det kun er et nyt Bevis paa vor forværrede Natur. Jeg kender ingen Mand, lige meget hvilken Stilling han har, som ikke vilde være mere villig til at lade sin lejede Tjener forsøge med Medicinen end selv at tage den. En saadan Virkning, som er frembragt paa nogle menneskelige Systemer ved den giftige Behandling af denne samlede Vædske af *Apis melifica*, er Respekten for det ottende Bud — i Særdeleshed, naar det hænder sig, at den begærede Ting er Honning, og den omspurgte Honning skal betjenes af et udsøgt Selvstaf af øvede og modige Kammerater, udrustede til saadan Tjeneste.

Et Eksempel kan skrives for at vise Respekten for Moralens og Statens Love, som en Anvendelse af vort hvide Løgemiddel frembragte:

En klar, maanelys Nat i den første Del af September Maaned, var atten Hundrede og nogle flere var, tænkte et muntert Selvstaf af unge Mænd paa at forhøje Uftenens Glæde ved et Besøg i en Nabos Vigaard

i den Hensigt at tilegne sig de Bidder af de forbudne søde Varer, som var der paa den Tid; alt det meget søde naturligvis, fordi den moralste Lov siger: „Du skal ikke stjæle“.

En ung Mand blev sat paa Bagt. Gen — mere belunderretret end de Andre — tilbød at gaa efter Honningen. To ængstelige Kammerater ventede ved Udkanten af en besyttende Kornmark for at dele Byttet. Unge Mand Nr. 2 paabegyndte sit selvvalgte Arbejde. Men han var ikke bange! Han havde røvet Humlebiers Nedar, dræbt Hælselugge, fægtet med flyvende Myrer og havde svømmet i Dammen, hvor Blodsugere lugtede en Dreng langt borte. Han gik til et Sted, og i dette bestod Familien netop af rigtig sunde Bajarader, men det vidste han ikke. Han slog paa Stedet for at se, om det enten var tomt eller om der var Udsigt til Blyndring. Da han havde overbevist sig om, at alt var i god Stand, forsøgte han at løfte Taget af. Det var sat fast med Skruer. Han kunde ikke rokke det fra Stedet. Da han ikke havde nogen Lommekniv hos sig til at bryde det op med, fandt han en Stok og forsøgte at løsne Taget med den. Endelig jo'r Taget op paa en Gang med en boldsom Støj, og de rasende Bier bedækkede den unge Mand, ligesom Græshopperne bedækkede Ægypternes Land paa Faraos Tid. Han løb. Et halvt Tusind Bier holdt ham med Selvstaf. De andre unge Mænd udtrykte deres Sympathi ved at forsøge at hjælpe ham. Resultat: De foretog et sørgeligt Tilbagetog, bedækket med Bier, om ikke med Glans. Den næste Morgen vare de klogere, om ikke smukkere. De foregav, at de havde været til „Nattesvir“. Fra den Tid af have de aldrig tilegnet sig deres Naboers søde Pandetager uden Tilladelse.

Tavlebygning efter Tegning.

I Anledning af en Forespørgsel om, hvorledes man faar Bierne til at bygge Tavlehonning til Dekoration, skulle vi give nogle Bink i denne Retning. Ved større Diablsudstillinger i Udlandet ser man ikke saa hjaeldent denne Slags Tavlehonning bygget i Form af en Regentis Nabnetræk, et Marstal, en Krone o. s. v.; dette har vel ikke stor praktisk Betydning, men det kan dog være meget pynteligt og vel ogsaa fremkalde Salg af Tavlehonning til en højere Pris.

Som Eksempel herpaa vælge vi en Tegning, der fandtes udbygget ved en engelsk

Udstilling i 1887 og som netop fremstillede det nævnte Marstal (se Fig. 52). Bygningen maa foregaa i et lavt Magasin (kun 3" højt), der er lavet af $\frac{3}{4}$ " tykke Brædder. Til den angivne Tegning har det anvendte Magasin været 16" bredt, da det skulde passe over Labnormalrammer, og 8" langt. Laaget maa være fast, da Lederne, hvorefter Bierne skulde bygge, maa befæstes paa dets Underside. Paa denne Flade tegnes med en Vhant den Tegning, som ønskes udført, den er angivet i Figuren ved punkterede Linier. Paa disse Linier fastloddes nu paa Kant med smeltet Voks 1" brede Ledere, der naturligvis forud maa bøjes i de tilsvarende Retninger. Man maa nu sørge for at udfylde alle Mellemrum mellem Tegningens enkelte Dele ved Hjælp af Træklodser (betegnede med Sort i Figuren) saaledes, at der kun bliver Plads til Tabellen paa hver Side af Lederen og til Biveje udenfor og imellem Tablerne. Klodserne befæstes i Magasinet's Loft eller Sider ved

Bierne til Høsten.

Af Frank Denton.

I de kolde Dele af vort Land (Amerika) vil hver Bifamilie, som er godt overvintret, være saaledes bestaffet paa de første Foraarsudflugter, at den kun indeholder en ringe Del af de udboksne Arbejdere, som ere nødvendige, naar man skal have en god Honninghøst. Hvis et betydeligt Honningtræk viser sig tidlig paa Marstiden, er det umuligt at være sikker paa at faa god Fordel af det. De Bier, som samle Honningen, mangle. De unge Arbejdere kunne ikke ordentlig flybe i Marken som Samlere, førend de ere omtrent 2 Uger gamle, om endskøndt der er rigeligt med Honning i Blomsterne. Naar man hertil søjer de 3 Uger, som behøves til Udviklingen fra Uglægningen til Tilshyningstiden af det virkelige eller fuldkomne Insekt, se vi, at alle Uger maa være lagt 5 Uger,

Hjælp af smaa Skruer. Disse Klodser bør enten naa helt ned til Magasinet's Bund eller dog indtil $\frac{1}{4}$ " derfra. Den mest passende Tavletykkelse vil være $1\frac{1}{2}$ ", altsaa c. $\frac{7}{8}$ " paa hver Side af Lederne. Naar Magasinet er parat, anbringes det over et stærkt Stades Yngelrum, der dog først maa dækkes med et Dronninggitter, da man naturligvis ikke maa faa Yngel i Dekorationstablerne. Det er sikrest at anbringe 2 saadanne Magasiner, det ene bag det andet, for at man senere til Udstilling kan vælge det smukkeste udbyggede. Naar Bierne have bygget i saadanne Magasiner i nogle faa Dage, bør man aftage Magasinerne for at undersøge dem og rette mulige Skævheder i Bygningen. Naar Magasinet er helt udbygget og fyldt med Honning, løsnes det med en Spatel, Bierne rykkes ud eller drives ud ved Hjælp af en Vitømmer, derefter udtages Skrueerne, hvorved Klodserne løsnes og fjernes. Tablehoningen er da rede til Udstilling eller til Salg.

Alt ved Biablen skal jo ikke være direkte til Nytte. Denne Syjsel kan ogsaa have Plads for interessant og smukke Forsøg. Foranstaaende Anvisning kan saaledes være meget fornøjelig at følge for de Biablere, der have Tid og Lejlighed dertil.

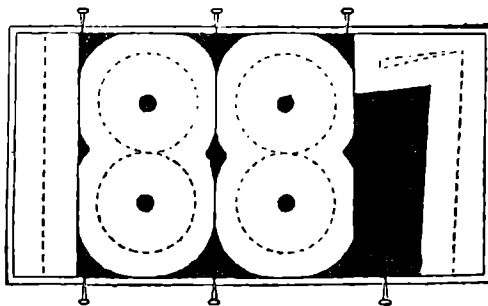

Fig. 52.

før Høsten begynder, for at kunne frembringe Arbejdere til den givne Høst. Men da Massen af Yngel, som kan være udviklet paa een Gang i et Stade, er af saa stærkt begrænset Udftrækning, ikke alene ved Dronningens Frugtbarhed, men ogsaa ved Forsyningen af Fødemidler, Antallet af Bier, der bedækker Yngelen, og Temperaturen omkring Yngelreben, er det øjensynligt, at de 5 Uger, som behøves til at frembringe en Generation af Bier nok til Marken, ikke vil være tilstrækkelig til at gøre Stabet passende befolket til en givne Høst. Det er i det hele taget ikke vanskeligt at have Dronninger, hvis Frugtbarhed er større end Dygtigheden, hvormed en Familie tidlig paa Foraaret kan sørge for deres Ueg og udviklende Larver og Pupper. Heller ikke vil den omhyggelige Biabler foragte det andet omtalte Punkt og lade Familien mangle Føde. Men de andre Betingelser, som angaar Befolkningens Forøgelse, ere ikke saa lette at opnå.

Vi kunne lade Stader til vore Bier eller lægge Materiale, der indeholder Varme, omkring Yngelrederne for at holde Temperaturen moderat varm og saa ens som muligt, og kan saaledes fremme Yngelrugningen. Men vi finde i Præksis, at den eneste Maade, hvorpaa man kan faa det forønskede Antal Bier i hvert Stade til en givne Høst,

er at se, om Yngeludviklingen foregaar paa en hurtig Maade nogen Tid, førend de omtalte fem Ugers Udstrækning. Med andre Ord, tre Uger eller mere maa søjes til dette Tidrum for at frembringe Arbejdere i tilstrækkeligt Antal til at sørge for Hovedyngelen, som er ved at udvikle sig til Mark-Bier til den givne Høst. Saaledes maa alle vore Stader, der ved Begyndelsen af Foraaret forholdsvis indeholde saa Bier, nu ved Siden af, da de gif i Winterkvarter, og som derfor ere for gamle til at arbejde meget som Samlere, i Forhold til Bierne, de indeholde, forsynes med Yngel 8 eller 10 Uger før Honninghøstens Begyndelse. Endvidere skulde Yngeludviklingen vedblive uden Afbrudelse, saa længe det kan ventes, at Arbejderne kunne være nyttige i den givne Høst. Da Hvidkløver i vort Lands Beliggenhed er en vigtig Frembringelse, som sædvanlig begynder tidlig i Juni, følger det af det ovenfor omtalte, at vore Stader maa være forsynede godt med Yngel imod Slutningen af Marts. Det er blevet paastaat af mange, hvis Erfaring det altid har forekommet mig burde have lært dem bedre, at tidlig Yngeludvikling ikke var fordelagtig. Nogle — maatte blot for den Kendsgernings Skyld, at de afviger fra Flertallet — ere endog gaaede saa vidt, at de sige, at Yngeludviklingen ikke skulde begynde før d. 1. Maj i vore nordlige Stater. Det er tydeligt ved de Fakta, som staar ovenfor, at en saadan Plan kun kunde tyde paa Sikkerheden af en Honninghøst i Juli eller senere, og det vilde føre til et stort Tab i Lande, hvor Hovedtrækker efter Honning kommer tidligere, og — hvor der ingen Midtsommer eller Esteraarshøst findes. Men i de fleste Egne i disse Stater er der, bortset fra disse senere Træer, sædvanlig 2 gode Honningtræer før Midtsommer, nemlig det af Frugtblomsterne og det af den lige omtalte Hvidkløver, medens paa nogle Steder en tredie Høst kan tilføjes — den paa Tulipantræerne (Liriodendron tulipifera) i nogle Egne kaldet Popler og i andre hvidstammede Træer. Hvor disse findes, er der ingen Grund til ikke at tage fuld Fordel af dem alle, dog jeg er vis paa, at ikke een Viabler af tyve tænker paa, hvor langt han er fra fuldt ud at benytte disse tidlige Honningtræer, i Særdeleshed det af Frugtblomsterne. Naar vi ere nødt til at have Tid til i Midten eller Slutningen af April at udvikle Styrken i en Familie for at have den rede til en Høst, saa bringer det tidlige Honningtræer ingen Tilbagegang ved Siden af, hvad det erstatter med Hensyn til Opbygningen.

Heldig Overvintring er da den

første Betingelse for, at man kan faa fuld Fordel af et tidligt Honningtræ, og ved heldig Overvintring mener jeg, at Familierne burde sør den tidlige Honninghøst være i Stand til at faa fuld Fordel af den — d. v. s. i saadan Stand, at deres Antal og Sundhedsstilstand er god, efter at den tidlige Høst er foregaaet. Lad os tænke paa, hvilken Lov Naturen følger, naar den sætter sine afhængige Undersaatter Honningbierne i Stand til at overleve Winterens Strængthed og træde ind i en mere begunstiget Aarstid. Maatte vi kan have Fordel af at efterligne den gamle Frue, om hvem det siges, at hun har været klog endog i længst forsvundne Tider, da vore fremmede Forfædre kun vare ubirkomme Molemdere.

Det er en Kendsgerning, at stærke Familier byggede i hule Træer eller i uformelige Hulheder eller i Træstader overvintre godt, og deres Bostager ere derfor usforstyrrede i deres naturlige Tilstand og saa godt tilberedte og saaledes indrettede, at de ere selvstændig beskyttede fra Vejrets Overligheder. De tillader, at den overflødige Fugtighed indslipper, medens de paa samme Tid beholder saa meget som muligt af den naturlige Varme, som bliver frembragt ved Biernes Legemer i de koldere Tider af Aaret. Naar disse naturlige Tilfælde eller Betingelser ere tilstede, ere Bierne uden Hensyn til de ovenfor omtalte Betingelser altid i udmærket Stand ved Foraarets Begyndelse og rede til at fuldføre det dobbelte Arbejde, for hvilket de er skabte, nemlig: for det første at bestøve Blomsterne, for at der kan blive flere og bedre Frugter og Sæd, og for det andet at samle og opbygge det værdifulde Søde. Jeg siger altid i udmærket Stand, thi hvis Betingelserne, som ovenfor ere nævnte, ere tilstede, vil Familien modstaa vore koldeste Vintre uden at fryse, heller ikke vil den omkomme af Sult, naar den er godt beskyttet, thi den indeholder en Overflødighed af gode Forraad, saadan anbragte, at Bierne kunne faa dem i alt Slags Vejr. Heller ikke vil Vejrets Værkthed bringe Familien til at uddø, saa længe Bierne og deres Tilbehør ere tørre. Familier i Kamme-Stader kan praktisk benyttes paa den samme Maade som de Delingsstaders Familier, jeg har taget som Eksempler oven. I Virkeligheden kunne vi, dersom vi selvstændig forstaa disse Betingelser, være mere sikre paa Kamme- end paa Delingsstader, da de ere mere ensartede og nøjagtigt indrettede.

En og Anden kan indvende, at just naar Biernes Forberedelse til deres mest

trable Karstid er overladt fuldstændig til Naturen, ere Betingelserne ikke altid indrettede til største Gavn for Bierne af vor gode Moder. De dø. Indrømmet. Dog dette modsiges paa ingen Maade det, som jeg lige har udtalt mig om med Hensyn til Naturen; at arbejde mod dens Love bliver sikkert spildt Arbejde overfor vore Yndlinge. Hun ser nok til alle sine Stabninger, og kun en enkeltst Fortjeneste vil bringe hende til at fremkomme med en Slags Glans overfor Undtagelsen fra de andre — saa smukt er Balancen indrettet. Og hvis der ingen Hindringer havde været, vilde Bierne snart have fortrunnet fremfor alt.

Maaste et Studie af disse naturlige Midler, som ere satte til at begrænse Bivivet, ogsaa vil være en god Lære — vil vise os, hvad vi maa bekæmpe stædigt, og hvad vi maa undgaa. I naturlig Stikfelse finde vi Familier, som gaa Vinteren imøde med udlevede Dronninger — enten for tidligt eller efter flere Aars god Tjeneste, og den gjør dem da udgytge til i den mest kritiske Periode — sent paa Vinteren eller tidligt paa Foraaret, at oplkæfte Befolkningen i Stedet, eller atter kan gentagen Sværmning have formindsket deres Antal. Saadanne svage Familier kunne ikke være i Stand til at holde Varmer, der skal være tilstrækkelig til at drive Fugtigheden bort rundt om Sværmen, den samler sig og drypper ned over Tablerne paa Bierne, og gør deres Foder surt og dem selv ude af Stand til at modstaa en lav Temperatur. Den sure Høde er sikker paa at bringe Bugløb, hvis Bierne ere indesluttede med den i længere Tid, eller Dampen fra Bierne selv forenet med Kulden fra deres Begemer vil frembringe den samme Virkning. Eller atter en uheldig Karstid har forhindret, at de kunne samle en Overflodighed af Forraad, eller hvad de kunne have faaet, er maaste ikke saa godt anbragt, at de i daarligt Vejr kunne faa det. Eller Bierne kunne have taget fejl og ikke funden den mest fordelagtige Bolig, saadan en som kan beskytte dem ordentligt i daarligt Vejr og tillade Fordampning uden stort Varmetab og dog give dem frisk Luft. Alle saadanne Karfager, upaaagtede af Menneket, bidrager til at tilintetgøre Tusinder og atter Tusinder af Familier hver Vinter. Et Menneke med sin Indtrængning i Familiens Ingelkammer og paa de omkringliggende Steder er ofte en ødelæggende Karfager. (Sluttes.)

Udstillingen i Høstebro

aabnes og Bedømmelsen begynder Fredag d. 10 Juli Kl. 7; Aabningshøitidelighed i Foredragssalen Kl. 7½; Kl. 10 Donnerfrokost paa Schaumborgs Hotel; Kl. 12 Foredrag af Statskonsulent Fr. Hansen: Planteavlens Opgave med Hensyn til et lønnende Opdræt; Kl. 2 Foredrag af Godseier H. Brandth: Nogle Betragtninger over den jydte Kvægavl; Kl. 2—4 Musik; Kl. 4—7 Dyrene og Redstaberne forevises.

Lørdag d. 4. Juli Kl. 8. Udstillingen aabnes. Kl. 9—10 forevises ældre Tyre og Hingste. Kl. 9½ Foredrag af Lektor Goldschmidt: Opdrættets Betydning for Avlen. Kl. 10 Brevduer flyve. Kl. 11 Kraftprøve. Kl. 12—2 Musik. Kl. 1 Redstaber prøves. Kl. 2 Præmieuddeling. Kl. 4 Foredrag af Professor P. la Cour: Vindkraftens Anvendelse. Kl. 5½ Festsniidag paa Schaumborgs Hotel. Kl. 7 Udstillingen lukkes.

Søndag d. 12. Juli Kl. 8 aabnes Udstillingen. Redstaber vises i Gang. Kl. 9 Statskonsulent Dender holder Foredrag om Redstaberne. Kl. 10 Foredrag af Statskonsulent J. Jensen: Hvilke Midler foruden Dyrfkuerne kan anvendes til Hesteavlens Fremme. Kl. 10 Brevduer flyve. Kl. 11 Høreprøve. Kl. 11½ Foredrag af Statskonsulent W. Niedel for Husmænd. Kl. 12 Udflugt til Bobjerg. Kl. 2—4 Musik. Kl. 4 Udstillingen sluttes.

Praktisk Behandling og Forevisning af levende Bier vil blive foretaget i Fotograf Vorbecks Bihave paa alle 3 Dage Kl. 2 enten af Cieren eller af Biavls lærer Grønning.

Et Besøg koster de 2 første Dage 1 Kr. og om Søndagen 50 Ore, dog for Kvinder og ukonfirmerede Børn 50 Ore og 25 Ore. Partoutfort lydende paa Navn koste 2 Kr.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 45. Vær saa venlig at undersøge medfølgende Stykke Ingeltavle, da omtrent Halvdelen af mine Bier har saadanne Tabler. (S. N.) — S.: Det sendte Tablestykke havde et friskt Udseende og en svag raadden Lugt. De aabne Larver laa i naturlig Stilling (krummede i en Ring), nogle hvide, andre graa eller næsten sorte. I flere Celler fandtes en sort glinsende grødet Masse, der ikke klæbede til Cellens Sider. Herefter kunde Sygdommen, som utvivlsomt fandtes hos Ingelen, ikke an-

tages at være Bipeft. Ved mikroskopift Undersøgelse faavel af de friske Larver, de graa og den grøbede Masse fandtes ingen Baciller eller Sporer af Bacillus alvei. Vi tilraade i dette Tilfælde Fodring med Kandisfirup, hvori er indblandet $\frac{1}{25}$ Rvinl Mastol Beta i hvert B Foder, og Oberbrusning 1 Gang ugentlyg af de nyge Yngeltavler med Myrshyre eller Lysol (dette er en mørk Vædsfe, som faas paa Apotheket for 15 D. for 50 gram) ved Hjælp af en god Finbestærker. Myrshyren er prøvet her.

Nr. 46. Hvor gammel maa en Dronning højst være, naar man skal gøre sig Haab om at faa den befrugtet, at regne efter Datoen den er løbet ud af Cellen? (L. i H.) — S.: 3 Umindelighed 7—10 Dage, undertiden 14 Dage, sjældent 3 Uger derefter.

Nr. 47. Naar en Dronning løber ud af Cellen, sker det da altid ad Endebunden, eller kan det ogsaa undertiden ske ved at gnave Hul paa Siden? (L. i H.) — S.: Dronningen gnaver altid den nederste Spids af Cellen løs, bryder aldrig ud af Cellens Side — under normale Forhold.

Nr. 48. Er det antageligt, at en Familie, som ingen Yngel har haft siden i Efteraaret, men nu i Foraaret har opført to Dronningceller paa en indsat Yngeltavle, som begge bleve opgnavede af Bierne paa Siden, skulde være i Besiddelse af en frugtbar Dronning, foruden den, der muligens er kommen af en af de nævnte Celler. Stedet har ingen æglæggende Arbejdere haft? (L. i H.) — S.: Stedet kan naturligvis meget godt have en ung Dronning, der er fremkommen af en Dronningcelle, som De slet ikke har bemærket. Saaledes er det netop gaaet os inar i den ene Afdeling af et Wellstade.

Nr. 49. Hvor hurtig kan De skaffe mig en Kunsttableform til 10×12 Tavler? (N. S.) — S.: 3 Slutningen af Vinteren (Marts—April) tog det c. 1 Maaned at faa dem, fordi vore Maal ikke habes paa Lager. Efter 1. Maj have de næsten slet ikke været til at faa, fordi Fabrikanten har altfor mange Bestillinger at udføre. Jeg raader Dem derfor til at vente enten til Juli Maaned eller til Marts næste Aar.

Nr. 50. Det forundrer mig, at Solvoksmelteren rojes saa meget, da det synes mig, at den arbejder meget langsomt, særlig med gamle Tavler. Jeg har mit Besvær med at faa mit Voks rensset i den? (N. N.) — S.: Det ligger formentlig i en uvigtig Brug af det Redskab. „Man skal smedde, medens Sværnet er varmt“, det

gælder særlig om Solvoksmelteren. Er den godt opstillet i klart Solstun, da kan den rense et Lag Tavler i Løbet af 2—3 Timer. Det nytter ikke at lade gamle Tavler ligge deri i Ugevis. Tavlerne bør altid skiftes, medens Bladen er varm.

Nr. 51. Indlagte haaber jeg, De vil finde meget egnet til Undersøgelse. Jeg har dømt Familien til Døden, da den tilmed var meget svag, og hele Yngellejet var angrebet paa samme Maade som Prøben. Heldigvis fandtes kun dette ene Stade i Bihaven, hvorimod fandtes 1 Kube, som tilsyneladende viste sig sund og kraftig. — Jeg har truffet paa en Biavler, som bestemt erklærer at have kureret Bipeft ved Hjælp af brændt malet Kaffe uden Desinfektion. Hvad siger De til en saadan Metode? (E. J. Grønning). — S.: Den sendte Tavle havde en sur limagtig Lugt, ingen levende Yngel i Prøben. De aabne Celler indeholdt en grødagtig, mørkebrun Masse; de luffede Celler indeholdt en lidt lysere slimet Masse, der lod sig trække ud i $\frac{1}{2}$ —1" lange Traade. Ved mikroskopift Undersøgelse viste denne Masse sig at indeholde en uendelig Mængde af Sporer af Bipeftbacillen, Bacillus alvei. Den anvendte Fremgangsmaade maa anses for rigtig under de gitne Forhold.

Med Hensyn til brændt malet Kaffe som Midde mod Bipeft, da skal det bemærkes, at det har været omtalt her i Bladet for c. 5 Aar siden. Det kan vel anvendes ved Sygdommens første Stadium; men det benyttes næsten slet ikke mere i Udlandet, fordi Mastol Beta er meget lettere at anvende og dog synes at virke bedre.

Nr. 52. Jeg har et stærkt Ersterstade, som nu har 10 Yngeltavler. Kan det gaa an, at jeg nu giver det et halvt Magasin med Arbejdertavler og saa om c. 1 Uge lægger Dronninggitter derover og ovenpaa dette anbringer et helt Magasin med Dronetavler? Jeg kan vente et rigtig godt Hovedtræk, men intet Eftertræk. (S. B.) — S.: Ja, det kan meget godt lade sig gøre; men De maa da være belavet paa at maatte indvintre Stedet med det halve Magasin over Underrummet. Vi agte netop at forsøge denne Indvintningsmaade i flere af vore Stader, ikke just for Overvintringens Skyld, men for muligt at opnaa en tidligere Yngeludvikling til næste Foraar.

Nr. 53. Jeg har en Kube, af hvilken jeg hver Dag venter en Sværm. Naar kan jeg da bedst overføre Moderkuben i et Trugstade? (N. N.) — S.: Det sikreste er at overføre den 7de Dagen efter Sværmens Afgang, altsaa før den har udsendt en Eftersværm. Næsten al Yngel vil

da være luftet. Hvis De ved Udbildelse af Pladsen i Kuben (ved at sætte en Kasse eller Ring under) kan hindre Esterbærmens Fremkomst, kan De ogsaa vente til 10de Dagen efter Forbærmens Fremkomst.

Nr. 54. Fjor tilloed jeg mig at sende Dem et Stykke af en Bokstavle, for at faa at vide, hvilken Sygdom Yngelen led af. Selve Bifamilien flyttede jeg over paa ny Tavler i et andet Hus, og dermed syntes Sygdommen at være kureret. Nu er samme Familie igen i samme Stilling. Yngelen er syg, som De vil se af medfølgende Tablestykke. Tør jeg bede Dem give mig et Raad, saa jeg kan faa den frisk igen. Jeg lader den sidde, som den er, til jeg hører fra Dem. Dronningen ser tilfyneladende godt nok ud, og hun er en god Uglægger. Om Skylden kan tilskrives hende, kender jeg ikke. (A. N.) — S.: Den sendte Table indeholdt kun luftet Yngel, mange unge Bier vare i Færd med at gnabe sig frem af Cellerne. Tabellen havde ikke nogen særdeles mærkelig Lugt. Efter disse Tegn at dømme, skulde man ikke tro, at Familien led af Bipeft. For en Sikkerheds Skyld lagde vi dog Blodbædste under Mikroskopet, og vi fandt da ikke saa Bipeftbaciller deri. Familien lider altsaa af Bipeft. Vi tilraade foreløbig kun Fodring med Majtol-Beta-Sirup ($\frac{1}{25}$ Kv. Majtol-Beta til hvert 8 Foder) og Overbrusning med Myresyre over Yngeltavlerne 1 Gang paa hver Side af hver Yngeltable. Viser der sig da ikke Fremgang i Løbet af 14 Dage, saa der tillige gribes til andre Midler (se S. 191).

Nr. 55. Jeg vilde gerne spørge Hr. Redaktøren, hvad Grunden kan være til, at en Dronning lægger 2 a 3 Ugl i hver Celle. Dronningen er fra en anden Sværm sidste Aar, og i Efteraaret var Dronningen god nok. Den har først begyndt med det i de sidste 14 Dage. (S. M.) — S.: Aarsagen dertil behøver ikke at være en Fejl hos Dronningen, det kan ligge i, at denne paa Grund af Honningtrækkets Bestaenhed faar et særlig ægdrirende Foder, medens Yngelreden endnu er altfor lille. Fejlen kan ofte rettes ved Yngelspredning, idet man midt i Yngelreden nedstøder en Kamme forsynet med hel Kunsttable. Hjælper det ikke, saa maa Dronningen stiftes.

Nr. 56. Hvorfor tilraades det at give en Sværm i Begyndelsen af Byggetiden enten Ledere alene eller hele Kunsttavler og udbyggede Tavler? Man skulde jo tro, at Sværmen hurtigere fik sin Yngelrede fylldt, naar der imellem Lederne indfættes nogle saa Kunsttavler eller udbyggede

Tavler. (C. B.) — S.: Det er en Kendsgerning, at saalænge Dronningen i en Sværm kan følge de byggende Bier med sin Uglægning, bygge disse kun Arbejdsbofs. Ere altsaa alle Kammerne forsynede med Ledere, vil Dronningen med Lethed kunne følge de byggende Bier. Tænker man sig derimod, at der imellem hvert Par Ledere er indfædt en fuldt udbygget Table, da kunne Bierne langt hurtigere faa disse pudsede særdisge til Brug end Dronningen kan naa at faa dem belagte med Ugl. De Bier, der bygge paa de bageste Ledere, ville i dette Tilfælde blive saa langt fjernede fra Yngelreden, at de bygge Dronebofs.

Nr. 57. Jeg har en meget stor Sværm, som bygger raft paa de indhængte Kunsttavler; men uagtet jeg stadig sørger for at give dem rigelig Plads med 2 Kammer med hele Kunsttavler ad Gangen, pose Bierne dog stærkt hver Aften. Hvad kan Grunden være? (S. L.) — S.: Luftmangel. I denne varme Tid trænges der til rigelig Luftveksel i Stedet og til rigelig Plads. 2 ny Tavler ad Gangen til en saadan Sværm kan være lidt nok. Giv den 3—4, og hvis den fremdeles poser, saa bør Bagdøren løstes $\frac{1}{8}$ " opad, saa at der kan blive Luftveksel fra Indgangen under Døren og ud gennem Tagventilen.

Nr. 58. I mine Stader har jeg i Underrummet Plads til 20 □ Kammer og i Overrummet til 3 Magasiner med Halvrammer. Naar jeg nu venter med at paa sætte Magasinerne, indtil hele Underrummet er fylldt dels med Yngel og dels med Honning, tror De saa, at jeg behøver at lægge Dronninggitter under Magasinerne for at hindre Dronningen i at lægge Ugl deri? (B. S.) — S.: Nej, det er i ethvert Tilfælde ikke nødvendigt under det nuværende fortrinlige Træk i den Slags Stader.

Nr. 59. Jeg ønsker at overføre nogle Højtader til Lavnormalstader i denne Sommer. Naar bør jeg helst udføre det Arbejde? (B. S.) — S.: Snarest muligt i varmt og roligt Vejr.

Nr. 60. Bør en Honningsfi være meget tæt eller kan man bruge den med temmelig aabne Mafter? (A. N.) — S.: Hvis Sien skal anvendes i en rigtig Udslyngningsstænd (se forrige Aarg. S. 299), i hvilken alle sine Boksdele kunne stige op paa Overfladen og alle tungere Urenheder kunne synke ned under Udtapningshanen, da behøver Sien ikke at være videre tæt. Hvis derimod Honningen sis ned i en almindelig Krukke for senere derfra at øses op i Glas, da bør Sien være meget tæt for at kunne tilbageholde alle de fine Boksdele.

Stodsborg, 4. Juni.

Til Spørgsmaalet Nr. 43 i „Tidskrift for Biavl“ Nr. 8 af 1. Juni 1896. Ved at komme lidt „almindelig Soda“ i Vandkumme under Zinkstadernes Ben, bliver man saa temmelig fri for de sorte Myrer.

H. Peterfen,
Strandkontrollør.

Fra Kredse.

St. Hedinge BF. afholdt d. 12. Juni, i Forbindelse med det af 4 sammensluttede Landboforeninger afholdte Dyrskue ved Munketoftevangen, i Storehedinge en Biavl-udstilling. Begrundet paa det slette Honningaar ifjor og sidige iaar, var der kun udstillet et lille Kvantum Honning; kun een Udstiller havde Honning fra 1895 paa Udstillingen, Resten var fra dette Aar. Af Boks, Mød, Vin og ligeledes Stader og Redskaber var udstillet en ikke saa lille Samling. Præmierne, som bleve uddelte af de samvirkende Landboforeningers Formand, Lehnsgreve Moltke Bregentved, bleve tildelte følgende:

For Honning:

1. Præmie Hmd. Hans Jacobsen, Slaagaard, Froslev.
1. — Urnager S. Sørensen, Magleby.
1. — Karen Marie Larsen, Hølstug.
(Søgen 2. eller 3. Præmier).

For Boks:

1. Præmie Mettine Marie Sørensen, Magleby.
2. — Murer Knudberg, Hørfølge.
2. — Ungkarl Niels Peterfen, Hinge.
3. — Tomvermester Frandsen, Hørfølge.

For Boksstaver:

1. Præmie N. S. Kristensen, Himmelsø.

For Mød og Vin:

1. Præmie Aug. Andersen, Slagelse.
2. — Mettine Marie Sørensen, Magleby.
2. — Karen Marie Larsen, Hølstug.

For Honningtønder:

Hæderlig Dmtale. Fru Hinge, Storehedinge.

For Bihuse:

1. Præmie Biavlerfredsen 18 a.
2. — Smed Christian Michalsen, Hørfølgerup.
2. — Ungkarl Niels Pedersen, Hinge.

For Redskaber:

1. Præmie Biavlerfredsen 18 a.
1. — Kantor Ersev og Rasmussen, Kallundb.
1. — Husmand Hans Jacobsen, Slaagaard, Froslev.
2. — Frederik Conradsen, Lyderstev.
3. — Urnager Præstmark, Høbro.

Med Hilsen og Tak for de fra Biavlerforeningen laante Dekorationer tegner paa Udstillings-Komiteens Vegne S. Sørensen.

Solling N. Her. BF. Den 4. ds. afholdt Hr. Grønning et vellykket Møde i Dyne Sogn, hvor der ikke før har været nogen Forening. Der forevistes praktisk Behandling af Bierne, og bagefter afholdtes Foredrag; omtrent alle de Tilstedeværende tegnede sig som Holdere af „Vitidende“, ialt 16 hele Stemmer (Formand: H. Sen-

sen). Den 5. afholdtes et lignende Møde i Tarm, hvor der blev 6 ny Medlemmer. Derfra rejste Hr. Grønning til Borris for at afholde Møde. — Vor Forening (Bølling Nørre Herreders BF.) tæller nu 45 hele Stemmer mod 38 i Fjor og 25 forrige Aar. N. S. Jacobsen.

Elbo N. Her. BF.'s Kredsformand har ønsket, at følgende Skrivelser til ham skulde indrykkes i nærværende Blad:

Kallundborg, d. 20. April.

Deforationerne ere først lovede til St. Hedinge 11.—12. Juni, derefter til Dem, naar de snart opgiver Dato.

Ersev.

Dette Brev modtog jeg 21. April, besvarede det samme Dag.

Kallundborg, 28. Maj*.)

Til N. Ladegaard, Lille Bølling.

Dagen før jeg modtog Deres sidste Brev med Angivelse af Dagene for Deres Udstilling, havde jeg lovet Midtjællands BF. Deforationerne fra 20. til 22. September. Derved er jo intet at gøre. Derimod vil jeg, hvis De ønsker det, kunne sende Dem til den Tid et Par Vægtavler og nogle Deforationsbier. Ersev.

Af første fremgaar, at Deforationerne ikke var udløvede d. 20. Maj. Da jeg havde modtaget Brevet af 28. Maj, forekom det mig lidt paafaldende, at Hr. Ersev havde udløbet Deforationerne, før han kunde have mit Svar. Forøvrigt troede jeg for længere Tid siden at have angivet Dagene for vor Udstilling; dette mener Hr. Ersev ikke at have modtaget. Da jeg ikke har kopieret mit Brev, er der jo intet ved det at gøre. Herpaa modtog jeg Svar af 1. Maj.

Kallundborg, d. 1. Maj.

Det er ganske rigtigt, at De for et Par Maaneder siden bestilte Deforationerne i et Brev, hvori De bemærkede, at De vel maatte være sikker paa dem, da De formentlig havde bestilt dem først. Derpaa svarede jeg, at De ikke havde bestilt først, idet St. Hedinge allerede havde Boste paa dem til 11.—12. Juni. Jeg bad Dem derfor om, saa snart det kunde ske, at opgive mig Dagene for Udstillingen, da Deres Bestilling ikke havde nogen Betydning, før jeg kendte de nøjagtige Dage. Herpaa har jeg, saa vidt jeg ved, ikke modtaget Svar før ved Deres Skrivelse af 22. April, men Midtjællands BF. har begæret Deforationerne ved Skrivelse af 18. April.

Ersev.

*) Skal formentlig være „April“, ikke Maj.
N. N.

Deri ligger altsaa Uoverensstemmelsen. Hr. Erølev mener, at jeg ikke har opgivet Dagene, og jeg mener at have gjort det. Men foruden dette forekommer det mig, at der maa være indløbet en Fejl; thi i Brevet af 20. April er Dekorationerne ikke udlobet til 20.—21. September, men i Brevet af 1. Maj er Dekorationerne udlobet før 20. April.

Dette fremkommer ifølge et lille Stykke i Tidsskriftet for 15. Maj angaaende Dekorationerne.

Lille Belling, 5. Juni 1896.

Niels Ladegaard.

Meningen med Ovenstaaende maa vel være denne, at jeg i denne Sag har begunstiget Midtsjællands BF. paa Elbo BF.'s Bekostning. Dette er imidlertid aldeles ikke slet.

For c. 3 Aar siden bestilte en Kredsformand for en stor Kreds i Maj paa lignende Maade DBF.'s Dekorationer „til en Udstilling en Gang i Juli Maaned“. Her-til svarede jeg, at jeg ikke kunde „notere“ Bestillingen, før Dagene for Udstillingen bleve nøjagtig angivne. Inden dette skete, kom en anden Kreds den førstnævnte i Forkøbet, og den Kreds, der tilskyndende havde bestilt Dekorationerne først, fik dem derfor slet ikke. Denne Sag blev senere forelagt Bestyrelsen, der gav mig som Foreningens Sekretær Medhold i min Afgørelse af Sagen. Altså det samme er nu slet med Hensyn til Elbo BF. Dagen før jeg modtog Angivelsen af de bestemte Dage for Udstillingen i Elbo BF. eller maaste samme Dag med en tidligere Post modtog jeg fra Midtsjællands BF. Begæring om Aaan af Dekorationerne til en Udstilling i Ringsted netop paa de samme Dage, og dette Brev besvarede jeg straks bekræftende. Hvorledes kunde jeg handle anderledes efter den af Bestyrelsen fastsatte Regel? Dekorationerne vare jo i Virkeligheden ikke den Gang bestilte til de nævnte Dage af nogen anden Forening. Derimod bleve de kort Tid efter bestilte af en 3die Forening (Roskilde) til omtrent de samme Dage. Da Dekorationerne ikke ret vel kunne deles, vil det vel være vanskeligt at finde en bedre Regel end den for Tiden gældende: „Først til Mølle, først malet“. Hvis derimod Bestyrelsen eller DBF.'s Centralmøde i denne Henseende vil give mig en ny Regel at handle efter, da skal jeg gerne efterkomme den; thi jeg har aldrig haft Grund til at begunstige nogen Kreds paa en andens Bekostning.

Erølev.

Ekko fra Staderne.

Ollerup, Søn, 5. Juni.

Det er et godt Vejr for Bierne i disse Dage, da Varmen ved Middagstid har været oppe til 20" og derover. Vore stærkeste Stader staa i denne Tid med 22 Normaltavler besat. Bierne ere dog gennemgaende ikke stærke nok til rigtig at udnytte det gode Træ, som det lader til kommer saa tidlig iaar.

Tabler N. Nielsen.

Den gamle Tabler, Hjulmand Zinklarfen i Slagelse, fik d. 4. Juni en dejlig stor Sværm, som han satte i et Trugstade. Det er den første Sværm, jeg har set iaar.

N. S. K.

Sengeløse, Frederiksværk, 10. Juni.

Skaar d. 9. fik jeg en Sværm af et Trugstade, som var bestemt til at sværme, og den gik udmærket fra, endstøndt det siges, at de gaar ikke saa godt fra Hus som Kuber. Det er den første Sværm, jeg har haft af Huse i de Aar, jeg har drevet Biavl. Sværmen vejer 6 B.

N. Pedersen,
Tømrer.

Søn, 6te Juni.

Hr. Redaktør! I Tidsskriftet Nr. 8 er der et Spørgsmaal, om Kammer skal traades til Ledere, ligesom til hele Tavler. Da jeg har prøvet dette, er jeg saa fri at give Oplysning om Resultatet. Forrige Sommer husede jeg en Sværm paa seks Tavler med 1/2 Tomme Ledere og fire Traade i hver Kamme (det var 10 < 12 Kammer), som blev meget smukt og hurtigt udbygget af Bierne. Traadene ligge bestemt midt i Tavlerne. Men om Traadning af Tavler, hvor der bliver brugt Ledere, er nødvendigt, synes jeg ikke, da disse Kammer sjældent bliver udslynget, før de bliver ældre og fastere, og da ville de jo sagtens kunde holde at udslynges.

Th. Jensen.

Tak for Meddelelsen! Om meget store Kammer, s. Eks. □', kunne undvære Traaden, er dog nok tvivlsomt. Red.

4. Juni.

Jeg har desværre lidt et stort Tab i denne Vinter, idet jeg har mistet 13 af mine 32 Bifamilier. Tabet er sikkert forarsaget ved Llynghonning; thi det er kun de Stader, jeg havde ført ud til Llyn-

trækket, der ere døde af Bugløb. Kørsejen frem og tilbage koster mig 30 Kr.; men herefter tør jeg ikke indlade mig paa at overvintre mine Bier paa Lynghonning. De vare vel langstaa alle døde tidligt i Foraaret; men de spandt alle hen til intet før Frugttrækket. Alle de andre Stader, der vare overvintrede paa Randisfirup, udvintredes i udmærket Stand. H.

Gavnlig Vink.

Vejret (11. Juni) har i de sidst forløbne 2 Uger været særdeles godt for Bierne, tørt, smukt og roligt. Familierne have derfor udviklet sig godt, og stærke Stader have allerede samlet en Del Honning, da Hovedtrækket er begyndt paa Agerkaalen. Denne findes vel i de fleste Egne ingenlunde i særlig stor Mængde; men den vil dog kunne afgive et godt Træk, hvis Jorden snart kan faa den Bæde, som den i høj Grad trænger til i alle Egne med let Jord. Dette gælder i endnu højere Grad om Hibkloveren, der iaar staa særdeles godt. Den vil kunne afgive et fortrinligt Honningtræk, hvis vi snart faa en god Regn og derefter tørt, varmt Vejr. Mange Egne have dog nylig faaet rigelig Regn.

Sværmingen. Det heldige Vejr har i mange Egne fremkaldt Sværmene tidligere end ventet. I Begyndelsen af Juni have et temmelig stort Antal Kubestaber sværmet. Vi antage dog, at de fleste Sværme ville komme frem i de nærmeste Dage, hvis Vejret bliver heldigt dertil.

Engelreden. Da det sidste Foraar har holdt Hovedtrækket tilbage, vil man under indtrædende godt Træk fremdeles kunne lade Engelreden udvides uden Hindring i 1 Uge. Studse der derimod nu indtræffe længere Tids uroligt Vejr, da vil der i saadanne Egne, som savne Eftertræk, være Anledning til at holde et vaagent Øje med Engelreden: nemlig at indskrænke den ved Dronninggitter baade bagtil og foroven, hvis den udvides altfor stærkt. Det er vanskeligt at give faste Regler for Engelredens Størrelse, da denne maa rette sig efter Familiens Styrke og Egnens Trækforhold; men man plejer at angive 10—14 Engeltavler a 120 " som den Grænse, hvortil den bør udvides under det bedste Træk for senere efterhaanden at indskræntes. Disse Regler gælde dog kun for de Stader, der udelukkende ere bestemte til at afgive Honning-Udbytte. Duffer man derimod at anvende nogle Stader til Formering f. Etz. ved Kunstsværme, da er der ingen Grund til i disse at indskrænke Engelreden.

Udvidelse af Pladsen. Det er fornuftigt i denne Tid at se Staderne pakkede af Bier. Hvis man vil hindre Sværming, maa man dog passe paa itide at give Plads enten med udbyggede Tavler eller med hele Kunsttavler. Man kan paa denne Tid godt give stærke Familier 4—8 Tavler ad Gangen. Hvis man til ældre Stader giver Kammer, der kun ere forsynede med Ledere (1 " brede Strimler af Kunsttavler), da faar man i Almindelighed disse Kammer udbyggede med Dronevoks. Disse Tavler bør da kun anvendes i Honningrum over Gitter. Kun Sværme bygge i Almindelighed Arbejdervoks paa Lederne i de første 2—3 Uger. — Svage Familier bør fremdeles kun udvides med en Table ad Gangen, da de ellers ikke kunne værges sig mod Møl.

Dronningstifte kan foretages baade i denne og næste Maaned; men det lykkes lettest under det gode Træk. En stærk dronningløs Familie kan under dette meget godt selv bygge Dronning-Celler og oplukke en god Dronning, naar den forsynes med lidt aaben Yngel og en moden Yngelstavle. En svag dronningløs Familie vil ikke kunne hjælpes paa denne Maade, thi enten bygger den slet ikke Dronningceller eller ogsaa oplukker den en slet Dronning. En saadan Familie bør derfor forsynes med en Dronningcelle fra en stærk Familie; helst anbringes Cellen da i Cellebestyrtter.

Udslyngning af Honning bør ikke foretages nu, før Tavlerne ere helt forseglede. Den udslyngede Honning sies og henstilles i en stor Beholder mindst i et Par Dage, inden den skummes. Derpaa kan den holdes i Glas. Duffer man at hindre den i at krystallisere „fornet“ (grove Krytaller), da bør man lade den henstaa i den store Beholder i længere Tid paa et tørt Sted, indtil den begynder at lysne i Farven. Den arbejdes da igennem med en stor Slev og holdes derpaa i Glas, som helst forsynes med Prop. — Har man rigelig Plads i sine Stader, foretrække vi dog at vente med Udslyngningen i en Maaned's Tid endnu.

Udslyngede Tavler kunne under godt Træk indhænges i Stedet paa en hvilken som helst Tid paa Dagen. Under slet Honningtræk bør de derimod indhænges om Aftenen eller ved Solnedgang for at hindre Røveri. Paa denne Aars Tid kan man jo vente atter at faa de udslyngede Tavler fylde. Senere, naar Trækket aftager, er det derimod heldigt at stærke dem med rent Vand, inden de indhænges, og derpaa at anbringe dem bagved et Indstøb, under hvilket der er en aaben Bivej.

Sværme og svage Stader bør fodres i uheldigt Vejr. Dette gælder naturligvis ogsaa Kunstsværme.

Tavlers Udslyngning. Husk paa, at Staderne bør staa vandrette i den Retning, der gaar paa tværs af Tavlebererne, da Tavlerne ellers ikke blive byggede lige i Kammerne.

Brevkasse.

L. f. Biavl 1896. Kan Bladet endnu faas fuldstændigt med alle Numre af denne Aargang? (G. J.) — **S.:** Ja, der er endnu c. 500 fuldstændige Eksemplarer tilbage.

Italienske Dronninger ville paa ny blive indforskræbte d. 8. Juli. Bestillingen maa være Ersklev i Kallundborg ihænde den nævnte Dags Aften. Dronningerne kunne ventes her omtrent d. 20. Juli. Pris 4 Kr. 50 Ore pr. Sik.

Stille til Honningvalg ere i Arbejde og kunne forhaabentlig averteres til Salg i næste Nr.

Kundgørelser.

Udslyngningspande,

Nr. 1, 20 " høj, med Linhane	380 Ø.
Nr. 2, 14 " høj, med Linhane	360 Ø.
Honningstige, 4 " høj, passende til Spandene, 80 Ø.	
saas hos	Ersklev, Kallundborg.

F ortinnet Traad, Tavleklamme
Skralleknive, Tavlosporer, Bipiber, Røpustere, Haandrogere og Afspærringsgittere ere til Salg saavel i Partier som enkelte Stykker hos
R N. S. Kristensen, Himmelø, Roskilde.

C. Mehls Fabrik, Aarhus.

Kunstablet af rent, garanteret ublandet Bivoks. — Alle Slags Biavler-Rekvisitter. — Forcuinger Moderation. — Forsendes overalt.

C. Mehls Fabrik, Aarhus.

Zähringers originale Haandrogere 2,85, Korbs Hurtigjodre, Pokaler og Udstillingsglas, Bittere, Etilletter og alle andre Artikler til Biavil billigst jaa **D. Carstens**, Svendborg. Forlang Prislifte.

Veile Kunsttaale-Fabrik

leverer smukke Tavler af ægte Bivoks til Dagens billigste Priser. Voks tages i Bytte for Tavler. Stort Lager haves altid. Prislifte sendes paa Forlangende. **J. W. Boesen.**

H. A. Madsen, Broager,

har altid det største Lager af Biavlsredstaber og Kunsttaaler. Voks købes til højeste Pris og byttes imod Kunsttaaler. **H. A. Madsen, Broager.**

Kunstablet

af godt Bivoks og

Dronninggitre

af Zink faas hos

B. Bojesen,

Systofto, Nykøbing p. F.

Kunstablet af ægte Bivoks, i Aaret 1895 tilkendt 14 Præmier, anbefales faavel Foreninger som den største eller mindre Forbrugere til Aarets billigste Pris.

N. S. Kristensen, Himmelø, Roskilde.

Ægte Bivokstaver

til billigste Priser. Stort Oplag. Hurtig Ekspedition. Voks byttes.

N. Schmidt, Binkelvej 6, 3. Sal, København V.

Garanteret ægte Bivokstaver

anbefales Biavlere, som jævdanlig til billigste Priser. **Ægte Bivoks** byttes og forarbejdes i Partier a 25 Dre, mindre Vægt a 30 Dre pr. K. Da Bivoks iaar er dyrt og knapt, bedes mine ærede Kunder at bestille itide.

Aufhær pr. Odde, i Januar 1896.

N. Jacobsen.

Guldmedaille.

Undertegnede anbefaler sine nojagtige og solide Stader og Redstaber samt Kunsttaaler af ægte usforfalsket Voks til billigste Pris.

Tilkendt Guldmedaille paa Verdens-Udstillingen i Antwerpen.

Illustreret Prislifte fulgte med Nr. 3.

Løsning St., d. 21. Febr. 1896.

J. Andersen.

Alley's Dronningfælde

(se S. 166), passende til et Fjlyvebræt, der er mindst 12" bredt, faas for 170 D. + Ports hos **Erstlev.**

Caffel-Mod.

Min bekendte prima Mod anbefales d'Her. Handlende til billigste en gros Pris.

S. A. Ferstlew, Aalborg.

Honningglas

med afleben Rand 1 K 11 D., 2 K 16 D.
Honningglas, Abbotts, 1 K 15 D.,

2 K 23 D.

Propper af prima Kort 1 K 3 Dre,
2 K 4 D.

Pergamentpapir, 30" bred, 6 D. A.

Alex. Rasmussen,

Kaunborg.

Dronninger af indenlandst Race

tillagde og befrugtede i Juni Maaned a 6 Kr. Tillagde og opdrættede i første Halvdel af Juli 5 Kr. Tillagde og opdrættede i sidste Halvdel af Juli 4 Kr. Tillagde og befrugtede senere 2 Kr. 50 Dre faas hos Værer **S. S. Hoffmann,** Højsmarke Stole pr. Næstov.

Bestillinger bedes indsendte snarest og ville blive ekspederede i den Orden, hvori de indgaa. Paa Bestillinger, som indkomme inden 15. Maj, gives 10 pSt. Rabat og frit tilsendt, naar det forud betales, ellers sendes pr. Postoprævning og Bestilleren maa da betale Fragten med. Ved Abningen for Dronningerne bedes taget en Rand til Bidne, hvis nogen Dronning stulde være død, da jeg saa snarest mulig erstatter den med en ny. — Der afsendes ingen Dronning, før den har lagt Eg hos mig.

Min prisbelsmede

Bi-Pibe

for Røgere faa vel som for Ekke-Røgere faas frit tilsendt, naar 3 Kr. 16 Dre pr. Postavisning, hvorpaa Bestilling kan skrives, sendes til

Grønning, Vejrup, Brønninge.

Sendes til Udlandet mod Ekstrav.

Kristian Pedersen, Tved, Svendborg,

har altid de reelleste og bedste Biboliger og Redstaber, hvad Publikums Renomé er det bedste Bevis for, faa at jeg trods den stigende Konkurrence har en stigende Omsætning. Sidste Aar solgtes og bogførtes 850 Stader og over 100 Udflugtere.

Hust at bestille Sagerne, mens Tid er, at De ikke ved Sværmetiden skal bruge Telegrafsen og maaste endda intet faa.

Bitavler af ublandet Bivoks

(tilkendt flere Forstepremier og Medaljer) faas hos **S. Rasmussen & Co.,** Gravvænget pr. Svendborg. Paa Grund af de høje Vokspriser vil Prisen iaar blive 1 til 5 K 195 Dre, 5 til 10 K 190 Dre, over 10 K 185 Dre pr. K. Rent Bivoks tages i Bytte for 25 a 30 Dre pr. K.

Biavler-Rekvisitter.

Største Udvalg i Danmark. Forlang min Prislurant. **Chr. Riegels,** Viborg.

Honningen og dens Anvendelse,

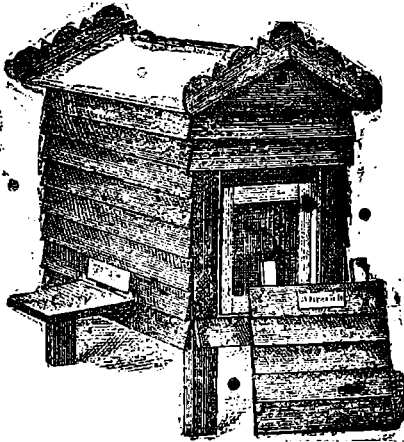
af Hans Erstlev,

2det forøgede Oplag, Pris 50 D.,

er nu udfommet. Sendes frit imod Indsendelse af 52 D. i Frimk. til **Erstlev** i Kaunborg.

Vejle Biavlsredskabsfabrik

anbefaler

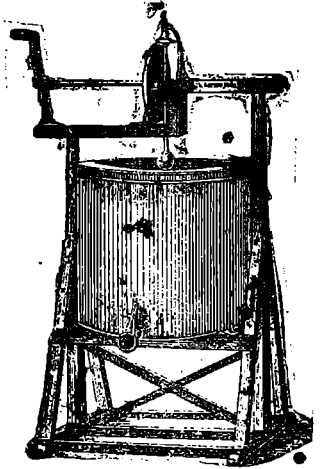
nøjagtige solide smukke
Biboliger og Slyng-
maskiner og alt Andet
til Biavl henherende.

Alt til meget billige
Priser. Stort Oplag
haves.

Kunsttavler af ægte
Bivoks haves altid paa
Lager. Voks tages i
Bytte med Tavler.

Voks forarbejdes til
Tavler. — Illustreret
Prisliste sendes paa For-
langende overalt i Dan-
mark, Sverige, Norge,
Frankrig og Tyskland
franko.

I. V. Boesen.

Røgblæser, Nr. 1	1,50
do. Nr. 2	1,35
Løse Spidser	0,10
Røgpuster	2,50
Fodrer, Kørbs	0,60
Dronningbure	0,35
Dronninggitter af Pap, prima	0,90
Do. af Zink, afslebne,	0,70
Spartel, slebne afr. Ender	0,90
Tavlespore,	0,45
Honninghaner, Tin	1,10
Dronningcellebeskyttere	0,10
Skrællebakker til alle 3 Maal	2 00
Tavletraad, engelsk, pr. W	0,70
Fuldkommen Fodrer, Erslevs Model	0,90
Skrællekniv, prima	0,90
Loddekande, dobbelt	1,20
Slør 3 Kvarter lange	0,80

Alex Rasmussen, Kallundborg.

1ste Præmie for Rødskeer ved Biavlsud-
stillingen i Storehedinge iaar.

Vejledning til Biavl

af
V. E. V. Smith i Bjergsted pr. Svebølle
faas i enhver Boglade à 50 Ore. Naar 54 Ore
tilsendes Forfatteren, faas den portofrit tilsendt.

Kantsdyk-Stempler

til billigste Priser faas hos N. Schmidt,
Birkelvej 6, 3. Sal, København V.

Udkommen er:

A. H. Vorbecks

Bejledning i den moderne Biavlsdrift
og faas i enhver Boghandel. Pris 2,50 indbunden.
Ved Indsendelsen af 2,50 pr. Postanvisning til
undertegnede Forlægger bliver Bogen tilsendt om-
gaaende portofrit.

Chr. Jensen's Boghandel,
Høstebro.

Busk Chr. Riegels, Viborg, Bivokstavlefabrik.

Paa Grund af min stadig stigende Omsætning
er Fabrikken flyttet til ny store Fabrikslokaler.
Tillige har jeg iaar købt en ny stor Tavlemølle
med ekstra dybe Celler og i det Hele det mest
fuldkomne paa Tavlemølleindustriomraadet. 16.000
W Voks af eneistaende fortrinlig Kvalitet haves
paa Lager, saa Tavlerne bliver smukkere og bedre
end nogenjude før. For Egheden garanteres.
Forlang min Priskurant. Jeg er altid leverings-
dygtig. Køb hos

Chr. Riegels.

Voks

købes og sælges hos Chr. Riegels i Viborg.

Voks modtages til Forarbejdning til Kunst-
tavler. Kun ægte Bivokstavler
sendes. I 1893 er mine Kunsttavler tilfærdigt

9 Præmier.

Ægte Bivoks købes altid til højeste Pris.
N. S. Kristensen, Himmelov, Roskilde.

Kunsttavler af rent, ublandet Bivoks

leveres til billigste Pris. Mit Voks er af fortrinlig
Kvalitet, købt hos kendte vederhæftige Mænd. Voks
forarbejdes. Bivoks (færdige Tavler) købes eller
lavet i Tavler. Enhver bør forsøge mit Dronning-
gitter samt Foderapparat for Dvejs- og Underføder.
Høstebro i Februar. N. H. Vorbeck.

Hos Erlev i Kallundborg faas: Den fuld-
komne Fodrer 90 D., Røgblæser Nr. 1: 150 D.,
Nr. 2: 135 D., Skrælleknive 90 D., afflebet Dron-
ninggitter af Zink pr. Fod 70, af Pap 90 D.
pr. , Spartel 90 D., Tavlespore 45 D., Tavle-
traad pr. W 70 D., Cellebestykker 10 D., Haand-
røger 250, Røgpuster 250 à 3 Kr., Kørbs Fodrer
60 D., Dronningbure 35 D., Honninghane af Tin
110 D., Lupe med 3 Glas 175 D., Deinger a 6 D.,
Finbestenker 200 D., Honningbogen 50 D., Blomster-
Kalender 40 D., dobbelt Loddekande 120 D., For-
ters Bitommer 100 D., Gummihandsker Nr. 8, 9 og
10 250 D. pr. Par.

Emblemer for DBF's Medlemmer
faas til 60 D. hos
Erlev, Kallundborg. Forgive til Bestyrelses-
medlemmer, forsvøvede til andre Medlemmer.

Honning-Sedler, af to forskellige Slags „Honning“ og „Honningens Anvendelse“, udgivne af DBF., bestemte til at vedlægges ved Honning-falg, idet Sælgeren tilføjer sin Adresse — faas a 10 Ore for hver 10 Stk. hos **Erstlev**, Kalundborg.

Ny Honning-Etiketter,

farvetrykte med Plads til Navn, faas for 90 Ore pr. 100. Den udskaarne farvetrykte Etikette, jeg tidligere har forhandlet til samme Pris, haves nu atter paa **Lplag. Erstlev**, Kalundborg.

Honning

som Nærings- og som Lægemedel.

af **Hans Erstlev**.

Pris hæftet 20 Ø. Faas hos Forfatteren. Forhandlere Rabat.

Billig Bi-Bog.

De 5 Aargange 1876—80 af **Tidskrift for Biavl** faas a 50 Ore. Naar mindst 4 af disse Aargange tages samlede, faas de a 25 Ore. Aargangene 1881—85, 1888—1892 ere udsolgte.

Aargangen 1886 hæftet og forsynet med Sagregisser koster 60 Ø. **Aarg. 1887** ligeledes 60 Ø. **Aargangene 1893, 1894 og 1895** ligeledes a 1,50 Ø.

Naar Beløbene indsendes til undertegnede, da tilsendes Aargangene frit. **Erstlev**.

Maanedsskriftet „Hunden“

bestilles hos Udgiveren, Forfandskandibat **Biggo Møller**, Krystalgade 9, København K. Organ for Hundevenner og Jægere. Uplysende Tekst og gode Ufbildninger. Abonnementspris 3 Kr. om Aaret. Annoncer 10 Ore Linien. Provenummer gratis.

Stålhammar's 2 Vægttavler

til Uplysning om Honningbiens Naturhistorie kunne nu atter faas hos **Erstlev**, Kalundborg, til en Pris af 5 Kr. pr. Sæt. Med Tavlerne følger en forklarende Tekst i det svenske Sprog.

Fører i Biavl,

af **Hans Erstlev**.

2den forøgede og forbedrede Udgave, er nu udkommet. Pris 1,85 Ø. Faas i enhver Boghandel.

Landbrugets Bierhøver,

Tidsskrift for Havebrug, Fjerkræavl. Biavl, Kaninavl, Ferskvandsfiskeri, Jagt og Vildtpleje m. v.; Kynologi, Ornithologi, Entomologi etc. Redigeret af **Carl Schiebler**. Udkommer en Gang maanedlig. Bestilles paa Postkontoret; Abonnement 5 Ø. Kvartalet. Annoncer (10 Ø. pr. Linie), sendes til „Landbrugets Bierhøver“, København N.

Honningen och dess Användning

af **Hans Erstlev**

öfersatt från Originalets 2 dra förökade upplaga. Pris 60 Ø. faas hos **Erstlev**, Kalundborg, og hos **H. Ekeroot**, Malmö, mod Indsendelse af 52 Ø. i Frimærker.

Agte Bivokstavler

faas atter iaar hos **Linaa Sogns BF** 100 Ø Boks erholdes fabrikeret a 25 Ore pr. Ø. Ordre bedes indgivet til **D. Rasmussen**, Linaa pr. Laven.

Forenings-Meddelelser.

Nalborg Amts BF afholder Møde i Foreningens Bihus eller Biskole i Senupephaven ved Siden af Kathedraalkolen hver Lørdag i Juni og hveranden i Juli og August Maaned fra Kl. 1—3. Møderne afholdes af **J. C. Bøch**, Nalborg. Samme Sted optages ny Medlemmer. Praktisk Vejledning i Biavl gives. **J. C. Bøch**.

Vesterfærninge og Omegns BF holder Møde Søndag d. 5. Juli, Eftermiddag Kl. 2, hos **Smed Chr. Olsen**, Hundstrup. **N. Nielsen**.

Ringe- og Gestelev-Kredsen afholder Møde i Fællesskab Søndag d. 28. Juni, Efterm. Kl. 1 $\frac{1}{2}$, i Stomatager **P. Hansen's** Bipavillon i Espe, hvor der vil blive praktisk Undervisning i Biavl og Fællesspisning ved medbragte Madkurve af Foreningens Medlemmer. Vil vil kunne faas paa Stedet. Talrigt Møde forventes. Mødested ved Bogterhuset ved Stovsgaard. **J. P. Rasmussen**.

Hjørring Amts BF afholder Udstilling i Hjørring Lørdag d. 27. Juni sammen med Amts-Landboforeningens Hoveddyrskue. Enhver har Lov at udstille, men kun Foreningens Medlemmer erholde Præmierne udbetalt. Udstillingsgenstandene skulle være i Hjørring senest Udstillingsdagen Kl. 8 Morgens. Præmiebeløb c. 150 Kr. Udstillingsdagen Kl. 12 Middag Foredrag om Biavl i Ridehuset. Foreningskontingentet bedes betalt. **Bestyrelsen**.

Indhold af dette Nummer.

Bierne til Høsten, af Frauk Denton	194
Bipest	189, 197
Bistiks Virkninger, af Eugene Secor	192
Bølling N. Her. BF., af N. J. Jakobsen	199
Dronningceller	197
Dronningens Befrugtning	197
Dronninggitter	198
Etto, af N. Nielsen , N. S. K. , Th. Jensen og H.	200
Elbo m. fl. Her. BF., af N. Ladegaard	199
Gavnlig Bink	201
Honningst	199
Kunsthavleformer	197
Ledere	198
Lysol	196
Ungdomning til Overvintring	200
Myrehyre	196
Overføring, af Emerson Abbott	191
Overføring	197
Pasning	198
Staadens Ungel	196
Solvoxfsmelteren	197
St. Hedinge BF., af S. Sørensen	199
Tavlebygning efter Tegning	193
Taabede Ledere	200
Udstillinger i Høstebro	196
Ungelveden	197
Uglægning, egelmæssig	193

Den danske Bi-Tidning

Tidsskrift for Biavl.

Udgivet af
Danmarks
Biavler-Forening.

STIFTET 1866

Redigeret af
Hans Erslev
i Kalundborg.

FAVEL. 7C.A

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaaar den 1. i de 6 Vintermaaneder, den 1. og 15. i de 6 Sommermaaneder. Rumbogstiller optages for 20 Ere pr. Petit-Stille 1ste Gang, 10 Ere 2den og 3die Gang og 8 Ere fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage før de ønskes indrykkede.

Dronning-Gitre.

Uagtet Dronning-Gitrenes Opfindelse vistnok ligger en hel Snævr Nar tilbage i Tiden, har deres Anvendelse dog arbejdet sig meget langsomt fremad, og dette gælder i en ganske særlig Grad om Danmark. For nogle faa Nar siden anvendtes de vel næppe i 1 af 100 Bihaver hos os. Grunde her- til kunne let angives: Bekostning ved An- skaffelsen, Usikkerheden med Hensyn til at faa gode Gitre, Vanstellig- heden ved at benytte dem rigtig og Frøgheten for at skade Bierne ved deres Brug. Vi have dog allerede i adskillige Nar været overtydede om, at dette Redskab nødvendigt maatte komme i almindelig

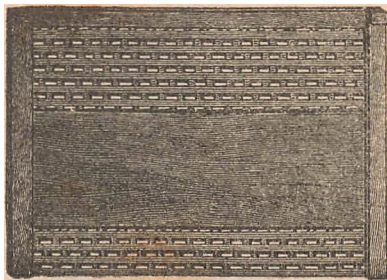

Fig. 59. Gitterindstøb.

Brug ved al rationel Biavl, og det har da ogsaa vist sig, at Brugen er jævnt til- tagende, navnlig efter de sidstforløbne 2 mindre gode Biavlsaar her i Landet. Da vi have modtaget mange Forespørgsler an- gaaende Gitrenes Brug, skulle vi i Dag nærmere omtale denne Sag, uagtet vi ganske vist allerede i Artiklen S. 157 have givet ikke faa faa Vink i denne Retning.

1. Gitrenes Prøvelse. Man har tidligere og for Næsten ogsaa i de senere

Nar jævnlig forsøgt at lave saadanne Gitre af Træ. Der er næppe Tvivl om, at dette kan lade sig gøre; men dertil udkræves da, at Nabningerne deri skulle have den nøj- agtige Bredde af 2" (4½ mm.) Hvis den Slags Trægitre skulle frembringes enten ved at udsaves med en Løvsav eller ved Sammensætning af Bister, er det vor Er- faring, at de aldrig blive nøjagtige nok, og skulle de frembringes paa anden Maade, blive de vistnok dyrere end de for Tiden benyttede

Zink- eller Pap-Gitre. Den letteste Maade, hvorpaa man kan prøve Gitrene, er ved i Nab- ningerne at indsætte en konisk Tap af Metal, f. Eks. en Nagle, idet man først har maalt med en Maalestok en nøjagtig Nabning af den nævnte Bredde og derpaa ind- sat Tappen deri og affat

et Mærke paa det Sted, hvor Tappen spænder i Nabningen. I ethvert nyt Gitter behøver man da kun at prøve, om Tappen gaar ind netop til dette Mærke. Have Hullerne skarpe Kanter, da bør disse af- files med en flad Fil. Hullernes Længde bør ikke overstige 1".

2. Gitrenes Anbringelse. I Almindelighed benyttes Gitrene enten i vandrette Indstøb (Hønningbrædder) eller i lodrette Indstøb (Gitterindstøb). Begge

disse Slags Indstud kunne enten bestaa af eet Stykke Gitter eller af flere Stykker, der ere afslitte ved Trælister. I Fig. 53 ses saaledes et Gitterindstud med et smallere Stykke Gitter forneden og et bredere Stykke foroven. Andre bruge helt igennem Indstudet afvekslende Rister af $1\frac{1}{2}$ " Bredde og Gitterstrimler af samme Bredde. Paa lignende Maade anvendes Gitrene i Honningbrædderne afvekslende med Trælister (se Fig. 54). Den bekendte Amerikaner Heddon paastaar, at Bierne meget viliger gaa igennem saadanne Honningbrædder, der bestaa af Trælister af højst $1\frac{1}{2}$ " Bredde afvekslende med Gitterstrimler af samme Bredde — end igennem hele Zinkgitre, der altsaa ikke afveksle med Trælister. Denne Erfaring have vi dog hidtil ikke fundet bekræftet, og det synes heller ikke, at Flertallet af Udlandets Biavlere ere af den Anskuelse, da de allerfleste af disse anvende Gitrene baade i lodret og i vandret Stilling som hele Stykker uden mellemiggende Rister.

Et andet vistnok langt vigtigere Punkt med Hensyn til Gitrenes Anbringelse er Bierne's fri Udgang til Nabningerne. Tænker man sig f. Eks. et helt lodret Zinkgitter uden Ramme nedstuds mellem 2 Tabler, da hænder det meget let, at Gitteret kommer saa tæt op til den ene eller til begge Tablerne, at Bierne ikke kunne færdes mellem Tabellen og Gitteret, og de kunne da ikke trænge igennem dette, om end Nabningerne ere store nok. Derfor ses i Fig. 53 i Hjørnerne foroven 2 fremstaaende Klodser, der holde Indstudet fjernet mindst $\frac{1}{4}$ " fra den tilstødende Tablebærer. Det samme kan naturligvis opnaas ved at forsyne Indstudet paa begge Sider med en Ramme af tilsvarende Tykkelse. — Hvis et helt Gitter uden paahæftede eller indstudte Trælister lægges umiddelbart over Tablebærerne, da ville disse dække mange af Nabningerne i Gitret, men hvis disse Længderetning følger Tablegangene, ville Bierne jo alligevel meget godt kunne passere Nabningerne. Gaar Gitrets Nabninger derimod paatværs af Tablegangene, da bliver det under disse Forhold meget besværligt for Bierne at passere Nabningerne. Derfor bør der i dette Tilfælde være en fri Bivej baade under og over Gitret. Vi foretrække dette i alle Tilfælde, altsaa ogsaa naar Aaaningernes Længderetning følger Tablegangenes.

En æret Forespørger har anvendt et lodret Gitterindstud med den Virkning, at et ikke ringe Antal Bier laa døde bag ved Indstudet, medens der ikke fandtes Bier bagved dette den Gang, det blev nedsat i Stedet. I dette Tilfælde maa altsaa en Del Bier have passeret Gitteret fra den ene Side, nemlig forfra bagtil, men have ikke været i Stand til at passere tilbage den samme Vej. Det kunde vel tænkes, at Gitret har haft meget skarpe Kanter (Grad) paa den ene Side, men ikke paa den anden, og at Bierne af denne Grund ikke have dovet sig tilbage. Denne Forklaring synes os dog meget usandsynlig. Langt rimeligere er det at antage, at Rummet bagved Gitret har været utæt, saa at Lysstrålerne kunde trænge derind. Naar Bierne da ere komne igennem Gitret og have aflæsset deres Byrde i Cellerne, har Udsukkeret lokket dem til forgæves at søge en Udgang bagtil. Her er jo kun Tale om Tæthed for Lys, ikke for Luft. Man kan altsaa meget godt have Luftvejel under Glasdøren bagtil, uden at Stadets hederste Dagdør derfor behøver at være utæt, saa at Lysen kan trænge ind derigennem.

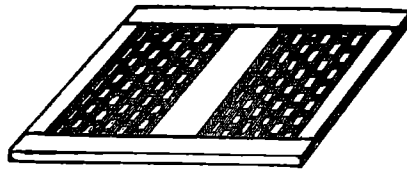

Fig. 54. Honningbrædt.

Med Hensyn til Valget mellem Gitre af Zink eller af Pap tør vi endnu ikke udtale nogen afgørende Dom, da begge disse Slags Gitre have vist sig lige anvendelige i vore

Stader. At Zinken er det holdbareste med Hensyn til Slid eller Stød, derom kan der jo ikke være Tvivl; men paa den anden Side ere Papgitre mere behagelige for Bierne at færdes paa. Derfor gaa de i Almindelighed hurtigere igennem disse end igennem Zinken, uden at vi dog derfor kunne sige, at Zinkgitrene i væsentlig Grad have hæmmet Bierne's Arbejde.

At Gitrenes Anvendelse i Begyndelsen vil volde noget Bryderi hos mindre øvede Biavlere, kan vel ikke nægtes; men vi føle os dog overhøvede om, at de alligevel ville vinde stor Udbredelse. Netop i denne Tid (21. Juni) er et fortrinligt Honningtræk, der varede lidt mere end 2 Uger, blevet afløst af uroligt Vejr. Der er hos os endnu en Mængde Biavlere, som benytte altfor smaa Stader. Disse ere i Løbet af det korte Træk blevne overfyldte med Honning, og Biavleren har derfor udslynget mange Tabler, der atter ere indhængte til Bierne. Tænke vi os nu, at det urolige Vejr holder sig blot en Uge, medens den egentlige Dngelrede er fyldt med Honning

Engel og Pollen, da vil en dygtig Eg-lægger (Dronning) i Stedet føle sig stærkt fristet til at udvide Engelreden yderligere, og hvis der ikke er nogen Hindring derfor, ville derfor de tomme Honningtavler, som ere nærmest ved Engelreden, blive belagte med Eg. Men herved paasføres Biavlerne i Sommertræknene et væsentligt Tab. Man vil maaske indvende herimod, at den Honning, Biavleren har høstet, den har han; men dette kan kun lidet hjælpe ham, hvis han senere maa give Bierne saa meget større Tilskud af Foder. I store Stader, i hvilke man foreløbig lader Bierne beholde Honningen, er Faren i denne Henseende ikke nær saa stor under saadanne Forhold som i denne Sommer, fordi det gode Træk, vi have haft, allerede paa en naturlig Maade har indskrænket Engelreden ved at fylde alle de nærmeste Celler med Honning. Hvis Vejret imidlertid i længere Tid bliver uftabigt, er det dog ogsaa i saadanne Stader nødvendigt at indskrænke Engelreden; thi vistnok kunne vi i Sommertræknene endnu efter Regnen vente 3—5 Ugers godt Træk; men dette skal dog indsamles af den Arbejdsstyrke, der for Tiden findes i Staderne.

Man har i mange Aar fremstillet „en god Overvintring“ som Biavlerens Mesterstykke; men den Slags Bimestre have vi nu ingen Mangel paa. Vi ere tilbøjelige til at tro, at man for Fremtiden maa betragte „Engelredens tidlige Udvikling og rette Begrænsning“ som vor Tids Biavleres Mesterstykke.

Nordamerikas Biavl.

Fra de forenede nordamerikanske Fristaters Landbrugsministerium have vi modtaget *The honey bee, a manual of instruction in apiculture*, by Frank Benton. Washington 1896. 118 Sider. Bogen indledes med følgende Skrivelse fra Regeringens Entomologijt (Insektkyndige) L. D. Howard til Sekretæren for Biavl S. Sterling Morton:

„Jeg har den Ære hermed at overlevere Dem Manuscriptet til ovennævnte Bog af Frank Benton, som i adskillige Aar har besørget Arbejdet med Hensyn til Biavl i denne Afdeling. De bestandig indkomende Begæringer om Oplysninger angaaende Biavl har allerede for lang Tid siden vist Savnet af en saadan offentlig Haandbog, og Værket blev begyndt og næsten fuldbendt under Ledelse af min For-

gænger, Dr. C. B. Riley. Forsinkelsen i Manuscriptets Indsendelse er forarsaget ved Nødvendigheden af at vente efter Udfaldet af visse Forsøg og ved Udførelsen af de talrige Illustrationer.

Udviklingen af Biavlen i de „Forenede Stater“ er i Virkeligheden foregaaet i Løbet af de sidste 40 Aar, om end enkelte Personer beskæftigede sig med den Sydsel længe før. Vigtigheden af denne Industri for Tjeblikket er næppe almindelig bekendt, og mange ville maaske derfor blive forbausede over følgende Tal:

Biavlerforeninger i de Forenede Stater	110
Bi-Blade	8
Fabrikker for Bistader og Biavls-Medstaber	15
Honning avlet i de For. Stater 1869	₤ 14,702,815
Honning avlet — — — 1889	₤ 63,894,186
Biavlernes Antal (antagelig)	300,000
Værdien af Honning og Boks aarlig	₤. 26,000,000
Mr. Benton's Beregning af den aarlige Værdi af Biavlsprodukter	₤. 75,000,000

Endvidere skal bemærkes, at foruden de nævnte 15 Fabrikker, der arbejde med Damp, findes der et meget stort Antal mindre Fabrikker, som kun benytte Haandkraft og Hestkraft ved Tilvirkningen af Bihuse, Røgpustere, Udstyngere, Delinger, Kunsttavler og andre Biavls-Medstaber. Mr. Benton antager, at den nuværende Plantevækst i de Forenede Stater med det samme Gjennemsnits-Udbytte som nu kunde afgive Næring til 10 Gange saa mange Bifamilier som dem, der nu findes. Denne Gren af Landbruget tærer ikke i mindste Maade paa Jorden, men frembringer derimod bedre Frø og Frugter. Det samlede Penge-Udbytte for hele vort Land af denne Næringsvej vilde utvivlsomt kunne beregnes adskillige Gange højere end ovenfor angivet, hvis vi vare i Stand til i Penge at angive Udbyttet af Biernes Krydsbestøvning af Blomsterne paa vore Frugttræer. Som Bevis herfor er det kun nødvendigt at henvise til den Kendsgerning, at flere Undersøgelser i en anden Afdeling af dette Ministerium have vist, at visse Bæreforter ere næsten eller helt ufrugtbar, med mindre Bierne bringe Pollen af andre bestemte Sorter til deres fuldstændige Krydsbestøvning.

Jeg anbefaler ærbødigt Haandbogen til Offentliggørelse som Nr. 1 af den ny Række Skrifter fra denne Afdeling“.

Som man af ovenstaaende vil se, sætter De forenede nordamerikanske Fristaters Regering Biavlen højt, idet den har sin særegne Afdeling i Landbrugsministeriet, en Konsulent og en Forsøgsstation. Nu har Regeringen ogsaa ladet ubearbejde og trykke en smukt udfyret Andvisning til Biavl, der

uddeles frit i et stort Antal Exemplarer. Forfatteren er en ødet Viabler, der i en længere Marætte paa Regeringens Befordring har opholdt sig i fremmede Lande for at studere Viabl, Dronningavl og de forskellige Viracer. Den praktiske Viabl er for de fleste Affnits Bedkommende fremstillet kortfattet: Stader 8 Sider, Redskaber 8 Sider, Pipest 1 Side o. s. v. Derimod ere Honningplanterne tydeligere behandlede saavel som de forskellige Viracer. Vi skulle forøvrigt ikke udtale uogen Dom om Bogen, men lade vore Læsere selv dømme om den, idet vi lejlighedsvis agte at optage enkelte Affnit af den i nærværende Blad.

Man maa dog ikke tro, at den amerikanske Viabl ikke nyder anden offentlig Støtte end den ovenfor omtalte. De enkelte Stater have jo deres særegne Regeringer, og de fleste af disse støtte ligeledes Viablen ved at holde en Viablskonfulent og en Forjægsstation. Tillige modtage Viablersforeringerne Understøttelse i Form af Tilskud fra disse Regeringer.

Der er ingen Tvivl om, at den nordamerikanske Viabl og dens Udøvere staa højt. Vi have jo lært meget af dem. Alligevel glæder det os at se, at det af Landets Regering anslaaede Indtægtsbeløb af Viablen ikke i Forhold til Landets Størrelse og Indbyggerantal er væsentlig større end det tilsvarende Beløb hos os. Fristaterne have nemlig paa et Fladerum af 170,000 □ Mil ca. 60 Millioner Indbyggere og en aarlig Indtægt af Viabl af ca. 26 Mill. Kr., altsaa ca. $\frac{1}{2}$ Kr. pr. Indb. Danmark har paa et Fladerum af 700 □ Mil ca. 2 Mill. Indb. og en aarlig Viablsindtægt af ca. $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr., altsaa $\frac{3}{4}$ Kr. pr. Indbygger. For at vise, at denne Indtægt for Danmarks Bedkommende er lavt ansat, skulle vi oplyse, at vi anslaa Kunststadernes Antal for Tiden til 70,000 og Stamstaderne blandt Kuberne til 30,000. De førstnævntes aarlige Indtægt anslaa vi til 16 Kr. for hvert (medens et saadant Stade jævnlig kan give dobbelt saa meget, ja endog saa 3 Gange saameget), altsaa i alt for Kunststaderne 1,120,000 Kr. Udbyttet af Kuberne anslaa vi til 10 Kr. pr. Stamstade, altsaa 300,000 Kr. aarlig. Det synes altsaa, at uagtet vort Lands Regering støtter Viablen paa den Maade, at den kun yder DBK. et aarligt Tilskud, staar Udviklingen af vor Viabl dog næppe i væsentlig Grad tilbage for den amerikanske, skøndt store Stræmninger i Amerika (s. Ets. Californien) synes at tilhæde langt bedre Betingelser for Viabl end vort Land. Vi kunne dog for

Danmarks Bedkommende udtale en lignende Anskuelse som den, Mr. Benton udtaler med Hensyn til Amerika, nemlig denne, at vort Land uden Tvivl vil kunne bære en langt mere udbredt Viabl end den vi nu have, og at en saadan Udvikling af vor Viabl ikke alene vil gavne de mange Smaakaarsfolk, som selv drive Viabl, men tillige virke i høj Grad gavnligt baade paa vor Frugtavl og vor Frøavl. Forhaabentlig vil den danske Regering ogsaa fremdeles i voksende Grad støtte vor Viabl saaledes, at den Tid ikke maa være fjern, da vi her i Landet have baade en Viabls-Konfulent og en Forjægsstation for Viabl.

Kunsttavler.

Af H. F. Holtermann, Ontario, Canada.

Brugen af Kunsttavler er bleven almindelig — i Virkeligheden er der vel nu saa eller ingen af de Viablere, som benytte Stader med bevægelige Tavler, der kunne undvære dem. For Øjeblikket er Tablehoning paa Grund af Kvaliteten af de Kunsttavler, der ere anvendte i den, i Almindelighed ikke tilfredsstillende for Forbrugeren. Endskøndt det er ønskeligt at faa en Kunsttable, som, naar Bierne benytte den og bygge paa den, giver en Table, der er ligesaa tynd som de naturlige, hælde dog mange, at en Table, der er lidt tykkere, ikke bemærkes af Forbrugeren. Naar imidlertid Bunden og Siderne af Cellerne blive væsentlig tykkere, og Tabellen har et kunstigt Udseende, fordi Vosket ikke sønderrives, naar Tabellen brydes, er Følgen deraf, at Forbrugeren bliver mistænksom. Tillige bortsesles Vosk ved de tykke Tavler, og dette har ikke ringe Betydning, da Vosket koster 1,80—2,00 D. pr. R.

Ved vore Forjægs gjorde vi Sagtagelser i forskellige Retninger. Først: i hvilken Udstrækning udtyndes Bunde og Vægge i Kunsttablen. Bestemmelse foretoges saa ofte som muligt af Kunsttavlernes Vægt sammenlignet med det Antal Kvadratfod og Tykkelsen af Cellerbundene i de Tavler, vi anvendte. Maal bleve tagne af Tabellen ved Bundene, Sidevæggene tæt op til Bunden og en halv Tomme op ad Sidevæggen. Tabellen blev lagt paa Is for at gøre den haardere under Maalingen. Tre Maal udførtes paa denne Maade.

Endvidere for at se, hvorledes Bierne udnyttede Kunsttavlerne, lod jeg tilberede 3 Spande med smeltet Vosk. I den ene blev Vosket farvet med en Oplosning af

Altanna (en rød Plantefarve), i den anden anvendtes en Kulfarve og i den tredje forblev Boksjet uden fremmed Farve. Af hver af de 3 Spande lavedes nu Kunsttavler i 3 Tykkelser, nemlig 12 □', 10 □' og 15 □' paa Bundet. Disse Tavler bleve anbragte Side om Side og udbyggede af Bierne i Overrum. Det viste sig paa forskellige Maader, at Bierne ikke kunde lide at arbejde paa de Kunsttavler, der vare farvede med Altanna (dette var temmelig naturligt, da det nævnte Farveemne har en ubehagelig sammensnærende Smag. Red.) Derfor bleve disse Tavler borttagne. Derimod arbejdede Bierne villig paa de sortfarvede Tavler. Hensigten med at hænge disse ved Siden af Tavler af ufarvet Boks var denne, at foretage sammenlignende Maalinger, naar Tavlerne bleve udbyggede. Da Maalene ved de farvede og de ufarvede Kunsttavler bleve ganske ens, var det hermed bevist, at Bierne ligesaa gerne byggede paa de farvede som paa de ufarvede.

Bunden og den inderste Del af Cellevæggene vare ikke — som man

skuldet tro — helt sorte, og

det tilføiede Boks helt hvidt; men i Stedet for var der en gradvis Overgang i Farven fra den mørke i Bunden til den hvide i Cellens yderste Kande. So tykkere Tavlerne vare, des mørkere vare Bundene og de tilføiedende Cellebægge.

Heraf maa det antages, at Bierne under Bygningen stadig affondre Boks, som søjes til, men at de tillige virkelig udtrække det givne Boks. Derved bliver Mængden af det farvede Boks aftagende ud imod Celle-randene. Vi slutte tillige, at Kvaliteten af det Boks, hvoraf Kunsttavler er dannet, ikke har nogen Indflydelse ikke alene paa Bundene, men i en vis Udstrækning heller ikke paa Cellevæggene i næsten hele deres Højde. (Denne Udtalelse er meget uklar, for ikke at sige „sort“. Red.) So tykkere Kunsttavlen er, des større Indflydelse har det givne Boks paa Farven. Der blev daglig taget Optegnelser, da Bierne begyndte at udtrække Kunsttavlerne, og endstøndt de

tykkere Kunsttavler vare spredte paa forskellige Steder, foretrak Bierne dog stedse disse og begyndte først at udbygge dem. Man maa naturligtvis være meget forsigtig med at drage Slutninger. Hvis de tykkere Kunsttavler vare blevne borttagne, er det jo muligt, at Bierne ligesaa villig havde begyndt paa de tyndere. For Djebliffet je vi ikke noget Forsøg, hvorved man kunde faa Bished i denne Henseende. Maalene, som bleve tagne ved Cellebundene og $\frac{1}{2}$ " derfra, synes alle at vise, at Væggene ere tykkere ved Bunden og aftage, saa at de ere tyndest ved Cellens Munding. Saa vidt jeg ved, er dette ikke tidligere maalt.

I Delinger anvendte vi „Bon Deusen“s fladbundede Kunsttavler. Den halve Del af disse tilbakkede vi (se Fig. 55 og 56), saa at Bierne ikke kunde bygge paa dem. en øvrige Del udbyggedes af Bierne. Disse forandrede altid den flade Bund til naturlig.

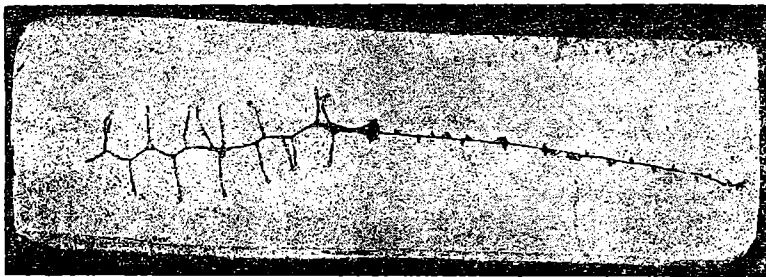

Fig. 55. Bæve f, 12 kv. - Job pr. Bund.

Snedestaaende Tabelere Maalene angivne i Tituldele af en Tomme. (Forf. er Forføgsleder i Ontario).

Prove.	Bund.	Væg ved Bunden.	Væg $\frac{1}{2}$ øppe.	Væg Bunden for Indsætning.
a	72	32	28	107
	70	30	28	105
	70	30	28	104
b	68	33	28	100
	70	35	28	95
	71	33	28	98
c	60	30	28	78
	60	29	28	60
	62	30	27	60
d*)	51	32	28	
	55	30	29	
	54	33	28	
e		32	28	230
		30	29	
		31	28	
f		30	28	90
		32	28	
		33	28	

Prøve.	Bund.	Bæg ved Bunden. 1/2" oppe.	Bæg	Binden for Indjæmning.
g		32	20	170
		33	28	
		32	30	
h	57			
	50			
	62 1/2			
i	52	40	38	
	55	42	34	
	55	40	37	

*) Paa Grund af Videnheden af det Stykke, der kunde staves fri fra Bunden paa begge Sider, var det umuligt i dette Tilfælde at faa et paalideligt Maal. Det vil ses, at hvad angaar Bunden, er Maalet af d i Virkeligheden ligesom i naturlig Dronetable, Sidevæggen endogfaa en Smule tyndere. Intet Maal af Sidevæggene i naturlige Arbejderceller er udført, og af

denne Grund maa Sammenligningen ske med Forsigtighed, da den maa foretages mellem en Arbejdercellebygget

paa Vandevort-Kunstable 12 □' paa Bunden og en naturlig Dronetable. Tavlerne c, b og a (usfarvet Kunsttable, naturlig Bund) aftage gradvis i Vægt. Vandevort-Tavlerne d havde en let Bund, men tykke Sidevægge. I de omtalte Kunsttabler er der en stor Forskel paa det Antal af 4 1/4 x 4 1/4" Delinger, der kunde fyldes med 1 □ Kunsttabler.

De med 4 □' paa □ fylde	36 Delinger.
— 6 1/2	58 1/2 —
— 10	90 —
— 12	100 —
— 15	125 —

I Canada koster 1 □ Kunsttabler, som fylder 36 Delinger, 185 D., og de, som fylder 125, koster c. 225 D. pr. □. Med de sidstnævnte kunne altsaa næsten 4 Gange saa stort et Antal Delinger fyldes, medens Befostringen kun er 30 % større. Hvis man derfor kun vil tage Hensyn til Befost-

ningen ved Kunsttablerne, vil det altsaa betale sig bedst at bruge de tyndeste.

Bierne til Høsten.

Af Frank Denton.

(Sluttet).

Seg kan her slet ikke beskrive Enfelthederne med Hensyn til den Overvintringsplan, som er opstaaet ved de foregaaende Betragtninger, sammen med mit Held og mine Fejl i over et halvt Aarhundrede — meget af Tiden i meget kolde Egne. Princippet er imidlertid simpelt, og alle, som vil, kan følge det. I Virkeligheden er det intet andet, end hvad alle have forsøgt at gøre — nemlig at holde Bierne varme og tørre, forsyne dem med god Føde, som altid er let tilgængelig, og med ren Luft. Dette kan forfølges enten

inden Døre eller udenfor, men Overvintring i Kælder eller Overvintring i særlige Stur fører let til Forviklinger, og for

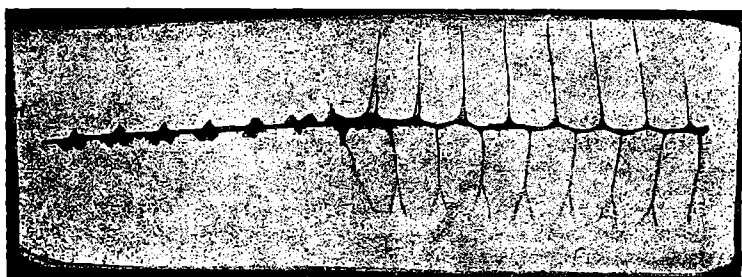

Fig. 56. Prøve e, 4 Av. Høbd pr. Bund.

Flerतालets Styld er jeg derfor vis paa, at udenfor vil det bedst lykkes. I de nordlige Lande ere imidlertid de almindelige enkeltvæggede Stader en Umulighed til dette Fortagende, og de kunne slet ikke taale det. De fleste af de dobbeltvæggede Stader skulle ubetinget behandles saaledes, som det lige er omtalt.

Yngeltavlerne, paa hvilke Bierne overvintre, og som indeholde Winterforraabene, skalde være omgivet tæt paa alle Sider foroven og jordenen med 6 eller flere Tommer (dette retter sig efter Klimaets Stræng-
hed) porøst Materiale, som dog maa holde paa Varme — uldne Barer og Aviser ere bedst. Der maa være adskillige Tommers Rum mellem Materialet, som er over Bierne, og Taget paa Stadet, og dette Rum maa være godt ventileret, men ikke en Draabe Vand maa kunne trænge ind til Indpakningen fra Stadets udbvendige Side; Tavlerne maa være 6 eller flere

Tommer over Indpakningen ved Bunden; Indgangen eller Flyvehullet maa være saa stort, at det giver en rigelig labere Ventilation, og hvis Flyvehullet naar Nedstigningsbrættet, er det bedst, naar det er 2 Tommer nedenfor den underste Side af Tablerne. Mellem det sidste og Flyvehullet skalde der være en Skærm for at forhindre Windstød fra at fare imod Tablerne; Føden skalde være god, rørt Honning eller ordentlig tilslabet Sirup, og i begge Tilfælde skal der være en rigelig Mængde af det — det meste opstillet over Biernes Klynge. Dronningens Frugtbarhed og rigelig med Vingel i den sidste Del af den aktive Aars-tid er det vigtigste. Familien sættes i denne Tilstand, før det bliver altfor koldt, og den maa ikke forstyrres siden efter, hvis man skal vente noget godt Resultat, førend et varigt og middelbart Foraarsvejr har indfundet sig.

Da Væbleblomsterne komme i Maj, maa der begyndes med stimulerende Fødemidler i Marts til denne Høst. Paa denne Tid vil Bierne have ruget i over en Maaned, og svag Stimulering med tynd Føde om Natten uden at frembringe noget Varmetab og uden Berøring eller Forstyrrelse vil ikke frembringe Udflyvning i daarligt Vejr. Naar Forraadene i Tablerne ere store, og Yngelrugning foregaar hurtigt, saa vil Væbleblomsterne finde Bierne rede til Høsten.

Forsikring mod Bipest.

Af N. Hansen, Laven.

Efter som det ser ud til, at Bipest griber mere og mere om sig, synes jeg, det er paa Tide, at Biavlere ogsaa her forenes og hjælpes ad at bære hverandres Byrde.

Det er ikke saa lille et Tab, naar en Biavler skal saa godt som tilintetgøre hele sin Bistand, og saa især hvis det træffer paa en Ubemidlet, og tilmed er det et Onde, som bør gaaes radikalt tilværks imod alle Begne, hvor det viser sig.

Kunde det ikke være tænkeligt, at Bisthyllsen sammen med de Delegerede allerede i Sommer kunde faa oprettet en Forsikring, eller dog i det Mindste saa gjort Skridt til en saadan. Hvem vilde ikke svare 10 eller 20 og om saa var 50 Ore pr. Stade, eller svare visse pCt. Det vil jeg overlade til mere dygtige Biavlere; dog synes jeg ikke, at der var nogen Uret i, at det kun kom Foreningens Medlemmer tilgode. Det vilde mulig ogsaa gibe Fremvækst i Foreningen.

Dette til videre Drøftelse i Haab om, at det maatte blive gennemført til Gavn for vore smaa Venner, og ikke et saa søleligt Tab for enkelte Biavlere.

Ovenstaaende Forslag, om end i en lidt forskellig Form, har tidligere været fremsat i DBF. Den Gang blev det ikke gennemført; men der var dog nogen Stemning for det. Den bedste Maade, hvorpaa Sagen kan gennemføres, er Fremsettelsen af Forslaget ved næste Delegeretmøde. Hvis det der faar Stemning for sig, kan et Udvalg dannes til Sagens videre Fremme. Der er næppe Tvivl om, at DBF. snart vil finde sig foranlediget til at skænke hele Bipest-Sagen en større Opmærksomhed end hidtil, og Oprettelsen af en saadan Forsikring, som af Forsfatteren foreslaet, vilde ganske vist have stor Betydning for at modvirke Sygdommens videre Udbredelse. At Medlemmerne af Forsikringen skalde svare visse pCt. af deres Udbytte eller af Stadernes Værdi, vilde næppe være praktisk. Derimod vilde en vis Forsikringspremie for hvert Stade være det naturlige. Man maa vel lægge Mærke til, at denne Sag nu er indtraadt i et nyt Stadium derved, at det nu er muligt for os bestemt at afgøre, om en Bifamilie lider af Bipest eller ej. Den tidligere Usikkerhed i denne Henseende var jo en meget væsentlig Hindring baade for Sygdommens Behandling og for Oprettelsen af en Forsikringsforening imod den. Med.

Sværme.

Behandling af Sværme, hvis Dronning har klippede Vingler.

Efter The Farmer, Iowa.

Mange synes at tro, at Klippingen af Dronningens Vingler vil lede til Besevær og Tab i Sværmingsstiden; men dette er dog ikke Tilfældet, naar man forstaaer at haandtere dem paa rette Maade. Sværmingen kan med Lethed og Held gøres paa 3 a 4 Maader, som vi vil prøve at beskrive. Den første Maade er at sværme Bierne ved Tilbagekomsten til det gamle Opholdssted, hvorfra det gamle Stade er taget bort under deres Fraværelse og en ny sat i dens Sted. Naar Sværmen ses at komme ud, stiller man sig foran Stadet, langt nok bort fra denne, saa at man ikke er udsat for at træde paa Dronningen, dersom denne muligen skalde være sluppet ud og falden ned i Græsset, før man kom ud. Synet vil da ogsaa strække sig over et større Omfang; thi naar man staar tæt op til Stadet, saa

ser man blot lidt af Jorden foran denne, som vil forårsage en længere Veden efter Dronningen med mindre Udsigt til at finde den, end om man stod længere borte. Saa snart Dronningen er funden, saa slippes den ind i et Dronningbur lavet af Staaltraadbælv, hvori den med Lethed gaar, dersom Buret holdes lidt foran den i en opretstaaende Stilling. Naar den er kommen ind i Buret, sæt en Prop i eller et Stykke af en Meisfolbe, hvorefter den lægges foran Stadet og helst saaledes, at man ikke kan træde paa og saaledes dræbe den, som vi af egen Erfaring ved er hændt. Nu flyttes det gamle Stade bort til et nyt Sted, og et nyt Stade sættes i dens Sted, og Dronningen placeres da ved dennes Indgangsaaftning. Bierne vil inden 5 til 35 Minutter savne deres Dronning (i Almindelighed fra 5 til 10 Min.) og vende tilbage til Stadet for at søge denne; de flyve da foran Nabningen af det ny Stade, og dersom Dronningen da slippes ud af Buret, saa vil de alle marschere ind og begynde deres Forberedelser i det ny Hjem.

Hvis man ønsker at beholde det gamle Stade paa sin oprindelige Plads, saa kan følgende Behandlingsmaade foretages: Søg efter Dronningen paa samme Maade som før, og saasnart den er funden, vend den gamle Kube halvvejs rundt og sæt den lidt længere bagud fra, hvor den før stod, sæt det ny Stade, hvor den gamle stod, og læg Dronningen foran Nabningen af det ny Stade ligesom før bemærket. Saa snart Bierne komme tilbage, og alle ere gaaede ind i det ny Stade, kan denne straks flyttes til det ønskede Sted, og den gamle sættes tilbage i sin forrige Stilling. Paa disse 2 Maader kan det ses, at Bierne sværmer sig selv. Ingen Klatring i Træer eller Afslutning af Grenene, hvor man udsættes for at brække Arme og Ben, som vore Forsædre syntes at tro var nødvendigt.

En tredje Maade er: Dersom Bierne klatrer sig paa en Gren, som let kan kommes til, saa kan Buret med en Staaltraad sættes til Grenen, og naar man bliver færdig, strækes Grenen forsigtig af og bæres til Stadet, som imidlertid er bleven placeret, hvor Kolonien ønskes at blive staaende, og de behandles paa samme Maade, som en anden Sværm. Der er ingen Fare for, at de gaar til Stoven, om man lader dem hænge hele Dagen, for skulde de prøve det, saa ville de snart komme tilbage og klatre sig rundt om Dronningen igen for at blive der og begynde at gøre Forberedelser for et Hjem paa Grenen, med mindre Biholderen forhindrer det ved at give dem en mere passende Volig. Vi har i det sydlige

California set Sværme bygge store Kager under Grenene af Træer. En anden Maade er at fange Dronningen som før bemærket, hvorefter en Mais-Kurv holdes saaledes foran Ruben, at en stor Del af de udstømmende Bier kan fanges deri. Hvis Dronningen ikke kan findes i Tide, eller før den stærkeste Strøm af Bierne kommer ud af Stadet, saa fang Bierne først og find Dronningen siden. Buret sættes saa med en Staaltraadbrog, saa det hænger under Bunden af Kurven. Forud maa man have forsynet sig med en let Stang, lang nok til at naa det højeste Punkt, hvor Bierne ere tilbøjelige til at klatre sig. I den tynde Ende af Stangen er boret et lidt Hul af passende Størrelse, saa at Kurven kan skrues godt fast i samme. Efter at disse Forberedelser er gjort og Dronningburet er sættet under Kurven med de deri værende Bier, saa løstes Stangen med Kurven op i Midten af Sværmen, hvor de flyver tykke i Luften. Bierne i Kurven vil vifte deres Vinger mod den Side, hvor Dronningen er og saaledes lade de andre Bier i Luften vide, at de har fundet den, og de begynder da næsten altid straks at klatre sig rundt om Buret og Kurven. Dog hænder det undertiden, at enkelte Sværme ere enlige nok til alligevel at klatre sig i et Træ, og i et saadant Tilfælde holdes Kurven, saasnart en Fjerdedel af Bierne har klatret sig, lige under og tæt op til Klafen. Naar to Trediedele af Bierne har klatret sig, kan Stangen tages lidt bort fra Grenen og stilles saaledes, at man kan gaa fra den. Bierne vil snart allesammen forlade Grenen og klatre sig rundt om Dronningen. Medens man venter paa, at Bierne skal forlade Grenen, kan man gøre Stadet istand eller foretage andet Arbejde, som er nødvendigt. Saaledes kan det ses, at vi har Bierne i vor Magt i Sværmingstiden, dersom vi har Vingerne klippet og kan lade Sværmingen foregaa, uden Fare for, at nogen Sværm skal flyve bort og undvige vor Kontrol. Enkelte ere bange for at miste Dronningen, straks naar den kommer ud, før man godt kan være tilstede for at tage Vare paa den, men denne Frygt er ogsaa ugrundet; thi skulde Bierne sværme, medens man er fraværende, saa vil Dronningen næsten altid gaa tilbage med Sværmen til Stadet, i modsat Fald kan den let findes ved at undersøge en Klase Bier paa Jorden, som altid finder Dronningen og giver den den Bestyttelse, de fornaar.

*

*

*

Dronningvingernes Klipping.

Operationen at klippe Dronningernes Vinger forekommer os at være en Nødvendighed, der i en betydelig Grad sparer baade Arbejde og Tab af Sværme baade for større og mindre Bimestere, ikke at nævne den Risiko man tager med at klatre i høje Træer for at fange Sværme. Den bedste Tid at foretage Operationen er sent paa Vaaren, efter at varmt Veir har sat ind, og før Stedet bliver overshyldt med Bier, der vanskeliggør Dronningens Fangst. De varme Luft forhindrer Yngelens Bestadigelse, om Rammernes nødvendige Udeblivelse fra Stedet i længere Tid skulde tilfældigvis indtræffe ved Dronningens Fangst. Dronningen lægger ogsaa ved denne Tid efter yderste Gode, og da ere de mere langsomme i deres Bevægelser og jaaledes lettere at opdage og faa fat i. Men den allerbedste Tid er at klippe dem, naarsomhelst man ser en utklippet Dronning, som vi ere vis paa er frugtbargjort.

Hvorledes skal de klippes? Nogle klipper dem med Saks, medens Dronningen staar paa Honningtagen, og klipper af, hvad de tilfældigvis træffer at faa fat i, naar Saksen lukkes sammen. Andre siger: „tag Dronningen ved Brystskjoldet og klip saa meget af højre eller venstre Binge, som synes nødvendigt“. Atter andre har et Klippeapparat, hvori Dronningen slippes, saa den ikke kan undvige, medens Operationen foregaar. Disse Maader ere alle praktiske for dem, der forstaar at benytte dem, men den letteste Maade er uden Tvivl at fange Dronningen i Vingerne med venstre Haand og med en meget skarp Kniv, holdt i højre Haand og under Vingen, trække den lidt tilside og mod Tummelfingeren paa modsatte Side af Vingen. Dronningen holdes omtrent en Tomme fra Toppen af Rammene, og saasnart Vingen eller Vingerne, dersom begge ønskes klippet, er afstaaet, saa vil Dronningen falde ned paa Rammen og hurtigt forsvinde i Stedet. Der er ingen Fare for, at man stærer sig selv, dersom man stopper, saasnart Dronningen falder, og saa meget eller saa lidt som ønskes, kan paa denne Maade afklippes.

Stade-Fabrikanterne.

Med. har modtaget en Klage over, at Stade-Fabrikanterne jævnlig levere Stader af slet Materiale, knastet og fugtigt Træ, der slaar Huller og Revner, samt at herten

Vægge eller Rammelister ere hølvede, hvorved Stadets Rensning i høj Grad vilde lettes. — Da vi ikke have set de omtalte Stader, kunne vi ikke tale om dem efter Selvsyn; men vi tvivle ikke om Ankens Berettigelse, og vi udtale det Haab, at Fabrikanterne ville tage Hensyn til den.

Skulle vi derimod tale efter egen Erfaring, da ville vore Anter over Stadfabrikationen iaa en lidt anden Byd. For os staar det som een af de vigtigste Forbringer til et Stade, at det er nøjagtigt forarbejdet, jaaledes at Rammer og Døre passe let og dog nøje i enhver Del af Underrummet. Netop iaar have vi gjort Befendtskab med nogle Stader, der ere lavede af rigtig godt Materiale og med hølvede Indervægge — men alle Rammene ere vindstæve, Hjørnekobberne passe slet ikke sammen, og Glasdørene komme hvert Øjeblik i Klemme, naar de skulle sthydes frem eller tilbage i Underrummet. Disse Ulemper sinke i høj Grad Behandlingen. Vore andre Stader med uhølvede tynde Indervægge ere meget lettere at behandle, og vi have hidtil ikke mærket nogen Ulempe ved Overvintringen trods disse tynde Vægge. Vi antage, at de tykkere Indervægge er langt mere tilhøjelise til at „smaa sig“, saa at de blive stærke, og derved fremkommer formentlig lettere de omtalte Ulemper med de forsklemtede Glasdøre og Rammer. Med Hensyn til Hovling af Rammelisterne skulle vi bemærke, at saadanne anvendes almindelig for en Snees Nar siden; men naar Bisterne kunne laves saa jævnt som nu almindeligt, anse vi ikke Hovlingen for nødvendig. Bierne bevæge sig vistnok nok saa let paa de uhølvede Brædder; men disse ere ganske vist noget besværligere at rense.

Fra Kredse.

Haarby BF. afholdt Møde i Jordløse d. 5. Juni. Mødet var ret godt besøgt, skøndt Skovfesterne havde draget en Del af Biavlerne med sig. Men den ihærdige Formand for Haarbykredsen havde ogsaa draget Omsorg for, at Kredsforeningens ca. 40 Medlemmer alle vare indbudte til Mødet ved Bud. Et saa stort Antal Medlemmer i et Par Sogne findes ikke mange Steder, og der findes mange dygtige Biavlere iblandt dem, men der er ogsaa en mønsterværdig Virksomhed i Kredsforeningen, der nu har virket i mange Nar.

Foreningen ejer selv en Tablepresse, og der betales 25 Ore pr. Bund Voks for at saa det ombannet til Kunstavler. Stader og Redstaber anskaffes til Dels ved Be-

styrelsens Foranstaltning. Paa Hr. Suedter Behmanns Bistand, hvor Mødet holdtes, toges først fat paa den praktiske Undervisning. Tabler og Yngel i alle Udviklingstrin forevistes, ligesom der opsøgte en Dronning, der dog ikke tiltrækker sig den Opmærksomhed, som for en Snes Aar siden.

Derefter holdt Gartner Andersen, Nyborg, et længere Foredrag, hvoraf fremhæves: „Vi maa arbejde flittigt for at faa Biablen udbredt iblandt dem, for hvem den kan faa nogen Betydning, nemlig Smaakaarsfolk. Biablen giver gennemgaaende ikke saa stort Udbytte, at den uden at drives med stor Sagkundskab og i det store, kan anbefales som Levevej. Men for den lille Husmand maatte det jo være af overordentlig stor Betydning, naar han af nogle faa velpassede Stader kunde høste et Hundrede Pund Honning om Aaret. Og er der Nogen, der kan være tjent med at øsee sin Tid paa at passe Bierne, saa er det Humandstonen. Det vilde jo være til stor Velsignelse for de smaa Hjem, naar Konen kunde fritages for at gaa paa Arbejde udenfor sit Hus. Nogle faa velrygtede Stader kunde snart indbringe det, hvad Konen fortjener ved at gaa paa Arbejde, særlig naar der tages Hensyn til, hvad der tabes ved at overlade Hus og Børn til sig selv.

En Biablen yttrede, at hans Kone var bange for Bierne. Hertil svarede Foredragsholderen, at det var Stade, at hun ikke var kommen med til Mødet, da han i saa Fald straks vilde have gjort hende fortrolig med dem. Begyndere skal ikke gaa til noget som helst Arbejde ved Bierne uden en bredstyget Hat med forsvaret Slør, saaledes at ikke en Bi kan komme til Ansigtet. Og dernæst maa man være forsynet med et godt Røgapparat, en Røgpuster eller en Pipe. Vil man yderligere sikre sig mod Stik, saa indblæses lidt Røg af Flyvehullet, hvorefter der forsigtig aabnes for Stadet. Ved Nabningen indblæses straks Røg, og vil man aldeles undgaa Stik, maa der jævnlig blæses Røg paa dem, der vise Tegn til Uro.

Vi har nu udmærkede hensigtsmæssige Stader, der ere lette at behandle, og det var de mange, slet konstruerede Stader, der hindrede den dzierfjoniske Methodes Udbredelse. Ved de fleste Efterhyn af Staderne, behøver man jo ikke at udtage en Table, men kun at rykke dem tilbage, og kan vi da optage hvilken som helst man ønsker. Det er en stor Vættelse imod med en Tang at udtage og atter indfætte Tablerne i et foroven tilluftet Høstade. Men nu tilraades

Begyndere og de mindre øvede Biablere ikke at jage efter Nyheder, men overlade de ældre Biablere at gøre Experimentier. Det er nu aldeles afgjort, at skal vi able Honning af nogen Betydning, saa maa vi have kraftige, folkerige Stader, og det er en afgjort Sag, at der høver ikke lidt Røg til disse. En væsentlig Betingelse for at opnaa det store Udbytte af Bierne, er ganske vist en Egn med godt Træk og Læ, men Boligens Konstruktion og Biernes Røgt er ogsaa medvirkende. Med Hensyn til Plads for Bier, kan det vel ikke siges, at Gaarbyegnen har mange Fortrin, og dog er Boghveden, som dyrkes her, af ikke ringe Værd.

At der er mange af de mest udmærkede Egne for Biabl her i Landet, der kun undtagelsesvis benyttes, ser vi af det store Tommeup Sogn, der er saa rigt paa Skobpartier og maa anses for fortrinligt skikket til Biabl, uden at der findes ret mange Biablere. At Bierens Røgt i Forbindelse med at de bo i lune Stader, ogsaa har væsentlig Del i Udbyttets Forøgelse, er aldeles vist. Der maa stedse drages Omforg for, at der er Plads baade til Yngel og Honning.

Derefter opfordrede Formanden Forsamlingen til at fremkomme med Spørgsmaal til Diskussion.

Gaardejer Mathias Rasmusen, Trundrup, beklagede, at han havde Bivest paa sin Bistand og ønskede at faa Kundskab om, hvad der var at gøre for at faa dette Unde udryddet. Men der blev ikke givet noget tilforladeligt Middel til Sygdommens Udryddelse. At indsætte ny Sværme i Stader, hvori der havde været pestbefængte Bier, tilraades kun paa den Betingelse, at Staderne udvaskes med Karbol og da helst lade dem henstaa et Aar, efter at de ere rengjorte. Paa Spørgsmaalet om, hvor man skulde anbringe halve eller Dele af Bokstabler i Kamme, naar man af Mangel paa saadanne vilde udstyre Kammer med, hvad man havde ved Haanden, vare flere af den Mening, at man da anbragte Stykkerne oven i Kammerne. Men Mathias Rasmusen vilde tilraade at anbringe dem fornedet, hvad han motiverede ved at gøre opmærksom paa, at om Bierne vilde bygge Dronevoks paa den Plads i Kammen, som ikke blev udhyldt, saa var det heldigst at det var oven i Kammen, hvor der i Reglen anbragtes Honning i Cellerne.

Dernæst diskuteredes flere Spørgsmaal af underordnet Betydning. En Del Planter af Solsikke, der giver godt Træk for Bierne og er et godt Hønsfoder, uddeltes gratis.

Formanden for den fynske Biablerforening bragte derefter Kredsforsamlingen, Bi-

avler P. Hansen, Sarup, en Tak for hans Virksomhed, hvorefter Mødet hævedes.

„Bien“.

Morsø BF. 3 Dage 16.—17.—18. Juni holdt Biavlslærer Grønning 5 Møder her i Kredsen. Naar man tog Hensyn til den travle Høstgørgningstid i disse Dage, kunde man falde Møderne ret godt besøgte. Hr. Grønnings klare indholdsricke Foredrag samt hans indgaaende Vejledning i den praktiske Behandling i Vigarden vandt ubestemt Tilfredshed. Der indmeldtes en Del ny Medlemmer ved Møderne, og Biavlen er her i jævn Fremgang. P. Thorsen.

Ekko fra Staderne.

Strandø, Rønde, 19. Juni.

Vejret har i den sidste Tid været godt for Bierne at arbejde i, men det er svært tørt; der er ingen Regn kommen længe. Vi høstede forleden Dag c. 45 B Honning næstendel af eet Stade; vi havde anbragt et Magasin i bemeldte Stade med 9 Kammer (3½ × 10 Tm.); det indeholdt c. 16 B; vi havde ventet at faa noget mere denne Gang; men da det Stade, vi hængte Gitret ind til, var saa overfyldt med Yngel, maatte vi denne Gang lade os nøje.

Chr. Olsen.

Bern, Silkeborg, 19. Juni.

Vejret har været godt i den sidste Tid med Træk af Agerkaal og en Mængde Sværme; men nu bliver det for tørt, saa at Hvidkløveren, der nu staar i sit fulde Flor, vil give for lidt Honning. En god Regn kunde endnu gøre alt godt. T. M.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 61. Medfølgende Yngeltavle bedes undersøgt. Tabellen, hvoraf dette Stykke er taget, var den 9. (bagest) og bagved var der 4 Honningtavler. Jeg saa denne i Aftes Kl. 7, og da jeg opdagede de utildækkede Yngelceller med døde Bier, gik jeg hele Stedet igennem og fandt da en Table til af samme Slags. Bierne ere udtroune af en Rube sidste Efteraar. Stedet er ret kraftigt, men ikke stærkt. Er det Bipeft eller hvad? Hvorledes skal jeg behandle dem? (S. N. S.) — S.: Tabellen havde i det hele taget et fundt Udseende, uagtet den var stærkt sammenklemt, fordi den var pakket daarligt. Den indeholdt kun „luffede“ Yngelceller, af hvilke unge Bier vare i Færd med at arbejde sig frem, og Celler med „hvide Pupper“, d. e. saadanne, der efter deres Alder burde have været

luffede med porøse Cellelaag. Heraf sluttede vi straks, at der maatte være Møllarver i Tabellen, og det viste sig da ogsaa ved at give Tabellen et lille Stød, at en Møllarve tittede frem af een af disse Celler. For en Sikkerheds Skyld undersøgte vi da Ingelens Blod. Dette indeholdt hverken Baciller eller Sporer. Stedet lider altsaa af Møl, der afæde Yngellaagene. Det bør renses grundig et Par Gange med en Uges Mellemrum i varmt Vejr. Møllarver ville dels kunne findes i Spind paa Bunden eller mellem Kammerne og Stadets Bægge eller mellem Boksbugstæppet og Tablebærene. Naar disse findes, bør de naturligvis dræbes. Men Møllarverne kunne som anført ogsaa findes i Yngeltavlerne. For ikke at forstyrre Bierne alt for meget tilraade vi dog ikke Rensning af alle Yngeltavlerne, men kun af de, der indeholde de „hvide Pupper“, altsaa saadanne, der fylde Celler helt uden dog at være forsynede med Cellelaag, fordi Møllarverne have ædt Laagene. Af hver enkelt saadan Table afbørstes Bierne, man giver Tabellen et let Stød og udtrækker derpaa med en kroget Knappenaal eller Pinet de Møllarver, som vise sig.

Nr. 62. For et Par Dage siden indhængte vi Dronninggitter i et Trugstade, paa Grund af den store Mængde Yngel, paa 4 a 5 Tavler nær var det hele besat med Yngel (Stadet indeholder ca. 20 Kammer paa 10 × 12 Tm. og et Magasin med 9 Kammer), nu i disse Dage, efter Gitterets Indhængning, har Bierne været som rasende bag ved Gitteret, og en Mængde døde har vi skrabet ud, der laa paa Bunden. Først var Gitteret indhængt, saa det sluttede tæt baade i Siderne, Bunden og foroven, blot Gennemgang gennem Hullerne; da vi saa mærkede deres Uro, løstede vi det en Kvart Toume op fra Bunden, saa der var Bivej nedenunder, jeg tror ogsaa nok det hjalp en Smule. Jeg spørger derfor, hvad mon Grunden har været til deres Raseri, mon det er, fordi deres Dronning er bleven forhindret i sin videre Udbredelse af Yngelen, eller fordi vi hængte 2 med Yngel fyldte Tavler bag ved Gitteret, eller fordi der ikke fra først af var Bivej under Gitteret. Hvordan er det i det Hele taget bedst at anbringe et Dronninggitter, naar det skal hænges i Stadet. (Chr. D.) — S.: De har ikke begaaet nogen Fejl ved at anbringe Gitteret saaledes, at et Par Yngeltavler bleve affærrede; men er De vis paa, at Abningerne i Gitteret have den rigtige Størrelse? Har de anbragt Gitteret saaledes, at der var rigelig Bivej mellem Tavlerne og Gitteret paa begge Sider? Har de end-

videre sørget for, at Dronningen ikke kom bag ved Bitteret? Der skal ikke være Bivej hverken over eller under et lodret Bitter, da Bierne kun skulle kunne gaa igennem det.

Nr. 63. Maa jeg bede Dem undersøge den her sendte Yngel, det er fra 2 Familier og fra samme, hvorfra jeg i Fjor sendte Dem. Det lille er fra et Wellstade. Ingen af dem har gjort noget Fremskridt. Hvis det er Bipeft har jeg tænkt at behandle dem efter Cowans Metode og slaa de 3 Afdelinger sammen og tvæle de 2 Dronninger. (N. S.) — S.: De sendte Yngeltavler indeholdt baade aaben og lukket Yngel, alt af et fuldkomment sundt Udseende. Den mikroskopiske Undersøgelse af Blodvædsken gav samme Resultat. Vi tilraade derfor Dronningsfiske i begge de 2 nævnte Stader.

Nr. 64. Kan det stude Honningen om Kædelen i en Udfluyger males indvendig? (N. S.) — S.: Da de fleste Slags almindelig Oliemaling angribes af den i Honningen indeholdte Myresyre, er det meget betænkeligt at anvende Maling indvendig i en Udfluyger. Derimod kan man male denne indvendig med almindelig blaa Emalliefarve; men denne er nok ikke saa billig. Den maa da være fuldkomment tør, inden Udfluygeren bruges.

Nr. 65. Findes der Nektar i Hestekastaniens, Kaalforternes, Sennopens, Rapsens og Turnipsforternes Blomster, eller er det kun Blomstertøv Bierne der af henter. (F. S.) — S.: Alle de nævnte Planter yde rigelig Nektar, dog ere Hestekastaniens Blomster bedre tilpassede til Humlerne end til Honningbierne. Hestekastanie, Kaalet og Sennop yde tillige rigelig Pollen, derimod Raps og Turnips kun lidt.

Nr. 66. Jeg har et Bistade, hvis Bier indbyrdes dræbe hinanden, idet nemlig de unge Bier blive udslæbte og dræbte (dog ikke dem i Cellerne), det har megen ny Yngel og Honning. Stedet er nemlig fuldt af Bier, men der er næsten ingen Droner og de have ikke bygget Dronningceller. Hvad kan der gøres? (Chr. N.) — S.: Det Tilfælde, De omtaler, at Bierne af samme Familie kæmpe indbyrdes, have vi under Liden haft hos meget stærke Familier med alt for smaa Indgange. Vi have da rettet Fejlen ved at udbide Indgangen betydeligt, og Kampen er da ophørt i Løbet af nogle saa Timer. — Hvis dette Middel ikke hjælper, da tro vi, at De har taget fejl i Deres Sagttagelse, og at Kampen hidrører fra Røveri, imod hvilket ganske det modsatte Middel maa anvendes, nemlig Indskrænkning af Indgangen. Dette bør dog ikke ske altfor pludselig eller i alt for

høj Grad, for netop ikke at fremkalde indbyrdes Kamp mellem Stadets egne Bier.

Nr. 67. a. Hvorledes hindrer man Bierne i at anbringe Pollen udenfor de Tavler, de skal beholde ved Indvintningen?

b. Hvorledes undgaar man for megen Honning i Yngeltavlerne?

c. Hvad bør man gøre, naar der om Foraaret er for megen Honning, og paa Grund deraf for lidt Plads til Yngel i selve Yngeltavlerne?

d. Er overgemt og tilbels krystalliseret Honning ikke meget uheldig at give Bierne til Vinterføde, og hvorledes faar man den af Yngeltavlerne?

Saa det var nu de Spørgsmaal, jeg ønsker besvarede, og for at De rigtig kan forstaa hvorfor, skal jeg lade Dem vide hvordan det gik mig og mange flere hersteds.

Vi benytter Stader med 10×12" Tavler med Flyvehul i Enden. Ved Indvintningen var de øverste 6" i de midterste Yngeltavler fuldt af forseglet Honning, og naturligvis mere ved hver Side, og Pollen var anbragt i saa mange Tavler, at jævnt stærke Familier endogjaa beholdt 10 a 11 Tavler, da vi jo nødig ville udfluyge Tavler, der var megen Pollen i, og nu i Foraaret har vi jo strækket en Del af Honningen, men der er endnu meget tilbage baade i Yngeltavlerne og de andre. Vi have sat ny Tavler baade for og bag ind til Yngelen, men der er kun lagt lidt Yngel i dem, den største Del af de ny Tavler ere fyldte med ny Honning, endogjaa i de Stader hvorpaa vi har sat Magasin. De bedes godhedsfuldt at give saa fylldig Svar i Bladet som muligt, da vi ere mange her i Egnen, som trænger til Oplysning desangaaende. (Flere Diablene i Stern Egnen). — S.: a. Naar man ved Honningtrækkets Begyndelse begrænser Yngelredet til den Størrelse, man agter senere at anvende som Winterleje, vil man saa godt som slet ikke saa Pollen i de Tavler, der findes uden for denne Grænse. Vi forudsatte, at Begrænsningen sker ved Hjælp af Dronninggitter.

b. Hvis man i rette Tid begrænser Yngelredet som foran anført og tillige giver tilstrækkelig Plads udenfor Yngelredet til Opsamling af Honning, vil man i Almindelighed ikke saa for megen Honning i Yngeltavlerne. Sker det alligevel, da bør man ved den sidste Udfluygning nedsthyde midt i Yngelredet 2 tomme Tavler og fødre med saa meget Honning eller Sukkerstrup, at disse Tavler i det højeste saa de 3 øverste Tommer fyldte med Forraad. Forøvrigt skulle vi bemærke, at medens vi jævnligen have haft den nævnte Ulempe, den Gang vi benyttede 8" brede

Tabler, have vi slet ikke kjendt den, siden vi benyttte 14" brede Tabler.

c. Nedslyde en tom Table midt i Yngelreden.

d. Naar den krystalliserede Honning gives yderst saaledes, at den ikke skal anvendes, før det milde Vejr kommer om Foraaret, er der ingen Fare derved; men i de midterste 4—6 Tabler maa saadan Honning ikke findes som Winterfoder. Den krystalliserede Honning faas let ud af Tablerne ved at indhænge disse om Foraaret 1 ad Gangen hos et stærkt Stabe, tæt op til Yngelbredden, paa den Tid, da Bierne daglig kunne hente Vand.

Nr. 68. Et dronningløst besat 10 Tablers Stabe har faaet Yngeltable 3 Gange, men ingen Dronningceller bygget paa dem, nu lægges der Busselhyngel, jeg antager af en Arbejder, og deriblandt er der bygget 3 Dronningceller paa en Table, som ikke er tilført Familien iaar; derfor spørges, hvad skal jeg gøre, da jeg gerne selv vilde lade udflykke en Dronning til Familien, og hvad kan Grunden være til, at Forsøget mislykkes (C. H.) — S.: Grunden til, at Bierne i det Stabe ikke byggede Dronningceller strax, var formentlig, at der var for faa unge Bier. Nu, da Familien har oplæggede Arbejdere (der er rimeligvis flere), kan det næppe lade sig gøre at faa den til at opflykke en Dronning. Opflæet en saadan i en anden Familie eller køb en og giv den til den dronningløse Familie; men Dronningen bør i dette Tilfælde være befrugtet, før den indføres.

Bavnlige Vink.

Vejret (26. Juni) har i de første 18 Dage af Juni Maaned været fortrinligt for Bierne, 18—20° R. Barne om Dagen og 12—16° om Natten. Samtidig blomstrede Agerkaalen rigelig og afgav et udmærket Træk. Udbyttet har dog hidtil været meget forskelligt dels efter Trækforholdene (i nogle Egne fandtes nemlig ikke megen Agerkaal), dels efter Bi familiernes Udvikling, idet kun meget stærke Bifamilier ret kunde udnytte det fortrinlige Træk. Medens vi fra enkelte Egne have Beretning om oversvulde Stader, der allerede kunne anlaas til at afgive indtil 50 Φ Honning af hvert Stabe, have vi derimod fra andre Egne Meddelelser om et langt ringere Udbytte. — D. 20. Juni blev Vejret koldt og blæsende med jævnlige Regnbyger. Jorden trængte i de fleste Egne stærkt til Regnen, men herved sete naturligvis en Afbrydelse i Honningtrækket. Denne Kulde vedvarede dog kun i 4 Dage, derefter blev Vejret atter varmt, og hvis dette nu vil holde sig smukt i 2—3 Uger, kan der være Udset til et fortrinligt Honningtræk, navnlig paa Hvidkløver.

Fodring. I denne Sommer har det hidtil kun ganske undtagelsesvis været nødvendigt at fodre Stammen i Staderne før at bevare deres Styrke. I de Egne, der kun have Hovedtræk (ikke tillige

Eftertræk paa Boghvede og Dug), indtræder nu det Tidspunkt, da der ikke mere er Anledning til at jage stærke Bifamilier forogede ved stærkere Yngelansætning; thi de Uger, som nu lægges, skulle kun tjene til at erstatte Familiernes naturlige Afgang af Arbejdere. Om 4—5 Uger, naar disse Uger ere udviklede til samlehytligte Arbejdere, vil Hovedtrækket nemlig være forbi. Saadanne Kunstjævnerne, der have et ringe Antal Trækbier, bør altid jodres om Sommeren.

Yngeludviklingen. Kun i Eftertrækssegne og i alle Egne hos svage Stader bør man nu lade Yngelredene fremdeles vokse. I Hovedtrækssegne og hos stærke Bifamilier bør Yngelredene derimod nu foreløbig holdes paa det Antal Tabler, den omfatter, og lidt efter lidt formindskes, efterhaanden som Trækket aftager. Dette vil som oftest paa denne Maad sse uden Biavlernes Indgriben; men under særegne Trækforhold (jævnlige Afbrydelser af Trækket) kan det modsatte ske. Det maa da være Biavlernes Opgabe at indskrænke Yngelredene enten ved Gitre (saade lodret Gitterindstænd og vandret Honningbræt) eller ved Anvendelse af Tabler med forlængede Celler eller ved formindstet Afstand mellem Tablerne $\frac{7}{16}$ " (7 mm.)

Sværmingen begynde i de første Dage af Juni i temmelig stort Omfang og ophørte næsten ganske med det kolde Vejr fort efter Midten af Juni. Først henimod St. Hansdag begynde Sværmingen atter. Sildige stærke Sværme kunne, naar de ophjælpes ved Fodring og Bygning, blive fortrinlige Overvintringssteder. Ere de derimod smaa, da bør de helst anvendes til Dronningstifte i ældre Familier, hvis Dronninger Daas forud for Foreningen fjernes. Sværmen indsettes da bag den ældre Familie, adskillt derfra ved et bitet Gitre, der kan fjernes den følgende Dags Aften.

Udslyngning af Honning kan nu foretages, saasnart Tablerne ere helt forseglede. De udtagne Tabler erstattes med ældre Udslynging eller med udslyngede Tabler. Men hvis Trækket aftager, kan man dog ved enhver Udtagning af Honningstabler indskrænke Pladsen noget ved at give færre Tabler istedet. I mange Egne vil dog Hovedtrækket med godt Vejr kunne holde sig godt endnu i 3—4 Uger. Den udslyngede Honning bør ikke hældes i Glas, før den har henstaaet mindst 2 Dogn i en større Beholder, i hvilken den slummes omhyggelig, hvis Beholderen ikke er en Udslyngningspand med Udtapningshane $\frac{1}{2}$ —1" over Bundten. I en saadan er Slumringen ikke nødvendig, hvis man stanser Udtapningen, saa snart Honningens Overflade naar tæt ned til Hænen.

Honningpriserne. Endnu er Udbyttet i forskjellige Egne meget forskelligt; men det er dog meget rimeligt, at det ved Hovedtrækkets Slutning vil vise sig at blive over en Middelhøst. Endnu er det umuligt at danne sig et Overblik over Biavlens i Ulandet; men det synes utvivlsomt, at Efterspørgslen efter god Honning i en Mængde Lande er i stærk Tiltagende. Derfor er der ingen Grund til at holde Priserne lave. God udslyngt lys Honning burde ikke sælges til lavere Pris end 50 \mathcal{D} . pr. Φ i Storbægt.

Brevkasse.

Italienske Dronninger ville paany blive indforskrevne d. 7. Juli. Bestillingen maa være Ersklev i Kalundborg igænde den nævnte Dags Aften. Dronningerne kunne ventes her omtrent d. 20. Juli. Pris 4 Kr. 50 Ore pr. Stj. Betales ved Modtagelsen pr. Post.

Udstillingen i Solstebro. Kunne DBir.'s Medlemmer faa Rettelse i Udgifterne til Rejse til

den Udstilling? (J. C. J.) — S.: De jydsk Landboforeningers Medlemmer kunne faa Retur-billet til Enkeltbillets Pris; men dette gælder hverken DBF. eller Fjerkræbiler-Foreningen.

Tidsskrift for Biavl Nr. 11 vil paa Grund af Redaktorens Fraværelse ved Udstillingen i Høstebro først blive indsendt d. 18. Juli i Stedet for d. 15. Juli.

Yngelprover. For at lette Fremjendelsen af Jaadaame til mikroskopisk Underjøgelse hos mig gøres opmærksom paa, at jeg ikke behøver mere end en Snes Celler fra hvert fyggt Stede, men helst bør deri findes baade aaben Yngel og luffede Celler med den seje brune Masse, hvis Jaadaame findes i Stedet. Hidtil har jeg kun fundet Bipejt i 2 af de indsendte 19 Prover.

Ersløv, Kalundborg.

Kundgørelser.

Udslyngningspande,

Nr. 1, 20" høj, med Linhane 380 Ø.
Nr. 2, 14" høj, med Linhane 360 Ø.
Hønninggi, 4" høj, passende til Spandene, 80 Ø.
jaas hos **Ersløv, Kalundborg.**

Fortinnet Traad, Tavleklamme
Skrælleknive, Tavlesporer, Bipiber, Røg-
pustere, Haandrogere og Afspærrings-
gittere ere til Salg saavel i Partier som
enkelte Stykker hos
RN. S. Kristensen, Himmelø, Roskilde.

C. Mehls Fabrik, Aarhus.

Kunsttavler af rent, garanteret ublandet Bivoks. — Alle Slags Biavler-Rekvisitter. — For-
eniinger Moderation. — Forsendes overalt.

C. Mehls Fabrik, Aarhus.

Zähringers originale Haandrogere 2,85,
Korbs Hurtigfodre, Kofaler og Udstillingsglas,
Gittere, Stiketter og alle andre Artikler til Biavl
billigt fra **D. Carstens, Svendborg.**
Forlang Prislifte.

Veile Kunsttaale-Fabrik

leverer smukke Tavler af ægte Bivoks til Dagens
billigste Priser. Voks tages i Bytte for Tavler.
Stort Lager haves altid. Prislifte sendes paa
Forlangende. **J. B. Boesen.**

H. A. Madsen, Broager,

har altid det største Lager af Biavlsredskaber og
Kunsttavler. Voks købes til højeste Pris og byttes
imod Kunsttavler. **H. A. Madsen,**
Broager.

Kunsttavler af ægte Bivoks, i Maret
1895 tilkendt 14 Præmier,
anbefales saavel Foreninger som den større
eller mindre Forbruger til Mavets billigste
Pris.

N. S. Kristensen, Himmelø, Roskilde.

Garanteret ægte Bivokstavler

anbefales Biavlere, som sædvanlig til billigste
Priser. **Ægte Bivoks** byttes og forarbejdes i
Partier a 25 Dre, mindre Bøgt a 30 Dre pr. Ø.
Da Bivoks iaar er dyrt og knapt, bedes mine
ærede Kunder at bestille itide.

Køber pr. Edder, i Januar 1896.

N. Jacobsen.

Kunsttavler

af godt Bivoks og

Dronningitre

af Zink faas hos

B. Bojesen,

Systofto, Nykøbing p. F.

Ægte Bivokstavler

til billigste Priser. Stort Oplag. Hurtig
Ekspektion. Voks byttes.

R. Schmidt, Vinkelvej 6, 3. Sal, København V.

Guldmedaille.

Undertegnede anbefaler sine nøjagtige og solide
Stader og Redskaber samt Kunsttavler af ægte
uforsalfset Voks til billigste Pris.

Tilkendt Guldmedaille paa Verdens-Udstillingen
i Antwerpen.

Minutretet Prislifte fulgte med Nr. 3.

Vosning St., d. 21. Febr. 1896.

J. Andersen.

Alley's Dronningfælde

(je S. 166), passende til et Fyhvebræt, der er mindst
12" bredt, faas for 170 Ø. — Porto hos **Ersløv.**

Caffel-Mad.

Min bekendte prima Mad anbefales d'Vr.
Handlende til billigste en gros Pris.

S. A. Ferslev, Aalborg.

Hønningglas

Dobres bedes først iachnart
som muligt.

med affleben Rand 1 Ø 11 Ø., 2 Ø 16 Ø.
Hønningglas, Abbotts, 1 Ø 15 Ø.,
2 Ø 23 Ø.

Bropper af prima Kork 1 Ø 3 Dre,
2 Ø 4 Ø.

Pergamentpapir, 30" bred, 6 Ø. M.

Alex. Rasmussen,

Kalundborg.

Dronninger af indenlandst Race

tillagde og befrugtede i Juni Maaned a 6 Kr.
Tillagde og opdrættede i første Halvdel af Juli 5 Kr.
Tillagde og opdrættede i sidste Halvdel af Juli 4 Kr.
Tillagde og befrugtede senere 2 Kr. 50 Dre
faas hos Lærer **S. S. Hoffmann, Højsmarke**
Stole pr. Næstov.

Bestillinger bedes indsendte snarest og ville
blive ekspederede i den Orden, hvori de indgaa.
Paa Bestillinger, som indkomme inden 15. Maj,
gives 10 pCt. Rabat og frit tilsendt, naar det forud
betales, ellers sendes pr. Postopkrævning og Be-
stilleren maa da betale Fragten med. Ved Ab-
ningen for Dronningerne bedes taget en Mand til
Bidue, hvis nogen Dronning ifølge være død, da
jeg faa snarest mulig erstatter den med en ny. —
Der affendes ingen Dronning, for den har lagt
Eg hos mig.

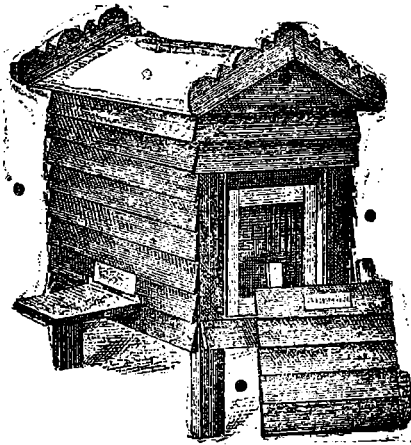
Biavler-Rekvisitter.

Største Udvalg i Danmark. Forlang min
Prislifte.

Chr. Niegels, Viborg.

Vejle Biavlsredskabsfabrik

anbefaler

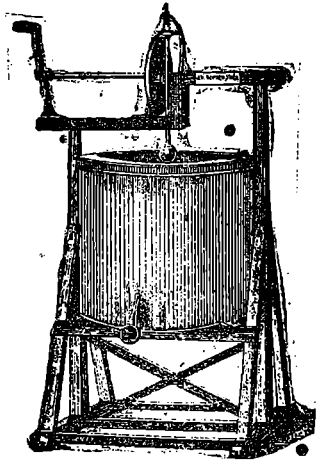
nøjagtige solide smukke Biboliger og Slynngmaskiner og alt Andet til Biavl hørende.

Alt til meget billige Priser. Stort Oplag haves.

Kunsttavler af ægte Bivoks haves altid paa Lager. Voks tages i Bytte med Tavler.

Voks forarbejdes til Tavler. — Illustreret Prislister sendes paa Forlangende overalt i Danmark, Sverige, Norge, Frankrig og Tyskland franko.

I. V. Boesen.

1ste Præmie

for Redskaber ved Biavlsudstillingen i Storehedinge iaar.

1ste Præmie

for Redskaber ved Biavlsudstillingen i Aarhus iaar.

Alle Ordre ekspederes omgaende.

Røgblæser, Nr. 1	1,50
do. Nr. 2	1,35
Løse Spidser	0,10
Røgpuster	2,50
Fodrere, Kørbs	0,60
Dronningbure	0,35
Dronninggitre af Pap, prima	0,90
Do. af Zink, afslbn.,	0,70
Spartel, slebne afr. Ender	0,90
Tavlespore	0,45
Honninghaner, Tin	1,10
Skrællebakker til alle 3 Maal	2,00
Tavletraad, engelsk, pr \mathcal{R}	0,70
Fuldkomm. Fodrer, Erslevs Model	0,90
Skrælleknive, prima	0,90
Loddekande, dobbelt	1,20
Slør, 18" langt	0,80
Pibe hætter	0,20
Alley's Dronning- og Dronefælde	1,70
Udslyngningsspande, Nr. 1	3,80
Do. Nr. 2	3,60
Honningsi til Spanden	0,80

Alex. Rasmussen,
Kallundborg.

Kunsttavler af rent, ublandet Bivoks leveres til billigste Pris. Mit Voks er af fortrinlig Kvalitet, købt hos kendte vederhæftige Mænd. Voks forarbejdes. Biværk (kasserede Tavler) købes eller laves i Tavler. Enhver bør forøge mit Dronninggitter samt Foderapparat for Over- og Underfoder. Høstebro i Februar. N. S. Vorbeck.

Busk Chr. Riegels, Viborg, Bivokstavlefabrik.

Paa Grund af min stadig stigende Omsætning er Fabrikken flyttet til ny store Fabrikslokaler. Lillige har jeg iaar købt en ny stor Tavlemølle med ekstra dybe Celler og i det Hele det mest fuldkomne paa Tavlemølleindustriomraadet. 16.000 \mathcal{R} Voks af enestaaende fortrinlig Kvalitet haves paa Lager, saa Tavlerne bliver smukkere og bedre end nogenfindelse før. For Vægheden garanteres. Forlang min Prislister. Jeg er altid leveringsdygtig. Køb hos

Chr. Riegels.

Voks

købes og sælges hos **Chr. Riegels** i Viborg.

Voks modtages til Forarbejdning til Kunsttavler. Kun ægte Bivokstavler sendes. I 1893 er mine Kunsttavler tilkendt

9 Præmier.

Ægte Bivoks købes altid til højeste Pris. N. S. Kristensen, Himmelsø, Roskilde.

Vejledning til Biavl

af
V. E. V. Smith i Bjergsted pr. Srebølle faas i enhver Boglade à 50 Øre. Naar 54 Øre tilsendes Forfatteren, faas den portofrit tilsendt.

Udkommen er:

A. S. Vorbecks

Vejledning i den moderne Biavlsdrift og faas i enhver Boghandel. Pris 2,50 indbunden. Ved Indsendelsen af 2,50 pr. Postanvisning til undertegnede Forlægger bliver Bogen tilsendt omgaende portofrit.

Chr. Jensen's Boghandel,
Høstebro.

Kautschuk-Stempler

til billigste Priser faas hos **N. Schmidt,** Vinkelvej 6, 3. Sal, København V.

Emblemer for DBF's Medlemmer kunne faas à 60 Ø. hos **Ersten,** Kallundborg. Forgyldte til Bestyrelsesmedlemmer, forsolgte til andre Medlemmer.

Honningen og dens Anvendelse,

af Hans Erdslev,
2det forøgede Oplag, Pris 50 Ø.,
er nu udkommet. Sendes frit inod Judsendelse af
52 Ø. i Frimrk. til **Erdslev** i Kalundborg.

Min prisbelønede

Bi-Pibe

for Høgere saa vel som for Ifke-Høgere saas
frit tiljendt, naar 3 Kr. 16 Øre pr. Postanvisning,
hvorpaa Bestilling kan skrives, sendes til

Grønning, Vejrup, Bramminge.

Sendes til Udlandet mod Ekstrakv.

Kristian Pedersen, Tved, Svendborg,
har altid de reelleste og bedste
Biboliger og Redstaber, hvad Publikums
Renomé er det bedste Bevis for, saa at jeg trods
den stigende Konkurrence har en stigende Omsæt-
ning. Sidste Aar solgtes og bogførtes 850 Stader
og over 100 Udslyngere.

Hust at bestille Sagerne, mens Tid er, at De
ifke ved Sværmetiden skal bruge Telegrafsen og
maaſte endda intet saa.

Honning-Sedler, af to forskellige Slags
(„Hvorfor bør man nyde
Honning“ og „Honningens Anvendelse“), udgivne
af DBF., bestemte til at vedlægges ved Honning-
salg, idet Sælgeren tilføjer sin Adresse — saas a
10 Øre for hver 10 Stk. hos **Erdslev**, Kalundborg.

Ny Honning-Etiketter,

farvetrykte med Plads til Navn, saas for
90 Øre pr. 100. Den udsfaarne farvetrykte
Etikette, jeg tidligere har forhandlet til samme
Pris, haves nu atter paa Oplag.

Erdslev, Kalundborg.

Honning

som Hærings- og som Lægemiddel.

af **Hans Erdslev**.

Pris hæftet 20 Ø. Saas hos Forfatteren.
Forhandlere Rabat.

Fører i Biavl,

af **Hans Erdslev**,

2den forøgede og forbedrede Udgave,
er nu udkommet. Pris 1,85 Ø.

Saas i enhver Boghandel.

Agte Bivokstavler

saas atter iaar hos Linna Sogns BF. 100 Ø
Boks erholdes fabrikeret a 25 Øre pr. Ø. Ordre
bedes indgivet til **D. Rasmussen**, Linna pr.
Laven.

Maanedsskriftet „Hunden“

bestilles hos Udgiveren, Forstikandidat Biggo Møller,
Krydstalgade 9, København K. Organ for Hund-
venner og Jægere. Oplysende Læst og gode Af-
bildninger. Abonnementspris 3 Kr. om Aaret.
Annønceer 10 Øre Linien. Prøvenummer gratis.

Stålhammar's 2 Vægtavler

til Oplysning om Honningbiens Naturhistorie
kunne nu atter saas hos **Erdslev**, Kalundborg,
til en Pris af 5 Kr. pr. Sæt. Med Tavlerne
følger en forklarende Læst i det svenske Sprog.

Flere Hundrede Ød.

prima Bokstavler

af de gangbare Maal haves paa Lager og for-
sendes pr. omgaaende.

D. 1 Juli 1896.

R. S. Kristensen, Himmeløvd, Røstilde.

Billig Bi-Bog.

De 5 Aargange 1876—80 af **Tidskrift for
Biavl** saas a 50 Øre. Naar mindst 4 af disse
Aargange tages samlede, saas de a 25 Øre.
Aargangene 1881—85, 1888—1892 ere udsolgte.

Aargangen 1886 hæftet og forhyuet med
Sagregister koster 60 Ø. **Aarg. 1887** ligeledes
60 Ø. **Aargangene 1893, 1894 og 1895**
ligeledes a 1,50 Ø.

Naar Beløbene indsendes til undertegnede, da
tilsendes Aargangene frit. **Erdslev**.

Forenings-Meddelelser.

Kredsforeningen for **Vestershøjsinge og
Omegn** holder Møde Søndag d. 12. Juli, Eftm.
kl. 2, hos Landpost J. P. Larsen i Vester-
højsinge. **Hans Jørg. Hansen**.

Vallø Stifts BF. afholder Møder om prak-
tisk Biavl paa nedenstaaende Steder: Hos Sto-
mager H. Olsen, Olby, d. 12. Juli; hos Murer-
mester Knudberg, Herfølge, d. 19. ds.; hos
Tømrermester Møes, Sædder, d. 26. ds., alle
Steder kl. 4. Bestyrelsen.

Hjørring Amts BF. Biavlsudstilling-
gen i Hjørring, som agtedes afholdt d. 27. Juni,
er nu udsat til d. 1. August, fordi baade Stats-
dyrskur og Landbosforeningernes Dyrskur nu ere
bestemte til Afholdelse paa den sidstnævnte Dag.
Bestyrelsen.

Kolding og Omegns BF. Mandag d. 13.
Juli, Eftm. kl. 2, afholdes et Hovedmøde i
Parte Skoles Bihave, hvortil alle Venner af
Honning og Bier indbydes. Kl. 2 forevises Vi-
standen og foretages forskellige praktiske Øvelser.
Kl. 5 Fællesspisning i Haven eller Gymnastikhuset
af egne Madkurve. Under hele Mødet vil der blive
foretaget forskellige Arbejder: Takning af Stader,
Fletning af Maatter, Forberedelse af Tæge og
Bundbrædder, Udslyngning af Honning m. m.
Parte Skole, d. 24. Juni 1896.

M. J. Lindelof,
Formand.

Judhold af dette Nummer.

Bierne til Høsten, af Frank Denton	210
Dronning-Bitre	205, 218
Ekko, af Chr. Olesen og T. M.	215
Forsikring mod Bipest, af N. Hansen	211
Gavnlig Vint	217
Haarby BF., efter „Bien“	213
Krystalliseret Honning	216
Kunstavler, af R. F. Hollerman	208
Kæmpende Bier	216
Kalning af Udslyngere	216
Morsø BF., af P. Thorsten	215
Rektarydende Blomster	216
Nordamerikas Biavl	207
Plads i Yngelreben	216
Stade-Fabrikanterne	213
Sværme, efter „The Fa.ner“	211
Yngelunderfølgelse	215, 216

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaaar den 1. i de 6 Vintermaaneder, den 1. og 15. i de 6 Sommermaaneder. Rumbeskræfter optages for 20 Ere pr. Brevt-Brevt-ikke Gang, 10 Ere 2de og 3die Gang og 3 Ere fremdeles. De man indleveres mindst 7 Dage før de ønskes indrykkede.

Honning-Salget.

Endnu er det vel ikke muligt at danne sig en Forestilling om dette Aars Honning-høst, fordi det regnfulde Vejr i Slutningen af Juni og Begyndelsen af Juli næsten ganske har standset det udmærkede Træk, vi havde i Begyndelsen af Juni; men paa den anden Side har det fugtige Vejr fremkaldt Muligheden af et senere meget værdifuldt Honningtræk i Slutningen af Juli Maaned, fordi mange Planter, især Kløverarter, have faaet nyt Liv ved den forfriskende Regn. Det vil derfor især afhænge af Varmegraden i de nævnte 3 Uger, om Hovedtrækket fremdeles skal give et godt Udbytte.

Da der saaledes kan være god Udsigt til, at vore Biavlere kunne faa en betydelig Honningmængde til Forhandling iaar, finde vi Anledning til nærmere at omtale Honningens Forhandling, et Emne, som vi ganske vist tidligere jævnlig have behandlet. Vi skulle dog forudstikke den Bemærkning, at Varens Behandling ved Høsten og dens Fremstilling til Salg har en særdeles stor Betydning med Hensyn til dens Afkøning. Dette gælder vel om enhver anden Vare, men særlig om saadanne Produkter, der skulle anvendes til Menneskespøde. Der er en meget stor Forskel paa den Honning, der fremstilles hos vore Biavlere, ikke alene efter Honningkilden (de Blomster, der have

afgivet den tilsvarende Nektar), men ogsaa efter den Maade, hvorpaa den er høstet. Sommerhonningen er i Almindelighed slet ikke moden, før den er forseglet, og endogsaa efter at dette er sket, foregaar der uden Tvivl en yderligere Modning i Cellerne. Derfor anse vi det for heldigst, hvis Biavleren har saa store Stader, at han kan lade den forseglede Sommerhonning forblive i Staderne i mindst 1 Maaned, før den udslynges. Bistnok kan baade den første Modning og Eftermodningen foregaa udenfor Stadet, idet Honningen henstilles i længere Tid paa et tørt varmt Sted med fri Udgang for Luften; men dels er dette et Arbejde, som kan spares, dels bliver Honningen paa denne Maade ikke saa velsmagende som den i Staderne modnede Honning.

Den modne Honning bør være fuldkommen ren og dens Farve saa lys som muligt. Honningen i sig selv er jo en nydelig Vare, der ikke trænger til nogen særlig Rensning. At Apothekerne i ældre Tid undertastede den en saadan,hydrørte fra de mange Urenheder, som indbragtes i Rubehonningen ved den derved anvendte Høstmaade. Naar man ved Udslyn erens Anvendelse sørger for, at alle de benyttede Redskaber ere ganske rene, behøver Honningen paa ingen Maade en saadan Rensning. Kun mindre og større Botsdele blive ved Udslyngningen let indblandede i Honningen. De større Botsdele fjernes let ved

Hjælp af en Si; men de ganske smaa Voksdele kunne let gaa igennem en meget tæt Si. Disse fjernes derfor bedst ved at lade Hønningen henstaa i et Par Dage i en høj Beholder; Voksdelene ville da paa Grund af deres ringere Vægtfylde stige op til Hønningens Overflade, og den rene Hønning kan da udtappes gennem en Hane, som er anbragt $\frac{1}{2}$ " over Beholderens Bund. Findes ikke en saadan Hane i Beholderen, da maa man affsumme det øverste Lag Hønning for at faa de smaa Voksdele fjærned. Det er imidlertid ganske mærkværdigt, saa vanskeligt det er at affsumme disse Voksdele ganske rent. Mange af dem blive nemlig hængende ved Steen og glide ned i Hønningen, naar man fortsætter Stumningen. Det har da været os næsten umuligt at undgaa dette „Stum“ i Hønningen, før vi begyndte at anvende Beholdere med Hane ved Bunden. — De mørke Hønningers (Voghvede- og Lyng-Hønning) bør man ikke søge at forandre, fordi dette ikke kan ske uden Tab af andre værdifulde Egenstaber (Smag og Lugt) hos Hønningen. Men de lyse Hønningers (Frugttræ-, Algeraal-, Raps-, Hvidkløver- og Vinde-Hønning) Farve bør man saa vidt muligt søge at bevare, fordi den lyse Farve forøger deres Salgsværdi. Dette sker ganske simpelt derved, at man ikke for disse Hønningers Bedkommende sammenblander Hønning af lyse Tavler med Hønning af mørke. Vor egen Erfaring med Hensyn til de mørke Hønninger er temmelig ringe; men vi ere tilbøjelige til at tro, at den nævnte Regel ogsaa burde gælde disse Hønninger, fordi de mørke Tavler ikke alene have en uheldig Indflydelse paa Hønningens Farve, men ogsaa paa dens Smag. Hønningbien har ganske vist Ord for at være et meget renligt Dyr, der omhyggeligt renser enhver Celle, inden denne skal benyttes; men den fornaar alligevel ikke fuldstændig at rense Cellerne i gamle mørke Tavler. Derfor faar i det mindste lyse Hønninger en ejendommelig sammensnærpente Smag, naar de have været opsamlende i saadanne Celler.

Naar den rene udslyngede Hønning er tappet i smukke hvide Glas eller Kruller, henstilles den paa et tørt Sted dækket løst med Lærred til næste Dag, for at Luftblærer eller Urenheder, som findes i den, kunne faa Tid til at stige op til Overfladen. Derefter lukkes Beholderne. Vi foretrakke ubetinget at lukke dem med en tætfluttende Kortprop, da en saadan bedst fornaar at holde fugtige Vanddamppe ude, om end Glasfene oppbevares paa et ikke ganske tørt Sted. Overbinding med vaadt Pergament-

papir, der strammes godt ved Paabindingen, kan vel anvendes, naar Glasfene eller Krullerne bagefter yderligere overbindes med et Lag Kardus; men dette Lukke bliver dog aldrig saa tæt og holdbart som Propper. Naar Hønningen behandles paa denne Maade, vil den snart krystallisere paa naturlig Maade i større eller mindre Krydstaller efter Hønningens Art. Ved man imidlertid, at den Hønning, man høster, er tilbøjelig til at krystallisere i grove Korn, da kan det tilraades at lade den udslyngede Hønning fra Udslyngningspanden gennem Hanen løbe ned i en større Beholder (en stor Spand eller Kruffe) og lade den henstaa heri tilbækket paa et tørt Sted, indtil Hønningen begynder at blive lysere, fordi den er i Færd med at krystallisere. Den arbejdes nu stærkt igennem med en Støv og øses derpaa i Glasfene. Den vil da krystallisere i meget smaa Krydstaller.

Salget. Vi have ovenfor forudsat, at Hønningen ikke sælges straks efter Udslyngningen, men paa et senere Tidspunkt, hen paa Efteraaret eller om Vinteren. Paa den Tid vil man nemlig kunne opnaa en højere Pris end ved Hønninghøsten, da der ubbydes saa megen Hønning til Salg. Det er dog en Selvfølge, at naar man har en fast Kundekreds, sælger man Hønning til sine Kunder paa enhver Tid, naar disse ønske det, og naar man har Hønning til Salg. DBF. har nu ladet fremstille et smukt Hønningsskilt, der sælges til en meget billig Pris (20 Ø.). Dette burde findes ophængt paa Væggen eller i Vinduet hos enhver Biavler, der har Hønning til Salg. Man bør aldrig forsømme nogen Lejlighed til at anbefale Hønningens Brug. Flere Biavlere have i det sidste Aar anvendt en lille Bog om Hønningens Brug saaledes, at de frit lod denne Bog medfølge ved større Hønningssalg, andre have anvendt de bekendte Hønningssedler. Alle saadanne Midler betragte vi for Hønningens Bedkommende som fuldt berettiget Reklame, fordi Hønningen virkelig er, hvad den udgives for, nemlig et fortrinligt Næringsmiddel. Biavleren maa heller ikke glemme selv at bruge sin Hønning, dette er en udmærket Anbefaling for Varen.

For mange mindre Bihaver vil Hjemmesalget og Hjemmeforbruget i Almindelighed kunne strække til Anvendelsen af hele Udslyngningen. For de større Bihaver forslaar dette ikke i gode Aar; men man bør da avertere sin Hønning til Salg baade i lokale Blade og i nærværende Blad. Man kan ogsaa sælge sin Hønning til Forhandlere; men dette bør dog være den sidste Udvej, fordi man i Almindelighed i

dette Tilfælde maa nøjes med en lavere Pris end ved direkte Salg til Forbrugeren. Derimod anse vi det for Tiden for unyttigt og unødvendigt at arbejde for Udførsel af Hønning til Udlandet. Bort Hjemmemarked er for den Vare godt nok, naar vi kun forstaa at arbejde det frem. Men dermed menes jo ikke at lægge Hænderne i Skødet og vente paa Kunderne. Nej lad os udbyde og anbefale Varen tidlig og silde og fremstille den i den reneeste og smukkeste Skikkelse, smukke Beholdere, pyntelige Etiketter og et tæt Lukke. Det skulde da gaa underligt til, om vi ikke kunde affætte vor ægte velsmagende danske Hønning til gode Priser.

Dronningavl.

Efter Frank Ventous Bog.

Mange af Biavlernes heldige Resultater bero paa Familiernes Styrke, og dette afhænger igen af de Dronningers Karakter, som staar i Spidsen for disse Familier; han maa derfor være godt underrettet om, hvorledes en rigtig god Dronnings Egenstaber skal være, og hvordan man frembringer en saadan, og naar han har denne Kendskab, vil det være fordelagtigt vedblivende at bevare Aarvaagenheden og se, om Familierne ere forsynede med de bedste Dronninger, som kan forstafkes. Med en Dronning fra et daarligt Bistade eller med en ufrugtbar Dronning fra et godt Bistade vil en Familie frembringe lidt eller ingen Hønning, endog i Aar med rigelig Hønningssøndring, medens de Aar ikke ere hyppige, i hvilke man med en smuk Begyndelse og naar man har en stor frugtbar Dronning af en virksom hønning-frembringende Race ikke faar samlet et stort Overstud udover Stadets egne Fornødenheder. Naar jeg tilføjer dette, vil det være for at vise, at Dronningbier afvige forholdsvis i Værdi lige saa meget som Heste eller Kvæg, og Biavleren, som ikke ved, hvorledes han skal udbyde og frembringe den bedste, kan ikke kaldes en Bimester.

Naar Bierne sværme, lade de i Reglen et Antal forseglede Dronningceller tilbage i den oprindelige Familie. Hos de brune og de italienske Bier er der sædvanligvis 6 eller 2, sjældent mere end eet Dufin. Krainer-Bier indrette i Reglen omkring 2 Dufin, men under heldige Betingelser kunne de bringes til at bygge 75—100 Celler paa een Gang. Fig. 57 fremviser en Bokske fra et Krainer-Stade, som havde bygget 70 Dronningceller paa en

Gang. Cypriske Bier bygge sædvanligvis 30—40 Dronningceller, men kan kun frembringe dette Antal under de bedste Betingelser, medens Syriske Bier næsten altid frembringe saamange; undertiden bygge de endog 200 Celler, og Forfatteren har set 350 Celler byggede paa en Gang hos en eneste Bifamilie i Tunis. Det kan tænkes, at hvor saa mange ere byggede, vil kun en lille Del af dem frembringe gode Dronninger. Dette er imidlertid ikke Tilfældet; thi i Reglen frembringer en meget stor Del af Cellerne, som ere byggede hos disse østlige Racer, godt udviklede Dronninger. Men i alle Stader gaa nogle Dronningceller tabt. Dette kan være, fordi de ere anbragte nær ved Bunden eller Siderne, hvor Bladsen til fuld Udvikling mangler, men i mange Tilfælde kommer den Kendsgerning frem, at de ere byggede sidst og over Larver, som ere altfor gamle til at blive til dygtige Dronninger, til at naa fuldstændig Størrelse. Disse mindre Celler ere sædvanligt glatte paa Oversiden og have tynde Vægge. Ved Valg af Celler bør kun de store let tilspidse Celler, en Tomme eller mere i Længde og rette, vælges. Dog, gode Dronninger kunne tidt faas fra fordrejede Celler, naar de i dette Tilfælde ere store, udviklede godt i Midtlinien af Bokskeagen. Naar en læggende Dronning er fløjet bort fra en Familie i den arbejdende Aarstid, ere Æg og Larver af alle Aldre ladte tilbage. Som det er bemærket i Kapitel II, kan et eller andet Æg, som er blevet befrugtet, godt udvikle sig til en Dronning. Saaledes kunne Larver fra saadanne Æg ogsaa godt anvendes til Rugningen paa den tredje Dag uden Fare, for at de skulle frembringe Dronninger af ringere Værd. Celler, i hvilke man vil frembringe Dronninger, kunne fremkomme over nogle af disse Larver paa Kanterne af Bokskeagerne, eller der kan ved at rive Stykker ned og saaledes forstørre den nederste Del af Cellen opnaas at faa en Begyndelse til en Dronningcelle. Fig. 58 viser saadanne Dronningceller, konstruerede over Æg eller Larver, der oprindeligt vare bestemte til at frembringe Arbejdere. De ere kendte som Nød-Celler. Den unge Larve bliver paa en Gang godt forsynet men en Søndring, som sandsynligvis er en Frembringelse af Hovedets Kirtler, og Underfølgelser have vist, at disse bestaa af Kvælstof og fede Bestanddele, og mærkeligt nok bliver det givet Arbejderlarven først. Dette vedbliver i hele Fodringsstiden, men som Dr. von Blanta har vist i Tilfælde af, at det er Arbejdere og Droner, skifter Larvernes Føde Forhold med Hensyn til Bestanddelene,

efter den 3. Dag, saa at den fady meget mindre Egggehvide og Fedt og mere Sukker. Det er tydeligt nok Indflydelsen af denne Føde, som foraarjager, at Larven, som skulde have ud-

for umodent, som Tilfældet er hos Arbejderen. Størrelsen af Celler, og af mindre Betydning maaste dens Stilling, har uden Tvivl Indflydelse paa denne Ud-

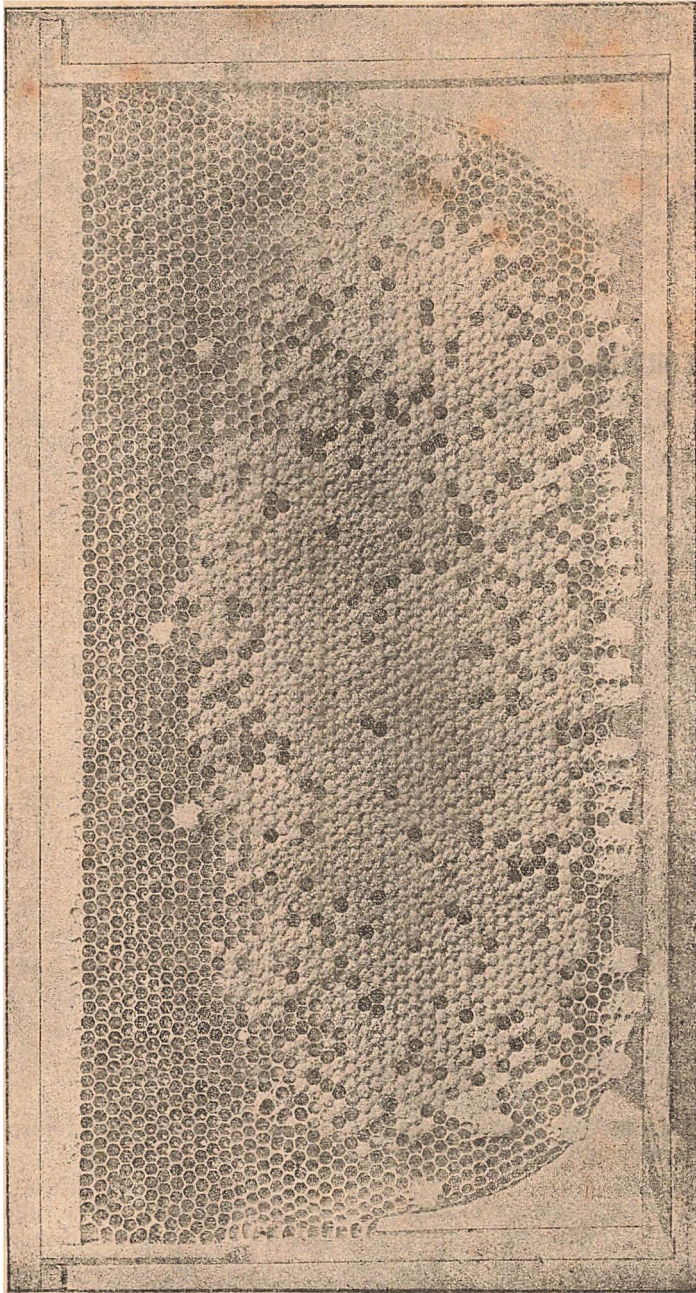

Fig. 57. Taale med Arbejdsberg og Dronningceller, efter Fotograf.

viklet sig til en Arbejder, er bleven en Dronning. Den sidste har paa en eller anden Maade stiftet Instinkter, og dens frembringende System er uddiklet i Stedet

vikling; men Føden synes at være Hovedfaktoren, thi smaa Celler byggede vandret ville indeholde Dronninger, hvis deres Larver ere forsynede med Føde bestemt for

Dronninglarver, og ofte ere disse Dronninger, omend smaa, helt frugtbare og vise i alle Henseender en Dronnings Instinkter.

Det antages af de fleste Dronningavlere, at for at sikre den bedste Udvikling af de unge Dronninger skulde det kun være tilladt en Familie at bygge nogle faa Celler paa en Gang. At deres Mening ikke er rigtig, er bevist ved de Rendsgerninger, som lige ere beskrevne angaaende det store Antal af godt udviklede Dronningceller, som ogsaa frembringe fuldkomne og frugtbare Dronninger. Det ligger indenfor Bismesterens Evne at indrette fordelagtige Betingelser for Dronninglarvernes Føde

— den saakaldte „Dronninggelé“ — og naar man har sørget for denne, behøver man ikke at vente med at tillade Bygningen af Hundreder a f Dronningceller i een Familie, hvis saadanne Antal ere nødvendige. — Det var tidligere Brug, naar man havde sjetnet Dronninger fra en Familie for at sikre sig Dronningceller, dertil at indrette de Kanter af Voksagerne, som indeholdt Æg eller meget unge Larver, eller at skære Stykker ud af Ragen omtrent en Tomme store, lige nedefor Arbejdercellerne, som indeholde Æg eller lige udrugede Larver. Denne Metode gav Bierne Plads til at bygge fuldkomne store Celler, men den havde visse Ulemper. Gode Arbejder-Tabler bleve skamferede, ofte ganske ødelagte, for at sikre Bygningen af Cellerne og ogsaa ved at skære disse ud. Celler, som ere saadan byggede, ere ofte i Gruppe faa tæt sammen, at de ikke kan adskilles uden at skade nogle af dem, i alt Fald er det nødvendigt, hvis man ønsker at frelse dem alle, at holde stadigt Øje med dem, eller i det mindste undersøge dem ofte i Timer eller endog i Dage, thi alle Dronningerne komme ikke frem paa en Gang. For at afhjælpe det har Mr. D. S. Townsend fra Michigan anvist en Plan, som ere beskrevet i Gleanings i Bibliadet for Juli 1880 (Vol. VIII S. 322). Den bestaar i at skære Tabler, hvis Celler indeholde Æg eller frist udrugede Larver, i smalle Strimler og hæfte

disse fast paa Siberne af Ingeltablerne paa saadan en Maade, at Cellerne, som indeholde de Æg eller Larver, af hvilke Dronningerne ønskes, vil aabne sig nedad. Mr. Townsend tog Larverne fra nogle af Cellerne, da han troede, at han sikrede sig bedre udviklede Dronninger ved at begrænse Antallet, og ogsaa fordi han saa lettere kunde skære dem ud for at sætte dem ind i særskilte Stader. I det følgende Nummer af Gleanings (August 1880) fremkom Mr. J. M. Brooks fra Indien med en Plan for at sikre endog større Regelmæssighed. Denne bestaar i at skære Cellerne af paa en Side ned til næsten Midten af hvert Stykke Arbejdetavle, som indeholder Æggene eller Larverne, som ere udsøgte til at ruge Dronningen fra og som hæfte disse Stykker paa Undersiderne af de vandrette Tremmer, som ere slaæede paa almindelige Tavle-Rammer.

Mr. Henry Alley anbefaler i sit Bænk om Dronningrugning, offentliggjort i 1883, at hæfte de tillavede Stykker lave Celler nedad paa de nederste Kanter af Voksager, som ere blevne indrettede saaledes, at de runde af nedefer.

Dette giver rigelig Plads til den fuldstændige Udvikling af Dronningceller, Æg eller Larver i vekselvis Celler, som ere blevne flyttede som i Planerne, der nylig ere omtalte. Naar alle Betingelser ere fordelagtige, ere mange Celler, som ere

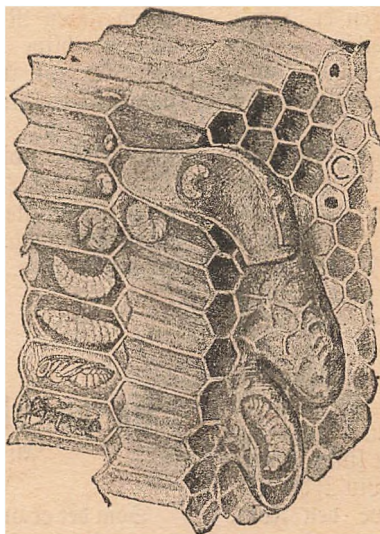

Fig. 58.

Dronningceller og Arbejdersnigel paa forskellige Trin.

godt beliggende, saaledes sikrede, og hvis den nøjagtige Alder af Æggene eller de lige udklækkede Larver er bleven bemærket, kan den Tid, paa hvilken de unge Dronninger vil komme frem, vides i Forvejen, saa at der kan gøres Forberedelse til denne. Smaaastaderne — smaa Klumper af Bier, som indeholde 1½ Pot eller 3 Potter — kan sættes i særskilte Stader og gives Vokstager med frembringende Ængel og en Forsyning af Fødemidler, og hver af disse skal have en moden Celle. Klumpen kan saaledes tilberedt indesluttet i Staderne med Metaltraadstøj og sættes i en Kælder i 2 eller 3 Dage, og naar den sættes ud lige i Mørkningen, vil Bierne blive ved deres ny Bolig. Gode Familier, hvis Dronninger man ønsker at erstatte, kunne ogsaa godt

gøres dronningløse omtrent 2 eller 3 Dage i Forvejen, og naar Cellerne ere modne, indføres een i enhver af disse. Ved at skære Cellen ud, bliver et lille Stykke af Voksstagen, trekantet formet $1\frac{1}{2}$ Tomme lang og omtrent $1\frac{1}{2}$ Tomme bred ved Toppen, hængende ved den, meget praktisk, thi det vil saa være let at indsætte den i en af Tablerne hos den dronningløse Familie eller Smaastadet ved at skære et tilsvarende trekantet Stykke ud. Det er det sikreste ikke at skære Cellerne ud, før de kun mangler 24—48 Timer i at være fuldstændig modne. I det Tilfælde, at et Smaastade eller en Familie ikke har været dronningløs længe nok til, at den kan modtage en Dronningcelle, kan denne sættes i en Cellebeskytter, lavet af Metaltraadstøj, eller i en Spiralrulle af Metaltraad, og saa kan den sættes ind mellem de midterste Tavler i Stadet. Kun den nederste Ende af Beskytteren er aaben, saa at den øverste Del af Cellen — den Del, som Arbejderen let aabner — er fuldstændig lukket. Dronning-Amnestuer paa almindelig Maade er udtænkt for mange Aar siden af Dr. Jewel Davis i Illinois, og de anvendes til at bevare oversflødige, modne Celler og de unge Dronninger, som komme frem, indtil der er Brug for dem i Familier eller Smaastader. Disse Amnestuer bestaar af Afdelinger paa omtrent $1\frac{1}{2}$ Kvadrattomme, som ere lavede af Træ eller Metaltraadsnet, der ere saaledes ordnede, at de kunne anbringes i Midten af en Bifamilie. F. Eks. kan en Kamme være fyldt med dem. Hver Afdeling indeholder et lille Stykke lidt Randis for at opholde Dronningens Liv i det Tilfælde, at Bierne nægte at give den Føde. Spiralruller af Metaltraad, noget længere end de, man bruger som Dronningcellebeskyttere, ere blevne lavede med et Metalbæger til Føden, og i Princippet gøre de sig gældende ligesom Davis Dronning-Amnestuer og blive brugte paa samme Maade. De unge Dronninger ville sædvanligt blive befrugtede efter 5—7 Dages Forløb og flyver derfor bort fra Stadet. Hvis nogle uvedkommende Droner ere i Bigaarden, kunne de holdes tilbage fra at flyde ud ved Hjælp af udelukkende Zink foran Stadets Indgang, da dette kun tillader Arbejdere at komme frem og tilbage. En eller to Dage efter Dronningens Befrugtning begynder den i Reglen at lægge Æg og er da færdig til at bruges i Bigaarden eller til at sendes bort som en „uprøvet Dronning“. For at være i Stand til at betegne den som en „prøvet Dronning“ vil det være nødvendigt at beholde den 3 Uger eller lidt længere for at se dens

Arbejder-Afkom og forviisne sig om ved disse Afkom, at Dronningen er befrugtet af en Droner af sin egen Slægt. Da baade prøvede og uprøvede Dronninger pleje at stamme fra de samme Mødre — de bedste i den givne Bigaard — kan enhver bruges til Honningfrembringelse, men til Brug som Rugere skal der kun købes prøvede Dronninger, som have vist sig duelige i enhver Henseende, undtagen hvis Køberen foretrækker at købe adskillige uprøvede Dronninger, som sædvanligt kan faas for samme Pris som en duelig og udsøgt Ruger, og han prøver saa selv og stoler paa, at der iblandt dem viser sig een eller flere værdifulde rugende Dronninger. „Garanterede Dronninger“ ere uprøvede Dronninger, der jendes ud med en Garanti for, at de ere godt befrugtede. Hvis saa eller ingen Droner af en anden Race ere i Nærheden af en Ruger, er den temmelig sikker paa at blive dette. Det almindelige Arbejde er for Avleren at notere alle saadanne Dronningers Yngel og skifte saadanne, som viser sig uheldige. Der skal havees nøjagtige Optegnelser om alle Dronningers Alder og Bemærkninger om deres vigtigste Egenskaber kunde ønskes, medens i nogle enkelte Tilfælde Stamtabler ere værdifulde.

En ny Slags Dronningsfælde.

Af C. Davenport.

Som det er omtalt i min sidste Artikel (se S. 132), vil jeg beskrive en Fælde, som fanger en Dronning uden at forhindre Dronerne fra at forlade Stadet eller at komme tilbage til det, men før jeg gør det, kunde det maaske interessere nogle, at jeg forklarede, hvorledes jeg kom til at tænke paa at lave den.

Jeg var i Bigaarden en Dag sidste Sommer, da en Sværm kom ud fra et Stade. Jeg havde travlt den Gang, og da der var hæftet en Fælde paa Stadet, skænkede jeg det ingen Opmærksomhed, før Sværmen helt var kommet frem; da gik jeg over til Stadet og saa, at Fælden var ude af Stilling og manglede omtrent en kvart Tomme i at være tæt op til Stadet. Jeg tænkte naturligtvis, at Dronningen var undsluppet, men ved at se nærmere til, opdagede jeg, at den endnu var nede i den nederste Del, hvor den forsøgte at komme gennem Zinken foran.

Snart efter lavede jeg et Antal Fælber, 8 Tommer lange og 3 Tommer tykke og

faa brede som Staderne, til hvilke de skulde fæstes. Den forreste Ende og hele Toppen undtagen $\frac{1}{4}$ Tomme nærmest ved Stadet var bedækket med almindelig dronningudelukkende Zink. Siderne vare lavede af tynde Brædder og Bunden af Tin. Paa den indvendige Side, omtrent $2\frac{1}{2}$ Tomme fra den Ende nærmest ved Stadet, var et Stykke Zink sat tværs over den Strop, som naar lige tværs over. Fælden var lavet af 3 Stykker. De to Endestykker vare almindelig Zink, men Midtstykket, som er omtrent 5 Tommer langt, er Zink, som udelukker Droner, men tillader Dronninger at komme igennem. En Metaltraadskegle af saadan en Størrelse og Form, at den fuldstændig dækker over det midterste Stykke, er fæstet til Fælden foran, saaledes at naar en Dronning gaar igennem dette Stykke dronningudelukkende Zink paa ethvert Sted, vil den være i Metaltraadskeglen, og hvis den følger Keglen og gaar ud til det lille Hul i Spidsen, vil den være indsluttet i Rummet foran i Stedet for ovenover som i en almindelig Fælde.

Nu vil Læseren kunne forstaa, hvis jeg har gjort Beskrivelsen tydelig, at Fælden fæstet til et Stade træder frem foran i Stedet for foroven eller forneden, og at der er et Rum $\frac{1}{4}$ Tomme stort lige tværs over Taget paa Fælden nærmest Stadet; dette er ikke bedækket med Zink. Der er ingen Plads tilbage paa Siderne. Sidste Sommer havde jeg 3 af disse Fælde fæstede til Stader, fra hvilke Sværme kom frem; i hvert Tilfælde fangede de Dronningen. To af disse Sværme vare ledsagede af læggende Dronninger, den anden var en Efter-sværme, og jeg fandt 3 unge Dronninger i Fælden. En anden Dronning blev ogsaa opdaget i Sværmen; denne kunde ikke være gaaet gennem Keglen ind i Rummet foran, eller den kunde have gjort det og faa kommet gennem Zinken. Jeg har haft Tilfælde, hvor unge Dronninger flygtede paa den Maade, naar jeg brugte almindelige Fælde. Naar en af disse Fælde blive fæstede paa et Stade, naar en Sværm kommer frem, er der naturligvis intet, der kan forhindre Dronningen fra at spadserere foran paa Stadet og undslippe gennem det aabne Rum der; men det synes næsten, at den i Stedet for denne Fremgangsmaade foretrækker at gaa lige ret ud, og naar den møder nogen Hindring foran, forsøger den at komme igennem i Stedet for at vende om. Om de vilde gøres det anderledes, kan jo sees. En af disse Fælde blev ogsaa fæstet til et Stade, i hvilket Bierne kasserede deres Dronning. Medens Fælden var der, kom Dronningen ud, stødte imod

og vendte ganske rigtig tilbage. Et Eksempel jeg kan fortælle om, er, at en ung Dronning, som kommer ud, benytter mere Vellykkeheden og undslipper gennem det aabne Rum foroven i Stedet for at fare paa gennem Keglen. Naar en af disse Fælde bliver fæstet paa et Stade, er det næppe nogen Hindring for Bierne, thi de bruge snart Taget som Nedstigningsbræt og gaa da gennem det aabne Rum ind i Stadet. Det forstyrer Dronerne noget, naar de skulle ud, men det forstyrer dem ikke, naar de vende tilbage til Stadet. Hvis jeg kun havde Ramme-Stader, vilde jeg ikke have nogen Slags Fælde, thi jeg foretrækker stækkede Dronninger, og støndt jeg mest bruger disse delte eller Kunstsværme som Familier, der ere i Ramme-staderne, holder jeg disse Dronninger stækkede, thi hos mig forsøger en Kunstsværm ofte at stjæle sig bort. Det plejer at volde mig en stor Ulejlighed at finde Dronninger i stærkt befolkede Familier, men det er ikke saaledes nu, thi jeg kan finde en læggende Dronning i et 8 til 10 Kammeres Stade efter 4—5 Minutters Forløb, lige meget hvor stor Familien er eller hvilken Slags Dronningen er, og støndt Metoden, jeg bruger, er beskrevet før, kan det maasse interessere nogle Begyndere, at jeg siger den igen. Naar jeg tager Kammerne bort fra Stadet, ser jeg nøje paa dem efter Dronningen, og hvis jeg ikke kan finde den (og hos mig er det meget sjældent), sætter jeg Kammerne med Bierne i et tomt Stade tæt ved eller paa en lav Hylde, lavet til dette Djemed. Hvis der er mange Bier tilbage i Stadet, blive de rystede sammen foran; et Afspæringsbræt bliver nu sat ved Indgangen, og Bierne paa Kammerne blive alle rystede af foran i Stadet. Naar Bierne paa hver Kage ere rystede af, bliver Kagen sat tilbage i Stadet, og naar alle ere deri, bliver Taget sat paa, og det næste Stade, som indeholder en Dronning, der skal findes, bliver behandlet paa samme Maade. Der som man har et Antal Dronninger at finde, naar man har behandlet det sidste Stade, kunne de først behandlede Staders Dronninger godt sættes foran i deres Stade blandt de faa Bier, som endnu ikke ere gaaede ind. Jeg har aldrig endnu mistet en Dronning ved denne Metode, men jeg vil sige til Oplysning for Begyndere, at denne Behandling maa ikke udføres i koldt Vejr om Foraaret eller sent paa Efteraaret, efter at Dronningerne have holdt op at bygge.

Staders Forarbejdelse.

Af J. P.

Da det altid er mig en stor Glæde, naar den Dag stunder til, at jeg skal modtage Deres ærede Blad „Tidskrift for Biavl“, sender jeg Dem min hjerteligste Tak for Deres dygtige Ledelse af Bladet. Saa snart Posten er kommen med det, skal jeg straks se det igennem for at se de vigtigste Nyheder, navnlig Spørgsmaal og Svar; der er ganske vist mange andre Spørgsmaal af Interesse, men dem læser jeg efterhaanden, som der gives Lejlighed. Men der var nemlig en lille Artikel, som der faldt mig i Øjnene straks, nemlig den om Stadesfabrikanterne, og ved at læse den igennem ser jeg, at de Tanter, jeg har haft om Fabriksstaderne og deres Soliditet, endelig er kommen frem; thi jeg har altid anset det for umuligt, at Stader af saa tyndt Materiale kunne modstaa Tidens Tand, og naar de saa ifølge ovennævnte Artikel ere lavede af daarlige Materialier, saa er det jo aldeles umuligt, at de kunne, og i Forhold til deres Pris maa man forlange, at de skulle være holdbare. Jeg kan i den Henseende ikke tale af Erfaring, da jeg laver mine Stader selv; jeg er nu ellers ikke Smeder, men jeg kan lave dem solide og holdbare og gode at arbejde med, og det er i Forening med gode Dvervindringsstader efter min Formening Hovedpunkterne ved den rationelle Biavl. Jeg hører nu mine Kammeler, men naar de ere staaene paa Maskine, tillægger jeg det ikke stor Betydning, enten de ere hørlede eller ikke, og naar man laver dem selv og betragter det som Husflidsarbejde, saa ser man lidt igenem Fingre med en lille Uregelmæssighed, men fra øvede Fabrikanter maa ingen Uregelmæssigheder finde Sted. Da jeg som jagt laver mine Stader selv og muligvis Andre kunde saa lyst til at gøre det samme, naar de ikke sandt Fabriksstaderne vare tilfredsstillende, vil jeg tillade mig at meddele, hvad Materialierne til et saadant Stade kan løbe op til. Jeg laver dem altid af Brædder, som ere en Tomme tykke, førend de blive hørlede, og naar de blive hørlede paa den ene Side, hvilket er tilstrækkeligt, saa bliver de $\frac{7}{8}$ “ tykke. Staderne ere 35 Tom. indvendigt Maal; imellem den indre og ydre Beklædning er $2\frac{1}{2}$ “ til Pakning, og de Brædder kunne taale, at man stempler Hakkelsen, eller hvad man nu bruger, tæt sammen, det kan de tynde Vægge ikke taale. Stadernes Kammemaal er 10×12 “ med Plads til halve Kammer, oven over til Honningrum. Stadets Bund er dobbelt,

men det underste Lag Brædder er gennemskaaet; Taget er tækket med Pap, hvorunder er paaslaet gennemskaaene Brædder.

Der er til ovennævnte Stade brugt 35 Al. Brædder	
7 Tom. brede a 14 D. pr. Al.	4 Kr. 90 D.
20. Al. gennemsk. 6 Tom. a 7 D pr. Al.	1 Kr. 40 D.
Tagpap for 60 Dre	0 Kr. 60 D.
Stifter, Hængsler, Struer og Glas for	0 Kr. 80 D.
Maling for	0 Kr. 70 D.
Talt	8 Kr. 40 D.

Altsaa 8 Kr. 40 Dre for et Stade af den Størrelse og af saa godt Materiale maa jo kaldes billigt, men lidt skulde man naturligvis have for Arbejdet, men det bliver der jo ogsaa, naar man tager Hensyn til Stadernes Soliditet og Indtøb af Fabriksstader, Fragt o. l. Kbhgten for, at de tykke Brædder ere værre til at faste sig end de tynde, anser jeg for ugrundet. De har i det mindste ikke gjort det hos mig; men naar man vil lave et saadant Stade, og man ikke er Fogmand, saa maa man jo være forsigtig og paske paa, at det kommer til at paske godt, saa det er jo ikke saa hurtigt at lave, men naar man har Lyst til Bierne, saa er det ikke alene en behagelig Udbydelse, men tillige en Glæde at have lavet det selv. Vejret er her paa Egnen i denne Tid daarligt for Bierne; det regner hver Dag.

Fra Kredse.

Aarhus og Ouegus BF. havde Lørdag d. 27. Juni sin Udstilling i Fællesskab med Aarhus Amts landøkonomiske Selskabs Dyrskue paa Galgebakken ved Aarhus; Præmie-listen ser ud som følger:

VIII. Afdeling. Biavl.

22. Hold.

1. Pr., Diplom, Kantor Erlesen, Kalundborg.
1. Pr., Diplom, Stomager Christensen, Sølystgade.
1. Pr., 10 Kr., Smeder Nielsen, Næsedrup.
1. Pr., 10 Kr., L. Nielsen, True Mark.
2. Pr., 6 Kr., Smeder Nielsen, Næsedrup.
2. Pr., 6 Kr., L. Nielsen, True Mark.
2. Pr., 6 Kr., Søren Mogensen, Stivholme.
2. Pr., 6 Kr., B. Rasmussen, Kolbt.
3. Pr., 6 Kr., Søren Rasmussen, Stivholme.

Maribo Amts BF. afholdt Møde i Rippinge den 28de Juni. Mødet var besøgt af ca. 50 Mænd og Kvinder. Førstelærer N. Jensen, Vejringe, holdt følgende Foredrag: Naar jeg idag er kommen til Stede ved dette Bimøde, saa er Hensigten dermed, om mulig, at styrke den Interessje for Biavl, som er vakt her paa Egnen og tillige at give Oplysning om Bisamfundet og dets nutidsvarende Behandling. Spørgsmaalet, hvorfor kan det anbefales at drive Biavl, skal jeg bevare derhen: af 2 Grunde, for Udbyttets og Fornøjelses Skyld. Ud-

dyttet sætter jeg som Nr. 1. Og da jeg nu har beskæftiget mig med Biavl siden 1883, er jeg en nogenlunde kompetent Dommer. — Biavlen kan ikke ret vel blive nogen Hovednæringsvej, det er for lidt kun at have een Aile at slaa paa, thi Udbyttet beror for en stor Del paa Vejr og Wind, saa der kan være Aar, hvor der høstes rigeligt, andre hvor Udgift og Indtægt kun kunne balancere. Derimod kan Biavlen give en god Wiindtægt, og blive en god Støtte for manges Smaataarmand, Lærere, Embedsmænd, Jordbrugere, Haandværkere, Husmænd o. fl. — Der skal Tid til al Ting, ogsaa Tid til inden en Begynder kan vente Overstud, dels fordi der er en Del Udgift i den første Tid, dels fordi der ofte skorter paa forstandig og kyndig Pasning af Bierne; thi dette kan heller ikke komme paa een Gang. I de første 5 Aar, jeg drev Biavl, havde jeg en Udgift til Huse, Redskaber, Sukker til Winterfodring for syvage Familier, Kunsttavler, Bibøger og Blade m. m., af ca. 200 Kr.; Honningudbyttet i samme Tid var 12, 25, 250 og 60 347 Pund, hvilket omtrent svarer til Udgiften. Der var altsaa ikke noget Pengeudbytte (særlig da en stor Part af Honningen var forbrugt i Husholdningen); men jeg havde reelt regnet som Overstud af de 5 Aars Biavl: Biboliger med Plads til 8 Familier, deraf de 7 befolkede, en 7—8 Kuber (deraf 2 befolkede), 1 Udslyngningsmaskine, Redskaber o. m. m. I de senere Aar har jeg ikke ført Regnskab, men Udgiften har ikke været større, end at den, selv i de ugunstigste Aar, er dækket, og Indtægten har flere Aar været flere Hundrede Pund Honning. Forrige Aar høstede jeg kun ca. 80 Pund, men i Aar haaber jeg paa det største Udbytte, jeg endnu har haft. Det er særlig i varme Somre med stadigt Vejr, at der kan ventes godt Udbytte, der udvikles nemlig da rigeligt Nektar i Blomsterne, og Bierne hindres ikke i at flyve ud og hente den. Jeg har set Eksempel paa, at der af et enkelt Stæde er høstet over 100 Pund Honning, men Gjennemsnits-Udbyttet maa naturligvis sættes meget lavere, og et Aar med et andet vel ikke højere end en Snees Pund. Dette synes vel ikke meget, men regner man, at en Mand har en halv Snees Bisamilier, saa er det dog et Par Hundrede Pund, og findes der i et Sogn en 20—30 Biavlere, der har dette Udbytte, saa er det dog en 4—6000 Pund Honning = 2—3000 Kr., der er indbundet, og det er dog noget. Særlig naar der ses hen til, at denne Honning helt gaar tabt, hvis den ikke jamlæs af Bierne. Jeg kan nævne et Eksempel paa eet Sogns Honning-Udbytte, det er

Fæmø, og da denne er en Ø, saa er det jo mest rimeligt, at Bierne have hentet al Honningen her, det eneste stulbe være om de ere sløjne over til Fejsø efter noget. Paa Fæmø dreves der tidligere ikke synderlig Biavl, nu er der en lidtskaffig Biavlerkreds, og jeg hørte for nogle Aar siden, at der da var høstet ca. 1000 Pund Honning, nu antager jeg, at Udbyttet er flere Gange større. Saadan kunde det være i hvert Sogn, og man vil se, at Biavlen, som Bierhverv, ikke er helt af timse af. Foruden denne direkte Nytte af Biavlen, er der en anden, som ikke alene kommer Biavlerven men alle Jord- og Havebrugere tilgode. Det er Biernes Betydning for Planternes Befrugtning. Plantens Forplantelsesorganer ere Støddrageren og Støvveje. Støvet skal overføres fra Hanblomsten til Hunblomsten, og selv om Støddragere og Støvveje findes i samme Blomst, som ofte er Tilfældet, saa er det dog saa vist indrettet fra Staberens Haand, at de som o test udvikles til forfællig Tid i samme Blomst eller paa samme Plante, for at Indavl, Forplantning ved Forbælgte, ikke skal finde Sted, og her er det som oftest Bierne, der tilligemed andre Insekter, besøge dette, og for at der ikke skal udvikles Bastarder blandt Planterne, søge Bierne paa samme Udflugt kun den samme Blomst; læg Mærke til Bierne, naar de komme hjem med Blomstestøv, det er altid ensfarvet, gult, rødt eller grønt, hos den enkelte Bi. Det paastaas, at Biene maa besøge 3—4 Mil. Kløverbloster for at hjembære 1 Pund Honning, de vil altsaa se, at det er et antageligt Arbejde, Bierne her have at udføre. Noget for noget gælder dog ogsaa her. Ligesom Bierne ved at flyve fra Blomst til Blomst bidrager til at holde Liv i Planteverdenen, saaledes hjembære de som Gengæld en hel Del Blomstestøv til Næring for deres egen Slægt; thi denne opfores ved dette og Honning. — Dette var nu den økonomiske Side af Sagen, den anden var den Fornøjelse, der kan være ved at fordybe sig i Bisamiliens mærkelige Samfundsforhold, og hvad man deraf kan lære om Biens mærkelige matematiske Sans, som de aabenbarer under deres Byggearbejde, om deres Flib, deres Hjælpen hinanden, deres Evne til at hjælpe sig selv under vanskelige Forhold, f. Eks. ved Dronningtab eller ved Indtrængning af Fjender o. m. a. En hel Del af Sigt vil man efterhaanden saa Øjet opladt for og nødes ligefrem til at blive kendt med, naar man med Fordel vil gribe ind i Bisamiliens Levevis: saa den til at udvikle sig hurtigere om Foraaret, end den selv gør det, skaffe Familien ny Dronning, saa snart den be-

gynnder at gaa tilbage i Frugtbarhed, o. m. m. Har man ikke ret Kendskab til Biens Naturhistorie og Samfundsforhold, gøres der let Fejlgreb, der kan blive til stor Stade for Udbyttet og Biernes Trivsel; ja endog fremkalde farlige Sygdomme hos disse, f. Eks. Bipeft. Her til vil man maasse indvende: I tidligere Tid fik man dog godt Udbytte af Kubebavl, uden Kendskab til Biens Naturhistorie, hvorfor kan man ikke fremdeles holde sig til den gamle Methode? Mod denne Indvending 2 Grunde: Honningtrættet falder som Regel 1 Maaned før, og det Produkt, de gamle Kubebavlere tidligere opvarte med, er nu usælgeligt. Grunden til at Honningtrættet falder tidligere end før ligger i, at Draining, Brugen af bedre Redskaber og anden Jordbehandling har bevirket, at der nu til Dags saas og høstes mindst 1 Maaned tidligere end før, og Hovedtrættet: Algerkaal, Hvidkløver, Bitter m. m. er ligeledes langt tidligere end før. Bifamilien udvikles derimod ikke af sig selv tidligere end i Oldtiden og staar derfor som Regel først i fuld Kraft, naar Trættet er forbi. Den rationelle Bavlser søger derimod ved Spekulationsfodring, varm Indpakning, Indskydning af Kunst- eller udbyggede Tavler o. m. m. at fremme Yngeludviklingen i sine med bevægelig Bygning forsynede Stader, som da til Hovedtrættet ere fyldte med Bier, og at ordne Tavlerne saaledes, at man ved Dronninggitter kan hindre Dronningen i at lægge Æg i Trættiden og dog samtidig hindre Bierne i at sværme, d. v. s. dele sig i flere Familier, til Stade for Honning-Udbyttet. Trættet er ikke saa godt nu som tidligere. Hver Blet tages op til Dyrkning, Befæls- og udstrakt Roedyrking hindrer Ukrudtplanternes Trivsel, og i den eenaarige Græsmark er der heller ikke saa megen Træl som i den fleraarige, hvor Hvidkløver m. fl. Biplanter først komme til fuld Udvikling. Det gælder derfor om at faa benyttet det Træl, som endnu findes, og det lykkes kun for den, der driver nutidsvarende Bavl. Saa er der Produktet. I gamle Dage brugtes det jo at spovle Bierne til døde. Svovldampen trængte ind i Biværket, og naar dette kogtes i Voks, Honning, døde Bier, Yngel, Buppehylstre m. m. er det jo let at forstaa hvilket Produkt, der kunde blive heraf, enten det nu var selve Honningen eller den Bisuppe (Mjød), der lavedes af de sidste Nester ved Paaghydning med Vand. Hvor anderledes behandles Bavlproduktene ikke nu! Ved Afsperingsgitter eller Lyktavlesystemet hindres Dronningen i at lægge Æg i de Tavler, hvoraf der høstes Honning. Udslyngningsmaskinen besøger Honningen skilt

fra Bokset. Honningen sis og renses for det Voks, der muligen er knættet af Tavlerne og har forvildet sig i Honningen, og den rene fulbmodne Væ hængemmes paa Glas, der forsynes med pyntelige Stiketter. Ved denne Behandling har Honningen holdt sin rene Smag, sin helbredende Virkning og er en let sælgelig Artikel, naar Bavlseren vil udbyde den. Dette sidste maa til, lige saa vel som han maa udbyde sine øvrige Salgsvarer; det er jo for meget forlangt nutildags, da alt bringes Køberne ved Døren, at disse skulle komme af sig selv. Det hidtil nævnte var en Del af Bavlens Udsider; for at dele Sol og Vind lige, saa er det vel ogsaa bedst at nævne dens Stygge- eller afftrækkende Sider. Der er jo først og fremmest: Bienen har en Braad. Denne har den faaet til sit Forvar. Helbigvis er Bienen meget sparsom med Brugen heraf, og man maa undres over den Behandling, den lader sig byde af en erfaren Bavlser. Det sker derfor kun sjældnere, at disse blive stukne, og efterhaanden bliver Virkningen mindre og mindre. Ved Røg og fornuftig Behandling blive Bierne efterhaanden meget medgørlige, saa Braadden ikke virker afftrækkende for en Bavlser, der jo igen, om han vil, kan beskytte sig imod Bistik ved Brugen af Stør. En enkelt Gang hører man jo om, at Folk eller Kreaturer blive overfaldne af Bier, men det samme kan jo ske af vore andre Husdyr, uden at man derfor afftræktes fra at have med dem at gøre, kun sørger man for at fjerne Anledningen saa vidt muligt; ligeledes med Hensyn til Bierne. Saa er der Arbejdet med Bierne. Tiden kommer nok, naar Dyften er der, og det ses, at Udbyttet lønner den anvendte Tid; hvad der er værre er, at en Del Bavlere have ondt ved at taale Tobakrøgningen og det anspændende ved Arbejdet. Saadanne maa jo nøjes med et færre Antal Stader eller je at faa Andre til Hjælp, naar større Arbejder foreligger, f. Eks. Udslyngning af Honning. Jeg kan derfor i Henhold til det fremsjorte ikke andet end anbefale de Tilstedeværende til at blive Bavlere, vel at mærke Bavlere, ikke Biholdere, der lade deres Bier støtte sig selv. Og vil De nu spørge: Hvorledes saar vi lært Bavl, det er nok ikke saa nem en Sag?, saa vil jeg svare: Begynd i det Smaa, med en Kube eller et Enkeltstade, og jøg saa Oplysning i gode Bivåger, f. Eks. Ersklevs, Vorbecks eller Smiths, i „Tidskrift for Bavl“ og ved Indmeldelse i Bavlserforeningen. Støt den herværende Sognetreds ved at indmelde Dem som Medlem, hvis De ikke alt er det, kom til Møderne og se hvorledes Praktik

og Teori gaa Haand i Haand, saa kommer nok baade Dygt og Evne, og det lille Marsbidrag, 50 Ore, vil snart blive indbundet.

Efter Foredraget besvarede en hel Del Spørgsmaal, og Parcellist L. Erikfen, Dnslev, foretog derefter praktiske Arbejder med et Kammeftade og 2 Kuber.

Ekko fra Staderne.

Jelstedmark, Aabenraa, d. 7. Juni.

Det er jo en almindelig Opfattelse, at Bisfamilien kun har een Dronning; men at det dog ikke altid er Tilfældet, kan jeg give det soleklarefte Bevis for. Den 4. Juli 1895 sværmede et af mine Wellsstader. Sværmen klumpede sig paa Stammen af et Poppeltræ, og jeg fik dem da med lidt Bepvær „stokket“; de vilde nemlig ikke alle i een Kube, og saa tog jeg en Kube til, fik dem da endelig indfangen. Grunden, hvorfor de stadig holdt sig til Stammen, var, at begge Dronninger var gaaet ind sammen, og jeg havde kun faaet den ene af dem i den første Kube, men den anden blev tilbage med sine Bier. Da det nu var tilendebragt, satte jeg Bisfamilierne hver i sin Kasse, og Uting gik godt; men saa d. 18. Juli sværmede det samme Wellsstade igen, og Sværmen famler sig atter paa en Træstamme paa et Par Alens Længde. Nu delte jeg den bare midt over og fik 2 Sværme i Stedet for een, hver Sværm med en Dronning. Saadan kan det gaa, naar man er heldig, ikke sandt. Naa, jeg som alligevel i Knibe, thi jeg havde ikke ventet at saa Sværme, og jeg manglede Plads til dem; men saa havde jeg lavet det Stade, som en af de første Sværme kom i, saaledes, at der lod sig sætte et Par fmaa Familier sammen med fem Kammer til hver og med Flyvehul Side om Side og med et dobbelt Indstug imellem inde i Stedet, og der kastede jeg dem saa ind. En Dags Tid efter gik imidlertid den ene af de sidste Sværme ind til den anden, og atter efter en Dags Tid gik denne ind til den første Sværm, saa nu var der kun een i Stedet for tre, men stor og stærk, det var den. Ved Tilshnet fandtes en Dronning indnøglet, men jeg befriede den og den fløj tilvejs. Saa om Efteraaret var Familien alligevel ikke rigtig tilfredsstillende, og det var sidst i Oktober. Den fik da en udtrommet Familie til, og saa lod jeg den staa Vinteren over. I Foraaret fik den saa lidt Foder, og d. 23. Maj saa jeg den grundig igennem. I flere Celler fandtes der flere Egg, 2—3, og da jeg opdagede Dronningen, underkastede jeg den en skarp

Undersøgelse. Bingerne vare saa godt som borte, og den gik tillige meget langsomt paa Tablerne, kort sagt, den saa mig ikke godt nok ud, og jeg fjærmede den, star derpaa en Trekant ud i en Table og lod saa Familien i Ro til d. 2. Juni. Hvorfor bavset blev jeg da ikke ved at finde Egg. Jeg havde jo ventet, at der ingen var; men nu var de der: tillige var der heller ingen Dronningceller opført. Jeg saa Familien helt igennem til een Side, jo, der var Egg mange Steder, men da jeg saa har faaet alle Kammerne tilbagefat anden Gang, bliver jeg en Dronning va'r paa den bageste Patramme (der var nemlig intet Glasindstug). Nu var det klart, hvor Eggene kom fra, men det er jo det forbaevsende, at Familien altsaa fra om Efteraaret senest har haft to Dronninger i en Yngelrede. Der kunde jo vel nok indvendes, at jeg kunde have taget fejl, at den ene af de to Dronninger ikke var ægte; men det er nu ikke Tilfældet, og naar jeg har sagt eller skrevet det, saa skal det staa til Troende; thi det forholder sig saa, og jeg har jo ogsaa foran givet en „historisk“ Fremstilling af Familiens Udvikling, som vel nok er noget vidtløftig (men jeg syntes, jeg maatte have det alt med), og som jeg haaber vil være yderligere oplysende. Om Biablen i det Hele taget her paa Egnen kan man sige, at det gaar godt. I det sidste Par Aar har der rigtignok ikke været saa godt Honningtræk, grundet paa Vejr- ligets Ustabighed, men alligevel holder Biablen dog sit Standpunkt. Enkelte Steder er der jo Tilbagegang, men saa er der andre Steder, hvor der saa er Fremgang; det ene vejer op med det andet. Her paa Sundvededegnen svinder Boghveden; det har jo stor Betydning, og Vng er der ikke noget videre af. Derimod er det bedre med dette længere vestpaa, og der tror jeg ogsaa, man faar mere ud af sine Bier. En Mand i Klipleb har saaledes engang høstet over 900 (nihundrede) P af 13 Stader. Mine egne Bier tegner sig fortræffelig, men Vejrslaget har ogsaa været udmærket for Algerkaal og Hvidløber. S. org. Klemmensen.

Vestvendshjæsel, d. 20. Juni.

Vi har her paa Egnen haft en Uges godt Træk paa Algerkaal og Hvidløber. D. 11. Juni fik de fleste Familier halve Magasiner paa, og d. 14. havde de dem omtrent fulde af skinnende Honning. Resten af Magasinerne bleve altsaa paa-satte med det samme. I dag har vi faaet lidt Regn og har Udsgt til mere, som forhaabentlig vil blive afløst med varmt Vejr igen. Saa skal der nok blive Travlhed

baade for Bier og Biabler, da Marken staar bugnende med Hvidkløver. Jeg maa med det samme paa det bedste anbefale de saakaldte Hoffmanns Afstandsmaalere. Jeg har benyttet nævnte Afstandsmaalere ved alle mine Lavnormaalktader i over 2 Aar, og jeg kan ikke tænke mig noget mere fuldkomment med Hensyn til at danne den rigtige Afstand baade forneden af Kammerne saavel som foroven foruden de store Lettelser i Behandlingen paa alle Maader. Jeg kan ligesaa hurtigt og vil ligesaa gerne efterse 2 af disse Stader som et af dem med Klodser til Afstandsmaalere, enten de ere spidse eller flade. Det er en Selvsølge, at for dem, som har kun faa Stader, f. Eks. 3—4 og Tid nok, kan det være om trent ligegyldigt, men for den, som har flere Stader og lidt Tid, da spiller det ikke saa lidt Rolle. Jeg laver dem 3" lange fra det øverste af Tablebærerens og nederste, men kun 2½" Tomme (maalt fra det nederste af Tablebærerens), støber sammen og danner Afstanden. Den næste halve Tomme er skraaet ned mod den ⅞" brede Sideliste, som er ⅝" tyk. Naar man holder Kammen i begge Hænder, saa vender den skarpe Side af Listen fremad i den Side af Kammen, som holdes i højre Haand, og modsat i venstre. Tak for alt det ophjende, som Tidsskriftet indeholder.

B. N. Nørgaard.

Nordvendtsjssel, d. 3. Juli.

Vi har i den senere Tid haft et meget godt Træk her paa Hvidkløveren og Algerkaal, men Bierne have desværre ikke kunnet fuldstændig udnytte det, da de mærkeligt nok have udviklet sig meget langsomt i dette Foraar i Modsætning til ifjor, da Staderne vare mindst ligesaa kraftige en hel Maaned tidligere, og Sværmingen begyndte sidst i Maj, medens den iaar endnu ikke er begyndt her paa Egnen, men det gælder jo heller ikke saa meget for os her om at have Staderne i Krajt tidlig, da vort Hovedtræk sædvanlig er paa Lynge, der kan give et overordentligt rigt Udbytte, naar der bare indtræffer godt Vejr i dens Blomstringstid; jærlig i Begyndelsen kunne Bierne i kort Tid samle en forbausende Mængde Honning af denne udmærkede Honningplante. Jeg har iaar gjort et Forsøg med Dronninggitter, som jeg ikke før har anvendt; men dette er ikke faldet ud til min Tilfredshed, da Bierne have vist en afgjort Utilbøjelighed til at gaa derigennem, saa at de i de Stader, hvor jeg hac anbragt Gitter, have anbragt den indsamlede Honning nede i Yngelrummet, medens de i de andre Stader, hvori disse ikke have været anbragte, have

været meget villige til at anbringe Honningen i Magasinerne. Jeg foretrækker langt Dyttavlesystemet, naar man kun bruger 4 Tavler i en almindelig 6 Kammeres Kasse, saa er man næsten fuldstændig sikret imod at faa dem belagte med Yngel, og baade Bierne og Biaberen har et færre Antal Tavler at arbejde med. Jeg vilde ønske, at mange flere Biabere, end Tilfældet er, vilde offentliggøre deres Erfaringer og Udbytte her i Bladet under Rubriken „Etko fra Staderne“*).

I. K. K.

Forslev, Hæslev, d. 11. Juli.

Det ser ikke ud til, at vi faar megen Honning iaar paa denne Egn. Den lange Regn- og Kuldeperiode, vi havde, ødelagde Trækket af Hvidkløveren, og nu har vi kun Bitterne tilbage. Men den Honning er ikke af fineste Kvalitet.

Peter Larsen.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 69. Jeg har iaar forsøgt at aoble Tavlehonning og har i den Anledning anbragt en Delingsbakke med 12 W's Delinger i et af mine Stader, men dels paa Grund af, at Bierne have udviklet sig meget langsomt i dette Foraar, og dels grundet paa deres Utilbøjelighed til at passere Dronninggitteret, faar jeg dem ikke udbyggede og udfyldte med lys Honning. Jeg tillader mig derfor at spørge: Gør jeg rettest i at tage Bakken væk og gemme den til næste Aar, eller skal jeg lade dem blive og altsaa faa den fyldt med brun Honning, da denne jo ikke er saa let sælgelig som den lyse? (S. N. K.) — S.: Det beror paa, hvorvidt De kan vente Afætning for Lynghonning i Delinger. I England sælges saadan i Mængde; men vi have ikke Erfaring med Hensyn til den Slags Honning i Delinger her.

Nr. 70. Jeg har et Kubestade, som ikke er opsat paa Kasse, og hvori jeg antager der er Yngel tilbunds. Nu har Bierne hængt og poset ved Fjlvbebrættet i 14 Dage, og jeg ventede, at de vilde sværme; men det lader til nu, at dette ikke bliver til noget. Nu spørges, om der ikke er noget Raad til at faa dem til at sværme, og i bekrættende Fald, hvad skal jeg gøre? (N. N. Kr.) — S.: Sværmen kan afstrommes. Denne Slags Afstromning foregaar ganske som om Efteraaret ved

*) Redaktionen berer ofte Skylden ior, at der findes færre „Etko“ i Bladet; saaledes maatte vi f. Eks. af Nr. 10 udlade et Par „Etko“, fordi der ikke var Plads til dem, naar alle Spørgsmaal fulde med. N. N.

dødsdømte Kuber, kun med den væsentlige Forskel, at man ophører med at tromme, saa snart man ved den aabne Udtrømning har set Dronningen gaa op i den øverste Kube. De afstrømmede Bier anbringes i et nyt Stade som en Sværm paa den gamle Plads. Moderstadel gives en helt ny Plads.

Nr. 71. Hermed sender jeg Dem en Blomst, som bliver meget besøgt af Bierne i denne Tid; jeg har 4 smaa Buske i min Have af den, og det er nemt at tælle over 20 Bier i en Busk, som har en Størrelse af c. 18 Tom. i Diameter. Jeg kender ikke Navnet og ved ikke, om den er bekendt; men den burde dyrkes i enhver Bavlens Have. Vil De ikke nok give mig lidt Oplysning om den i „Vitidenbe“? (S. A. H.) — E.: Den sendte Plante er *Sedum Fabaria*, der hører til Slægten *Stenurt*, af hvilken vi have flere vildtvoksende Arter og foruden den førstnævnte mindst 2 andre dyrkede Arter, nemlig *S. kamschaticum* og *S. spurium*. Alle disse *Stenurter* afgive megen Nektar og nogle tillige Pollen.

Bavnlige Vink.

Vejret (15. Juli). var i den sidste Uge af Juni og den første Uge af Juli uheldigt for Bivæsen med kun 11--13° R. Varme om Dagen, 6--8° om Natten; men netop i den Tid faldt der i mange Egne af Landet rigelig Regn, hvorved Plantevæksten fik nyt Liv. I den følgende Uge blev Vejret atter varmt og derved fremkom en meget velkommen Forskættelse af Hovedtrættet, navnlig paa Hvidfløver og Lind i de Egne, hvor sidstnævnte værbifulde Pomningstide findes. Nylig har ogsaa Boghveden begyndt at blomstre temmelig rigelig og denne vil, hvis Vejret holder sig varmt, kunne afgive et særdeles godt Træk. Vi skulle dog bemærke, at af de Beretninger, vi hidtil have modtaget, synes det at fremgaa, at Eftertræktene under Hovedtrættet huve haft et temmelig ringe Udbytte, inderens Sommertræktene have haft et godt Udbytte; men de førstnævnte Egne kunne jo endnu faa et meget værdifuldt Træk paa Boghvede og Lyng.

Sværmene's Antal har været temmelig stort, men i denne Henseende viser der sig dog for Forskel i Landets Egne. I Eftertræktene er der hidtil næsten slet ikke kommet Sværme.

Yngelredens Udvikling har naturligvis under de forskellige Trækforhold ogsaa været forskellig. Fra nogle af de Egne, der have haft et godt Udbytte, klages der over, at Yngelen er aftaget altfor stærkt, saa at man frygter for at faa et altfor ringe Antal Bier til Overvintringen. Denne Fejl hidrører fra altfor smaa Stader. Naturligvis er der endnu rigelig Tid til at faa saadanne Familier stærkere udvikle inden Jidvintringen, men dertil udkræves enten Fodring eller Træk, og det kommer derfor an paa, at Bivæseren er opmærksom paa, at Fejlen i ethvert Tilfælde bør rettes. Der haves dog endnu mange flere Eksempler paa Klager over en altfor stærk Udvikling af Yngelrednen. Saa at denne har bredt sig langt ind i Pomningrummet. Endnu afgiver Hvidfløveren og andre Kløverarter (Alfite) dog mange Steder et meget godt Træk. I Egne, der endnu kunne vente godt Træk paa Hvid-

fløver, Lind, Boghvede eller Lyng, tillægge vi ikke denne Umstændighed nogen uheldig Virkning. Derimod burde man naturligvis i de Egne, der savne saadant Træk, have undgaaet denne Fejl ved itide at anbringe Dronninggitter foroven eller bagved Yngelrednen eller begge Steder for at begrænse denne. Det vilde naturligvis have forøget Udbyttet.

Nedbygning af Kuber i Trugstader er iaar forsøgt i stor Udstrækning. I de Egne, der have haft godt Træk, er Nedbygningen i Almindelighed lykkedes, idet hele Yngelrednen efterhaanden har faaet Plads nede i Trugstadel. I de Egne, der have haft ringe Træk, er dette derimod sjældent opnaaet. Hvis nu Stadets Overrum er stort nok til at rumme Kuben, og Egnen ikke har Eftertræk, tilraade vi i saadanne Tilfælde at lade Kuben blive staaende hele Vinteren igennem i Stadel. I modsat Fald maa man enten „overføre“ Bierne eller flytte Kuben fra Stadel. Overføring af Bier kan jærlig anbefales i det Tilfælde, at man antager, at Kuben har en slet Dronning. Det vil nemlig være meget besværligt at flytte Dronningen i Kuben, medens det er en temmelig let Sag at foretage dette Arbejde i et Trugstade.

Kunsthværm. Vi antage, at man sikkert vil kunne gøre Regning paa Dronners Tilstedeværelse, i det mindste hede denne Maaned ud, og Kunsthværm ville derfor fremdeles kunne dannes endnu i et Par Uger med et heldigt Udsald.

Røveri. I de Egne, der endnu tilbyde godt Træk, vil man fremdeles kunne behandle Bierne uden at angstes for at fremfalde Røveri ved langvarig Behandling af flere Stader. I de Egne, i hvilke Trækket er sluttet, bør man derimod nu være meget varsom i denne Henseende, thi i den varme Aarstid er Røveri langt farligere end i den kolde. Dog skulle vi gøre opmærksom paa, at et godt Regnapparat, der kan udsende hele Skyer af Røg (s. Ets. en god Regnbæjer), naar det anvendes i Tide mod Røverne, der narvne sig det aabne Stade, er i Stand til at hindre Røveriet i høj Grad. Marker man imidlertid, at Røverne ogsaa begynde at angribe Stadets Indgang, da bør man helst slutte Stadets Behandling for den Dag og ikke fortsætte den for sent om Eftermiddagen paa den følgende Dag. Udflugtede Tavler bør under saadanne Forhold ikke indhænges paa ny for ved Solnedgang.

Fodring kan paa denne Tid navnlig være nødvendig hos Sværme. Man maa jo erindre, at disse baade skulle bygge meget og yngle stærkt. Derfor er det slet ikke sjældent, at Sværme, der have været indfanget i nogle Uger og have arbejdet stærkt, ved nogle faa Dages slet Træk kunne komme i Nød og begynde at udkaste „hvide Bier“ (Hi-Popper). Sligt bør naturligvis hindres ved itide at jordre dem.

Hønningssalg. Hvis man paa nogen Maade kan vente nogen Tid med at sælge sin Hønning, da tilraade vi det ubetinget; thi Priserne ere altid lavest i Juli—September, og man bidrager ved tidligt Salg netop til at holde dem lave. Naar den høstede Hønning er juldmoden, da kan den gemmes paa et tørt Sted uden at tage Skade i aarevis. Dog bør den selvølgelig dækkes imod Støv og Insekter paa denne Aarstid, i den kolde Aarstid tillige imod fugtig Luft, s. Ets. ved Propper.

Vinterforraad. I de Egne, der savne Eftertræk, bør man allerede ved Hønningstøsten tænke paa at bevare et tilstrækkeligt Antal forsøglede Tavler i Staderne til Vinterforraad, idet man bør huske paa, at mindst $\frac{1}{2}$ af hver Families Vinterforraad (yderst og øverst) bør bestaa af Hønning. Næsten kan gives som Kandisjirup paa et senere Tidspunkt.

Brevkasse.

Udstillingen i Hølstebro. Opgørelse med Den syn til de færdigværede Salg ved Biavls-Udstillingen vil blive fremsendt fra i B.F.'s Sekretær i August. Beretning i næste Nummer.

Italienste Dronninger indskrives atter d. 15. Juli, da et større Antal Efterbestillinger vare indgaaede under Redaktørens Fraværelse i Hølstebro. Disse kunne ventes her d. 27. Juli. Næste Indskrivning d. 6. August. Pris Kr. 4,50.

Kundgørelser.

DBF.'s Honningsskilt,

der burde findes ophængt hos Enhver, der handler med Honning, kan nu faas trykt paa Karton, forsynet med Vaand, for 20. Ø. pr. Stk. Ved Indsendelse af 24 Ø. i Frimærker sendes Skiltet portofrit. **Erølev.**

Korbs' Hurtigfodre, hvormed der kan gives 5, 4 og 2 Ø Foder daglig, Kr. 1,10, 1,00, 0,80 og 0,60. Slør, Hummelhandsker, Etiketter samt alle andre Biavlsartikler faas hos

D. Carstens,
Svendborg.

Skjern Damplooværk.

Færdige Vistader og opfæret Træ til Vistader haves i stort Oplag.

J. Møller & J. Jespersen.

Ny hvid afflyngt Honning

tøbes. Prøve og Pris modtager Urtekræmmer **Chr. Hansen,** Vesterbrogade 11, København.

Udslyngningsspande,

Nr. 1, 20" høj, med Linhane 380 Ø.
Nr. 2, 14" høj, med Linhane 360 Ø.
Honning i, 4" høj, passende til Spandene, 80 Ø.
faas hos **Erølev,** Kallundborg.

Fortinnet Traad, Tavleklamme
Skrælleknive, Tavlesporer, Bipiber, Røgpustere, Haandrogere og Afspærringsgittere ere til Salg saavel i Partier som enkelte Stykker hos
R
N. S. Kristensen, Himmelo, Roskilde.

C. Mehls Fabrik, Aarhus.

Kunsttavler af rent, garanteret ublandet Bivoks. — Alle Slags Biavler-Rekvizitter. — Foræninger Moderation. — Forsendes overalt.

C. Mehls Fabrik, Aarhus.

Kunsttavler

af godt Bivoks og

Dronninggitre

af Zink faas hos

B. Bojesen,
Systofte, Nykøbing p. F.

Vejele Kunsttaavle-Fabrik

leverer smukke Tavler af ægte Bivoks til Dagens billigste Priser. Voks tages i Hvide for Tavler. Stort Lager haves altid. Prisliste sendes paa Forlangende. **J. B. Boesen.**

H. U. Madsen, Broager,

har altid det største Lager af Biavlsredskaber og Kunsttavler. Voks købes til højeste Pris og byttes imod Kunsttavler.

H. U. Madsen,
Broager.

Kunsttavler af ægte Bivoks, i Maret 1895 tilkendt 14 Præmier, anbefales saavel Foreninger som den større eller mindre Forbruger til Maret's billigste Pris.

R. S. Kristensen, Himmelo, Roskilde.

Garanteret ægte Bivokstavler

anbefales Biavlere, som sædvanlig til billigste Priser. **Ægte Bivoks** byttes og forarbejdes i Partier a 25 Øre, mindre Vægt a 30 Øre pr. Ø. Da Bivoks iaar er dyrt og knapt, bedes mine ærede Kunder at bestille itide.

Ankøber pr. Odde, i Januar 1896.

R. Jacobsen.

Ægte Bivokstavler

til billigste Priser. Stort Oplag. Hurtig Ekspedition. Voks byttes.

R. Schmidt, Vinkelvej 6, 3. Sal, København V.

Guldmedaille.

Undertegnede anbefaler sine nojagtige og solide Stader og Medstaber samt Kunsttavler af ægte uforfalsket Voks til billigste Pris.

Tilkendt Guldmedaille paa Verdens-Udstillingen i Antwerpen.

Illustreret Prisliste fulgte med Nr. 3.

Løsning St., d. 21. Febr. 1896.

J. Andersen.

Alley's Dronningfælde

(se S. 166), passende til et Flyvebræt, der er mindst 12" bredt, faas for 170 Ø. + Porto hos **Erølev.**

Caffel-Mød.

Min bekendte prima Mød anbefales d'Pr. Vandtende til billigste en gros Pris.

H. A. Ferslew, Aalborg.

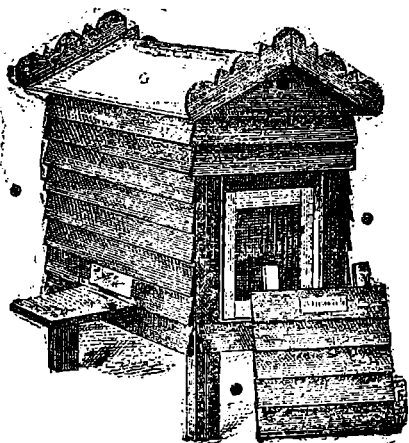
Dronninger af indenlandsk Race

tillagde og befrugtede i Juni Maaned a 6 Kr. Tillagde og opdrættede i første Halvdel af Juli 5 Kr. Tillagde og opdrættede i sidste Halvdel af Juli 4 Kr. Tillagde og befrugtede senere 2 Kr. 50 Øre faas hos Værer **H. S. Hoffmann,** Højsmarke Skole pr. Næstov.

Bestillinger bedes indsendte snarest og ville blive ekspederede i den Orden, hvori de indgaa. Paa Bestillinger, som indkomme inden 15. Maj, gives 10 pCt. Rabat og frit tilsendt, naar det forud betales, ellers sendes pr. Postopkrævning og Bestilleren maa da betale Fragten med. Ved Abningen for Dronningerne bedes taget en Mand til Vidne, hvis nogen Dronning skulde være død, da jeg saa snarest mulig erstatter den med en ny. — Der affendes ingen Dronning, før den har lagt Æg hos mig.

Vejle Biavlsredskabsfabrik

anbefaler

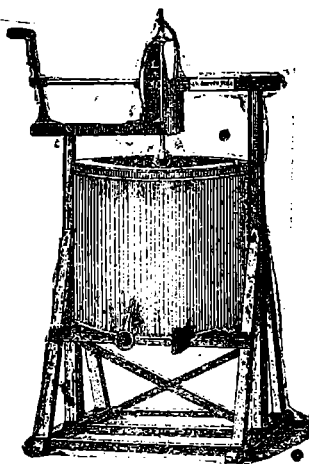
nøjagtige solide smukke
Biboliger og Slyng-
maskiner og alt Andet
til Biavl henherende.

Alt til meget billige
Priser. Stort Oplag
haves.

Kunsttavler af ægte
Bivoks haves altid paa
Lager. Voks tages i
Bytte med Tavler.

Voks forarbejdes til
Tavler. — Illustreret
Prisliste sendes paa For-
langende overalt i Dan-
mark, Sverige, Norge,
Frankrig og Tyskland
franko.

I. V. Boesen.

1ste Præmie

for Redskaber ved Biavlsudstillingen i
Storehedinge iaar.

1ste Præmie

for Redskaber ved Biavlsudstillingen i
Aarhus iaar.

Alle Ordre expederes omgaaende.

Røgblæser, Nr. 1	1,50
do. Nr. 2	1,35
Løse Spidser	0,10
Røgpuster	2,50
Fodrere, Kørsb	0,60
Dronningbure	0,35
Dronninggitre af Pap, prima ☐	0,90
Do. af Zink, afsbn., ☐	0,70
Spartel, slebne afr. Ender	0,90
Tavlespore	0,45
Honninghaner, Tin	1,10
Skrællebakker til alle 3 Maal	2 00
Tavletraad, engelsk, pr \mathcal{R}	0,70
Fuldkomm. Fodrere, Erslevs Model	0,90
Skrælleknive, prima	0,90
Loddekande, dobbelt	1,20
Slør, 18" langt	0,80
Pibehætter	0,20
Alley's Dronning- og Dronefælde	1,70
Udslyngningsspande, Nr. 1	3,80
Do. Nr. 2	3,60
Honningsi til Spanden	0,80

Alex. Rasmussen,
Kallundborg.

Kunsttavler af rent, ublandet Bivoks
leveres til billigste Pris. Mit Voks er af fortrinlig
Kvalitet, købt hos kendte vederhæftige Mænd. Voks
forarbejdes. Biavlsredskaber (Kasserede Tavler) købes eller
laves i Tavler. Enhver bør forsøge mit Dronning-
gitter samt Foderapparat for Dver- og Underfoder.
Gulstebro i Februar. N. S. Vorbeck.

Busk Chr. Riegels, Viborg, Bivokstavlefabrik.

Paa Grund af min stadig stigende Omfætning
er Fabrikken flyttet til ny store Fabrikslokaler.
Lillige har jeg iaar købt en ny stor Tavlemølle
med ekstra dybe Celler og i det Hele det mest
fuldkomne paa Tavlemølleindustriomraadet. 16,000
G Voks af enestaaende fortrinlig Kvalitet haves
paa Lager, saa Tavlerne bliver smukkere og bedre
end nogenstunde før. For Vægheden garanteres.
Forlang min Prisliste. Jeg er altid leverings-
dygtig. Kob hos **Chr. Riegels.**

Voks

købes og sælges hos **Chr. Riegels** i Viborg.

Voks modtages til Forarbejdning til Kunst-
tavler. Kun ægte Bivokstavler
sendes. I 1893 er mine Kunsttavler tilsendt

9 Præmier.
Ægte Bivoks købes altid til højeste Pris.
N. S. Kristensen, Dinnelov, Roskilde.

Vejledning til Biavl

af
V. E. V. Smith i Bjergsted pr. Svebølle
faas i enhver Boglade à 50 Øre. Naar 54 Øre
tilsendes Forfatteren, faas den portofrit tilsendt.

Udkommen er:

A. S. Vorbecks

Vejledning i den moderne Biavlsdrift
og faas i enhver Boghandel. Pris 2,50 indbunden.
Med Indsendelsen af 2,50 pr. Postanvisning til
indberettede Forlægger bliver Bogen tilsendt om-
gaaende portofrit.

Chr. Jensen's Boghandel,
Gulstebro.

Kautschuk-Stempler

til billigste Priser saas hos **N. Schmidt,**
Birkelvej 6. 3. Sal, Kjøbenhavn V.

Biaoler-Rekvisitter.

Største Udvalg i Danmark. Forlang min
Prisliste. **Chr. Riegels, Viborg.**

Honningglas

Dyrets bæges fænt høiart
som mulligt.

med affleben Rand 1 # 11 D., 2 # 16 D.
Honningglas, Abbotts, 1 # 15 D.

2 # 23 D.
2 # 4 D.
Propper af prima Storf 1 # 3 Dre,

Bergamentpapr, 30" bred, 6 D. Al.

Alex. Rasmussen,
Kallundborg.

Flere Hundrede Bd.

prima Bokstaver

af de gangbare Maal havees paa Lager og forsendes pr. omgaaende.

D. 1 Juli 1896.

R. S. Kristensen, Himmelo, Roskilde.

Min prisbelønnede

Bi-Pibe

for Røgere saa vel som for Fkke-Røgere saas frit tilsendt, naar 3 Kr. 16 Dre pr. Postanvisning, hvorpaa Bestilling kan skrives, sendes til

Grønning, Vejrup, Bøumminge.

Sendes til Udlandet mod Efterkrav.

Kristian Pedersen, **Eved**, **Svendborg**, har altid de reelleste og bedste Bidsliger og Redstaber, hvad Publikums Renoms er det bedste Bevis for, saa at jeg trods den stigende Konkurrence har en stigende Omsetning. Sidste Aar solgtes og bogførtes 850 Stader og over 100 Udflængere.

Hjst at bestille Sagerne, mens Tid er, at De ikke ved Sværmetiden skal bruge Telegrafen og maafe endda iutel saa.

Honning

som Hænings- og som Lægemiddel.

af **Hans Erslev**.

Pris hæftet 20 D. Saas hos Forfatteren. Forhandlere Rabat.

Honningen og dens Anvendelse,

af **Hans Erslev**,

2det forøgede Oplag, Pris 50 D.,

er nu udfornmet. Sendes frit imod Indsendelse af 52 D. i Frimrk. til **Erslev** i Kallundborg.

Honning-Sedler, af to forskellige Slags "Honning" og "Honningens Anvendelse", udgivne af D.B.F., bestemte til at vedlægges ved Honningssalg, idet Sælgeren tilføjer sin Adresse — saas a 10 Dre for hver 10 Stk. hos **Erslev**, Kallundborg.

My Honning-Etiketter,

farvetrykte med Plads til Navn, saas for 90 Dre pr. 100. Den udfaarne farvetrykte Etikette, jeg tidligere har forhandlet til samme Pris, havees nu atter paa Oplag.

Erslev, Kallundborg.

Fører i Biavl,

af **Hans Erslev**,

2den forøgede og forbedrede Udgave, er nu udfornmet. Pris 1,85 D.

Saas i enhver Boghandel.

Stålhammar's 2 Vægtavler

til Oplysning om Honningbiens Naturhistorie kunne nu atter faas hos **Erslev**, Kallundborg, til en Pris af 5 Kr. pr. Sæt. Med Tavlerne følger en forklarende Tekst i det svenske Sprog.

Maanedskriftet "Hunden"

bestilles hos Udgiveren, Forstandidat **Biggo Møller**, Krystalgade 9, København K. Organ for Hundevenner og Jægere. Oplysende Tekst og gode Afbildninger. Abonnementspris 3 Kr. om Aaret. Annoncer 10 Dre Linien. Probenummer gratis.

Forenings-Meddelelser.

Medlemmer af **Saderslev og Omegns B.F.** meddeles, at der er tilstaaet Enhver gratis Behandling og mulig Erstatning ved Tab af Vipeft for saavel Medlemmer som Ifte-Medlemmer ved Henvendelse til **A. Jversen**, Tørring Mark. Det er at haabe, at hvert Medlem i sin Kreds vil arbejde for Sygdommens Udryddelse.

Paa Bestyrelsens Vegne:

A. Jversen.

Nalborg Amts B.F. afholder Møder af Hr. C. J. Grønning i Arden hos Stomager Olsen, Lundgaard, Kl. 1, d. 21. Juli; i Korrespondby hos Købmand Jensen d. 22. ds. Kl. 1; i Barmer hos Partifuler Johan C. Jensen d. 23. Kl. 10 Fmd.; i Østerhalne, formodentlig ved Hmd. N. Larjen, Kl. 1 d. 24., og Dyrtfredagen d. 25. Juli Kl. 10½, paa Dyrtfredslads med Foredrag samt Kl. 2½—4 i Bisfolen med praktisk Vejledning i Biavl. Talrigt Møde forventes.

Midtsjællands B.F. afholder Biavlsudstilling i Ringsted d. 20. og 22. September, hvor der udstilles i følgende Afdelinger: 1. Honning, Vots, Delinger m. m. 2. Forædlede Produkter. 3. Stader og Redstaber. 4. Bidslabe-lige Hjælpeidler. Enhver kan udstille og aske Præmie. Diplomer ville blive uddelte, men kun Medlemmer af Foreningen ville saa Præmiebeløbet udbetalt. Anmeldelse af Udstillings-Genstande bedes sendt til Undertegnede inden d. 10. Septbr. Forslev pr. Haslev, d. 10. Juli 1896.

Peter Larjen.

Vesterhøvinge og Omegns B.F. afholder praktisk Biavlsmode Søndag d. 2. August, Eftm. Kl. 2, hos Urmager H. P. Hansen, Brobyvært. Alle ere velkomne. **Hans Førg. Hansen.**

Svendborg og Omegns Biavlsfreds afholder sit 2. Sommermode Søndag d. 26. Juli Kl. 2 Eftermd. hos Danselærer K. P. Kristiansen, Galtebjerg pr. Høvelager. Talrigt Møde forventes. **Formanden.**

Indhold af dette Numer.

Narhns B.F.	228
Dronningavl, af Frank Benton	223
Dronningfælde, en ny, af C. Davenport	226
Effo, af Førg. Klemmensen, af B. N. Nørgaard,	
I. K. K., og Peter Larjen	232
Gavnlig Vint	233
Honning-Salget	221
Maribo Amts B.F.	228
Staders Forarbejdelse, af J. P.	228
Stenurt	233
Sværming ved Kunst	232
Tavlehonning	232

Det Tørtzen'ste Bogtrykkeri i Kallundborg.

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaar den 1. i de 6 Vintermaaneder, den 1. og 15. i de 6 Sommermaaneder. Rumbogsejler optages for 20 Ere pr. Pettit-Linie 1ste Gang, 10 Ere 2den og 3die Gang og 8 Ere fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage før de søttes indrykkelde.

Biavlslærer-Skolen.

Den 5. Juli 1866 stiftedes DBF. ved et Møde i Nyborg, og Foreningen har altsaa nylig afsluttet det 30te Aar af sin Virksomhed. Vi skulle ikke kaste noget egentligt Tilbageblik paa denne, men kun minde om, at netop for 10 Aar siden begyndte Foreningen at anvende Biavlslærere som et Middel til den nyere Biavls Udbredelse og Forbedring. Der kan ikke være Tvivl om, at denne Side af Foreningens Virksomhed har haft særdeles stor Betydning for Biavlens Fremgang her i Landet, og at den tillige har bidraget i høj Grad til Foreningens Vækst. I 1895 har DBF. ladet afholde 323 Biavlermøder i Landets forskellige Egne.

Efter Haanden som denne Virksomhed er vokset, ere flere og flere Biavlere blevne anvendte som Biavlslærere, og derved er ganske naturligt det Ønske fremkommet blandt Foreningens ledende Mænd, at der maatte gives Biavlslærerne Lejlighed til at erholde nogen Undervisning i saadanne Fag, som kunde have særlig Betydning for dem som Vejledere i Biavlsdriift. Derved antog man at kunne opnaa flere vigtige Formaal: En større Sikkerhed hos Biavlslæreren ved Møderne, en større Ansæelse og Tillid i deres Forhold til Tilhørerne, og endelig en større Sikkerhed ved Valget af Biavlslærere, da ethvert Undervisnings-

kursus agtedes sluttet med en Prøve, efter hvilken enhver Elev fik et skriftligt Vidnesbyrd om sit Standpunkt. Virkeliggørelsen af denne Tanke anse vi for et særdeles vigtigt Skridt i Foreningens Udvikling; men dertil krævedes baade særegne Midler og Kræfter. Det er derfor ikke saaa underligt, at det har medtaget et Par Aar at faa Sagen i Gang. Derved har det netop truffet sig saaledes, at det er blevet den 30aarige Forening, der har løftet denne Sten. Vi ville udtale Haabet om, at dette Aar derved maa blive et Mærkeaar, idet den nævnte Skole efter Haanden vil forøge den danske Biavls og DBF.'s Ansæelse paa Grund af de Frugter, som Undervisningen der maatte bringe vort Folk.

Det første betydningsfulde Skridt til Skolens Oprettelse foretoges ved Centralmødet 1893, ved hvilket det besluttedes at andrage Regeringen og Rigsdagen om at forøge Tilskuddet til Foreningen fra 2000 Kr. til 3000 Kr. aarlig for derved at sætte denne i Stand til at oprette en saadan Skole. Dette blev bevilget i det følgende Aar, og man indkaldte derefter Tilbud om Oprettelsen af en saadan Skole. Der indkom kun 2 saadanne Tilbud; men intet af disse syntes Bestyrelsen antageligt, fordi man ikke fandt det sandsynligt, at nogen af disse Stoler vilde faa en Forstander, der var tilstrækkeligt inde i den nyere Biavls nuværende Standpunkt. Sagen udsattes derfor til det følgende Aars Centralmøde,

ved hvilket DBF.'s Sekretær fremkom med Tilbud om Oprettelsen af en saadan Skole i Kallundborg med 2 Kursus, der skulde vare i 4 Uger ialt, altsaa 14 Dage for hvert Kursus, der var bestemt til at optage 10 Elever. Dette Tilbud blev modtaget. Der meldte sig til det første Kursus 10, til det andet 9 Elever. Ved Foraars-Bestyrelsesmødet iaar blev Planen for Skolen nærmere bestemt.

Ved de fleste udenlandske Diablslærer=Skoler betragtes den praktiske Diabl som det egentlige Hovedsag, idet den meste Tid anvendes til saadanne Arbejder som Dannelsen af Kunstbærme, Honninghøst, Forarbejdelse af Bivoliger, Dronningavl o. s. v. Maaſte danne dog de engelske Skoler af denne Art en Undtagelse herfra; men dette kan ikke oplyses, fordi man i de engelske Biblade aldrig ser Beretninger fra disse Skoler, men kun Meddelelser om de afslagne Prøver. Den her i Landet paa begyndte Skole adskiller sig væsentlig herfra, idet den kræver, at Eleverne før deres Optagelse ere fortrolige med den nyere Diabl, saaledes at Vægten i den korte Undervisningstid særlig kan lægges paa Diablsens Teori og de Grene af Naturhistorien, der oftest benyttes ved denne, nemlig Insektlære og Plantelære. Honningbiens Naturhistorie stænktes særlig Opmærksomhed. Der gives Eleverne Lejlighed til at holde Foredrag om Diabl og til at foretage praktiske Diablsarbejder.

Efter denne Plan begyndte nu Skolen d. 20. Juli, dog kun med 5 Elever i Stedet for med 10, fordi den usædvanlig tidlige Sædthøst hindrede de øvrige i at komme til det første Kursus. Undervisningen har været saaledes ordnet, at de 4 første Timer hver Dag anvendes til de teoretiske Sag, derefter afbrydes Undervisningen i 3 Timer, hvorefter den afsluttes med 2—3 Timers Undervisning i praktiske Diablsarbejder, nemlig Dronningstifte, Dronningavl, Oversøring, Honninghøst o. s. v. Mikroskopisk Undersøgelse af syg Binygel saavel som af Honningbiens Organer foretages jævnlig.

Det vil jo nu ved den afsluttende Prøve, som agtes foretaget d. 1. August med Bedømmelse af 2 Genfore, vise sig, hvorvidt der kan opnaas tilfredsstillende Resultater ved saadanne Kursus; men vi ville udtale det Haab, at det ad denne Vej maa vise sig muligt at højne vore Diablslæreres Standpunkt og derved tillige vor Diabl.

Diarter og Biracer.

Af Frank Bentons Bog.

Enhver, der søger at slyle med Bier for Bindings Styld, vil langt lettere og med større Sikkerhed kunne afgøre, hvilke Bilkaar, der tjener dem bedst, naar han kender noget til Biernes særlige Naturhistorie og de deri forekommende Mærkværdigheder. Dette maa dog ikke forstaaes saaledes, at den Slags Kundskab kan erstatte den praktiske Erfaring og Øvelse, som har vist sig at være nødvendig, for at Bierne kunne trives vel. Men i alle Tilfælde er Kundskab af den Art et fortræffeligt Grundlag til Forstaaelse af alle de Fremgangsmaader, man anser for bedst til Behandling af disse flittige og nyttige Insekter. Endvidere er det en væsentlig Hjælp at have grundig Kendskab til Biens Liv og Historie, naar man ønsker at forbedre de bestaaende Fremgangsmaader. I en lille Afhandling som denne, hvis Hensigt er i et jævnt og ligefremt Sprog at give de Oplysninger, som en Mand maa have, naar han giver sig til at drive Diabl først og fremmest for Udbyttets Skyld, er det umuligt at meddele mere end et rent Støt med Hensyn til Inddelingen samt nogle almindelige faktiske Oplysninger med Hensyn til Biens Bestaenhed. Den Væjer, som muligvis maatte finde disse Oplysninger interessante og værdifulde, ham ville vi gøre opmærksom paa, at disse Emner underkastes en langt mere indgaaende Behandling i Bøger: som Langstroth's og Chesshire's.

Betragter man Hymenoptera=Ordenen (o: de aarevingede Insekter) og derunder særlig Apidæ o: Bierne, ser man indenfor denne Familie flere udprægede Arter (ogsaa kaldet: genera) f. Eks. Apis (Honning=Bi), Bombus (Humlebien), Xylocopa (Tømmer=Bi) (findes næppe hos os. Ned.), Megachile (Rosenbien), Melipona (denne Bi har ingen Braad; det er en Honningbi, som lever i det tropiske Amerika) o. s. v. Det er saare interessant at studere alle disse, og hver enkelt af dem har sin Opgave i Naturens Husholdning. Men ifølge dette Arbejdes Plan vil det ikke være muligt her at komme ind paa andre end den første genus, Apis, Honningbien. Dog skal jeg ikke undlade at omtale, at der gentagne Gange har været Planer oppe om at indføre den braadløse Bi (Melipona) fra det tropiske Amerika, og at man heraf har

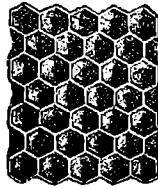

Fig. 59. Arbejderceller (naturlig størrelse) af Apis Indica.

ventet sig vigtige, praktiske Resultater. Det kan nok være, at disse Bier vilde kunne leve i de varmere Egne af vort Land, men det Honning-Udbytte, de give, er kun ringe, den modnes vanskeligt og er ikke let at høste i passende Form, efter som Honning-Cellerne ere af mørkt Voks ligesom det, der Humlebi laver; endvidere anbringes disse Celler ikke i regelmæssig Orden, men i uregelmæssige Klumper ligesom Humlebiernes. Forfatteren havde ifjor en Familie til Sagttagelse, og man har anstillet Forsøg med dem saabel i deres Hjemland som i europæiske Lande. Her i Landet er *Apis mellifica* den eneste Repræsentant for Slægten *Apis*, medens der leve adskillige andre i Asien og Afrika.

Den almindelige ostindiske Honningbi (*Apis Indica*). Den almindelige Bi i den sydlige Del af Asien holdes i meget begrænset Antal og med ringe Udbytte i Ler-Beholdere og affaarne Stykker af hule Træer ovre i nogle Egne af engelsk og hollandsk Ostindien. De findes ogsaa i vild Tilstand og bygge da i hule Træer og Klipperevner. Deres Tavler bestaa af sekskantede Voksceller og ordnes parallelt med hverandre ligesom *Apis mellifica*'s; men Arbejder-Yngelcellerne ere mindre end vore sædvanlige Biers; det viser sig nemlig, at der gaar 36 pr. Kvadrattonne af Overfladen imod 29 hos vore Bier, medens Tavlen's Tykkelse kun er $\frac{5}{8}$ ", naar der findes Arbejderyngel i den, hvorimod samme Slags Tavler hos *Apis mellifica* have en Tykkelse af $\frac{7}{8}$ " (se Fig. 59).

Arbejderne. — Disse's Legemer ere $\frac{3}{8}$ " lange, naar de ere tomme, men henved en halv Tomme, naar de ere fyldte og spændte med Honning. Bryttet dækkes af brunlige Haar, og Skjoldet eller Halvmaanen mellemvingerne er stor og gul. Bagtroppen er gul underneben. Foroven viser der sig Ringe, idet den forreste Del af hvert Afsnit er orangegult, hvorimod den bageste Del viser brune Baand af større eller mindre Bredde, dækkede af hvidbrune Haar; Spidsen er sort. De ere lettillvends, slybe godt og ere flittige til at samle.

Dronningerne. — Dronningerne ere store i Forhold til deres Arbejdere og ere ganske frugtbare. De ere læderfarvede eller mørkt kobberfarvede.

Dronerne. — Disse ere kun lidet større end Arbejderne; de ere blaaeforte næsten som Kul, uden noget gult, og deres stærke

Binger have skiftende Farvetoner ligesom Hvepsvinger.

Naar man bruger Røg, er det let at behandle Stader med disse Bier i, og skøndt de ere mere hidfige end vor almindelige Honningbi, bringer denne Særegenhed dem ikke til at stikke mere, men synes snarere at have sin Aarsag i Frygt. Stiftet er ogsaa mindre ondartet. Ved de simple Fremgangsmaader, man hidtil har benyttet ved Behandlingen af disse Bier, har man ikke opnaaet stort Udbytte af Honning, idet man højest har høstet 10—12 \mathcal{B} af hvert Stade. Det er meget sandsynligt, at hvis den blev indført her til Lands, vilde den give mere. Disse Bier vilde uden Tvivl trække paa adskillige mindre Blomster, som slet ikke besøges af de Bier, vi nu have, og hvis Nektar derfor gaar tilspilde; men rimeligt er det, at de ikke vilde kunne udholde de nordlige Egnes Vinter, med mindre der ydedes dem særlig Beskyttelse, s. Ekst. i Form af varme Kældre eller særlige Opbevaringsrum.

Den ostindiske Dværgbi (*Apis florea*). Denne Bi, der ogsaa er hjemmehørende i Ostindien, er den mindste Art, man kender af den genus. Den bygger i fri Luft, idet den fæster en enkelt Table til en Kvist paa et lille Træ eller en Busk. Denne Table er kun saa stor som omtrent en Mand's Haand, og den er meget fint bygget, idet der findes paa hver Side 100 Arbejderceller pr. \square -Tomme af Overfladen (se Fig. 60 og 61). Arbejderne ere noget

mere spinkle end den almindelige Flue, skøndt deres Legemer ere længere; de ere blaaeforte af Farve, hvorimod den forreste Treiedel af Bagtroppen er lys orangefarvet. Familier af disse Bier samle saa lidt overstyvende Honning, at der ikke synes at være noget Haab om, at det skulde kunne give noget Udbytte at holde dem.

Den ostindiske Kæmpebi (*Apis dorsata*). Denne store Bi (se Fig. 62 og 63), som man ej med Urette har kaldet „den ostindiske Kæmpebi“, har ogsaa sin Hjemstavn i det fjerne Osten, baade paa Asiens Fastland og paa de høsliggende Øer. Der findes sandsynligvis flere Varieteter (Arter), som ere mere eller mindre udprægede, og Sandsynligheden synes at tale for, at *Apis zonata* paa Philippinerne, der siges at være endog større end *Apis dorsata*, ved nærmere Under søgelse vil vise sig at være en Art af sidstnævnte. Alle

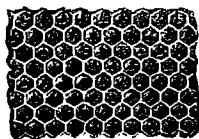

Fig. 60. Arbejderceller (naturlig Størrelse) af *Apis florea*.

Varieteter af disse Bier bygge store Tabler af særdeles rent Boks — ofte 5 à 6 Fod lange og 3 à 4 Fod brede; disse fæste de til uafhængende Klipperande eller til store Grene paa høje Træer i Urskove eller Junglevrat. Naar de fæstes til tykke Grene, bygges de enkeltvis og frembyde da væsentlig det samme Udseende som den ostindiske Dværghis Tabler, der vises paa medfølgende Billede (se Fig. 61). I Modfætning til de andre her omtalte Arter af Apis bygger Ræmpebien imidlertid ikke store Celler til Udklækning af Droner, idet baade disse og Arbejderne fremgaa af Celler af samme Størrelse. Man har fortalt mærkelige Historier om disse Bier, der længe have haft et æventyrligt Skær over sig blandt europæiske og amerikanse Biavlere. Man har sagt, at de bygge deres Tabler vandret ligesom de papirlavende Hvepser, at de ere saa tilbøjelige til at foretage Vandringer, at det vilde være umuligt at holde dem i Stader, og at de ere saa hidfige og farlige, at man maa være angst og bange for dem. De første troværdige Oplysninger angaaende disse Punkter gaves af Forfatteren til denne Afhandling.

Han besøgte Indien 1880—81 i den Hensigt at forskaffe sig Familier af *Apis dorsata*. Dem fik han i Junglevrattene, idet han skar Tablerne ned fra deres oprindelige Sted, og paa denne Maade paaviktes det (saaledes som man maatte vente ved enhver Art af *Apis*), at deres Tabler altid bygges lodret; endvidere, at de Familier, som anbragtes i Kammerstader og fik Lov til at flybe frit ud, ikke forlod disse Holiger, samt at disse Bier langt fra vare saa hidfige og gale, men tværtimod meget nemme at have med at gøre; man behøver kun at anbende passende Forsigtighedsregler, men Røg er endog unødvendig. Desuden godtgjordes det ved den forhaandenværende Mængde Honning og Boks, at de ere slittige til at samle ind. At jeg den Gang ikke fik udført min Plan om at bringe disse Bier til de Forenede

Stater, beroede alene paa, at jeg i Indien blev haardt angreben af Sygdom.

Disse store Bier vilde utvivlsomt være i Stand til at faa sat i Honningen i Blomster, hvor den ligger udenfor vore almindelige Biers Rækkevide; særlig tænker jeg paa Rødkløver, der nu kun besøges af Humlebien; det menes, at den ostindiske Bi vilde kunne bestøbe den og saaledes bevirke, at den gav Frø i større Mængde. Selv om den ellers ikke vilde være nogen Nytte til, saa vilde den sikkert vise sig at faa stor Betydning for Boksproduktionen i Syd-Staterne; Boks er jo nu en meget kostbar Artikel. Hvis det stulde vise sig, at disse Bier og den almindelige ostindiske Bi, hvortil der er hentydet i det foregaaende, hovedsagelig kun besøge de Blomster, der ikke

passer for vore Bier, vilde det vist være heldigt at indføre dem paa de Steder, hvor de kunne trives; vore almindelige Honningbier vilde jo derfor ikke give mindre Udbytte, og Landets Boks- og Honning-Produktion maatte derved blive forøget. Teoretiske Slutninger med Hensyn til Resultaterne af at indføre saadanne Bier kan man ikke tillægge stor Betydning, med mindre disse Slutninger bero paa et grun-

digt Kendskab til de Biers Natur og Levevis, som skulle indføres. Man kender den lille Binot til ikke at være i Udvil om, at det kunde være ganske heldigt at indføre den, og det er lige saa rimeligt, at den store vilde vise sig at være ligesaa værdifuld. I intet af de to Tilfælde synes der at være Udsigt til et daarligt Resultat. Der fandtes ogsaa talrige andre Varieteter og Arter af Bier i Afrika og Asien, som man ikke kender mere eller endog mindre til; men at undersøge dem nærmere vilde kræve megen Tid og være forbundet med store Udgifter. Det er imidlertid et Punkt, som bør overvejes nøje med Hensyn paa de mulige Fordele, Biavlere kunde faa her, samt paa de mere betydelige, heldbringende Virkninger, dette Spørgsmaals Løsning kunde have for Agerbruget. (Fortsættes).

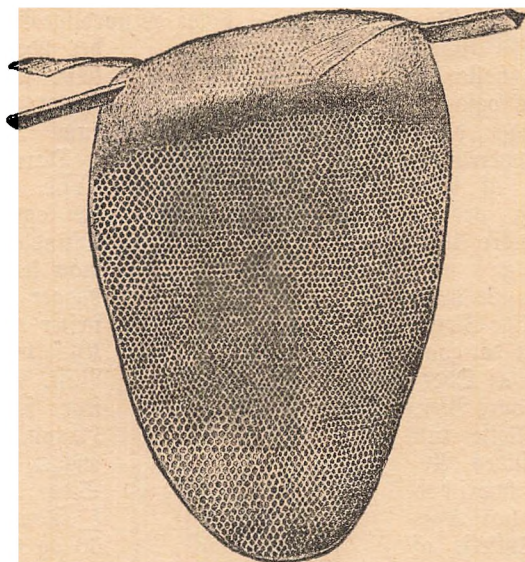

Fig. 61. Table af *Apis dorsata*, $\frac{1}{3}$ Størrelse.

Lov om Bipest.

Friedrich Frank, af Guds Naade Storhertug af Mecklenburg, Fyrste af Venden, Schwerin og Rakeburg, samt Greve af Schwerin, Herre til Rostock og Stargaard o. s. v.

Vi forordne i behørig Overensstemmelse med Hs. kgl. Højhed Storhertugen af Mecklenburg-Strelitz og efter forfatningsmæssigt Samraad med vore tro Stænder som følger:

§ 1. Af vort Ministerium (Afdelingen for Medicinal-Sager) udnævnes en Kommission til Beskyttelse af Biavl. Forommeldte Kommissions Beskæftigelse tilkendegives ved nærværende Lovs For skrifter.

Ingen Bi-Ejer kan nægte at modtage Udnævnelse til Medlem af Kommissionen.

Medlemmerne af Kommissionen kunne kun forjaabid gøre Fordring paa Godtgørelse for deres Virksomhed, som dette udtrykkelig anerkendes i Loven.

§ 2. Ministeriets Afdeling for Medicinal-Sager, og som dets Underordnede, de stedlige Politimyndigheder, have at paa se Afværgelsen og Undertrykkelsen af Bipest blandt Bierne samt at lede de Forholdsregler, man maatte tage.

§ 3. Det staa vort Ministerium (Afdelingen for Medicinal-Sager) frit for at udstede Forordninger om Indskrænkninger i Indførselen fra og Samkvæmmet med Landsdele, hvor Bipest forefindes i en Grad, der synes farlig for den hjemlige Biavl.

§ 4. Enhver Bi-Ejer er forpligtet til uopholdelig at give Indberetning til Kommissionen til Biavlens Beskyttelse saabel om Udbrud af Bipest blandt hans Bier som om alle mistænkelige Omstændigheder, der kunde tyde paa et Udbrud; endvidere maa han paa se, at ingen Bier fjernes fra det mistænkelige Stede, samt at de holde op med at flyve, saa vidt dette efter de stedlige Forhold kan hindres.

Ovennævnte Forpligtelser har Enhver, som forestaar Driften i Ejersens Sted, Enhver, der ledsager en Sending Bier, og Enhver, der har fremmede Bier i sin Varetagt, at overholde.

§ 5. Kommissionen til Beskyttelse af

Biavlens har ufortøvet at underrette de stedlige Politimyndigheder, saa snart den faar en saadan Indberetning eller paa anden Vis kommer til Kundskab om eller nærer Mistanke om Tilstedeværelse af Bipest.

Eygdommens Bekæmpelse ved Politii kan kun finde Sted paa Anmodning fra Kommissionen til Biavlens Beskyttelse.

§ 6. Paa Meddelelsen om Tilstedeværelse eller Mistanke om Tilstedeværelse af Bipest sender Kommissionen til Biavlens Beskyttelse et sagkundigt Medlem til det paagældende Sted, for at Eygdommen kan blive forebygget eller undertrykt.

Det udsendte Kommissionsmedlem har Ret til for Bipest at undersøge ikke alene den mistænkte Bigaard, men ogsaa alle Byens og Omegnens andre Bigaarde, og skulle de stedlige Politimyndigheder paa hans Forlangende yde ham Assistance, hvis han finder Modstand. Han er ogsaa berettiget til at kalde en Biavler til Hjælp

ved alle de Beskæftigelse, han efter denne Lov kommer til at give sig af med, og er enhver Biavler paa det angrebne Sted og i dettes Omegn forpligtet til at følge en saadan Opfordring.

Bliver Resultatet af Undersøgelsen, at der foreligger et Tilfælde af Bipest eller at der er grundet Mistanke om denne Eygdoms Tilstedeværelse, saa har det udsendte Medlem ufortøvet at angive de Forholdsregler, som synes nødvendige for at afværge og undertrykke Bipest (jfr. § 8, § 1 og § 9) samt at sørge for, at Ejermændene til de syge eller mistænkelige Bier tager disse Forholdsregler under hans eget eller Tilforordnedes Tilsyn.

§ 7. Hvis Bieieren nægter eller undlader paa behørig Maade at udføre de paabudte Forholdsregler, saa har „Kommissionen til Beskyttelse af Biavlens“ at kalde de stedlige Politimyndigheder til Hjælp. Kommissionens Anmodning om Hjælp skal blandt andet gaa ud paa, at Tilstedeværelsen eller Mistanken om Tilstedeværelse af Bipest er godtgjort af et sagkundigt Medlem af Kommissionen paa Eygdomsstedet.

§ 8. Efter denne Anmodning har de stedlige Politimyndigheder at ordne Sagen nærmere og paa virksom Maade at gennemføre de Foranstaltninger, som skulle træffes

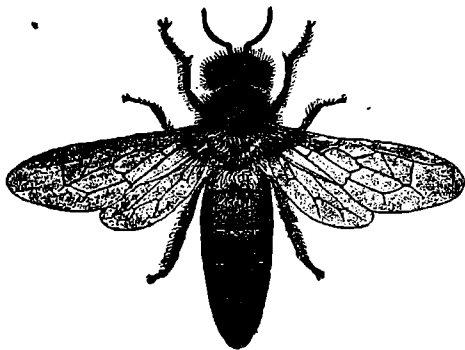

Fig. 102. *Apis dorsata*, Hvejsber, 2 Gange forstørret.

for at undersøge Faren; dog maa dette ske i nøje Overensstemmelse med nærværende Forordning samt med de Forrifter, som maatte blive givne af vort Ministeriums Afdeling for Medicinalsager.

Hvis de stedlige Politimyndigheder nære Tvivl angaaende Kommissionens Klagemaal, eller hvis dettes Berettigelse med gode Grunde bestrides af Biernes Ejer, saa kunne de stedlige Politimyndigheder anmode vort Ministeriums Afdeling for Medicinalsager om at afgive sin Kundelse i Sagen; dette bør dog ikke hindre, at de nødvendige Forholdsregler træffes.

Bespørginger fra Ejernes Side over de af de stedlige Politimyndigheder truffne Foranstaltninger ere ikke i Stand til at opsætte disse.

§ 9. Politiet kan mod Sygdomsfare samt til Formindskelse af Sygdommens Varighed efter Omstændighederne træffe følgende Forholdsregler:

1) Det kan forbydes at fodre Bierne med Stoffer, som ere skittede til at udbille Bipeft.

2) Af Bipeft angrebne eller derfor mistænkte Bier kunne holdes affondrede og under Bevogtning.

Ejeren af de Bier, som skulle affondres, er pligtig til paa Opfordring at træffe saadanne Foranstaltninger, at Bierne, saa vidt muligt, hindres i at flybe ud.

3) Afsperning kan finde Sted, naar en Bigaard er angreben af Bipeft eller mistænkes derfor.

4) Indstrækning kan finde Sted med Hensyn til Anvendelse, Benyttelse eller Transport af syge eller mistænkelige Bier, af de fra dem hidrørende Produkter, samt af saadanne Genstande, som ere komne i Berøring med syge eller mistænkelige Bier, eller som paa anden Maade kunne tentes at være i Stand til at medføre Smitte.

Endvidere kan Indstrækning ogsaa finde Sted med Hensyn til Transport af Bier, som ere udsatte for Smittefare.

5) Angrebne eller mistænkelige Stader kunne underkastes en helbredende Behandling, ligesom man har Lov til at foretage visse Indstrækninger i Ejendomsretten, naar Helbredelsesforsøg skulle finde Sted.

6) De af Bipeft angrebne eller derfor mistænkte Bier kunne dræbes.

Ordre dertil udstedes af Kommissionen til Biavlens Bestyttelse.

7) Der kan finde Desinfektion eller Tilintetgørelse Sted af Lokaler, hvori Bier henstaa, af Biboliger og Biavlredskaber, som have været i Brug, bipeftbesængte eller derfor mistænkte Bier.

Gennemførelsen af disse Forholdsregler finder Sted efter Ordre fra Kommissionen til Biavlens Bestyttelse og under Politiets Opsyn.

8) Biavlsubstillinger kunne forbydes paa Sygdomsstedet og i dettes Omegn.

9) Udstingende fra Kommissionen til Biavlens Bestyttelse kunne foretage en Undersøgelse af alle paa Sygdomsstedet eller i dettes Omegn værende Bigaarde.

(Fortsættes).

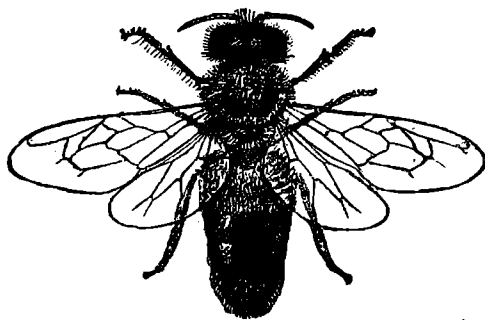

Fig. 63. Apis dorsata, Drone, 2 Gange forstørret.

Fra Industri- og Sløjdudstillingen i Malmø 1896.

af W. E. B. Smith.

Udstillingen aabnedes d. 6. Juni og vedvarer i 3 Maanedere. Den præsenterer sig godt paa en smukt anlagt Plads ved Udkanten af Byen, og lige op til et nydeligt Anlæg

„Kungsparken“, kun

adskilt fra dette ved en Kanal; herover er lagt Bro, saa at man kan gaa fra Udstillingen i Kungsparken og omvendt. Denne Kanal, der strækker sig omkring den ældste Del af Byen, er den gamle Stadsgrav fra den Tid, Byen var en Fæstning. Boldene ere jævne og saaledes forsvundne. Det gamle Malmøhus, der ser meget ærverdigt ud og var en Del af Fæstningen, har endnu sine Volde og Grave, men er ombannet til Straffeanstalt for de groveste Forbrydere i Sverrig. Bygningerne ere til dels ny, idet $\frac{3}{4}$ af det gamle Malmøhus nedbrændte i 1870 eller deromkring. Malmø, der har 52,000 Indbyggere, er en smuk By med brede Gader og mange stilfulde Bygninger. I Udstillingens Hovedpavillon er et Udsigtstaaen; man kommer op i det ved en Elevator, og det lønner sig at komme derop, da man fra Taarnet faar et godt Overblik over Egnen, der er smuk, men ualmindelig flad. Skaane, sagde Svenskerne, er vor

rigeste Provinds. — Hvad nu særlig Biablen angaar, da er den ikke stærkt repræsenteret paa Udstillingen, og paa een Undtagelse nær være alle Udstillerne fra Danmark, hvilket synes at bevise, hvad jo ogsaa er Tilfældet, at Danmark i dette er langt foran Sverrig, Norge og Finland.

Udstillet var under Løbe-Nr. 1325 af Fabrikant F. Andersen, Løsning: 2 Udslyngningsmaskiner og 1 Bihus (der var desuden anmeldt en Solbofsmelter og Kunsttabler, men disse Ting fandtes ikke). Udslyngningsmaskinerne vare særdeles gode, Prisen 23 Kr. for den ene og 26 Kr. for den anden. Bihusets Pris 20 Kr.

Løbe-Nr. 1326 af Fru Flora Boesen i Vejle: Honningkager. Der fandtes kun 5 smaa Kager — der havde nok været flere, men saavidt jeg kunde opfatte det, vare de efterhaanden svundne ind til dette lille Antal —; dette blev dels anset for at være for lidet til at komme i Betragtning ved denne Udstilling, og dels vare de alt blevne noget gamle. Kagerne vare forøvrigt gode, men ikke ud over det almindelige.

Løbe-Nr. 1327 af Snekter F. W. Boesen i Vejle: 2 Udslyngere og 2 Bihuse. Prisen for Udslyngerne var 25 Kr. pr. Stk.; de vare fortrinlige, men uheldigvis var den ene kommen i Uorden ved Opstillingen, saa den ikke kunde prøves. Bihusene vare af Egetræ og elegante, men for kostbare for almindelige Biavlere, idet den ene kostede 35 Kr. og den anden 48 Kr.

Løbe-Nr. 1329 af Fabrikant N. S. Kristensen i Himmeløved ved Roskilde: 2 Bihuse, 1 Solbofsmelter, Kunsttabler og en Blitkuffe til at skrælle Vosktabler i (derimod manglede Honningudslyngere, der vare anmeldte). Prisen paa Bihusene var 12 og 13 Kr. og for Solbofsmelteren 7 Kr.; Vosktablerne, der ere godt kendte her i Landet, vare tillige fremstillede i de forskellige Udviklingsstadier under Forarbejdelsen. Blitkuffen synes meget ordinær, hvorimod de andre Ting vare særdeles gode.

Løbe-Nr. 1330 af Biavler Jens Larsen, Strandgaard ved Roskilde: 2 Bihuse og 1 Udslynger. Prisen manglede paa disse Ting, men de vare godt forarbejdede og Udslyngeren fortrinlig.

Løbe-Nr. 1334 af Røvd. Chr. Riegels i Viborg: Kunsttabler og 2 Udslyngere. Vosktablerne vare meget gode, men Udslyngerne altfor ordinære og forfærdelig støjende. Mulig at Prisen er derefter, men den var ikke vedføjet. Ved Bedømmelsen tilkendtes Sølvmedaille til Fabrikant N. S. Kristensen i Himmeløved og Biavler Jens Larsen, Strandgaard pr. Roskilde, og Broncemedaille til Fabrikant F.

Andersen, Løsning, og Snekter F. W. Boesen i Vejle. Under Gruppe for Sløj (Husflid) var udstillet under Løbe-Nr. 884 af Telegrafkommisær K. T. Ulstrøm, Söderhamn i Sverrig: 3 Bihuse og forskellige Biavlsredskaber, deriblandt en Masse smaa Rammer og Materiale dertil til Tablehoning. (Fortsættes).

Biavlsudstillingen i Holstebro.

Det store Dyrstue for hele Jylland og de dermed forbundne Udstillinger for Biavl og Fjerkræ aabnedes d. 10. Juli paa en dertil fortrinlig egnet Plads tæt Nord for Byen. Biavlsudstillingen havde faaet sin Plads i den Bygning, der tillige rummede den store Foredragsaal og Tombolaen; men disse 3 Afdelinger af Bygningen havde hver sin Indgang, og vare ikke forbundne med hberandre. Lokalet til Biavlsudstillingen var temmelig rummeligt, men ikke saa godt beskyttet mod Blæst og Støv som det Døckerste Telt, der benyttedes i Vejle. Dette var navnlig føleligt paa Udstillingens 2den Dag, da det blæste meget stærkt, jaledes at alle Udstillingsgenstandene bleve bedækkede med et tykt Lag Støv og Sand. Netop paa den Dag var Skuet stærkest besøgt, vi antage af c. 20,000 Mennesker, af hvilke et meget stort Antal ogsaa besaa Biavlsudstillingen. Staderne vare opstillede foran Bygningen paa begge Sider af Indgangen, og lidt længere fremme fandtes Officerstelt, foran hvilket Udslyngningsmaskinerne vare opstillede. Om Ratten indfattedes disse i Teltet for at være beskyttede imod Regn; men i Modsetning til Vejleudstillingen 1895 var denne Udstilling begunstiget af Tørvejr alle 3 Dage.

Biavlsudstillingen var vel ikke særlig stor, men alle Afdelinger vare dog repræsenterede, saaledes at den gav et rigtig godt Overblik over vor Biavls nuværende Standpunkt.

Staderne. Vi nævne først denne Afdeling dels paa Grund af dens store Betydning, dels paa Grund af de udstillede Boligers Fortrinlighed. Der fandtes ialt 12 Stader, og iblandt disse var der ikke et eneste, som ikke kunde have forjent Præmie. Det var derfor et bansteltigt Hverv for Dommerne at uddele Præmierne i denne Afdeling. Af Nyheder var der kun meget lidt. Kr. Pedersen, Tved, Svendborg, havde udstillet det største Antal Stader, deriblandt et udenfor Bedømmelsen bestilt af Grælev, Kallundborg, med det ny Ramme-

maal, han for Tiden prøver, og de øvrige Forbedringer, som omtales paa S. 125. Dette Stade blev med stor Interesse betragtet af en Mængde Besøgende. Endvidere fandtes fra samme Udstiller et Stade med et lille Flyvehul paa Overrummets Side, formentlig bestemt til Dronningavl. Fra Overfergent Bjerregaard, Fredericia, fandtes et nydeligt forarbejdet Stade, forsynet med den paa S. 99 beskrevne Foderindretning, der ogsaa blev beset med stor Interesse. Fra Fotograf Vorbeck, Hølstebro, var udstillet et „Bæltestade“; dette udmærkede sig tillige ved at være et Bæltstade. Ogsaa fra Smedker Boesen, Vejle, og Smedker S. F. Nielsen, Åsjebrup, fandtes særdeles godt forarbejdede Stader. Blandt de øvrige Stader fandtes 1, der var ligesaa godt forarbejdet, men som ikke blev præmieret, alene fordi Flyvehullet kun var c. 5" bredt. Det var vel til Gengæld c. $\frac{3}{4}$ " højt; men det kan jo ikke undre Nogen, at denne Form for Flyvehullet af nogle af Dommerne anjaas for mindre heldig.

2. Udslyngere. Af saadanne fandtes 6, deriblandt nogle af Mekaniker Danielsens (Hølstebro) bekendte Udslyngere; den ene af disse havde Bure til Optagelse af Tablerne, og disse Bure vare selvpværende. Tillige vare Røblerne forsynede med Haner, der lignede Sirupshaner. Disse vare galvaniserede med Zink; de burde derimod have været fortinne, da Honning angriber Zink, men ikke Tin. Fra Fabrikant K. Pedersen, Tved, fandtes en Udslynger med Snoretæk. Denne havde en særdeles behagelig Gang og tillige en svagt tegleformet Bund. Den blev anset for en værdifuld Nyhed. Fra Smedker Boesen, Vejle, fandtes en Udslynger med Friktionsdrev, der vistnok gav Maskinen en meget behagelig Gang; men Dommerne tvivlede om Holdbarheden af dette Drev.

3. Medikaber. Den største Samling af Biavlredstaber var udstillet af Alex. Rasmussen, Kallundborg, deriblandt Udslyngningspande, forskellige Slags Honningglas, Alley's forbedrede Dronningælde m. m. Fra Vorbeck, Hølstebro, fandtes Rørbrø's Fodrer, Thuringer Luftballon og Dronninggitter dannet af Blitrør. De 2 førstnævnte Foderapparater grunde sig begge paa den Sagttagelse, at en mere eller mindre vædtefyldt snæverhalslet Flaske, der vaskes om over en Vædteflade, ikke vil tømme pludselig, men først efter Haanden som Vædtefladen sænkes ved Opjugging. Luftballonen er, saavidt vi minde, Pastor Gertstons Opfindelse. Begge disse Apparater have den Ulempe, at Bierne let til-

løses af Foderet. Dette kan imidlertid undgaa, naar et bitæt Gitter anvendes paa Foderets Overflade eller lidt ovenover denne; men saadanne Gitter fandtes ikke i de af Udstillede Foderer. — De af Rør sammensatte Dronninggitter ville utvivlsomt have en Fremtid for sig, hvis det bevises, at Dronningen ikke gaar igennem dem; men dette er, saa vidt vi vide, endnu ikke bevist. — Smedker Boesen, Vejle, havde udstillet 2 Solvotksmeltere. Disse frembød vel intet Nyt; men det viste sig, at det var meget heldigt, at de vare udstillede, da de vare ganske ubekendte for en Mængde af de Besøgende.

4. Honning. Af dette Biavlens Hovedprodukt fandtes mange gode Prøver. Enkelte Udstillere havde dog begaaet den store Fejl at sende krystalliseret Honning i Glas uden først at have fjernet forskellige Pletter fra Overfladen af Honningen, ja enkelte Prøver vare endogsaa belagte med $\frac{1}{4}$ " tykt gæret Overtræk. Den tidlige Udstillingstid havde hindret adskillige Biavlere i at udstille Honning af dette Aars Høst. — Af Tavlehonning fandtes kun 2 Prøver, den ene i meget net udbyggede Delinger fra S. F. Nielsen, Åsjebrup, den anden i en Halvramme; men denne var ikke tilstrækkelig støttet ved Indpakningen, hvorfor Tabellen var løsrevet fra Tavlebæreren.

5. Voks. De fleste Voksprøver havde ikke nogen smuk Farve, og flere vare revnede paa Grund af altfor hurtig Afkøling.

6. Drikkevarer. Af disse fandtes knapt saa meget som ved vore sædvanlige Udstillinger, idet navnlig Fabrikanterne ikke vare mødte frem. Der fandtes dog meget gode Prøver fra S. F. Nielsen, Åsjebrup, Fru Sofie Jensen, Badstær, Skomager Haagensen, Tranbjerg, og Røbmand Jens Jørgensen, Hjørring.

7. Rager. Der var desværre kun 2 Prøver, den ene fra Fru Flora Boesen, Vejle, den anden fra Bager Feldvoss, Drum, begge særdeles velsmagende. Honningens Anvendelse til Rager har imidlertid saa stor en Betydning, at vi finde Anledning til at opfordre Biavlernes Hustruer til hyppigere at udstille denne Vare, da det uden Tvivl vil gavne Biavlens.

8. Syltetøj. Denne Vare tillægges vi med Hen syn til Biavlens kun ringe Betydning. Derfor beklage vi ikke, at der i denne Afdeling kun var mødt 2 Udstillere, af hvilke den ene, Fru Sofie Jensen, Badstær, forøvrigt som sædvanligt havde udstillet ganske fortrinlige Sager.

9. Kunsttavler. Af disse fandtes Prøver fra 3 Udstillere, alle med et meget smukt Præg. De kunde forsaavidt alle have

fortjent 1ste Præmie; men dette havde Dommeren ikke Raad til, derfor kom de 2 ned til 2den Præmie paa Grund af en mindre smuk Farve.

*

*

*

Præmieliste.

Guld 44. Raastoffer af Biavl.

For Honning: I. Smedker J. F. Nielsen, Næjebrov, Odder; Thygesen, Fredericia; II. H. P. Christoffersen, Galdbjerg, Svendb., Ant. Holm, Randers; Jens Jensen, Langsfv, Hadsten; Kr. Nielsen, Stovring, Randers; Chr. Madsen, Rønne; J. K. Jensen, Nibe; S. Antonjen, Kællerup; Strædder A. Christensen, Næjerg, Arden; Tjener Th. Jensen, Sandholt, Raaborg; Stomager A. C. Haagenjen, Tranebjerg; III. Mejerist J. B. Schmidt, Kronborg, Lunderstov; Kbm. Jens Jørgensen, Hjerring. — Tavlehonning: II. Smedker J. F. Nielsen, Næjebrov; III. K. P. Kristiansen, Galdbjerg; — Voks I. Smedker J. F. Nielsen, Næjebrov; II. S. Antonjen, Kællerup; D. J. Møller, Kollerup Hede; III. Kr. Nielsen, Stovring, Randers.

Guld 45. Fabrikater af Biavlprodukter.

For Kunsttavler: I. Fotograf Vorbeck, Holstebro; II. Smedker Boesen, Vejle; Jordbruger N. S. Kristensen, Himmelov, Roskilde. — For Drikkevarer: I. Smedker J. F. Nielsen, Næjebrov; II. Stomager A. C. Haagenjen, Tranebjerg; Sofie Jensen, Badstær, Flavenstjold; Kbm. Jens Jørgensen, Hjerring; Lærer Th. Jensen, Badstær, Flavenstjold; III. Tjener Th. Jensen, Sandholt. — For Kager: II. Flora Boesen, Vejle; Bager Feldbofs, Drum, Grenaa; — Syltetøj: II. Sofie Jensen, Badstær, Flavenstjold.

Guld 46. Sjælpemidler for Biavlere.

Smaarebiskaber: II. Alex. Rasmussen, Skallundborg; III. Fotograf Vorbeck, Holstebro. — Udslyngere: I. Mekaniker C. C. Danielsen, Holstebro; Bistadefabrikant Kr. Pedersen, Tved, Svendborg; II. Smedker Boesen, Vejle; — Stader: I. Bistadefabrikant Kr. Pedersen, Tved, Svendborg; Smedker J. F. Nielsen, Næjebrov, Odder; Sergent Bjerregaard, Fredericia; Smedker Boesen, Vejle; Fotograf Vorbeck, Holstebro; II. Smedker Chr. Mikkelsen, Holstebro; J. Kr. Stouby, Aasted, Durrup.

Udstillingen i Holstebro var særdeles godt besøgt baade Lørdag den 11te og Søndag den 12te Juli. Begge disse Dage blev der tillige ved Biavlslærer Grønning foretaget praktiske Øvelser med Bierne i Fotograf Vorbecks Bihave i Holstebro. Biavludstillingen maa betragtes som meget vellykket. Den har derfor fremdeles bekræftet den Anstuelse, at DBF. udretter mere for sit Formaal ved at afholde saadanne Udstillinger sammen med de store jyske Dyrskuer end ved at holde selvstændige Biavludstillinger. Kun maa det beklages, at der ikke paa Derne gives en tilsvarende Bejlighed til at holde Biavludstillinger sammen med Stuer, der gælder for alle Dernes Landboforeninger.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 72. Jeg har et Kubestade, under hvilket jeg har sat en Træramme i 1894, da Vejret ikke tillod det at sværme 2den Gang; saa stod det ifjor uden at sværme, uagtet Bierne endda laa og posede ude næsten hele Sommeren. Jaar habe de ligeledes ligget ude en Maanedstid og ikke sværmet. Jeg spørger: Hvorledes kan jeg saa dem til at sværme? Alt tromme dem ud er vist ikke heldigt, for det er jo ikke nemt at vende Kuben og Kassen, uden at de gaar fra hinanden. Jeg har spekuleret paa, om det ikke kunde lade sig gøre at stæve Kagerne over med et Stykke Vittraad, løste Kuben af og derefter tage de i Trærammen siddende Honningkager med paasiddende Bier og sætte i en Kasse. Jeg ved jo nok, at der vil blive øbelagt en Del Yngel og Bier, men dem er der en farlig Masse af. Der er en Mængde af Dronebier der, ligesaa mange af disse som af Arbejdsbier, naar de flyver. Kan det have nogen Indflydelse paa Sværmningen, eller hvad er der ved at gøre? (B. N. B.) — S.: Marsagen til Uheldet med det nævnte Kubestade har uden Tvivl været denne, at Bierne, da de bleve „kassede op“, have fyldt Kassen (Trærammen) med Dronevoks. Senere har Trækket i Deres Egn ikke været godt nok til, at Bierne i Tide have kunnet fylde Dronecellerne med Honning. Dronevingen har da belagt dem med Vg. Derfor hidrører den store Mængde Droner. Hvis De nu vil have Kuben til at sværme ved Kunst, da kan det meget let lade sig gøre, naar De vender Kuben sammen med Kassen om med Toppen i en Spand, derefter stæver Tavlerne løse fra Kassens Sider, aftager Kassen, bortstæver den Del af Tavlerne (een for een), som have været indsluttede i Kassen, og derpaa afstrommer Sværmen som omtalt paa S. 232. Hvis der er Arbejdsyngel i de afstærne Tavler, kan denne stæves ud og sættes ind til Sværmen. Der findes nok mest Droneyngel, og denne kan da trækkes ud med en kroget Knappennaal, hvorefter Tavlerne smeltes.

Nr. 73. Jeg har en anden Kube, som heller ikke har sværmet iaar. Der er dog næsten ingen Dronebier imellem, men saa i Morges satte jeg mig ude og betragtede dem, da slæbte de en hel Del død Yngel ud, og jeg opdagede ogsaa, at en af Larverne var udruget. Hvad kan det være? Jeg kan ellers ikke opdage noget. De have ogsaa ligget ude de sidste fjorten Dage. Er De saa god at give mig Dphlysning i næste

Nummer. (B. N. B.) — S.: Det er os ikke ganske klart, hvad der menes med „død Yngel“, fordi der tilføjes, at een af Larverne var udruet. Vi antage, at Familien har udkastet „hvide Bier“. Dette kan enten hidrøre fra Sult eller fra Angreb af Møl. Da det første ikke er meget sandsynligt paa denne Aarstid, formode vi, at Familien lider af Møl. Denne Fejl er temmelig vanskelig at rette hos en Kube. Dennes Raad kan renses og ligeledes Raaden af Tablerne, hvis der findes Møl der; men langt bedre vilde det jo være at oversføre Bierne ved Udtrømning i et Kunststade.

Nr. 74. Er det Bipeft, hvoraf Yngelen i medfølgende Tablestykker lider? (S. N. F.) S.: Nej, men Yngelen lider af en anden Sygdom (Ganton's Sygdom), der er langt mindre farlig. Den kan behandles paa lignende Maade som Bipeft.

Nr. 75. Hvis det er Tilfældet, har jeg tænkt at dræbe Bierne ved Svøbning og rense Staderne ved at faa dem skoldet med Damp ved Mejeriet — men hvad skal jeg derefter vadske Staderne med? Og kan jeg derefter bruge Staderne til næste Aar, naar Rensningen foretages i Efteraaret? (S. N. F.) — S.: Biboligerne vadskes derefter med 5 pCt. Karbolvand og henstilles til Tørring. Næste Aar kunne de atter benyttes.

Nr. 76. Skal Honningrum, som har været paa Staderne, renses ligesom disse? (S. N. F.) — S.: Ja.

Nr. 77. Jeg blev i Efteraaret anmodet af en Mand i vor Biabler-Forening om at undersøge et Bistade; jeg fandt det at være meget sygt. Der var kun faa Bier, Yngelen var for en Del død og Nekten saa syg ud; ifjor Foraar havde det set ud til at være meget kraftigt; de sad den Gang paa 9 Kammer, som alle vare godt besatte med Bier (de havde rigtignok haft lidt Bugløb). Ejeren gav det tidlig ifjor Foraar 2 ny Tabler ind i Yngellejet, og saaledes var han bleven ved hele Sommeren jævntlig at give det ny Tabler uden at vide, om det trængte dertil. I Efteraaret fandt jeg Stadet fuldt af Tabler, stöndt der ikke var flere Bier end til at besætte 3 a 4 Tabler; jeg borttog saa de overflödige Tabler og pakkede dem til; jeg blev nu for nogle Dage siden anmodet om at undersøge det igen. Jeg fandt det at være omtrent som i Efteraaret, kun var der mindre Bier; Yngelen saa ud som den Gang, og største Delen saa ud til at være syg. Jeg medsender herved et Stykke Yngeltavle, som jeg gerne vil bede Dem være saa venlig at undersøge. Jeg vil saa spørge Dem: Tror De, at det er Bipeft eller det er anden Sygdom,

og tror De ikke, at den første Aarsag til Sygdommen har været for stærk Yngel-spredning, eller hvad mener De, der er Grunden. Dernæst vil jeg spørge: Tror De, at Stadet kan renses, saa at det kan bruges igen uden Fare for Smitte? (M. R.) — S.: Den indsendte Prøve var stærkt medtaget ved Sammentrykning under Forsendelsen. Der fandtes Bipeft deri. Stadet kan renses som anført S. 192 under Cowans Metode. — Der er ikke Tvivl om, at den ufornuftige Yngelsspredning har fremmet Sygdommen; men den kan næppe have fremkaldt den fra Begyndelsen af.

Nr. 78. Hermed tillader jeg mig at fende et Stykke Tavle af et Stade og bede Dem, Hr. Erslev, om at undersøge, hvad det fejler, om det er Bipeft eller noget andet, der er galt ved det. Stadet er 3 Aar gammelt og har været eller set saaledes ud de sidste 2 Aar. Det har ikke noget Aar givet noget Udbytte, men har haft nok til eget Brug. De andre Huse, som staa ved Siden af, fejle ikke noget, men ere netop kraftige Stader og give et godt Udbytte hvert Aar. Er der noget at gøre ved den Familie, eller det var bedst at slaa Bierne ihjel og kaste Stadet væk? Da jeg er ny Begynder i Biavl og har for lidt Erfaring, beder jeg Dem om at give mig et Raad, hvorledes jeg skal behandle dette Tilfælde. Der er en erfaren Biavler, som jeg har haft til at se paa det; han vidste ikke, hvad det var. Han har et Stade, som lider af samme Sygdom som mit; han vidste heller ikke, hvad hans fejlede. (E. E.) — S.: De sendte Tablestykker vare godt bevarede. Der fandtes en hel Del aaben smuk hvid Yngel, men flere af Larverne bevægede sig urolig paa Cellebunden. Smellem disse Celler med hvide Larver fandtes hist og her aabne gule Larver, af hvilke nogle vare døde, andre endnu levende. Da vi hidtil have fundet, at de gule aabne Larver altid have indeholdt Bipeftbailler, valgte vi straks en saadan til Undersøgelsen, og vi fandt da ogsaa Blodet vrimplende fuldt af Baciller. Om ovennævnte Sagtagelse fremdeles vil bekræfte sig, tør vi naturligvis ikke bestemt afgøre endnu; men sikkert er det, at vi efter vore hidtil foretagne mikroskopiske Undersøgelser (59) ere komne til den Anskuelse, at hverken den limagtige Lugt eller den brune raadne traadede Masse, der er klæbet til Cellens ene Side, er et saa sikkert Tegn paa Bipeft som de gule, endnu ikke tildekkede Larver. De omtalte Stader, hvorfra de sendte Tablestykker hidrøre, bør behandles som smittede (se S. 190). — Som et Bevis for, at den

brune slimede Masse i Cellens ene Side ikke er et sikkert Tegn paa Bipeft, skulle vi anføre, at der ved Biavlslærerskolens praktiske Dvælsere i vor egen Bigaard i et Stade fandtes 3 Celler med et saadant raadent Indhold. Familien havde fra Efteraaret af en gammel Dronning, og den var derfor kun middelstærk. Vi undersøgte naturligvis denne raadne Masse med stor Omhyggelighed, men uden at finde det mindste Tegn paa Bipeft. Vi anse det derfor som antageligt, at disse 3 Celler have indeholdt forkølet Yngel om Foraaret, maasse kort før det gode Træk i Begyndelsen af Juni. Arbejderne have ikke kunnet overkomme at flæbe denne Yngel ud, medens den endnu var frisk nok dertil, den er da senere ved den indtrædende Varme raadnet til den slimede Masse, som Bierne slet ikke ere i Stand til at udrense. Dette Stade ligesaa vel som alle de andre Stader i vor Bigaard viste ikke noget som helst andet Tegn paa Bipeft.

Nr. 79. Medfølgende smaa Dyr finder jeg ofte i mine Bistader, især under det nederste Voksbugstæppe. De ere meget vimse, og de flygte hurtigt ned imellem

Fig. 64. Solbkræet, *Lepisma saccharina*.

Tablerne, naar jeg løfter Tæppet. Hvad hedde disse Dyr? og gøre de Biavlens Skade? (S. N.) — S.: Det sendte Dyr kaldes Solbkræet (*Lepisma saccharina*) se Fig. 64; det hører til Insekterne og henregnes i Almindelighed til de Skindvingede, hvortil ogsaa Græshopper, Drentviste, Jaarehullinger, Jordkrebs og Kakerlaker høre. Dette Insekt er dog meget forskelligt fra de øvrige af samme Orden. Det har ingen Vinger, og hele Kroppen er beklædt med skælagtige søvlglinfende Haar. Paa det nedbøjede Hoved sidde 2 lange mangleddede børsteagtige Følehorn og bagved disse en Gruppe „enfelte“ Øjne. Kæbefølerne ere lange, 7-leddede, Kæbefølerne kortere, fireleddede. De 3 Bryststringe ere meget større end de 10 Bagkropsringer. Den sidste af disse løber ud i et ulige Antal (3) lange Børster, der tjene til at styre Dyrrets meget hurtige Bevægelser. Solbkræet er

et meget sky Insekt, der opholder sig i Forraadsrum mest i gamle Huse. Man antager, at dette Insekt lever af Uld, Binned, Papir, Læder og Sukker. Det gennemgaar ingen egentlig Forandring, som de fleste andre Insekter, men skifter kun flere Gange Hud, indtil det opnaar sin fulde Størrelse. — I Bistader forekommer det ikke sjældent, navnlig naar disse staa meget i Skygge. Da det er saa hurtigt i sine Bevægelser, er det ikke let at iagttage; men der er Grund til at antage, at det navnlig søger Honningen i Staderne, og det derfor kan blive heldbærligt, hvis det findes i stort Antal. Vi have bekræftet dette Dyr noget omstændelig, fordi vi ville opfordre vore Læsere til at have Opmærksomheden henvendt paa det. Der er nemlig megen Sandsynlighed for, at Solbkræet maa henregnes til den ingenlunde lille Række af „Bijender“, hvortil vi for øvrigt hidtil ikke have set det henregnet.

fra Kredsene.

Kolding BF.'s Møde i Harte Skole. Bierne ynde hverken Regn eller Blæst. En stille Solskinsdag med forudgaaende stærk Morgendug eller en god Regn, der har kvæget Plantevæksten, er deres bedste Element, navnlig da naar der i deres Nærhed findes frodige Marker med Hvidkløver, Alfikke, Boghvede, Algerkaal eller Lindealleer i fuld Blomstring. En saadan Dag var d. 13. Juli. Det havde blæst stærkt de to foregaaende Dage, saa Bierne vare allerede i fuldt Arbejde fra den tidlige Morgenstund for at indsamle Honningen af Boghveden, hvorefter der er Marker i Gmundreder af Tønder Land i Skolens Nærhed.

Mødet var bestemt til Kl. 2 Eftermiddag, men allerede Kl. 11 kom et Par Husmænd for rigtig i No at efterse Alting. Senad Kl. 2 kom den ene Vogn efter den anden, og det var lutter ivrige Biavlere, thi det gode Vejr midt i Høstet skulde nok holde alle mer eller mindre Ligegehlidige hjemme. Der var mødt Folk fra fjerne Egne som Olgod og Randbøl, og jeg tror Ingen blev stoffet, thi der var arbejdet længe i Forvejen for at gøre Mødet saa frugtbringende som muligt. Hr. Pedersen havde sendt to af sine bekendte udmærkede Stader og en ny Slyngeaffine med Snovetræk, der arbejder fortrinlig og lydøs. Mastinen blev straks solgt. Der blev tækket Stader, lavet Bundbrødder, flade Tage, udsmetet Voks baade ved Sol og Ild, udslyngt Honning

og sat Kunsttabler i Kamme paa forskellig Maade. Enhver, der mente at have en bedre Maade at gøre dette eller hint paa, maatte straks i Arbejde for at vise sin „bedre Maade“. Der blev sat Tabler i med Traad paa Kryds og Tværs, eller uden Traad, blot ved Lodning og med Støtte af Kramper. Et stort Folk, der et Par Dage i Forvejen havde givet en lille Sværm eller maasse udjaget den gamle Dronning, blev sat over fra en Dobbelttærning i et af Hr. Pedersens nylig ankomne Stader. Det store folkerige Stade syntes at være viseløst, men sandsynligvis har den ny Dronning benyttet det fortrinlige Vejr til Befrugtningsudflugt og er gaaet tabt, da den ikke kunde finde sin Bolig, der fuldstændig var belejret af Biavlere. Tabet er i denne Tid let erstattet, saa der næppe er sket stor Skade. Den gamle Dronning var funden et Par Dage før sammen med en Haandsfuld Bier og sat i et Sagttagesstade, saa den blev beundret af mange Biavlere og tilbød af sine Djenerinder, der stadig i Kreds samlede sig om hende for at være tilrede med at kemme, pudse, pynte, fodre og animere hende til at lægge Æg. Det er ligefrem rørende at se den Omhu, som Arbejderen, Kvinden, viser sin Herskerinde, Dronningen. Ja, var der Glæde igaar hos den gamle Dronning med Omgivelser, saa er der Sorg idag i hendes gamle Hjem, hvor der er Ligegyldighed og Arbejdsløshed, forenet med Had til Biavlere, der vel sagtens menes at være den egentlig Skyldige i, at deres kære Dronning er gaaet tabt. Han kan ikke komme i Nærheden, uden at Bierne omkredse ham for at stikke. Flere andre Stader bleve eftersete, og enkelte Honningtabler høstedes for at vise Udslingningen.

Da Ejeren af Bistanden havde arbejdet sig træt og Tilskuerne set sig møet paa den praktiske Behandling, drak man Kaffe i flere Hold og efterjaa endnu en Gang de mange Ting, der vare fremstillede. Flere fyldte Glas bleve foreviste, og det var synligt, at Glasvenes Form for Lukningen har den allerførste Indflydelse paa Honningens Holdbarhed. Biavlslærer Grønnings Forbring til et Dække over Bierne med Vigang under samme er løst af Gaardejer Namand i Bjedsted, men Lissetæppet er næppe i Brug, som det burde. Meddelelsen havde ladet flere en Masse Lister, $\frac{1}{8}$ Tm. tykke og $\frac{3}{4}$ Tm. brede, og en Mand var i Arbejde med at paalime disse paa Brangfiden af Voksbug (Vokstast) med 1 Tm.s Afstand. Ethvert Stade kan forsynes med en Liste paa $\frac{1}{4}$ Tm.s Tykkelse, der fastgøres paa Tværs af Tablebærerne (disse maa selvfølgelig være fri), og henad disse

Lister rulles Tæppet med Voksfiden nedad. Paa denne Maade bliver der en fri Vigang paa $\frac{1}{4}$ Tm. over Tablerne, hvis Henfigtmæssighed er indlysende. Mærkeligt nok var Hr. Pedersens ellers fuldkomne Stade ikke forsynet med disse Lister. En tilfældigværende Snekker — det kunde forøvrigt være gjort lige saa godt af en Skræder — stiftede Listerne paa, og et Tæppe, der var lavet under Mødet, blev brugt, da Bierne vare overførte i Kassen. Alt maa helst ses i Praktis, thi det er en Kendsgerning, at Anstufelsesundervisning er og bliver den frugtbareste. — Timeplanen blev selvfølgelig ikke overholdt.

Henad Kl. 6 holdt Lærer Rosenkjær fra Studsbal pr. Taulov et ypperligt Foredrag, der fulgtes med stor Opmærksomhed af den talrige Forsamling. Taleren fremhævede særlig Nytten af Spærgitteret og gav en udførlig Fremstilling af Honningens Behandling ligesaa den sattes i Tablerne af Bierne og fyldtes paa Glas af Biavlere til Salg eller Opbevaring. Foredraget var maasse temmelig langt, idet de mange Spørgere ikke fik Tid til at komme frem med de mange Ting, som de altid har paa Hjertet, hvor de mener at kunne faa dem besvarede. Det er vist heldigt, at Foredraget er saa kort som muligt, thi Diskussionen bliver gerne mest frugtbar. — Madkurbene fik først Lov at komme frem henad Kl. 8. Man var enige om, at man havde haft en meget indholdsrig Eftermiddag.

Det var en Stufflelse, at man ikke fik Præsidenten for Danmarks BF. at høre. Han er jo en meget højt skattet Foredragsholder, navnlig her, hvor hans Stade og Kammemaal vist bruges som intet andet Steds i Landet. Vi har Lov til at haabe paa næste Gang. —f.

Ekko fra Staderne.

Rostildeegnen, 21. Juli.

Jeg tror nok, at det er et godt Honningaar. Jeg har slynget ud een Gang, og Overrummet er fuldt og forseglet igen.

A. P. O.

Gaonlige Vink.

Vejret (27de Juli) har i de sidstforløbne 2 Uger fremdeles været tørt og smukt, kun i ganske faa Egne afbrudt ved enkelte Regnbyger. Bierne have under disse Forhold haft rigelig Udflugt; men Trækket er meget hurtigt aftaget, fordi Blomstringen er ophørt paa Grund af Tørke. I de sidste Dage er Barmegraben ogsaa sunket en Del, saa at Hovedtrækket nu maa betragtes som afsluttet. I Som-

mertræk-Eguene er Udbyttet formentlig en Mid- delhøst, eller maaske lidt over en saadan; men vi antage rigtig nok, at det vilde have været betydelig større, hvis Familieme havde været stærkere udviklede i det tidlige Foraar. Hovedtrækket kom nemlig i denne Sommer i 2 Dele, de 18 første Dage i Juni og omtrent de tilsvarende Dage af Juli; men af disse 2 Trækperioder var den første den bedste for de Familier, der vare stærke nok til at udnytte den. Lindetrækket vilde paa Grund af stærk Varme og Torke kun i en Uge.

August-Efterhøst. I alle Egne, der mangle Eftertræk paa Voghebe og Luga, bør Honning- høsten i Almindelighed afsluttes ved Midten af August, og samtidig bør Staberne ordnes saaledes i deres Indre, at man uden store Forstyrrelser kan indvintre dem paa et senere Tidspunkt. Man bør i ethvert Tilfælde ikke sætte dette Efterhøst af for længe, da man ellers vil have stort Besvær med at udgaa at hidlokke Rovbier, naar Staberne aabnes. Efterhøst bør foretages i stille Vejr, og man bør ved dette danne sig et temmelig nøjagtigt Skøn over, hvormegen Honning der er tilbage i Stedet. Tav- lernes Orden bør saavidt muligt bevares. Paa Tagets indvendige Side noteres Honningmængden i Stedet. Denne bør ikke overstige 35 B . 25—30 B vil være tilstrækkeligt Vinterforraad til en stærk Familie. Hvad der mangler heri, bør gives i Form af Kandsirup ved Fodring fra oven om Ratten enten straks eller senest i September. — I Egne, der have haft et ringe Udbytte, hender det ofte ved Efterhøst, at man finder ganske lidt Hon- ning i et stort Antal Tavler, f. Eks. $\frac{1}{2}$ —1 B Honning i hver af de 20 Tavler à c. 120 "). Men de midterste Tavler bør indeholde et mindst 2" bredt Bælte af forseglede Celler foroven, medens Forraadet maa tilbage bagtil (udad), saa at den bagste Tavle er helt honningsldt. Undertiden vilde vel Bierne selv flytte denne Honning ind i et mindre Antal Tavler (f. Eks. 12), der da kom- mer til at danne det egentlige Vinterleje, men det gaar aldeles ikke an, at Biavleren stoler herpaa, han bør derfor ved Efterhøst indskrænke Øgningen til det Antal Tavler, han anser for passende til at danne et rigeligt Vinterleje for Familien, hellere 1—2 Tavler for meget end for lidt. Resten af Tavlerne udtages og indhønges, hvis de indeholde Honning. Det manglende Forraad gives derpaa ved Fodring enten med Fodersirup eller med Hon- ning. Gives begge Dele, da bør Fodersiruppen gives sidst. Det har nemlig stor Betydning, at Bierne om Foraaret have nogen Honning at be- nytte til Opklækning af Ungel. Derfor bør ethvert Stabe helst have mindst 8 B Honning, og denne bør sidde øverst i Tavlerne, da de Celler, der ere nærmest ved Bierne, naturligvis tømmes først, men det sidst indbaarne Foder anbringes netop nærmest ved Øhngen.

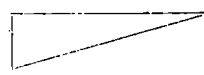
Droneflaget er i mange Egne iagttaget alle- rede d. 25de Juli. Man maa lægge Mærke til, at man ved Droneflag tænker paa en mæssevis Udslæben af Droner og Droneungel. At Arbejderne daglig udsæbe nogle enkelte Droner i Juli er temmelig almindeligt. Herved betegnes dog ikke just Trækkets Ophør, men kun Afslutning af Biernes Forberedelser til at sværme. Droneflagets største Betydning for Biavlens ligger dog deri, at denne Udslæben af Droner og Droneungel betegner, at vedkommende Familie har en Dronning. De Stader i Hovedtrækguene, som ikke senest i August udsæbe dette Arbejde, maa derfor betragtes som mistænkte for at have en slet Dronning eller for at mangle Dronning. De bør derfor undersøges saavel Dronningstifte som Dronningopklækning kan meget goet foretages endnu, naar det sker snart, da det

altid vil findes en Del Droner tilbage i enhver Bigaard endnu i 2—3 Uger.

Eftertrækket paa Voghebe og Luga kan endnu vedvare over en Maaned. I saadanne Egne fortsættes fremdeles den samme Behandling som under Hovedtrækket, og det ovennævnte August- Efterhøst sættes der til den sidste Halvdel af Septbr.

Udhøngede Tavler bør stænkes med rent Vand og indhænges ved Solnedgang for at afsilttes af Bierne helst bag et Jandsud med aaben Bivej forneden. De rene Tavler udtages senere for at indhænges i et Bærelse, i hvilket man har strøet Naftalin for at holde Møl ude.

Sildige Sværme og Familier, der nylig have skiftet Dronning, ere i Almindelighed for svage til Overvintring, hvis de ikke i August fødres i August for at fremme Ungelansætningen, saa at de i Begyndelsen af September kunne dække mindst 5 Tavler a 120 " .

Røveri kan paa denne Aarstid blive meget farligt for svage Stader i Egne, der ikke længere tilbyde Træk. Derfor bør Indgangen hos saadanne Familier nu indskrænkes til 5—6" Bredde, og hvis man mærker Angreb af fremmede Bier, bør Indgan- gene yderli- gere indstræn- kes til 3—4"

Honningpriserne vilde efter al Sandsynlig- hed blive høje iaar. Vær derfor ikke forhippet paa at sælge straks til Spotpris.

Brevkasse.

Regnskab for DBF. 1895. Hovedregnskabet findes aftrykt heri Bladet S. 148; men i Henshold til Bestyrelsens Beslutning har Sekretæren forfattet et Afskrift af det fuldstændige Regnskab. Hvis Delegerede maatte ønske den til Genemsyn, anmodes de om at meddele dette Ønske til Erstev i Kallundborg. De vilde da saa den tilsendt efter Lur.

Italienske Dronninger agtes paany ind- forskrevne d. 8. August. Bestillinger maa altsaa være Erstev, Kallundborg, i Hænde den Dag. Prisen vil blive 4,50 D. pr. Stk., og de kunne ventes her d. 22. August. Hvis en Dronning er død ved Modtagelsen, erstattes den, naar den om- gaar en de sendes tilbage til Erstev.

Centralmødet er foreløbig bestemt til at af- holdes Lørdag d. 12. Septbr. Kl. 12 i København og Diskussionsmødet den følgende Dag.

Emner, som ønskes forhandlede ved disse Møder, bedes opgivne til DBF's Sekretær, Erstev i Kallundborg, inden d. 9. August. Det bemærkes, at Emner til Centralmødet kun kunne indsendes af Delegerede, medens Emner til Diskussionsmødet kunne indsendes af ethvert Medlem af DBF. Det ønskes ved Indsendelsen meddelt, om Indsenderen selv er villig til at indlede Emnet.

Optælling af de enkelte Kredses Stemmer i DBF. 1896 vil blive optaget i næste Nummer.

Kundgørelser.

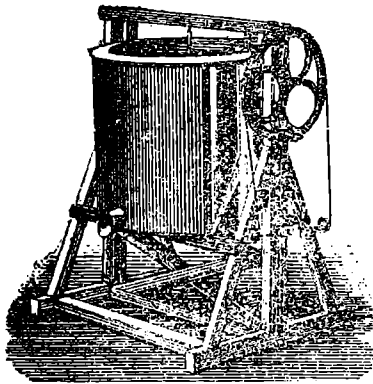
Italienske Dronninger.

Meget smukke prøvede unge italienske Dron- ninger a $4\frac{1}{2}$ Kr. pr. Stk. ikke prøvede, men be- frugtede 4 Kr. pr. Stk. kan faas hos

J. A. Varsen,
S. Hørring pr. Hjørring.

Ny Honning købes.

Prøver med Opgivelse af Partiets Størrelse bedes tilskillet **P. A. C. Müller**, Københavns Honninghus.

Min ny Udslynger,

der paa de 4 Udsillinger, hvor den er præsenteret, er tilkendt 4 1ste Præmier, er den hurtigst arbejdende og har en lydlos Gang. anbefales her til Bedeegne.

Næste Prisliste paa Forlangende.
Lørd, Svendborg, i Juli 1896.

Urb.
Kr. Federsén.

DBF.'s Honningsskilt,

der burde findes ophængt hos Enhver, der handler med Honning, kan nu faas trykt paa Karton, forsynet med Naand, for 20 Ø. pr. Stk. Ved Indsendelse af 24 Ø. i Primærker sendes Skiltet portofrit.

Kørbs' Hurtigfødrere, hvormed der kan gives 5, 4 og 2 Ø Foder daglig, Kr. 1,10, 1,00, 0,80 og 0,60. Slør, Gummihandsker, Etiketter samt alle andre Bivokartikler faas hos

D. Carstén,
Svendborg.

Skjern Damploværk.

Færdige Bistader og opstaaet Træ til Bistader have i stort Oplag.

J. Møller & J. Jespersén.

Ny hvid afflyngt Honning

købes. Prøve og Pris modtager Utekammer **Chr. Hansen**, Besterbrogade 11, København.

Udslyngningspande,

Nr. 1, 20" høj, med Tindhane 380 Ø.
Nr. 2, 14" høj, med Tindhane 360 Ø.
Honning i, 4" høj, passende til Spandene, 80 Ø.
faas hos **Grølev**, Ralsundborg.

Veje Kunsttaale-Fabrik

leverer smukke Tavler af ægte Bivoks til Dagens billigste Priser. Voks tages i Dytte for Tavler. Stort Lager have altid. Prislister sendes paa Forlangende.
J. B. Boesén.

Garanteret ægte Bivokstavler

anbefales Bivokstavler, som sædvanlig til billigste Priser. **Ægte Bivoks** blyttes og forarbejdes i Partier a 25 Dre, mindre Bægt a 30 Dre pr. Ø.
Da Bivoks iaar er dyrt og knapt, bedes mine ærede Kunder at bestille tidt.

Antjær pr. Odber, i Januar 1896.

N. Jacobsén.

E. Mehls Fabrik, Aarhus.

Kunsttavler af rent, garanteret ublandet Bivoks. — Alle Slags Bivokstavler og Blyttetavler. — Forænger Moderation. — Forænder overalt.

E. Mehls Fabrik, Aarhus.

Kunsttavler

af godt Bivoks og

Dronninggitre

af Zink faas hos

B. Bojesén,

Systofte, Nykøbing p. F.

Kunsttavler af ægte Bivoks, i Aaret 1895 tilkendt 14 Præmier, anbefales saavel Foreninger som den større eller mindre Forbrugere til Aarets billigste Pris.

N. S. Kristensen, Himmeløvd, Nørskilde.

Ægte Bivokstavler

til billigste Priser. Stort Oplag. Hurtig Ekspedition. Voks blyttes.

N. Schmidt, Binkelvej 6, 3. Sal, København V.

Dronninger af indenlandsk Race

tillagde og befrugtede i Juni Maaned a 6 Kr. Tillagde og opdrættede i første Halvdel af Juli 5 Kr. Tillagde og opdrættede i sidste Halvdel af Juli 4 Kr. Tillagde og befrugtede senere 2 Kr. 50 Dre faas hos Lærer **S. S. Hoffmann**, Højsmarke Skole pr. Raskov.

Bestillinger bedes indsende snarest og ville blive ekspederede i den Orden, hvori de indgaa. Paa Bestillinger, som indkomme inden 15. Maj, gives 10 pCt. Rabat og frit tilsendt, naar det forind betales, ellers sendes pr. Postopkrævning og Bestilleren maa da betale Fragten med. Ved Abningen for Dronningerne bedes taget en Maand til Bidue, hvis nogen Dronning skulde være død, da jeg saa snarest mulig erstatte den med en ny. — Der affendes ingen Dronning, før den har lagt Æg hos mig.

Caffel-Mød.

Min bekendte prima Mød anbefales d'Her. Handlende til billigste og gros Pris.

S. A. Færølev, Aalborg.

Guldmedaille.

Undertegnede anbefaler sine nøjagtige og solide Stader og Redstader samt Kunsttavler af ægte uforfalsket Voks til billigste Pris.

Tilkendt Guldmedaille paa Verdens-Udsstillingen i Antwerpen.

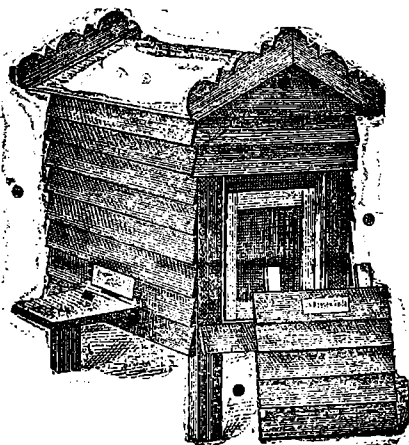
Illustreret Prislister fulgte med Nr. 3.

Løsning St., d. 21. Febr. 1896.

J. Andersen.

Vejle Biavlsredskabsfabrik

anbefaler

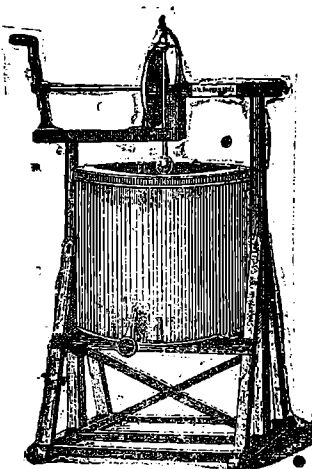
nøjagtige solide smukke Biboliger og Slynmaskiner og alt Andet til Biavl henhørende.

Alt til meget billige Priser. Stort Oplag haves.

Kunsttavler af ægte Bivoks haves altid paa Lager. Voks tages i Bytte mod Tavler.

Voks forarbejdes til Tavler. — Illustreret Prislister sendes paa Forlangende overalt i Danmark, Sverige, Norge, Frankrig og Tyskland franko.

I. V. Boesen.

1ste Præmie

for Redskaber ved Biavlsudstillingen i Storchedinge iaar.

1ste Præmie

for Redskaber ved Biavlsudstillingen i Aarhus iaar.

2den Præmie i Holstebro iaar.

Røgblæser, Nr. 1	1,50
do. Nr. 2	1,35
Løse Spidser	0,10
Røgpuster	2,50
Fodrere, Kørbs	0,60
Dronningbure	0,35
Dronninggitre af Pap, prima ☐	0,90
Do. af Zink, afsln., ☐	0,70
Spartel, slebne afr. Ender	0,90
Tavlespore	0,45
Honninghaner, Tin	1,10
Skrællebakker til alle 3 Maal	2 00
Tavletraad, engelsk, pr R	0,70
Fuldkomm. Fodrere, Erslevs Model	0,90
Skrælleknive, prima	0,90
Loddekande, dobbelt	1,20
Slør, 18" langt	0,80
Pibehætter	0,20
Alley's Dronning- og Dronefælde	1,70
Udslyngningsspande, Nr. 1	3,80
Do. Nr. 2	3,60
Honningsi til Spanden	0,80

Alex. Rasmussen,
Kallundborg.

Kunsttavler af rent, ublandet Bivoks leveres til billigste Pris. Mit Voks er af fortrinlig Kvalitet, købt hos kendte vederhæftige Mænd. Voks forarbejdes. Biværk (kasserede Tavler) købes eller laves i Tavler. Enhver bør forsøge mit Dronninggitter samt Foderapparat for Over- og Underfoder. Høstebro i Februar. A. S. Borbeck.

Busk Chr. Riegels, Viborg, Bivokstavlefabrik.

Paa Grund af min stadig stigende Omsætning er Fabrikken flyttet til ny store Fabrikslokaler. Lillige har jeg iaar købt en ny stor Tavlemølle med ekstra dybe Geller og i det Hele det mest fuldkomne paa Tavlemølleindustriområdet. 16,000 R Voks af enestaaende fortrinlig Kvalitet haves paa Lager, saa Tavlerne bliver smukkere og bedre end nogenjinde før. For Vægheden garanteres. Forlang min Priskurant. Jeg er altid leveringsdygtig. Køb hos **Chr. Riegels.**

Voks

købes og sælges hos **Chr. Riegels** i Viborg.

Voks modtages til Forarbejdning til Kunsttavler. Kun ægte Bivokstavler sendes. I 1893 er mine Kunsttavler tilsendt

9 Præmier.
Ægte Bivoks købes altid til højeste Pris.
N. S. Kristensen, Himmelvov, Roskilde.

Vejledning til Biavl

af
V. E. V. Smith i Bjergsted pr. Svebølle
faas i enhver Boglade à 50 Øre. Naar 54 Øre
tilsendes Forfatteren, faas den portofrit tilsendt.

Udkommen er:

A. S. Borbecks

Veiledning i den moderne Biavlsdrift
og faas i enhver Boghandel. Pris 2,50 indbunden.
Ved Indsendelsen af 2,50 pr. Bogstavning til
undertegnede Forfatteren bliver Bogen tilsendt om-
gaaende portofrit.

Chr. Jensen's Boghandel,
Gulstebro.

Kautschuk-Stempler

til billigste Priser faas hos **R. Schmidt,**
Binkelvej 6, 3. Sal, Kjøbenhavn V.

Biaoler-Rekoisitter.

Største Udvalg i Danmark. Forlang min
Priskurant. **Chr. Riegels,** Viborg.

Fortinet Traad, Tavleklamme
Skrælleknive, Tavlesporer, Bipiber, Røg-
puttere, Haandvægere og Afspærrings-
gittere ere til Salg saavel i Partier som
enkelte Stykker hos
N. S. Kristensen, Himmelø, Roskilde.

Honningglas
med affleben Rand 1 R 11 D ., 2 R 16 D .
2 R 23 D .
Bropper af prima Rorf 1 R 3 Dre ,
2 R 4 D .
Pergamentpapir, 30" bred, 6 D . Al.
Alex. Rasmussen,
Kallundborg.

Flere **Svandrede Pd.**
prima Bokstavler

af de **gangbare Maal** haves paa Lager og for-
sendes pr. omgaende.

D. 1 Juli 1896.

N. S. Kristensen, Himmelø, Roskilde.

Min prisbelsøgnede

Bl-Pibe

for Røgere saa vel som for Ikke-Røgere jaas
frit tilsendt, naar 3 Kr. 16 Ore pr. Postanvisning,
hvorpaa Bestilling kan skrives, sendes til

Grønning, Vejrup, Bramminge.

Sendes til Udlandet mod Efterkrav.

Honning

som **Hærings- og som Lægemedel.**

af **Hans Erslev.**

Pris hæftet 20 D . Jaas hos Forfatteren.
Forhandlere Rabat.

Honningen og dens Anvendelse,

af **Hans Erslev,**

2det forøgede Dplag, Pris 50 D .
er nu udkommet. Sendes frit imod Indsendelse af
52 D . i Frimf. til **Erslev** i Kallundborg.

Honning-Sedler, af to forskellige Slags
"Honning" og "Honningens Anvendelse"), udgivne
af DBF., bestemte til at vedlægges ved Honning-
jalg, idet Sølgeren tilføjer sin Adresse — jaas a
10 Ore for hver 10 Stk. hos **Erslev, Kallundborg.**

Ny Honning-Etiketter,

farvetrykte med Plads til Navn, jaas for
90 Ore pr. 100. Den udfaarne farvetrykte
Etikette, jeg tidligere har forhandlet til samme
Pris, haves nu atter paa Dplag.

Erslev, Kallundborg.

Fører i Biavl,

af **Hans Erslev,**

2den forøgede og forbedrede Udgave,
er nu udkommet. Pris 1,85 D .

Jaas i enhver Boghandel.

Emblemer for DBF.'s Medlemmer
kanne jaas a 60 D . hos
Erslev, Kallundborg. Forgyldte til Bestyrelses-
medlemmer, forsvævede til andre Medlemmer.

Honningen och dess Användning

af **Hans Erslev**

öfersatt från Originalets 2 dra förökade upplaga.
Pris 50 Ö . faas hos Erslev, Kallundborg, og hos
H. Ekeroot, Malmö, mod Indsendelse af 52 Ö .
i Frimærker.

Stålhammar's 2 Vegtavler

til Dphlysning om Honningbiens Naturhistorie
finne nu atter jaas hos **Erslev, Kallundborg,**
til en Pris af 5 Kr. pr. Sæt. Med Tavlerne
følger en forklarende Læst i det svenske Sprog.

Maanedsskriftet „Hunden“

bestilles hos Udgiveren, Forstkandidat **Bjergo Møller,**
Kryttalgade 9, København K. Organ for Hunde-
venner og Jægere. Dphlysende Læst og gode Af-
bildninger. Abonnementspris 3 Kr. om Aaret.
Annoncer 10 Ore Linien. Provenummer gratis.

Billig Bi-Bog.

De 5 Aargange 1876—80 af **Tidsskrift for**
Biavl jaas a 50 Ore. Naar mindst 4 af disse
Aargange tages samlede, jaas de a 25 Ore.
Aargangene 1881—85, 1888—1892 ere udsolgte.

Aargangen 1886 hestet og fornyet med
Sageregister koster 60 D . **Aarg. 1887** ligeledes
60 D . **Aargangene 1893, 1894 og 1895**
ligeledes a 1,50 D .

Naar Beløbene indsendes til undertegnede, da
tilfendes Aargangene frit. **Erslev.**

Landbrugets Bierhverv,

Tidsskrift for Havebrug, Fjerkræavl. Biavl, Kanin-
avl, Ferskvandsfiskeri, Jagt og Vildtpleje m. v.;
Kynologi, Ornithologi, Entomologi etc. Redigeret
af **Carl Schiebler.** Udkommer én Gang maaned-
lig. Bestilles paa Postkontoret; Abonnement 5 D .
Kvartalet. Annoncer (10 Ö . pr. Linie), sendes
til „Landbrugets Bierhverv“, København N.

Forenings-Meddelelser.

Ulkoufredsen. Biavlermøde Søndag d. 9.
August, Efterm. Kl. 2, hos Undertegnede, hvortil
Alle, der interessere sig for Biavl, indbydes.

S. S. Bedt, Langehoff.

Bejen BF. Søndag d. 9. August Kl. 4 Eftm.
afholdes Bimøde hos Pottemager S. C. Hau-
schilt, Bejen.

Kolind BF. H. Adamsen, Ulstrup, holder
Biavlermøde i Mesballe ved Nyomg. St. efter
Togenes Forme Kl. 3 Efterm. Søndag d. 2.
August og Søndag d. 23. August.

Indhold af dette Numer.

Biarter og Biracer, af Grant Denton	238
Biavlslæver-Stolen	237
Bipest	246
Død Angel udfæstet	245
Ekko, af A. P. O.	248
Gavnlige Bium	248
Gaytons Sygdom	246
Kolding BF., af —	247
Lov om Bipest	241
Røsning	245
Rensning af smittede Stader	246
Udstillingen i Høstebro	243
Udstillingen i Malmø, af B. C. B. Smith	242

Den danske Bi-Tidning

Tidsskrift for Biant.

Udgivet af
**Danmarks
 Bivolser-Forening**

STIFTET 1866

Redigeret af
Hans Erslev
 i Kalundborg.

FAV. 7. A.

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaar den 1. i de 6 Vintertidmaaned, den 1. og 15. i de 6 Sommermaaned. Rumdygtesfor optages for 20 Pre. pr. Betid. 1ste Gang, 10 Pre. 2den og 3die Gang og 4 Pre. fremdeles. De maas indleveres mindst 7 Dage før de skilles indryktele.

Voksmøllene.

Allerede for 7—8 Aar siden vakte Voksmøllenes ødelæggende Virksomhed i mange Bihaver heri Landet saa stor Opmærksomhed, at DBF.'s Bestyrelse besluttede at udsætte en Pris for et Skrift om disse Bifjender. Denne Pris tilkendtes nærbærende Blads Redaktør, og Skriftet blev i 1890 trykt saavel i nærbærende Blad som i 3000 Særtryk, der i de følgende Aar uddeltes til ny Medlemmer. I de nærmest følgende Aar

hørte man langt fjeldnere Klager over Voksmøllenes Angreb. Vi smigre os med, at det nævnte Skrift ikke var ganske uden Indflydelse paa disse Forhold. I de sidste Aar

har ere Klager i nævnte Retning atter fremkomne i større Antal, og Bestyrelsen har derfor bestemt at lade det nævnte Prisskrift trykke paany efter behørigt Gennemsyn; det har nemlig allerede i nogle Aar været udfølg.

Anledningen til, at vi i nærbærende Artikel dvæle ved denne Sag, er denne, at vi iblandt de til Undersøgelse med Hensyn til Bipest indsendte Yngelprøver have fundet ikke saa ganske saa, der ikke led af Bipest, men af Voksmøl, og endelig have vi nylig modtaget en saaledes angreben Yngeltable (se Fig. 65) ledsaget af

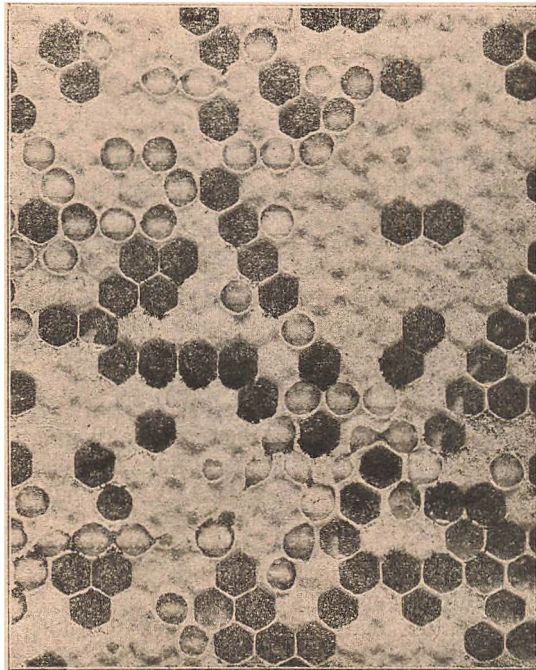

Fig. 65. En af Voksmøl-Larver angreben Yngeltable efter Worsels Fotografi. De sorte Gæller ere tomme, hane indeholdt Vingsmer, der ere udstaabte af Bierne. Disse Gæller følge tydelig Mularvernes Gange. Dette gælder ogsaa om de nagne Vingsmer.

følgende Skrivelse:

„Undertegnede tillader sig at sende Dem en Stump Yngeltable, for at vise Dem, hvorledes mine Yngeltable se ud. Jeg fik

for omtrent 3 Uger siden en Forsværm (c. 5 B.), som jeg satte i et nyt Stade med ny Hammer og ny Kunsttavler. De arbejdede godt, men se nu selv, hvorledes Yngeltavlen ser ud; de ere aldeles ødelagte af de store Boksmøllene. Møllene har nok lagt Eg i mine ny Tavler samtidig med Bierne og har nu ødelagt det Hele. Det kunde være interessant, om dette Tilfælde kunde have indruffet hos Dem, det vilde maasse da blive til Gavn for Biavlen, dersom De kunde udfinde og lære os, at i de lægge Møllene; thi De vil nok indrømme, at det, De hidtil har skrevet, ikke hjælper noget.

Erhbødigst

Th. B. Poulsen".

I Modsetning til denne Udtalelse have vi tidligere modtaget en Mængde andre baade mundtlige og skriftlige Udtalelser, der udtrykke Tilfredshed med de i det omtalte Skrift nævnte Midler mod Boksmøllene, og vi kende mange Eksempler paa, at Ondet er blevet fjernet ved de deri angivne Midler. Derimod skulle vi gerne indrømme, at Boksmøllene i visse Egne maasse kunne findes i saa stor Mængde, at disse Midler ikke kunne forslaa. For at udtale en bestemt Dom herom vilde det dog være nødvendigt at kende Forholdene i det foreliggende Tilfælde nøjere. Vi have f. Eks. kendt en Biavler, der for en Del Aar siden havde i sin Bigaard 3 Højnormalstader med fast Bund, uden Bagdør, med et 8" bredt og $\frac{3}{4}$ " højt Flyvehul. Han klagede over Møl i disse Stader, og ved Undersøgelsen viste det sig ganske rigtig, at der fandtes en Masse af disse ubehagelige Gæster baade i Yngeltavlerne og paa Bunden, særlig ved dennes Udkanter. Da vi spurgte ham om, hvorledes han rensede Bunden om Foraaret, svarede han: „Gennem Flyvehullet“. Vi raadede ham til enten at anstaffe sig andre Stader, der lettere kunde renses, eller i det mindste at anbringe en Bagdør i dem, han havde, og saa for Resten holde et vaagent Øje med Møllene, kun holde stærke Familier o. s. v. Han fulgte disse Raad, og det hjalp fortrinligt. Det Tilfælde, at en ny Sværm indsat paa ny Tavler i et nyt Stade i Løbet af 8 Uger bliver saaledes ødelagt af Boksmøl som af Hr. Poulsen omtalt, have vi ganske vist ikke kendt; men der kunde jo nok tænkes særlige Forhold, som forklarede Sagen. Det kunde jo f. Eks. være muligt, at Sværmen var indfanget i en gammel Kube, der forud i nogle gamle Tavlerester indeholdt en Bunte Mølæg. Disse kunne da, naar Sværmen rystedes ned i det ny Stade, følge med som en ubehagelig Tilgift. Hvis Egnen er stærkt mølbefængt, kunne meget høje Flyvehuller

give de flyvende Møl en let Afgang dertil o. s. v. I det Hele taget vide vi jo aldeles ikke, om Hr. Poulsen har anvendt alle de Midler, der i det omtalte Skrift angives til Bekæmpelse af Møllene som Bifjender.

Vi takke imidlertid Hr. Poulsen, fordi han har givet os en velkommen Anledning til paa ny at opfordre vore Læsere til at være paa deres Post overfor det store Boksmøl. Vi tro dog fremdeles, at det under almindelige Forhold ikke kan betragtes som en meget farlig Fjende af Biavlen, men derimod som en gavnlig Spore for Biavleren til at røgte sine Bier med Omhu. At visse Stadeformer i høj Grad besværte Kampen imod Møllene, har jo kun den Betydning, at Biavleren ved Valget af Stader sørger for at vælge en saadan Form, i hvilken Møllene let lade sig bekæmpe baade af Bier og Biavlere. I denne Henseende skulle vi erkende, at en fri Bivej over Tablebærerne ingenlunde er uden Betydning.

At hindre Sværmning.

Af Amor. B. Journal. Se Artiklen S. 143.

(Fra Dr. Miller have vi modtaget følgende Brev, hvori han stiller nogle Spørgsmaal til Dadant'erne. Efter at have modtaget Brevet sendte vi det videre og i rette Tid kom det tilbage med Svar baade fra Charles Dadant og hans Søn C. P. Dadant. Indholdet af Dottorens Brev og af de to Svarskrivelser er følgende: — Red.)

D'Hr. Dadant & Søn. — De have gjort, hvad De kunde, for at forbitre mit Liv ved at holde Bier, der ikke ville sværme, eller ved at holde Stader, hvorfra Bierne ikke ville sværme. I alle Tilfælde berette De om, at kun 3 a 4 Stader af Hundrede sværme, og Grunden dertil se De navnlig i den store Mængde Blads, De gives Deres Bier. I Aar har jeg givet de fleste af mine Stader 16 Langstroth-Tavler, hvilket efter min Mening udgør henved een Trediedel mere Plads, end De give Deres Stader. De fleste af dem blev bragt ned paa een Etage med 8 Tavler paa den Tid, da jeg satte Overrum paa, men før de blev bragt saa langt ned, gjorde en Del af dem sig rede til at sværme, og langt den største Del af dem, der fik Lov til at beholde de 16 Tavler, sværmede virkelig ogsaa.

Man kunde sige, at naar Bierne ere i to Etager, arbejde de ikke i begge; dette er imidlertid en Fejltagelse. Der var Angel i begge Etager, og Dronningen gik frit fra den ene Etage til den anden. Hvorfor

bære nu mine Bier sig saa ganske anderledes ad end Deres? Ligger det i „de lokale Forhold“ eller i Stadeformen? Eller ligger det maaske i en eller anden Tryllekraft, De have bragt med Dem over fra Frankrig? Hvis det er Tilfældet, kan jeg saa komme hen til Dem og lære Hemmeligheden?

Deres misundelige

C. C. Miller.

* * *
Charles Dadant's Svar til Dr. Miller.

J. Dr. Millers ovenstaaende Fremstilling findes der intet, som er i Uoverensstemmelse med det, som vi anser for Biernes Sædbane. Tavlerne i vore store Stader have omtrent 100,000 Celler; i Langstroth's 8-Kammerstade ere de kun paa 60,000, to have altsaa tilsammen henved 120,000, men saasnart Trættet begynder, sættes eet Overrum til paa 50,000 Celler, og naar dette er lidt over halv fuldt, sætte vi et til ovenpaa, hvis Trættet er godt, og Stadets Rumfang bringes saaledes op paa 200,000 Celler.

Forstørelsen i Sværmenes Mængde skyldes ikke blot disse efter hinanden følgende Uvidelser af Stedet. En Familie i Naturtilstand bygger altid sine Tavler fra oven af og nedad og fortsætter dem nedad uden Afbrydelse uden at lade noget Rum aabent. Dronningen kan saaledes løbe henover dem uden at træffe Hindringer eller Uregelmæssigheder. Saaledes er det ikke med et 2-Etages Stade, og derfor tæber Dronningen altid mere eller mindre, inden den begynder sig op i den øverste Etage eller ned i den nederste. De øverste Tavler stilles fra de nederste ved den øverste Liste paa de nederste Kammer, det tomme Rum samt den nederste Liste paa de øverste Kammer. Dette Rum gør, at den farer rundt i Mørke paa en Maade, som ikke stemmer med dens Instinkt. I et stort een-Etages Stade er det en ganske anden Sag. I Yngelreden finder den al den Plads, den behøver. Her hjemme i vor egen Bigaard paa omtrent 80 Stader have vi ikke haft mere end to Sværme iaar. Vi skulle med Fornøjelse høre Hr. Dr. Miller velkommen og vise ham, hvorledes vore Bier bære sig ad, naar de behandles efter vore Metoder. I en Kritik Side 391 taler Hr. Doolittle om store Stader, og han skriver, at det ikke er nogen Nytte til at have Stader, der ere fulde af Bier og Yngel i Marts Maaned, for det vilde være, ligesom hvis man hippede (?) Kartofler, før de vare komne op. Vi ved ikke, hvor Hr. Doolittle har set Stader, der vare fulde af Bier og Yngel i Marts Maaned; det kan næppe være paa vor Breddegrad, og dog er den jo omtrent

den samme som hans. Nej tværtimod. Hvad enten Staderne ere store eller smaa, faar man sædvanligvis ikke Bier og Yngel saa tidligt, som man kunde ønske det. Hvert Aar prøve vi paa at faa vore Bier til at yngle tidligt ved at give dem Mel, før der kommer Pollen. Jdg kunde tilføje, at det skulde glæde mig at finde en Maade, hvorpaa man kunde faa endnu stærkere Stader i April, end vi sædvanligvis have; der er nemlig hvert Aar mange Frugtblomster at faa fat i, men paa den Tid er der kun saa Familier, end ikke i store Stader, som ere i Stand til at indhøste mere end nødvendigt til at yngle paa.

Charles Dadant.

* * *
C. P. Dadant's Svar.

Dr. Miller forsøger enten at gøre Nar ad os eller ogsaa ønsker han at faa os op paa en Kæphest. Jeg er tilbøjelig til at tro, at det sidste er Tilfældet. Skøndt Dr. M.s Valgsprog er: „Jeg ved det ikke“, have vi en lumst Mistante om, at han ved en hel Del mere, end han lader til at vide; vi tro, at han ikke er nær saa uvidende, som han gerne vilde have, vi skulle tro. Godt, Hr. Doktor, vi skulle lade, som om vi tage Dem for ramme Alvor, og skulle „give Dem Svar paa Tiltale“. Herhjemme i vor Bigaard have vi staaende omtrent 80 Stader. Vi have faaet 2 Sværme og mene, at vi ere gaede glip af een til. Det paahviler min Fader at passe paa Bierne; men han synes at være af den Anskuelse, at det er Tidspilbe. Side om Side staar der to Familier, begge tilsyneladende meget stærke. For henved en Uge siden lukkede vi op for dem; hos den ene fandt vi omtrent fem Udflugnings-Tavler fulde af Honning; de midterste vare delvis forseglede, men de andre 9 Kammer vare næsten tørre. Overrummene ere af amerikansk Størrelse og indeholde 14 Halvrammer. Det tør øjensynlig forventes, at Familien lidt efter lidt vil fylde hele Rummet, men den Omstændighed, at de indskrænke sig til et vist Antal Tavler, viser, at de ikke have Følelsen af at være for mange, men befinde sig vel. Udenfor sidder der ingen uvirksomme Bier. Paa det andet Stade hænger der en stor Klump udenfor (eller font la barbe), ordret oversat „de lave Stæg“ — saaledes udtryktes det meget betegnende paa Fransk, hvis det ellers er noget særligt for franske Bier. En Underfølgelse af Stadets Indre røber, at der er mindre Honning end i det første Stade; denne Honning bevimod findes spredt over hele Overrummet fra Ende til anden, og ikke een Celle er forseglet. Hvorfor hænge

de da udenfor, naar de have Blads tilovers (deres Overrum indeholder jo nemlig ikke saa megen Honning som det første Stades Overrum)? Kære, det er ganske ligefrem — der er for mange. Deres Stade, støndt meget stort, og deres store Overrum paaſe begge ikke rigtig for dem, eller ogsaa lide de maaste af Varmen, da de ere mere udsatte for Solen. Saltſald kunne de ikke alleſammen opholde sig inde. Først ville vi forſøge een Udvej. Vi tage en af Klodserne ved Flyvehullet, hæve Stadet op fra dets Underlag foran og anbringe Klodsen under Kanten af Stadet. Saaledes kan Stadet blive udluftet fra flere Steder. Hos os, ser De, have vi ingen fast Bund i Staderne. To Dage efter foretage vi atter en Underſøgelse. Paa det Stade hænger der endnu en Del Bier udenfor, hvorimod det andet ikke har een uvirksom Bi. Det kan ikke gaa at lade dem blive ved med at „lave Stæg“, hvorfor vi ville sætte et Overrum til paa. Ved at løfte paa det nederste Overrum se vi, at der ikke er mere end 15 B i det, og at de kun have gjort ringe Fremgang. Nu have vi to Overrum eller Blads til 120 B Honning i dette Stade. Imorges underſøgte vi det atter. De have Honning i begge Overrum og, det glæder mig at ſige det, ikke een ledig Bi. — Barbereren behøves ikke mere. Jeg nævner ikke Stygge af Ddiol om, at De vil være enig med mig, naar jeg ſiger, at dette Stade rimeligvis vilde have ſværmet, hvis vi ikke havde handlet, ſom vi gjorde. De vil ogsaa indrømme, at hvis det ſværmer, vil der deri ikke være noget forbavſende, fordi der, ſom Gud og hver Mand ved, ikke gives nogen anden Kur end ſelve det at ſværme, naar Bierne først have Sværmeſeberen i Blodet.

Dr. Miller fortæller os, at han har ſat et Antal Familier paa 16 Kammer, det vil ſige to 8 Kammerſ Yngelreder, ſamt at en Del af dem have gjort Forberedſer til at ſværme. Vi maa have at vide beſtemt, naar de Familier blev ſat paa 16 Kammer, ellers mangle vi en nødvendig Forudſætning til at beſtemme, hvad der muligvis er i Vejen. Efter hvad Doktoren ſiger, maa de i rigeligt Maal have lagt Hg og udlættet Yngel i de to Stager, og Familierne maa have været omtrent en halv Gang ſaa talrige ſom de paa otte Kammer. I ſaa Tilfælde maa de have behøvet næſten dobbelt ſaa megen Blads til Honning (der ſkal høſtes) ſom de andre, og dog er der med den Gulvflade, ſom findes i et 8 Kammerſ Stade, kun Blads til 24 Delinger i hver Etage. Ganske viſt kan man ſtable det ene Stokværk openpaa det andet, men det gør man ſjældent.

Hvormange ſatte De paa? Endvidere ere Forholdene langt vanſſeligere med Henſyn til Luſttilførel. For 25 Mar ſiden, da vi endnu brugte den lille firkantede 6 B's Honningkaſſe med Glas for de 4 Sider og en Tomme Hul for nedden, kan jeg godt huſte, at vi den Gang ofte undrede os over, at Bierne ſad uvirksomme udenfor og ikke vilde gaa ind i Kaſſerne. Det, der var i Vejen, var Varmen ſamt Mangel paa Luſt. Vi havde god Lejlighed til at forviſe os herom, da vi, takket være D. L. Adair fra Kentucky, begyndte at bruge Honningkaſſer med Delinger. Hans Delingskaſſe var altfor ſtor, men det var en ſtor Forbedring fremfor Glaskaſſen, for Bierne havde langt lette Adgang til den. Hr. Doktor, ſæt Overrum paa, ſæt nok paa, ſaa at Bierne kan ſaa ordentlig Blads. Den ſtore Vanſſelighed ved at høſte Tavlehonning ligger netop i, at man ikke gerne ſætter ſaa mange Overrum paa, at Bierne lade en hel Del Honning være uforſeglet, men derfor er det ogsaa mere tilfredsſtillende at løſe denne vanſſelige Opgave: „Maar ſkal der gives Blads?“, end hvis man har til Henſigt at udflynge Honningen; i ſaa Tilfælde volder det jo nemlig ingen Brøderier, om Honningen er forſeglet eller ikke, bare den er moden. Men jeg kunde have Vhſt til at ſige en hel Del mere om denne Sag og vil derfor bede om Blads en anden Gang, naar jeg ſaar Tid.

Hamilton, Illinois, d. 24. Juni.

C. B. Dabant.

Lov om Bipest.

(Fortsat).

§ 10. Naar undertages det Forbehold, ſom tages i § 11, ſkal der gives Erſtattung for de paa Foranledning af Kommiſſionen til Biavlens Beſkyttelse eller efter Politiets Ordre dræbte Biſamilier eller tilintetgjorte Stader, Holiger og Biavlſredſtaber (ſfr. § 9). Erſtattningen for Bierne beløber ſig til $\frac{1}{4}$, for Stader, Holiger og Biavlſredſtaber til $\frac{1}{4}$ af den almindelige Værdi uden Henſyn til den ved Bipesten indtraadte Formindſtelse i Værdi. Ved Beregningen af Erſtattung medregnes det Beløb, ſom udbetales af private Forſikringsſeſtaber. Erſtattningen udbetales i det § 6, Afſnit 3, angivne Tilfælde, efter at de paagældende Biſamilier og Genſtande ere blevne tilintetgjorte paa behørig Maade, til Ejeren, naar han ſelv har paataget ſig at træffe de fornødne Forholdsregler. Har Tilintetgøvelſen fundet

Sted efter Politiets Ordre, saa sker Betalingen, saafremt ikke en anden paaviser sin Ret, til den, i hvis Varetagt eller under hvis Tilfyn de Sager befinde sig, hvorfor der gives Erstatning. Med denne Betaling udelukkes et muligt Erstatningskrav paa Trebiemand.

§ 11. Erstatning gives ikke, naar Ejeren eller hans Forvalter har erhvervet een af Bisamilierne eller eet enkelt af Staderne og de andre Biavlskredstaber og ved Erhvervelsen har vidst, at det var besængt med Bipeft eller mistænkt derfor, saaledes at altsaa enten Smitstoffet forefandtes deri, eller at der var Grund til at nære Mistanke om Smitstoffets Tilstedeværelse deri.

Erstatning kan nægtes:

1. For Bier, som vare angrebne af Bipeft, samt for Stader og andre Biavlskredstaber, som vare besængte med Smitstoffet, dengang de indførtes i Storhertugdømmet.

2. Naar Ejeren eller hans Forvalter, som har Opfyndet med Sagerne, med Forsæt eller af Stadesløshed, eller naar Ledfageren af paa Transport værende Bier eller Indehaveren af fremmede Bier med Forsæt undlader at angive Tilstedeværelsen af eller Mistanke om Bipeft (§ 4) eller tøver dermed længere end 3 Dage, efter at han er kommen til Kundskab derom.

3. Naar det maa lægges Ejeren eller hans Stedsfortræder til Last, at de af Politiet paabudte Forholdsregler til Bekæmpelse af Bipeft ikke ere blevne trufne.

§ 12. Til Bestemmelse af Erstatningen skal den nøjagtige Værdi af Bier, Stader, Boliger og andre Biavlskredstaber fastsættes af to Voldgiftsmænd, af hvilke den ene skal være Medlem af Kommissionen til Biavlens Beskyttelse; Erstatningssummen beløber sig da til Gennemsnittet af de af Voldgiftsmændene opgivne Summer. Værdisættelsen skal finde Sted, før Bierne dræbes og Genstandene tilintetgøres. Med Hensyn til at afsætte en Voldgiftsmand fra hans Bestilling, bør man iagttage Bestemmelserne i Forordning af 23. Marts 1881 om Udførelse af Loven om Kvægsygdomme.

Skal Thjellslægningen af Bierne og Genstandenes Tilintetgørelse ske efter Overenskomst i Overensstemmelse med § 6, Affn. 3, saa har Kommissionens Udsending at foranstalte Burderingen paa den Maade, at han selv fungerer som Voldgiftsmand og kalder en Biavler til sig som anden Voldgiftsmand samt i Forvejen forpligter denne ved Haandslag i Stedet for Ed til at foretage en upartisk, samvittighedsfuld Burdering.

Har Politiet givet Ordre til Thjellslægningen og Tilintetgørelsen, udnævnes begge

Voldgiftsmændene af de stedlige Politimyndigheder. Enhver Voldgiftsmand, som ikke er Medlem af Kommissionen, skal ved Haandslag for Edsaflæggelse forpligtes til at foretage en upartisk samvittighedsfuld Burdering. For Udsaldet af Burderingen have Voldgiftsmændene at give en Medgørelse, forsyne denne med deres Underskrift samt i det Tilfælde, som angives i Affnit 4, at overgive denne til Kommissionen til Biavlens Beskyttelse; i det Tilfælde, som angives i Affnit 5, til de stedlige Politimyndigheder. Derfra skal denne Medgørelse med Bilag vedrørende Omkostningerne ved Burderingsforretningen indsendes til vort Ministeriums Afdeling for Medicinalsager, tilligemed en Meddelelse om det nærmere vedrørende § 10, Affnit 3 og 4, samt § 11.

Hvis Tilfældet i Affnit 4 indtræder, skal den Udsendte straks træffe Afgørelse om de Omstændigheder, der i Følge § 11 kunne udelukke Erstatning eller gøre en saadan tvivlsom, og er han berettiget til, hvis han ikke finder nogen Grund til at nægte Erstatning, og Ejeren ikke uden bestemt Tilfagn om Erstatning vil dræbe Bierne og tilintetgøre Genstandene, at tilsikre denne Betaling af Erstatningssummen som angivet i § 10, Affnit 2 og 4, uanset Bestemmelsen i § 10, Affnit 3. Beløber Erstatningen sig til mere end 150 Mark, saa agtes denne Forsikring dog ikke for gyldig, med mindre den er godkendt af vort Ministeriums Afdeling for Medicinalsager. Er Biernes Thjellslægning og Genstandenes Tilintetgørelse ikke fuldført, mister Tilfikringen sin Retsgyldighed, saafnart der paabydes Politi-Foranstaltninger i Overensstemmelse med §§ 8 og 9.

(Fortsættes).

Fra Industri- og Sløjdudstillingen i Malmø 1896.

Af B. E. B. Smith, Bjergsted.

(Sluttet).

Da disse Ting bleve bedømte under Sløjd, kan jeg ikke berette, hvorvidt de tilkendtes Præmie eller ej. Alle Husene vare Trugstader af forskellige Størrelser og Kammemaal. Levende Bier og Biavlprodukter fandtes ikke paa Udstillingen. Af svenske Biavlere traf jeg kun nogle faa og af norske kun een; men disse havde alle megen Interesse for Biavl. Den norske Biavler var fra Trondhjem. Meget Opmærksomhed blev vist Prisdommerne ved Udstillingen i Malmø. Først var der frit

Logi i 8 Dage til hver af dem, der ønskede det, og dernæst Indbydelse til at overvære Udstillingens Åbning d. 6. Juni, ligesom der medfulgte Abonnementkort gældende for Udstillingen. Endvidere inditeredes Dommerne til et Festsmaalid, der blev givet til Være for dem d. 11. Juli, og til Slut til en Fart over Øresund d. 17. Juli til Københavns Frihavn og tilbage til Sexa i Malmø. Udstillingens Åbning var jeg ikke med til, men derimod til Festsmiddagen d. 11. Juli, hvori c. 250 Personer deltog. Dommernes Antal var c. 90. Til denne Festsmaalid ogaa indbuden et femtentals Officerer fra en svensk Eskadre, der laa paa Malmø's Rhed, deriblandt Admiral Klintberg, samt Kommandørkaptajn Palander af Vega, der i sin Tid sammen med Nordenskiöld rejste Jorden rundt Nord om Asien. Ved Middagen udbragte Landshøvding Dickson først en Staal for Kong Oscar og Kong Kristian, hvilken efterfulgtes af „Kungsjängen“ og „Kong Kristian stod ved højen Mast“, derefter en Staal for Prisdommerne. Paa denne svarede Prisdommernes Ordfører, Profesør Lorett fra Stockholm, med en Staal for den skaanske Gæstfrihed og for Værterne for Dagen. Derefter fulgte Taler og Staal for Slag i Slag. Efter Middagen indtoges Kaffe paa Verandaen og i de tilstødende Lokaler, og der tilbragtes en behagelig Tid, i hvilken mange Bekendtskaber stiftedes. I Farten over Øresund til Frihavnen i København og tilbage til Malmø deltog jeg ikke, da jeg var gaaet træet. Jeg antager ogsaa, at de danske Dommere, hvoraf de fleste vare fra København, nøjedes med at hilse paa deres svenske og norske Kolleger i Københavns Frihavn.

Før vi toge til Malmø til Bedømmelsen, samlede de danske Dommere efter Indbydelse i København for at samtale om et og andet, Bedømmelsen vedkommende, og for at lære hverandre at kende. Der herskede i Malmø et kollegialt Forhold mellem Dommere, noget, der f. Eks. slet ikke var Tilfældet i Randers 1894.

Jeg er gaaet endel udenom, hvad der angaar Biabl, men jeg beder de ærede Læsere om Undskyldning derfor, haabende, at hvad jeg har nedskrevet her, dog maa have Interesse for flere.

Min Fodrer.

Af B. Bojesen, Snytofte.

Min ærede Læser vil undre sig over, at jeg, i et Øjeblik (20. Juli 1896), da

Honningen flyder i Strømme og Centrifugen saa at sige ruller hver Dag, kan falde paa at beskrive min „Fodrer“. Ved nærmere Eftertanke vil man dog let indse, at de to Ting, Honninghøst og Fodring, staa i et intimt Forhold til hinanden; thi er hin stor, saa er denne ringe og omvendt. Men selv om Honninghøsten er stor, saa bliver Spørgsmaalet, om det ikke lønner sig at gøre den endnu større ved at borttage en Del af Biernes Vinterforraad og erstatte dem det ved at give dem en passende Mængde Sukker. Jeg troer, at det lønner sig, og jeg er ved en mangeaarig Erfaring bleven mere og mere bestyrket i denne Tro. Sagen er nemlig den, at man overvintret sine Bier haade sikrere og bedre ved at give dem en Del af Vinterforraadet i Form af Sukker, end ved at lade dem beholde Honning alene. Som en Følge af mine mange Forsøg i den Retning, laa det grumme nær for mig at tænke over, hvorledes man paa den hensigtsmæssigste og hurtigste Maade kunde forsyne Bierne med et passende Quantum Sukker til Vinternæring, og det endelige Resultat af mine Overvejelser blev, at jeg konstruerede en Fodrer, som jeg nok tør kalde „den fuldkomne Fodrer“; men da der allerede eksisterer en Fodrer af dette Navn, har jeg i Overstriften for nærværende Artikel kaldt den „min Fodrer“. Da det nu rimeligvis vil have sin Interesse for en stor Mængde Biablere at kende denne Fodrer, tillader jeg mig herved at beskrive den saa udførligt, at Enhver, selv den mindst Fingernemme, selv vil kunne lave den. Min Fodrer bestaar af følgende 3 Stykker:

1. Et almindeligt et Bunds, bredhalsket Honningglas af den Slags, som næsten enhver Biabler har i Overflod. Har man ingen saadanne, kan man købe et Bunds Sølteglas a 12 Øre i enhver Glashandel. Et saadant Glas har næsten altid 3 Tommers Bredde over Halsen og er, som bekendt, indrettet til at overbindes med Papir.

2. Foderpladen. Denne er en firkantet Zinkplade af $3\frac{1}{2}$ Tommers Længde og $3\frac{1}{2}$ Tommers Bredde. Den er forsynet med mindst 20 a 30 smaa Huller, som man kan bore med en passende Søl, og de ere anbragte i en Cirkel af $2\frac{1}{2}$ Tm.s Bredde. Igennem disse Huller flyder Sukkerbandet, men aldrig mere ud end det, som Bierne selv opsuge. For at den omtalte Zinkplade kan holde sig fast til Glasfets, maa den dog gives en jæregen Indretning. Parallelt med de tre Sider slaas tre Streger (se aa, bb, cc i Fig. 66). Dernæst afklippes Hjørnerne, som de punkterede Linier vise, og Kanterne m n o ombøjes saa stærkt, at de

faa den Stilling, som er anthydet i Pladerne M N O. Man vil nu let kunne indse, at Foderglassets Abning kan stybes ind over samtlige Smaahuller, og at Halsen fastholdes ved de ombøjede Kanter M N O. Hvis man nu tænker sig Foderglasset fyldt f. Eks. med Vand og henstillet paa et Bord, vender man den bestrevne Foderplade om og lader den glide hen over Glasset. Er dette fket, kan man vende Glas med Foderplade om, uden at der spildes det mindste; i hvert Fald spildes kun enkelte Draaber. Foderapparatet er nu saa at sige færdigt; i det højeste savnes endnu kun

3. Underlaget i selve Bistadet. Dette har de fleste Biavlere; thi det med

Foderplade forsynede Glas kan uden videre henstilles paa Gitteret i Bakrammen. Bierne ville da igennem dette opfuge Næringen.

Har man intet saadant Fodergitter, saa kan man godt nøjes med at støre ei $2\frac{1}{2}$ Tom. bredt Hul i et af Stadets Dækbædder og sætte Apparatet over dette. Saa snart et saadant er tomt,

maa man have et fyldt tilrede, sætte det ved Siden af det tomte og lade begge Glas glide jævnt til Siden. Man kan da, uden i mindste Maade at komme i Berøring med Bierne, forny Forraadet, saa ofte man ønsker det.

Lad os nu nærmere overveje, hvilke store Fordele dette Foderapparat byder:

1. Man kan fodre et Bistade med en ligefrem forbausende Hurtighed. Hele Arbejdet bestaar jo kun deri, at man trækker Foderpladen af, fylder Glasset, styder Foderpladen paa, vender Apparatet om, sætter det paa Underlaget og lægger Dækket over Foderkanalen. Og alt dette uden mindste Smøleri.

2. Vil man fodre smaat, kan man nøjes med at fylde f. Eks. $\frac{1}{10}$ B i Glasset, eller ogsaa kan man bruge en Foderplade, som kun har et eneste Hul. Vil man fodre stærkt, kan man blot i samme Stade forlænge Underlaget saaledes, at der bliver Plads for 3 a 4 Glas, eller ogsaa kan man stille flere Underlag ved Siden af hinanden og, om man vil, give et Folk en halv Snees Glas paa een Aften.

3. Enhver kan selv lave flige Apparater. Hele Kunsten bestaar blot i at kunne støre Zinkpladerne, afflippe Hjørnerne, ombøje Kanterne og bore Hullerne. Men alt dette er Bagateller. Ved Hjælp af en haard Saks og en Linial støres Zinken i passende

Stykker, idet man blot lægger Linialen paa Zinkpladen og gør en Mids med Saksen. Zinken kan man da brætte over, som var det en Glasplade. Hjørnerne afflipper man derimod med Saksen. For at ombøje de tre Kanter af Zinken maa man derimod helst flaa et meget tyndt Bræt (f. Eks. Cigaretasse-træ) paa et

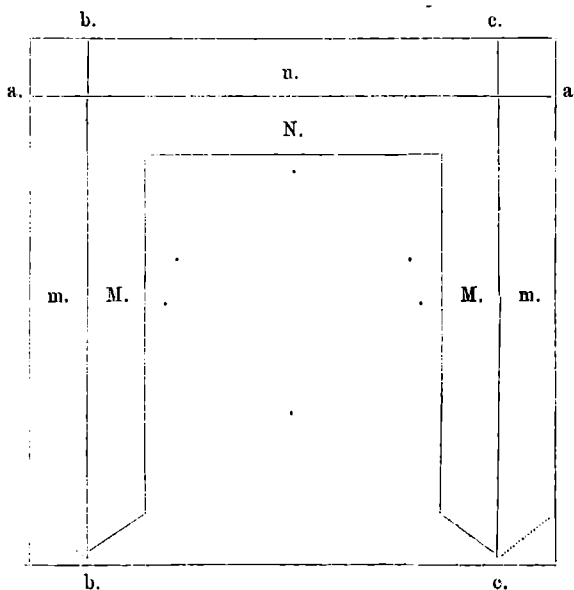

Fig. 66.

tykkere. Zinkpladen stybes nu ind mellem de to Brædder og kan her bøjes efter Ønske. Som før bemærket børes Hullerne (helst indvendig fra) med en Sphl. Saa snart Pladen er færdig, sættes den paa et Honningglas, og de skarpe Kanter afflibes paa en Slibesten.

4. Apparatet er det billigste, der kan tænkes. Hele Ubløget til Zink er 1 a 2 Ore pr. Plade, og Glassene har enhver Biavler Overskud af. Men selv om disse skulle købes, bliver Udgiften kun 12 a 14 Ore pr. Apparat.

Errede Bæjere, som ikke have forstaaet ovenanførte, men gerne ville stifte Bekendtskab med mit Foderapparat, kunne faa et

tilsendt ganske gratis. Dog maa Portoent dækkes.

Den af Hr. Bojesen bestrebne Fodrer er ganske vist „fuldkommen“ med Hensyn til Simpelt, om den derimod er ligesaa fuldkommen med Hensyn til Foderspil, derom tillade vi os at udtale en besteden Tvivl. I Aargang 1892 S. 56 findes bestrevet „Hills Fodrer“, der næsten er ganske den samme som den i foranstaaende Artikel bestrebne, dog med den væsentlige Forskel, at Hill i Stedet for den løse Foderplade benytter et gennemhullet Laag, hvis Rand kan spænde i Beholderens Munding. Derved undgaas det Foderspil, som Brugen af Hr. Bojesens Fodrer næsten uundgaaeligt vil medføre, hvis den skal anvendes i stor Udstrækning, baade af øvede og uøvede Biablere. Med.

Centralmøde

for DBF. afholdes Lørdag d. 12. Septbr. paa „National“ i København (Rejseletelse se S. 261).

Nr. 11. Bestyrelsesmøde.

Nr. 12. Delegeretmøde, som kan overbæres af Enhver; men kun DBF.'s Delegerede have Ret til at deltage i Forhandlingerne.

1. Valgbrevene prøves.
2. Fremlæggelse af Regnskab 1895.
3. Bestyrelsesvalg. Valg af 2 Medlemmer i Stedet for Forstærker N. Jensen, Vejringe, og Fotograf Vorbeck, Hølstebro, der begge efter Tur fratræde.
4. Valg af 1 Revisor for Regnskaberne 1896 og 1897 i Stedet for Agent Edmund Kriel, som efter Tur fratræder.
5. Smaaskrifterne. Beretning om Virksomheden i denne Retning 1896. Plan for 1897.
6. Biavlslærere. Beretning om Virksomheden 1896. Plan for 1897. Forslag om Forhøjelse af Honoraret for de 2 faste Biavlslærere.
7. Andragende fra Sekretæren om forhøjet Løn.
8. Forsøgsstationer.
9. Tidsskriftet. Beretning for 1895.
10. DBF.'s Bogtrykkerarbejde. Indledes af Forbruger N. S. Kristensen, Himmeløb.
11. DBF.'s Deltagelse i de samvirkende jydsk Landbrugsforeningers Dyrskuer. Indledes af samme.
12. Biavlslærerskolen. Beretning for 1896. Plan for 1897.

13. Dronningavl. Beretning for 1896. Plan for 1897.

14. Bipest. a. Beretning om mikroskopiske Undersøgelser. b. Beretning om Helbredelsesforsøg. c. Forslag om Oprettelse af en Forsikringsforening mod Bipest.

15. Kan man ad kunstig Vej ophæve eller tilbels fjerne et slet Foraarsvejr kommende Indflydelse paa Yngelvirkomheden paa en lønnende Maade? Indledes af A. S. Vorbeck.

16. Betaler det sig, eller er det Tab ved at lade Bierne bygge en Del Naturtavler? Indledes af A. S. Vorbeck.

17. Har Overrummenes Højde Indflydelse paa Dronningens Tilbøjelighed til at belægge samme med Ug? Indledes af A. S. Vorbeck.

18. Dækrædder med Bivej under, eller Dæklæred? Indledes af A. S. Vorbeck.

19. Hvilken Indflydelse har meget eller lidt Rum under Kammerne samt stort eller lille Flyvehul i Vintertid? Indledes af A. S. Vorbeck.

20. Bør et Bestyrelsesmedlem have Ret til at stille Forslag til Forhandling paa det aarlige Delegeretmøde? Indledes af Lærer Witsch-Lauritzen, Støvring.

21. Bør Dommere være Jagmænd? Indledes af samme.

22. Hvor længe bør Delegeretmødet vare? Indledes af samme.

23. Meddelelser fra Bestyrelsen. I Forbindelse med dette Møde er som sædvanlig arrangeret en Fællesspisning Nr. 5. Pris 2 Kr. pr. Couvert. I denne kunne ogsaa Iffe-Delegerede deltage.

Søndag d. 13. Septbr. Nr. 8 Morgen afholdes Forhandlingsmøde ligeledes i „National“ med følgende Dagsorden:

1. Hvad kan der gøres for at udbrede Biavlen iblandt Smaakaarsfolk? Indledes af Gartner A. C. Andersen, Nyborg.
2. Uopklarede Spørgsmaal ved den nyere Biavl. Indledes af Kantor Erskleb, Rallundborg.
3. Yngeludviklingen om Foraaret. Indledes af Sadelmager C. S. Grønning, Vejrup.
4. Dronningavl. Indledes af Forbruger N. S. Kristensen, Himmeløb.
5. Brugen af Kunsttavler. Indledes af samme.
6. Forevisning af Lysbilleder angaaende Honningbiens Naturhistorie og Biavlen. Foretages af Kantor Erskleb, Rallundborg. Hvis det ønskes af de Delegerede, vil denne Forevisning dog ske alle-rede den foregaaende Aften.

Nr. 2 foretages en Udflugt til Klampenborg og Sægersborg Dyrhave.

F. Møller,
f. T. Præsident.

Rejseletelse.

Ligesom ved Centralmødet og Diskussionsmødet forrige Aar forvortes det atter med Hensyn til de tilsvarende Møder i København d. 12. og 13. September iaar, at DBF.'s Medlemmer kunne erholde Dobbeltbilletter ved Statsbanerne til Enkeltbillets Pris d. 11. og 12. September til II. eller III. Vognklasse imod, at vedkommende Medlem paa Billetkontoret indleverer et af undertegnede Sekretær udstedt Legitimationsbevis. Dette Bevis kan erholdes hos mig af ethvert Medlem af DBF., der i Tide skriver til mig derom.

Betingelsen for at opnaa denne Rejseletelse er, at den benyttes af mindst 100 Deltagere. Bestyrelsen har maattet forpligte sig til paa Foreningens Vegne at erstatte det eftergivne Beløb, hvis Deltagerens Antal ikke naar dette Tal. Derfor anmodes Medlemmerne om endelig at benytte Legitimationsbeviset, om end Rejsen er saa kort, at Besparelsen ikke har stor Betydning for vedkommende Medlem. Ved Centralmødet 1895 begik nemlig mange Medlemmer, der kun havde en kort Rejse til Mødet, den Fejl at udlade at skrive efter dette Bevis, ja endog saa adskillige, der havde en længere Rejse, benyttede det heller ikke. Derfor naaede de benyttede Legitimationsbevisers Antal kun 50. Vi haabe, at det iaar maa langt overstige 100, da Mødet er i Hovedstaden, og da der er mange interessante Emner paa Dagsordenen.

Legitimationsbeviserne kunne bestilles straks og erholdes fra d. 1. Septbr. hos Undertegnede.

Ersløv,

Kallundborg,
DBF.'s Sekretær.

fra Kredsene.

Frederiksborg Amts nordlige Dels BF. afholdt Søndag d. 19. Juli Bestyrelsesmøde i Helsingøe Gæstgivergaard, hvor det enstemmigt vedtoges at afholde en Biavlksudstilling i Foreningshbygningen ved Frederiksbærg i Dagene d. 19. og 20. Septbr. d. A. Paa Forslag

af Formanden nedsattes et Udvalg til at ordne Udstillingen i sin Helhed, og som af Bestyrelsen fik fri Myndighed til at handle.

Til Medlem af Udvalget valgtes Formanden, Næstformanden, Skomg. Tøllerup, Frederiksbærg, Gdr. Chr. Hansen, Søborg, Urmager Albeck, Helsingøe, Urmager S. Olsen, Græsted, Gdr. E. S. Olsen, Egetofte, Stenhugger P. Hansen, Esbønderup Skovhuse, Skovbetjent H. Madsen, St. Lyngby Skov, og Tømmer Fjerg. Jørgensen, Nyngø. Som Suppleanter valgtes Gaard-ejerne Morten Pedersen, Huseby, og Niels Morten Hansen, Egetofte. Udvalget valgte Formanden som Formand for Udvalget.

C. J.

Maribo Amts BF. Biavlermødet i Røttinge Præstegaard Søndag d. 28. Juni havde samlet c. 30 Deltagere, der øjensynlig med Interesse fulgte saavel den praktiske som teoretiske Undervisning, som Biavllæreren D. Hansen fra Taagerup gav. Først behandlede tre ny saakalte Labnormalstader med kraftige Familier, hvoraf den ene paavistes at indeholde ikke saa Bastarder af italiensk Oprindelse, og man forklarede det derhen, at dette Stade sandsynligvis nylig havde skiftet Dronning, der maatte være bleven parret med en saadan Bastardhanbi, hvilke netop findes i mindst een Bihave (c. 1/2 Mil fra Mødestedet). Enkelte Fejl i Behandlingen rettedes, og det var øjensynligt, at mere end een Biavlers Opmærksomhed vantes for disse Staders mange gode Sider. Efter endt Behandling skulde der have været udslynget Honning paa en ny indkøbt Maskine; men da Honningen i Tavlerne ikke var moden nok, maatte man nøjes med at lade den tomme Maskine „gaa rundt“. En indkøbt Tavlepræse af Cement, fabrikeret af D. Hansen, Taagerup, frembistes derpaa af Formanden, og man støbte nogle Tavler for at vise Fremgangsmaaden, der er saa let, at enhver Biavler særdeles nemt kan lave sit eget Boks om til Kunsttavler paa en saadan. Den fikrer mod den mere eller mindre gængse Forkalkning, man er Genstand for fra nogle Fabrikanters Side, og da man mener, at den frygteede Bipest kan udbredes ved Tavler, der ere lavede af Boks fra Stader, som har lidt af den Sygdom, saa er man jo ogsaa ved denne Præsjes Hjælp beskyttet derimod. Det maa indstændig tilraades de enkelte Kredse at anskaffe saadanne Præsjer. Prisen er kun ca. 10 Kr. med Porto. Smidlertid var det bleven mørkt ude, men ved Lampens Skin fortsattes Samtalen livligt om de forskjellige Ting, indtil Kredsforsmanden indledede en Diskussion om Brugen af Dronninggitre

i Staderne. Han mente, at naar Dronninggitre endnu ikke vare almindelige, saa var det mest Folks Tro paa, hvad gamle, „kloge“ Biablere mente derom, der gjorde det, og han kunde af egen Erfaring gennem en Del Aar anbefale Brugten deraf. Som de bedste af den Slags mente han, at Papgitre, forhandlede af Erølev, Kallundborg, vare de mest anbefalelsesværdige, man kendte for Djebliffet. Dog vare Gitre af Zink ogsaa godt brugelige. Biabslæreren sluttede sig hertil, idet han gav nærmere Oplysning om, naar, hvor og hvorledes man maatte bruge Gitrene. Han havde selv tidligere været meget imod Brugten af dem, men var ved Prøve kommen til det modsatte Resultat, og baade han og Kredsforsmanden paaviste, hvor grundløse de forskellige Indvendinger mod Brugten deraf i Virkeligheden var. Derefter behandlede Spørgsmaalet om Honningens Udflyngning af Tavler med Yngel i, idet Kredsforsmanden mente, at det var absolut ueheldigt, ja stabeligt, og ønskede at høre Biabslæreren's Mening derom. Denne paaviste da det uehelbige i en saadan Fremgangsmaade, idet det skadede baade Honningens Kvalitet ved, at Foderet hos Larverne slyngedes ud med og blandedes med den, og de Larver, der vare i Tavlerne, maatte nødvendigvis blive ødelagte, hvilket selvfølgelig skadede Bifamilien. Efter derpaa at have omtalt en Del Fodringen vedrørende, sluttede han med at gentage sin Advarsel mod Udflyngningen af disse Tavler.

Det særdeles belykkede Møde begunstiges af et smukt Vejr, til Held for Behandlingen af Bierne, og Biablerne gik forhaabentlig hjem med et godt Udbytte af Undervisningen. Kun Stade, at der er saa faa Biablere, der finder det fornødent at følge lidt mere med Tiden og lære noget mere; ved et saadant Møde var der jo Plads til det dobbelte Antal, og Beføstningen ved at være i Foreningen er jo forsvindende.

Bregninge, i Juni 1896.

Aug. Petersen.

Morsø BF. I Forening med Landboforeningens Dyrstue afholdt Morsø BF. en Udstilling den 6. August i Nykøbing, hvor der var udstillet Biablsprodukter og Kedsfaber. Esternævnte tilkendes Præmie. For Honning: 1ste Præmie, Lærer Nørtoft, Jordsbø. 2den Præmie, Lærer Thorsen, Nørremølle og Handelsmand G. Petersen, Nykøbing. For Voks: 1ste Præmie, Vinhandler Bjørndal, Nykøbing. 2den Præmie, Handelsmand S. Petersen, Nykøbing. For Vin og Sikor: 1ste Præmie, Vinhandler Bjørndal, Nykøbing. For Bistader: 1ste

Præmie, Stedefabrikant Niels Kr. Hansen, Kalleby. B. Thorsen.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 80. I Spørgsmaal Side 184 staar: Laaget af denne Kasse maa forud være løst og aftages nu, altsaa bliver Dronningen ført fra Kassen og i Huset med den aabne Side mod Tabellen? (D. S.) — S.: Nej, det er Misforstaaelse. Laaget paa Kassen er jo anbragt foroven ved Hjælp af nogle smaa Traadsøm. Med en Kniv løstes dette kun saa meget, at Traadsømmene kunne trækkes ud. Laaget ligger altsaa løst ovenpaa de 2 smaa Tavler, der findes i Kassen. Naar denne sent om Aftenen ganske volig sættes ind bagved den bageste Table, maa den stilles i ganske samme Stilling med Laaget opad (ikke væltes om). Naar man derpaa aftager Laaget, vil Dronningen i Kassen altsaa ikke vende mod Tabellen, men befinde sig ved Siden af den. Dette har stor Betydning, fordi Dronningen vil forblive flere Timer i den retvendte aabne Kasse, inden den gaar ind til de dronningløse Bier. Vælter De derimod Kassen om, vil Dronningen straks løbe ind paa de store Tavler, og dette vil let udsætte den for Fare.

Nr. 81. Jeg har et 10 × 12 " Stade, som er fyldt med Yngel lige fra Indgangen til Glasruden. Dette vilde jeg gerne have delt i 2 Familier, af hvilke den ene faar en indløbt italiensk Dronning d. 22. August. Hvorledes skal jeg udføre dette? (E. R.) — S.: En eller to Dage, før De venter, at den italienske Dronning vil ankomme, deles Familien saaledes, at der kommer omtrent lige mange Yngeltavler og Bier i hvert af de 2 Stader; men det maa nøje iagttages, i hvilket Stade Dronningen bliver. Dette opnaas bedst ved at se Dronningen under Flytning, hvilket ingenlunde er vanskeligt, naar man kun bruger lidt Røg. I modsat Fald kan man mærke det paa Biernes Udfærd et Par Timer efter Delingen, da de dronningløse Bier ville blive meget urolige paa den Tid, medens det Stade, der beholder Dronningen, snart vil komme til Ro. Hvert af de 2 Stader gives Halvdelen af den gamle Plads. Den indløbte Dronning kan indføres f. Eks. ved den paa S. 183 angivne Metode. — Frygter De for ikke at kunne finde Dronningen eller dog bestemt at afgøre, i hvilket Stade den befinder sig, da kan De anvende følgende Fremgangsmaade: Mindst 5 Yngeltavler uden Bier indsættes i et nyt Stade med 1 tom Table foran og 1 Honningtable

bagved. Dette Stade sættes paa Moderstadets Plads, og Moderstadet flyttes hen paa en ny Plads. 1—2 Dage efter indføres den indkøbte Dronning i Afslæggeren.

Nr. 82. Er De endnu af den Mening, at det kan lade sig gøre at indføre en ny Dronning i et dronningløst Stade ved sent om Aftenen at sætte den lille Masse ind i Stadet uden først at borttage alle Yngeltavler? (M. A. S.) — S.: Ja, det er aldrig mislykkedes hos os, naar Indførelsen er sket nøjagtig som angivet paa S. 183.

Nr. 83. De bedes at undersøge medfølgende Stykke Yngeltavle, om det er Sygdom den er angreben af eller det er fordi der er en for gammel Dronning i Stadet. Jeg har 8 Bistader foruden det, som dette Stykke Table er fra, i dem kan jeg ikke finde saadan aaben Yngel, som der er i medfølgende Stykke Tavle. Kan jeg indføre en ny Dronning i dette Stade eller Stadet skal tilintetgøres? (Svar til M. J. D.) — S.: Yngelen i den sendte Table indeholder ikke Bipeftbaciller, derimod ere mange af Bippopperne nøgne (uden Cellaalag), enkelte overspundne med Mølspind og i Tablen fandtes 2 store Møllarver. Stadet lider altsaa af Møl. Der er ingen Grund til derfor at skifte Dronningen, derimod bør de anvende de i Smaastrift Nr. 8 omtalte Midler.

Nr. 84. De bedes undersøge medfølgende Stykke Table og i Bladet næste Gang sige mig, hvad Sygdom mine Bier lider af. Jeg opdagede Sygdommen sidste Efteraar og gav dem, da der dengang var flere slemt angrebne Tavler, en Del ny rene Tavler til Yngelredsen; men nu lader det til, at de er ligesaa slemt igen. (M. J. A.) — S.: Det sendte Tablestykke indeholdt foruden en hel Del tomme Celler flere Celler med regelmæssig lukket Yngel og en enkelt død Larve i en aaben Celle, ingen ung Yngel. Ved Undersøgelsen fandtes ingen Bipeftbaciller i den aabne Larve. Ingen af de lukkede Celler vare gennembrudte; men ved at undersøge disse fandtes i et Par Celler den brune slimede feje Masse, som almindelig anses for et sikkert Tegn paa Bipeft. Ved at undersøge denne under Mikroskopet fandtes heller ingen Baciller, derimod indeholdt den en Del Legemer, som lignede Sporer af Bacillus alvei. Vi omtale dette saa udførligt for at opløse vore Læsere om, at Undersøgelsen af Yngel med Hensyn til Bipeft i høj Grad vanskeliggøres, naar der iblandt Yngelen ikke findes ganske unge Larver, fordi disse i Almindelighed indeholde Bacillerne, som ere meget lettere at

fende end Sporerne, der i Virkeligheden ikke kunne bestemmes sikkert, med mindre de „dyrkes“, hvorved Bacillerne fremkomme; men dette er en temmelig omstændelig Fremgangsmaade, der tager megen Tid. Da vi i dette Tilfælde nærede en stærk Mistanke om, at Brøven indeholdt Bipeft, uagtet vi ved de første Undersøgelser ikke havde fundet Baciller, fortsatte vi Undersøgelserne med nogle af de døde Bippopper fra de lukkede Celler. I Blodet af disse fandt vi virkelig Baciller, men i et usædvanligt ringe Antal. Den paagældende Familie lider altsaa af Bipeft og bør altsaa behandles efter de tidligere givne Anvisninger. Dog maa det bemærkes, at Narstiben jo nu er saa stærkt fremrykket, at det i Deres Egn næppe kan lade sig gøre at lade Bierne opføre ny Bygning, paa hvilken de kunne overvintrere. Derimod kan De jo afbørste Bierne i en Kube, i hvilken De forud har befestet et Stykke Honningtable. 5 Dage senere kunne Bierne fastes ned paa et Lagen med let Dpgang til et rent Stade med rene fuldt udbyggede Tavler. Derefter fodres de med Honning eller Foderfirup, i hvilken e. indblandet $\frac{1}{10}$ Kvint Rastol Beta (opløst i nogle Draaber Spiritus) for hvert Pd. Foder.

Nr. 85. Vil den Nedsættelse i Billetprisen, som plejer at finde Sted for Deltagerne i Centralmødet for DBF., ogsaa komme til at gjælde for de Deltagere, der agte at rejse med Dampskib fra Aarhus til Kallundborg og derfra videre til København? (M. D.) — S.: Ja, Rejselettelsen vil ogsaa omfatte de nævnte Dampskibe; men de Deltagere, der ønske at rejse ad den Vej, maa angive dette ved deres Understrift paa Legitimationsbeviset.

Nr. 86. Et af mine Stader er vistnok dronningløst, da jeg hverken kan opdage ung Yngel eller Wg i Tablerne, og dog var det for 5 Uger siden godt nok. Hvorledes kan det have mistet sin Dronning, og hvorledes kan jeg afhjælpe Manglen? (D. C.) — S.: Dronningen kan være gaaet tabt paa flere Maader, saaledes har maaste Familien skiftet Dronning, og den unge Dronning kan da være gaaet tabt paa Farringsudflugten eller være dræbt af Robbier. Stadet bør forenes med en anden Familie eller tilføres en ny Dronning.

Ekko fra Staderne.

Badskar Skole, d. 14. August.

Det er flere Aar siden, at der er høstet saa megen Honning i Vendsyssel som iaar, og den høstede Honning er sund og god.
N. Jensen.

Gaunlige Vink.

Veiret (12. August) har i de sidstforløbne 2 Uger fremdeles været varmt og tørt. Enkelte Egne have ved faaet temmelig stærke Regnbygger; men i de fleste Landsdele har den vedholdende Torke bragt Honningtræffet til en brat Afslutning. Ogsaa Boghveden har lidt meget ved Torken, derimod kan Lyngen under heldige Forhold endnu afgive et godt Træk, om den end i mange Egne ogsaa har faaet for lidt Væde. I Sommertræfegnene maa Træffet derimod betragtes som afsluttet, da der nu næppe indbæres mere Nektar end til det daglige Behov. Udbyttet kan der anslaaes til en god Middelhøst.

Sovedræffet har i Danmark, Sverrig, Norge og Nordtyskland givet et meget forskelligt Udbytte endogaa i Egne, der ligge ganske nær ved hverandre; men i det Hele er Udbyttet vistnok under Middelhøst. I Sydtykland, England, Frankrig og den største Del af N. Amerika har Udbyttet været noget større. Da Forbruget her i Landet kun ved en meget rigelig Høst kan tilfredsstilles af vor egen Produktion, er der næppe Grund til at søge til lave Priser. God lys Sommerhonning bør i Støvægt ikke selges billigere end 50 Ore pr. P.

Udslyngede Tavler stantes paa begge Sider med lidt rent Vand og indhænges ved Solnedgang til Bierne til Afslutning. I Egne, hvor Træffet ej er afsluttet, maa man dog give Bierne Udgang til de udslyngede Tavler gennem en mindre Nabning (s. Eks. en 1/4" høj Nabning under et Indstud eller et 3" bredt Hul i Bunden af et Masajut), da de ellers kun vilde samle den afsluttede Honning i nogle enkelte Celler paa samme Tavle.

Forraad. Om August-Efterhøsten have vi allerede idtalt os S. 249. Det er ganske vist muligt, at Hvidkloveren vil kunne afgive en Del Nektar i Slutningen af denne Maaaned; men vi antage dog ikke, at dette Udbytte vil naa synderligt ud over det daglige Forbrug. Der vil i ethvert Tilfælde intet være at risikere ved i alle Sovedræfegnene at afslutte dette Efterhøst ved Maaanedens Slutning.

Vintersejlet. Med Hensyn til selve Overvintringen har Vintersejlets Størrelse ringe Betydning. Vi have forsøgt, endogaa i strænge Vintre, at lade nogle Familier beholde dobbelt saa megen Bygning, som de behøvede, og disse have dog overvintret fortrinligt. Et saa stort Vinterseje har imidlertid i det tidlige Foraar store Ulemper, fordi man derved nødes til ofte i temmelig ubehdigt Vejr at foretage en Indstrækning af Stadets Rum paa den Tid, da Yngelen er i rask Udvikling. Dette Arbejde kan ofte bevirke en længere Standsning i Familiens Vækst. Vi tilraade derfor fremdeles at indstrække Vintersejlet til at omfatte saamange Tavler, som rigeligt kunne rumme baade Bierne og deres Forraad. Dog maa der hellere være 2-4 Tavler for meget end for lidt.

Fodring. Hvis en Familie paa denne Tid endnu har tilstrækkeligt Forraad til Vinterbrug anbragt paa passende Maaede i Tavlerne, da er det nemmest at lade den beholde dette Forraad urørt. Det vil dog efter endt Honninghøst meget ofte vise sig, at Forraadet enten er for lille eller anbragt paa en uheldig Maaede eller begge Dele. Bierne forltaa meget godt at andringe Foderet paa passende Maaede; men naar Biavleren borttager en Del af det enten foroven eller paa Siderne, saa hænder det naturligvis meget let, at Resten bliver utilstrækkelig eller uheldigt anbragt; Forraadet skal omgive Klyngen baade foroven og paa Siderne. Er dette ikke Tilfældet, da bør Fejen rettes snarest muligt i de Egne, der favne

Eftertræk. Fejen er oftest denne, at hele Forraadet findes paa de yderste og bageste Tavler, næsten slet intet paa de midterste. Den rettes ved at udslynges en Del af de yderste Tavler og erstatter det faaledes borttagne Forraad ved Fodring fraoven enten med Honning eller med Foderfirup. Da Honningsprisen er betydelig højere end Sukkerprisen, vil man være stærkt fristet til at udslynges saa meget Honning som muligt deraf og erstatter det med Kandiisirup. Vi ville dog advare imod at blotte Vintersejlet helt for Honning, da det let vil medføre en altfor sildig Udvikling af Yngelen til næste Foraar.

Foderfirup laves af lyst Kandiis (eller Kandiisgræs), der opløses i samme Vægt togende Vand, altsaa 1/2 Pot Vand til hvert P. Kandiis. Foderet gives paa denne Maadetid helst med c. 2 P hver Nat.

Somme Tavler indhænges i et Kammer, paa hvis Gulv man strør noget Rastalin, saa at der vedligeholdes en stærk Lugt deraf lige til Oktober Maaaned. Ere nogle Tavler stærkt angrebne af Møl, bør de juvøles, inden de indhænges i Kamret.

Svage Stader med gode Dronninger bør fremdeles opmuntres til at yngle ved Fodring, saa at de inden 15. Septbr. kunne belægge mindst 5 Normaltavler a 120 ". Svage Stader med flette Dronninger bør derimod enten have ny dygtige Dronninger eller forenes med andre Stader, der have gode Dronninger.

Forening bør helst ske mellem 2 Familier, der itaa ganske nær ved hinanden. Tæt bagved den ene Bihyngge anbringes ved Solnedgang et bitet Traadnæt-Judstud. Bagved dette anbringes den anden Families Tavler med paaafidende Bier. Det er sikrest samtidigt at borttage den ene Dronning, hvis den ene Familie ikke er dronningløs. Den følgende Aften 1 Time før Solnedgang borttages Judstudet. Foreningen foregaar da i Løbet af den paaafølgende Morgen.

I Eftertræfegnene haves endnu et godt Træk paa Boghvede og Lyng. Den seje Yng-honning er meget vanskeligt at udslynges, medmindre man først anvender Vorbeds Honningløsner. Man kan dog ogsaa uden denne udslynges en Del, naar det sker meget snart efter, at de ere syldte (ikke forseglede). I saadanne Egne maa det vigtige Efterhøst udsættes til Slutningen eller Midten af September.

Brevkasse.

Solberne af „E. f. Biavl“ og det deraf følgende Stemmetail i UBF's enkelte Kredse efter Optælling d. 10. August: Kreds 1. Hjørring Amt 97 2 Delegerede). — Kreds 2. a. Aalborg Amt 58 (2 D.). — Kr. 2 b. Helsingør-Amt 20. — Kr. 3 a. Nordsø 72 (2 D.). — Kr. 3 b. Thisted 10. — Kr. 3 c. Thyholm 20. — Kr. 4 a. Viborg Amt 6. — Kr. 4 b. Viborg 19. — Kr. 4 c. Braarup 14. — Kr. 4 d. Kollerup 19. — Kr. 4 e. Tapdrup 10. — Kr. 4 f. Balsling 10. — Kr. 4 g. S. Nesen 12. — Kr. 4 h. Nordfalling 14. — Kr. 4 i. W. Pimmerland 26 (1 D.). — Kr. 4 l. Vejby 18. — Kr. 4 m. Winkel-Rind 6. — Kr. 4 p. Bjerringbro 11. — Kr. 4 s. Rødding 10. — Kr. 4 t. Grundvad 19. — Kr. 4 v. Logstrup 10. — Kr. 4 y. Sindborg 10. — Kr. 5 a. Randers Amt 17. — Kr. 5 b. Hadsten 26 (1 D.). — Kr. 5 c. Røstind 19. — Kr. 5 d. Høbro 12. — Kr. 5 e. B. Lørstev 33 (1 D.). — Kr. 5 f. Røstind 11. — Kr. 5 g. Grenaa 10. — Kr. 5 i. Gerlev 22. — Kr. 6 a. Holstebro 18. — Kr. 6 b. Brejning 4. — Kr. 6 d. Hammerum 42 (1 D.). —

Kr. 6 e. Bildebjerg-Timring 11. — Kr. 6 f. Borgod 26 (1 D.) — Kr. 6 g. Bølling N. Her. 50 (2 D.) — Kr. 6 i. Lem 12. — Kr. 6 m. Tim 19. — Kr. 6 n. Binding 12. — Kr. 6 o. Hanning 20. — Kr. 6 p. Bøvling 10. — Kr. 6 r. Hvidemose 1. — Kr. 6 s. Simmelker 15. — Kr. 6 t. N. Omme 12. — Kr. 7 a. Aarhus Amt 61 (2 D.) — Kr. 7 b. Vinaa 26 (1 D.) — Kr. 7 c. Hammel 38 (1 D.) — Kr. 7 d. Odder 16. — Kr. 7 e. Bording 27 (1 D.) — Kr. 8 a. Ribe Amt 164 (deraf Vandrup BF. 25. Ribe Amt 3 D.) — Kr. 8 b. Vorbasse 17. (Hvis Kr. 5 forforenet med denne, er Antallet 27 (1 D.) — Kr. 8 c. Ansager 10. — Kr. 9 a. Vejle Amt 50 (2 D.) — Kr. 9 b. Brande 37 (1 D.) — Kr. 9 c. Ringgave 30 (1 D.) — Kr. 9 e. Karby 10. — Kr. 10 a. Fynske Hivenner 13. — Kr. 10 b. Fynske BF. 26 (1 D.) — Kr. 10 c. Skovby 18. — Kr. 10 d. Venø Herred 25 (1 D.) — Kr. 10 e. Vaag Herred 25 (1 D.) — Kr. 11 Svendborg Amt 100 (3 D.) — Kr. 13 Bornholm 136 (3 D.) — Kr. 14 a. Roskilde 67 (2 D.) — Kr. 14 b. Ransø-Tune Her. 16. — Kr. 15. Holbæk Amt 139 (3 D.) — Kr. 16 a. Frederiksborg Amt's nordl. 25 (1 D.) — Kr. 16 b. Nisminderød-Fredensborg 11. — Kr. 17. Sorø Amt 36 (1 D.) — Kr. 18 a. St. Hedinge 15. — Kr. 18 b. Sydjylland 42 (1 D.) — Kr. 19 Maribo Amt 111 (3 D.) — Kr. 20. N. Slesvigs Central BF. 63 (2 D.) — Kr. 21 a. Skanderborg Amt 74 (2 D.) — Kr. 21 b. Skanderborg 16. — Kr. 22. Vallo 27 (1 D.) — Kr. 23 a. Als 40 (1 D.) — Kr. 23 b. Als N. Herred 10. — Kr. 24. Midtjylland 26 (1 D.) — Kr. 25. Gram 120 (3 D.) — Kr. 26. Sundeved 6. — Kr. 27. Rolding 29 (1 D.) — Kr. 28. Haderslev-Mangstrup 100 (3 D.) — Kr. 29. Slangerup 38 (1 D.) — Kr. 30. Elbo m. fl. Her. 77 (2 D.) — Kr. 31. Brede 57 (2 D.) — Kr. 32. Van Herreder 32 (1 D.) — Kr. 33. N. Suede 10.

Som det vil ses af denne Optælling, er der et stort Antal Kredse, som kun mangle ganske faa Stemmer for at kunne sende 1 Delegeret eller 1 flere end her anført. Naar de manglende Stemmer indtegnes hos Sekretæren inden d. 6. Septbr., vilde de kunne medregnes ved det forestaaende Centralmøde.

L. J. Wiavl. Nærstående Nummers Udsendelse blev forsinket 2 Dage, fordi Fig. 65 ikke afdrog i rette Tid.

Kundgørelser.

Tilbud paa **Levering af hvid Honning** i Partier med Opgivelse af Pris ønskes af **Broder Berg**, Anagertorv 14, København.

Busk,

at mine fortrinlige Honningtrækkere faas for 1 Kr. pr. Stk. Prima eneetaaende folide Honningudflyngere, passende for alle Maal, faas fra 18 til 25 Kr. pr. Stk. **Honningglas**, alle Størrelser, billigst hos **Chr. Riegels**, Viborg.

Til Salg.

Ved Henvendelse til Urmager **B. E. Andreasen**, Gravne 7 i Viborg, kan købes nogle **Wellsfader** og enkelte stærkt besøgte **Wistfader**. Arbejdet præmieret flere Gange. Maal 10 × 12" og Lav-normal. Alle ny.

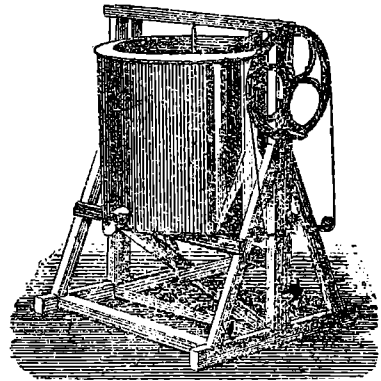
Italienske Dronninger.

Meget smukke prøvede unge italienske Dronninger a 4 Kr. pr. Stk, ikke prøvede, men befrugtede 3 Kr. pr. Stk. kan faas hos

J. N. Larsen,
S. Havnstvej pr. Hjørring.

Ny Honning købes.

Prøver med Opgivelse af Partiets Størrelse bedes tilstillet **B. A. C. Müller**, Københavns Honninghus.

Min ny Udflønger,

der paa de 4 Udstillinger, hvor den er præsenteret, er tilkendt 4 1ste Præmier, er den hurtigst arbejden og har en lydlos Gang. Anbefales især til Hede-egnene.

Ønfte Prisliste paa Forlangende.
Lved, Svendborg, i Juli 1896.

Erh.
Kr. Pedersen.

DBF's Honningskilt,

der burde findes ophængt hos Enhver, der handler med Honning, kan nu faas trykt paa Karton, forsynet med Baaud, for 20. Ø. pr. Stk. Ved Indsendelse af 24 Ø. i Frimærker sendes Skiltet portofrit. **Grælev.**

Korbs' Hurtigfodre, hvormed der kan gives 5, 4 og 2 Ø Foder daglig, Kr. 1,10, 1,00, 0,80 og 0,60. Slør, Gummihandsker, Etiketter samt alle andre Diavlsartikler faas hos

D. Carstens,
Svendborg.

Skjern Dampsaoværk.

Jærdige Bistader og opstaaet Træ til Bistader haves i stort Oplag.

J. Møller & J. Jespersen.

Kunsttavler

af godt Bivoks og

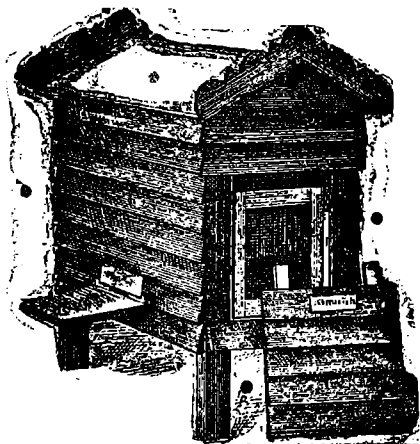
Dronningitre

af Zink faas hos

B. Bojesen,
Systofte, Nykøbing p. F.

Vejle Biavlsredskabsfabrik

anbefaler

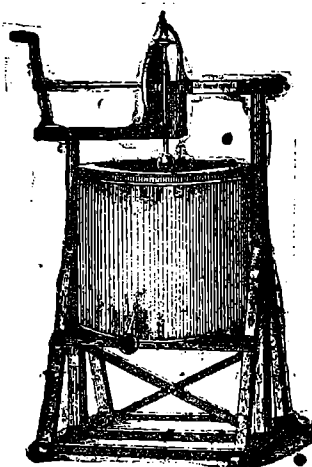
nejagtige solide smukke
Biboliger og Slyng-
maskiner og alt Andet
til Biavl henhørende.

Alt til meget billige
Priser. Stort Oplag
haves.

Kunstavler af ægte
Bivoks haves altid paa
Lager. Voks tages i
Bytte med Tavler.

Voks forarbejdes til
Tavler. — Illustreret
Prisliste sendes paa For-
langsende overalt i Dan-
mark, Sverige, Norge,
Frankrig og Tyskland
franko.

I. V. Boesen.

1ste Præmie

for Redskaber ved Biavlsudstillingen i
Storehedinge iaar.

1ste Præmie

for Redskaber ved Biavlsudstillingen i
Aarhus iaar.

2den Præmie i Holstebro iaar.

Røgblæser, Nr. 1	1,50
do. Nr. 2	1,35
Løse Spidser	0,10
Røgpuster	2,50
Fodrere, Kørsb	0,60
Dronningbure	0,35
Dronninggitter af Pap, prima	0,90
Do. af Zink, afslbn.,	0,70
Spartel, slebne afr. Ender	0,90
Tavlespore	0,45
Honninghaner, Tin	1,10
Skrællebakter til alle 3 Maal	2 00
Tavletraad, engelsk, pr R	0,70
Fuldkomm. Fodrere, Erslevs Model	0,90
Skrælleknive, prima	0,90
Loddekande, dobbelt	1,20
Slør, 18" langt	0,80
Pibehætter	0,20
Alley's Dronning- og Dronefælde	1,70
Udslyngningsspande, Nr. 1	3,80
Do. Nr. 2	3,60
Honningsi til Spanden	0,80

Alex. Rasmussen,
Kallundborg.

Kunstavler af rent, ublandt Bivoks
leveres til billige Pris. Mit Voks er af fortrinlig
Kvalitet, købt hos kendte vederhæftige Mand. Voks
forarbejdes. Biværk (kasserede Tavler) købes eller
lavet i Tavler. Enhver bør forsøge mit Dronning-
gitter samt Foderapparat for Over- og Underfoder.
Høstebro i Februar. N. S. Vorbeck.

Busk Chr. Riegels, Viborg,

Bivokstavlefabrik.

Paa Grund af min stadig stigende Omsetning
er Fabrikken flyttet til ny store Fabrikslokaler.
Tillige har jeg iaar købt en ny stor Tavlemølle
med ekstra dybe Celler og i det Hele det mest
fuldkomne paa Tavlemølleindustriomraadet. 16,000
R Voks af enestaaende fortrinlig Kvalitet haves
paa Lager, saa Tavlerne bliver smukkere og bedre
end nogenjinde før. For Vægheden garanteres.
Forlang min Prisliste. Jeg er altid leverings-
dygtig. Køb hos **Chr. Riegels.**

Voks

købes og sælges hos **Chr. Riegels** i Viborg.

Voks modtages til Forarbejdning til Kunst-
tavler. Kun ægte Bivokstavler
sendes. I 1893 er mine Kunsttavler tilsendt

9 Præmier.
Ægte Bivoks købes altid til højeste Pris.
N. S. Kristensen, Himmelov, Roskilde.

Vejledning til Biavl

af
V. E. V. Smith i Bjergsted pr. Svøbølle
faas i enhver Boglade à 50 Øre. Naar 54 Øre
tilsendes Forfatteren, faas den portofrit tilsendt.

Udkommen er:

N. S. Vorbecks

Vejledning i den moderne Biavlsdrift
og faas i enhver Boghandel. Pris 2,50 indbunden.
Ved Indsendelsen af 2,50 pr. Postanvisning til
undertegnede Forlegger bliver Bogen tilsendt om-
gaaende portofrit.

Chr. Jensen's Boghandel,
Høstebro.

Garanteret ægte Bivokstavler

anbefales Biavlere, som sædvanlig til billige
Priser. **Ægte Bivoks** byttes og forarbejdes i
Partier a 25 Dre, mindre Bøgt a 30 Dre pr. R.
Da Bivoks iaar er dyrt og knapt, bedes mine
ærede Kunder at bestille tiide.

Udfær pr. Odde, i Januar 1896.

N. Jacobsen.

E. Mehls Fabrik, Aarhus.

Kunsttavler af rent, garanteret ublandet Bivoks. — Alle Slags Biabler-Reskvisitter. — For- eninger Moderation. — Forsendes overalt.

E. Mehls Fabrik, Aarhus.

Kautschuk-Stempler

til billigste Priser saas hos **R. Schmidt**, Vinkelvej 6, 3. Sal, København V.

Ny hvid afflynet Honning

Købes. Prøve og Pris modtager Uretkrammer **Chr. Hansen**, Besterbrogade 11, København.

Højle Kunsttaale-Fabrik

leverer smukke Tavler af ægte Bivoks til Dagens billigste Priser. Voks tages i Bytte for Tavler. Stort Lager haves altid. Prislister sendes paa Forlangende. **J. V. Voefen.**

Kunsttavler af ægte Bivoks, i Maret 1895 tilfendte 14 Præmier, anbefales saavel Foreninger som den større eller mindre Forbruger til Maret's billigste Pris.

N. S. Kristensen, Himmeløv, Roskilde.

Ægte Bivokstavler

til billigste Priser. Stort Oplag. Hurtig Ekspedition. Voks byttes.

R. Schmidt, Vinkelvej 6, 3. Sal, København V.

Dronninger af indenlandst Race

tillagde og befrugtede i Juni Maaned a 6 Kr. Tillagde og opdrættede i første Halvdel af Juli 5 Kr. Tillagde og opdrættede i sidste Halvdel af Juli 4 Kr. Tillagde og befrugtede senere 2 Kr. 50 Ore saas hos Lærer **P. S. Hoffmann**, Højsmarke Skole pr. Nafstov.

Bestillinger bedes indsendte snarest og ville blive ekspederede i den Orden, hvori de indgaa. Paa Bestillinger, som indkomme inden 15. Maj, gives 10 pCt. Rabat og frit tilsendt, naar det forud betales, ellers sendes pr. Postoprævning og Bestilleren maa da betale Fragten med. Ved Ab- ningen for Dronningerne bedes taget en Mand til Vidue, hvis nogen Dronning skulde være død, da jeg saa snarest mulig erstatter den med en ny. — Der affendes ingen Dronning, for den har lagt Weg hos mig.

Caffel-Mød.

Min bekendte prima Mød anbefales d'Err. Handlende til billigste en gros Pris.

P. A. Ferslev, Nalborg.

Guldmedaille.

Undertegnede anbefaler sine nøjagtige og solide Stader og Medstaber samt Kunsttavler af ægte uforfalsket Voks til billigste Pris.

Tilfendte Guldmedaille paa Verdens-udstillingen i Antwerpen.

Illustreret Prislister fulgte med Nr. 3.

Løsning St., d. 21. Febr. 1896.

J. Andersen.

Emblemer for DBF's Medlemmer kunne saas a 60 Ø. hos **Erstlev**, Kalundborg. Forsøgte til Bestyrelses- medlemmer, forsalvede til andre Medlemmer.

F ortinnet Traad, Tavleklamme Skrælleknive, Tavlesporer, Bipiber, Røg- pustere, Haandrøgere og Afspærrings- gittere ere til Salg saavel i Partier som enkelte Stykker hos **N. S. Kristensen**, Himmeløv, Roskilde.

Dyres hodes sendt faldhant som muligt.

Honningglas

med affleben Rand 1 Ø 11 Ø., 2 Ø 16 Ø.

Honningglas, Abbotts, 1 Ø 15 Ø.

2 Ø 23 Ø.

Propper af prima Sort 1 Ø 3 Øre,

2 Ø 4 Ø.

Bergamentpapir, 30" bred, 6 Ø. M.

Alex. Rasmussen,

Kalundborg.

Flere Hundrede Pd.

prima Vokstavler

af de gangbare Maal haves paa Lager og for- sendes pr. omgaaende.

D. 1 Juli 1896.

N. S. Kristensen, Himmeløv, Roskilde.

Min prisbelønnede

Bi-Pibe

for Røgere saa vel som for Tffe-Røgere saas frit tilfendte, naar 3 Kr. 16 Ore pr. Postanvisning, hvorpaa Bestilling kan skrives, sendes til

Gronning, Vejrup, Bramminge.

Sendes til Udlandet mod Efterkrav.

Honning

som Hærings- og som Lægemeddel.

af **Hans Erstlev**.

Pris hæftet 20 Ø. Saas hos Forfatteren. Forhandlere Rabat.

Honningen og dens Anvendelse,

af **Hans Erstlev**,

2det forøgede Oplag, Pris 50 Ø.,

er nu udsolmet. Sendes frit imod Indsendelse af 52 Ø. i Frimrk. til **Erstlev** i Kalundborg.

Honning-Sedler, af to forskellige Slags "Honning" og "Honningens Anvendelse", udgivne af DBF, bestemte til at vedlægges ved Honning- salg, idet Selgeren tilføjer sin Adresse — saas a 10 Ore for hver 10 Stk. hos **Erstlev**, Kalundborg.

Honningen och dess Användning

af **Hans Erstlev**

öfersatt från Originalets 2 dra förökade upplaga. Pris 50 Ø. saas hos Erstlev, Kalundborg, og hos H. Ekeroot, Malmö, mod Indsendelse af 52 Ø. i Frimærker.

Billig Bi-Bog.

De 5 Aargange 1876—80 af **Tidskrift for Biavl** saas a 50 Ore. Naar mindst 4 af disse Aargange tages samlede, saas de a 25 Ore. Aargangene 1881—85, 1888—1892 ere udsolgte.

Aarganger 1886 hefter og forjynet med Sageregister koster 60 Ø. **Aarg. 1887** ligeledes 60 Ø. **Aargangene 1893, 1894 og 1895** ligeledes a 1,50 Ø.

Naar Besøbene indsendes til undertegnede, da tilfendes Aargangene frit. **Erstlev.**

Stålhammar's 2 Vægtafler

til Oplysning om Hovningbiens Naturhistorie kunne nu atter faas hos **Erstlev**, Kalundborg, til en Pris af 5 Kr. pr. Sæt. Med Tavlerne følger en forklarende Tekst i det svenske Sprog.

Maanedskriftet „Gunden“

bestilles hos Udgiveren, Forstfandiblat **Piggo Møller**, Krydstalgade 9, København K. Organ for Hundevener og Jægere. Oplysende Tekst og gode Afbildninger. Abonnementspris 3 Kr. om Aaret. Annonceer 10 Øre Linien. Prøvenummer gratis.

Ny Honning-Etiketter,

farvetrykte med Plads til Navn, faas for 90 Øre pr. 100. Den udskaarne farvetrykte Etikette, jeg tidligere har forhandlet til samme Pris, hæves nu atter paa Oplag. **Erstlev**, Kalundborg.

Fører i Biavl,

af **Hans Erstlev**,
2den forøgede og forbedrede Udgave,
er nu udkommet. Pris 1,85 Ø.
Faas i enhver Boghandel.

Landbrugets Bierhverv,

Tidsskrift for Havebrug, Fjerkræavl, Biavl, Kaninavl, Ferskvandsfiskeri, Jagt og Vildtpleje m. v.; Kynologi, Ornithologi, Entomologi etc. Redigeret af **Carl Schiebler**. Udkommer én Gang maanedlig. Bestilles paa Postkontoret; Abonnement 50 Ø. Kvartalet. Annonceer (10 Ø. pr. Linie), sendes til „Landbrugets Bierhverv“, København N.

Agte Bivokstavler

faas atter naar hos **Linnaa Sogns BF**. 100 Ø Boks erholdes fabrikeret à 25 Øre pr. Ø. Ørdre bedes indgivet til **D. Rasmussen**, Linnaa pr. Laven.

Hos **Erstlev** i Kalundborg faas: Den fuldkomne Fodrer 90 Ø., Rogblæser Nr. 1: 150 Ø., Nr. 2: 135 Ø., Strællekuve 90 Ø., afflebet Dronninggitter af Jint pr. =Fod 70, af Pap 90 Ø. pr. , Spatel 90 Ø., Tavlespore 45 Ø., Tavletraad pr. Ø 70 Ø., Cellebeskytter 10 Ø., Spaandvæger 2,50, Røgpusler 2,50 à 3 Kr., Kverbs Fodrer 60 Ø., Dronningbur 35 Ø., Hovninghane af Tin 110 Ø., Gube med 3 Glas 175 Ø., Delinger a 6 Ø., Finbestanker 200 Ø., Hovningbogen 50 Ø., Blomsterkalender 40 Ø., dobbelt Loddetande 120 Ø., Porters Bitammer 100 Ø., Gummihandsker Nr. 8, 9 og 10 250 Ø. pr. Par.

Udslyngningspande,

Nr. 1, 20" høj, med Tinhane 380 Ø.
Nr. 2, 14" høj, med Tinhane 360 Ø.
Hovning i, 4" høj, passende til Spandene, 80 Ø.
faas hos **Erstlev**, Kalundborg.

Biavler-Rekvisitter.

Største Udvalg i Danmark. Forlang min Pristurant. **Chr. Riegels**, Viborg.

Forenings-Meddelelser.

Tirsdag d. 25. August Kl. 4 holdes Biavlermøde paa **Læssø** hos Købmand Svendsen, Westers, og Onsdag d. 26. Kl. 6 i Byrum paa

Gæstgivergaarden. Der vil blive holdt Foredrag af Lærer **J. P. Jensen**, Elling. Biavlerne paa Læssø bedes at faa saa mange med til Mødet som muligt.

Badstue Skole, d. 14. August 1896.

R. Jensen.

Elbo m. fl. Herreders BF. samt Havebrugs- og Fjerkræforeningen holder Udstilling i Frederiks-Plubbens Teater i Fredericia Lørdagen d. 19. og Søndagen d. 20. September. Nærmere Befendtgørelse i Septemberheftet.

Paa Udvalgets Vegne:

N. Ladegaard.

Ribe Amts BF. afholder Udstilling paa Hotel „Esbjerg“ d. 26. og 27. September d. A., hver Dag fra Kl. 8 Jnd. til 7 Eftermd. Udstillingen omfatter ikke alene Raafoster som Hovning og Boks, Fabrikata af Biavlprodukter, Hjælpe-midler for Biavlen, saafom Stader og Redstaber, men tillige opfordres Havebrugere, Fjerkræavlere, Kaninavlere og Husflidsdyrkere til at udstille og konkurrere til Præmie. — Ret til at udstille har alle Dykere af ovennævnte Snsler boende i Ribe Amt, ligesom alle Biavlere og derhørende Fabrikanter her i Landet have Lov at udstille og konkurrere til Præmie, dog blive Præmierne ikke udbetalte til disse. Anmeldelse af Dyr og Udstillingsgenstande sker til Lærer Sørensen, Vælbæk pr. Esbjerg, inden d. 12. September. De udstillede Genstande skulle være i Esbjerg senest d. 25. September Kl. 12 Middag, de levende Dyr senest d. 26. Kl. 7 Morgten. — Indtegningspenge betales samtidig med Anmeldelsen, nemlig 25 Ø. pr. □-Fod under Tag og 5 Ø. pr. □-Fod for ubedækket Plads. Med forventet Tilladelse vil der blive bortspillet for flere Hundrede Kroner nyttige Genstande ved Tombolaen. Udstillere og Medlemmer af Ribe Amts BF. have fri Afgang, alle Andre betale en Entree af 25 Øre for Boksene og 10 Øre for Børn. Fællesprisning (holdt Bord med Snaps og Øl) a 150 Øre pro persona, naar man forud melder sig til Barten. (Lørdag Aften maaste en Svingom for Medlemmerne og Søndag Aften stort Bal med Entree). Komiteen.

Indhold af dette Nummer.

Centralmødet	260
Deling af en Bifamilie	262
Dronning-Indførelse	262
Effo, af R. Jensen	263
Fodrer, min, af B. Wojesen	258
Frederiksberg Amt BF., af C. J.	261
Gavnlig Vinf	264
Indring af Sværmining	254
Golderne af T. f. Biavl 1896	264
Lov om Bipeft	256
Maribo Amts BF., af Aug. Petersen	261
Morsø BF., af P. Thorsen	262
Rejseløstelse	261
Udstillingen i Malmø, af B. E. B. Smith	257
Voksmøllene	253
Yngelundersøgelse	263

Bladet koster for hele Aaret 2 Ar., alt iberegnet. Det ugaar den 1. i de 6 Vintermaaneber, den 1. og 15. i de 6 Sommermaaneber. Rundposten optages for 20 Dug pr. Petit-Linie 1ste Gang, 10 Ere 2den og 3die Gang og 3 Ere fremdeles. De maas indleveres mindst 7 Dage før de presses indrykkes.

Biavler-Skolen II.

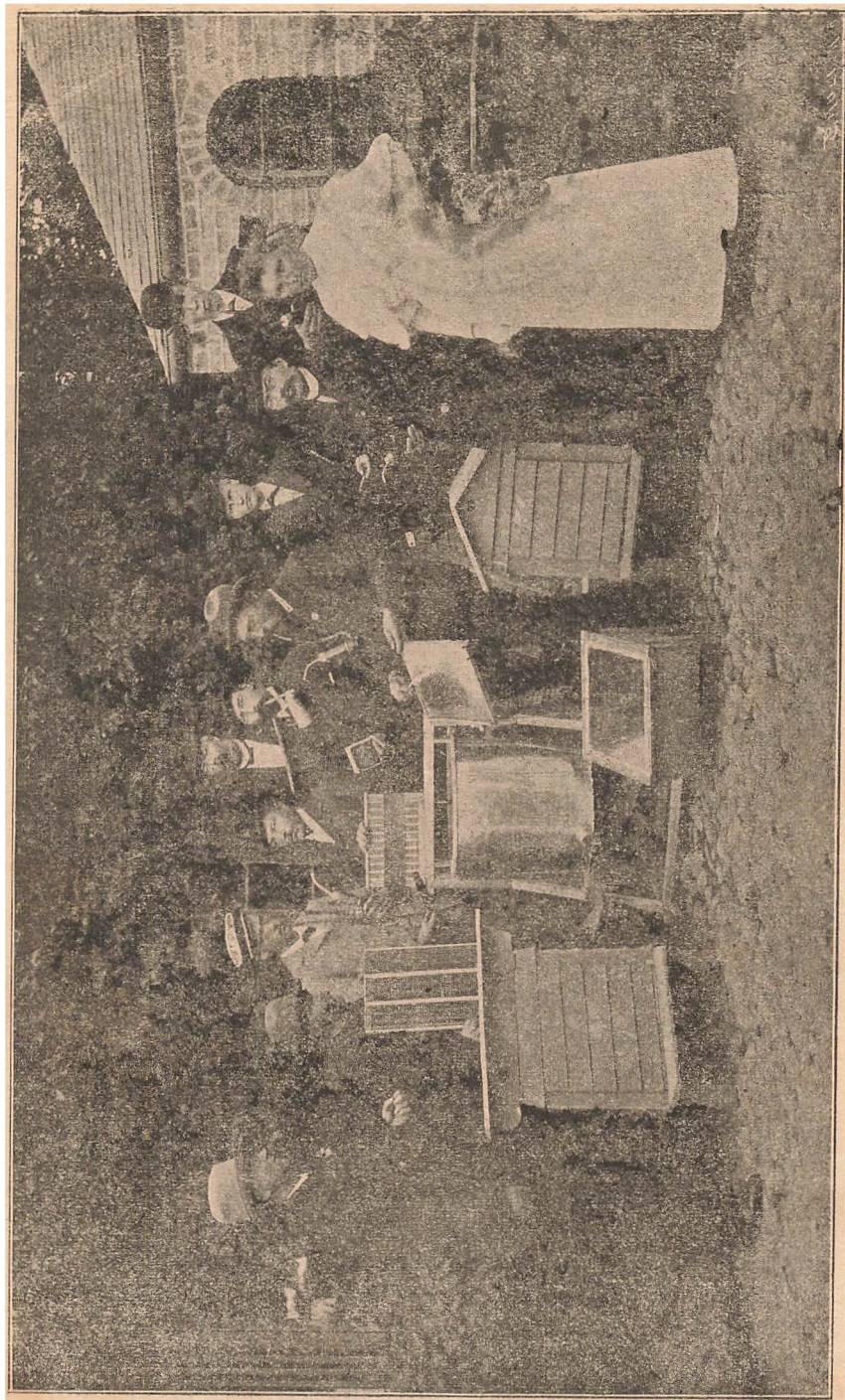
Det andet Kursus begyndte d. 3. August med 8 Elever. Det viste sig straks ved dette Kursus, der omfattede dobbelt saa mange Elever som det første, at det nævnte Antal helst ikke burde overskrides, naar Eleverne ved den teoretiske Undervisning skulde have tilstrækkelig Vejlighed til at gengive det foredragne og ved den praktiske Undervisning skulde kunne følge og selv udføre de forskellige Øvelser. Undervisningen var ved begge Kursus delt i 4 Fag, nemlig: Biavlens Teori, praktisk Biavl, Honningbiens Naturhistorie og almindelig Naturhistorie. Sidstnævnte Fag omfattede: en Overfugt over Insektlæren, Biernes Fjender, Overfugt over Plantelæren samt Honningplanter og Pollenplanter. De fleste af Eleverne i begge Kursus ligesaavel som vedkommende Biavlerer boede under deres Ophold ved Skolen paa Højfiskerhjemmet i Kalundborg, og her holdtes hver Aften Diskussioner og Foredrag om Biavlsspørgsmaal. Vi tillægge dette Sambær saavel som den fælles Undervisning for et større Antal af Landets Biavlerere en særdeles stor Betydning. Ikke alene har den enkelte Elev haft Vejlighed til at faa en Mængde hidtil for ham uopklarede Spørgsmaal besvarede; men der vil tillige kunne paaregnes en langt større Ensartethed i vore Biavlereres Undervisning trindt omkring ved

Møderne end tidligere. Dette vil mere og mere kunne opnaas, efter Haanden som flere af disse Biavlerere faa Vejlighed til at gennemgaa eet eller flere Kursus paa denne Skole. Allerede paa de nu afsluttede 2 Kursus var der een Elev, som gennemgik begge, og det var meget interessant at se, hvor betydelig denne Elevs Fremgang i Fremstillingsøve var fra Afslutningen af det ene til Afslutningen af det andet Kursus. Dette Udslag peger jo tydelig i Retning af det ønskelige i, at de enkelte Biavlerere saa vidt muligt modtage Undervisning paa flere saadanne Kursus.

Den væsentligste Anke, der hidtil paa Centralmøderne er fremkommet mod Oprettelsen af en saadan Skole, var Frygten for, at Landet paa den Maade vilde blive overfyldt med ny Biavlerere. Naar man imidlertid betænker, at her i de senere Aar hvert Aar er benyttet c. 40 forskellige Biavlerere, og at mere end Halvdelen af det Antal Elever, der have besøgt de nu afsluttede Kursus, tidligere have optraadt som Biavlerere — maas det jo erkendes, at denne Frygt foreløbig ikke kan siges at have bekræftet sig. Formentlig vil det blive en Virkning af denne Skoles Oprettelse, at de der oplærte Biavlerere efter Haanden ville blive foretrukne til Benyttelse i Kredse. Dertil kommer, at nogle af Eleverne slet ikke have til Hensigt senere at optræde som Biavlerere, men kun at blive dygtiggjorte til at drive deres egen Biavl. Naar

alle disse Forhold tages i Betragtning, er der ingen Sandsynlighed for, at Skolen i nogen væsentlig Grad vil forøge Diavls-

der hidtil ere blevne underbiste paa denne Skole, vare forud temmelig fortrøstede med at behandle Bier. Dog viste der sig ogsaa

Sindeløi.

Ejoniien.

Kantien.

Diavlslærer-Skolen i Kallundborg, 2det Høib.
Grenning.
Peterfen.

Storhach.

Christiansen.
Christiansen.Sørensen.
Ladertien.

lærernes Antal, medens den derimod forhaabentlig i høj Grad vil kunne forøge deres Dugtighed. De fleste af de 12 Elever,

i denne Henseende en betydelig Fremgang ved den afsluttende Prøve. Derimod var der kun meget faa af dem, som fra Begyn-

delsen af vare i Stand til at give en klar og sammenhængende Fremstilling af et bestemt Emne. Netop i denne Henseende var Fremgangen ubetinget størst, og dermed kan det vistnok anses som bevist, at en saadan Skole vil kunne gøre stor Nytte paa dette Omraade.

Da vi antage, at det vil have Interesse at se, hvilke praktiske Øvelser, der ere foretagne paa Skolen, anføre vi nedenfor en Oversigt over disse:

1ste Kursus. Lærer i praktisk Diavl: N. S. Kristensen, Himmeløv. Elever: Claus Jensen, Økslund-Holsted; Christian Hansen, Bobilsker, Neksø; Rasmus Andersen. Henninge, Rudkøbing; Johan Georg Thomsen, O. Rippinge, N. Alslev.

Mandag d. 20. Juli. Efterjet Stadet Nr. 1, en Aflægger, der var dannet d. 16. Juli af 2 Yngeltavler tilligemed Dronningen. Fundet Dronningen, tilsat en moden Yngeltavle. Opsøgt og borttaget Dronningen af Stadet Nr. 12.

Tirsdag d. 21. Juli. Stadet Nr. 10, et Wellstade, hvis 2 Familier vare gaaede sammen, deltes i 2 Familier, B beholdt Dronningen. — Familien i Nr. 4 overførtes i et Stade med større Rammemaal.

Onsdag d. 22. Juli. Efterjaa Familien i Nr. 4, borttog Færtraadene. Undersøgte Nr. 12, der havde opført Dronningceller. Foretog Omlarvning i 3 Celler.

Torsdag d. 23. Juli. Omlarvning ved Nr. 10 A i 9 Celler, Varber tagne fra Nr. 15. Efterjet Stadet Nr. 12. Omlarvningen var lykkes med de 2 Celler.

Fredag d. 24. Juli. Indsat en italienskt Dronning i Nr. 4 efter Doolittles Metode. Delt Familien i Nr. 13 (et Wellstade) i 2 Familier. Dronningen forblev i A. Efterjaa Omlarvningsforsøget i Nr. 10 A, kun 2 Varber vare lykkedes.

Lørdag d. 25. Juli. Indsat en italienskt Dronning i Postbur til Nr. 13 B. Efterjet Observationsstadet i Kontoret, borttaget fra det 1 Yngeltavle og 4 Dronningceller fra en anden Table. Yngeltavlen tilfattedes Nr. 1. De 3 Dronningceller indfattedes i Nr. 10 A, de 2 i Cellebestyttere, den 3die frit. Efterjaa Buret i Nr. 4. Bierne meget sjendtlige overfor Dronningen.

Mandag d. 27. Juli. Efterjaa Nr. 4. Bierne havde gnabet sig ind til Dronningen, Buret borttoges, og Dronningen blev vel modtaget. Efterjaa Nr. 13 B. Bierne havde gnabet sig ind i Postburet, Dronningen faadtes død paa Stadets Bund. Familien fik fra Nr. 10 A en Dronningcelle i Bestytter. Udtog en Del Honningtavler, alle af Magasiner, til senere Udslyngning.

Tirsdag d. 28. Juli. Udflugt til Verchenborg Bihave, som blev beset med megen Interesse. Bihaven indeholder c. 30 Bifamilier, alle i Lavnormalstader, Bierne dels brune, dels Krainere. Den Mand, der har Opsyn med Bierne, beklagede sig over, at Krainerne vare tilbøjelige til at sværme, vistnok mest paa Grund af manglende Stygge i Bihaven.

Onsdag d. 29. Juli. Stade Nr. 4 efterjet, den italienskte Dronning i bedste Velgaaende, men har endnu ikke lagt Æg. Efterjet Nr. 10 A. Den unge Dronning løbet ud af Cellebestytteren. Udslyngt c. 50 B Honning, de udslyngede Tavler indhængte til Afslukning i forskellige Stader. — Efterjaa Nr. 13 B, Dronningen endnu ikke udløbet.

Torsdag d. 30. Juli. Efterjet Nr. 13 B. Dronningen løbet ud af Cellen, og Stadet faaledes formentlig i Orden. Nr. 2 efterjet. Naar Yngelen er udløbet, bør Stadet have bedre Tavler i Midten af Winterlejet. Udslyngt 50 B Honning, de udslyngede Tavler indhængte i forskellige Stader til Afslukning.

Fredag Aften d. 31. Juli affluttedes Undervisningen med Forevisning af Lyzbilleder angaaende Honningbiens Naturhistorie og Diavl.

2det Kursus. Lærer i praktisk Diavl: C. J. Grønning, Vejrup, Bramminge. Elever: Christian Amandus Bleibach, Grønholt, Fredensborg; Hans Peter Christiansen, Naarup, Fyn; August Petersen, Brejninge, Nysted; Mouritz Peter Christensen, Sølstegade 16, Aarhus; Christian Hansen, Bobilsker, Neksø; Marie Andersen, Syttegaard, Gudhjem; Christen Jensen Sørensen, Grønåst, Silkeborg; Hans Thomsen, Ringsbjerg, Tureby. Endvidere var dette Kursus i 4 Dage besøgt af Lærer Lindelof, Harte, Røbling.

Mandag d. 3. August. Nr. 13 B undersøgt, Dronning fandtes ikke. Winterlejet bør forandres. Nr. 4 efterjaas og fandtes i god Orden undtagen 1 Table, der blev beskaaret noget. Paa Dronningen fandtes en Vilus.

Tirsdag d. 4. August. Nr. 15 Yngeltavle ordnet, udslyngt Honning, mangler 10 B Foder. Nr. 13 A Yngeltavle og Winterlejet ordnet, mangler mindst 15 B Foder, naar de 3 bageste Tavler udslynges. Nr. 12 en Vitømmer anbragt under et Magasin.

Onsdag d. 5. August. Nr. 12 efterjet Magasinet, der var forsynet med Vitømmer. Kun 3—4 Bier fandtes nu i Magasinet. Yngeltavle ordnet. Der findes 20 B Hon-

ning, mangler 10 B. Yngeltavlerne bør fornys næste Aar. Ingen Honning til Udshyngning. Nr. 9 Yngellejet ordnet. Den bageste Table i Yngellejet fjernes senere. Findes 20 B Honning, mangler 10 B. Udbytte 13 B.

Torsdag d. 6. August. Nr. 13 B. Dronningen fandtes, den ene Binge lidt bestadiget. Gaves 3 tomme Tavler ind i Yngellejet. Nærmeste Honningtable afstrællede for senere at anvendes i Yngellejet. Nr. 14 Winterlejet ordnet. Forraad c. 30 B. Dronningen fandtes. Afgav c. 8 B Honning til Nr. 4.

Freddag d. 7. August. Dannelse af Aflæggere ved Træktets Slutning kun som Forsøg. Toges 16 B Honning fra Nr. 8 og ordnet Winterlejet. To daarlige Tavler, som senere skulle fjernes, sattes bagved. Yngelen temmelig spredt.

Lørdag d. 8. August. Nr. 9. Dronningen indespærredes bag i Stedet paa en Yngeltavle mellem 2 Honningtavler, adskilt fra den øvrige Familie ved Dronninggitter. Det forsøges om Familien bygger Dronningceller, i hvilket Tilfælde Dmlarvning prøves. Efteret Nr. 7. Winterlejet ordnet, 2 Tavler ved den ene Ende, en ved den anden Ende, fjernes senere. Udbytte 36 B. Tilstrækkeligt Forraad. Observationsstadet i Kontoret efteret. En Kunsttable, som var løs, rettedes. Forberedes Voksrensning med Si i en Grubefedel.

9. August. Nr. 9 fodret og pakket. Udflugt til Ryskthospitalet paa Næsnaes.

10. August. Nr. 6 Yngellejet ordnet. Paasot et halvt Magasin med Honning til Overvintringsforsøg. Forraadet c. 25 B. Yngellejet fornys til næste Aar. Høstet 5 B. — Nr. 1 efteret. Der fandtes 5 Tavler godt besat med Yngel. Gaves en Honningtable og en Pollentavle bagved. Forraad 6 B. Skal fodres og pakkes straks. Forsøgsvis anvendes her Thüringer Luftballon. Nr. 10 A Yngellejet ordnet. Endnu fandtes ikke Eg. Forraad 12 B Honning og rigelig Pollen. Kl. 4 om Eftermiddagen Udflugt til Verchenborg, hvor den store Bihave, som tilhører Grev Verche, herredbillig blev forevist af Arbejder Jørgen Andersen. Fandtes i et Stade, som antoges dronningløst, en ubefrugtet ung Dronning stærkt besat med Bilus.

11. August. Forsøg med Voksrensning i en Grubefedel, hvori fastspændtes et Spanstrøvsbaand overtrukket med forinnet Jærntvift. Vokslaget ovenpaa ophebedes til 78° i en Time i Følge Waaling med indhængt Thermometer. Resten af Honningudbyttet udshyngedes og alle Stader gaaes 1—2 Tavler til Afslutning.

12. August. Nr. 12 undersøgtes. Der fandtes endnu ikke Eg. Nr. 9. Forsøget her var ikke lykkes, idet de fra Dronningen affærrede Bier endnu ikke havde paabegyndt Dronningceller. Gitteret borttoges og Winterlejet ordnedes paany. Nr. 1 gaves en Ballon med 3 B Foderfirup; Nr. 4 sit i en Kørbs Fodrer 1 B Foderfirup. Det ved den foregaaende Dags Forsøg smeltede Voks optoges. En ny Portion Voks anbragtes i Keblen til Forsøg næste Dag.

13. August. Nr. 6. Winterlejet ordnet med et paasat halvt Magasin. Forraad 20 B. Yngellejet fornys tildels til Foraaret. — Nr. 5 Winterlejet ordnet. Forraad 20 B. Afgav 3 B. Nr. 4 Winterlejet ordnet. 8 Tavler med 15 B. Afgav 6 B. — Nr. 3 Winterlejet ordnet. 25 B Forraad. Afgav 12 B. — Nr. 2. Winterlejet ordnet, har 9 Tavler, de 3 forreste og den bageste ny, de mellemste trænge til Fornyelse til Foraaret. Forraad 8 B. Nr. 1 Winterlejet i Orden. Forraad 9 B, fodres. Nr. 14 dækkedes med Glasstrimler til Overvintringsforsøg. Der bør lægges 2—3 Tæpper over Glasset under Tæpperammen, og denne forstorres. — En ny Portion Voks blev renset ved Røgning i Grubefedel. — Resten af Honningen udshyngedes. Staberne rengjordes.

Med Hensyn til de praktiske Arbejder i Bihaven maatte Aarstiden naturligtvis øve en ikke ringe Indflydelse. Derfor kunde Forsøg med Dronningavl bedst foretages i det første Kursus, medens de vigtige Indvintringsarbejder bleve henlagte til det andet. I denne Henseende er det en ganske heldig Aarstid, paa hvilken Stolen er afholdt, da Eleverne ved Valget af Kursus kunne tage Hensyn til, hvilke af disse Biavlens vigtigste Arbejder de navnlig ønske at blive oplyste om.

Ved begge de afsluttende Prøver, d. 1. August for 1ste Kursus og d. 15. August for det andet Kursus, fungerede DBF.'s Præsident, Trafikchef F. Møller, Aarhus, som Censor.

Vi slutte denne Fremstilling med Ønsket om, at den nu forsøgsvis paabegyndte Biavlslærerskole fremdeles maa kunne yde et væsentligt Bidrag til den danske Biavls Fremme. Vor Biavl er i stadig Fremgang baade med Hensyn til Bistadernes Antal og til Driften; men det er dog saare langt fra, at vore fleste Bihaver passes saaledes, at de give det størst mulige Udbytte. Det er her Dplysning, det skorter paa, og netop i den Henseende tro vi, at den nævnte Skole vil kunne udrette et vigtigt Arbejde.

Rejseletelse.

Fra Generaldirektoratet for Statsbanerne have vi modtaget følgende Skrivelse:

„I Svar paa Deres Skrivelse af 11. ds. meddeles, at der vil blive indrømmet Deltagerne i det Møde, som Danmarks Biavlerforening holder i København d. 12. og 13. September d. N. den Nedsættelse i Billetprisen, at Rejsen til København og tilbage kan foretages i II. eller III. Vognklasse til Enkeltbilletspris. saavel over Statsbanerne alene som over Ruten Aarhus-Kallundborg; paa sidstnævnte Strækning gives dog ingen Prisnedsættelse for Dækspassagerer.

Mod ovennævnte Betaling samt mod Aflevering af et af Dem understrevet Legitimationsbevis ville Forbindelsesstationerne i Dagene d. 11. og 12. Septbr. d. N. udlevere Deltagerne almindelige Dobbeltbilletter til København.

Af Rejsegods beforders kun det frit, der uden Ulempe for de Medrejsende kan anbringes i Kupperne.

De Deltagere, der ønske at benytte 1) II. Vognklasse eller 2) Aarhus-Kallundborg-Ruten, skulle egenhændigt underskrive de dertil sigtende Bemærkninger paa Legitimationsbeviselets Forside, forinden det afleveres.

Af Legitimationsbeviseerne, der maa trykkes paa hvidt Papir i Overensstemmelse med vedlagte Udskrift, maatte 10 Eksemplarer være indsendte hertil inden d. 26. August d. N.

B. G. B.

Reimann.

I Overensstemmelse med ovenstaaende Skrivelse anmodes Deltagerne saavel i Centralmødet d. 12. Septbr. som i Diskussionsmødet den følgende Dag om inarest muligt at henvende sig til undertegnede Sekretær med Opgivelse af Navn og Adresse. Legitimationsbeviselet vil da omgaaende blive tilsendt.

Ersklev,
Kallundborg.

Om Kunsttablers Brug.

Af C. J. Grønning.

Naar jeg denne Gang tillader mig at henlede ærede Læses Opmærksomhed paa denne Sag, da er det fordi denne Del af den danske Biavlskrift efter vore Forhold spiller en meget betydelig Rolle, naar henfes til hvilke umaadelige store Summer, der medgaa til disses Anskaffelse. Ganste vist

kan det være et Glædens Tegn, idet det beviser os den store Fremgang, den nyere Biavlskrift har, at der saaledes Naar for Naar benyttes større og større Partier. Spørgsmaalet trænger dog efter min Formening til nærmere Overbejelse, ligesom dette: Om der i det Hele taget ødsles med Brugen af Kunsttavler saadan i Almindelighed, trænger vist nok ogsaa til nærmere Underfølgelse og Forsøg. Ja, der er for den Sags Skyld mange andre Ting vedrørende Biavlen, der vilde have sin store Interesse at faa grundigt undersøgt, og man maa derfor haade, at der i en nær Fremtid tages fat i denne Retning paa Forsøgsbigaarde. — Kunsttavler have en dobbelt Betydning, for det første: At give Bierne en bestemt Anvisning til i hele Rammens Udstrækning at udbygge en lige og regelmæssig Slags Celler, og for det andet: At spare eller fremhjælpe Biernes Byggearbejde. At disse to Goder have en meget stor Betydning for den praktiske Biavl er jo for mange Naar siden godtgjort. At kunde faa Bierne til at bygge især Arbejdsceller til bestemte Tider, og naar man af forskellige Hensyn ønskede dette, er nu naaet ved Brugen af hele Kunsttavler; i. Eks. er det kommen dertil, at Yngeltavlerne i de ældre Familier ere blevne for gamle og horte, de kunne ogsaa være ødelagte af Møl, ved uregelmæssig Bygning o. s. v., da skal Yngellejet fornyes, ikke ved at man giver ny tomme Kammer ind til Bierne i Stedet for de gamle, i dette Tilfælde vilde man faa udelukkende Droneceller, til dette Brug maa altsaa absolut bruges Kunsttavler, og det maa her tilføjes, at her ere de af uvurderlig Værd. Yngellejet bør fornyes saaledes: Naar Familien under Forsummerbehandlingen mangler Plads, det er naar den bageste Table er helt belagt med Bier, da bør de ældre Yngeltavler ordnes saaledes, at den forreste Table (ved Flyvehullet) indeholder en Del Honning og noget Blomsterstøv, men ingen Yngel, derimod bør der findes Yngel i Kammen Nr. 2. Smellem Nr. 1 og 2 anbringes den ny Kamme med isat Kunsttable (Arbejdsceller), den ny bliver da Nr. 2. Trænge Bierne atter til Plads, hvilket er Tilfældet, naar den bageste Table er halv fyldt med Bier og Bierne tildels have udbygget den ny Table, ligesom Dronningen alt maa have begyndt at lægge Æg deri, da faa de atter en ny Kunsttable indsat som Nr. 2, altsaa foran den sidste ny. Saaledes fortsættes saa ofte, som Bierne mangle Plads, og de tillige har den sidste ny færdigbygget og Dronningen har belagt den med Æg, altid saaledes, at den sidste, man hænger ned, bliver

Nr. 2. De ældre blive saaledes mere og mere trukne tilbage og udgaa saaledes af Yngellejet, naar denne har forladt dem. Selve det under Indhængningen af de ny vise sig, at der samles mere Honning, end der medgaaer til Forbruget, da maa der bag i Stedet indhænges et Par tomme udbyggede Kammer som Oplagsplads for Nektaren, for at de ikke skal overfylde de ny dermed og derved ikke blive benyttede til Yngel. Voksarket bør være saa stort, at det kun mangler $\frac{1}{8}$ " i at kunne udfylde Kammeren saavel forneden som ved begge Sider; derimod maa det gaa helt op til Bærelistens Underside og der fastlobdes med smeltet Voks. Ligeledes bør Kammeren traades med fra 8—5 lodrette fortinnede Stærtraade; de 2 yderste Traade maa være $\frac{1}{4}$ " nær paa Sidelisterne. Traadene faststøbes ved Hjælp af en varm Spore, bogstavelig talt midt ned i Kunsttavlen, og saaledes behandlet, vil den hverken kunne strække eller række sig. Naar man vilde følge en bestemt Orden, at give sine Bifamilier hvert Aar 3 a 4 ny Kunsttavler ind foran i Yngellejet, da vilde man aldrig være nødsaget til at forny hele Yngellejet paa en Gang, derimod $\frac{1}{3}$ Part hvert Aar, saaledes vilde Yngellejet aldrig blive for gammelt og hængende for Yngeludvillingen, men netop ved sin gradvise Fornyelse bevirke, at Familien trives sundt og godt. Et regelmæssigt og godt Yngelleje er en af Betingelserne for Held i Biavl; dette vil netop naas her, idet at Yngellejet aldrig bliver over 3 Aar gammelt. Udgiften herved er tilmed meget forsvindende, der medgaaer i det højeste det Beløb, som 1 R Voks koster at forarbejde til Tavler, hvis man ikke, som nu af mange anbefales, selv har en Tablepresse. Vokset har man selv og mere til af de kasserede Yngeltavler. Her er altsaa et absolut Forbrug af c. $\frac{1}{2}$ R Voks til hver ældre Familie i Yngellejet i Honningrummet. Derimod vil jeg ubetinget raade til at benytte hele Kunstark; undertiden kan det godt betale sig at nøjes med $\frac{1}{4}$ " brede Vedere fastloddede paa Tablebærerens Underside i hele dens Længde, og dertil vil jeg helst anbefale Dronevoks. Bierne bygge ikke alene saadant villigere ud, men de forlænge ogsaa meget billigere Cellerne til 1 a $1\frac{1}{4}$ " lange Celler paa hver Side, naar man med passende Mellemrum rykker Kammerne $\frac{1}{4}$ ", højst $\frac{1}{2}$ " fra hinanden. Pladsen maa selvfølgelig være givet, forinden Bierne ere naaede saa vidt, at den øverste Honning er ved at forsegles. Saadanne forseglede Honningrums-Tavler kan ved et fornuftigt Brug og omhyggelig Opbevaring vare i et ubegrænset Antal Aar.

Da der aldrig bliver ynglet deri, blive Cellerne aldrig for smaa, ej heller sorte, der bliver ikke samlet Blomsterstøv deri. Af disse Grunde ere de ikke saa udsatte for Mølangeb. Dog bør man væreaarvaagen overfor disse farlige Fjender. Til en tidlig og kraftig Forsværm vilde jeg ikke bruge hele Voksark, der vilde jeg nøjes med $\frac{1}{4}$ " brede Vedere. Selvfølgelig bør jeg iagttage, at Sværmen for det første ikke har flere Kammer end, at hele Rummet er propfuldt af Bier, at der er pakket forsvarligt til overaet, og saafremt Trækket ikke er godt, da maa der fodres, indtil alle Kammer ere fuldstændig udbyggede, for dette naaet, da gaar det ikke an at give tomme Kammer, da maa der gives dem Kunsttavler, 1 a 2, en ved hver Ende af Ynglen, ere disse ogsaa færdige, da atter 1 a 2 udenfor disse og saa fremdeles, indtil Yngellejet er naaet op paa en 12 a 14 Stykker, skulde det vise sig, at Familien kan bygge mere, sæt da et lodret Dronninggitter, helst af smalle Trælister, godt afrundet og afslæben i Kanten, ned der bagved (Honningrummet), lader man saa Kammerne 1 a 2 ad Gangen, godt tilpakkede, udbygge med Dronevoks anvist ved Vedere, man kan jo ogsaa isætte hele Droneark, om ens Pengepung tillader det, det betaler sig maaste. Med Magasinet foroven gaas frem paa samme Maade, et vandret Gitter lægges under den første Kasse, Kammerne ere rykkede $\frac{1}{4}$ " fra naturlig Afstand, ved god Tilpakning, saavel ved Vederne som foroven, vil det snart vise sig, at de trænge til mere Plads, Tavlerne tildels byggede, og der findes Nektar i Cellerne, sæt da en tom Kasse bagved uden Gitter, flyt Kammerne fra første Magazin over i det bageste, stil Kammerne yderligere $\frac{1}{2}$ " fra hinanden, hæng ny Kammer til Paabegyndelse ind i den forreste Kasse (med Gitter under). Paa denne Maade npnaas, at man er sikret mod Dronningen i Honningrummet med den mindst mulige Afspærring. Haves først en Gang de rigtig tykke Honningceller, da behøves ingen anden Begrænsning. — Til 2den-Sværm eller smaa Familier under ugunstige Træfforhold vil jeg bruge hele Kunstark, det vil under alle Tilfælde betale sig bedst. Moralen heraf skulde altsaa være dette: Spar Kunsttavlerne, hvor det med nogenlunde Fordel kan undlades, men vær især omhyggelig og varsom med de en Gang færdigbyggede Honningtavler — de ere næsten Guld vær — saml omhyggelig hver Smule Voks-Affald, der bliver ved Stadernes Behandling, rens det om Efteraaret tillige med de kasserede Tavler, og De skal se, at De fra at købe Voks maaste

naar til at kunde sælge. — Desværre gaar der mellem Aar og Dag mange, ja Hundreder af ægte B. Voks tabt; dette har Viavlen ikke Raad til og Viavleren i Almindelighed langt mindre.

Biaarter og Biracer.

Af Frank Dentons Bog.

(Fortfat).

Den almindelige Honningbi (*Apis mellifica*) [Vinné]. Foruden den almindelige brune eller tykke Bi, som indførtes hertil fra Europa en Gang i det 17. Aarhundrede, og som nu findes stærkt udbredt lige fra det atlantiske Hav til det store Hav, er der ogsaa bleven bragt andre Racer herover — den italienske Bi 1860 og senere den ægyptiske, den cypriske, den fra Palæstina og den fra Krain (se Fig. 69), samt den fra Tunis. Af disse er den brune Race (den tykke), den italienske, og i nogle enkelte Vigaaarde Krainerbien formentlig de eneste Racer, der have holdt sig rene i de forenede Stader, idet de andre Racer ere blevne mere eller mindre blandede med den brune Race eller indbyrdes, eller idet man ganske har holdt op med at holde dem. Endvidere bør det bemærkes, at saa saa have holdt deres Krainere rene, at Købere, der ønske denne Race, maa være meget forsigtige med at vælge deres Varer eller ogsaa selv indføre Dronninger til Avl. Der findes derimod mange, der aale gode italienske Dronninger, og paa hvem man derfor trygt kan stole. Ægyptiske Bier prøvede man for en 30 Aar siden, men kun i meget ringe Udstrækning; det samme var Tilfældet med de Bier fra Syrien og Palæstina, som indførtes i Maret 1880; dog bleve disse underkastede en længere og mere almindelig Prøvelse, før man opgav dem, fordi de med Hensyn til deres Sindelag og deres Overvintrings-Egenskaber stod tilbage for de alt i Forvejen her levende Biracer; man mente nemlig, at Mangler af den Art vanskelig kunde opvejes af deres større Frugtbarhed og deres større Iver til at samle Honning.

Heller ikke Bierne fra Tunis skaffede sig noget stort Ry, og det af ganske lignende Grunde; endvidere have de en udpræget Tilbøjelighed til at samle Klæbevoxs; alligevel blev der for nogle Aar siden gjort vedholdende Anstrængelser for at skabe et Marked for dem under Navn af „puniske Bier“; men det gik ikke. Denne Races lidet attraktive Egenskaber havde For-

fatteren til nærværende Skrift kort i Forvejen fremstillet, ligesom han ogsaa havde nævnt dem ved deres rette Navn; han havde nemlig i adskillige Aar undersøgt dem omhyggeligt — en Del af Tiden i selve Tunis.

Bier fra Cypern. Bier af den Race, der hører hjemme paa Den Cypern, have givet det største Honningudbytte, man har hørt om fra eet enkelt Stade her til Lands, nemlig 1000 B i eet Aar. Alle, som have prøvet dem ordentlig, maa indrømme, at de have en vidunderlig Evne til at samle Honning, samt at de ere i høj Grad udholdende og modige under deres anstrængende Arbejde, selv naar Blomsterne kun afgive lidt Honning. De overvintre godt, og med større Kraft end nogen anden kendt Race forsvare de deres Stader imod Røverbier og andre Fjender. Naar de cypriske Bier indsamle Honning, fylde de Cellerne helt, før de forsegle dem; paa den Maade komme Cellelaagene til at hvile paa Honningen, hvorfor de faa et halvt gennemfigtigt eller „vandet“ Udseende, hvilket ikke er ønskeligt. De komme let i Sindsbævelse, hvorfor de blive vrede, saasnart man behandler dem raat og klobset, og ere de først een Gang oprørde, bruge de deres Braad med stor Kraft. Disse Fejl have bevirket, at man i al Almindelighed fordommer de cypriske Bier; dette gælder navnlig de Folk, hvis Biavl væsentlig gaar ud paa Tablehonning. Men selv de Folk, som væsentlig høste udflyngtet Honning, synes ikke at have læst, hvorledes de skulle bære sig ad med at gaa let til de cypriske Bier og behandle dem uden at benytte ret meget Røg, og de synes ikke at vide, at de cypriske Bier langt hurtigere kunne jages bort fra Udflyngnings-Tablerne end Italienerne. Ej heller synes de at tillægge den Omstændighed videre Betydning, at cypriske Bier i Modsatning til tykke eller almindelige og Italienerne ikke uden videre falde paa at angribe Folk, hvis ikke de forstyrres. Det er tværtimod en Kendsgerning, at man godt kan spadserere frem og tilbage foran deres Stader uden i ringeste Maade at blive ulemptet af dem, og det endog under Forhold, der vilde fremkalde en kraftig og højst ubehagelig Indsigelse fra de andre, i det foregaaende omtalte Racer. Det er meget beklageligt, at man i vide Kredse er kommen til at nære Fordom mod en Race, der har saa vigtige og anerkendte fortræffelige Egenskaber. Det vilde være lettere at formindske denne Races Fejl ved særligt Valg under Opdrætningen, end at gøre nogen anden af de Racer, man holder, til dennes Lige paa de andre Punkter, hvor det vilde være ønskeligt.

De cypriske Bier ere mindre og mere spinkelt byggede end Bier af europæisk Race. Bagkroppen er ogsaa mere spids og visir, naar Racen er ublandet, tre tysegule Striber paa de tre Afsnit nærmest Bryttet. Bagkroppens Underside er endog mere tysegul næsten eller helt ud til Spidsen. Postscutellum — det lille frempringende Punkt imellem Vingerne paa Bryttet — er ligeledes orangefarvet istedetfor mørkt, som hos de europæiske Racer. Det øvrige Brytt er dækket af brunlig Haarvækst. De cypriske Bier ere de guleste, man har af originale Racer, og deres lyse Farver og harmoniske Former bedrives, at de ere smukke at se til.

Italienerne. Paa Foranledning af de Forenede Staters Landbrugsministerium blev der indført Bier af denne Race direkte fra Italien i Aaret 1860. Tidligere havde man gentagne Gange gjort sig store Anstrængelser for at faa fat i italienske Dronninger, der vare udklæfede i Tyskland, hvor denne Race var bleven indført nogle Aar i Forvejen, og nogle faa Dronninger vare bragte levende i Land her i Efteraaret 1859; men de fleste af disse døde den følgende Vinter, og de faa, der blev i Live, synes ikke at have formeret sig saa hurtigt som de, man i Aaret 1860 erholdt gennem en af Landbrugsministeriet antaget Opføber, og som bragtes i Land her tidlig paa Aaret 1860. Snart saa man deres fortræffelige Egenskaber, saaledes at deres Ry var befæstet, og de fandtes udbredt i vide Kredse, længe førend de cypriske Bier 20 Aar senere bleve indførte. Af denne Grund

i Forbindelse med den Omstændighed, at de forsegle deres Honningtavler hvidere end enkelte andre Racer, samt fordi der ikke udfordres saa megen Færdighed til at tæmme og behandle Italienerne, yndes de fremdeles fremfor Bier, der, skøndt de ere bedre til at samle Honning, dog ere mere ømfindelige under Behandlingen. Deres guldgule Farve synes at være af saa stor Tiltrækning for mange, at de gode Egenskaber hos andre, mere mørktfarvede Racer — der ere blidere, bedre til at overvintrre og bedre til at bygge Tavler — ikke have faaet fortjent Paaskønnelse. Italienerne bør dog sikkert foretrakkes for den almindelige brune eller sorte Bi, for de vise større Færdighed til at samle Honning, ligesom ogsaa til at forsvare deres Stader mod Møllarver og Røvere, og dog ere de samtidig blidere at

have med at gøre end de brune; men de overvintrre ikke saa godt i strengt Klima.

De italienske Biers Arbejdere ere paa det nærmeste af samme Størrelse som Krainernes; naar Bagkroppen er spændt af Honning, ses tyværs over den mindst tre gule Baand, som have et rødtigt eller mørkt læderagtigt Anstrøg. I nogle Tilfælde ved at vælge særlige Avlsdyr, i andre ved at indføre cyprisk Blod, har man nylig opklækket Italienerne og italienske Bastarder, der have 4—5 gule Baand, eller som endog ere gule lige til Spidsen af Bagkroppen. Disse Bier ere i Sandhed nydelige at se paa, og hvis man blot under Valget af Avlsdyr har taget tilbørligt Hensyn til Kraft og Arbejdsevne, saa kan man ikke fremsføre nogen vægtig Indvending imod dem; det skulde da være, at de have en vis Tendents

til at vende tilbage til den oprindelige italienske Type. Dette skyldes den forholdsvis korte Tid, hvori de ere blevne udklæfede. Denne Ulempe vil naturligvis forringes Aar for Aar, naar man stadig vælger Avlsdyr hvert Aar.

Krainerne. Denne Race, de graa Bier fra det højtliggende Alpelandskab Krain i Østerrig, er den blideste af alle Racer, og da de foruden deres andre gode Egenskaber ogsaa have den, at de overvintrre bedre end nogen andre Bier, kan man ikke undres over, at de stadig blive mere og mere efterspurgt. Deres forseglede Tavler ere overordentlig hvide: de fylde nemlig ikke saa meget i Gellerne, at Honningen rører ved Saaget; de samle kun lidt Klæbevoft, hvilke Egenskaber

allesammen sættes højt af Folk, der særlig hofte Tablehonning. De ere meget frugtbar, og hvis de holdes i den Slags Stader, som i den senere Tid ere blevne saa almindelige i de Forenede Stater, saa ere de noget mere tilbøjelige til at sværme end de andre her indførte Racer. Denne Tilbøjelighed kommer stærkere frem, naar de bringes til et Land, hvis Somre ere varme som her hos os, og hvis deres Stader ikke beskyttes godt mod Solen; thi i Aarhundreder have de levet næsten uden at blande Blod med fremmede i et Klima med korte, kolde Somre. Endydermere er det Skik og Brug i Krain at anbringe de lange, lave Stader, som næsten ubelukkende anvendes der, i store Bihuse, Side om Side, det ene ovenpaa det andet med visse Mellemrum for Lufttilførselens Skyld; paa den Maade

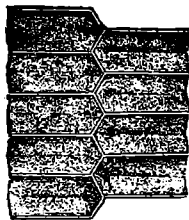
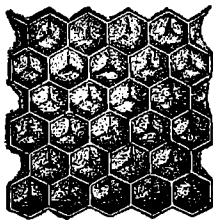

Fig. 68. Den almindelige Dronningens Tavlebygning.

udsættes i Almindelighed kun Stadets forreste Ende for Solen. Denne længe fortsatte Fremgangsmaade har utvivlsomt bidraget til saa at sige for bestandig at udvikle og sætne visse karakteristiske Egenstaber hos Racen; disse Egenstaber bør der ogsaa i et fremmed Land tages Hensyn til. Hvis man tager de fornødne Forsigtighedsregler, trives disse Bier vel i alle Egne af de Forenede Stater (se Fig. 69, 70, 71).

Det er nemt at kende Arbejderne i denne Birace paa deres store Stikkelse, mindre spidse Bagrop og almindeligvis afsegraa Haarflædning; desuden ser man særlig stærkt udprægede Ringe paa Bagtropsens Affnit, hvilket maa tilskrives den Omstændighed, at den bageste Halvdel af hvert af disse Affnit dækkes af sølvhvide Haar. Krydser man Krainere med Italienerne eller med cypriske Bier af gul Type, fremkommer der sølvhvide Ringe; bliver man saa ved med at udtage de mest passende Avledyr til Krydsning, faar man tilsidst Bier, der forene Krainernes blide Sind med de cypriske Biers større honningsamlende Evne, hvis det da er disse to Slags Bier, man anvender til Krydsning.

Den tykke, almindelige sorte eller brune Bi. Disse Bier ere almindelige hele Landet over fra det ene Verdenshav til det andet, baade i vild Tilstand og som Husdyr. Man ved ikke nøjagtig, naar de bleve indførte fra Europa, men alt synes at tyde paa, at der i nogen Tid efter de første Koloniers Anlæggelse ikke fandtes nogen Honningbier her i Landet. Derfor var det heller ikke før Slutningen af forrige Aarhundrede, at de naaede frem til Mississipi, og ikke engang et halvt Aarhundrede er der hengaaet, siden man for første Gang med Held bragte disse Bier til det store Havs Kyst.

Mange Avlere, som have smukkere farvede og hyppig bedre Bier, ere tilbøjelige til at betragte denne Race som værende i Besiddelse af næppe een eneste værdifuld Egenstaber, eller ibetmindste at undervurdere saadanne, fordi de ledsages af andre, lidet ønskelige Egenstaber. Ganske vist have de nogle væsentlige Fejl; disse ere dog ikke nær saa store som de, der klæbe ved andre Racen. De have fuldstændig vænnet sig til Klimaet siden deres første Indførelse for over to Hundrede Aar siden; de ere i Besiddelse af gode Egenstaber, hvad angaar

Overbintring og Tavlebygning; naar Honningtrættet er rigeligt, kunne de almindeligvis maale sig med Italienerne i Samlebyer. Men den Tilbøjelighed, som Bier af denne Race have til at flyde imod Folk, der nærmere sig Bigaarden, og stikke dem, selv om Staderne ikke ere blevne forulempede, er højst uheldig for en Begynder, der forsøger at behandle Bierne paa behørig Vis; at de ophidsede løbe hen over Tavlerne og samle sig i Klumper under Behandlingen, er en ligesaa velbekendt Sag, som at de stikke Avleren paa Bagen af Haanden under Behandlingen, hvis han ikke i Forvejen har sørget for at tæmme hele Familien, og hvis han ikke enten har faaet Bierne til at proppe sig med Honning eller ogsaa til Stadighed overdænger dem med Røg; alle disse Ulemper kunne, som sagt, let gøre Begynderen bange og modløs samt bringe ham til at forsømme Arbejder, der ere af stor Vigtighed for Bienes Velfærd. Bier

af denne Race tabe let Modet, naar der pludselig indtræder en Standsning i Honningtrættet; denne deres Særegenhed kan heller ikke anbefale dem. Disse Forhold, der alle bidrage til at forringe Udbytten, kølne ofte Begynderens Begejstring, før han har erhvervet sig de Kundskaber og den Dygtighed, som ere nødvendige, for at han kan faa rigtig Fornøjelse af sit Arbejde. En Begynder bør derfor helst vælge Italienerne eller

Krainere; som Droninger bør han kun benytte saadanne, om hvilke han ved, at de have parret sig indenfor Racen, saa at Afkommet kan blive rent.

Den almindelige Race viser betydelige Forfælligheder i Rendemærker og Egenstaber. Arbejderne have en mørk, rustbrun Farve, særlig omkring Brystpartiet. Nogle ere dog langt mørkere end andre, og sædvanligvis ere Dronerne mørkere end Arbejderne. Hvad Størrelse angaar, maa man sætte Arbejdere, Droner og Droninger af denne Race som Mellemled mellem de andre europæiske Racen og de orientalske. Anvendes samme Omhu og Dygtighed ved Valget af Ynglebier, vil man opnaa lige saa stor Forbedring med denne Race som med en hvilken som helst af de mere tiltalende gule Racen.

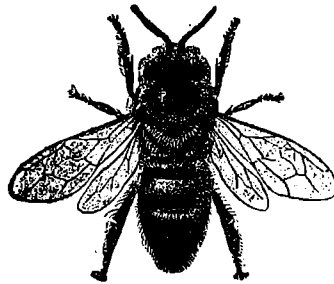

Fig. 69. Krainerbi. Arbejder.

Lov om Bipest.

(Fortsat).

§ 13. De Stadeserstatninger, som ydes paa Grundlag af § 10, skulle tillige med Burderingsomkostningerne afholdes af Bidrag fra Biejerne i begge Storhertugdømmer, dog saaledes, at der indtil videre af „Die Allgemeine Landes-Rezepturkassse“ gives et Tilskud paa 1000 Mk. til disse Erstatninger.

Herefter bliver der aarlig, hvis det viser sig at være nødvendigt, opkrævet en lige stor Afgift af alle den 15de Februar forhaanden værende indvandrede Stader.

Udskrivningen af denne Afgift sker i Overensstemmelse med den Snævrere Ridder- og Landskabs-Komitee efter særlig Anordning.

Hver Gang den 15de Februar — det Aar, for hvilket Opkrævningen af denne Afgift paabydes, — skulle de stedlige Politimyndigheder overalt i vort Land udfærdige eller lade udfærdige Fortegnelser over de afgiftspligtige Bistader, saaledes at Ejerenes Navn og Tallet paa hans Stader angives. Disse Fortegnelser skulle, hvis ikke den stedlige Dvirghedsperson tillige er den eneste Ejer af afgiftspligtige Bistader, fremlægges offentligt i 14 Dage til Berigtigelse i den paagældende Kommune.

Berigtigelse maa ske inden for denne Tidsfrist hos de stedlige Politimyndigheder; den, som ved den Kendelse, der saa efter forudgaaende Prøvelse affiges af Politiebedsmanden, holder sig for forurettet, har inden 10 Dage, efter at Kendelsen er affagt, at henvende sig med sine Besværinger, enten umiddelbart eller gennem Politimyndighederne til vort Ministeriums Afdeling for Medicinalfager, ved hvis Afgørelse det faar sit Forblivende.

Efter Fristens Udløb skulle Afgifterne, for saavidt Forpligtelsen til deres Udredelse staar fast, indkræves af de stedlige Politimyndigheder og indtil 31te Marts i det paagældende Aar, forsynede med Angivelse af Antallet paa afgiftspligtige Bistader i hver enkelt Kommune og med Bemærkning, om og for hvormange Bistader Forpligtelsen til Udredelse af Afgiften endnu er uafgjort, indsendes til Landkassen i Rostock, hvortil ogsaa skulle sendes de i Overensstemmelse med senere Afgørelse ad retslig Vej op-

krævede Afgifter, med tilsvarende Oplysninger.

Afgifterne beregnes i en særlig Kasse i Landkassen, med hvilken den Erstatningsberettigedes Retsskrav rettes.

§ 14. Af denne Kasse (§ 13 Affn. 6) bestrides desuden:

1. Omkostningerne ved den øverste Afgørelse (§ 8 Affn. 2).
2. De i § 15 omtalte Dagpenge og Rørepenge til de udsendte fra Kommissionen til Biavlens Bestyttelse og deres Medhjælpere.
3. Kontorudgifter for Kommissionen til Biavlens Bestyttelse.
4. De Udlæg af rede Penge, som de stedlige Politimyndigheder maa gøre paa Grund af den dem paahvilende Ledelse og Overophyn med samt Ordning af Forholdsregler til Bekæmpelse af Sygdomsfare.

Alle hidtil ikke omtalte Udgifter, foranledigede ved de af Politiet paabudte Forholdsregler, skulle lige over for Politiet afholdes af Ejeren og Indehaveren eller Ledfageren af de Bier eller Genstande, hvorpaa Forholdsreglerne gaa ud, og kunne disse Udgifter, om nødvendig, indrives ad retslig Vej. Hvis imidlertid de paagældende ere uformuende, bærer den i Affnit 1 nævnte Kasse Udgifterne.

§ 15. Medlemmerne af Kommissionen til Biavlens Bestyttelse og deres Medhjælpere (§ 6 Affnit 3) have paa Grundlag af denne Lov at gøre Forbring paa Dagpenge og Rørjelsudgifter, naar de foretage Forretninger udenfor deres Hjemsted; ligeledes kunne Opmærkerne (§ 12) forlange Dag- og Rørepenge for deres Burdering. Hvor stor Godtgørelsen skal være, afgøres almindelig af vort Ministeriums Afdeling for Medicinalfager i Forbindelse med det snævrere Udvalg af Ræddere og Stænder (Ritter und Landtschaft).

Til Medhjælperne (§ 6 Affn. 3) kan der bevilliges en Godtgørelse af Kommissionen til Biavlens Bestyttelse for Forretninger, der foretages indenfor deres Hjemsteds Grændser. Dog maa Godtgørelsen ikke være større, end om de havde faaet Dagpenge i Overensstemmelse med Affn. 1.

§ 16. Med Bøder indtil 150 Mk. eller med Fængsel straffes:

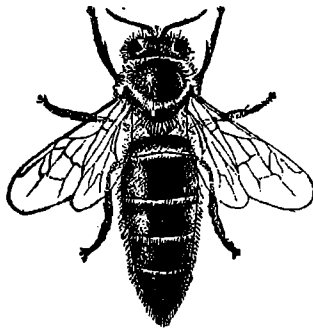

Fig. 70. Arainer-Dronning.

1. Den, der handler mod de i § 3 angivne Indskrænkninger.
2. Den, som imod det i § 4 paabudte undlader eller tøver mere end 24 Timer efter at have erholdt Kundskab med at angive Udbrud af eller Mistanke om Bipeft, eller som forsømmer at holde de mistænkelige Bier borte fra det Sted, hvor der kan være Fare for Smitte fra fremmede Bier.
3. Den, der i Tilfælde af Sygdomsfare handler imod de af Politiet forordnede Forholdsregler (§ 9).
4. Den der, med Henblik paa de i § 13 nævnte Optællinger, fremkommer med urigtige Talangivelser om de Stader, som befinde sig i hans Besiddelse eller Varetægt.

Straffen kan fastsættes af Politiretten. Givet gennem vort Stats-Ministerium.

Schwerin, den 19de Juni 1896.

Frederich Frank

A. v. Bülow.

v. Bülow.

v. Amberg.

Lov om Afværgeelse og Undertrykkelse af Bipeft.

Lov om Bipeft.

II. Afsnit.

Paa Grund af Loven den 19de Juni d. A. i § 8, I. Afsnit angaaende Afværge-

lsen og Udryddelsen af Bipeft blandt Bierne, giver det undertegnede Ministerium herved Forfrifter til at bekæmpe denne Sygdom.

Schwerin, den 20de Juni 1896.

Storhertugelig Mecklenborgske Ministerium, Afdeling for Sygdomme, ved Amberg.

§ 1. De efterstaaende Forfrifter give Reglerne imod Bipeft i § 9 Loven af den 19de Juni 1896, for saa vidt ikke andre Regler blive paabudte eller tagne af Ministeriet for Sygdomme.

§ 2. De i disse Forfrifter forordnede Desinfektionsmidler skulle følge disse almindelige Forfrifter.

a) § 3. Er der ved Tegn paa Udbrud eller ved Mistanke om Udbrud af Bipeft, i hvilket Tilfælde sædvanligvis straks Forfiden af en Bostage bliver angrebet af ihg Yngel, fastslaaes Bipestens Udbrud af et Medlem af Kommissionen for Biavlens Bestyttelse, eller Mistanten om Udbruddet ellers har vist sig begrundet, og har den

nævnte Kommission udført de ved Politigivne Regler (§ 7 i Loven) saa skal, naar det siden viser sig, at Kommissionen ikke har funnet udrette nok, vedkommende Steds Politi erkyndige sig om, hvor længe de mistænkelige Frembringelser allerede have bestaaet, hvilke Midler Infektionen formodes at have brugt; om Bistader, Redstaber og Produkter ere forandrede i de sidste 3 Maanedes eller ellers fjernede fra Hjemstedet, og i hvis Besiddelse de ere gaaede over, om de syge Stader ere anstaaede fornødt, og hvem der var de tidligere Ejerne. Efter at have faaet disse Underretninger skal man uden Tøven følge de givne Regler og i Særdeleshed gøre Meddelelser til Kommissionen for Biavlens Bestyttelse gennem vedkommende Steds Politi.

§ 4. Alle Stader, der findes i Nærheden af det Bistade, der har Bipeft, eller som er mistænkt for at have Bipeft, skulle undersøges en Undersøgelse, for saavidt denne ikke allerede er bleven foretaget af de ved Kommissionen i Overensstemmelse med § 6 i Loven forordnede Udførelse.

Lad os antage, at der efter Undersøgelserne har fundet en større Udbredelse Sted af Bipeften ogsaa til de nærliggende Egne, saa har vedkommende Steds Politi at sørge for Paabud om

Undersøgelse af alle Bistader i Omegnen fra Ministeriets Afdeling for Sygdomme.

b. Bipeft i Viggaardene.

§ 5. Er Bipestens Udbrud fastslaaet paa en Gaard og undersøgt af Kommissionen for den befaledes Lovs Regler, saa har vedkommende Steds Politi, at bringe Udbruddet til Offentligheden paa overordentlig Maade og ved Bekendtgørelse i Amtsbladet.

§ 6. Paa Grund af, at der hidtil intet Middel er opdaget til en følgerdige Helbredelsesmethode for de bipeftsyge Bier, har vedkommende Steds Politi hver Gang straks at befale alle de bipeftsyge Familiers Tilintetgørelse.

Tilintetgørelsen maa ske efter Bestemmelse og under Opfugt af Kommissionens Udførelse (se § 6 Nr. 3 i Loven).

Honningen fra bipeftsyge Stader skal for Brugen koges op, og Biernes Fodring med Honning fra saadanne Stader skal

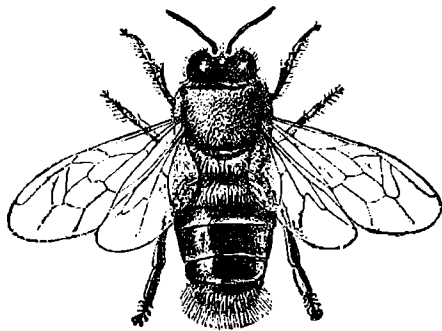

Fig. 71. Kraler-Drone.

under alle Omstændigheder undersøges. Tablerne fra bipeftsyge Stader maa ikke blottes eller ellers fjernes, da de skulle gøres uftadelige.

Bisturet, Boligerne, Kammerne, alle de bevægelige Delc af de bipeftsyge Familiers Boliger, faavel som de tilhørende Redstaber og de Genstande, som befinde sig paa Stedet, skulde desinficeres eller dersom Desinfektionen ikke kan udføres med Paalidelighed, som f. Ets. ved Kuberne, eller hvor det forholdsvis kun handler om Genstande af ringe Værdi, maa disse tilintetgøres.

Disse Regler finde Sted efter Bestemmelse af den Udsendte fra Kommissionen for Diablens Bestyttelse og under befaleet Dpshn.

§ 8. Alle de bevægelige Genstande, som efter § 7 skulle gøres uftadelige eller desinficeres, skulle med Undtagelse af Boligerne, saa vidt de kunne føres bort, fjernes fra Stedet og anbringes affondret i et for Bierne utilgængeligt Rum og maa ikke fjernes fra dette, før Desinfektionen er foretaget.

De paa Stedet blivende Genstande maa ikke før Deres Desinfektion benyttes paa andre Stader og ikke blive bragt i Berøring med andre Biredstaber.

For at udrydde Sygdommen maa der ingen ny Bistader blive opstillede i Nærheden af et bipeftsygt Stede.

c. Bipeftmistænkte Familier.

§ 9. Dræbningen af bipeftmistænkte Familier, d. v. s. saadanne Familier, hvis Frembringelser tyde paa, at man maa befrygte Udbrud af Bipeft er forordnet saaledes:

1. Naar den Udsendte fra Kommissionen for Diablens Bestyttelse har erklæret Sygdommens Udbrud for sandsynligt paa Grund af Tegnene eller
2. naar der gennem andre ikke kan ydes en virksom Støtte mod Udbredelsen af Sygdommen efter Tilfældets Beliggenhed, ved de udtalte Regler i Lovens Forrifter eller
3. naar Ejeren udfører Tilintetgørelsen, og den fremstyndede Undertrykkelse af Sygdommen ligger i den offentlige Interesse.

Samtidig med Familierne skulle ogsaa Tablerne paa de bipeftmistænkte Stader gøres uftadelige.

§ 10. De af de bipeftmistænkte Familier benyttede Boliger, Redstaber og Hjælpebidler maa ikke forinden foretagen Desinfektion eller Ophævelse af Mistanken tages i Brug til andre Bifamilier, og maa helst opbevares saaledes, at en Udbredelse af Smitstoffet ikke kan tillades.

Tabler fra bipeftmistænkte Stader maa ikke blottes eller fjernes ellers, forinden Ophævelsen af Mistanken.

d. Mistænelige Familier.

§ 11. Mistænelige ere alle Bifamilier, som ere opstillede i en Bihave eller i Nærheden af en Bihave, i hvilken de tidligere syge eller bipeftmistænkte Familier have befundet sig, og som endnu ingen mistænelige Sygdomstegn vise.

§ 12. Mistænelige Familier tilføres i Tiden af 6 Uger en befaleet Overbagt, saa at de „Dverordnede“ i Løbet af denne Tid en Gang kan undersøge Bigaarden ved Udsendingene fra Kommissionen for Bestyttelsen af Diabl (se § 6 Afnit 3 i Loven).

Saa længe Overbagten er der, maa Bistaderne ikke fjernes fra deres Bihave uden Tilladelse fra vedkommende Steds Politi.

§ 13. Tilintetgørelsen af mistænelige Bifamilier, der befinde sig i samme Bihave, som de syge eller bipeftmistænkte Bier, skal foretages, naar den Udsendte fra Kommissionen for Diablens Bestyttelse har erklæret det for sandsynligt efter Omstændighederne, at de have optaget Smitstoffet, og den hurtige Undertrykkelse af Sygdommen ligger i den offentlige Interesse.

Med Tilintetgørelsen af Bifamilierne forbindes en Desinfektion af Boligerne, Redstaberne og Hjælpebidlerne, før disse blive benyttede.

e. Ophævelse af Reglerne.

§ 14. Bipeften er udryddet, og de befalede Regler skulle ophæves af vedkommende Steds Politi,

1. naar de bipeftsyge Bifamilier ere tilintetgjorte,
2. naar de bipeftsyge Familier ere blebne tilintetgjorte eller erklærede for raske af Udsendingen fra Kommissionen for Diablens Bestyttelse,
3. naar de for Smitstof mistænkte Familier ere tilintetgjorte, eller naar der i Overbagtens Tid ingen mistænelige Symptomter har vist sig, og naar den foreskrebne Desinfektion er foretagen i Overværelse af den Udsendte fra Kommissionen for Diablens Bestyttelse.

Udryddelsen af Sygdommen maa bringes til offentlig Kendskab paa sædvanlig Maade og ved Bekendtgørelse i Amtsbladet.

Anvisning til Desinfektionen.

§ 1. I de Tilfælde, hvor der ved Loven den 19de Juni 1896 angaaende Bipeft blandt Bierne og ved Forrifterne til Udførelse af denne er befaleet at foretage Desinfektion, skulle følgende Midler bringes til Anvendelse paa den forneden foreskrebne Maade:

I. Desinfektionsmidler.

- § 2. 1. Klorkalkmælk. Frisk, stærktlugtende Klorkalk bliver rørt ud i to Rumdele Vand.
2. Lysol i treprocentlig og
3. Karbolsyre i femprocentlig Op-løsning i Vand.
4. Kresolvand. En Blanding af een Del Kresolæbeopløsning (Liquor Cresoli saponatus) og 9 Dele Vand.
5. Strømmende Vanddampe i Desinfektionsapparatet eller Udfogning af femprocentlig Sodaopløsning.
6. Flammende Ild og glødende Varme.

II. Renligheds- og Desinfektions-Fremgangsmaade.

§ 3. Man skal især lægge Vægt paa den grundige Renlighed, da de bedste Desinfektionsmidler kunne blive uvirksomme uden denne.

Til Renligheden skal i Reglen anvendes varmt Sæbevand eller hed Lud blandet med Rudsæfand.

§ 4. Familier i Kunststader skulle dræbes ved, at man deri stiller Staalet med brændende Svovl. For Familier, hvis Boliger have en Nabning for neden, kan graves et passende Jordhul. I det bliver der stukket brændende Svovllapper, og derpaa bliver Staderne satte derpaa og tilstrækkelig tættede.

Dræbningen maa ikke ske under Udflugten, og Udtagningen af de dræbte Familier maa kun ske i Rum, hvorfra den flyvende Vi fuldstændig er afskåret fra at trænge ind.

Boligerne jeld skulle ved Hjælp af Strabejern eller ved at børsfes med varm Sodaopløsning eller Lud gøres rene og derpaa en Time igennem toges ud eller desinficeres i et Dampapparat. Kun denne Fremgangsmaade maa anvendes ved alle bevægelige Dele af Boligerne, Bundbrætte og Redstaberne.

Fjernredstaber kunne ogsaa blive desinficerede ved glødende Varme. De afstrabede Voks- og Kitvasser skulle brændes og de benyttede Soda- og Ludbryg heldes i Jordhuller, som straks igen skulle tilkastes.

De ved Undersøgelserne brugte Hænder og Redstaber skulle desinficeres efter hvert enkelt Stades Undersøgelse.

§ 5. Bisturets Bægge, Gulv og alle Trædele deri skulle, saavidt dette ikke er helt eller til Dels forbrændt, overhældes og overhvidtes med Klorkalkmælk. Er der hverken Bræddegulv eller Stengulv i Bisturet, saa maa Jorden graves om, og desuden gennembandes rigeligt med Klorkalkmælk.

Ogsaa Jorden foran Bisturet skal behandles paa samme Maade indtil en Afstand af 3 Meter.

§ 6. Tablerne fra bipestsyge Bistader skulle enten brændes eller graves mindst 50 Centimeter ned i Jorden, efter at de ere overhældte med Klorkalkmælk og Jord, til de ere ødelagte. Paa samme Maade behandler man de med Svovldampe brændte Familier.

Paa Grund af § 1 i Loven af den 19. Juni 1896 angaaende Ibværgelsen og Undertrykkelsen af Bipest blandt Bierne, har det undertegnede Ministerium indsat en Kommission til Bestyttelse for Biablen med Sæde i Schwerin.

Kommissionen bestaar af: Amtmand von Basse wijk i Schwerin som Formand, Lærer Neumann ved Gymnasiet i Parchim, Skolelærer Timm i Sudow Amts, Güstrow, Lærer Borgmann ved Statskolen i Schwerin og Lærer Bunze i Gr.-Welzin Amt, Schwerin.

Schwerin, den 20de Juni 1896.
Storhertugelig Mecklenborgske Ministerium,
Alfeling for Sygdomme,
von Amberg.

Fra Kredsene.

Hjørring Amts BF. afholdt d. 1. Aug. 1896 Biavlsubstilling i Hjørring sammen med Statshingste- og Tyreskuet og begge Amtets Landbosforeningers Hoved-Dyrskue; dog forterede Biavlsubstillingen kun under Hjørring Amts Landbosforening. Udstillingen var meget righoldig, henad 100 Udstillere, hvorfor Præmiebeløbet forhøjedes fra de oprindelig paatænkte 150 Kr. til 200 Kr. De tilfaldte fremmede Dommere: Gartner Jacobsen, Thyholm, og Smedemester Villadsen, Aalborg, udtalte særlig Paakfønnelse af den righoldige, smukke Udstilling af gode Produkter og Redstaber, jærlig var den udstillede Honning fortrinlig, udelukkende modne og smukt emballerede Bæver. Jacobsen holdt et fortrinligt lærerigt Foredrag. Præmier tilfendtes følgende:

Iste Præmie a 10 Kr.:

For Honning: Sofie Jensen, Badsfjar. J. P. Thomsen, Smidstrup. Lærer Beck, Jerslev. Walter Hansen, Jerslev. Lærer Jensen, Badsfjar. Lærer J. C. Jensen, Taars. For Honninglifor: Sofie Jensen, Badsfjar. For Sylltetøj: Samme. For Kunsttabler: Købmand J. Jørgensen, Hjørring. For Voks: Lærer J. P. Jensen Elling.

2den Præmie a 6 Kr.:

For Honning: Rbmd. J. Jørgensen, Hjørring. Lærer J. P. Jensen, Elling. Lømrer J. C. Andersen, Elling. Plantor Johnsen, Bogterp. Assistent Windebalte, Hjørring. J. Chr. Christensen, Graarup Tolne. Mejeribestyrer Bang, Jerslev. For Fruktstader: J. P. Thomsen, Smidstrup.

For Voks: Stomager Andersen, Elling. For Kirsebærvin: Kmbd. Jørgensen, Hjørring. For Mjød: Stomager Andersen, Elling.

3die Præmie 4 Kr.:

For Splyttoj: Lise Jensen, Elling Stole. Mdm. Madjen, Elling Fattigaard. For Voks: Maler Hansen, Terslev. For Mjødvin: Lærer Jensen, Badsfær. For Honninglikør: Kmbd. J. Jørgensen, Hjørring. For gl. Mjød: Samme. For Mjødvin: Lise Jensen, Elling Stole. For Mjød: Lærer K. P. Jensen, Elling. For Honning: Stomager Andersen, Elling. Peter Jespersen, Dagterp. Talt 10 Iste Præmie a 10 Kr. 100 Kr.
11 2den " a 6 " 66 "
10 3die " a 4 " 40 "

Tilsammen 206 Kr.

Endvidere tildeltes følgende

Hædrende Dmtale:

For Honning: N. Johansen, Taars. Peder N. Norgaard, B. Hjermitslev. Marius Sørensen, Yderhede. M. Christensen, Terslev, Møzhjerg. Clement Andersen, Ny Hvidegaard. Lars Nielsen, Torubj. J. B. Thomsen, Torubj. J. Jensen, Bredsfær. Maler Andersen, Taars. J. Chr. Jensen, Try, Torslev. J. N. Larsen, S. Hærtslev. Og endelig tilkendtes

Iste Præmie-Diplom:

For en Udbyggningsmaskine af ny Konstruktion: Tomrer Chr. Pedersen, Tved.

2den Præmie-Diplom:

For Biavls-Redstaber og Kunsttavler: Christensen, Himmeløv.

Jacobsen, Willadsen,
Dommere ved Udstillingen.

Præmie-Beløbet staffedes tilbeje paa følgende Maade:

Hjørring Amts BF.s Tilskud 78 Kr.
Hjørring Amts Landboforening. . . 25 "
Tilskud af Statskassen ifølge Husdyroloven af 1ste April 1887 . . . 103 "
Tilsammen 206 Kr.

Udstillingen var besøgt af ca. 2000.

Badsfær Skole, d. 15. Aug. 1896.

N. Jensen.

Veje Amts BF. Vi have modtaget følgende Skrivelse: Vedlagte Dpraab til den danske Landbostand om at lægge mere Vægt paa Biavlen, samt efterfølgende "Om Biavlens Betydning i Landbruget" og Foreningens Love, er Vejle Amts Biavlsforening ved en anonym Givers Hjælp bleven sat i Stand til at udsende i et Antal af 30,000 Eksemplarer i Jylland.

Vejle Søndermark, d. 24. Aug. 1896.

J. Holm,
Formand.

Dpraabet indledes med en velskrevet Henvendelse til den danske Landbostand, derefter følger Amtsforeningens Love og sluttelig et Foredrag om Biavlens Betydning af en Hr. Masbaum i Bortrup. Vi skulle ved Lejlighed gengive dette her i Bladet.

Rcd.

Gaonlige Vink.

Vejret (27. Aug.) har i de sidstforløbne 2 Uger været temmelig uroligt med stærkt svingende

Barmegrad. Den første Uge havde dog adskillige Dage med godt Eftertræk paa Lyngen i de Egne, som have denne Honningplante. Nu er Barnegraden om Dagen ca. 12°, om Natten ca. 7°; men den vil jo meget godt atter kunde stige jaaledes, at Eftertræffet fremdeles kan afgive en Del Honning.

Fodring. I alle Egne, hvor Træffet nu er sluttet, anse vi denne Marsiid for den bedste til at give Familierne det manglende Vinterforraad. Formjæssen af Foder i Fodrerne bør sørgaa ved Solnedgang (se ibrigt S. 264). Dog kan man nu ved Foderets Tilberedning tilføje lidt mindre Vand for at fremstunde Foderets Forjælgning i Cellerne. Vi fravaade dog at bruge mindre end 3 Pægle Vand til 2 Pd. Sukker, da Foderet ellers let krystalliserer i Fodrerne i Løbet af de kolde Nætter.

Dronningløse Familier bør forenes med andre, der have gode Dronninger. Heril kan benyttes udtrømmede „dødsdomte Bier“. Disse kunne indbringes i det dronningløse Stabe bag et bitet Gitter, forsynede med en Honningtable. Efter 2 Døgns Forløb borttages Gitteret om Aftenen, og Foreningen foregaar da uden Kamp i Løbet af den følgende Morgen. Har man nogen Dvælse i at opjoge Dronningen, ville vi dog tilraade at borttage den flette Dronning mindst 1 Døgn, før Foreningen skal foregaa. Man kan ogsaa indføre de udtrømmede Bier i et andet Stabe (uden Bier) paa saa mange Tavler, som Bierne kunne belægge. Sent om Aftenen ved Lygteslys udtages disse Tavler een for een med paafjædende Bier og indhænges bagtil i det dronningløse Stabe uden Gitter, men dog adskilte fra de dronningløse Bier ved 1 tom Tavle. Om Morgen vil da Foreningen foregaa uden Kamp.

Pakning. Det kan ganske vist lade sig gøre at ordne Bistadernes indvendige Pakning endnu i Oktober Maaned; men der er ikke Tvivl om, at det er helbigst for Bierne, om dette Arbejde udføres i September. I de Egne, der savne Eftertræk paa Boghvede og Lyng, tilraade vi derfor at ordne hele Pakningen i de hule Bægge og over Bierens Sæde allerede i den første Halvdel af September. Heril udtræves naturligvis først, at Familien har det fornødne Vinterforraad (20—30 Pd. efter Familiens Styrke). Hvad der mangler i dette Forraad, maa helst gives ved Fodring fra oven. Dernæst efterjes Pakningen i de hule Bægge. Det vil ofte vise sig, at Haffelsen er juntek sammen jaaledes, at der mangler Pakning i et Rum af 1—2 Tommer foroven. Dette Rum bør da udfyldes. Undertiden er den gamle Pakning vaad eller muggen. Dette hidrører fra Mætheder i de ydre Bægge. I det Tilfælde bør hele Pakningen i Bæggene fornyes og Ydervæggene klites og males. Ovenover Winterlejet lægges derpaa et enkelt Lag Voksbug med den malede Side nedad. Midt i denne Voksbug bør være indstaaet en rund Sap, ca. 3" bred. Ovenpaa Voksbugen lægges 1—2 Lag af tykt Sækkelærred med tilsvarende Foderaabning. Endelig anbringes ovenpaa disse Træpper den befendte Tæpperamme (se „Ledetræad i Biavl“ S. 64). Naar dette Arbejde udføres endnu, medens Bierne flyve jævnlig ud, vil de hente Klæbvoks for dermed at tætte alle Revner og Sprækker, særlig foroven i Winterlejet, som derved bliver meget suverre, end hvis den øverste Pakning først ordnes paa den Tid, da Bierens Flugt er helt eller næsten helt ophørt. Pakningen bagved Glasdorene med Pakrammer eller Haffelsepuder behøver dog ikke at anbringes for i Slutningen af September eller Begyndelsen af Oktober. — For at staae tilstrækkelig Udgang for de fugtige Dampene fra Bierne i Løbet af Vinteren tilraade vi at løfte Indsudsdoeren $\frac{1}{16}$ fra Vuunden

ved Hjælp af 2 smaa Kiler og at lade Pakningen bag denne Dør være saa løs forneden eller ligeledes løst saaledes, at der kan blive Luftveksel fra Indgangen under Tavlerne, Indskuddet og Vagpakningen og desfra op igennem Tagets Ventiler.

Sønningtavler. Det er en stor Fordel i det tidlige Foraar at have nogle forseglede Sønningtavler parate til at jordre med enten ved Indhængning læt op til Vifkningen eller ved Nedlægning i Foderaabningen over Bierens Sæde. Den sidstnævnte Fodringssaaade kan endog saa anvendes i meget koldt Vejr. Man bør derfor ved den sidste Udflyngning spare nogle godt forseglede Sønningtavler. Hver enkelt Tavle omvikles med 3—4 Lag Vokspapir og hængemmes paa et tørt Sted til Brug om Foraaret.

Malning af Vistader kan nu foretages paa en blæsende Dag lidt før Solnedgang.

Tagene bør nu efterjes baade med Hensyn til Tæthed og Befæstelse. Zintage behøve næsten intet Efterhyn, da de i en lang Narvækte kunne holde sig tætte. Derimod bør Vægtage hvert Efteraar udbedres med Klitning og Malning. Tagene bør naturligvis være saaledes befæstede, at Efteraarstormene ikke kunne rive dem af.

Brevkasse.

Valgbreve. De Delegerede mindes om at medbringe Valgbrev til Centralmødet. Et saadant Valgbrev udstedes af Kredsforsmanden (ogsaa naar denne selv er valgt til Delegeret) og skal indeholde Oplysning om, naar, hvor, for hvilken Kreds og for hvilket Tidrum Vedkommende er valgt til Delegeret.

Rejselettelsen. Jeg er Holder af „Bitidende“ og altsaa Medlem af DBF. Derfor antager jeg, at jeg kan saa Legitimationsbevis til Mødet i København d. 12. og 13. Septbr.; men jeg ved ikke, om min Hustru ogsaa kan saa et saadant Bevis. Hun ønsker nemlig ogsaa at deltage i Mødet. (H. S. J.) — S.: Da De er Eneholder af Bladet, kan jo Deres Hustru betragtes som Medholder og derved som Medlem af DBF. I Hensind til Lovene kunne jo 2 Medlemmer være jælles om 1 Eksempplar af Bladet. Deres Hustru kan altsaa godt saa Legitimationsbevis.

Italienske Droninger agtes paany indforfrevne d. 8. Septbr. Bestillinger maa altsaa være Erstlev, Kallundborg, i Hænde den Dag. Prisen vil blive 3 Kr. 50 Ø. pr. Stk., og de kunne ventes her d. 22. Septbr. Hvis en Droning er død ved Modtagelsen, erstattes den, naar den omgaaende sendes tilbage til Erstlev. — Nogle saa italienske Droninger have parat til Udsendelse omgaaende til en Pris af 4 Kr. pr. Stk.

Tidskriftet. Paa Grund af Centralmødet udsendes næste Nr. af Bladet først d. 17. Septbr.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 87 a. Min Bibestand vilde jeg nok søge forøget, naar det kunde ske lidt billigt; nu ved jeg en Mand c. 3 Mil herfra, som plejer at have 60—80 Kube-stader og mulig kunde jeg købe dem i Efteraaret, dels Efterbærme, dels dødsdømte Bier. For 5—6 Mar siden lovede han mig Bier af nævnte Slags, men dels tillod min Tid mig ikke den Spekulation, dels vidste jeg ikke, hvordan jeg skulde saa dem trans-

porteret, thi en Efterbærme, jeg fik hos en anden Mand, druknede i Honningen, skøndt jeg transporterede den i en let Fjederbog. Jeg vilde derfor herved bede Dem godhedsfuldt underrette mig om, hvordan jeg skal bedst transportere Bierne, saa de ikke forulempes af Transporten, og hvordan jeg i det Hele bør forholde mig. Vilde og kunde De tillige opgive mig omtrentlig Pris paa nævnte Vare, f. Eks. efter Vægt eller andet Værdimaal, vilde jeg være Dem særlig Tak skyldig. (B. P. B.) — S.: Naar Bisamilier i Kuber transporteres i omvendt Stilling med Toppen nedad og Mundingen overbundet med aabent Lærred, kunne de taale adskillige Stød uden at tage Skade. Man kan ogsaa yderligere støtte Ragerne ved at trykke et Par Kortpropper ned i hver Tablegang. — Prisen for „nøgne“ udtrommede dødsdømte Familier plejer at være højst 1 Kr. pr. Familie. For Efterbærme med tilhørende Kube og Dgning betales tillige Værdien af Kube, Voks og Honning.

Nr. 87 b. Jeg satte Dronninggitter i et Stade i Sommer, vandret og lodret, straks bleve Bierne meget urolige, og der laa mange døde bag ved det lodrette Gitter, som jeg rønsede ud, saa bleve de rolige paa en Dags Tid, men der er stadigvæk ikke saa saa døde Bier, som jeg maa trække bagud. Er det altid Tilfældet eller kan de ikke saa dem igennem Gitteret? (S. A.) — S.: Enten er det en slet Slags Gitter, De har benyttet, eller ogsaa ere de døde Bier, De omtaler, Droner. Saadanne kunne nemlig ikke hverken gaa igennem eller trækkes igennem Gitter, der er nøjagtig lavede. Derfor maa man ved Gitterens Anbringelse udjage de Droner, som findes ovenover eller bag Gitteret. Hvis der senere udklækkes Droner paa disse Steder, vil man finde dem døde bag Gitteret ved Droneslaget.

Nr. 88. Jeg har en Bisamilie, der har 14 Lavnormaltavler, der vel ialt indeholde 28 Pd. Honning, næsten lige meget i hver Table, dog mindst i de midterste. Kan jeg vente at overvintre Familien godt paa det Winterleje? (H. M.) — S.: Nej, hvis der ikke i Slutningen af December eller Begyndelsen af Januar indtræffer en meget mild Dag, paa hvilken Bierne kunne flytte Foderet fra de ydre Tavler længere ind i Winterlejet, vil Familien let komme til at dø af Sult, da de midterste Tavler efter Deres eget Opgivende næppe indeholde mere end ca. 1 Pd. Honning i hver. Det er heller ikke sandsynligt, at Bierne virkelig belægge alle de Tavler. Naar De undersøger Stadet i den tidlige, kolige Morgenstund, vil det nok vise sig, at de kan be-

lægge højt de 10 Tabler. Udtag da de 4 Tabler, slyng Honningen ud af dem og giv den tilbage til Bierne ved Jotring fra oven. Bierne ville da nok selv anbringe Forraadet paa den rette Plads.

Nr. 89. Jeg vil være Dem meget taknemlig, om De vil give mig Oplysning om medfølgende Stykke Vokstavl, nemlig om det indeholder Bipeft. Det er taget af en Kube, som har staaet hele Sommeren og ikke sværmet. Bierne deri ere snart helt uddøde. (S. K. D.) — S.: Den sendte Prøve var i en meget maadelig Forfatning, da den var sendt som Brev uden at bortskære den ene Side af Tabellen. Det kan ellers godt lade sig gøre at sende en Yngeltable som Brev, naar man saaledes bestærer den og passer den i en Papæste. Da Tabellen var saa stærkt sammentrykket, kunne vi ikke nærmere beskrive Yngelens Udseende; men den indeholdt baade Baciller og Sporer af Bipeft. Kuben med hele dens Indhold bør derfor brændes.

Nr. 90. Er det de unge, Arbejdsbier, der bygge Yngellaagene, eller blive disse byggede af Vinymerne selv? (B.) — S.: Disse Laag bestaa hyderst af Vokstumper, Pollenform og Dele af Larvestind, inderst af Silkepind. Det ydre Laag bygges af Arbejdsbierne, idet de enkelte Dele sammenklæbes ude fra Gællervanden ind mod Midten. Efter Haanden som dette skrider fremad, spinder Larven nedenunder sin Konkon, der bliver fast forbunden med det ydre Laag. Hele Laaget bygges altsaa af Arbejderne og af Larverne i Forening. Spindet kan jo kun udføres af Larven, da denne er udrustet med et Spinderedskab i Munden; men dette mangler hos den fuldt udviklede Bi eller i ethvert Tilfælde omdannes, saa at denne ikke kan spinde.

Ekko fra Staderne.

Karleby, Falster, 18. August 1896.

Dronningen, jeg modtog fra Dem, er i god Behold, den blev indsat til Bierne den 23de Juli. 3 Dag har de første italienske Bier vist sig og holdt Jorfpil. Der er høstet meget Honning paa Falster, jeg har høstet 480 Pbd. af 2 Wellstader, 6 Enkeltstader og modtaget 1 Sværm.

D. Trane.

Sondermark, Odense, 19. August 1896.

Jeg har i Sommer høstet 144 Pbd. af 3 Stader, 1 Trug- og 2 Højtader. Her har Udbyttet været godt.

E. E. Hansen.

Ollerup, Odense, 22. August 1896.

Vore Bier har givet et temmeligt godt Udbytte i Aar. Vi har høstet 1100 Pbd. Honning og formeret til 25 Familier; men saa har vi ogsaa købt Sukker for 75 Kr. til Vinterfoder. Vort Gjenneffmitsudbytte er godt 52 Pbd. pr. Stade. 72 Pbd. er det meste vi har avlet af en Familie i Sommer.

A. J. Chr. Nielsen.

Grindløse, Bogenfje, 24. August.

Jeg har iaar været meget heldig med mine Bier. Jeg købte sidste Sommer en Forsværm, som jeg satte i et Stade (Trug), hvilken iaar har givet 45 K Honning og saa en Sværm. Sidste Efteraar købte jeg en Eftersværm, som jeg lod staa Vinteren over i en Kube. Nu i Foraaret lod jeg Kuben bygge ned. Jeg satte den til Medbygning 15. Maj; paa 14 Dage gif Dronningen ned og lagde Weg i Tablerne i Stadet. Jeg tog da Kuben af og satte den over i et andet Stade og lod Dronningen følge med Kuben. Paa kort Tid gif hun atter ned og lagde Weg i Stadet, altsaa anden Gang. Jeg lod saa Kuben staa, til en Del af dens Yngel løb ud; saa tog jeg Kuben af for anden Gang og satte den paa et Vibord og lod igen Dronningen løbe ind i Kuben. Jeg fik paa den Maade 2 gode Sværme ved Medbygning. De ansatte begge to Dronningceller og har nu begge unge kraftige Dronninger, som har begyndt at hngle godt; nu har jeg altsaa 5 Familier paa et Aar. H. Jensen.

Voldbjerg Mark, Ringbøbing, d. 24. August.

Jeg har iaar haft en god Honninghøst; jeg har nemlig faaet 100 K Honning af hvert Stade, og saa have de endda rigeligt Forraad til Vinteren; men Middel-Udbyttet for Egnen her er dog ikke saa stort, jeg tænker 75 K pr. Stade; men det maa jo kalbes rigtig godt. Her omkring er det mest Højnormal-Stader, der anvendes. Det er jo maaste ikke det bedste; men saavidt jeg kan forstaa, kunne Bierne udvillig sig ligesaa godt i dette Stade som i nogetshelfst andet. H. P. Amnibøll.

Det Udbytte, hvorefter den cerede Meddeler beretter, er det største, vi hidtil have hørt om iaar. Hvis ret mange af de Biavlere, som benytte Højnormal-Stadet, jævnlig have et saadant Udbytte, kan det godt forstaaes, at de sætte megen Pris paa den Stadesform. Naar vi under Tiden, saaledes i Artikklen S. 253, have angrebet den Stadesform, har det dog ikke været med Hensyn til Udbyttet, men med Hensyn til

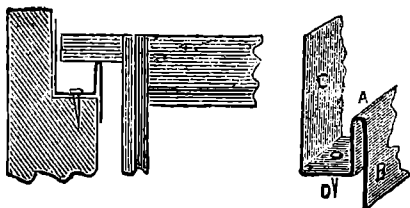
andre Forhold, der i ethvert Tilfælde kun indirekte bedrøre Udbytten. Vi gøre opmærksom paa, at Meddelelsen bor i en Egn, der foruden Hovedtrættet tillige har et stort Eftertret.

Red.

Et og Andet.

Svaler som Biffender. I „Centralblatt“ meddeler Lærer Landahl, Holtsee. Eckernförde, at han paa en Formiddag med Graabejr, i hvilket Droner jo ikke flyve, har taget en Svalunge fra Neden, opskåret den og undersøgt dens Mave. Deri fandt han ca. 10 Arbejdsbier. Han slutter deraf, at hver Unge daglig faar 50, hver Rede med 4 Unger altjaa 200, og da han havde 5 Reder paa sit Hus, bliver dette 1000 Bier om Dagen til Svalerne. Har betragter derfor Svalen som en yderst farlig Biffende.

Kundgørelser.

Amerikanske Zinkfalske, 32" lange, til B-stader 37 D. pr. Stk. (beskræve paa S. 127).

Bipiber a 2 Kr. Prøveglass med Træhjulster til Forsendelse af Høningprøver som Vareprøver 20 D. pr. Stk. faas hos

Alex. Rasmussen, Kallundborg.

Husk,

at mine fortrinlige Høningstrætkere faas for 1 Kr. pr. Stk. Prima eneftaaende folde Høningudbyngere, passende for alle Maal, faas fra 18 til 25 Kr. pr. Stk. **Høningglas**, alle Størrelser, billigt hos **Chr. Niégels**, Viborg.

Til Salg.

Bed Henvendelse til Urmager P. C. Andreasen, Gravne 7 i Viborg, kan købes nogle Wælsstader og enkelte stærkt befolkede Bistader. Arbejdet præmieret flere Gange. Maal 10 x 12" og Lav-normal. Alle ny.

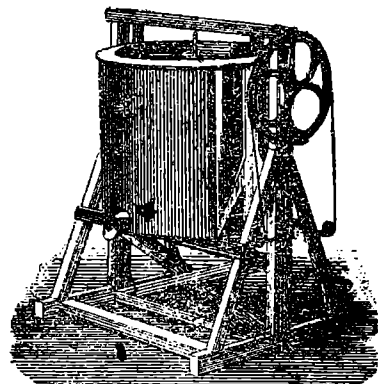
Korbø' Hurtigjodercer, hvormed der kan gives 5, 4 og 2 B Foder daglig, Kr. 1,10, 1,00, 0,80 og 0,60. Stør, Gummihandsker, Etiketser samt alle andre Biavlksartikler faas hos

D. Carstén, Svendborg.

Skjern Damplovcærk.

Færdige Bistader og opskåret Træ til Bistader haves i stort Dplag.

J. Møller & J. Jespersen.

Min ny Vdsslynger,

der paa de 4 Udstillinger, hvor den er præsenteret, er tilkendt 4 1ste Præmier, er den hurtigst arbejdende og har en lydløs Gang. Anbefales især til Hedeegnene.

Nyeste Prisliste paa Forlangende.
Lved, Svendborg, i Juli 1896.

Erh.
Kr. Pedersen.

DBF.'s Høningsskilt,

der burde findes ophængt hos Enhver, der handler med Høning, kan nu faas trykt paa Karton, forsynet med Vaand, for 20. D. pr. Stk. Ved Indsendelse af 24 D. i Primærter sendes Skiltet porto-frit.

Grølev.

Kunsttavler

af godt Bivoks og

Dronninggitre

af Zink faas hos

B. Bojesen,
Systofte, Nykøbing p. F.

Kantslyk-Stempler

til billigste Priser faas hos **R. Schmidt**, Vinkelvej 6, 3. Sal, Kjøbenhavn V.

Vejele Kunsttaale-Fabrik

leverer smukke Tavler af ægte Bivoks til Dagens billigste Priser. Bots tages i Bytte for Tavler. Stort Lager haves altid. Prislister sendes paa Forlangende.

J. W. Boesen.

Kunsttavler af ægte Bivoks, i Maret 1895 tilkendt 14 Præmier, anbefales saavel Foreninger som den større eller mindre Forbruger til Mærets billigste Pris.

R. S. Kristensen, Himmeløvd, Roskilde.

Min prisbelønne

Vi-Pibe

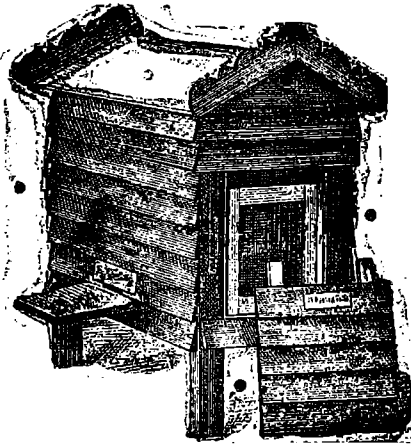
for Røgere saa vel som for Ikke-Røgere faas frit tilkendt, naar 3 Kr. 16 Ore pr. Postanvisning, hvorpaa Bestilling kan skrives, sendes til

Grønning, Vejrup, Bræmninge.

Sendes til Udlandet mod Eftertav.

Vejle Biavlsredskabsfabrik

anbefaler

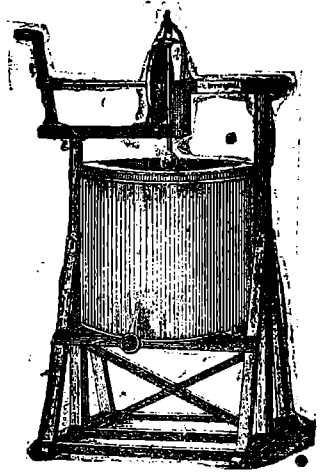
nejagtige solide smukke Biboliger og Slynngmaskiner og alt andet til Biavl henhørende.

Alt til meget billige Priser. Stort Oplag haves.

Kunsttavler af ægte Bivoks haves altid paa Lager. Voks tages i Bytte med Tavler.

Voks forarbejdes til Tavler. — Illustreret Prislisterendes paa Forlangende overalt i Danmark, Sverige, Norge, Frankrig og Tyskland franko.

I. V. Boesen.

1ste Præmie

for Redskaber ved Biavlsudstillingen i Storehedinge iaar.

1ste Præmie

for Redskaber ved Biavlsudstillingen i Aarhus iaar.

2den Præmie i Holstebro iaar.

Røgblæser, Nr. 1	1,50
do. Nr. 2	1,35
Løse Spidser	0,10
Røgpuster	2,50
Fodrere, Kørbø	0,60
Dronningbure	0,35
Dronninggitre af Pap, prima	0,90
Do. af Zink, afslbn.,	0,70
Spartel, slebne afr. Ender	0,90
Tavlespore	0,45
Honninghaner, Tin	1,10
Skrællebakker til alle 3 Maal	2,00
Tavletraad, engelsk, pr \mathcal{R}	0,70
Fuldkomm. Fodrere, Erslevs Model	0,90
Skrælleknive, prima	0,90
Loddekande, dobbelt	1,20
Slør, 18" langt	0,80
Pibehætter	0,20
Alley's Dronning- og Dronefælde	1,70
Udslyngningsspande, Nr. 1	3,80
Do. Nr. 2	3,60
Honningsi til Spanden	0,80

Alle Ordre expederes omgaende.

Alex. Rasmussen,
Kallundborg.

Kunsttavler af rent, ublandet Bivoks leveres til billigste Pris. Mit Voks er af fortrinlig Kvalitet, købt hos kendte vederhæftige Mænd. Voks forarbejdes. Biværk (færdige Tavler) købes eller laves i Tavler. Enhver bør forsøge mit Dronninggitter samt Foderapparat for Over- og Underfoder. Holstebro i Februar. A. G. Vorbeck.

Voks

købes og sælges hos **Chr. Riegels** i Viborg.

Voks modtages til Forarbejdning til Kunsttavler. Kun ægte Bivokstavler sendes. I 1893 er mine Kunsttavler tilsendt

9 Præmier.

Ægte Bivoks købes altid til højeste Pris.
N. S. Kristensen, Himmelø, Roskilde.

Vejledning til Biavl

af **V. E. V. Smith** i Bjergsted pr. Svebølle faas i enhver Boglade à 50 Øre. Naar 54 Øre tilsendes Forfatteren, faas den portofrit tilsendt.

Udkommen er:

A. S. Vorbecks

Vejledning i den moderne Biavlsdrift og faas i enhver Boghandel. Pris 2,50 indbunden. Ved Indsendelsen af 2,50 pr. Postanvisning til undertegnede Forlægger bliver Bogen tilsendt omgaende portofrit.

Chr. Jensen's Boghandel,
Hølstebro.

F ortinnet Traad, Tavleklamme
Skrælleknive, Tavlesporer, Bipiber, Røgpustere, Haandrogere og Afspærringsgittere ere til Salg saavel i Partier som enkelte Stykker hos
N. S. Kristensen, Himmelø, Roskilde. **R**

Honningglas
med affleben Rand 1 \mathcal{R} 11 Ø., 2 \mathcal{R} 16 Ø.
2 \mathcal{R} 23 Ø.
Broscher af prima Rorf 1 \mathcal{R} 3 Øre,
2 \mathcal{R} 4 Ø.
Vergamentpapir, 30" bred, 6 Ø. Al.
Alex. Rasmussen,
Kallundborg.

Emblemer for DBF's Medlemmer kunne faas à 60 Ø. hos **Erslev,** Kallundborg. Forsyldte til Bestyrelsesmedlemmer, forsolvede til andre Medlemmer.

Ægte Bivokstavler

til billigste Priser. Stort Udsalg. Hurtig Ekspedition. Voks byttes.
N. Schmidt, Binkelvej 6, 3. Sal, København V.

Caffel-Mød.

Min bekendte prima Mød anbefales d'Err. Handlende til billigste en gros Pris.

S. A. Ferslew, Naalborg.

Guldmedaille.

Underlegnede anbefaler sine nøjagtige og solide Stader og Medfæber samt Kunstlavler af ægte udforsaltet Voks til billigste Pris.

Tilfændt Guldmedaille paa Verdens-Udstillingen i Antwerpen.

Illustreret Prislifte fulgte med Nr. 3.

Løsning St., d. 21. Febr. 1896.

J. Andersen.

Honning

som Nærings- og som Lægemeddel.

af Hans Erslev.

Pris hæftet 20 D. Faas hos Forfatteren. Forhandlere Rabat.

Honningen og dens Anvendelse,

af Hans Erslev,

2det forøgede Udsalg, Pris 50 D., er nu udkommet. Sendes frit imod Indsendelse af 52 D. i Frimrk. til Erslev i Kalundborg.

Honning-Sedler, af to forskjellige Slags "Honning" og "Honningens Anvendelse", udgivne af D.B.F., bestemt til at vedlægges ved Honning-salg, idet Sælgeren tilføjer sin Adresse — faas a 10 Ore for hver 10 Stk. hos Erslev, Kalundborg.

Honningen og dess Anvendning

af Hans Erslev

öfersatt från Originalets 2 dra förökade upplaga. Pris 50 Ø. faas hos Erslev, Kalundborg, og hos H. Ekeroot, Malmø, mod Indsendelse af 52 Ø. i Frimærker.

Billig Bi-Bog.

De 5 Aargange 1876—80 af Tidsskrift for Biavl faas a 50 Ore. Naar mindst 4 af disse Aargange tages samlede, faas de a 25 Ore. Aargangene 1881—85, 1888—1892 ere udsolgte.

Aargangen 1886 hæftet og forjynet med Sageregister koster 60 D. Aarg. 1887 ligeledes 60 D. Aargangene 1893, 1894 og 1895 ligeledes a 1,50 D.

Naar Besøbene indsendes til undertegnede, da tilsendes Aargangene frit. Erslev.

Biaoler-Rekvizitter.

Største Udvalg i Danmark. Forsalg min Pristurant. Chr. Riegefs, Viborg.

Maanedsskriftet „Hunden“

bestilles hos Udgiveren, Forfænderkandidat Viggo Møller, Kryсталgade 9, København K. Organ for Hundevener og Jægere. Udflydende Tekst og gode Ufbildninger. Abonnementspris 3 Kr. om Aaret. Annonceer 10 Ore Linien. Provenummer gratis.

Landbrugets Bierhverv,

Tidsskrift for Havebrug, Fjerkræavl. Biavl, Kaninavl, Ferskvandsfiskeri, Jagt og Vildtpleje m. v.; Kynologi, Ornithologi, Entomologi etc. Redigeret af Carl Schiebler. Udkommer én Gang maanedlig. Bestilles paa Postkontoret; Abonnement 59 Ø. Kvartalet. Annonceer (10 Ø. pr. Linie), sendes til „Landbrugets Bierhverv“, København N.

Ny Honning-Etiketter,

farvetrykte med Plads til Navn, faas for 90 Ore pr. 100. Den udskaarne farvetrykte Etikette, jeg tidligere har forhandlet til samme Pris, hæves nu atter paa Udsalg.

Erslev, Kalundborg.

Forenings-Meddelelser.

Søndag d. 6. Septbr., Efterm. Kl. 2, holder **Bejterhøjunge og Omegns** Biaolerfreds Møde hos Husmand Jens Jensen, Erikshund, Gammelstov. Der foretages Bierens Indvintring.

Hans Jørgen Hansen.

Bejterferninge og Omegns B.F. afholder Møde Søndag den 6. Septbr., Efterm. Kl. 2, hos Hjulmand Lars Nielsen, Stenstrup.

A. Nielsen.

Aflov-Kredsen afholder Møde Søndagen den 6te Septbr., Efterm. Kl. 2, hos Mikkel Hansen, Jelskøj, hvortil alle Bivejner indbydes.

S. H. Bech.

Standerborg Amt's B.F.s Bistyrrelse og Kredsforsamling afholder Møde Torsdagen den 24de Septbr. Kl. 12 hos Vinhandler Christensen, Smedegade, Hørsens. Der forhandles om Indsøjob af Vorklodningsgjenstande m. m. Kontingent for 1896 modtages. — Talrigt Møde forventes.

Madz Hansen, Jmd.

Vinna Sogns B.F. afholder i Septbr. Maaned følgende Biaolmøder med Foredrag og praktisk Undervisning, jærlig Besledning om Indvintring af Bier: Mandagen den 7de Septbr. hos Jacob Melgaard i Abberup. Tirsdagen den 8de hos Købmand Møller i Møllerup. Onsdagen den 9de Septbr. hos P. Hansen i Alling. Over Dag Eftermiddag Kl. 2. Alle Venner af Biaolagen indbydes og ny Medlemmer indmeldes.

A. Hansen.

Sorvadse og Omegns B.F. afholder Biaoludstilling i Lindkaud Forsamlingshus den 23de Septbr. Kl. 1. Præmier uddeles for forsegledede Tavler, Honning, Voks, Honningfager, Honningvin, Mjød og Syltetøj samt for Kunstlavler og Biaolrerredstaber. Udstillingsgjenstandene bedes indleveret 9den i Forvejen. Bedømmelsen begynder Kl. 9 paa Udstillingsdagen. Fremmede Udstillere bedes melde sig til Hr. Lærer Lustrup, Lindkaud pr. Høstede, inden den 15de Septbr., og de anmeldte Gjenstande afhentes paa Brørup Station den 24de. Foredrag afholdes af Biaolslærere Grønning, Sejrup, og Lærer Lustrup i Lindkaud. P. B. Ø.

Jens Peter Harbo.

Biaols-, Havebrugs- og Fjerkræ-Udstillingen i Fredericia den 19de og 20de Septbr. Plan for Udstillingen:

1. Udstillingsret have alle. De Medlemmer, som ikke bo indenfor Elbo m. fl. Herreder, faa ingen Præmie udbetalt, men tildeles kun Diplom.

2. Til Udstillingen modtages alt til Biaulenhørende — af enhver Art. Udslyngtet Honning skal være krystalliseret for at faa Præmie og udstilles med mindst 4 Pd. for et enkelt udvintret Slade; for flere 2 Pd. for hvert. Af Vov udstilles mindst 2 Pd.

3. Alle Udstillingsgenstandene skulle være forsynede med Schemaets Nr., men ikke med Navn, og indleveres i Frederiksklubbens Theaterjal den 18de Septbr. seneft Kl. 12 Middag, hvorfra de atter skulle afhentes inden Kl. 12 Middag den 21de Septbr. For de Udstillere, som ønske det, vil Komiteen lade de Genstande, som ikke ere folgte, bringe i Byen efter opgiven Adresse.

4. Det staar enhver Udstiller frit for efter Bedømmelsen at forsyne sine Udstillingsgenstande med Navn.

5. Enhver Udstiller skal seneft den 14de Septbr. sende et udfyldt Schema, enten til N. Ladegaard, Lille Velling pr. Bortop, eller til Overjergent Bjerregaard, Fredericia. Schema vil blive hvert Medlem tilfjeldet fra Kredsfjormanden.

6. Udstillingen aabnes Lørdag d. 19. Septbr. Kl. 2 Efterm. og Søndag d. 20. Septbr. Kl. 4 Efterm. Et enkelt Besøg for Voksne betales med 25 D. og for menige Soldater og Børn med 10 Drc. Partoutfort for begge Dage 1 Kr.

7. En stor Tombola foresindes.

8. Udstillere have gratis Udgang.

For at faa Udstillingen fuldgy repræsenteret, bedes Medlemmerne om at udstille saa rigeligt som muligt.

Lille Velling, d. 24. August.

Niels Ladegaard.

Frederiksborg Amts nordlige BF. afholder Biaulsubstilling i Dagene d. 19. og 20. Septbr. d. N. i Foreningsbygningen i Frederiksværk. Udgang til at udstille har alle i Landet boende Biaulere og Fabrikanter af Biboeliger og Redskaber, naar Bedkommende betaler 1 Kr. i Indstud for Plads paa Udstillingen. Kredsen Medlemmer udstille frit. Jovrigt henvises til Vedtægterne, der faas paa Forlangende ved Henvendelse til undertegnede Kredsfjormand, Chr. Jensen, Alsferbo pr. Frederiksværk. C. J.

Biaulsubstillingen i Roskilde aabnes Fredag d. 18. Septbr. Kl. 9 og lukkes Søndag d. 20. Kl. 7. Indmeldelser til Udstillingen bedes tilfjelle Dyrklage Hansen, Nymølle pr. Roskilde, seneft d. 8. Septbr. Udstillingsgenstandene maa være paa Roskilde Banegaard d. 16. Septbr. Foredrag om Biauln afholdes Fredag Kl. 2 af N. S. Kristensen, Himmelø, Lørdag Kl. 4 af Ersløv, Kallundborg, Søndag Kl. 4 af N. S. Kristensen, Himmelø. Entre for Voksne 35 D., Børn 20 D., giver ogsaa Udgang til Fjerkræudstillingen.

Holbæk Amts BF. afholder Biaulsubstilling i Jyderup Søndag d. 18. Oktober. Samme Dag Kl. 2 afholdes Foreningens Generalforsamling og den dermed forbundne Bortlodning. Kun Amtsforeningens Medlemmer erholve Præmie udbetalt. Udstillere udenfor Foreningen erholve kun Diplomer.

Narhns og Omegns BF. holder Møde i Enev pr. Lystrup Søndag d. 6. Septbr., Efterm. Kl. 2. Der vil blive holdt Foredrag samt praktiff Vejledning i Indvintning. Endvidere Balg af en Delegeret. Bestyrelsen.

Vester Eerslev og Omegns BF. afholder Møder ved Biaulskærer N. S. Kristensen, Himmelø, i Mariager hos Træhandler S. Børresen Lørdag d. 5. Septbr., Efterm. Kl. 2; i Skellerup Søndag d. 6. Forind. Kl. 9 hos Sognefoged N. Johansen, og i Alsferg samme Dag om Eftermiddagen Kl. 3 hos Træsfjormand Søren Kristensen. Hyrial Nielsen.

Fynske BF. Den projekterede Biaulsubstilling i Odense udsættes til næste Aar paa Grund af Mangel paa tilstrækkelig Garantikapital. P. U. R.

N. C. Andersen.

Biaulermøder afholdes følgende Steder med Foredrag og praktiff Undervisning af C. F. Grønning: D. 1. Septbr. i Borgod Skole. D. 2. i N. Bium Skole. D. 3., 4. og 5. holdes 5 Møder i Hammerum Herreds BF. D. 6. Fjnd. Kl. 9 i Kærby, Brande Sogn. D. 6. i Brande BF. D. 7. og 8. i Langelunds-Kredsen pr. Ringgilde. D. 9., 10. og 11. i Slangerup BF. D. 14., 15. og 16. 4 Møder i Holbæk N. BF. D. 17. i Odense (Fynske Biveinner).

Brande BF. afholder Møde i Brande, Søndag d. 6. Septbr. Efterm. Kl. 2, med Foredrag og praktiff Behandling af Bier, ved Hr. Biaulskærer Grønning.

Morten Kristensen.

Bamdrup BF. agter at afholde Udstilling den 19.—20. September paa Bamdrup Væstgivergaard. Genstandene til Udstillingen maa være indleveret seneft den 18. Septbr. paa Udstillingspladsen, mindre end 2 Pd. Honning præmieres ikke. Udstillingsret have alle, men kun Foreningens Medlemmer faa øfte Præmie. Udstillingen aabnes Søndagen Kl. 4 Efterm. med Foredrag og Tombola.

Bestyrelsen.

Beerst og Omegns BF. afholder Biaulsubstilling d. 3. og 4. Oktbr. d. N. i Roiskovhuskro pr. Lunderfjov. Udstillingen aabnes Lørdagen d. 3. Efterm. Kl. 2, d. 4. Form. Kl. 9; der holdes Foredrag begge Dage. Præmielisten oplæses og Diplomerne uddelles anden Dags Efterm. Kl. 2. Fremmede Udstillere af Stader, Bostavler, Redskaber samt Bagværk og Drillevarer fremstillet ved Hjælp af Honning bedes melde sig til Undertegnede inden 16. Septbr., og maa Udstillingsgenstandene være paa Lunderfjov Station seneft d. 2. Oktbr., hvor det da vil blive afhentet. Gvilke Genstande der ønskes solgte, og til hvilken Pris bedes opgivet. Fremmede Udstillere faar ikke den tilfjende Præmie udbetalt, men erholve deimod Diplom. Udstillere og Medlemmer have gratis Udgang til Udstillingen mod at forevise Medlemskort, alle andre betale 25 Drc i Entre, Børn 10 Drc. Med forventet Tilladelse bortspilles et større Parti nyttige Genstande ved Tombolaen.

P. U. R.

J. B. Schmidt,

„Kronborg“ pr. Lunderfjov.

Indhold af dette Nummer.

Biaulter og Biracer, af Frank. Benton . . .	275
Biaulskærer-Skolen II.	269
Bipest	283
Dronninggaiter	283
Ekko, af D. Traue, C. E. Hansen, N. Nielsen, H. Jensen og P. P. Amnighbøll . . .	281
Flyvning af Bier	283
Gavnlig Vint	282
Hjørring Amts BF.	281
Kunstavlens Brug, af C. F. Grønning . .	273
Lov om Bipest	278
Myrehyre-Sygdom	283
Rejseletelse	273
Svaler som Biffjender	285
Udstilling i Hjørring	281
Veje Amts BF.	282
Yngellaagene	284
Yngelunderføgelse	284

Udgivet af
Danmarks
Biaoler-Forening.

Redigeret af
Hans Erslev
i Kalundborg.

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaaar den 1. i de 6 Vintermaaneder, den 1. og 15. i de 6 Sommermaaneder. Stundpørelser optages for 20 Ere pr. Best-Blinie 1ste Gang, 10 Ere 2den og 3die Gang og 8 Ere fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage før de ønskes indtrykte.

Luftfornælse.

For 30 Aar siden hævdede man endnu i den Bidsfarelse, at „Bierne forbruge overmaade lidt Luft“. Det var navnlig den bekendte tyffe Biavler Baron August v. Berlepsch, der gjorde sig til Talsmand for denne

Anskuelse, og Ingen sagde ham imod. Det er imidlertid siden den Tid ved mangfoldige Forsøggodtgjort, at Bierne netop forbruge overmaade megen Luft til deres Vandedræt.

Endogsaa om Vinteren, naar de hænge forholdsvis roligt i deres Klynge inde i Stadet, maa Luften dog stadig trænge til Fornælse, fordi Bierne i denne Tilstand forbruge Honning eller Sukker for stadig i den kolde Tid i Klyngen at bevare en Varme af 15—16° R. Den bekendte engelske Videnskabsmand Frank Cheshire

bereguede for 8 Aar siden, at hele Luftmassen i et Bistade (i Vinterlejet) maatte fornyes mindst 48 Gange i hvert Døgn i den kolde Vintertid, hvis Bierne ikke skulde lide Luftmangel. Hans Beregning var omtrent følgende:

24 Unzer Honning, d. e. 1½ B, bestaar af 9½ Unzer Vand, 6 Unzer Kulstof, 8 Unz. Stk og 1 Unz. Brint; men de sidstnævnte 8 + 1 Unz. udgøre Bestanddelene af 9 Unz. Vand. Ved Vandedrættet forenes de 6 Unz. Kulstof med 16 Unz. Stk, hvorved der dannes 22 Unz. Kul-

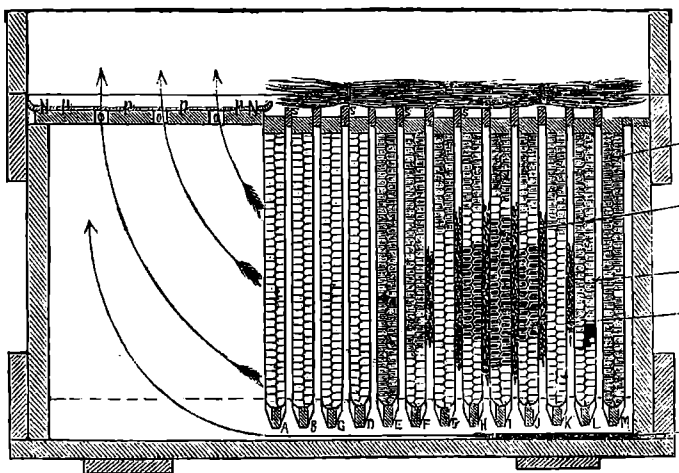

Fig. 72. Layens Stabe.

syreluft, der optager 12 Kubikfod. Desuden bortgaa de 18 Unz. Vand som Vanddampe. At Luften i Stadet er mere eller mindre fugtig, har vel Indflydelse paa Biernes Velbefindende; men Vanddampes Tilstedeværelse gør dog ikke Luften uskikket til Indaanding.

Naar vi kun tage Hensyn til Kulshyen

og tænke os, at et Lavnormal-Stade er indvintret med 7 Kam. à $8\frac{1}{2}$ Kubiff. = $59\frac{1}{2}$ Eb." 20 K Honning (Vægtf. 1,386) = 400 — $1\frac{1}{2}$ K Voks (Vægtf. 0,965) = 43 — Pollen anslaaet til 20 — Bier 100 —

Salt $622\frac{1}{2}$ Eb."

Trækkes nu dette Rum fra Winterlejets hele Rum, der er c. 1500 Eb.", saas c. 878 Eb." som det luftfyldte Rum i Winterlejet eller omtrent $\frac{1}{2}$ Kubiffod. De 12 Kubiffod Kulshyreluft, som frembringes af Bierne ved Forbrug af $1\frac{1}{2}$ K Honning, kan altsaa fylde Stadet 24 Gange. Men hertil kommer den Omstændighed, at kun en Femtedel af den Luft, Bierne (saavelsom vi Menneffer) indaande, er Nit. Denne Luftart optager ganske samme Plads som den Mængde Kulshyre, den kan frembringe ved at forbinde sig med Kulstof. Tænke vi os altsaa, at al den Nit, der findes i Stadet, omdannes til Kulshyre, maa hele Luftmassen være bleven fornyet 5 Gange 24 = 120 Gange. Det har imidlertid vist sig ved Forsøg, at kun 5% af den i Luften værende Nit kan benyttes af Bierne, og heraf følger da, at Bierne ikke kunne bruge $1\frac{1}{2}$ K Honning til deres Andedraet, med mindre Luftmassen i Stadet samtidig fornyes 2400 Gange eller med andre Ord omtrent 1 Gang i hver halve Time, naar man regner Forbruget af Honning i den kolde Varskrid til $1\frac{1}{2}$ Unze daglig. Saa vidt Mr. Cheshire.

Gaa vi ud fra, at hans Beregning er rigtig, saa er det jo klart nok, hvor nødvendigt det er, at Luften i Winterlejet let kan fornyes gennem Stadets Indgang eller andre Abninger, der føre ind til dette Rum. Omtrent paa samme Tid, da Cheshire anstillede den omtalte Beregning, foreslog en bekendt fransk Viabler, George Lahens, en ny Overvintningsmaade (se Fig. 72), idet han slet ikke begrænsede Winterlejet ved en Indstudsør, men kun ved de 4 Kammer ABCD med udbyggede tomme Tabler og bagved disse et tomt Rum (c. 6 Kammeres Plads), dækket med Dækbrædder (p), imellem hvilke fandtes smaa Abninger (o), der kun være dækkede af et enkelt Lag aabent Sækketøj (NN). Det egentlige Winterleje var dækket med en Halmmaatte, løftet $\frac{1}{4}$ " over Tablebærerne. Indgangen (e) var helt aaben, og Luftfornylsen foregik nu i den ved Pilene angivne Retning fra Indgangen under Kammerne op gennem Abningerne o og ud under Stadets Tag. Denne Overvintningsmaade viste sig at være særdeles god — i Frankrig. Ganske vist ere vore Vintre vel betydelig strengere end de franske; men vi

tro dog, at M. Lahens i Hovedsagen har Ret. Der bør kunne foregaa en Luftfornylse ad den af ham paaviste Vej. Vi have derfor ogsaa, lige siden vi i 1892 bleve bekendte med hans Fremgangsmaade, søgt at overføre den til vore Forhold ved at give Luften Udgang under Indstudsøren og formindste Pakningen bag denne saaledes, at den fordærvede Luft kunde finde Udgang gennem Tagventilerne. Vi have hidtil ikke haft Grund til at fortryde denne Indvintningsmaade.

I sidste Nummer af „Svensk Vitidning“ finde vi nu en Beretning fra Fvar Wieslander om et Forsøg, der tilbels gaar i samme Retning:

„De af vore Læsere, som holdt Tidenden i 1895, mindes sikkert den Meningsudveksling, som den Gang foregik angaaende Muligheden af at overvintre en Bisamilie, hos hvilken Luften kun havde Udgang nedenfra. Hr. Sørberg, Engelholm, som med stor Dygtighed forsvarede Luftveksel opad i Stadet, søgte at bevise, at Luftveksel kun forneden i Stadet ikke kunde ske eller i alt Fald var ganske utilstrækkelig, og at kun den Omstændighed, at Træbægge ikke ere lufttætte, reddede de Viablere, som søgte at hindre Luftveksel opad, fra at miste deres Bier. Som jeg da meddelte, besluttede jeg at undersøge, om denne Paastand holdt Stik i Praksis og lod forfærdige en stor Blikkasse, da Blif jo mest anvendes til lufttætte Beholdere. Jeg har udsat Redegørelsen for dette Forsøg til nu, dels af Mangel paa Plads, og dels fordi jeg mente, at Interessen for det vilde være størst ved Indvintningstiden.

En smuk Dag i September satte jeg nævnte Kasse over et Heddonstade. Kassen var saa stor, at den dækkede begge Heddonkasserne og gif ned næsten til den halve Højde af den 4" (6 cm.) høje tomme Kasse, som jeg ved Indvintningen plejer at stille under mine Stader, der altid indvintres paa 2 Heddonkasser, hvis Rum formindskes ved Indstuds. Jeg iagttog siden dette Stade i flere Timer, men mærkede ikke nogen stærkere Luftveksel i Indgangen eller nogen anden Forandring i Biernes Opførsel. Jeg besluttede da at indvintre Stadet dækket af denne Kasse, lagde ovenpaa Heddonlaaget en hel Del Aviser, der kom til at hænge ned over Stadets Sider, satte derpaa igen Blikkassen over og fyldte tilsidst Rummet mellem denne og Stadet med Hakkelsepuder samt lagde ovenpaa den danske Pakramme, som jeg plejer at bruge. Denne Familie var middelstærk. En anden, maaste lidt stærkere Familie, overvintrede jeg med Luftveksel opad, saaledes at jeg borttog den

Prop, som midt i Heddonlaaget dækker et Hul, der er 2" (5 cm.) i Diameter. Nabningen i den danske Pakramme midt over dette Hul fyldte jeg med Papirtumper efter Sørbergs Anvisning. Mine øvrige 6 Heddonstader indvintrede jeg som sædvanlig. Indgangene vare c. 6" (15 cm.) brede, den med Blikkassen dog noget større. Sidstnævnte Stade var maaske om Vinteren lidt mere uroligt end de andre, i nogle Tilfælde dog helt roligt. Resultatet af min Overvintring var i det hele slet, idet jeg af 16 Stader mistede 8, og af Resten vare de fleste svage helt ind i Sommeren. Narfagen hertil var efter min Mening sen Fodring med Sukkeropløsning, jeg kunde nemlig ikke fodre før c. 15. Septbr. Staderne overvintrede ganske godt, men Bierne vare alle rede overanstrengte og formindskede i Antal om Efteraaret paa Grund af den sene Fodring og døde i Mængde i det hderst kolde og uheldige Foraar. Et Raumestade med italienske Bastarder døde allerede om Vinteren. Disse Bier havde altid vist sig ømtaalelige. Resten overvintrede godt, men andre 3 døde ved Dronningtab om Foraaret. De synes ikke godt om Foraaret at kunne leve af Sukkeropløsning. 4 af de 8 Kuber døde ogsaa hen i Foraaret. Da Dødelighedsprocenten var saa stor blandt mine Bier, er det saa meget mere mærkeligt, at begge de Stader, der anvendtes til Forsøg, overlevede og overvintrede forholdsvis fortræffelig. Ja Dødeligheden var hos Stadet med Blikkassen mindre end hos noget andet, 259 udrensende Bier indtil 22. Marts. Den med Luftveksel opad var den 3die bedste med Hensyn til Dødeligheden, den havde 380 døde Bier. Ingen af dem var i væsentlig Grad fugtig eller muggen ved Udvintningen, det med Luftveksel opad var dog bedst i denne Henseende. Mig i det mindste har dette Forsøg overtydet om, at Bierne meget godt kunne hjælpe sig med Luftveksel alene forneden. Dermed har jeg ikke sagt, at det er bedst at indvintre saaledes, som jeg gjorde det ved mit Forsøg. At det ogsaa gaar godt at overvintre med Luftveksel opad, har jeg aldrig betvivlet, og forundredes derfor ikke over, at mit Forsøg i den Retning lykkedes".

Desværre har Hr. W. givet meget ufuldstændige Oplysninger om dette Forsøg; vi kunde f. Eks. i høj Grad have ønsket at vide: Naar afsluttedes Efteraarsfodringen med Fodersrup, hvormegen Honning havde hvert Stade, var der mellem den tomme underste Kasses Bund og Bundbrættet Nabninger (Sprækker), gennem hvilke Luften kunde trænge ind. Men trods disse manglende Oplysninger er Forsøget meget inter-

essant, da det jo utvivlsomt viser, at Nødvendigheden af det porøse Dække i Bistaderne er en Indbildning. Det, hvorpaa det i denne Henseende kommer an, er, at den fordærvede Luft kan finde en Udgang fra Vinterlejet. At det just skulde være heldigst, at denne fandtes midt i Vinterlejets Loft, som af Hr. Sørberg foreslaaet, derom tvivle vi i høj Grad. Denne Overvintningsmaade maa sikkert kræve et større Foderforbrug end den af os anvendte: Luftet Dække foroven, men forneden Udgang for Luften fra 2 Sider, nemlig haade gennem Indgangen og enten bagud eller ved een af Stadets Sider. Med Hensyn til Luftveksel i Staderne om Vinteren savne vi dog endnu omfattende Forsøg; thi det er jo ikke nok, at vi vide om en vis Luftveksel, at Bierne kunne overvintre med den. Nej, det kommer an paa at opdage den Fremgangsmaade, der ikke alene fører Bifamilien levende gennem Vinteren, men tillige bringer den frem om Foraaret i bedst Stand og med det mindste Forbrug i Løbet af den kolde Aarstid. Det vil maaske endnu vare adskillige Aar, inden Viablerne faa dette vigtige Spørgsmaal klaret paa en tilfredsstillende Maade.

Beroligelse og Behandling af Bier.

Efter Frank Ventous Bog.

Biernes Forhold til et Menneske afhænger for en stor Del af dets Omgang og Behandling af dem. Langstroth siger i sin udmærkede Afhandling „Langstroth om Honningbien" (S. 193, den reviderede Udgave):

„Alle vore Bevægelser ved Staderne maa være rolige og langsomme; man maa aldrig knuse eller fortrædige Bierne. Vær Dem selv bekendt med at bruge disse Regler, og De vil finde, at De har mindre Grund til at frygte et Bistik end Hornene af en yndet Ko eller Hovene af Deres Yndlingshest".

De fleste Viablere blive imidlertid efterhaanden ligegyldige mod Stik, thi en Gang blive de saa vant til Biens Gift, at Smerten af Stikket er mindre alvorlig og Hævelsen ringe. Men at undgaa Stikkene er hos nogle af de Racer, som for nylig ere blevne indførte hos os, simpelt hen et Spørgsmaal om Behandlingen og en fri Brug af Røg. Det er ikke Meningen, at Bierne skulde blive bedøvede af Røg, men blot forstyrrede og undertrygte, og naar som helst de vise Tegn til at handle paa en besværlig Maade, skulde de have Røg.

Det er ikke nødvendigt, at Røgen skal bære af en særlig Slags, men kun frembringes af visse Ting, som Tobak, der hurtigt undertrykker dem, medens brændende Bovist bedøver dem for en Tid. Der er

nogle Indvendinger at gøre mod disse Emner, hvilke ikke finder Anvendelse paa Træ, enten det er delvis raadtent eller friskt, og da dette i en god Røgpuster holder Ilden bedst og gør megen Virkning, er det klogt at have et godt Forraad ved Haanden.

Margammelt tørt Baldnødtræ eller haardt Ahorntræ er bedst, skønt Bøgetræ, blødt Ahorn o. l. ere gode. De fleste forbedrede Røgpustere, som ere forsynede med saadant Brændsel, savel 5 eller 6 Tom. langt og hugget i Stykker paa $\frac{1}{2}$ Tomme eller mindre i Størrelsen, ville brænde hele

Dagen og være rede til hver Gang at give et godt Rumfang blaa Røg, ved hvilken Bierne af de fleste hos os brugte Racer ere tæmmede straks.

Hos italienske eller brune Bier skal et eller to Røgpust gives ved Stadets Indgang og ved Dækket og Honningbrættet eller ved det nederste Tæppe, naar delte bliver langsomt og omhyggeligt taget til Side, saaledes at Røgen blæses ind, saa snart den mindste Abning er lavet, og Mængden er nok til at holde alle Bierne nede, saa længe som Dækket er flyttet. Røgblæseren skal da stilles paa Windsiden af Stedet, for at Røgen kan gaa over Stedet og henimod Viableren. Rammerne kunne saa lempeligt vristes løse og løstes omhyggeligt ud uden at knuse en eneste Bi, hvis det kan undgaaes. Kruste Bier fylde Luften med Lugten af Gist, hvilket irriterer Bierne. Naar en

Bi er tilbøjelig til at stifte andre, følger dette ogsaa af Gistlugten. Allfør megen Røg vil ofte gøre visse Behandlinger vanstelige; f. Eks. naar der skal søges Dronninger ud eller Smaastader eller Kunstsværme skulle laves, ville Røgmasserne blæste ind mellem

Tablerne, drive Bierne fra dem, saa at de ville samle sig i Klumper paa Bunden eller i Hjørnerne af Staderne. En lille Smule Jagtagelse og Dønnkraft vil være i Stand til at vise En, naar Bierne behøve Røg og hvor meget af den til at forhindre nogen Uro fra deres Side, hvilken altid er bedst at forebygge, hellere end at blive nødt til at dæmpe den, naar den er fuldstændig brudt ud.

Rammestadet, som det nu laves — med Metalfalser og Ord-Stød, naar man behandler dem, meget mindre. Som den første Betingelse for hurtig og sikker Behandling af Bier ere „fuldstændig lige Tabler nødvendige“.

Hos den almindelige eller brune Bi er det aldrig sikkert at arbejde uden at have Sløret som en Beskyttelse for Ansigtet, og hos disse Bier vil det ogsaa være meget vanskeligt at undgaa Stik paa Hænderne, med mindre tilstrækkelig Røg er bleven blæst ind i Indgangen i Forvejen og der er blevet givet Bierne Tid til at faa

fyldt sig godt med Honning, før Stadet bliver aabnet; endog i dette Tilfælde vil det blive nødvendigt ofte at benytte Røgen. Brune Bier ere absolut de mest vanstelige

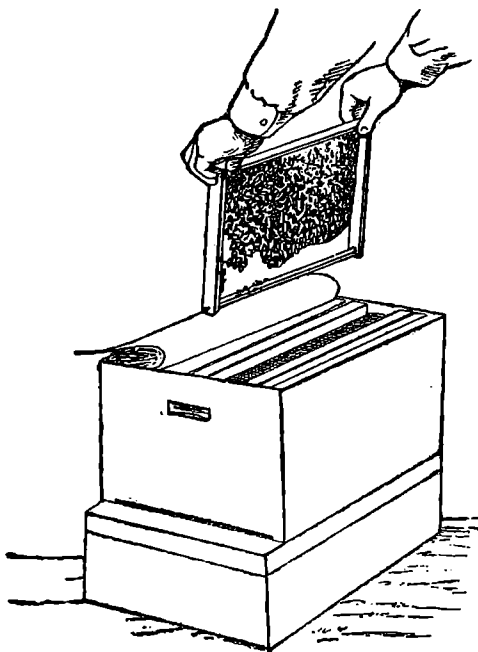

Fig. 73. Optagning af en Table af et Stade.

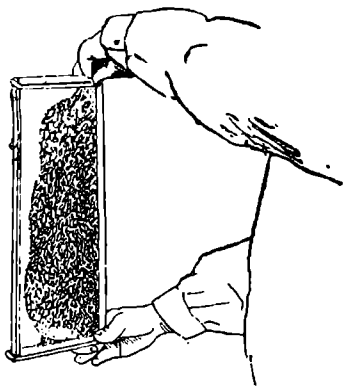

Fig. 74. Rensing af Tabellen for senere at bryde den anden Side frem for Synet.

af alle Racer, idet de flyde fra Stadernes Indgange og stikke uden Anledning. Nærmest efter disse ere Krydsningerne, som indeholde de brunes Blod. De italienske have meget mindre af denne Tilbøjelighed, og krainiske og de cypriske Bier flyde sjældent, de sidste næsten aldrig, fra Stadets Indgange for at angribe, undtagen deres Stader ere blevne forstyrrede. „Rene“ cypriske Bier kunne i Reglen behandles uden Brugen af Bislor af dygtige Biavlere, der forsaar denne Races Egenskaber. Meget Arbejde blandt rene italienske Bier kan gøres uden Slør, efter at man har faaet Erfaring i Behandlingen. Under fire Aars Ophold i Krain behandlede Fofatteren aarligt flere Hundrede Bifamilier og fik aldrig Lejlighed til at bruge Bislor. Hvis der ikke er andre Bier end krainiske af rent Blod i Vigarden, og der bliver brugt nogen Røg, vil et Slør aldrig være nødvendigt. De kunne behandles i alt Slags Wejr, tidligt og sent, endog om Natten, dog med en lille Smule af den Risiko, der er ved Behandlingen af andre Racer. Heller ikke vil det være nødvendigt at overbænge dem med Røg fra Tid til anden, som man er nødt til at give hos de brune. Helt at undvære Bislor er en meget vigtig Betragtning i Særdeleshed for den øvede Bimester, langt mere end den uerfarne tror. Dets Brug skader Synet alvorligt i Særdeleshed, hvor man er nødt til at anstrænge sine Øjne i Timevis for at finde Weg, Larver, etc. i Cellerne, at opsjøe Dronninger og finde Dronningceller og rette Kammer. Ved alt dette ere Betingelserne vel værd at veje, naar Sløret forarsager Hindring i at arbejde hurtigt, og tillige er det meget ubehageligt at bære det flere Timer i Træt i varmt Wejr.

Hovedindholdet: For at sikre let, hurtigt og sikker Behandling er det vigtigt at have akkurat lavede Stader med Kammer, som hænge ned, indrettede til at hvile paa sammenfaldede Metalstæbe, og Tablerne fuldstændig lige. Det er ligesaa vigtigt, at en

eller anden af de blidere Racer holdes. En god Røgpuster fyldt med tørt Brændsel er nødvendig, medens Bitømmeren til at tømme Magasiner med uden Behandling af Tavlerne er en stor Hjælp. Tæpper, Dronninggitter og Bitømmere forhindrer Behandlingen og letter paa samme Tid, hvad der absolut skal udføres.

I Reglen er den bedste Tid til at behandle Staderne, naar de fleste af Bierne have travlt i Markerne. De unge Bier, som ere ladet tilbage i Hjemmet, ere for det meste lette at regere, og de gamle, som vende tilbage, ere i Reglen trætte.

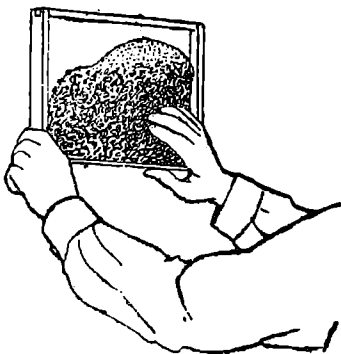

Fig. 76. Underjægselse af Tavlen mobsatte Sibe.

Biavlens Betydning i Landbruget.

Foredrag af Hr. Maibaum, Bortrup, i Landbosforeningen i Osnaabrid.

Da denne Sag bragtes i Forslag og vedtoges i Bestyrelsesmødet i Efteraaret som Foredragsemne for Generalforsamlingen d. 7. Decbr., hørte jeg nogle Ytringer om, at et saadant Foredrag ikke maatte tage stort mere end et Kvarters Tid. De korte Dage i December kunde maaske ogsaa give et saadant Dnske en Slags Berettigelse.

Som bekendt udgik Sagen den Gang af Dagsordenen paa Grund af Mangel paa Tid. Nu ere imidlertid Dagene allerede blevne en Del længere, og derfor vil man maaske indrømme mig nogle Minutter mere. Dog skal jeg bestrebe mig for at fatte mig i Kort, væsentlig af den Grund, at der kan blive Tid til en Diskussion, da jeg anser en saadan, især hvad dette Emne angaar, for mere frugtbringende end et langt Foredrag.

Jeg skal derfor kun væsentlig fremdrage tvende Punkter:

1. Bienen er nyttig, ja nødvendig, saavel i hele Naturens Husholdning som særlig i Landbruget.
2. Biavl er lønnende.

Bierne opsjøe Blomsterstøvet i Planternes Blomster og ligeledes Nektaren i samme. Dermed gøre de ikke blot ingen Skade, men de udføre netop herved et højt

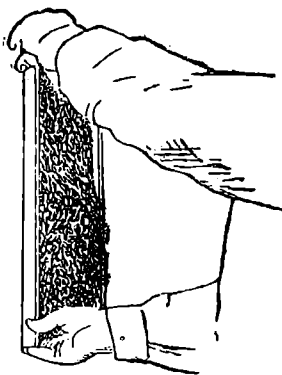

Fig. 75. Den venstre Tavle efter endt Drejning

betydningsfuldt Hverv, som er overdraget dem af Naturens Staber til Planteverdenens Trivsel. Dette Hverv bestaar nemlig i at lette Planternes Befrugtning og fremme Anfættelsen af Frø eller Frugt. En saadan Medvirkning er yderst nyttig ved næsten alle de Planter, der skulle forplantes ved Blomster og Frø; ja, hos mange Planter er den ligefrem uundværlig, naar de skulle bære Frø eller Frugter. Der gives nemlig mange Planter, hvis Blomster ere byggede saa ejendommeligt, at en Befrugtning kun meget sjældent, i enkelte Tilfælde aldeles ikke kunde finde Sted uden Medvirkning af saadanne Insekter, som efterstræbe Honningen og Blomsterstøvet. Dette viser sig tydeligt i Drivhuse. Planter, som her blomstre om Vinteren, bære for det meste intet Frø; dette bliver imidlertid Tilfældet, naar man aabner Vinduerne, og Bierne komme ind. En Bi behøver kun at stikke sin Sugespindel ind i Blomsten, ja kun at sætte sig paa denne, og Befrugtningen er dermed fuldblyndet. Derfor befrugter enhver Bi, der flyder ud efter Honning og Blomsterstøv, i Dagens Løb Tusinder af Blomster. Der er i denne Henseende anstillet flere Forsøg. Man har f. Eks. overspændt en mindre Del af en Hvidbløvermark med et Stykke Flor, saa at Bierne ikke kunde komme til Blomsterne, og der er ikke fremkommen en eneste Frøkerne i dem. Jeg læste for nogle Aar siden i Tidsskriftet „Ueber Land und Meer“, at Frugttræerne i nogle Egne i Australien blomstrede stærkt om Foraaret, men kun bære en ringe Mængde Frugt; men efter Indførelsen af Bier stode Træerne fulde af Frugt om Efteraaret.

Saa, mine Herrer, Beplantning og Blomster pynter en Have og en Egn, men det tredie B., Bierne, bringer først Liv og Frugtbarhed. Den almindelig herskende Mening, at Bierne hovedsagelig eller endog udelukkende vare til for at samle Honning til Menneskene og for at tilberede Voks, er aldeles gal. Hovedhvervet, som Bierne skulle udføre i Verden, er at befrugte Planterne. At indsamle Honning og tilberede Voks er egentlig kun Midler til Opnaaelsen af dette Hovedøjemed. For denne Opfattelse kan jeg ganske vist ikke fremsætte uomstødelige Beviser, men skal fremsætte følgende til Deres Overvejelse:

Derfor Indsamling af Honning var Biernes Hovedøjemed, da vilde Biens Staber have nedlagt den Drift i den; saaml, hvor som helst Du finder Nektaren, ligegyldig af hvilken Blomst. Men dette er ikke Tilfældet. Det ser man ved en Bi paa dens Udflugt, hvortil der jo er Lejlighed nok i den nærmeste Fremtid. Paa en og samme

Udflugt søger Bienen kun en og samme Blomstearart, selv om der i dens umiddelbare Nærhed findes andre Blomster, der ere betydelig rigere paa Honning. Er ikke dette et tydeligt Bevis for den opstillede Hypothese? Indsamlingen af Honning er nødvendig i det angivne Hovedøjemed; thi hvis Bierne ikke befattede sig dermed, vilde det vanskeligt falde Nogen ind at holde Bieren. Humlebierne ere f. Eks. nødvendige for Rødkløberens og mange andre Blomsters Befrugtning. Men da de ikke indsamle Honningjorraad, saa holder man dem ikke, tværtimod, man er ofte dum nok til at ødelægge deres Boer. Menneskene holde Bierne for Honningens Skyld, og det er, som sagt i Begyndelsen, lønnende. Mange Mennesker have rigtignok den fejlagtige Mening, at Diabl ikke lønner sig mere, og tro, at Fordelen ved den ikke svarer til Ulejligheden og Beføstningerne. Man lever i den Fordom, at Diabl er Dysthaveri, høist egnet for saadanne Folk, som dyrke den for Tidssfordriv.

Ved Aabningen af Vandreforsamlingen af tytte Diablere i Breslau hilste Dr. Settegast paa Forsamlingen og udtalte bl. A.: Deres Bestræbelser, mine Herrer, anses ofte af Ulyndige for Legebærf. Overfor en saa uberettiget Dom kunne de læst paastaat „Vi tjene Folkets Vel, medens vi synes at lege“. Og i Virkeligheden have disse Ord deres fulde Berettigelse. Jeg skal ikke indlade mig videre paa, hvorledes Diablen ogsaa er ret egnet til at berede Menneskene de ædleste aandelige Nydelser.

Friherre von Ehrenfels kalder Diablen Landbrugets Poesi, og jeg kender ingen anden Gjen af Landbruget, der frembyder noget saa yndigt, som Diablen gør, ganske bortset fra dens indirekte og direkte Nytte. Dog, vilde vi drive Diabl paa gammel Vis, saaledes som i Bedstefadens Tid, da vilde den under de forandrede Landbosforhold kun blive lidet lønnende. Siden Dielampen er hentaet i Pulterkanret og Petroleum har faaet Herredømmet, dyrkes kun saa Olieplanter. Mange Arealer, som tidligere var Byng, ere nu opdyrkede; alt Ukrudt befriges haardt, og ved alt dette umbrages der Bierne utallige Honningkilber. Af disse Grunde kan, som sagt, Diablen efter den gamle Driftsmaade ikke kaste meget af sig; nej, nu maa den drives rationelt. Selvsjælgelig kan jeg ikke i mit Foredrag give Undervisning i praktisk Diabl, dertil er Omraadet for stort og Tiden for kort.

Blandt Kravene til en rationel Diabl høre nu væsentlig to Ting:

For det første maa Diablereu nøje kende Biernes Levemaade, Forplantning og Drifter,

fort sagt, Biernes Naturhistorie, og for det andet drive sin Nal i hænsigtsmæssig indrettede Biblioteker. I begge Henseender er der ydet betydeligt i de sidste 50 Aar.

Præsten Dzierzon i Carlsmarkt i Schlesien er Grundlæggeren af den rationelle Biabl. Man kan med god Grund kalde denne Mand Guttenberg og Kolumbus i een Person, Guttenberg paa Grund af hans geniale Opfindelse af den bevægelige Bolig og Kolumbus paa Grund af de forbausende Opdagelser i Biernes Naturhistorie.

Heller ikke kan jeg gaa nærmere ind paa Biernes Naturhistorie; det vilde føre for vidt. Men jeg vil betone, at Kendskab til Naturhistorie er uundgaelig nødvendig for en rationel Drift. Med Fette siger derfor Baron v. Berlesch i sin fortrinlige Biblog: „Fremfor alt lærer Teori, ellers blive I praktiske Stumpere i hele Eders Levetid“.

Centralmødet

for DBF. afholdtes d. 12. September i „National“ i København. Mødte vare:

Præsidenten, Trafikchef F. Møller, Narhus. Vicepræsidenten, Kaptajn Schroll, Lykkensløde, Hjørup; Ordejer H. J. Hansen, D. Hæjinge, Korinth; Bistadefabrikant K. Pedersen, Tved, Svendborg; disse 3 for Svendborg Amt. — Træstomager F. Fr. Pedersen, Mulstrup, for Midtjællands BF. — Sekretæren, Kantor Ersklev, Kallundborg; Lærer V. E. B. Smith, Bjergsted, og Stomager Haagensen, Tranebjerg, for Holbæk Amt. — Lærer Houliind, Bozlunde, for Sorø Amt. — Assistent Windeballe og Købmand Jens Jørgensen, begge af Hjørring, for Hjørring Amt. — Lærer Rosenfær, Studsdal, og Bogbinder Ladegaard, L. Belling, for Elbo m. fl. Her. BF. — Opsynsmand Chr. Jensen, Aaserbo, for Frederiksborg Amt. — Smedker Boesen, Vejle, for Vejle Amt. — Mejeribestyrer F. B. Schmidt, Kronborg, Lunderskov; Sadelmager E. J. Grønning, Vejrup, og Sadelmager Ehlers, Ribe, for Ribe Amt. — Murermester A. Lindberg, Herfølge, for Ballø Stift. — Lærer Wittsch-Lauritzen, Støvring, for Aalborg Amt. — Ordejer Jakob Olsen, Driftbrohus, og Jordbruger N. S. Kristensen, Himmelev, for Roskilde Amt. — Lærer B. Thorsen, Nørremølle, for Morsø BF. — Lærer Sørensen-Gandrup, Fjerritslev, for Han Her. BF. — Lærer Lindelof, Harte, og Maskinpubser P. Christensen, Lunder-

skov, for Rolding BF. — Udspinder Mads Hansen, Hyrup, for Standerborg Amt. — Lærer T. Madsen, Gern, for Hammel BF. — D. Hansen, Taagerup; Lærer Hoffmann, Højsmarte, og Lærer N. Jensen, Vejringe, for Maribo Amt. — Morten Kristensen, Lilleholm, Brande, for Brande BF. — H. D. Rosfod, Rønne, og Lærer Josefsen, D. Lars, for Bornholm. — Lærer C. Bagger, Hørup, for Slangerup BF.

1. Valgbrevene prøvedes. Der var mødt ialt 36 Delegerede af 50 anmeldte. Mødet var altsaa beslutningsdygtigt i Genhold til Lovens § 4.

2. Regnskabet 1895 fremlagdes tilligemed Revisjonens Bemærkninger dertil. Disse læstes under Forhandling. Bilag 9. En Restance af et Tilskud til en Kreds for 1894 udbetalt i 1895. Vedtoges eenstemmig at lade dette passere for denne Gang, men ikke for Fremtiden. — B. 56. Regning for et af N. Jensen afholdt Møde i Gerslöv. Passerer. — B. 58—66. Regning fra D. Hansen for 9 Møder, men kun 8 Attester. D. Hansen gør Rede for, at den ene Attest uden hans Skyld mangler. Anken bortfalder dermed. — B. 74. Bæver Jens Hansen, Toksværd, havde selv udstedt Attester for de af ham afholdte Møder. Sekretæren oplyste, at Hansen selv var Kredsformand i den Kreds, i hvilken Møderne vare afholdte. Vedtoges i den Anledning, at en Kredsformand er berettiget til selv at udstede Attester for Biablmøder afholdte i hans egen Kreds, naar han udtrykkelig undertegner sig som Kredsformand. — B. 82—85. Anken bortfalder af samme Grund. — B. 88. Vedtoges, at Sekretæren er berettiget til at beregne sig 10 Kr. for Udfærdigelsen af Regnskabsafskriften. — B. 95 og 96 passerer. — B. 106. Hr. Grønning maa tilbagebetale til Kassen det omhandlede Beløb 17 Kr. 85 Ore. — B. 233 og 236. Hr. Grønning maa til Sekretæren fremsende de 2 manglende Attester. — B. 106 passerer. Vedtoges, at Kredse heretter bør afgive Attester ogsaa for de Møder, der afholdes for DBF's Pengetilskud.

N. S. Kristensen finder, at det er fornærmeligt, naar Revisorerne udtale, at de Møder, for hvilke der ikke findes Attester, antages ikke at være afholdte. Han henstiller til Forsamlingen at udtale sig imod dette Udtryk.

F. B. Schmidt (den ene Revisor). Det er vedtaget ved Centralmøde, at der skal kræves Attester for Møderne. Derfor er det en Fornærmelse mod Revisorerne, naar Attesterne mangle.

Præsidenten. Vi maa være glade

ved, at Revisionen er skrap. Vi have ingen Grund til at opfordre den til at være sløj.

Ersløv. Det har vist sig ved nærmere Undersøgelse, at i de Tilfælde, i hvilke Foredragsholderen selv har udstedt Attesten, har han selv været Kredsformand i Kredsen; men i saadanne Tilfælde bør han være berettiget til at udstede Attesterne.

Josessen. Naar en Kredsformand selv er Biavlslærer i sin Kreds, bør han have Ret til at attestere, ligesom en Sogne- raadsformand kan attestere sine egne Regninger. Jeg finder derfor Revisionens Bemærkning uberettiget.

Houlin d finder ikke Anledning til her at bebrejde Revisionen noget. Jeg foreslaar, at de Uregelmæssigheder, som her ere fremdragne, bør rettes inden næste Centralmøde.

Rosentkær. Centralmødet bliver jo betydningsløst, naar det Aar efter Aar vedtager en Ting, uden at den efterkommes. Centralmødet bør staa som en Autoritet.

Ersløv er ganske enig med Hr. Rosentkær i denne Henseende; men i dette Tilfælde er der jo den Særegenhed, at Attestens Udsteder baade er Kredsformand og Foredragsholder ved Mødet. Derved synes det mig, at Anken bør bortfalde.

Rosentkær. Dette er først oplyst, efter at Revisorernes Bemærkninger ere fremkomne.

Ersløv. Ja, det kan maaske bebrejdes mig, at jeg ikke forud havde givet Revisorerne denne Oplysning; men for øvrigt anser jeg det for helbigt, at Vedkommende selv udtrykkelig underskriver sig som Kredsformand.

Vindeløv har kendt en Præst, der var Invalid, han gav sig selv Leveattest.

Schroll henstiller til Mødet ikke at spilde Tiden. Her foreligger jo kun en Formfejl. Korrektet vilde det have været, om en eller anden Tilstebeværrende, f. Ex. Dirigenten, havde undertegnet Attesterne; men Møderne ere jo afholdte, lad os derfor lade den Sag ligge.

Josessen. Ved de følgende 4 Møder udtaler Revisorerne, at Møderne ikke antages afholdte, uagtet vedkommende Foredragsholder har undertegnet sig som Kredsformand. Dette synes mig en Fornærmelse mod Formanden.

Schmidt. Vi ere forpligtede til at sige, at de ikke ere afholdte, naar det synes os, at der ikke er leveret Bevis for Afholdelsen.

Præsidenten. Jeg vilde jom Revisor have gjort ganske det samme. I Tidsskriftet bør der gøres opmærksom paa, at kun gyldige Dokumenter modtages til Regnskabet. Ere de Delegerede enige med mig heri?

Mange Stemmer. Ja!

Ersløv. Jeg foreslaar, at Kredsformændene skulle have Ret til at udstede Attester for Møderne i deres egen Kreds, ogjaa naar de selv have afholdt dem.

Dette vedtoges.

Ersløv. Udsærdigelsen af en Regnskabsaffkrift til Udsendelse til de Delegerede, der maatte ønske at se den, blev vedtaget for 3 Aar siden, idet Forslagsstilleren udtalte, at Sekretæren burde have en passende Betaling for det Arbejde. I de første Aar krævede jeg dog intet herfor; men da jeg i 1895 har forlangt dette Arbejde betalt med 10 Kr., har Revisionen fundet dette uberettiget.

Schroll. Revisionen har jo under de angivne Omstændigheder haft Ret til at gøre Bemærkning over den Udgift; men naar det er blevet bestemt, at en saadan Afkrift skal rundsendes til de Delegerede, der ønske det, da er dette et ekstra Arbejde, som enten bør betales af DBF. eller af de Delegerede.

N. S. Kristensen. Ja lad os lade den Sag afgjort ogsaa for Fremtiden.

Præsidenten foreslaar, at der ydes 10 Kr. aarlig for det Arbejde.

Vedtoges.

Grønning. Revisionen har fundet det uberettiget, at jeg hos DBF's Sekretær har krævet Betaling for 3 Møder, nemlig Fjans, Vandrup og Holsted, da disse høre under Ribe Amt, der har faaet Pengetilskud for paa egen Bekostning at afholde sine Møder. Jeg tror ikke, at Fjans den Gang var indmeldt under Amtsföreningen, og Mødet i Holsted var af en egen Art, hvorfor jeg antog, at det kunde regnes lig en Udstilling, hvortil DBF. jo ellers ofte sender Foredragsholdere.

S. B. Schmidt. Det undrer mig, at Hr. Grønning kan udtale sig saaledes, da det jo er ham bekendt, at Ribe Amt selv betaler sine Møder netop til Hr. Grønning. Men Betalingen har formodentlig været for lille, derfor har Hr. Grønning ment, at Hovedforeningen burde betale for nogle af Møderne, men dette kan Revisionen jo ikke undlade at paatale.

Josessen. Bornholms BF. har modtaget inaar 70 Kr. fra DBF., og det kunde ikke falde mig ind, at vi havde yderligere Krav paa Foreningens Kasse.

Ersløv. Bestyrelsen har bemyndiget mig til at udsende Biavlslærere til saadanne Egne, hvor ny Kreds kunde ventes oprette, og til Udstillinger som Foredragsholdere og Dommere; men de 3 heromhandlede Møder ere ikke afholdte under saadanne Forhold, og jeg har ikke paa Be-

styreliens Begne opfordret Hr. Grønning til at afholde dem.

J. B. Schmidt. Jeg forespurgte netop Sekretæren, inden Bemærkningen blev skrevet, om Hr. Grønning havde faaet en saadan Opfordring, og dertil svarede Nej.

Grønning. Min Hensigt med at sætte de 3 Møder paa Hovedforeningens Regning var at spare Amtsföreningen denne Udgift. Mødet i Holsted var et 2 Dages Møde, og derfor mente jeg, at det kunde regnes lige med en Udstilling. Jeg troede, at Farsø var berettiget til et Møde, fordi det var en ny Kreds.

N. S. Kristensen. Undertiden ønsker en Kreds ikke saa mange Møder, som DBF. har bevilget. I saadanne Tilfælde afholde vi de tiloversblevne Møder i andre Kredse, der trænge til dem. Vi Biavlslærere maa vel have Lov til at raade for et eller andet Møde, naar vi tro derved at kunne gavne Sagen.

Vindeloj vil undskyldte Grønning. Han skulde jo eet Sted have Betaling for disse Møder. Naar Hr. Erølev eller Præsidenten under Tiden paa Rejser ere komne igennem Kolding, have vi faaet Møder afholdte af dem uden Betaling.

Schroll. Centralmødet bør decidere: Denne Udgift kan ikke passere. D'Hr. Biavlslærere faa en Liste over de Møder, de skulle afholde. Denne kan maaske ikke altid nøjagtig følges med Hensyn til Mødestederne, men med Hensyn til Antallet bør den ikke overskrides. Hr. Grønning skriver uden videre de 17 Kr. 85 Ore paa Hovedforeningens Regning, fordi han skønede, at disse Møder burde afholdes; men dette har han ikke Lov til. Bestyrelsen har nemlig kun bemyndiget Hr. Erølev til at tage Bestemmelse i saadanne Tilfælde. Derfor vilde det ikke en Gang have hjulpet Hr. Grønning, om der havde været Udstilling ved disse Møder, da han ikke havde faaet Bemyndigelse til at afholde dem hverken af den samlede Bestyrelse eller af Sekretæren.

Flere Talere frasagde Ordet, fordi Hr. Schroll har udtrykt deres Mening om Sagen.

D. Hansen ønsker Oplysning om den Fuldmagt, Hr. Erølev har i denne Henseende.

Præsidenten. Da Bestyrelsen ved Foraarsmødet kun kan afgøre de til den Tid indkomne Andragender om Biavls-møder eller Tilfud, har den overdraget det til Sekretæren, der har bedst Overblik over Sagen, at bevilge senere indkomne Andragender om Møder ved ny Kredsens Oprettelse eller ved Udstillinger. Jeg sætter Kaptajn Schrolls Forslag under Afstemning.

Bedtages.

N. S. Kristensen. Naar Revisorerne have anset over, at Grønning for at holde Møde i Als Nørreherred er rejst over Flensborg i Stedet for over Hardsbøj, da tror jeg, at de ikke have været tilstrækkelig inde i Forholdene til at bedømme den Sag. Det kan nemlig ofte medtage en hel Dag længere, naar man skal vælge den korteste Vej.

Schroll foreslaar i Henhold til denne Udtalelse at lade den Sag passere, medens Mødet dog udtaler en Anerkendelse af Revisorerne's Arbejde (Hør).

J. B. Schmidt. Da jeg er Sønderjyde, er jeg rigtig godt inde i de Forhold. Jeg rejser meget ofte den Vej, og jeg kan paa ingen Maade gaa ind paa Hr. Kristensens Forklaring af den Sag.

N. S. Kristensen beder Hr. Schmidt om at bevise sin Paastand i Medlemsbladet.

Schroll. Med al Anerkendelse af d'Hr.s Kendskab er der dog ingen Grund til at tro, at Hr. Grønning mod bedre Vidende skulde vælge en kostbarere Rute. Han er en gammel velkjent Biavlslærer. Jeg foreslaar, at den Sag passerer.

Bedtages.

Erølev. Revisionens Anke over, at flere Kredse have faaet Tilfud til Afholdelse af Møder uden at levere Attester for disses Afholdelse er vel berettiget; men man maa huske paa, at dette Forhold tidligere har været temmelig løst, idet Centralmødet ikke tidligere har paalagt mig som Sekretær ikke at udbetale Tilfuddene, før Attesterne ere indsendte. Uden denne Bestemmelse staar jeg jo magtesløs i denne Sag.

Schroll. Her staa vi overfor det Spørgsmaal: Bør Kredse præstere Attester? Jeg vilde helst have, at vi skulle vise Kredsbestyrelserne den Tillid ikke at forlange Attester af dem.

Rosenkær. Ijor blev det vedtaget, at Pengene kun maatte bruges til Møder, for hvilke der var præsteret Attester.

Erølev. Dette er ganske sandt; men den Bestemmelse kunde dog ikke have tilbagemækkende Kraft, saa at den ogsaa kunde gælde for Regnskab 1895. Kaptajn Schrolls Tanke tiltaler ogsaa mig; men jeg tror rigtig nok, at det har stor Betydning for DBF. bestemt at kunne opgive, hvormange Møder der er afholdt for de ydede Tilfud. Derfor anser jeg det for rigtigst, at ogsaa Kredse præstere saadanne Attester; men i det Tilfælde bør de jo præstere, før Tilfuddet udbetales, thi ellers bliver Bestemmelsen jo let betydningsløs.

Vindeloj. Allerede i 1894 har denne

Sag været paa Tale. Kredsene bør paatage sig den ringe Ulejlighed, der er forbunden med at udstede Attesterne.

Forbehold. Dette vil ogsaa godt kunne gennemføres, naar der paa Attesternes Bagside trykkes en Vejledning til deres Udførelse.

Præsidenten. Vi maa jo hufte paa, at vi modtage Statstilskud og derfor skulle gøre Rede for, hvorledes det Beløb er anvendt. Derfor foreslaar jeg, at vi holde paa Attesterne ogsaa fra Kredsene.

Vedtoges.

Erstlev. Med Hensyn til den Restance af 63 R. for ikke betalte Blade, som paatales af Revisionen, skal jeg oplyse, at denne hører til 1894. Ved Centralmødet 1895 blev denne bevilget med det Forbehold, at lignende Restancer ikke maatte findes i Regnskabet i Fremtiden. Denne Oplysning havde jeg undladt at paaføre Bilaget. Fra 1895 findes ingen saadan Restance.

Houliind. Revisorerne ere ulønnede. Vi skyldte dem Anerkendelse for deres omhyggelige Arbejde. Det synes mig imidlertid, at det tager for lang Tid at gennemgaa Regnskabet her. Kunde ikke alle Aferne forud være besvarede, saaledes at vi her kunde være færdige med den Sag i Løbet af saa Minutter. (Fortsættes).

Ekko fra Staderne.

Nyby Stole paa Sjællands Odde, d. 30. August.

Min Honninghøst er nu endt for iaar. Jeg bruger Lavnormal-Kammer i mine 5 Stader, som tilsammen har givet mig et Udbytte i Sommer paa 408 R Honning, og saa har de 5 Familier endda meget rigeligt til Vinterforraad. Det bedste af Staderne gav endog 128 R Honning i Dverskud, hvilket vistnok maa anses for ualmindelig godt. Hvis man kunde afhænde sin Honning til rimelige Priser med samme Bøthed, som Bønderne sælger deres Smør, vilde det maaste nok kunne svare sig at drive Storbiavl; men under de noget trykkelige Forhold, som Honninghandelen for Tiden er underkastet, agter jeg ikke at udvide Forretningen. Jeg har tidligere prøvet Wellsmetoden, men efter de derved vundne Erfaringer kan jeg ikke tænke mig, at denne har nogen Fremtid for sig. Gennem sidste Aar har jeg kun haft en Dronning i hvert af mine Stader, og agter fremdeles at holde mig ved det gamle i saa Henseende.

S. R. Andreasen.

Brædesborg, Nsjens, 2. Septbr.

Ved at læse „Vitidende“ for 1. Septbr. ser jeg, at en Biavler ved at anvende lod-

ret Dronninggitter har mistet en Del Bier, og da det er gaaet mig akkurat paa samme Maade, blot med den Forskel, at jeg har mistet mange flere, vil jeg ikke undlade at omtale det, da det kan tjene til Advarsel for Andre. — Fra et Sted, hvor jeg skulde antage, at jeg fik bedste Slags Gitter, modtog jeg i For sommeren 7 \square -Fod, hvoraf jeg lavede 7 Gitter. Tre af disse anbragte jeg lodret og Resten tillige med Gitter, jeg tidligere havde anstafset, vandret; ialt havde jeg 12 Familier med vandret Gitter, hvoraf de 3 tillige bag 10de Table havde lodret Gitter. De første 8 Dage efter, at jeg havde anbragt Gitterne, var jeg forhindret i selv at tilse Bierne, og da jeg efter nævnte Tids Forløb efterjaa dem, viste det sig, at i alle 3 Stader, hvor der var lodret Gitter, var der mindst 2 R døde Bier i hvert Stade, alle Arbejdere, medens der ikke var en død Bi, hvor Gitteret laa vandret. Om Gitteret bærer Skylden, ved jeg ikke, da samme Gitter viste sig godt, naar det blot laa vandret. Det var ønskeligt, om Andre, der have brugt lodrette Gitter, ville udtale sig derom.

H. Buchholtz.

Vi takke for ovenstaaende Meddelelse, der har meget stor Interesse. Desværre er det jo for sent iaar at anstille omfattende Forsøg i denne Henseende. Vi maa indrømme, at ved næsten alle de Forsøg, vi have anstillet med forskellige Slags Gitter, have vi anbragt Gitterne vandret, og dermed have vi aldrig fundet Ulemper for Bierne, naar Abningerne have haft den rigtige Størrelse. Vi skulle imidlertid have vor Opmærksomhed henledt paa denne Sag, saa at vi forhaabentlig skulle faa opklaret næste Sommer, om Bierne virkelig skulde have større Banskælighed ved at passere de lodrette end de vandrette Gitter. Foreløbig kunne vi kun forklare Sagen ligesom vi allerede een Gang iaar have forklaret et noget lignende Tilfælde: Naar der bagved Gitteret findes Lys, der enten kommer igennem Indstudsdoeren eller igennem Rebor og Sprækker i Bagdoeren, ere Bierne tilbøjelige til at søge en Udgang ad den Vej, hvorved de efter Haanden arbejde sig tilbøde. I de saa Tilfælde, i hvilke vi have anvendt lodret Gitter, have vi pakket Lys tæt baade foroven og bagved (med en Pakramme). Deri ligger formentlig Grunden til, at vi ikke have fundet døde Bier bag de lodrette Gitter. Red.

Stippinge, Holbæk, 2. Septbr.

Honningudbyttet her paa Eggen er nærmest et Middelaars. Bierne vare saa

meget tilbage med Ingelubviklingen i For-
aaret, og saa fik vi en kold Uge ved St.
Hans Dag. Anders Pedersen.

Hammersholt, Hillerød, 2. Septbr.

Min Honninghøst iaar er jeg godt til-
freds med. Ved Blantning af remonterende
Hindbærplanter (Hornet perpetual) søger
jeg at fremelske et lille Eftertræk.

Georg Mathiesen.

Bjergsted, 3. Septbr.

Honninghøsten har været ret god hos
mig iaar, idet jeg har høstet c. 940 K.
Jeg havde overvintret 20 Stader, og har
nu 25, altsaa 5 Stader mere, hvilke har
en Værdi af mindst 80 K Honning. Ud-
byttet kan altsaa hos mig regnes til 50 K
Honning pr. Stade. Jeg skal dog ikke
nægte, at jeg havde ventet mere, da alt
tegne sig saa godt, med megen Barme og
pakkende Regn. — Sværmene synes iaar
herpaa Egnet at have haft Tilbøjelighed
til at flyve bort. Jeg har saaledes kun
faaet een naturlig Sværm, idet de 4 vare
kunstige. Det er forøvrigt næsten en
Umulighed for mig at pakke paa Sværme,
idet jeg har saamange Stader paa saa lille
en Plet, at jeg vanskeligt paa Krastrand kan
høre Forskel paa, om det er en Sværm
eller almindeligt Træk.

B. E. B. Smith.

Veistrup, Svendborg, 7. Septbr.

Paa Grund af Tørken opnaaedes her
paa Egnet kun c. 20 K Honning i Gennem-
snit af hvert Stade. M. Jensen.

Gavnlig Vink.

Veiret (14. Septbr.) har i de sidst forløbne
2 Uger været meget afvælsende og med stærkt af-
lagende Barme, om Natterne har Thermometret
jævnlig været nede paa 6--7°. Under disse For-
hold kan det ikke antages, at Slutningen af Efter-
trækket har været særlig heldig. I Sommertræk-
egnene har man nu i Almindelighed afsluttet Jod-
ringen og ordnet Stadernes Overpakning, saa at
alt er rede til helt at fuldende Pakningsarbejdet,
saa snart det kolde Veir for Alvor indfinder sig.

Honningudbyttet synes i de allerfleste Egne
af Landet at have været en rigelig Middelhøst, i
nogle Egne af Sjælland mest paa Grund af Efter-
trækket over en Middelhøst, kun i ganske faa Egne
en fortrinlig Høst. Vi advare imod altfor stor
Hast med at afsætte Honningen, da Priserne i Al-
mindelighed stige henimod Aarets Udgang. Man
maa nemlig vel erindre, at Honningforbruget her
i Landet uden Tvivl er steget i de senere Aar;
men der synes dog altid at være Overskud paa
denne Aarstid, fordi saamange Overblivere vilde sælge
netop nu. Efter Haanden som flere Indberetninger
fra Udlandet fremkomme, viser det sig ogsaa der,
at Udbyttet har været en Del ringere end først an-

taget. Dette gælder saaledes især om Tyskland og
Sverige.

Dødsdomte Bier. Endstønt Aubeblavernes
Tal aftager stærkt Aar for Aar, er der dog endnu
mange Egne, i hvilke dødsdomte Bier kunne faas
enten uden Betaling, naar man vil udtrømme dem,
eller dog for en meget ringe Betaling (50—100 K.)
Disse Bier have jo slet ingen Værdi for Aube-
blavere, og han sparer oven i Købet Arbejdet
med at dræbe dem, naar en anden Blavler paa-
tager sig at udtrømme dem. Saadanne udtrømmede
„nøgne“ Bier (uden Bygning) kunne dog ikke over-
vintres som selvstændige Familier, med mindre
man kan give dem særdig Bygning, mindst 5
Tavler a 120 —“. Det nødvendige Forraad gives
ved Jodring med et Par K hver Nat, helst gives
først 6—8 K Honning, Resten som Foderirup.
Denne Jodring bør helst være endt i den første
Uge af Oktober.

I Eftertrækeegnene bør Staderne nu for-
beredes til Indvintningen ved Indskrænkning af
Bygningen til et saadant Antal Tavler, som riges-
ligt kunne rumme Bierne og deres Forraad; men
høst paa, at hver af de midterste Tavler i Vinter-
lejet bør indeholde mindst 2 K Forraad og hele
Vinterlejet 25—30 K.

Møl. Endnu i Slutningen af September
Maaned bør man vaage over de tomme hengeme
Tavler ved at vedligeholde en stærk Lugt af
Naftalin i det Kammer, hvor de opbevares, men
iøvrigt er de flyvende Møls Antal iaar aftaget
meget pludselig paa Grund af de kolde Nætter. Vi
have da ikke set et flyvende Mølsmål i den sidste Uge.

Røveri kan paa denne Aarstid meget let
opstaa, naar flere Familier i Bigaarden jodres.
Forhjelsen af Foderet bør derfor foretages ved
Soludgang. Hos den øvede og paa paa sig elige
Blavler vil Røveri dog ikke let tage Overhaand,
fordi han sørger for at standse det itide ved Ind-
skrænkning af det angrebne Stades Indgang. Hos
den mindre øvede Blavler, eller naar Bierne i
Jodringstiden ikke tilses tilstrækkelig, kan Røveri
undertiden tage saadan Overhaand, at der skal
stærkere Midler til at standse det, j. Eks. Opstilling
af et løst Stukke Glas foran Indgangen, saa at
der kun ved hver Side er 1/2" Plads til Ind-
og Udgang for Staders egne Bier. Besættelse af en
løs bunden Bist foran Indgangen, saa at
Bierne kun med Besvær kunne arbejde sig der-
igennem, eller endelig Lukning af Indgangen i et
Par Dage med bitet Jærntraadsvist, der indflydes
som en smal Strimmel i hele Indgangens Bredde
i Stedet for Skyerne.

Mus. Naar Indgangene i Træstader kun
ere 1/2" høje, kunne hverken Husmus eller Mark-
mus trænge ind i Staderne. Tre Indgangene der-
imod højere, da bør man ved Forsatsblik, som ind-
flydes paa samme Maade som den ovenfor omtalte
Dvijsstrimmel, indskrænke Indgangens Højde til
1/4". I Skovegne kan man dog være udsat for
Angreb af den lille Spidsmus (Angelmusen); denne
kan kun undværges ved Indgange af 1/4" Højde.

Brevkasse.

Italienske Droninger agtes paany ind-
forstrevne d. 24. Septbr. Bestillinger maa altsaa
være Erklæved, Kallundborg, i Hænde den Dag.
Prisen vil blive 3 Kr. pr. Ek. og de kunne ventes
her d. 8. Oktober. Dette bliver den sidste Indfor-
skrivning, som bejorges af mig iaar.

Erklæved.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 91. Da jeg idag har været ude for at tromme Bier ud, hvilke jeg saa maatte have for Ulejligheden, fandt jeg i 2 Stader (nemlig Kubestader) kun meget lidt Honning og ikke mange Bier. Det ene Stade var meget angrebet af Møl, det andet var mindre angrebet, men Yngelen var i mange Geller død, og da jeg blev bange for, at det muligvis skulde være Bipeft, lod jeg begge Staderne staa nogle Dage, til jeg havde faaet Bæst fra Dem. Jeg sender Dem her et Stykke Table med Yngel, som jeg beder Dem være saa venlig at undersøge, om nævnte Stader skulde lide af Bipeft. Jeg er en Begynder og vilde jo nødvendig have disse Bier ind i mit Bieri, dersom der var Smitte ved dem. De er nok saa venlig at give mig Bæst, saa snart De har faaet det undersøgt. (H. S.) — S.: Den sendte Table indeholdt baade aabne og lukket Yngel. Tabellen saa ikke særlig slem ud og havde ikke nogen stærk Lugt. Den brune jeje Masse fandtes ikke deri. Den aabne Yngel havde imidlertid ikke det almindelige friske perlemoderagtige Skær, den var mat i Farven og ganske svagt gulagtig. Ved Undersøgelse af disse aabne Larvers Blod fandtes straks Bipeft-Baciller i temmelig stort Antal. Denne Prøve kom fra en Egn, om hvilken vi rygtevis havde hørt allerede for c. 1 Aar siden, at den var stærkt smittet af Bipeft. Derfor forespurgte vi i Foraaret een af Egnens ledende Mænd paa Biavlens Omraade, om man ikke der ønskede en kyndig Mand til at efterse og behandle syge Bifamilier. Dertil svarede Nej. Vedkommende Mand har naturligvis ikke troet, at der fandtes Bipeft der paa Egnen; men nu er jo Rygtet blevet fuldt stadfæstet. Det fremgaar i det hele taget af de indsendte Prøver, at en Mængde Egne her i Landet ere smittede af Sygdommen, og da vi nu tillige haade ere i Stand til at paavise Sygdommen med Bestemthed og tillige kender Midler, der kunne hæmme og helbrede den, er der ingen Grund til længere at tøve med at optræde med Kraft imod denne for vor Biavl meget farlige Smitte.

Nr. 92. Ved at behandle mine Bier har jeg de sidste 3 Somre lidt af et Onde, som jeg ikke før har mærket, og som jeg heller ikke har hørt Andre lide af. Det ytrer sig ved en ulidelig Kløe og Ophovnen, navnlig i Ansigtet, men ogsaa andre Steder paa Kroppen ytrer Sygdommen sig, og det uden at blive stukket af

nogen Bi. Ved Udflugtning kan Ansigtet ophobne i den Grad, at Synene, naar jeg staar op om Morgenen, helt ere tillukkede. Det forværres nemlig ved Varme og aftager, naar jeg gaar ud i kølrig Luft. Naar jeg holder mig fra Biene, aftager det og forsvinder i Reglen i Løbet af 8 a 14 Dage. Kender De noget lignende Tilfælde og ved De noget Middel derimod? (B. F.) — S.: Ja, vi have kendt et Par lignende Tilfælde, det ene netop iaar hos et ungt Menneske, der ofte jærdes i vor egen Bi-gaard. Vejen antog først Sygdommen for Nældefeber; men da han senere saa den stærke Opvulmen, maatte han indrømme, at det ikke kunde være den Sygdom. Vi antage, at den nævnte Virkning hidrører fra Myresyre i Honningen. Derved stenuner det godt nok, at De mærker Virkningen stærkest ved Udflugtningen. Vi kende ikke noget Middel mod Sygdommen; men i de Tilfælde, som vi have kendt, har den ikke voldt nogen stor Ulempe og ligesom hos Dem tabt sig i Løbet af 8—14 Dage.

Nr. 93. Medfølgende Stykke Yngel-table er taget af et temmelig stærkt Stade, der dog nu ikke har megen Yngel. Har det Bipeft, og hvad skal jeg i det Tilfælde gøre ved det? (H. M.) — S.: Ja, Familien lider af Bipeft. Det er dog nu for sent iaar at søge at faa det helbredet. Vi tilraade Dem derfor kun at ordne dets Forraad saaledes, at der kommer til at mangle 5—6 B Foderstrup. Denne Portion Foder bør da, medens det er varmt, tilsettes $\frac{1}{10}$ Rvint Raffol Beta opløst i lidt Spiritus, til hvert B Foder. Foderet gives om Aftenen fraoven. Naar Foderingen er endt, tilpaffes Stadet foroven. Den øvrige Behandling af Sygdommen udsættes til næste Aar, naar Biene atter ere villige til at bygge.

Nr. 94. Da jeg i min Vibe stand, som bestaar af 35 Familier, har Sygdom, formodentlig Bipeft, da der findes raadden Yngel, saa ønsker jeg selvfølgelig, om det er muligt, at faa Sygdommen standset snarest, for at den ikke skal angribe de Stader, som endnu ere friske. Biavlslærer Grønning har lovet nu i Efteraaret at ville efterse alle mine Familier, og det er da min Mening, at alt, som ser mistænkeligt ud, skal dræbes, selv om det tager Halvdelen af mine Bifamilier, hvad det rimeligvis gør. Da Grønning's Rejse her ned, foruden hans Honorar, selvfølgelig ikke vil koste saa lidt, tillader jeg mig at forespørge, om det ikke var muligt, at man af Biavlerforeningen kunde faa lidt Støtte i denne Sag for at faa Smitten udryddet. (B. C. A.) — S.: Da vi anse Aarstiden

for altfor langt fremrykket til, at Helbredelsesforsøg med Pípeft iaar vil kunne lykkes, fraraade vi nu ethvert saadant Forsøg undertagen dette at give hver af de syge Familier, som De ønsker at helbrede, 3—4 \mathbb{W} Foder-sirup eller Honning med iblandt $\frac{1}{10}$ Kvint Mastol Beta i hvert \mathbb{W} Foder. De værst angrebne og svageste bør jo helst brændes. Vi ville dog tilraade Dem at sende os et Stykke syg Yngeltable (helst ogsaa med aabne Larver i), og hvis det da viser sig, at det indeholder Pípeft, vil det uden Tvívl kunne lade sig gøre til Foraaret paa DBF.'s Beforsning at sende Dem en Biavlslærer, der kan foretage Helbredelsesforsøg med de syge Familier.

Nr. 95. Jeg sender Dem her et Stykke Table og beder Dem, Hr. Erskleb, at undersøge, om det er Pípeft. Jeg har 4 Stader, som ere saaledes. Det begyndte ifjor Efteraar i 3 Stader. Jeg tog da alle de Tabler ud fra dem, som det fandtes i. Jeg troede den Gang, at det var forkølet Yngel; men nu i Efteraaret har det vist sig igen, og de have næsten ikke samlet Honning, hvorimod de funde ved Siden af have givet et godt Udbytte. (L. S. S.) — S.: Den sendte Table indeholdt baade aabne og lukkede Yngelceller. De allerfleste af de aabne Larver havde en sund Farve, kun 2 havde et spagt gulagtigt Skar. I mange af de lukkede Celler fandtes en brun sej stinkende Masse. Vi undersøgte 2 aabne Larvers Blod og tillige den slimede Masse af de lukkede Celler. Vi fandt i hver Prøve et stort Antal Sporer af Bacillus alvei; Baciller fandt vi kun i ringe Antal i de aabne Larver, slet ikke i den slimede Masse. Familien lider af Pípeft. Vi tilraade at udsætte Helbredelsesforsøg med den indtil næste Foraar.

Nr. 96. At indføre Dronninger paa Deres ny Metode lykkes ikke for mig. Antageligt har jeg begaaet en Fejl. Jeg tog de gamle Dronninger ud Fredag Aften, og for at have det rigtig bekvemt atter Lørdag Aften, satte de smaa Kasser ind i Staderne, trak straks de to Indskud saa langt tilbage, at de smaa Kasser kunde faa Plads, og tænkte, at jeg blot havde at løfte lidt paa Tæppet for at faa de smaa Kasser ind i Staderne; men det slog fejl. Bierne i begge Stader havde i stor Mængde klynget sig under Tæppet paa den tomme Plads, og ved at løfte paa Tæppet faldt naturligtvis hele Klyngen ned paa Bunden i Stadet. Under saadanne Forhold bovede jeg naturligvis ikke at tilstætte Dronningerne paa den Maade, men satte dem straks i Bur og hængte dem ind mellem et Par Nummer. Antageligt var det urigtigt at gøre Plads

bag Tablerne, førend Dronningerne skulde sættes ind? (M. A. S.) — S.: Vi have aldrig givet den omtalte Plads til den lille Kasse med de fremmede Bier allerede Dagen forud. Derimod have vi altid seneft om Morgen for Indførelsen af Dronningen løsnet Indskudsøren i det dronningløse Stade, for at vi kunde være sikre paa, at der ikke skulde behøves noget Ryk for at flytte Døren tilbage om Aftenen. Den af Dem anvendte Fremgangsmaade vilde dog næppe have voldt nogen Ulempe, hvis der forud havde været rigelig Plads til Bierne paa de tilstedeværende Tavler; men dette har formentlig ikke været Tilfældet. Efter den af Dem anførte Erfaring vil det dog nok altid være det sikreste ved den anførte Indførelsesmaade ikke at give Plads bagved Tablerne, før den lille Kasse med det samme indsættes sent om Aftenen ved Døgtelys.

Nr. 97. Er det heldigt med Indførelsen af italienske Bier her til Landet? Yngle de ikke i eet Bælt uden at give noget videre Udbytte? Derimod sjæle de nok flittig, saa at man kan anse dette for en særlig Egenstabs hos dem. (M. S. S.) — S.: Vi have allerede i en længere Aar-række følt os overthede om, at Indførelse af en fremmed Virace vilde kunne gaae vor Biavl dels ved Blodoppristning, dels ved at oplyse vore Biavlere (øve dem i Dronning-Indførelse, Dronningavl m. m.) Blandt de 3 fremmede Viracer, vi have prøvet, sætte vi ubetinget Italienerne højest. De overgaa vore egne brune Bier baade i Godmodighed og i Renlighed og staa paa ingen Maade tilbage for dem med Hensyn til Honningudbytte. Vi have nu holdt italienske Bier i 12 Aar, og vi ere stadig mere komne til at skatte deres gode Egenstaber. I Godmodighed kunne de vel ikke maale sig med Krainerne; men de ere dog saa skikkelige, at man næsten hele Sommeren igennem kan behandle dem uden Stør. For mange Biavlere har denne Egenstabs vel kun ringe Betydning; men for langt flere er den af stor Vigtighed, fordi de aldrig kunne blive ret fortrøllige med de brune Bier. Vel ere Krainerne endnu mere godmodige, men disse Bier ere mere tilbøjelige til at sværme (naar de staa opstillede paa et meget solbestemt Sted), og de ere ikke nær saa dygtige Møljægere som Italienerne. I den Henseende staa de sidstnævnte Bier ogsaa langt over den brune Bi. — Den eneste væsentlige Indvending, man efter vor Anskuelse kan anføre mod de italienske Bier, er denne, at de rimeligvis ere noget stærkere udsatte for at faa Bugløb om Foraaret end de brune Bier eller Krainerne;

men denne Ulempe vil i Almindelighed kunne undgaa ved en formaalstjenlig Indvintring, og desuden have Italienerne til lige den mærkelige Ejendommelighed, at de kunne taale Bugløb langt bedre end de andre 2 Racers. Vi have da ikke saa sjældent haft italienske Bifamilier, der trods Bugløb om Foraaret have givet ligesaa stort Udbytte som vore andre Bier, der ikke havde lidt af den Sygdom.

Et og Andet.

Udtrømning. En ny Metode at overføre et Kubestade i et Trugstade paa. Jeg sætter Kuben til Nedbygning. Naar Bierne have begyndt at arbejde i Stadet, tager jeg Kuben af, lukker Stadet foroven, giver Kuben rigelig Røg, sætter mig foran Stadet, stiller Kuben ned ved Kanten af Flybehullet og trommer saa paa Kuben, saa er det morsomt at se, hvorledes de vandre ind i Stadet med Sang og Musik.

Stræder H. Jensen,
Grindløse pr. Sullerup Station.

Vi takke for Meddelelsen. Det er unægtelig noget Nyt saaledes ved aaben Udtrømning at lade Bierne straks spadser ind i deres ny Stade. Vi have ganske vist ikke forsøgt dette; men der er næppe Grund til at tvivle om, at det kan lade sig gøre. Til næste Aar ville formentlig adskillige af vore Læsere forsøge denne Metode.

Red.

Bilufen, Braula coeca. Ved Øvelserne i Biavlslærerstolen i Kallundborg fandtes enkelte Bilus hist og her saavel hos brune som hos italienske Bier, men hos en iaar indført Krainerfamilie fandtes disse Snyltere i Mængde, vel omtrent 1 paa hver 5te Bi. Det vil nu ad Aare blive forsøgt, om Dronningstifte med en anden Race vil saa Indflydelse paa Snylternes Antal. — Et andet Forsøg foretoges af August Petersen paa Stolen, idet han opbevarede nogle levende Bilus i en Kiste i Kommen for at se, om det havde sin Rigtighed, at „Bilufen dør straks, naar den løsriveres fra den Bi, hvorpaa den lever“. Den ene af disse Bilus var levende i Kisten endnu den 3die Dag. Den 4de Dag var den derimod død, formodentlig af Sult.

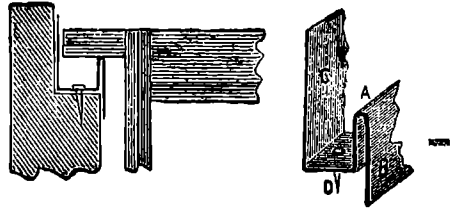
Kundgørelser.

Kautschuk-Stempler

til billigste Priser saas hos **R. Schmidt**,
Vinkevej 6, 3. Sal, Njodenshavn V.

Ny Høuning faas atter iaar fra 10 B til større Vægt a 45 og 38 Dre pr. B. Høuningen er gul og lysbrun samt sin krydstalliseret Tilfænde i 1891 den danske Biavlerforenings Medalje for brun Høuning.

K. R. Pedersen,
Nahbetsminder pr. Trøldhede St.

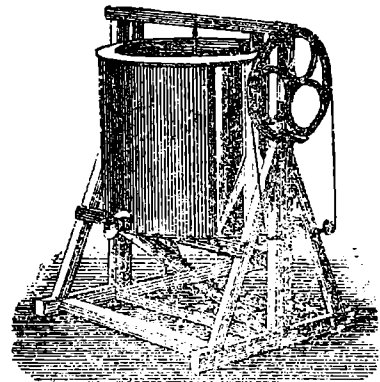
Amerikanske Zinkfalce, 32" lange, til Bistader 37 D. pr. Stk. (bestrebet paa S. 127).

Bipiber a 2 Kr. Proveglass med Træhulster til Forsendelse af Høuningprover som Vareprover 20 D. pr. Stk. saas hos

Alex. Raadnussen, Kallundborg.

Husk,

at mine fortrinlige Høuningtrækkere saas for 1 Kr. pr. Stk. Prima eneblaaende solide Høuningudflyngere, passende for alle Maal, saas fra 18 til 25 Kr. pr. Stk. **Høuningglas,** alle Størrelser, billigt hos **Chr. Diegel,** Viborg.

Min ny Udflinger,

der paa de 4 Udstillinger, hvor den er præsenteret, er tilfænde 4 1ste Præmier, er den hurtigt arbejdende og har en lydøs Gang. Anbefales især til Hedeegnene.

Næste Pristilte paa Forslangende.

Lved, Svendborg, i Juli 1896.

Wrb.

Kr. Pedersen.

DBF.'s Høuningstilt,

der burde findes opbaengt hos Enhver, der handler med Høuning, kan nu saas trykt paa Karlon, forsynet med Baand, for 20. D. pr. Stk. Ved Indsendelse af 24 D. i Frimærker sendes Stilet portofrit.

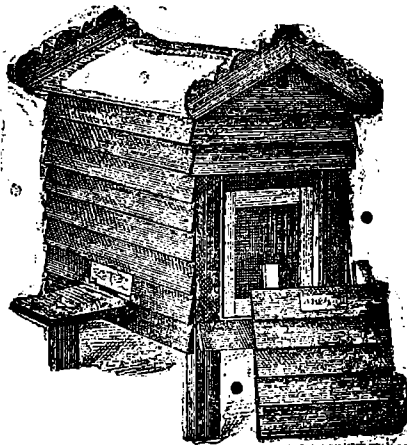
Erlev.

Kunsttaavler af ægte Divots, i Aaret 1895 tilfænde 14 Præmier, anbefales saavel Foreninger som den større eller mindre Forbruger til Aarets billigste Pris.

R. S. Kristensen, Himmelø, Roskilde.

Vejle Biavlsredskabsfabrik

anbefaler

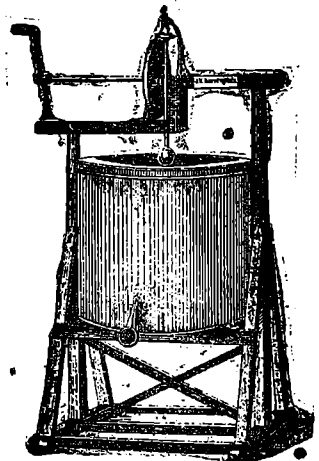
nøjagtige solide smukke Biboliger og Slingmaskiner og alt Andet til Biavl henherende.

Alt til meget billige Priser. Stort Oplag haves.

Kunsttavler af ægte Bivoks haves altid paa Lager. Voks tages i Bytte med Tavler.

Voks forarbejdes til Tavler. — Illustreret Prislister sendes paa Forlangende overalt i Danmark, Sverige, Norge, Frankrig og Tyskland franko.

I. V. Boesen.

1ste Præmie

for Redskaber ved Biavlsudstillingen i Storehedinge iaar.

1ste Præmie

for Redskaber ved Biavlsudstillingen i Aarhus iaar.

2den Præmie i Holstebro iaar.

Røgblæser, Nr. 1	1,50
do. Nr. 2	1,35
Løse Spidser	0,10
Røgpuster	2,50
Fodrere, Kørbs	0,60
Dronningbure	0,35
Dronninggitre af Pap, prima	0,90
Do. af Zink, afsbn.,	0,70
Spartel, slebne afr. Ender	0,90
Tavlespore	0,45
Honninghaner, Tin	1,10
Skrællebakker til alle 3 Maal	2 00
Tavletraad, engelsk, pr \mathcal{R}	0,70
Fuldkomm. Fodrere, Erslevs Model	0,90
Skrælleknive, prima	0,90
Loddekande, dobbelt	1,20
Slør, 18" langt	0,80
Pibehætter	0,20
Alley's Dronning- og Dronefælde	1,70
Udslyngningsspande, Nr. 1	3,80
Do. Nr. 2	3,60
Honningsi til Spanden	0,80

Alle Ordre expederes omgaende.

Alex. Rasmussen,
Kallundborg.

Honning

Som Nærings- og som Lægemiddel.

af Hans Erølev.

Pris hæftet 20 Ø. Faas hos Forfatteren. Forhandlere Rabat.

Dofs

købes og sælges hos Chr. Riegels i Viborg.

Doks modtages til Forarbejdning til Kunsttavler. Kun ægte Bivokstavler sendes. I 1893 er mine Kunsttavler tilfærdigt

9 Præmier.

Ægte Bivoks købes altid til højeste Pris.

N. S. Kristensen, Himmelø, Roskilde.

Vejledning til Biavl

af V. E. V. Smith i Bjergsted pr. Srebølle faas i enhver Boglade à 50 Øre. Naar 54 Øre tilsendes Forfatteren, faas den portofrit tilsendt.

Udkommen er:

A. S. Vorbecks

Vejledning i den moderne Biavl drift og faas i enhver Boghandel. Pris 2,50 indbunden. Ved Udsendelsen af 2,50 pr. Postanvisning til undertegnede Forlagger bliver Bogen tilsendt omgaende portofrit.

Chr. Jensen's Boghandel, Hølstebro.

Fortinnet Traad, Tavleklamme
Skrælleknive, Tavlesporer, Bipiber, Røgpustere, Haandrogere og Afspærringsgittere ere til Salg saavel i Partier som enkelte Stykker hos
N. S. Kristensen, Himmelø, Roskilde.

Honningglas

med afleeben Rand 1 \mathcal{R} 11 Ø., 2 \mathcal{R} 16 Ø.
2 \mathcal{R} 23 Ø.
3 \mathcal{R} 28 Ø.
4 \mathcal{R} 34 Ø.

Bergamentpapir, 30" bred, 6 Ø. M.
Alex. Rasmussen,
Kallundborg.

Glemmer for DBF's Medlemmer kunne faas à 60 Ø. hos Erølev, Kallundborg. Forgive til Bestyrelsesmedlemmer, forstøvede til andre Medlemmer.

Veje Kunsttaale-Fabrik

leverer smukke Tavler af ægte Bivoks til Dagens billigste Priser. Voks tages i Bytte for Tavler. Stort Lager findes altid. Prislister findes paa Forlangende.

J. B. Boesen.

Ægte Bivokstavler

til billigste Priser. Stort Oplag. Hurtig Ekspedition. Voks byttes.

H. Schmidt, Vinkelvej 6, 3. Sal, København V.

Caffel-Mød.

Min bekendte prima Mød anbefales d'Her. Handlende til billigste en gros Pris.

S. A. Færølev, Aalborg.

Biaoler-Rekvisitter.

Største Udvalg i Danmark. Forlang min Priskurant.

Chr. Riegels, Viborg.

Billig Bi-Bog.

De 5 Aargange 1876—80 af **Tidskrift for Biavl** faas a 50 Dre. Naar mindst 4 af disse Aargange tages samlede, faas de a 25 Dre. Aargangene 1881—85, 1888—1892 ere udsolgte.

Aargangen 1886 heftet og forsynet med Sagregister koster 60 Ø. **Aarg. 1887** ligeledes 60 Ø. **Aargangene 1893, 1894 og 1895** ligeledes a 1,50 Ø.

Naar Beløbene indsendes til undertegnede, da tilsendes Aargangene frit.

Ersløv.

Honningen og dens Anvendelse,

af Hans Ersløv,

2det forøgede Oplag, Pris 50 Ø.,

er nu udkommet. Sendes frit imod Indsendelse af 52 Ø. i Frimrk. til **Ersløv** i Kalundborg.

Honning-Sedler, af to forskellige Slags "Honning" og "Honnings Anvendelse", udgivne af DBK, bestemte til at vedlægges ved Honning-salg, idet Sælgeren tilføjer sin Adresse — faas a 10 Dre for hver 10 Stk. hos **Ersløv**, Kalundborg.

Honningen och dess Användning

af Hans Ersløv

öfersatt från Originalets 2 dra förökade upplaga. Pris 50 Ø. faas hos Ersløv, Kalundborg, og hos H. Ekeroot, Malmö, mod Indsendelse af 52 Ø. i Frimærker.

Landbrugets Bierhverk,

Tidsskrift for Havebrug, Fjerkræavl, Biavl, Kaninavl, Ferskvandsfiskeri, Jagt og Vildtpleje m. v.; Kynologi, Ornithologi, Entomologi etc. Redigeret af **Carl Schiebler**. Udkommer én Gang maanedlig. Bestilles paa Postkontoret; Abonnement 50 Ø. Kvartalet. Annoncer (10 Ø. pr. Linie), sendes til „Landbrugets Bierhverk“, København N.

Forenings-Meddelelser.

Beerst og Omegns BF. afholder Biavl-udstilling d. 3. og 4. Oktbr. d. A. i Roisbohus Kro pr. Lunderskov. Udstillingen aabnes Lørdagen d. 3. Efterm. Kl. 2, d. 4. Form. Kl. 9; der holdes Foredrag begge Dage. Præmiciisten oplæses og Diplomerne uddeles anden Dags Efterm. Kl. 2. Fremmede Udstillere af Stader,

Bokstavler, Medfaber samt Bagværk og Drifkevarer fremstillet ved Hjælp af Honning bedes melde sig til Undertegnede inden 16. Septbr., og maa Udstillingsgenstandene være paa Lunderskov Station senest d. 2. Oktbr., hvor det da vil blive afhentet. Hvilke Genstande der ønskes solgte, og til hvilken Pris bedes opgivet. Fremmede Udstillere faar ikke den tilsendte Præmie udbetalt, men erholde deimod Diplom. Udstillere og Medlemmer have gratis Adgang til Udstillingen med at forevise Medlemskort, alle andre betale 25 Dre i Entree, Børn 10 Dre. Med forventet Tilladelse bortføres et større Parti nyttige Genstande ved Tombolaen.

J. B. Boesen.

J. B. Schmidt,

„Kronborg“ pr. Lunderskov.

Svendborg og Omegns Biavlsekreds.

Søndag d. 20. Septbr., Efterm. Kl. 2, Møde hos Stomager Nielsen, Pasop (Saaborg Landevej). Tidligt Møde forventes. Formanden.

Bornholms BF. holder Udstilling i Gudshjem d. 17. og 18. Oktober i Forening med Bornholms Fjerkræavlsforening og samtidig med en Fruktudstilling. — Der agtes udstille: 1. Bistader. 2. Honning. 3. Voks. 4. Forædlede Produkter, saasom Honningvin, Honninglager, i Honning henlystede Sager o. lign. samt: 5. Bidskabelige Hjælpe midler. Danmarks BF.'s og Bornholms BF.'s Medlemmer have Ret til at udstille; men kun de sidste kunne faa Præmier udbetalt og kun een i hver Afdeling. Af Honning udstilles mindst 4 Ø og af Voks mindst 1 Ø. Der bliver sørget for Tilsyn; men iøvrigt henstaa de udstillede Genstande for Ejerens Regning og Risiko. Stadspeuge vil ikke blive opkrævet; men ved Salg af det udstillede, der kun kan ske gennem Foreningens Bestyrelse, tilfalder 10 pCt. Udstillingen. Dommere ere d'Her. Gaardejer N. Hansen, Store Duegaard, og Jofim Brandt, Gæsgaard, samt Fruken Karoline Sommer, Nord-Bakkegaard. Der vil blive uddelt Diplomer og Præmier til et Beløb af mindst 100 Kr. Indmeldelser modtages af Undertegnede indtil 1ste Oktbr. — Udstillingsgenstandene maa være tilsendte paa Udstillingspladsen senest d. 17. Oktober, Form. Kl. 9, og maa atter afhentes d. 19. inden Middag. Medlemmer med deres Instruer have fri Adgang. 3fte-Medlemmer betale 20 Dre for Voksne, 10 Dre for Børn. Under Forventning af Dvirighedens Tilladelse vil der ved Tombola blive bortloddet Fjerkræ, Honning, Fjerkræavls- og Biavlsekredsfaber o. lign.

Ofterlars Kirkefole, 4. September 1896.

Georg Jofessen.

Biavlere fra **Ribe Amt** erindres om ikke alene at udstille, men tillige at komme tilstede ved Udstillingen i Esbjerg d. 26. og 27. Septbr. Se forøvrigt nærmere derom i Nr. 12 af denne Aargang.

Indhold af dette Nummer.

Berørelse og Behandling af Bier, af J. Benton	291
Biavlens Betydning, af Masbaum	293
Bilusen	302
Bipest	300, 301
Centralmødet	295
Dronningindsørelse	301
Ekko, af J. Fr. Andreassen, H. Buchholz, Anders Pedersen, Georg Mathiesen, B. C. B.	299
Smith og W. Jensen	299
Gavnlig Vint	299
Italienske Bier	301
Luftveksel	289
Whiskyre-Syndom	300
Udtrømning, af G. Jensen	302

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaaer den 1. i de 6 Vintermaaneder, den 1. og 15. i de 6 Sommermaaneder. Kundgørelser optages for 20 Ere pr. Petit-Linie 1ste Gang, 10 Ere 2den og 3die Gang og 8 Ere fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage før de ønskes indtrykte.

Bier og Blomster XII.

Viernes Træktid er nu at betragte som afsluttet for iaar. Biavlerne i Almindelighed have ikke

høst og Grund til at klage over Aarets Udbytte. Nu formindstes Arbejdet med Viernes Pasning, og derved

bliber der bedre Lejlighed til at anvende Tid paa at høste Kundstaber om alt det, der staar i Forbindelse med Biavlen. Derfor finde vi nu atter Tiden passende til at

fortsætte vore Meddelelser om ovennævnte Emne, der langtfra er udtømt ved de forudgaaende Artikler. Der er i Virkeligheden næsten ingen Grænse for Antallet af jevn-

dommelige interessante Forhold, som staa i Forbindelse med mangfoldige Blomsters beundringsværdige Tilpasning til Bestøvning ved Insekternes Hjælp.

Som Eksempel herpaa skulle vi i Dag nærmere omtale Gederams (*Epilobium angustifolium* L., nyere Benaevnelse *Chamænerium*). Denne smukke

Plante (se Fig. 77), findes ofte i stort Antal i vore Stove, mest paa rydbede aabne

Pladse, hvor den i høj Grad opliver Landskabet med sine anseelige violet-røde Blomster. Den findes f. Eks. i stor Mængde i Almindingen paa Bornholm og paa Munkbjerg ved Vejle. Den

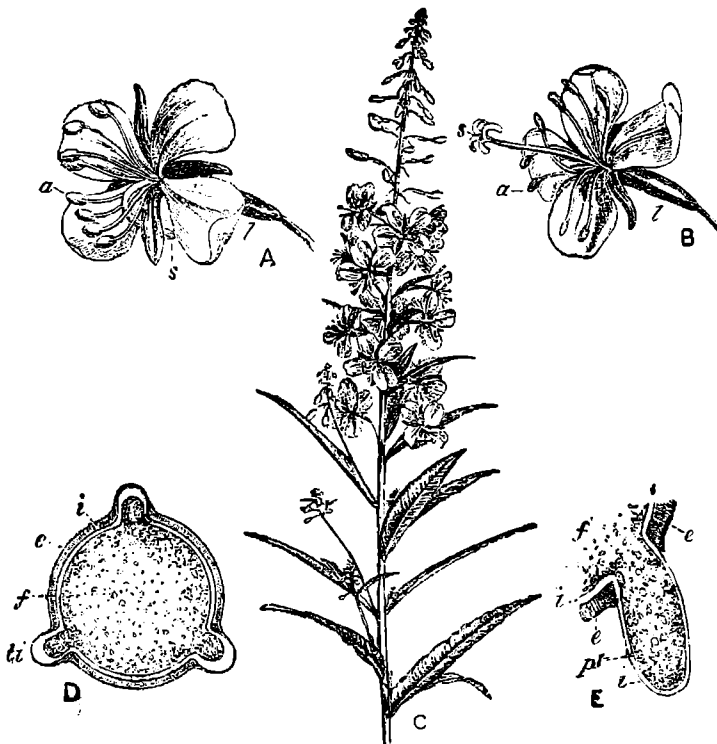

Fig. 77. *Chamænerium angustifolium*.

naar en Højde af 3—4' og bærer i en kaseformet Blomsterstand en Mængde store næsten regelmæssige Blomster, der lidt efter lidt udfolde sig i Løbet af 3—4 Uger i Juli og August. Blomsten er overfædig, idet de 4 Kronblade udspringe ved den øverste Ende af den lange 4-kantede og 4-rummede Kapsel (1). Naar Blomsten aabner sig, udbrede de 8 Støvdragere (A, a) sig til Siderne, idet de danne en hul Kogle. I Spidsen ere de indadkrummede, saa at Knapperne danne en god Hvileplads for Honningbien, naar den besøger Blomsten for at hente den rigelige Nektar, der dannes paa Frugtknudens yderste Ende ved Griffelens Grund. Støvknapperne modnes kort efter, at Blomsten har aabnet sig, saaledes at de blaaagtige Pollenkorn komme frem. Biens Krop bliver derfor overpudret med disse smaa Korn; men denne nylig nedsprungne Blomst kan dog endnu ikke blive befrugtet; thi Griffelen er bøjet stærkt tilbage, og Arret (s) er endnu ganske umodent. Først naar Støvdragerne i Løbet af 2—3 Dage have afgivet deres Pollen og henviisende bøje sig ned imod Kronbladene (se B, a), retter Griffelen sig fremad, og Arret (s) udfolder sine 4 Grene, der nu danne en god Hvileplads for de besøgende Insekter. — Ved D ses et stærkt forstørret Gennemsnit af et Pollenkorn, e er detses Yderhud, i er den seje Indershud, der er særlig tyk ved ti, nemlig ud for en af Yderhudens Rabninger, f er Pollenkornets slimede Indhold. Ved E ses et voksende Pollenrør (pt), der træder ud af den nævnte Rabning.

Det er klart, at disse Blomster, uagtet de ere tvækknede, dog ved denne Udvikling af Blomstens enkelte Dele blive udpræget proteandriske, d. e. Blomsten fremtræder umiddelbart efter sit Udspring som en Hantblomst, senere som en Hantblomst. Herved er Selvbefrøkning udelukket; men Fremmedbefrøkning ved Insekternes og navnlig Honningbiernes Hjælp er ogsaa at betragte som sikret, naar Bejret under Blomstringen tillader Insekterne at flyve. — Denne Plante er flersaarig og er let at formere, da den udsender Rodstik til Siderne. I Haven dyrkes dog mest andre noget mindre Arter, nemlig *Epilobium album*, *E. rosuum* og *E. rosmarinifolium*, af hvilke navnlig den sidstnævnte er meget smuk.

Gederams er paa Grund af sin Blomsterrigdom og sine store Blomster een af de Planter, hos hvilke de foran beskrevne Befrøgningsforhold ere allerlettest at iagttage. Derfor var det ogsaa een af de første Planter, hos hvilke den tykke Naturforster Sprengel opdagede disse Fremtoninger alle-

rede i Maret 1790. Siden den Tid ere mange Tusinde andre Planter beskrevne af andre Forskere med Hensyn til Befrøgningsforholdene; men disse ere som oftest langt vanskeligere at iagttage, dels paa Grund af Blomsternes ringere Størrelse, dels paa Grund af en mere indviklet Bygning.

Centralmødet II.

(Fortsat).

Ersklev. Nogle af de fremsatte Anker kunde ganske vist være besvarede af mig forud; men de allerfleste ere alligevel af en saadan Natur, at kun Centralmødet kunde afgøre dem. Dette har jo tydelig vist sig ved Forhandlingerne i Dag. Der er dog Grund til at antage, at de fleste af disse Anker ikke ville gentage sig.

J. B. Schmidt. Med Hensyn til Restancen paa de 63 Kr. vil jeg paatale Ersklevs Udtryk, at Revisorerne have taget fejl. Det er nemlig ikke Revisorerne der fejler, men Hr. Ersklevs Fejl, at han har undladt at anføre, at Restancen var bevilget ved Centralmødet 1805.

Ersklev. Det indrømmes. Det ser i det hele taget ud til, at vore Revisorer ere usejlbare. — Med Hensyn til den Liste over de bevilgede Møder, som Revisorerne forlange, da skal jeg bemærke, at jeg ikke godt kan undvære den; men jeg kan jo for Fremtiden affkrive den.

Præsidenten. Revisorerne have jo ikke Brug for den, før Maret er sluttet.

Ersklev. Nej, men vi kunne ikke undvære den Liste ved Bestyrelsesmødet det følgende Aar. Med Hensyn til Revisorerne's Udtalelse om, at Diablskærerne i det hele beregne deres Udgifter for højt, skal jeg bemærke, at for de 2 første Diablskærere, der have opnaaet en betydelig Dygtighed i deres Gerning, synes det mig, at deres Diæter ere meget lave, ja altfor lave, og dette kan vel bidrage til, at de ere mere nøjeregnende med at faa alle Rejsseudgifter med paa deres Regninger. Være Diæterne højere, kunde de vel, naar det ønskes, undlade at medtage alle Rejsseudgifter.

H. S. Kristensen mener, at Agent Priels egne Rejsseudgifter ikke ere lave.

J. B. Schmidt citerer Ersklevs Udtalelser i Majhæftet, hvori han netop omtaler, at Rejsseudgifterne for Diablskærerne formentlig vilde blive ansatte lavere, hvis de havde højere Diæter. Derved giver Hr. Ersklev os jo i Virkeligheden Ret i vor Anse.

Schroll. Den ærede Revision har Net. Naar Betalingen er fastsat, saa kan og skal Arbejdet udføres for den Pris; men derfor maa Rejsseudgiften ikke gøres større. Dog er det i visse enkelte Tilfælde vanskeligt at paastaa, at en Mand har for store Rejsseudgifter. Vi maa hævde, at Rejsen skal gøres saa billig som muligt; men vi bør ikke bekynde vore Biavlslærere for med Villie at forstørre Rejsseudgiften.

Worbeck. Foredragsholderen taler tidt saa længe, at han maa skude sig til Toget og derfor ikke faar gratis Mad. Jeg har ofte ved slige Møder tjent 2 Kr. i c. 3 Dage; men alligevel misunder jeg ikke Vandrelæreren.

Schroll. Der er sagt, at Revisorernes Arbejde bør paaffømmes; men saa er det urimeligt, som her er sket, at anke over Kriels Rejsseudgifter. Han er nødt til af Hensyn til sit Helbred at rejse paa II. Klasse. Der er vist ingen Grund til at gøre Ophævelser deraf.

Grønning. Det faar Udseende af, at man tror, at Biavlslærerne sætte Rejsseudgifterne højere, end de virkelig ere. Jeg tilbageviser den Betydning.

S. B. Schmidt. Revisorerne have intet sagt derom. Derimod har Hr. Ersklev antydet noget saadant. Søvrigt skal jeg indrømme, at Hr. Grønning's Regninger i den Henseende ere de bedste.

Thorsen foreslaar, at vi afslutte denne Diskussion om Regnskabet, da den tager for lang Tid. Vore Revisorer ere dygtige Folk, men de bruge stærke Udtryk. En virkelig kritisk Revision har stor Betydning, derfor udtaler jeg min Tak til dem.

Ersklev. Det hænder mig mindst 10 Gange hvert Aar, at Biavlslærere raadføre sig med mig om, hvor højt de tør ansætte deres Rejsseudgifter, fordi de mene, at de virkelige Udgifter ere for store. Dette kan maasse forklare min Bemærkning angaaende denne Sag.

Præsidenten. Vil Forsamlingen give Decharge for Regnskabet med de foreliggende Bemærkninger?

Decharge gaves eenstemmig.

3. Bestyrelsesvalg. Valg af 2 Bestyrelsesmedlemmer i Stedet for Førstelærer N. Jensen, Vejringe, og Fotograf Worbeck, Holstebro, der efter Tur fratræder.

Ersklev. Der er fra de 2 fratrædende Medlemmer ikke fremsat noget Ønske om ikke at genvælges.

Smith (Bjergsted) foreslaar Genvalg. Vedtoges med alle Stemmer imod 2.

4. Revisorvalg. Valg af 1 Revisor for Regnskaberne 1896 og 1897 i Stedet

for Agent Edmund Kriel, Aalborg, der efter Tur fratræder.

Ersklev. Hr. Kriel har ikke fremsat noget Ønske om at fritages for at genvælges. Den anden Revisor, Mejeribestyrer S. B. Schmidt, Lunderskov, fratræder først næste Aar.

N. S. Kristensen foreslaar i Stedet for Hr. Kriel at vælge Lærer Josefson fra Bornholm, da han finder, at Revisionens Bemærkninger paa flere Punkter have været uberettigede.

Rosenkær. Vi have set, hvor kritiske Revisorerne ere. Lad os derfor genvælge dem.

Ersklev. Jeg anser det for min Pligt at udtale, at uagtet Hr. Kriels Bemærkninger som Revisor ikke sjældent have været nærgaaende, ogsaa mod mig, har han dog ubetinget derved gavnnet Foreningen og i høj Grad bidraget til en bedre Ordning af DBF.'s Regnskab. Derfor finder jeg, at der er al Grund til at genvælge ham.

Præsidenten sætter Valget under Afstemning.

Kriel genvalgtes med 24 Stemmer. Derefter havde Josefson 6 Stemmer.

5. Smaa skrifterne.

Ersklev. Der er næppe Tvivl om, at de mange Tusinde Smaaskrifter, Foreningen har udsendt i Løbet af de sidste 10 Aar, have været et fortrinligt Birkemiddel til Biavlens Udbredelse her i Landet. Forrige Aar vare imidlertid alle Oplagene af disse Skrifter udtømte undtagen 2, nemlig Bogfortegnelsen og „Ledetraad i Biavl“, af hvilke det sidstnævnte dog ogsaa var nær ved at slippe op. Dette Skrift blev derfor efter behørig Revision i 1895 optrykt i 5000 Eksemplarer paa glittet Papir. Bestyrelsen har bestemt, at alle Særtryk af saadanne Skrifter herefter bør trykkes paa glittet Papir, da dette i høj Grad forstøner dem, og Merudgiften paa det nævnte Skrift kun har været c. 2 D. pr. Eksemplar. Endvidere bestemtes det paa Foraarsbestyrelsesmødet, at Skriftet om „Votæmøl“ ligeledes skulde revideres og optrykkes i 4000 Eksemplarer. Dette Skrift er for Tiden under Arbejde. Det første Prøveark har jeg medtaget idag. (Dette omdeltes til Medlemmerne). Ligeledes vedtoges det, at Sekretæren skulde lade Foreningens Love optrykke i Tidsskriftet med alle de Endringer og Tilføjsler, der vare vedtagne, siden de sidst bleve trykte. Tillige trykkes 2000 Særtryk af disse Love. Endelig overdroges det til Sekretæren at udarbejde et Skrift paa Grundlag af Pastor Gerstungs bekendte Skrift om „Angelsætningens Grundlov“, men med passende

Kommentarer, i 6000 Eksemplarer. Dette Skrift haaber jeg at faa udarbejdet i Løbet af Vinteren. Bogfortegnelsen vil desuden blive suppleret med en Liste over de Skrifter, der ere komne til, siden den sidste Fortegnelse blev trykt. Med Hensyn til Trykning af ny Smaaafskrifter i 1897, da er vistnok Bipeft det Emne, som for Tiden maa anses for at være mest nøddendigt at behandle i et saadant Skrift; men hvis de Delegerede ikke ønske at foreslaa andre Emner til Behandling i Smaaafskrifter, vil jeg foreslaa at udsætte dette til at behandles under Nr. 14.

Worbeck. Med Hensyn til det her foreliggende Prøvetryk af 1ste Ark af Skriftet om Voksmøllene vil jeg gøre opmærksom paa, at Fig. 3 er slet og at der i Bogen ikke findes et Billede af et sidende Voksmøl, men kun af et flyvende. I min Bog findes et udmærket Billede af et sidende Møl; dette kunde jo være benyttet.

Ersløv. Da dette er 2den Udgave af Skriftet, havde der jo været god Tid til at fremsætte denne Anke, inden 1ste Ark var trykt. Jeg skal ikke her indlade mig paa en Diskussion om Ankens Berettigelse, derimod er jeg villig til at tilføje de 2 omtalte Figurer i et Tillæg.

N. S. Kristensen. Naar vi ere gaaede ind paa at benytte glittet Papir til disse Skrifter, vil jeg foreslaa, at vi gaa et Skridt videre, idet vi tillige benytte tykkere Papir; thi i dette Prøvetryk slaa baade Billeder og Bogstaver igennem.

Lindelof. De bekendteste tykke Biavlere kriticerer Gerstung meget stærkt. Jeg haaber, at Hr. Ersløv vil tage tilbørligt Hensyn dertil i det ny Skrift.

Thorsten. Paa dette Punkt bør vi ikke spare; thi disse Smaaafskrifter have gjort fortrinlig Nytte ude hos Befolkningen.

Præsidenteren sætter under Afstemning: Forhandlingen om Udgivelse af et Skrift om Bipeft udsættes til at behandles under Punkt 14.

Betoges.

6. Biavlslærerne.

Ersløv. Udsendelse af Biavlslærere til Landets forskellige Egne har fremdeles i 1895 været anvendt i stor Udstrækning, idet der i det Aar paa DBF's Bekostning er afholdt 323 Biavlermøder. Da disse i høj Grad have gavnet vor Biavl og styrket Foreningen, er der næppe Grund til i den nærmeste Fremtid at formindste Anvendelsen af dette Virkemiddel. Derimod synes det mig, at der er Grund til paa een eller anden Maade at forhøje de 2 faste Biavlslæreres Løn, da det ikke kan nægtes, at de med stor Dygtighed og Nidkærlighed have udført deres Gerning. Den Betaling, der

hødes til almindelige Biavlslærere, 4 Kr. pr. Møde, synes mig for ringe for disse 2. Jeg vil derfor foreslaa, at de i Stedet for som nu at faa 200 Kr. for de 20 første Møder og den almindelige Betaling, 4 Kr. samt Rejseudgifter, for de øvrige Møder, faa 300 Kr. for de første 30 Møder og 4 Kr. samt Rejseudgifter for hvert af de øvrige. Dette Forslag fremkommer dog ikke fra den samlede Bestyrelse, fordi der i det korte Bestyrelsesmøde umiddelbart før Centralmødet viste sig afvigende Meninger om denne Sag.

Lindelof. N. S. Kristensen og Grønning have nu arbejdet i den Gerning i flere Aar, og Grønning har af den Grund opgivet sit tidligere Erhverv. Det har meget stor Betydning for Biavlens Fremvækst, at netop disse 2 dygtige Mænd komme meget omkring som Biavlslærere. Jeg foreslaar for iaar at hde dem et Tillæg af 100 Kr.

Witsch-Laurigen. Det er ikke rart Dag efter Dag at færdes borte fra sit Hjem. Det bør vi tænke over og skønne paa det Arbejde, vore Biavlslærere udføre. Jeg er ikke stemt for Hr. Ersløvs Forslag, men derimod for ud over den nuværende Løn at hde dem et Gratiale. Men det kommer jo an paa, om vi have Raad dertil. Derfor var det maaske bedst at udsætte den Sag til et senere Tidspunkt.

Ersløv. Aaret 1894 sluttede med et Overskud af c. 400 Kr., Aaret 1895 med et Overskud af c. 1100 Kr. Denne betydelige Fremgang hidrørte vel til dels fra, at Foreningen opsparede Penge til forestaaende Udgifter; men det maa paa den anden Side erindres, at DBF. for en væsentlig Del faar sine Midler fra forskellige Institutioner og Staten, der hde os Tilskud for at fremme vor Virksomhed. Hvis vi opsamle Formue, kunne vi ikke vente, at disse Tilskud skulle flyde saa rigelig. Vi bør derfor bruge vore Midler, naar dette kan ske paa en fornuftig Maade til Gavn for vort Formaal. Da vor Status altsaa er god, ser jeg ingen Betænelighed ved at hde de 2 faste Biavlslærere en højere Løn.

Thorsten er ikke ganske klar over, hvor stor Løn de 2 faste Biavlslærere for Tiden har; men han anerkender deres store Betydning og er villig til at stemme for en Forhøjelse af deres Løn.

Ersløv. For Tiden ere disse 2 Biavlslærere lønede med 10 Kr. pr. Møde for de 20 første Møder, de afholde, deri indbefattet Rejseudgifter. For de øvrige Møder, de afholde, faa de 4 Kr. pr. Møde foruden Rejseudgifter. Gennemsnitsprisen for hvert Møde med Rejseudgifter har

været c. 6 Kr. (N. Jensen. Nej, det er 7½ Kr.)

Schroll. Vor meget ærede Sekretærs Forslag gaar i denne Sag ud paa en Forbedring af Biavlslærernes Løn, og derved en formentlig Forbedring af Foreningens Virksomhed. Det første har ikke stor Betydning, da det er en saa ringe Forhøjelse, lidt over 40 Kr. for 20 Møder; men det andet Punkt kan jeg ikke gaa ind paa. Her fremstiller sig det Spørgsmaal: Bør Foreningen have faste Biavlslærere eller ikke? Der, hvor der i Egnen findes dygtige Biavlslærere, behøves de faste ikke. Jo mere vi kunne arbejde hen til at benytte lokale Biavlslærere, des billigere kunne vi gavne vor Sag. Jeg er af den Overbevisning, at de uproduktive Rejsseudgifter bør formindstes. Et Skridt i den Retning er Biavlsskolen. Den vil efter Haanden skaffe os dygtige Biavlslærere spredte over hele Landet. Den Virksomhed bør ikke være et Levebrød for Folk. Endnu kunne vi vel ikke undvære de faste Biavlslærere; men paa Grund af min her udtalte Overbevisning stemmer jeg imod Forslaget.

N. S. Kristensen. Naar man bedømmer Betalingen for de afholdte Biavlermøder, maa man huske paa, at de afholdes i Narets allerbedste Tid, da vi selv kunne have mest Brug for Tiden hjemme. Jeg tror, at de faste Biavlslærere have virket i høj Grad til Ensartethed i vor Biavldrift. Ved Udstillinger kunne de faste Biavlslærere gøre stor Nytte ved at fremtalpe en mere ensartet og rigtig Bedømmelse.

Hoffmann slutter sig til Schroll og imødegaar Kristensen med Hensyn til Bedømmelsen ved Udstillinger. Han foreslaar, at Lønnen for de faste Biavlslærere bliver uforandret 200 Kr. for de 20 første Møder, men at Betalingen for andre Biavlermøder, afholdte af dem, bliver 6 Kr. og Rejsepenge for hvert Møde.

Vorbeck. Jo flere Møder en Biavlslærer faar at holde, des billigere kunne de blive. Prøv at tage vore Vandrelærere bort, saa skal De saa at se, hvorledes vor Biavl gaar tilbage.

Hoffmann. Det maa altid blive billigt at lade Kredsjene benytte deres egne Biavlslærere.

Erzlev. Vi have næsten ingen, nemlig højt 1, Biavlslærer, der ubelukkende lever af denne Gerning; men det har stor Betydning, at vi have nogle, der ere særlig dygtige dertil. Derfor finder jeg, at disse burde have en højere Betaling. Hoffmanns Forslag anser jeg for uheldigt, fordi det vil formindste Brugen af de dygtigste Biavlslærere, naar disse faa højere Dagpenge

end andre. Maaſte ville vi om nogle Aar faa flere saadanne at vælge imellem; men for Tiden have vi Brug for de faste Biavlslærere ved mange Lejligheder. Ved Udstillinger staa de tildels som Repræsentanter for DBF. Ogsaa Bipesten vil sandsynligvis kræve deres Hjælp. Med Hensyn til de dyre Rejser maa man erindre de bekvemme 14 Dages Kort, der i høj Grad formindsker Rejsseudgifterne. Jeg anbefaler derfor fremdeles, at vi gibe de 2 faste Biavlslærere en højere Løn.

Rosentær. I hvor stor en Del af Naret anvendes de faste Biavlslærere?

Erzlev. Den ene i omtrent 3 Maaned, den anden omtrent i halvt saa lang en Tid.

Rosentær. Saa have de faste Biavlslærere haft omtrent 108 Kr. pr. Maaned, naar Rejsseudgifterne regnes fra. Det er ingen lille Løn efter den Uddannelse, de have. Jeg tvivler paa, at Centralmødet vil bevilge dem mere.

Lindelof. Bliver den almindelige Betaling for Møderne forhøjet til 6 Kr. for de faste Biavlslærere, blive vi nok snart nødt til at give det samme ude i Kredsjene. De 2 faste Biavlslærere, vi have, ere de 2 bedste Mænd, vi for Djeblikket kunne saa til den Gerning, hvilken end deres Uddannelse har været. For Tiden kunne vi ikke undvære dem. Maaſte senere, naar vi saa en Konsulent.

Chr. Jensen vil heller ikke have Forhøjelse af Betalingen for hvert Møde; slutter sig til Sekretærens Forslag: 300 Kr. for de første 30 Møder og 4 Kr. samt Rejsseudgifter for de øvrige.

Erzlev. Da Hr. Rosentær har omtalt de 2 faste Biavlslæreres Løn ved Biavlsskolen i Kallundborg, 5 Kr. pr. Dag, skal jeg gøre opmærksom paa, at de jo ogsaa der have haft en betydelig Udgift til deres Ophold.

Sørensen-Gandrup. Lad os ikke være jmaalige. Det synes mig, at Hr. Rosentærs Beregning smager noget deraf. De fleste Biavlermøder afholdes i Narets travleste Tid. Jeg slutter mig til Sekretærens Forslag og begærer Afslutning.

Kr. Bederſen anfer over Rosentærs Beregning. Hvormange af os vilde løse de 2 faste Biavlslærere af? Jeg foreslaar at beholde den bestaaende Lønningsmaade, men tillige gibe dem et Ekstra-Honorar. Vi kunne slet ikke undvære dem for Djeblikket.

Hoffmann finder ikke Rosentærs Beregning jmaalig. Den er i Følge Regnskabet vistnok rigtig.

Præsidenten. Ønsker Forsamlingen denne Sag sluttet?

Vedtoges med 30 Stemmer for, 1 imod.

Præsidenten. Her findes 3 Forslag: Erstleds, 300 Kr. for de første 30 Møder og almindelig Betaling for de øvrige; Schroll's, det bliver ved det bestaaende; Hoffmann's, 200 Kr. for de første 20 Møder og 6 Kr. samt Rejsseudgifter for hvert af de følgende. Er der flere, der ønske at fremsætte Forslag?

Ladegaard. 200 Kr. for de første 20 Møder og 8 Kr. pr. Møde for de øvrige, derunder indbefattet Rejsseudgifter.

Schroll slutter sig til dette Forslag og tager sit eget tilbage.

Hoffmann ligeledes.

Bitsch-Lauritzen. 200 Kr. for de første 20 Møder og 5 Kr. samt Rejsseudgifter for hvert af de følgende.

Præsidenten sætter først Ladegaards Forslag under Afstemning. Dette vedtoges med 21 Stemmer. Derefter havde Bitsch-Lauritzens 8 Stemmer og Erstleds 6 St. (Fortsættes).

Bitommer.

I Anledning af Frank Ventons Udtalelse S. 293 angaaende Bitommeren have vi modtaget flere Forespørgsler, og vi skulle derfor nærmere omtale dette snilde lille Redskab.

Allerede for 5—6 Aar siden havde man begyndt at anvende forskellige Redstaber for at befri Honningtavlerne for Bier, naar man ønskede at høste dem enten som Tablehonning i Delinger eller til Udflængning. Nævnlig benyttede man hertil Regler af bitret Jærntvist, der bleve befestede udenpaa en rund Nabning i Stadets Gable. Man indfød da et tæt Indfud af Brædder mellem det honningsfulde Magasin og Underrummet. Bierne i Magasinet sølte sig da snart drønningløse og begyndte at forlade Magasinet igennem Reglerne. Denne Metode havde imidlertid den Ulempe, at den kun kunde anvendes i stærk Varme og under meget godt Træk. Var Vejret køligt, da forblev en Mængde Bier i Magasinet, idet de klumpede sig sammen for at holde Varme, og hvis Trækket var slet, blev Stedet paa Grund af Honninglugten fra

det afdækkede Magasin omsværmet af Rovbier, der jævnlig fandt Vej ind gennem Reglerne. Først da Amerikaneren Porter fremskaffede sin Magasintømmer (se Fig. 78) for 3—4 Aar siden, fik dette Redskab en ikke ringe Betydning, da det, navnlig i store Bigaarde, gav lette Arbejdet ved Honninghøsten i en væsentlig Grad. Figuren fremstiller Redskabet i omtrent halv Størrelse. Det er lavet af Blik. Den øverste Plade har ved den ene Ende (til Venstre) en rund Nabning, gennem hvilken Bierne fra Magasinet gaa ned i det nedenunder

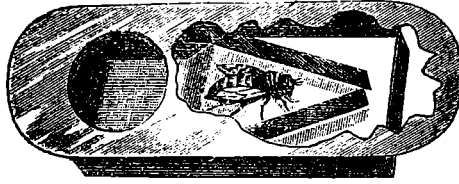

Fig. 78.

værende firkantede Rum, der har en Udgang i den modsatte Ende (til Højre). For at give et Indblik i dette Rum er Overpladen (i Figuren, ikke i Redskabet) gennembrudt, saa at man kan se de 2 Messingjædre,

der ere befæstede i skraa Stilling til Rummets Sider, saaledes at Jædrene's fri Ende have en Afstand, der passer med Tykkelsen af en Arbejdsbis Vagtrop ($\frac{3}{32}$). Denne Nabning behøver dog ikke ganske nøje at have denne Størrelse. Den kan godt være lidt større ($\frac{1}{8}$ "), derimod bør den ikke være mindre. Det firkantede Rum bør kun være $\frac{1}{4}$ " (6 mm.) højt. Man tilbanner nu et tyndt ($\frac{1}{32}$ " tykt) Bræt saaledes, at det kan passe som Bund til et Magasin. Paa begge Sider befastes ude ved de 4 Rande

$\frac{1}{4}$ " (6 mm.) tykke Lister. I Brættet udfæres en Nabning, der kan optage Magasintømmerens firkantede Kasse; men ved den Ende, hvor Kassens Udgang befinder sig (altsaa til Højre i Figuren) maa Brættets Nabning udfæres som en Halvcirkel for at give Bierne Plads til at gaa ned gennem Brættet.

Magasintømmeren lægges nu løst ned i denne Nabning, idet den hviler paa Overpladen. Naar man nu ønsker at høste Indholdet af et Honningmagasin, da løsnes dette først fra Underrummet ved Hjælp af en Spatel, idet man giver Bierne lidt Røg gennem den smalle Nabning, som herved fremkommer under Magasinet. Derpaa løstes dette op, det holdes et Øjeblik med venstre Arm, idet det støttes mod Brystet, medens man med højre Haand lægger Indstuddet med Magasintømmeren over Underrummets Tablebærere. Har man en Medhjælper, da kan man løfte Magasinet med

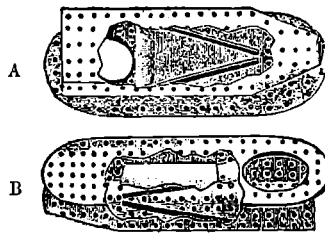

Fig. 79.

begge Hænder 6" opad, medens han lægger Indstuddet tilrette. Magasinet sættes nu ovenpaa Indstuddet. Naar man den følgende Dag borttager Magasinet, vil man i Almindelighed finde dette helt eller dog næsten helt frit for Bier. De Bier, der befindes sig i Magasinet, naar Indstuddet anbringes, ville i Løbet af faa Timer savne Dronningen. De søge da gennem Magasintømmeren ned til de andre Bier i Underrummet. Da Magasinet i dette Tilfælde forbliver dækket foroven, fremkaldes ved denne Fremgangsmaade ingen Afkøling af Magasinet, og Købere hidlokses ikke ved Honninglugt. Netop med Hensyn til Kobber er det et stort Gode at anvende dette Redskab. Derfor tro vi, at det efterhaanden vil komme i Brug ogsaa i de mindre Viggaarde; thi det er netop Honninghøsten, der først fører vore Bier ind paa at røve.

Vi have fundet det ovenfor beskrevne Redskab fortrinligt. Væder man det forblive under Magasinet i 2 Døgn, da er det i Almindelighed fuldstændig befriet for Bier. Opfinderen har imidlertid selv søgt at forbedre det (se Fig. 79), idet han nu ogsaa laver det af gennembullet Blik for at give Luitbefjel fra Underrummet til Magasinet. Desuden har han formindsket Biernes Nedgangsaa-ning, idet han ladet det firkantede Rum indsnævre henmod Abningen, saa at denne danner en $\frac{1}{4}$ " bred Tude. I den øverste Figur (Fig. 79 A) ses Redskabet med Bunden i Vejret, og denne er her gennembrudt, saa at man kan se Messinghjedrene. I Fig. 79 B er derimod Redskabet retvendt, altsaa med Overpladen opad. Denne er ligeledes gennembrudt, saaledes at man kan se Hjedrene.

Endelig har en utaalmodig Amerikaner forbedret Porters Opfindelse saaledes, at den i Stedet for 1 Udgang for Bierne har 24 (se Fig. 80 A, B, C). Han fortæller, at han derved kan opnaa at faa Bierne ud af Magasinet i 2 Timer i Stedet for i 2 Døgn. Da hans Magasintømmer er temmelig simpelt bygget, er det muligt, at flere af vore Læsere i Løbet af Vinteren selv kunde have Lust til at lave den. Derfor skulle vi beskrive den nærmere. Fig. 80 B fremstiller Indstudsbrøttets Overside. I denne er boret de 24 Indgange for Bierne i 4 Rækker. Fig. 80 A fremstiller Undersiden af dette Bræt, saaledes at man ser Handlisterne og de 12 Klodser, hvorpaa

Hjedrene ere befæstede. I Midten ved A findes tillige en Klods, som hindrer Bierne fra at gaa ind mellem de 2 Par midterste Hjedre. Endelig ses i Figur C Undersiden af Indstudsbrøttet. Hjedrene ere her dækkede ved tynde Brædder, og ved "Exit" findes de Udgange, gennem hvilke Bierne gaa ned i Underrummet. Ogsaa om dette dobbelte Indstudsbræt gælder det, at det baade paa Over- og Underside maa være forsynet med paaslaaede $\frac{1}{4}$ " tykke Lister i Randene, for at der kan blive Bivej baade over og under Brættet.

Det er ganske vist ingen vanskelig Sag for en øvet Viabler at afbørste Bierne af hver enkelt fyldt Honningtable; men dette er dog et Arbejde, som meget let medfører Tab af nogle Bier og altid volder en Del Uro i Viggaarden. Derfor er Magasintømmerens Anvendelse uden Tvivl et Fremskridt i den nyere Viabl, og vi udtale derfor Ønsket om, at dette lille Redskab maa finde Vej til vore Viggaarde.

Forfærdigelse af Stader.

af J. J. D. Hansson,
Klippan.

I Deres ærede Tidsskrift for Viabl fra den 15de Juli læste jeg om Forfærdigelse af Vi-stader. Da jeg ikke selv er Smeder,

men Værkmeister ved Klippan Papiirfabrik og dog selv kan bygge mine Vi-stader, saa saaldt jeg paa den Tanke at omtale den Maade, paa hvilken jeg laver dem, om De finder det værd at optage i Deres Tidsskrift. Jeg bruger i Almindelighed 205 mm. (8") brede og 350 mm. (13 $\frac{1}{2}$ ") høje Kunsttavler, da Vi-staderne indvendig blive 230 mm. (9") brede og 370 mm. (14") høje. Her-til sammenslaar jeg 2 Kammer af 1" tykke Brædder og til Siderne 3" brede og 850 mm. (32 $\frac{1}{2}$ ") lange; til For- og Bagsiden 1" tykke og 1 $\frac{1}{2}$ " a 2" brede og 438 mm. (32") lange; da de andre Stykker bør slaas ovenpaa Sideslykkerne i Vinkel, saa bliver der Bivej ved Forenden og ved Bagenden og man kan let med en Hjedervinge feje Snavset fra Bunden ned. De andre Brædder, som jeg affaar 370 mm. (14 $\frac{1}{2}$ ") lange, ere $\frac{1}{2}$ " tykke og sammenbøjede paa- slaas først Kammerne; der slaas først et Tag paa af rent Spaanpap, har man det ikke tykt nok, kan det gaa an at sammen- flistre f. Eks. Tidsskrifter, som Boks møl ikke

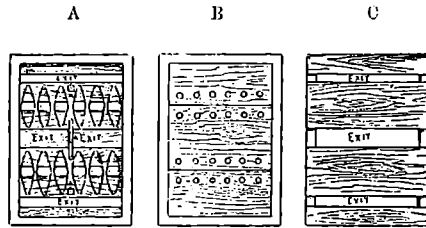

Fig. 80.

kunne lide, vel sagtens paa Grund af Lugten fra Trykparten. Til det ydre anvendes 1" Brædder ligeledes sammenpløjede, her anvender jeg Pap for at faa Pakningsrummet saa lufttæt som muligt. Det er at mærke, at disse Brædder affæres en Aften lange og paasømmes opstaaende da først For- og den ene Langside. Senere paasømmes Siden og pakkes hurtigt med tør Rughalmshakkelse, og derefter pakkes den anden Side ligeledes som før, og Bræddestykker paasømmes ved Bagenden for at holde det godt sammentrykket. Derefter sammenflaar jeg en Kramme af 1" Brædder, 3" brede, saa stor, at den gaar uden om Husets Ildvægge, og først maa en halv Tom. Jals være staaren i dens øverste Rand, hvori Tagrammen skal hvile. Siden tilfæres Gavlbrædderne i den Højde, jeg vil have Tagfalbet, og paafæster nævnte Krammes Ender; derpaa affæres en Meter (38") lange $\frac{1}{2}$ Tom. Brædder, pløjes og slaes paa Taget. Derefter paaspænder jeg billigt Bomuldstøj, Fodergaze, og stryger det over med Oliefarve, her kan ogsaa benyttes Tagpap. Til Bunden anvendes øverst 1" Brædder, der affæres man Flyvebrædtet, som er ligejaa bredt som Voligen; en god halv Tomme under denne Bund paaslaes $\frac{1}{2}$ " Brædder i modsat Retning og der lægges Pap imellem. Disse Bistader har jeg fundet være gode at overvintre i, fordi de ere varme og der kun gaar lidt Foder til, og da Vinteren og de lange Aftener stunder til, saa kan der vel være En og Anden, der selv har lyst til at lave sine Bistader. Forsøg, saa gaar det; uforstået duer ikke. Som sagt, jeg er ikke Smeder, men har dog smukke Bistader, som jeg selv har lavet, naar jeg om Aftenen er fri fra Fabrikken.

Vi takke for den givne Anvisning. Uagtet de deri angivne Maal forudsætte Anvendelsen af Højnormaltkammer, som nu ikke bruges i stor Udstrækning hos os, findes der dog i Beskrivelsen adskillige Bink, der kunne finde Anvendelse ved Forfærdigelse af Stader med et hvilket som helst Krammemaal. Dette gælder saaledes om Anvendelsen af Pap i Væggene og malet Tøj paa Taget.

K e d.

Fra Kredse.

Elbo m. fl. Her. BF. afholdt i Frederiks-Klubens Lokaler i Fredericia en Biavl-, Havebrugs- og Fjerkræ-Udstilling, der aabnedes d. 19. Septbr. Kl. 1 var der Frost, ved hvilken Formanden for

Elbo m. fl. Her. Biavlforening, N. Ladegaard, L. Welling, bød Velkommen. Derefter talte Plantestolejer Mariboe for Borgmesteren. Borgmesteren talte for Udstillingen. Gartner Heyn for Dommerne, Lærer Smith, Hjersted pr. Svøbølle, Vicepræsident Kaptein Schroll, Lykkeskæde, og Mejeribestyrer Schmidt, Kronborg Mejeri. En af disse takkede og talte for Ladegaard, der imidlertid vilde have en Del af Væren overført paa Dersjergent Bjerregaard. Bjerregaard talte for Arrangementskomiteen og Enhver, der iøvrigt havde været med til at bære Læstet. Købmand N. Hermann talte for Kvinderne, Proprietær Boesen, Eltang, for Udstillerne, Hospitalsforstander Tüchsen for Bjerregaard, Mariboe for Præsiden, Raalemager Hansen, Rolding, anbefalede at lægge Vægt paa de smaa Indtægter, som sammenlagte kan blive betydningsfulde. Bjerregaard talte for Egnens tvende Landboforeninger og deres tilstedeværende Formænd. Ladegaard for Sparekassen, der ligesom Landboforeningerne yder Bidrag til Biavlforeningen. Folketingsmand Dusen udtalte Ønsket om, at Udstillingen maatte føre til Fremfærd ikke mindst paa Havebrugets Omraade.

Kl. 2 aabnede Borgmester Scharling Udstillingen. Han bemærkede, at denne vel var lokal og begrænset til at omfatte trende saakaldte Bierherv, men den maatte dog siges at være meget righoldig og interessant. Bierhervet er gammelt. I ældre Tider traadte Honning i Stedet for Sukker, og selv efter at Amerika var opdaget og Bejen til Indien funden, hvorefter Sukkeret holdt sit fejrlige Indtog, vedblev Honningavl at spille en stor Rolle. Hvor stor Betydning Bierhervet har haft, ses af, at Chr. d. 5tes danske Lov havde ikke mindre end 5 Kapitler derom. Der kom senere en Tid, hvor Erhvervet var i Tilbagegang; da stete imidlertid i Midten af dette Aarhundrede Opfindelsen af de bevægelige Tavler, hvorved det blev muligt at udnytte Produktet uden at dræbe Producenterne. Senere opfandt Honningudflyngnings-Maskinen. Man kom tilbage til den gamle Erkendelse, at Bier ikke ere vilde, men nyttige Husdyr; der danne des Biavlskredse, for at Biavlerne gensidig kunde belære hinanden. Elbo Herreds Biavlforening blev stiftet for 10 Aar siden; den er nu naaet saa vidt, at dens Udstilling maa siges at være meget righoldig og lærerig. Udstillingens anden Afdeling, Havebruget, er kun i uegentlig Forstand et Bierherv, thi det kræver som Regel en Mand's hele Arbejde og giver fuldt Udbytte; men denne Afdeling breder

Stønhed over Udstillingen. Den tredie Afdeling er Hjertræudsstillingen. Den lokale Hjertræudsförening har kun bestaaet et halvt Aar, men den arbejder jo paa et Omraade, hvor der er stor Fremgang. Det er ikke saa længe siden, at Udgproduktionen kun dækkede vort eget Forbrug, medens man nu med Forbavelse hører, at vor Ugudsforjel indbringer os lige saa meget som vor Hesteudsforjel. Hvad der findes paa Udstillingen, er noget, der kan staa som Eksempel. Der har været en Del Vansteligheder forbunden med at faa Udstillingen i Stand. Tiden har været meget kort, men Arrangørerne har haft Viernes Eksempel for Øje. Udstillingen er et Led i Bestræbelserne for at bringe Bierhvervene til Udvikling. Og saa gennem den vises den danske Nations Evne og Villie og Vyst til at være sig selv og være med; den viser Livskraften og er en Stjærve til hele Folkets Udvikling. Lad os da mindes ham, der er det personlige Udtryk for det danske Folk, Kongen. Længe leve H. S. Majestæt Kong Christian! (Mifoldigt Hurra).

Borgmesteren erklærede derefter Udstillingen for aaben og ønskede, at den maatte bringe baade Glæde og mangefold Udbytte. De Tilstedeværende spredte sig derefter for at tage Udstillingen i Omsyn.

Man nyttede det jo ikke nærmere at omtale Udstillingen. thi den er allerede sluttet, men vi trøster os med, at mange har benyttet Lejligheden til at aflægge den et Besøg. Saa meget skal vi dog sige, at Udstillingen gjorde baade Udstillerne og Arrangementskomiteen Være; særlig maatte det forbaave, at det er lykkes at faa det hele ordnet i den korte Tid, der var til Raadighed.

Nr. 9½ uddelte Borgmester Scharling Medaljerne og bragte efter Uddelingen en Tak til Alle, som paa den ene eller den anden Maade havde støttet den, men særlig takkede han dem, som havde haft Hovedarbejdet.

Præmieliste.

Høning.

Solvmedaille uddeltes: Bødder L. Henriksen, Grøntj. Parituller N. Ladegaard, L. Velling. Læge J. Jepsen, Kongsted. Sergent J. Vertramjen, Fredericia. Stabsjergent J. Thyggejen, Fredericia. Smeder N. Jensen, Taulov. Gaardejer H. P. Haand, Gaarslev.

Broncemedaille uddeltes: Oversjergent C. P. Kloster, Fredericia. Smeder S. Zimmer, Trelde. Gaardejer N. Nyed, Starbak. Husejer N. Nielsen, Smidstrup. Oversjergent Østerlov, Fredericia. Klædthmager Poulsen, Fredericia. Oversjergent Bjerregaard, Fredericia. Hospitalsforstander Tüchsen, Fredericia. Gaardejer J. Veitjen, Vejlbj. Husejer H. S. Kirkeby, Vejlbj. Bødder P. C. Nør, Hørslev.

Præmieværdig: Gaardejer T. N. Svind,

Gaarslund. Husejer S. D. Jensen, Gaarslund. Lærer Rosenfjær, Stubdal. Lærer Lindelof, Harte. Gaardejer J. N. Jørgen, Børup. Møller Mad-jens Enke, Gammelby Mølle. Gaardejer L. N. Larsen, Taulov. Gaardejer P. Andersen, Tustar. Gaardejer M. Hansen, Mørkholdt. Boelsmand C. Uth, Bilstrup. Sognefoged Hansen, Børup. Land-mand H. J. Hansen, Børup.

Tavlehonning.

Præmieværdig: Oversjergent Bjerregaard, Fredericia. Hospitalsforstander Tüchsen, Fredericia. Bødder.

Solvmedaille: Husejer N. Thuejen, Hammerup. Boelsmand C. Uth, S. Bilstrup.

Broncemedaille: Bødder J. Peterjen, Trelde. Gaardejer Haand, Gaarslev.

Præmieværdig: Bødder Henriksen, Grøntj. Smeder Zimmer, Trelde. Lærer Jepsen, Kongsted. Gaardejer M. P. Buch, Tustar. Gaardejer N. Hansen, Mørkholdt.

Vihuse.

Solvmedaille: Oversjergent Bjerregaard, Fredericia. Fabrikant C. Pedersen, Tved*.)

Broncemedaille: Trækmand N. Nielsen, Taulov.

Høningudstynger.

Præmieværdig: Fabrikant C. Peterjen, Tved.

Høningglas.

Præmieværdig: Hospitalsforstander Tüchsen, Fredericia. Købmand C. Nielsen, Fredericia.

Smaaredskaber.

Solvmedaille*): H. Grønlø & N. Mads-mussen, Kallundborg. Mechanikus C. Bendixen, L. Velling.

Broncemedaille*): Fabrikant N. S. Kristensen, Røstilde.

Kunsttavler.

Præmieværdig: Fabrikant N. S. Kristensen, Røstilde. Fabrikant Kr. Peterjen, Tved. Fabrikant N. H. Borbeck, Hølstebro.

Til Udstillingen er solgt 1600 Indgangsfort. Brutto-Indtægten har været c. 1200 Kr.

Hølbæk Amts BF. Høst Hjulmand P. Jensen, Nygaard, afholdtes Tirsdagen den 15de September et Møde, hvortil flere Bøddere fra forskellige Sogne i Ods-herred samt Bødderlærer Grønning fra Thyland havde indfundet sig. Hr. Grønning foreviste flere af P. Jensens Bødder, paaviste Manglerne og forklarede, hvorledes de skulde afhjælpes. Herefter samlede man i P. Jensens Stuer, hvor Grønning udtalte: Spørgsmaalet er, hvorledes vi skal drive Bødder, hvorledes vi tumler med Bødderfamilierne? jeg behøver maaste ikke at anbefale Bødder, da de tilstedeværende ere ældre Bøddere. Som Eksempel paa, hvorledes man kan holde Bier paa mange Steder, hvor man egentlig skulde tro, de vilde genere meget og have vanskeligt ved at faa Føden, skal jeg anføre, at en Mand i Halsborg inde i en Gaard med 2—3 Etages Huse paa Siderne rejste Stænger eller Bjælker, hvorpaa han lagde Brædder, og herpaa satte han Bødder. Bierne fløj ud over Høfene og søgte Føde og generede ikke Føll i Gaarden. Grunden

*) Udbetalt ikke ifølge Forningens Vedtægt er

til, at jeg gjerne vilde ønske, at næsten alle Menneſter vilde holde Bier, er at alle har godt af at syſle med noget i deres Fritid, og Bier ere baade intereſſante og nyttige, og man lærer at kende Bierneſ Naturliv og Leveviſ; galt er det, at de ſtifter, det gør Høns ikke, derfor holder mange hellere Høns; men de ere ikke nær ſaa intereſſante ſom Bier, og huſter vi ſaa paa, at Bien er det eneſte Huſdyr, der ſelv kan ſtaffe Føden og tillige give Overſtud, ſaa maa vi indrømme, at de ere fordelagtige; Gennemſnitſubhyttet pr. Stade ſkal jeg vogte mig for at angive, da det veſkler ſaa meget med gode og daarlige Aar, men Udhyttet kan gaa op til 100 Pd. Honning pr. Stade, men grib derfor ikke til at anſtaffe mange Stader, thi Gennemſnitſubhyttet kan da let gaa ned. Jo flere Bier, der er i et Stade, jo mere Honning giver det: ſtore og rummelige Stader fyldte med Bier og mange fær-dige Tavler, det maa vi have. Yngling og Tablebygning maa gøres i Forſommeren, men man kan ikke angive nogen beſteemt Tid, idet Behandlingen af et Viſtade maa rette ſig efter Vejret: her paa Sjælland og andre Der maa man ſ. Eſk. gøre alt 1 Maaned før osovre i Fylland. Nu kommer Spørgsmaalet, om Biablere har nogen Indflydſe paa, at Bierne avler ſtærkt. Lad os ſe paa, hvad Bierne behøve. Førſt maa der i Stadet være en Varme af 20—30°, den kan Biablere hjælpe til at holde tilbage i Boligen ved en tyk Paſning. Der er meget ſaa Ekſempler paa, at Bierne have ſaaet det for varmt. Det kan dog ſte, naar Stadet er tækket med Zink eller Tagpap, og Solen brænder herpaa. I det Tilfælde maa der gives Luſt ved, at Taget løſtes lidt, thi intet har ſaa ſtor Indflydſe ſom Temperaturforandring. Næſt efter Varmen er det ogſaa en Hovedbetingeſe, at der findes „Træk“, ſaa Bierne kan hente rigelig Føde, Vand, Blomſterſtøv og Nektar, ſaa vil Dronningen blive fodret, og den maa lægge Æg, ſom den bliver fodret; bliver den godt fodret, kan den lægge indtil 3000 Æg i Døgnet. Forunderligt er det, hvad der ſiger Dronningen, at nu vil den lægge Æg til Arbejdere, nu til Droner (Hanner) og nu til Hunner. De Æg, hvoraf der kommer Droner, bliver mærkelig nok ikke befrugtede, det er et eneſtaende Tilfælde i Naturen. I det hele taget er det næſten, ſom om det var Forſtand, der ledede Bierneſ Arbejde, i hvert Fald er det et meget ſtærkt udviklet Inſtinkt. Tiden for Æggeneſ Udrugning er for Arbejdere 21 Dage, for Dronningen 16—17 Dage og for Dronerne 24 Dage. Yngelen bør være udruget 1 Maaned før „Trækket“. Huſbiernes Ar-

bejde er at aabne og lufte Gellerne og forſvare Stadet mod Angreb udefra. Tidligere dulle man Bierne alt for meget, det er højt uheldigt. Man maa meget hellere have en god Familie end 4—5 ſvage; men man maa helſt have 2, ſaaledes at man kan afhjælpe Manglerne i det ene med det andet. Det er ikke min Tanke at ſaa ſtore Honninggroſſiſter, men mange ſmaa Biablere. Honning er ikke blot gavnlig ſom Medicin, men ogſaa ſom Næring, og 40—50 Dre er billigt for et Pund. Det er ingenlunde min Mening, at alle ſøde Midler ſkal erſtaattes med Honning, men jeg ſ. Eſk. erſtatter meget Paalæg med det, idet jeg og mine ſmører et tyndt Lag Smør paa Brødet og derpaa et ikke for tyndt Lag Honning, dog bruger vi andet Paalæg mellem om Aftenen. Nydt paa den beſte Maade tror jeg, at Honning er meget ſundt. I Winter var der Inſluenza i alle Hjem paa min Egn undtagen i mit Hjem, og jeg er af den beſtemte Mening, at det var Honningeſ Skyld; den holder nemlig Fordøjelſen i god Orden, det er Hemeelig-heden. — I Begyndelſen af September maa man paadvirke Dronningen, ſaa at den lægger ſenere Yngel, for at der ved Indvintringen kan være mange unge Bier i Staderne, thi herved er der lagt et ſtort Grundſlag. Bierne maa ikke gjerne flyve for tidligt ud om Foraaret, thi derved gaar der for mange tabt. Med Henſyn til Kammernes Antal efter ſidſte Udſlyngning, da maa man hellere have en for mange end en for ſaa. I en Familie paa 12 Kammer maa den første til Winterlejet være fyldt indtil de $\frac{3}{4}$ med forſeglet Honning. Nr. 2 med indtil Halvdelen og tillige en Del Blomſterſtøv. I Nr. 3 begynder Yngellejet; dette ſtrækker ſig over 7—8 Tavler, hvorpaa der blot er 2—3 Tommer Honning i en Due foroven, og bagved tiltager Honningmængden igen, ſaa at Bierne alſaa kommer til at ſidde indenfor en Skal af Honning. Honningen ſkal ſies i en Si, der er omtrent ſom en Klødeſi; men den maa ikke være af Mæſſing, helſt af Haarbæb, rent og pænt ſkal det være. Naar Honningen ſaa er ſiet i en ſtor Beholder, lader jeg den ſtaa i 8—10 Dage med et Stykke Pinned over i Solen, ſaa kommer det tynde ovenpaa; det maa ſtummes af, hvorefter den maa ſtaa, til den begynder at kryſtalliſere, ſaa maa man røre op i den, indtil Kryſtallerne ere ſom fint Krudt, men man maa paſſe paa ikke at overarbejde den, thi den kan blive fedtet ligefom Smør, naar det bliver overarbejdet. Herefter hælber man Honningen paa et Glas, eller hvad andre Beholdere man har; men man overbinder den ikke lige ſtraks,

men lader den staa, til de smaa Luftblærer ere komne op, og dem stummer man af, hvorefter man luffer lufttæt for Honningen. Saaledes behandlet kan den holde sig i Aarevis. Hvad jeg før burde have omtalt er, at naar Tavlerne ere slyngede ud, skal de stiftes rene, hvilket maa ske i Staderne; man skifter om Afstenen. Man kan med en Table om Dagen holde ud i en halv Snes Dage, og Dronningen tror, der er „Træt“, og yngler. Det er gavnlig først at overstenke Tabellen med lunket Vand. Kammerne maa opbevares i tætte Kasser, hvor Møl og Mus ikke kan komme til dem. Vokset maa vi ogsaa passe paa. Vi indfører hvert Aar ca. 1000 Pfd. Voks, det maa vi selv kunne levere; men alle Biavlere ere ikke paapassende med at samle det. Man kan nemlig faa et Pfd. Voks af Strællingen for hver 60 Pfd. Honning. Hver Biavler bør have en Solsmælte; den er let at bruge hele Sommeren igennem. Har man kun faa Stader, kan man tjøbe sig et Stykke Ostelærred og lade en Pose deraf. Heri lægger man det udsmlætede Voks, lægger Posen i en Gryde og hældes 4—5 Tommer Vand over den. Naar det saa koges, siver Vokset igennem og danner et Lag ovenpaa Bandet; dette Lag lader man størkne, skrupper Underfiden, lægger Pladen i en lille Spand med Vand, sætter denne Spand i en Kjedel med Vand og smelter det. Nu stummer man det sorte af, der kommer op, og faaer nu en god Voks. — Efter Foredragets Slutning valgtes Hjulmand P. Jensen, Nygaard, til Kredsformand for Ddssherredskredsen under Holbæk Amts BF. De øvrige Bestyrelsesmedlemmer (en Mand fra hvert Sogn) genvalgtes.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 98 a. Er det endnu tidnok at indsætte ny Dronning, da bedes De sende mig en saadan, italiensk eller almindelig. En ualmindelig stor Familie i et Lavnormalstade (Ersklev) har været uden Dronning i omtrent 2 Maaneder. Da Familien som sagt er og hele Sommeren har været ualmindelig stærk, har givet over 70 & Honning og Droneslaget besørget i rette Tid, saa har jeg ventet til Efteraarsjodringen var til Ende og først idag efterstet Familien, men desværre har den ingen Yngel, og saa kan der vel ikke være Haab om, at den kan have en Dronning; finde en saadan, selv om der er een, kan der ikke være Tale om, dertil er der altfor mange Bier. Det er et Wellnessstade med 20 fuldt besatte Kammer. (Chr. T.) — S.: Hvis

det paagældende Stade ikke er blevet fodret i September Maaned, er det paa ingen Maade et sikkert Tegn paa Dronningsløshed, at det nu i Slutningen af September er uden Yngel i Deres Egn, der jo, saa vidt vi vide, ganske savner Eftertræk. Vi have da jævnlig haft stærke Stader, der midt i September kun have haft c. 30 luftede Yngelceller, ingen aabne, og dog have disse haft gode Dronninger. Har Familien derimod været fodret i den senere Tid, da er Mangelen af Yngel uægtelig et temmelig sikkert Tegn paa, at den ikke har nogen Dronning.

Nr. 98 b. Vil der i Sommeren 1897 atter blive afholdt Biavlsskole i Kallundborg, og hvor tidligt bør man indsende Andragende om at blive Elev der, for at ikke Andre skulle komme En i Forløbet? (N. H.) — S.: Ja, det er bestemt atter at afholde denne Skole næste Aar, men kun med 1 Kursus, der sandsynligvis vil blive afholdt enten fra 19.—31. Juli eller fra 26. Juli til 7. August. Dette Kursus vil blive ordnet ganske paa samme Maade som de 2 iaar afholdte. Andragender om at blive optaget paa denne Skole ville formentlig blive indkaldte til d. 15. Marts 1897. Hvis der skulde blive altfor mange Elever til et saadant Kursus, der ikke godt vil kunne optage flere end 18—20, vil det blive DBF.'s Bestyrelse, der kommer til at bestemme, hvilke Andragender, der skulle afflaas, eller om der ligesom iaar skal afholdes 2 Kursus. Som Forberedelse til Optagelse paa et saadant Kursus kan det anbefales foruden vore nyere Bøger at gennemlæse N. Feddersens „Naturens Bog I“ (navnlig Afsnittet om Insekter) og samme Forfatters „Naturens Bog II“ samt de Artikler om Honningbiens Naturhistorie, der findes i nærværende Blads Aargang 1893 og 1894. Kost og Logi vil formentlig kunne faas paa „Højskolehjemmet“ i Kallundborg for 1,50 Dkr pr. Døgn. Enkelte Elever havde dog iaar indlogeret sig hos private Familier heri Byen og opnaaede derved en lidt billigere Pris.

Nr. 98 c. Indeholder mørkt Kandis skadelige Stoffer for Bierne, og har det samme Foderværdi som lyst Kandis? Har staaet Melis ligesaa stor Værdi som Kandis til Foderfage? (B. A. P.) — S.: Foderværdien af mørk og lys Kandis er vistnok ganske ens; men Grunden til, at vi stadig anbefale den lyse, er denne, at den mørke Kandis under Tiden kan være brændt (sveden), og i det Tilfælde bliver Foderet næsten en Gift for Bierne, særlig som Vinterfoder. — Melis er vist et ligesaa sundt Foder som Kandis; men det har efter

vore Erfaringer noget ringere Værdi, da det ikke rækker saa langt.

Nr. 99. Da jeg har faaet Ordre paa at levere 20 K Honning til en Mand i Sverige, spørres: Paa hvilken Maade forsendes det billigst, og hvor høj Indførsels-told skal der svares af et saadant Quantum, samt hvorledes forsendes Vareprøver billigst til vore Nabolande? (P. A. B.) — S.: Vi kende ikke Honningtolden i Sverige; men det bliver vel ogsaa Modtagerens Sag at betale den. 50 K kan bedst sendes i 1 a 2 Blikspande med Saag. Vareprøver af Honning sendes lettest jaavel til Udland som til Indland i smaa Prøveglas (Reagensglas), der passe i et Træhylster (se Fig. 81). Adressen hæftes eller klippes paa Hylsterets ene Side. Overst skrives: „Vareprøve uden Værdi“. Glasrøret fyldes kun saa højt op, at der er Plads til Broppen. Glasstet sættes ned i Hylsteret. Saaget drejes for og befæstes yderligere ved 1 Stift foruden den, hvorom Saaget drejes. En saadan Vareprøve kan sendes til alle Postforeningens Lande, altsaa ogsaa til Norge og Sverige, paa 10 D . i Frimærker, naar den ikke vejer over 20 Kvint; for hver 10 Kv. eller en Del deraf yderligere 5 D . i Frimærker indtil 50 Kv. Disse Prøveglas med Hylstre kunne jo nu faas her i Landet (se Kundgørelser).

Nr. 100. Er fremsendte ikke en Hvepserede? Den lange, „Vi“ en Hun („Dronning“)? En hel Rede var funden i Diget ved en Vihave og præsenteredes mig i Søndags ved Mødet paa en Avis paa Bordet af de forsamlede Medlemmer ved min Indtrædelse. Nogle tvivle derom. Jeg er sikker derpaa. Dog talte nogle om „Gedehamse“? — Da man har fundet Bygninger under Bistadens Tag, kunde man ønske, om De i „Vitidende“ kunde give nogle Oplysninger om disse Insekters Inflydelse paa Bierne, da Biablerne paaftaa, de gaa ind til Bierne og blive derinde. Jeg er sikker paa, at saa dur Folket ikke; et stærkt Stades Folk vil snart jage dem bort, efter hvad jeg har iagttaget. Hvad er det graa Stof af, og hvad leve de af om Vinteren, da der ikke var Spor af Føde? Der var 4 saadanne Tabler sammenholdt ved smaa Iverribber ligesom Nitter. Der er nok ingen Boks i? (P. H.) — S.: Ja, den sendte Yngel-Table hidrører ganske rigtig fra en Hvepserede, nemlig af Arten *Vespa crabro*. Da vi imidlertid have faaet flere Forespørgsler om disse Insekter, agte vi at stænke dem en udsørgelig Omtale

i næste Nummer. Vi have ikke Plads dertil i dette.

Nr. 101. Indlagte Bille og Rager er noget, som har haft Bolig i et gammelt Dige i min Have i Sommer. Nu er Bøligen bleven ødelagt, af hvem ved jeg ikke, og her er Resterne af Herligheden, der var jo en hel Familie, og de ere nu husvilde, de søger stærkt ind paa mine Bistader og jeg tillader mig herved at forespørge: Ere de stabelige for Bierne. Hvad hedder Slægten og skal enhver Biavlser søge at ødelægge dem? (S. T. M.) — S.: Det sendte Insekt er ikke en Bille, da disses Forvinger ere hornagtige thnde Dækvinger. Dette Insekt har derimod 4 klare Vinger med grove Aarer. Det er en *Gedehamse*; men dog ikke en af vore almindeligste Arter, den store og den lille. Denne er den middelstore *Gedehamse* (*Vespa media*). Den lever i øvrigt paa lignende Maade som de andre 2, om Efteraaret dør hele Familien undtagen Hunnerne, der ligge i Dvale Vinteren over i et Jordhul. Om Foraaret grundlægger hver af disse et nyt Samfund. De kunne hen paa Efterommeren røbe en Del fra Honningbierne, hvis der er mange af disse *Gedehamse*. Derfor kan det være fornødt at Biavlseren at dræbe dem, han træffer, især om Foraaret, da hver Hun jo repræsenterer et helt nyt Samfund.

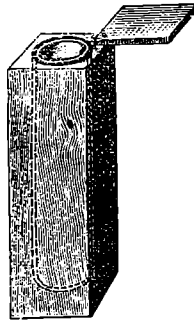

Fig. 81. Honningprøve.

Nr. 102. Kan det skade Bierne, at der kommer den dobbelte Portion af Cremor tartari som opgivet i Deres Bog, „Fører i Biavl“, da det er sket for mig ved en Fejltagelse nu til Efteraarsfodring. (M. M.) — S.: Nej, det antage vi ikke. Cremor tartari er et hvidt Salt, renset Vinsten, der anvendes temmelig almindelig som Lægemiddel til indvendig Brug hos Mennesker. Det har en kølende og urindrivende Virkning. Det anvendes som Indblanding i Foderjirup til Bier, for at hindre denne i at krystallisere i Cellerne.

Nr. 103. Maa jeg bede Dem om at undersøge medfølgende Tavlestykke, da jeg temmelig sikkert tror, at jeg har Bipejt i mine Stader? (P. S.) — S.: Den sendte Table var næsten ganske tør. Højt og her fandtes gennembrudte Cellaer, urder hvilke saas en indskrumpet tør Masse. Vi undersøgte denne Masse og fandt deri Sporer, der vel kunde antages at hidrøre fra *Bacillus alvei*; men dette kan ikke med Sikkerhed afgøres, før Sporerne have været underkastede Dyrkningsforsøg, og dertil havde vi netop for Djebliffet ikke Lejlighed.

Vi undersøgte derfor paany Tabellen for om muligt at finde en eneste Larve deri. Dette lykkedes os ikke. Derimod fandt vi i 3—4 Celler en Smule Honning. Ved at undersøge denne fandt vi straks Bacillus alvei, og dermed var det altsaa afgjort, at den paageibende Bifamilie lider af Bipest. Det er nu iaar for sent at underkaste Bierne noget egentligt Helbredelsesforsøg. Kun tilraade vi at give Familien 3—4 R Foder-sirup, hvortil er sat Raftol Beta opløst i lidt Spiritus. Med Hensyn til den Mængde Raftol Beta, der bør anvendes, da skulle vi gøre opmærksom paa, at man ved Forsøg er kommen til den Slutning, at en endnu mindre Mængde end den af os tidligere anbefalede kan gøre god Virkning, nemlig $\frac{1}{25}$ Kvint til hvert R Foder i Stedet for $\frac{1}{10}$ Kvint.

Ekko fra Staderne.

Nim, Horsens, d. 20. Septbr.

Med Hensyn til Løbet af Spærningssgitter kan jeg meddele, at jeg i Sommer har anvendt et saadant i et Vanormalstade, uden at der fandtes en eneste død Bi bag Gitteret, hvis Abninger vendte vandret.

H. Grifjen.

Skjorup, Horsens, d. 22. Septbr.

Under „Et og Andet“ i Tidsskriftets Nr. 15 skriver Hr. Skredder H. Jensen, Grindløse, om en ny Maade at udtrømme Bier paa, og Hr. Redaktørens Bemærkning dertil tyder ogsaa paa, at det er noget Nyt, som adskillige af vore Læsere formentlig næste Aar vil forsøge at bruge. Dertil kan jeg oplyse, at jeg har brugt denne Metode de sidste 3—4 Aar og fundet den praktisk af flere Grunde, og særlig fordi det næsten aldrig mislykkes at faa Dronningen at se løbe ind i Trugstabet.

Ehr. Høitegaard.

Haven, den 22de Sept.

Ved at læse „Vitidende“ af 15de Sept. ser jeg, at en Diabler ønsker Udtalelser angaaende døde Bier bag Gitteret, og da jeg har haft det samme Tilfælde, undlader jeg ikke at meddele mine Erfaringer. Ved at undersøge Citrenes Abninger, der var af Pap, fandt jeg, at disse maalte kun $4\frac{1}{10}$ mm. istedetfor $4\frac{1}{2}$ mm., dog var det lodrette Gitter noget større i Abningerne og med retvinklede skarpe Kanter. Aarsagen kan ikke være de skarpe Kanter, da det var Pap, men derimod Abningens Tykkelse i Forhold til Biens Bygning; jeg mener, naar Citret er tykt, saa maa Abningerne

være større i Forhold dertil; jeg ubdiede saa Citrenes Abninger med en skarp Kniv til den rette Bredde saa nøjagtig jeg kunde, og siden har der ikke været noget iverjen. Angaaende Dyttet tror jeg ikke, det har nogen Betydning, da jeg har bemærket, naar jeg aabnede Bagdøren, kom der straks en Mængde Bier paa Glasfæt i Indstubbet; siden Rettefælden ved Citrene har dette ikke været Tilfældet, det var kun fordi, de ikke kunde komme ud. Det bemærkes, at jeg satte Citrene ned uden at jage Bierne bort, som fandtes bag Citret. Jeg har iagttaget, at Bierne med Banfælighed passerer Zink-Citre, der maaler $4-4\frac{1}{10}$ mm. Citrene, som kun maalte $4\frac{1}{10}$ mm., har jeg faaet fra et Sted, hvor man skulde antage, man fik den bedste Slags Citre.

N. Rasmussen, Uhrmager.

Narhus, d. 24. Septbr.

Som jeg fortalte Dem, blev Italienerinden sat til det viferløse Folk om Eftermiddagen d. 29. August. I dag, efter at jeg havde givet Folket et Glas varm Sukkeropløsning, kom der noget Køre, og til min Forbavselse spillede en Del unge Italienerer for. Dette er i det mindste 2 Dage, før man kunde vente det. J. Møller.

Gavnlige Vink.

Vejret (26. Septbr.) har i de sidst forløbne 2 Uger fremdeles været temmelig uroligt, dog jævnlig afbrudt af smukke Dage. Natterne have været temmelig varme (8° R.) indtil i den allersidste Tid, da Thermometret har været nede paa $4-6^{\circ}$. Med Hensyn til alle Diablararbejder, Undersøgelse af Stader, Dronning-Indførelse, Forening og Fodring, har Forholdene dog været temmelig heldige.

Fodring. Det er i Reglen sikrest at afslutte Bierne's Efteraarsfodring d. 1. Oktober eller dog i den første Uge af den Maaned. Det kan dog ikke godt undgaaes, at der paa denne Tid findes enkelte Familier rundt omkring i vore Bigaarde, der endnu mangle en Del af deres Vinterforraad. Dette gælder saaledes om svage Stader i Efteraareguene og om sent udtrømmede dødsdomte Bier eller om saadanne Familier, der uslig have faaet tilsat en Dronning. Det kan da ogsaa endnu i den første Halvdel af Oktober lade sig gøre at fodre Bierne med flydende Foder. Betingelsen for denne Slags Fodring er nemlig kun denne, at Bierne kunne flyve ud for at reise sig uden at for mange Dages Mellemrum. Efter vor Erfaring bør Foderet dog paa denne Aarstid ikke være saa tykflydende, som vi ofte have set det tilraadet; thi derved bliver Foderet's Hentningen af Foderet i høj Grad for Bierne, og man udsætter sig desuden for, at det i meget kaldt Vejr stivner i Foderredskabene. Vi anvende derfor omtrent samme Tilberedning til Efteraarsfoder som til Foraarsfoder, nemlig $\frac{1}{2}$ Bøgl Vand til hvert R Mandis. Men saadant Foder maa naturligvis ikke gives for langsomt om

Efteraaret; thi derved vil man fremkalde ny Angelanfætning og let faa faa vandholdende Foder i Tavlerne, at Bierne slet ikke ville forsegle dem. GIVES det derimod hurtigt (1—2 G hver Nat), da frembringes en saa stærk Varme i Wintersejet, at baade Foderets Jordampning og Forjærling kan foregaa endnu paa denne sildige Aarstid. Det er dog en Selvfølge, at man ved denne sildige Fodring bør palle Stedet omhyggeligt, for at Varmen kan vedligeholdes i Biernes Klynge.

Patning. Naar Familierne ere forsynede med tilstrækkelig Winterforraad, er der nu ikke længere nogen Grund til at udsætte den egentlige Indvintning længere, da stærk Kulde ikke sjældent kan indtræffe hos os allerede i Oktober. Vi antage, at Patningen i de hule Vægge allerede for længe siden er efterjet og forøget eller fornyet. Nu bør man da særlig lægge Mærke til Patningen i røven, som man ikke let kan gøre for lun. Det nemmeste Patningsmiddel hertil er en omhyggelig stoppet Tæpperamme (se Vedetraad i Biaul S. 64). Benytter man Dækbrætter over Wintersejet, da bør der ovenpaa disse lægges enten en Tæpperamme eller en 3—5" tyk Patning af gamle Klæder, Tæpper eller Pakkelse, der dækkes med nogle Brætter, hvorpaa der lægges Mursten for at faa Hæftelsen godt sammentrykket. Bagved Indskuds døren anbringes en Pakramme eller Hæftespude; men vi anse det ikke for heldigt, at denne Del af Patningen er ialt for tæt. Efter vore Erfaringer bør der helst om Winteren kunne foregaa en meget langsom Luftveksel fra Indgangen nedenunder Bikhvngen og ud bagved denne. Dette opnaas bedst ved at indstykke under Glasdøren 1—2 Kiler af mindst $\frac{1}{16}$ " Tykkelse og lade Patningen bagved denne Dør slutte temmelig løst til Overpatningen. Hos os har i ethvert Tilfælde denne Patningsmaade givet den bedste Overvintning. Man maa dog ikke heraf slutte, at vi slet ikke tillægge denne Vagpatning Betydning. Vi anvende den i alle vore Stader, og vi skulle med Hensyn til Højtidene bemærke, at der i disse ofte er sneben Plads mellem Glasdørene (Indskuddene) og Bagdøren til at indfatte en almindelig 3—4" tyk Pakramme eller Halmspude. Hvis man af den Grund helt vilde undlade at palle bagved disse Indskud, da vilde man dog begaa en stor Fejl. Er Rummet mellem Indskuddene og Bagdøren end ikke mere end 1" eller endog saa $\frac{1}{2}$ ", har det dog stor Betydning at udslyde det med Patning, der enten kan bestaa af en Halmmaatte, et Tæppe eller flere Lag Papir. Hvispapir kan endog saa godt anvendes, naar det lægges i mange Lag (6—10).

Indgangen. Saa snart Biernes daglige Udflugter ophøre, hvilket dog ofte først sker i Novbr. Maaned, bør Indgangen aabnes i en Bredde af 6—10" (efter Familiens Styrke), hvis man i Efteraaret har indskrænket denne af Hensyn til Noveri. Savnes Lø i Vigaarden, bør dog Stadernes Indgange indskrænkes noget. Er man udsat for Angreb af Mejerer, da kan man omgive Indgangen og Flyvebræddet med et Jærntraadnet, 2 Maasler paa hver Tomme.

Staderne bør staa fast og vedligeholdes med Malning og Kitning. Tagene bør være tætte og godt befæstede.

Brevkasse.

Italienske Dronninger. Da flere Bestillinger ere indgaaede for sent, indforfrives endnu en Sending d. 1. Oktober. De kunne ventes her d. 15. Oktober. Af denne Sending ville formentlig nogle faa blive tilovers. Disse kunne altsaa faas ved Henvendelse til Erlev, Kallundborg. Pris 3 Kr. pr. Stk.

Kundgørelser.

Biaul'sredskaber

i stort Udvalg, men kun faadanne, der ved Prøve ere fundne at være brugbare, faas hos

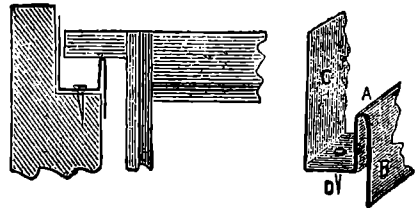
Alex. Rasmussen, Kallundborg.

Kautschuk-Stempler

til billigste Priser faas hos R. Schmidt, Vintelvej 6. 3. Sal, Kjøbenhavn V.

Ny Honning faas atter iaar fra 10 G til store Vægt a 45 og 38 Dre pr. G . Honningen er gul og lysebrun samt sin krystalliseret Tilstand i 1891 den danske Biavlerforenings Medalje for brun Honning.

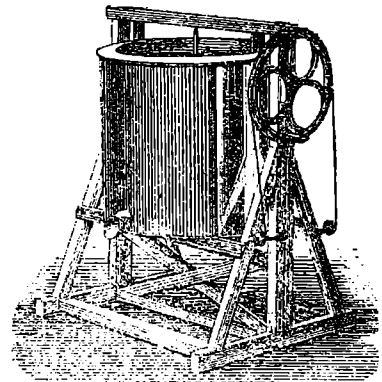
R. R. Pedersen,
Kahbeksminde pr. Troldhede St.

Amerikanske Zinkfalske, 32" lange, til Vistader 30 D. pr. Stk. (bestrebne paa S. 127).

Bipiber a 2 Kr. Prøveglass med Træhyster til Forsendelse af Honningprøver som Vareprøver 15 D. pr. Stk. faas hos

Alex. Rasmussen, Kallundborg.

Min ny Udslinger,

der paa de 4 Udstillinger, hvor den er præsenteret, er tilkendt 4 1ste Præmier, er den hurtigt arbejdende og har en lydløs Gang. Anbefales især til Hedeegne.

Ærste Prisliste paa Forslangene.
Lved, Svendborg, i Juli 1896.

Erb.
Kr. Pedersen.

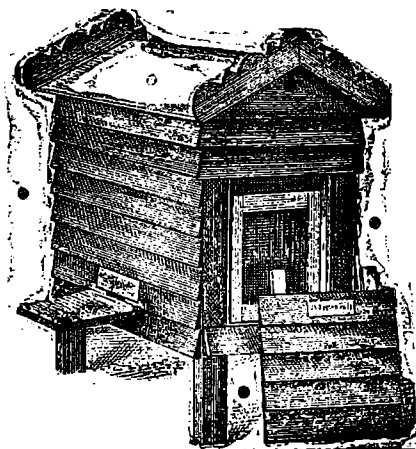
DBF.'s Honningskilt,

der burde findes ophængt hos Enhver, der handler med Honning, kan nu faas trykt paa Karton, forsynet med Baand, for 20 D. pr. Stk. Ved Indsendelse af 24 D. i Primærter sendes Stillet portofrit.

Erlev.

Vejle Biavlsredskabsfabrik

anbefaler

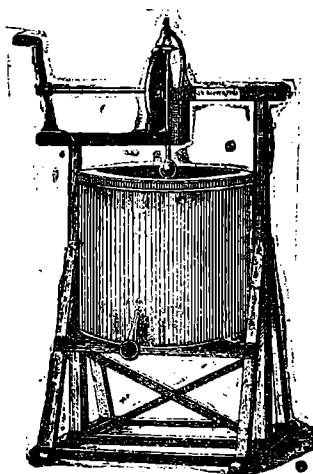
nojagtige solide smukke Biboliger og Slynkmaskiner og alt Andre til Biavl henherende.

Alt til meget billige Priser. Stort Oplag haves.

Kunsttavler af ægte Bivoks haves altid paa Lager. Voks tages i Bytte med Tavler.

Voks forarbejdes til Tavler. — Illustreret Prislister sendes paa Forlangende overalt i Danmark, Sverige, Norge, Frankrig og Tyskland franko.

I. V. Boesen.

== Empfehlenswerte Werke für die Hausbibliothek. ==

Meyers

Konversations-Lexikon.

Fünfte, gänzlich neubearbeitete und vermehrte Auflage. Mit ungefähr 10,000 Abbildungen im Text und sat 1000 Bildeisen, Karten und Plänen. 17 Bände in Halbleder gebunden zu je 10 Mk. oder in 272 Lieferungen zu je 30 Pf. (im Erscheinen.)

Meyers

Kleiner Hand-Atlas.

Mit 100 Kartenblättern und 9 Textbeilagen. In Halbleder gebunden 10 Mark.

Meyers

Hand-Lexikon des allgem. Wissens.

In einem Band. *Fünfte, neubearbeitete Auflage.* In Halbleder gebunden 10 Mark.

Das Deutsche Reich

zur Zeit Bismarcks.

Politische Geschichte von 1871—1890. Von Dr. Hans Blum. (geheftet 6 Mk.; in Halbleder gebunden 7 Mk. 50 Pf.)

Geschichte der Englischen Litteratur

von den ältesten Zeiten bis zur Gegenwart, von Prof. Dr. Richard Wülker. Mit 150 Abbildungen im Text, 25 Tafeln in Farbendruck, Kupferstich und Holzschnitt und 11 Faksimile-Beilagen. In Halbleder gebunden 16 Mk. oder in 14 Lieferungen zu je 1 Mk.

Probehefte liefert jede Buchhandlung zur Ansicht. — Prospekte gratis.

== Verlag des Bibliographischen Instituts in Leipzig. ==

Voks

fabes og sælges hos Chr. Riegels i Viborg.

Til Tombola og lignende

ved Udstillinger anbefales min „Beskedning til Biavl“. Naar mindst 10 Eksemplarer tages hos mig, kan Bogen faas a 35 Ore, og for mindst 20 Eksemplarer a 30 Ore. Prisen for et enkelt Eksemplar er 50 Ore. Bjergsted pr. Svebølle. V. E. V. Smith.

Vejledning til Biavl

af V. E. V. Smith i Bjergsted pr. Svebølle faas i enhver Boglade a 50 Ore. Naar 54 Ore tilsendes Forfatteren, faas den portofrit tilsendt.

Udkommen er:

A. S. Vorbecks

Vejledning i den moderne Biavlsdriit og faas i enhver Boghandel. Pris 2,50 indbunden. Ved Indsendelsen af 2,50 pr. Postanvisning til undertegnede Forlægger bliver Bogen tilsendt omgaaende portofrit.

Chr. Jensen's Boghandel, Sølstebro.

F ortinnet Traad, Tavleklamme Skrællekneive, Tavlesporer, Bipiber, Røgpustere, Haandregere og Afspærringsgittere ere til Salg saavel i Partier som enkelte Stykker hos N. S. Kristensen, Himmelø; Roskilde. R

Honning

Som Hærings- og som Lægemedel.

af Hans Erølev.

Pris hæftet 20 Ø. Faas hos Forfatteren.
Forhandlere Rabat.

Emblemer for DBF.'s Medlemmer kunne faas a 60 Ø. hos Erølev, Kalundborg. Forgyldte til Beshyrelsesmedlemmer, forsolvede til andre Medlemmer.

Vejele Kunsttaale-Fabrik

leverer smukke Tavler af ægte Bivots til Dagens billigste Priser. Voks tages i Bytte for Tavler. Stort Lager haves altid. Prislister findes paa Forlangende. **J. B. Soefen.**

Ægte Bivokstavler

til billigste Priser. Stort Oplag. Hurtig Ekspedition. Voks byttes.
N. Schmidt, Birkelvej 6, 3. Sal, København V.

Caffel-Mad.

Min befendte prima Mad anbefales d'Her. Handlende til billigste en gros Pris.
S. A. Ferslev, Aalborg.

Biauler-Rekvisitter.

Største Udvalg i Danmark. Forlang min Prislurant. **Chr. Riegels, Viborg.**

Billig Bi-Bog.

De 5 Aargange 1876-80 af Tidsskrift for Bivavl faas a 50 Øre. Naar mindst 4 af disse Aargange tages samlede, faas de a 25 Øre. Aargangene 1881-85, 1888-1892 ere udsolgte.

Aargangen 1886 hæftet og forsynet med Sagregister koster 60 Ø. Aarg. 1887 ligeledes 60 Ø. Aargangene 1893, 1894 og 1895 ligeledes a 1,50 Ø.

Naar Beløbene indsendes til undertegnede, da tilsendes Aargangene frit. **Erølev.**

Honningen og dens Anvendelse,

af Hans Erølev,

2det forøgede Oplag, Pris 50 Ø., er nu udkommet. Sendes frit imod Indsendelse af 52 Ø. i Frimrk. til Erølev i Kalundborg.

Honning-Sedler, af to forskellige Slags af to forskellige Slags („Hvorfor bør man unde Honning“ og „Honningens Anvendelse“), udgivne af DBF., bestemt til at vedlægges ved Honning-jalg, idet Selgeren tilføjer sin Adresse — faas a 10 Øre for hver 10 Stk. hos Erølev, Kalundborg.

Ny Honning-Etiketter,

farvetrykte med Plads til Navn, faas for 90 Øre pr. 100. Den udskaarne farvetrykte Etikette, jeg tidligere har forhandlet til samme Pris, haves nu atter paa Oplag.

Erølev, Kalundborg.

Stålhammar's 2 Høgtavler

til Oplysning om Honningbiens Naturhistorie kunne nu atter faas hos Erølev, Kalundborg, til en Pris af 5 Kr. pr. Sæt. Med Tavlerne følger en forklarende Læst i det jvnske Sprog.

Landbrugets Bierherv,

Tidsskrift for Havebrug, Fjerkræavl, Bivavl, Kaninavl, Ferskvandsfiskeri, Jagt og Vildtpleje m. v.; Kynologi, Ornithologi, Entomologi etc. Redigeret af Carl Schiebler. Udkommer én Gang maanedlig. Bestilles paa Postkontoret; Abonnement 5 Ø. Kvartalet. Annoncer (10 Ø. pr. Linie), sendes til „Landbrugets Bierherv“, København N.

Forenings-Meddelelser.

Solbæl Amts BF. Udstillingen i Jyderup d. 18. Oktober aabnes Kl. 2. Generalforsamling afholdes Kl. 3. Bortlodning Kl. 4 og derefter uddeles Præmierne. Anmeldelse om Udstillingsegenstande findes i almindeligt Brev til Erølev i Kalundborg inden d. 10. Oktober. Kun Kredsjens Medlemmer faa Pengepremier udbetalt.

Vornholms BF. Udstilling d. 17. og 18. Oktober i Gudshjem (se Nr. 15).

Samsø BF. afholder Bivavlsudstilling samtidig med Samsø Landbosforening og Samsø Husholdnings Efteraarudstilling fra 8. til 11. Oktober 1896 paa Ansbjerg Gæstgivergaard. Indmeldelse til Udstillingen bedes tilfillede Stomager Haagen sen i Tranebjerg senest d. 6. Oktober. Udstillingsegenstandene maa være indleverede paa Ansbjerg Gæstgivergaard inden Kl. 8 Formiddag d. 8. Oktober. Udstillingen aabnes jamne Dags Estermiddag Kl. 1. Foredrag om Bivavlen afholdes af Bivavlslærer N. S. Kristensen fra Himmeløv Lørdag d. 10. og Søndag d. 11. om Estermiddagen Kl. 3. Kun Samsø BF.'s Medlemmer erholde Præmier. Udstillere udenfor Foreningen erholde kun Diplomer.

Ride Amts BF. afholder sit aarlige Delegeretmøde Lørdag d. 24. Oktober d. N. i Vejen Stationskro. Delegeretmødet begynder Formiddag Kl. 10. Forslag, der ønskes behandlede, bedes indsendt til Undertegnede inden d. 18. Oktbr. Foredragsmødet tager sin Begyndelse om Estermiddagen Kl. 2, og haaber man at formaas et Par af Landets bedste Foredragsholdere i Bivavlsjagen til at holde Foredragene. Enhver har fri Afgang til Foredragsmødet, og haabes der paa talrig Tilslutning.

P. F. B.

J. B. Schmidt,

Kronborg pr. Lundestov.

Indhold af dette Nummer.

Bier og Blomsier XII.	305
Bipest	316
Bistommere	310
Centralmødet II.	306
Cremor tartari	316
Dronningtab	315
Ekto, af H. Criffen, Chr. Poltegaard, N. Rasmussen og F. Møller	317
Elbo m. fl. Her. BF.	312
Forfærdigelse af Stader, af J. J. D. Hansson	311
Gavnfulde Vint	317
Honningprøver	316
Solbæl Amts BF.	313
Svepfe	316
Randis	315
Magasintommere	310
Udstilling i Fredericia	312
Vinsten	316

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaaar den 1. i de 6 Vintermaaneder, den 1. og 15. i de 6 Sommermaaneder. Rumbjæfrelser optages for 20 Ere pr. Pett-Rinde 1ste Gang, 10 Ere 2den og 3die Gang og 8 Ere fremdeles. De man indleveres mindst 7 Dage for de pristes indryktele.

Bier og Blomster XIII.

Medens vi i sidste Artikel S. 305 omtalte en proteandrift Plante, d. e. en saadan, i hvilken Fremmedbestøvning opnaas derved, at Støvkapperne modnes tidligere end Arrene, og medens vi tidligere S. 34 og 65 have beskrevet proterogyniske Planter, i hvilke det samme Formaal opnaas derved, at Arrene

modnes tidligere end Støvkapperne — savnes der dog langt fra i

Planteverdenen Etsemples paa hom og ame Planter, hos hvilke baade Støvkapper og Ar modnes

samtidig, og hos hvilke Fremmedbestøvning ved Insekter dog er sikret ved meget forskellige Midler.

Som Etsempel herpaa skulle vi i Dag nærmere omtale een af vore vigtigste Bærfrugter, nemlig *Hindbærplanten* (*Rubus Idæus* L.), der hører til Slægten *Rhynger* under Rosenfamilien. Blomsten (se Fig. 82) bestaar af en temmelig tyk Frugtbund, som indeholder en rigelig Mængde Nektarceller

(no). Denne Frugtbund bærer i Standen først 5 Bægerblade, af hvilke kun de 2 ses i Figuren. Indenfor disse, ligeud for deres Mellemrum findes en Kredse af 5 Kronblade (p), af hvilke ligeledes kun 2 ere fremstillede i Figuren. Derefter følge i mange Kredse, 5 i hver Kredse, c. 90 Støvdragere (a) af forskellig Længde. I Figuren ses af disse kun 2 ved hver Side. Herefter følger nu en nøgen Ring af Frugtbinden,

der paa dette Sted er gennemboret af en Række Huller (no), der danne Nektaraabninger, gennem hvilke den af Nektarcellerne dannede søde Saft flyder frem paa Frugtbinden.

Midten af

Frugtbinden hæver sig klegleformet op, og paa denne findes c. 60 smaa Frugtknuder (D) i Kredse, den ene over den anden. Enhver af disse Frugtknuder bærer en lille Griffel, som ender med et klæbrigt Nr. Enhver Frugtknude indeholder et Æg

Denne Blomst er altsaa forskellig fra de fleste, vi tidligere have beskrevet, derved at den indeholder flere Frugtknuder, alene med Undtagelse af Æbleblomsten; men denne

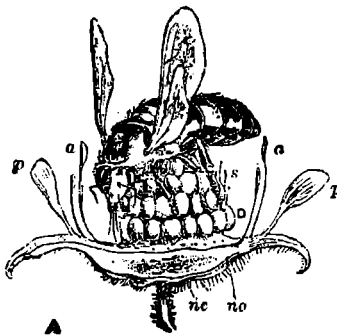

Fig. 82.

Fig. 83.

indeholdt kun 5 saadanne, medens vi i Hindbærblomsten finde mindst 50. Vi skulle nu se, hvorledes Befrugtningen foregaar: I Figuren ses en Honningbi, der netop har taget Hvileplads paa det saakaldte „Bær“. I Botanikken forstaaer man dog ved et „Bær“ et saftigt Frøhus med flere Frø. Hindbærret er imidlertid en Samling af mange saftige Frøhuse hvert med eet Frø, d. c. en Samling af smaa Stenfrugter. Man maa ikke undre sig over Biens Størrelse i Figuren, da denne er 2 Gange forstørret. Man ser i Figuren, at Bien strækker sin Tunge og sine lange Underfødder ned imod en Nektaraabning. Saaledes følger Bien med sin Tunge alle disse Nabninger og opslukker Nektaren, medens den drejer sig rundt paa den antydede Plads, idet den stadig bevæger Kroppen op og ned. Naar man iagttager en Bi under dette Arbejde, viser det sig, at den altid i den samme Blomst drejer sig til samme Side, hvilket jo ogsaa er ganske naturligt, da den forlader de tomte Nektaraabninger og vender sig til de nærmeste, som endnu ere fulde. Herved blive Haarene paa Bugen og paa den ene Side af Kroppen fulde af Pollentorn. Maaske drejer den sig i den næste Blomst til samme Side, f. Eks. til Højre. I den Blomst ville da kun saadanne Ar blive befrugtede, der komme i Berøring med Biens Bugside; men snart forandres Bevægelsen til den modsatte, idet den drejer sig til Venstre i den anden Blomst eller maaske i den tredie. Dette har man ligefrem iagttaget. Naar dette sker, vil den Side af Biens Legeme, som tidligere opfangede en Mængde Pollentorn, komme til at bestryge mange af Arrene især paa Toppen af den kegleformede Frugt bund.

I Fig. 83 ses Gennemsnittet af den afblomstrede Blomst. C er den kegleformede Frugt bund. Bægeret og de henvisnede Støddragere hænge nedad, saa at Luft og Lys ret kunne virke paa de modnende Frugtknuder (D), der efter Haarden danne et saftigt Dække omkring hvert enkelt Frø; men alle Frugtknuderne ere dog ikke lige fyldege. Oppe foroven (ved ud) ses to, der ere halvvisne, og som indeholde ganske smaa Æg, der ikke have udviklet sig til Frø. De 2 tilsvarende Ar ere nemlig slet ikke blevne bestøvede.

For saa Uger siden traf vi sammen med en bekendt Frugtbler, der ligefrem driver denne Syssel for at studere den. Da han havde hørt os omtale Æbleblomsternes Befrugtning og Honningbiernes store Betydning med Hensyn dertil (se S. 65), sagde han: „Det tror jeg aldeles ikke paa“. Dertil svarede vi: „Det kunne vi godt

forstaa. Nu har De i maaske over 20 Aar studeret Frugtblen og gjort maaske Tusinde forskellige Forsøg paa det Omraade; men den Historie med Befrugtningen ved Insekternes Hjælp har De aldrig bemærket. De mener, at De umuligt kunde saa ganske have overset de Forhold, hvis de virkelig fandtes; men huster De paa, hvormange Tusinde Frugtblere, der havde studeret den Syssel i det ene Aarhundrede efter det andet uden nogensinde at stænke Biernes Besøg i Blomsterne en Tanke, før Sprengel og Darwin aabnede deres Øjne. Saaledes har De maaske heller ikke tidligere tænkt paa den Side af Sagen; men vi ere overbeviste om, at naar De til næste Foraar anstiller nøjagtige Jagttagelser over Æbleblomstens og Hindbærblomstens Befrugtning, vil De til Deres Forbavselse finde, at vore Angivelser ere rigtige“.

Vi kunne aldeles ikke tilskrive os Æren for Opdagelser paa dette Omraade. Da vi for c. 9 Aar siden for første Gang læste Dr. Hermann Müller's berømte Værk „Befruchtung der Blumen durch Insekten“ og senere Professor Lubbock's British wild flowers in relation to insects, bleve vi aldeles forbavsede over disse Forhold, hvis Rigtighed vi snart fandt bekræftede ved egne Jagttagelser. Allerede den Gang besluttede vi, naar vi kunde finde Lejlighed dertil, at udbrede Rendskab dertil i en videre Kred. Vi tro at have fundet Lejligheden hertil netop i Biablernes Kred, fordi det ikke ofte nok kan fremhæves, hvilken stor Betydning Biablen har ikke alene for dens egne Udværelse, men ogsaa for den evolutionale Bestand, fordi Biernes Virksomhed i Blomsterne i saa høj en Grad støtter Frugtblen og Frøablen.

Hvorfor give de sildighærende Hindbær i Almindelighed saa ringe Udbytte? Mon ikke fordi det urolige Vejr, der oftest er fremherskende paa den Aarstid, give Biene saa ringe Lejlighed til at besøge Blomsterne. Ja, Honningbiene ere i Sandhed gode Venner for Gartnerne!

Blomsterne hos Brombær (*Rubus fruticosus* L.) udbiise ganske lignende Befrugtningsforhold som de her beskrevne hos Hindbær.

Centralmødet III.

7. Andragende fra Sekretæren om forhøjet Løn.

Under denne Forhandling var Sekretæren ikke tilstede i Lokalet.

Præsidenten oplæser Sekretærens Andragende.

Schroll. Efter Haanden som Redaktør-Sekretærens Arbejde i Foreningens Tjeneste er vokset, have vi jævnlig mødt Anmodninger om at forhøje hans Løn, der nu er 200 Kr. som Sekretær, 800 Kr. som Redaktør og endvidere 300 Kr. for Bladets Distribution, et Beløb, som ellers vilde tilfalde Postvæsenet. Sult er hans Løn altsaa c. 1300 Kr., hvoraf han anvender c. 600 Kr. til Medhjælp. Han andrager nu om at faa Sekretærlønnen forhøjet fra 200 til 400 Kr. aarlig. Han er paa en Maade Foreningens Værer, og jeg anser det derfor for billigt og retfærdigt at imødekomme dette Andragende i Betragtning af det stærkt forøgede Arbejde. Dette ere alle Bestyrelsens Medlemmer enige om. Forslanger man større Arbejde, maa man ogsaa give større Betaling. Paa Bestyrelsens Vegne giver jeg dette Andragende min bedste anbefaling.

Præsidenten. Jeg kan give den Oplysning, at Hr. Erzslev har forhørt sig paa højere Steder om, hvorvidt han af Statsmidler personlig kunde erholde en Understøttelse til at foretage Undersøgelser og Arbejder i Biablens Tjeneste. Dertil blev der svaret Nej; derimod vilde man være tilbøjelig til yderligere at forhøje Tilskuddet til Foreningen, naar det viste sig, at det nuværende Tilskud var utilstrækkeligt, og at Foreningen anvendte sine Midler godt. Derfor siger jeg: Lad os lønne vore Arbejdere.

Josefsen. Jeg kan ikke andet end anbefale dette Forslag. Bestyrelsen kan bedst se det; men ogsaa vi kunne se, at Hr. Erzslevs Arbejde er af meget stor Betydning for Biablen. Jeg synes snarere, at Hr. Erzslevs Ansøgning er for beskeden.

Witsch-Laurigen. Straks var jeg imod Forhøjelsen; men naar den samlede Bestyrelse udtaler sig saaledes, vil jeg paa ingen Maade give den et Mistillidsvotum ved at stemme imod.

Vindelof. Jeg mener, at vi ere skyldige at lægge til Erzslevs Løn. Jeg tror, at vi trænge til en Mand, der kunde ofre sig helt for Sagen. Forslaget burde være stillet saaledes, at Erzslev kunde opgive sin Skole og ofre sig helt for DBF. som dens Konsulent. Han er den eneste Mand, som er den Blads voksen.

Schroll oplyser atter nærmere Erzslevs Indtægter af Foreningen. Af Biablskolen har han vel iaar haft en Indtægt, høist et Par Hundrede Kroner; men dette er jo endnu ikke en fast Indtægt. — Jeg tror ikke, det vilde være rigtig at lade vor

Sekretær opgive Skolen for helt at ofre sig for Sagen. Lad os hellere stille ham saaledes, at han kan tage mere Medhjælp til Arbejdet. Jeg er i Almindelighed imod, at vore Funktionærer drages bort fra deres Livsstillinger.

Præsidenten slutter sig hertil. Vi bør adbare Hr. Erzslev imod at opgive sin Skolegerning.

Ladegaard. Hr. Erzslev kan vi ikke undvære. Men kan vi ikke stille Sekretærposten fra Redaktørposten. Det er ikke umuligt at finde en Mand, som kunde overtage Sekretærposten. Jeg stiller det Forslag, at Posterne stilles ad fra 1. Januar 1897. Hensigten hermed skulde da være at sikre os Hr. Erzslev fremdeles som Redaktør.

Kr. Pedersen. DBF. kan ikke magte at erstatte Hr. Erzslevs Løn som Værer. For at opnaa dette at beholde ham i hans nuværende Stilling i Foreningen, indser jeg ikke, at vi noget Øjeblik bør betænke os paa at bevilge hans Andragende om et Tillæg af 200 Kr. aarlig.

Præsidenten sætter under Afstemning: Sekretærens Løn forhøjes fra indværende Aars Begyndelse med 200 Kr. aarlig.

Redtoges med 23 Stemmer for, ingen imod.

Erzslev takker Forsamlingen, fordi hans Andragende blev bevilget.

8. Forsøgsstationer.

Erzslev. Ved det sidste afholdte Centralmøde blev det paalagt Bestyrelsen nærmere at overveje, hvorledes man bedst kunde oprette nogle Forsøgsstationer, og at fremkomme med Forslag i den Retning ved dette Møde. Den Sag blev ogsaa behandlet ved Foraars-Bestyrelsesmødet, hvor man imidlertid snart blev klar over, at det var en ren Bevillings-sag; thi Bestyrelsen kunde let stille Opgaver til saadanne Stationer, men det kom an paa, hvor stort et Beløb, der maatte anvendes dertil. Ved Forhandlingsmødet i Morgen vil der blive Lejlighed til at omtale de forskellige Opgaver, der burde lilles. 3 Dag kommer det nærmest an paa at faa Centralmødets Bevilling paa et bestemt Beløb, der maatte anvendes i denne Retning.

Windeballe ønsker at vide, hvor stort et Beløb Bestyrelsen har tænkt sig anvendt hertil.

Erzslev. Da mange Forsøg kunne være temmelig kostbare, er det næsten ubegrænset, hvad der kunde anvendes til dette Formaal, og Bestyrelsen behøvede jo ikke at anvende hele det bevilgede Beløb. Hvis et saadant bestemt Beløb skal bevilges, vil jeg foreslaa at begynde med 200 Kr. for næste Aar.

Hoffmann anbefaler saadanne Forsøg. Det vil være heldigt overfor Regeringen at kunne henbise til saadanne. Jeg foreslaar 600 Kr.

Worbeck. Lad os først høre lidt om, hvilke Forsøg, der skal anstilles.

Ersløv. Betingelserne for stærkt Yngeludvikling om Foraaret. Virkningerne af Luftveksel i Stedet om Vinteren. De forskellige Kammemaals Indflydelse paa Bifamiliens Udvikling. Kunsttaabernes rette Brug. Bipest. Endelig kan der med Hensyn til Dronningavl let opstilles en Række vigtige Opgaver.

Madz Hansen. I denne Sag bør vi ikke være sparsomme; thi saadanne Forsøg kunne faa overordentlig stor Betydning for vor Viavl, hvis vi kunne opnaa Resultater, som vi kunne stole paa.

Grønning. Det glæder mig at høre, at der er Stemning for denne Sag. Lad os faa ikke alene een, men flere saadanne Forsøgsstationer spredte over Landet. Jeg haaber ogsaa, at der kan findes Viavlere, som kunne optage den Gerning; men deres Ansvar bliver stort. Vi kunne ikke nøjes med Udlandets Forsøg. Jeg slutter mig til Hoffmann's Forslag.

Witsch-Laurisen synes, at 600 Kr. er for flot. Han stemmer for de 200 Kr. Med Hensyn til Forsøgene vil jeg gøre opmærksom paa, at medens Kløvermarkerne kunne staa ligesaa frodige baade i Aalborg-egnen og ved Horsens som paa Sjælland, høstes der dog her i Jylland ikke nær saa megen Honning af den Slags som paa Sjælland. Jeg kunde ønske, at det blev forsøgt at oversføre den sjællandske Vi til Jylland for om muligt at forbedre det Forhold.

Ersløv. Aarsagen til det Forhold er sandsynligvis ikke særegne Egenskaber hos den sjællandske Vi, men de forskellige Jordbunds- og Klimaforhold. Noget lignende er nemlig thdelig paavist ved Forsøg i Storbritanien og Irland.

Worbeck foreslaar, at Punkt 15 behandles under dette Spørgsmaal.

Præsidenten spørger, om Noget har imod dette.

Ersløv fraraader dette, fordi Punkt 15 i Virkeligheden passer bedst til Diskussion. Det kommer ved Centralmødet først an paa at faa Bevillingsagerne afgjorte.

Rosenkær. Forholdene paa Jyllands Østkyst og paa Sjælland ere omtrent ens; men paa Jyllands Vestkyst ere de anderledes. Han tillægger Forsøgsstationerne stor Betydning og ønsker, at der skal anvendes mindst 200 Kr. derpaa. Sær vil

han anbefale Forsøg med Hensyn til Yngeludviklingen om Foraaret. Hos ham har 9 Lavnormaltaabler med Yngel ved Hovedtrækkets Begyndelse været Højden. Ogsaa Luftveksel er et godt Spørgsmaal. Derved forebygges Fugtighed i Staderne. Worbeck burde komme frem med sit Forslag om at hæve Kammerne fra Bunden. Unge Dronninger ere langtfra altid gode. Disse 3 Spørgsmaal trænge stærkt til Forsøg.

Lindelof. Ellers er jeg ikke bange for Pengepungen; men jeg anjer 600 Kr. for altfor meget til denne Sag. Jeg tvivler om, at der er ret mange af vore Viavlere, der ere dygtige nok til at udføre saadanne Forsøg. Engelsemænd og Amerikanere kunne lære os meget. Enkelte Ting bør dog undersøges hos os. Dette gælder saaledes om Bipest. Jeg ved, at Sygdommen findes nær ved mig, og jeg maa derfor belabe mig paa snart at tage Kampen op mod den. Saa er der Spørgsmaalet om at vandre med Bierne. I Lüneburg ville Viavlerne af Hensyn til Vandringen slet ikke antage de ny Stadesformer. Jeg tror, at de fleste Blomster afgive mest Nektar, naar de blomstre i deres naturlige Blomstringstid.

Hoffmann. D'Hr. ville gerne have mange Forsøg; men de ville ikke have, at de maa koste noget. Lad os bevilge et rigeligt Beløb i dette Djemed.

Josefsen. Under kyndig Ledelse ville Forsøg have stor Betydning. Vi kunne ikke altid stole paa Englændernes og Amerikanernes Forsøg. Jeg slutter mig til de 600 Kr. og flere Stationer. Bornholm er ganske vist lille, men denne Ø er vistnok den rigeste i vort Land i botanisk Henseende. Den bør derfor ikke forbigaaes med Hensyn til Forsøg.

Præsidenten finder, at Emnet er klarlagt, saa at vi kunne stride til Afstemning.

Smith foreslaar indtil 400 Kr.

Witsch-Laurisen slutter sig derimod til Forslaget om 200 Kr. i det første Aar.

Præsidenten vil ikke anbefale Forsøg med Bipest i Bigaarde, der ikke forud have den Sygdom. Med Hensyn til Forsøgsstationer maa man huske paa, at Forsøgslederne ofte udsætte sig for store Tab, og Vedkommende er bundet til Sagtagelser fra tidlig Morgen til sildig Aften.

Madz Hansen slutter sig til Smiths Forslag om 400 Kr.

Vicepræsidenten. Der er 3 Forslag, nemlig 200 Kr., 400 Kr. og 600 Kr. Disse sættes under Afstemning i den nævnte Orden.

For 200 Kr. stemte 9, imod 13, altjaa forfattet.

For 400 Kr. stemte 18, imod 13, altsaa vedtaget.

Det 3die Forslag bortfalder derved.

9. Tidsskriftet.

Ersløv. Bladets Ledelse er i 1895 fremdeles foregaaet i ganske det samme Spor som i de senere Aar. Det har i 1895 givet et Overskud af c. 850 Kr. Holderantallet har været omtrent uforandret, nemlig c. 3500. Bestyrelsen har ikke i det kommende Aar tænkt sig nogen Ændring i Bladets Ledelse; men i Dag rettes det Spørgsmaal til de Delegerede, om disse maatte ønske nogen Forandring i den Henseende.

Witjch-Lauritzen fremsætter ligesom i Fjor Forslag om, at Bladet maa blive hæftet.

Schroll ønsker ligesom i Fjor, at Bladet fremdeles maa udgaa uhæftet. Jeg foreslaar, at vi bringe Redaktøren en Tak for hans Virksomhed og dernæst gaar over til den næste Sag paa Dagsordenen.

Jakob Olsen ønsker, at Bladet maa udgaa med et Omslag, paa hvilket Kundgørelserne trykkes.

Ersløv indrømmer, at dette Forslag tilhøder visse Fordele, navnlig denne, at man ved den samlede Aargangs Hæftning kunde undgaa at faa Kundgørelserne med, tillige dette, at man undgik at medtage den første Side, som ofte bliver uren ved Forsendelsen. Hvis man imidlertid paa Omslaget kun vil optage „Kundgørelser“ og „Foreningsmeddelelser“, vil der sandsynligvis i mindst 9 Numre hvert Aar savnes Stof nok til et saadant Omslag. Jeg vil derfor nødig have et Paalæg i denne Retning. Derimod er jeg villig til i den Tid, da jeg har rigeligt Stof til Omslaget, forjogsvis at imødekomme det fremsatte Ønske.

Præsidenten sætter dette Forslag under Afstemning.

Vedtoges eenstemmig.

10. DBF's Bogtrykkerarbejde.

M. S. Kristensen. Efter min Mening betaler DBF. endnu stadig for meget for sit Bogtrykkerarbejde. Dette er aldrig paatalt af Revisionen, derimod ofte af mig. Tidligere have vi jo betalt endnu mere end nu. Jeg har her 2 Tilbud fra København, det ene paa 100 Kr., det andet paa 97 Kr. for det Arbejde, vi nu betale med 115 Kr. Vi kunne her tjene flere Hundrede Kroner aarlig. Bistnok vil det være en Ulempe for Redaktøren, men naar vi give ham en Telefon til København, vil denne Ulempe dog ikke være stor.

Ersløv. Jeg skal villig indrømme, at der paa en vis Tid blev betalt for meget for Bladets Trykning. Denne høje Pris fremkom dog paa en særegen Maade, der

vel kan undskyldes, at jeg ikke blev opmærksom derpaa. Den Gang jeg for c. 11 Aar siden overtog Redaktørposten, var nemlig baade Bladets Holderantal og dets Indhold langt mindre end nu. Derfor blev der fastsat en Pris for Trykningen, der nøjagtig stemte med den Pris, som var bleven givet af den forrige Redaktør. Da baade Holderantal og Indhold senere voksede saa stærkt, blev denne faste Pris staaende, medens den burde have været nedsat. Da jeg ikke selv er Bogtrykker og den Gang havde altsfor ringe Erfaring paa det Omraade, var jeg ikke opmærksom herpaa. Disse Forhold ere senere forandrede, og Prisen er jo efter Centralmødets Opfordring blevet betydelig nedsat. Nu har jeg selvfølgelig langt større Erfaring i denne Henseende, og jeg føler mig overtydet om, at Prisen for Tiden ikke er for høj. Til Støtte for denne Paastand kan jeg for det første anføre, at Centraltrykkeriet her i Byen (København) har forlangt 130 Kr. for det samme Arbejde, for hvilket vi nu betale 115 Kr. Endvidere har jeg nylig efter Bestyrelsens Opfordring henvendt mig til en anden dygtig Bogtrykker i København med Forespørgsel om, hvorvidt han endnu var villig til at udføre det Arbejde for 100 Kr., hvilket Tilbud han havde givet for 3 Aar siden. Hans Svar fremlægger jeg her. Det lyder saaledes, at han ikke tør give et lavere Tilbud end 110 Kr. Naar man nu vil betænke de store Ulemper, det vilde have baade for Redaktøren og for Medlemmerne, om Bladet skulde trykkes i København, medens Redaktøren bor i Kallundborg, saa vil jeg nok spørge, om dette kunde betale sig for en tilsyneladende Besparelse af 100—200 Kr. aarlig. Ulemperne for Redaktøren skal jeg ikke nærmere omtale, men kun gøre opmærksom paa, at Telefon fra Kallundborg til København koster, saavidt jeg ved, 200 Kr. aarlig, og saa kan man ofte faa Lov at vente $\frac{1}{2}$ Time for at faa en Mand i Tale. For Medlemmerne vilde Forandringen have 2 store Ulemper: Bladets Indhold vilde blive mindre, fordi man ikke kunde undgaa at faa mange tomme „Spidser“ deri, og Medlemmerne maatte indlevere Kundgørelser flere Dage tidligere end nu, da jeg ofte har optaget dem Dagen før Bladets Udgang. Arbejdet udføres godt hos den nuværende Bogtrykker, det er kun Portrætter, som ikke blive godt trykte. At dette hidrører fra Papiret, som anvendes, skal jeg bevise derved, at jeg omdeler nogle Aftryk fra samme Trykkeri af Biavlstolen udførte paa bedre Papir (disse omdeltes).

Rosenljær. Kunne vi ikke saa Bogtrykkeren til at trykke Bladet paa glittet Papir.

Ersløv. Det er han meget villig til; men det vil koste c. 350 Kr. mere, og den almindelige Skrift er meget behageligere at læse paa det ru Papir.

Rosenkjær. Paa hvilken Slags Papir vilde de 2 københavnske Bogtrykere, fra hvilke Hr. Kristensen har Tilbud, trykke Bladet?

N. S. Kristensen. Paa den samme Slags som det, der nu anvendes.

Rosenkjær. Der vilde dog være en Del at tjene.

Bitsch-Lauritzen finder ikke, at det er store Kapitaler, det drejer sig om, saa at det næppe er værd at gøre Forandring, naar man betænker, hvor vigtigt det er baade for Redaktøren og Læserne, at han og Bogtrykkeren let kunne forhandle med hinanden.

Schrøll foreslaar, at det overlades til Bestyrelsen at undersøge den Sag endnu en Gang.

Ladegaard. Kan vi være sikre paa, at de af N. S. Kristensen fremlagte Tilbud ere fra solide Folk, bør vi gaa derhen, eller ogsaa bør vi søge at trykke Prisen i Kallundborg.

Ersløv. Den forrige Gang, Bestyrelsen havde denne Sag under Overvejelse, regnede den Fordelen ved at saa trykt Bladet i den By, hvor Redaktøren bor, at være mindst 200 Kr. aarlig værd; men en saadan Forstel vilde der ikke blive paa de fremkomne Tilbud, naar de ny Udgifter, Forandringen vilde medføre, nemlig Telefon, Porto og Fragt, toges med i Beregningen. Det vilde dog være temmelig misligt at gøre Forandring i denne Retning, hver Gang man fik et Tilbud, der var en Ubehagelighed lavere. Den Bogtrykker, vi nu have, har aldrig taget Ekstra-Betaling for Endringer i Satsen, Ombrætninger og lignende Tid. Hvis vi hos en anden skulle betale slikt særskilt, gaar det hele det sparede Beløb og mere til i Løbet. En anden Bogtrykker kan let ved at levere billigere Papir sætte Prisen ned; men dette vilde vi være daarligt tjente med. Jeg føler mig overbevist om, at Forfælleren paa Tilbuddene nu er jo ringe, at DBF. ikke vil kunne være tjent med at gøre Forandring i denne Henseende.

Joseffsen. Saavidt jeg kan se, er det laveste Tilbud 270 Kr. aarlig lavere end den nuværende Pris. Da heri vil fragaa flere ny Udgifter, indrømmer jeg, at der ikke vil opnaas nogen stor Besparelse ved en saadan Forandring. Det er dog mærkeligt nok, at der stadig kan fremkomme lavere Tilbud fra København. Jeg forstaar dog ikke den store Ulempe, det vilde medføre for

Redaktøren, at Bladet blev trykt i en anden By. Det gør mig ondt, at jeg i dette Punkt maa opponere mod vor ærede Redaktør, men heri kan jeg ikke være enig med ham. En Telefon maatte jo kunne høre de Ulemper.

Ersløv. Telefonen vilde koste c. 200 Kr., mindst 150 Kr. aarlig, og dertil vilde komme mange andre Udgifter, Fragt, Porto og Ekstrabetalinger, der snart vilde sluge mere end de 270 Kr.

Mads Hansen. At der stadig kan fremkomme lavere Tilbud, hidrører jo fra Konkurrencen. Jeg holder ellers paa Spare-Princippet; men her synes det mig, at det vilde være ganske urigtigt at anvende det.

Ladegaard. Ved en Licitation behøver man jo ikke at vælge det laveste Tilbud; men naar Forfælleren er 5 Kr. pr. Nummer, synes det mig, at der bør tages Hensyn dertil.

Schrøll. Jeg vil meget advare imod at lægge et saadant Pres paa Bestyrelsen. Jeg kender af Erfaring, hvilke Vanskeligheder, der kan være forbundne med Bogtrykkerarbejde. Derfor skulle vi betænke os vel, inden vi forlade en Mand, der udfører Arbejdet tilfredsstillende. Jeg vil fraraade Forsamlingen at tage en overilet Beslutning i denne Sag.

N. S. Kristensen. Det synes mig, at Tillidsforholdet er brødt overfor den nuværende Bogtrykker, derfor finder jeg det ikke betænkeligt at forlade ham.

Præsidenten. Hvem kan sige, at han altid kommer tidnok til Bladet med Kundgørelser, Foreningsmeddelelser o. s. v.? Nej, skal der flyttes, saa maa Anleveringstiden slutes mange Dage, inden det udkommer. Vi have jo tidligere i mange Aar prøvet den Ulempe, da Bladet blev trykt i Midelfart, medens Redaktøren boede i Nyborg.

Ersløv. Forbi Prisen en Gang har været høj, kan jeg ikke indrømme, at Tillidsforholdet er brudt overfor deo nuværende Bogtrykker. Den høje Pris var jo som tidligere meddelt fremkommen under særegne Forhold, og den er jo senere nedsat. Den Bogtrykker, vi have, har aldrig truffet os op med Ekstra-Udgifter, dette Punkt bør ikke glemmes.

Schrøll foreslaar: Centralmødet paa-lægger Bestyrelsen endnu en Gang nøje at overveje alle de herhenhørende Forhold og derefter at bestemme, hvorvidt der, naar alle Forhold tages i Betragtning, kan være Anledning til at vælge en anden Bogtrykker.

Præsidenten sætter dette Forslag under Afstemning.

Betoges med 21 Stemmer for, ingen imod. (Fortsættes).

Tablebygningen.

Af Jakob Olsen, Driftbrohus, Njøge.

Naar man ser tilbage paa den Tid, da Biavleren alene var henvist til at lade Bierne opføre deres Voksbygning uden at være i Stand til at kunne yde dem anden Hjælp end den, at man anbragte en Strimmel af en almindelig Vokstable paa Tablebærernes Underkant, for derved at give dem Anvisning til at opføre Tabellen efter den rette Led i Kammen, saa er det let at indse, hvilken overordentlig stor Betydning Kunsttavlen's Opfindelse har medført. Den store Udbredelse, som disse have faaet i den forholdsvis korte Tid, de har været kendt heri Landet, er jo ogsaa et Bevis for deres praktiske Værd for Biavlen. Det hører jo saaledes næsten til Sjælenderne nu til Dags at træffe Biavlere, som ikke benytte Kunsttavler. For en Del Aar tilbage saa jeg hos en Biavler, som ikke brugte Kunsttavler, at Bierne i et Stade havde opført Vokstablerne paa tværs i Kammerne, saaledes at 4 a 5 saadanne vare byggede sammen, disse vare altsaa uadskillelige, hvorfor de ogsaa havde hængt i samme Stilling i flere Aar; at en saadan Tablebygning ikke kunde kaldes bevægelig er da indlysende, og Fordelene ved denne var vel næppe større, end om Bierne havde haft Plads i en Kube. Jeg hjalp imidlertid nævnte Biavler med at faa de sammenbyggede Kammer ud, og siden har han brugt Kunsttavler i alle sine Stader. Ved Benyttelsen af Kunsttavler lægger man jo paa en Maade Grundlaget for sin Tablebygning, en nøjagtig Befæstelse af disse i Kammerens Midte er derfor af ikke ringe Betydning for at forebygge, at ikke den ene Side af Tablen's Celler skal blive bygget længere end den anden, thi derved vil Afstanden imellem Kammerne ved en senere Behandling undertiden faa, snart den ene og snart den anden Plads i Stedet, og den bevægelige Tablebygnings store Værdi bliver forringet i meget høj Grad. Der gives jo flere Maader, hvorved man er i Stand til at kunne anbringe Kunsttavlerne i Kammerne, men hvilken der er den bedste, kan maaske bero paa forskjellige Forhold s. Ets. Egens Træk paa saadanne Blomster hvor Honningen er mer eller mindre let at udslynge. Kammerens Form og Størrelse. Imidlertid anser jeg den simpleste for at være den praktiske, i alt Fald for Lav-Normalmaalet's Vedkommende, nemlig at lodde dem til Tablebærernes Underkant med smæltet Voks, og for at undgaa at Tavlerne skal komme til at hænge stærkt i Kammerne under Ud-

bygningen, da at at anbringe en ombøjet Tæktetraad af Form som en almindelig Haarenaal i hver af Sidelisterne ca. 2" fra Bundlisten. Et Kunsttablen af en passende Tykkelse (ca. 7 a 8 Str. pr. Pd.) og Staderne hvori de udbygges opstillede saaledes, at de staaer nøjagtig vandrette, vil man i Almindelighed faa en smuk og jævn Tablebygning.

§ Kammer som har en mere firkantet Form, som 10—12 og 12—12 Maalet, vil Traadning af disse maaske være at foretrække for derved at hindre, at saa store Voksark slaar Bugter. Endelig har man, i det Mindste endnu, en Maade til, hvorved det ovennævnte Arbejde kan udføres, nemlig ved Hjælp af Tableklammere, men efter de Forsøg jeg har foretaget med dem, er jeg tilbøjelig til den Anskuelse, at disse næppe nogensinde vil blive ret almindelige, da Bierne undertiden gnaber Vokset væk omkring dem, endnu inden Tabellen er bygget tilstrækkeligt fast, saaledes at denne falder ned. Forøvrigt er jo Kunsttavlerens Befæstelse i Kammerne, noget som enhver øvet Biavler er godt hjemme i, og hvad enten den ene eller anden Maade foretrækkes, har i sig selv mindre at sige, naar blot det tilfugtede Djemed opnaas, at saa en jævn og regelmæssig Tablebygning. Vil man nu spørge, paa hvilken Maade opnaas at saa udbygget de smukkeste Tabler, saa vil Svaret som Regel følge, ved at anbringe Kunsttavlerne i Yngelrummet mellem to jævnt udbygget Tabler. Det er jo en gammel Regel, som vel har været fulgt i omtrent ligesaa lang Tid som Kunsttavlerne har været kendt, og som vel i Almindelighed er bleven overholdt, i hvert Fald i Trugstaderne, thi Bierens mindre Tilbøjelighed til at gaa til Siderne eller tilbage i Stedet efter Flyvehullets Anbringelse, har utvivlsomt paa en Maade trunget Biavleren dertil, for at der ikke skulde hengaa for lang Tid med at faa Tavlerne udbyggede. Man har saa støttet sig dertil, at der opnaaedes flere Fordele derved, blandt andet blev Tablerens Styrke i høj Grad forøget, naar der forinden de skulde bruges som Honningtabler havde været ynglet i dem og kunde derfor bedre taale at udslynge. Det kan maaske være en Fordel i saadanne Egne, som have Yngetræk, men i alle andre Egne, som sagne dette, vil man med de Maskiner, som nu til Dags kan faas med god Afstivning af Soldene, være i Stand til at kunne udslynge endog ganske nye Tabler, hvori der aldrig har været Yngel, uden at disse brydes. Ja, hvad opnaar man egentlig ved, altid at indhænge Kunsttavlerne i Yngelrummet? simpelthen at faa

lutter mørke Tavler, hvori Honningen ved at opbevares en Tid, utvivlsomt maatte antage nogen af den Smag, som Kubehonningen havde af sin mørke Boksbygning. Ganske vist er det af stor Vigtighed undertiden at anbringe enkelte Kunsttavler i Biernes Ingelrum, men dette maa efter min Anskuelse indskrænke sig til det Antal, som er nødvendigt for at vedligeholde Tablebygningen i en saadan Stand, at det altid staar regelmæssige og gode Tavler til Dronningens Raadighed, fri for Huller eller anden Bestadigelse, som kan være fremkommen af Møl, idet Bierne for at frigøre sig for denne, deres farlige Fjende, har gennemgaaet Tavlerne, og almindelig ere de meget tilbøjelige til at ville opføre Geller der igen, naar Tavlerne paa den Maade er bleven ødelagt. Men hvor ofte vil det da være nødvendigt at forny Ingelrummets Tavler? Man har jo antaget, at Bierne bleve mindre, naar Tablebygningen var for gammel, hvori der bestandig blev hnglet, det er jo meget muligt, men dertil udtræves dog vistnok en længere Arrække, forinden dette vilde blive Tilfældet. I en Del Aar har jeg brugt at forny ca. $\frac{1}{3}$ af Tavler, som omfatter Ingelrummet, hver Sommer, de ældste bleve altsaa paa den Maade 3 Aar gamle. Jeg har fundet mig særdeles tilfreds med denne Fremgangsmaade, og er aldeles overbevist om, at en oftere Fornyelse af Ingeltavlerne meget sjælden vil være nødvendig. For at faa faa lille et Antal som mulig af mørke Tavler, indskrænker jeg Ingelrummet ved Hjælp af Affpærringsgitter, derved opnaas adskillige Fordele og en af disse, nemlig at man kun faar enkelte Ingeltavler at overgemme om Vinteren pr. Stue, er næppe den mindste. Som bekendt ere Ingeltavlerne i langt højere Grad udsatte for at blive angrebne af Møl, og hvad har det ikke at sige, om man kan opbevare alle sine Tavler i Vinterens Løb fri for at være besværgede med dette farlige Insekt, og det tror jeg ikke vil være nogen vanskelig Sag at opnaa for saadanne Tavlernes Vedkommende, hvori der aldrig har været Ingel, jeg har imidlertid aldrig set Møl i den Slags Tavler, endskøndt jeg i flere Aar har opbevaret en Mængde saadanne. Man har jo tillige den Fordel ved de begrænsede Ingellejer, at Bierne kun anbringe Blomsterstøbet netop i dette, hvilket jo er en ikke ringe Behagelighed, som her tilbyder sig, da Tavlen hvori der er Blomsterstøv jo ikke alene er mere udsatte for Møllenes Angreb, naar de har Plads udenfor Biernes Vinterleje, men dette vil tillige derved blive faa haardt, at naar Bierne om Foraaret

faa saadanne Tavler, ligesom maa ødelægge dem, for at frigøre sig for denne Mæsse, som ellers vilde have haft stor Værdi, naar de havde været overgaaet i Ingelrummet Vinteren igennem. Der er undertiden Hævdet, at det var besværligt at faa Bierne til at udbygge Kunsttavler udenfor Ingelrummet, og det kan til en vis Grad være meget rimeligt, her gælder det jo om at bruge Tiden under det bedste Træk, men, vil man maasse sige, det vil være paa Beføstning af Honningubhyttet, saaledes at lade Bierne bygge Tavler paa den Tid. Ganske vist vil det maasse kunne forringe Honningubhyttet noget, naar de paa en Gang fik alene Kunsttavler at skulle bringe Honningen i, men det er da heller ikke absolut nødvendigt, thi naar der blot udbygges nogle faa Stykker hver Sommer, vil man snart faa et tilstrækkeligt Dplag, og saadanne rene Tavler har jo i Mod sætning til Ingeltavlerne den Fordel, at de næsten kan bruges i en ubegrænset Arrække som Honningtavler alene. Jeg skal i Forbindelse hermed bemærke, at jeg kun har brugt Affpærringsgitter over Ingeltavlerne (altsaa vandret Gitter) og at Honningtavlerne som Følge deraf bliver udbyggede over disse, og der sker det naturligvis mest hurtigt, da Bierne som bekendt har den største Tilbøjelighed til at gaa opæfter.

Med Hensyn til at overgemme Boks-tavlerne om Vinteren da gives der jo adskillige Anvisninger til at bekæmpe Møllenes Angreb, imidlertid har jeg ikke hidtil fundet Anledning til at bruge nogle af dem, da det har været en hel Undtagelse at træffe Møllene i nogen Table, selv i de mest mørke Ingeltavler, hvilket jeg tillægger den Omstændighed, at de ere opbevarede i et Kammer, hvor Kulden om Vinteren har fri Udgang til dem, om den Antagelse er rigtig skal jeg naturligvis ikke bestemt afgøre, men støtter den kun dertil, at jeg har set polstrede Møbler, som vare stærkt angrebne af Møl, men efter at de er bleve anbragte et Par Døgn i omtrent 10 Gr. Kulde, ere de fuldstændig bleve befriede derfor, jaaledes at de endog efter flere Aars Forløb ikke viste det mindste Tegnet til at indeholde Møl.

Med Hensyn til Fornyelsen af Tablebygningen i Ingelredene ere vi i alt væsentligt enige med den ærede Forfatter; dog skulle vi bemærke, at vi ikke anse det for nødvendigt at forny den oftere end hvert 5te Aar, altsaa $\frac{1}{5}$ hvert Aar. Flere fremragende amerikanske Biablere forny den endogfaa kun hvert 10de Aar. Red.

Uopklarede Spørgsmaal

ved den nyere Biavl.

Foredrag af Hans Erslev ved Forhandlingsmødet i København d. 13. Septbr. 1896.

Trods de meget store Fremskridt, som ere skete paa Biavlens Omraade i Løbet af de sidste 50 Aar, er der dog endnu med Hensyn til denne Etskel en hel Række af Spørgsmaal, der trænge til nøjere Underjøgelse, inden de kunne kaldes fuldtud bejvarede. Hvis jeg her i et kort Foredrag skulde nævne dem alle, vilde der ikke blive Tid til at behandle noget af disse Spørgsmaal, og jeg skal derfor indskrænke mig til at omtale nogle faa, hvis Besvarelse jeg tillægger særlig stor Betydning for vor Biavls Fremgang. Det vil deraf fremgaa, i hvor høj en Grad vi trænge til nogle Forsøgsstationer for Biavl.

1. Betingelserne for Yngeludviklingen hos en Bisamilie. Det kan jo kun lidet hjælpe os Biavlere, om Mark, Stov og Høve tilbyde vore Bier Overflod af Nektar, hvis vi ikke have et tilstrækkeligt Antal Arbejdere til at indsamle den. Hvorfor giver Eftertrækket paa Høghede og Læng ofte et langt større Udbytte end Hovedtrækket ved Midjommertid? Mon ikke fordi det er meget lettere for Biavleren at møde med kæmpestore Bisamilier i Slutningen af Juli end i Begyndelsen af Maj. Udskillige af mine Tilhørere ville maaske paastaa, at man sel kan faa Bierne til at yngle stærkt ved Hjælp af Fodring og Varme; men dette er ikke et fuldestgjørende Svar, thi vistnok kunne vi fremme Yngeludviklingen til en vis Grad ved at give Bierne Foder og ved at pakke omhyggelig omkring Yngellejet, men vi kunne ikke opvarme den Egn, i hvilken Bierne i det tidlige Foraar slippe ud og omkomme i Mængde af Kulde og Blæst. Derfor ser man ikke sjældent, at de Bisamilier, som om Foraaret opmuntres til at yngle stærkt ved Fodring, kun opnaa at faa Yngelreden udvidet meget lidt, inden Biernes Antal begynder at aftage i Stedet for at tiltage, og derved hindres naturligvis den fortsatte Udvidelse af Yngelreden. Naar det varme Vejr indtræffer, rettes vel i Almindelighed denne Fejl; men dette er som oftest for sent. Vi Biavlere trænge derfor til et Middel, der kan sætte os i Stand til at møde med meget stærke Bisamilier allerede i Slutningen af Foraaret. Hvor skulde vi finde dette Middel? — Hos Dronningen, ved Fodringen, ved Overvintringen eller ved en ny Stadesform. At Dronningens Dygtighed som Uglægger har Indflydelse paa Yngel-

udviklingen, er klart nok; men Tilstedeværelsen af en saadan Dronning i Familien er dog ingenlunde tilstrækkelig til at skaffe os en stor Mængde Arbejdere til det første Hovedtræk. Et andet Middel, som ikke er uden Betydning, er Fodring ved Trækkets Slutning saaledes, at Bierne ere meget talrige ved Indvintringen. Dette kan selvfølgelig kun gavne under den Forudsætning, at Bierne overvintre godt; men i den Henseende er vor Biavl i de senere Aar gaaet saa stærkt fremad, at vi næppe paa dette Punkt behøve at frygte nogen væsentlig Fare. Endelig kommer jeg til det sidste Middel, som i den senere Tid er blevet saa stærkt fremdraget af den franske Amerikaner Dabant, nemlig Stadesformen. At gode Dronninger og en god Overvintring kunne bidrage til kraftig Yngeludvikling om Foraaret, det staar klart nok for vor Tids fremskredne Biavlere, derimod have vi i denne Sag to hidtil uopklarede Spørgsmaal, nemlig: Kan Fodring om Efteraaret og en vis Stadesform fremme Yngelansætningen i det tidlige Foraar, saaledes at Bisamilien kan møde frem med en stor Arbejdsstyrke til det første gode Træk? Disse 2 Spørgsmaal tillægger jeg en saadan Betydning for vor Biavl, at de vilde være værdige til nøjagtig Prøvelse ved en Forsøgsstation, og dette gælder i særlig Grad om det sidste, da det ikke kan ventes, at almindelige Biavlere ville anstille nøjagtige Forsøg med flere forskellige Stadesformer.

2. Rammemaal. Det kan naturligvis ikke falde mig ind paany at tænke Kampens Fæktel med Hensyn til dette kildne Spørgsmaal. Jeg ser allerede i Anden de drabelige Kæmper ruste sig i de 3 Lejre for at forjvare hver sin af vore 3 antagne Rammer og maaske endda et lille Kompagni, der med samme Over forjvare en Ramme, der er $\frac{1}{2}$ " bredere og højere end een af de fastflaaede. Lad os endelig hufte paa, at alle vi Biavlere fredeligt bør arbejde hen imod eet og det samme Maal, nemlig: den danske Biavls Fremgang. Det kan imidlertid ikke nægtes, at der med Hensyn til Rammemaal er et uopklaret Spørgsmaal. Ere alle Rammemaal omtrent lige gode, eller bør visse Former foretrækkes? De fleste af vore fremskredne Biavlere vilde vel nok kunne enes om, at Rammer med en Tableflade af 60—70 □", saaledes som de almindelig bruges for en Snæs Aar siden, ere for smaa. De nu almindelig benyttede Rammer er jo dobbelt saa store. Nu kommer imidlertid den omtalte M. Dabant og præsenterer os en Ramme, der næsten rummer 200 □". Denne

Ramme har efter hans Mening store Dyder: Familierne ere altid stærke tidlig om Foraaet, de sværme aldrig, de skifte selv Dronning, og de give et stort Udbytte. — Hvis man ikke af dyreløbt Erfaring var blevet forsigtig, vilde man jo straks gribe om den Ramme med begge Hænder (det kan nok ogsaa behøves, thi let er den vist ikke); men om man end foreløbig stiller sig noget tvivlende til denne Sag, kan det dog ikke nægtes, at en stor Ramme i Yngelreden maaske kan have sine Fortrin. Englænderne pleie at sige: „Det er ikke unyttigt at prøve“. Dog er det ikke hver Mandes Sag at anstafte ny Stader med Rammer, der maaske ere saa ubekvemme, at man vil kassere dem efter et eneste Aars Brug. Her er altsaa atter et uopklaret Spørgsmaal, som trænger til Prøvelse ved en Forsøgsstation.

3. Luftveksel (se Artiklen S. 289).

4. Kunsttavlernes rette Brug. Laget Kunststadernes Antal heri Landet næppe er mere end 60—70 Tusinde, Kubernes Antal lidt mindre, have vi Grund til at antage, at der her i Landet aarlig forbruges ca. 60,000 K Kunsttavler, altsaa omtrent 1 K Kunsttavler for hvert Stade med vægelige Tavler. Dette er et ganske urimeligt stort Forbrug. En hel Del af disse Tavler købes vel ikke rent ud men faas ved Bytning med Boks, der er indbundet ved vor egen Diabl; men det er dog utvivlsomt, at denne Post paafører vore Diablere en stor aarlig Udgift, vi antage mindst 50,000 Kr. At der paa dette Punkt kunde spares et anseligt Beløb, føler jeg mig overtydet om; men Kunsttavlerne ere paa den anden Side en mægtig Løstestang for Diablen. Det er derfor langt fra ligeegyldigt, hvorledes der spares paa dette Omraade. Her have vi atter et uopklaret Spørgsmaal, der i høj Grad trænger til omfattende Forsøg for at faa det bestemt konstateret, i hvilke Tilfælde vi ødsle med vore Kunsttavler.

5. Bipest. Det har været noget længe, inden vi heri Landet have taget denne Sag op til Behandling. Grunden hertil var vel nærmest denne, at man tidligere ikke havde virkelig sikre Midler til at helbrede den, og desuden tænkte man sig, at Sygdommen ikke var meget udbredt hos os. Da man imidlertid allerede for et Par Aar siden har opnaaet større Sikkerhed i Sygdommens Behandling, og da Foreningen tillige ved rigeligere Statsunderstøttelse er blevet i Stand til at ofre større Midler paa Undersøgelser og Forsøg i den Retning, er det ganske naturligt, at Sagen er taget op. Dette er da først set ved at oprette en Undersøgestation

for syg Bitygel og dernæst ved Udsendelse af en Diablslærer til bipestsmittede Egne. Herved har det nu vist sig, at Sygdommen er langt mere udbredt end tidligere antaget. At man allerede i den første Sommer, i hvilken disse Undersøgelses ere foretagne, har opnaaet Kundskab om ikke mindre end ca. 30 Steder her i Landet, i hvilke Sygdommen findes, hidrører vistnok for en væsentlig Del deraf, at Navnene paa disse Egne ikke ere offentliggjorte. Hadde man nemlig gjort dette, vilde man uden Tvivl have strømmet mange Diablere fra at indsende Yngelprøver. Diszes Antal har været ca. 80. Jeg vil ubetinget tilraade at fortsætte i samme Spor, nemlig Undersøgelse af Yngelprøver og senere Udsendelse af Diablslærere for at helbrede Sygdommen; men herved bør man ikke blive staaende. Der findes nemlig med Hensyn til denne Sygdom endnu mange uopklarede Spørgsmaal. Til diszes Løsning bør DBF.'s Undersøgestations-Station ogsaa søge at yde Bidrag. Dette gælder navnlig med Hensyn til Sygdommens Smittefarlighed. Paa dette Punkt samle vi endnu forholdsvis i Mørke. Saa vidt jeg kan skønne er Bipest-Bacillen en meget skrøbelig lille Plante, naar 6000 lægges i Række efter deres længste Retning, naa de kun en Udstrækning af 1 Tomme. Den kan vist hverken taale stærk Kulde, Hede eller Indtørring uden at miste Livet. Naar Bacillen derimod forvandles til de ægformede Sporer, der ere 10 Gange mindre, da ere disse tilsyneladende forførdelig sejlevede. De have Ord for ikke at miste Livet hverken ved Kulde, Hede, Indtørring eller ved de fleste hidtil anvendte kemiske Midler. Imidlertid viser der sig i denne Henseende højst mærkelige Forhold. Saaledes kan jeg anføre som Et eksempel, at et Bistade i 2 Aar har lidt af Bipest, medens 5 andre Stader i samme Bihave have været fri for Sygdommen. Andre Steder har en enkelt syg Bifamilie i een eneste Sommer tilsyneladende smittet en hel Egn. Her er unægtelig Forhold, der i høj Grad trænge til Undersøgelse; men dette kan kun ske ved omhyggelige og talrige Dyrkningsforsøg. Derved vil det forhaabentlig vise sig, at Sporerne ikke ere slet saa sejlevede, som de have Ord for, og dette vil da maaske i høj Grad kunne gavne Helbredelsesforsøgene.

Jeg har her omtalt 5 vigtige Punkter, der kræve omhyggelige Forsøg til Gavn for vor Diabl; men jeg kunde med Lethed have nævnt mange flere, om end jeg for Tiden anser disse for de vigtigste. Forhaabentlig vil DBF. i en nær Fremtid blive i Stand til at løse disse Opgaver.

Man skal aldrig sige aldrig.

Af Niels Fahlé, Øregaard, Vellerup.

I Følge Vitidende for 1. Oktober d. A. har Hr. Biavlærer Grønning den 15. September sagt i sit Foredrag for Høstet Amt's Biavlerforening: „De Weg, hvoraf der kommer Droner, blive mærkeligt nok ikke befrugtede, det er et enestaaende Tilfælde i Naturen“. Dette sidste burde han aldrig have sagt; thi et saadant Tilfælde er opdaget for mange Aar siden, og for Resten er det sandsynligt, at noget lignende i Almindelighed finder Sted hos den Klasse af Planter, som kaldes Tvebo-planter, og hvis naturlige Ejendommelighed det er, at have tvefønnede Blomster, af hvilke Hunblomsterne bæres af nogle, Hanblomsterne af andre Individider. De Individider, der bære Hunblomster, kaldes Hunplanter, medens de, der bære Hanblomster, kaldes Hanplanter. Hamp hører til denne Klasse af Planter. Naar man udsaar Hampesfrø, bliver den ene Del af de deraf fremkommende Planter i Almindelighed Hunplanter, den anden Del derimod Hanplanter, og det er almindeligt antaget, at man for at ayle Hampesfrø maa have Hampplanter af begge Køn voksende i Nærheden af hinanden, jaat at Hanplanterne maa forblive paa Voksestedet, indtil de kunne dampe, de udsphj Skyer af Støv i Luften omkring sig, naar de i tørt Vejr faa en let Rystelse. Dette Støv indeholder den mandlige Sæd eller det befrugtende Stof. Naar det spreder sig i Luften, kommer noget af det let til at berøre Blomsterne paa de i Nærheden voksende Hunplanter, og det er herved, at Befrugtningen afstedkommes. Naar Befrugtningen har fundet Sted, kunne Hunplanterne udvikle sig videre og modne deres Frø, helt uafhængigt af Hanplanterne. Disse sidste bør da fjernes snarest muligt, for at de ikke skulle forulempe Hunplanterne, ved at tage Næring, Lys og Frighed fra dem. Der er en Grund mere, hvorfor Hanplanterne bør fjernes fra Voksestedet paa det omtalte Tidspunkt, denne Grund er, at den Hampstav, som de levere, taber i Værdi, hvis de forblive længere paa Roden. I synst Mundart kaldes Hunplanterne Staf, Hanplanterne Galler, medens disses Røstning eller Borttagelse fra Voksestedet kaldes at galre Hamp. Det er af sproghistorisk Interesse at lægge Mærke til, at det Arbejde, som paa dansk kaldes „at luge“, det hedder paa svensk „at gallra“, men Ordet findes dog ogsaa i vort Sprog, men faa at sige kun som vildtvoksende, og det bruges kun til at betegne den særegne Slags af

Lugning, der bestaar i at ruste Hampens Hanplanter bort fra Hunplanterne. Det forstaar sig, at Galringen bør foretages med Omhu, og at der er en Del Ulejlighed forbunden med den. Det vilde derfor være af praktisk Betydning, om man kunde dyrke Staf og Galler hver for sig, og efter som man ønskede den ene eller den anden Kvalitet af Hampstav, enten blot Staf eller blot Galler. Erfaring har imidlertid lært, at man kan ayle veludviklet og spiredygtigt Frø af Hamp, selv om der ingen Hanplanter findes hverken i Hunplanternes Nærhed eller i Eggen, hvor de vokse. Skolelærer Andersen*) i Ellerup ved Svendborg skriver herom i Njærhøllings Haveavis 1842 omtrent følgende: I en Husmandshave havde man besaaet et Bed med Hampesfrø i den Hensigt at ayle Hampesfrø til Fuglejoder. Bedet blev imidlertid saa ildebehandlet af Høns, at der kun levedes een levende Plante paa det. Denne Plante var en Hunplante, og da der ikke fandtes nogen Hanplante hverken paa Bedet eller i Eggen, kunde den naturligvis ikke blive befrugtet, og man antog derfor, at den heller intet Frø vilde bære; men det modsatte skete. Planten bar meget Frø, der udviklede sig godt og saa ud til at være spiredygtigt. Herefter troede man, at de Planter, der rimeligvis kunde fremstaa af dette Frø, maatte komme til Verden i deres Moders Billede, og navnlig, at de alle maatte blive Hunplanter. I den Hensigt at skaffe sig et Tillæg eller en Stamme af saadant Frø, blev det omtalte Hampesfrø omhyggelig udsaaet; det spirede godt, hvorefter Planterne bestryktes imod Overkast, men i Stedet for de forventede Hunplanter, fik man lutter Hanplanter.

Resultatet blev altsaa lige det modsatte af det attraaede, og navnlig akkurat et Sideskytte til, hvad der finder Sted i en Vikube, hvor den æglæggende Hun er ubefrugtet. Her bliver som bekendt de fremkommende Individider ogsaa lutter Hanner, og der er næppe Tvivl om, at Mangel paa Befrugtning i begge Tilfælde er Grunden hertil. Derfor er det for meget at sige, at den Omstændighed, at der fremkommer Droner af ubefrugtede Weg, er et enestaaende Tilfælde i Naturen.

Heemed ere vi imidlertid ikke færdige, thi den Kendsgerning, at der ogsaa opstaar Droner eller Hanner i en Vikube, hvor den æglæggende Hun paa sædvanlig Maade er befrugtet, synes at modsig det

*) Andersen var bekendt som en dygtig Skolelærer, og desuden tiltrak han sig sin Samtids Opmærksomhed som Havedyrker, Frugttrædyrker og Biavler.

ovenfor sagte, nemlig at Mangel paa Befrugtning er Grunden til, at der fremkommer Hanner. Nærmere beset viser det sig imidlertid, at Modstgelsen kun er oberfladist, thi som vi alle vide, kan den befrugtede Hun lægge ikke alene befrugtede, men ogsaa ubefrugtede Æg, og som vi ligeledes vide, har hun det i sin Magt efter Forgødt-befindende at lægge snart den ene og snart den anden Slags. Naar der under normale Forhold opstaar Hanner i en Bistube, er det vist af ubefrugtede Æg, som den befrugtede Hun har fundet for godt at lægge.

Med dette for Øje ligger det nær at antage, at noget lignende maa være Grunden til, at der blandt det kønlige Ustom af befrugtede Dvebopplanter, i Almindelighed falder en Del Hanner; men da Planterne mangle vilkaarlig Bevægelse, forstaar det sig, at de ikke — som den befrugtede Hun i et Bistube — vilkaarligt kunne unddrage en Del af deres Æg fra at komme i Berøring med den mandlige Sæd — d. e. med andre Ord, at unddrage dem fra at blive befrugtede — synes det ikke, at Forholdet i dette Tilfælde fuldt ud kan være et Sideskifte til, hvad der finder Sted hos Bierne. Saavidt vides har dette Spørgsmaal imidlertid ikke været undersøgt nogen indgaaende Undersøgelse, og det er maaske til Dato en mørk Plet i Planteriget's Naturhistorie.

Den Gang Dzierzon for c. 40 Aar siden kundgjorde sin Opdagelse, at Honningbiernes Droner fremkom af ubefrugtede Æg, mødte denne Være stærk Modstand hos Naturforskerne, netop fordi man antog, at dette vilde være „et enestaaende Til-

fælde i Dyreriget". Siden den Tid har man imidlertid i Insektverdenen fundet ikke faa ganske lignende Forhold, ikke alene hos aarevingede Insekter men ogsaa hos flere Sommerfugle. Modstanden mod den nævnte

Være er derfor nu fuldstændig brudt, om end nu og da en enkelt Værd, saaledes nylig i Tydskland, kommer frem med nogle af de gamle Beviser imod den. — Med Hensyn til de befrugtede Forhold i Planteriget, som Forfatteren har

berørt, skulle vi ved Lejlighed omtale dem nærmere.

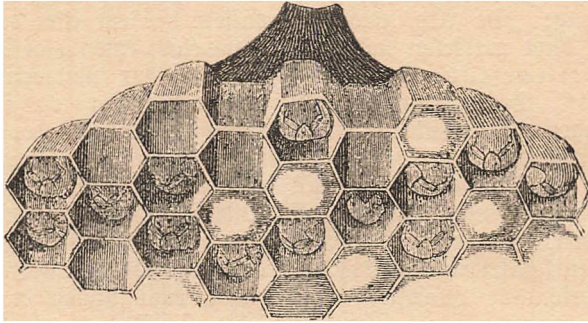

Fig. 84.

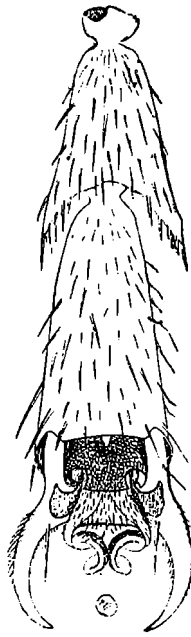

Fig. 85.

Fig. 86.

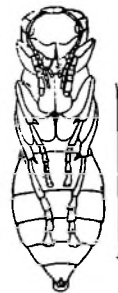

Fig. 87.

Gedehamse.

Da disse Dyr ikke sjældent optræde som temmelig besværlige Biffjender, skulle vi i Dag stænte dem en nærmere Omtale.

Slægten *Gedehams* (*Vepsa*) omfatter ikke noget meget stort Antal Arter i Europa, her i Landet kun meget faa, men disse findes ofte i meget stort Antal og kunne da være meget besværlige baade for Frugtavlere og for Biavlere. De leve i større eller mindre Samfund og bygge kunstige Boliger af et papiragtigt Emne, som de lave af sine Traxpartikler. Disse afbide de med deres stærke Overkæber af Planterstængler, Træstammer, Grene, Tommer o. s. v. og sammenflæbe dem med en Bædste, der afjondres i deres Mund. Boligen bestaar af 2—10 vandret over hverandre anbragte Papirfager, der ere dannede af 6-kantede Celler. Disse Tavler (se Fig. 84) ere eensidede, idet alle Cellernes Abninger vende nedad. Mellem

Ragerne er der anbragt lodrette Piller, der ere tyndest midt paa og dannede af den haardeste Papirmasse, som Gedehamfene kunne lave. Udenomkring det hele findes flere Lag af tynde Blade, der ligeledes bestaar af graa Papirmasse. Boligen faar derfor Lighed med et omvendt Kaaalhoved. Hos de mindre Arter dannes Indgangen af en Nabning fornedden mellem Bladene. Hos de større findes der derimod 2 runde Nabninger gennem Papirvæggene. Ud den ene gaa Gedehamfene ind, ad den anden gaa de ud. Disse Nabninger ere kun saa store, at een Gedehamf ad Gangen kan slippe derigennem. Derved lettes Boligens Forsvar. Papirbladene ligge ikke umiddelbart op til Ragerens Rande, men ere anbragte saaledes, at der findes en rigelig „Gedehamfvej“, saaledes at Insekterne kunne færdes frit omkring Ragerne.

Kun Hummerne overleve Vinteren i en Dvaletilstand i et Jordhul. Om Foraaret i April lokker Solen dem frem. Enhver af dem begynder da at bygge et Bo i hule Træer, under Tagstæg paa Huse eller under Trærødder. Den bygges den øverste Table, der kun indeholder smaa Celler, i hvilke Arbejdere oplækkes dels med søde Plantestoffer (f. Eks. Honning eller Frugtjuft) dels med dyrt Føde, der enten bestaar af Insekter eller af Madvarer fra vore Spisestuer. Saa snart det første Kulde af Arbejdere kommer frem, begynde disse at fortjætte Tablebygningen nedad.

Larven (se Fig. 86) hænger i den aabne Celle, hvor den holder sig fast ved Hjælp af Kropporterne. Naar den er blevet saa stor, at den næsten helt udfylder Cellen, spinder den et Laag over (under) denne. Dette foregaar paa ganske lignende Maade hos disse Larver som hos Honningbiernes Larver, idet Underlæben

danner en Spindetap, gennem hvis Spids en sej Slim kan trykkes frem. Vi have under Mikroskopet undersøgt disse Ingellaag og kun fundet dem sammensatte af Spind. Det fremgaar altjaa deraf, at Gedehamfenes Arbejdere ikke saaledes som Honningbiernes

styrke Ingellaagene ved at anbringe andre Smaadele mellem Spindets Træade. Disse Cellelaag ere hvide, tyndere end Honningbiernes og meget seje. Puppen er fremstillet i Fig. 87 noget forstørret, Stregen ved Siden af viser den naturlige Størrelse. —

Henimod Sommerens Slutning bygges nederst een eller to Tabler med større Celler (se Fig. 84). Heri oplækkes kun Hanner og Hummer. I Fig. 91 ses fremstillet 2 Hummer, den ene i flyvende, den anden i hvilende Stilling. Disse parre sig om Efteraaret, og de Arbejderlarver, som da endnu findes i nogle af Tablerne, udrives da som oftest af de fuldt udviklede Arbejdere. Baade Hanner og Arbejdere dø snart af Hunger og Kulde, naar Vinteren indtræder.

Disse Insekter ligne i mange Henseender vore Honningbier baade i Samfundsforhold og i Legemsbygning. I Fig. 88 ses saaledes et Stykke af en Gedehamfvinge stærkt forstørret. Her ses atter ligesom hos Honningbieren de grove „Narer“, der indeslutte baade Lufttrøer, Nerver og Blod. Ligeledes ses de smaa stive Haar, som beskytte Vingen mod Slid. I Fig. 89 ses 8 Facetter af Gedehamfenes sammensatte Djne, der minde i høj Grad om Honningbiens. I Fig. 90 ses Gedehamfens Ansigt med de enkelte Djne, de 2 sammensatte Djne, de 2

Stifter af Folehornene og de 2 kraftige Overlæber. Endelig er i Fig. 85 fremstillet stærkt forstørret de 2 yderste Fodled. De 2 Kløer ere meget stærke og minde om vore Rovfugles Kløer. Man kan let tænke sig, at disse kraftige Insekter, hvis Legeme

Fig. 88.

Fig. 89.

Fig. 90.

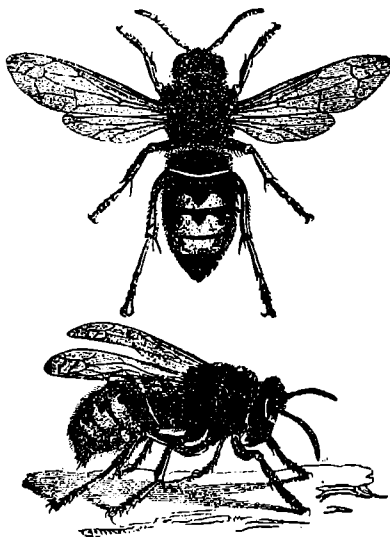

Fig. 91. Vespa crabro. Hum.

er beskyttet ved kraftige Chitininge, kan slaa ned som Høge paa mindre Insekter, ogjaa paa Honningbien, og bortføre dem til deres Bolig.

Naar Gedehamjen, jærlig den store, *Vespa crabro*, efterstræber en Honningbi, ser man den ofte sætte sig paa en Gren eller et Blad af en saadan Plante, hvis Blomster netop besøges af Honningbier. Bludselig flyver den op og slaar ned paa en af vore flittige Arbejdere. Undertiden slaar den fejl; men det er mærkverdigt at se, hvor dumme vore Bier i dette Tilfælde synes at være. I Stedet for at flygte, naar de se denne Morder, vedblive de sorgløst at besøge Blomsterne tæt ved Siden af Gedehamjen. Denne træffer i Reglen godt nok sit Bytte, den sætter sig da, og i et Nu har den med sine Dverkeber overbidt den tynde Stilk, der forbinder Brystet med Bagkroppen. Den lader Biens Hoved og Bryst falde til Jorden, medens den enten straks fortærer Bagkroppen eller bærer den hjem til sin Bolig til Føde for Ungelen. Heldigvis have vi ikke ret mange af disse store Gedehamse hos os, og de ernære sig heller ikke ubelukkende af Bier, men nok saa meget af forskellige andre Insekter. Da de dog jævnlig skade Bierne en hel Del og tillige gnave Huller i mange Frugter, Blommer, Apriskoser, Rindruer o. s. v., og afsnave Barken af flere Slags Træer, jærlig Nistetræer, for at anvende den til Bygning af deres Boliger, bør de efterstræbes. Dette kan bedst ske ved at opjøre deres Bolig og tidlig om Morgenen, lidt før Soloppgang, at dræbe dem, idet de forlade Boligen. Man kan ogsaa dræbe dem ved i Haven at ophænge Glasfer, der ere halvt fyldte med jødt Öl og bejmurat udenpaa Halsranden med lidt Syttetøj. Gedehamjene søge da ned i Glasfen og drukne i Øllet.

De egentlige Gedehamse (*Vespa*) leve alle i Samfund. Følehornene ere ikke kloformet ombøjede i Spidsen. Mundskjoldet fortil brat affaaet. Bagkroppen ligeledes og forbundt med Brystet ved en meget kort Stilk.

Den store Gedehamse (*Vespa crabro*). Den største Del af Hovedet, Følehornskafstet, Forbryttet, Brystskjoldet, Benene og Bagkroppens første Ring brunvode. De 4—5 sidste Bagkropsringe mere eller mindre gule bagtil og med 2—3 jorte Pletter i det gule. Hos Hammerne ere de jorte Pletter fremtrædende, hos Hammerne meget utydelige, hos begge gule Naad paa Ringene. Hos Arbejderne ere de gule taffede Pletter paa begge Sider ikke forbundne over Ryggen,

de jorte Pletter mindre skarpe end hos Hammerne. Længde $1\frac{1}{4}$ — $1\frac{1}{2}$ " (3,5 cm.)

Den almindelige Gedehamse (*Vespa vulgaris*) er betydelig mindre, 1" (2,4 cm.) lang. Hovedet og Forkroppen gulplettede. Bagkroppen gul, dens Ringe ved Roden jævnt jorte og med en rund jort Plet paa hver Side i det gule. Denne Gedehamse lever paa ganske lignende Maade som den foregaaende; men paa Grund af dens ringere Styrke er den langt mindre farlig for Bierne. Vi have ikke set den angribe junde Bier, men kun saadanne, der ved Kamp (Køveri) eller ved Sygdom (Bugløb eller Majsygdom) have været berøvede Evnen til at flybe. Af disse have de da afsædt eller afbidt Bagkroppen. Derimod have vi ofte set dem jare ind i et Bistade. Jævnlig bleve de udjagne af Bierne, men i de fleste Tilfælde lykkedes det dem dog at bortflæbe noget Honning eller en Vilarve. Vi tro ikke, at denne Art Gedehamse, der ofte forekommer hos os i stor Mængde, i Almindelighed er nogen meget farlig Fjende for vore Bier, netop fordi det aldeles klart viser sig, at stærke Stader formaa at jage den paa Døren. Da den dog uden Tvivl kan gøre vore Bier nogen Fortræd, og da den tillige gører stor Skade ved at angribe vore Frugter, bør den dog efterstræbes, naar den forekommer i betydelig Mængde.

Enjomme Gedehamse. Foruden de nævnte 2 Gedehamse have vi en enjomt levende Art, Murhvepsen (*Odynerus parietum*) med Følehorn, der hos Hammerne ere frogformet bøjede i Spidsen. Mundskjoldet forlængt og med en Indskæring i Spidsen. Den er jort med en gul Plet paa Hovedet mellem Følehornene. 6—7" (1,5 cm.) lang. Ses ofte om Foraaret paa Mure og Planteværker. Larverne leve i rørformede Huller og næres af Møderen med Fluer og jmaa Sommerfuglelarver. Denne Gedehamse er altsaa ingen Fjende og maa i det hele betragtes som et nyttigt Insekt.

fra Kredse.

Viborg Amts Biavlærkreds. Den nedsatte Kommission for Oprettelsen af en Amtsförening for alle Biavlere i Amtet er bleven enig om: 1. Bidraget for hvert Medlem er 25 Øre om Aaret. 2. „Bittende" holder enhver Kreds efter eget Ønske. 3. Pengebeløb, der skæntes lokale Kredse, bestommer ikke Amtskredsen. Valg af Bestyrelsen og Afgørelse af andre Spørgsmaal kan ske skriftlig. De Sognekredse, der ønske at være med i Amt-

foreningen paa disse Vilkaar, bedes snarest melde det til Undertegnede. Tøbrigt gælder Bestemmelserne i de omsendte Love. Foredelene ved Amtsforeningen ere: 1. 2 Foredrag om Aaret i hver Kreds. 2. Billigt Indkøb af Kunsttavler m. m. 3. Udsigt til en Biablsudstilling. 4. Del i Bidragene fra Amt og Landboforeninger. 5. Fæstere Organisation.

Lunderup Skole i Oktober.

N. P. Holbech.

Forbasse og Omegns BF. afholdt en Biablsudstilling i Lindkond Forsamlingshus Onsdag d. 23. Septbr. d. N. Denne lille Udstilling udmærkede sig ved at omfatte lidt af alt med Hensyn til saavel Biablsprodukter som Redstaber. Trods det daarlige Vejr — det regnede hele Eftermiddagen — var Udstillingen temmelig godt besøgt, til sine Tider næsten stuvende fuld, et Vidnesbyrd om den Interesse, hvormed Biablen omfattes her paa disse magre Hedeegne.

Hr. Biabslærer Grønning holdt et meget lærerigt og interessant Foredrag og udtalte: Det glæder mig at se, at man her, trods det, at Udstillingen kun er lille, dog har faaet noget med af alt. Det glæder mig at se de smukt udbyggede Honningmagasiner; thi det vidner om, at man rigtig vil udnytte Biernes Flid ved Anvendelsen af tykke Tavler. Herved sparer Biaberen Penge til Kunsttavler og Tid ved Udtømmningen. Bierne viser os desuden, at de meget hellere vil forlænge Cellerne end bygge ny Celler, og de ved meget godt, at Honningens Plads er oven over i Honningmagasinerne, og derfor anbringer de allerhelst Honningen der. Saaledes er det af stor Betydning at faa fortrinlig Bygning i Honningrummet. En lille Kritik af de udstillede Genstande kunde jeg dog have Vist til at gøre. Navnlig er der et Stade, labet af en af vore store Statedefabrikanter, og som har et altfor højt Flyvehul, saa smaa Mus kunne gaa derigennem. Af Udtømningsmaskiner er der een, som gaar saa dejlig lhdøst ved Snoretæk, bare den er solid, saa har den vist en Fremtid for sig. Derimod er der udstillet paa et Bord en Mængde Genstande, som tildels ere overflødige. Man kan nøjes med en Pipibe, et Bislør, et Skrællesniv og Tablespore som det væsentligste. Af den udstillede Honning er Overbindingen daarlige; dertil maa anvendes Pergamentpapir, og det maa se rent, smukt og tiltalende ud. Der er en hel Del Glas, hvori Honningen er skjoldet, men den maa være aldeles ensfarvet, og Overfladen maa se ud som Siberne. Dog findes der enkelte Mærker, som ere aldeles fortrinlig behandlede. Gen-

sigten med en saadan Udstilling er dobbelt. Der maa vækkes Kæmpesid, idet Kritikken kommer frem; men denne maa tillige være vejledende. Saa har Udstillingen ogsaa den Betydning at vække Sansen for Biavl og staffe Afsetning for Produktet. Men altfor mange tænker kun paa at drive Biabl for at sælge Honningen. Dette er fejl, man maa lære selv at sætte Pris paa Varen i egen Husboldning. Jeg har aldrig arbejdet for at fremstafte store Honningproducenter, men at man kunde faa mange smaa Biablere. Honning kan anvendes fortrinlig til Mød og Honningvin og burde derved fortrænge al den daarlige Vin, vi køber og nyder. Forfællen paa Fremstillingen af ægte Vine og Honningvin er kun ringe. Den ægte Vin er et Produkt fra Planteriget blandet med Vand. Vinen henter Nektar fra Blomsterne, omdanner den til Honning (Druesukker), man blander den med Vand og fremstiller saaledes Honningvinen. Forøvrigt er Tiden nu til at lægge Grunden til næste Aars Biabl. Det gælder om at have dygtig mange unge Bier at sætte Stedet til No med om Efteraaret, saa man kan møde Foraarskræftet med en talrig livskraftig Familie af uslidte Medlemmer; thi de gamle udslidte Bier dør væk i Løbet af de første 14 Dage af Træktiden (April Maaned). Derfor maa man sørge for, at Dronningen lægger flittig Eg sent paa Aaret, og dertil fordrer Varme og Træk, to Ting, man kan frembringe ved Kunst. Varmen faas ved Indskrænkning af Plads og varm Pakning, og det kunstige Træk ved Fodring med Sukkeropløsning, der staar for Bierne som godt Træk. Her paa Vestereggen skal man nu være færdig med Udslyngning, og saa kommer Spørgsmaalet: Hvormange Tavler skal man indvintre Familien med? En Regel er det da, at saafremt Familien fylder hele Bollen, baade Over- og Underrum, maa den have 11 a 12 Tavler 12 × 12". Fylder den ikke Overrummet, saa 1 a 2 Tavler mindre o. s. v. — Dernæst maa Forraadet være tilstrækkeligt og anbragt paa rette Plads. Tænker man sig et Stade med Flyvehul i Enden og 9 Tavler, saa maa Nr. 1 fra Enden af være mindst $\frac{3}{4}$ fuld af forfeglet Honning. For at faa denne Table fylbt, maa man trække den lidt ud fra Pakrammen, saa at Bierne forlænge Cellerne noget, de fyldes da lettere med Honning. Table Nr. 2 maa være halv af Honning og en hel Del Blomstestøv anbragt i den Side, som vender ind imod Biflyngen. Nu kommer Yngeløjet, bestaaende af 5 Tavler, der hver for sig indholder 2 a 3 Tommer med Honning fra-

oven. De 2 midterste af disse 5 Tabler bør igen være dem, der indeholder mindst Honning. Dog bør der snarere være een for lidt end een for mange af disse Tabler i Yngellejet; thi de fyldte Honningtabler maa bringes saa nær Biflyngen som muligt. Nr. 8 maa indeholde Blomsterstøv, som vender ind imod Yngellejet, og desforuden godt noget flydende Honning, det stader ikke. Den bageste Table eller Nr. 9 maa have let fyldte og forseglede Sider. Er Familien større, saa den maa have 12 Tabler, gælder samme Regel. Man ser altsaa, at det gælder om at saa Honningen anbragt i en Bue over Biflyngen og saaledes, at den dækker for og bag helt ned. Har man ingen helt fyldte Tabler at begynde og afflutte Winterlejet med, maa man anvende Træindstudsbornen. Man afstræller de halvfylde Tabler og hænger disse bag Indstudsbornen, Bierne ville saa selv flytte Honningen ind i Winterlejet. Er det sej Yngthonning, overbruser man de affrællede Tabler med lunkent Vand. Samtidig indbilder man Bierne, at der er Træk, og Dronningen anspores til forøget Eglægning, som det paa denne Aarstid kommer særlig an paa. Saa er der Indpakningen, som maa være saa solid som mulig baade Sommer og Winter. Om Winteren tjener den gode Indpakning selvfølgelig til at holde Kulden ude. Bierne tære da langt mindre af Honningforraadet, naar de sidde lunt indpaktede, og faar sjældnere Bugløb. Denne Sygdom hidrører nemlig fra, at Bierne fylde sig stærkt med Honning, enten naar Kulden i Stedet tvinger dem dertil, eller de paa en eller anden Maade blive forstyrrede. Er det nu om Winteren i stærk Kulde, kunne de ikke komme ud og rense sig for Ektrementerne, som de, i hvor nødig de end ville, tilfidsst maa lade falde i Stedet. Dette forværrer Tilstanden, og Familien gaar enten rent tilgrunde eller naar Foraaret i en ynkkelig reduceret Tilstand. Om Sommeren tjener Indpakningen til at holde Barmen nede ved det normale Standpunkt. Sent paa Efteraaret maa man meget nødig fjerne Dækket over Tablerne; thi Bierne have da ofte vanskeligt ved at faa Tilslæbningen udført, som er af overordentlig stor Betydning som Middell mod Træk og Temperaturforandring. Foraar og Efteraar maa man indstrænke Flyvehullet for at hindre Røveri. Derimod om Sommeren bør Flyvehullet være stort, ligeledes om Winteren; thi Bierne trænge til rigelig Udgang af frisk Luft, selv naar de sidde i største Ro, og navnlig naar man anvender Styggebrædder for Indgangen. Derimod

maa man nøje paase, at der ikke er Gennemtræk i Stedet, der maa betragtes som særdeles skadelig for Bifamilien. Saa maa man sørge for at give Lø for Bistaderne. Har man ikke naturlige Læbælder, danner man kunstige af Brædder eller Halmstærme. Opstillingen maa helst være med Flyvehullet mod Ost eller Sydøst under Træer, som giver Skygge for Indgangen op ad Dagen. Honningtablerne, man nu har udtørret og rensliftet, maa man opbevare med Omhyggelighed som en stor Skat. Derimod maa man om Sommeren jævnlig forny Yngeltavlerne, der temmelig hurtig bliver gamle og ubrugelige. Honningtablerne opbevares bedst i Kasser, forsynede med Nabninger i Siderne, overklædte med tæt Trædvæv og saaledes indrettede, at Tablerne kunne hænges ligesom i Staderne. Disse Kasser anbringes paa Steder, f. Eks. over Portaabninger o. l. St., hvor der er Gennemtræk, og Frostten kan indvirke paa dem og dræbe mulig tilstedeværende Møllarver.

Der næst omtalte Foredragsholderen Behandlingen af den udslyngede Honning og udførlig Indsamlingen og Rensningen af Vosket. — Væver Lustrup, Lindlund, fremhævede Diablens Betydning som Bierhverv for de smaa Hjem og pegede særlig paa Honningens store Betydning i Husholdningen som et sundt og godt Næringsmiddel for Unge og Gamle. Man burde stræbe hen til at gøre Honningen uundværlig i enhver Husholdning, saa bliver det ogsaa let at affætte, hvad man kan undvære deraf, til rimelige Priser. — Diablslæerer Klaus Jensen, Økslund, meddelte nogle Oplysninger om Vosk frembringelsen og Indbindingen af Vosk i den nyere Diabl. Væver Harbo, Nsbo, omtalte Hensigtsmæssigheden af en Forsikring mod Bipest og mente, at man burde træffe Forholdsregler mod denne Fare, da Sygdommen allerede fandtes her i Kredsen.

Præmiefordelingen faldt saaledes:

Udslyngt Honning.

1.	Præmie	Entemadam Møller, Vorbasse.
1.	do.	Mads N. Nielsen, Kragelund.
2.	do.	And. Sørensen, do.
2.	do.	Kr. Damgaard, do.
2.	do.	Niels P. Povlsen, Bitttrup.
2.	do.	Jens P. Hansen, Næghjerg.
3.	do.	Klaus Jensen, Økslund.
3.	do.	Væver Harbo, Nsbo.
3.	do.	Hans Egelund, Lindlund.
4.	do.	Lavst Simonson, Hovborg.
4.	do.	N. Andersen, Thuesbol.

Sonningfager.

1	Præmie	Jens Holms Kone, Vesterholn.
2.	do.	Entemadam Møller, Vorbasse.
2.	do.	Lavst Simonsons Kone, Hovborg.
3.	do.	Die P. Simonjens Kone, do.

Mob.

1.	Præmie	Entemadam Møller, Vorbasse.
2.	do.	Johim Klavsen, Nsbo.

3. do. Madz Kr. Klavsen, Hovborg.
- Sønningvane og Lifører.**
1. Præmie cand. pharm. Aug. Anderssen, Slagelse, for en Samling af Mød, Vine og Lifører.
1. do. Niels B. Povlsen, Bitturup.
1. do. Enkemadam Møller, Vorbasse.
2. do. do. do.
3. do. do. do.

Skiltetøj.

1. Præmie Klavs Jensen's Kone, Økslund.
2. do. Enkemadam Møller, Vorbasse.
3. do. Madz Kr. Klavsen's Kone, Hovborg.

Voks.

1. Præmie Lavst Simonjen, Hovborg.
1. do. Andr. Anderssen, Thuesbøl.
2. do. Niels Simonjen, Valdersbæk.
2. do. Morten P. Jakobsen, Hovborg.
2. do. Klavs Jensen, Økslund.
2. do. Niels B. Povlsen, Bitturup.

Udbyggede Tavler og Magasiner.

1. Præmie Hans P. Petersen, Guldberg.
1. do. Klavs Jensen, Økslund.
2. do. Madz Kr. Nielsen, Kragelund.
2. do. Lærer Garbo, Nsbo.
3. do. Enkemadam Møller, Vorbasse.
3. do. Klavs Jensen, Økslund.

Stader.

1. Præmie Jver Kolbæk, Lindkud.
- Udshygningsmaskiner og Redskaber.**
1. Præmie Kr. Pedersen, Tved.
2. do. Jens P. Hansen, Røghbjerg.
2. do. Klavs Jensen, Økslund.
2. do. Erstev og Rasmussen, Kallundborg, for en Samling Redskaber.

Runfstavler.

1. Præmie N. S. Kristensen, Himmeclov.
2. do. Madz. Kr. Klavsen, Hovborg.

Holbæk Amts BF. afholdt d. 18. Oktober Generalforsamling og Bivalksudstilling i Hotel „Starrisø“ i Syderup.

1. Formanden aflagde Beretning om Virksomheden i det sidst forløbne Aar. Aaret havde her for Amtet været et godt Aaar, om der end var endel Forskel paa Udbyttet i de forskellige Egne. 3 enkelte Bihaver var det naaet op til c. 80 R pr. Stade; men i Gennemsnit kunde det dog næppe anslaaes til mere end 40 R pr. Stade. Man maatte ønske, at det kommende Aar maatte blive ligesaa heldigt for Biavlen. Foreningens Medlemsantal var iaar vokset til 213. Dette hidvorte uden Tvivl for en væsentlig Del fra, at man havde ladet afholde et større Antal Møder, nemlig 14, end i de nærmest foregaaende Aar. Han vilde derfor anbefale fremdeles i det kommende Aar at afholde mindst ligesaa mange Møder heri Amtet. Fra Holbæk Amts økonomiske Selskab modtager Foreningen et aarligt Tilskud af 100 Kr., og fra Lehnsgreve Lerche-Verchenborg ligeledes aarligt 20 Kr. Disse Bidrag i Forbindelse med den Understøttelse, Foreningen modtager fra „Danmarks Biablersforening“, udgøre Foreningens Hovedindtægt og kun derved er den i Stand til fremdeles at fortsætte sin Virksomhed i det samme Omfang

som i de senere Aar med Afhøjbelse af et saa stort Antal Biablersmøder og af en Bortlodning hvert Aar, samt af en Udstilling hvert andet Aar. I det han bragte de nævnte Givere en varm Tak, udtalte han tillige Haabet om, at „Holbæk Amts Landboforening“ i en nær Fremtid ogsaa maatte finde sig foranlediget til at støtte Biavlen heri Amtet.

2. Bestyrelsesvalg. Efter Tur fratraadte Skomager Haagenjen, Tranebjerg, Lærer Jensen-Thisted, Kirke-Helsing, og Snekker Oluf Petersen, Højby. De 2 sidstnævnte havde frabedt sig Genvalg. — Valgtes Skomager Haagenjen, Tranebjerg, Lærer Engberg, Hovborup, og Træskomager Anders Pedersen, Skippinge.

3. Delegeretvalg. Foreningens 3 Delegerede til Hovedforeningens Centralmøder vare valgte 1895 for 3 Aar; men paa Grund af Snekker Oluf Petersens (Højby) Sygdom var Suppleanten, Skomager Haagenjen, indtraadt i hans Plads. I dag skulde derfor vælges en ny Suppleant for Resten af Valgperioden. — Valgtes Lærer Engberg, Hovborup.

4. Revisorvalg for Regnskabet 1897. Genvalgte Lærer Christensen, Melby, og Frissoleærer Rasmussen, Ulede.

5. Næste Udstilling agtes afholdt i Kallundborg i 1898.

6. Foreningens fremtidige Generalforsamlinger. For Tiden afholdes ifølge Foreningens Love de aarlige Generalforsamlinger i Syderup, med mindre der afholdes Udstilling, i hvilket Tilfælde Generalforsamlingen afholdes samme Sted som Udstillingen. Det foreslozes nu, at Generalforsamlingerne skulde afholdes vekselvis i de 3 Byer: Syderup, Kallundborg og Holbæk. Dette Forslag opnaaede kun 11 St., og da Forslaget om at lade den nævnte Lovbestemmelse fremdeles være gældende ligeledes fik 11 St., er det sidstnævnte Forslag altsaa vedtaget.

7. Regnskab 1895 fremlagdes i revideret Stand. Det udbviste et Understud af 20 Kr. 98 Ore. Der gaves Decharge for dette Regnskab.

8. Derefter foretoges en Bortlodning af 1 Udshynger, 2 Bihuse og mange Redskaber og Bøger, ialt 100 Gevinster til Foreningens Medlemmer.

Udstillingen var meget smukt ordnet i Hotellets store Sal. Alle Afdelinger af saavel Raa-Produkter som forædlede Produkter og Redskaber vare repræsenterede. Særlig Opmærksomhed vakte Kr. Pedersens ny Udshynger med Snoretræk, da denne ikke tidligere var set heri Egne. Det

saame galdt om de fra Alex. Masmussen udstillede amerikanske Zinkfalske til Bihuse. Besøget maatte kaldes meget godt, naar man henfaa til det ustadige Vejr. Besøget var i ethvert Tilfælde langt bedre end ved Udstillingen i Holbæk for 3 Aar siden, derimod næppe saa godt som ved den i 1891 afholdte Udstilling i Kallundborg, men denne afholdtes ogsaa samtidigt med et Marked og i et Lokale, der stødte umiddelbart op til Markedspladsen.

Diablskærer N. S. Kristensen holdt Kl. 2 et Foredrag om Produkternes Behandling.

Præmieliste.

1. For **Honning**: 1. Præmie Stomager Haagenjen, Tranebjerg, og Lærer Engberg, Hæbborup; 2. Pr. Hjulmand P. Jensen, Nygaard, Nykøbing S., Lærer Smith, Bjergsted, og Trestomager A. Pederjen, Skippinge; 3. Pr. Stomager Fr. Jakobsen, Høed.

2. For **Voks**: 1. Pr. Lærer Smith, Bjergsted; 2. Pr. Stomager Haagenjen, Tranebjerg; 3. Pr. Lømrer Jacob Frederiksen, Marke.

3. For **Honningvin og Mød**: 1. Pr. Stomager Haagenjen, Tranebjerg (Mød); Lærer Engbergs Hustru, Hæbborup (Frugtvin), Lærer Smiths Hustru, Bjergsted (Mød); 2. Pr. Stomager Haagenjen, Tranebjerg (Kirsebærvin); 3. Pr. Cand. pharm. Aug. Andersen, Slagelse, for „Godt Humør“ og „Hvid Vin“.

4. **Rager**: 1. Pr. Lærer Smiths Hustru, Bjergsted; 2. Pr. Lærer Engbergs Hustru, Hæbborup.

5. **Syltetøj**: 2. Pr. Lærer Engbergs Hustru, Hæbborup.

Dommerne for ovennævnte 5 Afdelinger vare: Jordbruger N. S. Kristensen, Himmelø, Røskilde, Gartner Chr. Petersen, Kallundborg, og Stomager Kristen Jakobsen, Høed.

6. **Bihuse**: 1. Pr. Lars Christoffersen, Skippinge; 2. Pr. Fabrikant Fr. Pederjen, Lved, Svendborg, og Snekter Boesen, Vejle.

7. **Honning-Udslyngere**: 1. Pr. Fabrikant Fr. Pederjen, Lved, Svendborg; 2. Pr. Snekter Boesen, Vejle.

8. **Diabls-Kedstaber**: 1. Pr. Hentrammer Alex. Masmussen, Kallundborg.

9. **Kunstabler**: 1. Pr. Jordbruger N. S. Kristensen, Himmelø, Røskilde.

Dommerne for de 4 sidstnævnte Afdelinger vare: Lærer Smith, Bjergsted, Stomager Haagenjen, Tranebjerg, og Lærer Engberg, Hæbborup.

Erskov.

Nordl. Frederiksborg Amts BF. afholdt 19. og 20. Septbr. Diablsudstilling i Frederiksbærk. Efter Amtsavisen optage vi følgende:

Lidt før det endnu er tilladt Publikum at tage Udstillingen i Djesyn, aflægges vi den en Bisit. Vi kommer gennem en med Flag og Grønt pyntet Indgang, hvorover ses anført med store Bogstaver: „Diablsudstilling“, — til Foreningsbygningen.

Den store rummelige Sal er smukt pyntet med Grønt, Roser og Flag. I Midten findes opstillet en hel Del Bihuse samt Udslyngningsmaskiner. Vi noterer, hvad der paa vor Vandring fra Bord til Bord særlig fanger Interessens. Paa to Borde i Midten af Salen findes fremlagt forskellige Diablskedstaber. Der er endvidere Vokstabler, en Vikoloni i en Trækasse med Glasvægge og en Mængde Skrifter, der omhandler Diablen. Til Højre finder man paa det lange Bord Voks i forskellige Former, der er Schweizer-Løber, Skildpadder, Fugle, Frugtformer m. m., Rager tilberedt ved Hjælp af Honn og (Konditor D. Pederjen, Frederiksbærk, har her et stort Udvalg); en Kransekage, hvorpaa Bier travler omkring, er en Seværdighed. Saa er der Voksler og forskellige Vine (Hindbærtsaft, Mød, Frugtvine, Mørbærtsaft Ribsvin m. m.) Til Venstre findes et stort Udvalg af Wine fra August Andersen, Slagelse. Smaa Flasker med Etiket „Godt Humør“ bliver vistnok særlig efterstræbt. Der er Syltetøjer, Tomater, Græskar og Graapærer og endelig et stort Udvalg af Honning i Glas. Saa findes der endvidere to Tombolaer, hvor man for 10 og 25 Øre kan vinde forskellige Sager og Honningprodukter. Bordene ere rigt garnerede med Blomster. Vi ere lige bleven særdige med at notere alt dette, da de første Udstillingsgæster ved 10-Tiden indfandt sig for at tage Udstillingen i Djesyn. En erfaren Diabler, vi spurgte om, hvad han syntes om Udstillingen, gav os til Svar, at denne stod over de to tidligere afholdte i Græsted og Helsing. Denne Udstilling var maaste ikke saa fyldig, hvad Honning angik, som den for 3 Aar siden i Helsing, hvorimod der fandtes mere af Voks og Vin.

Ved Tolvtiden rykkede Kommuneskolens Børn med Lærere og Lærerinde som Førere ind paa Udstillingen, hvortil de vare inviterede af Komiteen. Det var med synlig Interesse, af Børnene gennemgik, hvad der her forefandt. De Jlestes Lærere løb sikkert i Vand ved Synet af de indbydende Rager og det righoldige Lager af Honning og Vin, men faavel Lærernes som Formandens Advarsel: „Nok se, men ikke røre“, afholdt dem fra at stifte nærmere Bekendtskab med de søde Sager. Den gamle elstværtdige Gartner Andersen, Nyborg, holdt en Tale til Børnene, i hvilken han forklarede dem de udstillede Genstande og deres Tilblivelse. Tidligere dræbte man de smaa flittige Dyr for at komme i Besiddelse af deres Produkt, nu derimod havde man saadanne Kedstaber og Boliger, at man kunde fratage Bierne

Honningen uden at dræbe dem. Forinden Børnene gik, fik hver en lille Mundsmag paa den gode Honning og en Kage i Tilgift, — det sidste af Pressen. Gartner Underfens's Aftenforedrag Lørdag Kl. 7 $\frac{1}{2}$:

Taleren havde tænkt sig at fortælle lidt om Biavlens Historie. I den første Tid avlede man ikke Bierne, men høstede dem kun, idet Bierne byggede i hule Træer; man tog saa lidt af Honningen; senere begyndte man at lave en Slags Stader i Træerne, idet man hulde Træerne ud og fik Bierne til at tage Bolig deri, hvorefter man satte Skodder derfor, — saaledes bruger man det endnu i Rusland og enkelte andre Steder; det var saaledes meget primitivt, men saa kom vi til den Tid, da vi gjorde Bierne til Husdyr og tilbandede særlige Boliger af Bark, Straa og andet Materiale. Her hjemme holdt vi os til Straa; vi havde forskellige Slags; de spidse bruges paa Verne, staaende op med den spidse Ende opad, medens man i Syland brugte de saakaldte „Diggetuber“, fordi de ligger ned paa Siden. For den brede Ende var der luffet, medens Flyvehullet var i den spidse Ende. Naar man figgede ind i Kuben, sad Bierne der med sammenfoldede Vinger og lignede Egebaak og ikke Bier. Disse Kuber vare mindre heldige, men man gav nødig Slip paa dem; i Thistedegnen finder man dem endnu almindeligt; noget lignende er det med de opretstaaende Kuber, som jo ogsaa bruges forskellige Steder her omkring (der var en jaadan paa Udstillingen). Saa længe man skal dræbe Bierne ved Svovl for at faa Honningen, kan det være lige meget med Biavl. Hvorledes man tidligere har kunnet faa saa meget ud deraf, kan jeg ikke forstaa, men det maa vel ligge i, at man dengang havde andre Frugttræer og Planter; thi den Gang var jo den almindelige Drif Mød, tillavet af Honning, og den brugtes fra den fattigste Hytte op til Kongens Borg. Der var jo dengang flere Ukrudtsplanter som f. Eks. Føljeboden, som er saa fortrinlig. Vi skulde dog mene, at vi med alle vore Hjælpemidler kan komme lige saa vidt. Af Forbedringer skal jeg nævne de bevægelige Tavler, det er en af de største Opfindelser, idet man kan tage Honningen ud uden at dræbe Bierne; de opfandtes for 46 Aar siden af den schlesiske Præst Dzierzon; ogsaa Amerikanerne opfandt samtidig denne Metode. Videnskabsmænd havde alt tidligere anvendt Kuber med bevægelige Tavler; men det var kun i videnskabelige Djemed, saaledes den blinde Huber. Vi maa i det hele taget forbedres over, hvad Videnskabsmændene har kunnet fortælle os

om Bierne, f. Eks. om deres Alder. Nu til Dags er det ganske anderledes let for os at bestemme deres Alder, vi Biavlere kender det godt, hvorledes det gaar for sig med Bestemmelsen af deres Alder f. Eks. ved Raceblanding. — De bevægelige Tavler tages altsaa ud, skrælles, slynges ud og staaer Tavlerne ved Anvendelse af de saakaldte Slyngemaskiner, som opfandtes i Østrig for c. 30 Aar siden. For en Snes Aar siden fik vi saa de saakaldte Kunsttavler, som det er lønnende at bruge, thi Bierne bruger for at producere et $\frac{1}{2}$ Voks omtrent 20 $\frac{1}{2}$ Honning, saa hvis vi kan komme dem til Hjælp, er der god Betaling derfor. Vi har ogsaa andre Fremskridt; dog er ikke alt nyt godt, vi fik saaledes Nielsens Patentstader, som har hæmmet Biavlens betydelig her i Landet; vare de ikke komne den Gang, havde der sikkert ikke været en eneste Kube her i Landet; thi der ved ere Staderne komne i Mistkredit. Nej, Trugstadet fra England, det er udmærket, og det haster ikke med Forandringer. Der er ogsaa et nyt, det saakaldte Wellsstade, som maaste er godt, men jeg vil fraraade Begyndere at anstaffe det. — Ved Aavningshøjtideligheden talte Opsynsmand Chr. Jensen, Kiserbo. Efter at have udbragt et Leve for Kongen, døde han ved Mindet om den dygtige Biavler Fru Karen Demant, som nu er død, og rettede en Tak til den tidligere Formand for den her værende Kreds, Niels Nielsen, Højselbjerg, hvis Arbejde for Biavlens Fremme var betydeligt. Han sluttede med Ønsket om, at denne Udstilling maatte blive til Gavn for Biavlens, særlig her paa Egnen. — Ordet blev derefter givet til Fru Bodil Sørensen, Hillerød, af hvis Foredrag vi her giver et Referat: Naar jeg har lovet at sige et Par Ord her idag, bliver det særlig til mine egne Kønsskæller, jeg vil henvende mig, da vi Kvinder jo nok har bedst Tid til at tage os af saadanne Erhverbsgrene som Biavl, Hønseavl o. lign., tilmed da det, som tidligere lagde mest Vælg paa Husmødrene paa Landet, Mejeriet, jo nu tilbørlig er gaaet over til Fabriksdrift. Biavl kan være i høj Grad lønnende, naar det bliver passet godt. Jeg har kun drevet Biavl i 8—9 Aar, og i den Tid har jeg, med Undtagelse af et enkelt Aar, ikke haft under 50 $\frac{1}{2}$ Honning gennemsnitlig pr. Stade, men flere Gange ogsaa betydelig over det, endskønt jeg som alle Andre har maattet give Lærepeng, saa jeg haaber herefter at kunne drive det betydelig mere op. Som De jo Alle ved, ligger hele Hemmeligheden ved Biavl i, at man har stærke Stader i Begyndelsen af Trækket.

Jaar man først sine Stader fulde af Bier midt i Juli, saa er man gaaet glip af den bedste Tid, og hvor man hverken har Lind, Boghvede eller Yng, der kan man som Regel slaa en Streg over Honninghøsten. Man skal arbejde hen til at have sine Stader fulde af Bier i Slutningen af Maj, og det kan man, naar Overvintringen har været nogenlunde heldig, saa Bierne ikke ere altsfor svækkede af Bugløb. Naar en Bifamilie i Slutningen af Marts eller Begyndelsen af April kan besætte 5 til 7 Tavler, saa kan man som Regel faa et Hus paa tyve Kammer af aln. Normal-Maal eller 10×12 " Kammer fulde af Bier og, hvis Vejret bliver stadigt og varmt, sætte Overrammer paa. Jeg har en Gang høstet 30 R Honning af et Stade udelukkende i Frugttrærnes Blomstringstid, men det Stade gav ogsaa det R over 100 R Honning, foruden at det beholdt rigeligt til Overvintring. Naar Bierne har renset sig om Foraaret, og der saa kommer en mild Dag, udtages alle Kammer baade for og bag, som Bierne ikke besætter; det skal helst være saadan, at naar man Dagen efter jer gennem Ruden, saa skal Bierne sidde halvt ned paa den bageste Table. Jeg pakker dem saa meget omhyggelig til, baade bagtil og foroven, og er der tilstrækkelig med Honning i Tavlerne, saa nøjes jeg med at give dem et Glas med lunkent Vand foroven; har de derimod kun lidt eller ingen Honning, saa faar de Sukkerband, helst blandet med lidt Honning. Saadan faar de Lov at sidde i Ro en halv Snes Dage, saa ser jeg efter, om de har ynglet noget. Er der saa Yngel i en 3 eller 4 Tavler, tager jeg den yderste og hænger ind i Midten og pakker dem godt til igen. Efter 8 Dages Forløb hænger jeg en godt udbygget Table, fyldt med Sukkerband, ind til Yngellejet, hvis jeg ikke tager Honning i en af de Tavler, som blev taget fra Bierne; er det derimod Tilfældet, stræller jeg alle Laagene af Honningcellerne og stærker Tavlen med lunkent Vand og hænger den midt ind i Yngellejet. Den Mængde Honning eller Sukker giver jo et stort Arbejde og som Følge deraf megen Varme, saa Dronningen følger den med Høg, saasnart den er tømt. Saaledes fortsætter jeg hver ottende Dag, men maa naturligtvis passe paa, at Bierne kan besætte alle Kammerne, for at Ynglen kan holdes varm. Jeg har aldrig nogen Sinde haft raadden Yngel, før jeg for 3 R siden fik Bipest, som blev indført ved en fremmed Dronning; denne ryddede imidlertid ogsaa saa grundig op hos mig, at jeg kun har et R Stader igen, medens jeg før havde

20. Ulykken er jo, at man ikke opdager den, før man ved at blande Tavler har faaet smittet hele Bistanden. Jeg tror især rigt slet ikke, at den er saa vanskelig at helbrede. Jeg benyttede Mac Evox's Metode ved 2 Gange med 4 Dages Mellemrum at flytte dem over paa Kunsttavlerne, og da jeg saa til dem i Efteraaret, kunde jeg ingen Bipest opdage, men bestemt kan jeg jo ikke sige noget for næste Sommer. Naar man altsaa saadan har faaet sine Bier saa tidlig stærke, saa de i Slutningen af Maj eller Begyndelsen af Juni besætter henimod 20 Kammer, saa tror jeg, at man med temmelig Sikkerhed kan paaregne c. 50 R af det Stade, naar det da ikke er paa en altsfor vegetationsfattig Egn. Slaar det ene Træk fejl ved, at det bliver Regnvejir eller Kulde, bliver det som Regel bedre ved et andet Træk. Det er jo da sjældent, at Varmen udebliver hele Sommeren. Hos os har vi godt Træk fra midt i Maj, naar Frugttrærne begynde at blomstre, til Slutningen af Juli, naar Lindene er forbi; efter den Tid er der saa godt som intet Træk. Her inde, hvor De jo har Boghvede og Yng, er det jo for saavidt lettere at drive Biavl, da det ikke er nødvendigt for at høste Honning at saa Staderne saa tidlig fyldt med Bier. Naar jeg har faaet Yngel i 15 Kammer, saa rører jeg som Regel ikke mere ved Ynglerummet, men hænger kun Tavler bagved, naar Bierne trænger til Plads, og det gør jeg først, naar jeg synes de ligesom vender Benene ud imod Ruden, men saa hænger jeg ofte flere Tavler ind ad Vangen, og helst nogle saa tykt udbyggende, saa Dronningen ikke kan lægge Høg i dem; har man ikke saa tykke Tavler, maa man sætte Dronninggitter, ellers visiterer man at saa hele det nederste Rum fyldt med Yngel. Jeg har flere Gange haft Yngel i 20 Kammer hen i Juli Maaned, og det er jo ikke saa heldigt. De fleste af mine Huse er paa 25 til 30 Kammer, de paa 20 Kammer ere altsfor smaa for mig, men jeg har ogsaa overvintret Bierne paa 13 til 15 Tavler temmelig tæt pakkede. Min Fejl er en temmelig daarlige Overvintring, der bliver fugtigt hos dem, og som Følge deraf har de ofte Bugløb om Foraaret; som Regel har de stærkeste Familier lidt mest, saa jeg antager, de ere blevne for godt tilpakkede; herester vil jeg benytte en anden Fremgangsmaade ved at give dem lidt Luft bagved, hvad jeg har set anbefalet i „Bitidende“. Til Pakning bruger jeg Korkaffald ved Siderne og tørret Moos, som er fyldt i Sække, ved Enderne og ovenpaa. Naar jeg har stærke Stader i Slutningen af Juli, bruger jeg dem til

at formere med, hvilket er meget let; jeg flytter nemlig et tomt Stade hen ved Siden af det Stade, som jeg vil bruge til Formeringen, banker lidt paa det for at faa Bierne til at fylde sig med Honning, og ved Benyttelse af Røg og under saa lidt Støj som mulig flyttes de bageste over i det tomme Stade, naar der ingen Plads er i det Hus, hvor Bierne er, men først maa naturligtvis en Del af Dvertablerne fjernes; naar jeg kommer til Yngellejet, tager jeg 5 Kammer tæt befatte baade med Bier og Yngel og hænger ind i det tomme Stade, dækker dem godt til og lukker Flyvehullet og sætter Stadet hen paa den Plads, som det for Fremtiden skal have. Flyvehullet lader jeg saa være lukket i 2—3 Døgn, og jeg bryder mig slet ikke om, hvad enten Dronningen er fulgt med eller ej. Er Dronningen fulgt med, viser det sig snart ved en stærk Uro i det gamle Stade, men snart er dog alt i den gamle Ørøge, og Bierne ere travlt beskæftigede med at bygge Dronningceller, og et saadant stærkt Stade har jo alle Betingelser for at faa en god Dronning.

Præmieliste.

For Honning.

1. Præmie Medalje:

Gdr. M. Olsen, E. Haagendrup. Gdr. L. Christensen, Tollerup. Frk. Julie Lillelund, Melby. Sognefoged H. Jørgensen, Hald. Smed Axel Christensen, Balby. Stenhugger P. Hansen, Esbønderup.

2. Præmie do.

Mejeribejtyrer A. Jensen, Ørefilde. Opfyndmand E. Jensen, Hustru, Åsgerbo. Hmd. N. Niels Olsen, Åsgerbo. Hmd. L. Pedersen, Hustru, Tollerup. Fru Tollerup, Frederiksværk. Uhrmager J. Olsen, Ørsted. Gdr. L. Jensen, Datter, Evestofte. Gdr. H. Larsen, Hustru, Udsholdt. Gdr. Ole Nielsens Hustru, Lango. Pigen Ane Marie Truelsen, Hæderup. Møllersvend J. P. Olsen, Helsingø.

3. Præmie do.

Gdr. H. Larsen, Kamlose. Skovbetjent H. Madsen, Store Lyngby. Hmd. N. Olsen, Store Lyngby. Laura Larsen, Åsgerbo. Gdr. L. L. Olsens Hustru, Evestofte. Hjulmand Fr. Olsen, Østed. Hmd. Jens Hansen, Liseleje. Urmager N. Albert, Helsingø. Handelsbetjent H. P. Hansen, Helsingø. Parcellist L. Jensen, Nellerød.

For Voks.

1. Præmie Medalje.

Gdr. Hans Larsens Hustru, Udsholdt. Opfyndmand Chr. Jensen, Hustru, Åsgerbo. Møllersvend J. P. Olsen, Helsingø.

2. Præmie.

Parcellist L. Jensen, Nellerød. Fru Tollerup, Frederiksværk. Uhrmager J. Olsen, Ørsted. Gdr. L. Jensen, Datter, Evestofte. Uddeler Chr. Andersen, Esbønderup.

3. Præmie.

Gdr. Morten Pedersen, Huseby. Pigen Laura Larsen, Åsgerbo. Gdr. L. L. Olsens Hustru, Evestofte. Hmd. L. Pedersen, Hustru, Tollerup. Gdr. L. Christensen, Tollerup. Husejerste Sofie Jørgensen, Møllevang. Gdr. Ole Nielsens Hustru, Lango.

Sognefoged H. Jørgensen, Hustru, Hald. Kobind. Eliasen, Frederiksværk.

Udbyggede Tavler.

1. Præmie uddeltes ikke.

2. Præmie

sit Parcellist L. Jensen, Nellerød. Gdr. H. Larsen, Kamlose.

3. Præmie.

Stenhugger P. Hansen, Esbønderup.

Mød.

1. Præmie Medalje.

Gdr. M. Olsen, E. Haagendrup. Hjulmand Fred. Olsen, Østed. Sognefoged H. Jørgensen, Hustru, Hald.

2. Præmie.

Hmd. L. Pedersen, Hustru, Tollerup. Møllersvend J. P. Olsen, Helsingø.

3. Præmie.

Gdr. L. Christensen, Hustru, Tollerup.

Vine.

1. Præmie Medalje.

Gdr. L. Larsen, Olsens Hustru, Evestofte. Gartner N. C. Andersen, Nyborg. Cand. pharm. N. Andersen, Slagelse.

2. Præmie uddeltes ikke.

3. Præmie.

Hmd. L. Pedersen, Hustru, Tollerup.

Syltetøj.

1. Præmie Medalje

sit ved Lodtrækning mellem Pigen Ane Marie Truelsen og Gdr. Ole Nielsens Hustru, Lango, den sidstnævnte. Pigen Ane Marie Truelsen, Hæderup. Fru Christensen, Loddal. Møllersvend J. P. Olsen, Helsingø. Sognefoged H. Jørgensen, Hustru, Hald. Stenhugger P. Hansen, Skovhøjene.

2. Præmie

tilkendtes Sverre Marie Pedersen, Tinghusene. Gdr. M. Pedersen, Hustru, Huseby. Gdr. M. Olsen, E. Haagendrup.

3. Præmie.

Parcellist L. Jensen, Nellerød.

Rager.

1. Præmie Medalje.

Gdr. H. Larsens Hustru, Udsholdt. Gdr. M. Olsens Enke, Haagendrup. Konditor Peteresen, Frederiksværk. Smed Axel Christensen, Balby.

2. Præmie.

Opfyndmand Chr. Jensen, Hustru, Åsgerbo.

3. Præmie.

Parcellist L. Jensen, Hustru, Nellerød. Sognefoged H. Jørgensen, Hustru, Hald.

Stader.

1. Præmie uddeltes ikke.

2. Præmie.

Tømrer Kr. Pedersen, Tved, Svendborg. Tømrer Jørgen Jørgensen, Myge. Hmd. Jens Hansen, Liseleje (for et Observationsstade).

3. Præmie.

Møllersvend J. P. Olsen, Helsingø. Tømrer Chr. Pedersen, Ørsted.

Redstaber.

1. Præmie 1 Udhynger.

Uhrmager J. Olsen, Ørsted, og Kr. Pedersen, Tved (1 Udhynger).

2. Præmie en Samling Redstaber.

Fabrikant Kr. Pedersen, Tved, N. S. Kristensen, Himmelsø.

3. Præmie.

Kr. Pedersen, Tved.

Kunsttavler af ægte Bivoks.

1. Præmie.

Bivoksarer N. S. Kristensen, Himmelsø.

2. Præmie.

Fabrikant Kr. Pedersen, Tved. Urmager J. Olsen, Ørsted.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 104. Jeg modtog den italienske Dronning d. 26. og satte den ind ved Øggetlys samme Aften, men jeg hørte straks, at de tog sig for at dræbe Italienerne. Opad Dagen næste Formiddag vare de alle kastede ud. To Dage efter kastedes Dronningen ud. Jeg glædede mig ellers til at se de store Droner kastet paa Døren i Stedet for. Dem beholdt de. Det var mit første Forsøg med at indføre fremmede Bivrace. Det faldt altsaa uheldigt ud. Jeg ser, at man kan saa Dronninger hos Dem endnu. Send mig en. Jeg vil forsøge det en Gang til, om de vil tage imod den. Derfor De vil svare mig paa følgende Spørgsmaal, vil jeg være Dem meget taknemlig. (a) Kunne de kaste Dronningens Følge ud og dog tage imod hende? (b) Begjg jeg en Fejl ved at tilse dem før den de 48 Timers Forløb? (c) Kunde det gøre, at de slog Dronningen ihjel? De vare dronningløse først i August, da jeg paa det Tidspunkt ingen Yngel kunde opdage. (d) Det, at de havde været uden Dronning jaalænge, har det nogen Indflydelse? (e) Kan der være mere end een Dronning paa denne Tid i et Stabe? Jeg fandt en idag kastet udenfor et af mine Stader. Var det den sidste og eneste? (S. D.) — S.: a. Det et netop allerøstest Tilfældet, at Dronningens Ledfagere blive dræbte, medens Dronningen ikke lider nogen Overlast. Hvis man ved Indførelsen ganske kan undgaa at forurolige det dronningløse Stabe, er det dog vor Erfaring, at ikke en Gang de italienske Arbejdere blive dræbte.

b. Det er Engellmanden Simmins, der først har opdaget, hvilken stor Betydning det har, at man undslæber at forstyrre Bierne straks efter, at Dronningindførelsen er foregaaet. Vi antage, at Indførelsen i dette Tilfælde er mislykket, alene fordi De altsfor tidlig har forstyrret Bierne.

d. Efter vor Erfaring Stader det slet ikke Indførelsen, at Stadet har været dronningløst i længere Tid, naar det kun ikke har Dronningceller.

e. Paa denne Aarstid er det meget sjældent, at en Bifamilie har mere end een Dronning. Der er derfor al Grund til at antage, at ogsaa det andet Stabe, De omtaler, er uden Dronning.

Nr. 105. Tak for den italienske Dronning, der tillige med dens ikke døde Ledfagere (omtrent Halvdelen) er vel modtagen af Bifolket og indført efter Deres Metode. Stadet var gjort dronningløst 12 Timer før: om Morgenen Kl. 8 indsatte jeg Esfen

bag Rammen og skød Glasdøren hen til. En Sejlgarnsbnor hæftedes i Laagets ene Ende. Om Aftenen Kl. 8 trak jeg forsigtig i Snoren, altsaa uden at aabne Stadet, og igaar — 2den Dagen efter — efterjaa jeg Stadet. Da den i Stadet værende Dronning baade ved Berøelse og Tykthed paa Bagtroppen saa ud til alligevel at være bleven befrugtet, ødelagde jeg hende ikke, men efterjaa det andet Stabe, der havde en halv Snees Droner, og som jeg ansaa for tvivlsomt; men da jeg deri fandt Dronningen, stødte hun vist var lidt affældig, aabnede jeg for mit Velsstade, der i Sommer, medens jeg var paa Kursus, havde mistet den ene Dronning, hvis tilhørende Følk jeg derfor havde sat sammen med de tilstødende. Jeg tog fra den ydre Ende (ikke allerhyderst) 3 halvfylde Tavler med Bier, forviselede mig om, at ingen Dronning medfulgte, satte dem over paa den anden Side af det gennemfullede Indstud, op til hvilket jeg først satte en tæt Trævæg, og lukkede Flyvehullet. En næsten fyldt Table, jeg havde henpakked, sattes bagest — det var 4 Tavler — og Dronningen indhængtes i Biv i Midten. Stadet lukkedes og pakkedes godt og stod urørt i 2 Dage. Dronningburet var hængt med Nådningen nedad og lukket med en Prop af fin Honning, altet med stødte Sukker, samt allerhyderst Bokslaag. Igaar var Boks-laaget ikke helt gennemgaaet, Foderet halvt fortæret. Jeg tog Dronningen ud, satte hende paa en Table, men Bierne overfaldt hende som rasende, saa jeg havde Møje med at befri hende. Jeg efterjaa atter, om Dronningen alligevel ikke skulde være kommen med over, men nej. Saa lukkede jeg atter Dronningen ind i Buret og indhængte hende igen. Men nu vilde jeg gerne spørge, om jeg har handlet fejl; thi jeg synes, at jeg paa denne Maade maatte bringe Bierne til at føle sig som en dronningløs Sværm og altsaa til at modtage Dronningen, som jeg gerne vilde se til Foraaret, om hun er befrugtet. Naar hun er modtaget, er det min Agt at fjerne den tætte Væg tæt op til det gennemfullede Indstud. Vil De ikke omgaaende meddele mig, hvad jeg bør gøre — anvende Kloroform? — i saa Fald, kan De ikke sende mig lidt samtidig, hvis hun om 2 Dage ikke vil blive modtaget? (B. H.) — S.: Det er ikke altid let at forklare, hvorfor Bierne ikke ville modtage en fremmed Dronning. Maaeste var Deres Fejl kun denne, at De ikke lod Stadet have Ro en Dag længere, indtil Bierne selv havde befriet Dronningen. Nu tilraade vi at indføre Dronningen ved Simmins Metode (se Ledetraad i Biavl S. 47).

Nr. 106. De bedes i Tidsskriftet at oplyse mig om vedlagte Blomsts Navn og dens Betydning for Biavlen. Jeg har lagt Mærke til, at Bierne have besøgt den saa flittigt iaar. (N. L.) — S.: Den sendte Plante er den vilde pilebladede *Asters* (*Aster salignus*), der for Næsten kan findes enkelte Steder heri Landet, hvorimod den anden Art *Strand-Asters* (*A. Tripolium*) er ganske almindelig ved Stranden. Begge Arter søges af Bierne; men saavidt vi have kunnet iagttage det, hente disse kun Pollen deraf. Deres Betydning som Viplanter er næppe stor særlig med Hensyn til den sidstnævnte Art, da den blomstrer saa sent, nemlig langt hen i August. Den indsendte Art begynder dog at blomstre en hel Maaned tidligere.

Nr. 107. Hvis De endvidere kunde oplyse hvor *Sortpoppel* (*Populus nigra*) faas, var det mig meget kært? (N. L.) — S.: Planter af *Sortpoppel* kan uden Tvivl faas i enhver større Planteskole, hvor der handles med Hegnplanter og Skovtræer, f. Eks. hos Carl Maribo, Fredericia Planteskole.

Nr. 108. Er *Sortpil* af stor Betydning for Biavlen; kan den trives paa lette Sandjorder, f. Eks. som Hegnsplantning? Eller er der nogen anden *Sort Træer* eller *Buste*, nyttige for Biavlen, der kunne vokse godt paa let Jord? Maaske det kan interessere Dem at høre, hvorledes jeg benytter *Stubroer* til Biavl, til Høns og Svin. Om Efteraaret eller i August pløjes et Stykke af *Stubmarken*, hvori faas *Stubroer*, der staa urørte Vinteren over; tidlig paa Foraaret vokse de stærkt og staa i Begyndelsen af Maj i Blomst. Her har man saa stort og bladrigt Grønt paa en Tid, hvor dette er meget knapt; det ædes med Lyst af Høns og Svin. Det afhøstede *Stubroestykke* kan besaaes med gul Sennep, *Bitter* o. lign. Sluttelig en Tak til Dem for Deres Arbejde i Tidsskriftets Tjeneste. (N. L.) — S.: I Egne, hvor man kun har ringe *Pollentræk* tidlig om Foraaret, kan anbefales den *byxbombladede Pil*, der grov godt paa let Jord. Den bliver ikke meget høj, bukket, og egner sig derfor godt til *Hegnspilante*. Det samme gælder om den almindelige *Snebær* (*Symphoricarpus racemosa*), der er en udmærket *Honningplante*.

Nr. 109. Tillad mig at spørge, hvad Grunden kan være til, at *Ynglen* er død i Cellerne i medfølgende *Tabletthytte*. Saadanne *Celler* fandtes spredtvis hist og her, i ingen andre *Tabler* saa tæt som i medfølgende. (H. L.) — S.: Den sendte *Table* indeholdt kun luffede *Yngelceller* og

helt tomme *Celler*. I de førstnævnte fandtes under *Daagene*, der ikke vare sprængte, den bekendte brune seje *slimede Masse*. Ved *Undersøgelsen* viste denne sig at indeholde *Masser* af *Sporer*, formentlig af *Bacillus alvei*, men ingen *Baciller*. Familien lider rimeligvis af *Pipeft*; men vi skulle senere for en *Sikkerheds Skyld* dyrke disse *Sporer* og meddele *Udfaldet* af disse *Forsøg*.

Nr. 110. De bedes undersøge vedlagte *Stykke Yngeltavle* samt meddele mig pr. omgaaende, hvad *Stadet* lider af, samt hvad jeg skal gøre for at helbrede det. (S. S.) — S.: Det sendte *Tabletthytte* indeholdt kun en halv *Snes Yngelceller*, der tildels vare fyldte med den bekendte brune seje *slimede Masse*, som almindelig anses for et sikkert *Tegn* paa *Pipeft*. *Næsten* af *Cellerne* vare tomme. Vi undersøgte den seje *Masse* og fandt denne *vrimlende fuld* af de *smaa ægformede Vegemer*, som almindelig tydes som *Sporer* af *Bacillus alvei*. Der var derfor stor *Sandsynlighed* for, at Familien led af *Pipeft*; men vi kunde ikke afgøre dette med *Bestemthed*, før vi havde forsøgt at „dyrke“ disse *smaa Vegemer*. Vi *indpødede* derfor nogle af dem paa et *tyndt Lag* af *Agar-Agar*, som vi havde *udbredt* paa 3 *smaa Glasplader*. *Netop* i de *Dage* var det *temmelig foldt*, og vi havde endnu ikke *begyndt* at lægge i *Kaffelovnen*. *Varme-* *graden* i vort *Kontor* var derfor kun lidt over 11° R., og ved denne *ringe Varme* foregik *Væksten* saa *langsomt*, at vi i et *hvert Tilfælde* ikke kunde *bemærke* den *under* en *god Lupe*. Den *følgende Dag* fik vi *derimod* *Varmen* i *Værelset* op paa 14—15°, og nu foregik *Væksten* *raft*, dog ikke ved en *tydelig Dannelse* af *Baciller*, men ved *Spaltning* af *Sporerne*, saaledes at disse kom til at danne *Kæder*, *nydelige* *Baand*, der *lignede* *Berlesnove*, *beflaaende* af 4—12 *smaa klare Vegemer*, der *laa tæt jamlede* i *Kætter*. *Foruden* *saadanne* *indeholdt* *Kulturerne* *tillige* *indfildrede* *smaa Klumper* af *mørke langstrakte Vegemer* eller *Strænge*, der formentlig *bestode* af *kædeformede Baciller*. *Marfagen* til, at disse ikke *fremtraadte* *tydelig*, var formentlig den *stive Gelatine*, i hvilken *Bacillerne* *naturligvis* ikke kunde *sprede* sig saaledes som i *Biernes* *Blod*. Der er *efter* disse *Forsøg* kun *ringe* *Tvivl* om, at de *forefundne* *smaa Vegemer* vare *Sporer* formentlig af *Bacillus alvei*; men vi agte dog i *Løbet* af *Vinteren* at *fortsætte* *Dyrkningsforsøgene*, navnlig ogsaa paa *andre* *Næringsvædsker*, der *tilbyde* *Bacillerne* en *friere* *Spredning*. Om *Kolonierne* (af *Sporer* eller *Baciller*) *vokse* eller ej, kan *let iagttages* ved *Hjælp* af en *stærk Lupe*; men for *tydelig* at *skelne* *Baciller*

eller Sporer, maa man have dem forstørrede mindst 700 Gange. Sporerne ere ved 1000 Gange Forstørrelse af Størrelse som smaa Knappenaalshoveder. Efter Opfordring skulle vi ved Lejlighed nærmere beskrive, hvorledes disse Dyrfningsforsøg foretages.

Nr. 111. Ere cypriske Bier prøvede i Danmark og med hvilket Resultat? (N. L. i Sverige). — S.: Ja, de ere ganske vist prøvede her og nærmest med det Resultat, at de ere værre til at stikke, slettere til Overvintring, ikke bedre til Honningindsamling, men dygtigere til Forsvar end vore brune Bier. Skulle vi imidlertid slutte fra, hvortil det varede, inden vi her i Landet fik en nogenlunde sikker Mening om Stalienerne, maa vi dog indrømme, at vor Dom om Cyprerne endnu er temmelig løs, da de ere prøvede her i langt mindre Omfang end Stalienerne.

Nr. 112. Kunne befrugtede cypriske Dronninger faas gennem nogen dansk Biabler og da til hvilken Pris? (N. L.) — S.: Hvis der bestilles mindst 6, ere vi villige til næste Sommer at levere dem til en Pris, der er 50 % højere end for Stalienerne, altsaa forskellig efter Aarstiden.

Nr. 113. Modtages Elever fra Sverige i Biavlsskolen i Kallundborg og i saa Fald paa hvilke Vilkaar? (N. L.) — S.: Da Skolen virker paa DBF.'s Regning, kan kun Foreningens Bestyrelse besvare disse Spørgsmaal. Vi ville derfor tilraade Svenste, der maatte ønske at optages paa denne Skole, at indsende Begæring derom inden 15. Marts til DBF.'s Bestyrelse. Forsaavidt Bladsen tillader det, antage vi, at en saadan Begæring vil blive imødeføjet.

Nr. 114. Hvilke Midler bør man ved Indvintringen anvende for at hindre Smitte af Bipest, naar denne findes i Nærheden? (N.) — S.: Fodring med Honning eller Foderfirup, i hvilken er tilblandet $\frac{1}{25}$ Kvint Nafistol Beta (opløst i nogle faa Draaber Spiritus) til hvert $\frac{1}{2}$ Foder. Anbringelse af et lille Brev med 1 Kv. Nafstalin paa Bunden bagest i Winterlejet. For øvrigt tro vi rigtignok, at Faren for Smitte er temmelig ringe i Løbet af den egentlige Winter.

Nr. 115. Naar kan det bebudede Skrift om Bipest ventes at ville udkomme? (N.) — S.: Indbydelse til Præmieestning om et saadant Skrift vil formentlig fremkomme 1. Decbr. eller 1. Januar. Skrifterne ville blive bedømte sandsynligvis ved Foraarsbestyrelsesmødet og umiddelbart derefter vil det valgte Skrift formentlig udkomme.

Nr. 116. Jeg kunde ønske at faa en

nærmere Beskrivelse af det ny Rammemaal (40 × 30 cm.), som De en Gang har omtalt, og en Udtalelse om, hvorledes De er tilfreds dermed. (S. P. N.) — S.: Det Rammemaal er beskrevet nærmere paa S. 125 i indværende Afgang. Det anvendes foreløbig kun til Forsøg med Hensyn til Yngelsættningen i det tidlige Foraar; men da disse Stader ikke bleve tagne i Brug før midt i Maj, er det jo endnu for tidlig at udtale nogen Dom om dem i den nævnte Henseende. Derimod kunne vi i andre Henseender udtale os om Staderne, nemlig med Hensyn til de ny Afstandsmaalere, de amerikanske Zinkfalske og Anvendelsen af Dækbrædder over Tavlebærerne for at sikre Bivej paa dette Sted. Disse Forhold ere vi særdeles tilfredse med; men netop disse kunne jo ligesaa godt anvendes ved alle andre Rammemaal. Til Foraaret haabe vi derimod at kunne give en Beretning om andre Forhold i disse Stader.

Nr. 117. Naar vil det ny Skrift om Yngelsættningens Grundlov udkomme? (N.) — S.: Det er paalagt DBF.'s Sekretær at udarbejde dette Skrift, saa snart han ser sig i Stand dertil. Maaske vil det ske i Løbet af Vinteren; men det er os bekendt, at der med Hensyn til denne Sag er et Par tvivlsomme Spørgsmaal, som han først ønskede opklarede ved Forsøg. Hvis dette skal ske først, vil det Skrift ikke kunne fremkomme før ved Slutningen af Foraaret.

Gavnlig Vink.

Vejret (26. Oktbr.) har i den sidst forløbne Maaned været uroligt men mildt. Næsten hvert Dagu har bragt Regn ofte ledsaget af Storm; men jævnlig har det dog midt paa Dagen været Skyvejr for Bierne. Nu ganske faa Nætter have vi haft svag Frost. Disse Vejrforhold have ikke paa denne Aarstid været uheldige for Bierne. Det har meget godt ladet sig gøre, hvor dette har været nødvendigt, at fodre med flydende Foder og at indføre Dronninger i Bifamilier.

Fodring. I enhver velpasjet Bigaard er dette Arbejde nu endt for dette Aars Vedkommende. — Der findes imidlertid uden Tvivl heri Landet ogsaa et Antal mindre vel passede Bihaver, i hvilke der endnu saa sent paa Aaret kan være Grund til at fodre, fordi Familierne ikke have det nødvendige Winterforraad. Dette burde mindst være 25 $\frac{1}{2}$ hos hver Familie. Er det dog 20 $\frac{1}{2}$, da vilde vi helst foretrække at opsætte Fodringen til det tidlige Foraar. Er det derimod endnu mindre, f. Eks. kun 15 $\frac{1}{2}$, da vilde vi tilraade at sikre Familiens Overvintring ved Hjælp af en Kandi sagsage over Tavlebærerne. Hvis Vejret fremdeles i nogen Tid holder sig mildt (uden stærk Frost) kan det dog endnu lade sig gøre uden at obelagge Bierne at fodre med Kandi sopsugning, naar denne gives c. 30° R. varm ved hurtigfodring (mindst 2 $\frac{1}{2}$ hver Nat). Det varme Foder fremkalder nemlig

en saa stærk Virksomhed i Wintersejlet, at dette bliver saa varmt, at Bierne ere i Stand til at forsegle Foderet, og skulde end enkelte Celler blive uforseglede, vil dette næppe ove nogen meget skadelig Virkning, naar Indholdet af dem er kandisopløsning (ikke Honning).

Kandisfage. I en Gryde hældes $\frac{3}{4}$ Pot (Liter) varmt Vand og deri under Omrøren 5-6 R lyst Kandisgrus eller hvidt Sukker. Det smeltes under jævnlig Omrøren over ivag Ild. Naar alt Sukkeret er fuldstændig smeltet, tages Gryden af Ilden for langsomt at afsøles. Naar Struppen i Gryden begynder at stivne, vil den blive lysere. Man rører den da paany og hælder den op i Talfertener, i hvilke der forud er lagt et Lag Papir. Efter $\frac{1}{2}$ Dags Forløb har man da i hver Talferten en sprød kandisfage, som let kan brydes med Hænderne eller støres med en kniv. Papiret hindrer Sukkeret i at løbe ved Talfertener. Man bør dog helst i Stedet for det ene Pund Sukker anvende 1 R Honning, da Klagen derved bliver meget blødere og behageligere for Bierne; men i dette Tilfælde styrker den først i Løbet af et Par Dage. — Hvis Pakningen foroven kan falde godt til over en saadan Klage, kan denne godt lagges hel, med Fladen nedad mod Votzdugtæppet, ligeover dets Foderaabning. Er Pakningen derimod en stiv Pakramme, der ikke kan falde tæt ned over Klagen, da kan denne støres i 3-4 mindre Stykker, der nedlægges i Pakrammens Foderaabning, som derefter tildækkes omhyggelig med en 3-4" tyk Prop af Klude.

Pakning. Forhaabentlig er denne nu fuldstændig i Orden i de allerfleste Stader, navnlig hos de Familier, der kun ere indvintrede i Ulderrum. Vi antage dog, at adskillige Biavlere ogjaa have benyttet et halvt Magasin med honningfyldte Tavler i Overrummet for saaledes paa en bekvem Maade at fuldstændiggøre Foraadet. Vi ville ingenlunde særlig anbefale denne Fremgangsmaade, fordi den har adskillige Ulemper ved Forarsbehandling. Den kan dog give en særdeles god Overvintring, naar man huster paa, at et saadant Magasin maa pakkes meget omhyggeligt baade foroven og paa Siderne, da det jo ellers mangler pakfede Vægge. Ved Hensyn til Pakningen bagved Indfudsdoeren henviser vi til S. 318.

Indgangene bør nu hos stærke Familier holdes aabne i c. 9" Bredde, $\frac{1}{2}$ " Højde; hos mindre stærke Familier vil dog c. 6" Bredde, $\frac{1}{3}$ " Højde være tilstrækkelig.

Alle Forskyrrelser bør i folkt Vejr saa vidt muligt holdes borte fra Bierne, indtil det milde Vejr atter begynder efter Winterens Slutning.

Ekko fra Staderne.

Jerslev. Brønderslev, 5. Oktbr.

Her paa Egnen har Honninghøsten været meget god, der er mange Stader, som har givet fra 80 til 100 Pd. Honning.

C. Hanjen.

Vodilsker, Bornholm, 6. Oktbr.

Da der kun sjældent høres noget Ekko herovre fra, kunde det maaske interessere at høre lidt om Forholdene her i Danmarks yderste Østen.

Fra Foraaret af tegnede det til, at vi i Klar skulde have et udmærket Bjaar. Efter en mild Winter fulgte tidlig Foraar, og de

fleste Familier havde overvintret særdeles heldigt. Den 1. Februar var en for Mars-tiden usædvanlig varm og mild Solfstinsdag; Jorden var helt fri for Sne og forholdsvis tør. Over hele Den holdt Bierne paa denne Dag en vellykket Rensningsudflugt. Efter denne Tid begyndte Ingelansætningen, som dog hæmmedes en Del af en streng Frostperiode i sidste Halvdel af Maanedens. Den 20. Marts bjergede mine Bier det første Blomstertøv fra Wintergæffe og Krokus, hvoraf fandtes en Del i Haven. Sidst i Maanedens begyndte et ret livlig Træk fra Hassel og Pil. Sidste Halvdel af April var kold og blæsende med tildeles fugtig Vejr, men Skovbunden kom dog i denne Tid i fuldt Flor, samtidig begyndte Træket fra Frugtbuskene, og Ingeludviklingen skred rask fremad. Den 20. Maj fandtes en Del ny Honning i Staderne. Den 6. Juni dækkede Bierne i mit kraftigste Stade 13 Tavler, og Overrum paasattes. Den 14. Ivarmede begge mine Kubestader, og alt tegnede fremdeles meget godt — men af Resultatet blev et helt andet. Sommeren blev usædvanlig varm og tør; Hovedtrækket indbragte paa mange Steder ikke mere, end der gik med til Familiernes Behov. Et større Skifte med Hvidløber c. 100 Alen fra mine Stader, var i Blomstringstiden næsten ikke besøgt af Bier. Blomsterne vare smaa, fortørrede og tildeles kun halvt udviklede, og saaledes gik det overalt. Tørken bevarede til henad Høsten. — Det endelige Resultat blev, at mange Familier ikke fik samlet paa langt nær de 25 a 30 Pd., som fordres til Indvintring, kun undtagelsesvis kan meldes om et Overflud af en Sneg Pd. Som Bjaar betragtet er 1896 det fletteste, vi har kendt i en længere Marække. Det daarlige Resultat synes dog ingenlunde at skulle bringe nogen Standstning i Biavlens raste Fremadskriden her paa Den. En stor Del Kubefamilier er i Efteraaret udtrommede og overførte til Stader med bevægelig Tablebygning. Interessen for Biavl er i stadig jævn Fremgang, og Foreningen tæller nu over halvtredje Hundrede Medlemmer.

Til Slut en venlig Hilsen til Lærere og Kammerater fra Biavlerkolen i Kallundborg.

Kristjan Hansen.

Marke pr. Holbæk, 1. Oktbr.

Min Bigaard bestaar af et tidobbelt, et enkelt Bihus og en Kube, som staar for at afgive naturlige Sværme. Ved Foraarets første Estersyn havde jeg nogle dronningløse Familier, som jeg maatte fodre og hvor jeg indhængte en Table med aaben Ingel og nylagte Eg til hver Familie fra en anden stærkere Familie; ligeledes fik jeg

dannet to Kunstbærme, og alt med Held, saa nu er alle Familierne gode og med unge Dronninger indvintrede med rigelig Foder og udslyngt 200 Pbd. Honning.

S. Frederiksen, Tømrer.

Vistinge, Kallundborg, i Oktbr.

Honninghøsten blev en Middelhøst for min Vistands Vedkommende iaar. 25 Pbd. pr. Stade som Gjennemsnit har jeg høstet af de Stader, der bare kraftige nok til at høste af, og alle mine 16 Stader ere nu indvintrede og rigelig forsynede med Forraad; iaar blev man dog fri for at fodre i Winterstand, isjor maatte flere forsynes med Kandisopløsning, da Trækket var meget fattigt paa denne Egn. — Med Hensyn til lodret Gitter bag Yngellejet i Trugstader, da har jeg gjort den Erfaring for mere end 10 Aar siden, at en Masse Bier løber sig til Døde bag Gitteret, om ogsaa Maalet er rigtigt, jeg har da faaet et lille Stykke af den Træramme, som Gitteret er fastgjort paa nede ved Bunden af Stadet, saameget, saa en a to Bier kan gaa igennem ad Gangen, og det hører til rene Sjældenheder, at Dronningen gaar ned paa Stadets Bund for at lede efter den Gennemgang; forøvrigt bruger jeg meget sjældent Gitter i Trugstader. Naar man kun har tyk'e Tavler nok, saa behøves Gitteret ikke. I Honningrummet har jeg udelukkende tykke Tavler, og Dronningen kommer næsten aldrig der og lægger Æg, sfer det, at en Table bliver belagt, inden den er bleven tyk nok, hvad jo kan ske med en ny Table, saa tager jeg den ud af Honningrummet og sætter den ned i Yngellejets Udkant til Yngelen er udløbet, saa sætter jeg den op i Udkanten af Honningrummet, helst ved Glasjet, og der bliver aldrig mere lagt Æg i den Table, da den imidlertid er bleven fyldt eller delvis fyldt med Honning, saa bliver jeg ved at trække de andre fra den, til den faar den forønskede Tykkelse, og den er da færdig til at sætte ind i Honningrummet, hvorsomhelst jeg vil sætte den ved næste Udslyngning.

Med venlig Hilsen til alle Bivener.

F. Carlsson.

Naarup, Jyen, 13. Oktbr.

Udbyttet har her været c. 40 Pbd. pr. Stade, vistnok lidt under Middelhøst paa denne Egn. Jeg har iaar indvintret 14 Familier, deraf 8 i Wellstader.

P. Christiansen.

Først i September Maaned tog jeg et Magasin og forsynede med 8 Kammer godt forsynede med Honning, jeg købte Bierne fra et Kubestade og satte Bierne i nævnte

Magasin paa følgende Maade: Jeg skar Ruben i to Dele paa den Led, som Ragerne var bygget, og udtog Ragerne en efter anden og bærte Bierne i Magasinet; det var et meget kraftigt Kubestade, men jeg opnaaede ikke under Behandlingen at opdage Dronningen; her spørges, om der er noget at foretage med nævnte Stade, som særlig kan være Bierne til Nytte, eller har jeg blot at pakke dem ind for Vinteren som de øvrige Magasiner (Ja!), eller havde der været nogen mere praktisk Maade at oversjøre Bier fra Ruber og i Magasiner.

En Biavler i Wendesysjel.

Barmer, Ribe, 15. Oktbr.

Den italienske Dronning, jeg modtog d. 22. Juli, har været en udmærket Æglægger; den har udviklet sig saa meget, at den Familie, den kom til, nu bliver et godt og stærkt Stade til næste Aar, endog da denne Familie var meget ringe, da Dronningen blev indsat til den. Honningudbyttet her paa Egnen er middelgodt.

Joh. Chr. Sørensen.

Petersværst pr. Vordingborg, 18. Oktbr.

Udbyttet af Biavlen her i det ydlygte Sjælland har iaar været ret tarveligt. Fra Foraaret tegnede det altsels fortrinligt, men lige i Begyndelsen af Hovedtrækket fik vi en halv Snæs Dages uroligt Vejr med megen Regn og overtrukket Luft, og det satte os saa langt tilbage, at det tabte ikke var til at oprette. Høst mig har 5 Lavnormalstader givet 1 Sværm, 105 Pbd. udslyngt Honning og 134 Pbd. fordelt som Winterforraad i 6 Familier, og noget lignende kan vist sættes som Gjennemsnit for Udbyttet i denne Egn. Forøvrigt tror jeg at have bemærket, at mine Bier iaar have været særlig utilbøjelige til at arbejde i Magasinerne (Overrummet). Med det Stade, som gav ovenfor omtalte Sværm, havde jeg et mærkeligt Tilfælde, som maaske kan have Interesse for Tidsskriftets Læsere: Ved Gjennemsyn af Stadet den 10. Juni fandtes enkelte paabegyndte Sværmingsceller, som jeg fjernede, jeg indhængte en Kunsttable til Yngelispredning og en udbygget Table bagest, hvorefter Underrummet har de 18 Tavler, og endelig paasatte jeg et Halvmagasin med 8 udbyggede Kammer over Dronninggitteret. Imidlertid maa jeg have overjet en Dronningcelle, thi den 15. afgav Stadet en stor Sværm. Jeg udstar derefter atter 2—3 Dronningceller, som fandtes ud over den forjæglede, og fjernede Dronninggitteret under Magasinet, men foretog idvrigt ingen Pladsindskrænkning, da jeg syntes, at der var Bier nok endnu samt en Masse forjæglet

Yngel, og de følgende Dage arbejdede de ogsaa efter Dinstændighederne godt i Magasinet. Den 26. var det udmærket Vejr, saa jeg tænkte mig, at den unge Dronning maatte være ude; jeg lagde da paany Dronninggitter under Magasinet samt satte et 2det Magasin med 8 udbyggede Halvrammer ovenpaa det første. Nu indtraf det daarlige Vejr, saa jeg dels af denne, dels af andre Grunde ikke fik undersøgt Stedet før 7. Juli og jeg kunde da ikke finde Spor af Eg eller Yngel. Jeg maatte altsaa have ipærret Dronningen inde i Magasinet den 26de Juni. Jeg tog da fat paa det meget besværlige Arbejde at drive alle Bierne fra de 2 Magasiner ned i Underrummet og fjernede Halvrammerne, og endelig, da der kun var et Par Hundrede Bier tilbage over Dronninggitteret, saa jeg en ung væver Dronning løbe hurtigt rundt og forsøge at komme ned gennem Gitteret; men det var mig umuligt at fange hende, da hendes Bevægelser vare saa hurtige, og da hun stadigt fulgtes af en Snæs Bier, som søgte at forsvare hende; endelig gav hun sig til at løbe op ad Bæggen paa Magasinet, hvilket jeg vilde benytte til at hævde Magasinet og i en Fart fjærne Gitteret; men i dette kritiske Øjeblik blev der kaldt paa mig, hvilket forstyrrede mig saa meget, at jeg bar mig saa klodset ad, at jeg tabte Magasinet med Bier og samt paa Jorden. Trods den omhyggeligste Søgning var der ikke Spor at finde af Dronningen, og jeg vidste, at den ikke kunde være kommen ned i Stedet, da Gitteret stadigt laa paa sin Plads, og de bageste Tavler vare dækkede af Boksduget. Mismodig bragte jeg da Stedet i Orden paany og brød imedens Hovedet med, hvad jeg nu skulde gøre for at faa en ny Dronning i en Fart. Da jeg var færdig, stillede jeg mig ved Flyvehullet for at se, om der allerede var noget at se paa Bierne i Anledning af deres Tab, og et Øjeblik efter kom der ud af Stedet en Dronning, som løb et Par Gange frem og tilbage paa Flyvebrættet og derefter svævede ud i Luften. Dronningen maa altsaa paa en eller anden Maade være ledet af de den omgivende Bier*) fra Jorden ind i Stedet, hvor den har fundet sig paa Forfrættelsen o. f. v. en halv Times Tid og derefter straks foretaget sin Varringsudflugt. Den 18. Juli var der en Mængde forjeglet Yngel

i Stedet, det har givet 13 Pd. udslyngt Honning foruden 11 Tavler paa tilsammen 20 1/2 Pd. til Vinterforraad; det er nu indvintret i god Kondition efterat have faaet 6 Pd. Fodersirup ekstra.

Den nyere Bavl er iøvrigt i sin Værdighed her paa Eggen; her blev ifjor ved Vandrelærereens Nærværelse dannet en Kreds af Sydhjællands Biavlerforening med 6 hele og 2 halve Medlemmer, nu ere vi henholdsvis 14 og 6. Kun faa af os ere gamle Biavlere; jeg begyndte 1893, flere ere begyndte ifjor og iaar; men vi have alle Interesse for Sagen, vi glæde os til Vandrelærereens Besøg til Sommer, og vi vente altid med Længsel efter Tidsskriftet, som yder os saa god Vejledning.

A. M. Thymann.

Kasjagård, Spanarp, Sverige, 20. Oktbr.

Jeg har i Aar ikke faaet saa stort et Honningudbytte, som det en Tid tegnede til. — De italienske Bier ere gode og forsvare sig bedre end vore egne.

S. S. Andersson.

Nordvendishuset, d. 20. Oktbr.

Vi har her paa Eggen haft en udmærket Honninghøst iaar, men kun saa Sværme. Det er sikkert mange Aar siden, at vi her har haft et saa fortrinligt og langvarigt Sommertræk som iaar, men det blev desværre ikke rigtig udnyttet af Bierne, da Staderne ikke bleve rigtig folkestærkte før efter St. Hansdag, men Vngtrækket var ogsaa fortrinligt, og vi fik som sagt en god Høst. Jeg har et Gennemsnitsudbytte af 50 a 60 R Honning pr. Stade. Det er at vente, at den gode Høst vil virke fremmende paa Biavlens Udbredelse her paa Eggen.

I. K. K.

Nanderseggen, 22. Oktbr.

Honninghøsten har været lille her paa Eggen iaar. Enkelte har kun høstet fra 5 til 10 R pr. Stade, men efter hvad jeg har erfaret, er Gennemsnitshøsten 25 R pr. Stade. Enkelte har høstet lidt bedre; jeg har høstet 200 R af 7 Stader, alle Wellstader med 12 × 12" Rammer. Det meste af Honningen her paa Eggen er gul, vi har ikke megen hvid Honning iaar; det var for tørt i Hvidløvtrækket.

H. P. P.

Brevkasse.

*) Det er en temmelig almindelig Jagttagelse, at en Dronning, som flyver op fra et aabent Stade, søger hen til et Stade, i hvilket Bierne af en eller anden Grund ere urolige. I dette Tilfælde har maasse det behandlede Stade været det eneste urolige i Bigaarden.

Indsendte Artikler. Flere saadanne have af Mangel paa Plads maattet henlægges til Optagelse i et følgende Nummer.

Kunsthavlepredser. I Anledning af flere Forespørgsler meddeles herved, at jeg d. 15. No-

vember agter paany at indforfrive saadanne Pres-
fer af Kobber fra Nietsche. Prisen er c. 1½ Ore
pr. cm. (7" er omtrent lig med 18 cm., alfsaa
49 " lig med 324 " cm.) med Tillegg af Told og
Fragt. Det hele vil udgøre for Lavnormal eller
10 × 12" Rammen c. 22 Kr., for □" Rammen
c. 26 Kr. og for en Presse, der kan give alle de
3 Maal, c. 28 Kr. Da Fabrikanten har saa mange
Ordrer, er han noget seer med at levere. I Reglen
vareer det 1—2 Maanedes, for Presferne ankomme
her. Ersev.

Boganneldelse.

Billig Mælk. — Billig Gødning, af Fr.
Dehlerich, Thoreby pr. Ørøng. Særtrykt af
nogle Artikler af „Husmandsbladet“. Denne be-
tændte landøkonomiske Forfatter har i dette lille
Strift givet en Mængde klare og letfattelige An-
visninger til Mælkedægets fornaalsstjenlige Fod-
ring. Forfatteren er en dygtig Velseder, og det
Omraade, hvorpaa han her bevæger sig, er jo af
allerførste Betydning for de mange af vore Læsere,
der holde Mælkedæ. Bogen omfatter 38 Sider,
den faas hos Forfatteren mod Indsendelse af 40
Ore pr. Postanvisning.

Mehers Konversations-Verikon. V.
Udgave. Af dette berømte Værk er 13. Bind,
omfattende „Nordsekanal — Politiske“, indehol-
dende 1060 tætrtrykte Sider og udstyret med c. 80
Bilag og en Mængde i Teksten indtrykte Billeder,
nylig udfømt. Saavel fra Indholdets som fra
Udstyrelsens Side kan der kun være een Mening
om, at denne Haandbog er et fortrinligt Hjelpe-
middel for de Mange, der i det daglige Liv jævn-
lig faaer Oplysninger paa forskjellige Omraader.
Vi kunne derfor varmt anbefale den til Enhver,
som er det tykke Sprog mægtig, og som kan afse
den Udgift, der er forbunden med Anskaffelsen af
en saadan Bog. Paa saagodisjom ethvert Omraade
maa det erkendes, at den følger med Tiden og
giver fortrinlige Oplysninger. Hier og Biavl
findes behandlet i 2. Bind paa over 6 Sider og
1 Tavle. Det førstnævnte Emne er meget udtøm-
mende behandlet, naar det betankes, at Bogen be-
skriver alt, hvad der kan have Interesse for Men-
nesker. Ogsaa Biavlens er godt beskrevet; men paa
dette Omraade maa naturligvis den i Udsland
mest udbredte Driftsmaade særlig være fremdraget
i en tykk Bog. Dette er ogsaa i høj Grad Til-
fældet. Den Biavlsdrift, som mest anbefales der,
er temmelig forfællig fra den, der benyttes her i
Landet. Dog ere de engelske Trugstader ingenlunde
gaaiffe forbigeade; men deres Plads er rigtignoet
jaa beskeden, at hvis man skal slutte fra denne
Anvisning, maa man antage, at det endnu har
lange Udsigter med disse Staders Udbredelse i vort
store Naboland.

Kundgørelser.

Nogle Hundrede Pund god **Hønning** ønskes
til Køb. Billet nr. 101 med Opgiveinde af
Pris og Emballering bedes indlagt paa Bladets
Skontor.

Bivoks købes

og betales med **1 Kr. 30 Ore** pr. G. God
Vare forlanges. Tilbud sendes **C. M. Rasmus-
sen Spies**, Købmagergade 47, København.

„Biev“,

et Maanedesfrift, der giver Vejledning i Biavl,
Havebrug, Fjerkræavl m. m., anbefales Alle, der
ville søge at udnytte disse Erhvervsgræne saa fordel-
agtigt som muligt.

Naar Bladet bestilles hos Udgiveren, Gartner
N. C. Andersen, Nyborg, koster det kun 40 Ore
for 12 Hæfter i Aaret frit tilsendt, og hvor det
bliver støttet som i Svendborg Amt, i Baag Herred
i Bedellsborg Birk og paa Hindsholm, uddelles
Friekeemplarer eller Prisen yderligere nedfættets
for Smaatarsfolk eller Foreninger, der begære det.

Rent Bivoks

købes og sælges af

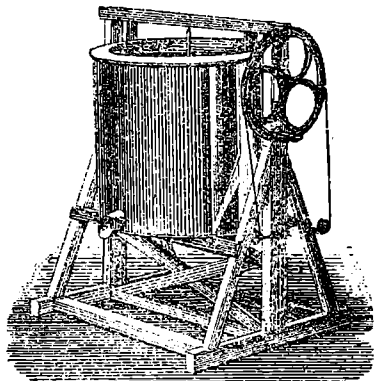
S. A. Madsen,
Brogær.

100 Pd. fin lys Hønning

er til Salg a 42 Ore pr. G hos **Hans Pedersen,**
Kværndrup Bønge, Kværndrup St.

150 Pd. hvid Hønning

er til Salg hos Brodrerne **Nielsen,** Ulstrup pr.
B. Skerninge.

Min ny Udslynger,

der paa de 4 Udslyngler, hvor den er præfenteret, er
tilsendt 4 1ste Præmier, er den hurtigt arbejdsende
og har en lydlos Gang. Anbefales især til Hede-
egnene.

Næste Pristille paa Forlangende.
Lved, Svendborg, i Juli 1896.

Uerb.
Kr. Pedersen.

Biavlsredskaber

i stort Udvalg, men kun saadanne, der ved Prøve
ere fundne at være brugbare, faas hos
Alex. Rasmussen, Rallundborg.

Kautschuk-Stempler

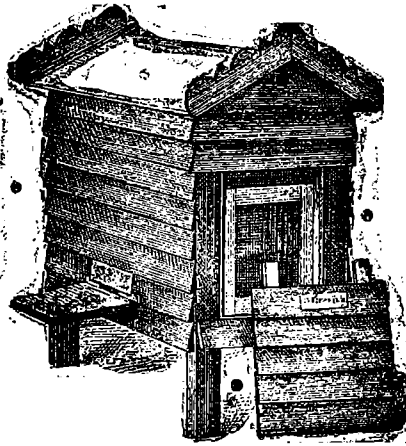
til billigste Priser faas hos **R. Schmidt,**
Winkelvej 6. 3. Sal, Njoberhav V.

Ny Hønning faas atter iaar fra 10 G til
store Vægt a 45 og 38 Ore pr. G. Hønningen
er gul og lysebrun samt sin krystalliseret Tilfænde
i 1891 den danske Biavlerforenings Medalje for
brun Hønning.

R. R. Pedersen,
Najbelskminde pr. Trolldhebe St.

Vejle Biavlsredskabsfabrik

anbefaler

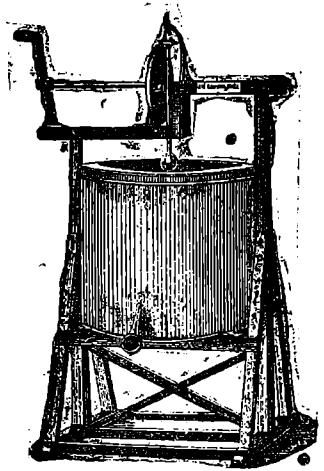
nøjagtige solide smukke
Biboliger og Slyn-
maskiner og alt Andet
til Biavl henhørende.

Alt til meget billige
Priser. Stort Oplag
haves.

Kunsttavler af tegte
Divoks haves altid paa
Lager. Voks tages i
Bytte med Tavler.

Voks forarbejdes til
Tavler. — Illustreret
Prisliste sendes paa For-
langende overalt i Dan-
mark, Sverige, Norge,
Frankrig og Tyskland
franko.

I. V. Boesen.

== Empfehlenswerte Werke für die Hausbibliothek. ==

Meyers

Konversations-Lexikon.

Fünfte, gänzlich neubearbeitete und vermehrte Auflage. Mit ungefähr 10,000 Ab-
bildungen im Text und auf 1000 Bildertafeln, Karten und Plänen. 17 Bände in Halb-
leder gebunden zu je 10 Mk. oder in 272 Lieferungen zu je 50 Pf. (Im Erscheinen.)

Meyers

Kleiner Hand-Atlas.

Mit 100 Kartenblättern und 9 Textbeilagen. In Halbleder gebunden 10 Mark.

Meyers

Hand-Lexikon des allgem. Wissens.

In einem Band. *Fünfte, neubearbeitete Auflage.* In Halbleder gebunden 10 Mark.

Das Deutsche Reich

zur Zeit Bismarcks.

Politische Geschichte von 1871—1890. Von Dr. Hans Blum. Geheftet 6 Mk.; in
Halbleder gebunden 7 Mk. 50 Pf.

Geschichte der Englischen Litteratur

von den ältesten Zeiten bis zur Gegenwart, von Prof. Dr. Richard Wülker. Mit
150 Abbildungen im Text, 25 Tafeln in Farbendruck, Kupfersuch und Holzschnitt
und 11 Faksimile-Beilagen. In Halbleder gebunden 16 Mk. oder in 14 Lieferungen
zu je 1 Mk.

Probhefte liefert jede Buchhandlung zur Ansicht. — Prospekte gratis.

== Verlag des Bibliographischen Instituts in Leipzig. ==

Voks

købes og sælges hos **Chr. Riegels** i Viborg.

Til Tombola og lignende

ved Udstillinger anbefales min „Veiledning til
Biavl“. Naar mindst 10 Eksemplarer tages hos
mig, kan Bogen faas a 35 Øre, og for mindst 20
Eksemplarer a 30 Øre. Prisen for et enkelt
Eksemplar er 50 Øre.

Bjergsted pr. Svebølle.

V. E. V. Smith.

Veiledning til Biavl

af

V. E. V. Smith i Bjergsted pr. Svebølle
faas i enhver Boglade a 50 Øre. Naar 54 Øre
tilsendes Forfatteren, faas den portofrit tilsendt.

Udkommen er:

A. S. Vorbecks

Veiledning i den moderne Biavlsdrift
og faas i enhver Boghandel. Pris 2,50 indbinden.
Ved Tidsendelsen af 2,50 pr. Postanvisning til
undertegnede Forlagger bliver Bogen tilsendt om-
gaaende portofrit.

Chr. Jensen's Boghandel,
Hølstebro.

F ortinnet Traad, Tavleklamme
Skraelleknive, Tavlesporer, Bipiber, Røg-
pustere, Haandrøgere og Afspærrings-
gittere ere til Salg saavel i Partier som
enkelte Stykker hos
R **N. S. Kristensen,** Himmeloø, Roskilde.

Bejle Kunsttaale-Fabrik

leverer smukke Tavler af ægte Bivoks til Dagens billigste Priser. Voks tages i Bytte for Tavler. Stort Lager haves altid. Prislister sendes paa Forlangende.

J. B. Boesen.

Ægte Bivokstavler

til billigste Priser. Stort Oplag. Hurtig Ekspedition. Voks byttes.

R. Schmidt, Birkelvej 6, 3. Sal, København V

Caffel-Mad.

Vin befandte prima Mad anbefales d'rr. Haandlende til billigste en gros Pris.

S. A. Færdelev, Aalborg.

Honning

som Nærings- og som Lægemedel.

af **Hans Erslev.**

Pris hæftet 20 Ø. Faas hos Forfatteren. Forhandlere Rabat.

Emblemer for DBF's Medlemmer kunne faas a 60 Ø hos **Erslev, Kalundborg.** Forgyldte til Bestyrelsesmedlemmer, forsolgte til andre Medlemmer.

Forenings-Meddelelser.

Randers og Omegns BF. afholder Generalforsamling Lørdag d. 14. November Kl. 12 i Højstolehjemmet i Randers. Talrigt Møde ønskes, da vigtige Sager foreligger.

S. B. Rasmussen, Romalt.

Linaa Sogus BF. afholder sin aarlige Generalforsamling Tirsdag Aften d. 24. November Kl. 5 $\frac{1}{2}$ i Linaa Kro. Alle Medlemmer bedes give Møde, da der foreligger vigtige Sager til Behandling. Medlemskort bedes medbragt. Foredrag og Samtalemede samme Aften Kl. 8, særlig om Vinter- og Foraarsarbejde for Bivavlerne. Alle Venner af Sagen, baade Kvinder og Mænd, ere velkomne. Ny Medlemmer optages.

Laven Station, d. 21. Oktober.

A. Hansen.

Vorbasse og Omegns BF. afholder sin aarlige Generalforsamling Lørdag d. 21. November Kl. 2 hos Lærer Møllers Enke i Vorbasse. Tidsskriftet for 1897 bestilles. Andel i Overskud fra Udstillingen udbetales til Sogneforeningerne. Næste Forhandling om Bipest m. m.

Kredsbestyrelsen.

Skanderborg Amts BF. afholder sin aarlige Generalforsamling i Horsens hos Vinhandler Christensen, Smedegade Nr. 8, Lørdag d. 19. November Kl. 12. Regnskabet fremlægges. Der foretages Valg af Næstformand istedetfor Simon Pedersen, Gimmstrup, og Sekretar istedetfor T. Dinsen, Hjerre, og Revisor Mort. Sørensen, Lindumskov, som efter Tur fratræde. Forslag, der ønskes forhandlede, bedes tilsendt J. T. Dinsen, Hjerre, inden 15. Novbr. Efter Generalforsamlingen Bortlodning af Foreningens Kontergenstande. Talrigt Møde forventes.

Mads Hansen, Jmd.

Elbo m. fl. Her. BF. Herved meddeles, at Oversergent Bierregaard, Kongensgade 55 i Fredericia, har overtaget Foreningens Regnskab, hvortil alle Regninger m. m. bedes tilfikkelt.

Lille Belling, i Dtkber.

Niels Ladegaard.

Bejle Amts BF. afholder Generalforsamling og Bivavlermode i Højstolehjemmets Sal i Bejle Lørdag d. 28. November, Efterm. Kl. 2. Til Forhandling paa Generalforsamlingen er følgende: Regnskabets Fremlæggelse. Valg af 2 Bestyrelsesmedlemmer. Valg af 2 Revisorer. Valg af 1 Delegeret til at møde paa DBF's Centralmode. Forslag til Forandring af Lovens § 7. Beretning om Foreningens Virksomhed i 1896. Forhandling om Foreningens Virksomhed i 1897. — Ved Bivavlermodet Diskussion om, hvad Bivavlerforeningen kan gøre for at fremme Udbyttet af Bivavlen. Indledet af Udrettede. Til Generalforsamlingen bedes de enkelte Kredse udvalgte og sende Delegerede for Stemmeafgivningens Skyld.

Bejle Sondermarks Skole, d. 24. Oktober.

J. Holm, Jmd.

Elbo m. fl. Her. BF. Mandag d. 16. November Kl. 2 Efterm. afholdes det aarlige Centralmode i den søslige Forsamlingsbygning i Fredericia. 1. Regnskabet for 1895 fremlægges til Godkendelse. 2. Valg af Formand og Næstformand. **N. Ladegaard** og **Læver Rosenfjer** fratræde efter Tur. 3. Valg af 2 Delegerede til DBF's Centralmode for 3 Mar. 4. Valg af 1 Revisor. 5. Foreningens Virksomhed i 1897 bestemmes. Kredsforstandere og Delegerede i Forhold til Aarlige Medlemmer i Kredsen bedes at give talrigt Møde. Hvor der i Oktober er valgt ny Kredsforstandere, bedes det meddelt Hr. Oversergent Bierregaard, Kongensgade 55, Fredericia.

Lille Belling pr. Borkop.

Niels Ladegaard.

Judhold af dette Nummer.

Afters	313
Bivavlerforeningen i Kalundborg	344
Bier og Blomster XIII	321
Bipest	343
Bogannælselse	348
Centralmodet III	322
Cypriiske Bier	344
Dronning-Judførelse	342
Død Yngel	343
Elbo, af C. Hansen, Kr. Hansen, J. Frederiksen, F. Carlsen, B. Christiansen, Joh. Chr. Jensen, A. M. Thymann, J. J. Andersson, I. K. K. og H. P. P.	345
Frederiksborg Amts BF.	338
Gavnligt Bink	344
Gedehamlen	332
Gulbæk Amts BF., af Erslev	337
Man skal aldrig sige aldrig, af Niels Zahle	331
Bil	343
Boppel	343
Stubroer	343
Tavlebygningen, af Jakob Olsen	327
Udstilling i Frederiksværk	338
— i Jyderup	337
— i Lindlum	335
Uopklarede Spørgsmaal, af Hans Erslev	329
Viborg Amts Kredse	334
Vorbasse BF.	335

Den danske Bi-Tidning
Tidsskrift for Biavl.

Udgivet af
Danmarks
Biavler-forening".

STIFTET 1866

Redigeret af
Hans Erslev
i Kalsundborg.

FAH. 1. A.

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaaar den 1. i de 6 Vintermaaneder, den 1. og 15. i de 6 Sommermaaneder. Rundbrejser optages for 20 Øre pr. Rette-Linie 1ste Gang, 10 Øre 2den og 3die Gang og 8 Øre fremdeles. De maa indleveres indtil 7 Dage før de ønskes indtrykte.

Voks-Rensning.

Naar vi kaste et Blik tilbage paa Biavlens Udvikling i de sidst forløbne 40 Aar, falder det straks i Øjnene, at Fremskridtene med Hensyn til Honningfrembringelsen ere ganske forbadsende store. Denne Vare frembringes nu i langt større Mængder og i en meget renere, mere velsmagende og tiltalende Skikkelse end paa den Tid, da den bevægelige Tablebygning holdt sit Indtog blandt Biavlerne. Men denne Syssel frembringer jo ogsaa et andet vigtigt Produkt, nemlig Vokset.

Spørledes er det i alle disse Aar

gaaet med Voksfrembringelsen? Har den ogsaa gjort tilsvarende Fremskridt baade med Hensyn til Mængden og til Varens Beskaffenhed? Disse Spørgsmaal finde vi Anledning til at dvæle nærmere ved, da dette er et saagt Punkt ved den nyere Biavl.

Ved den gammeldags Rubebiavl regnede man, at hvert „optaget“, d. e. kvart, Stade

afgav c. 1 Ø rent Viboks. Vi antage, at de fleste Kunststader i vor Tid næppe afgive $\frac{1}{2}$ Ø pr. Stade. Dette er altsaa alt andet end Fremgang. Stadeantallet er rigtignok tiltaget betydeligt, ikke just med Hensyn til det samlede Tal, der viser sig ved Tællingerne, men med Hensyn til det Antal, der give Udbytte, da man vel maa

huffe paa, at ved Rubebiavlen afgiver Halvdelen eller mindst

Tredjedelen af Familierne intet Udbytte. Alligevel er Antallet af de Stader, der give Udbytte, næppe fordoblet, men kun tiltaget med 25—50 pCt. Vor

Voksfrembringelse er altsaa ligefrem aftaget med Hensyn til Mængden af det høstede

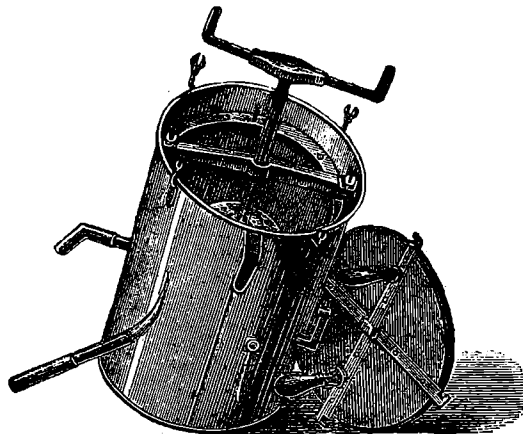

Fig. 92. Winkler's Voksrenser.

Voks. Dernæst komme vi til Kvaliteten. Denne er næppe gaaet fremad. De Udvindings-Metoder, som vare almindeligst i Brug for 40 Aar siden, florerer endnu, og det fremstillede rensede Voks er vistnok paa ingen Maade bedre end den Gang. Høstede Biavlere, der have nogen Øvelse i at benytte disse Metoder, Smeltning i rigeligt

Band og Tilbageholdelse af Urenhederne paa Bunden, medens det rene Boks stiger op til Bandets Overflade — er det egentlig heller ikke Boksens Kvalitet, der lader saa meget tilbage at ønske, det er langt snarere den frembragte Boks mængde. Det har nemlig vist sig ved kemisk Undersøgelse af Urenlighederne, der blive tilbage ved alle disse Metoder og ved mange af de nyere med, at man i Almindelighed bortkaster fra 15—50 % af Boksset sammen med Urenlighederne. Her have vi aabenbart ved vor Diabl en Fejl, som bør søges rettet.

Årsagen til den nævnte Ulempe er vistnok den, at Boksset under Rensningen ikke udsættes for et tilstrækkeligt Tryk, der kan tvinge Hammene til at afgive alt Boks, og vi skulle derfor i Dag omtale en ny Boksrensers, der for c. 4 År siden er opfundet af en tykt Diabler Winkler, og som maaske vil kunne afhjælpe disse Ulemper. Vi have allerede for et Par År siden set dette Redskab rosende omtalt; men først nylig have vi faaet saadanne Vidnesbyrd om dets Brugbarhed, at vi kunne anbefale det til Prøve her i Landet.

Winkler's Boksrensers (se Fig. 92) bestaar af en Blisspann med dobbelt Bund, i hvilket Mellemrum Dampen uddrives, og paa hvilket der findes et knæformigt Rør med Sikkerhedsventil, der kan skrues af, og naar dette sker, kan man gennem Røret fylde Damprummet med Vand. Fra Damprummet gaar paa den indvendige Side et Damprør lige opad, som er afbrudt ved en udbendig Trevejsbane. Dette tjener til ved Presningen at føre Dampen ud. Inde i Spanden findes en gennemhullet Plade, der kan optage Presseposen, hvori Tablerne anbringes. Spanden er forsynet med et tæt Laag, der kan befæstes ved Hjælp af 4 Skrue. Paa Siden af Spanden findes 2 Rør. Det nederste tjener til Boksens Udløb, det øverste, som er knæbøjet, benyttes til Udløb og Fortætning af Dampen. Endvidere findes i Spanden en Presse, der kan virke paa Presseposen.

Brugsanvisning. Ventilen, der i Figuren ses paastruet det vinkelbøjede Rør paa højre Side, skrues af, en Tragt sættes i Mesfingrøret og heri hældes nu Vand. Randen maa ikke fyldes helt. Ved at ryste den maa man tydelig kunne høre, at den ikke er fuld. Nu paastrues atter Ventilen. Presseposen bliver ved Hjælp af sine 4 Stroppe hængt paa de 2 skrueformede Tappe og de 2 Stifter, der rage frem fra Pressens ombøjede Rand. Posen er bleven fylt med smaa Tablestumper. Laaget sættes paa Spanden og drejes saaledes, at

Indsnittene i de 2 Rørslister komme ind under Binge-Møtrikerne, der nu skrues ned. Det knæformede Forlængelsesrør sættes paa Damprøret (i Figuren til Venstre længst tilbage). Ved Siden af Spanden stilles en lille Staal med Vand saaledes, at det knæformede Rør naar ned i Vandet. Den udstrømmende Damp vil da fortættes i Vandet. Det dybere staaende Afløbsrør til Boksset (i Figuren til Venstre, længere fremme) maa lukkes med en Prop, saasnart der begynder at strømme Damp ud deraf. Til Forlængelse af dette Rør anvendes et lige Rør. Spanden opvarmes nu, og naar man bemærker, at den er opfyldt med Vanddamp, lader man disse foreløbig virke 7 Minutter paa Boksset. Derpaa fjerner man Laaget og omrører Boksset i Posen med en Stok, men fornd affærrer man Dampen ved Hjælp af Hanen, saaledes at Dampen gennem Hullet i Hanen gaar ud i den fri Luft. Nu sættes Laaget atter paa, og ved paany at dreje Hanen lader man atter Dampene virke paa Boksset i 5 Minutter. Hvis Boksset nu er fuldstændig smeltet, kan Presningen begynde. Dette kan man overbevise sig om ved at undersøge Posen med Staven; men ved nogen Øvelse vil man bestemt kunne vide det uden saadan Undersøgelse. Er Siden meget stærk, vil Boksset nu være helt smeltet. Hvis man ved Undersøgelse finder, at Boksset ikke er helt smeltet, maa man atter strue Laaget paa og paany udsætte Boksset for Virkning af Dampen i nogle Minutter. Naar Presningen skal begynde, drejes Hanen atter saaledes, at Dampen gaar ud i Luften, Laaget fjernes, og Broppen udtages af Boks-Afløbsrøret. Under dette stilles et Fad med Vand til Modtagelse af Boksset. Enderne af Presseposen lægges i Midten af Presken. Modstandsstangen med Aksel og Presseplade skrues paa og Akken drejes ned ved Hjælp af Haandspinget. Man kan godt strue stærkt ned, men dog ikke saa stærkt, at Modstandsstangen bøjes. Da der ogsaa viser sig Boks ovenpaa Pressepladen, maa man flere Gange hælde Apparatet lidt, for at dette Boks kan sløde dybere ned. Naar der ikke viser sig mere Boks ovenpaa Pressepladen, er alt Boks udbraget af Posen. Man skruer nu Pressepladen tilbage, affruer da Modstandsstangen og aftager denne tiligemed Akken og Pressepladen. Presseposen tages nu op og renses. Arbejdet kan da begynde paany. Det er af stor Bigtighed for at udvinde det mest mulige Boks, at dette er fuldstændig smeltet, inden man begynder Presningen. Ved gentagen Brug af Apparatet forbruges efter Haanden Vand. Dette kan erstattes ved at paafylde det

varme Vand fra den Staal, i hvilken Dampprøret ndmunder.

Vi haabe at faa Lejlighed til personlig at prøve dette Apparat; men vi have allerede fra mange Sider set det rost meget, og navnlig ere Alle enige om, at Boksset udbrages renere ad denne Vej end ved nogen anden Metode. — I de senere Aar har jo Solvoksmelteren bundet en hel Del Udbredelse hos os, og det kan ikke nægtes, at det om Sommeren er meget bekvent at kaste alt Voksaffald i en saadan og hurtig faa det omdannet til rent Voks. Dette Redskab udmærker sig netop ved at afgive Voks, der er saa rent, at det i Almindelighed ikke behøver nogen yderligere Mensning. Det er dog nok faldet mange af Solvoksmelterens Brugere ind, at den Rest, der bliver tilbage paa Pladen, og som senere bortkastes, synes at indeholde en Del Voks. Det har ved Undersøgelse vist sig, at denne Rest virkelig indeholdt fra $\frac{1}{6}$ — $\frac{1}{5}$ af Affaldets oprindelige Vægt af Voks. Dette er loblig meget at kaste bort. Hvis det derfor viser sig, at det ovenbeskrevne Apparat udbrager Boksset langt fuldstændigere af Tavlerne, ville vi anbefale at hengemme disse Rester fra Solvoksmelteren og senere yderligere at rense dem paa den anførte Maade om Vinteren, naar Solvoksmelteren alligevel ikke kan benyttes. Vi ville ingenlunde hermed fravaade Solvoksmelterens Anvendelse; thi der er ikke Tvivl om, at det ved dens Hjælp er muligt at bevare meget Voksaffald, som ellers om Sommeren vilde blive fortæret af Voksmøl, Bænkbidere o. s. v. Men rege Bivoks er en Vare, som det nok er Umagen værd at passe paa. Derfor bør vi søge at udvinde det saa fuldstændigt, som det paa nogen Maade er os muligt.

Et Bifolk i den fri Natur.

Af Lærer T. h. Buchholz, Rødding.

Et af vor Tids mest brændende Spørgsmaal i Bivokslagen er vistnok fortiden Rammespørgsmaalet. Næppe kommer flere Biavlere sammen, førend man ogsaa hører Spørgsmaalet hentastet: „Hvilket „Maal“ benytter De“, eller om en eller anden Biavler har opnaaet et godt Udbytte af sine Bier, saa glemmer han sædvanlig ikke til Slutning at tilføje: Men jeg benytter ogsaa dette eller hint „Maal“. Det er klart, at mange Biavlere tillægge „Maalet“ en Betydning, som det slet ikke har; men det er tillige en Erfaringsætning, at mange

undervurdere den Betydning, det har. Følgen deraf er, at der siden den bevægelige Tavles Indførelse efterhaanden er fremstaaet en Mængde „Maal“, baade store og smaa, høje og lave, rimelige og urimelige, praktiske og upraktiske. Skriveren har ved Rejser herhjemme samt paa Udstillinger i Danmark, Tyskland og Sverige med Tommestokken i Haanden maalt nogle og halvtredstindstyve „Maal“ i de sidste 15 Aar. Støndt mange af disse „Maal“ kun have haft meget ringe Afvigelser, saa er Antallet dog et Bevis paa den store Uoverensstemmelse, der findes blandt Biavlerne med Hensyn til dette Punkt. — Støndt Skriveren af disse Vinier er et Stykke af en Idealist og derfor ogsaa netop har Biavlen saa længe, saa tror jeg dog, at vi Bivener ere altfor store Idealister hvad Rammespørgsmaalet angaar. Jeg mener nemlig, at de fleste „Ryrammeopfindere“ danne deres „ny Maal“ mere efter deres eget end efter Bierne's Hoved. Men det var jo mærkeligt, om der ikke blandt Biavlerne skare skulde findes saamange Realister, at de omfider kunde tilraabe Modstanderne et „Holdt“. Forfatteren heraf har prøvet og brugt mange „Maal“ og kunde af Erfaring nok give sit Besky med i Laget om, hvorledes jeg personlig har været tilfreds med dem; men da jeg ikke fuldtud ved, om Bierne have været tilfredse i samme Grad, saa lader jeg hellere Bierne selv tale. — Paa en af mine Rejser først i September d. A. kom jeg ogsaa til Landsbyen D. i Mellemflesvig. En større Gaardejer ønskede min Hjælp til at efterse, om en Del Kuber havde Forraad nok til Vinterforbrug. Da vi vare færdige med dette Arbejde, viste Ejeren mig hen til en meget tæt og høj Tjørnehæk paa det sydligste Havedige, hvor man nogle Dage iforvejen havde fundet en stor smuk Bivorm siddende midt inde i Gærdet. Ved første Øjeblik maatte det for en Biavler være klart, at det var en tidlig Sværm, thi den havde sin Voksbjgning „normalt“ udbjgget. Da her nu intet andet Befæstningsmateriale gaves end Tjørnens Grene og et stort Antal af disse vare indbyggede i Tavlerne, saa var Rummet, hvori Bierne sad, uindskrænket; de kunde altsaa bygge deres Bjgning uden Forhindring i hvad Retning, de vilde, ja endog opad. Men Bierne ere et egenfindigt Folkefærd; om Sværmen maatte ikke rigtig har kunnet udregne Afstanden i dette Virvar af Grene, skal jeg ikke kunne sige; men nok er det, at de havde staaet en fuldstændig Streg over $12 \times 12''$, $10 \times 12''$ og $12 \times 10''$ og Lavnormal med. Selskne hvide Tavler havde Sværmen færdig-

bygget, og den syvende var begyndt. Vi kunne vel nok antage, at Bygningen var færdig for iaar, især i fri Luft i Septbr. Maaned. Af de seks særdisge Tabler havde idetmindste de tre midterste en Længde af 14—15 Tom. og paa Midten en Bredde af 9—10 Tom. Da jo hver Table med Gang optager en Bredde af $1\frac{1}{2}$ Tomme, saa havde Vinterlejet et Gennemsnit af 9—10 Tom. — Da Sværmen her havde bygget dette „Maal“ efter sit eget Hoved uden Indskrænkning af Rummet, saa maa idetmindste her Biernes Naturlob være kommen til sin Ret. — At henbise til Bier i Kuber, hule Træer, Mure, Klipperedner o. l. Steder har ingen Betydning med Hensyn til „Naturmaalet“, da Rummet her er givet, men beviser kun, hvilken mærkværdig Ebne vor lille Vi besidder til at kunne aspasse sin Bygning efter næsten alle Forfald. Jeg har tibliger set en lignende fritsiddende Sværm i en Tjørnehæk i Neumünster i Holsten; dens Bygning havde omtrent samme Højde, men da den sad i flere Aar (den blev tilbækket om Vinteren), saa byggede den flere Tabler ud til begge Sider; men Tilbygningen foruden var ubetydelig og bestod af 1 a 2 Tom. Dronevoks. Den Dag, jeg saa den ovenomtale Sværm i D., havde det stulregnet hele Dagen til sent paa Eftermiddagen; men hvorledes havde den klaret sig i et saadant Vandbad? Udmærket! Bierne fæde ganske tæt pakkede mellem Tablerne og foroven kunde intet Vand komme ind, thi Tablerne vare der sammen- og overbyggede med Voks og Klæbvoks. Endvidere vare Tablefanterne længere nedefter, tilbels ombøjede, saa ingen Trævind kunde stryge igennem. Tablerne vendte med Kanterne i Syd og Nord, men hvor og hvor stort Flyvehullet var, stal jeg ikke kunne meddele. Der var heller ikke Spor af porøst Dække eller dobbelt Bund. — Jeg vil nu hverken paastaa, at dette eller hint „Maal“ er for stort, for højt eller for lavt eller et andet for lille, smalt eller bredt; men et tør jeg dog dristig paastaa, nemlig, at det „Maal“, som Bierne bygge i det ubegrænsede Rum, er det rigtige og for dem mest passende; men dermed stal dog ingenlunde være sagt, at de ikke ligesaagodt kan trædes paa andre „Maal“ i indesluttede Rum, naar disse kun ikke gaar til Yderligheder og Urimeligheder.

— — — — —
 I det vi takke for ovenstaaende interesseante Meddelelse, skulle vi dog tillade os at advare imod derfra at drage Slutninger med Hensyn til det for Biavlens (ikke for Bierne) mest passende Kammemaal i Kunst-

stader. Vilde man virkelig give Bierne Frihed til at bygge Tabler af den angivne Form, da maatte jo dertil udtræves et Rum af mindst 12" Bredde og 17" Højde, hvis de skulle have fri Udgang til Tablerne paa alle Sider. Men Biavlens drives jo for Menneskens Skyld, ikke for Biernes, og derfor maa de Kammemaal, vi vælge, langt fra alene rette sig efter Biernes Træb. Vi have bragt Bierne under Kultur og maa derfor byde dem saadanne Forhold, der bedst tjene vore Formaal. **Red.**

De ny Falske.

Af K. Pederesen, Tved.

Det er muligt, at de ny Falske kunne være meget praktiske at bruge, men der er dog et stort Men ved dem, som ikke er saa ganske let at slippe ud over for Tiden. Det har nu i mange Aar været anerkendt og gennemgaaende brugt Landet over, at Kammernes Tablebærere have været $\frac{1}{2}$ " længere end Stadets Biddemaal. Nu kommer de ny Falske, der ere 1 cm. i Bredden, hvilket giver godt $\frac{3}{4}$ " længere Tablebærere end Stadets Biddemaal. Følgerne heraf bliver flere: — 1. En ny Længde paa alle Bærelisterne, hvor de ny Falske anvendes. — 2. Disse Kammer kan ikke anvendes i de i Brug værende Staber, da de ere $\frac{1}{4}$ " for lange. — 3. Stal de gamle Kammemaal bibeholdes, habes jo slet ingen Styr paa Kammerne foroven, saa hvor særlig de spidse Klobser anvendes, vil de let gaa forbi hlaunden, saa Kammetræet stydes helt sammen, naar der stal være Tale om at stude flere Kammer paa een Gang, og deraf følger saa, at selv om Kammerne blive hengende paa Falsene, saa vil Sideslykterne vækkelvis komme saa tæt paa Væggene, at der ingen Bivej bliver ved den ene Væg, men derimod Byggeplads ved den anden Væg; det blive næppe saa lysteligt! — 4. Der kan jo laves Falske af samme Form, men saameget mindre, at alle gamle Maal kan bruges. Ja, men disse blive da saa smaa, at der bliver ingen rummelig Bivej, som Bierne kan og vil kalde ren, men derimod 2 ganske gode Reder for Voksmøl og andet Pilleri, som ikke har hjemme i Bihusene. — 5. Kan den af DBF. udsendte Prøveramme passe som den bør i det i Tjherup udstillede Iste-Præmie Stabe? — 6. De ny Falske gøre Staderne c. 50 Dre dyrere. Naar de blive anvendte til et nyt Stademaal, f. Eks. Ersklevs, den ny Kamme paa 30×40 cm.,

hvor der regnes med dem ved Stadets Bygning, ja saa er der ingen Bryderier eller Ulemper inden den, at Bierne kan løbe under Bærelisten paa Vindusrammen, i det Tilfælde, at den løse Pind, der maa ligge i Falsen for at lukke, ikke bliver flyttet med Vindusrammen; det kan ske, og at faa noget til at sidde paa Vindusrammen, som kan lukke, er vanskeligt, da det let rives af eller forbrides.

Disse Linier til Overvejelse for de Biavlere, der have tænkt paa at prøve de ny Falsse. Jeg opponerer kun imod Falsene, fordi de ikke passer i vore nuværende Biboliger, ellers kan Enhver jo gøre, som han vil. De kan ogsaa faas her paa Bestilling, men jeg anbefaler dem ikke endnu.

Sdet vi takke Forfatteren for de fremsatte Anker, der netop ere vel skikkede til at klare denne Sag, skulle vi forsøge at imødegaa dem:

1. Det er slet ikke Meningen, at Tablebærerens Ende (se Fig. 93 a) skal støde tæt op til Falsens højeste opstaaende Kant (b), der bør være et Mellemrum af e. $\frac{1}{16}$ " = $1\frac{1}{2}$ mm. Derfor vil altsaa meget godt de nuværende Tablebærere i de 3 vedtagne Kammer fremdeles kunne benyttes, om end de ny Falsse anvendes i Staderne.

2. Denne Anfe falder jo af den anførte Grund helt bort.

3. Der er nok ikke noget i Vejen i denne Henseende med de gamle Kammermaal, men maaske nok med nogle af de gamle Kammer, hvis disse nemlig ere lavede af saa tynde Lister ($\frac{1}{8}$ " = 3 mm.), at Kammen mangler af Stivhed. Denne Fejl have vi maaske bidraget noget til at rette ved i en lang Række stadig at anbefale tykkere Lister ($\frac{1}{4}$ " = 6 mm. tykke Sidelister). Det var vist ikke til nogen Skade, hvis de ny Falsse kunde bidrage til en mere almindelig Anvendelse af saadanne tykkere Sidelister uden derfor at forstørre Kammernes udvendige Maal, thi disse bør vi bevare uforandrede. For Resten er det os ganske umuligt at forstaa, hvorledes dette Spillerum af $\frac{1}{16}$ " = $1\frac{1}{2}$ mm. paa

hver Side skal kunne faa de spidse Hjørneklobser til at gaa forbi hverandre, naar Kammerne stydes sammen, om disse end ere nok saa "bløde" og løse. Dertil kræves da en vidtreben Unøjagtighed i Kammernes Forarbejdelse og Klobsernes Anbringelse. — Med Hensyn til Bivejen foroven mellem Sidelisten og Falsen tæt under Tablebæreren, da skal bemærkes, at vi her tillands heldigvis benytte en saadan, der er

$\frac{1}{4}$ " = nøjagtig $6\frac{1}{2}$ mm.; men en Vi kan i Virkeligheden færdes i et Rum (med lidt Besvær), der er 4 mm. højt. Den kan altsaa sagtens nappes en Møllarve, der befinder sig mellem Sidelisten og Falsen, om end Rummet ved en enkelt Kamme skulde blive kun 5 mm. bredt. Hvad angaar den "Bygning", som opføres oven paa den samme

Side, hvor Mellemrummet højest vil kunne blive 8 mm. bredt, medens Bierne meget sjældent bygge i et Rum, der er smalle end 10 mm., saa kunne vi vistnok betegne den som en Fantasibygning, saalænge Bierne have nogenlunde rigelig Plads i deres Stade.

4. Nej lad os bare blive fri for de altfor smaa Falsse, skøndt vi rigtignok ikke kunne mindes før at have set Mølpudder i rene Zinkfalsse, der altsaa ikke vare fulde af Klæbvoles eller Smuld.

5. Dette Spørgsmaal kunne vi ikke besvare, da vi ikke vare Dommere i Thyderup.

6. Ja, lad os endelig blive fri for de Binde til at stoppe i den 4-kantede Rende i Falsen ude ved Glasdøren for at hindre Bierne i at gaa ud derigennem. Hr. P. havde selv fundet paa at stoppe disse Labninger med et Stykke Blik (e, f) i Dørens

Bærelistes 2 Endes. Vi bruge nu i Stedet for et lille Stykke $\frac{1}{16}$ " = $1\frac{1}{2}$ mm. tykt stift Kautschuk, der slaas paa Døren (A) ved e og udfylder Falsen, som det er vist ved f. Dette stopper udmærket for Bierne og sinker slet ikke ved Behandlingen.

Efter at have prøvet disse Falsse i 2 Stader i den forløbne Sommer, ere vi udmærket tilfredse med dem, fordi de i saa høj en Grad lette Stadernes Behandling,

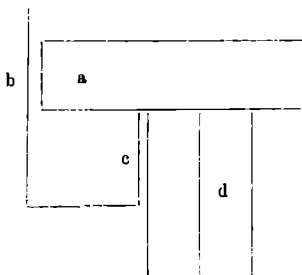

Fig. 93.

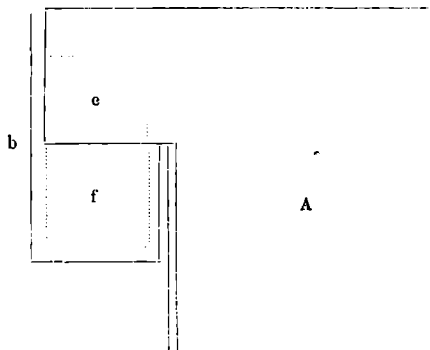

Fig. 91.

at vi agte næste Sommer at indføre dem i Under rummet i alle vore Stader. Det vil da blive nødvendigt i alle de ældre Lavnormalstader, der have flade Følge uden den opstaaende fri Kant, at løfte Kammerne $\frac{1}{4}$ " = 6 mm., og vi ville da saa Beslighed til at prøve at have Bunden fjernet c. 13 mm. fra Bundlisterne. Viser dette sig uheldigt (ved Bygning), kunne vi da senere belægge Bunden med $\frac{1}{4}$ " tykke Brædder og derved atter fremstafte den almindelige Bivej under Bundlisterne.

Ked.

Kunsttaaleformen.

af Jens Jørgensen, Djerring.

Efter Delegeretmødet kom jeg til at omtale til nogle af d'Her. Delegerede, at jeg i Sommer havde benyttet „Rietsches“ Form til at støbe Kunsttaaler i og fundet mig godt tilfreds med denne; da der saa var flere af d'Her., som bad mig sende dem en Brugsanvisning, foreslog jeg at ville anmode Dem, Hr. Redaktør, om at optage den i Bladet, for at saa mange som muligt kunne nyde godt deraf. Brugsanvisning for Rietsches Støbeform er følgende: Boks smeltes i en c. 10 Tom. bred og 6 Tom. høj emaillet Gryde, i Mangel deraf kan en lignende Lerpotte ogsaa bruges. For at forhindre Boks fra at svibes, lader man være c. 1 Pot Vand under Boks. Boks smeltet, hanger man en c. 6 Tom. bred (helst noget dyb) Blikfi med fint Traaddug deri, hvorved forhindres, at man faar Snabs eller usmeltet Boks med ved Udøsningen. Lidt efter lidt erstatter man det udøste Boks med ny Stykker og Affald. I Sigten har „Skoppen“, en c. $4\frac{1}{2}$ Tom. bred, c. 2 Tom. dyb Blikpotte med Skaft, sin Plads. Blikpottens Størrelse bør jo rette sig efter den Størrelse af Taaler, man vil have.

Smeltningen. Man sætter et jævnt stort Bord med jævn Flade hen i umiddelbar Nærhed af Smeltgryden, som jeg anbringer paa et Petroleumsskapparat og dette paa en Stol til Højre for Bordet. Læg Støbeformen tilhøjre paa Bordet, stil den saaledes, at den hælder c. $1\frac{1}{2}$ Tom. over imod Dem, til Højre bag ved denne en dyb Tallerken til Løsemiddel samt Børste og Løsekniv. Som Løsemiddel bruger jeg 1 & 14 Kvint Sprit, 1 & Vand og 66 Kvint Honning. Spiritlugten forduster hurtigt. Som Børste benytter jeg en lille

blød Klædebørste. Som Løsekniv en ikke for skarp Bordskniv, hvoraf omtrent Halvdelen af Bladet er afbrækket. Naar jeg saa begynder, hælder jeg først en Slump Løsemiddel i Formen, bevæger Overpladen let op og ned for at faa alle Cellerne vædede, hælder det saa paa Tallerkenen igen. Derefter arbejdes paa følgende Maade: Læg Overpladen tilvenstre for Underpladen, børst først Overpladen uden, dernæst Underpladen med Kanten godt og jævnt med Løsemidlet, tag saa Pladerne straks sammen med Leddene godt samlede. Da der i Begyndelsen bliver noget Løsemiddel tilbage i Cellerne, bliver de første Aftryk mangelfulde. Medens den venstre Haand itikker Tommelfingeren i Ringen og spreder Fingrene til et let Tryk, tager den højre Haand en Besvuldboks ud af Sigten. Nu hæver den venstre Haand Overpladen halvt op og hurtig hælder højre Haand med et Stød Boks paa Underpladen; denne maa være bedækket med Boks paa den Halvdel, der er langs Leddene; næsten samtidig trykker venstre Haand Overpladen ned, medens højre Haand atter anbringer Øjen i Sigten. Ethvert yderligere Tryk paa Formen er nu uden Nytte, ja skadeligt. Denne Handling maa kun vare 1 Sekund, altsaa øv Dem! Tag Formen med begge Hænder og hæld det ved Siderne endnu flydende Boks ud over Formens højre Hjørne ned i Gryden ved Siden af Sien og anbring saa Formen paa sin Plads igen. Sæt Pegefingeren under Staaltraadsbøjlen, stem Tommelfingeren mod Zinkanten, indtil et let Knæk høres, og hæv saa med venstre Haand Overpladen (ved Ringen) i Vejret med derved klæbende Boksstave. Vend Overpladen omkring paa venstre Haand og hold den fast ved Tryklisten. Bortskær derpaa Boksranden grundigt fra alle fire Sider. Læg Overpladen igen paa Bordet ved Siden af Underpladen og tag ved Knivens Hjælp den færdige Boksstave af. Denne lages lettest af ved den Side, hvor Overpladen skraaner lidt. Derpaa børstes igen o. s. v. Bedes bemærket, at ved for stærk Børstning løsnes Taalerne lettest, men Cellerne blive let mangelfulde, og børstes for lidt, kan Taalen komme til at sidde fast. Paa denne Maade arbejdes der videre uden at lade Formen afføles. De første Taaler ere altid tykkere end senere, naar Formen er bleven varm; heraf forstaas, at ønskes der tykkere Taaler, maa Formen afføles i Forhold dertil. Støbte Taaler af rent Bivoks ere i en Luftvarme under 15° R. skøre, men som følge deraf jo ogsaa langt stivere end pressede; Ubehageligheden ved, at de ere skøre, ændres

let ved, en Tid forinden man vil sætte disse i Kammerne, at anbringe disse paa et Sted, enten i en Stue eller i Solen, hvor Temperaturen er over 15°. Rensning af Støbeformen sker simpelthen ved at løsne med Kniven de fastfiddende Boksrester og derpaa afbørste Pladerne godt i koldt Vand samt lade dem tørres i Solen. Formen opbevares paa et tørt Sted. Plader, der ere blevne tilsmudsede med Boks, som Følge af Ubehændighed, børstes saalænge med koghed Sodavand, indtil alt fastfiddende Boks er fjernet. Saadanne Plader maa dog, forinden de atter tages i Brug, børstes med en tynd Grødmasse bestaaende af: Fintfigtet Træaste og Brændevin; herefter stykles Pladerne godt i rent Vand og ere saa atter færdige til Brug.

I det vi takke for den tilsendte Anvisning, henlede vi vore Læses Opmærksomhed paa, at en lignende findes i nærværende Blads Afgang 1895 S. 320 ledsaget af et Par oplysende Billeder. Red.

Centralmødet IV.

20. Bestyrelsesmedlemmernes Stilling med Hensyn til Delegeretmøderne.

Bitsch-Lauritzen. I vore Love staar der, at DBF's Bestyrelsesmedlemmer, undtagen Præsidenten, skulle vælges iblandt de Delegerede. Denne Bestemmelse have vi overtraadt i Dag ved at vælge Hr. Borbeck som Bestyrelsesmedlem, og vi ville atter og atter komme til at kollidere med den Bestemmelse. Derfor bør et saadant Bestyrelsesmedlems Stilling nærmere bestemmes. Har han Ret til at stemme ved vore Centralmøder? Jeg gaar ud fra, at Medlemmerne af disse ere Noblessen af de danske Biablere, og derfor vil jeg foreslaa, at et Bestyrelsesmedlem har Stemmeret paa Centralmøderne uden Hensyn til, hvorvidt han er Delegeret eller ej. Paragraf 4 burde affattes saaledes, at Bestyrelsesmedlemmerne ikke behøvede at vælges iblandt de Delegerede.

Ersløv er i Hovedsagen enig med Hr. Bitsch-Lauritzen. Jeg ønsker nemlig den Praksis, som i en lang Aarrække har udviklet sig, fastslaaet som Lov. Derfor ønsker jeg ikke den af den sidste erede Taler omtalte Bestemmelse, at Bestyrelsesmedlemmerne skulle vælges iblandt de Delegerede, strøget, men kun vedtaget, at naar et Bestyrelsesmedlem senere ophører at være Delegeret,

har dette ikke Indflydelse paa hans Sæde i Bestyrelsen; ligeledes vedbliver han at have Stemme ved Centralmøderne, saalænge han er Medlem af Bestyrelsen.

Bitsch-Lauritzen. I mange Foreninger gend vælges stadig de samme Delegerede. Dette synes mig ikke at være heldigt, fordi saa mange Medlemmer som muligt bør delagtiggøres i dette Gode. Hvis vi vedtager, at Bestyrelsesmedlemmerne ikke behøver at være Delegerede, ville dog Bestyrelsens Medlemmer oftest bli de valgte blandt de Delegerede.

Rosenkjær vil gerne understrege, at Bestyrelsesmedlemmerne første Gang, de vælges, bør være Delegerede.

Schroll. Den nuværende Bestemmelse paalægger de Delegerede et mærkeligt Vaand. Det er ikke rigtigt, at Tillidsmændene ikke maa vælge andre ind i Bestyrelsen end Delegerede. Men Hr. Bitsch-Lauritzen's Forslag om Stemmeret for Ikke-Delegerede kan jeg ikke gaa ind paa. Ere Bestyrelsesmedlemmerne ikke valgte som Delegerede, bør de heller ikke have Stemmeret, ligesom en Minister, der ikke er valgt som Rigsdagsmand, nok kan deltage i Forhandlingerne, men ikke stemme.

Bitsch-Lauritzen slutter sig til dette Forslag.

Rosenkjær. Hr. Borbeck har stemt hele Tiden i Dag. Blive Forsamlingens Beslutninger derved ughldige?

Ersløv. Nej, dertil er der ingen Grund, da alle de hidtil i Dag vedtagne Beslutninger have haft langt mere end 1 Stemmes Majoritet.

Præsidenten sætter under Afstemning Kaptajn Schroll's Forslag: I § 4 udgaa Ordene „iblandt sine Medlemmer“.

Vedtoges med 17 Stemmer for, ingen imod.

11. DBF's Deltagelse i de samvirkende jydsk Landboforeningers Dyrskuer.

N. S. Kristensen. Ved de Biablsudstillinger, som ere forbundne med disse Dyrskuer, ere Præmierne for smaa, Tilskuddet maa kunne forhøjes. Endvidere maa vi have Lob til selv at vælge Dommerne til disse Udstillinger. Ved den sidst afholdte har man sagt, at der var Hønsesmænd iblandt Dommerne, altsaa saabaune, som ikke vare i Stand til at bedømme Biablsjager. Man har rost Biablsudstillingen ved saadanne Dyrskuer; men hvis ikke Præmierne forhøjes, blive Udstillingerne for smaa. En saadan Udstilling, der skal gælde for hele Landet, bør dog mindst være lige saa stor som de største Udstillinger i Amtsforeningerne.

Ersløv. Bestyrelsen kan samstemme med de fleste af de fremsatte Udtalelser. Dette gælder særlig med Hensyn til Forhøjelsen af Præmiebeløbet. Allerede ved Forhandlingerne med Landboforeningerne om Udstillingen i Holstebro fremsatte Bestyrelsen det Ønske, at Præmiebeløbet maatte blive forhøjet fra 250 til 300 Kr.; men dette affloges. Jeg vil foreslaa, at vi til den næste Udstilling, som formentlig vil blive afholdt i Aarhus 1897, bestemt forlange, at Præmiebeløbet forhøjes i. Et. til 400 Kr. Det maa erindres, at DBF.'s Kasse skal yde Halvdelen af dette Beløb. Jeg vil bemærke, at Hovedsagen ved en saadan Udstilling er et stort Besøg, og dette have vi hidtil altid opnaaet ved disse Udstillinger. Meget store Udstillinger ere meget kostbare; men ganske vist var den sidst afholdte i Holstebro for lille, og dette hidrørte uden Tvivl for en Del fra det altfor ringe Præmiebeløb. Med Hensyn til Dommerne skal jeg bemærke, at en Mand meget godt kan være baade dygtig Fjerkræavler og Biabler; men der var en særegen Grund til, at den omtalte Mand kom til at bedømme Biablsubstillingen, nemlig denne, at vor ærede Præsident først var valgt til Dommer og havde itide aflaaet at modtage dette Hverv. Dette Afslag havde Hovedkomiteen rimeligvis glemt, og derfor maatte man i sidste Øjeblik hjælpe sig, som man bedst kunde. Den bedste Maade, paa hvilken vi kunne sikre os mod flige Uheld i Fremtiden, er denne, at vi i Dag vælge de 3 Dommere, vi ønske ved Udstillingen i Aarhus 1897, og tillige 3 Suppleanter. Bestyrelsen har da noget Bestemt at holde sig til, naar Forhandlingerne angaaende den Udstilling begynde om et Par Maaneder.

Præsidenten. Allerede i 70'erne har jeg henledet Opmærksomheden paa, at Biablen ved alle Lejligheder her i Landet blev stillet i Stygge. Kun ved Landmandsmødet i Aalborg bleve vi behandlede hensynsfuldt.

Bitsch-Lauritzen foreslaar, at Dagsordenens Punkt 21 medtages under denne Forhandling, da her jo allerede er Tale om Dommerne (flere Stemmer: Ja!). En Smed kan ikke bedømme en Strædders Arbejde. Derfor bør vi sikre os Valg af virkelig sagkyndige Dommere.

Ersløv. Jeg har ikke saa sjældent været Dommer og fundet, at dette er et temmelig ubehageligt Hverv, fordi de misfornøjede Udstillere meget ofte kaste Skylden paa Dommerne, om disse end have været nok saa upartiske. Hvis Hr. Bitsch-Lauritzen ved Fagmænd som Dommere kun tænker paa Mænd, der forstaa at bedømme Biablsjager med Biablens Tare for Die, da er

jeg ganske enig med ham; men jeg har hørt Udstillere forlange Snekfere til at bedømme Bihuse. Hvis man opfatter Ordet Fagmænd paa den Maade, saa maatte vi altjaa have baade Snekfere, Blikkenslagere, Kunsttablelfabrikanter, Bagere o. s. v. iblandt de 3 Dommere, vi skulle vælge i Dag, og det værste blev nok, at Biablen ikke vilde være tjent med den Bedømmelse. Biablsjager bør bedømmes med Biablens Tare for Die.

Vorbeck. Med Hensyn til Bedømmelsen af Stader er det heldigst, at Dommerne have nogen Snekferforstand; men Dommerne maa finde sig i at faa Brøvl efter enhver Bedømmelse. Det maa man ikke bryde sig om.

Præsidenten. En Fagmand er en saadan, der har Forstand paa vedkommende Produkter eller Apparater. Specialist i de forskellige Haandværk behøver han ikke at være. De Delegerede opfordres til at bringe Dommerne i Forslag.

Vorbeck foreslaar vore 2 Vandrelærere og en Bistadefabrikant.

Ved Afstemningen valgtes med 22 Stemmer de 2 faste Vandrelærere og Maskinpubser P. Christensen, Lunderstof. Endvidere som Suppleanter Th. Lauritzen, Holstebro, Vorbeck, Holstebro, og A. E. Haagenen, Tranebjerg.

Præsidenten foreslaar, at Præmiebeløbet sættes til 400 Kr.

N. S. Kristensen foreslaar 500 Kr.

Sidstnævnte Forslag bedtoges med 21 St. for, ingen imod.

12. Biablskolen i Kallundborg.

Ersløv. Da en Beretning om denne Skoles Virksomhed iaar har været optaget i Foreningens Medlemsblad, kan jeg i denne Henseende indskrænke mig til at omtale Højspørgsmaalet. Ved Foraars-Bestyrelsesmødet overdroges det mig at lede og indrette denne Skole med en Betaling af 400 Kr. samt indtil 40 Kr. til Anstæffelse af Materiel. Jeg skulde da selv lønne de 2 Vandrelærere, der hver skulde give Undervisning i praktisk Biabl i 14 Dage, hver i sit Kursus. Disse have modtaget en Løn af 75 Kr. hver, og den ene yderligere 10 Kr. i Rejsepenge. Til Materiel er anvendt lidt over 30 Kr. Den Frugt, som ved forrige Centralmøde udtaltes for, at vi ved en saadan Skole vilde faa for mange Biablslærere, hvis Skolen i det hele taget fik Glevet nok, kan vel endnu ikke paa nogen Maade siges at have bekræftet sig. Der har jo ikke været Mangel paa Glevet, men omtrent Halvdelen af Antallet have nærmest søgt Skolen for at blive dygtige til at drive deres egen Biabl, og flere af de øvrige vare forud Biablslærere. At den Slags

Skoler imidlertid ville kunne bidrage meget væsentligt til at højne vor Biavl, derom kan man efter dette Forsøg næppe nære nogen Tvivl. Bestyrelsen er derfor enig om, at Skolen bør fortsættes næste Aar i samme Spor; men det foreslaas, at den for Fremtiden kaldes „Biavlskole“, ikke Biavlslærerskole, fordi man ønsker, at den ogsaa i Fremtiden ikke alene skal besøges af vordende Biavlslærere. Endvidere har Bestyrelsen ment, at man i 1897 kunde indskrænke sig til eet Kursus i Stedet for to, da Elevantallet iaar ikke var saa stort, at alle Eleverne ikke samtidig kunde have deltaget i den teoretiske Undervisning. Derimod maatte man da have begge Vandrelærerne tilstede paa dette Kursus, fordi kun et mindre Antal Elever paa een Gang kunne undervises i praktisk Biavl. Hver af de to Vandrelærere skulde da lønnes med 100 Kr. Blev det derimod nødvendigt ligesom iaar at have 2 Kursus, burde Bevillingen forhøjes med 100 Kr. For mit eget Vedkommende skal jeg udtale, at det iaar foretagne Forsøg i denne Retning yderligere har overbevist mig om, at en saadan Skole kan gavne vor Biavl i høj Grad; men jeg vil nødig selv fortsætte den, fordi jeg kun med stor Vanskelighed kan afse Tid dertil, da den optager hele min Ferie, som jeg har haardt Brug for til mange andre Arbejder. Derfor vil jeg foreslaa, at Skolen næste Aar fortsættes paa et andet Sted under en anden Forstanders Ledelse. Jeg skal sluttelig kun minde om, at DBF. sidste Gang fik forhøjet sit Statstilskud med 1000 Kr. netop for at oprette en saadan Skole, og jeg tror, at denne Plans Virkeliggørelse vil kunne bidrage væsentligt til, at vi paa et senere Tidspunkt kunne faa dette Tilskud yderligere forhøjet.

Præsidenten. Jeg har jo haft Lejlighed til at blive nærmere bekendt med Biavlskolen i Kallundborg, og jeg har fundet, at den har været ordnet paa en særdeles heldig Maade og virket udmærket godt efter sit Formaal. Jeg skal særlig gøre opmærksom paa, at de fleste af Eleverne boede paa Høstlehjemmet i Kallundborg, og her samledes de hver Aften med vedkommende Vandrelærere til Diskussioner angaaende de Emner, som Forstanderen om Formiddagen havde fremdraget. Vaade her og ved Eksaminationerne den følgende Dag havde Eleverne da Lejlighed til selv at udtale sig om Sagerne. Ved Prøverne for begge Kursus var det ogsaa en Fornøjelse at se den Dygtighed, hvormed Eleverne behandlede Bierne. Jeg tror, at de Penge, der ere anvendte til denne Skole,

ere godt anvendte, og de ere tillige brugte til det Djemed, hvortil de vare bestemte. At vælge en anden Forstander til Skolen næste Aar vilde ikke være heldigt; men dette kan formentlig undgaaes, naar vi indskrænke den til eet Kursus paa 14 Dage.

Vindelof. Jeg var tilstede i 3—4 Dage paa det sidste Kursus, og Skolen syntes mig udmærket godt ledet. Fornøjeligt var det at se den store Interesse, hvormed alle Eleverne uden Undtagelse omfattede Sagen. Ved de af Præsidenten omtalte Diskussionsmøder varede Forhænderne oftest til Midnat. Med Hensyn til Forstanderens Løn vil jeg gøre opmærksom paa, at en saadan Skole ikke kan afholdes uden Skade for de Bier, der skal behandles daglig i saa lang en Tid. Det synes mig nok, at det første Kursus havde været altfor haardt ved Erølevs Bier. Forslaget om at flytte Skolen til næste Aar synes jeg rigtig godt om; men det vil da siges saaledes, at Erølev flytter med. Lad os faa den til Fredericia. Der er mange dygtige Biavlere. Erølev maatte faa bo i Fredericia i de 14 Dage.

Erølev. Jeg kan ikke indlade mig paa den Flytning. Skal jeg fremdeles lede Skolen næste Aar, saa maa den afholdes i Kallundborg.

Rosentjær slutter sig til Vindelof. Lad os næste Aar flytte Skolen til Fredericia, men Erølev maa flytte med.

Erølev. Jeg tvivler meget om, at jeg i Fredericia kunde finde en Bihave, der egnede sig ligesaa godt til dette Brug som min egen. Jeg har f. Eks. flere Biracer repræsenterede.

Flere. Det findes ogsaa i Fredericia.

Præsidenten. Vi kunne ikke i denne Henseende udøve nogen Tvang paa Hr. Erølev. Jeg foreslaar, at det overlades til ham selv at afgøre, om han kan indlade sig paa at afholde Skolen i Fredericia eller i Kallundborg.

Houliind. Jeg kan ikke indse, hvorfor det skulde være bedre at afholde Skolen i Fredericia end i Kallundborg. Skal den flyttes, da bør det være ud paa Landet. Jeg tror, at jeg har rejst Sagen om Biavlsstoler her hos os. Den Gang foreslog jeg, at en saadan burde henlægges til en Høstskole. Hr. Erølev sætter jeg megen Pris paa. Han er os uundværlig paa mange Punkter, f. Eks. som Redaktør; men at paastaa, at ingen anden end han kan undervise i Naturhistorie, det er dog for meget. Det gaar ikke an at pakke alt paa den Mand. Jeg ønsker, at en saadan Skole skal være forbundet med en Havedrugsstole. Nu have vi jo imidlertid gjort et Forsøg

med at oprette en saadan Biavlsskole i Rallundborg, og foreløbig hører man jo kun om Tilfredshed med Forsøget. Jeg vil derfor foreslaa, at den fortsættes der paa samme Maade fremdeles, indtil man maaste senere faa en anden Mening om Stedet, hvor en saadan Skole bør holdes.

Rosenkjær ønsker meget, at Skolen i 1897 afholdes i Fredericia og foreslaar derfor, at der bevilges et forøget Tilskud, 100 Kr. mere, hvis den afholdes der, da det jo er klart nok, at det er dyrere for Forstanderen at opholde sig der end i sit Hjem.

Vindelof slutter sig hertil. Han vil ogsaa henlede Opmærksomheden paa, at Skolen jo ikke alene holdes for Biavlslærere, men ogsaa for almindelige Biavlere. Af disse faa vi flere med ved at afholde den i forskellige Egne.

R. Jensen. Jeg foreslaar, at Skolen afholdes næste Aar ligesom iaar i Rallundborg og med den samme Udgift, men med kun eet Kursus paa 14 Dage.

Præsidenten sætter dette Forslag under Afstemning.

Vedtoges med 20 Stemmer for, ingen imod.

Ligeledes vedtoges det at kalde den „Biavlsskolen i Rallundborg“.

(Sluttes).

Landbrugets Bierhverv.

Af J. K. K.

Folk klage nuomstunder allevegne over de daarlige Tider, Landboerne klage, Arbejderne klage, og de Næringsdrivende i Byerne følge trolig med i Klagesangen over Tidernes Ugunst; man danner allehaande Foreninger til gensidig Støtte og Baretagelse af sælles Interesser, og blandt Landboerne er Feltraabet stadig: Forøget Produktion over hele Linien, og det har ikke lydt forgæves, vor Udsørsel af Landbrugsprodukter er nu saa stor, at den vist ikke kan forøges yderligere mere, og det er vist ogsaa et stort Spørgsmaal, om det overhovedet kan betale sig at anstrænge sig yderligere i den Retning, da der synes at være Overproduktion af disse Varer, da Priserne paa dem ere dalede stærkt i de senere Aar. Blandt Landarbejderne viser der sig en stadig stigende Vist til at flytte til Byerne, vel nærmest grundet paa den tilsyneladende større Arbejds løn; derved staves der Arbejdsløshed og flere andre uheldige Forhold dersteds, og Landet kom-

mer til at savne Arbejdskraft. Disse Forhold har vel nærmest givet Anledning til Nedsættelsen af Landbotommisionen, der nu er fremkommen med et Forslag til Udstykning af Husmandslobder, for om muligt derved at standse den for hele Landet forværkelige Indvandring til Byerne, og i det hele taget skaffe Arbejdsbefolkningen bedre Livsvilkaar. Der er megen Strid om, hvor stor en saadan Jordlod bør være, thi det er jo Meningen, at en Familie hovedsagelig skulde kunne leve af den. Mig forekommer det at være Hovedsagen, at de faa en Ejendom paa rimelige Vilkaar og saa paa, hvorledes den drives. Ja, hvorledes mener De saa, at en saadan Husmand bør indrette sig for at faa sit Regnskab til at ballancere?, vil vel de fleste af Læserne spørge, og det er netop ogsaa dette, jeg her vil forsøge at forklare.

Jeg har nu slet ikke opfundet en ny Driftsmetode for Husmandslobder, men jeg vil anbefale Ejerne af saadanne nogle Erhvervsagre, der rettest kan betegnes under Et som Landbrugets Bierhverv. Til disse hører særlig Biavl, Fjerkræavl og Kaninavl, og naar jeg her fremdrager disse Bestæftigelser, saa er det fordi jeg mener, at de særlig egner sig for saadanne mindre Landejendomsbesiddere, og naar de kunde blive drevne paa rette Maade, kan de blive af langt større Betydning for dem, end om Ejendommen er til 2 eller 3 Røer. Det er slet ikke Smaasummer, vor Ugudsørsel nu repræsenterer, ja, de fleste vilde vist for nogle Aar siden have forsvoret, at vi kunde udsøre Ug for et ligesaa stort Beløb som Værdien af hele vor Hestudsørsel. Ikke destomindre er dette allerede nu Tilfældet, og jeg er sikker paa, at en mere almindelig Udbredelse blandt vore Husmænd af disse Smaacherhverv vil være ensbetydende med bedre økonomiske Vilkaar og langt friere Forhold i det hele taget, da Manden bedre kunde osre Hjemmet hele sin Tid. Dersom Noget spurgte mig om, hvilket af disse Erhverv jeg især vilde anbefale ham, saa vilde jeg svare: Biavl, da jeg selv er Biavler og ved, at den kan, drevet paa rette Maade, give en meget god Indtægt samt et overordentligt interessant Arbejde; men forøvrigt vilde jeg raade ham hellere lidt af dem alle end for meget af et enkelt, da den Mulighed jo ikke er udelukket, at f. Eks. Biavl en enkelt Aar kan give et mindre godt Udbytte, og det var jo ikke heldigt, naar denne var et Hovederhverv for Familien. Biavl har i de senere Aar gjort forbausende Fremskridt, saa det er at vente, at den Tid ikke er fjern, da de fleste Husmænd ere

Diablere, og den fortjener i Sandhed ogsaa en saadan Udbredelse, thi intet andet af vore Husdyr giver saa stor en Netto-Indtægt af den indsatte Kapital som Bierne, og de ere desforuden de interessanteste Dyr, vi har at arbejde med, og der er ingen Fare for Overproduktion af Diablsprodukter, for det første, da vi endnu aarlig indføre flere Tusinde Pd. Honning fra Udlandet, endskøndt Honningfordruget her i Landet endnu er forholdsvis ringe og sikkert vil stige betydeligt, efterhaanden som det gaar op for Folk, hvilket udmærket Næringsmiddel vi har i Honningen. De fleste Smaafolk bruge nu for Tiden Margarine (i den saitige Tro, at de spise Smør) og andre billige og tilbørlige skadelige Kunstprodukter. Jeg betragter nærmest denne Honningindførsel som en Standale for et saa overvejende agerdyrkende Land som Danmark. Man regner almindelig, at et Bistade giver samme Indtægt som 6 Høns, men medens dette Antal Høns fordrer ikke saa lidt Foder, især dersom de ere indeluktede og ikke kunne gaa frit omkring, hvor de lystre, saa fordrer Bierne saa godt som intet, og fordrer tillige meget ringe Blads. Bierne ere ogsaa velsete overalt, hvor de komme (hvad Hønsene ikke altid er), da enhver nogenlunde opløst Landmand nu ved, hvor stor en Rolle Bierne spille i Blantebefrugtningens Tjeneste; jo flere Bier, des flere Blomster, og des flere Blomster, des flere Frugter. Jeg tør derfor dristig anbefale enhver Husmand og for Resten andre med at holde Bier. Enhver kan nu let erhverve sig de fornødne Kundskaber, da der paa de fleste Egne findes dygtige Diablere, og der tillige udgives et velredigeret „Tidskrift for Diabl“. Endskøndt nærværende Blad kun er Organ for Diabl, saa antager jeg ikke, at Redaktionen har noget imod, at jeg ogsaa omtaler de andre af Landbrugets Bierhverv lidt. Fjerkræavl er ligelædes som ovenfor berørt i god Fremgang, talfætt være forskellige dygtige Opdrættere og en energisk Foreningelædelse, men den kan naa meget større Udbredelse endnu. Fjerkræet fordrer jo mere daglig Pasning og større Blads, hvis det rigtig skal trives, end Bierne, men naar de kunne gaa nogenlunde frit omkring, hvor de lystre, og det kan de paa de fleste Steber paa Landet, saa kunne de spare meget Foder og altsaa give et større Netto-Udbytte. Der gives mange Eksempler paa Husmænd og Andre, der har, om ikke hele deres Indtægt, saa dog Hovedparten deraf ved Fjerkræavl, og der synes heller ikke her at være nogen Fare for Overproduktion, for det første, da Egpriserne have holdt sig godt i Forhold til andre af Land-

mændenes Produkter. — Endelig er der Kaninavl, som jeg ogsaa ønsker at omtale lidt. Den er forholdsvis lidt kendt her i Landet endnu, men vi har nu en Forening, der arbejder meget energisk for dens Udbredelse, og efter de Erfaringer, vi har fra andre Lande, f. Eks. Belgien og England, hvor den er meget udbredt blandt Smaa-kaarfolk, saa fortjener dette ualmindelig frugtbare og nøjsomme Dyr ogsaa at blive almindelig udbredt her i Landet. Det er nærmest som Slagtedyr, at Kaninerne tjene, og naar bare Folk kunde overvinde deres taabelige Fordom med Kanintød, saa vilde Røbet af dette Dyr sikkert snart blive hørt af Alle, ikke mindst af Smaafolk, der nu saa ofte maa savne en velsmagende og nærende Rødpise, grundet paa, at den er for dyr for dem. Det er ikke alene paa Grund af den betydelige Indtægt, som disse Smaærhverv kunne give ved en fornuftig og økonomisk Drift, men ogsaa fordi de kun fordrer en meget lille Begynderkapital, og det er jo ikke uden Betydning for dem, som har lidt at begynde med, og kunde jeg med disse Linier bidrage lidt til deres Udbredelse, da er Hensigten med dem naet, thi at det er vanskelige Tider, vi leve i, lader sig ikke nægte, hvor vi nok kunne have Behov at benytte alle de Hjælpekilder, der staa til vor Raadighed.

Understøttelse til DBF.

Generaldirektoratet for Statsbanerne har under 27. Oktober d. A. „for denne Gang frataltet Krav paa Erstatning“ fra DBF. for den i Anledning af Centralmødet i København d. 12. og 13. Septbr. d. A. givne Medstøttelse af Villetpriserne, uagtet Deltagernes Antal ikke naaede det forud bestemte Tal 100.

Bestyrelsen udtaler herved en hjertelig Tak for denne Begynderstøttelse.

J. Møller,
Præsident.

Ersted,
Sekretær.

Vore Udstillinger.

af B. E. B. Smith, Bjergsted.

Diablerforeningen afholder, som bekendt, foruden de større ogsaa endel lokale Udstillinger. At der kan siges noget baade for og imod Udstillinger i det hele taget, er en Selvfølge. I vor Tid gaar det nu

løst med Udstillinger i alle Brancher, saaledes var det ikke for 50 Aar siden, men man gaar nu altid fra den ene Yderlighed til den anden, det er ikke let at finde den gyldne Middelvej. — Dog, det var nu ellers ikke det, jeg vilde have sagt, jeg mente kun at tale om vore egne Udstillinger, baade de større og de mindre, og paatale forskellige Ting og Uting ved disse. — Ved vore Udstillinger skulde vi Bavlere jo samle og belære hverandre og kappes om at komme frem med det bedste, vi har af Bavlslager, samt søge Købere til vore Varer. Præmiesystemet bør formentlig bibeholdes, det følger af sig selv, om ikke for andet, saa fordi det altid drager betydeligt flere til at udstille; men jeg vil dog lægge samtlige Udstillere paa Sinde, at de ikke udstille for Præmierens Skyld, men for at gøre vore Udstillinger saa righoldige og interessante som muligt, og for at præsentere deres Varer for det store Publikum. Hvad jeg navnlig vil henlede alle Udstilleres Opmærksomhed paa, det er, at der kommer saa mange Ting paa vore Udstillinger, der ikke burde komme der; det er vel nærmest fra begyndende Bavlere, og det kan tilgives, men ogsaa fra ældre kommer saadanne Uting, og det endog i større og større Mængde. Jeg har hørt Udstillingsbesøgende høre noget om, at der var for meget Gøgl paa Bavlsludstillingerne. Dette var nok vel meget sagt, men man der alligevel ikke kan være noget derom. Lad os tænke lidt nærmere over den Sag. Paa vore Udstillinger skulle vi gerne finde Bihuse, Udslyngningsmaskiner, Solvoksmeltere og alle andre Bavlslæstfaber, samt Honning, Voks, Mød (eller Honningvin), ægte Honningfager, Kunsttabler, Bavlsliteratur og desl. Derimod ikke Ting som Frugtvin, Cognac, Punsch, Limonade, Vikør, Honningstæbe, Kager der knap have lugtet Honning, Syltetøj eller Eau de Cologne. „Godt Humør“ maa vi komme med, men ikke afproppet. Hvad vi udstille af Honningfager maa formentlig være noget, hvor Honningen er Hovedsagen. Hvad vi særlig bør lægge Vægt paa at fremstille, er en rigtig god Mød — saaledes som vi kan tænke os, at vore Forfædre drak den i Balhalla — og de traditionelle Honningfager i saa gode Varer som muligt. Hvad Syltetøj angaar, da bør det holdes borte, ogsaa af den Grund, at det paa ingen Maade kan betale sig at fylte i Honning, der er langt dyrere end Sukker. Noget som Eau de Cologne, lavet af Honning, der ubelukkende er samlet af Roser, bør ikke udstilles. Nej, saa hellere Ælebrød, tillabet med Honning og pistet Fløde, det er noget man kan forstaa. Jeg

ønsker med disse Linier at henlede alle Bavleres Opmærksomhed paa denne ikke uvigtige Sag, og beder dem at overveje den nøje. Først vil jeg saa henstille til alle Udstillere at holde alle saadanne uheldige Ting borte fra vore Udstillinger, dernæst henstille til alle Udstillingskomiteer — hvis saadanne Ting alligevel komme — da at paahæste dem en Seddel hvorpaa staar „udenfor Bedømmelsen“, og endelig henstille til alle Dommere at forbigaa saadanne Sager, selv om de ikke ere blevne forsynede med et saadant Udmærkelsestegn. Dertil ere de fuldt berettigede, og i Fredericia iaar, hvor jeg havde den Ære at være Dommer, forbigik vi ogsaa de der udstillede Frugtvine, som noget os ubedkommende.

Lad mig saa endnu sige til, at vore Udstillingsvedtægter slet ikke overholdes. Der staar f. Ex. i Vedtægterne, at Komiteen har at besørge hele Udstillingen saa betids ordnet, at Dommere kan have i det mindste de to sidste Dage for dens Nabning til Bedømmelsen. Hvervidt denne § overholdes, derom kan enhver selv dømme, naar jeg oplyser, at Dommere ofte ikke engang har et Par Timer dertil. At det navnlig er meget vanskeligt at fælde en retfærdig Dom om udstillede Ting, der skal smages paa — især naar der er mange Udstillere —, indses let, og er Tiden dertil saa afnaalt, kommer det let til at ligne et Lotteri. Det Eksemplar, som jeg har af Udstillingsvedtægterne, er trykt i 1887; deri staar intet om hvormegit der skal udstilles af hver Slags, men tidligere har det været saaledes, at for at komme i Betragtning ved Bedømmelsen skulde der af Honning udstilles mindst 4 Pbd., af Voks 2 Pbd. og af Mød 6 Flasker. Til Udstillingen i Randers i 1894 var forlangt af Honning mindst 4 Pbd., af Voks 2 Pbd., af Kunsttabler 1 Pbd., af Honningvin og Mød 4 Flasker. I Fredericia iaar var forlangt udstillet mindst 4 Pbd. Honning af et enkelt udvintret Stæde — for flere 2 Pbd. af hvert — og af Voks mindst 2 Pbd. — Dette har vel mindre at sige, men der kunde dog være Mening i, at der var Bestemmelser for, hvormegit der mindst skulde udstilles for at komme i Betragtning ved Bedømmelsen. Jeg foreslaar: af Honning 4 Pbd., af Voks 2 Pbd., af Mød (eller Honningvin) 6 Flasker, af Honningfager 2 Pbd. og af Kunsttabler 1 Pbd. Sluttelig tilføjes, at jeg nærer det Haab, at denne Artikel maa give Anledning til, at Sagen diskuteres heri Bladet, og senere forhandles paa Centralmødet.

Den af den ærede Forfatter omtalte Fejl ved vore Udstillinger, nemlig at Sager,

som staa Biavlens alt for fjernt, deltage i Bræmiecæftningen — har tidligere været paa Tale; men Marsjagen til, at man ikke er kommet til bedre Regler i denne Henseende, har været Vanskeligheden ved at træffe den rette Grænse. Vi skulle erindre at frembringe denne Sag ved det næste Bestyrelsesmøde for DBF. Det var da muligt, at Bestyrelsen vilde give Dommerne et Paalæg i denne Henseende. Forøvrigt har Besømmelsen i de senere Aar ved DBF's Udstillinger bevæget sig i denne Retning; men den af Forf. paatalte Fejl har været be- gaet, og derfor er det i sin Orden, at det paatales. — Med Hensyn til „DBF's Udstillingsvedtægter“ skulle vi bemærke, at disse kun have Hensyn til saadanne Udstillinger, som afholdes af DBF. som selvstændig Forening, ikke om Udstillinger, der afholdes som Del af en større Udstilling, der staaer under en anden Komitees Ledelse; men af saadanne Udstillinger har DBF. ingen afholdt i de sidste 5 Aar. Alligevel har man til en vis Grad fulgt de nævnte Vedtægter særlig med Hensyn til de Mængder, der skulde udstilles af Produkter. Kun har man, saavidt vi mindes, i Følge en Centralnøds-Beslutning, nedsat Mængden af hver Slags Drifvevarer fra 6 til 4 Flasker. Det kan vistnok være heldigt nok ved det næste Centralnøds møde at komme nærmere ind paa en Drøftelse af vore Udstillingsforhold, da vi unægtelig i Løbet af de senere Aar have indhøstet adskillige Erfaringer paa det Omraade. R. d.

Fra Kredse.

Lembvig og Omegns BF. stiftedes Lørdag d. 10. Oktober. Urmager Nielsen bød Forsamlingen Velkommen og aabnede Mødet med at anbefale Oprettelsen af en Forening og forklarede Lokalforeningens Dannelse under Centralforeningen og besvarede flere Spørgsmaal. Derefter tiltraadte Toldassistent Lund for at udføre den skriftlige Del ved Foreningens Stiftelse. Der indmeldte sig 28 Medlemmer; derefter foretoges Valg af Bestyrelse. Til Kredsforsmand valgtes Urmager Nielsen, Lembvig, til Næstformand Lokomotivfører Marthussen, Lembvig, og til Sekretær og Kassierer valgtes Toldassistent Lund, Lembvig. Alle 3 bleve enstemmig valgte. Dernæst valgtes en Sognetakserer for hvert af de Sogne, der var repræsenteret. S. Barrum, Jaberger, Landpost D. Rasmussen, Kamme; Mejerist Lørup, Tørring; Smed S. Jakobsen, Gudum; S. P. Petersen, Ferring; Mejerist L. Nielsen, Harboøre; Skræder

Lauritzen, Banned. Bødling BF. var repræsenteret af Formanden og flere andre Medlemmer og gav Løfte om, at ved vor Generalforsamling til Jul vilde den slutte sig til Lemvig og Omegns BF. Urmager Nielsen foreviste ny Konstruktioner af Vinstader, som i flere Aar har vist at give godt Udbytte, og gav en Forklaring over Vinterpakning. Dernæst sluttedes Mødet. 3 Oktober 1896.

B. Nielsen.

Ribe Amts BF. afholdt sit aarlige Delegeretmøde i Vejen Stationskro d. 24. Oktober med følgende Dagsorden: 1) Regnskaberne's Fremtæggelse og Godkendelse. 2) Budget og Virksomhedsplan for 1897. 3) Behandling af et Forslag, stillet af Hr. Sabelmager Ehlers fra Ribe, gaaende ud paa, at de Delegerede til Hovedforeningens Delegeretmøde erholder foruden fri Billet til Jernbanen en Godtgørelse af 4 Kr. pr. Dag i de 2 Dage, Mødet varer. 4) Valg af Medlemmer til Bestyrelsen i Stedet for d'Hr. Jøversen, Ribe, Schmidt, Skovhøj, og Grønning, Vejrup, som efter Tur fratræde. 5) Indbetaling af Medlemsbidrag. — Punkt 1: Regnskaberne for 1894 og 1895 fremlagdes ifølge Vedtægt fra forrige Aar — samtidig med Regnskabet for Aaret 1896 til Godkendelse — og godfendtes samtlige Regnskaber. Punkt 2. Virksomheden fortsættes til næste Aar som hidtil med Afholdelse af Møder ved en Vandrelærer, eller hvor saadant foretraktes, Betaling af Penge til Kredsene; endvidere afholdes en Biavlsubstilling i Slutningen af Sommeren i Ribe 1897, og endelig afholdes Delegeretmøde i Oktober Maaned i Esbjerg. Punkt 3 vedtoges saaledes, at der ydes de Delegerede foruden Toppengene 3 Kr. pr. Dag for hver Dag, som medgaar i Anledning af Delegeretmødet, ogsaa Rejsen fra og til Mødet indbefattet. Punkt 4. De afgaaede Bestyrelsesmedlemmer genvalgtes enstemmig. Hermed var den egentlige Dagsorden udtømt for Delegeretmødet, og efter at Medlemmerne havde spist til Middag, fortsættes med det bebudede Foredragsmøde, hvortil desværre altfor Faa havde givet Møde (c. 40) — og særlig lagdes Mærke til, at en saa folkerig By som Vejen er, kun havde fundet Anledning til at møde med 3 a 4 Personer. — Som Foredragsholdere vare tilkaldte Hr. Lærer emer. Buchholz fra Rødding og Hr. Lærer Vustrup fra Lindekund, som begge hver især holdt et ihldigt og velformet Foredrag Wiadlen vedrørende, og derved yderligere grundlagde deres Renomé som Talere ved lige Lejligheder. Efter Foredragene udspandt der sig en meget livlig Diskussion,

hvori deltoge foruden d'Hr. Foredragsholdere og Undertegnede d'Hr. Poulsen fra Hjerting, Lund, Gøsten, Jensen, Vamdrup, o. Fl. Stuttelig udtalte Formanden en Tak til Foredragsholderne og til Forsamlingen med Omsigt om, at enhver især maatte bringe noget med sig hjem fra Mødet og gøre frugtbringende saabel til eget som til Andres Bedste.

F. F. B.
F. B. Schmidt.

Vest og Omegns BF. afholdt sin første og vellykkede Biavlsudstilling i Rois-kobhuskro d. 3. og 4. Oktober d. A. Udstillingen var, tiltrods for, at Vejret var mindre heldigt, dog godt besøgt Udstillingen var arrangeret i et større Telt i Kromandens Have, hvor det hele tog sig nydeligt ud paa Grund af, at der saa at sige intet manglede af, hvad der bør høre med til en Biavlsudstilling, idet der ikke alene var Honning, Voks og Redstaber i Mængde, men ogsaa et større Parti forædlede Drikkevarer som Honningvin, Mød og Æl, ligesom Vagværk og Syltetøj ogsaa var tilstede i rigelig Mængde. Dommerne vare d'Hr. Lærer Emer. Buchholz fra Rødding og Lærer Dissing fra Gøsting samt Fruerne Brødsgaard og Simonson fra Mavnholt, og gav Bedømmelsen følgende Resultat:

For **udstillet Honning**: 1. Præmie: Fruen Dora Thomsen fra Roilund; Gaardejer J. P. Haue fra Egholt; Gaardejer M. Chr. Nielsen fra Kragelund og Entemadom Jørgensen fra Roisgaard. — 2. Præmie: Tavlefabrikant Chr. Nissen fra Gøsten; Snekter J. Schlebaum fra Vestf; Gaardejer H. Madsen fra Smedehøj; Sognefoged J. Jensen fra Barregaard og Stomager N. P. Møller fra Roimark. — 3. Pr.: Gaardejer B. Bedj fra Kragelund; Smed Th. Thomsen fra Egholt; Gaardejer J. Haue fra Egholt; Gaardejer J. Justesen fra Vestf.

For **Tavlehonning**: 1. Pr.: Gaardejer J. Vejrup fra Lillevej og Smed E. Sørensen fra Gøsten. — 2. Pr.: M. Chr. Nielsen fra Kragelund og 3. Pr. Stomager J. Hamborg fra Mavnholt.

For **Drikkevarer**: 1. Pr. for Mød: H. Jensen fra Økslund. — 2. Pr. for Mød: J. B. Schmidt fra Kronborg og 3. Pr. for Honningøl Snekter M. Sundsholt fra Gøsten.

For **Vagværk**: 1. Pr.: Marie Schmidt fra Kronborg og Ane M. Vejrup fra Lillevej. — 2. Pr.: Kristine Schlebaum fra Vestf og 3. Pr. S. Nielsens Hustru fra Kragelund.

For **Syltetøj**: 1. Pr.: Marie Schmidt fra Kronborg og Dora Thomsen fra Roilund. — 2. Pr.: Kristine Schlebaum fra Vestf og J. Haues Hustru fra Egholt. — 3. Pr.: Karen Møller fra Roimark.

For **Voks**: 1. Pr.: Fr. Nissen fra Gøsten. — 2. Pr.: H. Jensen fra Økslund og 3. Pr.: M. Chr. Nielsen fra Kragelund.

For **Redstaber**: 1. Pr.: Chr. Nissen fra Gøsten for Solvotsmeltere og Foderrebstaber samt Fabrikant Kr. Pedersen fra Lved 1. Pr. for Bistaber og Honningudstigningsmaskiner. — 2. Pr.: Fabrikant J. B. Boesen fra Vejle for Bistaber og Udstigningsmaskiner; endvidere Fabrikant Kr.

Petersen 2. Pr. for en Samling Biavlsredstaber. — 3. Pr.: F. B. Schmidt fra Kronborg for Bihuse. For **Vokstaver**: 1. Pr.: Fabrikant M. S. Kristensen fra Himmeløv og 2. Pr. Fabrikant Kr. Nissen fra Gøsten.

Med Hensyn til Bedømmelsen bemærkes følgende: At Vokstaverne fra Kr. Nissen vilde have faaet 1ste Præmie, hvis ikke det beklagelige havde vist sig ved Opmaalingen af Cellerne, at disse vare altfor smaa, hvorimod Dommerne udtalte sig særlig rosende om Tavlernes Lugt og Udseende m. m.; man tilraadede Fabrikanten at forstærke sig en anden Maskine, da den, som Tavlerne vare lavede paa, og som ogsaa var udstillet til Bestuelse, maatte betragtes som meget uheldig for Biavlens Fremme, og udtalte Dommerne som deres Mening, at det maatte være en Uværlighed for vedkommende Forhandler at omsætte mod en rimelig Godtgørelse bemeldte Maskine med en ny og god Maskine, som holdt det rette Maal. Endvidere maa bemærkes for Honningens Vedkommende, at den her paa Egnen maa være særlig fin og vel behandlet, naar Hensyn tages til, at et Mærke Honning, som havde været udstillet tidligere ved Udstillingen i Holstebro og taget 3die Præmie og ved Amtsforeningens Udstilling i Esbjerg 2den Præmie, end ikke opnaaede, at der blev taget ringeste Hensyn til samme ved Udstillingen her; thi man maa jo antage, at Dommerne hvert Sted har været Opgaven voksen og bedømt rigtig, og Faktum er jo da, at Honningen her maa være „fineste“. — Som et Kuriosum maa det bemærkes, at Lærer Vindelof fra Harte blandt andet ogsaa havde udstillet Honning høstet i de schweiziske Alper og som med Interesse besaas af Forsamlingen.

Hvad Underholdningen ved Udstillingen angaar, da holdt Hr. Buchholz 1ste Dag om Eftermiddagen Kl. 4 et meget interessant, saglig og fængslende Foredrag om Vidronningens Liv og Virken, hendes Indflydelse paa Angeldsvilken, Familiens og Biavlens Bestaaen i det Hele taget; før og efter Foredraget havde Folk travlt med at bese Udstillingen og høre de givne Forklaringer over et og andet. — 2den Dagen aabnedes Udstillingen Kl. 12, og Kl. 3 oplæstes Bedømmelsen og uddeltes Diplomerne, medens selve Præmierne først uddeltes og sendtes til Præmietagerne en 14 Dage senere, efter at Udstillingsregnskabet var opgjort og man havde Vished for, hvor stort et Beløb man kunde anvende til Præmier. — Afdelingen af Diplomer fandt Sted i det ved Kroen rejste store Dansetelt „Feru“, hvorefter Hr. Biavlslærer Grønning fra Vejrup holdt Foredrag for Forsamlingen; senere efter en fort Vabse holdt

Hr. Buchholz et humoristisk Foredrag over Thematet „Overtro, Sagn og Sagaer“ ved Bierne og deres Behandling; efter Foredragene udspandt sig en livlig Diskussion, hvori deltog flere af Forsamlingen samt Foredragsholderne og Lærer Bindelof fra Harte. Formanden sluttede med en Tak til Foredragsholderne for de velholdte og interessante Foredrag, hvorefter M. Chr. Nielsen fra Krangelund udbragte et Leve for Foredragsholderne og Formanden for Foreningen. Om Aftenen afholdtes Dans for det besjægnende Publikum i Danseteltet.

Efter at Regnskabets var opgjort, viste der sig at være et Beløb af 77 Kr. 50 Ø. til Indløb af Præmier, som tildels bestod af selbopleterede Genstande, og uddeltes da følgende Præmier:

	Værdi
Hr. Dora Thomsen 1 Kikstønde	Kr. 7,00
Gaardejer J. P. Haue 1 Sutterfaal	Kr. 3,50
Hr. M. Chr. Nielsen 1 Flødepot og Sutterfaal	Kr. 7,00
Madam Jørgensen 1 Kikstønde	Kr. 3,50
Madam A. M. Bejrup 1 Frugttopsaal	Kr. 7,00
Smed S. Sørensen 1 Kikstønde	Kr. 3,50
Fabrikant Chr. Nielsen 1 Hængelampe og 1 Kaffestønde	Kr. 12,00
Snedker P. Schleichbaums Hustru 1 Kaffestønde	Kr. 7,50
Hr. Kl. Madsens Hustru 1 Thestekturv	Kr. 2,50
Sognefoged J. Jensen's Hustru 1 Thestekturv	Kr. 2,50
Stomager N. P. Røllers Hustru 1 Kikstønde	Kr. 3,50
Smed Th. Thomsen 1 Høningdaase med Ste	Kr. 1,00
Hr. J. Haue 1 Frugtsturv	Kr. 3,50
Hr. J. Jørgensen 1 Sutterfaal	Kr. 1,00
Stomager J. Hamborg 1 Høningdaase med Ste	Kr. 1,00
Snedker N. Sundsholt 1 Smordaafe med Kniv	Kr. 1,00
Mejeribestyrer J. B. Schmidt 1 Kikstønde, 2 Bakker og 1 Ste	Kr. 10,50

Dette var Foreningens første Udstilling — efter at have bestaaet siden 31. Januar 1892, da Foreningen stiftedes med 14 Medlemmer — nu tæller den 38 Medlemmer — og har der kun været almindelig Tilfredshed med Udfaldet af Udstillingen, endskøndt flere af Medlemmerne undlod at udstille, fordi dette var noget nyt for dem, ere disse nu de ivrigste til at opfordre til ad Aare atter at faa en Udstilling afholdt, for nu er Lyften bleven vakt hos disse saavel som hos alle de andre Medlemmer til at sætte forøget Kraft ind paa Biavlensdriiten, og har Udstillingen i det Hele vist sig at være en ypperlig Vøstestang for Biavlens Fremme her paa Egnen.

Til Slut maa jeg bede Dem, Hr. Redaktør, undskyldte, at Referatet er blevet saa vidtløftigt og vil lægge saa stærkt Beslag paa Bladets Spalter og Læsernes Taalmodighed; der var endda meget, som jeg af Hensyn til Bladet og Læserne undlod

at nedskrive, — naar man skriver om en Syssel, man har fær, bliver man jo let noget bred i Stilen.

J. B. Schmidt,
Kronborg pr. Lunderskov.

Hornholms BF. afholdt Udstilling i Forbindelse med en Frugt- og Fjertræ-Udstilling i Gudhjem d. 17. og 18. Oktbr.

Det kneb lidt med Pladsen, og der udtaltes Ønske om, at Gudhjem næste Gang, man holdt Udstilling dernede, maatte have et Forsamlingshus. Ved at holde Udstillingen i Rønne kunde man have opnaaet f. Eks. at faa Frugtudstillingen i eet Lokale, hvorved den vilde have præsenteret sig bedre end nu, da den var delt i flere mindre Værelser, og man vilde vel ogsaa i Rønne have faaet et større pekuniært Udbytte. Men det fremmer sikkert selve Sagen, at Udstillingerne holdes paa forskellige Egne af Den, og hertil kommer, at paa et mindre Sted som Gudhjem faar Udstillingerne mere Karakter af en Begivenhed og bliver til en almindelig Folketfest. Selvfølgelig gav Gudhjem og nærmeste Omegn det største Kontingent til Besøget. Men det bedste Bevis paa Interesse for Sagen var dog, at Folk trods det kedelige Vejr kom kørende fra Egne, der ligger 3—4 Mil fra Gudhjem. Besøget var vistnok ogsaa større, end man havde ventet. Det saa man bl. A. deraf, at man f. Eks. i Fjertræudstillingen fik opbrugt Udgangstegnene paa et forholdsvis tidligt Stadium, saaledes at man maatte lade Folk gaa ind paa deres glatte Ansigt, naar de havde betalt deres 20 Øre. Det klagende, galende og kurrende Fjertræ havde Plads paa den til Hotellens Gaard støvende Haveplads. Bi-Produkterne fandtes i Kælderen, og i et Hus paa den anden Side Gaben bugnede Bordene af Frugt. Disse Udstillinger har været til Gavn og Glæde for mange og til Ære for de tre Foreninger.

* * *

Kl. 1 Lørdag Eftermiddag aabnedes Udstillingerne med en smuk lille Tale af Borgmester Stricker. Længere ud paa Eftermiddagen holdt Stovrider Steen Foredrag om Plantefagen. Under Stovriderens Foredrag var Hotellens Sal propfuld af Mennesker, og mange gjorde forgæves Forsøg paa at komme ind. Om Aftenen afholdtes en vel besøgt Fællesspisning paa Hotellet. Borgmester Stricker talte for Røngen, Stovrider Steen for Danmark og Lærer Josefessen for Gudhjem. Derefter blev holdt en Mængde Staalaler, som alle tjente til at befordre den mest fortreffelige Stemning.

— Vi har en lille Indvending. Hvorfor skal Fædrelandet kun have tre Hurraer, naar Kongen dog altid faar ni? Dette rammer ikke blot Fællesspisningen i Gudshjem, men gælder overalt, hvor Folk spiser sammen i et festligt Lag. Efter Fællesspisningen holdt Proprietær Kirketerp et interessant Foredrag om Biavl, i hvilket han særlig berørte Biavlens Historie. Om Søndagen holdtes Udstillingerne aabne hele Dagen. Kl. 4 om Eftermiddagen talte Formanden for „Danst Andels-Vegetsport“, Lærer Møller fra Sjælland. Endelig holdt Plantør H. C. Kosfoed Foredrag om Aftenen.

Præmieliste.

Afdeling A. Bistader og Biavlskredstaber.

2. Pr., 7 Kr., Snekter K. Ipsen, Rønne, 1 Bistade, Samling af Biavlskredstaber.

2. Pr., 7 Kr., Snekter Julius Hansen, Frederiks Vund, Klemensker, 1 Bistade.

Værdig til 2. Pr.: Kristian Pedersen, Eved, 1 Bistade og 1 Udbynger.

Hæderlig Omtale: Volsbruger N. S. Kristensen, Himmelø, Biavlskredstaber.

Afdeling B. Honning.

2. Pr., 7 Kr., Oluf Jensen, Gæstegaard, Østermarie.

2. do., 7 Kr., Børstenbinder H. O. Kosfoed, Rønne.

2. do., 7 Kr., Købmand Kosfoed, Nybro.

2. do., 7 Kr., Skræder K. Kosfoed, Saltuna.

2. do., 7 Kr., Ole Peter Jensen, Valøse.

2. do., 7 Kr., Landpostbud Munk, Dingebj.

2. do., 7 Kr., Parikulier J. A. Holm, Rønne.

3. do., 5 Kr., Snekter Hans Larsen, Jættedal,

Vater.

3. do., 5 Kr., Frk. Marie Andersen, Lykkegaard.

3. do., 5 Kr., Lærer Jørgensen, Østerlars.

3. do., 5 Kr., Gæstgiver N. Due, Klemensker Kr.

3. do., 5 Kr., K. Madsen, Rønne.

3. do., 5 Kr., Plantør Kosfoed, Graneli.

3. do., 5 Kr., P. P. Jensen, Geby.

De sidste to Numre var for sigdig indmeldte, saa Præmierne kan ikke udbetales.

Afdeling C.

For Vols uddeltes 4 Præmier a 4 Kr.

Ole Peter Jensen, Valøse. Oluf Jensen, Gæstegaard. Hans Larsen, Jættedal. Kristian Ipsen, Rønne.

Afdeling D. Forædlede Produkter.

Hæderlig Omtale: August Andersen & Co., Slagelse. Frk. Marie Andersen for Hyldebast hentet i Honning.

1. Præmie var af Generalforsamlingen bestemt til 12 Kr., men da Dommerne erklærede, at de 7 bedste Numre ubetinget var 1. Klasse Honning, maatte man undlade at uddele den; man havde nemlig kun 100 Kr. at raade over til Præmier. — Efter Billetsalget at slutte havde Besøget været paa allermindst 1000 Mennesker, hvad der naturligvis var en Begivenhed for det lille Gudshjem, der kun tæller ialt 6—700 Indbyggere.

Slbo m. fl. Herreders BF. afholdt den 16. November i Fredericia det

lovbestemte aarlige Centralmøde. — Formanden Hr. N. Ladegaard, Lille Velling, aabnede Mødet med at byde Velkommen, og han gav derefter Oplysning om de foreliggende Forhandlingsgenstande. Da Dagsordenen bl. a. indeholdt Valg af en Formand, meddelte Hr. Ladegaard, at han ikke ønskede Genvalg, og han skulde som Grund hertil anføre, at Formandsarbejdet i de senere Aar itadig havde været i tiltagende, saaledes at han ved flere Lejligheder følte, at dette begyndte at overstige hans Kræfter, hvorfor det var hans Mening, at Foreningen maaske var bedre tjent med at faa en yngre Mand ind som Formand, der muligvis paa en fyldigere Maade end han kunde overtage Formandskuppet. — Lærer Rosenfjær, Stadsdal, beklagede meget, at Hr. Ladegaard, der i ca. 10 Aar havde som Formand staaet i Spidsen for Foreningen, og hvis Ledelse og Opforelse for Sagen det ene og alene stuldes, at Foreningen den Dag i Dag var naaet frem til den Udvikling som Tilfældet er, nu frabad sig Gjenvalg til Formandspladsen; han betonede særlig, at Foreningen virkelig ikke vilde, som af Hr. Ladegaard antydet — være bedre tjent med at faa en ny Formand; thi dette er nok som bekendt blandt de her Tilstedeværende, at vi i Foreningen vanskeligt kunde finde en Mand, der er i Besiddelse af de Betingelser som Hr. Ladegaard, til fremdeles at kunde lede Foreningen frem til Gavn for Medlemmerne jaavel som for Sagen i sin Helhed. Hr. Rosenfjær rettede derefter en Opfordring til Centralmødet, om enstemmig at anmode Hr. Ladegaard om at modtage Gjenvalg, hvilket tiltraadtes af alle. — Hr. Ladegaard udtalte, at ihvorvel han ellers aldeles bestemt havde forsat sig ikke at modtage Gjenvalg, saa tvang dog Centralmødets fulde Anerkendelse og Anmodning ham til for denne Gang at ombestemme sig, og han erklærede sig da i Betragtning af det passerende, villig til at modtage Valg. Hr. Ladegaard genvalgtes da enstemmig til Formand. — Lærer Rosenfjær genvalgtes ligeledes enstemmig som Næstformand. Som Delegerede til Centralmødet i 1897 valgtes N. Ladegaard og Oversergent Bjerregaard; som Suppleant Lærer Rosenfjær. — Regnskabets godkendtes. — I Betragtning af den ødelæggende Svøbe, som Bipesten er for Biavl, vedtoges det paa trykte Sedler at rette en Opfordring til hvert enkelt Medlem i Kredsen, om paa alle Omraader og i enhver Henseende at være paa Bøst mod den farlige Diffsende. Paa Forslag af Lærer Rosenfjær vedtoges det, at anvende Hjemmepremiering i det kommende Aar i Stedet for at afholde Ud-